Anul XXXVII Ianuarie 1925 No. 1

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

1977

ORGANUL SOCIETĂŢEI „PROGRESUL SILVIC“

Apare sub conducerea comitetului de redacţie compus din d-nii -

Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemitky, D. Robănescu, V. N. Stinghe, I. Timoc şi G. Turneanu

Sub preşedinţia d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacţia şi Administraţia Revistei la Casa Pădurilor
(în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 200 LEI PE AN

Casa noastră	M. Tănăsescu Moşandrei
Castanii	**I. Simionescu**
Plantaţiunile de salcâm şi rentabilitatea lor .	**Petre Antonescu**
Contribuţii la comerţul şi industria lemnului .	**M. P. Florescu**
Copie după raportul asupra situaţiei pădurilor şi industriei lemnului în Turcia	**Nicolae Mănescu**
Lege relativ la folosirea de către populaţia rurală a pădurilor Statului în Turcia	***
Propuneri pentru modificarea regulamentului serviciului silvic exterior	**N N. Caragea**
Contribuţiuni la studiul metoadelor de combaterea insectelor vătămătoare forestiere . .	**Const. C. Georgescu**
O iniţiativă lăudabilă	**P. Antonescu**
Plata măsurătorilor cadastrale	**D. I. Ciurileanu**
Cum s'a tăiat şi se taie pădurile de stejar .	**George Burcel**
Ni se duc pădurile!	**M. P. Florescu**
Din activitatea agronomilor	**P. Antonescu**
Recenzii	**H. M.**
Informaţii	***
Decizii	***

BUCUREŞTI
TIPOGRAFIA „NAŢIONALA“, JEAN IONESCU & Co.
1, STRADA BURSEI, 1
1925

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE
AL
SOCIETĂŢEI „PROGRESUL SILVIC"
PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 28 Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri:

Ion Aleman
M. Boldur
Al. Constantinescu
Aureliu Eliescu
Mihail P. Florescu
Liviu Marţian
Ion Moldovanu
Const. Opran
Const. Sava-Goiu
Vintilă Stinghe
M. Tănăsescu

Cenzori:

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu şi Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanţi:

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea şi G. Turneanu.

Biroul Societăţei „PROGRESUL SILVIC"

Preşedinte: Al. Constantinescu

Vice-Preşedinţi: Aureliu Eliescu — *Secretar:* M. P. Florescu
Liviu Marţian — *Casier:* N. Elefterescu

Ajutor de Secretar şi Casier Emil Niculescu

3 1970

Anul XXXVII IANUARIE 1925 No. 1

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

31162

CASA NOAŞTRA

La 1 Aprilie 1926 se împlinesc 40 de ani, dela înfiinţarea Societăţei noastre *„Progresul Silvic"*, graţie unui grup de inimoşi silvicultori, dintre cari foarte mulţi s'au dus dintre noi, dar a căror memorie trebue să ne fie întotdeauna scumpă. — La început, Societatea noastră, se aciola prin sala de licitaţii a Ministerului de Domenii, din clădirea unde astăzi este Direcţiunea generală a R.M.S. — Mai apoi, când am avut de preşedinte pe reposatul Ion Kalinderu, care îndelung a condus destinele societăţei noastre, cu multă bunăvoinţă, şi dornic de a face bine şi căruia se cuvine să-i păstrăm o adâncă recunoştinţă, Comitetul Societăţei noastre, îşi ţinea şedinţele într'o cameră dela parterul clădirei Administraţiei Domeniilor Coroanei, iar conferinţele în salonul cel mare de expoziţie al aceleaşi administraţii.

După moartea lui Ion Kalinderu, am fost invitaţi să părăsim acel local, ceace a făcut ca o parte din avutul Societăţei, să-l instalăm în localul Direcţiei Amenajărilor din Casa Speier, vis a vis de Palatul Regal, şedinţele comitetului să le ţinem la locuinţa iubitului nostru preşedinte, iar conferinţele anuale, pe la Societatea Politechnică. — S'ar putea zice, că de 40 de ani mereu am fost, ca jidovul rătăcitor, când pe o uşă, când pe alta, dar nici odată la noi acasă.

Incă din vremea, când nimic nu ne vestea, că am putea fi nevoiţi într'o zi, să părăsim, camera dela Administraţia Domeniilor Coroanei, adică încă din 1912, un grup dintre noi, pătrunşi de necesitatea, ca şi silvicultorii să aibă un cămin, o casă a lor, unde să se adune în voe, fără teamă, se constituesc într'o societate sub denumirea de *„Cercul Silvicultorilor"*, Societate anonimă, cu capital de lei 100.000, sumă modestă, dar suficientă atunci, pentru a face o clădire, unde să se ţină întrunirile Silvicultorilor.

De către mulţi chiar dintre ai noştri, această iniţiativă nu a fost luată în serios multă vreme. . . . . dar cu muncă, cu perseverenţă... şi mai mult decât toate cu încredere în puterile Corpului silvic . . . . oricine astăzi este în măsură să vadă rezultatul acestei neîntrerupte strădueli în clădirea ce se ridică pe Bulevardul I. C. Brătianu No. 57 bis, şi care nu este decât înfăptuirea *„Căminului Silvicultorilor"* atât de mult dorit şi unde în viitor, se vor aduna silvicultorii din toate unghiurile României Intregite, pentru a'şi comunica ideile şi aşi expune în voe păsurile lor şi ale codrilor.

Este bine să se ştie de toţi: tineri şi bătrâni cum am ajuns aci.

Graţie colegilor din Minister şi în special d-lui Pârjolescu, fostul Director general al Proprietăţei, căruia pe această cale, găsesc ca o datorie de a-i aduce cele mai calde mulţumiri, am aflat că Ministerul Domeniilor, posedă un loc de peste 3000 m. p. în strada Schitul Maicilor din Bucureşti, singurul ce mai rămăsese din multele ce posedase. Imediat, intervenire pe lângă Ministru, pe atunci tot d. Alex. Constantinescu, care la Martie 1916 prin legea promulgată şi publicată în Monitorul Oficial No. 273/916, cedează în mod gratuit Societăţei „Cercului Silvicultorilor" acel teren, şi tot datorită sprijinului său nemărginit, reuşim a obţine un schimb cu Primăria Capitalei la 29 Octomvrie 1916 când am primit terenul în suprafaţă de 607 m. p. din Bulevardul Brătianu, unde astăzi se ridică falnic Casa Noastră. — Alături şi lipit de locul nostru, Societatea Inginerilor de mine a cumpărat în 1923 un loc de 1000 m. p. plătindu-l de 3000 lei m. p.

A venit apoi războiul cel mare de întregirea neamului, şi grija lui, a dat la o parte, toate celelalte preocupări; un lucru a rămas însă în picioare, dorința nestrămutată a Comitetului de a'și înfăptui idealul.

Intorşi dela Iaşi, s'a reînceput activitatea, iar în 1921 cu ocaziunea marelui congres dela Cluj, Societatea „Cercul Silvicultorilor“ s'a contopit cu arme şi bagaje în vechia noastră Societate „Progresul Silvic“, în statutele căreia s'a trecut ca scop şi clăirea unui cămin; — capitalul social s'a mărit la 1.000 000, iar cu ocaziunea congresului silvic din 1924 dela Timişioara, acel capital s'a sporit la 5.000.000.

In 1923 Comitetul de Administrație al Societăței „Progresul Silvic“ având un cheag, bine stabilit, şi mărit prin donații cari s'au ridicat la 4 milioane lei (donații în numerar), a pornit la lucru.

S'au întocmit mai întâiu planurile clădirei de către D. Arhitect Profesor E. Lăzărescu şi pentru beton armat d. Inginer Emil Prager, iar în şedința din 16 Noembrie 1923 a Consiliului de Administrație al Societăței sub preşidenția scumpului nostru preşedinte, s'a hotărât începerea clădirei chiar în primăvara 1924, alegându-se şi un Comitet de conducere compus din d-nii ing. Inspectori generali C. P. Georgescu, C. Sava Goiu şi subsemnatul.

S'au cerut oferte, iar în şedința Consiliului dela 10 Aprilie 1924 din 9 oferte prezentate s'a adjudecat lucrarea asupra Intreprinderilor Technice Inginer Tiberiu Eremia, Societate Anonimă, cu prețul de circa 12.000.000 lei, în care însă nu intră instalațiunile de încălzire (calorifer) instalațiunile de lumină electrică şi ascensoarele cari la un loc mai adună peste 3.000.000 lei după prețurile de astăzi sau în total 15.000.000 lei.

Lucrare fără îndoială mare a-şi putea zice foarte mare față de mijloacele noastre de astăzi, restrânse dar pe care totuşi am atacat-o cu râvnă şi încrederea de a o desăvârşi.

Sprijinul imens, sfatul luminat, concursul fără margini dat de scumpul nostru preşedinte a făcut ca idealul nostru să fie realizat mult mai devreme, decât s'ar fi putut nădăjdui.

Datorim pentru aceasta preşedintelui nostru Domnul

Alexandru Constantinescu, cea mai nețărmurită, recunoștință și se cade ca numele său să fie scris cu litere de aur, în fruntea cărței Căminului și este locul să mărturisim, că fără sprijinul său, nimic nu s'ar fi putut injgheba mai ales în vremurile grele prin care trecem.

Astăzi clădirea, după cum se poate vedea din fotografiile de față, are 7 etaje este la acoperiș, iar în anul 1925 sperăm să o terminăm, și în ea să ținem conferințele noastre și deapururea ședințele Societăței noastre „Progresul Silvic".

Până în prezent s'a plătit antreprizei pe bază de situațiuni, (a 6-a situație), suma de 5.878 840 și mai avem în casă o sumă disponibilă · de 1,700.000, cari cu restul subscripțiilor camarazilor din fondul de 12.000 000 (circa 1,800,000 lei), donațiunile făgăduite la congresul dela Timișoara, cu alte ajutoare, sperăm ca la Aprilie viitor să dispunem de o sumă totală de 7,000,000 lei. Pentru restul sumei ce va mai trebui, se va aviza la timp fie făcând apel la o nouă subscriere din partea camarazilor, fie la un împrumut la Creditul Urban, fie terminînd numai o parte a imobilului și închiriindu-l, cu un cuvânt, se va face toate schimburile și sforțările pentru terminarea lucrărilor în campania anului 1925.

Aceasta este situația de fapt, pe care pe această cale o aduc la cunoștința tuturor camarazilor, și îi rog să fie convinși că nu se cheltuiește o centimă de prisos, nu din mica lor subscriere, dar din totalul sumelor adunate. In ce privește acțiunile ce se cuvin fiecărui subscriitor în schimbul capitalului vărsat, dacă până acum nu s'a remis fiecăruia, este pentrucă subscrierea nu este încă închisă și pentrucă chestiuni mult mai de seamă au preocupat Consiliul de Administrație și au avut precădere, asupra îndeplinirei acelei formalități, dar și aceasta se va înfăptui în curând prin Casierul Societăței.

Ca încheere, aduc la cunoștința camarazilor, că în acest cămin, Societatea „Progresul Silvic" își va avea sediul ei cu tot aparatul și materialul redacțional, cu biblioteca și muzeul silvic ce se vor înființa și care vor ocupa parterul clădirei, iar la etajul I-iu o sală mare de şedinţă de 18 m. pe 11 m. şi cu o înălţime de 7 m. înzestrată cu lojele şi sălile accesorii şi unde se vor ţine şedinţele festive.

Mai sunt prevăzute 16 camere de locuit cu mobilierul necesar, din care cred că 10 camere vor fi destinate pentru studenţii noştri în silvicultură, iar restul pentru camarazii din provincie în trecere prin Bucureşti, — toate acestea însă se vor stabili la timp în mod definitiv.

Restul clădirei se va închiria pentru a se creia venituri, din care să se achite un eventual împrumut cum şi dividentul acelor din colegi, cari au subscris şi posedă acţiuni de ale căminului.

Cel care scrie aceste rînduri, este un veteran al Corpului Silvic, care cu o inimă fierbinte a îmbrăţişat ideia construirei căminului şi care va avea cea mai mare mulţumire sufletească, în ziua când se va inaugura în mod solemn şi cu inima deschisă a tuturor, Casa Noastră

27 Decemvrie 1924 Bucureşti.

M. Tănăsescu Moşandrei
Inspector G-l Silvic

CASTANII

Când gerul iernii amorţeşte, pe la noi, orice manifestaţie de viaţă a naturii, când brazda se odihneşte, seminţele stau în cojocelul lor apărător iar copacii par uscaţi, odihna pregătitoare pentru impestuosul val de primăvară, mulţi îşi mută gândurile către locurile acele „unde înfloresc lămâii". Unii privilegiaţi chiar fug spre coastele Mediteranei unde, iarna e belşug de trandafiri ori chiar mai departe în Algeria sau Egipt. E veşnica năzuinţă către deosebit.

Nu sunt mulţi dintre noi însă care ştiu că şi pământul ţării noastre e atins de boarea caldă, mediterană. Şi noi avem o Riviera necunoscută la Balcic şi Cavarna. E dreptul: la Caliacra nu cresc palmierii, dar temperatura mijlocie a lunei Ianuarie abia se scoboară ceva sub gradul de înghet: în Februarie, colţii ierburilor încep să dele. Dar nu numai spre țărmul Mării e clima mai domoală. La strâmtorile Dunării, de la Baziaș și până la T.-Severin clima este cu totul alta de cât în restul țării, mai blândă, mai meridională. Puțini știu că mănâncă migdale din grădinele dela T.-Severin după cum dacă spiritul de intreprindere la noi ar fi mai desvoltat lesne s'ar putea aduce, în București, violete de Parma cultivate în serele din Adacale. In afară de liliacul care crește în voie pe stâncile din Cazane de smochinii din viile de la Alexandria sau de nucii sălbateci de la poalele munților din Oltenia, semnul boarei mediterane este dat și de Castani.

Nu e vorba de castanul zis porcesc, care procură umbră și bulevardelor din Iași, a căror semințe căzute din fructele ghimpoase desghiocate toamna, nu servesc la nimic de și pe vremea nemților se foloseau; e vorba de castanii nobili, podoaba pădurilor din Grecia, Italia și sudul Franciei, a căror semințe se mănâncă, dând prilej să mai adăugăm un punct de asemănare superficială între București și Paris, prin sobele de fer de la colțurile de stradă, încinse de jăratecul la care se coc castanele.

Acești arbori frumoși, rămuroși ca stejarul, cresc prin pădurile de la Tismana, se văd răsleți în îngusta vale a Cernei dincolo de Băile Herculane, urcându-se chiar și pe dealurile de lângă Baia Mare, aproape de munții Maramureșului.

Cresc sămănați de Dumnezeu. Nimeni nu s'a interesat de cultivarea lor în stil mai mare, de și pe fiecare an aducem castane multe din țări străine. Dealtfel pomicultorii noștri nu au încercat să cultive, pe o scară mai mare, nici migdalii, de și din împrejurimile T.-Severinului, ca și în unele părți din Dobrogea, s'ar putea planta numai grădini de migdali, înlocuindu-se în bună parte celace importăm. E așa de mare belșugul țării în tot soiul de bogății ale solului, încât cine ș'ar mai bate capul să se ocupe serios de selecționări și adaptări, când și merii ori perii îi aducem deagata din țări depărtate, de și prin greutatea cu care se adaptează, rămân sterpi, irosindu-se astfel și pământul destinat livezilor.

Când am văzut, întâia oară, castanii de lângă Baia Mare, i-am luat drept nuci. Tineri, nu se deosibesc unii de alții de cât observați mai de aproape. Portul e același. Au aceiași strălucire a cojii netede, aceiași ramificație și aceiași strălucire a frunzelor. Mai în vrâstă, se asamănă la port cu stejarii. Coaja e crăpată, iar crengile sunt noduroase şi sucite, pare că ar fi chinuite de mâini nevăzute Superficial priviţi, samănă şi cu castanii porceşti. Doar nu de geaba acestora li s'a dat numele de castani.

Şi unii şi alţii au fructele ghimpoase, strânse grămadă la vârful rămurelelor mlădioase. Mai cu seamă spre seară, când castanul adevărat se pregăteşte pe odihnă, şi-şi strânge ceva frunzele din vârf, întorcând în sus dosul lor mai argintiu, asemănarea este şi mai mare.

Totuşi câtă deosibire! Deosebire în port; deosebire în frunze şi mai ales în flori. Podoaba de primăvară a castanilor porceşti acele frumoase candelabre cu flacări albe, care se ţin în sus, adesea acoperind învălişul frunzelor cu ninsoarea petalelor lor, lipsesc la castanii nobili. Aceştia au flori verzui, discrete, fără podoabă colorată, înşirate grămezi-grămezi dealungul unei codiţe lungi, subţiri, delicate.

Frunzele castanului din lungul bulevardelor, sunt ca palma cu degetele. Mugurii, îmbrăcaţi în zale de aramă, când încep să plesnească, strălucesc în bătaia razelor călduţe, pare că ar fi unşi cu clei. Frunzele castanului nobil sunt simple, elegant crestate pe margine şi de forma unui vârf de lance. Au însă aceiaşi sensibilitate. Seara se strâng grămadă, arătându-şi osul argintat; ai impresia că sgribulesc de îndată ce unda răcoroasă adie prin văzduh.

De aceia copacii aceştia sunt frumoşi. Ceasuri întregi în apus de soare, îi priveam, pe dealurile de lângă Baia-Mare. Nu erau fără expresiune. Cât soarele bătea'n plin, transpirau vânjoşenie şi fericire de traiu, Voinici, rămuroşi cu frunzele verzi, strălucitoare, ţineau isonul în cântecul general al bucurii de viaţă. Cu cât soarele scăpăta după deal cu atât faţa lor se posomora, luând un aer mai încruntat. Când umbra se lasă de tot, frunzele din vârf străluceau în îmbrăcămintea lor argintie: se sucesc aşa în cât pare că învălesc, spre apărare, fructele plăpânde, îngrămădite în vârful rămurelelor. În întunericul serii, par fosforescente.

In toată înfăţişarea lui, castanul are ceva din mândria stejarului, mai ales când spaţiul îi permite să se întindă, roată, să-şi desfăşoare întreaga podoabă a crengilor. Trunchiul noduros, arată truda de a învinge greutăţile şi victoria împotriva furtunei. Abia zâmbeşte. O undă de vânt se furişează prin pădure. Mesteacănii îşi tremură frunzele delicate, în voluptatea băii răcoritoare plopii şi le scutură cu freamăt scurt, tremurător. Castanul numai la sfârşit, când unda trece abia îşi clatină puţin frunzele cu un fâşâit slab ca de aripi de liliac.

Ca copil izbucneşte repede, pe urmă îşi ia de seamă, clădindu-şi pe îndelete scheletul lemnos, căci boara de pe coastele Dalmaţiei ori Mistralul de pe coasta Franţei, repede îi învaţă cât de anevoioasă e viaţă şi cât de înşelătoare e graba. Abia după 50—60 ani, la locul lui de obârşie, începe să deie flori şi fructe, cu care se împodobeşte apoi pe fiecare an, până la adânci bătrâneţe. Şi de la el, totul se foloseşte. Lemnul e tare ca şi cel de stejar: e taninos, de unde întrebuinţarea lui la dubirea peilor. In special însă seminţele, dulci şi cărnoase, sunt o avere. Iu sudul Europei, se cultivă varietăţi anume pentru seminţe

I. Simionescu
Prof. Universitar

PLANTAŢIUNILE DE SALCAM ŞI RENTABILITATEA LOR

Că proprietarii de păduri particulare au început să înţeleagă, preţul lemnelor fiind din ce în ce mai urcat, că este interesul lor de a se îngriji mai mult, după cum au făcut până acum, de terenurile încredinţate culturei forestiere; că nu numai cultura cerealelor ci şi producţia lemnoasă rentează, este un fapt incontestabil, mai cu seamă în urma ultimelor exproprieri.

Aşa fiind, iniţiativele pentru o mai bună conservare şi o exploatare mai raţională a pădurilor ce le aparţin, precum şi măsurile pentru restaurarea celor degradate din cauza fie a nepăsărei din trecut, ori a credinţei că numai agricultura este profitabilă, devin pe zi ce trece mai numeroase.

Un frumos exemplu în această privinţă, care formează obiectul articolului de faţă, ni-l oferă principele C. Basarab Brâncoveanu, proprietarul trupului de pădure Obileasca din judeţul Ilfov, care mi-a dat însărcinareaca să-l arăt dacă şi în ce anume condiţiuni se poate îmbunătăţi starea acestei păduri, în suprafaţă de 400 hectare, fără prea mari sacrificii financiare.

Din expunerea de mai la vale reiese, că răspunsul a fost afirmativ, aşa că refacerea pădurei în chestiune fiind admisă de proprietar, lucrările vor începe în curând.

Iată cum a fost formulat memoriul prezintat:

Spre a-mi da seama dacă se poate proceda în chiar anul ce vine la restaurarea actualelor arborete din pădurea OBILEASCA de pe teritoriul Comunei Obileşti prin noui plantaţiuni de salcâm utilizând pueţii disponibli din pepiniera existentă, m'am transportat în localitate în ziua de 28 August 1924 însoţit fiind de d-l brigadier silvic M. Ionescu, unde am constatat următoarele:

1). — In primăvara anului 1923 s'a semănat în pepiniera din menţionatul trup de pădure, în suprafaţă de circa 0, 2500 ha şi anume lângă casa de locuinţă a guardienilor silvici locali, o cantitate de 30 kg sământă de salcâm, rezervându-se o tarla de circa 600 m^3 spre a servi eventual pentru repicatul pueţilor mai debili.

Pentru semănături de salcâm s'a întrebuinţat prin urmare o întindere numai de 0, 1900 m^2, inclusiv drumurile şi potecile dintre tarlale.

Timpul fiind favorabil sămănătura a reuşit, iar pueţii în număr de circă 20.000, în vârstă de aproape 2 ani, au astăzi o înălţime medie de peste 1,5 m.

Ei pot servi foarte bine la plantaţiunile ce urmează a se face.

2. In primăvara anului 1924 s'a semănat de asemenea o cantitate de 12,5 kg sământă de salcâm în tarlaua rezervată în acest scop cu un an înainte — din cauza secetei însă care a domnit în luna Mai în special, nu se poate compta pe un număr mai mare de 5.000 puieţi utilizabili.

Dacă ţinem seama, afară de aceasta, că în acelaş timp în pepiniera provizorie din trupul Ţinuta s'a semănat 12,5 kg sământă de salcâm, din care a ieşit un număr de circa 7.500 puieţi, rezultă că pentru primăvara anului 1925 vom avea disponibili un număr total de circa 32.500 puieţi, socotind câte 3330 la unitatea de suprafaţă.

Cu aceşti pueţi se va putea planta o suprafaţă de 10 hectare.

Dacă va mai fi nevoie şi de alţi puieţi, ei se vor putea procura dela Casa Pădurilor, care, după cum ştiu, a luat măsuri pentru incurajarea efectivă a împăduririlor de către proprietarii particulari, acordându-le pueţi etc numai pe preţul de cost.

3. In perioada 1912 — 1916 în acest trup de pădure s'au plantat cu salcâm terenurile cultivabile, în suprafaţă de 12 ha cari, cu ocaziunea perimetrării, s'au introdus în cuprinsu pădurii şi s'a făcut semănături cu ghindă de stejar pedunculat pe o întindere de circa 3 ha.

Aceste plantaţiuni, deşi în anii trecuţi au fost parcurse de câte-va incendii, au o creştere viguroasă.

In 'porţiunea din parcela No. 3 după recomandaţiunea din referatul meu adresat regretatului Al. Filipescu, fostul proprietar al domeniului Obileşti, s'a format un subetaj de arbuşti consistând din lemn câinesc, salbă moale etc.

Efectul acestei măsuri a fost binefăcător, cea ce denotă creşterea mare în înălţime a arborilor şi vegetaţiunea lor activă. Pătura erbacee în părţile adăpostite, graţie prezenţei acestor arbuşti, a dispărut aproape cu totul, iar solul respectiv a dobândit o parte din structura caracteristică celor forestiere,

Experienţa fiind deci făcută, această procedare trebuie continuată şi în viitor.

Semănătura cu stejar se prezintă de asemenea în condiţiuni satisfăcătoare, ceeace ne dovedeşte că această specie trebue să facă parte din compoziţia viitoarelor arborete într'o proporţie convenabilă bine înţeles.

4. Trupul de pădure OBILESCA, despre care ne preocupăm, se află la o depărtare de 6—7 km. de gara Lehliu de pe linia ferată Bucureşti-Constanţa, fiind situat la limita judeţelor Ialomiţa şi Ilfov în imediata apropiere de Bărăgan, adică în regiunea de tranziţie dintre zona celor 3 specii de stejar ce populează câmpia Munteniei, a Olteniei şi acea a stepei : pedunculatul, gârniţa şi cerul. Terenul este bogat în substanţe minerale nutritive, în carbonat, sulfat de sodiu şi alte săruri, datorit lipsei de precipitaţiuni atmosferice îndestulătoare cari ar putea să favorizeze levigaţiunea (spălarea) solului de aceste săruri, cari, când sunt prea abondente, cum se întâmplă în regiunea de stepă propriu zisă, constituesc condiţiuni neprielnice pentru vegetaţiunea arborescentă.

Atari terenuri sunt expuse, de altfel, tocmai din cauza bogăţiei lor în săruri şi principii minerale, la o exuberantă vegetație herbacee, care, în timpurile secetoase mai ales, prezintă un pericol din partea incendiilor care pot proveni fie din imprudență ori din rea voință, făcând astfel existența pădurei imposibilă.

Trupul de pădure în chestiune a fost parcurs, în adevăr, de numeroase incendii în trecut, din care cauză el este astăzi plin de locuri goale, de poeni cu mărăcini, cu porumbari și măceși, iar arborii de prin pădure rămași se presintă sub formă de exemplare pipernicite, strâmbe, incapabile de a dobândi dimensiuni mari, sau a forma masive încheeate cu perspective frumoase în viitor.

Fostul proprietar, defunctul Al. Filipescu, doritor de a aduce o îndreptare acestei stări de lucruri, în urma unui alt referat al meu m'a însărcinat de a împărți pădurea în parcele prin linii de amenajament destinate a fi curățite de ierburi, arându-se și cultivându-se cu plante prășitoare, sau numai arându-se de câte va ori pe an pentru a se distruge buruenile, iar în caz de incendii să poată fi acestea localizate cu ușurință.

Am deschis cu acest prilej 5 linii despărțitoare de parcele, cari traversează pădurea în chestiune în direcție de la Sud-Vest spre Nord-Est, în lățime fiecare de câte 3 metri. precum și o linie somieră în direcție de la Nord-Vest spre Sud-Est având o lărgime de 5 m. în total peste 7 km.

S'a format cu chipul acesta un număr de 12 parcele, de gestiune, în întindere cele mai multe de la 23 și până la 27 hectare.

Numerotarea lor a fost făcută în sensul ordinei în care urma a se face tăerea acestor parcele.

In anul 1923/24 s'a exploatat însă în loc de No 1, parcela Nr. 7, probabil pentru că arborii aveau aici dimensiuni mai mari și deci puteau produce o mai însemnată cantitate de material lemnos pentru vânzare.

Lucrarea de împărțire a pădurei am efectuat-o în anul 1911, servindu-mă de planul ridicat în 1893 de Inginerul hotarnic G. Zănescu, iar în anul 1912 s'a și început plantarea terenurilor perimetrale sub conducerea d-lui Ionescu, după cum am arătat la punctul No. 3 de mai sus.

Lucrări de executat pentru restaurarea trupului de pădure Obileasca.

Actualele arborete provenite din lăstari crescuţi pe tulpini bătrâne în urma exploatărilor în crâng simplu din trecut, trebuesc neapărat înlocuite prin altele, cari, pe lângă o producţiune lemnoasă mai mare, să împiedice, printr'o mai favorabilă consistenţă a masivului, instalarea vegetaţiunii erbacee de stepă, un concurent formidabil în această regiune pentru cucerirea solului şi care, după cum am arătat mai sus, constitue afară de aceasta o ameninţare permanentă, din punctul de vedere al pericolului incendiilor.

Am dat precădere salcâmului, pentrucă pe lângă că el rezistă mai mult în contra secetelor, fiind o specie xerophită, dar permite ca la vârsta de 12-15 ani să producă la hectar 120-150 m^3 şi chiar mai mult după experienţele făcute atât în ţară cât şi în Ungaria, unde s'au împădurit cu această esenţă, din aşa zisul Alföld sau pustă, peste 70.000 hectare.

Această specie are însă un acoperiş destul de rar, permiţând astfel razelor solare să ajungă cu uşurinţă la sol şi să favorizeze prin urmare creşterea pajişlei de iarbă despre care am vorbit mai sus. Pentru a preîntâmpina acest inconvenient, de care trebuie să ţinem seama, este nevoie, aşa dar, ca în plantaţiunile ce vom face, să asociem salcâmului şi alte esenţe ca stejarul, părul sălbatec, glădiţa, dudul, arţarul tătăresc, sophora japonica, prunus serotina, celtis australis (mierea ursului) caragana frutescens etc. în care amestec va predomina bine înţeles salcâmul.

Iar pentru ca solul să fie acoperit de un subetaj în scopul de a-i menţine, pe cât va fi posibil, frescheţa necesară şi de a împiedeca instalaţiunea ierburilor, recomand în special salba moale (Evonymus europoeus), lemnul câinesc (ligustrum vulgare) dârmoxul (viburnum lantana) şi alţi asemenea arbuşti cari cresc în pădurile din localitate. La nevoie, sămânţa necesară se va comanda printr'o firmă din Capitală, rezervându-se câte-va straturi din pepiniera locală.

Operaţiunea de restaurare a pădurei nu se va putea totuş efectua la început de cât pe o scară mică, pentru că nu dispunem de prea mulţi puieţi, şi mai cu seamă pentru că nu putem fi siguri că cu mijloacele de care deocamdată dispunem, ca braţe de muncă, învoieli etc, să se poată da lucrărei în chestiune desvoltarea dorită.

Aceasta este deci bine să se înceapă cu parcela No 1 şi să se continuie apoi cu cele cu No 2, 3 etc şi anume în ordinea după cum ele sunt numerotate pe plan.

In acest scop se va pune imediat în tăere parcela No 1, după care se va proceda la scoaterea tulpinelor şi rădăcinelor lor, dându-se acestea gratuit locuitorilor învoiţi în schimbul muncii lor, căci dacă s'ar face această operaţiune cu plată, în bani, ar costa prea mult.

După defrişare se vor nivela bine locurile de unde s'au făcut aceste extracţiuni şi se va ara cu pluguri cari pot pătrunde până la adâncimea de 20 25 cm. în terenul destinat a fi plantat.

Pentru aceasta este însă necesar ca de către administraţia bunurilor princepelui Brâncoveanu să se procure 2 pluguri desfundătoare, de oare ce cu cele de care dispun actualmente ţăranii din satele vecine, multe cu 2 brăzdare, lucrarea nu s'ar putea face în bune condiţiuni, ba poate că nu s'ar putea face de loc, locuitorii refuzând de a şi vedea plugurile stricate dintr'un moment într'altul, prin faptul că cu toate măsurile ce s'ar lua ca să se scoată buturugile cât mai complect, totuşi va mai rămâne o parte din rădăcini, peste cari dând plugurile lor, de construcţiune uşoară, de sigur că s'ar deteriora

Terenul ogorât toamna, bulgării mai mult sau mai puţin mari ce vor rezulta fiind expuşi îngheţurilor şi desgheţurilor în timpul iernei, se vor mărunţi.

In primăvară se va borona apoi din nou pământul, după care va urma o nouă arătură şi în fine o grăpare mai uşoară.

După aceasta se va proceda la marcarea locurilor, unde au să fie plantaţi pueţii de salcâm, operaţiune ce va fi urmată de plantarea propriu zisă, în care scop trebuie scoşi pueţii din pepinieră, clasaţi, rădăcinile vătămate retezate inclusiv trunchiurile până la 20 cm. înălţime şi transportaţi apoi la locul destinat plantărei.

Plantarea odată efectuată trebue neapărat întreţinută, prăşind-o de 2—3 ori în timpul verei, apoi continuată şi în anul următor cel puţin tot de atâtea ori, fără de care operaţiune cheltuelile făcute vor fi zadarnice.

Terenul dintre rânduri şi puieţi trebue neapărat curăţit de ierburi, căci ele nu numai că il înţeleneşte şi împiedică creşterea plantelor, dar absorb o mare cantitate din umezeala lui, constituind în acelaş timp şi un mijloc de propagarea incendiilor.

Spre a se evita aceasta trebuie curăţite şi buruenile de pe liniile despărţitoare ale parcelelor de gestiune, precum şi cele depe şanţuri.

Şi pentru ca în anul 1926 şi următorii să se poată împăduri suprafeţe din ce în ce mai mari, va trebui negreşit ca să se mărească pepinierea după numărul şi felul speciilor şi arbuştilor necesari în fie care an.

Distanţa în plantaţiuni va fi de 2 m. între rânduri şi 1,50 m. între puieţi. Lipsurile constatate în anul imediat următor vor fi neapărat complectate.

Cheltuelile necesare pentru împădurire

Pentru a cunoaşte ce sumă va costa plantarea a 10 ha. în anul 1925, primul an, când cheltuielile după toată probabilitatea vor fi mai mari, ca în ori şi ce întreprindere la începutul său, precum şi în anul următor, 1926, la prezentul memoriu alătur un deviz, relativ la cheltuielile ce va necesita înfiinţarea nouei pepinieri, destinată a produce puieţii necesari pentru împădurirea în anul 1926 a unei suprafeţe de cel puţin 15 ha, comptând pe o producţiune de 60.000 puieţi, precum şi un deviz referitor la costul lucrării de plantaţiune propriu zisă.

Deviz pentru înfiinţarea şi întreţinerea pepinierei.

No crt.	NATURA LUCRĂRILOR	No. zilelor	Preţul unitar	Preţul total	Observ.
1	Desfundarea solului pe întreaga suprafaţă a pepinierei (3500 m²)	49	50.—	2.450	
2	Facerea straturilor (răzoarelor) de semănat	21	50. -	1.050	
3	Semănatul, acoperirea seminţelor şi tăfălugitul pământului .	42	50.—	2.100	
4	Plivitul, prăşitul şi curăţitul straturilor şi a potecilor de burueni	100	50.—	5.000	
5	Cumpărarea a 35 kg sămânţă de salcâm şi alte specii . . .	35	80.—	2.800	
6	Cheltueli neprevăzute . . .	—	—	1.200	
			TOTAL	14.600	

adică patru spre zece mii şease sute lei.

Din datele prevăzute în acest deviz rezultă că pentru producţiunea a 60.000 puieţi de salcâm, precum şi a celorlalte specii de arbori şi arbuşti prevăzuţi în memoriul de faţă în scopul de a favoriza amestecul lor atât de dorit, va fi nevoe de o cheltueală totală de 14.600 lei.

Deviz pentru împădurirea cu salcâm a unui hectar

No. cor.	NATURA LUCRĂRILOR	No. zilelor	PREŢUL				Observ.
			Unitar		Total		
			Lei	B	Lei	B.	
1	Mobilizarea cu plugul desfundător al terenului, în timpul toamnei . . .	—	—	—	600	—	
2	Idem în primăvara următoare . . .	—	—	—	400	—	
3	Grăpatul de 2 ori, adică după fiecare arătură	—	—	—	100	—	
4	Marcarea a 3333 locuri unde trebuesc plantaţi puieţi	2	50	—	100	—	
5	Scoaterea din pepinieră a 3333 puieţi	35	50	—	175	—	
6	Facerea a 3333 gropi	10	50	—	500	—	
7	Plantarea a 3333 puieţi.	12	50	—	600	—	
8	Prăşitul cu sapa sau cu rariţa de 3 ori în timpul verii	24	50	—	1200	—	
9	Complectarea lipsurilor constatate şi cheltueli neprevăzute	—	—	—	325	—	
10	Valoarea a 3333 puieţi produşi de pepinieră	—	0	25	833		
	Totalul costului plantărei unui hectar.	—	—	—	4833	—	

adică patru mii opt sute trei zeci şi trei lei.

Costul plantărei a 15 hectare în primăvara anului 1926 va fi deci de 72495 lei, în care intră bine înţeles şi costul a 49995 puieţi (3333 × 15 = 49995) produşi de pepiniera în care vor mai rămânea 10.005 (60000 — 49995 = 10005) puieţi destinaţi a servi pentru complectarea lipsurilor ce se vor constata în anul imediat următor.

In primăvara anului 1925, pentru care dispunem de numărul de puieţi necesari, când urmează a se planta o suprafaţă de 10 hectare, cheltueala la hectar fiind numai de 4000 lei (4833 — 833 = 4000) împădurirea va costa aşa dar în total 40000 lei.

MIJLOACELE PENTRU A SE FACE FAŢA ACESTOR CHELTUELI

Intreagă această din urmă sumă se va incasa din vânzarea materialului lemnos provenit din exploatarea parcelei No. 1 unde urmează a se face plantarea în primăvara anului 1925.

In adevăr, dacă admitem că din vânzarea lemnelor tăiate în această parcelă va rezulta numai jumătate din aceea ce s'a obţinut în anul trecut din vânzarea materialului lemnos provenit din exploatarea parcelei No. 7, care a fost de 3634 lei la hectar, suprafaţa parcelei No. 1 fiind de 23, 715 ha se va obţine suma de 43090 lei (23,715 × 1817 = 43090,15).

Se va putea prin urmare acoperi în întregime cheltueala ce va necesita împădurirea celor 10 hectare (4000×10 40000 lei).

Cât priveşte suma de 72495 lei, costul plantărei în primăvara anului 1926 a unei suprafeţe de 15 hectare (4833 × 15 = 72495) aceasta se va împlini aproape, dacă nu în întregime, din vânzarea materialului lemnos ce va rezulta din exploatarea parcelei No. 8, care s'a prevăzut să se taie în exerciţiul pădurar 1924/25.

In adevăr, dacă admitem că şi din acest parchet nu se va obţine 3834 lei, venitul net la hectar cât s'a realizat în anul 1923/24 cu ocaziunea exploatărei parcelei No. 7, ci numai jumătate, ceea ce se poate compta cu siguranţă, se va încasa suma de 67665 lei (37 ha. 24 × 1817 = 67665,08). Va rămânea dar nesoldată o neînsemnată diferenţă de 4830 lei.

Cu alte vorbe pădurea singură va plăti cheltueala împădurirei (1924 şi 1925) a 24 ha.

Perspective pentru viitor.

După ce munca va fi bine organizată, după ce se va cunoaşte toate dificultăţile, ce încă nu se pot de pe acum prevedea, iar sătenii din Obileşti Noui şi Vechi precum şi din alte comune sau cătune din apropiere, vor conveni de a semăna printre rândurile de pueţi plante prăşitoare ca pepeni, fasole, cartofi etc. şi a ara terenul în schimbul curăţirei ierburilor din vecinătatea puieţilor plantaţi, se va reduce cu desăvârşire cheltueala de 1200 lei prevăzută în deviz pentru prăşitul plantaţiunilor de 3 ori în timpul verei. — Mai târziu se va putea asemenea suprima cheltueala de 1000 lei, consistând din mobilizarea terenului cu plugul, dacă locuitorii se vor învoi ca să facă, pe spesele lor proprii, această lucrare, în schimbul beneficierei terenului astfel preparat prin cultivarea cu plante prăşitoare un an sau doi ani înainte de plantare sau înfine ori ce modalitate, se va găsi pentru ca o parte din zilele de muncă necesare să nu

Clădirea Căminului Inginerilor Silvici.

Vederea către Bulevardul I. C. Brătianu.

Clădirea Căminului Inginerilor Silvici.

Vedere de flanc către Ing. Mironescu.

mai fie plătite în bani, ci prin prestaţie în natură, va avea de efect reducerea în mod simţitor a cheltuelei prevăzută de noi în deviz.

In localităţile cu populaţiune deasă nu numai că împădurirea nu costă nici un ban, dar se realizează şi un oarecare câştig din valoarea tulpinelor scoase din pământ obţinute din dijma cuvenită, precum şi din arenda terenului cultivat cu plante prăşitoare printre rândurile de puieţi.

In regiunile cu populaţiunea rară însă, unde există pământuri de cultură în abundenţă, cum este cazul nostru, nu se va putea face lucrările de plantare despre care vorbim, de cât plătind toată munca în bani, în primii ani cel puţin.

Cerere de a se da autorizaţie de către Casa Pădurilor

După art. 13 din codul silvic nici o defrişare nu se poate face, decât în urma unei constatări în localitate de către un agent silvic superior şi a avizului favorabil al Consiliului technic, aprobat de Ministerul Domeniilor, sub pedeapsă, în caz de contravenire, de a plăti o amendă de 5000—10000 lei de hectar.

Este aşa dar necesar de a se face, din timp, o cerere de autorizaţiune din partea Casei Pădurilor spre a nu risca ca şeful ocolului silvic respectiv să intenteze acţiune, în caz când va constata că s'a început lucrarea de scoaterea tulpinelor din pământ fără ştirea autorităţilor silvice respective.

Calculul Rentabilităţii

Cheltuiala plantărei unui hectar de pădure este astăzi mare, ea se urcă în cazul de faţă la 4833 lei la hectar, totuşi având în vedere marea creştere a salcâmului, calitatea excelentă a lemnului său, care posedă o notabilă proporţie de lemn de lucru chiar la vârştă relativ tânără de 15 ani, ţinând seama afară de aceasta de lipsa de păduri în regiunea despre care vorbim şi de necesităţile de material ale populaţiunei rurale respective, dovadă că în trupul de pădure Obileasca dublu sterul lemne de foc în general strâmbe, lăsând din cauza aceasta multe goluri printre dânsele, se vinde astăzi cu 400 lei, preţ care, după toată probabilitatea, se va spori, materialul lemnos ce de aci înainte se va pune în vânzare, în loc de stejar pedunculat rău crescut va fi de salcâm, din care se va putea scoate şi lemn de lucru, lucrarea de împădurire va fi rentabilă.

La vârsta de 15 ani producţiunea pădurei de salcâm în localitate poate fi socotită la 150 steri lemne de foc la hectar.

Aşa fiind, dacă s'ar vinde sterul numai cu 180 lei, aceasta însemnează că se va realiza un venit net la hectar de 27000 lei (150×180 = 27000). — Crăcile şi vârfurile se vor da tăietorilor de lemne drept preţ pentru tăiatul şi fasonatul lemnelor

Se poate deci compta pe un venit net sigur de cel puţin. 25000 lei la hectar. — Suma iniţială de 4833 lei cheltuită cu plantaţiunea unui hectar de pădure, în timp de 15 ani s'a încincit, cu alte cuvinte ea a funcţionat cu o dobândă compusă de 10% (4833 X 4, 117=20187) mai rămânând şi cu ce să împădurim un hectar (25000 — 20187 = 4813).

Vedem dar că, din punctul de vedere financiar, afacerea este excelentă. Dacă în calculul nostru facem să intre şi valoarea terenului forestier utilizat, care după preţurile din localitate se poate evalua la 10000 lei hectarul, avem:

$$(10000+4833)\ 1.0\,x^{15} = 25000+10000$$

$$\text{de unde } 1.0\,x^{15} = \frac{35000}{14833} = 2{,}35$$

$$x = 6\%. —$$

Aceasta după prima revoluţie de 15 ani, căci de aci înainte terenul fiind împădurit, nu va mai fi nevoe de cei 4833 lei: cheltueala de împădurire.

In cazul acesta vom avea:

$$10000\ (1.0\,x^{15}) = 25000+10000$$

$$\text{de unde } 1.0\,x^{15} = \frac{35\,000}{10.000} = 3{,}5$$

$$x = 8{,}4\%$$

Cu alte vorbe capitalul sol şi capitalul material lemnos vor funcţiona cu o dobândă compusă de 8,4% ceea ce de bună seamă este foarte avantajos.

Să nu uităm afară de aceasta, că în calculul de mai sus am admis că valoarea unui ster lemn de foc este numai de 180 lei, pe când în realitate el se va putea vinde cu peste 200 lei; aceasta am făcut-o însă spre a fi sub adevăr, adică ca rezultatul să întreacă prevederile.

Petre Antonescu

CONTRIBUȚII
LA
COMERȚUL ȘI INDUSTRIA LEMNULUI

I

Comisia superioară vamală de import și export în ședința de Luni 8 Decembrie 1924 a avizat ca a) pentru spițe, colaci (obezi), căpățâni de roți și alte lucrări din frasin complect confecționate în țară să se perceapă o taxă de export de 2000 lei la vagon și b) pentru cărucioare de copii s'a avizat pentru 5 lei suta de Kgr. ca taxă de export.

E o măsură judicioasă făcând ca lemnul nobil și rar ca frasinul, să fie prelucrat mai întâi în țară și numai în ultima fază să poată fi exportat, asemenea și cărucioarele de copii, prin această modalitate se protejează o bună parte din activitatea manuală a lucrătorilor noștri și școalelor noastre de meserii.

Poate ar fi bine ca și lemnul de rezonanță să fie lucrat în țară, înființându-se fabrici de piane, vioare, violoncele etc.

II

Dăm aci câteva *priviri asupra pieței internaționale a lemnului* pe luna Decembrie 1924 extras din ziarul „*Argus*" precum și o anchetă în industria forestieră din Bucovina în Ian. 1924, din acelaș ziar.

PIAȚA INTERNAȚIONALA A LEMNULUI

Concurența rusească pe continent. Situația în Italia, Austria, Cehoslovacia, Ungaria și România

Nesiguranța în situația piețelor de lemne din Europa s'a accentuat și mai grav în ultimele săptămâni. Piețe cari mai rezistau arată acum o tendință de slăbire, după cum și prețurile sunt în scădere.

In această situație, multe din țările forestiere europene, aplică sistemul de a împiedica noui scăderi de prețuri, prin limitarea tăerilor, deci cu o micșorare a ofertelor. In felul acesta *se ajunge fără îndoială foarte curând la o întremare a prețurilor.*

Pe de altă parte, există incontestabil, nevoi uriașe de material lemnos. Criza de locuințe cere livrări mari de cherestea și imediat ce țările cari actualmente suferă de criza de numerar, vor căpăta capital străin, situația pe piețele europene se va ameliora.

Concurența Rusească

Cercurile forestiere urmăresc cu încordare apariția nouă a Rusiei pe diferitele piețe europene. Lupta Rusiei pentru redobândirea vechilor debușeuri apare în mod caracteristic din datele comerciale publicate de Olanda, una din țările mari consumatoare de lemne. In Septembrie, Rusia a importat în Olanda 40.472 tone, în August 40,418 tone, față de 12.307 tone în Iulie, și cantități neînsemnate în lunile precedente.

In Iulie importul rusesc de lemne în Olanda reprezenta a 15-a parte din total. Proporțional, Rusia a întrecut în Septembrie toate țările exportatoare de lemne în Olanda.

Principala cauză a acestui succes al Rusiei, trebue căutată în prețurile reduse ale ofertei rusești. Rămâne de văzut dacă Rusia va putea menține încă mult timp prețurile actuale. In orice caz, situația piețelor europene va fi considerabil influențată în viitor de posibilitățile exportului rusesc.

Situația în Austria

Situația pieței austriace continuă a fi calmă, deși prețurile sunt scăzute. Cereri multe se anunță din Germania, dar piața este rezervată, întru cât nici prețurile oferite, nici condițiunile de piață, nu sunt acceptabile. Exportatorii austriaci pretind plata anticipată a unei părți din suma totală, ceeace se admite în cazuri extrem de rare. Tranzacțiunile cu Italia și Franța nu arată nici o schimbare. Tranzacțiuni pentru alte debușeuri importante lipsesc.

In genere situația ramurei forestiere din Austria poate fi privită ca îngrijorătoare. Dela proprietarii de păduri. până la comercianții de produse fabricate, toți sunt indispuși și pesimiști în privința viitorului apropiat.

Ori cât de mare ar fi cererea, criza de numerar paralizează orice putință de ameliorare.

In Italia

Piața italiană notează o tendință mai satisfăcătoare. Cu toate că sezonul este înaintat, cererile sunt destul de mari. In special, relevăm cererile de scânduri, lemn de molift și brad. Pe de altă parte, se simte criză de numerar, ceeace face ca prețurile, obținute pentru livrarea cu plată promptă, să fie foarte scăzute. Se cere mult scânduri pentru lăzi.

Din cauza marei activități de costrucții, se caută mult material lemnos pentru lucrări în beton.

Date fiind lucrările în curs, se prevede o situație bună a pieței, cu prețuri ferme, pentru lunile următoare.

In Cehoslovacia

Situația pieței cehoslovace este favorbilă. Cereri mari pentru consumul intern au menținut prețurile la un nivel superior parității mondiale, în special pentru materialul de tâmplărie și pentru lăzi. Deaceea foarte multe firme caută să închee relațiuni cu depozitari și firme din Praga, pentru a evita riscurile exportului. Totuși, se pare că piața internă indică o oarecare depresiune, așa în cât nu va trece mult timp până la reabilitarea la loc de cinste a exportului. Comerțul de lemne de foc se desfășoară în condițiuni avantagioase atât în ceeace privește Ungaria, cât și în Austria. Se remarcă însă absența Elveției, printre cumpărători.

In Ungaria

Comerțul de lemne din Ungaria se găsește sub impresia scăderei cursului leului. Efectele acestei scăderi s'au manifestat în două chipuri: producătorii din Transilvania și exportatorii, în așteptarea unei îmbunătățiri a prețurilor și-au redus expedițiile, iar depozitele ungare de tranzit au găsit un nou prilej pentru a asvârli cantități mari pe piață. Aceste vânzări apasă atât de greu asupra pieței în cât personalitățile de frunte din comerțul de detail din Budapesta se gândesc să înființeze o societate cu capital de 20 miliarde coroane care să preia cantitățile depozitelor de tranzit și să facă astfel să înceteze concurența acestora. Nu știm dacă acest proect, dat fiind deosebirile de interese, este realizabil. In orice caz, el pune într'o anumită lumină starea de lucruri, pe piaţa lemnului din Ungaria.

Preţurile pentru lemnul moale din Transilvania sunt între 1750 — 2000 lei. pe când firmele slovace îl oferă cu circa 300 — 310 coroane cehoslovace per metru cub, loco frontieră. Totuşi încheerile sunt dificile, din cauza condiţiunilor de plată.

Preţurile indică o tendinţă de urcare. Deosebit interes se remarcă pentru scânduri de lăzi, cerute de fabricile de zahăr, care se aşteaptă, la un export intens.

Pe piaţa lemnelor de foc preţurile sunt în urcare, din cauza reducerii transporturilor din România, iar producătorii interni aduc cantităţi reduse. Produsele interne notează circa 3 milioane coroane, în timp ce exportatorii români cer 3,1 milioane coroane, pentru material de prima calitate.

In Ţară

In ultimul timp, înainte ca unele societăţi de navigaţiune să hotărască închiderea traficului pe Dunăre pentru vapoarele lor s'a făcut un export remarcabil de cherestea.

In raport cu anul trecut, activitatea la export rămâne tot restrânsă. Totuşi, cu cele aproape zece vapoare, sub diferite pavilioane, plecate în ultimul timp din portul nostru, s'au exportat peste 4 milioane cherestea de brad şi aproapé 1 milion cherestea de lemn tare.

Cele mai importante debuşeuri au rămas Grecia şi Egiptul. In Franţa s'a exportat mai puţin.

S'a exportat cherestea esenţă moale şi pentru Bulgaria, cantităţile s'au micşorat însă mult faţă de exportul ce se făcea odată pentru această ţară.

* * *

Actualmente piaţa de cherestea este într'o complectă stagnare. Tranzacţiunile cari se încheie se fac la preţuri sub cost. Vând numai neguţătorii sau casele cari au absolută nevoie de bani.

Celelalte case cari dispun de fonduri, nu vând din cauza preţurilor inconvenabile.

Pentru Alexandria preţul cherestelei de brad a scăzut la 1550—1650.

Se poate cumpăra:
Cherestea la 2100 lei m. cub.
Fag 2550 lei m. cub.
Fag alb 2000 lei m. cub.
Cioplitură 1000 lei m. cub.
Lemn brut a scăzut la 650 lei.
In general târgul de cherestea se prezintă slab.

O ANCHETA ÎN INDUSTRIA FORESTIERA DIN BUCOVINA

Diminuarea producţiunei. Optimism în privirea preţurilor. — Cumpărările din străinătate.

In vederea sezonului din primăvară, am intreprins o anchetă în industria forestieră din Bucovina pentru a constata ce cantităţi de material şi în ce calităţi vom putea exporta sezonul viitor.

Impresia primă a fost că producţiunea este mult diminuată, socotesc un aproximativ de 30 la sută, fapt ce provine atât din rezultatul pasiv al sezonului trecut (aproape toate industriile au încheiat cu pierderi) cât şi din lipsa de numerar. Pe de altă parte faptul că până acuma a căzut foarte puţină zăpadă transportul lemnului brut din pădure se face greu şi e legat cu mari cheltueli, a provocat oprirea temporară a câtorva fabrici.

In privinţa preţurilor, am constatat că în cercul industriei forestiere domneşte un mare optimism, pentru sezonul viitor aşteptându-se preţuri mult superioare celor cu care s'a încheiat spre sfârşitul sezonului trecut Optimismul acesta e în parte justificat căci pe lângă că vom avea în acest an o producţie totală redusă cu cel puţin 40°/o în raport cu producţiunea din anul trecut, s'au transmis până în prezent din străinătate mari comenzi, unele fabrici vânzând chiar întreaga producţiune pe anul viitor şi ca atare oferta fiind mai mică preţul va trebui să se ridice.

In afară de aceste considerente pur interne se vorbeşte cu insistenţă de intrarea soc. „Goetz", „Foresta". „Bucovina". „Ofa" şi „Lomas" în aşa numitul „Accordo", trust în care se mai află câteva importante concerne din străinătate şi cum societăţile enumerate mai sus care dictează preţurile în România, *hotărându-se a fixa un preţ unitar mult superior celui existent firmele mai mici îşi vor putea valorifica într'un mod mai convenabil producţiunea lor.*

Un alt fapt ce îndreptăţeşte speranţele industriaşilor, este că Polonia reducând taxele de transport pentru materialul tranzit, va face cu putinţă exportul din Bucovina pentru Germania şi într'adevăr au şi început a sosi întrebări din această ţară, oferindu-se preţuri destul de convenabile.

•

Dintre cumpărători cari au incheiat comenzi mai importante, notez firma Ghinsburger din Paris care a cumpărat cca 20.000 mc. madriers, Soc. Centrale de Bois, Paris cam aceiaşi cantitate, Karam. Alexandria 1400 vagoane scânduri, Victor Weibel, Strasbourg cca 630 vagoane madriers etc. Preţurile încheiate au fost madriers I sh. 48 fob, Madriers II sh. 42 fob. Material Alexandria specificaţie uzuală 42 lum. sh. material pentru Grecia numai molift, dela 48—50 sh. fob Galatz.

Piaţa Galaţi

Exportul deşi redus continuă totuşi profitându-se de faptul că Dunărea este liberă de gheţuri. Astfel s'a încărcat vaporul „Stella" pentru Alexandria, „Oloka" pentru Salonic, deasemenea în şlepuri pentru Sulina transportându-se materialul la vapoarele de linie ce nu vin în susul Dunărei.

III.

In fine, dăm în extenso în 2 tablouri lemnăria exportată în luna August 1924 cât şi întreaga lemnărie exportată dela 1 Ian. 924 — 30 Aug. 924, extrasă din tabela rezumativă a produselor exportate din România în luna August 1924, ce apare sub îngrijirea direcţiei statistice a ministerului de finanţe.

Din această situaţie se observă că în luna August 1924, s'a exportat *6820 vagoane de cherestea de brad* şi 18660 vagoane de lemne de foc cele mai multe din aceste din urmă pentru Ungaria.

Dela 1 Ian. 1924—30 Aug. 1924, s'a exportat 42639 vagoane de cherestea de brad şi 10033 vagoane alte lemne reşinoase deci în total 52.672 vagoane de reşinoase ceiace constitue un

LEMNARIE exportată în luna August 1924

ȚARI	Lemne de foc de orice fel	Trunchiuri de brad	Trunchiuri de stejar	Lemne de construcție de stejar	Lemne de construcție din esență foioasă	Nuele și haraci	Scânduri din esențe rășinoase	Alte lemne rășinoase	Doage de stejar	Traverse de stejar	TOTAL
	Tone	m³	TONE								
Austria . . .	—	—	—	—	15	—	15	—	—	—	30
Anglia	—	—	—	—	26	—	10 210	—	—	—	10 236
Belgia	—	—	—	—	—	—	32	-	—	—	32
Bulgaria	150	2.686	—	—	—	—	5.359	2 417	—	—	9.269
Ceho-Slovacia. .	35	—	—	—	114	45	302	—	—	—	496
Egipt	—	-	—	—	—	—	11.484	845	—	—	12.329
Franța	—	—	—	—	—	—	7.562	—	—	—	7 562
Grecia	—	—	—	-	—	—	12 986	1 827	-	—	14.813
Germania . . .	—	—	—	—	—	—	402	—	—	—	402
Italia	—	—	—	—	—	—	2.163	918	—	—	3.081
Iugo-Slavia. . .	5 504	—	—	—	63	—	16	—	—	—	5.583
Olanda	—	—	—	—	—	—	1.308	-	—	—	1.308
Palestina . . .	—	—	—	—	—	—	810	—	—	—	810
Polonia	—	—	—	—	—	—	583	—	—	-	583
Turcia	—	—	—	—	—	—	3.231	373	—	—	3 604
Ungaria	180.912	2.271	—	171	850	—	11.738	10.362	—	165	205.334
Alte țări. . . .	—	—	—	—	—	—	4	—	—	—	4
August 1924 Total cantități . . .	186 601	4 957	—	171	1.068	45	68 205	16.742	—	165	275.476
August 1924 Total valori în mii de lei	87.264	2 576	—	684	1.523	14	226.449	30.719	—	255	349.484
August 1923 Total cantități . . .	119 985	4 589	—	837	1.328	—	77.301	10.102	-	—	221 848
August 1923 Total valori în mii de lei	51.582	2.096	—	2395	2.696	—	221.412	12.557	-	—	292.738

La total m³ au fost transformați in kg. — 1 m³ = 500 kg.

LEMNARIE exportată dela 1 Ian. 1924—30 Aug. 1924

LUNILE		Lemne de foc de orice fel	Trunchiuri de brad	[illegible]	Lemne de construcție de stejar	Lemne de construcție din esență foioasă	Nuele și haraci	Scânduri din esență rășinoase	Alte lemne rășinoase	Doage de stejar	Traverse de stejar	TOTAL
		Tone	m³	TONE								
Ianuarie 1924	Total cantități . . .	79.141	1 988	—	—	585	2	19 540	5.399	—	15	105.676
	Total valori în mil de lei	33 127	1 262	—	—	829	2	56.415	7 769	—	17	99.421
Fevruarie 1924	Total cantități . .	86.133	705	—	—	1.081	31	12.073	4.774	—	—	101.444
	Total valori în mil de lei	40 881	514	—	—	1.460	38	25 719	8 592	—	—	77 204
Martie 1924	Total cantități . .	108.115	2.179	—	45	2.215	83	39 883	11.443	—	—	163 173
	Total valori în mil de lei	48 300	1 484	—	135	3.068	93	113 456	21 340	—	—	187.876
Aprilie 1924	Total cantități . .	72 948	3 028	—	311	4.149	22	63.923	9 387	—	—	152.254
	Total valori în mil de lei	31.233	2 246	—	622	7 718	28	204.576	17 262	—	—	263 685
Mai 1924	Total cantități . .	99.012	7.114	—	707	4 273	81	73.884	12 503	—	—	194 217
	Total valori în mil de lei	40.939	3.803	—	1067	8 266	129	252 831	23 359	—	—	330.394
Iunie 1924	Total cantități . . .	131 632	11 490	-	676	2 633	125	64.614	23.672	—	—	229.097
	Total valori în mil de lei	54 856	6 048	—	161	3.864	36	212 059	44.290	—	—	322 768
Iulie 1924	Total cantități . .	176 554	11.447	—	185	3 455	161	84.276	16 411	—	—	286 766
	Total valori în mil de lei	77.200	6 165	—	387	6 589	12	271 231	31.379	—	—	392.963
August 1924	Total cantități . .	186.601	4.957	—	171	1,068	45	68.205	16 742	—	165	275.476
	Total valori în mil de lei	87 264	2.576	—	684	1.523	14	226 449	30 719	—	255	349.464
Ian.-Aug. 1924	Total cantități. . .	940 436	42 908	—	2096	19.459	750	426 398	100.331	—	180	1 508.103
	Total valori în mil de lei	413 800	24.098	—	4480	33 317	382	1.362 736	184 710	—	272	2 023 795
Ian.-Aug. 1923	Total cantități . . .	747.811	65 938	—	5033	4.810	79	499 980	47.390	—	—	1.338 072
	Total valori în mil de lei	300 814	26.325		14.420	8 211	75	1.123 911	67.197	—	—	1 540 953

punct foarte ingrijitor pentru soarta pădurilor noastre, când azi posibilitatea normală de export, anuală a pădurilor de reşinoase în urma exproprierilor pădurilor de brad nu atinge nici 50 000 vagoane anual. Dacă mai ţinem compt de ceia ce s'a încărcat în Sept., Oct. şi Noembrie şi de stokul celor de peste 25.000 vagoane de cherestea ce stau blocate în docuri şi chei la Galaţi şi alte poate 25000 vagoane în depozitele fabricelor, vedem bine că azi se taie din pădurile noastre de reşinoase cam de 4 ori mai mult de cât ar fi normal, a se tăia pentru a nu ne diminua şi stokul pădurilor de brad.

Fag pentru foc s'a exportat 94043 vagoane dela 1 Ian. — 30 Aug. 1924, deci aproape dublu cât bradul.

Colegii ingineri silvici urmărind lunar cu atenţie cifrele ce ni le dă atâtea statistice cât şi viaţa comercială a lemnului vor putea trage multe învăţăminte pentru viitor, în scop de a reduce cât mai mult, posibilităţile de exploatat anual, cât şi a se comercializa mai mult în profitul statului, pădurile ce sunt în curs de exploatare.

M. P. Florescu
Inginer inspector silvic Membru în
comisia superioară vamală de
import şi export

Copie după raportul asupra situaţiei pădurilor şi industriei lemnului in Turcia No. 1036 inregistrat la No. 57979 din 16. VIII. 1924.[1]) Jn st. 8129/924

Domnule Director General

Dat fiind că importul lemnelor în Turcia înainte de războı se făcea în majoritate din România, constituind pentru noi una din principalele pieţe de desfacere a lemnului şi cum astăzi aceastâ piaţă ne este închisă din cauza tarifului de import prohibitiv (a se vedea raportul No. 463 din 5 Mai a. c., Convenţia comercială dela Lausanne) se cuvine să cunoaştem care este situaţia pădurilor şi a industriei lemnului în Turcia.

---

[1]) Publicăm cu plăcere raportul d lui ataşat comercial in Turcia Nicolae Mănescu ce ni l-a trimes pentru a ne face cunoscut resursele forestiere ale unei ţări puţin cunoscute din acest punct de vedere şi cu care avem multe relaţiuni comerciale şi de bună vecinătate. Tot d-sa ne a trimis şi textul legii relativ la folosirea pădurilor de către populaţia rurală din Turcia din 15 Aprilie 1924 pe care o publicăm noi la vale. P. A.

Dintr'un raport al Camerei de Comerț din Constantinopol pe care l'a făcut asupra importanței bogăției pădurilor în Turcia, se relevă faptul că deși pădurile în deosebi în Anatolia sunt înzestrate cu esențe prețioase, totuși nimeni nu s'a gândit la exploatarea rațională a lor și s'au mulțumit ca aceste păduri seculare să ducă mai departe greutatea anilor și ca populația să poarte povara importului străin.

Intr'adevăr după cum am avut și alte ocaziuni să vorbesc în rapoartele mele despre bogăția forestieră a Turciei, statistica arată că producția anuală se poate estima la circa 150.000 m. c. și că din România se aducea din consumațiunea totală trei sferturi.

Astăzi din cauza taxelor prohibitive, importul în Turcia al lemnelor de construcție este imposibil. — S'a făcut o excepțiune și care și aceasta nu este decât provizorie de a se scuti de vamă scândurile destinate pentru confecționarea cutiilor necesare exportului de smochine și stafide.

Este întrebarea dacă Turcia care are astăzi nevoie de mult material lemnos pentru construcțiune, — poate rezista în menținerea acestor taxe când industria națională nu prezintă ferestrae suficiente?

Credința generală este că nu, și se spune, oficios, că la Angora se lucrează în vedere reducerii tarifului.

Cu toată importanța economică ce o prezintă în economia națională a unui Stat, industria forestieră, nimic nu s'a făcut pentru desvoltarea ei și s'ar putea spune că pădurile în Turcia se prezintă în majoritatea lor rău exploatate; multe locuri sunt despădurite și fără ca cel puțin agricultura să fi câștigat prin mărirea suprafețelor cultivabile.

Nici o plantațiune nouă nu s'a făcut în timp de 25 de ani în urmă.

Ceeace pare mai curios este că din lipsă de date satistice nu se cunoaște precis întinderile pădurilor și felul esențelor. Nu de mult în timpul cabinetului care a precedat actualul guvern s'a întocmit o statistică care deși nu completă, totuși a putut servi ca punct de reper studiului camerii de Comerț.

Regiunea cea mai păduroasă din Anatolia este zona de pe lângă Marea Neagră, ce începe dela Ismid Bolu Kastamoni Zunguldak, Samsum și Trebizonda.

Statistica pomenită mai sus nu prezintă nimic ştiinţific, ci ea se sprijinea pe estimaţiunile şi aprecierile pădurarilor, care sunt în cea mai mare parte lipsiţi de cunoştinţe silvice.

I. Sandjak Ismid: Vechiul Sandjak Ismid este estimat 334.000 Ha. de pădure în compoziţiunea următoare:

Fag	21%
Stejar	10%
Ulm	10%
Castani	7%
Brad	6%
Teiu	6%
O specie de ulm	5%
Stejar	4%
Platan	3%
Anin	3%
Arţar	3%

Sandjak Polou: Suprafaţa 600.000 hectare.

Brad	40%
Pin Silvestru	30%
Fag	15%
Ulm	5%
Stejar	4%
Plop	1%
Platan	1%

Sandjak Castamoni Suprafaţa 500.000 hectare.

Brad	50%
Pin Silvestru	32%
Fag	9%
Ulm	5%
Stejar	3%

Sandjak Sinop Suprafaţa 50.000 hectare.

Fag	35%
Pin Silvestru	25%
Brad	20%
Ulm	10%
Plop	1%
Platan	1%
Anin	1%

Sandjk Kianhri Suprafaţa 166.086 hectare.

Brad	50%
Pin Silvestru	38%
Fag	4%
Ulm	4%
Stejar	2%

Sandjak de Djanik Suprafaţa 496.000 hectare.

Pin Silvestru	40%
Ulm	24%
Fag	20%
Brad	10%
Anin	2%
Stejar	1%
Castani	1%

Pădurile din regiunea Bolu-Kastamoni.

Din suprafaţa păduroasă arătată mai sus întinderea cea mai mare este compusă între Bolu şi Kastamoni şi aparţine Statului.

Instalaţiunile forestiere sunt de mică importanţă. Se estimează la circa 500 ferestraie primitive şi câteva mecanice.

După o statistică producţia anuală a pădurilor de Bolu şi Kastamoni, se estima:

Păduri Bolu 60.606 metri cubi şi Ltqs.

în 1906—7	85.342	119.245
1907—8	89.059	130.244
1909—10	60.606	103.891

Păduri Castamoni 95.696 metri cubi în 1910.

1906—7	115.691	171.515
1907—8	131.061	172.332
1909—10	95.696	147.369

Tabloul de mai jos arată producţiunea pe esenţe pe 1909—10.

	Păduri din Cestamoni		Păduri din Bolu	
	metri cubi	Ltqs	metri cubic	Ltqs
Pinu Silvestru . .	37.752	55.067	11.702	13.234
Ulm	31.300	40.830	24.805	41.203
Brad	19 144	37.688	12.108	11.689
Stejar	6.493	11.303	5.677	21.998
Plop	21	33	86	104
Platan	9	22	10	26
Fag	25	65	2.381	5.433
Castan	201	306	1.681	3.479
Nuc şi alun . . .	316	1.277	498	1.943
Genul Ulmului .	26	508	259	636
Teiu	73	123	1.297	3.620
Anin	33	50	—	—
Ienuper	—	—	27	82
Frasin	—	—	14	24
Alte	—	97	15	42
	95.455	147.369	60.560	103.813

Statistica arată că o bună parte din această producţie se exportă în Grecia, Egipt şi Bulgaria. Inainte de război se exporta foarte mult nucul în Anglia şi Germania.

Din pădurile dela Bolu şi Kastamoni se furnizează foarte puţin lemne pentru combustibil şi din cauza lipsei mijloacelor de transport anual producţia nu este mai mare de 500.000 cekii lemne de combustibil (cekie — 250 kgr.)

Producţia de mangal ce se fabrică din pădurile dela Bolu este fără importanţă de 25.000 kântare anual (1 kântar — 56 kgr.).

Pădurile de Ismid şi Hendek. Se găsesc de asemenea în aceiaşi stare ca şi pădurile dela Bolu şi Kastamoni şi prezintă aproape aceleaş esenţe ca şi pădurile din Tracia şi Strândja cu deosebire însă de proporţie. Aşa de pildă ~~bradul se~~ găseşte foarte puţin, fagul este în proporţie de 12% Castanul 7% Bradul 6% stejarul 5% alunul 5%.

Suprafaţa pădurească este de circa 35.000 Ha. ceiace reprezintă 28% din întinderea generală a sandjakului. Pădurile de la Ismid, Bazinul Sacaria şi lacul Nichea.

Trupul din Nord se numeşte pădurile dela Ada-Bazar şi Hendek, iar trupul din Sud se întinde spre muntele Katirli şi pe ambele părţi ale golfului Ismid. Această regiune fiind mai aproape de Constantinopol serveşte pentru aprovizionarea vilaetului Constantinopol cu lemne pentru combustibil şi cărbuni de lemn.

Pădurile dela Ismid mai sunt cunoscute şi prin esenţele: alunul, măslinul şi cireşul, unde se dă o mai mare atenţie la altoitul esenţelor sălbatice.

Proprietatea acestor păduri este împărţită astfel:

Statul	275.000	hectare . .	817	trupuri
Comune	33.400	„	510	„
Particulari	18.400	„	41	„
Evkaf (inst. religioase)	7.500	„	3	„
	334.300			

Pădurile dela Ismid, Ada-Bazar şi Hendek au avut producţiune 33.898 m. c. în 1906—1910:

1906—7	26.940	m 3	42.176	Ltqs
1907—8	31.927	„	50.746	„
1909—10	33.898	„	67.876	„

Pe esenţe producţia se clasează în ordinea:

Ulm	2.865	m 3	5.515	Ltqs
Teiu	4.009	„	10.710	„
Nuc	1.094	„	4.270	„
Arţar	23	„	63	„
Ulm	416	„	260	„
Frasin	1.738	„	3.789	„
Fag	3.504	„	6.166	„
Stejar	6.023	„	28.183	„
Castan	981	„	1.971	„
Platan	71	„	136	„
Pin Silivestru	1.730	„	1.953	„
Brad	1.132	m 3	2.838	Ltqs
Anin	57	„	127	„
Diferite	230	„	3.750	„
Total	23.873	m 3	69.731	Ltqs

Pădurile din această regiune produc anual aproape 500.000 cekii lemne pentru combustibil şi 100.000 cântare cărbuni de lemn.

In pădurea dela Hendek de o suprafaţă de 7.147 hectare s'a făcut în 1916—17 oarecari amenajări raţionale de către un grup de technicieni austriaci. Această pădure este favorizată prin apropierea ei de centrul Sacaria şi se poate exploata cu mai multă uşurinţă, având şi mijloace de transport.

Pădurile dela Samsun şi Trebizonda se găsesc la est de pădurile Castamoni-Bolu. Ele sunt formate din ulm şi pin Silvestru într'o proporţie de 50%: Pinul este reprezentat cu 10% şi alunul cu 2%.

Suprafaţa totală a pădurilor este de 496.000 hectare repartizate asfel:

Sandjak Samsun	96.000	hectare
„ Trebizond	200.000	„
„ Ghiumuşhane	120.000	„
„ Lazistan	80.000	„

Pădurile dela Samsun şi Trebizonda aparţin în majoritate Statului, ele nu sunt compacte ci se prezintă cu multe goluri. Proprietatea particulară de abia atinge 2.500 ha.

Producţia în 1906—10 a fost 10.054 m. c.

1906—7	42.283 m 3	27.925 Ltqs.
1907—8	41.186 „	24.450 „
1909—10	10.054 „	16.574 „

Pe varietăţi de arbori evem:

Brad	515 m 3	1.047 Ltds.
Pin Silvestru	5226 „	6.755 „
Ulm	1214 „	1.481 „
Stejar	659 „	1.315 „
Nuc	300 „	1.173 „
Varietăţi de ulm	42 „	743 „
Castan	637 „	1.296 „
Teiu	64 „	1.040 „

Producţia lemnelor de încălzit se urcă în medie la 45 mi cekii anual.

⁂

Acum după ce am văzut care este întinderea păduroasă a Turciei voi căuta din puţinele date ce le posed să arăt care este şi industria indigenă a lemnului precum şi ce se urmăreşte prin politica tarifelor vamale actuale.

Inainte de război producţia indigenă era de circa 150.000 m. c. consistând din brad, stejar, fag, frasin, nuc, platan şi din care bradul venea în primul rând, ecarisat cu toporul şi cu ferestrae primitive şi foarte puţin se întrebuinţa ferestraie mecanice cu abur.

Din România se importa anual circa 10.000 vag. (200.000 m 3) lemne de cherestea brad şi molid şi lemne rotunde.

Din Rusia (porturile Odesa, Kerson, Jalta, Batum) se importa mai mult pin şi stejar circa 100–200 vag. anual, iar din Suedia, „fileri" adică cherestea ecarisată cu toporul de 4—10 metri şi 7 1/2 X 7 1/2 II/II cm. precum şi duşumele lucrate de 3—6 m. lung, 8—10 c/m. lăţ. şi 12 m/m gr. netto calculate per. bruto 24 m/m la grosime înainte de a fi rânduite, precum şi la lăţime cu 1/2 – I c/m în plus.

Importul din Suedia se ridica anual la circa 500 vagoane.

Efectele tarifului Protecţionist.

Astăzi din cauza lipsei de import şi a tarifului protecţionist producţia indigenă, după informaţiunile particulare, deoarece date oficiale lipsesc, — este mai mare ca aceia dinainte de război.

Cum însă lipsesc mijloacele de transport, aproape întreaga producţie se consumă pe loc în Anatolia, unde în zonele distruse de război se simte foarte multă nevoie de construcţiuni.

In afară de cele 500 ferestraie primitive despre care am vorbit mai sus, gaterile care funcţionează astăzi în Turcia se pot număra la circa 27 gatere în Anatolia, iar la Constantinopol funcţionează 14 gatere.

Industria mobilelor este foarte mică şi în afară de fabrica Psalti, care este prima, celelalte sunt foarte mici, şi se pot confunda repede cu atelierele.

Mobilele atât înainte de război cât şi până la punerea în vigoare a actualului tarif, (în timpul şi după armistiţiu), se im- [illegible]

Un efect imediat al regimului protecţionist se constată prin aceia că multe gatere care înainte nu funcţionau, astăzi sunt puse în lucru. Aşa de pildă Soc. de cărbuni „Heraclée" şi alte case, care mai înainte aduceau din România lemnăria necesară pentru mine, astăzi le lucrează pe loc având câte un gater instalat.

După o statistică sumară din 1921 în industria lemnului se enumera: Fabrici şi ateliere 2.067 cu 5827 lucrători bărbaţi şi 180 femei ceiace ar reprezenta în industria totală o proporţiune de 7.87%. Pe categorii ar fi:

Ateliere pentru fabricarea trăsurilor şi căruţelor:				Lucrători	728
		bărbaţi	femei	Total	728
Mobile şi articole de mobile:	1021 „	2783	„	„	2783
Ateliere pentru fabric. lingurilor	73	337	50 „	„	387
Schele şi samari de lemn . . .	616	879	„	„	879
Pentru construcţiuni maritime,	17	474	„	„	474

Niculae Manescu,
ataşat comercial

LEGEA No. 484.

LEGE RELATIV LA FOLOSIREA DE CĂTRE POPULAŢIA RURALĂ A PĂDURILOR STATULUI

15 Aprilie 1340/1924—11 Ramazan 1342.

(Jurnal Oficial No. 70 din 17 Mai 1340/1924)

Art. 1. — Locuitorii satelor şi „cassabas-urilor„ considerate drept sate, care n'au avut niciodată lemne sau „baltalîk-uri", care să le aparţie vor putea — în virtutea unei autorizaţii dela autorităţi,—cu titlu gratuit, să procedeze la tăiere în acele părţi ale pădurilor Statului care îngăduie tăierile în mod ştiinţific. Sus zisa autorizaţie nu va fi acordată decât dacă lemnul tăiat va fi folosit pentru construirea sau repararea de şcoli, locuri pentru rugăciune, poduri edificii destinate pentru locuinţa sătenilor sau pentru adăpostirea animalelor şi nutreţului lor, precum: staule, grajduri, depozite de fân şi alte construcţii asemănătoare, sau dacă suszisul lemn va servi la fabricarea carelor sau instrumentelor pentru arat, sau dacă lemnul va fi folosit pentru prepararea cărbunelui sau lemnului pentru încălzit destinat pentru folosul personal al locuitorilor sau pe care îl va vinde la târg, pe pieţile satului sau ale „cassab-ei", unde va trebui să le transporte prin propriile sale mijloace. Lucrătorii dela ţară, care se ocupă cu fabricarea şi vânzarea de instrumente şi accesorii agricole vor putea deasemenea, — şi în virtutea autorizaţiei guvernamentale,—să se dedee la tăierea gratuită a lemnului necesar industriei lor.

Ceva mai mult, locuitorii de la ţară, cari, deşi au avut totdeauna lemne, şi „baltalik-uri" la dispoziţia lor, nu pot avea din susmenţionatul lemn şi „baltalik-uri", lemnul de cherestea, de încălzit, şi cărbunele necesar consumului lor, pot-şi aceştia să profite de prerogativele enumerate la paragraful de mai sus.

Art. 2. — Sătenii vor trebui să aducă la cunoştinţa „mouhatar-ului" comunei lor, cel mai târziu până la sfârşitul lunei Martie, cantităţile de lemn de cherestea şi de combustibil de care vor avea trebuinţă în timpul anului. „Mouhatar-ul" va întocmi un registru nominativ, pe care îl va înainta funcţionarului administraţiei forestiere care va avea de verificat dacă cantităţile cerute de către săteni, nu depăşesc adevăratele lor trebuinţi. Când se va recunoaşte că suszisele cereri nu sunt excesive, funcţionarul forestier va trebui, cel mai târziu până la sfârşitul lui Mai să indice un „makta" (loc unde se va putea proceda la tăieri), ţinând socoteală de dispoziţiile technice în vigoare şi de condiţiile şi restricţiile care se raportă la conservarea pădurilor. Va trebui, pe lângă aceasta, să facă un semn pe arborii care procură lemnul de cherestea şi să desemneze locul unde se va tăia lemnul pentru încălzit şi pentru fabricarea cărbunelui. Numai în urma acestor lucrări preparatorii, vor începe tăierile.

In cazul ivirei unei neînţelegeri între locuitori şi administraţia forestieră, cu privire la cantităţile cerute de către aceştia din urmă, neînţelegerea este adusă în faţa Consiliului administrativ al localităţii.

Locuitorii dela ţară care se ocupă cu vânzarea lemnului pentru încălzit, şi pentru cărbune pe piaţă, la târgurile satului lor sau ale „cassabas-urilor" unde vor trebui să le fi transportat cu propriile lor care sau animale, vor trebui să prezinte un certificat liberat de către Consiliul bătrânilor, valabil pentru un an şi atestând că susmenţionatele lemne şi cărbuni au fost procurate din „makta-ul" indicat de către funcţionarul forestier.

Art. 3. — Locuitorilor dela sate, situaţi în interiorul sau vecinătatea pădurilor, care îşi propun de a confecţiona lemn de cherestea pentru a fi dat în comerţ, se liberează permisiuni pentru tăieri valabile pentru un an şi cu ajutorul cărora vor putea să facă tăieri în mod ştiinţific, în acelea ale statului susceptibile de a fi tăiate.

Locul din pădure pe care ţăranul l-ar putea exploata îi va fi predat pe preţul tarifului şi fără punere la licitaţie. Cu toate acestea, susmenţionaţii ţărani, afară de licitaţie, sunt supuşi la toate dispoziţiile şi condiţiile technice aplicabile negustorilor de lemne.

Exportul lemnului de cherestea menţionat, este liber pentru toate localităţile şi preţul lui este acoperit prin plăţi eşelonate. Când se va ceda pe cale de licitaţie negustorilor, păduri situate în vecinătatea comunelor care trăiesc din industria tăierei lemnului, se va rezerva o parcelă pentru a se satisface necesităţile populaţiei susziselor comune.

Art. 4. — Tăierile pe care ţăranii le vor avea de făcut în pădurile şi baltaltk-urile care le-au aparţinut totdeauna, sunt supuse dispoziţiilor articolului precedent, şi permisul este liberat în acelaş fel.

Art. 5. — Funcţionarii şi gărzile forestiere care dau probe de neîngrijire în aplicarea dispoziţiilor conţinute în articolele precedente, pentru prima oară vor avea o reţinere de salariu pe 7 zile la a doua vină li se va reţine jumătate din salariul lunar şi la a treia vor fi revocaţi din serviciu,

Art. 6. — Tăierea măslinilor sălbatici, „sikla", „akhlat", merilor, „haroub-urilor" şi stejarilor, pentru a se obţine lemn de încălzit sau cărbune precum şi tăierea arborilor putând să procure lemn de cherestea, pentru a se confecţiona combustibil ca şi desrădăcinarea arborilor susceptibili de a procura lemn pentru încălzit şi cărbune, este interzisă.

Art. 7. — Este interzis a se întrebuinţa lemnul pentru combustiunea în locomotivele sau uzinele situate pe parcursul căilor ferate sau litoralului mării.

Art. 8. — Acei ce procedează la tăieri în „makta-urile" (locurile destinate tăierilor) sau de copaci alţii decât acei destinaţi de către autoritate, sunt pasibili de penalităţile prevăzute la art. 36 şi 38 din Regulamentul asupra pădurilor.

Art. 9. — Articolul 5 al Regulamentului pădurilor dela 1286 precum şi legea din 11 Octombrie 1336 relativă la atribuirea „baltalik-urilor„ (păduri pentru tăiere) locuitorilor satelor, sunt abrogate.

Art. 10. — Prezenta lege intră în vigoare dela data promulgării sale.

Art. 11. Comisarii Agriculturei şi Finanţelor sunt însărcinaţi cu executarea prezentei legi.

PROPUNERI

pentru

Modificarea regulamentului serviciului silvic exterior

Pentru a se putea cântări cu cea mai mare dreptate valoarea noului regulament al serviciului silvic exterior, trebuia să i se dea vreme să trăiască, să iea contact deaproape cu toate nevoile serviciului silvic, să dea lupta pentru principiile şi normele, impuse de el şi..., să învingă sau să sucombe.

Nu i s'a dat timp. Nu sunt decât câteva luni decând a început să se aplice — în parte — căci de aplicarea lui strictă nu poate fi vorba, atâta timp cât nu se cunoaşte încă bine şi nu îngădue bugetul.

Trebuia aşa dar, să se experimenteze acest regulament cel puţin 2 ani, ca să se poată culege apoi observaţii bune întemeate, pe baza cărora să se alcătuiască regulamentul definitiv.

Se cade să recunoştem, că acest regulament este nu un pas, ci un salt, în administraţia noastră silvică, având curajul şi răbdarea să spună fiecărui slujbaş, din erarhia noastră silvică — chiar şi răspicat ce are de făcut în meseria lui, până unde poate să meargă şi ce răspundere are.

Din acest punct de vedere, corpul silvic român se pleacă recunoscător în faţa acelora, cari şi-au pus la contribuţie capacitatea, experienţa şi dragostea lor, pentru înfăptuirea acestui far diriguitor al serviciului nostru silvic exterior.

Cum însă perfecţiunea ideală nu s'a realizat încă pe pămânlui nostru şi orce operă a omului e susceptibilă de progres şi cum s'a făcut chiar apel şi la modestele noastre păreri ne vom îngădui să încercăm a schiţa — fără pretenţii şi fără gânduri rele — icoana unui regulament, aşa cum l-am dori noi.

Un bun regulment ar trebui să se inspire din următoarele 5 consideraţiuni cardinale:

1) Simplificarea serviciului.
2) Autonomia şefului de ocol.
3) Controlul susţinut şi riguros al superiorului.
4) Deplasarea centrului de gravitate dela cancelarie la teren.
5) Grija şefului suprem în serviciul exterior, Directorul regional — pentru subalternii săi, de a-i ţine în curent cu ştiinţa şi practica noastră silvică, grija pentru viaţa lor în societate şi chiar pentru viaţa lor sufletească.

Sa le luăm pe fiecare în parte:

1. Simplificarea serviciului.

Mi-amintesc de un savant profesor, ce-am avut în liceu, care tocmai pentru că era o somitate, simplifica aşa de mult şi de bine cursul, că aveam totdauna impresia, că ne spune tot lucruri, pe care le ştiam de mai înainte... Şi-aşa se făcea, că la cursul acelui distins dascăl — mort tocmai, când urcase treptele universităţi, toţi elevii ştiau şi toţi aveau note mari.

Cine va reuşi să simplifice actualul regulament va uşura serviciul pe care toţi şefii de ocoale îl vor învăţa lesne şi.... vor lua note mari.

Dac'ar apărea un cineva, c'un spirit de sinteză remarcabil ar reduce regulamentul nostru la un fel de decalog, cu zece porunci, pe care şeful de ocol le-ar ţine 'n ramă şi cu care s'ar califica perfect şi repede.

Noianul de formalităţi, de îngrădiri, de tablouri, de condici, de multiple exemplare, îngreuiază formidabil un serviciu, care totuşi în esenţa lui ar fi simplu.

Preocupat de grija, să nu iasă din formularul 51 b sau 46 d, să nu greşească la A—B+D (?), bietul şef de Ocol îşi frământă creierul să potrivească la linii şi cifre, de cele mai multe ori fictive; se lipeşte amarnic de fotoliul biuroului şi... până să termine cu formularele, a venit zăpada şi el... nici plantaţii n'a făcut, nici lemne n'a tăiat, pentru populaţia, care suferă.

Vrea să înceapă o lucrare oarecare? Se izbeşte numai decât de forme, care trebuiau îndeplinite cu ani de zile înainte, sau cărora le-ar trebui de-aici înainte luni, sau ani, ca să se aprobe şi apoi să se'nceapă lucrarea.

Până să facă formele şi să vină aprobare, piere entuziasmul şi dragostea momentului, când a născut iniţiativa, ba poate şi împrejurările propice de-atunci. Lucrarea nu se mai execută, sau se execută rău şi în paguba statului.

Ex. Actele de estimaţia fânului, frumos, proaspăt, bun de vânzare, se trimit de ocol în Septembrie şi... stau pentru îndeplinirea tuturor regulelor până la Februarie, când revin la Ocol pentru a se ţine licitaţie. Aci încep alte forme, publicaţii, dovezi etc., etc., şi a venit Marte, cu iarbă verde şi nădejdii de o viaţă mai bună. Cine să se mai uite la nişte fân înegrit şi putrezit de ploi şi zăpezi?!

De aci... 3 licitaţii... cu rezultat nul; apoi reducerea estimaţiei, alte afişe, dovezi, licitaţii şi... fânul rămâne nevândut.

Sau: Un ţăran are nevoe de nişte trestie, să învelească o casă. Vine la Ocol şi vrea să plătească oricât, numai să i se dea acum, când are nevoie. Nu se poate însă, trebue să se prezinte la licitaţie. Chiar dacă se prezintă şi se adjudecă trestia, până să vină aprobarea licitaţiei, omul n'a putut să stea cu casa descoperită, a recurs la alte materiale şi trestia noastră a putrezit.

Sau, ceia ce e şi mai grav:

Am făcut studiul de exploatare al unui parchet, pe care-l înaintez la Direcţie cel mai târziu la 1 August. Până în Decembrie, dacă nu şi mai târziu, nu se ştie nimic de soarta acestui studiu. Lemne nu se tae, funcţionarii ţipă şi... reclamă.

Exemplele s'ar prelungi la infinit.

Concluzia este, că atâta timp, cât Ocoalele sunt conduse de ingineri, nu de brigadieri, prin urmare de oameni, pe cari Statul se poate bizui în bunul mers al serviciului, formalităţile trebuesc reduse la cea mai simplă expresie.

Şi în legătură cu aceasta, vine a II-a consideraţiune:

2. Autonomia Şefului de Ocol.

Acest stâlp al administraţiei şi economiei silvice ar trebui să fie, potrivit cu pregătirea lui, cu rostul misiunii lui şi mai ales cu înţelesul obştesc pe deoparte şi cu al Statului pe de alta, un funcţionar cu mâinile deslegate şi cu mintea liberă, să judece, să conceapă, să dicteze aproape independent.

Şeful de Ocol nu este şi nici nu trebue să fie un biurocrat, un rob al ordinelor circulare şi al dosarelor prăfuite. Şeful de Ocol este un funcţionar aparte în angrenajul funcţionăresc al Statului, este un întreprinzător, un mânuitor de bunuri, un producător de venituri, un economist şi un administrator în largul înţeles al cuvântului.

Chiar în actuala organizaţie a Ocoalelor, veniturile anuale încă se resimt în bine sau în rău, după priceperea, nepriceperea, trândăvia sau sârguinţa şefului de Ocol.

Pentru a putea oferi Statului maximum de venit din Ocolul pe care-l conduce, Şeful de Ocol trebue să se bucure de o largă autonomie.

Casa Pădurilor şi Direcţia regională ar trebui să fie numai ca un dirijor de orchestră, care indică fiecărui orchestrant timpul, când să intervină în ansamblu, neputând însă influenţa cu nimic execuţia, care rămâne întreagă supusă sufletului, simţirii şi pregătirii artistice a orchestrantului.

Şeful de Ocol ar trebui să se identifice cu Ocolul, să se îngrijească de el, ca de averea lui personală, nelăsând să scape niciun prilej de câştig. (Honny soit, qui mal y pense).

Să se termine odată cu tarife speciale, cu I. O. V., cu funcţionari, pensionari şi instituţii, care se socotesc cu drepturi consacrate şi bat cu pumnul în masă. Să se termine cu sistemul acesta, de a face pomană cu lumea, când Statul n'are de unde să dea slujbaşilor lefurile, potrivite exigenţelor vieţii de azi.

Şeful de Ocol trebue lăsat să realizeze bunuri şi să le desfacă la libera concurenţă, profitând de legea cererii şi a ofertei, de conjuncturile pieţei.

Apoi trebue să dispară perceptorul. Ocolul să-şi aibă casa şi casierul sau, să încaseze şi să facă plăţi, fără atâtea formalităţi, având numai registre, ca orice întreprindere sau instituţie bancară.

Adică, de ce un umil agent de percepţie să se bucure de mai multă încredere în faţa Statului, decât un titrat, decât un om cu alte concepţii de demnitate? Nu este un blam pentru inginerul şef de Ocol, să-l ţii mereu la discreţia primarului, notarului, perceptorului şi şefului de post?

Ce poate face Şeful de Ocol unui primar, politician îngâmfat, căruia i s'a trimis declaraţii de învoială la păşune, sau de arendare de pământuri, încă din Aprilie, şi care până'n Decembrie nu vrea să le restituie autentificate? Organele administrative superioare, cărora s'a adus cazul la cunoştinţă nu iau nici o măsură, tac.

Nu ne rămâne, decât calea justiţiei, lungă şi obositoare.

Iată, câtă pierdere de vreme pentru un ignobil de primar, analfabet, care se simte înălţat, când e în conflict cu şeful de Ocol, când îi poate face stânjeniri!

In rezumat:

Să se pună şeful de Ocol în fruntea unui ocol, cu toate pădurile, măsurate şi amenajate, pentru un period lung; să i se dea îndrumări generale şi neschimbătoare dela o zi la alta şi apoi să fie lăsat în pace, să lucreze şi să administreze singur. Se va răspunde: „Ce tot spui d-ta domnule? Ce vrei să ajungi la o halima şi la o destrăbălare, să nu ne mai descurce nimeni“?

Ei bine, aci e rostul celei de a III-a consideraţiuni.

3. Controlul susţinut şi riguros al superiorului.

Pornim dela început, întemeiaţi pe *capacitatea* şi *buna credinţă a şefului de Ocol*, căci un incapabil nu trebuia lăsat să capete titlul de inginer şi unui om de rea credinţă trebuie să i se refuze dela început orice însărcinare.

Dar: „Errare humanum est“, şi atunci superiorul, inspectorul de control, e dator să cadă opinat sau inopinat şi cât mai des la Ocol. Aci să se intereseze, ce măsuri a luat şeful de Ocol în administraţie, ce a făcut rău, ce a făcut bine să intervină cu experienţa şi capacitatea lui sub formă de consilii, să dea relaţii asupra culturii şi exploatării pădurilor, asupra punerii în valoare a bunurilor, asupra mânuirii fondurilor, să previe eventuale greşeli sau chiar tendinţe spre rătăciri morale, în sfârşit să se comporte ca un părinte sfătos şi binevoitor faţă de feciorul său, căruia i-a încredinţat de curând administrarea moşiei sale.

La finele anului, după multe inspecţii, îndreptări, sfaturi, preveniri, ba chiar mici punităţi, inspectorul de control să vină la încheierea bilanţului.

S'a comportat bine şeful de Ocol, n'a făcut erori de specialitate mari, a dat venituri frumoase Statului, a fost cinstit?

Atunci să i se dea deslegare să procedeze liber, autonom, mai departe în anul începător.

N'a fost capabil, a făcut greşeli de neiertat, a fost un dezordonat, un necinstit?

Nicio cruţare pentru el! Transferare, disponibilitate, destituire, puşcărie, după cazuri.

Rezultatul va fi uimitor de bun.

In primul rând se va da putinţă de dezvoltare iniţiativei se va lăsa liberă calea concepţiilor, experienţelor fructuoase, se va întări încrederea în forţele fiecăruia, de unde va veni un înălţător spirit de cinste, de educaţie civică.

Se va ajunge atunci neapărat la:

4. Deplasarea centrului de gravitate dela cancelarie la teren.

Ne mai fiind legat de atâtea formalităţi, de atâta paperaserie părăsind idolatria călimărei şi a hârtiei, şeful de Ocol va ieş afară în aer liber. Îşi va inspecta regulat pădurile, va ajunge să le cunoască mai bine să le afle păsurile şi să cugete la cele mai bune şi mai rapide mijloace pentru îndreptare.

Antoine Jolyet termină astfel planul tratatului său de silvicultură:

„Nôtre tâche sera bien remplie, si nous arrivons à faire comprendre aux propriétaires de forêts que le meilleur moyen de les bien cultiver est **de s'y promener souvent**, de les interroger toujours sur leur état de santé, sur leurs besoins. Ils seront surpris de la facilité avec laquelle on comprend le langage des arbres, et du plaisir qu'on éprouve à leur répondre"-

Eu am văzut un şef de Ocol, care în 8 ani de zile nu-şi văzuse toate pădurile din Ocol, pentrucă făcea şi pe registratorul şi pe copistul şi pe arhivarul. E drept că învăţase să scrie foarte frumos!!

Care doctor din lume prescrie reţete fără a fi văzut bolnavul?

Cum să facem noi degajări de seminţişuri, complectări în sub masiv, plantaţii, curăţiri, etc. etc., când noi nu ne cunoaştem bine pădurile?!

Şi cum să le cunoaştem după harta Statului Major şi din cancelarie ?! Cum să le cunoaştem, când trebuie să stăm cu condeiul în mână 90% din tot timpul, de care dispunem ?

Şi atunci, în loc de brazde frumoase pe teren, tragem linii impecabile pe tablouri, în loc de sămînţă pe brazde, semănăm cifre pe linii şi..... în loc de plantaţii, avem situaţii, cu labirinturi de rubrici, cu etaje, cu îndreptări spre dreapta şi spre stânga. Dela o vreme, prindem aşa un fel de slăbiciune, pentru biurou şi nu ne mai vine să ieşim de loc afară la pădure. E aşa bine să faci situaţii !!

Niciodată nu mi-am închipuit, că lucrând la cancelarie cu 3 brigadieri şi un pădurar copist, de cele mai multe ori şi sărbătoarea şi seara cu lampa, să nu parvin niciodată să spun ca Sf. Simeon : „Acum liberează Doamne pe robul Tău, căci văzură ochii mei mântuirea Ta“ !

Serviciul la Ocol e ceva aşa fără început şi fără sfârşit.

Aşa dar, declaraţie de război formelor şi tratative de amiciţie cu terenul, cu pădurea, cu laboratorul de fizică şi chimie, nu doar cu cartea lui Negreanu şi Istrati.

Şi când şeful de Ocol va fi atras spre noul centru de gravitate al terenului, serviciul se va uşura mult şi Statul va profita şi mai mult.

Pe de-asupra tuturor celor spuse până acum mai este o consideraţiune ultimă şi nu mai puţin însemnată, din care ar trebui să se inspire un bun regulament :

5 Grija superiorului pentru subalternii săi, pentru cultura, pentru viaţa lor socială şi sufletească.

Dr. F. Förster în „Cartea Vieţii“ pune ca motto : *„Mai multă bunătate“ !*

Iată o ideie ciudată, să vorbeşti de bunătate într'un regulament de serviciu !!

Şi totuşi, ce influenţă nebănuită are bunătatea unui şef asupra unui subaltern !

In primele zile de conducere a Ocolului, pusesem exuberanţa tinereţei şi a idealismului în slujbă.

Am făcut greşeli şi m'am lovit de superiorii mei. Un teanc de rapoarte stăteau la regiune şi-şi aşteptau momentul să fie azvârlite în faţa mea.

Şeful superior m'a 'ntâlnit şi mi-a spus ; „Am să te distrug!“ Dar... în loc să mă distrugă, într'o bună zi m'a poftit în cabinetul său, mi-a oferit scaun şi spre culmea încurcăturii mele, mi-a pus înainte teancul de rapoarte (ale mele) să le rezolv, cum voi crede.

Am plecat de acolo convins că nu prea avusesem dreptatei cu alte concepţii de serviciu şi cu o admiraţie, atât de justificată pentru superiorul meu.

O sfruntare, o umilire, o pedeapsă m'ar fi decepţionat m'ar fi dezorientat, m'ar fi desgustat de viaţă şi de meserie.

Iată de ce-am vorbit de bunătate aici.

Apoi, nu toţi şefii de ocoale sunt la fel pregătiţi, nu toţi găsesc cele mai bune soluţiuni în dezlegarea problemelor, nu toţi se ţin în curent cu ştiinţa noastră silvică. Şi atunci se impune înfiinţarea de cercuri forestiere pe Direcţiuni, unde să se dezbată, fără pretenţii de Academie sau Parlament, atâtea şi-atâtea probleme de silvicultură. Din discuţie iese adevărul şi din adevăr iese utilul.

De aci descinderi la ocolul cutare pentru a vedea o tăere de însemânţare model, la ocolul *x* pentru a vedea o degajare de seminţişuri, o pepinieră model, o plantaţie reuşită, o exploatare raţională, o corecţiune de torenţi etc. etc. atâtea lucruri, pe cari nu le poţi vedea numai la Ocolul, unde eşti, sau pe cari le-ai executat însu-ţi în condiţiuni mai rele, sau nu le-ai ştiut de loc. Venind des în contact cu subalternii săi, şeful superior începe să-i cunoască, începe să distingă în masa mică de cuarţ şi de granit, începe să vadă relaţiunile de serviciu, nu prin Ocolul, ca instituţie ci prin conducătorul lui — prin personalitatea Şefului de Ocol.

Incepe să se ataşeze de subalterni, să se intereseze de viaţa lor, începe să aibă grijă de situaţia lor, de de sănătatea lor, de suferinţele lor.

Il interesează mai mult, cum se prezintă în lume — ca prestigiu — inginerul, colegul său mai mic şi luptă împreună să nu-l ştirbească şi chiar să-l înalţe.

Intr'un cuvânt, şeful superior devine cu adevărat părinte, cu bunătate şi iubire pentru copii lui — şefi de ocoale — şi într'o armonie desăvârşită lucrează toţi la propăşirea pădurilor, la propăşirea Statului.

Aşa aş vrea eu să apară un nou regulament, pentru o nouă eră în viaţă noastră silvică.

N. N. Caragea
Şeful Ocolului silvic
Roşiorii de Verde

CONTRIBUŢIUNI
LA
STUDIUL METOADELOR DE COMBATEREA INSECTELOR VATAMATOARE FORESTIERE

După cum am menţionat în referatul din Rev. Păd. nr. 7/924, Austria a avut deasemenea de suferit de pe urma atacului insectei Ips. typographus între anii 1919 1923. Nici Ceho-Slovacia nu a fost scutită de flagelul insectelor, unde în anii 1917—1922 pădurile, în special cele de răşinoase, au avut de suferit într'un mod deosebit de pe urma ravagiilor cauzate de Liparis monacha, atac, care a fost de o deosebită intensitate cum nu s'a mai cunoscut în istoria silvică decât între anii 1845—1867 în Prusia. Rezultatul observaţiunilor făcute cu ocaziunea acestor flagele s'au sintetizat în articolele:

„Observaţiuni şi experienţe cu ocazia ivirei lui Ips. typographus în Austria în anii 1921—23“ de prof. M. Seitner.

şi

Cele mai noi experienţe asupra lui Liparis monacha în Ceho-Slovacia de Iaroslav Ruzicka (publicate în „Centralblatt für das gesamte Forstvesen“ Viena Heft $^1/_3$ 1924.

Cu ocazia apariţiei articolelor de mai sus, problema combaterei insectelor căpătând noi lumini, îmi propun în cele ce urmează a aduce în discuţiune, chestiuni în legătură cu această problemă şi să le supun unui examen critic, fără însă a trata acest subiect în toată complexitatea lui, care se găseşte de altfel admirabil tratat în manualul lui Escherich.

Generalităţi

Este ştiut că în natură fiecare animal sau plantă este dotat, în general, cu o mare putere de reproducţiune.

Astfel de ex proporţia, în care s'ar desvolta Liparis monacha în cazul unui curs nestânjenit în înmulţirea lui este:

anul I 1 femee anul II 100 anul III 20.000 şi

anul IV 2.000.000 adică în 4 ani din o femee pot lua naştere 2 milioane de indivizi în linie dreaptă.

---

1) Escherich Forstinsekten mittelcuropa Bd I 1914.

Această tendinţă de înmulţire este oprită de natură graţie luptei pentru existenţă, care se încinge între indivizii ce vieţuesc în acelaş mediu şi care are ca urmare menţinerea unei „stări de echilibru", stări caracterizate printr'un anumit raport în numărul indivizilor, ce sunt siliţi a trăi într'un complex biologic.

Mijloacele, pe cari le întrebuinţează natura, pentru menţinerea stărei de echilibru" în ceeace priveşte proporţia insectelor dintr'un anumit mediu sunt (după Escherich):

1. Distrugerea prin influenţe climaterice.
2. „ „ animale răpitoare sau parazite.
3. „ „ microorganisme.
4. „ „ ciuperci.

Din jocul dintre influenţele distrugătoare de mai sus şi puterea de vitalitate a insectelor rezultă în mod normal starea de echilibru. In cazul stânjenirei acestui joc natural insectele se pot înmulţi în mod considerabil, fapt care la insectele vătămătoare este uneori observat şi care cauzează calamităţile cunoscute.

Influenţa factorilor climaterici

Factorii climaterici sunt acei cari înlesnesc înmulţirea insectelor (secete) şi tot aceştia în marea majoritate a cazurilor, sting flagele (furtuni, ploi îndelungate etc).

Influenţa lor este directă cum ar fi de ex distrugerea unui roiu de insecte în timpul unei furtuni; de obiceiu ei însă acţionează indirect împiedicând lupta folositoare a paraziţilor vegetali şi animali şi nelăsând exercitarea rolului lor de regulatori, de ex.: Seceta din anii 1915 din Ceho-Slovacia a distrus o mare parte din Tachininele, insectele parazite, dând curs liber lui Liparis monacha să se înmulţească nestânjenit în mod considerabil.

Dat fiind rolul, pe care îl joacă factorii climaterici în desvoltarea insectelor, în cazuri de calamităţi lucrările de combatere trebuesc adaptate lor, în care scop se recomandă luarea datelor meteorologice în centrele atacate.

In combaterea insectelor din Austria s'a lansat ideea creărei unor staţiuni metereologice în centrele mari de combatere şi care în câteva locuri s'a pus în practică. Urmărirea datelor meteorologice dau indicaţiuni preţioase asupra evoluţiei insectei şi oportunităţei lucrărilor de combatere de efectuat.

Factorii climaterici fiind forţe, ce nu stau la dispoziţiunea voinţei omului, în materie de combatere nu pot fi întotdeauna favorabili, nu tot aşa se prezintă ceilalţi factori, care în genere se lasă a fi stăpâniţi şi întrebuinţaţi în folosul scopului urmărit.

Animale parazite şi răpitoare

Intrebuinţarea animalelor parazite în combaterea insectelor a incetat de a fi un lucru nou. In domeniile înrudite Entomologiei forestiere această metodă şi-a găsit de mult aplicaţie. Primele încercări în această direcţie s'au făcut în America, după cum ne spune Escherich în descrierea călătoriilor sale, unde de ex. un atac al lui Liparis s'a căutat a se combate cu ajutorul intervenţiilor viespelor parazite, crescute artificial în acest scop în instalaţiuni speciale.

Cu ocazia ultimilor atacuri ale lui Liparis monacha din Saxonia (1909-1910) şi Boemia (1919-1922) şi a lui Ips typographus în Austria a început şi în Europa să se facă primi paşi în introducerea unor asemenea metode de combatere. Pentru ca să fie posibilă folosirea insectelor parazite este necesar mai întâi de a cunoaşte rapoartele biologice dintre parazit şi insecta ospitalieră. Prin acest studiu se caută aflarea modului cum aceşti paraziţi folositori acţionează asupra insectelor vătămătoare precum şi condiţiunile ce înlesnesc desvoltarea lor. Odată aceste momente cunoscute se trece la găsirea unor metode practice, prin care să se facă posibilă acţiunea folositoare a paraziţilor contra insectelor, aşa după cum, în perioade normale, se petrece în natură. Practica nu se mulţumeşte numai cu favorizarea paraziţilor existenţi în lupta lor binefăcătoare ci ea caută ca prin crescătorii artificiale să producă un număr mai mare de indivizi, pe cari apoi să-i ducă la locurile de atac, unde aceştia îşi încep apoi activitatea lor salutară.

Să cercetăm în cele ce urmează stadiul actual, la care se găseşte această metodă de combatere.

Prof. M. Seitner, în partea II-a a articolului său publică un studiu minuţios asupra insectelor parazite şi răpitoare, ce trăesc în natură pe socoteala lui Ips typographus. Paraziţii cei mai importanţi aparţin marelui grup al aşa ziselor viespe de ascunzătoare, din familiile Chalcididae şi Braconidae *).

---

*) Aceste grupuri de familii ca şi întregul ordin al Hymenopterelor sunt puţin cunoscute. Escherich (pag. 196) menţionează după Sharp, că numărul Hymenopterelor existente se evaluează la 250 000 de specii. din cari nu se cunosc decât 30 000 (aproape).

Modurile, cum atacă aceste viespe sunt foarte variabile şi se poate cu greu cuprinde într'o descriere generală. Viespele adulte depun oule cu ajutorul tubului special la suprafaţa insectelor (ectoparasite) sau în interiorul corpului insectei (endoparasite). La endoparazite larva se desvoltă în interiorul insectei ospitaliere, pe socoteala căreia se nutreşte şi unde petrece o perioadă îndelungată din evoluţia sa.

Larvele ectoparazite petrec o parte din timp pe suprafaţa exterioară a insectei şi apoi după o anumită perioadă se înfig în corpul insectei ospitaliere. După un anumit interval, în general după ce parazitul şi-a petrecut ciclul său evolutiv insecta ospitalieră moare.

Viespele descrise de Seitner sunt:

Fam. Calcididae.

Ipocoelius Seitneri Ruschka nov. spec., care este cel mai însemnat duşman al lui Ips typographus. El se găseşte în natură în proporţii destul de însemnate, în vremuri normale în raportul de 30—40 la sută faţă de Ips.

Modul său de traiu este complect adaptat aceluia al lui Ips. Toate stadiile sale de desvoltare, le petrece în interiorul insectei, afară de stadiul ultim de insectă perfectă (viespe); prin acest mod de traiu este bine apărat contra duşmanilor săi.

Rhopalicus suspensus Rtzb. Ectoparazit pe larvele şi pupele lui Ips; în natură destul de numeros şi deci de importanţă economică. Rhoptrocerus xylophagorum Giraud este un parazit mai puţin comun.

Din această familie fac parte şi Eutelus typographi Ruschka nov. spec., care este un ectoparazit al lui Ipocoelus, un parazit de ordinul al II-a pe Ips şi deci din punct de vedere forestier trebue socotit în lista insectelor vătămătoare.

Fam. Braconidae.

Caeloides bostrychorum Giraud ectoparasit al lui Ips şi care atacă în special insectele din părţile superioare ale coronamentului, preferind locurile cu scoarţa subţire.

Eustalocerus clavicornis Wessm. este un endoparasit. După aceştia urmează, cu un rol secundar: păianjenii, din cari s'au găsit specii parazitând sub aripele insectei adulte, viermi (nencatozi) ca endoparaziţi etc.

Lista insectelor răpitoare, cuprinde:

Coleoptere Fam. Staphylinidae Nudobius lentus Grav. Phloeoptora testacea Marmh.

Fam. Cleridae Clerus formicarius L. puține specii dintre Hymenoptere și Neuroptere și Diptere Fam. Dolichapidae Medetera signaticornis L.

Fam. Muscidae Lonchae fugax. Beek Palloptera usta Meig.

Din punct de vedere economic insectele răpitoare joacă un rol mai puțin important, decât viespele parazite, de cari ne vom ocupa în special.

Cu ocazia combaterei în Austria nu s'a trecut în practică la combaterea lui Ips cu ajutorul paraziților săi; cauze neprielnice au împiedicat întocmirea crescătoriilor necesare pentru producerea în masă a paraziților. Prin studiul lui Seitner, care aduce lumini noi în biologia paraziților drumul pe calea indicată este mult ușurat.

Paraziții de mai sus au o influență covârșitoare în desvoltarea lui Ips., Seitner ne prezintă observațiuni cari arată cu câtă intensitate lucrează uneori natura la distrugerea calamităților astfel de ex. în August 1922 a observat că procentul de parezitism la Ips era între 40-70₀/⁰, în multe locuri insectele atacate atingeau chiar procente apropiate de 100₀/⁰.

Inainte de a trage concluziuni asupra acestei metoade de combatere să trecem în revistă rezultatele obținute în Ceho-Slovacia.

Paraziții cari atacă în special fluturii și larvele lui Liparis monacha aparțin familiei de viespe Tachininae.

Viespele din această familie depun oule la suprafața corpului larvelor de Liparis. Alteori însă ele depun pe suprafața frunzelor și de unde apoi sunt ingerate cu parenchimul frunzei și în acest mod pătrund în interiorul copului lor. După eșirea din ou larvele rămân la suprafața corpului insectei sau pătrund în interiorul corpului lor. Deobicei, însă își sapă o poartă de intrare prin chitina larvei de Liparis, în cari intră cu partea anterioară a corpului lăsând afară porțiunea inferioară a abdomenului, prin care respiră¹). Stadiul de pupă îl petrece în așa zisul butoiaș (alcătuit din ultimul strat de chitină lepădat în stadiul de larvă) între frunzele uscate ale păturei moarte.

---

1) Beobachtungen über die Nonnen Tachine von Fritz Timaeus Naturzeitschrit für Land und Forstw.

Cel mai important parazit din această grupă este :

Parasetigena segregata (Rdi), care în mod normal ucide, după Ruzicka 60% din larvele de Liparis. El depune un număr însemnat de ouă, aprox 200, egal cu acela depus de Liparis, din care cauză rolul său economic este covârşitor. Se citează de Escherich că anumite locuri atacate în 1905 din Saxonia au fost curăţate de Liparis graţie acestei vespe.

Apoi urmează : Sturmia bimaculata (Htg), Tachina larvarum (L). Echinomya fera (L) Agria affinis Fall, Sarcophaga falculata (Rdi), S. carnaria (L), S. Schützei Kram. S. tuberosa Pand S. uliginosa (Kram).

Din punct de vedere economic în ceace priveşte combaterea lui Liparis are un deosebit rol Parasetigena segregata, iar aceea a lui Ips. Ipocaelius Seitneri. Natura ne arată cazuri, atât pentru unul, cât şi pentru celelalt, în cari acţiunea lor poate fi aşa de eficace încât în mod direct sting atacurile insectelor vătămătoare Ips şi Liparis. Aceste observaţiuni, nu îndrituesc ca în materie de combatere să admitem vederile Şcoalei naturale, care consideră acţiunea naturei ca fiind aşa de puternică încât intervenţia omului nu aduce decât cheltueli nesăbuite, iar nu rezultatele aşteptate. Cu drept cuvânt însă Ruzicka spune că „acţiunea naturei nu este de dispreţuit, ea însă în aceste împrejurări lucrează prea încet şi prin distrugerea unui număr însemnat de germeni folositori.

Omul prin intervenţia sa chibzuită poate cruţa aceşti germeni ; înlesnindu-le prin culturi artificiale înmulţirea lor şi apoi aducând un număr cât mai mare de paraziţi la locul atacului, unde prin mijloace chibzuite le favorizează lupta lor folositoare

In afara exemplelor favorabile citate mai sus natura ne oferă şi spectacole, prin cari vedem paraziţii stânjeniţi în lupte lor şi puşi în inferioritate faţă de insectele vătămătoare Seitner ne citează faptul, că în anii 1921 şi 1922 larvele lui Ips prezentau un procent f. ridicat de paraziţi şi din această cauză un număr redus au ajuns până la stadiul de insectă perfectă. In anul 1923, deşi se aştepta ca proporţia atacului viespelor să crească, din contra nu se mai găseşte aproape nici un parazit ; sub influenţa factorilor climaterici nefavorabili paraziţii dispar. Faţă de această influenţă Ips s'a arătat a fi mult mai rezistent decât paraziţii săi. Deasemenea şi cu ocazia atacurilor lui Liparis monacha s'a observat că mersul progresiv în înmulţirea lui nu aduce după sina înmulţirea proporţională a paraziţilor săi.

Astfel în 1910 în Saxonia 50% din larve erau tachinizate [1].
„ în 1911 procentul scade la 30%
„ în 1912 „ „ la 10%,
cifre cari dau o idee de raporturile ce există între insecta ospitalieră şi paraziţii săi din perioada de progres a epidemiei. Faptele de mai sus arată că dacă în natură, uneori paraziţii aduc foloase importante în combaterea insectelor, în cazurile de epidemii de cele mai multe ori însă se găsesc în inferioritate faţă de insectele vătămătoare şi deaceea trebuesc ajutate, în asemenea momente, prin intervenţia omului.

In combaterea lui Ips cred că creşterea artificială a lui Ips ocoelius, va avea o deosebită importanţă. După cum ne arată biologia sa, el este foarte bine dotat dela natură în lupta sa contra lui Ips. El trăeşte cea mai mare parte din ciclul său evolutiv în corpul insectei ospitaliere, fiind prin aceasta apărat contra duşmanilor săi ; apoi el se găseşte în natură în număr destul de mare (în timpul atacului lui Ips typographus se găseşte în proporţii de 40—70 la sută), în fine s'a dovedit de Seitner că creşterea lui artificială este posibilă. Rămâne ca să se găsească o metodă, pentru creşterea lui în masă, pentru ca la cazuri de nevoie să fie folosit. E clar că asemenea măsuri trebuesc luate în perioade de linişte, pentru ca apariţia atacurilor lui Ips să nu surprindă, în care caz dat fiind că producerea lui Ipocoelius cere timp, metoda nu-şi găseşte aplicare decât după ce poate atacul a luat deja proporţii.

In opoziţie cu Ipocoelius nu aceleaş speranţe ni le oferă Parasetigena segregata în lupta sa contra lui Liparis.

Biologia acestui parazit ne arată că el nu este complectamente adaptat modului de traiu al insectei ospitaliere. El este aproape un ectoparazit. cea mai mare parte din stadiile sale de desvoltare le petrece în afara larvei de Liparis, din care cauză are foarte mult de suferit de pe urma duşmanilor săi S'a observat că păsările îl caută în mod special şi care cu un simţ entomologic antiforestier ocolesc larvele de Liparis şi consumă ouă larve, viespe şi mai ales pupe de Parasetigena.

---

[1] Adică prezentau in interiorul lor larve de viespe parazite.

Afară de aceasta, oule sale fiind depuse la suprafaţa chitinei larvei de Liparis, cam 30% sunt eliminate cu ocazia năpârlirilor larvelor, fără a ajunge la desvoltarea lor normală. Din aceste cauze este foarte dezavantajat în lupta lui contra lui Liparis. Aşa se explică de ce încercarea din America de a combate Liparis cu ajutorul acestor viespe, crescute în mod artificial, nu a dat roadele aşteptate. Pe de altă parte parazitul fiind foarte sensibil faţă de secetă, care în câteva zile il decomează, înseamnă că nu se poate conta pe acţiunea lui în momentul când Liparis este în atacul său mai virulent.

Combaterea cu ajutorul microorganismelor.

In înmulţirea lor viespele parazite, fiind animale de aceiaş treaptă de organizaţie cu insectele parazite Ips şi Liparis, seria lor progresândă în înmulţirea lor urmează proporţiuni similare. Aşa se explică de ce, atunci când Ips şi Liparis, din cauze favorabile, iau la un moment dat o impulsie în desvoltarea lor, viespele parazite rămân mult în urmă. In mod plastic, ne putem da seama de progresia, pe care o urmează numărul lor în perioade de creştere a unei epidemii cu ajutorul unei diagrame, în care creşterea numărului insectelor vătămătoare e reprezentată printr'o parabolă cu convexitatea în sus, iar creşterea numărului parasiţilor săi printr'o parabolă cu convexitatea, în jos.

Din acest motiv în practica combaterei ne lovim de obstacolul, că paraziţi hymenopteri nu se pot produce în mase mari într'un interval de timp scurt, după cum o cer necesităţile unei acţiuni energice.

Acest defect se poate corecta prin crescătorii permanente, in cari să se ţină la dispoziţie un număr însemnat de paraziţi şi cari să se poată folosi în orice moment.

Aceste crescătorii însă deocamdată, din punct de vedere practic sunt greu de întreţinut, iar pe de altă parte creşterea paraziţilor nu se poate face decât pe insecta ospitalieră, care în perioadele de linişte în genere lipseşte.

In fine dat fiind că în gospodăria silvică numărul insectelor vătămătoare importante este destul de mare, ar însemna ca în continuu să se întreţină un număr egal de paraziţi în cantităţi apreciabile, cerc viţios căreia cu greu practica îi va putea da deslegarea definitivă.

Aceste inconveniente sunt ocolite în combaterea insectelor prin microorganisme. In adevăr, procentul lor de înmulţire este f. rapid, astfel în timp ce dintr'o viespe abia în 4 ani se pot obţine în cazurile cele mai favorabile 4 milioane de indivizi, microorganismele ating aceste proporţii de cele mai multe ori în câteva zile. Apoi cultura lor, în general, se face cu uşurinţă în medii nutritive şi metoadele pentru producerea lor în masă nu cer angrenajul greoi cerut de creşterea viespilor. De altfel şi menţinerea lor de la un atac la celalalt se realizează cu uşurinţă.

In Austria, după cum ne menţionează Seitner stingerea atacului lui Ips, nu se datoreşte viespelor parazite, căci în timp ce în anii 1921 şi 1912 ele erau f. numeroase în 1923 au dispărut cu totul. Totuşi în anul 1923 şi Ips typograhus a căzut ceva mai târziu victimă microorganismelor şi ciupercilor (acestea au găsit insecta predispusă în urma acţiunei puternice din anii trecuţi de viespe, precum şi din cauza vremei nefavorabile). Deşi acest fapt, este de o deosebită importanţă în vedera deslegărei problemei stingerei epidemiilor lui Ips typographus, Seitner nu aduce observaţiuni precise.

Dacă pentru Ips, până acum nu s'a găsit nici un microorganism ca parazit de importanţă economică, nu tot aşa este cu Liparis. Incă de mult s'a cunoscut că Liparis suferă de o boală, de natură misterioasă, căruia i s'a dat denumirea de boala învârfuirei (Wipfelkrankheit) şi mai târziu de Polyedrie.

De dată recentă s'a găsit origina acestei boli şi al cărei provocator s'a dovedit a fi un microorganism. Cu ocazia ultimului atac din Boemia în cunoaşterea acestei boale s'au făcut progrese însemnate asupra cărora doresc în cele ce urmează să mă ocup mai în deaproape.

Puţine chestiuni din Entomologie şi Protecţia pădurilor au o literatură mai bogată ca această boală.

După cum ne spune Escherich boale similare s'au găsit la o serie de insecte, între cari se află şi viermele de mătase. Ea apare în toate stadiile de desvoltare ale insectei şi se recunoaşte după caractere exterioare şi interioare. Larvele bolnave prezintă la început o anumită nelinişte manifestată prin mişcări neregulate, apoi gradat pierd pofta de mâncare şi uşurinţa mişcărilor. Uneori, la molid, insectele bolnave emigrează în mase către vâ - ful arborelui, unde se strâng în grămezi, formând mase mari, sub cari se pierd ramurile şi lujerul terminal al molidului, din care cauză i s'a dat boalei numele de învârfurire (Wipfelkrankheit) sau boala vârfului molidului.

Ruzicka a observat că alteori îngrămădirea are loc către coaja arborelui, aşa încât termenul de mai sus este nepropriu: De obiceiu, la puţin timp, după învârfurire larvele mor. In ultimul stadiu al boalei larvele devin somnolente şi atârnă cu capul în jos de pe ramuri, pe cari sunt fixate numai cu picioarele dinapoi.

O diagnoză precisă a boalei nu se poate face decât prin cercetări cu microscopul, — cari înlesnesc aflarea stadiilor, în cari insecta nu prezintă la exterior nici unul din caracterele menţionate mai sus. Boala se recunoaşte după nişte corpi polyedrici găsiţi pentru prima oară de Tubeuff, cari se găsesc instalaţi în nucleul celulelor larvei atacate, în special în celule amiboide din limpha.

Acestor corpi li s'a dat numirea de *Polyedri*, iar boala a fost denumită *Polyedrie*. Polyedrii se recunosc cu uşurinţă graţie marei refrangibilităţi, din care cauză prezintă aspectul unor picături de grăsime, de cari însă se pot deosebi prin caractere chimice. Escherich, 1) dă în studiul său asupra acestei boale câteva mijloace simple pentru recunoaşterea rapidă a larvelor sau insectelor bolnave, chiar fără a fi nevoie a omorâ insecta.

Institutul forestier din Praga şi-a câştigat mari merite, prin studiile întreprinse asupra acestei boale.

In adevăr Provazek a găsit că provocatorul maladiei este chlamydozoon, Prowazeki, fapt prin care în cunoaşterea boalei, s'a făcut un pas însemnat. Cercetările D-r Comarec şi D-r Breindl, tot în acelaş institut, confirmă observaţiunile lui Prowazek, şi răuşesc să descurce o parte din biologia acestui microorganism. După aceşti cercetători la începutul boalei Chlamidozooni se pot observa în stare liberă în cromatina nucleilor celulelor hipodermale, unde apar ca nişte corpi foarte mici în formă de greutăţi de gimnastică înconjuraţi de o zonă luminoasă.

Mai târziu încep să apară în nucleii celulelor polyedrii, în interiorul cărora se găsesc aceste microorganisme, din care cauză se admite că Polyedri sunt cistele lor.

---

1) Escherich und Myajima. Studien über Wipfelkrankheit der nonne Naturw. zeitschr. für Land und. Forstw. 1911. pg. 381.

Aceşti Polyedri, precum şi Chlamidozconi liberi invadează apoi în tot corpul insectei încpând cu celulele aflate la extremitatea stigmelor In drumul lor o mare parte sunt atacate de fagocitele din lympha, care la început ţin piept maladiei, însă mai târziu cad şi ele victimă. Celulele amiboide din lympha insectelor fiind între primele, la cari se găsesc Polyedri prin acest fapt se uşurează diagnoza şi care după cum ne-o indica Escherich constă în cercetarea microscopică a unei picături de lymphă, analiza, care ne dă ocazia să surprindem maladia în stadii puţin înaintate. Escherich şi Miyamjima au răuşit să arate pentru prima oară că boala este de natură infecţioasă şi să probeze experimental transmiterea ei prin injecţiuni şi ingestiune. Tot ei pun problema eredităţei care în urma observaţiilor din Boemia câştigă teren, căci s'a dovedit uneori că ouăle conţin corpi asemănători Polyedrilor. Asupra modului de infecţiune în natură s'a observat că ea are loc prin frunzele şi ramurile infectate, prin pătura moartă, unde s'au găsit Polyedri. Se dă de asemenea ca foarte probabilă (Ruzicka) infecţiunea prin aer, fapt, care îşi are întărirea în observaţiunea, că primele stadii ale boalei se petrec şi în celule terminale ale stigmelor, precum şi într'o serie de observaţiuni din natură.

Bine înţeles că problema maladiei Polydriei nu este încă complect rezolvată, rămând o serie de momente necunoscute, cari din punct de vedere al practicei combaterei ar avea un rol capital ca: mecanismul infecţiunei maladiei în natură, factorii cari condiţionează starea de dispoziţiune a insectei şi virulenţa maladiei.

Asupra importanţei, pe care o poate prezenta această maladie în stingerea invaziunilor de Liparis, părerile sunt divizate. Escherich îi recunoaşte un rol deosebit de important, însă sfătueşte a nu i se da o supravaloare. Observaţiunile în natură ne dau cazuri de succes şi de insucces. In adevăr, dacă se urmăreşte istoria atacurilor insectelor în diverse ţări (Saxonia, Boemia etc) se observă că Liparis la anumite perioade apare brusc cauzând flagele, cari durează un număr anumit de ani (3—5), dispare în mod brusc (perioade în care devine aşa de rar încât aproape nici entomologii cei mai expermentaţi nu-l mai pot găsi) şi înfine după o nouă perioadă de linişte (7 - 10 ani) reapare din nou.

A da o deslegare definitivă acestui fenomen, actuala stare de cunoştiinţe nu ne permite. Se constată, într'o mare majoritate de cazuri, că in ultimii ani ai atacului, Liparis se îmbolnăveşte gradat de Polyedrie, în urma cărei epidemii mor. Alteori însă dnpă ce un număr foarte însemnat de indivizi au căzut victimă Polyedriei, restul ce mai vieţuesc, la un moment dat reâncep opera lor de înmulţire şi de distrugere. Faptele de mai sus, ne îndrituesc a aplica şi acestei probleme concluziunile dela capitolul insectelor parazite. In adevăr natura ne arată că Poliyedria este o epidemie, care poate avea o influenţă deosebită în stingerea atacurilor lui Liparis; rămâne ca noi să folosim cu pricepere aceste arme naturale în combaterea insectelor, în acele momente, când în natură ea este impiedecată în acţiunea ei folositoare. In Ceho-Slovacia, cu ocazia ultimului flagel s'a folosit această metodă, procedându-se în stil mare la infectarea locurilor de atac, prin:

Infectarea larvelor vii şi apoi lăsarea lor liberă în pădurile atacate, pentru ca prin contactul lor cu larvele sănătoase acestea din urmă să capete boala.

2. Răspândirea păturii moarte luată din pădurile atacate de larve bolnave în pădurile cu larve sănătoase.

3. Transformarea larvelor bolnave în praf şi răspândirea acestui praf cu ajutorul unor mortiere speciale în cororamentele arborilor invadaţi etc.

Prin luarea măsurilor de mai sus, însă nu întotdeauna s'au obţinut roadele aşteptate, date fiind însă că sunt începuturi aceste insuccese sunt inerente. Pe de altă parte nu trebue să se uite că încă, ne lipsesc o sumă de cunoştinţe asupra mersului boalei în natură, aşa încât paşii în această direcţiune deseori se fac pe dibuite. Infine, mai menţionăm că aci avem de a face cu organisme foarte bine dotate de natură şi că succesul nu poate avea loc decât atunci, când se surprind aceste insecte în momente de predispoziţiune.

Regule în aplicarea metoadei de mai sus, încă nu se pot da. S'a observat numai că infecţiunea are loc mai ales într'o atmosferă umedă, care probabil înlesneşte desfacerea microorganismelor din ciste Polgedre. Deasemenea, se recomandă ca materialul cu care se face infecţia să fie ţinut pe cât se poate la umiditate iar în momentul infecţiei să fie umed.

Ruzika face o serie de propuneri practice asupra modului cum să se execute infecţiunea, care merită o deosebită atenţiune asupra cărora însă nu mai insist dorind a opri aci analiza mea spre a nu intra în prea multe amănunţimi.

⁂

După ce am trecut în revistă cele câteva generalităţi, cuprinse în rândurile de mai sus, putem spune în concluziune, că combaterea insectelor trebue privită, ca abia fiind la începuturile sale; aşteptăm ca viitorul să ne aducă progrese însemnate în executarea metoadelor de mai sus şi astfel să avem la dispoziţie noi arme în lupta, pe care o întreprindem contra insectelor vătămătoare pădurilor. E sigur însă, că succesul nu-l vom putea, niciodată, asigura numai prin ajutorul unei metode: rezultatul dorit va fi obţinut prin combinaţiunea unei serii de măsuri preventive şi represive, conduse în mod chibzuit.

Const. C. Georgescu

O INIŢIATIVA LAUDABILA

OCOLUL SILVIC LUCIENI

Sumarul şedinţei din 5 Martie 1924.

Mai mulţi ingineri silvici din judeţul Dâmboviţa s'au întrunit în ziua de 5 Martie 1924 la reşedinţa Ocolului Lucieni, unde au hotărât ca după o prealabilă autorizaţie a administraţiei Casei Pădurilor, să ţină un număr de conferinţe asupra chestiunilor administrative şi technice mai importante, ce interesează buna gestiune a pădurilor ce le sunt încredinţate, destinându-se în acest scop câte o anumită zi când toţi trebuesc să se găsească la reşedinţa ocoalelor respective. Intervenirea pentru autorizare s'a făcut de către d. inginer şef silvic Priboianu, iar Casa Pădurilor cu No. 465 din 5 Maiu a. tr., răspunzând în mod afirmativ, inimoşii ingineri silvici menţionaţi mai sus au ţinut mai multe şedinţe discutând asupra celor mai interesante probleme de actualitate, soluţionându-le după cum experienţa lor îndelungată le-au dictat. Subiectele desbătute şi propunerile făcute au fost consemnate în câte un proces-verbal pentru fiecare ședință în parte.

Reproducând sumarele acestor ședințe adresez cele mai călduroase felicitări inițiatorilor, dorind ca fapta lor lăudabilă să fie urmată și de ceilalți colegi în interesul propășirei corpului technic silvic.

Petre Antonescu

Ședința se deschide la ora 10 la reședința ocolului silvic Lucieni și iau parte d-nii inginer subinspector D. Grozescu, d. inginer șef V. N. Priboianu, G. Cinta d-nii ingineri silvici Zoltan Iavorszky, Gh. Chercea, d-nii ingineri stagiari I. Diaconescu, V. C. Ițoae, Cersky, brigadierii și pădurarii fruntași ai ocolului silvic Lucieni.

D. inginer șaf V. Priboianu arată mai întâi greutatea de interpretare a legii extinderii aplicării Codului silvic și a majorării amenzilor judecătorești, prima prevăzând înzecirea amenzilor, despăgubirilor și evaluărei materialelor din Codul Silvic din 1910 și a doua înzecește numai amenzile fixând amenda minimă 50 lei. Rămâne a se vedea dacă se ține compt de minimum de amendă

Trece apoi la cap. VI din Codul silvic, *„Paza și poliția pădurii"*, relevând nevoia de a se modifica art. 55-56 care nu mai corespund actualității.

După discuții la care iau parte d-nii subinspector Grozescu și d-l Gh. Chercea art. 58 se interpretează în sensul ca toți funcționarii prevăzuți la *a. b. c. d. e.* pot să constate delictele, însă dresarea actelor o va face agentul silvic în a cărui competență teritorială cade locul delictului (art. 77), întrebuințând formularul proceselor verbale de delict cu declarații.

Cap. VII. *Delicte și penalități.* La art. 59 arată greutatea de a stabili despăgubirile civile și necesitatea unor norme după care să se stabilească aceste despăgubiri care sunt uneori reduse cu totul de către judecători. Remarcă la art. 60 atribuția judecătorului de a stabili grosimea arborilor în cazul când tulpina lipsește și care atribuție nu se aplică nici odată, găsește prea sever art. 63, relativ la zdrelirea, ciopârțire, etc. de unde nu se poate vedea totdeauna reaua voință. In legătură cu art. [illegible] dă un exemplu din care s'a văzut că în urma unor dispozițiilor a legii minelor, acest art. din C. S. nu a putut fi aplicat.

D. inginer Ion Diaconescu, analizează capitolul *„Păşunatul în păduri şi defrişerile“* remarcă la art. 12 că numai vârsta nu poate fi un criteriu bun după care să se regulamenteze păşunatul trebuind luată în considerare şi înlţimea. Consideră al. *b.* dela art. 18 ca un punct de trecere la defrişare, citind un exemplu când un proprietar particular planta pomi fructiferi cu intenţia de a înlocui livada cu loc de arătură, legea neprevăzând dacă livezile astfel plantate mai rămân supuse regimului silvic.

La Cap. *„Păşunatul în păduri“* remarcă dela început nerespectarea art. 15 care spune că păşunatul e cu totul oprit în pădurile statului deşi în fiecare an se contractează arendări de păşuni în păduri.

D. Grozescu admite cele spuse de d. Cinta că ar trebui oprit cu totul păşunatul în păduri dar atâta timp cât nu se poate învinge cerinţele perzistente ale populaţiei rurale, ar trebui reglementat şi întocmite planuri de păşunat cum se practică în Transilvania după cele spuse de d. inginer Iavorszky. D. Cinta adaogă că pentru respectarea pădurii trebue o educaţie forestieră a populaţiei la care s'ar ajunge prin publicaţiuni şi conferinţe în centre populare. Se mai remarcă la art. 16 lipsa de a preciza până când este permis păşunatul în codru, propunându-se de către d. subinspector Grozescu şi Zoltan Iavorszky opriri anterioare (10 ani) şi posterioare (20 ani) regenerării pădurii.

D. V. N. Priboianu relevă cazul special al delimitărilor dela 1864 care deşi sunt păduri pe coaste repezi nu sunt supuse regimului silvic şi oprite de a fi păşunate, deşi art. ultim din Codul Silvic ar abroga dispoziţiunile ce au fost date la 1864, totuş C. S. nu se aplică acestor păduri rămânând a se cere instrucţii prin ordine circulare. Mai relevă marile neajunsuri de a nu fi alipite sub forma de adnotări la legile silvice articolele din celelalte legi pe cari le citează legile silvice sau sunt aplicabile delictelor şi contravenţiilor silvice.

Şedinţa se ridică la ora 12 jum. şi se redeschide la ora 14.

D. inginer Iţoae analizează modul de interpretare al ultimului capitol din Codul Silvic *„Urmărirea delictelor“*. Art. 85 obligă pe agenţii silvici de a dresa acte în porţiunea de pădure dată în paza lor nu şi în celelalte porţiuni, deşi după art. 58

s'ar înţelege o mai mare competinţă a agenţilor silvici, dar nu dă dreptul de a lua zăloagele de care vorbeşte art. 80. Aceste zăloage n'ar servi decât la stabilirea identiţăţei delicventului şi ar trebui restituite. Art. 81 nu limitează timpul în care se pot face constatările delictelor silvice. Relevă imposibilitatea de a susţine şi urmări toate procesele, căci într'un ocol sunt 1—3 judecători care judecă procese în aceeaş zi. D. Grozescu propune cu procesele silvice să se judece numai în anumite zile sau numai la o singură judecătorie unde ar putea fiinţa permanent un avocat al Statului.

Art. 89, zilele de închisoare să se facă întrebuinţând acele zile la ocoale, plantaţii,etc.

A doua pedeapsă să fie socotită ca recidivă.

Se hotărăşte viitoarea şedinţă la ocolul silvic Nucet la 6 Aprilie 1924, când se vor discuta:

1. Atribuţiunile personalului dela ocoale.
2. Chestiunea regiilor, — luându-se şi avizul oficios al Casei Pădurilor.

Şedinţa se ridică la ora 16.

Inginer Sub inspector Silvic:	*D. Grozescu*
Ingineri Şefi Silvici:	*V. N. Priboianu,* *Gr. Cinta.*
Ingineri Silvici:	*Z. Iavorszky,* *G. Ghercea.*
Ingineri stagiari silvici:	*I. Diaconescu,* *V. C. Iţoae,* *Cersky.*

SUMARUL

Şedinţei din 25/V/1924 dela Ocolul Silvic Nucet a Inginerilor Silvici

Şedinţa se deschide la ora 10 a. m.

Iau parte la şedinţe d-nii Ingineri Şefi G. Cinta, V. N. Priboianu, d-nii Ingineri Silvici V. Petrescu, Al. Ştefanopol, G. Ghercea, I. Diaconescu, d-nii Ingineri stagiari C. Popescu, V. Iţoae, Cersky, şi St. Bărbulescu.

Se citeşte sumarul şedinţei precedente.

D- Inginer Şef Cinta în cuvântarea de deschidere aduce mulţumirile colegilor şi anunţă la ordinea zilei: Chestiunea exploatărilor în regie şi „Atribuţiunile personalului de Ocoale“.

Desvoltând prima chestiune d-sa arată că deşi sunt voci care se ridică contra exploatărilor în regie, acesta este singurul recomandabil; din punct de vedere technic Inginerul silvic este cel mai indicat a conduce technic exploatările şi a aplica în acelaş timp cu succes amenajamentul din punct de vedere financiar, profitul antreprenorului rămânând statului.

Acest sistem va da rezultatele ce le aşteptăm dacă Inginerul silvic, conducător al exploatării, va fi secondat de personal vigilent şi specializat, (lucrători permanenţi), dacă va avea fonduri suficiente şi suprafeţe restrânse.

Rezultatele financiare defavorabile obţinute de noi, provin din modul desfacerii materialelor care în acelaşi timp dă ocazii la grele şi gratuite învinuiri aduse Inginerilor silvici răsplătindu-i de cele mai multe ori în acest fel plusul de muncă şi deosebitul tact ce trebue să le depună.

Licitaţiile în loturi mici, sistem aplicat în ţările apusene este cel mai echitabil satisfăcând cele mai multe cereri, nesubordonând interesele pădureşti intereselor particulare şi dând posibilitatea a se începe regenerarea mai curând în parchetele exploatate.

Fiind nevoit să întrebuinţeze lucrători neexperimentaţi care de multe ori sunt duşmani ai pădurilor, asaltat puternic de cereri care de care mai urgente şi inevitabile, distribuind materiale fără comptabili şi ajutoare eficace, Inginerul silvic la noi nu poate decât cu mult tact şi mari greutăţi să ducă la bun sfârşit exploatările ce i se încredinţează.

D. Inginer Şef. V. N. Priboianu,

Reaminteşte importanţa şi foloasele acestor întruniri mai ales în noua organizaţie a Ad-ţiei silvice.

Asupra felului e ploatărilor în regie remarcă:

a) Nu se poate generaliza cota dijmei căci diferă dela un ocol la altul datorită cerinţelor şi condiţiilor braţelor de muncă

b) Se întârzie lucrările din canza greutăţii îndeplinirii atâtor forme cerute, şi care nu se pot îndeplini la timp.

c) Nevoia de a se modifica regulamentul de exploatare deoarece azi nu se mai aplică acel regulament.

D. Inginer stagiar St. Bărbulescu, susţine că licitaţiile sunt dăunătoare din punct de vedere social contribuind la scumpirea produselor.

D. Inginer V. Petrescu răspunde arătând că până acum au fost mai eftine produsele lemnoase la stat şi totuşi viaţa s'a scumpit şi că preţul ce se obţine la licitaţii fiind cel depe piaţă nu permite licitatorului să realizeze câştiguri speculând.

D-nii Al. Stefanopol şi V. Priboianu remarcă pagubele ce se aduc prin neaprobarea personalului de regie cerut de ocoale, deşi acesta e plătit de exploatatori prin taxele speciale la care sunt impuşi.

In urma acestor discuţii s'au formulat următoarele concluzii:

1. Exploatarea în regie este cel mai recomandabil ca sistem de exploatare permiţând aplicarea strâmtă a amenajamentului, condusă însă de Inginerii silvici şi separate cu totul de operaţia vânzării materialului, care trebue făcută numai prin licitaţii în loturi mici.

2. Formele cerute în aceste exploatări sunt prea greoae şi diferă dela ocol la ocol. Se impune uniformizarea lor şi simplificarea lor.

3. Nu se ajunge la o exploatare eficace decât având personal specializat şi suficient, necontându-se pe personalul permanent care-şi are însărcinările lui prea numeroase.

4. Exploatările se fac în mod primitiv din cauza lipsei instrumentelor (ciocan, planuri, etc.).

5. Comptabilitarea să fie ţinută de un agent special (comptabil) şi scriptele sistematizate, uniformizate şi simplificate.

6. Controlul să se facă cel mai târziu din trei în trei luni.

Şedinţa viitoare se fixează la Ocolul Butoiu la 21 Iunie 1924.

Ingineri Şefi
Gh. Cinta
V. N. Priboianu

Ingineri stagiari
Bărbulescu
Iţoae
Popescu
Gersky

Ingineri silvici
V. Petrescu
Gh. Chercea
Al. Stefanopol
I. Diaconescu

SUMARUL

Şedinţei III-a din 21 Iunie 1924, ţinută la Ocolul Silvic Butoiu din Jud. Dâmboviţa

Şedinţa se deschide la ora 10.30 a. m.

Iau parte la şedinţă d-nii Ingineri Sub Inspectori I. Seceleanu şi d. Grozescu Inginer Şef silvic V. N. Priboianu, Ingineri silvici Gh. Ghercea, I. Diaconescu, şi St. Guiaş, Ingineri stagiari silvici V. Iţoae şi St. Bărbulescu.

Discuţia la sumar:

D. Inginer sub Inspector silvic D. Grozescu regretă lipsa dela ultima şedinţă şi dă citire sumarului şedinţei precedente la care adaogă următoarele:

1. Exploatarea în regie să se aplice numai unde condiţiunile de exploatare şi scoatere permit, şi treptat formărei şi complectărei personalului silvic necesar exploatărei, rămânând ca acolo unde aceste condiţiuni nu se pot realiza să se exploateze prin antrepriză pe unitate de produse fasonate întrucât prin lucrările de astăzi şi dificultăţile cele mari sunt mult mai grele la exploatare decât la desfacerea produselor regulate
2. In cazul vânzărei prin licitaţie pe unitate de produs. fasonate să se rezerve pe seama Ocolului o cotă parte din material pentru nevoile autorităţilor locale şi plătindu-se fasonatul
3. Observă greutatea formelor de dijmă prevăzute şi prin noul regulament.
4. Să se facă controlul regulamentar cu care ocazie să se prescrie măsurile pentru bunul mers mai departe al lucrărilor de exploatare.

Discuţia la ordinea zilei.

In continuare d. Grozescu luând în discuţie chestiunea: Amenajamentul pădurilor propune secundare problemei amenajerilor în trei puncte:

1. Amenajarea pădurilor particulare.
2. Amenajarea pădurilor comunale.
3. Amenajarea pădurilor statului în starea actuală faţă de problema pădurilor comunale, rămânând ca discuţia asupra acestor puncte să se facă în şedinţa viitoare.

In legătură cu chestiunile de mai sus, în urma discuţiei participanţilor se recunoaşte:

1. Nevoia constituirei comisiunilor de amenajare pe directorate din care Şeful de ocol respectiv să facă de drept parte, până la întocmirea amenajamentelor definitive.

Bazele studiilor de exploatare periodice să se stabilească de comun acord de Şeful de ocol cu un agent superior delegat de Direcţie.

Se fixează şedinţa a patra la Ocolul Ţigăneşti la 9 August 1924

SUMARUL

Sedinţei IV-a a Inginerilor Silvici ţinută la Ocolul Silvic Mânăstirea Ţigăneşti la 31 August 1924

Iau parte la şedinţă D-nii Ingineri Şefi V. N. Priboianu O. D. Rădescu, Inginerii Silvici V. Petrescu,. Al. Ştefanopol, V. Negulescu, F. Iordăchescu şi Inginer stagiar silvic Virgiliu C Iţoae.

La deschiderea şedinţei la ora 10, Dl. V. N. Priboianu face un scurt istoric al acestor adunări pentru cei ce nu au participat la adunările precedente.

Se citeşte sumarul şedinţei precedente, în legătură cu punctul 3 al sumarului se ia în discuţie art. 63 şi 64 din Regulamentul Serviciului Exterior, relativ la exploatarea în dijmă hotărându-se a se interpreta acest art. în sensul că, fixarea cotelor de dijmă să se facă pentru fiecare pădure în parte având în vedere preţul lemnului pe piaţă şi preţul zilei de lucru, aprobarea lor să se ceară printr'un raport pentru toate pădurile odată sau pentru fiecare pădure în parte iar tabloul de distribuţiune şi bonul de eliberarea dijmei să se facă de Şeful Ocolului imediat după dijmuire.

Aprobându-se sumarul se trece la ordinea de zi.

Se discută amenajarea pădurilor particulare nespuse regimului silvic şi se ajunge la concluzia că deocamdată trebuesc :

1. Organizarea Administraţiei şi controlul pădurilor particulare. creindu-se la Direcţiile silvice un serviciu sau cel puţin un birou special.

2. La ocoale faţă de ocupaţiile multe şi pentru facerea unei supravegheri efective să se creeze personal specializat.

3. Să se ceară un plan sau o schiţă sumară a tuturor pă-

durilor particulare fie că sunt sau nu supuse regimului silvic făcută de ori cine poate fi numit expert în justiţie, aceasta sub sancţiunea de a fi oprită exploatarea sau a se supune regimului silvic.

4) Pentru motive de statistică şi considerente ştiinţifice să se anunţe ocolului ori ce tăere s'ar face în toate pădurile particulare.

D. V. N. Priboianu tratează chestiunea amenajărei pădurilor Statului. Relevă răspunderea mare ce o au şefii de ocoale când nouă zecimi din pădurile statului neamenajate se exploatează pe bază de studii sumare întocmite numai de şeful de ocol de multe ori şi cu prea puţină experienţă.

Intocmirea studiilor trebue să se facă de o comisie de cel puţin 2 inşi (şeful de Ocol şi şeful Serviciului respectiv dela Direcţie sau delegatul său), iar în comisiile de amenajare pe lângă Seful de ocol respectiv să facă parte şi cel vecin, masivele din ochiul vecin fiind în condiţii staţionale şi compoziţii similare.

Neaplicarea multor amenajamente fie că Seful de ocol a fost ocupat sau a fost fără experienţă sau fără control ne îndreptăţeşte să cerem de a se recompensa sub formă de diurne pentru facerea şi aplicarea amenajamentului, cu personalul actual până la înzestrarea ocolului cu personal auxiliar suficient Aceasta pentru că recompensa este remediu celor mai grele probleme precum şi a se prescrie sancţiuni când un amenajament aprobat nu se aplică, răspunzători fiind şeful de Ocol şi Directorul Regional care nu controlează aplicarea amenajamentelor.

Aplicaţiunea amenajamentelor după indicaţiuni prescrise sau date prin conferinţe ţinute de Sub Inspectori ori Inspectori sau obţinute prin cereri de relaţiuni, să fie constatată anual prin procesele-verbale de inspecţiuni sau prin situaţii speciale cu care ocazie se vor arăta şi măsurile ce se cred necesare a se aplica.

Se ridică şedinţa şi se fixează următoarea adunare la Ocolul Silvic Căscioarele la 5 Octombrie sau altă dată când se vor anunţa de D. şef al Ocolului Căscioarele, unde se va discuta atribuţiunile personalului dela ocol după noul Regulament.

Se vizitează apoi pepiniera şi parcul Ocolului unde se vede depusă multă sârguinţă obţinându-se frumoase rezultate.

Ingineri şefi:
- *V. N. Priboianu*
- *O. D. Rădescu*
- *V. Petrescu*

Inginer stag.: *V. C. Iţoac*

Ingineri silvici:
- *Al. Ştefanopol*
- *V. Negulescu*
- *F. Iordăchescu*

PLATA MASURATORILOR CADASTRALE

Sporurile de plată peste preţurile de bază ale caetului de sarcini din 1922

Recunoscut fiind că la proprietăţi de aceaşi suprafaţă dificultăţile de măsurătoare — cheltueli şi energie de lucru — sporesc pe *măsură* ce *numărul punctelor* de pe acee suprafaţă sporeşte, actualul caet de sarcini al Direcţiei Cadastrului acordă peste preţurile de bază sporuri legate de desimea sau densitatea acestor puncte. E un început bun, care ar trebui totuşi perfecţionat. In adevăr:

Dacă analizăm aceste *sporuri* vedem că ele sunt neînsemnate şi dezavantajează grozav pe operatorii ale căror moşii au desime mare de puncte, faţă de cei cărora le-a căzut şansa să lucreze moşii cu puncte puţine, apropiate la număr de limita pentru care se acordă preţul de bază.

In cele ce urmează voi pune în evidenţă în primul rând că *punctul* este elementul care trebue socotit la baza renumeraţiilor lucrărilor de măsurătoare şi în al doilea rând, că dacă încă se păstrează în actualul caet de sarcini *hectarul* ca unitate de plată, s'ar putea totuşi ca cel puţin *sporurile* preturilor de bază să se facă pe temeiul sporurilor de puncte, *fiecare punct în plus peste limita plătită de către preţul de bază, aducând după sine un plus de plată.*

---

1. Memoriu înaintat Onor. Direcţiei G-rale a Cadastrului, prin A. G. T. R Asociaţia Generală a Topometrilor din România, în Aprilie 1923.

1. *Punctul ar trebui să fie unitatea de plată*, iar nu hectaul pentru că în lucrările noastre noi nu urmărim decât a ridica un *număr de puncte strict necesare pentru a reprezenta perimetrele şi detaliile ce ne interesează*, indiferent de ce suprafaţă închid ele.

Probă evidentă o dă şi faptul că aceeaş suprafaţă poate conţine un număr foarte variat de puncte şi atunci de sigur, că dacă se păstrează tot suprafaţa ca element de plată trebueşte dat preţului unitar sau la totalul plăţei cel puţin un *corectiv*, legat atât de strâns de numărul de puncte încât să răsplătească echitabil eforturile variate ce pot să survie la moşii de aceeaş suprafaţă.

Critica ce s'ar aduce sistemului de plată pe puncte, cum că s'ar *ajunge a se exagera numărul de puncte* spre a se mări retribuţia totală a lucrărei, se poate înlătura prin aceea, că se pot stabili de către organele de control atât normele de alegere a punctelor în toate împrejurările, cât şi neplata acelor ce prisosesc cu evidenţă peste cele strict necesare. O altă normă necesară în cazul acesta ar fi să se stabilească în modul cel mai judicios echivalenţele între diferitele categorii de puncte, ceeace încă nu avem astăzi când sunt numai 4 categorii de puncte *de triangulaţie*, *de intersecţie şi potenoturi*, *de puncte propriu zise* şi *de radieri de stadie*. La acestea ar trebui separate punctele radiate de cele de staţie şi căutaţi coeficienţii cei mai judicioşi de echivalenţi.

Odată admis principiul plăţei punctului şi cunoscut numărul total de puncte echivalente între ele, *formula care ar da plata totală* a unei lucrări va trebui să conţie neapărat două elemente:

Unul *A*, *invariabil* pentru orice suprafaţă şi puncte ar avea moşia şi care ar corespunde cheltuelilor şi eforturilor necesitate de transportul la şi dela moşie cantonamentul în localitate, formele juridice, cum şi întocmirea dosarelor, precum şi timpul pierdut pentru trecerea la altă lucrare. Altul *variabil* şi legat absolut de numărul de puncte ce sunt necesare întocmirei planului.

Acesta ar putea fi deci reprezentat printr'un produs Np în care N este No. de puncte, iar p valoarea punctului adică plata unui punct complect lucrat.

Formula ar fi de forma $P=A+N.\,p.$ (1) pentru plata totală.

Dacă am căuta să aflăm formula plăţei unui *hectar*, în cazul când am dori ca ele să fie unitatea de plată, ar trebui, evident, să împărţim expresiunea (1) prin S şi atunci avem: $P = \frac{P}{S} = \frac{A}{S} + \frac{N}{S} \cdot p$ Observând că $\frac{N}{S}$ d *densitatea punctelor* şi atunci $P = \frac{A}{S} + d.\ p$ (2) expresiune care vedem dela început că va trebui să considere două variabile pe *d* şi pe *S*. Astfel că va trebui să aflăm imediat valorile lui p = preţurile de bază, la diverse categorii de S, şi aşa vom da peste *treptele scării de preţuri existente*, care cum vedem se justifică de ce are valori mari la P, când S, se micşorează, (considerând pe d şi p. fixe pentru aceeaş densitate limita = *dl* care corespunde la toate preţurile de bază ale scării).

Odată stabilite aceste preţuri de bază ca să aflăm plata totală, va trebui să le îmulţim cu suprafaţa totală S. adică punem formula (2) X S:

$$S \times P = \left(\frac{A}{S} + \frac{N}{S} p\right) S = P = A + N.p$$

Cea ce ne readuce înapoi la formula (1) de la care am plecat. Astfel deci se evidenţează şi algebric necesitatea de a simplifica toată chestiunea plăţei legând-o numai şi numai de punct.

Dar în cazul când deocamdată ar fi greu să se schimbe hectarul ca bază de plată, voi căuta pe baza celor de mai sus să stabilesc cel puţin plata sporului pe baza desimei punctelor, ca retribuţii directă asupra punctului.

2. *Modalitatea de plată a sporului după sporul de puncte* o scoatem din analiza actualelor norme de plată ale caetului de sarcini, analiză expusă în alăturatul tabel în care, în zece rubrice se pot urmări valorile diferitelor elemente ale formulelor xpuse mai sus pentru treptele scărei de preţuri actuale (cu sporul de 70%).

Astfel în rubrica 5 se poate vedea rezultat din rubrica 3—4 care este *numărul limită, Ne, de puncte pentru care se plăteşte preţul de bază* la fiece categorie de suprafaţă. — Acest număr este scos din prescripţiile caetului de sarcini în ce priveşte semnalele de triangulaţie excluse astăzi la calculul densităţei plătibile

Acestea se ştie că sunt 3 semnale la suprafeţele de 200—500 5 semnale de la 500—1000, etc. — Am pus un semnal şi la 100 hectare, care ar fi cel ştiut necesar a face legătură de triangulaţie cu alte trupuri sau moşii de care ar fi legate.

In rubrica 6 am calculat densitatea *D-l.* corespanzătoare punctelor limită din rubrica 5, — adică densitatea limită pentru care se plăteşte preţul de bază, pentru orice densitate mai mare urmând a se da un spor de plată.

Această densitate limită vedem că variază după categoriile de suprafeţe, trecând de la 0,25 prin valoarea mediei de 0,13 la 0,11. — Densitatea fiind un raport care elimină noţiunea de suprafaţă credem că în ce priveşte limita ei, *D l,* până la care e plătitit preţul de bază trebue să fie fixă pentru orice scară a suprafeţelor.

In adevăr ea fiind expresiunea desimei punctelor în unitatea de suprafaţă este indiferent că aceste unităţi de suprafaţă se recunosc spre a face întinderile mai mari sau mici ale moşilor. Plata limită priveşte hectrul cu desimea lui de puncte maximală, după cum arată fig. alăturată.

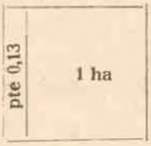

Densitatea limită D-l = 0,13 Hectarului plătit cu preţul de bază.

In actualele norme de plată se evidenţiază deci avantajarea moşiilor mari în comparaţie cu cele mici. Celor mari li se cere pentru preţul de bază al scărei numai 0,11 ca densitate minimă adică un hectar pe când la cele mici

cu 0,11 p.

li se cere peste dublu, cu 0,25 ceace este inechitabil

Obiecţiunea că la moşiile mari punctele fiind depărtate se aleargă mai mult până să se ajungă de la un punct la altul este cred nefondată, căci este vorba de densitate, care dă în medie tocmai răspândirea punctelor pe suprafaţa totală, deci tocmai alergătura medie dela un punct la altul.

Din contra obiecţiunea ar fi s'o facă cei ce lucrează moşi mici că, odată ce isprăvesc un număr oarecare de hectare cu densitatea limită ce compus o moşie mică, se deplasează de zeci şi poate şi sute de Km. până la altă moşie unde să înceapă alt lucru, în timp ce vecinul său ce face o moşie mare se poate considera că lucrează mai multe moşii de aceaş destinaţie, de-aceiaş alergătură deci, însă ideal de lipite una de alta, fără nici o perdere de vreme şi nici o cheltuială *de trecere de la una la alta.*

3. Să analizăm acum la actualele norme, *ce efect de plată aduce sporurile acordate pe baza densităţilor?* Aci vom constata de la prima vedere inequitatea resplăţii celor ce ridică în plan moşii grele, cu puncte multe. — In adevăr la densitatea limit de 0,04 socotită fără semnalele obligatorii, sau la densitatea 0,12 în medie socotită cu aceste semnale cum am adoptat noi în rubrica 6, se plăteşte preţul de bază. Acest preţ se *dublează* la densitatea 1 sau la 1,08 de la noi, adică la un spor de puncte, ce este aproape de 10 ori cât cel de bază, plata abia se măreşte încă odată.

Este o disproporţie ce se evidenţează mai ales socotind de diferenţa dintre No. de puncte ce la rubrica 5 pentru densitatea limită şi dintre cele egal cu No. hectarelor (dens=1) care e plătită cu încă odată preţul de bază.

Ez. La o moşie de 5000 ha. preţul acordat de 8,50 plăteşte *hectarul* punctelor limita în număr de 536, aşa că restul de *4463* puncte, care e sporul de puncte, este plătit cu tot atât cu cât au fost plătite cele *536.*

Se explică deci de ce se luptă operatorii să obţie numai moşii de şes cu puncte puţine în genere, moşii cari sunt de obicei cele de mari întinderi. Toate aceste incoveniente de alegere şi de repartizare ar dispare când s'ar pune la baza plăţei nu hectarul, ci punctul.

4. *Sporul socotit după plusul de puncte.* Si acum după ce s'a evindeţiat cred că este absolut necesar a se modifica normele de plată a spororurilor voi desolva mai jos mijlocul prin care să păstrăm tot scara preţurilor la hectar, însă cu *plata sporurilor, pe spor de puncte peste cele limite.*

Această chestiune se urmăreşte în rubricele 7, 8, 9 şi 10 ale tabelului, în care sunt trecute elementele formulei (3) şi anume în scopul de a calcula nu pe P ci pe p = plata punctului :

Lui *A* i s'a dat valoarea *2000* lei în medie ca amortizând cheltuelile şi eforturile necesitate de transportul la şi dela moşie etc. menţionate, cărora faţa de scumpetea de astăzi considerăm, că le-am dat valoare destul de mică, mai ales că de aci înainte moşiile rămase nenumărste se mai răresc şi operatorii nu mai pot avea blocuri întinse la care cheltuelile de transport de la o moşie la alta să fie reduse prin apropierea lor. Şi apoi la majoritatea treptelor scărei de preturi se poate observa că variaţiuni de sute de lei la cei 2000 lei variază doar fracţiile de leu la valoarea câtului $\frac{A}{S}$

La treptele mici dela 100 ha —400 am socotit în medie cei 2000 lei la 300 hectare, deoarece rar este cazul ca operatorul să se la o moşie de 100 hect. fără a mai avea şi altele în localitate şi atunci vom avea tot $\frac{A}{S}$ 6.66 şi pentru 100 şi 200 ha.

Terenul al doilea al formulei din rubrica 9 se compune pentru preţurile de bază din densităţile de limita X p adică valorile din rubrica 6 îmulţite cu p. — De aci fectuând calculele pe toate liniile s'a scos valorile lui *p* din coloana 10. — Acestea după cum se vede sunt aproape constante pentru treptele de la 1000 H în sus, afică de o valoare medie de *70 lei.*

Pentru treptele de la 100 Ha — 1000 Ha. valorile sunt mai mici datorite atât anomaliei de a se considera cum au spus densităţile limite variate, cât şi a faptului că preţurile de bază nu sunt armonizate în raprt cu densitatea limită, precum nici cu valoarea lui p, necesară a fi şi ea constaetă la preţul de bază.

Şi acum dacă considerăm preţul de bază că plăteşte punctele limite *N-l,* din rubrica 5, orice punct ce va avea o moşie peste acest Ne va fi plătit cu o cotă *p* scoasă din media cotelor calculate la rubrica 10, adică cu *70 lei.*

Se obiectează însă că, îndesind punctele şi deplasările de la unul la altul în timpul ridicărei se reduc ca distanţă şi că deci şi plata lor ar trebui micşorată la unitate, pe măsură ce densitatatea creşte.

Obiecţiunea este justă. — Şi acum cercetând până la ce limita poate scădea valoarea punctului trebue să analizăm ce elemente compun realizarea complectă a unui punct.

Un punct se obţine: printr'o deplasare până la el, marcarea lui pe teren prin țăruș cu movilă, observațiile și măsurătorile ce se fac din el și cu el; prin calcularea lui acasă, trecerea prin toate carnetele, raportarea planului, facerea inventarului. Prin urmare două operațiuni districte: *de teren* și *de birou*. Timpul, în general constatat prin observațiile numeroase comparative a metodelor de calcul față de cele grafice, s'a găsit că la metodele de calcul echivalează lucrările de teren cu cele de birou. Cât privește timpul de teren în sine e foarte legat de persoana operatorului, care prin priceperea sa și artificiile ce le face, organizarea generală a lucrului și a deplasărilor, poate face să fie redus simțitor față de altul ce acum începe meseria, depinzând și de omogenitatea răspândirei punctelor pe moșie, — Ceace ar aduce o reducere simțitoare ar fi radierile ce se fac acelaș loc, — cari însă fiind în majoritatea lor cu stadia sunt socotite cu $^1/_3$ punct, deci, sunt compensate.

Tot așa credem că ar trebui reduse și celelalte radieri prime cu cel puțin 1/3 adică să rămână o radieră 2/3 punct normal. Astfel fiind, în general vorbind, terenul ar putea f simplificat prin frecuența punctelor cu cel mult până la 1/3 din timp când ar ajunge la desimea cea mai mare, care s'ar putea considera 1, mai ales că acum dându-se întrebuințarea largă stadiei aceasta va aduce de fapt o densitate de peste 2, care s'ar socoti tot la limita adumisă, 1 la plată.

Descompunem deci cei 70 lei admiși la limita densității în două părți: una corespunzătoare timpului de teren și alta celui de calcul. Socotind că pentru plata biuroului se poate admite circa 1/4 din acea a terenului ar urma în timpul în care operatorul ia x lei, celălalt ea $\frac{x}{4}$, adică $x + \frac{x}{4} = 70$ de unde $x = 56$ ei, iar calculatorul ia 14 lei.

Trebue convenit că orice densitate ar avea moșia calculele trebuesc socotite *absolut proporțional* cu punctul adică la densitatea unu ca și la limită 0,12 tot 14 lei se atribue la fiece punct pentru partea de birou.

La aceasta adăugând 1/3 din restul rămas de 56 lei ca plata a muncii de teren redusă la 1/3 din cauza desimei punctelor la densitatea socotită 1 avem $14 + 18 = 32$ sau rotund 30 lei ce am putea admite ca limită inferioară a valorii unui punct pentru orice densitate chiar peste 1.

Tabloul preţurilor de bază 1923

Suprafaţa S	P. = Preţurile de bază ca + 70%	Numărul punctelor limită, plătite de preţul de bază			Densitatea D. L. = densitatea limită	Analiza preţurilor de bază după formula $1 \times P = \frac{A}{S} + \frac{N_e}{S} \bar{p}$			
		Semeniea 20 p-te	Puncte	Total puncte		P = Preţul de bază	$\frac{A}{S} + \frac{N_s}{S} p$		Plata p. a punctului
Ha	Lei B								Lei B.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
100	20,40	1×20 +	5 =	25	0,25	20,40 =	$\frac{6.66}{100}$	+ 0,25 p	55,03
200	18,55	3×20 +	8 =	68	0,34				
300	17,44	3×20 +	12 =	72	0,24	17,44 =	$\frac{2000 \text{ lei}}{300 \text{ ha}}$ 4 lei	+ 0,24 p	p = 44,75
400	16,55	3×20 +	20 =	80	0,20				
500	15,90	5×20 +	25 =	125	0,25	15,90 =	$\frac{2000 \text{ lei}}{500 \text{ ha}}$	+ 0,25 p	p = 47,60
600	15,30	5×20 +	30 =	130	0,22				
700	14,79	5×20 +	35	135	0,20				
800	14,33	5×20 +	40 =	140	0,17				
900	13,91	5×20 +	45 =	145	0,16				
1000	13,51	6×20 +	50 =	170	0,17	13,51 =	$\frac{2000}{1000}$	+ 0,17 p	p = 67,80 lei
1400	12,20	7×20 +	63 =	203	0,14	12,20 =	$\frac{2000}{1400}$	+ 0,14 p	p = 76,93 „
1800	11,17	8×20 +	80 =	240	0,14	11,17 =	$\frac{2000}{1800}$	+ 0,14 p	p = 71,87 „
2200	10,35	9×20 +	97 =	277	0,13	10,34 =	$\frac{2000}{2200}$	+ 0,13 p	p = 72,60 „
260	9,64	10×20 +	114 =	314	0,12	9,64 =	$\frac{2000}{2600}$	+ 0,12 p	p = 68,24 „
3000	9,06	11×20 +	131 =	351	0,12	9,06 =	$\frac{2000}{3000}$	+ 0,12 p	p = 69,92 „
3400	8,75	12×20 +	150 =	390	0,12	8,75 =	$\frac{2000}{3400}$	+ 0,12 p	p = 68,00 „
3800	8,60	13×20 +	165 =	425	0,11	8,60 =	$\frac{2000}{3800}$	+ 0,11 p	p = 73,40 „
4200	8,55	14×20 +	172 =	452	0,11	8,55 =	$\frac{2000}{4200}$	+ 0,11 p	p = 73,16 „
4600	8,51					1 1 =	$\frac{2000}{4600}$	+ 0,11 p	p = 73,50 „
5000	8,50	15×20 +	236 =	5 36	580,1	8,5 =	$\frac{2000}{5000}$	+ ,011 p	p = 73,60 „

PLATA SPORULUI. Acum socotind pe două linii: *densitatea* variind de la limita stabilită 0,12 la 1 şi sub ea *preţul punctului* cu valorile corespunzătoare fiecărei densităţi, adică scăzând în proporţia în care aceasta creşte, vom găsi deodată valoarea cu care trebue plătit orice punct ce prisoseşte peste cele N-l limita de la col. 5.

Astfel vom avea:

(6) *Densitatea:* 0,12... 0,23... 0,34... 0,45... 0,56... 0.67... 0,78... 0,89...
1 *Preţul Punctului* 70 lei 65... 60... 55... 50... 45... 40... 30.

Ex. Să se calculeze plată sporului la o moşie de 1000 Ha. cu *560* puncte. 560 —
La rubrica 5 se găseşte N-l = *170* adică 170
No. punctelor de plată cu spor. 390
Plata pe punct: — Se face densitatea $\frac{560}{1000} = 0{,}56$ la care se găseşte *în tabela (6) 50 lei de punct deci plata sporului* 390X50 lei 19500.

Inchei acest studiu cu dorinţa ca, fără a se lua ca bune ţifrele finale, să poată folosi pentru a se pune bazele unei mai juste răsplătiri a eforturilor, operatorilor răspândiţi pe moşii diferite ca dificultate. Ar fi să ne putem apropria oarecum de idealul de a-şi putea lua cineva la întâmplare orice moşie în lucru, fără grija de a nu-i fi căzut ceva prea greu în raport cu ceeace au obţinut alţii prin şanse favorabile.

La aceasta cu atât mai mult ar fi de dorit să se ajungă, cu cât moşiile ce urmează a se măsura sunt din cele cu puncte multe, care însă trebuesc răsplătite proporţional.

D. I. Ciurileanu

30 Martie 1923

CUM S'A TĂIAT ŞI SE TAIE PĂDURILE DE STEJAR

Risipă vinovată. Despădurirea munţilor de brad. Măsurile ce trebuesc luate.

Unul din cele mai de seamă isvoare de bogăţie la noi sunt pădurile. Avem pădurile de câmp cu stejarul în primul loc, apoi ulmul, teiul, fagul, etc. şi pădurile de munte. populate în totul aproape cu răşinoase (brad, molift, pin) şi fag.

In ţară avem următoarele întinderi de păduri:

In Vechiul Regat 2 milioane 440.632 ha în Transilvania, 4 milioane 110.429 hectare, în Basarabia, 249,356 hectare, iar în Bucovina 481,212 hectare, adică în total şapte milioane 281.629 hectare, din care un milion 762.887 hectare aparţin statului, un milion 256,520 hectare comunelor şi judeţelor iar restul particularilor.

Industria lemnului, se prezintă la noi în ţară, la sfârşitul anului trecut, cu 120 întreprinderi pe acţiuni, cu un capital de 760 milioane lei, cu 720 de fabrici, utilizând o forţă motrice de 66.581 H. P. şi ocupând 45.000 lucrători.

Producţia pe acelaş an a fost: 4.700.000 m. c. cherestea, 520.000 m. c. lemn de construcţie, 1.500.000 bucăţi traverse 285.000 bucăţi mobile curbate, 500.000 unelte de lemn, 6,000 garnituri mobile şi 50.000 tone mangal.

Dacă pe de o parte ne bucură dezvoltarea acestei industrii, deoarece constitue unul din principalele articole de export ale ţării, pe de altă parte ne pune pe gânduri, când vedem, că din circa 3.600.000 hect. de teren păduros, cât era mai înainte în Vechiul Regat, peste 1.200.000 hect. sunt complect despădurite, 1.000.000 hect. sunt îndrumate pe aceeaş cale şi numai restul este încă nedespdurit.

⁂

Această risipă a dat tuturor de gândit şi încă din sesiunea parlamentară 1908—1909, fostul ministru de finanţe **Emil Costinescu**, a venit cu un proiect de lege, în scopul de a împiedica exploatările abuzive şi distrugerea pădurilor de stejar. In ce constă această lege? In impunerea la o taxă vamală de export, pe lemnul de stejar, sub orice formă, la 8 lei suta de kilograme, (atunci), ceea ce făcea 800 lei pe vagon, faţă de cei 200 lei, cât era până atunci. Dar acest proiect de lege, care ar tinde la încurajarea industriei naţionale şi care ar mai fi protejat şi puţinul stejar ce a mai rămas nu a fost votat de parlament.

Ce s'a făcut cu cele 300.000 hect. (vechiul regat) de teren acoperit cu stejari buni de lucru? Mai toate au fost risipite, iar ministerul de domenii nu a luat decât slabe măsuri pentru a împiedica dacă nu risipa, cel puţin distrugerea forţelor producătoare înseşi.

Va veni însă lipsa, — nu vom mai avea masive de stejar din pădurile noastre şi cu regret vom constata, că atunci când l'am avut în cantităţi considerabile, ne-am bătut joc; când nu-l vom mai avea, îl vom plăti scump.

Pretutindeni teiul, specie năvălitoare, va lua locul stejarului. Pădurile vor pierde din fălnicia lor, în locul viguroaselor generaţii de stejar vom avea mlădioasa poezie a teilor înfloriţi.

⁂

Dacă ne ridicăm la munţi, unde avem pădurile de răşinoase, dezastrul e şi mai mare. Sute de mii de hectare de pământ acoperit cu răşinoase. au fost despădurite complect de falnicii lor arbori. Pădurile de brad, înainte de răsboiu, erau aproape jefuite. Pe preţ de nimic se luau hectare întregi, lemnul lor trecea graniţa în cantităţi mari, iar tăierile se făceau în aşa proporţii, că distrugerea complectă se apropia văzând cu ochii.

Ce au rămas din munţii Vrancii, Gorjului, Neamţului, etc? Te prinde jalea când îi vezi pleşuvi.

Prin despădurirea munţilor de brad, vor suferi zecimile de mii de oameni, răspândiţi în comunele dealungul munţilor. Distrugerea pădurilor de munte echivalează cu ruinarea întregei lor vieţi, ştiut fiind că această populaţie îşi are existenţa numai din exploatarea pădurilor.

Atunci torenţii ce se vor forma, nu vor mai fi împiedicaţi de arbori şi satele dela poalele munţilor vor fi distruse. In curând îi vom vedea pe aceşti locuitori emigrând dela munte la câmp.

⁂

Aşa de departe au mers devastările în părţile muntoase, în cât în desbaterile Camerei deputaţilor din 23 Decembrie

1913 d-nii N. N. Săveanu, S. Mehedinţi şi B. Dimitropol, au protestat cu toată energia contra acestor devastări, cerând o anchetă parlamentară. Fostul ministru de domenii şi agricultură, C. C. Arion, a răspuns:

„Nu mă opun, deşi constatările sunt făcute şi pot afirma, ca ministru de domenii, că devastările există şi că legea amenajamentelor pădurilor, nu a fost respectată. Eu am făcut ancheta şi s'a descoperit, că mai ales în munţii Vrancea, s'au petrecut lucruri nepermise, adevărate devastări. S'au tăiat în mod ilegal, aş zice sălbatec. Răul este destul de mare şi trebuie absolut împiedicat. Vreau ca parlameetul viitor să ia exemplu dela parlamentul acesta şi ceea ce d-voastră, majoritatea conservatoare, voiţi să ne impună nouă, mâine o altă majoritate să o impună cu toată puterea unui guvern viitor. De aceia sunt pentru ancheta parlamentară“.

Comitetul delegaţilor, luând în cercetare propunerea din iniţiativă parlamentară, prin care se cerea o anchetă parlamentară, a admis o. Adunarea deputaţilor a adoptat-o şi ea.

Acestea s'a petrecut în ultima şedinţă a Adunării deputaţilor din Decembrie 1913 când, după sărbători, parlamentul a fost disolvat.

Era o datorie a viitoarelor parlamente, să continue opera începută, şi astfel să se facă o operă de dreptate.

⁂

Trebue să recunoaştem, că o măsură bună s'a luat prin decretul-lege din 15 Noembrie 1918, care priveşte vânzarea de păduri ale statului la cooperative. Graţie acestei măsuri cooperativele silvice, au luat un mare avânt. Până în Noembrie 1925, s'au înfiinţat 944 cooperative pentru exploatare de păduri (întreaga ţară), din cari 502 au avut în exploatare 3140 hectare pădure, 138,480 arbori, 276,335 m. c. şi 208.991 m. steri, plătind la stat 64.231.110. lei.

Sunt 29 cooperative, pentru industria lemnului, cu 2230, cai putere, 152 gatere, 18 maşini de tâmplărie, 117 kilometri cale ferată îngustă, cu 19 locomotive şi 286 vagoane pentru 2000 tone încărcătură. Aceste fabrici produc anual 90.900 m. c. cherestea, în valoare de 70.000.000 lei.

Iată de ce credem, că o serie de măsuri severe trebuiesc luate şi că legile silvice, cari tind la o îmbunătăţire a pădurilor, trebuesc respectate. Să se caute a se aplica regulele ştiinţifice la exploatarea pădurilor, mai ales a celor de lucru.

Este absolută nevoe de împădurirea din nou a locurilor devastate, care va avea consecinţe importante şi asupra climatului şi asupra fertilităţii solului.

Scopul campaniei pentru protecţia pădurilor, învederat de marele interes economic, social şi naţional, îl arată Piérre Baudin, în „**La cité des Arbres**", în elocventele cuvinte:

„E aerul tuturor, e solul, e apa sănătoasă, e viaţa, pe care trebuie să le apărăm odată cu arborele, cu frunza, cu arbustul, cu vegetaţia munţilor...“

George Burcel
(Nirvan)

NI SE DUC PADURILE!

Adie vânt de durere şi jale. Văile gem cu un freamăt necunoscut, căci puhoaiale sălbatice sapă făgaşe adânci şi duce pământul la vale.

Sălbătăciunile nu se mai găsesc la locul lor.

Din creştetul munţilor, dealungul dealurilor, prin râpile adânci, prăpăstioase şi nepătrunse decât de razele soarelui, până la şesurile ţării, securea tăioasă sfârtică neîncetat copacii bătrâni, străjuitori ai timpurilor trecute!

Iar noi, nevrednici urmaşi ai celor cari au ştiut păstra codrii noştri, ca să ni-i lase moştenire neştirbită, ne uităm cu ochi mari: şi nu ne cutremurăm de durererea lor, nu reacţionăm în nici un fel pentru îndreptarea răului.

Câtă nepăsare!

Eşiţi la câmp, urcaţi dealurile, suiţi coastele prăpăstioase ale munţilar noştri şi veţi vedea câtă tristeţă se revarsă din locurile sterpe, rămase despuiate de copaci.

Suntem deopotrivă vinovaţi cu toţii: şi acei cari exploatăm cu forme şi acei cari tăiem pe ascuns şi acei cari paştem lăstarii tineri cu vitele, cari îşi pot găsi hrana şi în alte locuri.

Vinovaţi sunt acei cari fac legi şi nu le respectă; vinovaţi sunt acei cari lacomi de un câştig trecător, dau codrii acelora ce nu-i merită

Năprasnică răsbunare va veni şi grea răspundere ne luăm

Se vor prăji în soarele neiertător pământul şi stâncile desbrăcate de haina şi de podoaba lor.

Treziţi-vă cât încă nu este prea târziu.

Lacrimând de durerea lor, a codrilor cari se duc, mă gândesc cât de nepricepători sunt acei cari promit pădurile tuturor în schimbul unei ieftine popularităţi electorale.

Pădurile dacă nu vor fi administrate de Stat, se vor duce la ruină.

La strigătul de desnădejde al colegului agronom I. Ciomac dat zilele trecute în revista *Cultura Poporului*, să ne asociem cu toţii şi în numele pădurilor să strigăm: Refaceţi mai întâiu râpele şi replantaţi sutele de mii de hectare.

Dispariţia pădurilor din vârful munţilor aspreşte clima şi îndeseşte secetele.

Luaţi aminte!

In numele pădurilor cari nu pot vorbi:

M. P. Florescu
Inginer insp. silvic

DIN ACTIVITATEA SOCIETAŢEI AGRONOMILOR

Calendarul Plugarilor.

Societatea agronomilor din România, în scopul vulgarizării cunoştinţelor agricole în straturile cele mai largi ale populaţiunei rurale, care numai astfel se va putea folosi în mod raţional de cele câte-va milioane hectare pământ cultivabil şi păşuni comunale, ce i s'a pus la dispoziţiune prin recentele legi de expropriere, a luat frumoasa iniţiativa de a continua şi anul acesta (1925), al 4-lea de la prima sa apariţiune, editarea, prin îngrijirea d-lor N. Dăscălescu şi Anton Oprescu, a „Calendarului Plugarilor", care a intrat deja în gustul publicului, dovadă numărul mare de exemplare vândute într'un timp relativ scurt.

Din această vânzare s'a realizat chiar un beneficiu, după cum sunt informat, de circa 100.000 lei, ceeace, dat fiind scumpetea hârtiei şi pretenţiunile din ce în ce mai mari ale tipografilor noştri, reprezintă un adevărat record.

Nu este mai puţin adevărat însă, că s'a făcut toate sacrificiele, pentru ca cetitorul să găsească o materie bine selecţionată, instructivă şi ca scrierea în chestiune să se prezinte sub o înfăţişare plăcută.

In adevăr, calendarul despre care vorbim, tipărit în întregime pe hârtie velină, conţine numai puţin de 192 pagini, format 8⁰, şi numeroase ilustraţiuni, între cari fotografia foarte bine reuşită a M. S. Regelui, a M. S. Regina Maria a României, A. L. L. R. R. Principele şi Principesa Elena, Moştenitorii Tronului cu fiul lor Principele Mihai, a A. L. L. R. R. Principesa Ileana şi Principele Nicolae, a Majestăţei sale Regina Maria, şi Alteţa sa Regală Principesa Ileana, îmbrăcate în costum naţional, a d-lui Al. Constantinescu, ministrul Agriculturei şi al Domeniilor, a d-lui Cipăianu, ministru subsecretar de Stat la departamentul Agriculturei etc. etc.

Calendarul Plugarilor începe cu următoarea strofă din poeziile nemuritorului Alexandri :

Sfântă muncă dela ţară,
isvor sacru de rodire
Tu legi omul cu pământul,
în o dulce înfrăţire.

După care urmează :

Un impresionant „Cuvânt către Plugari“ de către d-l *Ministru* **Constantinescu**, partea calendaristică şi lucrările agricole ce trebuiesc făcute în cele 12 luni ale anului, un apel călduros al d-lui *Secretar de Stat* **G. Cipăianu** purtând titlul: „*Munciţi cu iscusinţă pământul*“, interesante articole de specialitate, dintre cari menţionăm : „*Agricultura în Ceho-Slovacia*“ şi „*în ţara Moţilor*“ de d-l **G. Ionescu Siseşti** ; „*Lucrări mici, foloase mari*“ de d-l **N. O. Popovici Lupa** ; „*Rolul fermelor şi pepinierilor Statului pentru desvoltarea şi propăşirea plugăriei noastre* de d-l **D. Căruntu** ; „*Una din bogăţiele Ardealului*“ de d-l **E. Petrini** ; „*Trandafirul*“ de **S. Haşegan** ; „*Colonizarea*“ de d-l **A. Nasta** ; „*Prunul*“ de d-l **D. S. Ştefănescu** ; „*Învăţământul agricol în şcoala primară*“ de d-l **Ernest**

Grinţescu ; etc. etc., numeroase versuri, precum şi diferite sfaturi pentru gospodarul agricol.

Iutr'însul se află şi darea de seamă asupra congresului agronomilor ţinnt în Bncureşti în zilele de 4,5 şi 6 Februarie 1924, la deschiderea căruia a azistat Majestatea sa Regele Feridinand I al României, d-l general Arthur Văitoianu, ministru comunicaţiilor şi atunci ad-interim la Agricultură şi Domenii, d-l ministru de finance, al cooperaţiei, al Lucrărilor Publice, d-l secretar de Stat la Agricultură, un mare număr de deputaţi şi senatori şi peste 4000 auditori.

Cu acest prilej M. S. Regele rosti următoarea cuvântare, care concretizează nu se poate mai bine menirea şi datoria acelora, a căror îndeletnicire este cultura solului naţional :

„Să-mi daţi voie Domnilor să spun câte-va cuvinte.

„Anul trecut când am venit aci, am venit cu mare bucurie,
„fiind plin de nădejde în roadele ce va aduce munca tuturor
„acelora, cari ştiu ce va să zică pământul nostru, munca
„agricolă şi importanţa lor pentru viaţa Statului.

„Cu mare plăcere am venit şi azi, şi plăcerea îmi este
„cu atât mai mare, cu cât văd că şi numărul D-v. e mai
„mare. Aceasta este o chezăşie sigură, că tot mai mult
„sunteţi pătrunşi de puterea ce stă în mintea şi braţele
„D-voastră.

„Una este unealta—braţul care munceşte — altul este
„capul, care trebuie să diriguiască şi să coordoneze a-
„ceastă muncă. In aceste silinţi de coordonare şi îndrep-
„tare spre o muncă tot mai raţională şi mai intensivă stă
„menirea D-voastră.

„Pământul nostru aparţine acum acelora care-l muncesc.
„Era o necesitate socială pentru noi, dar era şi o măsură
„politică foarte înţeleaptă, căci acela care ştie, că petecul
„de pământ care-l lucrează este al lui, acela este şi ele-
„mentul cel mai statornic şi mai sigur pentru ţară.

„Dar cu împroprietărirea plugarului nu s'a terminat
„marea problemă. Trebue să îndrumăm pe acela care posedă
„pământul spre o muncă cât mai roditoare şi pentru aceasta
„el trebuie să fie pătruns, că pe lângă o muncă stăruitoare
„este neapărată nevoie de o minte luminată, spre a ajunge
„la ţinta dorită de noi toţi. Se cuvine dar cu toţii — în

„acelaş gând şi cu aceiaşi inimă — să-l muncim, fiind că „numai astfel vom ridica ţara noastră şi din punct de vedere „agricol.

„Sunt încredinţat, că toţi agronomii sunt pătrunşi de „această menire şi că ei cu pricepere şi iubire vor în„druma pe cei cari au nevoie de ştiinţa şi sfatul lor.

„In acest spirit, vă zic: bine v'am găsit şi vă urez „spor bun la muncă.

Nu mă pot opri de a reproduce din calendarul plugarilor şi următorul pasagiu din articolul D-lui ministru Al. Constantinescu, preşedintele „Progresul Silvic“ :

„Pământul ţării Româneşti mărit prin atâtea jertfe ale „fiilor ei, poartă în pântece mari şi nepreţuite avuţii, iar „la suprafaţă codrii falnici şi câmpuri mănoase dătătoare „de rod îmbelşugat.“

„Iar mai departe:

„Vouă plugarilor, care în bătălie v'aţi făcut cu prisosinţă „datoria, vă revine în bună parte acum în zilele de pace „datoria de a vă încorda puterile, pentru ca din sudoarea „frunţii voastre şi din rodirea brazdei care an de an o întoarceţi, „să măriţi avuţia ţării prin munca aceasta, creandu-vă şi „vouă o stare care să merite încrederea, pe care ţara şi-a „pus'o în voi.

„Adăptaţi-vă sufletul şi mintea la isvorul ştiinţei plugă„reşti şi ascultaţi sfaturile înţelepte, pe care vi le dau acei „cari ieşiţi în mare parte de la voi, au învăţat cum să „lucreze pământul pentru ca roadele lui să fie sporite.“

Pe noi inginerii silvici ne interesează în deosebi datele statistice cu privire la numărul caprelor aflătoare în anul 1922 în Ardeal publicate de d-l E. Petrini, directorul general al reformei agrare din această provincie alipită la ţara mumă, în articolul său: „Una din bogăţiile Ardealului“.:

„Caprele de asemenea (287,528.) reprezentă un procent destul de mare (2,8) la km^2 sau la 100 hectare, faţă cu stricăciunile mari ce fac mai ales în regiunea de pădure, unde păduri întregi s'au distrus acum în urmă numai prin capre“.

Aceşti demoni ai pădurilor, cum li se zic, s'au înmulţit mai cu seamă în urma răsboiului, în mod extraordinar atât în Ardeal cât şi în vechiul Regat, unde, din cauza intervenţiunilor politicianilor în vederea menajărei maselor electorale, măsurile de interzicerea păşunatului în păduri au pierdnt din rigoarea lor de altă-dată, astfel că daunele pricinuite de capre în multe părţi ating proporţia unei adevărate calamităţi publice.

Cum mergi, în adevăr, cu drumul de fer dela Orşova şi până aproape de Caransebeş, vezi dealuri şi munţi despăduriţi pe suprafeţe întinse, mai cu seamă în vechile izlazuri unde caprele, in cârduri mari, rod şi astăzi puţinele tufe cu lăstari, ce au mai rămas pe coastele repezi şi prăpăstioase, cari se văd de la mari depărtări golaşe, sau transformate în ravene şi torenţi.

Acelaşi lucru se întâmplă şi pe valea Lotrului din vechiul Regat, unde caprele au distrus pădurile din cuprinsul satelor Malaia şi Voineasa, reduse astăzi la nişte tuferişuri chircite, printre cari se zăresc numeroase goluri, unde baza mineralogică apare la suprafaţă sub forma de stâncă goală semănând mult cu cunoscuta regiune a Karstului din Istria.

Terenurile improductive se măresc, în mod fatal, în detrimentul nu numai al silviculturei, ci şi al pământurilor cultivabile utilizate de agricultură, astfel că inginerii agricoli şi forestieri sunt datori să nu înceteze, ori de câte ori li se va prezinta ocaziunea, spre a da alarma asupra consecinţelor triste ce vor urma, dacă nu vom părăsi procedeele primitive isvorite din ignoranţă şi egoism.

Calendarul Plugarilor pentru bunele sale însuşiri, atât ca parte redacţională cât şi ca cuprins nu trebue să lipsească din biblioteca sluşbaşilor silvici, precum şi a celor cari se interesează de progresul economiei generale a ţării. Il recomandăm deci, cu tot dinadinsul cititorilor acestei reviste.

Petre Antonescu

RECENZII

„Floarea Reginei“ este titlul unui volum de poezii, apărut de curând şi datorit colegului nostru, *Ing. silvic Cezar Cristea.* ale cărui inclinaţiuni, către versificare, se manifestau încă depe timpul când era în şcoală.

Iubirea de natură, pe care o arată în versurile sale, este o dovadă mai mult, că această iubire există la autor ca poet şi desigur şi ca slujitor al ei.

E, în tot cazul, un volum ce merită să fie cetit de toată lumea şi cu atât mai vârtos de către colegii, cărora le place să îşi recreeze sufletul, în orele libere.

El se poate găsi, adresându-se autorului, la Arpaş, jud. Făgăraş.

H. M.

Informaţii

In ziua de 23 Ianuarie c. a plecat la Paris o comisiune formată din d-nii: *C. Opran* Administratorul Casei Pădurilor, *M. Tănăsescu* ing. consilier silvic, membru în consiliul Technic al Casei Pădurilor, şi *G. Nedici*, membru dela Inalta curte de Casaţie, pentru a representa interesele pădurilor în chestia despăgubirior ce ni se cer de Unguri, penru păldurile foste ale Statului Maghiar, azi incorporate Regatului Român.

•

In şedinţa dela 19 Ianuarie 1925 a Comisiei Superioare Vamale pe pe lângă Ministerul de Finanţe, s'a hotărât împărţirea comisiei vamale în 12 sub comisii, după specialitate, pentru începerea lucrărilor pregătitoare la alcătuirea nomenclaturei viitorului tarif vamal; — fiecare comisie având dreptul să-şi mai ataşeze încă una sau mai multe persoane technice, specialişti, cu cari să lucreze împreună. — *In sub comisia IV pentru:* arbori, lemn şi industriile derivate (cuprinse în art. 264—317) au fost aleşi d-nii:

1) *C. I. Brătianu* 2) *St. Chicos*, Director general al Comerţului 3) *Dr. Marcu*, deputat 4) *N. Em. Costinescu* 5) *M. Tănăsescu*, delegatul Ministerului de Domenii 6) *M. P. Florescu*, delegatul Ministerului de Finanţe şi 7) *Tr. Ernest-Deker*, delegatul Camerei de comerţ Cernăuţi.

*

Exportul lemnului în cursul lunei Septembrie 1924.

S'au exportat : 169697 tone lemne de foc, 5114 mc. trunchiuri de brad (256 vagoane), 258 tone stejar (trunchiuri), 2413 tone foioase (trunchiuri), 28 tone nuele şi haragi, 79255 tone cherestea (adică 7925 vagoane), 18000 tone alte diverse reşinoase (1800 vagoane.)

Deci în luna Septembrie s'a exportat : *10.081 vagoane* cherestea şi reşinoase, *ceia ce e colosal!*

*

Exportul lemnului în cursul lunei Oct. 1924

S'a exportat: 141462 tone lemne de foc, 1714 mc trunchiuri de brad (86 vagoane), 295 tone stejar, 2620 tone trunchiuri de foioase, 73109 tone scânduri de brad (7310 vagoane) 10975 tone diverse reşinoase (1097 vagoane), 5 tone haragi şi nuele.

Aşa că în luna Octombrie s'a exportat : 8493 vagoane reşinoase.

Deci numai în 2 luni: Sept. şi Oct. s'a exportat : *18.574* vagoane reşinoase.

*

In ziua de 1 Februarie 1924, în palatul Universităţii din Bucureşti, în amfiteatrul facultăţei de Ştiinţe Naturale, Soc. „Naturaliştilor" din România, a sărbătorit pe D-l Profesor C. Chiriţescu, (Directorul G-ral al Invăţământnlui secundar) pentru munca depusă prin publicarea celor 2 volume asupra Răsboiului nostru de intregire.

La această măreaţă sărbătoare, Soc. „*Agronomilor*" a fost representată prin D-l Inspector general Ionescu-Siseşti, iar Soc. „*Progresul Silvic*" prin D-l M. P. Florescu.

*

Vineri 30 Ianuarie, la Direcţia C. F. R. a avut loc o licitaţie pentru furnizarea a : 1.000.000 traverse de stejar normale principale (contract tip 11, C. F. R.), 300.000 traverse de stejar normale, secundare (contract tip 109, C.F.R.) predabile în 6 luni dela data comunicărei aprobărei şi 1.000.000 traverse de fag (contract tip 180 C.F.R.) cu predare până la 1 Iulie 1925.

Cantitatea de traverse secundare oferită să fie cel mult 30% din cea de traverse principale.

•

Albumurile în cari se cuprind vederile luate cu prilejul Congresului Silvic din Chişinău din toamna 1923, fiind gata şi depuse la Secretariat, toţi D-nii care s'au înscris sunt rugaţi a trimite suma de *550* lei, pentru a li se expedia prin poştă, iar acei care au depus diferite sume, să complecteze diferenţa până la 550 lei şi anume:

C. P. Georgescu 50 lei; Al. Bujoreauu 50 lei; Horia Manole 50 lei; Ovidiu Cratero 50 lei; Marin Dracea 50 lei; N. Caragea 450 lei; Fl. Iordăchescu 450 lei; G. Turneanu 450 lei; N. G. Popovici 450 lei; G. Agapie 450 lei; I. Diaconescu 450 lei; G. Moşandrei 450 lei; Daniil Klein 450 lei; M. Rădulescu 450 lei; C. M. Bunescu 450 lei; G. Constantinescu 450 lei; Gh. Chercea 450 lei; Tr. Ionescu 450 lei; M. Ostian 550 lei; Moţoc 550 lei; V. Trandafirescu 550 lei; Popa D. 550 lei; Baiu Crăciun 550 lei; I. Gombossy 450 lei; C. Armăsescu 50 lei; G. Condrea 450 lei; M. Lescov 550 lei; Cojocaru I. 550 lei; Kaminsky 550 lei; Fotoc: P. 550 lei; Burdea Tr. 550 lei; G. Nastăsescu 550 lei.

Acei din D-nii înscrişi care renunţă sunt rugaţi a ne anunţa spre a li se trimite restul, întru cât s'au făcut numai 40 albume şi cerinţe sunt foarte multe. Toate sumele şi corespondenţa în chestia albumelor se vor adresa D-lui Ing. inspector silvic M. P. Florescu, str. Al. Orescu 9, Bucureşti.

•

D-nul Inginer insp. general silvic X. K. Sculy a fost avansat pe ziua de 1 Ianuarie 1925 la gradul de ing. consilier silvic.

•

In luna Februarie, c. apare primul Nr. din revista „Silvicultorul" a Societăţii Conductorilor technici silvici din România. D-nii ingineri silvici sunt rugaţi a-i da concursul.

•

In şedinţa din 29 Iauuarie 1925, D-l M. P, Florescu, a fost cooptat în unanimitate, ca membru în consiliul de ad-ţie al Societăţii „Bistricioara".

Vineri 23 Ianuarie ora 8½ seara a avut loc în amfiteatrul E al Şcoalei Politechnice, şedinţa Soc. Elevilor secţiei silvice a Şcoalei Politechnice, cu următorul program :

1) Geneza şi caracterele solurilor naturale de C. Chiriţă, student anul III.

2) Corul Societăţii a executat:

a) Pescarul.
b) Vraja.
c) In pădure.

3) Duet de vioară :

a) Califul din Bagdad
b) Mazas op. 38.

Studenţii : I. Radulescu
şi R. Stănescu

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI AL DOMENIILOR
CASA PĂDURILOR
DIRECȚIA AMENAJERILOR

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului Domnul Administrator al Casei Pădurilor,

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. 1) Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Traniș pendinte de comuna Traniș, județul Sălaj, proprietatea D-lui Béldi Coloman în suprafață de 61 hectare 5785 m. p. Regim crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurare 300 lei de fiecare hectar;

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Brusnița pendinte de comuna Stănești județul Văscăuți, proprietatea D-lui Zippa Feldmann, Anna Gochmann și David Gingold„ în suprafață de 228 Ha 1400 m. p. din care de exploatat 122 Ha 1000 m. p. Regim crâng simplu cu 50 arbori rezervă la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar;

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Fărășești pendinte de comuna Fărășești județul Caraș-Severin, proprietatea D-nei Livia Andreaș Bethlen, în suprafață de 3293 Ha 5000 m. p. din care de exploatat 2083 Ha 7000 m. p. Regimul codru că tăeri rase în patru serii. Revoluția normală 100 ani exploatarea în 11 ani şi cu garanția de împădurire 4000 lei de fiecare hectar;

d) Regulamentul de exploatare al Pădurii Fagul pendinte de comuna Almaş județul Bihor, proprietatea D-lui Iosef şi Diana I. Pincas, în suprafață de 1124 Ha 1900 m. p. cu poeni şi goluri din care se exploatează 320 Ha 0600 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 32 ani, exploatarea 11 ani şi cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Dosul Sipeci pendinte de comuna Cujir județul Hunedoara, proprietatea D-lui D-r Ioan Mihu, în suprafață de 533 Ha 2300 m. p. din care de exploatat 330 Ha 0800 m. p. Regimul codru cu tăeri rase în două serii. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 5 ani seria I şi 4 ani seria II şi cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Adâncata din județul Siret, proprietatea D-lui F. Auslender şi Simon Auslender în suprafață de 127 Ha pădure. Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 4 ani şi cu garanția de împădurire 1500 lei pe fiecare hectar;

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Răchitiş pendinte de comuna Lazarea județul Ciuc, proprietatea D-lui Ştefan Csergö şi tovarăşi, în suprafață de 106 Ha 2597 m. p. din care de exploatat 70 Ha 5519 m. p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani pentru suprafața de exploatat şi cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Răchitiş pendinte de comuna Lazarea județul Ciuc, proprietatea d-lui Petru Racz, în suprafață de 73 Ha 6923 m. p. din care de exploatat 51 Ha 5846 m. p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 3 ani pentru suprafața de exploatat şi cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Fata Putnei pendinte de comuna Gheorgheni județul Ciuc, proprietatea D lui D-r Eduard Tiltscher, în suprafață de 68 Ha 5463 m. p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanția de împădurare 2000 lei de fiecare hectar;

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Naghirez pendinte de comuna Ditrău judeţul Ciuc, proprietatea D-lor Laurenţiu Csibi, Emeric Csibi şi Anton Zacharias, în suprafaţă de 73 Ha 9205 m. p. din care de exploatat 51 ha. 0774 m. p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 3 ani pentru suprafaţa de exploatat şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

k) Regulamentul de exploatare al pădurii Fagul lui Arcus pendinte de comuna Gheorgheni judeţul Ciuc, proprietatea D-lui Ludovic Marton şi tovarăşii, în suprafaţă de 615 Ha 2000 m. p. din care de exploatat 461 Ha 5412 m. p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 6 ani pentru suprafaţa de exploatat şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

l) Studiul sumar pentru exploatare al pădurii Damaşcani pendinte de comuna Petroşani judeţul Bălţi, proprietatea D-nei Alexandra Suberg, în suprafaţă de 13 Ha 0800 m. p. Regimul crâng simplu. revoluţia normală 8 ani, exploatarea în 8 ani şi cu garanţia de împădurire 100 lei de fiecare hectar;

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare (sau amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţiunea comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se în urmă cu arătările din aceste regulamente (sau amenajamente), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza aplicărei reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul (Amenajamentul) se va revizui imediat fie din punct de vedere pur technic silvic, fie asupra proprietăţei, suprafeţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 30 Decemvrie 1924 cabinetul nostru.

No. 67.919 Ministru

(ss) Al. Constantinescu

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor,

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM;

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al padurii Balvanioş pendinte de comuna Giorocuţa judeţul Sălaj, proprietatea D-lui Mattencloitt Ioan Egon, în suprafaţă de 340 Ha 5014 m. p. pădure din care în primul deceniu se va exploata parchetul No. 1 şi 2 în suprafaţă de 112 Ha 1978 m. p. Regimul codru cu tăeri rase cu 30 arbori la hectar Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 3 ani parchetul 1 şi 2 şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Restul parchetelor se vor exploata la interval de 5 ani la termenele prevăzute în studiu.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Magheruş şi Hagieş pendinte de comuna Valea Crişului judeţul Trei Scaune, proprietatea văd. Felix Kalnoki, în suprafaţă de 220 Ha 1300 m. p. din care 191 Ha 3600 m. p. de exploatat. Regimul crângul cu 40 arbori de rezervă la hectar. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 10 ani şi cu garanţia de împădrurire 600 lei de fiecare hectar;

c) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Chisindia pendinte de comunele Chisindia şi Păuşeni judeţul Arad, proprietatea Soc. Anon. Economice şi Industriale din Pâncota, în suprafaţă de 5400 Ha 4000 m. p. din care 4793 Ha 9000 m. p. pădure. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 10 ani fiecare afectaţie şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. In primul deceniul se va exploata afectaţia IV şi 126 Ha 60 parcelele 84,89 şi 91 din afectaţia III.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare (sau amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţiunea comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (sau amenajamente), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza aplicării reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul (amenajamentul) se va revizui fie din punct de vedere pur technic silvic, fie asupra propietăţei, suprafeţei etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii

Art. 4. şi ultim — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 30 Decemvrie 1924 în cabinetul nostru.

67.921

(ss) *Ministru* **Al. Constantinescu**

„PETROŞANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 550.000.000

STRADA AUREL VLAICU No 22

BUCUREŞTI

Adresa telegrafică: „PETROŞANI“.

Telefon 39 77

„PETROŞANI"

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 550.000.000

STRADA AUREL VLAICU No 22
BUCUREŞTI

Adresa telegrafică: „PETROŞANI".

Telefon 39 77

Anul XXXVII Februarie 1925 No. 2

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂŢEI „PROGRESUL SILVIC"

Apare sub conducerea comitetului de redacţie compus din d-nii:

Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemitky, D. Robănescu, V. N. Stinghe, I. Timoc şi G. Turneanu

Sub preşedinţia d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacţia şi Administraţia Revistei la Casa Pădurilor
(în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 200 LEI PE AN

Omagiu D-lui Al. Constantinescu . .	**Cezar Cristea**
Intreprinderile forestiere în 1924 . . .	**Horia Manole**
Grija noastră pentru păduri	**Ioan Luca Ciomac**
Lipsa materialelor lemnoase în câmpia Olteniei	**Ştefan Demetrescu-Gârbovi**
Impozitele asupra pădurilor (Anexe) .	**M. P. Florescu**
Exportul lemnului	**M. P. Florescu**
Geneza şi caracterele solurilor naturale	**Const. D. Chiriţă**
Calendarul florilor	**Iosif Brebenaru**
Legislaţia silvică în Bulgaria	***
Jurisprudenţă silvică	***
Infiinţarea Camerelor de agricultură .	***
Informaţii	***

BUCUREŞTI
TIPOGRAFIA „NAŢIONALA", JEAN IONESCU & Co.
1, STRADA BURSEI, 1
1925

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE
AL
SOCIETĂŢEI „PROGRESUL SILVIC"
PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 28 Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

---

Consilieri :

Ion Aleman
M. Boldur
Al. Constantinescu
Aureliu Eliescu
Mihail P. Florescu
Liviu Marţian
Ion Moldovanu
Const. Opran
Const. Sava-Goiu
Vintilă Stinghe
M. Tănăsescu

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu şi Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanţi :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea şi G. Turneanu.

Biroul Societăţei „PROGRESUL SILVIC"

Preşedinte : Al. Constantinescu

Vice-Preşedinţi : Aureliu Eliescu
Liviu Marţian

Secretar : M. P. Florescu
Casier : N. Elefterescu

Ajutor de Secretar şi Casier Emil Niculescu

Anul XXXVII FEBRUARIE 1925 No. 2

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

OMAGIU D-lui AL. CONSTANTINESCU

— Din opera sa pozitiv-creatrice —

Un munte uriaş... primind şi sărutul Soarelui de care e mai apropiat cu tot voalul de ceaţă şi crepul de doliu al nourilor, *Alexandru Constantinescu e prea Mare* şi atât de deprins şi cu laudele ori recunoştinţa şi cu vorbele nesocotite ori pătimaşe... muntele stă împietrit în veşnicia lui.

S'a vorbit atât despre acest om care depăşind cadrul partidului *aparţine Ţării întregi*, în cât îmi dau seama cât va fi de greu să aduc un „ce" nou, o ofrandă mai puţin comună şi bine meritată veneratului Ministru de Agricultură şi Domenii, preşedinte al Asociaţiei Silvicilor, mai având de învins şi ciudatul apanaj omenesc al „suspiciunei" cu care mă vor întâmpina alţii?

Din cădelniţa sufletului meu neîntinat înălţa-se-va balsamul jertfei cuvântului, pe care nu spre „adulare" îl smulg cu greu din zăvorarea îndelungă a tăcerii!

Mi-a fost dată bucuria câtorva zile de lucru în intimul anturaj al Domniei Sale în chestiuni Agro-Silvice în cadrul Reformei Agrare împreună cu d-nii directori şi colegi-ingineri silvici, consilieri agricoli, şefi de autorităţi convocaţi pentru a face expozeul chestiunilor în stadiul actual şi a propune chiar eventuale posibilităţi de rezolvare, accelerâdu-se traducerea în fapt a acestui *mare act de reparare istorică şi de dreptate socială.*

In preajma sa? Era oare nerăbdare, jenă, îndoială... teamă.. ori nădejde? Cum aşi putea traduce gama simţimintelor acelui fior dinnaintea înfăţişărei noastre, înarmaţi până în dinţi cu vravul de acte opinii, schiţe, hotărâri etc.

Ci . . . ! *iată-L !*

Caldul surâs de *„pater familias"*, mâna care se întinde celor, ori cum *atât de mici față de Dânsul*, alungă ori ce teamă și îndoială, vezi că sunt *depărtări cari totuși apropie* și fără voie ești prins în mrejele personalității sale.

Ce să admiri mai mult?

Uimitoarea *putere de muncă*, des de dimineață până seara târziu, nesocotind orele reglementate armistițiului obișnuit al prânzului și al cinei, aparatul atât de fin al *„Memoriei"* înregistrând absolut totul, ceiace ne dă de gândit și ne înfricoșează chiar trebuind a ne *autocontrola* și noi ori ce act și afirmare, *intuiția, inteligență* scăpăratoare, spiritul de *analiză și desintetizare* disecând ori ce chestiune până în micile ei amănunte, vrând date extrem de precise, familiarizat cu chestiuni de technică pură inginerească și silvică, darul ochilor hipnotici, forța de *fascinare și persuasiune*, prin care întrebarea pusă conținea în ea parecă însuși răspunsul just și în cadrul însăși al vederilor Domniei Sale?

Puterea de *vrăjitor psihic* ținându ne în continuă încordare și zel câteva ore întregi și totuși *recrearea ce ne* oferea descrețind frunțile noastre cu un zâmbet, când ochelarii mari rotunzi se ridicau pe larga frunte întocmai ca și Curcubeul vestitor de înseninare.

Un zbârnîit al telefonului indiscret, îl smulgea dintre noi câteva clipe, spiritul său trebuia să planeze și la *Bucuresti* și in Sfatul Țării și la Comitetul Agrar, ori alte Servicii cu care rezolva *imediat* chestiuni, pe care altfel vremea își țesuse paianjenișul putând încă aștepta îndelung și cu câțiva pași mărunți revenind la oile noastre relua firul discuțiunilor.

Extrema sa *bunătate și delicatețe* față de noi, nelipsind chiar ceaiurile servite, nu a rare ori fiecăruia făcându-ne prezenți mai curând la o șezătoare, în care Moșnegelul, vesnic tânăr și sfălos, care a prins atâtea din înțelepciune vremii și oamenilor cobora ușurel spre noi din dorul de a ne inalța pe noi către Dânsul, distrămând caierul poveștilor și a povețelor.

Ce a realizat ca operă pozitivă lucrând neîntrerupt în puținele zile de refugiere și odihnă alese de dânsul tocmai în Tara Oltului; *ce a câștigat populația românească* a districtului *Făgăraș* vindecându-se răni ale trecutului vitreg pentru noi scris de conaţionali favorizaţi de funestul regim, prin priceperea, munca şi bunătatea d-lui Ministru şi concursul mic al nostru toţi ceilalţi? Se va evidenţia *dela sine*, vor mărturisi-o ceice vor beneficia, ei şi urmaşii lor, de rodul ofrandei de azi: *păduri, păşuni comunale, intravilane, mori, clădiri, etc.*

Delegaţiile ce plecau buimăcite necrezând ochilor visând aievea, bună primire, ascultarea păsului fiecăruia, cuvântul părintesc şi sprijinul dat oropsiţilor ce nu prea avuseseră parte de a vedea *„Luminăţiile Magnaţilor şi Excelenţilor“* în mijlocul *norodului Valah*, prinde-vor graiu, povestind basmul din zilele începutului din Faurar 1925.

Iară cei ce-şi poartă cadavrul viu, *umilii funcţionari* pe al căror pergament al feţei citeşti sentinţele fatale, gustând din binefacerile ozonului aierului curat şi Dumnezeeştilor frumuseţi în *„Sanatoriul“* ce se proectează a se face la Drăguş, chiar subt poala muntelui, sau... ceice subtilizează toate senzaţiile grăitoare numai pentru ei, ceice înţeleg slova culorilor, a tăcerilor adânc cuvântătoare, armoniile sunetelor, toţi aleşii *sărutaţi de muze, robii artei*, ce vor avea un cuib: *Căminul lor în Castelul Brâncovenesc dela Sâmbăta de sus*, vor înţelege frumuseţea şi tâlcul ofrandei ce le-a făcut-o „conu Alecu“.

Cum caută d-sa să armonizeze *cuplul* intereselor sociale, profesional şi cel general al Ţării, fanatic apărând avutul urmaşilor şi zestrea tuturor, temperând excesul de zel al unora, chiar dintre noi, făcându-ne să înţelegem spiritul, *sensul etnic al Reformei*, ce nu este desăvârşită, ci numai *„perfectibilă“*, sau pentru părăsirea spiritului de castă, ce învrăjbeşte unele bresle.. surori.

Cum explica delegaţilor în sarică, ori în roc domnesc, mascând atât de fin un *refuz*, pe care nu-l puteau da direct, sau oferindu-le cu dramul ceia ce se cerea cu toptanul, azi când se consideră avutul scump al codrilor şi naturii drept „tarabă“ când stol de Corbi pândesc prada averii Statului, pădurea are atâţia duşmani văzuţi, ori nevăzuţi chiar dintre copii crescuţi sub cortul ei — şi ... când valul de praf al prezentului şi oportunismului întunecă perspectiva *viitorului*.

Cât tact şi câtă bunătate.

Imi amintesc de versurile lui Cerna din Capodopera „Isus“:

„Cum au putut să stele la olaltă
Atâta chin şi atâta bunătate,
Se rătăceşte mintea şi nu poate
Să te urmeze -n lumea ta înaltă.

A cinsti pe altul, este a te respecta pe tine însuţi.

Celui ce ne-a făurit noi legi ori a reparat greşelele altora, sau fireştile lacune eşite din *dezacordul* dintre trecut şi actualitate, din evoluarea noastră „Excelsior". Celui ce a luptat pentru *concretizarea Idealurilor Corpului şi Invăţământului Silvic* ce păreau himere, sau utopii slegarilor, bătrânilor noştri cuminţi. Celui dela care aşteptăm, încă nu puţin spre binele codrului şi implicit al economiei generale a Ţării şi a pusnicilor slujitori tăcuţi din templul naturii, ajutorându-ne la înfăptuirea *„Căminului nostru"* şi altor dorinţe, cuvine-se acest tribut modest de recunoştinţă.

Aceasta fie tălmăcirea rebusului jerbei mele de flori sălbatice oferită *Preşedintelui „Progresului Silvic"*.

Cezar Cristea
Ing. silvic

INTREPRINDERILE FORESTIERE IN 1924

Odată cu încheerea fiecărui an, întreprinzătorii — în genere — îşi fac socotelile, spre a putea judeca felul cum au mers operaţiunile lor. Prin urmare, nu peste mult timp, vor începe publicarea bilanţurilor diferitelor asociaţii, printre cari şi ale întreprinderilor forestiere şi se vor putea face reflecţii asupra modului cum au lucrat capitalurile, în timpul anului expirat.

Anticipând, am putea spune, că întreprinderea forestieră din ţara noastră, considerată în general, a lucrat sub mediocru, în cursul lui 1924.

O mulţime nesfârşită de greutăţi au avut ele de întâmpinat, în timpul celor 15 luni expirate. Vom încerca să amintim pe cele mai importante:

1. *Criza de numerar.* — Exploatarea pădurilor, cere un mare rulement de capitaluri, cari odată introduse nu pot fi valorificate — în majoritatea cazurilor — decât în anul următor.

Işi poate orcine închipui ce însemnează a învesti astăzi 4—5 milioane lei, ca să ne mărginim la o exploatare de intensitate mijlocie şi să nu poată fi valorificate decât după minimum un an, când fiecare sută de lei poartă o dobândă de cel puţin 30 lei, aceasta însemnează că la 5 milioane împrumutaţi, exploatatorul trebue să scoată încă 1 milion jumătate lei, spre a plăti numai dobânda zile. Dar restul cheltuelilor unde vor intra ?

Prin urmare, lipsa capitalurilor şi respectiv scumpetea lor, dă de lucru tuturor industriaşilor, cari n'au avut prevederea să-şi formeze — în timpul anilor trecuţi — fonduri de rezervă, cu care să poată face faţă împrejurărilor grele de acum.

2. *Lipsa mijloacelor de transport.* — Mărfurile odată lucrate, au aşteptat mereu, în cursul anului trecut, să fie transportate la locurile de desfacere, spre a se încasa pentru ele, valoarea respectivă. Din cauza lipsei de vagoane nu s'a putut transporta nici 30 la sută din depozite, aşa că de unde întreprinzătorii sperau acum doi ani — când exploatau pădurile — să poată scoate banii învestiţi în cursul anului trecut, s'au pomenit cu depozitele pline cu lemnărie şi pe deasupra siliţi să concedieze din lucrători şi personal.

3. *Impozitele mari.* — Trebuind pentru refacerea ţării bani mulţi, aceştia urmau să fie scoşi sub formă de impozite, în cea mai mare parte — impozite cari s'au adăogat unele peste altele, fără a se ţine uneori seama de capacitatea de plată a unei industrii, aşa că socotind bine, s'ar putea ajunge la concluzia, că o întreprindere forestieră, închegată după războiu, hotărît va fi cumpărat pădurile pe preţuri mari, cum am avut ocazia să vedem pe alocurea.

4. *Scumpirea progresivă a preţului de manoperă.* — Cu toată criza ce a bântuit anul trecut, lucrătorii pretindeau sporire de preţ şi mai cu seamă în ultimele luni ale anului, când a început scumpirea făinii şi a porumbului.

In această ipoteză, nu rămâne exploatatorului decât să reducă lucrările cu un anumit procent, ceeace s'a şi întâmplat. Mulţi poate nu vor fi ştiind, că unii lucrători erau plătiţi la acord, de pe urma căruia câştigau cam 200 lei pe zi.

•

Dacă acestea sunt cauze mai importante, pentru cari industriile au mers destul de rău, anul trecut nu este mai puţin adevărat că mai este o cauză — am putea zice capitală — şi de care trebuia să se ţină compt, când analizăm chestiunea rentabilităţii anului 1924.

S'a vorbit şi s'a scris mereu, în ultimul timp, că în cuprinsul ţării avem un procent de fabrici cu 400 la sută mai mare, decât ar trebui să existe, pentru capacitatea de producţie a solului nostru forestier.

Aşa fiind, e dela sine înţeles, că producţia mărfii *lemn* se va găsi în acelaş raport. Dar cumpărătorii cari formează „massa" se găsesc în exterior; cu alte vorbe: cea mai mare parte a fabricatelor lemnului ar trebui să ia drumul exportului. Ce se întâmplă însă? La export nu poate fi primită orice fel de marfă. Cheresteaua destinată acestei vânzări, va trebui să îndeplinească multe condiţiuni, cari pe piaţa internă aproape că nici nu interesează. Insă avem noi numai păduri dintr'acelea, cari să răspundă la condiţiunile impuse de cumpărătorii străini?

De sigur că nu. Dispunem şi de păduri frumoase, constituite din exemplare cari vor da o marfă căutată la export, dar dispunem — mai cu seamă acum — de un mare număr de suprafeţe, cari nu pot furniza materiale proprii unor tranzacţii pentru străinătate.

Care este rezultatul?

Intreprinderile cari posedă păduri mai proaste, sub raportul calitativ, nu vor putea desface mărfurile nici la export şi nici în interior, uude piaţa nu are nevoe de cantităţi mari, sau în tot cazul, de cantităţile pe cari le pot procura fabricile cu atât mai mult, cu cât nu se mai fac nici construcţiuni, tot din lipsă de capitaluri.

Adevărul acesta pe cât este de trist, pe atât e de adevărat, iar desnodământul poate fi de ori cine prevăzut: prăbuşirea acelor aşezăminte, cari se găsesc în condiţiunile arătate mai sus.

Cine va călători în diferitele regiuni muntoase, pe unde se află şi instalaţiuni forestiere, va vedea un important număr de fabrici, cari nu lucrează.

Prevăzând acestă stare de lucruri, încă de acum doi ani, am semnalat-o prin diverse reviste de specialitate. Recomandam, cu acea ocaziune, să se caute cu tot dinadinsul a se constitui fonduri de rezervă, cât mai mari, căci vor veni zile negre, pentru vânzările de lemnărie. Iată că aceste zile au sosit şi sunt, în adevăr, negre.

Dar există încă o vină, o vină de resort guvernamental, în această chestiune, fiindcă n'a reglementat nimeni numărul fabricilor în legătură cu lemnul, cu toate că şi asupra acestui lucru încă s'a atras atenţiunea.

S'au creiat fabrici de cherestea cu sutele! Abundenţa capitalurilor de acum 4—5 ani îndemna vârtos pe toată lumea să facă exploatări de păduri, fără ca această lume să se gândească la o lege sfântă, aceea a cererii şi ofertei.

Era o perioadă de construcţii, pe acea vreme, foarte febrilă, căci războiul distrusese multe aşezăminte, ce urmau a fi refăcute.

Perioada aceasta trecând, se poate spune că am intrat în normal, sub raportul construcţiunilor de tot felul şi atunci cine o să cumpere cheresteaua, care nu poate fi valorificată — din cauza calităţii ei — decât în interior?

Ca încheiere: beneficiile întreprinderilor forestiere vor fi în majoritatea lor, foarte mici, pe anul 1924. Speranţe de îndreptare a acestui lucru nu se găsesc nici pentru anul curent. Dimpotrivă, o altă serie de întreprinderi va trebui să oprească lucrul, fie timporar, fie pentru totdeauna. Acelea cari au avut o bună conducere, vor supravieţui crizei actuale, criză care nimeni nu poate şti cât o să mai ţină.

Războiul economic — se poate spune — duce acum lupta de uzură; cine va putea răbda un sfert de oră mai mult, acela va câştiga victoria.

Ing. Horia Manole

GRIJA NOASTRA PENTRU PADURI

In ultimul timp se constată o deosebită atenţie pentru pădurile ţării. Aceasta poate fi privită din două puncte de vedere: unul platonic-politic, acela care întotdeauna a ştiut să tragă maximum de foloase cu minimum de sforţări — şi un altul de breaslă — acela pornit din legitima apărare a codrilor ţării din partea colegilor silvicultori.

Punctul de vedere politic nu mă priveşte şi nici nu-l discut pentru că el va găsi oricând destule mijloace de apărare chiar atunci când nu se referă la foloasele imediate ale unei organizaţii complecte — vorbesc de demagogia ce se face de multe ori cu politica şi de nemărginita dragoste ce-i cuprinde pe unii când voesc să apere interese de ale sătenilor cu o căldură ce ei nici odată n'au simţit-o pentru pătura de jos a ţării.

Pe mine mă interesează acum grija ce o depun silvicultorii pentru pădurile ţării şi rezultatele la cari se ajunge.

In primul rând, ca şi agronomii, silvicultorii sunt oameni destinaţi sacrificiului, căci mai totdeauna resultatul muncii lor neobosite şi cinstite este expus criticii celei mai nesăbuite din partea tuturor nechemaţilor. Ca oameni de specialitate, lupta pe care o duc pentru ocrotirea celui mai scump odor al ţării noastre, a pădurii, este atât de aspră şi puţin răsplătită, încât dacă n'ar mai fi flacăra nestinsă a idealului, care să nu descurajeze şi să îndemne spre mai bine, desigur că de mult fiecare ar fi trebuit să-şi caute altă meserie.

Munca aceasta pe de altă parte e cu atât mai mult nerăsplătită, cu cât rezultatele nu sunt imediate şi cu cât în mare parte incultura, şiretenia şi viclenia sunt arme curente de luptă.

Ca unul, care cutreer pădurile — cele dela câmpie ca şi cele de la munte — trebue să constat cu o neţărmurită durere, nemaipomenitele ravagii ce le fac cei cari nu-şi dau seama de consecinţele ce vor urma. Şi aici mă refer nu numai la devastările organizate- ci şi la cele ce le fac prin furturi, locuitorii de tot felul.

Trebuinţa de lemne e mare; fără lemne aproape că nu putem exista, iar regiunile lipsite cu totul de păduri duc o viaţă mizerabilă.

Lăcomia locuitorilor deci pentru câştigarea materialului lemnos este explicabilă până la un punct şi — dacă s'ar face replantări — am putea ierta totul.

Vorbeam şi altă dată de legile noastre silvice şi de dispoziţiile foarte bune ce se iau pentru ocrotirea pădurilor. Fără îndoială că, dacă n'am cunoaşte şi stările de la faţa locului ar trebui să rămânem încântaţi de strictețea legilor şi măsurilor ce se iau.

Realitatea însă e cu totul alta, căci — ori cât de aspru s'ar pedepsi delictele silvice, — răul nu se poate stârpi cu totul.

Războiul şi starea anarchică ce i-a urmat, au contribuit ca în Ardeal cu deosebire, să rezulte pagube incalculabile, cari nu văd cum se vor putea remedia şi, în ori ce caz câte-va generaţii de acum înainte vor trebui să sufere urmările acelor acte nechibzuite.

Pagubele sunt de două feluri: cele cauzate prin tăierea lemnului şi — cele mai grave — cauzate prin păşunatul vitelor în pădurile tinere unde se distrug lăstarii fragezi.

In Ardeal de o serie de ani pare că intenţionat sătenii îşi ţin vitele numai în pădurile tinere de cum se desprimăvărează şi până cade zăpada. Aceasta se întâmplă în toate pădurile fără deosebire, fie că ele aparţin vre unui proprietar, fie că aparţin însăşi comunei sau comunităţii.

Rezultatele unei ast-fel de gospodării desigur că nu întârzie să se arate. In locul pădurii verzi, îşi fac apariţia coastele triste de lut şi humă, pe care în urmă nu-şi pot găsi hrana nici caprele măcar. Dar unde mai socotim pagubele fără de seamă ce le cauzează apoi torenţii? Vor trece, cred, multe zece ani încă, până când populaţia de la ţară va pricepe ce înseamnă aceste lucruri şi ce neajunsuri aduc ţării.

La aceste stări destul de triste a contribuit în parte ş reforma agrară în curs, care în nemărginita ei dragoste de a face poporul cu un ceas mai de vreme fericit, a omis să prevadă şi consecinţele ce vor urma după aplicarea legii. Pentru că ori cât s'ar susţine contrariul, poftele ce s'au deschis prin tot felul de interpretări ale legii pentru reforma agrară, nu se pot potoli aşa de uşor, cum de obiceiu se înclină a se crede.

Faţă dar cu situaţia creiată de împrejurările arătate în rândurile de mai sus, agronomii ca şi silvicultorii de cari ne leagă multe interese sunt datori să lupte cu toate puterile pentru, păstrarea şi ocrotirea pădurii, atât de folositoare agriculturii în special şi economiei naţionale în general.

Comunitatea de interese trebuie să facă, ca unirea ce există între ambele bresle să se desăvârşească printr'un sprijin reciproc neprecupeţit şi imediat.

Agronomii, ca mai numeroşi şi mai mult în contact cu poporul de la ţară, să nu uite în nici o împrejurare şi să explice, cu căldură sătenilor rolul şi rostul pădurilor de bogăţia cărora depinde în măsură mare însăşi bogăţia pământului. Ei să cugete numai la situaţia grea ce trebue s'o îndure regiunile lipsite de păduri, unde numai puţin suferă şi agricultura. Mă gândesc aci la câmpia propriu zisă a Transilvaniei.

In Ardeal, în special, regiune bogată în păduri, este o datorie naţională, ca să păstrăm cu sgârcenie această bogăţie, care atâta vreme a fost a altora.

Căci ori ce neglijenţă, nepăsare, ori desconsiderare arătate astăzi, se va răzbuna înzecit, faţă de generaţiile ce vor veni.

Şi atunci . . . va fi prea târziu!

Ioan Luca Ciomac
Inspector agronom, Cluj.

LIPSA MATERIALELOR LEMNOASE IN CAMPIA OLTENIEI

Privire generală asupra exploatărilor în regie. Felul cum s'a regulamentat în sistemul regiilor la Stat, vânzările în vederea acestei lipse. Defecte. Consecinţe. Remedii. Felul cum, în mod sporadic, înţeleg ţăranii să rezolve problema lemnului prin plantaţiuni.

Articolul de faţă se va referi numai la regiunea de câmpie a Olteniei, situaţiunea din celelalte regiuni similare ale ţării şi în special ale vechiului regat, nefiindu-mi amănunţit cunoscută.

Introducerea sistemului exploatărilor în regie în pădurile Statului, a avut de scop a realiza trei puncte principale:

1. Executarea unor tăieri pe cari le cer felul de regenerare într'un anumit regim (tăieri netede, piezişe. etc. în crângul simplu şi crângul compus): condiţiuni pe care nu le respectau antreprenorii.

2. Un scop economic-financiar: acela de a se încasa în tezaurul statului, veniturile pe cari le încasau antreprenorii, punct mai cu seamă îndeplinit acolo unde Statul ar putea să transforme lemnul de lucru cu ajutorul instalaţiilor de debitare proprii.

3. De a se veni în ajutorul instituţiilor, autorităţilor, funcţionarilor, etc. pentru a le uşura aprovizionarea cu lemn de foc

din pădurile statului cele mai apropiate şi pentru a-i scoate de sub regimul de speculă practicat de vânzătorii particulari.

Recunoaştem că intenţiile legii dela 8 Februarie 1910 sunt frumoase şi dovedesc o nouă şi positivă fază în concepţiile despre rostul cum trebuie să se gospodărească pădurile Statului.

In afară de faptul că, în acest sistem de exploatare, se realizează mult mai bune condiţiuni în technica exploatărei, dar s'a înlăturat, aproape complet, de pe piaţa publică forestieră, acea categorie specială de negustori antreprenori cari, fără să fie folositori cu ceva domeniului silvic al Statului, au realizat sume frumoase cu muncă puţină.

Inainte de a trece la miezul chestiunei pe care mi-am propus s'o tratez, să arăt, în câteva cuvinte, lipsurile iniţiale şi capitale de cari ne lovim în aplicarea sistemului.

Este un truism pentru noi, specialiştii, principiul cardinal care ne spune că exploatarea şi regenerarea trebuie să se confunde una cu alta.

In aplicarea acestui principiu căutăm a cunoaşte toate condiţiile în cari se găseşte pădurea pentru a realiza cât mai perfect regula culturală mai sus enunţată; iar forma scrisă şi aplicată care conţine între alte măsuri şi pe acelea din cari decurge îmbinarea şi simultaneitatea exploatării cu regenerarea se numeşte amenajament.

Cuvântul „amenajament" este — să nu ne jenăm a o mărturisi — un cuvânt pe care, mulţi din noi, îl cunoaştem numai ca titlu al cursului cu acelaş nume, învăţat, tălmăcit şi răstălmăcit pe băncile şcolii.

La examenul de diplomă am întocmit toţi câte un amenajament, cu descrieri parcelare; odată intraţi în slujba pădurilor, cuvântul „amenajament" a trecut în domeniul amintirilor; căci mulţi silvicultori şi-au încheiat activitatea fără a fi făcut un amenajament şi, vorba poetului.... „ani încă mulţi vor trece".

Nu este locul să discutăm aci cauzele; — căci, de sigur, vor fi fiind multe; — dar este absolut necesar să arătăm că exploatarea în regie a pădurilor Statului numai pe bază de studii sumare sau regulament de exploatare întocmite cu lanţul, pornind dela suprafeţele înscrise în statistică de pe planurile ridicate cu planşeta la 1877 şi fără nici o studiere serioasă a arboretelor, nu este, din capul locului, admisibilă.

Dacă această afirmaţie nu este dreaptă şi nu i se acordă titlul de principiu fundamental, atunci nu ne rămâne decât să spunem că practicăm o înapoiată rutină şi că, în ori ce caz, continuând a exploata în regie pădurile statului după prescripţii date de studii sumare, nu facem altceva decât negustorie, iar cultură nici de cum. Amenajamentul nu numai că face posibilă prin prevederile sale, simultaneitatea regenerării cu exploatarea precum şi toate măsurile culturale necesare; dar, prin aplicarea liniilor de parchete sau parcele şi deschiderea de drumuri, uşurează considerabil gestiunea, supravegherea şi transportul; odată întocmit şi aplicat, amenajamentul face să dispară acele deplasări repetate ale şefului de ocol care, ca un jidov rătăcitor, pleacă în fiecare primăvară dela o pădure la alta, cu lanţul, busola şi raportorul, pentru a mai face... vr'un „studiu sumar".

Concluzia: întocmirea amenajamentelor fiind condiţionată de fiinţarea unor comisii speciale cari totuşi, nu iau fiinţă şi cum este demonstrat că pădurile nu mai pot aştepta până la acea fericită zi, să nu se mai exploateze nici o pădure pe bază de studii sumare; ci, pentru fiecare, şeful de ocol să întocmească un amenajement sumar însoţit de o ridicare în plan cu instrumente potrivite; acest deziderat s'a pus în parte în practică la câteva ocoale din cuprinsul Direcţiei Orşova; rezultatele sunt bune: aşa numitul „amenajament sumar" este, cu puţine excepţii, un veritabil amenajament.

Adăogăm însă că acest lucru este imposibil de făptuit la ocoalele cari, drept orice fel de instrumente topografice, nu vor fi posedând decât vr'un port lanţ cu vârful ciont, uitat prin podul casei de reşedinţă încă din secolul trecut (nu este cazul cu ocolul condus de subsemnatul).

Presupunând că lipsa arătată ar dispare şi că toate pădurile s'ar exploata măcar pe bază de amenajamente sumare, tot mai avem lipsuri capitale de înlăturat. Să arăt numai una:

Exploatările şi vânzările în regie cer — datorită mai cu seamă faptului că şeful de ocol are o competinţă foarte redusă multă muncă de birou cari, fără un personal bine format, nu se poate face.

Se ştie însă că această condiţie este rareori îndeplinită şi că, la cele mai multe ocoale, personalul de cancelarie este redus la un singur brigadier, din care cauză şeful de ocol trebuie să cumuleze atribuţiunea de copist, archivar, secretar şi poliţai pentru sutele de solicitanţi „îndreptăţiţi" ; cu alte cuvinte să-şi irosească timpul în ocupaţiuni cu totul necompatibile şi îndepărtate de înalta sferă de idealism ştiinţific în care ne-au format profesorii în şcoala de silvicultură.

Situaţia în care cade inginerul silvic numit proaspăt şef de ocol este, din acest punct de vedere, cu totul deprimantă.

Acestea ca parte morală a chestiunii. Iar ca parte practică această insuficienţă de personal duce la îngreuiate, obositoare şi nenumărate ore de birou, muncă multă şi spor puţin.

Să sperăm însă că, într'un viitor cât mai apropiat, art. 26 din regulamentul serviciului silvic exterior relativ la personalul auxiliar, va căpăta realizarea practică; poate că din acea zi va, începe o nouă eră pentru serviciul nostru.

Altfel, după cum spune camaradul N. Caragea într'un număr precedent al revistei, regulamentul va trebui să sucombe.

In afară, pe teren şi mai cu seamă în regiunea de câmpie, ocoalele nedispunând, în majoritatea cazurilor, de niciun fel de mijloc de locomoţiune, şeful de ocol pierde timpul căutând cu ce să se deplaseze; iar când găseşte se mişcă pe distanţe mari, dela o pădure la alta, dela o exploatare la alta, zile întregi în vechicule arhaice pe cari abia le urnesc caii prigăjiţi, de ţară, prin noroae şi drumuri desfundate. Activitatea şefului de ocol şi repeziciunea controlului este astfel simţitor diluată.

Inspectorii de control, oameni adeseori ajunşi în pragul bătrâneţii când li s'ar cuveni o viaţă mai comodă, sunt supuşi aceloraş neajunsuri.

Dacă la unele ocoale cifra veniturilor anuale nu este aceea care ar trebui să fie realmente, cauzele sunt, între altele şi cele două lipsuri de cari am vorbit: insuficienţa persoanalului de birou şi lipsa totală a mijloacelor de deplasare.

Sunt două lipsuri cari trebuie a fi cât mai de grabă înlăturate

Altfel, regiile ne răpesc mult timp şi nu este deloc un paradox dacă afirm că orele în cari şeful de ocol studiază probleme de silvicultură sunt ore de recreaţie.

Poate că desfiinţarea titlului de silvicultor a venit la vreme; căci dăinuirea lui, în condițiile arătate, riscă să-l transformă într'o simplă firmă.

Să trec la subiectul care mă preocupă:

Câmpia Olteniei este săracă în păduri. Cauzele sunt aceleași cari explică lipsa pădurilor în toată regiunea de câmpie a vechiului regat: nechibzuința din trecut, „dela vlădică și până la opincă".

Masivele aparținând Statului și Eforiei Spitalelor civile reprezintă cel mai ridicat procent din toată suprafața păduroasă. Pădurile particulare, reduse ca suprafață totală, exploatate fără nici-o noimă până în prezent, tratate aproape toate în vederea exploatabilității financiare, sunt lipsite de lemn de lucru, iar cantitatea de lemn de foc, pe care o produc anual, este destul de redusă.

Astfel fiind proprietarul de păduri, la care se găsește avizată populația cu toate clasele ei și toate instituțiile și autoritățile, este Statul.

De sigur, la alcătuirea legii pentru exploatarea în regie a pădurilor statului, din 8 Februarie 1910 după cum am arătat la începutul articolului nostru, s'a avut în vedere și situația aceasta de lipsă a materialelor lemnoase în câmpie. Și s'a căutat să se asigure, prin introducerea regiilor, aprovizionarea instituților, autorităților și funcționarilor cu lemne de foc.

Art. 62 din regulamentul serviciului silvic exterior adaugă ordinea de preferință la vânzare și pentru materialele de lucru și construcții.

Să mai adăugăm și noi, la categoriile de „îndreptățiți" o specie de nouă proveniență: I.O.V. (trei litere chinuitoare pentru șeful de ocol, formând un cuvânt a cărui definiție o cerea unui Domn Inspector, odată, în tren, camaradul Andrei Boldescu).

Considerând că în actuala situație a transporturilor pe C. F. R. precum și cu organizația aproape inexistentă a drumurilor de scoatere în ocoalele de deal și munte, aprovizionarea autorităților, instituțiilor și funcționarilor din exploatările în regie ce se fac în pădurile dela dealuri și munte este redusă sau nulă.

Se înțelege ușor că, pe lângă „îndreptățiții" dela sate sunt avizați, la pădurile Statului dela câmpie, și aproape toți „îndreptățiții" din orașe.

Paragraful 4 din art. 62 al regulamentului serviciului silvic e terior spune, textual:

„La particulari se vor vinde numai după ce s'au satisfăcut nevoile autorităților, instituțiilor, funcționarilor și pensionarilor și cu competința până la 2 das".

(Să adaugăm și I. O. V-ul).

Rezultă însă, clar, din cele considerate mai sus, că, în regiunea de câmpie a Olteniei, paragraful citat de noi, dacă s'ar executa întocmai, nu are niciodată șansa să fie aplicat integral; căci, față de cantitățile de lemne de foc pe cari le au, anual, disponibile regiile și pe cari le permit posibilitățile de amenanjament, suntem departe de a satisface nici măcar jumătate din cei cu precădere.

Și iată cum se naște un non sens: cetățenii din 3—4 comune rurale limitrofe cu pădurea X, se uită cu jind la sutele de care de lemne de foc cari, trecându-le prin fața porților, se duc la 40—50 km. în orașele Slatina, Caracal sau Craiova.

Este o situație de multe ori fără soluție; căci sunt comune rurale în apropierea cărora nu se găsește nici-o pădure particulară sau niciun altfel de pădure decât acelea ale Statului. Ne având posibilitatea de a-și procura de nicăeri lemne de foc, săteanul recurge la mizerabilul „tezec", la coceni, paie (dacă le are, căci îi trebuesc pentru vite) și când nici acestea nu-i mai ajung, se duce și-și ia lemne de foc din pădure în mod ilicit, deci, *nolens-volens*, se transformă în deliquent la legea silvică.

Paragraful 5, din acelaș, articol al regulamentului, spune:

„La vânzarea lemnelor de lucru se va satisface cu precădere, pe baza tabloului aprobat de Direcție, serviciile technice, căile ferate, instituțiile publice, autoritățile și numai după satisfafacerea acestora se va vinde și la particulari, mici meseriași, mici ateliere și săteanul, cu competința până la 5 m".

... Adică, pentru aceleași cauze, iarăș nimic pentru sătean sau orice alt cetățean particular.

Nu polemizez aci în materie de regulament; dar bine ar fi fost ca alcătuitorii lui să fi întrezărit situațiunea locală particulară a regiunei de câmpie și să nu fi redactat art. 62 atât de precis în spiritul legii dela 8 Februarie 1910; ci să fi dat o soluție echitabilă problemei.

*
* *

Prin stabilirea atât de precisă a normei de desfacerea materialelor de foc şi lucru, se înalţă, în regiunea de câmpie a Olteniei, o bară de despărţire categorică între cetăţeanul particular şi pădure. *Consecinţa : delictele ; nevoile inexorabile ale vieţii animale* — căldură, adăpost, etc. — nu cunosc legiuiri scrise şi vor să fie satisfăcute imediat.

Situaţia din punct de vedere social şi al politicei forestiere ce trebuie să urmăm, este, fără îndoială, cu totul inechitabilă. Cetăţeanul particular, plătitor de multe angarale, individul anonim dela care tezaurul Statului îşi pompează veniturile, se vede îndepărtat dela un drept pe care, în definitiv, îl are şi el, — căci se zice că suntem cu toţii egali în faţa legilor ; — iar la solicitările pe cari le face i se invoacă drept argument, clasa, cortegiul de priveligiaţi mai sus amintiţi.

Se poate exemplifica, la nesfârşit, cu cazuri de curioase nepotriviri :

⁂

1. Invăţătorul X, chiabur, leader politic al cutărui partid din satul I, care vede şcoala de două ori pe lună, însă visează un scaun de deputat, fiind privilegiat prin legile şi regulamentele noastre, cere, uneori ameninţându-ne şi cu vre-un parlamentar, „dreptul" lui de lemne de foc. Şi i-l dai, ca să scapi de reclamaţie, deşi, odată cu el a sosit în cancelaria ocolului, un ţăran jerpelit, tată a 7 copii şi i-ai respins cererea de lemne de foc, căci... e particular.

⁂

2. Cutare văduvă de războiu, cu un copil şi cu 10—15 pogoane de pământ, obţine lemne de foc ; iar altă văduvă, care nu este „de războiu", însă are cinci copii şi nici o palmă de pământ, nu poate obţine căci . . . e particulară. Şi te temi să nu fii reclamat de văduva de războiu deadreptul la Domnul Ministru, „cu lacrămile în ochi". . .

⁂

Exemple de felul acestora se pot dà la infinit.

Admiţând că majoritatea funcţionarilor nu sunt oameni cu stare, să zicem că a li se vinde lemne din padurile Statului (şi cu o reducare de 30% din preţul tarifului) ar fi o înlesnire ; scoţând autorităţile şi instituţiile publice de sub regimul de speculă al vânzătorilor particulari, să zicem iarăş că ar fi o măsură justificată; părerea noastră însă este că aceste înlesniri sunt numai aparente; se creiază un cerc vițios: pentru a veni în ajutorul funcționarilor cu lemne și a scoate autoritățile și instituțiile din căeștele antreprenorilor vânzători particulari, Casa Pădurilor menține pentru pădurile Statului, un tarif cu mult sub prețul pe care îl indică libera concurență. Dacă s'ar analiză tarifele lemnului de foc din câmpia Olteniei — să zicem cele din anul 1924 — după toate normele și cu toate formulele, pe cari le stabilește statica și estimația forestieră, s'ar ajunge, cert, la concluzia că lemnele de foc, provenite din și vândute în regie, au un tarif de vânzare deficitar, neaducând nici măcar procentele capitalului lemnos. Ce rezultă de aici? Micșorare de încasări, deficit în venituri. Intrebuințarea unui tarif, care nu rezistă unei critice stiințific silvică.

Să presupunem că Statul desface și alte produse, de altă natură, categoriilor de privilegiați despre care este vorba și că, fel ca în cazul lemnelor, reduce prețurile sub acelea ale pieții. Alte deficite, alte micșorări de venituri.

⁂

Rezultanta? Micșorări de diferite soiuri în veniturile Statului, provenite din vânzări de produse pe tarife cu mult sub prețul pieții, la cari se mai fac și felurite reduceri de favoare.

⁂

Care este argumentul refren adus totdeauna ca răspuns la cererile funcționarilor de a li se mări salariile?

. . . Carul Statului merge greu, venituri mici, etc. etc.

Cred că se vede destul de lămurit cercul vițios!

⁂

Cum ar trebui soluționată problema, privită în lumina considerațiilor de mai sus? Cum ar fi de dorit să se soluționeze în mod ideal și într'un timp cât mai apropiat?

⁂

1. Să se desființeze *tarifele de favoare* pentru produsele rezultate din exploatările în regie făcute în pădurile Statului.

Aceste produse să fie vândute după tarife, care să indice adevărata valoare a materialelor în funcție de factorii, cerere și ofertă, situația locală, capitale investite, etc; sau, statică forestieră, știință nu empirism, raționament nu rutină; zadarnic ne-am adăpat la isvoarele cursurilor voluminoase, ne anchilozăm creerul fiind reduşi la aplicări automate.

* * *

2. Statul desfiinţând preţurile de favoare în toate ramurile de producţie, comercializând produsele sale, în adevăratul înţeles al cuvântului, situaţia veniturilor va fi prosperă şi va puteà prevede bugete „cuviincioase" pentru funcţionarii, autorităţile şi instituţiile ce-l reprezintă.

Actuala clasă de privilegiaţi se va puteà prezentà atunci pe piaţa publică a lemnelor pentru a se aproviziona cu cantităţile ce îi sunt necesare.

Va dispare astfel şi situaţia de miluială actuală.

* * *

3. In regiunile de câmpie — să zicem câmpia Olteniei, de care mă preocup — adică acolo unde masivele păduroase locale ale tutoror categoriilor de proprietari nu sunt suficiente pentru a satisface cu posibilitatea lor anuală de amenajament, necesităţile locale, de unde ar decurge preţuri exorbitante, să se aducă materialele lemnoase ce nu se ajung din regiunile de deal şi de munte; ştim că actualmente acest lucru este aproape imposibil; dar alte soluţie raţională, care să împace toate cerinţele problemei de cari ne ocupăm, nu găsim; dacă această „mişcare" de materiale nu se poate face „in extenso" acum cel, puţin, pentru un moment, să se realizeze în ceeace priveşte oraşele, instituţii, autorităţi şi funcţionarii lor precum şi populaţia cealaltă a oraşelor de câmpie să aibă la momentul oportun şi în cantităţi suficiente materialele lemnoase necesare.

* * *

Atunci pădurile de câmpie vor rămâne numai pentru satisfacerea satelor. Delictele se vor împuţinà, iar când, după câţiva ani, sătenii se vor convinge că pădurea nu este aşezată lângă sat, numai ca loc de ispită şi ca loc blestemat, pe care trebuie să-l ocolească, numărul de delicte va fi aproape nul.

In ograda săteanului nu vom mai vedea nesănătosul tezec; *şi, afirm, lemnele vor intra pe poarta gospodăriilor săteşti ca factor de civilizaţie şi progres;* se vor transforma radical satele de azi, şi nu vom mai vedea, mai cu seamă în câmpia Olteniei, actualele adunări de locuinţe ce amintesc pe acelea ale troglodiţilor, case mizerabile, fără împrejmuiri, grajduri, coşare şi pătule făcute din sărăcie de lemne, coteţe de o şchioapă de mari, sate insalubre şi minate de tuberculoză, cu copii limfatici şi degeneraţi.

Trecând acum, în special, la lipsa de lemne de foc şi lucru din câmpia Olteniei, să amintim că, în afară de soluţia dată mai sus, „mişcarea" materialelor de la munte şi deal spre câmpie, mai există o soluţie care însă va interveni, în rezolvarea problemei, mult mai târziu: sporirea domeniului păduros din această regiune; anume :

⁂

1. Impădurirea locurilor goale rămase neexpropiate atât în pădurile statului, cât şi în cele particulare.

⁂

2. Impădurirea locurilor improductive pentru cultura agricolă, precum sunt râpele, ravenele, etc.

⁂

3. Sporirea zăvoaielor pe malurile râurilor mari şi ale diferitelor cursuri de apă mai mici.

⁂

4. Infiinţarea plantaţiunilor de arbori izolaţi ca arbori de hotare pe limitele loturilor noulor împroprietăriţi.

⁂

Pentru realizarea practică a propunerilor dela punctele 2 şi 4, în special, ne revine nouă, inginerilor silvici, o frumoasă sarcină; formarea spiritelor şi convingerea lor în acest sens, pe toate căile, propagandă în cercurile culturale învăţătoreşti şi în orice prilej cari ni se prezintă, a pune la dispoziţia celor convinşi pueţi (opinez pentru salcâm) din cei produşi în pepinierele ocoalelor; ba, mai mult, a reuşi să înfiinţăm pepiniere chiar pe la cei care au nevoie de puieţi.

Opera nu va fi tocmai grea; sătenii Olteni au ajuns la o răspântie, se reîntorc la cultul arborelui — dispărut de multă vreme; — nevoia produce totdeauna reacţiuni; manifestări în acest sens se văd deja; ici, colo, sătenii au început să-şi facă mici plantaţii pe râpe şi pe limitele locurilor de cultură, dar aceste manifestări sunt sporadice, lipsite de pricepere şi deci, trebuiesc călăuzite, intensificate şi încurajate.

Ştefan Demetrescu-Gârbovi
Inginer Silvic
Şeful Ocolului Bobiceşti

IMPOZITELE ASUPRA PADURILOR

A

Lemnul Brut

Sarcinile impuse exploatatorilor de păduri prin noua lege de unificare a contribuţiilor directe, începând dela 1 Aprilie 1923, sunt următoarele :

I

1. *Taxa* de înregistrare 5 % la facerea contractului raportată la suma integrală a contractului.

2. *Impozit agricol* (foncieră) de 10 % la valoarea integrală a contractului, fie odată la început sau eşalonat pe numărul anilor de exploatare.

3. 5 % *impuneri adiţionale* pentru *judeţe*, raportate la aceiaşi sumă (art. 72 al. 1).

4. 3 % *impuneri adiţionale* pentru *comune*, raportate la aceiaşi sumă (art. 72 al. 3.)

5. 0.5 % *impuneri adiţionale*, pentru *camerile agricole* şi de muncă, când s'or înfiinţa (art. 72 al. 5.)

Deci dela început un impozit de 23.5 % aşa că e prudent ca fie care cumpărător de păduri să-şi facă calculele, când licitează ţinând seamă de acest plus iniţial, peste preţul ce'l oferă fie la licitaţie publică, fie prin bună învoială sau cointeresare (comercializare). Ca un corolar la aceasta, comisiunea centrală fiscală în şedinţa dela 30 Decembrie 1924 şi-a dat următorul aviz, asupra :

Aplicării impozitelor

Instrucţiuni date administraţiilor financiare

Ministerul de finanţe pe baza hotărîrilor Comisiunei centrale fiscale a trimis administraţiilor financiare următoarele instrucţiuni :

Impunerea pădurilor

Dispoziţiunile cuprinse în paragraful 10 din instrucţiuni şi anume celor referitoare la impunerea pădurilor la impozitul agricol în caz când preţul în total sau numai parte din el s'a primit anticipat, se modifică după cum urmează :

Pădurile date altora în exploatare se impun din momentul când ele sunt arendate fie că începe sau nu exploatarea. Venitul impozabil se determină repartizându-se prețul convenit la numărul anilor de exploatare prevăzuți în contractul de arendă.

Dacă exploatarea se face mai repede decât este prevăzut în contract, impunerea se restrânge treptat cu exploatarea.

2. Pădurile statului cari sunt date în exploatarea comunelor fie pentru trebuințele lor proprii, fie pentru a vinde lemnele populației cu prețuri reduse — nu se pot considera ca exploatate în regie și deci se supun la impozitul agricol, care cade în sarcina comunei.

II

In ordine imediate, mai trebuesc avute în vedere garanțiile de regenerarea pădurei, care variază azi între 300—3000 lei de hectar în curs de exploatare.

Azi dacă se depun garanțiile de regenerare în numerar se plătește la bănci o dobândă de 30 % ceiace în 3 ani până la recepționarea plantației sau regenerărei naturale, se dublează ca valoare.

Dacă admitem că depunem o garanție în efecte garantate de Stat, care sunt depreciate azi până la 50 %, trebuie a se depune o valoare nominală dublă pentru a echivala cu valoarea efectivă impusă.

Pentru aceste efecte se plătește anual între 5—10 % la valoarea efectivă. In fixarea acestor garanții de regenerare nu e însă o normă deplin stabilită în mod matematic sau diagramic, așa că unele societăți plătesc azi taxe de regenerare de 500 lei la Ha. iar altele 3000 lei de Ha. după împrejurare și siguranța regenerărei.

III

La facerea contractelor (exploatare) a pădurilor Statului se mai depune încă o garanție definitivă care este jumătate din rata anuală, conf. art. 20 din regulamentul licitațiilor pentru executarea prevederilor contractate, care garanție șade până la finele exploatării. Dacă se depune garanția definitivă în numerar, statul nu plătește decât 5 % procent anual.

IV

Costul facerei amenajamentelor încă nici până azi nu e reglementată, deşi prin art. 13 din regulamentul pentru aplicarea legei modificatoare a codului silvic din 1920 se prevede a se face tarife pentru amenajarea pădurilor, dar nici până azi nu s'au întocmit acele tarife.

Aşa că azi, de unii amenajişti se încasează dela 30—200 lei de Hectar, dacă nu şi mai mult.

Alţii pretind chiar o cotă a parte din valoarea pădurei

La aceste sume se mai adaugă 20—25 % procente căci mulţi proprietari sau arendaşi împrumută bani dela bănci pentru a plăti pe amenajişti.

V

In ordine imediată vine:

Costul efectiv al plantărei unui Hectar de pădure, care variază între 2500—4000 lei după teren, disponibilitate de braţe şi proporţia de regenerat, şi aceste sume mai trebuesc majorate cu încă 20—25 % adică cu procentele ce se plătesc azi pe piaţă la bănci.

VI.

Impositul de 1% asupra cifrei de afaceri, care se percepe lunar, la totalul încasarilor (vânzarilor).

VII.

Impositul de 10% pe venitul anual net al întreprinderei, care micşorat cu 20% pentru întreprinderele industriale (exploatarea fabricelor de cherestea) se reduce la 8%.

La acest 8% din venitul net al întreprinderei industriale, se mai adaugă împunerile adiţionale de: 2% pentru judeţ, 3% pentru comună, 1% pentru camerile de comerţ, deci un imposit de 14% din benificiul net al întreprinderei forestiere.

VIII.

La acestea se mai adaugă în fine şi impositul complimentar după scara porcentuală de profit şi care pentru industriile forestiere anonime, dacă considerăm 15% venitul normal, se ridică cu încă 2·5% (conform scărei).

B.

Materialul fasonat

IX.

Taxe de export

150	lei de m. c. fasonat de brad, sau molid.
1000	„ „ „ „ traverse de stejar şi brute.
1500	„ „ „ „ cherestea de Stejear.
500	„ Vagon lemne de foc de fag.

X

Transportul pe C. F. R.

Sporirea de 50 % pe c. f. r. pentru lemnul destinat exportului, peste tariful normal aplicat celor alte mărfuri.

Cum distanţele dela diverse păduri (respectiv fabrici de cherestea) diferă ca km., deci şi valoarea marfei ajunsă la Galaţi, e diferită după numărul de km ce are de parcurs până la frontieră, sau port.

Concluziuni

In faţa acestor date spicuite şi ordonate în mod schematic se pune acum întrebarea pentru fisc?:

1. Poate oare industria forestiera creată după răsboi la noi în România şi care a achiziţionat şi achiziţionează lemnul cu 100—300 lei mc. brut în picioare (vorbesc de reşinoase) să plătească aceleaşi impozite ca Societaţile:

1. „Union" la Mt.-Caşin, jud. Bacău, care are achiziţionată pădurea cu 521 lei Hectarul cu termen de prelungire până la 1931, cu taxe de regenerare 1500 lei de Hectar.

2. „Union" la Soveja (Putna) cu 651 lei Hectarul, cu termen de prelungire până la 1935, cu taxe de regenerare de 1500 lei Hectarul.

3. „Göetz" (Foresta) la Lucaceşti (Bacău) cu 506 lei Hectarul cu termen de prelungire până la 1931, cu 600 lei Hectarul taxă de regenerare.

4. „Göetz“ (Foresta) la Muşa-Mică (Buzău) cu 1025 lei Hectarul, cu termen de exploatare până la 1929, cu 1000 lei taxă de regenerare de Hectar.

5. „Göetz“ (Foresta) la Slănic, Tg.-Ocna (Bacău) cu 1154 lei Hectarul, cu termen de exploatare până la 1925, cu 1000 lei de Hectar taxă de regenerare.

6. Letea (Göetz) la Tarcau (Neamţ) cu 270 lei Hectarul cu termen de exploatare până la 1939, cu 1000 lei taxă de regenerare de Hectar.

7. A. Juster şi I. Agaştein la Bogdaneşti-Răşca (Suceava) cu 655 lei Hectarul şi care mai are de exploatat până la 1928, şi 300 lei garanţia de regenerare.

8. O bună parte din pădurile din Ardeal se taie de Societatea „Foresta“ şi azi cu 3 lei mc. în picioare în special pe Valea, Mureşului.

Aceiaşi Societate Foresta în combinaţie cu Soc. „Göetz“, taie în Buzeu din pădurile de brad ale d-lui Maican cu 3 lei mc.

Padurea de stejar Rotopăneşti (Fălticeni) a familiei Goilav, se taie pe preţuri derizorii.

Pădurile de pe domentul Comăneşti, ale regretatului N. D. Ghica, se taie pe preţul de 10 lei mc. de Soc. „Göetz“.

Pădurea „Petroşani“ din judeţul Muşcel a d-nei Zoe Caleya, se taie şi azi de Soc. „Pădurea Muşcelului“ cu 850 lei Hectarul.

Padurile dintre Prut şi Siret ale Sf. Spiridon şi din întrega Moldovă, chiar şi ale regretatului Petru Carp se taie pe preţuri umilitoare.

Firma Anauch, taie pădurile fondului Religionar cu preţuri umilitoare etc. etc.

Cât oare a pierdut şi va mai pierde numai fiscul din taxa de foncieră (impozitul agricol) ce ar fi trebuit să'l plătească aceste Societăţi, dacă se vota legea impreviziunei imediat ce ne-am întors dela Iaşi, căci toate cotele pentru impuneri ale acestor Societăţi sunt reperate la 270 lei, 655, sau cel mult 1154 lei Hectarul, în loc de 40000—60.000 lei (socotit pe 120—150 lei m. c. şi 300—350 m. c. de hectar) adică atât cât plătesc societăţile create după război?

Iată că legea impozitelor are multe lacune din cauză că specialiştii silvici nu au fost consultaţi la alcătuirea ei.

Ca sfârşit constatăm:

1. Noile industrii forestiere româneşti create după războiu nu pot exista cu aceste impozite neputând concura cu industriile de mai sus, *care sunt privilegiate* chiar în dauna fiscului.

2. *Legea impreviziunei*, dacă s'ar fi legiferat ar fi modelat toate aceste asperităţi şi ar fi adus fiscului venituri apreciabile.

3. La alcătuirea legilor de specialitate ar trebui neapărat ca să fie consultaţi şi specialiştii.

4. Din cauza lipsei de numerar, cât şi a condiţiunilor grele de licitaţie, *când Statul pentru pădurile sale* nu garantează *nici cantitatea*, nici *calitatea, nici suprafaţa*, se semnalează un simptom *foarte îngrijitor*, că la licitaţiile de păduri ale Statului azi aproape nu se mai prezintă nici un concurent, ceia ce ne face a crede că pentru 1925 nu vom putea face vânzări din pădurile Statului nici pentru cele 250.000.000 înscrise în budget.

5. *Tarifele de preţuirea* lemnului din pădurile Statului, suferă de asemenea defecte, aşa că ar trebui modificate în cel mai scurt timp şi după norme care să corespundă localităţei, timpului şi posibilităţii de comercializare.

6. *Tarifele de export* pentru acele din industrii create după războiu şi care plătesc m. c. de lemn de brad în pădure cu 100—150 lei să fie reduse, astfel ca numai Societăţile create dinainte de războiu şi care plătesc şi azi cu 3 lei m. c. de brad în picioare să suporte taxa de 150 lei la m. c. la export; sau contrarul să mărim taxele de export pentru aceste din urmă industrii la 300 400 lei m. c. de cherestea la export, căci tariful vamal azi la export suferă de această lacună.

Ca concluzie *corpul silvic trebue să ia în mână mai serios şi comercializarea propriu zis a pădurilor*, nu numai partea pur tecnică. Să se creieze specialişti silvici şi în comercializare, pentru interesul superior al tezaurului ţărei şi ca rolul nostru să nu fie redus numai la tecnica pură Silvică.

Chestia impozitelor şi a modificărei condiţiunilor generale de exploatare a pădurilor elaborate la 12 Aug. 1912, trebuesc studiate şi modificate ne mai corespunzând timpurilor de azi, dacă dorim ca renta pădurilor Statului să nu mai fie 44 lei hârtie pe an şi pe Ha. (1 leu aur) cum a fost în 1924.

Pentru a ilustra acest articol, publicăm în extras şi art. 6, 30, 42, 71, 72, 73, 74, din legea pentru unificarea contribuţiilor directe din 1923, precum şi articolul special pentru păduri din instrucţiunile oficiale pentru aplicarea legei şi anume § 10 dela art. 6 din lege ; § 12 dela art. 8 din lege ; § 71—74 dela art. 30 din lege, publicate în aceiaşi broşură tipărite sub auspiciile Ministerului de Finanţe.

M. P. Florescu
Inginer Inspector Silvic
Membru în comisia superioară
vamală de import şi export
şi în comisia specială de impuneri

ANEXA:

Extras din legea contribuţiilor directe

Art. 6. — Pădurile din cari nu se trage nici un folos nu se impun decât atunci când sunt date în tăiere.

Cele date în arendă spre altă folosinţă decât exploatarea lor prin tăiere, sau cari aduc asemenea foloase proprietarului se impun după valoarea locativă pe hectar, stabilită conform art. 4.

Cele puse în exploatare prin tăiere se impun potrivit procedurii prevăzută de art. 95, din momentul când sunt date altora în tăiere sau când începe exploatațiunea, cu cota de 10$^0/_0$, fără distincţiune în ce priveşte cota dacă pădurile sunt arendate sau exploatate de proprietar. In cazul când tăierea are ce urmare defrişarea, cota va fi de 20$^0/_0$, afară de acelea cari din oficiu sunt destinate defrişerii.

In toate cazurile cota va fi sporită la 24$^0/_0$ pentru contribuabilii ce locuesc în străinătate în condiţiunile prevăzute de art. 3, alin. 3.

Pentru pădurile înfiinţate din nou, dela punerea în aplicare a legii, venitul rezultat din prima tăiere este impus pe jumătate.

Câştigurile rezultând din exploataţiune fac obiectul unei impuneri separate conform art 30.

Impozitul pe venitul întreprinderilor comerciale şi industriale

Art. 30. — Sunt supuse unui impozit de 10$^0/_0$ veniturile nete din întreprinderile comerciale şi industriale, *din exploatări* *agricole făcute de arendaşi, cum şi din exploatări de păduri sau de mine, făcute fie de către arendaşi sau concesianari, fie de proprietari.*

Impozitul se sporeşte cu 20% pentru veniturile nete din operaţiuni de bancă, scont sau împrumutri, şi se reduce cu 20% pentru veniturile nete ale întreprinderilor cari au de obiect exclusiv exploatări industriale, miniere sau de transport pe cale ferată sau pe apă.

In venitul întreprinderilor industriale se socotesc a fi cuprinse veniturile imobilelor afectate industriei cari aparţin exploatatorilor, şi cari n'ar putea servi decât în scopul pentru care sunt întrebuinţate, fiind legate de exploatarea industrială respectivă. Ele nu sunt dar supuse la impozitul pe veniturile proprietăţilor agrisole sau al celor clădite, ci la cel de faţă.

Venitul impozabil se stabileşte în fiecare an pe baza venitului rezultat în anul ce precede celui de impunere sau în perioada de 12 luni, care a servit la stabilirea ultimului bilanţ, în cazul când bilanţul nu se încheie pe anul civil.

Art. 42. — Ca un complement al acestui impozit, veniturile aparţinând contribuabililor mai jos vizaţi sunt supuse la un adaus de impozit dacă aceştia se găsesc în condiţiunile ce urmează:

a) Contribuabili obligaţi la publicarea bilanţului sau aceia cari au registrele regulat ţinute şi bilanţ încheiat în regulă sunt supuşi la această suprataxare dacă beneficiul lor net anual trece de 75.000 lei, şi în condiţiunile de rentabilitate de mai jos:

b) Contribuabilii cari nu au bilanţ şi registre în regulă şi nu li se poate stabili capitalul real pus întreprindere, dar a căror cifră de afaceri trece de 1.000.000 lei, sunt consideraţi a a avea un capital egal cu jumătate din cifra afacerilor. Ei vor fi supratexaţi în aceleaşi condiţiuni cu cei din alineatul preeedent, având în vedere beneficiul stabilit conform art. 39.

În afară de societăţile pe acţiuni, la calculul rentabilităţii capitalul nu va fi socotit mai mic de jumătate din cifra afacerilor.

Pentru comercianţii şi industriaşi particulari, după ce se face calculul rentabilităţii, la impunere, se scade 10% din beneficiul ales conform prevederilor acestui impozit.

Impozitul complimentar se stabileşte odată cu impozitul prevăzut de art. 30, potrivit dispoziţiunilor din acest capitol şi asupra aceluiaş venit, iar pentru societăţile pe acţiuni şi asupra sumelor arătate în art. 33, inculsiv dividendul.

Cota de impunere variază după rentabilitatea capitalului, adică după raportul dintre capital. împreună cu totalul rezervelor şi beneficiul net, fără rezervele prevăzute de art. 32 şi 125, însă inclusiv sumele prevăzute la art. 33, cum şi dividendul, precum urmează :

DACĂ RENTABILITATEA ANUALĂ ESTE :				SUPRATAXA VA FI :	
				Pentru societăţi pe acţiuni	Pentru particulari
Dela	10%	inculsiv până la	11%	0,5%	—
„	11%	„ „ „	12%	1%	—
„	12%	„ „ „	13%	1,5%	—
„	13%	„ „ „	14%	2%	—
„	14%	„ „ „	15%	2 5%	—
„	15%	„ „ „	16%	3%	0,5%
„	16%	„ „ „	18%	4%	1%
„	18%	„ „ „	20%	5%	1,5%
„	20%	„ „ „	22%	6%	2%
„	22%	„ „ „	25%	7%	2,5%
„	25%	„ „ „	30%	8%	3%
„	30%	„ „ „	35%	9%	3 5%
„	35%	„ „ „	40%	10%	4%
„	40%	„ „ „	45%	11%	4,5%
„	45%	„ „ „	50%	12%	5%
„	50%	„ „ „	60%	13%	6%
„	60%	„ „ „	70%	14%	7%
„	70%	„ „ „	80%	15%	8%
„	80%	„ „ „	90%	16%	9%
„	90%	„ „ „	100%	17%	10%
„	100%	„ „ „	130%	18%	11%
„	120%	„ „ „	160%	19%	12%
„	160%	„ „ „	200%	20%	13%
„	200%	„ „ „	250%	21%	14%
„	250%	„ „ „	300%	22%	15%
„	300%	„ „ „	350%	23%	16%
„	350%	„ „ „	400%	24%	17%
„	400%	„ „ „	450%	25%	18%
„	450%	„ „ „	500%	26%	19%
„	500%	în sus . . .		27%	20%

Pentru instituţiunile financiare create de Stat cu participarea lui progrezivă la beneficii, cota se va stabili ţinându-se seama de partea din beneficii ce revine Statului conform convenţiunii şi legii speciale cari vor regula raporturile dintre Stat şi aceste instituţiuni.

Societăţile pe acţiuni cari dau lucrătorilor sau funcţionarilor participaţii la beneficii, obligatorii prin statute sau prin lege de cel puţin 25% din beneficiul net şi cele profesionale vor plăti impozitul complimentar redus cu o pătrime.

Impuneri adiţionale

Art. 71. — Se vor putea aplica cote adiţionale pe lângă unele dintre impozitele elementare, în limitele prevăzute aci, în folosul judeţelor, comunelor, camerelor de comerţ şi instituţiunilor publice mai jos indicate.

Impozitul se aplică şi se calculează în total asupra veniturilor impozabile supuse fiecărui impozit, şi, după încasare, se repartizează potrivit cotei fiecărei instituţiuni.

Art. 72. — Impozitele pe lângă cari se pot înfiinţa asemenea impuneri adiţionale şi maximul cotelor ce instituţiunile sus menţionate pot stabili sunt:

1. *Pentru judeţe :5% pe lângă impozitul pe veniturile proprietăţilor agricole,* 2% pe lângă cel pe veniturile proprietăţilor clădite 2% pe lângă cel pe veniturile comerciale şi industriale şi 1% pe lângă impozitul pe veniturile din profesiuni şi ocupaţiuni nesupuse la alte impozite.

2. Pentru comune: *3% pe lângă impozitul pe veniturile proprietăţilor articole,* 6% pe lângă cel pe veniturile proprietăţilor clădite şi 3% pe lângă cel pe veniturile comerciale şi industriale şi 3% pe lângă impozitul pe veniturile din profesiuni şi ocupaţiuni nesupuse la alte impozite.

3. Pentru Camerele de comerţ şi industrie: 1% pe lângă impozitul pe veniturile comerciale şi industriale.

4. Pentru asistenţa publică şi cultura naţională: 3% pe lângă impozitul pe veniturile valorilor mobiliare impuse cu 15 şi 12%.

5. Pentru Camere agricole şi de muncă, în caz când ele se vor înfiinţa, se vor putea stabili prin legile de înfiinţarea lor cote accesorii pe lângă impozitele pe veniturile respective din proprietăţile agricole, din salarii ori exercitări profesionale, până la 0,5%.

Inăuntrul cifrelor maximale de mai sus aceste cote vor fi stabilite de instituţii în conformitate cu legile lor organice şi comunicate cu legile lor organice şi comunicate administraţiilor financiare cel mai târziu până la finele lunii Ianuarie a anului de impunere. Ele nu se pot modifica decât la începutul anului.

In cazul când o întreprindere comercială sau industrială este exercitată în altă comună sau judeţ decât aceea unde se află sediul direcţiunii şi unde se aşează impozitul elementar, conform art. 37, venitul ce servă de bază impunerii adiţionale va fi distribuit pe comune, şi anume: 30% la comuna unde se află sediul direcţiunei, şi 70% la aceea unde are loc exercitarea întreprinderii; iar dacă această exercitare se face în mai multe comune, cota de 70% se va înpărţi pe comune în raport cu importanţa fiecărei exercitări.

Pentru instituţiunile şi societăţile create cu participare progresivă a judeţelor sau comunelor la beneficii, impozitele adiţionale respective se vor stabili scăzându-se din beneficiul net partea de beneficiu ce revine judeţelor sau comunelor.

Art. 73. — Dobânzile ce se vor percepe în conformitate cu art. 114, ca şi amenzile aplicate după prezenta lege se vor vărsa în întregime la Stat drept cheltueli de percepere.

Art. 74. — Nici un fel de zecimi sau alte dări suplimentare afară de cele de faţă nu pot fi înfiinţate asupra impozitelor stabilite, prin această lege sau asupra veniturilor supuse acestor impozite; în folosul nici unei instituţiuni publice.

Extras din instrucţiuni speciale

Păduri.

Art. 6, § 10. — *Pădurile* ce nu se exploatează prin tăiere, nu sunt impuse decât dacă produc venit din alte exploatări, cum ar fi din exploatarea locurilor goale, din tăierea crăcilor, din ghindă şi altele. In acest caz venitul impozabil se stabileşte la recensământ pe întindere şi clase, ca şi la proprietăţile de categoria 1—6, prevăzute la art. 4. Dacă un asemenea venit începe sau încetează în cursul periodului, el se aşează sau se şterge anual, conform art. 94.

Pădurile ce se pun în tăiere de proprietar sau beneficiar cu drept real se impun din moment exploatării iar venitul şi impunerea se stabileşte în primul an pe baza declaraţiunii ce proprietarul este dator a da în cursul anului la începere exploatării iar pe anii următori în baza declaraţiunilor anuale. Evaluarea venitului se face după apreciere în comparaţiune cu cele a altor păduri puse în exploatare. Deosebit proprietarul este supus impozitului respectiv la câştigul rezultat din exploatare, după cum s'a arătat mai sus.

Pădurile ce se dau altora în exploatare se impun din momentul când ele sunt arendate şi asupra venitului luat de proprietar, uzufructar, etc., fie că încasează acest venit odată, fie periodic. Impunerea se stabileşte conform art. 95, la darea în exploatare pentru venitul luat atunci sau prin comisiunea anuală, dacă darea în exploatare are loc la începutul anului, şi apoi anual pentru venitul ce se încasează în fiecare an. Dacă însă exploatarea începe şi venitul se încasează ulterior, impunerea se face şi impozitul se încasează treptat cu exploatarea.

Cât pentru pădurile care au fost date în exploatare şi pentru cari preţul a fost luat anticipat de proprietar, înainte de punerea în aplicare a legii, venitul primit se va impune atunci când exploatarea trebuie să înceapă, după contract, chiar dacă exploatatorul a întârziat începerea exploatării.

Nu constitue exploatare tăierea lemnelor din pădure necesare pentrul uzul casnic al proprietarului.

Cota impozitului pentru păduri este de 10⁰/₀, fără distincţiune dacă pădurea e exploatată de proprietat sau dată altora în tăiere, iar dacă pădurea se taie prin defrişare cota va fi de 20⁰/₀. Dacă însă defrişarea se face obligatoriu, cota va fi 10⁰/₀.

Pentru contribuabilii cari locuesc în alte ţări cota va fi de 24⁰/₀, în condiţiunile prevăzute la § 5. punctul *c*.

Spre a se încuraja împăduririle noui, pădurile ce se vor înfiinţa din nou prin împădurirea terenurilor pe cari n'au mai fost păduri, dela punerea legii în aplicare, se vor bucura la prima tăiere de o reducere de impozit la jumătate, oricare ar fi proprietarul în momentul tăierii.

Scutiri.

Art. 8, § 12.—Scutirile prevăzute prin art. 8 pentru proprietăţile agricole neproducătoare de venit aparţinând instituţiunile publice, se vor acorda acelor proprietăţi cari sunt utilizate pentru instituţiuni de utilitate publică fără scop lucrativ, adică fără a'şi creia venituri din exploatare lor, cum ar fi : un parc public aparţinând unei comune ruraleî terenul exploatat de o şcoală publică de agricultură al cărei venit servă tot pentru lucrările pe teren ale şcoalei, lemnele tăiate de o instituţiune publică dintr'o pădure proprie pentru nevoile sale, terenurile afectate unor sporturi publice, din cari nimeni nu trage personal nici un venit.

Pădurile, bălţile şi alte proprietăţi agricole aparţinând Statului şi exploatate *în regie*, deşi producătoare de venit, nu sunt impuse. Dacă însă sunt arendate, ori exploatate altfel decât în regie, vor fi impuse pe numele Statului prin exploatator.

Impozitul pe veniturile comerciale şi industriale

Veniturile impozabile

Art. 30, § 71.—Acest impozit cuprinde în genere veniturile din toate ramurile în care munca împreună cu capitalul intervin direct în producţiunea venitului.

Capitalul ce intervine are diferite forme, el poate fi mobiliar, imobiliar şi chiar intelectual, sub forma de cunoştinţe speciale.

Definirea exactă a veniturilor impozabile însă nu poate rezultă din această definiţie teoretică, care ar fi prea largă, ci din cea strictă pusă în lege, totuş, în multe cazuri, definiţia teoretică poate servì spre deslegare dubiului ce ar puteà existà dacă un venit cade în prevederile acestui impozit sau altuia.

§ 72. — *Veniturile impozabile* sunt:

1. — Veniturile din întreprinderi comerciale şi industriale.

Asupra acestor venituri avem de observat că legea nu cere ca contribuabilul să fie în orice caz comerciant, în sensul codului de comerţ, destul ca venitul să fie rezultat dintr'o întreprindere comercială sau industrială, astfel cum se arată în art. 30. Prin urmare acesta este caracterul principal care trebuie să îndeplinească venitul.

Intreprinderea poată fi continuă, cum e cazul exercitării unui comerţ, sau industrie, ori discontinuă, cum e cazul unor cumpărături şi vânzări repetate de lucruri sau valori mobiliare.

Ea poate consistà chiar într'un fapt unic, cum ar fi cazul subînchirierii în mai multe rânduri de camere mobilate, care ar constitui o adevărată întreprindere prin opoziţie cu acel care accidental ar subînchirià o parte din imobilul luat de el pentru locuinţa sa, ori cu acela care ar face o cumpărare şi vânzare unică, ce nu constitue o întreprindere, ale căror venituri sunt impozabile la impozitul profesional.

Criteriu acesta va conduce uşor la determinarea veniturilor impozabile, el îmbrăţişând o mare diversitate de activităţi omeneşti, cari constituesc întreprinderi rezultate din muncă şi capital şi anume: comerciale propriu zise, industriale, de tansport, agenţii, de exercitarea unor meserii, cari constituesc întreprinderi, cum ar fi cazul meseriaşilor cu prevelii cari nu se mărginesc in exercitarea meseriei lor, în care caz ar fi impozabil la impozitul profesional, ci fac şi comerţ ca mărfuri chiar de specialitatea lor sau întrăprinderi industriale de aceeaş specialitate.

Rămâne să se facă distincţiunea între venituri comerciale şi industriale în vederea stabilirii cotei, cum vom vedeà.

2. — Veniturile din exploatări agricole făcute de arendaşi sau din exploatări de păduri sau de mine, făcute fie de arendaşi sau concesionari, fie de proprietari.

Distincţiunea acestor venituri nu prezintă dificultate fiind vorba de exercităті cu caracter de continuitate.

Veniturile din exploatări agricole sunt cele realizate de arendaşi sau de oricari alţii cari ar exploatà *terenurile*, adică orice proprietăţi de categoriile 1—6 prevăzute de art. 4, afară de proprietarii, uzufructuarii sau alţi beneficiari cu drept real asupra imobilelor exploatate, aceştia fiind consideraţi impuşi şi pe venitul din exploatare la un loc cu venitul din proprietate.

Veniturile exploatatorilor de păduri sunt impozabile, oricine ar fi ei, fie chiar proprietari, fiindcă aceste venituri nu sunt cuprinse în evaluarea pe hectar impusă cu veniturile proprietăţilor, conform art. 4.

In ce priveşte veniturile din exploatarea altor proprietăţi agricole de categorie 8—10, ele sunt privite ca provenind din întreprinderi, chiar dacă sunt exercitate de proprietari, atunci când exploatarea lor întrece o exploatare intensivă a solului, cum ar fi o fermă organizată cu mijloace altele de cât cele derivând din producţia pământului aparţinând exploatantului, ori o grădină cu flori sau pepinieră având sere sistematice şi lucrări cari constitue o întreprindere în afară de lucrarea intensivă a terenului însuşi.

Este de observat că în aceste cazuri nu poate fi vorba de o dublă impunere, ci de o separaţiune a veniturilor în impunere, şi anume se separă venitul din proprietate care se impune la alt impozit de venitul din exploatare care se impune la cel de faţă, si de aceea la impunerea venitului din exploatare se scade cel impus la proprietate, după cum şi arendaşul scade arenda plătită proprietarului.

In ce priveşte veniturile din exploatarea minelor, dacă proprietarul dă mina în concesiune, plăteşte impozitul mobiliar şi exploatatorul pe cel de faţă, iar, dacă proprietarul explaatează singur, tot venitul e supus acestui impozit fără a se mai separà în două.

§ 75. — *Cota* impozitului variază după natura întreprinderilor şi anume:

10% în genere pentru veniturile din orice întreprindere vizată de lege, afară de cele ce urmează:

12% pentru veniturile din operaţiuni de bancă, scont sau împrumuturi;

8% pentru veniturile din întreprinderi cari au de obiect exlusiv exploatări industriale, miniere sau de transport pe calea ferată sau pe apă.

Distincţiunea între celelalte întreprinderi şi cele din operaţiuni de bancă e uşor de făcut. De asemenea dintre veniturile impuse cu cota de 8% se pot uşor deosebi întreprinderile miniere, cum şi cele de transport, cari nu pot fi decât întreprinderile particulare de căi ferate sau tramvaie, cum şi orice întreprinderi de transport pe apă.

Rămâne a preciza cari sunt veniturile întreprinderilor industriale cari bucură de reducerea cotei la 8% ? Legea precizează că sunt acele cari „au obiect exclusiv exploatării industriale".

Prin urmare e vorba de acele întreprinderi cari îndeplinesc următoarele condiţiuni:

a) Să fie exclusiv industrială, adică să nu cumuleze şi operaţiuni comerciale, ci să se mărginească în operaţiuni de producere şi de transformarea materiei şi vânzarea produselor sale, ori unde ar face această vânzare:

b) Să existe *o „exploatare"* a unor instalaţiuni oarecare, unde noţiunea de exploatare să poată avea loc, astfel cum ar fi o fabrică, ori uzină, sau un atelier având instalaţiuni speciale de exploatat.

Pot fi impuse cu cota de 8% ca venituri din exploatări ndustriale şi cele ale meseriaşilor, cum ar fi tâmplari, fierari fabricanţi de încălţăminte, de haine, etc. numai dacă *nu cumpără şi vând mărfuri* de specialitate, în care caz sunt impuşi cu 10°/₀ şi dacă au *instalaţiuni de exploatat* proprii a produce mărfuri pe cale industrială mecanică, iar nu cu instrumente manuale, pe câtă vreme veniturile meseriaşilor prevăzute la § 72 şi 129, punctul 1, cari nu îndeplinesc condiţiunile de mai sus la cari nici nu pot exista asemenea instalaţiuni, cum ar fi croitorie, cismărie, tâmplărie, fierărie, tapiţărie, nu pot fi coprinse între cele din întreprinderi industrile, rămânând impuse la impozitul profesional.

§ 74. — *Nu sunt impozabile* veniturile Statului, judeţelor şi comunelor, provenite fie din exercitarea unui drept regalian, ca transporturile pe căi ferate sau pe apă, fie din exploatarea în regie ale domeniilor publice ori din exploatările unor instituţiuni agricole, cum ar fi veniturile unei şcoli de agricultură ori de meserii. De asemenea veniturile din îndeplinirea unui scop de utilitate publică, cum ar fi distribuirea de lemne sau alte materiale necesare populaţiunii, din abatoare ori din iluminat, fie chiar la casele particulare, atât cât întreprinderea nu este dată în concesiune, în cari cazuri se impun concesionarii.

Dacă însă Statul, judeţul, comuna ar exercita o întreprindere ca şi un simplu particular pentru creare de venituri, cum sunt morile sau fabricile comunale, ori exploatează un domeniu luat în arendă, beneficiile de exploatare vor fi supuse acestui impozit, pentrucă în aceste întreprinderi, pe cari le pot face şi particularii, trebuie să existe o egalitate în ce priveşte cheltuelile ce grevează produsele şi pentrucă Statul nu poate lua dreptul de impozit al comunelor şi judeţelor, nici acestea pe al Statului.

⁂

Deosebit de aceste prin: *Legea asupra maximului taxelor şi contribuţiunilor comunale*, publicate în M. O. No. 66 din 26 Iunie 1923, mai vine cu alte taxe şi asupra industriilor, căci iată ce spune art. 1 şi 2 din această lege:

Art. 1. — Comunele urbane şi rurale din întreaga ţară, vor putea înfiinţa, cu aprobarea Ministerului de Interne, taxe şi contribuţiuni pentru acoperirea cheltuelilor lor, în marginile şi cu discuţiunile stabilite prin tabloul anexat la presenta lege.

Art. 2. — Constatarea, lihidarea şi priceperea acestor taxe se vor face conform legilor şi regulamentelor speciale în această privinţă, cu restricţiunile prevăzute în presenţa legi.

M. P. Florescu

EXPORTUL LEMNULUI

Posibilitatea de export a lemnului nostru de cherestea fiind de circa 50—54.000 vagoane anual, din studiul schematic al situației exportului lemnului dela 1 Ianuarie 1924 – 30 Octombrie 1924 apărut sub auspiciile Ministerului de Finanțe, constatăm, cifre îngrijitoare, pentru soarta pădurilor noastre şi anume:

1) Dela 1 Ian. 1924 — 30 Oct. 924 s'a exportat:
678.762 tone cherestea adică 57.876 vagoane
2) 129.306 tone, alte lemne reşinoane, adică 12.930 vagoane
2) 49.736 tone trunchiuri de brad, adică 4.973 vagoane

Deci numai până la 30 Oct. 1924 am trecut cu mult cantitatea normală de export a lemnului de reşinoase din România.

* * *

Corespunzător pentru 1923, constatăm date şi mai îngrijitoare şi anume:

1) Dela 1 Ianuarie 1923 — 30 Oct. 1923, s'a exportat: 653.890 tone cherestea, adică 65.389 vagoane.
2) 66.855 tone, alte reşinoase, adică 6685 vagoane şi
3) 82.332 tone trunchi de brad, adică 8233 vagoane.

Deci în 1923 s'a exportat numai în timpul dela 1 Ianuarie 1923 — 30 Octombrie 1923, cu mult mai mult ca în 1924 şi pentru aceiaşi perioadă. Fac loc tablourilor respective pentru deplina edificare, de cataclismul ce ne amenință existența pădurilor de reşinoase din România.

M. P. Forescu
inginer inspector silvic

LEMNARIE exportată în luna Octombrie 1924

ȚARI	Lemne de foc de orice fel	Trunchiuri de brad	Trunchiuri de stejar	Lemne de construcție de stejar	Lemne de construcție din esență foioasă	Nuele și haraci	Scânduri din esențe rășinoase	Alte lemne rășinoase	Doage de stejar	Traverse de stejar	TOTAL
	Tone	m^3	TONE								
Argentina. . . .	—	—	—	—	—	—	3 052	—	—	—	3 052
Austria	—	—	—	—	38	—	72	—	—	—	110
Algeria	—	—	—	—	—	—	991	—	—	—	991
Anglia	—	—	—	109	—	—	5.025	31	—	—	5 165
Belgia	—	—	—	—	—	—	—	9	—	—	9
Bulgaria. . . .	50	42	—	—	—	—	4.222	2 507	—	—	6.800
Ceho-Slovacia. .	22	—	—	—	93	5	411	0	—	—	531
Egipt.	—	—	—	—	266	—	9.185	514	—	—	9.965
Franța	—	—	—	—	—	—	9.386	—	—	—	9 386
Grecia	1	—	—	29	602	—	18.635	2 129	—	—	21.396
Germania . . .	—	—	—	—	13	—	129	—	—	—	14
Italia	—	—	—	—	83	—	4.338	53	—	—	4.474
Iugo-Slavia. . .	63.21	—	—	—	—	—	10	26	—	—	6.357
Olanda	—	—	—	—	—	—	722	—	—	—	722
Palestina . . .	—	—	—	—	—	—	3.491	4	—	—	3.495
Polonia	386	48	—	—	103	—	299	—	—	—	812
Siria	—	—	—	—	—	—	181	5	—	—	186
Turcia	—	—	—	10	152	—	4.161	75	—	—	4.398
Ungaria	134.682	1.624	—	147	1 279	—	8.794	5.622	—	—	151.336
Alte țări. . . .	—	—	—	—	—	—	5	—	—	—	5
Octombrie 1924 Total cantități . . .	141.462	1.714	—	292	2.629	5	73.109	10.975	—	—	229 332
Octombrie 1924 Total valori în mii de lei	72 808	892	—	1181	5.671	4	243.024	19.578	—	—	343.248
Octombrie 1923 Total cantități . . .	97 820	7 842	—	1033	2 108	4	80.392	11.301	—	—	196 579
Octombrie 1923 Total valori în mii de lei	41.677	2.321	—	3099	3.907	3	245.215	14.290	—	—	310 512

La total m^3 au fost transformați în kg — 1 m^3 — 500 kg.

LEMNĂRIE exportată dela 1 Ian. 1924—30 Oct. 1924

LUNILE		Lemne de foc de orice fel	Trunchiuri de brad	Trunchiuri stejar	Lemne de construcţie de stejar	Lemne de construcţie din esenţă foioasă	Nuele şi haraci	Scânduri din esenţă răşinoase	Alte lemne răşinoase	Doage de stejar	Traverse de stejar	TOTAL
		Tone	m³	TONE								
Ianuarie 1924	Total cantităţi . . .	79.141	1.988	—	—	585	2	19 540	5.399	—	15	105.676
	Total valori în mii de lei	33.127	1 262	—	—	829	2	56.415	7 769	—	17	99.421
Fevruarie 1924	Total cantităţi . .	86.133	705	—	—	1.081	31	12.073	4.774	—	—	104.444
	Total valori în mii de lei	40 881	514	—	—	1.460	38	25 719	8.592	—	—	77 204
Martie 1924	Total cantităţi . .	108.415	2.179	—	45	2.215	83	39 883	11.443	—	—	163 173
	Total valori în mii de lei	48 300	1 484	—	135	3 066	93	113 456	21.340	—	—	187.876
Aprilie 1924	Total cantităţi . .	72 948	3 028	—	311	4.149	22	63.923	9.387	—	—	152.254
	Total valori în mii de lei	31.233	2 246	—	622	7,718	28	204 576	17 262	—	—	263 685
Mai 1924	Total cantităţi . .	99.012	7.114	—	707	4 273	281	73 884	12 503	—	—	194.217
	Total valori în mii de lei	40.939	3.803	—	1067	8 266	129	252.831	23 359	—	—	330.394
Iunie 1924	Total cantităţi . . .	131.632	11 490	—	676	2 633	125	64.614	23 672	—	—	229.097
	Total valori în mii de lei	54 856	6 048	—	161	3.864	36	212 059	44.290	—	—	322.768
Iulie 1924	Total cantităţi . .	176 554	11.447	—	185	3 455	161	84.276	16.411	—	—	286.766
	Total valori în mii de lei	77.200	6 166	—	357	6 589	42	271 231	31.379	—	—	392.963
August 1924	Total cantităţi . .	186.601	4.957	—	171	1,068	45	68.205	16 742	—	169	275.476
	Total valori în mii de lei	87.264	2 576	—	684	1,523	14	226 449	30 719	—	155	349 484
Septem. 1924	Total cantităţi. . .	169 697	5 114	—	258	2 413	28	79 256	18.000	—	—	272 206
	Total valori în mii de lei	84 516	2.574	—	1032	5 370	11	218 050	35.499	—	—	407 043
Octom. 1924	Total cantităţi . . .	141.462	1.714	—	259	2 629	5	73.109	10.975	—	—	229.332
	Total valori în mii de lei	72.808	892	—	1181	5,761	4	243 024	19.578	—	—	343 248
Ian.-Oct. 1924	Total cantităţi . .	1 251 595	49 736	—	2648	24 501	783	578 762	129 306	—	184	2.012.643
	Total valori în mii de lei	571 121	27 564	—	6693	14.418	398	1 [illegible] 810	239.718	—	172	2 774 886
Ian.-Oct. 1923	Total cantităţi. .	986.802	82.332	—	8806	9 035	83	653 890	66 855	—	—	1.766 635
	Total valori în mii de lei	402 065	32.308	—	25.354	15 800	78	1 526 951	92 969	—	—	2 145 531

GENEZA ŞI CARACTERELE SOLURILOR NATURALE

Intinderea lor zonală în România [1]).

Dokuciaef, întemeetorul pedologiei în Rusia, defineşte solul ca fiind stratul superficial al rocelor dela suprafaţa pământului, ce au fost mai mult sau mai puţin transformate în mod natural şi pe loc prin acţiunea combinată a aerului, a apei şi a diferitelor macro şi microorganisme animale sau vegetale, în timpul vieţii sau după moartea lor.

Cu aceeaşi preciziune, indicând în acelaş timp şi principalul factor *general* de formare a solurilor. d-r. G. Murgoci defineşte solul astfel:

„Solul este formaţiunea naturală dela suprafaţa pământului, născută sub influenţele climatologice, prin procese fizico-chimice (se înţelege şi biologice), pe contul rocelor din straturile cele mai de deasupra sau a celor de dedesubt, ce se ivesc la suprafaţă într'o regiune dată. Astfel considerat solul, fie el de origină pur minerală, ca nisipul pustiurilor, sau de origină organică, cum sunt turbăriile, sau soluri mixte, ca cele mai multe, de ex. cernoziomul; fie el compact sau afânat, fix sau mobil, fie el arabil sau nu, purtând vegetaţie sau cu totul sterp, solul e cea mai tânără formaţiune geologică continentală, pătura superioară care acoperă uscatul şi care continuă a se forma sub ochii noştri încă azi [2]).

Ambele definiţiuni denotă aceeaşi concepţie despre modul de formare a solurilor.

Solul e caracterizat prin constituirea lui din mai multe pături, numite orizonturi, ce se prezintă într'o secţiune verticală, fiecare cu culoarea, structura şi compoziţia chimică proprie. Totalitatea acestor orizonturi constitue *profilul solului*, care e caracterul morfologic cel mai important al solului, indispensabil în determinarea unui tip de sol. Pedologii ruşi disting într'un profil trei orizonturi, ce se notează cu A. B. C. Adesea se disting patru şi chiar mai multe orizonturi.

---

1) *Conferinţa ţinută societatea elevilor secţiei silvice, şcoala politechnică din Bucureşti.*

2) G Murgoci. Zonele naturale de soluri în România 1911.

Orizonturile superioare sunt în general levigate, adică spălate de săruri. Produsele de desagregare şi descompunere (Carb. de Ca şi Mg, oxizii de Al şi Fe, hidraţii, etc.) au fost transportate de apă în profunzime şi depuse în orizonturile inferioare, sub forma de concreţiuni, impregnaţiuni etc. Aceste orizonturi se numesc din cauza aceasta, orizonturi de acumulare. Cu cât coborâm în adâncime, cu atât influenţa factorilor genetici ai solului e mai mică. Din contră, orizontul superior A e caracterizat prin stadiul înaintat de alterare şi descompunere a mineralelor, în urma acţiunii mai îndelungate şi mai intense a factorilor de formare a solurilor.

In acest orizont se acumulează substanţele organice în descompunere şi humusul. Cantitatea de săruri solubile şi chiar de compuşi greu solubili rezultaţi din desagregarea rocelor, cum sunt Co_3 Ca, Co_3 Mg, Fe $(O H_3)$ Al $(O H_3)$ etc. este f. mică. Orizontul A este adică în stare înaintată de levigare sau spălare chimică. Solurile alcaline, după cum vom vedea, sunt f. puţin sau deloc levigate.

Orizontul B, cu o alterare mai puţin înaintată, prezintă de cele mai multe ori o acumulare de hidraţi de fier, aluminiu sau carbonaţi. Caracterul acestui orizont depinde de umiditatea regiunii. In regiunile aride el este iluvionat, adică e orizont de acumulare, pe când în cele umede este eluvionat adică levigat de săruri. Humusul (substanţa organică neagră din sol) pătrunde în acest orizont până la un nivel ce variază cu umiditatea, putând lipsi cu totul în regiunile aride.

Orizontul C (III), în general — şi mai ales în regiunile secetoase — e lipsit de humus. In el se acumulează substanţele minerale necesare plantelor. Plantele iau sărurile prin radicelele lor din acest orizont sau mineralele se ridică prin capilaritate împreună cu apa solului până în orizonturile superioare, la rădăcini.

Orizontul D (IV) reprezintă uneori roca mumă. iar alteori poate fi orizont de acumulare a gipsului şi a sărurilor solubile.

Roca ce formează substratul imediat al solului, poartă numele de subsol. — Roca din alterarea căreia s'a format solul, ia numele de rocă mumă. — Nu întotdeauna roca mumă formează şi subsolul. — Acesta poate fi format adesea din altă rocă, ce n'are nici o legătură genetică cu solul.

Solurile propriu zise, capabile de a întreţine o vegetaţie superioară, sunt formate din amestecul a două elemente:

1. Un element mineral, format pe socoteala stratelor superficiale ale rocelor, prin fenomene de desagregare şi descompunere.

2. Un element organic (humusul), format prin descompunerea substanţelor organice ce rămân în pământ sau la suprafaţa pământului, după moartea animalelor şi plantelor.

Formarea solurilor.

Solurile sunt rezultatul acţiunii combinate a unui complex de factori asupra rocelor naturale cari, în urma fenomenelor variate la cari au fost supuse timp îndelungat, s'au transformat în soluri pe o grosime variabilă cu natura rocei, intensitatea şi durata acţiunii factorilor.

Să analizăm pe scurt procesul de transformare a rocelor în soluri.

Rocele eruptive, marnele, loessul, lehmul, argilele şi nisipurile, sunt formate din amestecuri mai mult sau mai puţin complexe de minerale. Aceste minerale, dintre cari citām în treacăt : quarţul, feldspaţii, feldspatoizii, micele piroxenii, amfibolii, diferiţi oxizi şi multe altele accesorii, sunt formate în cea mai mare parte din silicaţi mai mult sau mai puţin complexi, bioxid de siliciu (quarţ), carbonaţi de calciu şi magneziu, hidraţi de aluminiu, fer, etc.

Rocele din natură suferă o serie de transformări ce se petrec într'un timp de ordinar destul de îndelungat.

In primul rând, rocele suferă o acţiune de *dezagregare fizică*, de sfărâmare, produsă de diferiţi agenţi, ca : variaţiile de temperatură, apa, vântul, etc, apoi o alterare chimică şi organică, ce modifică chiar constituţia chimică a rocelor.

Prin variaţiile temperaturii se nasc în massa rocii tensiuni, dilatări şi contracţiuni, al căror efect final e sfărâmarea rocii. Desagregarea datorită variaţiilor de temperatură e cu atât mai puternică, cu cât aceste variaţiuni sunt mai mari, mai repezi şi mai repetate.

Prin îngheţul şi desgheţul continuu al apei de precipitaţiuni ce pătrunde prin crăpături în interiorul rocii şi al apei ridicate prin capilaritate din pânza subterană, se exercită o acţiune de slăbire şi pulverizare a rocii., acţiune cu atât mai intensă, cu cât apa ce pătrunde e mai multă şi îngheţul şi desgheţul mai des repetat.

Desagregarea fizică e complectată şi mărită prin presiunea mecanică a apei, în timpul circulaţiei ei la suprafaţă şi prin crăpăturile rocii, a gheţei şi a aerului în mişcare (vânturile). Prin această acţiune, pe lângă sfărămarea rocii, se efectuiază şi transportul produselor anterioare de desagregare, astfel încât, roca rămâne din nou expusă agenţilor fizici.

Acţiunea acestor factori nu e aceeaşi pe toată suprafaţa globului, ci variază după climatul regiunii. In regiunile aride, în pustiuri, se manifestă mai evident acţiunea variaţiilor de temperatură. In regiunile temperate şi în munţi se asociază în totdeauna şi acţiunea apei îngheţate. Insfârşit, acţiunea de transport a apei e mai mare în munţi, iar vântul se manifestă mai intens în ţinuturile aride.

Altă serie de fenomene, paralelă cu desagregarea fizică, la care e supusă roca, este alterarea chimică, ce constă în descompunerea mineralelor rocii şi formarea de corpi mai simpli. Deosebim alterare chimică *simplă* şi *complexă*.

Factorii cari produc alterarea chimică simplă sunt: oxigenul, bioxidul de carbon, apa. Alterarea chimică complexă e produsă de diferite soluţiuni saline, după cum vom vedeà. In procesele de alterare chimică, temperatura are o puternică influenţă, ridicarea temperaturii intensificând această acţiune.

Pe lângă desagregarea fizică, apa — în special apa încărcată cu CO_2 — exercită o acţiune de dizolvare şi o acţiune chimică de disociere a mineralelor. Silicaţii, silico-aluminaţii, carbonaţii şi alte minerale, cari sunt săruri ale unui acid slab-acidul silicic, alumino-silicic, carbonic — cu o bază puternică, hidratul de sodiu, potasiu, calciu — suferă disocierea electrolitică sau ionizarea, adică dizolvate în apă, se desfac în ioni cu electricitate pozitivă şi negativă. Pe de altă parte, apa suferă deasemenea disocierea — în f. mică măsură — desfăcându-se în ioni liberi de H şi OH (oxidril) şi participă la transformările chimice, lucrând când ca acid slab, când ca bază slabă. Silicaţii minerali ce alcătuesc majoritatea mineralelor din roci, se găsesc în cantitate mică în soluţie în apă şi sunt disociaţi de apă în acid silicic şi ioni de oxizi minerali (oxizi de Fe, Ca Mg, Na, K. etc); oxizii minerali se unesc cu CO_2 din apă şi rezultă carbonaţi, iar acidul silicic se descompune în apă şi silice, care se precipită. După aceasta, o nouă cantitate de apă produce o nouă dizolvare de silicaţi şi fenomenul se repetă, până la complecta dizolvare posibilă.

Reacţiunile chimice nu sunt de fapt aşa de simple, însă rezultatele finale sunt cele schiţate mai sus. Un exemplu: Feldspatul ortoză e unul din cei mai simpli silicaţi; e sarea potasică a acidului alumino silicic, cu formula K_2 O. $Al_2 0_3$. 6 Si 0_2 — sau împărţită prin 2, (KAl) $Si_3 0_8$. — Dizolvată în apă, această sare se disociază în acid alumino-silicic şi hidrat de potasiu:

$KAl\ Si_3 0_8 + H_2 0 = KOH + HAl\ Si_3 0_8$. Acidul alumino-silicic e instabil şi se descompune în silice şi alt acid (HAl Si 0_4), care prin hidratare trece în kaolin:

$2\ HAl\ Si\ 0_4 + H_2 0 = Al_2 0_3.\ 2\ Si.0_2.\ 2H_2 0$ (kaolin)[1].

Din ortoză se obţine astfel: argilă pură (Kaolin), pulbere nisipoasă ($Si0_2$) şi potasă (KOH) care, cu C 0_2 din apă dă C 0_3 K_2.

Disociaţia electrolitică a sărurilor şi a apei crescând cu temperatura, alterarea chimică a rocelor se produce cu mai mare intensitate în regiunile calde şi umede.

După acţiunea de disociere a apei, intervine acţiunea bioxidului de carbon asupra produselor de alterare a rocelor, fiind mai mare la temperaturi mai joase, căci bioxidul de carbon se dizolvă mai uşor în apa rece. Bioxidul de carbon transformă alcaliile şi compuşii alcalino-pământoşi (de Ca şi Mg) formaţi în timpul alterării datorite disociaţiei prin apă, în bicarbonaţii corespunzători şi apoi în carbonaţi. Acestei reacţiuni se datoresc concreţiunile de calcar din loess, orizontul calcaros din soluri şi soda din solurile alcaline.

In afară de acţiunea apei şi adesea paralel cu ea, se exercită acţiunea chimică a exigenului. Rezultatul acestei acţiuni este formarea de corpi oxigenaţi mai uşor solubili şi disociabili. Exemple: Din olivină dură, prin oxidare şi hidratare se obţine nisip şi limonit (oxid de fer), care e pământos şi mai uşor solubil. Deasemenea, din carbonatul de fer, se obţine limonit şi CO_2 care produce mai departe, reaţiunile despre cari s'a vorbit.

$$4\ Si\ O_3\ Fe + 2O + H_2\ O = 4\ Si\ O_2 + 2\ Fe_2\ O_3 + H_2\ O$$

$$4\ CO_3\ Fe + 2O + H_2O = 4CO_2 + 2\ Fe_2\ O_3 + H_2\ O$$

---

[1] G. André. Chimie du sol. Pag. 82.

Sulfurile greu solubile trec prin oxidare în sulfaţi mult mai uşor solubili, amoniacul trece în acid azotic şi apoi în azotaţi.

In afară de această alterare chimică simplă, de cele mai multe ori urmând acesteia, în procesele de transformare a rocelor intervine o alterare chimică complexă. Prin alterarea simplă se obţin săruri solubile, alcalii, carbonaţi, etc. Apa conţinând în soluţiune aceste săruri, mai ales în prezenţa bioxidului de carbon are o putere dizolvantă mult mai mare faţă de roci. Sărurile dizolvate atacă direct substanţele din roci, schimbând bazele lor cu acelea ale mineralelor din roci.

Alterarea organică constitue o nouă serie de fenomene mecanice şi chimice, datorite animalelor şi plantelor vii sau substanţelor organice produse prin descompunerea animalelor şi vegetalelor moarte.

Acţiunea animalelor la suprafaţă şi în interiorul pământului constă în bătătorirea, sfărâmarea şi mobilizarea solului şi chiar în transportul de sol dela un loc la altul.

Rocele sau porţiunile de roci sunt atacate de secreţiuni acide ale rădăcinelor plantelor, cari pătrund prin crăpăturile rocelor până la adâncimi destul de mari, mai ales în cazul unei vegetaţii arborescente. Rădăcinile, prin secreţiunile acide ce produc, dizolvă puţin câte puţin din massa mai uşor solubilă a rocii, luând unele elemente calcaroase sau potasice necesare nutriţiunii.

Astfel, se măresc cavităţile şi roca este tot mai mult supusă acţiunii agenţilor fizici, în special acţiunii de desagregare a apei îngheţate.

Este deasemenea importantă acţiunea de eroziune datorită vegetalelor inferioare (muşchi, licheni, alge microscopice, etc.) cari se desvoltă pe suprafaţa rocii. Se citează cazul lavelor Etnei, cari se acoperă după puţini ani cu un muşchiu, Ptereocaulon Vesuvianum, care, în câteva zeci de ani desagregă atât de mult suprafaţa lavei, încât se poate face o împădurire.¹)

Microorganismele ce populează solul şi se instalează f. uşor şi pe stânca curată, produce deasemenea secreţiuni acide şi cantităţi mari de CO_2, putând adesea produce alteraţiuni puternice. In solul unei pepiniere, Helbig a găsit la adâncimea de 5

---

1) V. N. Stinghe — Curs de Chimia Solului.

cm, 160 milioane de bacterii într'un gram de pământ uscat. In solurile agricole şi forestiere numărul lor e, în genere, mai mic, însă oricum, destul de mare pentru ca să producă transformări importante. Anumite specii de Clodiatrix (bacterii feruginoase) înmagazinează în corpul lor oxizii de fer şi produc acumulări de limonit în păturile superioare ale solului. Alte bacterii (nitrificatoare), ca Nitrozomonas şi Nitrobacter oxidează amoniacul, transformându-l în nitriţi şi apoi în nitraţi.

Din cele expuse până aici, se observă cum, prin alterarea chimică, din mineralele complexe ale rocelor, se produc corpi mai simpli, cari se găsesc în diferite soluri.

In orizonturile superioare, în afară de pământul mineral, se acumulează humus şi alte substanţe organice, precipitate sau în stare de soluţiuni coloidale.

Sunt f. interesante procesele de descompunere ale substanţelor organice şi transformarea lor în humus neutru sau humus acid, după împrejurări.

Sub influenţa unei temperaturi şi umidităţi favorabile, a oxigenului şi bacteriilor, materia organică provenită din resturile şi ţesuturile animale şi vegetale, este transformată în humus. Transformările suferite de materiile organice constau în divizarea lor, în oxidaţiuni parţiale, pierderi de apă şi reducţiuni. „Structura organizată a elementelor vegetale şi animale dispare puţin câte puţin şi rezultatul final este o substanţă pulverulentă, de culoare brună sau negricioasă, care se numeşte humus“ 1)

După condiţiunile în cari s'a produs descompunerea materiilor organice, rezultă două feluri de humus.

1. Humusul dulce sau neutru chimiceşte, binefăcător vegetaţiei.

2. Humusul acid, care roşeşte hârtia de turnesol, periculos pentru vegetaţie.

Compoziţia humusului e f. complexă, variabilă şi greu de determinat. Din analizele făcute rezultă că humusul e format din materii minerale, cu compuşi organici în cari intră întotdeauna azotul 2)

Corpii organici extraşi din humus se clasează în două cate-

---

1) A. Jolyet—Traité pratique de Sylviculture. Pag. 305.
2) Idem. Pag. 306.

gorii: 1) Acizi cremici şi apocremici, de culoare brună, insolubili în alcalii, dar solubili, cel puţin parţial, în apă şi acizi.

2. Acizii humici negri, solubili în alcalii, dar insolubili în apă şi acizi.

Din analizele făcute asupra humusului dulce (neutru), rezultă că substanţele organice din humus conţin:

C	44—63 %
O	35—48 „
H	4—7 „
N	1—6 „

Studii noi au arătat prezenţa în humus a tuturor compuşilor organici rezultaţi din descompunerea substanţelor albuminoide. Azi se admite că substanţele humice sunt substanţe organice complexe, cu însuşiri coloidale.

Proprietatea fundamentală a acestor substanţe este de a se disolva coloidal în apă, adică de a forma cu apa soluţiuni imperfecte, în cari materia dizolvată e răspândită în granule formate dintr'un număr oarecare de molecule. Sub acţiunea unor soluţiuni saline, acide sau alcaline, aceste granule au proprietatea de a fixa pe suprafaţa lor cantităţi variabile din substanţele electrolite (săruri, acizi, alcalii) adăugate în soluţie, formând corpii numiţi de van Bemmelen *compuşi de absorpţiune.*[1] Prin formarea acestor compuşi, coloidul în suspensiune în apă se precipită, se coagulează. Unii corpi coloidali, prin spălare, pot pierde substanţa ce a provocat coagularea, pot adică trece dela starea de *gelă* la cea de *solă (gele reversibile).* Oricum însă, pe suprafaţa granulelor rămâne întotdeauna o cantitate din substanţa fixată.

Humusul dizolvat coloidal în apă, întâlneşte în pământ diferite săruri provenite din apele ploilor, îngrăşăminte, din descompunerea rocelor. etc. aceste săruri sunt prinse pe suprafaţa granulelor de humus, formându-se humus absorptiv saturat sau nesaturat, după cantitatea de săruri prezente. Humusul saturat se precipită şi astfel rămâne în sol în orizonturile superioare, mai ales în orizontul A, întreţinând fertilitatea solului. In felul acesta sunt reţinute în sol şi îngrăşămintele.

Humusul crud, cu însuşiri acide, dizolvat coloidal în apă,

---

1) G. André. Chimie Agricole. Pag. 20—33.

pătrunde mai adânc în sol, ducând cu el cantităţi însemnate de săruri, până când, devenind saturat, se precipită. Faptul că duce în profunzime substanţele minerale, apoi greutatea cu care dă plantei azotul, explică dece humusul acid nu e priincios vegetaţii.

In pământ, în afară de humus, se mai află în stare coloidală şi alţi corpi, de ex: Silicea — când se desface de silicaţi şi anume, înainte de a cristaliza, hidraţii de Al şi Fe, silicaţii de Al, hidrataţii ce se separă din feldspaţi prin fenomenul de kaolinizare. In starea aceas'a, aceşti corpi sunt duşi cu apa în profunzimea solului, unde, prin depunere, formează orizonturile de acumulare despre cari s'a vorbit mai sus.

Transformarea substanţelor organice în humus (érémacausis), prezintă o dublă importanţă:

1. Oferă solului elementul organic indispensabil, humusul.

2) Contribue la alterarea organică a rocelor — Cu acestea, revenim la transformarea rocelor în soluri. Desconpunerea organică necesitând oxigen, acesta e luat din mediul înconjurător care suferă astfel o reducţiune. Gipsul, în prezenţa substanţelor organice în descompunere, trece în sulfură de calciu vătămătoare. Acidul azotic e redus în acid azotos şi în urmă în amoniac.

Deasemenea lucrează asupra solului oarecari produse rezultate din descompunerile organice (gaze, coloizi nesaturaţi, etc). Hnmusul în special, din cauza însuşirilor sale coloidale, produce importante descompuneri a rocelor, când pătrunde cu apa în adâncime. Sărurile din roci sunt descompuse, iar ferul, calciul şi alcaliile sunt luate şi reţinute de humus. In urma acestei descompuneri, rocele devin albicioase, moi şi friabile.

Tot humusul produce descompunerea silicaţilor de Al şi alcalii; alcaliile (sodiul şi potasiul) sunt reţinute, iar acidul alumino-silicic trece în silicat de aluminiu hidratat amorf adică în argilă. Deasemenea. s'a constatat că podzolirea (albirea) pământului, e datorită tot humusului.

Cu acestea socotind încheată chestiunea genezei solurilor [1]) înainte de a trece la descrierea pricipalelor tipuri de soluri, să insistă.n puţin asupra *rolului humusului în sol.*

---

[1]) In afară de lucrările citate, in chestiunea genezii solurilor au fost folosite mult şi prelegerile ţinute de Dl. Prof. Em. Protopopescu Pache, elevilor secţiei silvice

Din punct de vedere fizic, humusul exercită o acțiune binefăcătoare asupra solului, dându-i coeziunea și structura cea mai favorabilă vegetației. In solurile nisipoase, humusul leagă materialul nisipos prea mobil, iar în cele argiloase, compacte, dă solului o structură mai afânată.

In virtutea însușirilor sale coloidale, are o mare putere de reținere a apei, proprietate foarte importantă, mai ales în solurile prea nisipoase, cari pierd repede apa.

Din punct de vedere chimic, humusul asigură fertilitatea solului, fiind o sursă de elemente nutritive pentru plante. Fiind un complex de substanțe organice, conține cantități însemnate de azot combinate. Despre modul cum azotul din humus și substanțele minerale sunt utilizate de plante, ne vom ocupa pe larg mai târziu, în altă lucrare.

Humusul este apoi o sursă însemnată de CO^2 în sol, necesar plantelor fără clorophkilă și atât de important în desagregarea rocelor. Elemente minerale fertilizante provenite din desagregare, sunt reținute sub formă de absorțiune de humus și puse la dispoziția plantelor. Tot astfel, prin formarea de compuși de absorpțiune, humusul reține îngrășămintele date solului.

Humusul este, însfârșit, un important isvor de fosfor și potasiu, necesare vegetației.

In rezumat, se poate spune că fertilitea solului e cu atât mai mare, cu cât cantitatea humusului neutru în sol este mai însemnată.

(Va urma)

Const. D. Chiriță
student silvic

CALENDARUL FLORILOR

In afară de florile înflorite înluna Mai, în Iunie mai înfloresc următoarele :

Arbori și Arbuști

Ailanthus glandulosa Cenușer. Götterbaum 27. Fam. Rutaceae-Xanthophyleae.

Amorpha fruticosa. L. Salcâm mic. Unform. Inchis-l-violacea. Fam. Leguminose Papilionaceae.

Atragene alpina L. Curpen de munte Alpenrebe. 3 sau violacee. Fam. Ranunculaceae.

lematis alpina M curpeniță. Alpenrebe. 3 sau violacee. Fam. Ranunculaceae.

Castanea vesca. Gaert. Castan. Kastanie. 2. Fam. Fagaceae

Caragana frutescens D. C. Salcâm sibiric.

Syn. Robinia frutescens L. Tufă lemnoasă. Erbsenstrauch. 2. Fam. Leguminosae-Papilionaceae.

Catalpa speciosa J. A. Ward.

„ bignoides Walt. Catalp cu frunza mare. Nordamer. Trompetenbaum. 3 Fam, Bignoniaceae.

Clematis vitalba. L. Viță albă. Curpen. Waldrebe, 3. Fam Ranunculaceae.

Cornus sanguinea. L. Sânger. Hartriegel. 3. Fam. Cornaceae

Coloneaster pyracantha. Spach. Bârcoace. Coloneaster. Zwergmispel. 3. Fam. Rosaceae.

Cylisus nigrigans. L, Lemnul bobuliu. Crozamă mare. Schwartzwerdender Geissklea 2. Fam. Leguminosae Papilionaceae.

Dryas Octopetala. L. Argințică, Cerențel. Silberwurz. 3. Fam. Rosaceae.

Ficus carica. L. Smochin. Feigenbaum. 0. Fam. Moraceae Artocarpoideae.

Genista tinctoria. L. Drobița. Ginistru. Färber Ginster. 2. Fam. Leguminosae. Papilionaceae.

Hibiscus syriacus. L. Ibisc siriac. Syrische Festblume. 3. sau violacee. Fam. Malvaceae.

Jasminum fruticans. L. Jasomie sălbatică. Jasmin. 2. Fam. Oleaceae Jasminoideae.

Juniperus nana. Wild. Jenuper pitic. Zwerg Wachholder. 0. Fam. Coniferaea Pinaceae.

Kerria japonica. D. C. Teișor. Trandafir galbin. Goldröschen 2. Fam. Rosaceae.

Liriodendron tulipifera. L. Arbore tulipifer. Tulpenbaum. partea petalei de sus 2—7 jos 1—2. Fam. Magnoliaceae.

Lycium vulgare. Dun. Cătina de garduri. Teufelszwirn. violacee 1. Fam. Solomaceae. Ața dracului.

Maclura aurantiaca. Nutt. Maclura galbenă. Gelbe Maclura 7. Fam. Moracea.

Paulovnia imperialis. Sieb. et. Zucc. Pavlovnia 1. Fam. Scrophulariaceae.

Platanus occidentalis. L. Platan apusean. Abendländische Platane 2—7 Fam. Platanaceae.

Platanus Orientalis. L. Platan oriental. Morgenländische Platane. 2—7 Fam. Platanaceae.

Plumbago capensis, Thumbg. Floarea amorului. Bleiwurtz 5. Fam. Plumbaginaceae.

Rhustyphina Oțetar. Essigbaum. 2—7 Fam. Anarcadiacee.

Rhododendron Kotschyi. Simk. Smirdar, Jederă, Merișor. Trandafir de munte. Alpenrose 1. Fam. Ericaceae.

Rosa centifolia L. Trandafir de dulceață, Trandafir roșu, Zentifolie 1. Fam, Rosaceae.

Rosa adenophora Kit. Trandafir de munte. Bergrose 1 Fam. Rosaceae.

Rubus fruticosus L. Mur. Bromberre 3—1. Fam. Rosaceae.

Salvia officinalis. L. Jale. Salvie de gradina. Gartensalbei. 5. Fam. Labiateae.

Spartium scoparium. L. Inistru de mături. Besenpfrime. 2. Fam. Leguminoseae. Papilionaceae.

Spartium pinceum. L. Bucsău. Binsenpfrime. 2. Fam. Leguminoseae. Papilionaceae.

Tamarix germanica. L. Cătină mică. Tamarişcă. Wachsbaum. 3—1. Fam. Tamaricaceae.

Myricaria germanica Desv. Cătină mică. Tamarişcă Wachs baum. 3—1. Fam. Tamaricaceae.

Tamarix galica. L. Cătină roşie. Tamarişcă roşie. Tamariske 1. Fam. Tamaricaceae.

Tilia grandifolia Ehrl. Tei cu frunza lată. Sommerlinde 2. Fam. Tiliaceae.

Tilia platyphyllos. Scop. Tei cu frunză lată. Sommerlinde 2. Fam. Tiliaceae.

Tilia argentea Desf. Tei alb. Morgenländische Linde 2. Fam. Tiliaceae.

syn. Tilia tomentosa. Moench. Tei alb. Morgenländische Linde 2. Fam. Tiliaceae.

Tilia alba. Wet. Kit. Tei alb. Morgenländische Linde 2. Fam. Tiliaceae.

Tilia parvifolia Ehrh. Tei cu frunză mică. Tei pucios Tei pădureţ. Winter Linde 2. Fam. Tiliaceae.

Tilia ulmifolia. Scop. Tei cu frunza mică. Tei puios. Tei pădureţ. Winter Linde 2. Fam. Tiliaceae.

Tilia vulgaris Hayne.

syn Tilia intermedia D. C. Tei roşu. Tei comun. Zwischen Linde. 3 - 2 Fam. Tiliaceae.

Vitis vinifera. L. Viţă de vie. Acrid. Weinrebe. 2—? Fam. Vitaceae.

Vitis hederaceae. Wild.

Ampelopsis Quinquefolia. Michaux.

Parthenocissus Quinquefolia. Plank. Viţa de canada. Viţa de vie sălbatică. Wilder wein 7. Fam. Vitaceae.

Plante erbacee şi ierboase.

Achillea millefolium L. Coada şoricelului. Alunele. Schafsgarbe. 3 sau 1 Fam. Compositea.

Aconitum lasianthum. Rehb. Omag galben. Geb. Eisenhut. 2 Fam. Ranunculaceae.

Aconitum authora. L. Omeag, Coif de fier galben. Sturmhut 2 Fam. Ranunculaceae.

Acorus calamus. L. Obligeană. Calm. Speteaza. Kalmus. 2 Fam Araceae.

Actea spicata. L. Orbal Christoforă. Jarba Christoforului. Christophskraut 3–2 Fam. Ranunculaceae.

Acanta longifolius, Host. Talpa ursului. Bärenklaue. rozee. „Acanthaceae".

Adonis autumnalis. L. Ruscuță tomnică. Cocoşel tomnatic. Blutströpfchen. 1—2 Fam. Ranunculaceae.

Adonis flammea. Jaq. Rascuță, Cocoşel roşu. Brennrohtes Teufelsauge. 1. Fam. Ranunculaceae.

Aegopodium Podagraria. L. Piciorul caprei. Geissfuss 1 sau 3. Fam. Umbellifereae.

Aethusa Cynapium. L. Pătrunjelul cânelui. Pătrânjică. Hundspetersilie. 3. Fam. Umbelliferae.

Agrostenia Githago. L. Neghină. Kornrade. purpurii. Fam. Cariaphillaceae.

Agrostis canina. L. Bucățel. Hundsstraussgras. 1 sau violace Fam. Gramineae.

Agrimonia Eupatoria. L. Turița mare. Odermennig. 2. Fam. Rosaceae.

Agropyrum repens. P. Beauv. Pir. Quecke. 7. Fam. Gramineae.

Triticum repens. L. Chir. Fam. Gramineae.

Agrostis spica venti. L. Jarba vântului. Windhalm 7 sau violace. Fam. Gramineae.

Alchemilla vulgaris. L. Crețişoare. Plască. Frauenmantel. 7—2. Fam. Rosaceae.

Allium oleraceum. L. Aiu sălbatic. Gemüse Lauch. 3—7. Fam. Liliaceae.

Allium schoenoprasum. L. Arbagic. gem. Schnittlauch. 1. Fam. Liliaceae.

Allium cepa. L. Ceapă. Zwiebel. 3. Fam. Liliaceae.

Allium porrum. L. Praz. Poriu. Poree. Porei. rozee. Fam. Liliaceae.

Allium rotundum. L Aiu. Runder Lauch. purpurii. Fam. Liliaceae.

Allium ascalonicum. L. Hasme. Saloţa. Schlottenlauch. 5. Fam. Liliaceae.

Althaea pallida. W. et. Kit. Nalbă rumenă. Eibisch. I sau lila. Fam. Malvaceae.

Alyssum incanum. L. Ciucuşoară, Steinkraut. 3. Fam. Cruciferea.

Alopecurus pratensis. L. Coada vulpei. Wiesenfucsschwanz. 7. Fam. Gramineae.

Alisma. plantago. L. Limbariţa. Limba broaştei. Froschlöffel, 3 sau rozee. Fam. Alismataceae.

Amaranthus retroflerus. L. Ştir. Ştir sălbatic. Rauchariger Amerant. Fam. Amarantaceae.

Anagallis arvensis. L. Scânteuţă. Rocoină, Rote Miere. 1. Fam. Primulaceae.

Anchusa officinalis. L. Miruţă. Limba boului. Ochsenzunge. I sau violet. Fam. Borraginaceae.

Anthusa italica. Retz. Limba boului. Ochsenzunge. 5. Fam. Borraginaceae.

Anthemis arvensis. L. Romaniţă de câmp. Hundskamille. 3. Fam. Compositae.

Anthemis tinctoria. L. Floare de perină. Bumbişor. Färber Kamille 2. Fam. Compositae.

Anthemis cotula. L.. Floare puturoasă. Romaniţă puturoasă. Stinkende Hundskamille. 3. Fam. Compositae.

Anthericum ramosum. L. Liliuţa. ästige Graslilie. 3. Fam Liliaceae.

Anemone alpina. L. Sisinei de munte. Teufelsbart. 3 sau rozee. Fam. Ranunculaceae.

Antirrhrinum majus. L. Gura leului. Löwenmaul. 1—3 Fam. Scrophulariaceae.

Aira caespitora. L. Păiuş. Pipiriguţă. Schmiele. Violacea Fam. Gramineae.

Ajuga chamaepithys. Schneb, Tămâiţa de câmp. Gelbblumiger Günsel. 2 Labiate. Fam. Borraginaceae.

Ajuga genevensis. L. Suliman, Vineţia. Genfer Günsel. 3 rar 1 sau 3. Fam. Borraginaceae.

Ajuga italica Retz. Limba - boului. Ochsenzunge 5. Fam. Borraginaceae.

Arabis alpina. L. Gâscariță. Alpengänse Kresse 3. Fam. Cruciferae.

Arabis hirsuta. Scop. Gâscariță pĕroasa. Rauhhaarige Gänsekresse. 3. Fam. Cruciferae.

Arabis glabra. Bernh. Fam. Cruciferae.

Turritis glabra. L. Turicel. Turicea. Turnița. Turmkraut 3—2. Fam. Gruciferae.

Arnceria vulgaris. Wild. Garoafă. Grasnelke 1 sau lila. Fam. Plumbaginaceae.

Arnica montana. L. Arnică. Carul pĕdurilor, Podbeal de munte. Arnica 2. Fam. Compositeae.

Artemisia dracunculus. L. Tarhon. Estragon 5. Fam. Compositeae.

Asperula tinctoria, L. Lipitoare de vopsit. Förber Meier 3. Fam. Rubiaceae.

Asperula cynanchica. L. Lipitoare, Hügel Maier 3. Fam. Rubiaceae.

Astragalus glycyphyllos. L. Unghia găiei. Unghia găinei. Süse Bärenschotte. 2—7 Fam. Leguminoasae Papilionaceae.

Astragalus omobrychis L.]Coșaci, Langfahnige Bärenschotte. 5. Fam. Leguminoasae Papilionaceae.

Asplenium adiantum nigrum. L. Părul maicei Domnului. Schwartzer. Streifenfarm. 0 Fam. Polypodiaceae.

Aster chinensis. L.

Callistephus chinensis. Nees. Ochiul boului de Toamnă. Rotoțele. Ruși de toamnă. Garten Astern 1. 3. 5 sau pestrițe. Fam. Compositae.

Asparagus officinalis. L. Sparanghel. Spargă. Spargel. 3—7 Fam. Liliaceae.

Asparagus tenuifolius. Lam. Sparanghel-sălbatic. Wilder Spargel. 3. cu verzi Fam. Liliaceae.

Astrantia major. L. Ștevie. Thalstern. 3 sau rozee Fam. Umbelliferae.

Atropa Belladona. L. Mătrăgună. Nadragulă. Doamna Codrului. Cireașa nebunilor. Tollkirsche. 4. violete. Fam. Solonaceae.

Avena elatior. L. 0 Fam. Gramineae.

Arrhenatherum elatius. Mest şi Koch. 0. Fam. Gramineae.

Holcus avenaceus. Scop. Ovăscior. Ovăz francez. Französ Raigras 0. Fam. Gramineae.

Ballota nigra. L. Căluşe. Schwarznessel. Gottvergess. 1. Fam. Labiateae.

Bartsia alpina. L. Bursucă. Frauentreue. violete închise Fam. Scrophulariaceae.

Biscutella laevigata. L. Ochelăriţă. Brillenschotte 2. Fam. Cruciferae.

Borrago officinalis. L. Limba Mielului. Boranţă. Arăţel. Borelsch. 5. Fam. Borraginaceae.

Bryonia alba. L. Impărătească, Curcubeţea, Titva de pământ. Schwarzbeerige Zaunrübe. 3—7. Fam. Cucurbitaceae.

Brassica napus. L. Napi. Erdkohlrabi. 2. Fam. Cruciferae.

Brachypodium pinnatum. P. Beauv. Obsâgă. Obsigă păroasă. Gefiderte Zwenke. 7—2. Fam. Gramineae.

Brachypodium silvaticum. Roem. Obsâga de pădure. Wald Zwenke. 7—2. Fam. Gramineae.

Bromus secalimus. L. Jarba oraşului. Usigă. Rogen Trespe. 0. Fam. Gramineae.

Briza media. L. Tremurătoare. Zittergras. 7 sau violacee. Fam. Gramineae.

Brasica oleraceae. L. Varză. Curechiu. Kraut. Fam. Cruciferae.

Bunias erucago. L. Hreaniţa. Keulchen. Zackenschotte. 2 Fam. Cruciferae.

Bunias orientalis. L. Colţu lupului. Oriental Brăbin. Zackenschotte. Fam. Cruciferae.

Bupleurum. rotundifolium. L. Urechea iepurelui. Urechelniţă. Hasenohr. 2. Fam. Umbelliferae.

Butomus umbellatus. L. Roşaţea. Păpurică. Crin de baltă. Wasserliesch. Blumenbinse. 1. Butomaceae.

Calendula officinalis. L. Floarea aurului Filimică. Călinică. Roşaliţa. Goldblume. 2 sau 2—1 Fam. Compositeae.

Camelina sativa. Crantz. Lubiţ. Gălbenuş. Leindotter 2. Fam. Cruciferae.

Campanula glomerata. L. Clopoței · ghemuiți. Ciuciure. Geknäuelte, Glockenblume. 5. sau violele. Fam. Campanulaceae.

Campanula rapunculus L. Clopoței. Rapunzel Glockenblume. 5. Fam. Campanulaceae.

Campanula persicifolia. L. Bășina porcului. Clopoțică. Glockenblume. 5 rar 3. Fam. Campanulaceae.

Campanula cervicaria. L. Clopoțica cu frunza capul năpârcei. Natterkopfblättrige Glockenblume. 5. Fam. Campanulaceae.

Campanula persicifolia. L. Clopoței cu frunza de persecă. Pfirsichblättrige Glockenblume. 5 rar 3. Fam. Campanulaceae.

Campanula patula. L. Clopoței răspândiți. Ausgebreitete Glockenblume. roșiatee violete. Fam. Campanulaceae.

Campanula latifolia. L. Clopoței cu frunza lată. Breitblättrige Glockenblume. 5. Fam. Campanulaceae.

Canna indica. L. Cana. Belșița. Kanna. Ind. Blumenrohr. 2. 1. carmin. Fam. Cannaceae.

Carum bulbocastanum. Koch.
Bunium „ L. Alunele, castane de pământ. Măndănaci. Erdkastanie. 3. Fam. Umbeliferae.

Carum Petroselinum. Benth.
Apium „ L.
Petroselinum sativum. Hoffm. Pătrunjel. Petrinjel. Petersilie. 7 - 2. Fam. Umbeliferae.

Carduus acanthoides. L. Spin, Scaiete. Stachel. Distel. purpuriu 1. Fam. Compositae.

Carduus nutans. L. Ciulin, Scaiete. Nickende Distel. purpurul. Fam. Compositae.

Cardamine impatiens L. Râjnică. Spring. Schaumkraut. 3 Fam. Cruciferae.

Carex hirta. L. Bir roșu. Kurzhaarige Segge. 0. Fam. Cyperaceae.

Cenchrus racemosus. L.
Trajus racemosus. L. Desf. Iarbă-scăioasă. Klettengras. 7. Fam. Gramineae.

Cerastium arvense. L. Cornuț. Acker Hornkraut. 3. Fam. Caryophyllaceae.

Centaurea Cyanus. L. Vinețele. Albăstriță. Floarea grâului. Kornblum. 5. Fam. Compositae.

Centaurea benedicta. L. Schinel. Spinnendiestel. 2. Fam. Compositae.

Cnicus benedicta. L. spinele paiajenului.

Centaurea plumosa Lam.

Syn. Centaurea nervosa. Willd. Slăvoc. Floarea grâului roşie. Dioc. Rote Kornblume 1. Fam. Compositae.

Centauerea-spinulosa. Rachel. Ciolobot Slăvoc Flockenblume Violacee. Purpurii. Fam. Compositae.

Centauerea jacea. L. Slăvoc comun. gemeine Flockenblume 1. Fam. Compositae.

Centauerea phrygia. L. Slăvoc ciucurat. Fransen Flockenblume. 1. Fam. Compositae.

Cerinthe minor. L. Pidosnic. Lomnoroasă. Cerițică. Wachsblume. 2. Fam. Borraginaceae.

Chenopodium album. L. Spanacul ciobanilor. Iarbă înfăinată. Gänsefuss. 7. Fam. Chenopodiaceae.

Chenopodim botrys. L. Tămâiță Weichhaariger Gänsefuss. 7-2 Fam. Chenopodiaceae.

Chaerophyllum bulbosum. L. Baraboi. Alunele. Kälberkopf Pimperlimping. 3 Fam. Umbelliferae.

Chaiturus marrubiastrum L. Coada-Mâței. Katzenschwantz. rosee Fam. Labiate.

Chrysanthemum macrophyllum. W. et. Kit.

syn. Pyrethrum macrophyllum. Willd.

Tanacetum macrophyllum. Schultz. Vetricea. Wucherblume. 3—2 Fam. Compositeae.

Chrysanthemum Leucanthemum. L.

syn. Lemanthemum vulgare- Lank. Mărgariță. Aurată. Grosse Massliebe. 3. şi femele central 2. Fam. Compositeae.

Chrysanthemum Parthenium Pers.

syn. Pyrethrum Parthenium Smith sau Granat. Matricea. Iarbă amară. Camomila mare.

Tanacetum Mutterkraut. 3. şi femele centrale 2. Fam. Compositeae.

Chrysanthemum inodorum. Romanița nemirositoare. Falsche Kamille. 3. şi foile centrale 2. Fam. Compositeae.

Cichorium intybus L. Cicoare. Cicorie. Zichorie. Wegwarte 5. Fam. Compositeae.

Cirsium arvense Scop. Pălămidă. Feld Kratzdistel liliachi roş 3. Fam. Compositeae.

Clematis erecta Luminoasă. Năprasnică. Steife Waldrebe 3 Fam. Ranunculaceae.

Clematis integrifolia. L. Clocoţei. Dosnică vânătă. Indărătnică. Wiesen Clematis 5. Fam. Ranunculaceae.

Cochlearia armoracia. L.

syn. armoracia rusticana Fl. Well. Hrean. Irean. Meerrettig.

3. Fam. Cruciferea.

Convolvulus arvensis. L. Volbură. Volvură Cămaşa lui. Dumnezeu. Acker Winde 3. sau 1. Fam. Convolvulaceae.

Convolvulus purpureus. L. Zorele, Holboră. Trichterwinde. 1. Fam. Convolvulaceae.

Syn Ipomea purpureus. Lam.

Convolvulus tricolor. L. Zorele-pitice. Zorele de grădină. Gartenwinde 5—3—2. Fam. Convolvulaceae.

Convolvulus silvaticus W. et. Kit.

Calystegia silvatica. Gris. Cupa vacei. Volvura de pădure Waldwinde. 3. Fam. Convolvulaceae.

Coronilla varia. L. Coronişte. Cununiţă. Floare de trânşi. Sămăchişă. Bunde Kronwicke 3—1. Fam. Leguminoseae Papilionaceae.

Coriandrum sativum. L. Coriandru. Koriander. 3. Fam. Umbelliferae.

Cornopus Ruelli. All.

Senebiera. Cornopus. Poir, Talpa stâncei. Feldkresse. 3. Fam Cruciferae.

Crepis setosa Haller.

Barkhausia setosa D. C. Gălbenuşi. Borstige ripau. 2. Fam. Compositae.

Crepis foetida L.

syn. Barkhausia foetida: D. C. Sunătoare. Schnabel ripau. 2. Fam. Compositae.

Cucumis melo. L. Pepene galbene. Zuckermelone. 2. Fam. Cucurbitaceae.

Cucumis citrullus Ser,

Cucurbita citrullus L. Pepene verde, Lubeniţa Wassermelone. 2. Fam. Cucuribitaceae.

Cucumis sativus. L. Castraveți. Crastavej. Gurke. 2. Fam. Cucurbitaceae.

Cucurbita pepo. L. Bostan. Curcubată, Dovlac. Feldkürbis. 2. Fam. Cucurbitaceae.

Cucurbita melopepe. L. Bostan. alb. Curcubată turcească, Dovlac turcesc. Türkenkürbis. 2. Fam. Cucurbitaceae.

Cynosurus cristatus. L. Peptănăriță. Kammgras. 0. Fam. Gramineae.

Dactylis glomerata. L. Noduroasă. Knäulgras. 1 sau violete. Fam. Gramineae.

Daucus carota. L. Morcov. Morconi. Rușinea fetei. Möhre 3 sau rozee. Fam. Umbelliferae.

Delphinium consolida. L. Nemțișor-de-câmp. Pintenaș. Dosnică. Feld Rittersporn. 5 rar 3 sau rozee. Fam. Ranunculaceae

Delphinium elatum. L. Pintenaș înalt Nemțișor. Hoher Rittersporn. 5. Fam. Ranunculaceae.

Delphinium ajacis. L. Nemțișor de grădină. Dosnică de grădină. Pintenaș de grădină. Garten Rittersporn. 5 sau 1 rar 3. Fam. Ranunculaceae.

Dianthus compactus. Kit. Garoafe. Garofița de munte. Nelke. 1. Fam. Caryophyllaceae.

Dianthus carthusianorum L. Garofițe. Cuișoare de câmp. Karthäusernelke. Fam. Caryophyllaceae.

Dianthus barbatus. L. Garofițe. Cuișoare de grădină. Bart. Nelke 1 sau 3. Fam Caryophyllaceae.

Dianthus superbus. L. Garofea-de-munte. Pracht oder Federnelke. 1. Fam. Caryophyllaceae.

Dianthus azmeria. L. Cuișoară. Garofea aspră. Rauhe Nelke. 1 cu pete 3. Fam. Caryophyllaceae.

Digitalis ambigua. Mur.
syn Digitalis grandiflora. Lam. Degetar, Degețel, Fingerhut. 2. Eam. Scrophulariaceae.

Digitalis purpurea. L. Degetar roșu, Degetăriță, Purpurroter Fingerhut. 1 Fam. Scrophulariaceae.

Digitalis lutea. L. Degetar galben. Gelber Fingerhut. 2. Fam. Scrophulariaceae.

Dorycnium herbaceum. Vill. Sulițică. Sunătoare. Trifoiul caprelor. Bartklee. Gemswurz. 3. Fam. Leguminoseae. Papilionaceae.

Dryas octopetale L. Arginţică. Cerencel. Silberwurz 3. Fam. Rosaceae.

Echium vulgare. L. Jarba şearpelui. Natterkopf 5 rar 1 sau 3. Fam. Borranginaceae.

Echium vulgare. L. Viperină.

Echium altissimum Jacq. Coada vacei. Jarba şearpelui albă. Weisser Natterkopf. 3. Fam. Borraginaceae.

Epilobium hirsutum. L. Pufuliţe. Sburătoare. Weidenröschen. 1. Fam. Oenotheraceae.

Equisetum hiemale. L. Pipirig. Winterschachtelhalm. 0. Fam. Equisetaceae.

Eryngium planum. L. Scai vânăt. Flachblättrige Mannstreu violacee. Fam. Umbelliferae.

Erigeron canadensis. L. Bătrânis. Spirincea Kanadische Dürrwurz 3. Fam. Compositae.

Erigeron acris. L. Bunghişor. Steluţa. Scharfe Dürrwurz rosee sau violeta. Fam. Compositae.

Erythrea centaurium. Pers. Floarea pământului. Potroacă. Tausengüldenkraut. 1 rar 3 Fam. Gentianaceae.

Ervum hirstum. L. Cosiţa. Linte tremurătoare. Zitterlinse. 5 Fam. Leguminosae. Papilionaceae.

Vicia hirsuta. Kock.

Ervum lens. L.

syn Lens esculenta. Moemch. Linte. Linse. 3. cu vinişoare liliachii. Fam. Leguminosae. Papillionaceae.

Erysinum Wittmannii Zaw.

syn, Erysinum Wachlengergii. Simk, Micsandre sălbatice. Schottendotter. 2. Fam. Cruciferae.

Erysinum orientale. R. Br. Micsandre orientale. morgenländische Schottendolde. 3 - 2. Fam. Cruciferae.

Erysinum cheiranthoides L. Micsandre cu frunza lustră, Lackartiger Schottendolde. 2. Fam. Cruciferae.

Euphorbia dulcis. Jacq. Ariu dulce, Süsse Wolfsmilch. 2. Fam. Euphorbiaceae.

Euphorbia esula. L. Aior. Ariu comun. Laptele cânelui. Gemeine Wolfsmilch. 2. Fam. Euphorbiaceae.

Euphorbia amygdaloides. L. Arin cu frunză de migdal. Mandelblättrige Wolfsmilch. 2. Fam. Euphorbiaceae.

Euphorbia verrucosa Lam. Arior. Ariu râios. Warzige Wolfsmilch. 2. Fam. Euphorbiaceae.

Euphorbia segetalis L. arior Ariu de câmp. Acker Wolfsmilch 2. Fam. Euphorbiaceae'

Festuca ovina L. Păius. Părul cânelui. Schafschwingel. 0. Fam. Gramimeae.

Galium Aparine. L. Turiță, Lipici-Scai mărunt. Klebkraut 3. sau 7. Fam. Rubiaceae,

Galium Schultesii. Vest. Cucuță, de pădure. Smăcuță. Labkraut. 3. Fam. Rubiaceae.

Galium verum, L. Drăgaică. Sânziene galbene, Florile lui Sft. Ioan. Labkraut 2. Fam. Rubiaceae.

Galega officinalis. Iarba ciumei. Ciumărea. Geissraute. liliachii. Fam. Leguminoase Papillionaceae.

Glaucium corniculatum, Curt.

Glaucium phoeniceum Gaert. Mac cornuț. Paparună. Roter Hornmohn. 1. Fam. Papaveraceae.

Gentiana excisa. Presn.

Gentiana acaulis. L Cupe. Ghințură, Stengelloser Enzian. 5. Fam. Gentianacea.

Geranium pratense. L. Greghetin. Ciocul Berzei, Storchschnabel. 5 rar lila, Fam. Geraniaceae.

Geranium macrorrhizium. L. Priboi, grosswurzeliger Storchschnabel 1. Fam. Geraniaceae.

Geranium alpestre. Schur. Briboi purpuriu. Purpurroter Storchschnabel 1. Fam. Geraniaceae.

Geranium sanguineum. L. Briboi roşu ca sângele. Blutroter Storchschnabel 1. Fam. Geraniaceae.

Geranium silvaticum L. Briboi de pădure. Wald. Storchschnabel 1. violet. Fam. Geraniaceae.

Geranium robertianum. L. Năprasnică. Priboi căpresc. Stikender Ruprecht. 1. Fam. Geraniaceae.

Geranium rotundifolium. L. Briboi cu frunza ovală. Rundblättinger Storchschnabel. 1 Fam. Ceraniaceae.

Geranium lucidum. L. Briboi lucios. Glänzender Storchschnabel. purpuriu. 1. Fam. Geraniaceae.

Geranium molle. L. Briboi moale. Weicher Storchschnabel. purpuriu. Fam. Geraniaceae.

Geum urbanum. L. Cerențel. Cuișoriță. Gemeine Nelkenwurz. 2. Fam. Rosaceae.

Glycyrrhiza echinata. L. Lemn dulce. Rădăcină dulce. Süssholz, lilachii. Fam. Leguminosae. Papillionaceae.

Glyceria fluitans. R. Br. Jarbă dulce. Jarba manei. Rourică. Mannagras. 0. Fam. Graneiuceae.

Gnaphalium dioicum. L.

Antennazia dioire. Gaertn. Talpa mâței. Katzenpfötchen. 3 sau rozee. Fam. Compositeae.

Gratiola officinalis. Veninariță. Mila Domnului. Gottes Gnadenkraut. 3 sau Rozee. Fam. Scrophulariaceae.

Heracleum Sphondilium. L. Crucea Pământului. Brânca ursului. Bärenklaue. 3 sau rozee. Fam. Umbeliferae.

Heracleum sibiricum. L. Brânca ursului galbenă. Gelbe Bärenklaue. 2. Fam. Umbeliferae.

Heliotropium europaeum. L. Vanilie-sălbatică. Europ. Sonnenwende. 3 sau violacee. Fam. Borraginaceae.

Helichrysum orientale. Tourn. Imortela galbenă. gelbe Strohblume. 2. Fam. Compositeae.

Hesperis matronalis. L. Nopticoasă. Violă de noapte. Nachtviole. 3 sau lila. Fam. Cruciferae.

Hibiscus esculeatus L. Bame, Essbare Eibisch. 2 centru 4 sau viola. Fam. Malvaceae.

Hieracium aurantiacum. L. Rusuliță. Sângeroasă. Orangerothes Habichtskraut. 1 portocaliu. Fam. Compositeae.

Hieracium auricula. L. Vulturică. Mausörchen Habichtskraut. 2. Fam. Compositeae.

Hieracium praealtum. Vill. Rusuliță 'naltă Hoher Habichtskraut. 2. Fam. Compositeae.

Hieracium pratense. Tausch. Rusuliță de câmp. Wiesen Habichtskraut. 2. Fam. Compositeae.

Hieracium murorum. L. Rusuliță de zid. Mauer Habichtskraut. 2. Fam. Compositeae.

Hieracium silvaticum. Sm. Rusuliță de pădure. Wald Habichtskraut. 2. Fam. Compositeae.

Hippuris vulgaris. L. Coada calului. Tannenwedel. 7. Fam. Halorrhagidaceae.

Holcus lanatus. L. Flocoșică. Ovăs dulce. Honiggras. 3 sau 1. Gramineae.

Hordeum vulgare. L. Orz. Gemeine Gerste. 0. Fam. Gramineae.

Hordeum europaeum All.

Elymus „ L. Orz pădureţ Haargras. 0. Fam Gramineae.

Hyoscyamus niger L. Măsălăriţă. Nebunăriţă. Bilsenkraut. 2. cu vinişoare violete. Fam. Solomaceae.

Hypericum perforatum. L. Jarba lui Sf. Joan. Pojarniţă. Johanniskraut. 2. Fam. Hypericaceae.

Hypericum quadrangulum. L. Sovârvariţă. Pojarniţă în patru dungi. Vierkantiges Hartheu. Fam. Hypericaceae.

Hypocoeris radicata. L. Buruiană-porceescă. Ferkelkraut. 2. Fam. Compositae.

Iberis umbellata. L. Limba-mărei. Limbuşoară, Bauernsemf. 3. rosee sau 1. Fam. Cruciferae.

Inula britannica. L. Oman englez. Sovârvăriţă. Engl. Alant. 2. Fam, Compositae.

Impatiens balsamina L.

Balsamina hortensis. Desp. Balsamine. Persecei. Canale. Balsamine 3. 1 sau pestriţe. Fam. Balsaminaceae.

Isatis tinctoria L. Drobuşor. Cordamon. Färbeweid. 2 Fam. Cruciferae.

Lactuca sativa. L. Lăptuci. Lăptucă. Lattich. Fam. Compositae.

Lactuca sativa. L, var.

„ capitata. D. C. Salată. Kopfsalat. 2 Fam. Compositae.

Latuca sativa L.

vor. crispa D. C. Salată creaţă. Krausser Pflücksalat. 2. Fam. Compositae.

Lampsana communis. L. Sgrăbunţica. Jarba sgaibei. Salata epurelui. Hasenlattich 2. Fam. Compositae.

Lappula myosotis. Moench. sau Myosotis lappula. L.

syn. Echinospermum lappula. Lehm. Lipici. Turiţă. Sămânţa Ariciului. Igelsame. 5. Fam. Borraginaceae.

Latyrus odoratus. L. Sângele voinicului. Măzăriche mirositoare. Wohlrichende Wicke. 1—3 sau violete. Fam. Leguminosae Papillionaceae.

Latyrus pratensis. L. Lintea pratului. Măzăriche de câmp. Wiesen Platterbse. Fam. Leguminosae Papilionaceae.

Latyrus tuberosus. L. Oreşniţa. Bobuşor Măzăriche. Erdnusz. 1. purpurii. Fam. Leguminosae Papilionaceae.

Lavatera thuringiaca. L. Puţa cocoşului. Sălvie albă. Nelbă. Salbei. rozee. Fam. Malvaceae.

Lemna minor. L. Lintiţă. Lintiţă de apă. Kleine Wasserlinse. 7. Fam. Lemnaceae.

Lemna gibba. L. Lintiţă gâbă. Bucklige Wasserlinse. 7. Fam. Lemnaceae.

Lemna polyrrhiza. L. Lintiţă cu multe rădăcini. Vielwurzelige Wasserlinse. 7. Fam. Lemnaceae.

Leonorus cardiaca. L. Coada leului. Talpa gâştei. Creasta cocoşului. Löwenschweif. rozee. Fam. Labiate.

Leonorus marrubiastrum. L.

syn, Chaiturus marrubiastrum. L. Coada mâţei. Katzenschweif. rozee. Fam. Labiate.

Lepidium alpinum.

Nocaea alpina Rchb.

Hutchinsia alpina R. Br. Nocila. Alpengems-Kresse. 3. Fam. Cruciferae.

Lepidium sativum. L. Cresor. Gartenkresse. 3. Fam Cruciferae.

Lepidium sativum. L. Creson. Gartenkresse. 3. Fam. Cruciferae.

Lepidium campestre. L. Chreniţă. Urda vacei. Feldkresse. 2. Fam. Cruciferae.

Lilium candidum. L. Crin de grădină. Crin alb. Garten Lilie. 3. Fam. Liliaceae.

Lilium martagon, L. Crin de pădure. Crin pestriţ. Türkenbund lilie. 2. 0. 2. violacee. Fam. Liliaceae.

Linaria vulgaris. Mill. Inăriţă, Inişor. Inul Doamnei. Frauenlache. 2. Fam. Scrophulariaceae.

Linum usitatissimum. L. In. Lein. Flachs. 3. Fam. Linaceae.

Linum flavum. L. In galben. Gelbblütigar Lain. 2. Fam. Linaceae.

Linum hirsutum. L. In mare, In păros. Grosser Flache, liliachii. Fam. Linaceae.

Linum austriacum. L. Jneaţă. Inuşor. In de câmp. Gem. Lein. 5. Fam. Linaceae.

Limosella aquatica. L. Limosela de apă, Canarul bălţii. Schammling. rozee. Fam. Scrophulariaceae.

Listera ovata. R. Br. Coada şobolanului. Puţa cocoşului Kaltenshwantz, 7–2. Fam. Orchidaceae.

Lolium temulentum. L. Sălbăţie. Obsigă. Taumellolch. 0 Fam Gramineae.

Lolium perenne. L. Zizanie. Iarbă englezească. Raigsas. 0. Fam. Gramineae.

Lupinus albus. L. Cafeluţe. Cafeluţa lupului. Wolfsbohne 3. Fam. Leguminosae papilionaceae,

Lupinus luteus. L. Fasolea lupului. Nipralã. Wolfsbohne. 2. Fam. Leguminosae Papilionaceae.

Lychnis chalcedonica, L. Arsinic. Cruciuliţă. Floare de stea. Brennende Liebe. Feuernelke. 1 rar 3. Fam. Caryophyllaceae.

Lychnis coronaria Lam.

Agrostemma coronaria. L,

Coronaria tomentosa, A. Br. Curcubeu. Floarea cununei. Flocoşica. Kornrade. 1. Fam. Caryophyllaceae.

Lysimachia nummularia. L. Dreţe. Galbenele. Pfennig Kraut. 2. Fam. Primulaceae.

Lysimachia vulgaris. L. Gălbăşoară. Rădăcină de lungoare. Gemeiner Friedlos Punktirter. 1. Fam. Primulaceae.

Lysimachia punctata. L Iarbă de lungoare. Gemeiner Friedlos Punctirter. 2. Fam. Primulaceae.

Malva rotundifolia. L. Caşul popei. Nelbămica. Rundblätt Käsepappel. Malve. rozee albicioasă. Fam. Malvaceae.

Malva silvestris. L. Nalbă. Colăceii babei. Wilde Käsepappel 1. Fam. Malvaceae.

Matthiola annua. Sweet. Micsandre de vară. Sommer Levkoye. 1. 3. 5. 2. sau violete. Fam. Cruciferae.

Medicago sativa. L. Luţernă. Luzerne. 5. sau violete. Fam Leguminosae Papilionaceae.

Medicago falcata. L. Culbeceasă. Triforaş sălbatic. schwedische Luzerne. 2. Fam. Leguminosae Papilionaceae.

Melampyrum arvense. L. Condroniu. Grâul prepeliţei. Feld Wachtel Weitzen. 1. purpurii. Fam. Scrophulariaceae.

Melampyrum cristatum. L, Grâu negru. Grâul prepeliţe crestat. Ciormoiag. Kammähriger Wachtelweitzen. 3—5. Fam. Scrophulariaceae.

Melampyrum nemorosum. L, Sor cu frate. Carpenă. Miază noapte. Grâul prepeliței da dumbravă. Hain Wachtelweitzen. 2. Fam. Scrophulariaceae.

Melampyrum pratense. L. Grâul prepeliței de livadă. Wiesen Wachtelweitzen. 2. Fam. Scrophulariaceae.

Melilotus officinalis, Des. Sulfină. Trifoi mare. Iarbă de piatră. Gewöhnl. Steinklee. 2. Fam. Leguminosae Papilionaceae.

Melilotus albus. Desr. Sulfină-albă. Molotru alb. Weisser Steinklee. 3. Fam. Leguminosae Papilionaceae.

Melilotus Coeruleus Desz.

Trigonelle coerulea. Seringe. Sulfină albastră. Molotru albastru. Blauer Honigklee. 5. Fam. Leguminosae Papilionaceae.

Melissa officinalis. L. Roiniță. Matacină. Iarba roilor. Citronen melisse. 3. Fam. Labiatae.

Mercurialis annua. L. Trepădătoare. Brie. einjähr. Ringelkraut. 7. Fam. Euphorbiaceae.

Milium efusum. L. Meișor. Iarba flușturătoare. Flattergras. 0. Fam. Gramineae.

Momordica elaterium. L.

Ecballium elaterium. Rich. Plesnitoare. Springgurke. 2 Fam Cucurbitaceae.

Myosotis intermedia Link. Urechia soarecelui. Ochiul șarpelui. Mittl. Vergissmeinicht. 5. Fam. Borraginaceae,

Myriophyllum spicatum, L. Peniță. Ahrenblütiges Tausendblatt. 3. Fam. Halorrhagidaceae.

Myriophyllum verticillatum. L. Mălura băltei. Quirlblütig. Tausendblatt. 3. Fam, Halorrhagidaceae.

Narcissus poeticus. L. Zarnacadea. Dichter Narzisse 3. Fam. Amaryllidaceae.

Nasturtium palustre. D. C. Brâncuță. Hreniță de baltă. Sumpf Brunnen Kresse. 2. Fam. Cruciferae.

Sisymbrium palustre. Leyss. Brâncuță. Herniță de baltă. Sumpf.-Brunnen Kresse. 2. Fam. Cruciferae.

Nardus stricta. L. Iarbă aspră. Tăpoșică. Steifes Borstengrass. 0. Fam. Gramineae.

Nepeta nuda. L. Iarba mâţei despuiată. Poala Sfintei Marii. Nacktes Katzenkraut. 3. Fam. Labiatae.

Nepeta cataria. L. Cătuşnică. Iarba mâţei. Katzenkraut. 3—1. Fam. Labiatae.

Nigella sativa. L. Negrilică. Chimen negru. Schwarzkümmel. 3. sau 3—5. Fam. Ranunculaceae.

Nigella arvensis. L. Negruscă, Chimion de câmp, Feld Schwartzkümmel. 3 - 4. Fam. Ranunculaceae.

Nuphar luteum. Snith. Nufăr galben. Plumâna galbenă. Rosă de lac galbenă, Teichrose. Fam, Nymphaceae.

Nymphea alba L. Nufăr-alb. Rosă de lac albă. Weisse Seerose. 3. Fam. Nymphaceae.

Oenanthe crocata. L. goian. R bendolde 3. Fam. Umbelliferae.

Oenanthe phellandrium. Lam.

Phellandrium aquaticum. L. Mărăras, Mărariu bălţilor. Wasserfenchel. Rosskümmel 3. Fam. Umbelliferae.

Ononis hircina. Iacq. Osul iepurului. Sudoarea calului. Sălăriteare. Feld Hauhechel. rosee. Fam. Leguminoase. Papilionaceae.

Ononis spinosa. L. Dârmotin. Asudul calului. Doringe Hauhechel rosee. Fam. Leguminoase Papilionaceae.

Ononis arvensis. L. Osul iepurului de câmp. Feld Hauhechel. rosee Fam. Leguminoase Papilionaceae.

Origanum majorana. L. Măgheran. Maioran 1. sau 3. Fam. Labiatae.

Origanum vulgare. L. Sovârv. Solovârf. Ge aeinger Dost. 1. purpurii. Fam. Labiatae.

Orobanche ramosa. L.

Phelipea ramosa. C. A. Mey. Lupoaie; Busuioc sălbatic. Hanfwürgel. 3—5. Fam. Orobanchaceae.

Orobanche caryophyllaceae. Smith.

Orobanche Galii. Duby. Verigel. Săgeata lui Dumnezeu. Sommerwurtz. 2—1. Fam. Orobanchaceae.

Orobanche rubene. Wallr. Verigel roşu. Roter Hanfwürger. Fam. Orobanchaceae.

Papaver bracteatum. Lindl. Mac roşu de grădină. Roter Garten Mohn. 1. Fam. Papaveraceae.

Parnasia palustris L. Sopârlaiţa albă, Rosa studenţilor. Buruiana ficatului. Herzblatt. Leberkraut. Fam. Saxifragaceae.

Pedicularis campestris. Gris. Darie. Buruiana păduchelui. Läusekraut 2. Scrophulariaceae.

Pedicularis verticillata. Vârtejul-pământului. Păducheriu. Blättriges Läusekraut. 1. Fam, Scrophuliaceaea.

Pedicularis silvatica. L. Darie de pădure. Wald Läusekraut. 1. rosee rar 3. Fam. Scrophulariaceae.

Pedicularis palustris. L. Păducheri de baltă. Sumpf Läusekraut I. Fam. Scrophulariaceae.

Petunia nyctaginiflora. Juss. Petunie. 3 Fam. Solanaceae.

Petunia violacea. Lindl. Petunie violeta. Violete Petunie. purpuri violete. Fam. Solanaceae.

Phalaris arundinaceae L. Iarba albă. Panglicuţă. Bandgras. 0. Fam. Gramineae.

Phaseolus vulgaris. L. Fasole. Păsulă. Bohne. 3. sau rosee. Fam. Leguminoaseae. Papilionaceae.

Phaseolus multiflorus. Willd.

Phaseolus coccineus. L. Fasole Păsulă mare. Feuerbohne 1. sau 3 Fam. Leguminoaseae. Papilionaceae.

Phaseolus nanus. Fasole-Păsulă oloagă. Buschbohne 3. Fam. Leguminoaseae. Papilionaceae.

Physalis Alkekengi. L. Păpălău. Buruiana bubei. Cireaşa evreilor. Judenkirsche. 7—3—2. Fam. Solanaceae.

Phyteuma orbiculare. L. Bănică. Spinuţă. Rundköpfiger Rapunsel. 5. Fam. Campanulaceae.

Phleum pratense L. Iarba lui Timofti. Timofticâ. Timofteus Gras. 0. Fam. Gramineae.

Picris hieracioides. L. Amăruţă, Bitterich. 2. Fam. Compositae.

Pirola secunda. L.

Ramischia secunda. Garcke. Perişor, verdeaţa iernei. Wintergrün. 3. Fam. Pirolaceae.

Pirola rotundifolia. L. Verdeaţa iernei cu frunze ovale. Rundblättriges Wintergrünt 3. Fam. Pirolaceae.

Pirola umbellata. L. Verdeaţă umbeliferă. Doltenblütiges Wintergrüun. 1. Fam. Pirolaceae.

Pirola Chlorantha. Sw. Verdeaţă cu flori verzi Grünblütiges Wintergrün. 7—3. Fam. Pirolaceae.

Pirola minor. L. Verdeaţă mică. Kleines Wintergrün. 3 sau 1. Fam. Pirolaceae.

Pimpinela saxifraga. L. Petrinjel-sălbatic. Petrinjel-de-câmp] Steinpetersilie. 3. Fam. Umbeliferae.

Plantago maior. L. Pătlagină, Limba vacei. Grosser Wegerich. rozee. Fam. Plantaginaceae.

Poa trivalis. L. Şuvar de munte. Gem. Rispengras. 0. Fam. Gramineae.

Poa pratensis. L. Firuţă. Fân. Wiesen Rispengras. 7 sau violacee. Fam. Gramineae.

Poa anua. L. Hiruşor. Firicea. 1 jähr. Rispengras. 0. Fam. Gramineae.

Poa nemoralis. L. Iarbă-deasă. Hain Rispengras. 7. Fam. Gramineae.

Polemonium coeruleum. L. Scara-Domnului. Himmelsleiter 5 sau 3. Polemoniaceae.

Polygonum aviculare. L. Troscot. Troscovă. Buruiana porcului. Schweinregruse. Vogelköterich. 7 pe margini. 1. Fam Polygonaceae.

Polygonum bistorta. L. Răculeţ. Rădăcina şerpilor. Natterwurzel. 3—2. Fam. Polygonaceae.

Polygonum fagopyrum. L.

Fagopyrum esculentium. Moench. Hrişcă. Tătarcă. Buchweizen. rosee sau 3. Fam. Polygonaceae.

Polygonatum officinale. All.

syn. Polygonatum vulgare. Desf. Coada cocoşului. Pecetia lui-Solomon. Solomonssiegel. 3—7. Fam. Liliaceae.

Polygonatum vulgare. L. Fereguţă. Tüpfelfarn. 0, Fam. Polypodiaceae.

Portulaca grandiflora. Lindl. Agurijoară. Portulacă. Portulak. 2. 3. 1. sau rosee. Fam. Portulaceae.

Poterium sanguisorba. L. Cebarea, Pimpenellă, Pimpinele. 7—3. Fam. Rosaceae.

Potentila argentea. L. Scrintiloare. Potentila argentee. Silberweiser Gänserich. 2. Fam. Rosaceae.

Potentila palustris. Scop.

Comarum palustre. L. Buruiană de şeapte degete. Ochii de sânge. Blutauge. 1. Fam. Rosaceae.

Potentila procumbens. Sibth.

Tormentila reptans. L. Rumeneală. Gestreckter Gänserich. 3. Fam. Rosaceae.

Potentila recta. L. Buruiană-de-cinci degete, Galbenuşe. Fingerkraut. 2. Fam. Rosaceae.

Potentila silvestris Neck.

Potentila tormentila Schrank.

Tormentila erecta. L. Sclipeşti. Blutwurtz 2. Fam. Rosaceae.

Raphanus sativus. L. Ridiche. Garten Rettich 3 sau liliachii. Fam. Cruciferae.

Raphanus raphanistrum. L. Ridiche sălbatică. Hęderich. 2. sau 3. Fam. Resedaceae.

Reseda lutea. L. Rezedă sălbatică. Rechie. gelbe Resede 2—7. Fam. Resedaceae.

Reseda odorata. L. Rezetă mirositoare. Rozetă. Garten Resede. 2—7 Fam. Crassulaceae.

Rhodiola rosea. L. Ruja. Rosăcică. Rosenwurz. 2—1. Fam. Crassulaceae.

Sagitaria sagittaefolia. L. Săgeata apei. Săgeată. Pfeilkraut. 3. Fam. Alismataceae.

Sagina procumbens. L. Grăsătoare. Mastkraut. 3. Fam. Caryophillaceae.

Salvia Aethiopis. L. Serlai, Bale. Salvie ethiopia. Salbei. 3. Fam. Labiatae.

Salvia glutinosa. L. Cinstej. Salvie cleioasă. Klebrige Salbei. 2. Fam. Labiatae.

Salvia sclarea. L. Salvie cleioasă. Jarba sfântului Joan. Scharlachkraut, 5. Fam. Labiatae.

Sanguisorba officinalis. L. Sângerie. Măciulia luncei. Sorbestrea. Wiesenknopf. 4. Fam. Rosaceae.

Saponaria officinalis. L. Asagaci. Săpunele. Buruiana săpunului. Seifenkraut. Fam. Caryophyllaceae.

Saxifraga adscendens. L.

Saxifraga controversa. Sternb. Ochii şoarecelui. Saxifragă. indreptată. Aufsteigender Steinbrech. 3. Fam. Saxifragaceae.

Scabiosa columbria. L. Muşcatul dracului. Trauben Scabiose. 5 sau liliachii. Fam. Dipsacaceae.

Scabiosa lucida. Will. Sipică netedă. Glattblättrige Scabiose Fam. Dipsacaceae.

Scabiosa ochroleuca. L. Sipică galbenă. Scabiose. 1. 2. rar 1. Fam. Dipsacaceae.

Scabiosa sucira L.

Succisa pretensis. Moench. Rum. Floarea văduvilor, Buruiana Sft. Iosif. 5. rar 3. Fam. Dipsacaceae.

Scirpus lacustris. L. Pipirig. Rogoz de mare. Seesimse. 4—1. Fam. Cyperaceae.

Scirpus maritimus. L. Rogoz de mal. Strandsimse. 4. Fam. Cyperaceae.

Scirpus silvaticus. L. Ţipirig de pădure. Waldsimse. 7. Fam. Cyperaceae.

Scirpus holoschoenus. L. Pipirig bumbos. Knopfgrasartige Simse. 4. Fam. Cyperaceae.

Scirpus lacustris. L. Ţipirig, Piperig, Seesimse. 0. Fam. Cyperaceae.

Scleranthus perennis. L. Sincerică. Ausdauender Knauel. 3—7. Fam. Caryophyllaceae Sclerantheae.

Scolopendrium vulgare. Smith.

Scolopendrium officinarum. Schwartz. Năvalnic. Limba cerbului. Hirschzunge. 0. Fam. Polypodiaceae.

Scrophularia nodosa. L. Buberic. Rădăcină nodoroasă, Buruiana de hemoreide. Knotenwurtz. 7. Fam. Scrophulariaceae.

Scrophularia alata. Gilib.

Scrophularia umbrosa. Dumert. Iarbă neagră. Schatten Braunkraut. 4—1. Fam. Scrophulariaceae.

Secale cereale. L. Secară. Roggen. 7. Fam. Gramineae.

Sedum neglectum. Ten.

Sedum Hillebrandii. Fenzl.

Sedum Sartorianum. Boiss. Iarbă de soaldină. Găină grasă. Fetthenne. 2. Fam. Crassulaceae.

Sedum carpaticum. Reuss. Dragoste. Masa raiului. Gebirgsfetthenne, rosee-purpuriu. Fam. Crassulaceae.

Sedum album, L. Iarba de scaldină. albă. weisse Fetthenne 3. Fam. Crassulaceae.

Sedum acre. L. Buruiană de trânji. Buruiană de zid, Scharfer Mauerpfeffer. 2. Fam. Crassulaceae.

Senecio viscosus. L. Spălăcioasă. Cruciuliţă lipicioasă. Klebriges Kreutzkraut. 2. Fam. Compositae.

Senecio silvaticus. L. Spălăcioasă de pădure. Wald Kreutzkraut. 2. Fam. Compositae.

Sideritis montana. L. Incheitoare. Gliedkraut. 2. cupele. 4. Fam. Labiate.

Silene nutans. L. Miliţea. Beşicoasă. Leimkraut. 3—7. Fam. Caryophyllaceae.

Silene inflata. Smith.

Silene venosa. Gilib.

Silene vulgaris. Garcke. Guşa porumbului. Taubenkropf. 3. Fam. Caryophyllaceae.

Sinapis alba, L. Muştar alb. Weisser Senf. 3. Fam. Cruciferae.

Sinapis arvensis. L.

Brasica sinopis. Vis. Muştar de câmp. Acker Senf. 2. Fam. Cruciferae.

Sinapis nigra L.

Brasica nigra. Koch, Muştar negru. Schwarzer- Senf: 2 Fam. Cruciferae.

Solanum dulcamara. L. Lăsnicior. Buruiană dulce-amară. Bittersüss. violete. Fam. Solanaceae.

Sonchus arvensis. L. Susai. Ackergänsediestel. 2. Fam. Compositae.

Sonchus palustris. L. Susai de lac. Sumpf Gänsedistel. 2. Fam. Compositae.

Sonchus asper. Al. 1. Susai păros. Rauhe Gänsedistel. 2. Fam. Compositae.

Sonchus oleraceus. L. Susai spănacos. Kohlartige Gänsedistel. 2. Fam. Compositae.

Spergula arvensis. L. Hrana vacei. Spergel. 3. Fam. Caryophilaceae.

Spinacia oleracea. L. Spanac. Spinat. 7. Fam. Chenopodiaceae.

Spirea ulmaria. L. Creţuşca. Smântanică. Echtes Mädesüss. 8. Fam. Rosaceae.

Spirea aruncus; L. Barba-popei. Barba-ţapului. Geissbart. 2—2. Fam, Rosaceae.

Stachis betonica. Benth.

Betonia officinalis. L. Vindeceea. Iarba tăieturei. Zehrkraut. 1. Fam. Labiatae.

Stachis recta. L. gales-de-câmp, gales sălbatic. Gerader Ziest. 2. Fam. Labiatae.

Stachys silvatica. L. Bălbisă. Waldzist. 1. Fam. Labiatae

Stellaria nemorum. L. Steluță. Sternmiere. 3. Fam. Caryophyllaceae. Alsinoideae.

Stipa capillata. L. Păiuş. Pănuşiță. Haarförmiges Pfrimengras. O. Fam. Graminae.

Stipa pennata. L. Colilie. Părul zânelor. Federgras. O.

Symphytum officinale. L. Tătăneasa. Iarba lui Tatin. Tacinul. Beinheil. Beinwell. 1. rar 3. Fam. Borraginaceae.

Symphytum cordatum. W. et. Kit. Brustur-negru. Herzblätteriger Beinwell. 2. Fam. Borraginaceae.

Thalictrum augustifolium. Jacq. Ruțişor. Wiesenraute. 2. Fam. Ranunculaceae.

Thalictrum flavum. L. Rutişor galben. Rabarbura săracilor. gelbe Wiesenraute. 2. Fam. Rancunculaceae.

Thymelaea passerina. Cost. et. Germ.

Thymelaea arvensis. Lam.

Stellera passerina. L. Limba vrăbiei. Spatzenzunge. 7. Fam. Tymelaeaceae.

Thymus serphyllum. L. Cimbrişor. Cimbru de câmp. Feldquendl. 1. purpurii. Fam. Labiatae.

Tragopogon major. Jacg. Barba caprei. Bocksbart. 2. Fam. Compositae.

Trapa natus. L. Castane de baltă. Ciuline. Wassernuss. 3. Fam. Oenotheraceae.

Tribulus terrestris. L. Colțul babei. Cornaci Păduciernița. Burzeldorn. 2. Fam. Zygophyllaceae.

Trifolium alpestre. L. Trifoi de pădure. Waldklee. 1. Fam. Leguminoase ePapilionaceae.

Trifolium pratense. L. Trifoi roşu de luncă. Wiesen Klee. 1. Fam. Leguminoase Papilionaceae.

Trifolium procumbens. L. Trifoiaş. Trifoi galben. Liegender Klee. 2. Fam. Leguminoase Papilionaceae.

Trifolium arvenses. L. Papanaşi. Mațişori. Akerklee. Katzenklee. 3. sau rosee, Fam. Leguminoase Papilionaceae.

Trifolium rubens. L. Trifoi roşu. Roter Klee. 1. purpurii Fam. Legceae. Papilionaceae.

Trigonella coerulea. Geringe.

Melilotus coerulea Desr. Sulcină albastră Blauer Honigklee. 5. Fam. Leguminoase Papilionaceae.

Triticum dicoccum. Schrank. Grâu moale. Ammel Korn. 0. Fam. Gramineae.

Triticum spelta. L. Alac. Secară albă. Dinkel Spelz. 0. Fam. Gramineae.

Triticum durum. Des. Grâu Ghircă tare. Glasweizen. 0. Fam. Gramineae.

Triticum polonicum. L. Grâu alb. Grâu polonez. Polischer Weitzen. 0. Fam. Gramineae.

Triticum vulgare. Vill. Grâu com. Gem. Weitzen. 0. Fam. Gramineae.

Triticum turgidum. L. Grâu-englez, grâu mare. Engl. Weitzen. 0. Fam. Gramineae.

Valeriana dioica. L. Odolean, Valerian. Kleiner Baldrian. 3, sau 1. Fam. Valerianaceae.

Valeriana Officinalis. L. Valerian comun. Guşa porumbului. gebräuchlicher Baldrian. 1—3. Fam. Valerianaceae.

Veronica urticifolia. L. Iarba şarpelui. Sopârliţă. Veronică. Nesselblättriger Ehrenpreis. 5 sau 1 Schrophulaceae.

Verbascum phoeniceum. L. Coada lupului vânătă. Lumânărica vânătă, coada mieluluia vânătă. Königskerze, inchis violete. Fam Scrophulariaceae.

Verbena officinalis. L. Sporici. Vervenă. Verbeine Eisenhart. lila 3. 1. Fam. Verbenacene.

Vicia dumetorum. L. Măzăriche de gard, Heckenwicke. 1. violete. Fam. Leguminiosee Papilionaceae.

Vicia faba. L. Bob. Favă, Pferdebohne. 3 sau rosee. Fam. Leguminoaseae Papilionaceae.

Viola biflora. L. Viorele galbene. Zwiebelveilchen 2. Fam. Violaceae.

Utricularia vulgaris. L. Otrăţel de apă Wasserschlauch. 2. Fam. Lentibulariaceae.

Urtica urens. Ursică mică. Brennessel. 7. Fam. Urticaceae.

Zannichellia palustris. Mătriţă. Sumpf Zannichel. 0. Fam. Potamogetonaceae.

Zea mays. L. Păpuşoi. Porumb. Cucuruz, cu numeroase varietăţi. Mais. 0. Fam. Gramineae.

(Va urma)

Iosif Brebenariu
Ing. inspector silvic

LEGISLAŢIA SILVICA IN BULGARIA

D-l A. N. Pineta, avocat, spre a răspunde la întrebarea. Embaticul otoman pe bunurile rurale ale Statului continuat-a să existe sub dominaţia bulgară până la 28 Iulie 1913, data anecsarii Dobrogei Noui la Regatul Român? a dat publicitaţiei o importantă lucrare purtând titlul: Regimul bunurilor imobiliare rurale în Dobrogea-Nouă, în care se vorbeşte despre regimul silvic în vigoare (legislaţia otomană) la constituirea Bulgariei în principat, despre prima lege bulgară asupra pădurilor din 28 Decembrie 1883, publicată în Monitorul Oficial respectiv la 10 Ianuarie 1884, precum şi despre legea pădurilor promulgată la 25 Februarie 1904, prin care s'a abrogat legea forestieră din 1897, precum şi toate legile şi dispoziţiile contrarii.

Pentru că este interesant a cunoaşte cât mai precis regimul silvic care a fost în vigoare în Cadrilater în timpul dominaţiei bulgare până la intrarea lui în cuprinsul vechiului Regat, (în urma Tratatului de pace dela Bucureşti din 28 Iulie 1913, reproducem pasagiile din lucrarea d-lui Pineta cu privire la menţionatele legi.

Suntem datori însă să menţionăm că din ziua de 1 Maiu 1922, probabil în urma apariţiunei scrierei d-lui avocat Pineta care a fost publicată în acelaşi an la Bazargic, Statul vecin, Bulgaria, dispune de o nouă lege asupra pădurilor care cuprinde 190 articole cu următoarele capitole:

I. Proprietatea terenurilor impădurite (art. 1 – 20); II. Obiectul exploataţiunei forestiere (art. 21—32); III. Administraţia forestieră (art. 33—57); IV. Exploatarea pădurilor (art. 58 şi 59); V. Amenajarea pădurilor (art. 60—89); VI. Ferestraie (art. 90—98); VII. Mijloace de transport şi edificii forestiere (art. 99—103). VIII. Reîmpăduriri (art. 104—111). IX. Corecţiunea torenţilor (art. 112—120). X. Fondul pentru înbunătăţirea agriculturei, a apelor şi pădurilor (art. 121 – 123). XI. Dispoziţiuni penale (art. 124—183). XII. Dispoziţiuni transitorii (art. 186—190).

Acest cod silvic al Bulgariei a fost tradus în limba franceză şi publicat de către Institutul internaţional de agricultură din Roma, biuroul legislaţiunei agricole.

Petre Antonescu

LEGISLAŢIA ASUPRA PADURILOR

44. *Pentru a cunoaşte care a fost regimul silvic găsit în vigoare de Bulgaria pe teritoriul său, la constituirea ei în Principat, se impune a vedea pe scurt legislaţia otomană în acestă privinţă.*

In „Legea otomană despre pământuri“ sunt următaorele dispziţii:

Arborii fructiferi sau nefructiferi veniţi în chip natural pe pământurile miriie, urmează condiţiunea solului: proprietarul lor e statul, care prelevează dijma din recoltă, iar embaticarilor acelor pământuri le revine productul; aceştia nu pot tăia nici ridica acei arbori, în caz de contravenţie vor plăti fiscului vaoarea lor (art. 28). Arborii plantaţi cu permisiunea autorităţii competinte, devin proprietate deplină, miulki, a embaticarului (art. 29). Printr'un decret imperial din 16 Şeval 1286 (6 Ianuarie 1870) s'au abrogat dispoziţiile art. 28, hotărându-se că şi arborii spontani (veniţi în chip natural) sunt miulki pentru embaticar.

Când proprietarul arborilor, viilor sau clădirilor miulki, plantate sau ridicate ulterior, pe un pământ miriie posedat cu tapu, le-a vândut cu permisiunea autorităţii, atunci trebue să se vândă şi solul, tot cu concursul acelei autorităţi, cumpărătorului acelor arbori, vii, sau clădiri.

Tot aşa se procedează şi când e vorba de pădurile al căror sol e pământ domenial („erz-miri“: *pământ al statului***), iar arborii sunt miulki, proprietate deplină particulară (art. 40)**

După art. 104 se consideră ca res communis omnium pădurile de pe munţii „Miubah“ [1]) *şi se prevede că nici o parte din aceşti munţi nu poate fi distrată de către autoritate spre a fi dată cu tapu pentru a deveni pădure particulară sau comună la mai multor persoane.*

Afară de pădurile depe înălţimele „miubah“ (părăsite) şi de pădurile numite „baltalâc“ destinate ab antiquo uzului comunelor (art. 91 şi 92) tăerea pădurilor ai căror arbori veniţi în chip natural sunt destinaţi pentru satisfacerea trebuinţelor de

---

[1] „Miubah“: care aparţine primului ocupant (Belin). Silvae derelictae

lemne de foc, şi care trecând din tată în fiu sau cumpărate dela terţe persoane, sunt posedate cu tapu, nu se poate face decât numai de posesorul pădurilor. In ce priveşte terenul pe care se află acele păduri, fiscul percepe „igearei-zemin", dare care echivalează cu dijma. Procedura aplicabilă acestor păduri e aceea care se urmează şi cu privire la bunurile miriia (art. 30).

Dacă pe un teren miriie, posedat cu tapu, se plantează ulterior vii sau arbori şi aceştia mai târziu se usucă sau sunt smulşi şi dacă nu mai rămâne din ei nici o urmă — terenul va fi supus formalităţii tapuului: e cesionat proprietarului acelor arbori sau vii, dacă acesta doreşte; dacă nu se va adjudeca asupra altui cesionar (art. 83).

Aceste dispoziţii ale Legii despre pământuri au fost în parte complectate, altele abrogate prin „Aşezământul pentru păduri" din 11 Şeval 1286 1 Ianuarie 1870). După acest aşezământ pădurile în Imperiul otoman se împart în patru categorii: a) Păduri domeniale, adică cari aparţin statului; b) păduri văcufeşti, care se află sub administraţia efcafului; c) păduri comunale sau baltalâcuri art. (91 şi 92 Legea despre pământuri), şi d) păduri particulare, adică păduri pe cari le posedă şi le folosesc persoane particulare. Aceste din urmă păduri sunt pe pământ domenial, mirie şi sunt tratate în totul ca pământurile miriie.

In expunerea de motive a acestui Aşezământ se spune că „statul ar avea drept ca, fără plată, să se folosească de pădurile şi de crângurile cari sunt pe pământurile miriie concesionate persoanelor particalare, însă acest drept până în prezent nu a fost exercitat şi posesorii pădurilor au continuat să se folosească, exclusiv de ele". Prin Regulamentul pentru aprovizionarea cu lemne a Flotei şi Artileriei se dispune că statul are drept să ia lemnele de care are nevoe flota şi artileria dela orice pădure particulară [1]).

Aşezământul despre păduri din 1 Ianuarie 1870 s'a complectat prin regulamentul din 23 Muharem 1293 (1876).

O circulară a Ministrului Cadastrului otoman din 27 Regeb 1311 declară că prescripţiunea în nici un caz nu se poate aplica în privinţa pădurilor statului [2]).

---

1) A se vedea, in privinţa regimului silvic otoman, Oroşacof, op citat pag. 30, nota 60, şi pag. 85 şi următoarele, note 146.

2) Teodorof, op citat, pag. 80, ediţ. românească, pag 73 ediţ. bulgărească.

Aceasta a fost situația găsită de statul bulgar.

45. Prima lege bulgară asupra pădurilor este aceea din 28 Decembrie 1883, publicată în Monitorul Oficial No. 2 din 10 Ianuarie 1884. Dăm aci dispozițiile care ne interesează:

Art. 1. Pădurile în principat se împart în trei categorii: a) păduri domeniale (ale statului); b) comunale și c) particulare.

Art. 2. Păduri domeniale sunt acelea cari nu aparțin nici comunelor nici persoanelor particulare.

Art. 3. Păduri comunale sunt acelea cari ab antiquo au fost destinate unor anumite comune adică oraș, sat sau colibe, pentru ca populația să ia lemne pentru încălzit sau pentru alte nevoi ale sale.

Art. 4. Păduri particulare sunt acelea cari aparțin persoanelor particulare sau instituțiilor publice, precum bisericile geamiile, monăstirile, școlile, spitalele etc.

Art. 11. Persoanele particulare sunt posesorii nelimitați („neograniceni stopani") ai pădurilor în tot ce se referă la vânzarea, donarea lor, tăierea și exploatarea lor, însă în privința pazei, îngrijirii, și defrișării lor, ei sunt obligați să se conformeze prezentei legi.

Art. 12. Comunele precum și bisericile, geamiile, școlile și celelalte sunt deasemenea posesoare ("stopani„) ale pădurilor lor, însă ele nu au dreptul a le înstrăina în nici un chip nici în total nici în parte.

Art. 15. Pentru delimitarea și determinarea granițelor pădurilor domeniale de ale celor comunale și particulare se institue în ficare județ câte o comisiune compusă dintr'un funcționar financiar, șeful silvic județean, doi membri din comuna județeană permanentă și doi membri din comuna respectivă; această comisie încheie proces verbal și indică numele hotarelor și suprafața pădurii.

Art. 16. Dacă există comuni sau sate cari se folesesc *(„polzuiuști") de o pădure de mare suprafață, care depășește trebuințele locuitorilor și care (pădure) nu se posedă cu* documente *(„ne se pritejava documentalno") atunci, după ce din asemenea păduri se va fi fixat hotarele—restul se pune sub competința administrației silvice.*

Art. 54. Posesorii particulari („ceastnite pritejateli") de păduri nu plătesc nimic pentru lemnele și materialele ce taie din pă-

durile lor pentru propria lor trebuință. Plătesc însă în folosul tezaurului public 5% din valoarea materialului tăiat pentru construcție când e destinat pentru vânzare, potrivit regulamentului ce se va întocmi în vederea aceasta.

Art. 55. prevede că cel care va lua lemne sau material din pădurile comunale va plăti 5% în folosul comunei când le ia pentru trebuința sa proprie, sau în folosul fiscului dacă le ia pentru a le vinde. In ultimul caz mai plătește ceva și comunei după decizia consiliului comunal.

Art. 56. Dacă lemnele ori materialul le ia comuna dintr'o pădure a statului plătește 5% dacă sunt pentru trebuințele ei, și 10% dacă sunt pentru vânzare.

Această lege menține categoriile de păduri din legislația otomană, cu singura deosebire că pădurile văcufești le trece în categoria pădurilor particulare.

Dispozițiile art. 11 — că particularii sunt „posesori nelimitați" ai pădurilor lor – nu dă acestora alte drepturi decât cel de posesiune și de folosință ce-l avea și sub regimul otoman. Cuvintele „neograniceni stopani" nu înseamnă „proprietari nemărginiți", în sensul de proprietari deplini, așa cum vrea a se înțelege d-l Teodorof (op citat, pag. 21 și pag. 74 ed. bulg pag. 22 și 81 ed. rom.)

Asupra termenului „stopani" am văzut (Supra. No. 22) că este echivalent și cu miutesaruf", embaticar, De altfel în art. 5 din această lege despre păduri, acest termen e întrebuințat pentru a arăta pe posesorii tuturor categoriilor de păduri : „stopanite na gori, bili te ceastni, obștinski ili dârjavni..." posesorii pădurilor, fie acestea particulare, comunale sau domeniale... Comunele sunt „stopani" ale pădurilor lor, deși, după cum declară și d-l Teodorof, ele au numai dreptul de folosință, iară nuda proprietate a pădurilor comunale aparțin statului. De altfel în art. 16 vorbindu-se despre pădurile comunale, se exprimă astfel : comunele sau satele cari se folosesc, („polzuiuști") de o pădure de mare suprafață..." Prin termenul „stopani" nu trebue deci a se înțelege numai „proprietari deplini", ci și „proprietari neplini" embaticari ; atunci sensul art. 11 este : „Particularii cari au drept de a poseda păduri și a se folosi de ele, sunt liberi a le vinde, dărui, a le tăia și exploata, însă..." Din articolele următoare se vede că și această libertate are restrucțiuni.

Drepturile ce particularii au asupra pământurilor miriie concesionate, le au şi stăpâni pădurilor particulare. Legea din 1883 nu schimbă natura acestei stăpâniri.

46. Legea din 28 Decembrie 1883 a fost abrogată prin Legea asupra pădurilor promulgată prin decretul No 283 din 16 Decembrie 1889. Potrivit art. 1 din această lege, pădurile în Principatul Bulgariei sunt de trei categorii:

a) Particulare adică acelea cari alcătuiesc proprietatea („sobstfenost") persoanelor particulare sau juridice ; b) comunale, adică pădurile cari au fost recunoscute ca atari ab antiquo: acestea nu pot fi vândute pentru datorii comunale; şi c) domeniale adică pădurile cari formează proprietatea statului.

Dispoziţiile art. 11 al legii din 1883 nu mai sunt reproduse Art. 9 al legii celei noui prevede că supravegherea generală în privinţa îngrijirii şi exploatări tuturor pădurilor din Principat şi administrarea pădurilor statului este de resortul Ministerului de finanţe.

Potrivit art. 34, pentru lemnele şi materialul care se taie sau se culeg din păduri, de orice categorie ar fi pădurea, se plăteşte în folosul statului o dare proporţională de 10 la sută din valoare. De această dare sunt scutite lemnele şi materialele pe cari stăpânii („stopanite") pădurilor le taie pentru propria lor trebuinţă.

Nici prin această lege nici prin modificările aduse ei în 15 Decembrie 1890, în 20 Decembrie 1894 şi în 11 Februarie 1896 nu se schimbă caracterul de embatic al pădurilor.

47. Legea din 1883 a fost abrogată prin legea din 21 Martie 1897, publicată în Monitorul Oficial No. 92 din 1 Maiu 1897,

Art. 1. Pădurile din Principat sunt de trei categori: particulare, comunale şi domeniale.

Păduri particulare sunt acelea cari constitue proprietate („sobstfenost") a unei persoane particulare sau juridice.

Pădurile scolilor şi instituţiunilor pioase sunt inalienabile

Păduri comunale sunt acelea cari au fost cedate ab antiquo unui oraş sau sat spre a se folosi de ele. Aceste păduri nu pot fi vândute, nici împărţite sau transformate în proprietate particulară şi în general ele nu se pot înstrăina sub nici o formă. Instrăinările de astfel de păduri, efectuate până în prezent se socotesc ineficace, nevalide.

Documente pentru păduri se socotesc acelea în cari se spune că s'au dat pentru POSESIUNEA („vladenie") pădurilor, sau la eliberarea acestor documente, POSESIUNEA („vladenieto") pădurii a fost în mâinile vânzătorilor. Posesor („stopania") al unei păduri se socoteşte şi acela care a dobândit-o prin PRESCRIPŢIE.

Păduri domeniale sunt acelea cari nu aparţin nici persoanelor particulare şi nici comunelor.

Art. 2 prevede că pentru a se şti cari păduri sunt ale statului, cari comunale şi cari particulare — adică pentru stabilirea pădurilor din Principat conform art. 1 din această lege, se numeşte în fiecare judeţ, prin decret princiar, câte o comisune compusă dintr'un membru al Tribunalului ca preşedinte, şi ca membri: inspectorul silvic, administratorul financiar, un membru din consiliul judeţean şi primarul respectiv. Hotărârile comisiunii devin executorii imediat după confirmarea lor de către Ministerul de comerţ şi de agricultura. Partea nemulţumită — iar statul în toate cazurile — când nu i-se recunoaste posesiunea *(„vladenieto"), trebue să intenteze acţiune cel mai târziu până la un an dela comunicarea ei (hotărârii). In caz contrariu, hotărârea comisiunii dobândeşte autoritate de lucru judecat.*

Potrivit art. 35, tezaurului public se plăteşte, după tarif stabilit, numai pentru materialul lemnos (de foc şi de construcţie) din pădurile domeniale (ale statului); pentru cel din pădurile comunale se plăteşte numai comunii. Vre-o plată pentru materialele din pădurile particulare precum dispuneau legile din 1882 şi din 1889 — legea din 1897 nu prevede.

Legea din 1897 a fost abrogată prin Legea Pădurilor din 25 Februarie 1904 1) despre care vom vorbi în capitolul privitor la Legea despre bunuri, proprietate şi servituţi din 1904.

Din dispoziţiile reproduse mai sus se constată că, după legiuitorul din 1897, pădurile particulare sunt aceleea cari se află în „posesiunea" particularilor, fie pe bază de documente — „în care se spune că s'au dat pentru posesiunea („vladenieto") pădurilor" fie prin prescripţiune (art. 1 al. 5 şi 7). Dreptul particularului asupra păduri este: „sobstfenost", proprietate (art. 1

---

1) A se vedea această lege, în româneşte, în Colecţia de legi bulgare în vigoare în Bulgaria la 27 Iulie 19.3, ediţia oficială a Ministerului nostru de Justiţie.

al. 2), sau „vladenie“, posesiune (art. 1 al. 5; art. 2 al. 2); iar particularul este: „sobstfenic“, proprietar, sau „stopanin“, posesor (art. 1, al. 6), sau persoană „vladetelca“ (art. 2, al. 2).

Aici „sobstfenost“ este „nepâlna sobstfenost“, neplină proprietate, emabatic; „vladenie“: posesiune, şi folosinţă, adică în sensul de embatic (Supra, No. 27.)

61. **Legea pădurilor din 1904.** Această a patra [1]) lege bulgărească despre păduri este promulgată sub No. 29 din 25 Februarie 1904 şi potrivit art. 72, abrogă legea pădurilor din 1897 precum şi toate legile şi dispoziţiile contrarii.

Din expunerea de motive se vede că două raţiuni au prezidat la alcătuirea acestei legi: prima e „scoaterea la iveală“ a pădurilor statului; conservarea, delimitarea şi înmulţirea lor; a doua, exploatarea, folosinţa raţională a pădurilor în general.

Pentru stabilirea şi delimitarea pădurilor şi păşunilor comunale, ale statului şi particularilor, se fixează un termen de doi ani dela publicarea legii.

Această lucrare o face silvicultorul local, care încheie pentru aceasta un proces verbal. Partea nemulţumită are drept să facă contestaţie în contra procesului verbal; astfel procesul verbal se publică în mon. oficial, dobândind astfel puterea titlurilor de posesie — „vladetelni documenti“ [2]) (art. 3).

Contestaţiile se judecă în prima instanţă de comisie alcătuită din preşedintele Tribunalului, un judecător delegat de tribunal şi judecătorul de pace local (art. 4). Contra hotărâri acestei comisiuni se poate face apel la comisiunea supremă compusă din doi judecători ai Curţii de apel respectivă şi un judecător de tribunal. Hotărîrile acestei comisiuni sunt definitive, nefiind nici o altă cale de atac contra lor (art. 5).

Comisiunile rezolvă contestaţiunile atât asupra **hotarelor** *cât şi asupra* **proprietăţii pădurilor şi islazurilor întregi**: *a) dintre stat şi comuni*; *b) dintre stat şi persoane particulare*; *c) dintre comune şi comuni, şi d) dintre comuni şi persoane particulare (art. 6).*

Potrivit art. 1, pădurile principatului sunt: a) particulare; b) comunale si c) ale statului.

---

1) Supra, No. 47, pag. 81.

2) Supra, No. 47, pag. 81.

Pădurile particulare sunt acelea, cari constituesc proprietatea persoanelor private sau juridice.

Pădurile comunale sunt de două feluri: pădurile cari au fost cedate din vechime vreunui oraş sau sat în veşnică folosinţă („baltalâcuri"), şi pădurile cari constituesc proprietăţile de domeniu privat al comunelor (art. 26 din legea despre proprietate).

Pădurile statului sunt acelea, cari nu aparţin nici persoanelor particulare, nici comunelor.

Iailacurile se declară proprietate a statului. Guvernul expropriază dreptul de păşunat şi adăpat pe cari l-au avut vechii lor stăpâni („pritejateli": embaticari).

Indemnizarea se va determina de o comisiunea numită de consiliul de miniştri. Partea nemulţumită poate apela hotărârea acestei comisiuni după regulele prevăzute în legea exproprierii pentru utilitate publică.

Art. 2. „Pădurile comunale cedate ab antiquo în veşnică folosinţă *), sunt inalienabile".

Cu prilejul desbaterilor asupra art. 1 din proectul de lege s'a ridicat chestiunea „iailacurilor". După legea otomană despre pământuri, art. 101, iailacurile sunt pământuri cedate ab antiquo uneia sau mai multor comuni pentru păşunatul şi adăpatul vitelor locuitorilor — iailâcuri pentru vara, câşlacurile pentru iernatic — ca baltalâcurile pentru lemne; iar potrivit art 25 din aceeaşi lege iailâcurile sunt pământuri cultivate şi localităţi cari au servit ab antiquo de iailac—câşlac cu titlu particular sau se posedă ca de obiceiu cu tabu fie aparte fie în comun; ambelor acestor feluri de iailac, prevăzute în art. 25, se aplică dispoziţiile relative la pământurile miriie.

Iailac—câşlac nu e păşunea şi apa, nici dreptul de păşunat şi adăpat, ci pământul miriie cedat comunei sau particularilor pentru a se folosi de iarbă şi apă—astfel cum alte pământuri miriie se dau pentru tarlale, fâneaţă, etc. Iailacul este pământul supus embaticului, ca şi tarlaua, fâneaţa; embaticarul plăteşte iailakie—câşlakie, în proporţie cu venitul iailacului.

Cum iailacurile erau de obiceiu locuri întinse, în munţi, pe ele se aflau şi crânguri şi păduri — unele din acestea erau în fiinţă la cedarea iailacurilor, altele au crescut ulterior concesiunii. Acestor arbori şi păduri li s'au aplicat dispoziţiile legii despre pământuri, art. 28, abrogat în 1870 (Supra, No. 44, pag. 76).

---

*) In şedinţa din 22 Ianuarie 1904 la afirmaţia deputatului Pasarof că baltalâcurile rămân proprietatea comunelor domeniul public al acestora, ministrul de comerţ şi agricultură Ghenadief, depunătorul şi susţinătorul proectului de lege, il intrerupe adăugând: „deplină proprietate" („pălna sobstfenost").

Pe iailacurile acesteea se aflau, în 1904 după spusele în Sobranie ale ministrului de resort Ghenadief, circa 80000 hectare pădure, din cari 60000 pădure splendidă, o adevărată bogăţie a ţării.

In discursul său ministrul dă următoarele lămuriri: „Iailacurile, conform legii otomane, fac parte din categoria aşa zisă mirlie, pentru care putea să se dobândească şi dreptul de tapiu sau, mai bine zis, care putea să se stăpânească. Luaţi în consideraţie însă că legea despre pământuri nu da persoanelor particulare deplină proprietata asupra tarlalelor şi celorlalte pământuri din categoria mirile, da un fel de goală proprietate, fiindcă pământurile aparţineau statului sau sultanulu. Legea noastră despre proprietate este o inovaţie [1]), care ne impune datoria să rezolvim chestiunea ialâcurilor fiindcă iată unde a fost complicaţia acesteia: In anul 1870 art. 28 din Legea despre pământuri e abrogat în Imperiul otoman şi se dispune: „Până acum art. 28 din lege în privinţa iailacurilor glăsuia că pământul este al posesorilor, sau, mai de grabă, nu pământul, nu plina proprietate, ci posesiunea acestui pământ, iar lemnele (arborii) sunt ale statului. De astăzi înainte şi arborii cari cresc pe ialacuri vor fi şi ei proprietatea posesorilor ("vladeteli„) particulari". Aceasta e modificarea adusă legii despre pământuri. Legea noastră despre proprietate, noua lege, glăsueşte acelaş lucru, numai că vorbeşte mai categoric (art. 33). O nouă chestiune se pune acum: Devin proprietate a posesorilor iailâcurilor numai lemnele (arborii) cari au crescut pe iailâcuri cu începere dela 1870, sau şi acelea cari erau deja în fiinţă la 1870?. A rezolva această chestiune hotărând că posesorii particulari ai iailâcurilor sunt proprietari şi ai lemnelor, e un lucru periculos. Grav e, fiindcă putem comite o mare nedreptate, întru cât nu e vorba de păşuni, cari au fost proprietate exclusivă a unei persoane şi apoi au crescut pe ele arborii, ci e vorba de păduri primitive. Acestea sunt păduri, date persoanelor particulare de acum 100, 200 şi 300 ani, poate chiar şî de mai mulţi ani... Dacă privim chestiunea din punct de vedere istoric, noi nu avem dreptul ca dintr'o dată să dăm posesorilor iailâcurilor şi proprietatea lemnelor; dacă privim chestiunea în latura ei practică, lemnele acestor păduri de 60.000 decare valorează milioane, iar noi nu avem dreptul de a dărui milioane persoanelor particulare... Fiindcă lichidăm cu vechea lege, cu toată această unică chestiune... In proectul de lege se prevede; „statul răscumpără ("otcupuva„) dreptul de păşunat şi adăpat". Nu am putut întrebuinţa alţi termeni, fiindcă nu am putut să facem o mărturisire că au avut deplina proprietate a pământurilor acestor iailâcuri".

---

[1]) Inovaţie, ("novovăvedenie„) deci aşezare nouă juridică se stabileşte prin noua lege, A se confrunta această declaraţie a ministrului cu alta făcută anterior (Supra. No. 58 pag. 121, şi nota, pag 128).

Deputatul Nelcof V. „Dacă iailâcurile în timp de 500 ani au fost în mâinele posesorilor ("vladeteli„) lor, posesori cari au fost exclusiv de origină musulmană, atunci se înţelege bine că celor lalţi locuitori, locuitorilor satelor din jurul iailâcurilor, gurile li-au fost astupate, limbile încătuşate, nedându-li-se posibilitate să ridice glasul în potriva acestei favori ce s'a acordat cu mare dărnicie unora, pe când alţii, sunt lipsiţi de posibilitatea de a-şi procura strictul necesar fie pentru încălzit, fie pentru hrană sau spre a-şi face o colibă pentru oi, dacă nu pentru oameni... Posesorii iailâcurilor îşi bazează dreptul lor şi asupra pădurilor de pe iailâcuri, pe o iradea imperială care întăreşte o tescherea vizirială prin care, în cursul desbaterilor asupra legii pădurilor, s'a introdus şi chestiunea iailâcurilor, hotărându-se ca posesorilor iailâcurilor să le aparţină şi pădurile venite, crescute dela natură, pe iailâcuri: această sancţionare, prin iradea, constitue o nouă lege. ...Dacă un sultan a crezut că are drept să modifice regimul iailâcurilor în folosul posesorilor lor, pentru ce un alt sultan să nu aibă drept să schimbe însuşi acest drept

---

1) Sublinierile nu există in original; le am făcut noi, spre a se evidenţia felul de exprimare a ministrului Ghenadief în această privinţă. Nu trebue să luăm ad litteram afirmaţiile ministrului, care, ori de câte ori are de susţinut o chestiune, caută prin orice mijloace, cu riscul chiar de a depăşi limitele adevărului, a-şi atinge scopul. Aici prezintă, iailâcurile ca singură chestiune rămasă, din legislaţia otomană, nesoluţionată. Totuşi în cursul desbaterilor în altă parte, vorbind despre islazuri spune că proprietatea lor nu e plină, comunele au o dispoziţie turcească asupra propietăţii, nelichidată: Dar embaticul asupra pădurilor particulare, pământuri miriie? Dar embaticul pe celelalte pământuri miriie?

în alt, chip. în folosul statului şi al comunelor? Cum aceste iailâcuri s'au dat ca o favoare unora, pentru ce un alt sultan să nu aibă drept, să nu poată schimba însuşi regimul, legea însuşi, în contra posesorilor iailâcurilor ?... Noi aci, în acest sanctuar, în această supremă aulă, suntem urmaşii sultanului... Sobrania naţională, statul bulgar, înlocuind Imperiul Otoman în graniţele Bulgariei—are puterea neîngrădită să facă cum e mai bine, mai folositor pentru interesele sale de stat şi interesele populaţiei sale..."

Alt deputat, G. Pasarof, în aceeaşi chestie, între altele spune: „Iailâcurile au fost create acum 280 sau 300 ani, în folosul iurucilor—aceştia sunt caracaceni[1] *turciţi. Sultanul printr'un firman a vrut să-i recompenseze şi le-a permis să păşuneze vitele în munţii Rodop; a urmărit un dublu scop; pe de o parte desvoltarea creşterii vitelor, iar pe de alta, pentru a se găsi element turcesc în munţii Rodop, la începerea islamizării elementului creştin, din care se trag actualii pomaci*[2] *In firmanurile ce posedă, se arată că li-se dă drept de „otlac şi sulamac". adică de păşunat şi adăpat vitele lor. Când mai târziu s'au ivit neînţelegeri între posesorii iailâcurilor şi stat, s'a făcut o confuzie şi tribunalele noastre au socotit pe posesorii iailâcurilor ca posesori şi ai pământurilor şi ei, întru cât se socoteau ca atari, au pretins sa fie şi posesori („pritejateli") ai pădurilor..."*

In proectul de lege nu figura nici o dispoziţie privitoare la iailâcuri; raportorul legii declară că s'a introdus de comisie o notă în această privinţă sub art. 1. La discuţia pe articole s'au introdus în art. 1 ultimele două aliniate privitoare la iailâcuri când li s'a dat şi redactarea actuală.

Mai întâiu se prevăzuse răscumpărarea numai a iailâcurilor pe cari se aflau păduri spontane („samorasli„): crescute dela sine). Aceasta s'a admis şi de guvern. Dar la observaţia făcută de un deputat (Pasarof) că sunt iailcâuri şi fără păduri şi că şi acestea nu trebue lăsate, în care scop recomandă a se prevedea în lege „toate iailâcurile" - ministrul intervine afirmând: „D-l Pasarof pricepe foarte bine ideia din notă. Toate iailâcurile. ...Din vechile iailâcurile nu rămâne nimic. Cu indemnizarea, cu lichidarea acestei chestiuni odată pentru totdeauna: pădure, pământ, apă, tot aparţine statului. "Raportorul declară şi el că s'a admis „toate iailâcurile", şi se înţelege prin aceasta atât iailâcurile pe cari se află pădure, cât şi cele în cari nu se află..

---

[1] Caracaceanl : populaţie nomadă care se ocupă cu păstoritul. Cutreera altă dată cu turmele întreaga peninsulă balcanică, vara în munţi, iarna la şes. Dela înfiinţarea difetelor state cari au luat locul imperiului otoman în Balcani, nouile granițe i-au făcut pe Caracaceani să-şi scurteze peregrinaţiile lor. De toate popoarele balcanice sunt consideraţi ca fiind de origină română; ei înşişi îşi zic „valhi". Portul şi obiceiurile sunt ca ale românilor nomazi. Mai toţi caracaceanii şi-au perdut graiul românesc. Numele de Cara—caceani ar însemna, în turceşte: nomazi bruni (cara-negru; cacean-care fuge, nomad).

[2] Pomaci: populaţia musulmană de origină slavă.

Am reprodus în această chestiune o bună parte, tocmai cea mai importantă, din declaraţiile făcute în Sobranie; am insistat chiar prea mult numai din dorinţa de a se vedea mai bine cât de meşteşugit opera statul bulgar şi pe cale de legislaţie, pentru a priva un element nebulgar, dar din cetăţeni ai acelui stat, de avutul, de drepturile legalmente câştigate.

Consideraţile istorice şi juridice invocate în Sobranie sunt nişte simple pretexte. Aceleaşi consideraţiuni puteau fi invocate şi pentru lichidarea embaticurilor particulare pe celelalte pământuri miriie: tarlale, fâneaţă, etc., sau cel puţin în privinţa pădurilor particulare. De ce nu se lichidează şi cu aceste rămăşiţe ale regimului otoman?

Se decide răscumpărarea drepturilor ce embaticarii aveau asupra iailâcurilor, pe consideraţia că modificarea legii otomane despre pământuri din 1870 nu i-ar fi făcut proprietari şi pe pădurile existente la acea dată, ci numai pe cele cari aveau să crească ulterior acelei date—Se răscumpără totuşi şi iailâcurile cu păduri crescute după 1870; iar despăgubire se dă numai pentru păşunat şi adăpat, nu şi pentru păduri. Se merge şi mai departe: se răscumpără şi iailâcurile cari nu au pe ele nici o pădure, nici un arbore. Răscumpărarea se legitimează pe dreptului de nud proprietar al statului asupra acelor pământuri miriie: iailâcurile cedate în folosinţa particularilor - aşa precum prevede legea otomană despre pământuri. Embaticarii, în schimbul drepturile lor de folosinţă răscumpărat de stat, primesc o despăgubire. Cum răscumpărarea e forţată, constitue o expropriere şi s'a convenit ca procedura de urmat în privinţa aceasta şi a despăgubirii, să fie cea prevăzută în legea exproprierii pentru utilitate publică. [1]

Statul bulgar ori de câte ori a avut interes s'a prevalat de drepturile ce-i sunt conferite de Legea otomană despre pământuri. In virtutea acestei legislaţii otomane a declarat ca aparţinând în deplina proprietate a statului bunurile miriie ale refugiaţilor otomani, a declarat răscumpărarea pământurilor gospodăreşti şi ciflicheşti, a iailâcurilor etc.

Legea otomană despre pământuri a fost ca o sabie a lui Damocles de asupra populaţiei din Bulgaria, a celei musulmane în deosebi.

Trecând la legea pădurilor din 1904, se constată că vechii aşezări otomane nu i se aduse vre o schimbare: nu se declară că pădurile pe care le folosise particularii ca bunuri miriei devin proprietatea deplină a posesorilor lor Ceva mai mult, continuă a se considera titlurile lor ca „vladetelni documenti", (documente de posesie), iar embaticarii: „ceastnite gorovladelţi", particularii posesori de pădure.

O dispoziţie categorică prin care să se convertească dreptul de embaticar în cel de propietar deplin nu există în lege, şi nici din desbaterile parlamentare nu rezultă. Şi expunerea de motive nu conţine nimic în această privinţă.

---

[1] Din desbateri rezultă că numai cei cari işi vor dovedi prin documente drepturile lor şi folosinţa de aceste drepturi în momentul publicării legii noui—vor avea dreptul la despăgubire. Urmează deci că se vor verifica titlurile de embatic. De altfel documentele se impune a se prezinta şi potrivit legii de expropriere pentru utilitate publică; iar legea despre pământurile gospodăreşti şi cifilicheşti serveşte drept un foarte bun precedent. In fapt nu am putut afla cum s'a procedat.

JURISPRUDENŢA SILVICA

Facem aci loc unor jurisprudenţe în materie de delict silvic apărute în *„Jurisprudenţa generală"* organ de publicitate ce apare săptămânal în Bucureşti sub direcţia d-lui Gr. C. Conduratu, fost consilier la curtea de apel din Bucureşti, Avocat.

N. R.

Delict silvic.

578. Proces-Verbal dresat de şeful de post pe care-l semnează şi pădurarul, asistat de 2 martori, Nulitate.

Art. 58 din codul silvic nu acordă dreptul jandarmilor să constate infracţiunile la aceastâ lege, prin urmare un proces-verbal dresat de un atare funcţionar este nul chiar dacă-l semnează pădurarul, asistat de doui martori. (Jud. oc. Herţa Carte de judecată nr. 204, din 19 Febr. 1925. Inculpat: Petrache Gheorghiu, asistat de adv. Har. Dimitriu. Preş.: Traian R. Scriban).

NOTA. Inalta Curte de Casaţie, II, prin decizia nr. 3055 din 1 Dec. 1924 *Jurisprudenţa Generală 1925, broşura 6, specia 346)* a hotărât că jandarmii n'au dreptul să constate infracţiunile prevăzute de codul silvic.

Inalta Curte s'a mai pronunţat asupra acestui caz, prin decizia nr. 2812—922 publicată în *Jurisprudenţa Română*, 6—923. Vezi: *Legiuiri silvice* de *Corneliu Botez*, p. 118).

S'a dat prea mare drept pădurarilor, remarcă d. Corneliu Botez, L. S. p. 117, nr. 128, de a constata infracţiunile, pe care art. 77 îi face răspunzători de lipsurile ivite în pădure.

Ca să scape de plata lor, ei pot imagina delicte silvice, fapt care dăunează enorm populaţiei rurale, alegându-se şi ideia de dreptatea socială, acolo unde este întuneric şi unde raza aruncată de lumina creatoare a justiţiei, poate întări temeliile unui neam.

Faptul că procesul-verbal dresat de jandarm îl semnează pădurarul şi doi martori, nu-l face valabil, pentrucă constatarea trebuie să fie personală agentului care instrumentează, nu a acelor cărora legea nu le recunoaşte nici o competenţă în materie.

Ar fi însă bine dacă s'ar recunoaşte dreptul jandarmilor să constate abateri la codul silvic, restrândând drepturile pădurarilor, sau luând alte garanţii, care să dea mai multă tărie constatărilor lor.

Traian R. Scriban

579. Constatare. Proces-verbal de flagrant delict dresat de jandarm, altul decât cel de reşedinţa unde s'a comis delictul.

Infracţiunile la legea silvică se urmăresc şi se constată de agenţii silvici enumeraţi de art. 78. cod. silv. combinat cu art. 81, excluzând pe jandarmii ofiţeri de poliţie cum şi pe ceilalţi agenţi administrativi cărora codul silvic prin art. 58 al. b. nu le recunoaşte decât un drept de poliţie silvică.

Astfel fiind, un jandarm ofiţer de poliţie, este incompetent să urmărească şi să constate asemenea delicte şi unită această lipsă de calitate şi cu faptul că nu era competent să instrumenteze pe teritoriul altei comuni, procesul-verbal pe baza căruia deliquentul a fost supus judecăţii este unul, şi prin urmare urmează a se anula şi deliquentul achitat în baza art. 10 al. II pr. pen. (Jud. oc. Corbii Mari, Vlaşca, Cartea de jud. penală nr. 64 din 30 Ianuarie 1924. Achitat delicv. Ilie Şt. Petre în proces cu M. Dom. Casa Pădurilor, Pres.: G. Georgescu, Judecător).

NOTA. I. C. de casaţie s. II prin decizia nr. 2812 din 6 Decembrie 1922 publicată în rezumat în *Jurisprudenţa Generală* an. I, speţa 43, a decis că, dacă art 58 c. s enumără în al b pe toţi funcţionarii administrativi şi agenţii forţei publice, acest text se referă numai la poliţia silvică şi nu se poate deduce de aici că ei au şi dreptul a urmări şi constata asemenea infracţiuni.

Prin decizia nr. 1546 din 11 Iulie 1923 *Jurisprudenţa Generală* an, I, speţa 1166, decide că numai când nu este vorba de flagrant delict infracţiunile la legea silvică pot să fie constatate de chiar agentul silvic al locului, iar nu şi în cazul de flagrant delict când poate să instrumenteze şi alţi agenţi, decât acel al locului unde s'a comis infracţiunea, destul numai ca ei să fie din cei enumeraţi de art, 55 c, s,

G, Georgescu
Judecător

INFIINŢAREA CAMERILOR DE AGRICULTURA

Spicuiri din anteproectul de lege

Dăm mai jos câteva din principalele dispoziţiuni cuprinse în anteproectul de lege pentru înfiinţarea Camerilor de Agricultură, dispoziţiuni cari lămuresc rostul, alcătuirea şi funcţionarea acestei noui instituţiuni asupra înfiinţărei căreia Parlamentul va fi chemat să se rostească în curînd.

CAPITOLUL I

Infiinţarea şi scopul

Art. 1. — Se înfiinţează Camere de Agricultură judeţene cu sediul în capitalele de judeţ şi o Cameră Centrală de Agricultură în capitala ţării.

Camerele de Agricultură sunt instituţiuni publice, create cu scopul de a reprezenta şi ocroti interesele agriculturii, cu toate ramurile ei (viticultură, horticultură, zootehnie, etc) şi ale silviculturii, precum şi de a contribui prin toate mijloacele la sporirea producţiunii tuturor ramurilor agricole şi silvice.

Camerele de Agricultură Judeţene şi cea Centrală sunt persoane juridice şi reprezentate în justiţie prin preşedintele lor.

CAPITOLUL II

Atribuţiuni

Art. 2. — Atribuţiunile Camerilor Agricole Judeţene sunt. între altele:

De a da din propria iniţiativă, sau după cererea guvernului: prin Camera Centrală de Agricultură, avize motivate asupra proiectelor de legi şi regulamente relative la agricultură şi silvicultură, asupra tarifului vamal, taxe de export şi import convenţiuni comerciale tarifelor de transport pentru produsele agricole şi forestiere pe căile ferate şi pe cele navigabile, asupra proiectelor technice obşteşti, în legătură cu agricultura şi silvicultura, irigaţii, drenaje, canalizări, indiguiri, docuri, silozuri, împăduriri, corecţiuni de torenţi, etc.

De a înfiinţa, singure sau în colaborare cu Ministerul Agriculturii şi în conformitate cu legea generală a învăţământului, şcoli pentru staţiuni agronomice, centre de curăţit seminţe şi de tratat contra boalelor criptogamice, centre de descuscutare, staţiuni de montă, etc.

De a înlesni agricultorilor aprovizionarea cu seminţe selecţionate, maşini, unelte, reproducători, prin ţinerea unei colecţii de mostre şi prin punerea în legătură a producătorilor cu agricultorii cari au nevoie:

Art. 4.—Atribuţiunile Camerei Centrale de Agricultură sunt:

a) De a reprezenta interesele generale ale agriculturii şi silviculturii, putând corespunde direct cu orice autoritate publică;

b) De a da din proprie iniţiativă, după cererea guvernului sau după intervenţia Camerilor Agricole judeţene, avize motivate asupra tuturor lucrărilor prevăzute la art. 2.

CAPITOLUL III

Constituirea Camerelor Agricole Judeţene

Art 5. Camera de Agricultură care deserveşte un singur judeţ se compune din 17 membri aleşi şi din 10 membri de drept.

Când o Cameră Agricolă deserveşte interesele mai multor judeţe, alegătorii fiecărui judeţ, cari fac parte din circumscripţia acelei Camere, aleg câte 10 membri. Judeţul în care Camera îşi are sediul alege tot 10 membri.

Membrii aleşi în fiecare judeţ, împreună cu cei de drept din oraşul de reşedinţa Camerei, compun Camera Agricolă pentru acele judeţe.

Mandatul membrilor aleşi durează 5 ani dela confirmarea lor.

Membrii de drept vor funcţiona atâta timp cât exercită funcţionarea lor în judeţ.

Art. 6. — Au dreptul de alegător cetăţenii români, agricultorii şi proprietarii de păduri cari au satisfăcut legea recrutării, se bucură de drepturi civile şi politice şi cari îndeplinesc una din următoarele condiţiuni;

a) Să fie agricultor cu o întindere de cel puţin 3 ha. proprietate.

b) Să fie arendaş practicând agricultura pe o întindere de cel puţin 10 ha.

c) Să fie pomicultor, viticultor, apicultor, horticultor, proprietar sau arendaş pe o întindere de cel puţin 1 ha.

d) Să fie proprietar de pădure a unei întinderi de cel puţin 5 ha;

e) Societăţi cu caracter agricol cari sunt proprietare, sau se ocupă cu arendarea şi îndeplinesc una din condiţiile de mai sus, votează printr'un reprezentant;

f) Absolvenţii cu diplomă ai şcoalei de agricultură, de silvicultură, medicină veterinară, au dreptul la vot, chiar dacă nu îndeplinesc nici una din condiţile de mai sus.

Art. 7. — Listele electorale se întocmesc de fiecare circumscripţie de judecătorul de ocol, după propunerile consiliilor comunale. Primele liste se vor întocmi până în două luni dela promulgarea legii de faţă.

Art. 8. — Prima alegere se va face la cel mult 6 luni după promulgarea legii de faţă.

Data alegerilor se fixează prin Inalt Decret Regal, după propunerea Ministerului de Agricultură şi Domenii şi nu poate fi mai scurtă de 20 zile nici mai lungă de 2 luni dela publicarea decretului de convocare a alegătorilor în *Monitorul Oficial.*

Art. 9. — Va putea fi ales orice alegător prevăzut *la art. 6*, dacă are vârsta de cel puţin 30 ani împliniţi.

Art. 10. — Alegerea se face pe liste pentru tot judeţul, la reşedinţa fiecărei judecătorii, în ziua fixată prin decretul de convocare.

In afară de membrii titulari aleşi, preşedintele proclamă şi un număr egal de supleanţi, dintre acei candidaţi cari au întrunit cel mai mare număr de voturi, pe oricari din liste, în ordinea numărului voturilor.

Art. 13 — Membrii de drept sunt:

a) Primul-preşedinte sau preşedintele tribunalului local;

b) Prefectul judeţului;

c) Consilierul agricol al judeţului;

d) Reprezentantul cel mai mare în grad din judeţ al direcţiunii zootehnice şi sanitare veterinare;

e) Reprezentantul silvic cel mai mare în grad;

f) Un reprezentant al cooperaţiei agricole din judeţ;

g) Un delegat al Camerei de Comerţ şi Industrie;

h) Un delegat al Camerei de Muncă din localitate;

i) Administratorul financiar;

j) Primarul oraşului de reşedinţă;

k) Preşedintele Sindicatului Agricol.

Toţi aceştia sunt membri titulari cu vot deliberativ.

In afară de aceştia, Camera de Agricultură poate să cooptеze un număr de cel mult 5 membri colaboratori, cu vot consultativ, dintre specialiştii în diferite ramuri ale agriculturei şi silviculturei.

CAPITOLU IV

Art. 14 — Camera Centrală de Agricultură se compune din:

a) Câte un membru delegat de fiecare Cameră Agricolă Judeţiană dintre membri ei aleşi:

b) Din următorii membri de drept:

1. Primul-preşedinte al Curţii de apel, Bucureşti;
2. Un membru al Inaltei Curţi de conturi, delegat de Curte;
3. Directorul general al îndrumărilor agricole Ministerul Agriculturii;
4. Directorul general al Casei Improprietăririi;
5. Administratorul Casei Pădurilor;
6. Directorul general al fermelor;
7. Directorul general al serviciului zootehnic şi sanitar-veterinar;
8. Directorul fiecărei Centrale a Obştiilor, a Băncilor Populare şi a Cooperativelor Săteşti;
10. Preşedintele Uniunii Sindicatelor Agricole:
11. Un delegat al Soc. naţionale de agricultură;
12. Un delegat al Soc. Agronomilor;
13. Un delegat al Soc. inginerilor silvici „Progresul Silvic"
14. Un delegat al Asociaţiei medicilor veterinari;
15. Câte un delegat al Camerei Centrale de Comerţ şi Industrie şi al Camerei de Muncă;
16. In afară de membrii titulari de mai sus, Camera Centrală Agricolă poate coopta membri colaboratori dintre persoanele cari, prin cunoştinţele şi experienţa lor, ar putea să colaboreze cu succes la înfăptuirea programului Camerei de Agricultură.

Art. 15 — Guvernul poate să numească pe lângă Camera de Agricultură Centrală un comisar al său care să observe ca activitatea acestei Camere să se desfăşoare conform prevederilor legii de faţă.

Informații

Miercuri 4 Februarie a. c. ora 9 seara, s'a ținut la Școala Politechnică din București, a doua ședință a Soc. elevilor secției silvice, cu programul următor:

1) *Relațiunea dintre climă, sol și vegetație, în România* (Conferință ținută de Const. D. Chiriță Student în anul III)

2) Solo voce:

a) Caro mio ben
b) Cântecul ciobanului
c) Cântec de leagăn din Ardeal
d) Cântecul plopilor (Stud. I. Rădulescu).

3) Solo vioară:
a) Doina Oltului.
b) Ciocârlia (Stud. E. Ștefănescu)
c) Canzonetta de Ambrosio
d) Balada de C. Porumbescu
(Stud. Șt. Popescu)

La această ședință au asistat dintre profesori, D-nii Petre Antonescu și Em. Protopopescu-Pache, iar din corpul technic silvic al Statului, D-nii Anastasescu și I. Comanici, Sub administratori ai Casei Pădurilor.

D-l profesor Antonescu a făcut câteva precizări în relațiune cu subiectul tratat de conferențiar.

Numerosul auditor compus din elevi ai Școalei Politechnice și persoane particulare a fost plăcut impresionat de frumoasa inițiativă luată de menționata societate în scopul îmbogățirii cunoștințelor profesionale ale elevilor, prin conferințe cu caracter științific.

* * *

Amnistierea delictelor silvice din țara Moților.

Prin „Monitorul Oficial“ din 11 III 925 a fost promulgată următoarea lege:

Art. unic. — Se amnistiază, atât în ceeace privește pedeapsa, cât și despăgubirile civile, toate infracțiunile la legile silvice, săvârșite în intervalul dela 2 Noembrie 1918 până la 31 August 1924, data comemorării centenarului lui Avram Iancu, pe teritoriul plășilor următoare: Gilău și Huedin din județul Cojocna, Iara, Câmpeni și Baia-de-Arieș din județul Turda-Arieș, Baia-de Criș și Brad din [illegible] Alba-de-Jos

Amnistia cuprinde toate infracțiunile de mai sus, fie ele numai constatate sau pendinte în fața instanțelor judecătorești, fie judecate și asupra cărora s'au pronunțat hotărâri condamnatoare definitive, dar încă neexecutate.

⁂

Comitetele asociațiunilor de profesioniști intelectuali întrunindu-se la sediul asociației generale a inginerilor din România au ținut în ziua de 13 Martie a. c. o consfătuire comună asupra legei administrative, a raportului ei față de legile organice ale fiecărui corp de specialitate.

Au participat comitetele federației asociațiilor muncitorilor intelectuali din România (F. A. M. I. R.), asociației generale a inginerilor (AGIR), asociația generală a arhitecților, asociația generală a medicilor, asociația generală a medicilor veterinari, asociația generală a profesorilor secundari și primari, a inginerilor silvici și a agronomilor etc., hotărând în principiu ținerea unui congres generul extraordinar a tuturor asociațiilor de profesiosioniști intelectuali la București, în vederea unei acțiuni comune.

⁂

Vineri 6 Martie a. c. a fost înmormântat la cimitirul Belu (militar) I. Negoescu fostul Director Technic al Cadastrului.

Date fiind legăturile colegilor din corpul silvic cu această instituție, Soc. Progresul Silvic a fost reprezentată prin D-nii M. P. Florescu, Dem I. Ciurileanu, Paul Teodorescu, Gună Ștefănescu și N. Nedelcovici.

⁂

Sâmbătă 7 Martie a. c. a fost înmormântat la cimitirul Sf. Vineri din Capitală, G. Munteanu Murgoci, Geolog și profesor la Școala Politecnică din București.

Corpul profesorul al secției Silvice a fost reprezentat prin d-nii: N. Saegiu, Paul Grunau, D-r. Marin Drăcea, V. N. Stinghe iar Soc. Progresul silvic prin d-l M. P. Florescu, secretarul Societății.

⁂

In comisia specială pentru impunerea inginerilor din Capitală, au fost aleși prin tragere la sorți d-nul Inginer Tiberiu Eremia și ca supleant d-l Inginer silvic M. P. Florescu.

Comisia a început să funcționeze dela 1 Martie pe lângă administrația Financiară a Capitalei.

⁂

Societatea „Progresul Silvic“ roagă pe toți d-nii Ingineri silvici, atât din cadrele Statului cât și particulare, a da toată atenția pentru ca _„Serbarea sădirei arborilor“_, să se facă cu un deosebit fast în întreaga țară, comunicându-ne și dările de seamă, pentru a putea fi publicate în „Revista Pădurilor.“

„BANCA ROMANEASCA“

Societate anonimă, fondată în anul 1911

Capital vărsat şi Fond de rezervă Lei 379.000.000

Sediul Central „BUCUREŞTI“

SUCURSALE: *Arad, Bălţi, Bazargic, Braşov. Cernăuţi, Cetatea-Albă, Chişinău, Cluj, Constanţa, Craiova, Galaţi, Ismail, Oradia-Mare, Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Tg.-Mureş, Timişoara, Tighina, Tulcea.*

BĂNCI AFILIATE :

Banca Almajului, Bozovici
„ *Bacăului*, Bacău
Câmpulungul Moldovenesc, C. Lung
Banca de Comerţ şi Industrie, Roman
Banca Comercială şi Industrie din Valea Târnavei, Diciosânmartin
Banca Corvineană, Hunedoara
„ *Creditul obrogei*, Constanţa
„ *Ceditul Prahovei*, Ploeşti
„ *Dunărea Romanească*, Brăila
„ *Durostorului*, Silistra
„ *Economul*, Cluj
Banca Iaşilor, Iaşi
„ *Maramureşeana*, Sighetul Marmaţiei
Banca Mehedinţului, T.-Severin
„ *Petrodava*, P.-Neamţ
„ *Pieţei*, Bucureşti
„ *Rădăuţilor*, Rădăuţi
„ *Română*, Dorohol
„ *Românească a Banatului*, Lugoj
Banca Românească a Orientului, Bucureşti
Banca Sebeşeană, Sebeşul Săsesc
„ *Ştefan cel Mare*, Fălticeni
„ *Suceava*, Suceava

Face toate operaţiunile de Bancă

☞ Serviciu special pentru relaţiunile cu străinătatea. ☜

☞ **HOTEL** ☜

„ROYAL PALACE“

Proprietatea Societăţei „Clădirea Românească“

BUCUREŞTI — STR. SĂRINDAR COLŢ CU BREZOIANU

Tarif foarte avantagios. — Camere cu luna

— CONSTRUCŢIUNE NOUA —

CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,

APA CALDA şi RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curăţenie, Ordine, Linişte.

„PETROȘANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 550.000.000

STRADA AUREL VLAICU No 22
BUCUREȘTI

Adresa telegrafică: „PETROȘANI“.

Telefon 3977

Anul XXXVII Martie 1925 No. 3

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂŢEI „PROGRESUL SILVIC"

Apare sub conducerea comitetului de redacţie compus din d-nii:

Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemitky, D. Robănescu, V. N. Stinghe, I. Timoc şi G. Turneanu

Sub preşedinţia d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacţia şi Administraţia Revistei la Casa Pădurilor
(în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 200 LEI PE AN

Problema defrişărei pădurilor dela şes, din punct de vedere legal . . . . **M. P. Florescu**
Un pericol naţional: Eroziunea . . . . * * *
Ridicarea in plan a pădurilor . . . . **G. Ştefănescu Gună**
Contribuţiuni la problema comerţului şi industriei lemnului în România . . . . **M. P. Florescu**
Construcţia fabricei de cherestea a Cooperativei forestiere „Arnota" din Costeşti - Bistriţa (Vâlcea) . . . . **E. M. Mark**
Regimul juridic al proprietăţei moşneneşti . . . Ioan D. Neagu Negrileşti
Racordarea planurilor . . . . **D. Ciurileanu**
Aplicarea legei pădurilor comunale în Dobrogea Nouă . . . . **Mihail Fiera**
Către camarazi . . . . M. Tănăsescu Moşandrei
Legiuiri silvice: Codul silvic . . . . **I. I. Marinescu**
Recenzii . . . . **D. A. Sburlan**
Plata pământurilor expropiate în vechiul regat şi Bucovina . . . . * * *
Informaţii . . . . * * *
Decizii . . . . * * *

BUCUREŞTI
TIPOGRAFIA „NAŢIONALA", JEAN IONESCU & Co.
1, STRADA BURSEI, 1
1925

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
AL
SOCIETĂȚEI „PROGRESUL SILVIC"
PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela
Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman
M. Boldur
Al. Constantinescu
Aureliu Eliescu
Mihail P. Florescu
Liviu Marțian
Ion Moldovanu
Const. Opran
Const. Sava-Goiu
Vintilă Stinghe
M. Tănăsescu

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu și Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanți :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea și G. Turneanu.

Biroul Societăței „PROGRESUL SILVIC"

Președinte : Al. Constantinescu

Vice-Președinți : Aureliu Eliescu
Liviu Marțian

Secretar : M. P. Florescu
Casier : N. Elefterescu

Ajutor de Secretar și Casier Emil Niculescu

Anul XXXVII MARTIE 1925 No. 3

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

PROBLEMA

DEFRIŞĂREI PĂDURILOR DELA ŞES, DIN PUNCT DE VEDERE LEGAL

Prin art. 13 din Codul Silvic din 1910 se spune textual:

Defrişarea se poate permite numai în următoarele cazuri:

a) *Pentru pădurile aflate pe moşiile de câmp, când rămâne cel puţin un sfert din suprafaţa totală a moşiei acoperită cu păduri.*

AZI:

S'a expropriat din mai toate moşiile dela câmp, o suprafaţă apreciabilă.

Deci, suprafaţa lor totală şi individuală a moşiilor s'a redus

Pădurile de câmp nu s'au cam expropriat şi au rămas proprietarilor ·

Mulţi din proprietari, vor a'şi defrişa acum pădurile pe baza tocmai a art. 13 din codul silvic din 1910, adică susţin că din suprafaţa actuală a moşiei lor totale redobândite după expropriere (teren agricol şi pădure), să li-se aprobe defrişarea pădurilor dela şes, menţinând ca pădure numai 25 % din suprafaţa actuală a moşiei redusă după expropriere, adică să raporte cei 25 % de pădure din art. 13 codul silvic la suprafaţa de azi a moşiilor lor.

* * *

Pe de altă parte prin art. 2 din Decretul Lege No. 2596 din 25 Iunie 1919, publicat în M. O. No. 55 din 26 Iunie 1919 se spune textual:

„*Defrişarea pădurilor,* fie supuse sau nu regimului silvic, *este oprită.*

Ea va putea fi admisă numai în cazurile art. 13 al. *a) b) c) d) e) f)* şi *g)* din Codul Silvic.

Deci de al. *a.* din art. 13 din vechiul cod silvic din 1910, cu privire la pădurile de şes nu vorbeşte nimic, *adică nu mai este admisă defrişarea pădurilor de pe moşiile de câmp în sensul* de a se respecta 25 % împădurite din suprafaţa actuală a moşiilor reduse după expropiere.

* * *

Apoi prin noua modificare adusă codului silvic, prin înaltul Decret Regal No. 3775 din 1920 şi publicat în M. O. No. 131 din 16 Sept. 1920, la art. 10 se spune textual:

Defrişarea tuturor pădurilor particulare mai mari de 25 Ha. este oprită; în calculul cifrei de 25 Ha. nu intră poenile. Nu se pot defrişa pădurile proprietăţilor particulare mai mici de 25 Ha. dacă sunt lipite de pădurile Statului.

Asemenea defrişarea va putea fi încuviinţată în cazurile prevăzute de art. 13 al. *a. b. c. d. e. f.* şi *g.* din codul silvic, adică iar se elimină al. *a* dela art. 13 din codul silvic din 1910, cu privire la respectarea cotei de 25 % la pădurile dela şes Ba mai mult acum se elimină şi al. *d.* din acelaş art. 13 adică nu se aprobă defrişeri mici, *„când va fi necesar a se da un perimetru mai regulat unei păduri, fără ca întinderea defrişate să treacă peste 2 % din întinderea totală a sa şi fără ca suprafaţa defrişată să fie mai mare de 25 hectare"*.

OR,

Pe dealtă parte, prin *regulamentul* pentru aplicarea legii modificatoare a codului silvic, la art. *22*, din eroare se neglijează atât art. 2 din Decretul lege No. 2596 din 25 Iunie 1919 cât şi art. 10 din legea modificată prin Decretul Regal No. 3775/20, căci deşi şi una şi alta din legi elimină *al. a* din art. 13 din codul silvic 1920, adică atât chestia defrişărei pădurilor dela şes până la ¼ din suprafaţa moşiilor, cât şi al. *d* dela art. 13 din codul silvic eliminat prin legea din 1920 pe care-l introduce complect în regulament, dar elimină acum pe *e* căci în art. *22* din regulament se spune textual:

„Defrişarea pădurilor va putea fi. încuviinţată şi in cazurile prevăzute de art. 13, alin, *a. b. c. d. f.* şi *g.* din codul silvic, precum şi atunci când va fi necesar a se da un perimetru mai regulat unei păduri, fără ca întinderea defrişată să treacă peste 2% din suprafaţa totală a pădurei şi fără ca suprafaţa defrişată să fie mai mare de 25 ha. — Toate defrişările nu se vor putea face decât în urma unei constatări.

In schimb regulamentul omite acum al. *e. dela art. 13*, tocmai cel mai *util* din punct de vedere technic, pentru linii de amenajamente, etc.

Semnalând aceste nepotriviri între cele două legi şi regulament, adică aşa zisa inadvertenţă rămâne în picioare că defrişarea pădurilor dela şes e oprită şi că respectarea cotei de 25 % în funcţie de un nou reper, adică a suprafeţei actuale a moşiilor rămase după expropriere, ar constitui un pericol pentru existenţa puţinelor păduri dela şes, dacă nu s'ar respecta legea din 1919 şi 1920 şi s'ar aplica prevederile art. 22 din regulament.

⁂

Pe dealtă parte la Cap. IX din instrucţiunile relative la aplicarea legei pentru înfiinţarea păşunelor comunale şi care explică aplicarea art. 2 din legea infiinţărei păşunelor comunale, se spune clar că pentru înfiinţarea păşunelor la şes se exclud *pădurile*, livezile cu pomi, grădinile, etc.

Deci legiuitorul, faţă de *lipsa pădurilor dela şes, le-a protejat* chiar şi la crearea islazurilor, precizând chiar şi altitudinea maximă de 200 m. până unde se înţelege a se întinde şesul, enumerând şi comunele chiar.

Deci nu e logic, ca dupăce pădurile dela şes au fost ocrotite de expropriere, azi proprietarii să ceară defrişarea lor, pe motiv că suprafaţa moşiei lor li s'a redus, şi să alerge la trucul art. 22 din regulamentul modificărei codului silvic care din eroare a intercalat şi defrişarea pădurilor cuprinse în art. 13 al. *a* din codul silvic din 1910, întrucât legea modificatoare din 1919 şi 1920, a omis *al. a dela art. 13* din vechiul cod silvic tocmai bazat pe instrucţiunile legei păşunilor comunale publicată în M. O. No. 138 din 24 Sept. 1920.

Acesta este *poate singurul art. bun din toată reforma agrară care ne oferă pădurile din zona de şes* şi pe baza numai a unei neprevederi introduse în regulament nu se poate aproba nici o defrişare a pădurilor dela şes. Deci nu se ţine seamă de cota de 25 % a pădurilor reperate la suprafeţele actuale ale moşiilor rămase după expropriere, *căci aceasta ar însemna dezastrul forestier complect dela şes.*

M. P. Florescu

UN PERICOL NAŢIONAL: EROZIUNEA

La Casa Şcoalelor doi oameni ai ştiinţei d. Ionescu-Siseşti şi M. Drăcea au ţinut conferinţe şi au demonstrat — complectându-se — că prin modul negligent şi lăcomia de exploatare a teritoriului nostru cu pante mai repezi sau mai dulci vom ajunge la pierderea pădurilor şi la distrugerea solului de supt ele, dar şi la pustiirea unei mari părţi din celălalt teren productiv.

Unele ziare au publicat scurte dări de seamă fără comentarii. Cu aceasta însă nu trebue să fim satisfăcuţi.

Presa trebue să contribue la popularizarea principiilor ştiinţei în mai largă măsură contribuind la schimbarea opiniei publice asupra unor lucruri despre cari credea altfel. Iar omul de stat să remedieze răul, căci nu e de glumă. Peste 2/3 din suprafaţa teritoriului naţional este teren cu pante mai repezi sau mai dulci. Şi cu cât acest teren e mai fragil şi mai favorabil vegetaţiei, cu atât e şi mai supus eroziunii, mai ales când se fac exploatări neomeneşti. Defrişarea neştiinţifică a pădurilor, aratul şi chiar păşunatul pantelor contribuesc la progresul eroziunii, dislocându-se treptat solul, subsolul şi chiar rocele primitive. Inconştient, populaţia duce o luptă duşmănoasă contra arboriculturii. Nici marea proprietate n'a cruţat pădurile. Acesteia nici legea n'are ce-i face. Oameni cu greutate şi-au distrus şi-şi distrug pădurile depreciindu-şi terenurile fără a-i putea cineva împiedeca. Pentru moment poate fi un câştig şi încă mare: agricultura câştigă mii de hectare virgine. Dar exploatarea neraţională duce repede la pierderea altor mii de hectare în mod iremediabil, prin eroziune. Deci soluţia ar fi: O exploatare ştiinţifică pe care nu numai să se menţină actuala suprafaţă în stare productivă, dar încetul pe încetul să se smulgă şi naturii ceva. Dacă privim chestia şi din alt punct de vedere, pericolul e şi mai mare: Se ştie că solul acoperit cu păduri constitue un strat spongios sugător şi depozitar de apă ce se scurge uşor formând isvoarele. Cu dispariţia pădurilor dispare în bună parte şi stratul umed. Râurile în a căror bazinuri nu mai sânt păduri, au în timpul ploilor un debit colosal şi dispar când nu mai plouă. Asta a început să se întâmple şi cu apele de la munte: Ex. Trotuşul.

Morile de apă au început să recurgă la locomobile pentru suplinirea forței apei, ceia ce n'au apucat bătrânii. Explicația: Pădurile din bazinul Trotușului sunt pe isprăvite. Datoria de replantare revine tuturora măcar că focoasele au fost și sânt numai ale unora. Dragostea de plantații trebue desvoltată mai ales prin școala rurală. Dar cine n'a văzut școala fără un pic de vegetație în juru-le: nici un arbore, un arbust, o floare! Doar despre acestea nu se întreabă la examene.

Să ne îngrijim deci. Căci dacă pierderea teritoriului prin nepaza granițelor ar fi un dezastru — poate temporar — apoi pierderea teritoriului prin proprie pustiire ar fi un dezastru veșnic. Pământul nostru roditor, udat cu sânge, munții și dealurile cu codrii slăviți de poeții noștri, ar ajunge cu vremea un Takla-Makan al Europei.

NEAMUL ROMANESC
(20 Martie 1925)

RIDICAREA IN PLAN A PADURILOR

Intr'o gospodărie silvică bine organizată, este nevoie ca în prima linie să avem planul pădurei respective, spre a'i putea cunoaşte atât suprafața totală, cât și suprafețele parțiale, ocupate de diferitele categorii de arborete, suprafețe fără de cari nu se poate întocmi amenajamentul acelei păduri.

Ținând seamă de întinderea pădurei și de gradul de preciziune cu care voim a obține acest plan, știința Topografiei ne pune la îndemână diferitele metode, dela cele mai simple și deci mai expeditive și mai puțin precise, până la cele care ne dau maximum de precisiune; având numai greutatea alegerei uneia din aceste metode, potrivit scopului urmărit.

Privind lucrurile mai superficial, ar părea că pentru păduri nu este nevoie la măsurarea lor de o prea mare exactitate, ci o diferență oarecare, în plus sau în minus, la o întindere mai mult sau mai puțin mare a unei păduri, n'ar avea mare importanță. Acesta a fost de sigur criteriul care s'a avut în vedere la executarea lucrărilor de măsurătoare a pădurilor Statului în ultimele 2 – 3 decenii, căci singura metodă care a fost utilizată, afară de rari excepţiuni, a fost, indiferent de întinderea pădurei *metoda drumuirei cu busola, cu raportare grafică cu raportorul iar calculul suprafeţelor făcându-se prin metode grafice sau cu planimetrul.*

Este lesne de înţeles că această metodă, destul de expeditivă şi uşor de aplicat, dă rezultate tolerabile când suprafaţa este mică — maximum 200 Hectare — ; în schimb însă dă rezultate cu atât mai eronate, cu cât suprafaţa se măreşte.

In ocaziuni excepţionale, în decursul acestui timp, la unele păduri ale Statului şi servind mai mult ca şcoală pentru stagiarii silvici, s'au făcut triangulaţii cu instrumente perfecţionate, stabilindu-se cu destulă preciziune un număr suficient de puncte de cari s'au legat detaliile, ridicate tot cu busola şi raportate grafic, cum a fost cazul, după câte ştiu, la pădurile Pasărea şi Barboşi-Ghermăneşti (Ilfov); Piscul-Câinelui, Verbila şi Cocorăştii-Mislea (Prahova), executate unele de subsemnatul în colaborare cu colegii mei de promoţie, sub conducerea fostului meu Profesor, Domnul Inginer consilier Silvic Petre Antonescu ; iar altele de elevii Scoalei Superioare de Silvicultură (promoţiile D-lor Drăcea, şi Suhăţeanu), sub conducerea mea.

Abia în anii 1909 şi 1910 s'au făcut primii paşi spre progres, în ce priveşte exactitatea lucrărilor de ridicare în plan când s'a abandonat cu totul busola şi metodele grafice, utilizându-se pentru prima oară metodele tachimetrice, bazate pe coordonatele numerice ale tuturor punctelor ridicărei, metodă aplicată pentru prima oară de cel ce semnează aceste rânduri, la pădurile Lucieni (Dâmboviţa) şi Tărnauca (Dorohoi) ; şi în urmă la toate pădurile Casei Scoalelor, pe cari le-am ridicat în plan.

Zic că prin aplicarea acestei metode s'au făcut primii paşi către progres, dar nu s'a atins însă şi apogeul, căci instrumentele de cari m'am servit pentru ridicarea detaliilor erau mai mult sau mai puţin rudimentare — cercuri cu aproximaţiune de un minut sexagesimal, — şi numai pentru triangulaţii am utilizat un tachimetru cu aproximaţiune de 10 secunde sexagesimale ; iar calculele erau lungi şi plictisitoare, căci le făceam cu logaritmi, iar calculul suprafeţelor rezultate din coordonate le făceam de asemenea prin înmulţiri cu mâna, ne având la dispoziţie Table pentru calculul direct al coordonatelor, sau table de valorile naturale ale liniilor trigonometrice şi nici maşini de calcul.

In loc de a merge înainte pe calea progresului, în ce priveşte lucrările de ridicare în plan a pădurilor, după câte ştiu, s'a făcut din contră un mare regres, căci pentru ridicarea detaliilor s'a înlocuit busola, care cel puţin are meritul că era uşor de manipulat, prin planşetă, care 'şi poate găsi aplicaţiune practică la ridicarea detaliilor pentru o hartă, unde nu se cere decât o preciziune relativă şi în teren descoperit, iar nici de cum la păduri.

Oricât s'ar căzni iniţiatorii acestei inovaţiuni de a justifica superioritatea întrebuinţărei planşetei în lucrările forestiere, ar fi în zadar, căci acest instrument prezintă următoarele inconveniente.

a) Oricât de mic format ar avea, este cel mai greu instrument şi cel mai dificil de purtat montată dela o staţie la alta, mai ales în teren accidentat.

b) Este mai greu de manipulat şi de pus în staţie ca oricare alt instrument, şi deci răpeşte mai mult timp operatorului.

c) Nu se poate lucra pe orice timp şi mai ales când atmosfera este prea încărcată cu vapori de apă, căci se influenţează hârtia, care este foarte higrometrică, modificându'i simţitor dimensiunile.

d) Prezintă minimum de preciziune, mai ales când se utilizează metoda drumuirei—singura aplicabilă la păduri—şi mai ales în teren accidentat, unde aliniamentele sunt foarte scurte, şi unde trebue a orienta planşeta pe laturi de câteva zeci de metri, cari pe plan n'au lungimi mai mari de un centimetru, astfel că toate drumuirile sunt dezorientate, iar la rezultatul final se obţin erori de neînchidere mai mari ca la orice alt instrument.

e) Pe lângă mica preciziune a instrumentului, mai are o mare influenţă negativă şi erorile inevitabile ale desenului şi spre a le reduce cât mai mult, se cere multă abilitate artistică din partea operatorului, la tragerea diferitelor linii pe plan.

Aceste consideraţiuni şi poate şi altele, fac ca planşeta să nu fi instrumentul forestierului, ci el poate fi utilizat numai la câmp deschis pentru facere de hărţi, unde nu se cere precizie, sau de către ingineri improvizaţi, fără multe cunoştinţe matematici şi după noi locul acestui instrument ar fi într'un muzeu de antichităţi, alături de grafometru, pantometru şi nivela cu apă.

Astăzi, când ştiinţele matematice găsesc o largă aplicaţiune în Topografie şi când această ştiinţă a făcut uimitoare progrese, mai ales în Ţara noastră, căci graţie multor inovaţiuni introduse, s'a ajuns la perfecţionarea şi în acelaş timp la simplificarea vechilor metode de lucru tachimetrice, astfel ca în minimum de timp şi cu minimum de efort din partea operatorului, să se poată obţine rezultate cu cea mai mare preciziune; — cred că şi pentru ridicarea în plan a pădurilor trebueşte a introduce cu un moment mai curând aceste metode.

Acest fel de metode se impun astăzi cu atât mai mult, mai ales pentru uniformizare, cu cât concomitent alte două instituţiuni ale Statului, Serviciul Geografic al Armatei şi Direcţiunea Cadastrului, lucrează pentru executarea Cadastrului Ţărei, lucrare atât de importantă şi care a fost începută cu multă vreme în urmă de toate statele civilizate. Pentru realizarea acestei mari opere, Serviciul Geografic al armatei, întocmeşte lucrările de Geodezie, iar Direcţia Cadastrului execută pentru moment lucrările de măsurătoare a moşiilor expropriate pentru parcelare la săteni, a introdus cele mai perfecţionate metode de lucru, tocmai în vederea viitorului Cadastru, spre a nu se mai reveni la aceleaş moşii cu o nouă măsurătoare, ceeace s'ar traduce prin timp perdut şi cheltueli inutile.

Cum viitoarea cadastrare va cuprinde absolut întreaga suprafaţă a Ţării, deci şi pădurile, este logic ca toate lucrările viitoare de ridicare în plan a pădurilor Statului să se facă după aceleaş principii, spre a nu mai fi nevoe de o nouă remăsurare a lor, ci să rămână numai ca să se aşeze planurile pădurilor pe Harta Ţării la locul ce ele îl ocupă.

Fără a intra în multe detalii ale metodelor de ridicare, mă voi mărgini de a da indicaţiuni de modul cum concep eu că trebuesc executate lucrările de măsurătoare a pădurilor Statului, călăuzindu-mă de normele adoptate de Direcţia Cadastrului, publicată în Monitorul Oficial Nr. 33 din 15 Mai 1921 şi Nr. 106 din 15 August 1922.

Iată aceste norme, aplicabile la păduri:

Se va face o triangulaţie a întregei suprafeţe a pădurei, alegând în prima linie punctele de triangulaţie pe hotar, sau în apropiata lui vecinătate, stabilind aceste puncte la distanţe de circa 2 km. între ele în regiunea de câmp şi la circa un km. în regiunea accidentată.

Cum în genere la pădurile de câmp nu se pot alege puncte de triangulaţie şi în interiorul pădurei spre a forma reţele de triunghiuri, se va înconjura întregul perimetru printr'un lanţ de triunghiuri, sau mai preferabil de patrulatere; rămânând ca numai în regiunea de munte să se aleagă puncte de triangulaţie pe piscurile golurilor din interiorul pădurilor adoptându-se dispozitivul în formă de reţea de triunghiuri.

Simultan cu facerea observaţiunilor de triangulaţie să se facă şi legătura cu punctele geodezice din apropiere fixate de Serviciul Geografic al Armatei — acolo unde sunt deja stabilite asemenea puncte; precum şi cu punctele geodezice fixe, ca: cruci de biserici, coşuri de fabrici, paratonerele dela clădirile importante, etc., aceasta în scopul de a se putea face mai cu înlesnire legarea planului pădurei de Harta Ţărei.

Tot în acest scop, orientarea planului pădurei se va face în raport cu direcţiunea meridianului geografic, iar nu faţă de cel magnetic, utilizându-se de preferinţă metoda observărei trecerei unei stele la înălţimi egale, care este metoda cea mai simplă de aplicat şi pentru care n'avem nevoe de table de corecţiuni, nici de a cunoaşte ora precisă, latitudinea şi longitudinea punctului unde se face determinarea meridianului, etc.

In loc de a măsura pe teren unghiurile dintre aliniamente, este mai preferabil a măsura direct pe teren orientările directe ale tutulor laturilor, căci prin acest mijloc putem controla direct pe teren, fără nici un calcul neînchiderile eventuale şi dispensează de a calcula ulterior la cabinet aceste orientări în vederea calculului coordonatelor punctelor; în plus, prin această metodă putem verifica mai uşor pe teren eventualele greşeli de neînchidere a drumurilor şi ne dă posibilitatea de a utiliza metoda staţiilor sărite, ceeace reduce lucrul pe teren la jumătate.

In măsurarea bazelor de triangulaţie se va ţine socoteală de temperatura panglicei în momentul măsurătoarei, spre a se face eventualele corecţiuni de dilatare sau contractare ale panglicei.

Ridicarea detaliilor dintre punctele de triangulaţie, ca: văi, culmi, poeni, cantoane de pădurari, drumuri, separări de masive, etc., se va face *numai* prin metoda tachimetrică, calculându-se coordonatele absolute ale tuturor punctelor ridicărei în raport cu două axe coordonate, alese în exterior şi în partea de Sud şi Vest a perimetrului, astfel ca tot planul să fie cuprins numai în cadranul I. pentru ca coordonatele absolute să fie toate pozitive, ceeace înlesneşte foarte mult calculul suprafeţelor, punându-ne şi la adăpost de a comite erori la transcrierea semnelor coordonatelor, cum ar fi în cazul când axele coordonate s'ar întretăia în interiorul perimetrului.

Concomitent cu lucrarea de planimetrie se va face şi citirea unghiurilor de pantă pe eclimetru, spre a avea astfel şi elementele necesare pentru facerea nivelmentului trigonometric în vederea aşezării pe plan a curbelor de nivel, a căror echidistanţă naturală va fi de 10 metri şi vor fi calculate în raport cu altitudinea, luându-se cota de plecare dela un punct apropiat determinat de Serviciul Geografic al Armatei.

Având toate elementele ridicărei, atât de planimetrie, cât şi de nivelment, culese pe teren cu un tachimetru, cu aproximaţiune de 20 secunde la limb şi de un minut la eclimetru, de preferinţă cu diviziune centesimală, spre a avea toate datele exprimate în numere zecimale, iar nu complexe, ca în diviziunea sexagesimală, ceeace înlesneşte foarte mult calculele, lucrarea de cabinet pentru calculul coordonatelor, sufrafeţelor şi parcelărei devine o operaţiune foarte uşoară, servindu-ne de o maşină de calcul şi de table de valorile naturale ale liniilor trigonometrice.

Procedând în modul descris mai sus, vom avea şi pentru păduri planuri exacte şi cari vor putea servi într'un viitor apropiat la fixarea lor definitivă pe Harta generală a Ţărei, fără a mai fi nevoie atunci de un nou timp pierdut şi de alte sacrificii băneşti din partea Statului, spre a ridica din nou, pentru acest scop planurile pădurilor, fiind nevoe numai de o simplă coordonare a diferitelor lucrări izolate, spre a se constitui ansamblul general al hărţei.

Executarea lucrărilor de ridicare în plan a pădurilor Statului, se va face de Casa Pădurilor, atât prin Inginerii săi silvici cât şi prin formarea unui corp de Topometri auxiliari, specializaţi în această ramură, căci numai un inginer silvic va putea şti ce anume detalii este nevoie a figura pe planul general al pădurei şi odată cu lucrarea de ridicare în plan va putea fixa mai ales în regiunea de munte şi liniile principale ale parcelarului de gestiune, spre a nu mai fi nevoe a se reveni ulterior pentru acest scop.

In ce priveşte modul de plată al lucărilor de măsurătoare şi aplicare al parcelărei, să se adopte tot plata la hectar, după un tarif fixat, bine înţeles ceva mai ridicat ca cel aprobat Direcţiunei Cadastrului pentru plata moşiilor, de oarece lucrările la păduri sunt mai dificil de executat ca în teren descoperit.

Faţă de cele arătate mai sus, cred necesar a accentua ca de către Casa Pădurilor să se ia dispoziţiuni cât mai urgente pentru organizarea serviciului său de ridicări în plan după aceste norme; lucrare care'i va fi mult înlesnită, împrumutând dela Direcţia Cadastrului Caetul de Sarcini şi Instrucţiunile pentru măsurători şi aplicări, pe cari le vor complecta la rigoare cu detaliile speciale pentru ridicarea în plan a pădurilor

G. Ştefănescu Gună
Inginer Şef Silvic şi Hotarnic
Inspectorul Gl. al Cadastrului

CONTRIBUŢIUNI
la problema Comerţului şi Industriei lemnului în România

I

Rentabilitatea produselor Statului înainte şi după răsboi

Suntem la un moment istoric, când o parte din pădurile Statului, vor fi poate comercializate în spiritul nouilor legiuri de comercializare a bunurilor Statului.

Pentru aceasta e necesar să ştim care a fost renta pădurilor Statului atât înainte cât şi după război.

* * *

Din situaţia Casei Pădurilor pe exerciţiul 1913/914 publicată în 1915 constatăm:

La venituri s'a înscris în buget:

10.691.346 lei 44 bani, iar la cheltueli 3.150.356 lei 84 bani

Deci un excedent (venit net) de 7.540.989 lei 60 bani, care raportat la cele 1.097.056 Ha de pădure ce le avea statul în vechiul regat la 1913/914 rezultă deci un venit net pe an şi pe Hectar de 6 lei 87 bani (aur).

⁂

Din situaţia Casei Pădurilor pe exerciţiul 1914/915, publicată în 1916, constatăm că la:

Venituri s'a înscris în budget	11.336.784 lei 81 bani
Iar la cheltueli	3.786.910 lei
Deci un excedent (venit net) de . . .	7.549.874 lei 81 bani

care raportat la cele 1.097.056 Ha de pădure ce le avea statul în vechiul regat la 1913/914 rezultă un excedent venit net mediu pe an şi pe hectar de: 6 lei 88 bani (aur).

La venituri am considerat, toate felurile de produse ca: produse principale secundare, exploatări în regie, produse accesorii şi diverse, delicte comise în pădurile Statului şi am considerat că şi restanţele de încasat (datoriile) la sfârşitul exerciţiilor respective se vor încasa în cursul anului viitor.

⁂

Deci: 6.87 şi 6.88 lei *aur*, era venitul net pe an şi pe Hectar în pădurile Statului înainte de răsboiu.

II

Acum să vedem şi renta pădurilor după răsboi

Din situaţia Casei Pădurilor pe exerciţiul 1919/20 publicată în 1920, constatăm la:

Venituri s'a înscris în buget . . . ,	48.341.550 lei 36 bani
Iar la cheltueli	11.140.141 lei
Deci un excedent (venit net) de . .	37.201.409 lei

care raportat la cele: 1.097 056 Ha de pădure ce le avea Statul în vechiul regat (căci tot numai de ele e vorba în situaţia pe 1919/20, deşi se incorporaseră şi celelalte păduri din Transilvania, Bucovina şi Basarabia) rezultă un excedent de (venit net) pe an şi pe Ha de: 33 lei 91 (hârtie).

Aci vedem înscris în darea de seamă că pentru 459.584 lei s'a dat material gratuit la invalizi, văduve, orfani de război

Valuta în 1919/20 (1 Aprilie 1919—1 Aprilie 1920) raportată la lei aur era între 28 – 32 adică dacă luăm în mediu 30 lei revine deci la 1 leu aur venit net pe an şi pe Ha. în loc de 6 lei 87 sau 6 lei 88 cât era înainte de răsboi. Dece ?

Din cauză că n'am aplicat imediat impreviziunea şi pentru pădurile statului adică să vindem pe preţurile din 1914/915 sau 1915/16 însă raportat la lei aur.

Din situaţia Casei Pădurilor pe exerciţiul 1920/21, publicată în 1922, constatăm că la venituri s'a înscris în buget : 53.913.128 lei
iar cheltueli . . . . 27.016.600 „
Rezultă un excedent (venit net) de . . . . 26.896.528 „
care raportat tot la acele 1.097.056 Ha. de pădure ce le avea total în vechiul regat (căci tot numai de ele vorbim şi în situaţia de pe 1920/21 de şi se încorporase şi celelalte păduri din Transilvania, Bucovina, Basarabia) rezultă un excedent (venit net) pe an şi pe ha de : 24 lei 51 (hârtie) or valuta în 1920/21 (1 Aprilie 1920—1 Aprilie 1921) raportată la lei aur fiind între 18—22, adică dacă luăm media de 20 lei, ar reveni 1.2 lei aur venit net pe an şi pe ha. în loc de 6.87 sau 6.88 cât era înainte de răsboi.

Aci vedem înscrisă în darea de seamă oficială că pentru 1.967.382 lei s'a dat material gratuit pentru văduve de răsboiu, invalizi, orfani de răsboi etc., cât şi vânzările la cooperative prin buna învoială (sau prin licitaţie).

⁂

Pentru că pe 1925 avem un buget întocmit pentru întreaga ţară şi s'a cuprins deci toate veniturile şi cheltuelile şi pentru pădurile din teritoriile alipite, e necesar să detailăm şi mai mult chestia rentabilităţei pădurilor Statului pentru pădurile întregei Românii.

După ultima statistică a pădurilor Statului întocmită în 1922 apărută la finele anului 1924, am avea :

In vechiul regat : . . .	1.097.056	ha. suprafeţe împădurite
In Ardeal :	564.813	„ „ „
In Bucovina : . . .	1.498	„ „ „
In Basarabia :	190.399	„ „ „
Total g-ral . .	1.853.776	hectare.

⁂

Repartizat pe specii lemnoase am avea : 99.306 ha. brad. 203.934 ha. molift, 1.686 ha. pin, 258 ha. melez, 584.870 ha. fag.

119.959 ha. gorun, 81.178 ha. gârniță 257.400 ha. stejar pedunculat, 94.176 ha. cer, 57.969 ha. tei, 87.183 ha. carpen. 24.320 ha. frasin. 15.915 ha. ulm. 1.824 ha. paltin, 10.602 ha. mesteacăn, 54 ha. castan, 13.315 ha. Salcâm, 5.454 ha. anin, 62.666 ha. plop și salcie, 130.907 ha. diverse.

⁂

Repartizate pe clase de vârste am avea:

dela	1—20 ani:	565.214 ha.
„	20—40 „	333.339 „
„	40—60 „	215.164 „
„	60—80 „	201.172 „
„	80—100 „	218.934 „
„	100—în sus	319.953 „

⁂

Din totalul de: 1.853.776 ha. pădure, ce are statul, astăzi, avem deja exploatate 695.684 ha.

Rămân deci păduri neexploatate: 1.158.092 ha. pentru viitor.

Rentabilitatea pădurilor statului pe 1925

Venituri: In bugetul de venituri a anului 1925 s'a înscris la capitolul pădurilor lei	250.000.000
Cheltueli: La Partea III cap. VIII al bugetului cheltuelile personalului, material, învățământ reprezenta un total de.	168.193.700
Rămâne un venit net de. .	81.806.300

Venitul net realizat de 81.806.300 lei anual repartizat la cele 1.853.776 hectare de păduri ce le posedă statul în total reprezenta o rentă anuală medie de 44 lei hârtie pe hectar sau aproximativ 1.1 *leu aur* pe an și pe hectar. Ar trebui să valorificăm aceste bunuri în viitor, o mai accentuată rentabilitate în folosul tezaurului statului, adică să se studieze care ar trebui să fie viitoarea politică forestieră de stat, căci până acum pădurile statului au fost sacrificate și pentru răsboi și pentru interesul obștesc: școli, funcționari, cooperative, invalizi, etc., dar mai mult prin neimpreviziunea contractelor societăților străine.

III

Exportul Carpenului

Pentru prima oară în România s'a pus în şedinţa comisiei superioare vamale din 13 Februarie 1925, chestia exportului carpenului din România.

Carpenul formează o esenţă diseminată în pădurile noastre, în amestec cele mai adesea ori cu fagul şi mai rar cu stejarul, crescând pe locurile cele mai sărace adesea stâncoase, rar formează masive, cel mult în pâlcuri.

. A fost şi este întrebuinţat mai mult până acum ca lemn de foc în amestec cu fagul, având cu mult mai multe calorii ca fagul.

Se mai întrebuinţează la noi pentru dinţi de roţi la mori, mânere de scule, calapoade de cizmar, calapoade de pălării, cozi de topor, măcelării, etc.

Acum de curând mai multe case din Germania, fac sondage la noi în ţară şi în special în Bucovina, în pădurile fondului religionar de unde a achiziţionat circa 2000 mc. trunchiuri de carpen cu destinaţia pentru frontiera Germano-Polonă.

Societăţile exploatatoare şi-au făcut calculele când a contractat vinderea, că taxa de export pentru trunchiurile de carpen, ar fi la fel ca pentru lemnul de foc de fag. Intru cât până acum n'au fost cerute la export, totuşi, pe cale administrativă au fost asimilate cu laţii de fag, deci circa 50 lei de mc. *Tariful vamal azi în vigoare nu aminteşte nimic de trunchiuri de carpeni, neivindu-se cazul până acum la export.* In cazul cel mai defavorabil Societatea exportatoare şi-a făcut calculele pe 20 % advalorem, intern, ceia ce ar prezenta cam 80-100 lei de mc. ca taxă de export.

⁂

Ţin a clarifica pe colegi cu câteva date şi din punct de vedere comercial al rentabilităţii exploatării carpenului.

Un mc. de carpen, în lungime de 3 m. şi diametru mediu de 0.30, se vinde franco la frontiera Germano-Polonă cu 8½ dolari — 1.734 lei — un dolar = 5,1 Zlot polonez ; 1 Zlot polonez = 40 lei.

Intr'un vagon de 10.000 Kgr. intră cam 10 mc. brut de carpen, intru cât lemnul e verde și greu. Transportul unui vagon de 10.000 Kgr. pe căile ferate străine dela frontiera Română (Grigore Ghica Vodă) până la frontiera Germano-Polonă (Sosnitza) pe o distanță de 660 Km. costă 6.200 lei adică 15.5 Zloți polonezi × 40 lei = 6.200 lei.

S'au transformat în dolari, pentru un mc. socotind că într'un vagon sunt 10 mc. avem : 15.5 Zloți : 5,1 = 3,1 dolari.

Plus cheltueli de vamă, personal, expedierea banilor, recepționări încă $\frac{0,4}{3,5}$

Rămâne deci loco, Gara Ghica Vodă încărcat în vagoane dolari 8,5—3,5 = 5 dolari valoarea minimă pentru 1 mc. bușlean de carpen, adică 5 × 5,1 × 40 = 5 × 204 = 1.020 Lei după calculele în momentul contractării.

* * *

Lemnele de carpen brut în picioare după tariful Direcției pădurilor fondului religionar, dela 0,23 m. — peste 0.35 m. diametru se prețuește cu 130—270 lei, ceia ce face 200 lei mc brut în picioare pe loc în pădure.

Tăiatul, transportul din pădure la gară, încărcatul în vagon, spese pentru personalul de conducere, mai costă încă 200 lei mc. ceeace face în total până la încărcat în vagon 400 lei.

Fractul de încărcare din gara Petrăuț (unde se scurge pădurea) și până la gara Ghica Vodă (frontiera) se plătește după tariful special I plus taxa de export $50^0{}_0$ pentru un vagon de 10.000 Kgr. 3000 lei, adică pentru 20 + 59 + 3 km = 82 Km. în total, ceia ce face 300 lei de mc. care adunați cu cei 400 lei de mai sus face 700 lei.

Or am dovedit mai sus că ar revine pentru mc. de carpen încărcat pe vagon în Ghica Vodă numai 5 dolari, care după cursul de azi de la noi e de 190 lei.

5 × 190 = 950 lei (în loc de 1.020 lei cum era cursul în momentul contractărei) scăzând . . . 700 lei (costul ; transportul la gară și pe C. F. R.) ar rămâne 150 lei. Comisia vamală a avizat a se plăti 100 lei de mc. brut și 150 lei de mc. fasonat.

Totuși consiliul economic a fixat o taxă de 200 lei de mc. Deci ar rămâne un beneficiu net societății de 50 lei. Deci două sute lei de mc. e chiar prea mult pentru export *căci mai mult n'ar putea suporta.*

Dacă am socoti pe 20 % ad-valorem stația de încărcare, vedem că un mc. de carpen loco gara Petrăuți costă 400 lei, celace 20 % ad-valorem ar fi 80 lei, deci dacă percepem 200 lei de mc. după cum s'a aprobat, înseamnă că luăm 50 % ad-valorem.

* * *

Carpenul deşi e considerat ca lemn tare (în limbajul nostru zilnic) totuşi nu s'aseamănă niciodată cu ştejarul, neavând întrebuințări multiple ca stejarul şi nebucurându-se nici de calitățile technice ale stejarului, nefiind considerat ca un lemn de lucru propriu zis ca stejarul decât ca întrebuințabil numai în anumite specialități ale industriei pentru strungărie, rotărie, saboți, calapoade. Cea mai mare utilitate i s'a dat ca lemn de foc, până acum.

Dacă trunchiurile de carpen, mai frumoase ca creştere sunt căutate în străinătate şi întrucât cele 2 industrii din țară au carpen suficient, nu se face greşeală dacă s'ar permite exportul a 2000 mc. de carpen cu 100 lei mc. (1000 lei de vagon), întru cât vagonul de lemn de foc de fag e liber la export pentru o taxă de 500 lei de vagon.

Din contră se va da atenție şi acestor specii de arbori în viitor pentru a nu mai fi condamnat ca lemn de foc, mărindu-se prețul în pădure pentru acei din arbori crescuți frumoşi.

Manipularea carpenului, în vederea industrializărei sale *reclamă un timp foarte scurt, căci altcum crapă*, adică din momentul tăieri din pădure şi până ce se industrializează. In viitor se va ingloba şi aceste trunchiuri de carpen în nomenclatura speciilor destinate exportului.

IV

Exportul Surcelelor de lemn de fag pentru fabricat oțet şi tăblițe de fag pentru legarea snopilor.

In şedința comisiunei superioare vamale din 20 Martie a.c. s'a discutat chestia permisiunei la export a Surcelelor (tălaşilor) de fag, care s'a cerut de fabrica „Carcana" din Caransebeş (fabrică de butoaie, parchete, furnituri) tălaşuri apte pentru fabricat aci acid acetic în străinătate.

E prima oară în România când ni se cer şi deşeurile de fag (talaşii), ceia ce e foarte semnificativ pentru noi, că până şi talaşii ne sunt ceruţi în străinătate, atâta lipsă de lemne există. Tot o dată ni s'a cerut şi permisiunea la export a niştoi tableţe mici de lemn de fag de 0,05/0,05/0,005 care au un mic orificiu la mijloc şi care servesc la legatul snopilor de grâu, prin orificiul pătrunzând sfoara de legat.

Dat fiind importanţa întrebuinţărei din ce în ce mai accentuată fagului comisia a avizat a se permite exportul contra unei taxe de 1000 lei de vagon pentru ambele categorii.

IV

Exportul şi Rechizitele scolare

Multe din fabrici, în special la Temişoara, produc rechizite scolare (teuri, echere, rigle, linii, plombiere etc.) marea majoritate fabricate din fag aburit şi tei.

Dat fiind că se industrializează lemnul până în cele mai mici detalii la noi în ţară, ceia ce constitue un simptom sănătos, comisia a avizat a se permite exportul, fixând o taxă de 5 lei la suta de kgr.

E prima oară în România când exportăm rechizitele şcolare, căci până acum eram numai importatori, deci tributari străinătăţei.

V.

Exportul rămăşiţelor de cherestea de brad (bracurile)

O Soc. forestieră din Bucovina, ne a cerut să lăsăm liber la export până şi rămăşiţele de cherestea de brad, adică acelea care cad dela ferăstrău şi nu mai au nici o întrebuinţare de cât pentru foc la alimentarea cazanelor sau condamnarea la foc.

Această Societate profitând probabil că e în *apropiere de frontieră*, şi unde e lipsă de lemn de foc, a intrat în tratative cu diverşi amatori, care solicită aceste remăşiţi de cherestea.

Comisiunea, având în vedere că pentru lăturoi (marginele) de brad se plătesc la export 45 lei de mia de kgr. adică 900 lei de vagon, şi întru cât aceste deşeuri nu pot fi considerate ca lătunoi, s'a fixat taxa de export la 500 lei de vagon. E prima dată în România când ni se cere la export până şi deşeurile de brad — Aceste fenomene sunt destul de semnificative pentru importanța pădurilor noastre, căci a început a se arăta o criză acută în lemn în Europa, fapt pentru care comisia vamală e avizată a fi foarte prudentă cu lemnul Românesc. — Imi fac o datorie de a ține la curent pe colegi silvici cu tot ceia ce se petrece la Comisia vamală, fiind în folosul causei pe care o operăm.

VI

Noua reglementare a transporturilor de cherestea

Inlăturarea privilegiilor şi a erorilor

Cu toate ordinele clare şi precise ale organelor de conducere C. F. R. referitoare la încărcarea transporturilor de cherestea pe baza regimului special cu cote fixe, s'au făcut totuşi de unele regionale o serie de greşeli şi chiar abuzuri, care au privilegiat pe unii predători şi au nedreptăţit pe alții.

Pentru a se ajunge la o regulă desăvârşită, direcțiunea generală C. F. R. printr'o circulară transmisă regionalelor din țară, a stabilit o serie de noui norme, care vor fi executate cu toată strictețea.

Ce va fi de la 1 Aprilie

Incepând din ziua de 1 Aprilie cor. fiecare expeditor de cherestea va primi zilnic cota de vagoane pentru cherestea ce se va fixa pe baza indicațiunilor mai jos arătate.

Dacă cumva nu se poate da zilnic numărul de vagoane alocat, se vor da în zilele următoare, astfel că la finele lunei fie care expeditor să fi încărcat cota aferentă.

Nu se va începe distribuirea vagoanelor din cotele pe luna următoare, până nu se va fi complectat toate cotele din luna expirată. In cotele de cherestele sunt cuprinse următoarele materiale: scânduri mari şi mici; margini (lăturoae); şipci (a nu se confunda cu lăturoae); laturi şi orice lemne de construcţie sau alt material lemnos, trecut prin gatere.

Toate celelalte materiale lemnoase nespecificate mai sus, nu intră în categoria cherestelei şi nu se pot deci încărca în cota cherestelelor.

Noua scontare a cherestelelor

De oarece unele regionale n'au trimis la timp tablourile cu scontarea cherestelelor făcute pe Martie, s'a dat ordin regionalelor de a face ele operaţiunea pentru stabilirea de cote a fiecărei fabrici şi comerciant.

Fiecare fabrică care produce până la 10 mii kilograme pe zi inclusiv, va primi o cotă egală cu producţia întreagă cu maximum 3 mii kilograme.

Fabricile care produc peste 10 mii kilograme pe zi vor primi 30 la sută din producţie.

La depozitele fabricelor şi ale comercianţilor se va da un vagon pe zi la 500 vagoane depozit.

* * *

Vagoanele dirijate la staţiuni pentru încercare şi care nu se încarcă în termenul reglementar, se vor supune la penalităţile respective şi se vor da altora care le pot încărca, în limita cotei lunare.

Fabrica sau comerciantul care nu a încărcat, pierde dreptul definitiv la cota pe ziua sau alte zile când nu încarcă.

Fabricele sau comercianţii care nu pot încărca momentan din lipsa de comenzi sau alte cauze, şi care vor anunţa din timp, li se vor lua aceste vagoane, — adică se vor da celor ce pot încărca.

Convenţiunea cu cei care au adus locomotive

Noua dispoziţiune a C. F. R. prevede că transporturile de cherestea ale societăţilor ce au adus locomotive, şi care au convenţiuni speciale, nu intră în prevederile de faţă. Aceste transporturi se încarcă după ordinele speciale pe care le au regionalele.

Nu intră de asemeni în aceste prevederi, nici transporturile societăţilor ce au subscris la împrumutul locomotivelor administraţiunei C. F. R.

Pentru micii producători, în majoritate ţărani, care lucrează lemnul în pădure cu ferestrae de apă, sau îl trec pe la diferite fabrici şi care nu sunt trecute în tablourile de cherestele, s'a fixat o cotă zilnică de încărcare pentru fiecare regională în parte.

In privinţa depozitelor micilor producători, se va da de asemeni o cotă indicată de tabloul direcţiunei C. F. R.

Transporturile în vagoane de cărbuni

Cheresteaua care se va încărca în vagoane de cărbuni, în drumul lor goale spre Petroşani şi în alte vagoane goale în drumul devizerilor, nu intră în cotă.

Tot asemeni nu intră în cotă cheresteaua ce se va încărca pentru export în vagoane ungureşti, trimise în ţară în acest scop.

Dacă vor fi împrejurări când nu se va putea încărca cota completă, atunci vagoanele se vor distribui proporţional între toate staţiile şi toţi expeditorii de cherestea.

La sfârşitul fiecărei luni se vor trimite direcţiunei C. F. R. tablouri despre toate încărcările făcute.

VII.

COMERŢUL EXTERIOR AL LEMNULUI DE REŞINOASE DIN ROMÂNIA

O situaţie îngrijitoare

In o broşură apărută în 1925 sub auspiciile Direcţiei Generale a Statisticei pe 1919, 20, 21 şi 1922 se specifică în mod detaliat exportul lemnului din pădurile noastre.

Cum *reşinoasele,* formează azi obiectivul principal, către care sunt aţintiţi ochii tuturor, suntem datori ale apăra, şi ale proteja căci după cum se observă din datele de mai la vale, intensivitatea exploatărilor pădurilor începând dela 1922 încoace merge cu paşi repezi către falimentul pădurilor de reşinoase din România.

Azi s'a format un trust forestier periculos în România care a acaparat exploatările de păduri şi deci şi exportul nostru de cherestea, şi suntem datori *de a atrage atenţia opiniei publice.*

Lăsăm cifrele să vorbească:

A

Exportul scândurilor de cherestea dela 1919 -- 1922

In 1919	— 533	vagoane	valorând	3.203.000 lei
1920	6022	„	— „	103579.000 lei
1921	14407	„	„	295.347.000 lei
1922	63773	„	„	1.785.651.000 lei

B

Exportul, altor lemne reşinoase de construcţie lucrate di
topor sau cu ferăstrău.

In 1919	— 14	vagoane	valorând	92.000 lei
1920	435	„	„	7193.000 lei
1921	1022	„	„	19.947.000 lei
1922	7946	„	„	202627.000 lei

C

Exportul lemnelor de construcţie de reşinoase date la rinde

In 1919				
1920	1 4	vagoane	valorând	3.000 lei
1921	122	„	„	3929.000 „
1922	365	„	„	1.3461.000 „

D

Trunchiuri de brad şi de alte specii reşinoase

In 1919 —	230	vagoane,	valorând	446.000 lei
1920 —	113	„	„	682.000 „
1921 —	2245	„	„	14.399.000 „
1922 —	3633	„	„	28.706.000 „

Rezumat

In 1919 —	s'a exportat	777	vagoane valorând	3.741.000 lei
1920 —	„	6570	„	111.457.000 „
1921 —	„	17674	— „	333.621.000 „
1922	„	75352	— „	2.030.445.000 „
		100.373		2,579.264.000

Deci în anii 1919 — 922 s'a exportat: 100.373 vagoane cherestea şi trunchiuri în valoare de 2.479.264.000 lei.

Cum suprafaţa pădurilor de reşinoase se împuţinează, din ce în ce mai mult în ţara noastră, dacă am exporta mai mult de cât posibilitatea normală şi anuală care este numai de 50.000 vagoane, şi cum problema regenerarea pădurilor nu poate urmări în aceiaşi proporţie exploatările, *sunt semne f. îngrijitoare care ne obligă a limita exportul lemnului de brad, pentru a nu ajunge în câţiva ani şi la falimentul pădurilor de brad ca a acelora de stejar.*

VIII

Societate naţională de credit industrial şi pădurile

Societatea naţională de Credit Industrial a luat fiinţă in cursul anului 1923, prin legea publicată în M. O. No. 64 din 25 Iunie 1923.

Funcţionarea Societăţei nu a început în mod efectiv de cât abia în cursul lunei Ianuar 1924.

In marea majoritate a cazurilor nu s'au acordat credite de cât la stabilimente industriale forestiere în funcţionare, cărora li se putea examina situaţiunea şi rentabilitatea.

Dobânda percepută de Credit la suma împrumutată este de 9°/0 şi 10°/0 după cum împrumutul e garantat prin ipotecă sau prin gaj. — Panăla 31 Decembrie 1924:

Au solicitat credite: 110 industrii forestiere şi nu li s'a acordat credite decât la 32 industrii forestiere.

A. *Valoarea garanţiei creditelor acordate pe ipotecă şi gaj în lei, pentru industria lemnului a fost următoarea*:

a) Valoarea ipotecilor (terenuri, clădiri, maşini, instalaţii etc.) . . . . 453.470.000 lei.

b) Valoarea gajurilor (maşini, instalaţii, materii prime, fabricate şi semi fabricate) . . . . 503.650.000 lei

c) garanţia totală . . . . 957.120.000 „

d) Credite plasate cu garanţii ipotecare şi gaj comercial . . . . 98.345,341 lei

e) Coeficientul de garanţie 9.8.

B. *Cereri de Credit la 31 D-brie 924 pentru industria forestieră.*

a) In total au fost 110.

b) Valoarea totală a cererilor primite . . 613.950.000
c) No. cererilor cercetate 32.
d) Valoarea cererilor cercetate 238.100.000
e) Valoarea creditelor aprobate 97.900.000
f) Valoarea cererilor respinse 216.050.000

Cererile de credite forestiere repartizate pe luni ar fi următoarea:

Ianuarie	41	177.400.000
Februarie	13	96.550.000
Martie	—	
Aprilie	23	61.500.000
Mai	4	34.600.000
Iunie	12	73.000.000
Iulie	2	9.000.000
August	5	14.700.000
Septembrie	3	14.700.000
Octombrie	1	5.000.000
Noembrie	4	28.000.000
Decembrie	2	5.000.000
	110	613.950.000

Ar fi fost foarte interesant să se ştie şi numele Societăţilor forestiere, cărora li s'a acordat credite, pentru a se şti precis câtor Societăţi forestiere curat româneşti (pur sang) li s'a acordat şi câtor străine. - Aceasta lipseşte din darea de seamă pe 1924 şi ar fi interesant de ştiut pentru apărarea cauzei strict naţionale forestiere. Din diagramă se vede numai că s'a acordat pentru industriele forestiere din: Arad, Oradia Mare, Sighetul Maramureşului, Vatra Dornei, Bistriţa Nasăud, Lugoj, Filiaş, Brezoi, Cumpana (Argeş), Suici, C.-Lung (Vlaşca) Codlea (Braşov) Buşteni, Mâneci Ungureni (Prahova) Bucureşti, Adjud, Letea Veche, Piatra N. Fălticeni, Cernăuţi.

La expertizarea acestor industrii forestiere au colaborat mulţi ingineri silvici. Dar a lipsit o uniformitate de vederi, ceia ce ne va face ca să întocmim un program analitic pentru uşurarea expertizărei acestor industrii, care ne-au dat mult lucru cu chestia expropierei pădurilor, multe din păduri în special din Ardeal neavând o situaţie clară şi definitivă.

Ceia ce a învins, însă e că în referatele noastre, am opiniat ca toate industriile forestiere finanțate de acest Institut de Credit național, să verse 20% din vânzările efectuate, în comptul datoriei, ideie care a fost împărtășită de mulți din onor Consiliu de Ad-ție.

Se speră ca și industria forestieră mică, va fi ajutată în viitor. Lucru caracteristic e că nu s'a acordat nimic exploatărilor propriu zis, de cât numai industriilor (fabrice) de cherestea.

IX

Pădurile și Aviația

In curând se va înființa în România o mare fabrică de aeroplane, necesare armatei.

Suntem avizați ca specialiști a indica un lemn cât mai apropiat lui *„tulipier americain“* care e întrebuințat la fabricarea aeroplanelor din Anglia, Franța și Germania și care se importă din America. Se cere următoarele calități: *resistență*, ușor, *durabilitate, flexibilitate* — să nu crape la ploaie și căldură, să poată resista la mișcările de torsiune. — In timpul răsboiului Nemții au luat mult frasin din pădurile noastre pentru aeroplane. Ar fi un tribut frumos din partea noastră dacă am putea găsi un remediu, și a indica o specie care să întrunească calitățile ca cele de mai sus, pentru a nu mai fi tributarii străinătăței.

X

Viitorul Fagului

Până mai anii din urmă fagul în România era o specie destinată numai pentru lemn de foc. Ba chiar unii amenajiști propusese a se secui (ciungi) fagii, pentru a se usca cât mai repede, pentru a face loc altor specii de valoare.

Azi când stejarul aproape s'a isprăvit, când bradul tinde a lua aceiași soartă, dacă nu vom limita cantitativ exportul, a început și fagul a fi luat în brațe.

Prin toate văile tainice ale munților și chiar în fabricele care până acum debita bradul acum se debitează fagul în scânduri, care după ce sunt aburite, sunt destinate exportului. Asemenea instalații sunt azi la Soc. „Drajna“ și fabrica D-lui Pisău dela Cheia (Prahova) ambele pe valea Teleajenului; la fabrica din Ștefan Vodă (Jud. Bacău) din pădurea Doftana (a Creditului Funciar Rural), la Coșnea, de pe valea Suliței, afluent al Trotușului, proprietatea Industriei Forestiere Române din Cluj etc.

Azi se vinde la Galaţi (fob.) cu 2800 lei m. c. de cherestea de fag aburit, deci face concurenţa chiar lemnului de cherestea. Se exportă chiar şi scânduri de fag neaburit, atât e de mare cererea în orient.

Concomitent cu aceasta, fabricele de chibrituri dela Cluj şi Bucureşti, a început a întrebuinţa şi fagul, la fabricarea cutiilor, întrucât *teiul* împuţinându-se din ce în ce în România, fabricele ne au consultat pe câţiva specialişti silvici şi am avizat la fag. Azi cutiile de chibrituri se fabrică din fag, afară de fundul cutiilor care e tot de tei.

Recomandăm deci colegilor silvici, o atenţie deosebită comercializărei fagului în viitor, în special acelor crescute în condiţiuni favorabile, pentru a nu'l condemna la foc, ci a'l industrializa.

M. P. Florescu
Inginer inspector silvic
Membru in comisia Superioară
Vamală de import şi export

Construcţia fabricei de cherestea a Cooperativei forestiere „Arnota“ din Costeşti-Bistriţa (Vâlcea)

In vara anului 1923 s'a construit o fabrică de cherestea pentru Cooperativa forestieră Arnota Costeşti-Bistriţa (Vâlcea) Situaţia era cam dificilă.

Cooperativa conform contractului încheiat cu Casa pădurilor, încă în anul 1920 a fasonat prin extragere circa 5600 m^3 buşteni de brad şi Şeful Ocolului silvic cu mare dibăcie s'a folosit de rara ocaziune pentru a înlătura toate materialele de prisos şi neplăcute pe cheltuelile Cooperativei, marcându-i numai brazi (abies pectinata) bătrâni, noduroşi, scorburoşi, strâmbi etc. Din stocul întreg nu era nici $^1/_2$ $^0/_0$ molifi şi aceia era fără nici o valoare. Ce a fost mai bun din buştenii fasonaţi s'a vândut la faţa locului, membrilor cooperativei pentru şindrilă (şiţă).

Din cauze necunoscute (probabil rezultate din nepricepere) buştenii au fost tăiaţi în lungime de 2, 3 şi 4 metri, abia 5 $^0/_0$ de 5 metri, 3 $^0/_0$ de 6 metri şi probabil 1 $^0/_0$ (vârfuri noduroşi, strâmbi) de 8 metri, astfel în cât lemne lungi nu mi-au stat absolut de loc la dispoziţie.

Transportul buştenilor la locul fabricei deocamdată era absolut imposibil.

Incă în anul 1920 Cooperetiva a început construirea unui drum forestier lung de 9 km. însă din cauza greutăţilor întâmpinate de difileul Bistriţei (strâmt, pietros, cu multe cascade) atât de mult s'a întârziat lucrarea, că abia la 12 Decembrie 1923 s'a putut aduce primul buştean în curtea fabricei.

Pentru ca atât fabricarea, cât şi asortarea materialelor să se poată manipula sub adăpost şi fără piedeci, m'am gândit la o clădire cu mare deschidere (30 metri); dar, pe deoparte din experienţele ultimilor doi ani, când sub presiunea zăpezilor mari, câteva fabrici cu acoperiş sistem *Stepham* din regiunile muntoase s'au prăbuşit, iar pe dealtă parte neavând la dispoziţie scânduri tăiate, din brazi tineri, fără noduri şi fără inimă, cari s'ar fi putut curba, şi în direcţia grosimei (Kantgebogen), am fost silit să părăsesc sistemul Stepham şi să caut alte soluţiuni, cum de exemplu un acoperiş în formă de şea, la care presiunea zăpezii nu ar avea atâta pondere în socotelile statice.

Din lipsa lemnelor lungi, o construcţie expansivă (Sprengwerk) sau atârnătoare (Haengewerk) nu s'a putut lua în consideraţie, rămânând a mă baza numai pe *sistemul curbelor susţinătoare*.

Din pricina prea multor bucăţi şi multor găuri prin cari se distrug fibrele scândurilor, sistemul lui *de P. Orme* nu a corespuns aşteptărilor impuse de socotelile statice.

Pentru construirea curbelor din scânduri subţiri (trase la rindea), lipite cu un material cleios şi rezistent contra umezelei şi chiar a apei, mi-a lipsit materialele necesare; atelierul, presele de comprimare, uscătoarele şi — lucrul cel mai principal, — meseriaşi specialişti.

Din lipsa scândurilor lungi (13—15 metri) şi lipsa preselor, cum şi din cauza prea multor găurituri, nici sistemul lui *Emy* nu mi-a părut satisfăcător.

După multă trudă am adoptat sistemul expansiv al lui *Ardant* cu o modificare făcută de mine, prin care toată construcţia expansivă se transformă într'un semicerc (boltă susţinătoare) pe care am constatat-o în sistemul lui Emy din scânduri de 4 cm. grosime, prinse în cuie una de alta, cuiele fiind dese, aranjând scândurile în aşa mod încât înăditurile lor să cadă tocmai între

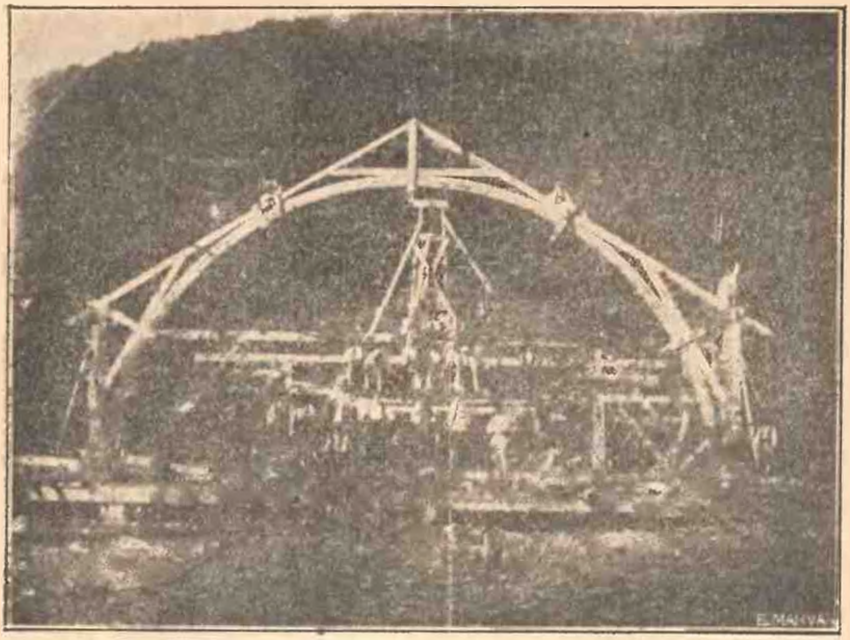
E. MANYA

E. MANYA

cleşte. La această construcţie care s-a făcut numai cu ajutorul ţăranilor din comună, nu am avut neapărată nevoie nici de scânduri lungi, nici de meseriaşi specialişti, ci am bătut uşor aceste cuie cari după cum ştim foarte bine, nu distrug fibrele lemnului, ci numai desparte aceste fibre unele de altele.

Ca să nu fiu silit a procura sau a transforma materialul necesar la clădire dela o depărtare de 43 Km. (R. Vâlcea), ce ar fi costat cel puţin 500.000 lei am montat un gater pe postamentul deja anterior construit şi împrumutând o locomobilă de 16 P. S.

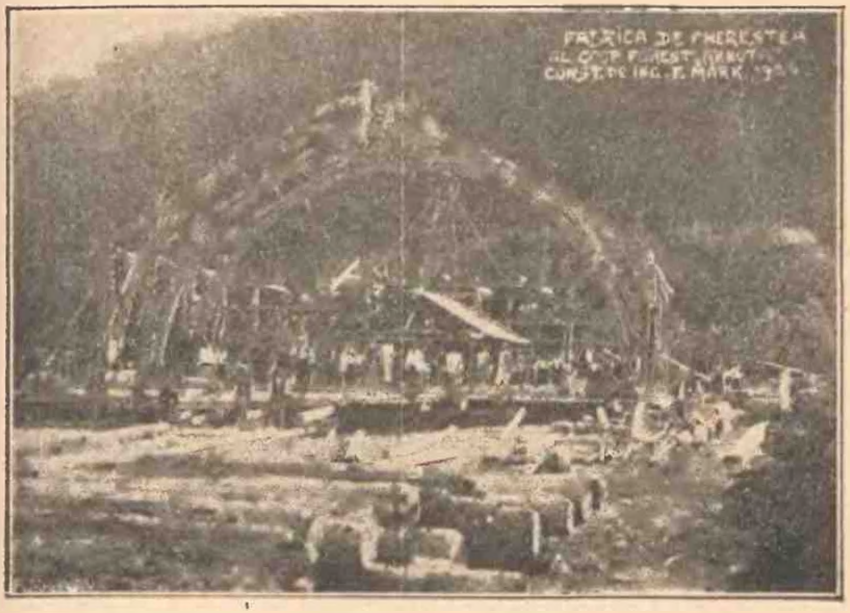

am pus-o în mişcare sub cerul liber. Mai târziu am făcut şi un coperiş primitiv deasupra gaterului, pentru a-l feri de stricăciunile provenite din intemperiile naturei.

Când materialul necesar pentru clădire era deja fasonat şi s-ar fi putut începe construirea clădirei, consiliul de administraţie al cooperativei văzând că se poate lucra şi sub cerul liber, m-a silit a menţine starea aceasta provizorie, tăind şi fasonând materiale şi pentru vânzare.

Am lucrat înainte, dar operaţiunea nu a putut fi economică; eu am intervenit, însă în zadar, căci părerea mea nu a fost ascultată. Am avut singurul avantaj, că afară de materialul necesar construcţiunei fabricei, am mai putut chiar vinde cherestea pent suma de 500.000 lei, sumă care din cauza marei lipse de c pital, s'a transformat într'un factor de mare însemnătate, înle nindu-se continuarea lucrărilor.

Având deja fasonate grindăria şi duşumele pentru acoperir subsolului, le-am aşezat la locul lor rezemându-le pe locuri de beton; iar gaterul fiind deja aşezat pe blocul lui definitiv, s' pus din nou în mişcare cu ajutorul locomobilei, care a şi rămas în subsol până la terminarea definitivă a clădirei şi până la montarea semistabilei Lanz, cum şi a tuturor maşinilor. Aşa am lucrat mult mai economic ca la început, până când s'au construi fermele susţinătoare ale clădirei şi numai în timpul necesar la ridicarea fermelor am oprit mişcarea instalaţiunei provizorii.

Pentru construirea fermelor principale, din material inferio am construit o planşetă de 20 × 36 = 720 m. p. pe care am aplicat cu creionul chimic (ca să nu se şteargă) planul exact

Tocmai atâţi buşteni de 6 m. lungime am avut, cât mi-a trebui pentru a fasona stâlpii necesari, fiecare dintr'o singură bucată, iar semicerul, căpriorii principali, cosoroabele, contrafisele etc. le-am construit din scânduri prinse în cuie de *lucrători ţăran*, *localnici*, conformându-ne exact după planul de pe planşetă

Incurbarea scândurilor la cerc s'a executat cu nişte cleşte de mână, făcute de noi şi cari seamănă cu acelea ale dogarilor, cu cari se trag cercurile pe vase. Cepurile şi scobiturile le-am tăiat separat din fiecare scândură cu ferestrău de mână şi la aplicare imediat le-am şi prins în cuie. Legarea în cuie a ma multor scânduri într'un singur corp compact, s'a executat în aşa mod, în cât fiecare scândură a fost legată cu toate celelalte anterior aşezate.

La construirea semicercului prima scândură am aplicat-o la părţile drepte ale fermei (stâlpi, contrafise etc.) cari erau dej aşezate şi fixate pe planşetă, iar în punctele tangenţiale le-am prins în cuie, construind periferia semicercului cu exactitate minuţioasă. A doua scândură curbată cu mai sus menţionatu cleşte după ce s'a strâns bine de prima scândură, s'a prins cu cuie de 70 mm lungime des bătute; a treia cu 120 mm, a patra cu 150 mm lungime etc. etc.

Scândurile au fost astfel croite, în cât capetele lor au ajuns în mijlocul cleştelui (punctul tangenţial) iar rândul imediat următoa trecut întreg peste înăditurile anterioare, întâlnindu-se în alt punct tangențial și în alt cleşte şi la rândul lor toate acestea fiind exact în punctele tangențiale aplicate.

După ce cercul din 8 scânduri de câte 4 cm, în total 32 cm lățime, era terminat şi strâns în cleşte, de la punctul tangențial din dreapta şi din stânga în depărtare de câte 30 cm s'a aplicat câte un bulon de fer de 22 mm în diametru, prin care strângând cercul la piesele drepte (stâlpi, căpriori etc.) s'a obținut din mai multe piese un singur corp dur şi rezistent.

După terminarea fermelor oprind mişcarea gaterului, le-am ridicat cu ajutorul unui cranic cu cablul de sârmă şi cu foarte puține brațe omeneşti.

Greutatea proprie a unei ferme a dat 2400 Kgr. împovărirea maximală socotită pe o jumătate fermă a dat 5400 Kgr. Rezistența statică a unei ferme conform socotelilor minuțios executate a dat 19800 Kgr.

După ridicarea şi sprijinirea sigură a primei ferme, am supus-o unei împovărări provizorii pentru probă, suspendând pe ea prin aplicare de cercuri provizorii de fer, şine de decovil. La o greutate de 15000 kgr. s'a arătat o înclinație de 19mm. care după înlăturarea greutății atârnate s'a stabilizat la 12mm. Probabil că la rezultatul de 19mm şi 12mm înclinație a ajutat şi compresiunea segmenților şi a grinzilor, fiind ferma începuită în capetele acestora. Din parte mi am rămas satisfăcut de rezultatul împovărării provizorii, găsind ferma suficient rezistentă.

Din cele 3 clişee alăturate, două arată prima fermă ridicată în față şi în semiprofil, din cari se poate observa toată construcția principală şi anume: semicercul susținător, stâlpii căpriorii principali, cleştele şi 3 triunghiuri de putere, care transferă toată presiunea pe semicercul susținător. Pe al 3-lea clişeu se văd 3 ferme ridicate. Pe toate trei se vede şi acoperişul primitiv al gaterului care era în mişcare la fasonarea materialului. Regret că nu sunt în stare a arăta în fotografie şi legăturile dintre fermele principale în direcțiunea longitudinală a clădirei contra presiunei vântului, cari constituesc încă o aplicare ingenioase a triunghiurilor de rezistență.

Construcțiunea descrisă, față de celelalte sisteme, are însemnate avantaje şi anume: rezistență maximală, mare rigiditate, nu pretinde materiale de o calitate specială, lung, sau gros; în ori ce regiune se poate construi şi ridica fără meseriaşi specialişti în timpul cel mai scurt.

Astăzi se pot construi hale sau garajuri în acest sistem, până la 60 m deschidere cu un acoperiş tip *şea*, sau mansardă cu înălţime relativ mică în forma unei semielipse.

Inginer E. M. Mark
Directorul technic al Coopervtivei forestiere
Arnota Costeşti — Vâlcea.

REGIMUL JURIDIC AL PROPRIETAŢEI MOŞNENEŞTI

II.

Instrăinările şi Asociaţiile

Intr'un articol precedent mă obligam faţă de cititorii acestei reviste că voiu scrie câte ceva şi despre regimul înstrăinărilor drepturilor de moşneni. N'am pretenţia de a spune ultimul cuvânt în această chestiune pe cât de interesantă pe atât de insuficient tratată de actuala legiuire silvică. Până la intrarea în aplicare a legei silvice din 1916, dreptul la moşnenie cădea sub aplicaţiunea dreptului comun, sub raportul dobândirei, folosinţei şi a pierderei. Pentru consideraţiuni de ordine socială, legiuitorul dela 1916, scoate acest drept de sub cârmuirea dreptului comun şi a obiceiului locului, şi-i creiază un regim juridic autonom, prin care principiile liberei circulaţiuni a bunurilor, a libertăţei convenţiunilor, precum şi modurile de dobândire, folosinţă şi pierdere a acestor soiuri de drepturi devin simţitor îngrădite. Cine a venit în contact cu moşnenii a putut constata cu uşurinţă că acest regim juridic de excepţie este defectuos şi necomplect, cela ce dă ocazie puterei administrative a se amesteca cât mai mult dând prin aceasta acestui drept real nestabilitate, nesiguranţă în transacţii, scoaterea drepturilor moşneneşti din circulaţie sau condamnarea lor a fi valorificate numai de acele mari societăţi, care au puteri mari în călcarea şi nesocotirea legilor ţărei. Dispoziţiunile aliniatelor 5 şi 9 din art. 36 cod. silvic, sunt în perfectă concordanţă cu dispoziţiunile art. 644 din codul civil care statorniceşte modalităţile dobândirei bunurilor. Cu dispoziţiile aliniatelor 5 şi 6. De teamă ca nu cumva străinii de obştii să ajungă prin cumpărări succesive de drepturi proprietarii a tuturor drepturilor sau a parte din drepturile moşneniei, autorul legei a readus la piaţă dreptul de protimisis din vechile legiuiri, îngrădind prin forme publice şi greoale vânzările de drepturi la nemoşneni. Iată cuprinsul aliniatelor 6 şi 7 de sub art. 36 c. s. „Când vânzătorul ar voi să vânză la o persoană străină de obşte, e dator de a face un anunţ, care se va afişa la Judecătoria de ocol şi primăria respectivă, constatându-se aceasta prin dresare de proces verbal dresat de judecător şi notar şi în care se va indica preţul şi condiţiunile vânzărei.

Vânzarea nu se va putea face decât într'o lună dela afişare. Dacă în acest interval unul sau mai mulţi devălmaşi vor voi să cumpere ei, vor fi preferiţi la preţ şi condiţiuni egale şi vor declara oferta lor însoţită de garanţiile cuvenite judelui de ocol". Se vede deci sub ce condiţiuni este posibil vânzarea drepturilor de moşnean dela moşnean către persoane străine de obşte (nemoşneni). Moşnenii între dânşii îşi pot vinde între ei drepturile cu care sunt înscrişi fără îndeplinirea acestor forme. Timp de zece ani moşnenii au ocolit îndeplinirea dispoz. alin. 7 şi 8 din art. 36 c. s. dela 910, vânzând drepturile lor unui moşnean din obşte, care la rândul lui face un act de cesiune sub semnătură privată către Societăţi sau alte persoane interesate, care spre a nu se expune la anularea actelor nu transcriau actul de cesiune.

Mulţi au făcut confuzie crezând că dispoziţiile de mai sus aplicabile vânzărilor dintre moşneni şi nemoşneni se aplică şi vânzărilor în care ambele părţi contractante sunt moşneni. Mulţ demagogi de prin sate au speculat această confuzie, în timp ce alţii tot atâta de puţini cunoscători în ştiinţa dreptului şi a tălmăcirei legei silvice făceau pe patrioţii ţinând săptămâni întregi lucrările parlamentelor pe loc. Este de principiu în drept că pe cale de amendamente nu se pot crea excepţiuni. Principiul mai bine zis regula este acea a libertăţei convenţiunilor, iar opririle sau vânzările cu îndeplinire de forme sunt excepţia regulei. Legiuitorul dela 1910 nu vorbeşte nimic de vânzările dintre moşneni de-aceia pe baza principiului că acolo unde legea specială tace, vom zice şi noi să se aplice legea ordinară, în speţă dreptul civil. In sprijinul interpretărei noastre invocăm şi Circulara ministerului de Justiţie cu No. 30768/913 prin care se impune vânzătorilor de drepturi de moşnean obligaţiunea de a prezenta; atunci când cer autentificarea contractelor: certi-

1/20 din ea, pentru nevoile casei sale, în 20 ani el a parcurs cu tăerile toată pădurea, a luat lemne, a eludat complect prevederile art. 3. din C. S. şi poate face din această suprafaţă o foarte bună fâneaţă, care pentru el poate fi mai rentabilă ca pădurea.

Cauţiunea de regenerare pe care un proprietar este ţinut a o consemna, este un avertisment obligatoriu pe care el îl dă Casei Pădurilor, ca să-l supravegheze pentru a vedea ce va deveni după exploatare suprafaţa păduroasă, căci aceasta cred că s'a urmărit în primul rând: menţinerea suprafeţei păduroase, cauţiunea având caracterul unui zălog între părţi, că se menţină pădurea şi cel mai bun mijloc pentru Casa Pădurilor a urmări soarta suprafeţelor păduroase exploatate.

Nu ştiu dacă acel ordin circular a fost ulterior anulat, dar pe baza lui, combinat cu cele 2 jurisprudeţe se achită *şi azi* procese cari sânt încadrate în prevederile art. 7.

Inlesnirea dată atunci, în 1911, la data punerii în aplicare a C. S. cred că avea de scop a se evita o serie de procese ce ar fi decurs din vechiul sistem al proprietarilor şi a se da posibilitate tuturor a se conforma art. 3 din lege, dar în nici un caz, a se permanentiza o stare de lucruri care ar face inutilă aplicarea art. 7 şi 60 din C. S.

Aplicabilitatea acelui ordin, nu mai era rezonabilă din chiar anul următor 1912, căci într'un an, toţi proprietarii particulari se puteau pune la curent cu legea, mai ales că pentru pădurile mici, până la 10 ha., procedura exploatării era şi este onorifică şi obligatorie pentru Şeful de Ocol.

Totuşi se perzistă în invocarea lui, ori de câte ori este cazul, iar cele 2 sentinţe ale Casaţii, sânt puse la contribuţie de apărare şi folosite cu multă uşurinţă.

Este de datoria Casei Pădurilor să facă cunoscut anularea acestui ordin, măcar acum, Ministerului de justiţie ca acesta să-l facă cunoscut judecătoriilor chemate a-l aplica în prima instanţă.

Majoritatea proceselor da delicte silvice, sânt cele comise de proprietarii particulari în acest chip şi punerea la punct a chestiunii, va da sens unui echivoc cu care avocaţii jonglează iar Şeful de Ocol înghite şi se resemnează la zâmbetul batjocoritor al inculpaţilor, achitaţi printr'o greşită aplicare a acestui ordin.

ficat doveditor că obştia din care face parte dreptul a rămas definitiv constituită şi un certificat constatator că cumpărătorul este codevălmaş cu vânzătorul în acelaşi munte. In partea ultima a ordinului circular se spune: „Acest din urmă certificat este necesar, căci după dispoziţiunile alin. VII din art. 36 citat, vânzarea făcută la o persoană streină de obşte se face cu îndeplinirea unor anumite formalităţi prescrise de lege.“ (Legiuiri Silvice, Corneliu Botez, pag. 86) Incălcarea dispoziţiunilor aliniatelor 6 şi 7 din Art. 36 face ca actele să fie anulabile. Anularea acestor acte se pronunţă de justiţie la cererea devălmaşului interesat. Prin devălmaş interesat trebuie să înţelegem pe orice persoană cu drepturi în obştia din care face parte vânzătorul. Ministerul de Agricultură şi Domenii n'are calitate de a exercita această acţiune în anularea prevăzută de art. 36 alin. 8 c. s. (Tribuna Juridică No. 30/920). Acest suprem organ titular are exerciţiul acţiunilor în anularea vânzărilor declarate prin lege nule de drept. Este cazul nesocotirei dispoz. art. 42—45 c. s.: abateri sancţionale prin dispoz. art. 36 alin. 10 şi a art. 51 c. s. unde stă scris: „Orice vânzări a pădurilor aparţinând cetelor de moşneni sau răzaşi, fie în deplină proprietate sau folosinţă, care se vor face în alt mod decât conform regulelor prevăzute în această lege sunt nule de drept şi de nul efect.“ Din amsamblul dispoziţiunilor art. 42—45 c. s. rezultă că aici avem de a face cu vânzări colective care operează asupra întregului bun obştesc spre deosebire de actele din art. 36 c. s. care sunt acte singulare. Dar anularea actelor nule de drept o poate cere nu numai Ministerul de Domenii, ci şi Casa Centrală a Băncilor Populare, orice persoană interesată, precum şi Procurorii Tribunalului imobilului moşnenesc.

Instrăinările după legea modificătoare dela 1920

In Septembrie 1920 D-l Ministru Cudalbu—fost Administrator al Casei Pădurilor — vine cu următoarea dispoziţiune legală în ceia ce priveşte instrăinările: „vânzările prevăzute la art. 36 din Codul silvic, privitor la înstrăinarea drepturilor indivize în pădurile răzeşilor sau a loturilor în urma împărţirei, fără deosebire dacă vânzarea se face unei persoane streine sau făcând parte din obşte, sunt valabile numai dacă sunt făcute cu aprobarea Ministerului de Domenii. Statul poate cumpăra drepturi indivize dela moşneni sau loturile fixate prin împărţeală, având dreptul de preferinţă ; orice vânzare făcută cu călcarea acestei legi este nulă de drept". Se vede că fostul Administrator al Casei Pădurilor, a avut timpul să constate că sub imperiul vechiului art. 36 c. s. fruntaşii moşnenilor deveneau prin cumpărări deţinători de drepturi de moşneni, pe care le treceau altora, eludând legea. De acea acum nu se mai face deosebire între cumpărători obşteni şi cumpărători nemoşneni. Nu se vor mai îndeplini cerinţele art 36 alin. 6 şi 7. In toate cazurile vânzătorul va face cerere către Ministerul de Domenii în care va arăta intenţiunea sa de a vinde iar Ministerul va controla datele prin agenţii săi de control, după care va aproba sau respinge cererea. Normele procedurale de urmat întru satisfacerea dispoziţiunilor Art. VII, sunt cuprinse în art. 18 din Regulamentul pentru aplicarea legei modificatoare a codului silvic publicată în „Monitorul Oficial" No 131 din 1920 (publicat în Monitorul Oficial No 131 din 6 Iulie) 1921. Deci modificarea D lui Cudalbu se rezumă în declararea moşnenilor de incapabili de a se folosi de drepturile lor şi trecerea dreptului de preferinţă dela moşneni la Stat. Dispoziţiunea prealabilei aprobări este grea, costisitoarea şi centralistă. De oarece nu se spune în lege timpul înăuntrul căruia Ministerul să aprobe sau să respingă cererile ce i se fac, Ministerul de Domenii le ţine în sartare ani de zile, interesele moşnenilor se pierd, iar transacţiunile privitoare pe aceste bunuri devin imposibile. In legătură cu modificarea D-lui Cudalbu, se pune chestiunea, ce a vrut autorul legei să înţeleagă prin cuvântul „înstrăinare"? Asupra aflărei noţiunei acestui cuvânt au fost discuţiuni în Senat. La întrebarea D-lui Scarlat Orăscu dacă autorizarea Ministerială este cerută şi în cazuri de împărţeli Ministrul autor al legii a răspuns : „Dreptul de succesiune este una şi vânzarea este alta. Eu am reglementat vânzarea, iar nu succesiunea." Savantul jurisconsult dela Iaşi D-l Alexardresco—pe atunci Senator—aceiaşi întrebare a răspuns: „Rămâne după dreptul comun". Atunci D-l Orăscu a pus şi întrebarea : „Foarte bine, eu fac atunci următoarea întrebare : doi fraţi au un drept indiviz într'o pădure izbită de această prohibiţiune, un frate poate să treacă drepturile sale succesorale celuilalt frate ?" D-l Ministru al Domeniilor răspunde : „Pe cale de moştenire neapărat că da când este vorba de moştenire, drepturile decurg de la sine, din lege, după dreptul comun, când este vorba de vânzare este cu totul altceva. Eu reglementez chestiunea vânzărei, nu a succesiunei. (Legiuiri Silvice, Corneliu Botez, pagina 25). Rezultă deci din aceste discuțiuni că legiuitorul a înțeles să prohibe numai vânzările nici decum celelalte moduri de dobândire de drepturi care rămân a fi guvernate mai departe de dreptul comun. Prin urmare, nu vom cere aprobare Ministerială în materie de succesiuni, împărțeli, testamente, donațiuni, asocieri în societățile în care aducerea dreptului ca aport nu implică o vânzare. Asemenea legiferare pripită și superficială prin care însăși Ministrul țărei consideră drept acte de înstrăinare numai vânzările, este denul efect. Moșnenii vor părăsi forma actului de vânzare, și vor ajunge la același rezultat adoptând forma actelor de Donație, contract de Societate, testamente, acte dotale, titluri de herede etc.

Focșani Martie 1925

Ioan D. Neagu Negrilești
advocat.

RACORDAREA PLANURILOR

Două proprietăți vecine, ar trebui prin ridicarea în plan să dea linia poligonală a hotarului comun perfect superpozabilă pe planul uneia față de a celeilalte, când scara e aceiaș la ambele planuri și când punctele de hotar considerate sunt aceleași. In cazul ridicărilor riguroase cu coordonate condiția de suprapunere grafică nu mai e suficientă, ci trebue ca și valorile numerice să concorde cu erori îngăduite nu de scara planului, ci de toleranțele însăși a măsurătorilor pe teren.

In practica mare a *lucrărilor de împroprietărire* ce sunt la ordinea zilei intervine astăzi destul de des problema aceasta a racordărei a două moșii vecine, în scopul de a se desființa hotarul comun, care în urma exproprierii ce s'a făcut și de-o parte și de alta a lui nu mai are rațiunea de a fi păstrat cu toate cotiturile lui, parcelarea putându-se face în mai bune condițiuni pe o suprafață mărită adunată dela două moșii de cât în parte la fiecare.

Desigur că dacă am avea adevărate lucrări Cadastrale chestiunea ar fi de prisos discutată, de oarece Geodezia care leagă toate măsurătorile într'un tot, dă identități absolute la un hotar, pentru ambele moşii ce le desparte, iar problemele parcelare menţionate s'ar face fără nici-o pregătire prealabilă. Cum însă până astăzi din nefericire, cu toate dorinţele noastre, lucrările de măsurătoare se fac nelegate între ele prin geodezie. care deşi începută încă n'a ajuns a ne face acest mare serviciu, *problema racordărei planurilor* cel puţin în cazuri izolate se impune a fi rezolvată de manieră rapidă şi precisă.

Ocupându-mă în ultimul timp de această chestiune am ajuns la o soluţie avantagioasă, pe care o voi expune în cele ce urmează. Vom considera :

I. Mutarea originei

De sigur că, dacă în două planuri de racordat, în calculul coordonatelor s'a luat *aceaş direcţie N-S, şi acelaş etalon metric* — chestiunea e foarte simplă, de oarece racordarea n'ar presupune de cât *schimbarea originei axelor*, care trebue unificată după unul din planuri care se menţine ca bun, corectându-se toate coordonatele absolute a celuilalt, absolut cu aceleaş câtim rezultate la x—ii şi y—ii câtorva puncte identificate sigur ca comune.

Ex. la două extremităţi ale hotarului comun două movili *a, b*, au ţăruşi sau pietre cari au coordonatele:

	x	y		x	y	
a	4593.62	2759.32	b	3892.63	7896.42	la o moşie M şi la
a'	3491.20	4769.42	b'	3799.21	9906.52	cealaltă moşie N.
	—102.42	+ 2010.10		102.42	+ 2010.10.	

Diferitele x-ilor fiind aceleaş 102.42 şi a y-ilor de asemenea la fel 2010,10, rezultă că dacă trebue să facem răcordarea Moşiei *N* la un loc cu M va trebui ca la toate punctele de *N* să adăopăm la x + 102.42 şi să scădem 2010.10 *şi* astfel am identificat origina.

II. Racordarea Nordului

In cazul când, la cele 2 puncte extreme *a* şi *b* identificate, distanţa scoasă din coordonatele unei moşii concordă cu cea scoasă din coordonatele celei vecine, înseamnă că *etalonul* e acelaş şi atunci avem înlăturată dificultatea racordărei lungimilor, rămâne doar *unificarea direcţiei nordului* luându-se ca bun acela al unei moşii. Aceasta revine la problema cunoscută în geometria analitică a *rotaţiei axelor de unghiul* α, cât este diferenţa dintre azimutul scos din coordonatele moşiei M, faţă cele coresp. din moşia N pentru p-tele *a* şi *b* comune.

Se folosesc atunci formulele cunoscute:

$$x_2 = x_1 \text{ Cos } \alpha - y_1 \text{ sin. } \alpha.$$
$$y_2 = y_1 \text{ Cos } \alpha + x_1 \text{ sin. } \alpha.$$

în care x_2 y_2 sunt coordonatele căutate unui pt. din moşia a doua (N) rotită de unghiul α, *) spre est, pentru ca acest punct faţă de celelalte ale hotarului comun să capete direcţiuni paralele cu cele corespunzătoare din moşia întâia (M).

X^1 şi Y^1 sunt coordonatele absolute vechi ale moşiei a doua, dinainte de rotire. Se observă însă că origina moşiei a doua a rămas aceaş. Pentru a racorda acum cele două moşii trebueşte ca toate punctele celei dea doua să capete aceeaş origină ca şi cea dintâi. Aceasta se realizează ca în cazul I făcând diferinţele coordonatelor la punctele comune identificate care diferinţe sunt după rotire aceleaş la toate aceste puncte şi obţinând astfel valoarea acestor diferinţe $+ \Lambda x$ şi $+ \Lambda y$ se aduna algebriceşte la toate punctele moşiei a doua spre a căpăta coordonatele acestora în recordare perfectă cu punctele moşiei întâia. Se menţionează că în toate lucrările cadastrului nostru coordonatele absolute sunt numai pozitive, origina lor fiind socotită totdeauna suficient deplasată spre sud-vest ca întreaga ridicare să rămână în cadranul I.

III. Racordarea complectă.

In general problema se pune şi cu diferinţă de etalon, nu numai de orientare. Aceasta se observă prin acea că scotând pe rând din coordonatele ambelor moşii Azimutul şi distanţa dintre p-tele *a* şi *b* comune, identificate sigur pe teren, se obţin valori deosebite. Diferenţa Azimutelor dă unghiul α de rotire ca şi mai sus, iar *raportul* dintre dintre distanţe dă *coeficientul K de etalon* al unei moşii faţă de cealaltă, care coeficient e aproape de unitate fiind ***subunitar*** sau supraunitar după cum trebue să trecem de la distanţele mai mari ale moşie 2-a în altele mai mici ale celei dintâi sau invers.

---

*) Unghiul α se socoteşte totdeanu spre est ca şi la Azimute. Dacă avem deplasarea axelor spre vest, de e.x $1^{c}.47'$ inseamnă că $\alpha = 400 - 1.47 = 398{,}53$ la care avem — sin şi + cos. deci formula generală la unghiurile negative (— 1,47) se aplică sub forma $X_2 = X_1 \cos \alpha + Y_1 \sin \alpha$ şi $Y_2 = Y_1 \cos \alpha - x_1 \sin \alpha$.

Rezolvarea acestui caz până acum în lucrările Direcţiei Cadastrului nostru se făcea scoţându-se la moşia II ce trebuea racordată Azimutele şi distanţele dintre toate punctele acesteia şi după ce se corectau distanţele înmulţindu-le cu K se recalcula în aceiaş ordine ooordonatele cu Azimutele corectate de $\pm \alpha$. — Se lucra deci prin înlănţuiri de puncte ca la drumuire şi se socotea totdeauna coordonatele absolute prin intermediul celor relative, —pe când în cazul II discutat mai sus numai de rotire după cum se observă noi obţinem deodată coordonatele absolute.

Aceasta permite întrebuinţarea maşinei de calcul, transformarea devenind o operaţie aproape mecanică.

Pentru a da acelaş avantaj şi în cazul general când etalonul diferă şi el, am ajuns la o formulă simplă, aproape aceeaş ca şi în cazul precedent.

Intr'adevăr: Coordonatele fiind proporţionale cu distanţele rezultă că, dacă distanţele în moşia a doua trebuesc înmulţite cu coeficientul de etalon K, şi coordonatele trebuesc înmulţite cu acelaş coeficient şi atunci formulele generale devin:

$$\left.\begin{aligned} x_2 &= x_1 \text{ Cos. } \alpha.\ k - y_1 \text{ Sin. } \alpha.\ k. \\ Y_2 &= y_1 \text{ Cos. } \alpha.\ k + x_1 \text{ Sin. } \alpha.\ k. \end{aligned}\right\} (2)$$

or, *Cos.* α. *k.* şi *Sin.* α. *k.* se pot face odată dela început pentru toate punctele ce trebuesc transformate pentru racordarea ce urmărim, şi atunci formulele (2) în aplicarea lor se execută la fel ca în cazul precedent numai de rotire de axe.

In cele ce urmează voi da un exemplu numeric şi voi indica aplicaţia maşinei de calcul care realizează după puţin exerciţiu transformare unui punct într'un timp mediu de un minut.

Exemplu: Două moşii Kiselet (M) şi Surlari (N) lucrate de operatori deosebiţi la date deosebite trebuesc racordate pentru ca Surlari obţinând coordonatele cu aceleaş axe ca şi Kiselet care rămâne bună, să permită parcelarea la un loc a ambelor moşii, la care hotarul comun dispare. Punctele comune (*a* şi *b*) dela extremităţile hotarului comun, sigur identificate pe teren (movili cu pietre) au numerele *4* şi *16* în inventarul de puncte Kiselet 90 şi 22 în Surlari; respectiv 4=90 şi 16=22 iar coordonatele lor absolute sunt:

		x	y	Tg.	Azimut.	Distanța
Kiselet	4	9851.83	8525 43	—		
		— 4207.17	+ 5393.31	0,780072	357.82.55	6840 18
	16	5644.66	13918.74			
Surlari	90	5002.42	6271.42			
		— 4203.31	+ 5404.91	—		
		799.11	11676.33	0,777684	357.92.05	6846.96

$$\alpha = 9'\ 50 \quad K = 0{,}999.010.$$

Scoţând azimutele şi distanţele din aceste p-te extreme în sistemul de coordonate al ambelor moşii găsim că la moşia Surlari, pentru a o racorda cu Kiselet trebue să rotim axele spre est de 9' 50 = 357.92.05 — 357.82.55 iar distanţele să le micşorăm prin înmulţirea lor cu $K = 0{,}9990.10. = \frac{6840.18}{6946.96}$.

Aplicând formulele (2) de transformare avem în cazul nostru: sin 9'.50" = 0,001 492
cos 9'.50" = 0,999 999.

Inmulţind cu K ambele valori avem:

Sin 9'.50" × 0,999 010 = 0,001 490
Cos 9'.50" × 0,999 010 = 0,999 009

Inlocuind aceste valori modificate de sin şi cos avem formulele de aplicat la toate punctele Surlari,

$$X_2 = X_1\ 0{,}999\,009 - Y_1\ 0{,}001\,490$$
$$Y_2 = Y_1\ 0{,}999\,009 + X_1\ 0{,}001\,490.$$

Calculul cu maşina al transformării coordonatelor punctelor de legătură (a, b) *90* şi *22* Surlari în 4 16 Kiselet se desfăşoară astfel:

1. La Punctul 90: A. Se clapează în maşină X, = 5002.42; se înmulţeşte cu cos α K = 0,999 009 (virgula obişnuită la a 6-a ţifră), peste rezultat se însumează prin învârtituri negative îmulţirea lui Y, = 6271.42 clapat sus cu 0,001 490 acumulat după ureche la stânga jos. Pentru a economisi ştergerea la stânga, avem pentru toate calculele notat că 999 009 — 001 490 = *997 519*, aşa că după cea de-a doua îmulţire observăm dacă a rămas la stânga 997 519 iar dacă am greşit după ureche, dregem înmulţitoru până-l facem 997 519. Avem la dreapta jos, cu virgula obişnuită la a 7-a ţifră calculat deja X_2 = 4988.12., în loc de 5001.42 cât era înainte.

Ştergem numai la dreapta acest x, şi având deja sus clapat y_1 = 6271.42 începem calculul lui y, prin înmulţirea după ureche cu 999 009 care se verifică trebuind să apară la stânga ce era înainte adică 997 519, + 999 009 = 996 529. Peste ţifrele din dreapta jos se face apoi şi ultima înmulţire clapând x, = 5002.42 şi înmulţind pozitiv după ureche cu 001490 adică la stânga-jos va trebui avem 996 528 + 00 1490 = 998018 şi atunci avem gata şi y, = 6272, 66 în loc de 6271, 42. Calculul lui x_2 şi y_2 merge deci într'o continuitate având 4 înmulţiri cu 3 clapări sus (Y_1 rămâne acelaş la 2 înmulţiri consecutive) şi o singură ştergere. Se obişnueşte repede calculatorul a face din memorie înmulţirile; cei patru coeficienţi rămân aceeaşi la toate punctele de transformat ale moşiei Surlari, adică pe rând trebuie să capete în stânga grnpa aceasta care se scrie mare pe carnet, spre a fi vizibilă şi se face calculul fără nici o consideraţie de semn, transformând astfel toate coord. vechi în cele noi Surlari, având însă aceeaş origină de coordonate veche.

999 009
997 519
996 528
998 018

B. Se compară acum coord. transformate Surlari pentru acest pt. *90* cu cele ale lui 4 dela Kiselet şi se vede că pentru ca 90 să devie 4, adică ca să identificăm origina Surlari cu acea a Kiseletului trebue să adăogăm.

$$\begin{array}{rrcr} & 9851.83 & \text{şi} & 8525.43 \\ & 4988.12 & & 9272.66 \\ \hline \Delta x = + & 4863.71 & \Delta y = + & 2252.77 \end{array}$$

2. La celalt pt. de legătură 22 = 16 se face după acelaş procedeu x, = 780.92 4, = 11665.92 mai întâi transformarea coordonatelor în Surlari şi apoi trecerea la origina Kiselet, care ca verificare trebue să acelaş Λx şi Λy ca şi pentru p-tul precedent 90.

3. Avem de aci înainte regulă generală de transformare a oricărui punct din Surlari la axele Kiselet, făcând întâi aplicarea formulelor (2) de rotire şi etalon şi apoi adăogăm Λx şi Λy pentru a le aduce la origina Kiselet, ca şi cum ar fi fost dela început ridicarea Surlari odată cu Kiselet cu aceeaş origină Azimut şi etalon.

Pentru *rapiditate de calcul* cu maşina recomand ca mai întâi să se facă transformirile tuturor punctelor notându-se coordonatale rezultate din formulele (2) şi apoi să se racordeze definitiv cu moşia stabilă (Kiselet) făcând pe rând la toţi x-ii absoluţi corecţia de $\Lambda\, \alpha$ şi apoi la y-ii cea de Λy.

Această adăogare de constantă se face cu maşina de calcul punând în maşină odată pentru totdauna constantă Λx (sau Λy) cu semnul ei (adică dacă e negativă sa obţine prin înregistrare jos la dreapta complimentul Δx (sau Δy) şi adăogând apoi perând toate coordonatele transformate dar neacordate pe care imediat după ce am notat rezultatul le anulăm învârtind de manivelă în sens contrar astfel ca în maşină să continue a rămâne constanta înregistrată de la început $\Delta\alpha$ (sau Δy).

Verificarea calculelor de racordare. Se face cu ajutorul suprafeţei închise de noile coordonate ale moşiei Surlari, care dacă etalonul ar fi acelaş ar trebui să fie aceiaş că şi cea calculată cu vechile coordonate rotirea neînfluenţând suprafeţele. *Etalonul* diferind cu *raportul* K suprafeţele fiind proporţionale cu patratele dimensiunilor lineare, respectiv a coordonatelor, va rezulta că după înmulţirea cu raportul K a tuturor coordonatelor suprafeţele închise de coordonatele transformate se vor înmulţi cu K^2 .Astfel fiind este de ajuns a face suprafeţele noi rezultate printr'o singură formulă din coordonate şi valcarea totală dacă este identică cu suprafaţa veche înmulţită cu K^2 avem siguranţa preciziei calculelor de transformare.

Cazul de racordare al unui hotar comun ce rămâne hotar şi are şi mai multe puncte comune în afară de cele extreme. Acesta e cazul când pe lungimea unui hotar ce rămâne comun sunt diferite detalii ce traversează acest hotar: Sosele, râuri, linii de delimitări vechi etc, cari rămân şi trebuesc prin racordare să capete coordonate unice la aceleaş puncte pentru ambele moşii ce se racordează.

De sigur că dacă ridicările noastre ar fi riguros exacte distanţele şi Azimutele între *orice puncte comune afară de cele extreme* (a, b) ar avea aceleaşi diferinţe (α şi K) ca şi ale acestora şi atunci aplicând sistemul descris mai sus am avea doar de verificat prin racordare că pentru punctele acestea intermediare se obţine din moşia a doua aceleaşi valori ce le avusese în moşia întâia ce rămâne neschimbată.

In realitate însă trangulaţiile special făcute la fiecare din moşii cu compensări deosebite, au dat din cauza acestora valori la diverse puncte intermediare ce nu corespund chiar după ce le aplicăm corectivele menţionate. De aceea dacă presupunem la un hotar comun do circa 6 Km. că din circa 2 în 2 Km. avem în afară de p-tele extreme identificate alte 2 puncte intermediare, şi că între fiecare consecutiv scoatem Az şi distanţele din ambele sisteme de coordonate ale ambelor moşii se obţin 3 unghiuri α ce difera cu câteva zeci de secunde între ele şi — faţă de Azimutele extremelor iar distanţele dau 3 valori pentru K ce diferă între ele şi faţă de ce al extremelor (a, b).

In cazul acesta în scopul de a echilibra aceste diferinţe ca ele să producă cele mai mici deviaţii punctelor comune, este bine a se corecta şi punctele coordonatelor comune ale moşiei ce rămâne fixă (exemplul precedent Kiselet) şi atunci ca normă ar fi să se adopte drept α media celor 3 α, iar drept K media celor 3 K, şi apoi aplicând formulele se obţin coordonatele punctelor hotarului racordat cu oarecare diferinţe faţă de cele ale mosiei de baza. Se face pentru toate media atât la x cât şi la y şi astfel avem valorile care împacă în modul cel mai judicios cele 2 sisteme de coordonare racordate.

D. Ciurileanu

APLICAREA LEGEI PADURILOR COMUNALE

IN

Dobrogea-Nouă

Cercetând limitele în cari urmează a se face aplicaţiunea exproprierei pădurilor particulare şi destinarea pădurilor Comunale, pentru satisfacerea cu lemne a populaţiunei rurale conform legei respective din 28 Iunie 1924 şi anume pentru situaţiunea specială de drept şi de fapt în care se găseşte acest ţinut organizat şi administrat pe baza legei speciale a Dobrogei-Nouă din anul 1914, modificată în sesiunea parlamentară din 1923'924, lege astăzi în vigoare, rezultă că aplicaţiunea imediată a legei menţionate pentru destinarea pădurilor Comunale, este prematură din motive juridice şi naţionale.

1. Motive juridice

Definiţia legei agrare publicată în Monit. Oficial din 17 Iulie 1921, este cuprinsă în art. 1 respectiv care îmbracă într'o formulă concisă, precisă şi complectă întreaga concepţiune a exproprierei şi împroprietăririi şi traduce complect art. 19 modif. din constituţie. — Iată textul acelui art. din legea agrară:

„Se expropriează pentru cauză de utilitate naţională, proprietăţile rurale în măsura şi condiţiunile cuprinse în legea de faţă, în scopul de a spori întinderea proprietăţii rurale ţărăneşti, de a înfiinţa păşuni comunale, precum şi pentru scopurile de interes general, economic şi cultural.

Pământul cultivabil, din raza comunelor urbane, este considerat ca proprietatea rurală din punctul de vedere al legei de expropriere". Pământul supus exproprierei prin menţionata lege, este „pământul cultivabil" şi „proprietăţile rurale".

Ceia ce se înţelege prin pământul cultivabil, se precizează prin art. 1 din menţionata lege unde se arată clar că, printre alte proprietăţi, pădurile sunt scăzute din suprafeţele rurale supuse expropierei. — Iată fragmentul respectiv din art. 13 menţionat:

„...Expropierea se calculează asupra pământului cultivabil' adică asupra întinderii rămasă din fiecare moşie sau parte de moşie, după cum s'au scăzut: viile... pădurile... etc..."

Faţă de această situaţiune, era dar necesar ca, spre a se desăvârşi reforma agrară, să se voteze actuala lege de exproprierea pădurilor particulare spre a se destina suprafeţele de pădure necesare pentru aprovizionarea populaţiunei rurale cu lemne de foc şi de construcţie.

Tot pentru desăvârşirea reformei agrare, s'a votat şi legea păşunelor comunale, public. în Monit. Oficial din 24 Septembrie 1920.

In toate aceste legi de reformă agrară, se repetă principiul fundamental cuprins în art. 1 al legei menţionate mai sus, adică: exproprierea proprietăţii particulare şi împroprietărirea sau destinarea proprietăţei.

La expunerea de motive a legei pentru reforma agrară se spune:

„La suprafeţele expropriate prin mijloacele de mai sus se adaugă exproprierea în Cadrilater *care a fost timporar oprită până la cercetarea situaţiunei juridice a proprietăţii de acolo.*

Iar în legea pentru înfiinţarea păşunelor comunale, consecuentă cu principiul fundamental menţionat, se spune la art. 41:

„Această lege se aplică vechiului regat şi în Dobrogeaveche : *pentru Dobrogea-nouă păşunele comunale se vor constitui printr'o lege specială.*"

Acum, *„cercetarea situaţiunei juridice"* s'a terminat şi „legea specială" de organizare a Dobrogei-Noi modificată în ceia ce priveşte proprietatea, s'a votat şi promulgat şi abia de 2 luni de zile comisiunile respective şi-au început lucrările de verificarea titlurilor de proprietate şi de expropiere, comisiuni constituite după cum prevede legea agrară şi cari comisiuni după cum se vede în art. 118 al. b. din menţionata lege specială, au calitatea de a da două *hotăriri distincte* şi anume :

„Unele pentru verificarea titlurilor şi regularea proprietăţei şi altele în materie de reformă agrară.

Considerând menţionata lege specială, privitoare la cap. VI prin care se rezolvă cestiunea proprietăţei din Cadrilater, vedem că se legiferează acelaş principiu fundamental, din legea de reformă agrară, odată cu verificarea titlurilor de proprietate rurală în cari se menţionează şi pădurile alături de : „pământul cultivabil, viile..... etc." considerându-se . . . . . . în ceiace priveşte verificarea titlurilor de proprietate art. 113.

Este adevărat că în legea de expropierea pădurilor particulare şi satisfacerea populaţiunei rurale cu lemne, nu se face nici o menţiune în ceiace priveşte aplicarea ei în Dobrogea-Nouă ; dar este tot atât de adevărat, că comisiunile de expropierea pădurilor, conf. art. 5 şi 7 din legea respectivă, nu au decât o singură calitate legală : aceia de a cerceta şi de a se pronunţa asupra exproprierei, nu şi asupra verificărei titlurilor de proprietate, spre deosebire de comisiunile prevăzute la art. 118 din legea de organizare specială menţionată mai sus, cari au ambele calităţi.

Urmează dar ca aplicaţiunea legei de expropierea pădurilor particulare şi satisfacerea populaţiunei rurale cu lemne, să fie, *„timporar oprită"*, până la verificarea titlurilor de proprietate, ca să mă servesc de expresiunea potrivită, pentru Cadrilater, din expunerea de motive a legei agrare, ce am menţionat mai sus.

Regimul juridic legiferat special prin legea de organizare a Dobrogei-Nouă regulează la cap. 6 cestiunea expropierei şi împroprietărirei, după principiul legei de reformă agrară şi prin aplicaţiunea art. 124 al. b. s'au expropriat şi trecut la Stat toate pădurile încă din 1914, afară de acelea stăpânite de persoane particulare în mod individual şi ale căror acte au fost verificate şi admise conform legei.

Astfel fiind, în celace priveşte exproprierea pădurilor, nu ne-au mai rămas aci de expropriat, decât o singură categorie de proprietate forestieră şi anume, aceia „stăpânită de persoane particulare, în mod individual“ dar „ale căror acte au fost verificate şi admise conform legei.“

Nu putem face dar aplicaţiunea imediată a menţionatei legi, pentrucă după legea de organizare specială, nu s'au verificat încă titlurile de proprietate, iar după legea destinărei pădurilor comunale comisiunile respective, neavând şi calitatea de a face această verificare după cum am arătat mai sus, nu pot întreprinde exproprierea unor proprietăţi în curs de verificare şi cari nu sunt recunoscute în mod legal.

Pentru considerentele juridice expuse mai sus şi pentrucă toate cestiunile de guvernământ din acest ţinut, se regulează după legea specială de organizare a Dobrogei-Nouă, credem că este prematur a se face aplicaţiunea legei generale pentru expropierea pădurilor particulare şi că aplicarea acestei legi trebue să se amâne aci, până la terminarea verificarea titlurilor de proprietate forestieră a persoanelor particulare cari stăpânesc în mod individual şi ale căror acte, vor fi fost admise în mod legal.

b) In Dobrogea-Nouă nu se poate destina nici-o proprietate forestieră din patrimoniul Statului, ca păduri comunale, decât după verificarea titlurilor de proprietate şi celelalte operaţiuni de reformă agrară, prevăzute de legea de organizare a Dobrogei-Nouă.

Stabilind dar până aci imposibilitatea juridică de a expropia imediat pădurile particulare din Cadrilater, din cauza lipsei actuale a titlurilor de proprietate verificată, mai rămâne de răspuns, dacă totuş nu se poate destina pădurile comunale din proprietatea forestieră aflată în patrimoniul Statului pe baza art. 123, din legea de organizare a Dobrogei-Nouă şi administrată acum prin ocoalele silvice respective: adică dacă nu se poate face aplicaţiunea parţială a legei de destinare a pădurilor comunale.

Inainte de a considera această imortantă latură a cestiunei, este de mare trebuință să facem un mic istoric, stăruind asupra aspectului actual al proprietăței forestiere menționată ca patrimoniul Statului. Trebue să facem această expunere, fiindcă în ansamblul cestiunilor de aceiaş natură, cestiunea suprafeței din Cadrilater se prezintă cu un aspect caracteristic, specific acestui Ținut, care a fost administrat în chip deosebit de fosta stăpânire turcă şi bulgară.

Sub menționatele stăpâniri, proprietatea forestieră, n'a fost nici odată şi nici nu poate fi perimetrată; rămânând înconjurată de aşa zisele „tarlale" agricole ale locuitorilor instalați cu drept şi fără drept spre a roade continu din proprietatea păduroasă şi marcând astfel trecerea lor dela epoca pastorală, la acea agricolă; trecere care nici până în prezent nu este făcută complect.

Stăpânirea bulgară, obsedată de ideia colonizării acestui Ținut luat dela Turci, a fost de o toleranță şi de o lipsă de regulă vinovată față de megieşi pădurilor; lăsând ca linia de perimetrare a suprafețelor păduroase să fie continu mişcătoare spre centru şi să ia o formă foarte întortochiată după cum se prezintă, calitatea agricolă a terenului, uşurința defrişerilor, mijloacele şi lăcomia acelor megieşii.

In acelaş timp o acțiune de defrişare analoagă, izolată în interiorul masivelor păduroase s'a practicat în continu de către alți locuitori, cari cu drept şi fără drept au creat o mulțime de aşa zise „tarlale," proprietate particulară risipită în forme ciudate şi suprafețe variate prin tot cuprinsul pădurilor.

Sub această acțiune ne înfrânată, masivele păduroase de aci, au luat aspectul straniu al unor petice de covoare, cu margini foarte ciudat zdrențuite şi cu un interior ros continu ca de molii.

Chiar megieşii proprietari forestieri de toate felurile, nu numai că nu au avut între ei proprietățile lor perimetrate; dar nu au avut nici pe teren decât nişte semne iluzorii de hotar, din care cauză se vor ivi acum multe procese de încălcări de proprietate şi dintre cari unele se vor rezolvi de comisiunile de verificarea titlurilor; altele vor continua judecata pe cale civilă, după dreptul comun.

In această situațiune şi cu aceste forme a intrat proprietatea forestieră în patrimoniul Statului român, în anul 1914, potrivit art. 123 din legea de organizarea Dobrogei-Nouă din acel an.

Munca depusă de noi dela anexare, a fost ca să imobilizăm linia perimetrală împinsă de megieşi în paguba pădurilor şi să oprim întinderea defrişărilor din cuprinsul suprafeţelor interioare, stabilind movile de hotar provizoriu.

Aceste movile, semănate pe linia ciudată de perimetrare a suprafeţei pădurilor Statului şi pe marginea tarlalelor din interiorul aceloraşi păduri, precum şi pe laturile despărţitoare de proprietatea forestieră particulară şi cea a Statului, marchează frontul de luptă pentru revendicarea suprafeţei perimetrale a pădurilor Statului, luptă angajată sub forma unui proces care este pendinte în faţa comisiunilor de verificarea titlurilor de proprietate.

Aceste comisiuni au dar calitatea legală de a împinge înapoi limita actuală provizorie, lărgind suprafaţa perimetrală a pădurilor Statului, iar în alte puncte poate că o va împinge înainte în sensul pretenţiunilor megieşilor proprietari forestieri.

Din cauza trebuinţei urgente de a face ca întinderea proprietăţei particulare să înceteze de a cotropi proprietatea Statului şi spre a se pune capăt încălcărilor, legiuitorul a recunoscut trebuinţa unei perimetrări regulate şi definitive, căci a edictat comasarea proprietăţei rurale, prin art. 125, prin legea de organizare a Dobrogei-Nouă unde spune: „Suprafeţele de terenuri, recunoscute locuitorilor şi admise de organele prevăzute la art. 118, se vor delimita la un loc într'una sau mai multe diviziuni, cari să reprezinte în totalitatea drepturilor recunoscute fiecăruia în parte... etc. Proprietatea megieşilor, va intra negreşit în suprafaţa perimetrală respectivă a pădurilor Statului, fie ca cotropită, fie ca nedeclarată conform art. 117, fie ca transferată prin comasare conform art. 125, menţionat mai sus, modificându-i dar întinderea."

Iată dar că situaţia legală foarte confuză a suprafeţei pădurilor din patrimoniul Statului, ne opreşte de a face o perimetrare regulată şi definitivă a pădurilor, până după verificarea titlurilor de proprietate a exproprierei şi a comasărei proprietăţei.

Am documentat în capitolul precedent că şi legea pentru satisfacerea populaţiunei rurale cu lemne este consecuentă cu acelaş principiu fundamental, — cari a călăuzit legiferarea întregei noastre reforme agrare, — şi anume: exproprierea pădurilor particulare în anumite limite şi destinarea suprafeţelor de păduri comunale.

Dar tocmai pentru stabilirea legală a suprafeţei forestiere din patrimoniul Statului se află acum procesul pendinte în faţa comisiunei de verificare a titlurilor de proprietate, operaţiune care împreună cu anexarea sau exproprierea proprietăţilor megieşi şi comasarea lor, trebue să treacă înainte ca un punct luminos ca să clarifice calea de urmat a perimetrărei definitive a suprafeţei pădurilor şi apoi destinarea pădurilor comunale.

Aşa dar legalmente şi proprietatea forestieră a Statului în ceiace priveşte limitele sale, este aşa de confuză încât a ne hazarda să destinăm suprafeţele de păduri comunale, înainte de verificarea proprietăţei, însemnează ca să facem ca această confuziune să devină un haos.

Răscumpărarea proprietăţei rurale particulare, verificată se face cu preţul unei treimi din suprafaţa totală trecută de 5 ha. şi recunoscută fiecăruia dintre posesori „mirie“ conform art. 117 din legea de organizare a Dobrogei-Nouă unde se spune:

„Posesorii terenurilor mirie, sunt obligaţi a abandona Statului o treime din câtimea pământului verificat şi recunoscut, devenind astfel proprietari pe celelalte două treimi.

Abandonarea treimei, nu se aplică decât posesorilor a mai mult de 5 Ha, într'una sau mai multe comune... etc.

Deasemenea dreptul de preemţiune la toate înstreinările de proprietăţi mobiliare rurale, este foarte riguros edictat prin aceiaş lege specială unde se spune la art. 120: „Statul reprezentat prin Ministerul Agriculturei şi Domeniilor, are dreptul de preemţiune la toate înstrăinările de *proprietăţi imobiliare rurale, fie ele proprietate absolută, fie posesiune mirie....* etc“. şi la art. 121 se spune:

„Orice încercare de a face iluzoriu dreptul de preemţiune al Statului din partea oricărei persoane este considerată ca o escrocherie, care se va urmări şi pedepsi conf. art. 132 şi 333 din codul penal. etc...“

La ultimul aliniat al art. 126, economia legiuitorului n'ajunge şi mai departe — exceptând „categoric“ pădurile Statului pentru înfiinţarea islazurilor comunale.

Din toate aceste articole menţionate prin care am spus că se arată: cota de răscumpărare a posesiunei „mirie“, dreptul de preemţiune al Statului la înstreinările proprietăţei particulare rurale de toate felurile precum şi exceptarea pădurilor, chiar pentru înfiinţarea sau complectarea islazurilor comunale, se înţelege uşor dorinţa expresă a legiuitorului pentru stricta economisire a proprietăţei rurale ce urmează a intra în patrimoniul Statului spre a se creea un disponibil destul de mare, în vederea colonizărei pe cari o schiţează pe scurt în art. 129 din acelaşi lege, unde spune:

Pe pământurile astăzi proprietatea Statului cum şi pe cele intrate în patrimoniul său prin legea de faţă sau prin expropriere Statul poate face colonizări şi înstrăinări în loturi.... etc.".

Evidenţiind dar această stăruitoare intenţiune a legiuitorului, se înţelege că pripa de a se destina pădurile comunale, deci cele aflate în patrimoniul Statului, aci în Cadrilater şi înainte ca legea de organizare a Dobrogei-Nouă, să-şi fi terminat de spus cuvântul, ar fi să contrazicem raţiunea şi fiinţa acelei legi speciale.

Următor aceleaşi vechi şi stăruitoare intenţiuni de colonizare a Dobrogei-Nouă, adăugăm că înaltul guvern prin jurnalul consiliul de miniştrii publicat în Monit. Of. No. 183 din 21 Decembrie 1922, a şi început o colonizare românească în regiunea Balcik din Jud. Caliacra şi anume cu demobilizaţii din Reg. 9 Vânători cărora li s'a dat pământ, loc de casă, bani pentru case şi întemeerea gospodăriei lor, precum şi cedarea gratuită a materialului lemnos de foc şi de construcţie din pădurea vecină numită „Alaclise".

Ne întrebăm dacă totuşi destinăm pădurile comunale, — fără împăcare cu planul da colonizare — ce vom face pentru satele româneşti ce urmează să se înfiinţeze şi de unde le vom mai da şi materialul lemnos necesar, în mod gratuit, şi de unde vom mai destina şi pentru aceste sate pădurile comunale?

Vor rămâne noile sate româneşti să cumpere materialul lemnos dela pădurea destinată de noi comunei bulgare din vecinătate?

Vom putea noi obliga legalmente, comuna bulgară să vânză materialul lemnos, dacă ea nu va accepta de bună voie?

De ce să ne asumăm răspunderea unui astfel de spectacol? De ce să creem greutăţi mari acestui inimos început de colonizare ci să nu rămânem în spiritul legei şi în sentimentul patriotic şi să nu căutăm să urmărim instalarea acestor lagăre de legionari români, aşteptându-i şi pe ei înainte de a decide asupra destinărei pădurilor comunale?

Dar situaţiunea va fi şi mai grea pentru cazurile ce avem în regiunile cu populaţiune bulgărească şovinistă — şi pe frontiera unde Statul n'ar avea alt disponibil de teren decât pădurea pe care dând-o acelei populaţiuni ca pădure comunală ar rămâne în imposibilitate de a coloniza acele puncte obligate, cu români pe care nu-i mai poate introduce niciodată şi sub nici o formă.

Fără spiritul de prevedere cerut de situaţiunea schiţată prin observaţiunea de mai sus, bunele intenţiuni de colonizare românească ale legiuitorului precum şi cele ale menţionatului jurnal al consiliului de miniştrii ar rămâne fără rezultatul urmărit, căci colonizarea fără pădure se înţelege că va fi greu de făcut şi chiar imposibilă pentru multe cazuri.

Iată dar că nu se poate face nici chiar o aplicaţiune parţială a legei prin care se prevede destinarea pădurilor comunale; adică nici pădurile aflate azi în patrimoniul Statului, nu sunt încă în situaţiunea de a fi destinate ca păduri comunale şi că chiar această proprietate forestieră a Statului nu poate fi destinată comunelor, decât după verificarea titlurilor proprietăţilor megieşe, după expropiere, comasarea şi întocmirea planului de colonizare.

Destinarea pădurilor comunale din Cadrilater, trebue să rămână ultima operaţiune de reformă agrară.

2. Motive naţionale

A face acum aplicaţiunea legei de destinare a pădurilor comunale în acest ţinut cu o populaţiune în majoritate streină de origină şi cu sentimente făţiş ostile Patriei, însemnează ca, pe deoparte să întărim situaţiunea materială şi morală acestei populaţiuni turbulente iar pe de altă parte să nedreptăţim populaţiunea turbulentă iar pe dealtă parte să nedreptăţim populaţiunea naţională de colonişti ce va trebui introdusă aci, potrivit art. 119 din legea specială de organizare a Dobrogei-Nouă.

Prin aplicaţiunea imediată a acestei legi, vom cauza greutăţi enorme pentru aprovizionarea armatei, instituţiunilor de stat şi a funcţionarilor din oraşe şi capitalele celor 2 judeţe ce formează Dobrogea-Nouă căci prin această urgentă aplicaţiune, menționatele instituțiuni, rămân să se aprovizioneze cu lemne de foc, dela distanțe mari fiindcă micile păduri vecine acestor orașe, vor trebui destinate ca păduri comunale pentru trebuințele populațiunei rurale.

Dacă trebue să ne gândim și la succesul colonizărei românești din acest Ținut, atunci trebue să recunoaștem că elementul național trebue așezat cel puțin în condițiuni egale de viață, — alături de populațiunea băștinașă.

Considerăm că suntem în spiritul legei de organizare a Dobrogei Nouă cari a fost inspirată de cel mai cald patriotism, — stârnind prin aceste motive naționale și prin alte cari se înțeleg fără să mai fie menționate, ca executarea legei de destinarea pădurilor comunale pentru trebuințele populațiunei rurale să fie desăvârșită prin așezarea ei în concordanță cu planul de colonizare după verificarea titlurilor de proprietate adică în momentul indicat și prin dispozițiunile legale în vigoare, arătate mai sus.

3. Concluziuni

Amânarea legei prin care se expropriază pădurile particulare și să destină pădurile (particulare) comunale.

a) Exproprierea pădurilor particulare.

Spiritul legilor de reformă agrară este acelaș și conciliază cu multă înțelepciune, toată această legiuire de reformă agrară cu legea pentru înființarea pășunelor comunale cu legea de organizare a Dobrogei-Nouă, precum și cu legea de exproprierea și destinarea pădurilor comunale, pentru satisfacerea cu lemne a populațiunei rurale.

Regimul juridic legiferat special prin legea de organizare a Dobrogei-Nouă, regulează la cap. 6 cestiunea exproprierei pădurile particulare și prin aplicațiunea art. 124, al. c. făcută încă din anul 1924, nu ne-au mai rămas de expropriat aci, decât o singură categorie de proprietate forestieră și anume aceia „stăpânită de persoane particulare, în mod individual“ dar „ale căror acte au fost verificate și admise conform legei.“

Exproprierea pădurilor particulare, implică în sine recunoașterea prealabilă a dreptului de proprietate pe care acei particulari îl pretind asupra pădurilor lor.

Comisiunile prevăzute prin legea de expropriere a pădurilor particulure, neavând şi calitatea de a verifica titlurile de proprietate, nu au puterea de a lucra — şi a expropria înainte de a verifica, însemnează de a consfinţi drepturile de posesiunea actuală, ca drepturi de proprietate; dar nu se admite de a se expropria o persoană, căreia mâine, prin expropriere, nu i s'ar recunoaşte calitatea de proprietar al pădurei expropriate.

Iată dar trebuinţa imperioasă ca aplicarea legei prin care se face exproprierea pădurilor particulare, să se amâne, pentru întregul Cadrilater — până după terminarea lucrărilor de verificare a titlurilor de proprietate.

b) Destinarea pădurilor comunale din suprafaţa forestieră aflată în patrimoniul Statului.

Nici chiar proprietatea forestieră aflată acum în patrimoniul Statului pe baza art. 124 al. b. din legea de organizare a Dobrogei-Nouă, nu se poate destina acum ca păduri comunale, adică nu se poate face aplicaţiunea parţială a legei prin care se destină pădurile comunale din cauza situaţiunei de confusiune a limitelor şi a suprafeţelor acestei proprietăţi.

Din cauza administraţiilor neglijente sau tendenţioase a fostelor stăpâniri turceşti şi bulgăreşti, aspectul proprietăţei este specific acestui ţinut având liniile perimetrale întortochiate şi disputate, — aşa că comisiunile de verificarea titlurilor de proprietate au calitatea de a împiege înapoi spre megieşi linia actuală provizorie, lărgind suprafaţa perimetrală a pădurilor Statului, — iar în alte puncte poate că o va împinge înainte în sensul pretenţiunilor megieşilor proprietari forestieri.

Prin verificarea titlurilor de proprietate, proprietatea megieşilor va intra negreşit în suprafaţa perimetrală a pădurilor statului. fie ca cotropită, fie ca nedeclarată conform art. 117, fie ca transferată prin comasare conform art. 125. Iar în alte puncte proprietatea forestieră disputată — pentru anumite întinderi poate că va fi dobândită de megieşi, — aşa că în tot cazul trebue să se întâmple multe modificări ale suprafeţelor actuale, modificări pe cari trebue să le aşteptăm înainte de a face aplicaţiunea legei prin care destină pădurile comunale din proprietatea forestieră a statului.

Preocuparea legiuitorului la cap. 6 din legea de organizare a Dobrogei-Nouă este de a economisi proprietatea statului, prin cota de recumpărare a posesiunii „mirie", dreptul de preemțiune al statului la înstrăinările proprietății particulare de toate felurile și chiar exceptarea categorică a pădurilor pentru înființarea pășunelor comunale; economisire strictă a proprietăței ce va rămâne patrimoniul statului pentru a putea creia un disponibil destul de mare, în vederea colonizărei, pe care o schițează pe scurt art. 129, din acea lege specială, pe care trebue să o așteptăm până ce 'și va fi terminat de spus cuvântul; mai ales că în acest sens se lucrează chiar prin dispozițiunile jurnalului consiliului de miniștri publicat în Monitorul Oficial No. 183 Decembrie 1922.

Iată de ce cestiunea pădurilor comunale din cadrilater trebue să rămână ultima operațiune de reformă agrară.

2. Motive naționale. — Amânarea legei prin care să destină pădurile comunale.

Dacă trebue să fim echitabili și cu populațiunea națională de coloniști ce urmează a fi introdusă aci, conform art 129 din legea de organizare a Dobrogei-Nouă, atunci trebue să așteptăm ca destinarea pădurilor comunale să se facă în concordanță cu planul de colonizare; — căci dacă dorim succesul acestei operațiuni naționale, atunci trebue să lucrăm în spiritul legilor, așezând elementul național în condițiuni de viață cel puțin egale cu cele ale băștinașilor.

Rămânând în spiritul Patriotic al legei de organizare a Dobrogei-Nouă precum și în cel democratic al legei prin care se destină pădurile comunale, trebuie să desăvârșim concordanța astor legi cu planul de colonizare așteptând ca legea specială să-și termine de spus cuvântul.

3. *Propuneri echitabile pentru situațiunea actuală.*

Consecuenți cu spiritul larg constituțional de toleranță a minorităților, suntem de părere că până la sosirea momentului potrivit pentru aplicațiunea legei prrn care se face exproprierea și destinarea pădurilor comunale să destinăm anual pe cale administrativă și în acelaș mod echitabil, din posibilitatea pădurilor, materialul lemnos necesar populațiuni rurale respective care de altfel recunoaște că trebuințele sătenilor pentru produse forestiere sunt mai echitabil satisfăcute acum, de cât în timpul fostei stăpâniri bulgare, când posedau pădurile comunale.

Fără să nu angajăm în nici un fel de discuțiune asupra legei pentru satisfacerea cu lemne de foc a populațiunii rurale stăruim să arătăm numai, că în momentul actual nu este oportun pentru aplicarea acestei legi în Dobrogea-Nouă, și că o amânare timporară trebue prevăzută de îndată aci, prin regulamentul de aplicațiunea menționatei legi prin care se expropriază pădurile particulare și se destină pădurile comunale și că nu se pot face nici lucrările preparatorii, din motivele expuse mai sus și din cauză că aceste lucrări, constituind un început de executare ne-ar angaja cu o lucrare care de sigur că nu va corespunde cu executarea legală, oportun, ulterioară.

Inginer silvic Mihail Fiera
Șeful ocolului Silvic „Silistra"

CATRE CAMARAZI

Cu sosirea primăverei, au început și lucrările la *Casa Noastră*, pe cari dorim, ca cel puțin în parte, s'o terminăm până la 1 Iulie a. c. Aceasta cu atât mai mult, cu cât la acea dată suntem obligați să predăm Administrații Casei Pădurilor și Casei Centrale a Improprietărirei cele 5 etaje ce li s'a închiriat.

Dar cu ce bani ?!

De curând Comitetul de Direcție a aprobat ofertele pentru încălzirea centrală cari costă 1.500.000 lei; lumina electrică circa 200.000 lei și instalațiile sanitare circa 500.000 lei; acesta în afară de lucrările curente ale construcții, cari și ele reclamă lunar în mijlociu 500.000 lei.

In casă nu avem cu totul de cât 3 milioane în cifră rotundă. O mare nădejde avem în suma de 1.800.000 lei cari reprezintă cei 30°|₀ surplusul plătit în anul trecut camarazilor pentru lunile Decembrie 1924 și din cari s'a primit foarte puțin.

Rugăm dar călduros pe toți camarazii și în special, pe Directorii regionali, ca să îngrijească ca agenții plătitori să înainteze cât mai neîntârziat D-lui N. Elefterescu casierul Societății Progresul Silvic toate sumele reținute însoțite de un tablou în cari să se arate, ce sume se atribue anume fiecăruia din colegi.

Acum se lucrează la aranjarea tabloului cu acțiunile ce se cuvin fiecăruia pentru sumele vărsate și în curând aceste acțiuni se vor distribui celor în drept.

Cum și cu aceste sume tot nu se va putea acoperi toate cheltuelile ce se necesită pentru terminarea Casei Noastre, in curând vom face apel la o nouă subscriere şi rugăm pe camarazi să nu se codească căci scopul este măreţ, iar comitetul de direcţie îşi dă toată osteneala şi face toate mijlocirile, pentru ca să poată termina lucrarea în condiţiuni cât mai avantagioase şi cât mai economicoase.

18 Martie 1925
Bucureşti

M. Tănăsescu Moşandrei.

LEGIUIRI SIVICE: CODUL SILVIC

Editura Cultura Naţională a dat la iveală o foarte bună şi utilă colecţie a legiuirilor silvice, azi în vigoare, sub titlul de mai sus, datorite unui înalt magistrat şi stăruitor om de legi, d-l Corneliu Botez, consilier la înalta Curte de Casaţie şi Justiţie.

Lucrarea aceasta, am văzut-o anul trecut în vitrina librăriilor, şi voiam s'o am, dar costul ei cam mare — 150 lei — m'a silit să amân dorinţa de a citi, mai târziu când unificarea salariilor cu camarazii din corpul technic va fi şi în state, nu numai în lege, egalate.

Un proces de delict silvic, în speţă, o tăere într'o pădure particulară, făcută de chiar proprietarul ei, sub pretext de a lua lemne pentru nevoile casei, pădurea fiind supusă regimului silvic, m'a silit s'o cumpăr fără să mai aştept înfăptuirea acelei egalări de salarii, căci avocatul inculpatului folosind această lucrare, sprijinit pe jurisprudenţe citate acolo şi un ordin circular al Casei Pădurilor, voia cu orice chip să obţină achitarea clientului mai ales că însăşi magistratul era pus în încurcătură faţă cu argumentele invocate şi mi-a cerut a pune din nou concluzii spre a putea da hotărârea.

Am citit-o, am răsfoit-o şi din atâta material juridic concentrat, m'am convins că m'am dat prea mult pe ea, căci în practica zilnică şi potrivit Reg. serviciului silvic exterior, la judecătorie unde şeful de Ocol este silit a face şi pe avocatul, adesea, căci judecătorul nu întotdeauna înţelege a se conforma art. 85 din C. S. Colecţia de legiuiri silvice a d-lui Corneliu Botez, poate furniza foarte bine argumente de discuţie, dând posibilitatea a lupta cu forță egală, contra argumentelor, invocate de avocații părților.

Lucrarea este împărțită în 2 părți. In prima parte cuprinde.

1. Legea pentru extinderea aplicațiunii dispozițiilor C. S. din 1910 și a legii modificatoare a acestui cod din 16. IX. 920 în tot cuprinsul României.

Lege cu articol unic care în afară de extinderea aplicării C. S. în tot cuprinsul României întregite, prevede și înzecirea amenzilor, despăgubirilor și valoarea materialelor prevăzute în art. 7, 14, 59—76 inclusiv din C. S.

Această înzecire a amenzilor etc. special prevăzută în C S. era cuprinsă și în legea publicată în M. O. No. 279 dela 25. III. 1923.

2. Codul Silvic este partea cea mai importantă din lucrarea d-lui Botez căci în afară de însușirea articolelor și intercalarea noilor modificări aduse prin diferite legi sau decrete legi, fiecare articol mai important este însoțit de expunerea de motive și discuții cari au precedat în parlament votarea lor și complectat cu o serie de adnotări și jurisprudența de Casație, cari fac foarte clară aplicarea lor, înlăturând adesea vorbăria apărării și dând posibilitate Șefului de Ocol, să precedeze cu citate din text, subtilizările și echivocul în care adese il pune abilitatea avocaților inculpaților.

In partea II-a a lucrării se găsesc:

1. Legea pentru înființarea Casei Pădurilor.
2. Legea pentru expl. în regie a păd. Statului.
3. Decret-lege pentru vânzarea de păduri ale Statului la Cooperative.
4. Legea pentru reglementarea cumpărării de păduri destinate exploatării.
5. Regulamentul pentru aplicarea legii modificatoare a C. S. din 1920 și a decretului lege din 1919.
6. Legea de organizarea Corpului silvic.
7. Legea de organizare a învățământului silvic.

In fine un index alfabetic al tuturor chestiunilor conținute, complectează toată această colecție de legiuiri silvice, înlesnind găsirea unei chestiuni și studierea ei mult mai repede și mai ușor.

Intreaga lucrare, un volum frumos cartonat de 202 pagini — costând 150 lei — constitue unica colecție de legiuiri silvice la îndemâna Inginerului silvic şef de Ocol, cuprinzând într'un volum mic, portativ, toate broşurile ce cuprind aceleaş chestiuni, în plus bogatul material de jurisprudenţe, adnotări şi desbaterile parlamentare aferente mai importante, operă cuprinzând multă trudă şi pricepere, pentru care noi Ingineri silvici ii suntem datori autorului multă recunoştinţă.

In capitolul „Consideraţiuni generale complexul legiuirilor silvice" (pag. 6) autorul face un succint istoric al C. S. şi citează toate legile, Decretele legi, şi regulamentele în legătură cu el, expunând programul operii sale, închee astfel „colecţia de legiuiri silvice, astfel alcătuită fiind destinată a umple un gol în literatura noastră juridică sperăm că va fi consultată cu folos de cei interesaţi". Cea mai bună recomandare ce se poate face acestei lucrări, o face însăşi autorul şi de aceia am reprodus-o textual.

Voi insista numai asupra C. S. şi adnotărilor ce'l însoţesc căci aceasta este partea cea mai importantă din lucrare, pentru noi.

Art. 7 din C. S. este foarte bine complectat cu discuţia din Parlament şi adnotat cu 7 jurisprudenţe din cari 2: No. 13 şi 14, au constituit obiectul unei discuţii într'o şedinţă a judecătorii locale. Mă explic:

Jurisprudenţa de sub punctul 13, spune că un proprietar particular poate tăia din pădurea sa, supusă regimului silvic lemne pentru nevoile casei, fără a se face posibil de sancţiunile art. 7.

Nu se aminteşte însă poziţia lui faţă de art. 60.

Jurisprudenţa de sub No. 14, o complectează şi conchide la fel, căpătând tărie deplină prin citarea ordinului circular No. 11054 din 18. III. 911 al Casei Pădurilor dat Ocoalelor, în acelaş sens, „Care prevede *însă*, că această înlesnire ce se acordă proprietarilor particulari de păduri nu e valabilă de cât până la întocmirea regulamentului de exploatare" (pag. 34).

Dacă cele 3 jurisprudenţe ale Casaţiei prin felul lor de redactare, par a scoate pe proprietarii de păduri particulare de sub rigorile C. S., atunci când ei tae lemne pentru nevoile casei lor, ord. Casei Pădurilor citat mai sus, restrânge acest drept şi limitează sensul lor, fără a preciza, pânăcând.

In adevăr, după cele 2 jurisprudenţe citate, un proprietar particular cu o pădure, de exemplu de 1 ha; care tae anual

1/20 din ea, pentru nevoile casei sale, în 20 ani el a parcurs cu tăerile toată pădurea, a luat lemne, a eludat complect prevederile art. 3. din C. S. şi poate face din această suprafaţă o foarte bună fâneaţă, care pentru el poate fi mai rentabilă ca pădurea.

Cauţiunea de regenerare pe care un proprietar este ţinut a o consemna, este un avertisment obligatoriu pe care el îl dă Casei Pădurilor, ca să-l supravegheze pentru a vedea ce va deveni după exploatare suprafaţa păduroasă, căci aceasta cred că s'a urmărit în primul rând: menţinerea suprafeţei păduroase, cauţiunea având caracterul unui zălog între părţi, că se menţină pădurea şi cel mai bun mijloc pentru Casa Pădurilor a urmări soarta suprafeţelor păduroase exploatate.

Nu ştiu dacă acel ordin circular a fost ulterior anulat, dar pe baza lui, combinat cu cele 2 jurisprudeţe se achită *şi azi* procese cari sânt încadrate în prevederile art. 7.

Inlesnirea dată atunci, în 1911, la data punerii în aplicare a C. S. cred că avea de scop a se evita o serie de procese ce ar fi decurs din vechiul sistem al proprietarilor şi a se da posibilitate tuturor a se conforma art. 3 din lege, dar în nici un caz, a se permanentiza o stare de lucruri care ar face inutilă aplicarea art. 7 şi 60 din C. S.

Aplicabilitatea acelui ordin, nu mai era rezonabilă din chiar anul următor 1912, căci într'un an, toţi proprietarii particulari se puteau pune la curent cu legea, mai ales că pentru pădurile mici, până la 10 ha., procedura exploatării era şi este onorifică şi obligatorie pentru Şeful de Ocol.

Totuşi se perzistă în invocarea lui, ori de câte ori este cazul, iar cele 2 sentinţe ale Casaţii, sânt puse la contribuţie de apărare şi folosite cu multă uşurinţă.

Este de datoria Casei Pădurilor să facă cunoscut anularea acestui ordin, măcar acum, Ministerului de justiţie ca acesta să-l facă cunoscut judecătoriilor chemate a-l aplica în prima instanţă.

Majoritatea proceselor da delicte silvice, sânt cele comise de proprietarii particulari în acest chip şi punerea la punct a chestiunii, va da sens unui echivoc cu care avocaţii jonglează iar Şeful de Ocol înghite şi se resemnează la zâmbetul batjocoritor al inculpaţilor, achitaţi printr'o greşită aplicare a acestui ordin.

Art. 24 care statuează dreptul transportului lemnelor prin proprietatea vecină, este de asemenea însoţit de o foarte judicioasă adnotare care va pune la punct pe şeful de Ocol în cazul aplicării lui în practică.

Capitolul V şi VI (art. 29—54) relative la stabilirea dreptului de proprietate al moşnenilor sau răzeşilor, la păduri, poeni, goluri de munţi şi exploatarea lor, conţine un foarte bogat material documentar: adnotări, jurisprudenţe şi desbaterile parlamentare care pune în perfectă lumină toată acestă chestiune a pădurilor moşneneşti, încă de actualitate şi azi în vechiul regat; cunoaşterea acestor 2 capitole fiind mai necesare avocatului de carieră de cât Şefului de Ocol; asupra lor nu inzist.

Jurisprudenţa citată la No. 87 ca adnotare la art. 58 relativ la calitatea şi competinţa celor ce pot face poliţia silvică, rezolvă poziţia jandarmului în materie de poliţie silvică, căci actele lui de constatarea unui delict silvic sânt nule.

Acest fapt este important de reţinut căci adesea se dă ocazie la anulări de procese dresate de jandarmi, pentru incompetinţă şi se pierde aplicarea sancţiunilor unui delicuent; cari scapă de urmări, spre gloria eftină dar scump plătită, a avocatului şi în ciuda bietului jandarm, a Şefului de Ocol care nu mai poate reacţiona căci i se pune în faţă autoritatea lucrului judecat.

Jandarmul are calitate de a face poliţie silvică dar nu şi dreptul de a urmări şi constata infracţiunile prevăzute de C. S.

Este curios acest fapt: Jandarmul are calitatea de a face orce alt fel de poliţie şi urmări delicte de orce natură, dar tocmai pe cele de natură silvică nu poate,

Un auxiliar, cu puteri pe jumătate.

La art. 60, jurisprudenţele de sub No. 95 şi 101 precizează ca fiind delict chiar şi faptul tăerii unor arbori, fără a fi şi intenţia ridicării lor.

Aceasta se întâmplă adesea în pădurile Statului când cărăuşi sau chiar cumpărători, sub pretextul trecerei cu căruţa tae arbori ca apoi tot ei sau alţii să'i ridice.

Jurisprudenţa de sub No. 97 răstoarnă cu totul cele citate la No. 13 şi 14 şi ord. circular al C. P. No. 11054/911 deşi este dată în 1900 rămâne totuşi în vigoare şi sub imperiul noului

C. S. 1910 aşa că odată mai mult anularea acelui ordin este necesară.

Jurisprudenţa de sub No. 105, rezolvă răspunderea autorului moral al unui delict silvic, făcând deopotrivă răspunzător pe el şi pe făptuitor (art. 87).

La art. 67 sub 124 bis se citează o jurisprudenţă care pune în încurcătură pe şeful de Ocol; căci cosirea fânului dintr'o poiană, de un delicuent, nu constitue un delict silvic, ci un delict de drept comun pentru a cărui constatare agenţii silvici nu pot instrumenta ci trebue a se adresa Notarului.

Art. 64 socoteşte păşunea în păduri sau în poenile ei, ca un delict silvic. Iarba cosită, deci fânul, în mod natural sânt un produs al pădurei şi al poenilor ei. — Fânul, care nu este de cât o iarbă uscată, de ce n'ar putea fi socotit tot un produs al pădurei? Nu este un produs fasonat al ei?

De ce atunci această procedură deosebită: o păşunare în pădure sau în poenele ei constitue un delict silvic, iar o cosire a erbei un delict de drept comun?

Art. 75 prevede sancţiuni mai mari pentru furtul de materiale formate, de cât art. 60 referitor la tăeri de arbori. Nu era mai natural acelaş criteriu de procedură şi apreciere şi pentru fân?

Prin analogie numai un arbore verde este un produs al pădurei, iar un arbore uscat nu e şi atunci tăerea primului este un delict silvic, iar a acelui uscat un fapt de drept comun. Această interpretare dă de gândit Şefului de Ocol şi'l expune la neplăceri, căci îi ia o parte din autoritatea sa şi a transmite Primarului sau Notarului, cu care nu întotdeauna este de acord. — O fracţionare a autorităţei lui, analoagă cu acela jandarmului.

Ca adnotare la art. 77 sub No. 128. Autorul punând faţă în faţă nevoia de a justifica lipsurile din pădure şi facultatea conferită prin art. 87, relativă la procesul verbal de flagrant delicat, conchide că aceste procese sânt cea mai uşoară cale de abuz pentru un pădurar inventând un delicuent căruia dresându-i acte că l-a prins asupra faptului, îl trimete în justiţie, deşi acesta poate fi nevinovat, iar mai departe: „In chipul acesta pădurarii pot scăpa de răspundere, abuzând de puterea lor în dauna populaţiunei de la sate. Pădurarii spune un magistrat, fiind lipsiţi de cultură şi scrupule şi având o asemenea extraordinară armă la îndemână, îşi răzbună şi abuzează". Dem. Gh. Teodorescu: De ce se calcă legile în „Curierul Judiciar" 3/916 (pag. 117.)

Aceste aprecieri, foarte puţin plăcute, pentru noi sânt adesea citate, exagerând-le rostul.

Dacă un pădurar poate abuza folosind arma, *aparent uşoară* a procesului de flagrand delict silvic, să nu se uite că cel vizat de el are la îndemână calea sigură a declarării în fals a acelui proces, cale care face din acuzator acuzat şi-l pune pe pădurar pe drumul Parchetului şi al justiţiei unde are a'şi da seama de cele scrise în procesul său pentru a ajunge apoi la Curtea de apel, unde funcţionarii publici sânt judecaţi pentru asemenea acte. — Dece nu se spune şi acest lucru?

Necazurile, cheltuelile şi sudorile lui, cu greu pot fi măsurate. A putut face dovada celor afirmate în proces, este achitat, fără nici o altă satisfăcţie dată cinstei lui; n'a putut, merge la închisoare pe cel puţin 3 ani, prin aplicarea art. 124 din Codul Penal, care prevede pedeapsa de 3—5 ani închisoare şi interdicţie. Şi dacă reverul puterii, dată pădurarului prin procesul de flagrant delict silvic, este acesta, atunci cred că adesea se greşeşte când suntem acuzaţi pe nedrept, căci la Tribunale, mai ales, unde procesele merg în apel, avocaţii acuzaţilor — cari adesea pledează pentru auzul lor nu al magistraţilor, pentru a obţine efecte remuneratorii, nu se sfiesc a spune că pădurarii sânt hoţi şi abuzivi, fără a putea fi chemaţi la răspundere de aceste acuzări gratuite aduse în public, şi în lipsă chiar în faţa justiţiei.

Avocatul Statului, fiind el însuşi şi Avocat nu ţine de loc, a se strica cu colegii de dragul nostru, căci în foarte rare cazuri putem fi faţă şi la apel.

Este bine a şti orce pădurar consecinţele la cari se expune atunci când dresează un proces-verbal de flagrant delic silvic, pentru a se înconjura de toate măsurile de siguranţă cu care să poată face dovada celor afirmate atunci când ar fi tras la răspundere.

Expedientul declarării în fals al proceselor flagrante, adesea uzat de avocaţi, pentru a trimite apoi pe vinovat şi pădurar în faţa Curţii de Apel, ne cer nouă. Şefului de Ocol o foarte atentă examinare a acestor procese şi înainte de a le pune concluzii şi trimite justiţii, punerea lor la punct, sub raportul probelor de vinovăţie este o imperioasă datorie, cercetând, spre a pune pe pădurar în faţa prăpăstii ce-i stă în faţă când este de rea credinţă şi a dispensa funcţia şi autoritatea de perspectivele urâte ce vor urma.

Procesul verbal de flagrant delict silvic este o sabie cu 2 tăişuri în mâna pădurarului, iar mânuirea ei ne incumbă nouă grija de a'i feri de abuz, la care nu trebue a ne face părtaşi prin concluzii pripite.

La art. 77. sub No. 130 se mai citează o jurisprudenţă a Casaţiei care precizează încă odată că procesul verbal de delic silvic dresat de un jandarm este nul, acesta fiind incompetinte în constatarea şi urmărirea delictelor silvice.

La art. 81 sub No. 141 ter. şi nota 1 din josul paginii 122 se rezolvă situaţia pădurarului neştiutor de carte aflat în serviciu la aplicarea legii corpului silvic.

După art. 37 din vechiul C. S. se prevede că un pădurar care ştie numai a semna, poate dresa acte valabile în justiţie, dacă în ele face menţiune că acele acte au fost scrise de notar sau ori care alt agent al forţii publice, după spusele lui şi semnate de el.

Jurisprudenţa citată îşi are rostul ei în poziţia pădurarului neştiutor de care, care nu ar putea fi înlocuit când o lege ulterioară statuiază alt chip de recrutarea lor.

La art. 83 sub No. 165 se aminteşte ordinul No. 4714 al Ministerului de Justiţie „a nu se mai cita în nici un caz ca martori, agenţi silvici..." este bine a fi amintit când şi când organelor judecătoreşti, cari, cedând cererii avocatului, cheamă pe pădurari, autori ai proceselor, în instanţă, puindu-i pe drum şi expunându-i la neplăceri căci adesea prin felul cum li se pune chestiunea se încearcă a-i intimida şi a-i sili a spune ceia ce vor inculpaţii, spre a scăpa de sancţiuni.

La No. 166 se citează ordinul No. 1987/903 al aceluiaş Minister, care prevede a se ficsa zile numai pentru judecarea proceselor de delicte silvice.

Azi când Regulamentul serviciului silvic exterior, ne obligă a susţine interesele Statului şi din Ocolul vecin, când avem judecălorie în raza Ocolului, cererea de a se aplica din nou acest ordin este foarte nimerită.

Sub No. 200 se citează o sentinţă interesantă care statuiază că delictele silvice nu pot fi constatate de cât de agenţii anume prevăzuţi şi cu formele cerute de Codul Silvic.

Am citat părţile ce mi s'au părut mai interesante, rămâne fiecăruia datoria să citească acest volum, să'i cunoască conţinutul spre a'l putea folosi când va trebui.

Domneşti 1. III 1925.

I. I. Marinescu

RECENZII

L'usinage du bois, par **Lucien Petitpas**, inginer de arte şi meserii.

Puterea cerută de maşinile pentru lemn. Dinamica maşinelor cu mare iuţeală. 44 tabele (bareme) practice, iuţeli, sarcini, debit, curele, putere, permiţând un travaliu raţional şi economic al maşinelor de lemn. Dunod, *Editeur, 47—49, Quai des grands-Augustins VI E* Paris, *1923, 18,50 fr.*

Prelucrarea lemnului, chestiune de practică şi observaţie dificilă, nu a dat până acum decât evaluări cu totul empirice. Ne putând fi studiată în mod aprofundat într'un laborator, nici într'o singură uzină — ori cât de mare ar fi ea, chestiunea aceasta reţine mai puţin pe cercetător, decât problemele bine înlănţuite, mai specifice şi cu totul matematice puse în prelucrarea metalelor. Acesta este şi motivul pentru care, cel puţin în Franţa, inginerii cari să fi contribuit la înmulţirea metoadelor de uzinaj a lemnului, la progresul maşinelor pentru lemn şi mai cu seamă la ameliorarea randamentului lor, sunt aşa de puţini numeroşi.

Studiul chestiunilor pe cari le pune uzinajul lemnului este legat de acela al fenomenelor ce cârmuiesc funcţionarea maşinilor învârtindu'se cu mare iuţeală unghiulară. Aşa fiind, pentru a putea afla puterea cerută de maşinile pentru lemn — principalul scop al lucrării de faţă — trebuie să se evaluieze de o parte puterea absorbită de maşina însăşi, iar pe de alta de acea cerută de uzinajul efectiv; de unde nevoia de a fixa regulele *pierderii de putere în vid*, a maşinelor ce se învârtesc cu mare iuţeală unghiulară.

Ceeace se poate măsura într'o maşină pentru lemn, este puterea totală cheltuită de motorul ei. Plecând de acolo, autorul separă această putere totală în diferitele sale elemente: travaliul cheltuit de unealtă, (care este adevăratul travaliu util), travaliul absorbit de maşina însăşi (care nu este tocmai egal cu travaliul în vid, cum s'a scris adesea), însfârşit travaliul cerut de dispozitivul pentru înaintarea buşteanului (travail d'amenage).

De fapt cadrul acestui studiu se găsea foarte lămurit trasat de mai înainte; dar pentru a'l umple, totul era de aflat Toate formulele şi procedeele arătate într'însul sunt inedite până la data apariţiei acestui studiu.

Această lucrare nu este însă altceva decât o grupare metodică a numeroase elemente pe cari autorul le-a cules în cursul a mai mult de 10 ani de practică şi observaţie; rezultatele obţinute au fost codificate şi legate între dânsele cu ajutorul unor expresiuni juste şi simple, în cari factorii neglijabili pentru practică au fost înlăturaţi.

Departe de a reproduce fără control expresiunile pe cari toţi practicianii clarificaţi le ştiu că sunt inaplicabile sau eronate metoda D-lui Petitpas constă în a măsura ceeace dă experienţa apoi a căuta cu ajutorul legilor simple ale mecanicei elementare o explicare a rezultatelor obţinute.

Ori, această apropiere între practică şi ştiinţă nu putea fi făcută decât cu ajutorul formulelor. Dar cuvântul „formulă", înfricoşează pe autor; în adevăr o formulă pare a conferi adevărului pe care-l exprimă o rigoare absolut matematică, ce nu suferă derogări de la legea care a născut-o.

Şi în materie de uzinaj, mai ales când obiectul tratat e lemnul, excepţiile sunt aşa de frequente!

Autorul reuşeşte totuşi, pe calea zisă a „aproximaţiunilor succesive" să stabilească formule, din cari chiar acele mai empirice — rămân în drept acord cu datele numerice ale metoadei experimentale. Aceste date, autorul a avut grija să le introducă în mai toate cazurile industriale întâlnite, asigurând o mare valoare practică tablourilor ce-a întocmit.

Studiul se împarte în trei părţi:

Prima parte este consacrată stabilirii formulelor principale, grație cărora se poate calcula fiecare din termenii cari însumați dau puterea totală cerută de orice mașină de lemn.

A doua, aceea a aplicațiilor numerice, cuprinde o serie de tabele și de exemple de calcul, alese dintre cele mai caracteristice.

In fine, într'o a treia parte, folosind ceeace a fost expus în cele două dintâi, autorul trage concluziuni importante asupra *dinamicii mașinelor ce se învârtesc cu mare iuțeală unghiulară*, și 'n special a mașinelor pentru lemn (pornire, echilibrul curelelor, repartiția poverilor pe odihne, etc..)

Autorul nu uită a preciza una din importantele chestiuni ale uzinajului lemnului: aceea că, *randamentul unei mașini și puterea pe care ea o reclamă* variază considerabil pe de o parte cu starea de ascuțire a uneltelor și modul în care ele sunt montate, cu forma profilului și calitatea fabricațiunii acestor unelte; iar pe de altă parte cu *natura lemnului.*

Lucrarea aceasta, în felul în care o prezintă autorul lumei celor interesați este menită, nu numai să acopere o mare lacună, mult simțită în câmpul uzinajului modern, dar va fi punctul de plecare pentru noui cercetări în domeniul așa de vast și așa de dificil al prelucrărei practicianilor din industria forestieră. Vechile date și formule, reproduse încă, chiar lucrările recent tipărite, cari s'au dovedit a fi pe de-a 'ntregul false, vor face din ce în ce mai mult loc metoadelor luminoase, simple și de înaltă valoare practică ale D-lui Petitpas.

D. A. Sburlan
Inginer silvic

Plata pământurilor
expropriate în vechiul regat și Bucovina

In „Monitorul Oficial" a apărut următorul jurnal al Consiliului de miniștri:

„Consiliul de miniștri autoriză pe d. ministru al agriculturii și domeniilor ca pentru exproprierile rămase definitive, efectuate în Bucovina, în baza legii agrare și în Vechiul regat în baza legii pentru înființarea de pășuni comunale și a legii pentru reforma agrară (exproprierea a doua), să înceapă în anul 1925, lucrările pentru a plăti proprietarilor preţul de expropriere şi spre a se încassa dela cei înproprietăriţi preţul loturilor atribuite din pământul expropriat în chestiune.

Din punctul de vedere al operaţiunilor prevăzute mai sus exproprierea se socoteşte definitivă acolo unde hotărârile de expropriere şi de fixarea preţului sunt rămase definitive, fără ca proprietarul expropriat să fi introdus cerere de revizuire sau dacă a făcut asemenea cereri, ca ele să fie judecate de comitetul agrar.

Plata preţului de expropriere se face de Stat astfel:

Cum se va face plata preţului de expropriere.

Plata preţului integral sau deocamdată numai 80 la sută, după cum măsurătoarea terenului este sau nu rămasă definitivă, se face la cererea proprietarului expropriat, care este ţinut să dovedească că exproprierea este rămasă definitivă în condiţiunile arătate mai sus.

Renta ce se consemnează drept, va purta cupoanele de 1 Mai al anului când proprietarul expropriat a făcut ministerul agriculturii şi domeniilor cererea de plată a preţului cu condiţia ca acesta să facă dovada că nu a primit arendă dela Stat pentru anul în curs

La plata preţului de expropriere pentru terenurile embaticare, sau arendate pe termen lung această dovadă se va face prin certificarea că beneficiarii deţinători nu au plătit proprietarului expropriat darea embaticară sau arenda pentru anul în curs.

La moşiile ipotecate Primei Societăţi de Credit Funciar Român din Bucureşti trecerea totală a ipotecii asupra Statului sau parţială prin diviziunea ipotecii după împrejurări, se va face pe ziua de 1 Iulie a anului plăţii exproprierii (anul de când curg cupoanele), bonificându-se proprietarului expropriat pe lunile Mai şi Iunie acelui an o dobândă de 5 la sută asupra capitalui rămas neamortizat pe 1 Iulie, care pe aceeaş zi trece asupra Statului.

Incasarea preţului de împroprietărire.

Incasarea de către Stat a preţului de împroprietărire se va face astfel:

a) Sătenii împroprietăriţi în Bucovina precum şi îndreptăţiţii ce vor fi declaraţi împroprietăriţi în Vechiul Regat şi foştii embaticari sau arendaşi, cărora exproprierea le-a atribuit dreptul de proprietate asupra terenurilor avute în folosinţă, vor fi daţi în debit, pe măsura definitivării exproprierilor, spre a plăti Statului, în condiţiunile prevăzute de legea agrară, preţul de vânzare sau de răscumpărare al pământului atribuit, liberându-li-se după plată titlurile de proprietate;

b) Comunele cărora li s'au constituit islazuri în baza legilor agrare vor fi pe măsura constatării definitivării exproprierii lor, date în debit, pe 1 Ianuarie următor, pentru plata preţului, integral sau în rate în termen de 10 ani.

Pentru islazurile din vechiul regat, care ar fi constituite numai pe terenuri expropriate în baza decretului lege No. 3697 din 918 debitele vor fi date pe 1 Ianuarie 1925.

La calcularea debitelor prevăzute la art. III se vor adăuga în toate cazurile cheltuelile de măsurătoare şi parcelare cum şi valoarea terenurilor rezervate pentru satisfacerea intereselor locale cu caracter obştesc.

Viitorul No. 519 din 28 III 1925.

Informaţiuni

Potrivit dispoziţiilor din art. 292 şi 293 din tratatul din Trianon şi a statutului referitor la aplicarea acestor articole, semnat de delegaţii Statelor succesorale ale fostului teritoriu ungar, s'a ţinut anul acesta în *Meran* localitate din Nordul Italiei a 8-a sesiune ordinară a Comisiunei technice permanente pentru regimul apelor Dunărei.

La această sesiune, care s'a deschis la 1 Aprilie şi a durat până la 7 Aprilie a. c., au luat parte ca reprezentanţi ai României d-nul I. Vardala, inginer inspector general, directorul general al porturilor şi d-l Petre Antonescu, inginer consilier silvic, profesor la şcoala politechnică din Bucureşti.

La ordinea zilei, între altele, a fost şi chestiunea împăduririlor şi despăduririlor din basinul râurilor, afluenţi ai Tisei şi ai Dunărei, cari traversează fostul teritoriu ungar, astăzi aparţinând Statelor succesorale.

Pentru că după menţionatul statut, delegaţii guvernelor respective şi anume a Ungariei, Cehoslovaciei, Jugoslaviei, Austriei şi României, sunt obligaţi a prezinta Comisiunei, care este presidată de d-l ministru Carlo Rosetti, numit pe un termen de 4 ani de „Liga Naţiunilor", câte un expozeu sumar asupra lucrărilor efectuate sau proiectate a se face cu privire la regimul apelor şi asupra operaţiunilor în legătură directă cu acest regim, delegaţii României au arătat ce anume măsuri a luat Administraţia Casei Pădurilor în scopul menţinerei şi ameliorărei domeniului forestier din Transilvania, Banat, Crişana şi Maramureş.

Acest expozeu va fi publicat într'unul din numerile viitoare ale acestei Reviste. Deocamdată putem spune că redactat în limba franceză, el a fost ascultat cu mare atenţiune de membrii comisiunei, pentru care preşedintele şi delegaţia cehoslovacă i-au adus elogii.

Cu ocaziunea discuţiunei asupra chestiunei „Impăduririlor şi despăduririlor, care a ţinut 2 şedinţe şi anume Sâmbătă 4 Aprilie şi Luni 6 Aprilie a. c. d-l ministru C. Rosetti membru în Comisiunea Internaţională a Dunărei, în comisiunea pentru râul Elba etc. ne-a declarat că această problemă este considerată de toată lumea, care se interesează de bunul regim al apelor, ca cea mai importantă şi aşa fiind toate guvernele reprezentate în comisiune sunt rugate ca, în propriul lor interes atât cât şi în cel obştesc, să facă tot posibilul pentru conservarea şi exploatarea sistematică a pădurilor.

In ziua de 8 Aprilie s'a redactat şi aprobat resoluţiunile asupra chestiunilor discutate. Zilele de 9 şi 11 l. c. au fost destinate pentru o excursiune în regiunea râului Pe, unde guvernul italian a făcut mari lucrări de drenaj, de regularea cursurilor apelor, de irigaţiuni etc. cari vor fi inaugurate în curând de Regele Italiei.

Delegaţia Română însăş din cauza lipsei de mijloace, n'a putut însă să ia parte la aceasta interesantă escursiune, astfel că a fost nevoită să se înapoeze în ţară.

* * *

Albumurile în care se cuprind vederile luate cu prilejul Congresului silvic dela Chişinău din toamna anului 1923, fiind gata şi cum costul lui este de 550 lei, toţi d-nii colegi, cari s'au înscris la acest album şi n'au achitat până în present suma complectă, sunt cu insistenţă rugaţi a plăti şi diferenţa până la suma de 550 lei, trimiţând banii pe adresa : M. P. Florescu, Str. Al. Orescu 9, Bucureşti, secretarul Societăţei „Progresul Silvic“ care pe măsură ce va primii banii, va expedia şi albumul fiecăruia. Mai sunt angajaţi următorii D-ni cari au plătit anticipat :

Horia Manole	500	A. Boldescu	100
N. Caragea	100	M. Ostian	—
Iordăchescu Fl.	100	Moţoc	—
Turneanu G.	100	V. Trandafirescu	—
N. G. Popovici	100	Popa D.	—
G. Agapie	100	Baiu Crăciun	—
I. Diaconescu	100	I. Gombossy	100
G. Mosandrei	100	C. Armăşescu	100
D. Clain	100	G. Condrea	100
M. Rădulescu	100	Lescov	—
C. M. Bunescu	100	Cojocaru I.	—
G. Constantinescu	100	Kaminsky	—
Gh. Chercea	100	Fotoc P.	—
Tr. Ionescu	100		

Intru cât s'a plătit fotografului de Secretariat, suma integrală, D-nii abonaţi sunt rugaţi cu insistenţă a ridica albumurile.

⁂

La Caransebeş, apare săptămânal o foaie ilustrată *„Viitorul Graniţei“*.

Săptămânal D-l Inginer silvic Alexandru-Balaş, Lisa d-sa publică o coloană f. preţioasă, în continuare în foileton sub titlul : *Normele uzuale în comerţul produselor forestiere şi în industria lemnului*, de o foarte mare importanţă.

Lucrarea se va extrage şi separat în broşuri şi o recomandăm tuturor inginerilor silvici, fiind de o însemnată valoare.

*

D nii Ingineri silvici doritori de a se înscrie la ciclul de conferinţe ce se va ţine în luna Mai a. c. la sediul soc. „Progresul Silvic“ din Bucureşti, sunt rugaţi a se înscrie din timp cu titlul conferinţei. Până în prezent s'a înscris numai un conferenţiar.

* * *

Congresul silvic pentru 1925 probabil va avea loc în luna Septembrie, până când se speră că va fi gata şi palatul Cercului Inginerilor silvici, pentru a coincide cu inaugurarea care se va face în prezenţa M. S. Regelui, Inalţilor Demnitari ai ţărei. După congres se va proiecta probabil o excursie de studii la Galaţi sau Brăila pentru a se vizita exportul lemnului şi diferite regiuni forestiere din împrejurimi.

Chestiunile ce se va desbate în congres se vor anunţa în n-rul viitor al Revistei pentru ca din timp d-nii Ingineri silvici să-şi trimită comunicările D-lor la sediul Societăţei.

* * *

In conformitate cu dispoziţiunile art. 6 din legea pentru satisfacerea trebuinţelor normale în lemn de foc şi de construcţie ale populaţiunei rurale din vechiul Regat, Basarabia şi Bucovina, pe ziua de 1 Martie 1925 s'a numit d-nii: Alexandru Culoglu membru ca delegat al Consiliului de Admiuistraţie al Casei Pădurilor, — Dem. Anastasescu Inginer Inspector General Silvic ca delegat al Consiliului Technic al Pădurilor. — Victor Dumitrescu Advocat ca delegat al Consiliului de Advocaţi ai Statului, C. I. Nicolaeseu desemnat de Comitetul Agrar, Constantin Cercel Director General ca delegat al Consiliului de Administraţie al Centralei Cooperativelor Săteşti şi N. T. Filiti ca delegat din partea Uniunei Sindicatelor Agricole, ca membrii în Comitetul Central pentru cercetarea lucrărilor relative la exproprierea pădurilor.

*

DOVADĂ

Lei 1694 — Adică lei una mie şase sute nouă zeci şi patru subsemnatul Avram Ţicu brigadier silvic de la perimetru de plantaţie Caraomer din Judeţul Constanţa declar că am primit dela D-l Inginer Inspector silvic Mih. P. Florescu din colecta ce D-sa a făcut pentru căutarea sănătăţi mele sdruncinată în urma atacului suferit din partea banditului Vasile Vărlan drept care dau această dovadă. Cu aciastă ocazie ţiu a mulţumi tutulor persoanelor cari m'au ajutat cât şi Domnului Inginer Inspector silvic M. P. Florescu pentru colecta ce a intreprinz pentru mine.

Constanţ5 27 II 925 Brigadier Silvic

Avram Ţicu

E R A T A

In articolul prim: *Probleme defrişării pădurilor dela şes, din punct de vedere legal, s'a strecurat la cules următoarele erori :*

1) In pag. primă, dela ultimul rând, se va anula dela art. 13, *al a*, iar

2) In pag. 194, la rândul 14, tot dela art 13, se va elimina *al a* şi al *d*, cu aceste modificări articolul e pus la punct.

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI AL DOMENIILOR
CASA PĂDURILOR
DIRECŢIA AMENAJERILOR

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de stat la departamentul agriculturei şi al Domeniilor.

Asupra raportului domnului administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. 1. Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Bătrâna pendinte de comuna Remeteu judeţul Ciuc, proprietatea d-lui Balazs Hegedus Iosif şi alţii, în suprafaţă de 197 ha. 8536 m. p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 50 ani, exploatarea în 5 ani şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar; Revizuirea se va face în anul 1932.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Derelui pendinte de comuna Adâncata judeţul Siret, proprietatea d-lui Iosif Iavarovschi, în suprafaţă de 129 ha. 4000 m. p. Regimul codru cu tăeri succesive făcându-se ultima tăere cu caracter definitiv. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Pârâul Dorgoş pendinte de comuna Ususău judeţul Timiş, proprietatea d-lor Pavel Dubeştean, Gh. Blidar şi alţi locuitori, în suprafaţă de 282 ha. 0600 m. p. din care de exploatat 150 ha. 8800 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 10 ani pentru suprafaţa de 150 ha. 8800 m. p. şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face în anul 1933;

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Răchitiş pendinte de comuna Lazarea judeţul Ciuc, proprietatea d-lui Iosif Nagy a lui Ştefan şi tovarăşii, în suprafaţă de 111 h. 2027 m. p. exploatabilă. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face în anul 1934;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Nagy-Vesz pendinte de comuna Zagon județul Trei Scaune, proprietatea d-lor Gh. Stănescu și Arsene Vlaicu, în suprafață de 98 ha. 2020 m. p. Regimul codru cu tăeri succesive aplicându-se ultima tăere cu caracter definitiv. Revoluția normală 60 ani exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face la epoca când subarboretul va deveni exploatabil;

f) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Dezna pendinte de comuna Dezna județul Arad, proprietatea Societății Anonime Forestiere Dezna, în suprafață de 2227 ha, 5800 m. p. din care 2092 ha. 0500 pădure curată. Regimul crâng compus cu 130 rezerve la hectar Secția A și codru grădinărit Secția B Revoluția normală 40 ani Secția A și 80 ani Secția B In primul deceniu se va exploata conform planului special suprafața de 430 ha, 7700 m. p. Secția A și 73 ha. 2500 m. p. Secția B Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar, iar pentru porțiunile de împădurit 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face în anul 1933;

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Cornedei penbinte da comuna Borșa județul Maramureș, proprietatea d-lui d-r Ștefan Kiss și soții, în suprafață de 64 ha. 4000 m. p. pădure. Regimul codrului cu tăeri secundare S. I în suprafață de 28 ha. 4000 m. p. codru grădinărit S. II în suprafață de 36 ha. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 4 ani pentru ambele serii și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face în anul 1933;

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Munceluș-Gura Obcini pendinte de comuna Borșa județul Maramureș, proprietatea d-lui d-r Ștefan Kiss, în suprafață de 210 ha. 0575 m. p. din care 176 ha. 2191 m. p. de exploatat și 33 ha. 8394 m. p. pădure de protecție. Regimul codru grădinărit Seria II de 176 ha. și Seria I operațiunt culturale. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 1500 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face după 1928;

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Zuzbeghiu și Checichiș pendinte de comuna Lăpușul Unguresc județul Solnoc

Dobâca, proprietatea Societăţii Anonime pentru Industria minieră şi forestieră din Valea Lăpuşului, în suprafaţă de 410 ha 4926 m. p. din care s'a exploatat 43 ha 0589 m. p. Regimul codru cu tăeri succesive din care pentru suprafaţa neexploatată se consideră ultima tăere definitivă în 1924-1925. Revizuirea se va face în anul 1964. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar;

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Dumbrava formată din 3 Afectaţii, pendinte de comuna Aghireş judeţul Sălaj, proprietatea D-nei Amalia Goldglanz măritată Fried Dezideriu, în suprafaţă de 67 ha 1100 m. p. Regimul crâng cu 40 de rezerve de fiecare hectar pentru Afectaţia I şi crâng simplu Afectaţia II şi III. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 24 de ani şi cu garanţia de împădurire 1500 lei de fiecare hectar pentru Afectaţia I în suprafaţă de 40 ha 9200 m. p. şi 600 lei de hectar pentru Afectaţia II şi III în suprafaţă de 20 ha 9900 m. p. Revizuirea se va face după 10 ani.

Art. 2) Acest regulament de exploatare (sau amenjament) se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţiunea comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (sau amenajamente), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza aplicării reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul (amenajamentul) se va revizui imediat fie din punct de vedere pur technic silvic, fie asupra proprietăţei, suprafeţei, etc.

Art. 3) Toate celelate dispoziţiuni prevăzute în aceste regulamente precum şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4) şi ultimul) Domul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Data astăzi 20 Feb. 925 în cabinetul nostru.

(ss) *Ministru* **Al. Constantinescu**

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No 131/920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare a pădurii Băneasa - Văcăreasca pendinte de comuna Băneasa judeţul Ilfov, propietatea D-nei Maria O. de Montesquiou, în suprafaţă de 515 ha 8000 m. p. pădure. Regimul crâng cu 60 rezerve la hectar Seria I şi crâng simplu Seria II. Revoluţia normală 80 ani Seria I şi 20 ani Seria II. Exploatarea în 6 ani Seria I şi 5 ani Seria II. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar; Seria I 279 Ha. 7000 şi Seria II 236, Ha. 0900.

b) Regulamentul de Exploatare al pădurii Bouşari-Fereşti pendinte de comuna Fereşti judeţul Vaslui, propietatea Moştenitorilor Cristea S. Cristea, în suprafaţă de 28 ha 2400 m. p. Regimul crâng cu 80 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar;

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Dobriţa pendinte de comuna Dobriţa judeţul Gorj, propietatea D-nei Ana Maior Petrescu şi a D-lui maior P. Petrescu, în suprafaţă de 50 ha. Regimul crâng cu 100 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Călugăreasa pendinte de comuna Negoeşti judeţul Gorj, proprietatea D-lor Mihai Băluţă şi Ioan G. Fugaru, în suprafaţă de 12 ha 5085 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 100 lei de fiecare hectar.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Goargaş pendinte de comuna Boteni judeţul Muşcel, proprietatea D-lui Mihail

Vlădescu, în suprafaţă de 31 ha 1500 m. p. din care de exploatat 11 ha. 4500 m. p. Regimul crâng cu 30 rezerve la hectar Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 2 ani pentru suprafaţa de exploatat şi garanţia de împădurire 400 lei la fiecare hectar.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Stoborasca pende comuna Stoborăşti judeţul Teleorman, proprietatea D-lui Cristache Teodorescu şi a moştenitorilor Grigore Teodorescu, în suprafaţă de 18 ha 4000 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 2 ani şi garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

g) Regulamentul pe exploatare al pădurii Sarateanca zisă şi Muscelul Brânzeasca, pendinte de comuna Gura Sărăţei judeţul Buzău, proprietatea D-lui C. Sărăţeanu, în suprafaţă de 96 ha 2900 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 11 ani, exploatarea în 6 ani şi cu garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar.

h) Studiul sumar pentru exploatare al pădurii Scărlătoaie pendinte de comuna Mioseni judeţul Muşcel, proprietatea D-lui Teofan Georgescu, în suprafaţă de 13 ha 2600 m. p. din care de exploatat 4 ha 5700 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţie de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Groapa Românului pendinte de comuna Rucăr judeţul Muscel, proprietatea D-lui Miose Stan Tuluca, în suprafaţă de 59 ha 0100 m. p. pădure. Regimul codru grădinărit cu rotaţiunea de 3 ani. Garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar.

j). Regulamentul de exploatare al pădurii Vasieşti. pendinte de comuna Vasieşti judeţul Bacău, proprietatea moştenitorilor N. D. Ghika-Comăneşti, în suprafaţă de 325 ha 5000 m. p. pădure din care de exploatat 433 ha. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 12 ani şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar;

l). Regulamentul de exploatare al păduri Keiriş-Racova judeţul Bacău, proprietatea Primăriei comunei Bacău, în suprafaţă de 300 ha. pădure. Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 90 ani. exploatarea în 90 ani şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar;

m). Regulamentul de exploatare al pădurii Storeşti-Vlădeni pendinte de comuna Frumuşica judeţul Botoşani, prorietatea D-ne Caliopi Pia Alevra şi a D-lui Grigore Alevra, în suprafaţă de 2768 ha. 9100 m. p. din care 359 ha. 3100 m. p. goluri. Regimul Seria I codrul cu 3 tăeri sucesive în suprafaţă de 1007 ha. 9700 m. p. Seria II codru cu tăeri rase în suprafaţă de 654 ha. 4300 m. p. şi Seria III crâng simplu în suprafaţă de 835 ha. 2000 m. p. Revoluţia normală Seria I şi a II 80 ani iar Seria III 40 ani. Exploatarea cu rotaţia de 4 ani Seria I, Seria II-a 12 ani, şi Seria III-a 10 ani. Garanţia de împădurire Seria I-a 1000 lei de de fiecare hectar, Seria II-a 2000 lei şi la Seria III-a parc. I, 2000 lei de fiacare hectar;

n). Regulamentul de exploatare al păduri Grozeşti-Hârja pendinte de comuna Hârja şi Grozeşti judeţul Bacău, proprietatea D-nei Elena G-ral Eremia Grigorescu născută Negropontes în suprafaţă de 9336 ha 7300 m. p. din care 7929 ha. 1600 m. p. pădure, care în perioada 1923—1928 se exploatează suprafaţa de 1367 ha. 400 m. p. Regimul codru Sera I Leşunţul Mare (A I) în suprafaţă de 761 ha 1000 m. p. Seria II Leşunţul Mic (A II) în prafaţă de 132 ha. 7000 m. p. Seria III Oituz (A III) în suprafeţă de 47 ha. Seria IV-a (cl. economică B. Secţia II) Stejarul în suprafaţă de 310 ha. 6000 m. p. în clasa economică C. 116 ha.

Porţiunile destinate a se exploata ras sau cu tăeri succesive din suprafaţa de 1367 ha. 3000 m. p. se vor determina anual, făcându-se schiţa de plan şi înainta Casei Pădurilor spre verificare.

Garanţia de împădurire se fixează la 1300 lei de fiecare hectar pentru tăerile rase şi 300 lei pentru tăeri succesive, unde pentru tăerea definitivă se vor lăsa câte 50 arbori răşinoşi la hectar cu diametru de peste 0.03 m. şi cari nu se vor exploata decât după ce regenerarea va fi complect asigurată.

Revoluţiunea normală 120 ani.

Revizuirea se va face la finele anului 1928.

Art 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în regulamentele de exploatare respective şi articolul adiţional anexat fiecărui sunt executorii.

Art 3. şi ultimul — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însăreinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Dată astăzi 17 Februarie 1925 în cabinetul nostru.

(ss) Ministru **Al. Costantinescu.**

No 9333

DECIZIUNE

Noi Ministru Secretar de Stat la departamentul Agriculturei şi al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Ledea modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No 131 920.

DECIDEM:

Art. 1 — E aprobată de noi.

a) Regulamentul de exploatare al Pădurii Bălţaţi pendinte de comuna Epureni judeţul Fălciu, proprietatea D-lui C. Emandy în suprafaţă de 104 ha. 3500 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 10 ani şi cu garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar;

b) Regulamentul de exploatare al pădurii plină pendinte de comuna Leorda judeţul Botoşani, proprietatea Moştenitorilor defunctului Dr. Bucşenescu, în suprafaţă de 262 ha. 1580 m. p. din care de exploatat 174 ha. 3510 m. p. Regimul crâng compus cu 100 rezerve la hectar. Revoluţia normală 36 ani, exploatarea în 23 ani şi cu garanţia de împădurire 250 lei de fiecare hectar;

c) Studiul sumar pentru exploatare al pădurii Climcioaia pendinte de comuna Runcu judeţul Dâmboviţa, proprietatea D-nei Maria Cezianu, în supratată de 20 ha 8000 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Bujoreni pendinte de comuna Zorleni judeţul Tutova, proprietatea M. S. Regelui Ferdinand, în suprafaţă de 995 Ha 2500 m. p. pădure. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani şi cu garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar ;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Stoborăşti pendinte de comuna Stoborăşti judeţul Teleorman, proprietatea D-nei Eliza Kerenbach, în suprafaţă de 33 ha. 5350 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar;

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Bersca pendinte de comuna Bersca judeţul Dorohoi, proprietatea D-nei Margareta

Burbure de Wessembeck, Eduard Burbure de Wessembeck, C. A. Stoianovici şi N. Moscovici, în suprafaţă de 1431 Ha 2702 m. p. Regimul crâng cu 150 rezerve de fiecare hectar pentru seria I şi crâng simplu seria II. Revoluţia normală 32 ani, exploatarea în 32 ani şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar pentru Seria I şi 200 lei de fiecare hectar pentru Seria II.

g) Studiul sumar pentru exploatare al pădurii Valea lui Alb pendinte de comuna Vultureşti judeţul Olt, proprietatea casei Şcoalelor, în suprafaţă de 21 Ha 9700 m. p. Regimul crâng cu 20 rezerve la hectar esenţă stejar. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar.

h) — Amenajamentul pentru exploatare al Pădurii Zăvoiul Ghidiciu pendinte de comuna Ghidiciu judeţul Dolj, proprietatea C. I. Raiculescu, în suprafaţă de 83 ha 4900 m. p. pădure. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar;

i) Studiul sumar pentru exploatare al pădurii Neamţu-Bărăceşti pendinte de comuna Vălcăndeşti judeţul Prahova, proprietatea D-lui Simion N. Pisău, în suprafaţă de 13 ha. 5000 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani exploatarea în 2 ani şi cu o garanţie de împădurire 400 lei de fiecare hectar;

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Iamandi Valea Seacă pendinte de comuna Stroeşti judeţul Fâlciu, proprietatea Succesorilor defunctului Th. Negrea. în suprafaţă de 14 ha. 5000 m. p. Regimui crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 230 lei de fiecare hectar.

Art. 2) Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 şi ultimul) Domnul administrator al Casei Pădurilor. este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni-

Dată astăzi 17 Februarie 1925 în cabinetul nostru.

No 8335

(ss) *Ministru* Al. Constantinescu

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la departamentul Agriculturei şi al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. 1) Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Domeniul din jurul Chişinăului pendinte de comuna Chişinău judeţul Arad, proprietatea Statului, în suprafaţă de 3213 hectare 9100 m. p. din care 2032 Ha 5300 m. p. pădure. Regimul crâng simplu în 4 serii.

b) Amenajamentul pentru exploatarea al pădurii Buleandra pendinte de comuna Darabani judeţul Dorohoi, proprietatea Soc. Coop. Ţăranul, în suprafaţă de 149 Ha 0500 m. p. pădure. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploaturea în 20 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

c) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Zănoaga Mortului pendinte de comuna Teşila judeţul Prahova, proprietatea a D-lor Mihail şi N. Gr. Popescu, în suprafaţă de 268 Ha 8000 m. p. Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 90 ani în 3 perioade a 30 ani fiecare, exploatarea conform planului special din text şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Corni pendinte de comuna Vidra judeţul Putna, proprietatea D-lor S. şi N. Cheroiu, Catinca I. Profiroiu şi Ioan Profiroiu, în suprafaţă de 41 Ha 9750 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 26 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

e) Studiul sumar de exploatare al păduri Cristeşti pendinte de comuna Cristeşti judeţul Chişinău, proprietatea D-nei Olga Cavaliora, în suprafaţă de 18 Ha 0093 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani, exploatare în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

f) Amenajamentul de exploatare al pădurii Câmpina Voila pendinte de comuna Câmpina judeţul Prahova, proprietatea D-nei Martha de Blome, în suprafaţă de 521 Ha 6200 m. p. pădure. Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 70 ani, exploatarea conform planului special din text şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

Art. 2) Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 2 şi ultimul) Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 17 Februarie 1925 în cabinetul nostru.

No. 8331.

(ss) *Ministru* **Al. Constantinescu**

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publciată în Monitoru Oficial, No.131/920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Chelăreşti pendinte de comuna Stoiceni judeţul Argeş, proprietatea D-lui Vasile C. Obogeanu, în suprafaţă de 23 ha. 5700 m. p. Regimul crâng cu 40 arbori de rezervă la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 400 lei de fiecare hectar;

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Bătrână pendinte de comuna Bâlta judeţul Gorj, proprietatea D-nei Smaranda Antonie Săulescu, în suprafaţă de 160 ha. 9930 m. p. pădure. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30, ani, exploatarea în 6 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar;

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Brusturoasa pendinte de comuna Brusturoasa, judeţul Bacău, proprietatea Moştenitorilor defunctei Ioana General R. Rosetti, în suprafaţă de 5836 ha. 9000 m. p. pădure. Regimul codru cu 3 tăeri succesive în 3 serii. Seria I 2379, h. 7000, Seria II 2149, h. 3000 şi Seria III 1307, h. 7000. Revoluţia normală 90 ani şi cu garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar;

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Gălăşeşti pendinte de comuna Valea Mărului judeţul Argeş, proprietatea

D-lor Pr. D. Mateescu, Ioniţă N. Nicolae, Vasile N. Bănică, P. I. Gheoarghe Maria, Stefan N. Stefan şi C. T. Donescu, în suprafaţă de 60 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Boşotinu pendinte de comuna Enăcheşti şi Nadişa judeţul Bacău, proprietatea D-lui C. Socolescu, în suprafaţă de 25 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar!

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Predulescu pendinte de comuna Preduleşti, judeţul Dâmboviţa, proprietatea D-nei Alexandrina Vismes de Ponthieu, în suprafaţă de 35 ha. 7900 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar;

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Tigheciu pendinte de comuna Tigheciu judeţul Cahul, proprietatea a 79 locuitori constituiţi în Tovărăşia Bogata din satul Cociulia, în suprafaţă de 79 ha 8700 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 25 ani şi cu garanţia de împădurire 400 lei de fiecare hectar;

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Voroveni pendinte de comuna Bârzeşti judeţul Muscel, proprietatea D-lui Niţă Popescu, în suprafaţă de 319 ha. 8000 m. p. pădure din care de exploatat 219 ha. 7000 m. p. parcelele A şi B. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală, 20 ani, exploatarea în 8 ani şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar; Revizuirea ce va face la finele revoluţiei;

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Grozeşti-Merişacea pendinte de comuna Socea Cândeşti, judeţul Neamţ, proprietatea D-lor Alexandru şi Teodor Naum. în suprafaţă de 382 ha 0600 m. p. pădure din care în perioada 1924-1933 se exploatează suprafaţa de 127 ha 2400 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani pentru suprafaţa de 127 ha 2400 m. p. şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face în anul 1934.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Groapa

Rece şi Ciobanu pendinte de comuna Văcăreşti judeţul Dâmboviţa, proprietatea moştenitorilor defunctului Ioan Văcărescu şi anume: Eufresina Văcărescu, Zoe Colonel Caricol şi D-ra Elena Văcărescu, în suprafaţă de 44 ha 2190 m. p. din care de exploatat 39 ha 5866 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 400 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face la finele perioadei de exploatare.

l) Regulamentul de exploatare al pădurii Mălosu trupurile : Curături-Ciutureşti-Dealu Mare, La Odăi şi Rezerve, pendinte de comuna Lipova judeţul Vaslui, proprietatea D-lui Teodor A. Bădărău, în suprafaţă de 34 ha. 1600 m. p. Regimul crâng simplu, Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face după 100 ani dela începerea exploatării;

m) Regulamentul de exploatare al pădurii Castrişoaia pendinte de comuna Dobreşti judeţul Muscel, proprietatea D-lui C. Crăsnaru, în suprafaţă de 216 ha. pădure. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani, exploatarea în 10 ani şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face în anul 1934.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în regulamentele respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3. — şi ultimul) Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 20 Februarie 1925 în cabinetul nostru.

(ss) *Ministru* Al. Constantinescu

No 8970

DECIZIUNE

Noi, Ministru, Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul Silvic publicată în Monitorul-Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. 1. Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Jadova Jud. Storejineţ proprietatea D-nei Elena Bigot de Str. Quentin în suprafaţă de 708 Ha. 4500 m. p. pădure din care de exploatat 255 Ha. 1900 m. p. în periodul 1924—936. — Regimul Codru cu tăeri rase pentru suprafaţa de exploatat. — Revoluţia normală 75 ani, exploatarea în 11 ani şi cu garanţia de împădurire 1500 lei de fiecare hectar. Revizuirea la finele perioadei de exploatare.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Almi, Valea Ungurilor şi Gaura Furcilor, pendinte de comuna Ghiacaş şi Alma Jud. Târnava Mică, proprietatea D-lui Francisc Kabos în suprafaţă de 57 Ha. 7800 m. p. Regimul crângului cu 30 arbori de rezervă la hectar cu diametru de peste 0.30. — Revoluţia normală 60 ani, exploatarea în 12 ani şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani adică la 1935.

c) Amenajarea pentru exploatare al pădurii Araneagu pendinte de Comuna Araneagu Jud. Arad, proprietatea Societăţii Anon. Economice şi Industriale din Poncata, în suprafaţă de 940 ha. pădure curată din care în primu deceniu 1924—1925 se va exploata suprafaţa de 312 Ha. — Regimul crângului cu

100 rezerve la hectar în parchetele 1, 2, 3, şi 4 iar în parchetele 5 şi 6 câte 140 rezerve la hectar. Exploatarea în 6 ani pentru suprafaţa de 312 Ha. şi cu garanţie de împădurire 500 lei de fiecare hectar. — Revizuirea se va face la 1934.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Dobrini, pendinte de Comuna Brusturi Jud. Arad, proprietatea D-nei Bertha Serban în suprafaţă de 752 Ha. 2400 m. p. pădure din care de exploatat 510 Ha. 0200 m. p. — Regimul Codru cu tăeri rase. — Revoluţia normală 60 ani, exploatarea în 5 ani pentru această suprafaţă şi cu garanţie de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face după expirarea termenului de exploatare.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Secui-Scurtui pendinte de Comuna Răstoşnea Jud. Mureş Turda proprietatea D-lui Mendel Farcaş şi soţii în suprafaţă de 1574 Ha. 2100 m. p. din care de exploatat 302 Ha. 6400 m. p. Regimul Codru cu 2 tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 10 ani şi cu garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar. — Revizuirea se va face la 1923.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealu Bradului pendinte de Comuna Borşa Jud. Maramureş, proprietatea D-lui Dr. Stefan Kiss şi soţii în suprafaţă de 273 Ha. 4000 m. p. Regimul Codru grădinărit în două serii: Seria I pădure de protecţie în suprafaţă de 53 Ha. 6000 m. p. care nu se exploatează şi seria II pentru exploatarea în suprafaţă de 219 Ha. 8000 m. p. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 6 ani pentru cele 219 Ha. 8000 m. p. şi cu garanţia de împădurirea 2500 lei de fiecare hectar. — Revizuirea după terminarea exploatărei.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Verhegy şi Benyha pendinte de comuna Arcuş Jud. Treiscaune, proprietatea D-lui Bela Szenkeresty, în suprafaţă de 255 Ha. 4087 m. p. Regimul Codrului cu 80 rezerve la hectar. — Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 12 ani şi cu garanţie de împădurire 800 lei de fiecare hectar. — Revizuirea la finele perioadei de exploatare.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Pietrosu pendinte de Comuna Belin Jud. Treiscaune, proprietatea D-lui Adalbert Tana în suprafaţă de 35 Ha. 3900 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase cu 30 seminceri de hectar. Revoluţia normală 60 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. — Revizuirea la anul 1934.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Răchitiş, pendinte de Comuna Lazărea Jud. Ciuc, proprietatea D-lor Toma Bartiş şi tovarăşii şi Csiki Ştefan şi tovarăşi în suprafaţă de 203 Ha. 1711 m. p. din care de exploatat 82 Ha. 5605 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 5 ani şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. — Revizuirea la 1934.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Bursucău pendinte de Comuna Hliberca Jud. Siret proprietatea D-lor Oscar Schächter şi I. Negelberg, în suprafaţă de 240 Ha. 7000 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive făcându-se ultima tăere, însă se vor lăsa câte 30 arbori de rezervă la hectar dela 30 cm. diametru la 130 dela sol.—Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 4 ani şi garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.—Revizuirea după 20 ani dela exploatare.

Art. 2) Aceste regulamente de exploatare (sau amenajamente) se aprobă numai din puncte de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţiunea comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Costatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (sau amenajamente), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze regulamentul (amenajamentul) se va revizui imediat fie din punct de vedere pur technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei etc.

Art. 3) Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultimul) Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 13 Martie 1925 în cabinetul nostru.

No. 12488

(ss) *Ministru* **Al. Constantinescu**

DECIZIUNE.

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Admistrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificatoare la Codul Silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Voroveni Gura Hulubei, pendinte de Comuna Bârzeşti Jud. Muscel, proprietatea D-lui C. I. Stănescu, în suprafaţa de 57 Ha. 4400 m. p. din care de exploatat 39 Ha. 4900 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatare în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea la finele revoluţiei normale.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Frumuşei pendinte de Comuna Frumuşei Jud. Gorj, proprietatea Preotului Const. C. Frumuşeanu, în suprafaţa de 44 Ha.3800 m. p. Regimul Crângul cu 80 arbori de rezervă la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de impădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face la 3 ani după terminarea complectă a exploatării. Din suprafaţa de mai sus de exploatat 8 Ha.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Dracşani-Cozancea, pendinte de Comuna Dracşani jud. Botoşani, proprietatea d-lui Herşcu Segall şi 7 tovarăşi, în suprafaţă de 693 Ha. 9900 m. p. din care de exploatat 363 Ha. 1100 m. p. Regimul crăug simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 7 ani, pentru suprafaţa de exploatat, şi cu garanţia de împădurire 600 lei de

*

fiecare hectar. Revizuirea se va face după 12 ani dela terminarea exploatării.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Rădeni pendinte de Comuna Rădeni jud. Botoşani, proprietatea d-nelor Lucreţia Colonel Herescu şi Virginia Savinescu moştenitoare ale defunctului Dr. Ştefanovici, în suprafaţă de 615 Ha. 1000 m .p. pădure. Regimul Codru cu 2 tăieri succesive cu rotaţia la 6 ani seria I în suprafaţă de 77 Ha. 4500 m. p. şi crâng simplu seria II în suprafaţă de 537 Ha. 6700 m. p. cu 36 rezerve la hectar în parc. J. şi M. Revoluţia normală Codru 100 ani şi Crângul 30 ani, exploatarea în 12 ani seria Codru şi 20 ani seria Crâng şi cu garanţia de împăpurire 1000 lei seria Codru şi 600 lei seria Crângul, de fiecare hectar. Revizuirea se va face la terminarea exploatării.

e) Studiul sumar de exploatare al pădurii Duda şi Postu pendinte de Comuna Duda şi Epureni jud. Fălciu, proprietatea d-nei Elena C. Emandi în suprafaţă de 74 Ha. 7990 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 10 ani (Parchetele 1, 2, 3, 4, 5, şi 6 se vor exploata în perioada 1924—95, iar parchetele 7, 8, 9 şi 10 în perioada 1939—943), şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face la terminarea exploatării.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Drăguţeşti pendinte de Comuna Iaşi, jud. Gorj, proprietatea d-lor C. N. Popescu şi N. Daviţoiu în suprafaţă de 24 Ha. 6009 m. p. Regimul Crângul cu 50 rezerve la hectar din arbori de gorun de peste 0.30 cm. în diametru la 1.30 dela sol. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei defiecare hectar. Revizuirea la 3 ani după terminarea exploatării.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Seciu-Vătău-Corbu şi Baru, pendinte de Comuna Sterpoaia jud. Gorj proprietatea Preotului Florea Mărgineanu în suprafaţă de 58 Ha. 1988 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea la 3 ani după terminarea exploatării.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Urdarii de Sus pendinte de Comuna Urdarii de Sus jud. Gorj, proprietatea d-lui Lt. Colonel G. A. Brăiloiu în suprafaţă de 150 Ha. pădure. Regimul Crâng simplu Revoluţia normală 35 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia da împădurire 400 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 35 de ani sau şi mai devreme.

i) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Pomârla pendinte de Comuna Pomârla jud. Botoşani, proprietatea Casei Şcoalelor în suprafaţă ee 1571 Ha. 4082 din care 1413 Ha 2352 m. p. pădure. Regimul Crângul cu 100 rezerve la hectar. Revoluţia normală 32 ahi, exploatarea în 32 ani şi cu garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face la sfârşitul revoluţiunei.

j) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Vatra Schitului Serbăneştipendinte de Comuna Stefăneşti Jud. Vâlcea proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti în suprafaţa de 330 Ha. 6800 m. p. din care de exploatat suprafaţa de 268 Ha. 1000 m. p. Regimul Crângul cu 80 arbori de rezervă la hectar din cei mai graşi de esenţă gorun. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 2 ani pentru suprafaţs de exploatat. Revizuirea la finele revoluţiei normale.

k) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Cârlogani pendinte de Comuna Cârlogani Jud. Romanaţi, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, în suprafaţa de 615 Ha. 6000 m. p. Regimuf Codrului cu trei tăeri succesive la interval de 10 ani. Revizuirea după 3 ani dela începerea exploatării.

l) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Oboga pendinte de Comuna Oboga Jud. Romanaţi, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucurezti în suprufaţă de 615 Ha. 6000 m. p. Regimul codrului cu trei tăeri succesive la interval de 10 ani. Revizuirea după 5 ani dela începerea exploatării.

m) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Horezul pendinte de Comuna Gropşani Jud. Romanaţi proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, în suprafaţă de 278 Ha. 8700 m. p. din care de exploatat 220 Ha 7200 m. p. Regimul Crângului cu 80 rezerve la hectar. Revoluţia normală 35 ani, exploatarea în 27 ani pentru suprafaţa de exploatat. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea la anul 1951.

n) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Dangeşti-Toaca-Grebla-Groşi, pendinte de Comuna Danceşti Jud. Argeş, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile, din Bucureşti în suprafaţă de 1944 Ha. Regimul Codru cu două tăeri succesive în interval de 12 ani. Revoluţia normală 96 ani, urmând ca în prima perioadă 1923 947 să se exploateze două afectaţii deodată I-a şi a 4-a iar în ultima perioadă afectaţia 4-a să se exploateze din nou. Revizuirea la finele primei perioade.

Art. 2 — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3. şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea presetei deciziuni.

Dată astăzi 13 Martie 1925 în cabinetul nostru.

No. 12623

(ss) *Ministru* Al. Constantinescu.

„PETROȘANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 550.000.000

STRADA AUREL VLAICU No 22

BUCUREȘTI

Adresa telegrafică: „PETROȘANI“.

Telefon 39 77

„BANCA ROMANEASCA"

Societate anonimă, fondată în anul 1911

Capital vărsat şi Fond de rezervă Lei 379.000.000

Sediul Central „BUCUREŞTI"

SUCURSALE: *Arad, Bălţi, Bazargic, Braşov, Cernăuţi, Cetatea-Albă, Chişinău, Cluj, Constanţa, Craiova, Galaţi, Ismail, Oradia-Mare, Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Tg.-Mureş, Timişoara, Tighina, Tulcea.*

BĂNCI AFILIATE :

Banca Almajului, Bozovici
„ *Bacăului*, Bacău
Câmpulungul Moldovenesc, C. Lung
Banca de Comerţ şi Industrie, Roman
Banca Comercială şi Industrie din Valea Târnavei, Diciosânmartin
Banca Corvineană, Hunedoara
„ *Creditul obrogei*, Constanţa
„ *Ceditul Prahovei*, Ploeşti
„ *Dunărea Romanească*, Brăila
„ *Durostorului*, Silistra
„ *Economul*, Cluj
Banca Iaşilor, Iaşi
„ *Maramureşeana*, Sighetul Marmaţiei
Banca Mehedinţului, T.-Severin
„ *Petrodava*, P.-Neamţ
„ *Pieţei*, Bucureşti
„ *Rădăuţilor*, Rădăuţi
„ *Română*, Dorohoi
„ *Românească a Banatului*, Lugoj
Banca Românească a Orientului, Bucureşti
Banca Sebeşeană, Sebeşul Săsesc
„ *Ştefan cel Mare*, Fălticeni
„ *Suceava*, Suceava

Face toate operaţiunile de Bancă

Serviciu special pentru relaţiunile cu străinătatea.

HOTEL
„ROYAL PALACE"

Proprietatea Societăţei „Clădirea Românească"

BUCUREŞTI — STR. SĂRINDAR COLŢ CU BREZOIANU

Tarif foarte avantagios. — Camere cu luna

CONSTRUCŢIUNE NOUA

CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,

APA CALDA şi RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curăţenie, Ordine, Linişte.

Anul XXXVII Aprilie 1925 No. 4

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂŢEI „PROGRESUL SILVIC"

Apare sub conducerea comitetului de redacţie compus din d-nii
Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemitky, D. Robănescu, V. N. Stinghe, I. Timoc şi G. Turneanu
Sub preşedinţia d-lui **PETRE ANTONESCU**
Redacţia şi Administraţia Revistei la Casa Pădurilor
(în Ministerul de Domenii)
ABONAMENTUL 200 LEI PE AN

Ravenul „Svinia sau Soima Mare"	**Dr. Guzman**
Contribuţiuni la comerţul şi industria lemnului în România (Exportul)	**M. P. Florescu**
Cultura şi vegetaţia speciilor exotice în parcul şcoalei de brigadieri silvici din Giurgiu . . .	**Titus Nicoară**
Situaţiunea generală a pădurilor din Basarabia pe anul 1921—1922	**E. Giurgea**
În ţară de florile înflorite în luna Iunie, în Iulie mai înfloresc următoarele	**Iosif Brebenaru**
Misiune de studii în străinătate, ...	**P. A.**
Urmărirea sădirei arborilor la ocolul silvic Rădeni Basarabia	**Metodiu Ionescu**
Pădurile de stejar	**D. Teodorescu**
Sporirea taxelor de transport pe C. F. R. cu 30% dela 1 Mai şi influenţa industriei forestiere .	**M. P. Florescu**
Centenarul şcoalei de ape şi păduri dela Nancy şi congresul internaţional de silvicultură dela Grenoble	**G. Moşandrei**
Problema slazurilor	**Horia Manole**
Plantaţiile de salcâm	**I. Radu Ciurescu**
Împăduririle la şes, o necesitate	**I. Antonescu**
O tristă realitate	**I. Guguianu**
Cum se seamănă salcâmul	**Colonel Paul Zotta**
Informaţii	* * *
Decese	* * *

BUCUREŞTI
TIPOGRAFIA „NAŢIONALA", JEAN IONESCU & Co
1, STRADA BURSEI, 1
1925

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE

AL

SOCIETĂŢEI „PROGRESUL SILVIC"

PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 20 Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman
M. Boldur
Al. Constantinescu
Aureliu Eliescu
Mihail P. Florescu
Liviu Marţian
Ion Moldovanu
Const. Opran
Const. Sava-Goiu
Vintilă Stinghe
M. Tănăsescu

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu şi Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanţi :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea şi G. Turneanu.

Biroul Societăţei „PROGRESUL SILVIC"

Preşedinte : Al. Constantinescu

Vice-Preşedinţi : Aureliu Eliescu
Liviu Marţian

Secretar : M. P. Florescu
Casier : N. Elefterescu

Ajutor de Secretar şi Casier Emil Niculescu

Anul XXXVII APRILIE 1925 No. 4

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

RAVENUL „SVINIA SAU SOIMA MARE"

Cu prilejul congresului ţinut de membrii corpului technic silvic în Timişoara în anul 1924, d-l inginer inspector silvic Szatzmary, un escelent cunoscător al condiţiunilor locale, a prezintat o comunicare asupra *„Corecţiunei torenţilor şi ravenelor, a celor din judeţul Caraş-Severin în special*, o chestiune de actualitate care prezintă o deosebită însemnătate.

Textul acestei comunicări, care denotă din partea autorului o competinţă de netăgăduit, a fost publicat în numărul de pe luna Septemvrie din anul trecut al acestei reviste. Intre altele s'a făcut atunci şi cu drept cuvânt cunoscut, că, cu tot interesul ce inginerii silvici şi presa forestieră poartă acestei chestiuni, rezultatele de până acum nu sunt totuşi satisfăcătoare, pentru că nu s'au luat la timp măsurele necesare dictate de împrejurările concrete.

D-l Satzmary încă din anul 1922 şi anume în secţiunea silvică a congresului ţinut de A. G. I. R. tot în Timişoara, a făcut propunerea ca lucrările de corecţiunea torenţilor deja efectuate să fie revizuite în întregime şi întreţinute în mod permanent, care propunere a fost admisă de congres.

In acelaşi sens s'a exprimat d-l Szatzmary în congresul din 1924 cu privire la necesitatea de a se revizui şi întreţine, şi anume în timpul cel mai scurt posibil, lucrările executate pe o scară mare în ravenul „Şvinia sau Şoima Mare" în special.

Cu ocaziunea acestui din urmă congres au luat parte la discuţiunea asupra corecţiunei torenţilor şi împădurirei terenurilor improductive organele forestiere cele mai chemate, ale căror păreri fac autoritate în România, pledând cu toată inima pentru cauza cea bună.

Anul XXXVII APRILIE 1925 No. 4

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

RAVENUL „SVINIA SAU SOIMA MARE“

Cu prilejul congresului ţinut de membrii corpului technic silvic în Timişoara în anul 1924, d-l inginer inspector silvic Szatzmary, un escelent cunoscător al condiţiunilor locale, a prezintat o comunicare asupra *„Corecţiunei torenţilor şi ravenelor, a celor din judeţul Caraş-Severin în special*, o chestiune de actualitate care prezintă o deosebită însemnătate.

Textul acestei comunicări, care denotă din partea autorului o competinţă de netăgăduit, a fost publicat în numărul de pe luna Septemvrie din anul trecut al acestei reviste. Intre altele s'a făcut atunci şi cu drept cuvânt cunoscut, că, cu tot interesul ce inginerii silvici şi presa forestieră poartă acestei chestiuni, rezultatele de până acum nu sunt totuşi satisfăcătoare, pentru că nu s'au luat la timp măsurele necesare dictate de împrejurările concrete.

D-l Satzmary încă din anul 1922 şi anume în secţiunea silvică a congresului ţinut de A. G. I. R. tot în Timişoara, a făcut propunerea ca lucrările de corecţiunea torenţilor deja efectuate să fie revizuite în întregime şi întreţinute în mod permanent, care propunere a fost admisă de congres.

In acelaşi sens s'a exprimat d-l Szatzmary în congresul din 1924 cu privire la necesitatea de a se revizui şi întreţine, şi anume în timpul cel mai scurt posibil, lucrările executate pe o scară mare în ravenul „Şvinia sau Şoima Mare“ în special.

Cu ocaziunea acestui din urmă congres au luat parte la discuţiunea asupra corecţiunei torenţilor şi împădurirei terenurilor improductive organele forestiere cele mai chemate, ale căror păreri fac autoritate în România, pledând cu toată inima pentru cauza cea bună.

Starea lor actuală lasă mult de dorit. Se poate prevedea deci cu siguranţă că stricăciunile se vor mări din ce înce, astfel că la urma urmei sfârşitul va fi catastrofal. Mai curând sau mai târziu, după toate probabilităţile, se va produce o viitură de apă, cum nu s'a mai întâmplat de la executarea lucrărilor de corecţiune şi până acum, când de bună seamă majoritatea barajelor, cari prezintă vătămări, vor fi distruse sau întoarse, iar depozitele de materiale din dosul lor vor fi târâte la vale. Se va ocaziona atunci soselei şi liniei ferate, despre care am menţionat, pagube cu mult mai mari, decât dacă nu s'ar fi făcut nici o lucrare de corecţiune, căci în acest caz cantităţile de materiale ar fi fost transportate succesiv şi în mod treptat.

Dar s'ar pierde în acelaşi timp şi orce încredere în atari lucrări, cari neândoios sunt foarte utile.

Este dar absolut necesar ca, fără nici o întârziere, în primăvara sau în vara aceasta chiar, să se ia măsuri eficace pentru construirea, întrebuinţându-se pietre cât mai mari, a radierilor, cari trebuie sprijinite bine în partea lor din vale de praguri prevăzute cu piloţi de stejar sau de larice. Afară de aceasta, va trebui să se repare cât mai repede feţele din spre vale ale barajelor, iar coronamentele lor să se construiască cu pietre cioplite de dimensiuni cât mai mari ale barajelor, chiar, cari n'au suferit încă nici o stricăciune. In cazul însă când asemenea pietre mari nu se găsesc în cantitate îndestulătoare, se va proceda la zidărie cu mortar cu ciment sau cu beton.

De urgentă necesitate este asemenea de a se prelungi şi a se consolida în mod solid aripele mai multor baraje, spre a se evita, pe cât posibil, întoarcerile inevitabile.

Se va continua cu plantaţiunile pe coastele laterale, mai cu seamă în părţile unde urmează a se fixa solul cu ajutorul rădăcinelor, ceea ce este foarte important, şi mai cu seamă pe lângă aripele barajelor dacă, aceste aripi, cum se întâmplă când terenul vecin este şes, nu pot fi introduse până la o stâncă rezistentă.

O mai amănunţită vizitare a lucrărilor executate decât aceea care a fost posibilă să se facă cu ocazia escursiunei, va arăta dacă unele versante vecine, ale căror pante sunt foarte repezi, mai nainte de a fi plantate trebuiesc ori nu întărite cu ajutorul gardurilor de nuiele, eventual după o prealabilă teşire a lor în mod artificial, în unele părţi cel puţin, dacă nu este în deajuns o micşorare a pantei (oteşire) numai prin simplele acţiuni naturale.

Pentru consolidarea şi fixarea masselor de depozite din dosul barajelor se va putea construi, la nevoie, şi baraje vieţuitoare cu ajutorul gardurilor de nuiele, întrebuinţând specii cari, intrând în vegetaţiune, pot da lăstari viguroşi şi abondenţi.

Cu prilejul excursiunei făcute, din lipsă de timp, nu s'a putut vedea partea de sus, probabil foarte întinsă, a perimetrului ravenului. Pentru a se obţine un efect durabil va trebui să se execute aici împăduriri pe o scară mare.

De cea mai mare importanţă este, ca să se viziteze cât mai des perimetrele ravenelor şi a se întreţine în bună stare toate lucrările de corecţiune. Se va putea astfel repara îndată neînsemnatele stricăciuni observate cu minimum de cheltuieli, evitându-se construcţiunile mari costisitoare. — La barajele cu zidărie uscată de piatră mai cu seamă dislocarea unei singure bucăţi poate avea funeste rezultate.

Pe baza propriei mele experienţe în timp de mai multe decenii făcute în Alpi, când, în regiunea plină de torenţii cei mai periculoşi ai Tirolului mai cu seamă, am avut să mă ocup în mod amănunţit cu lucrări de corecţiunea torenţilor şi cu problemele referitoare, nu pot stărui în de ajuns asupra consecinţelor dezastroase ce pot rezulta din uvrajele necomplecte şi mai cu seamă *când nu se fac dese inspecţiuni şi se neglizează lucrările de întreţinere*

In regiunea Alpilor: în Elveţia, în Franţa şi Austria, există o experienţă de peste o jumătate de secol în această privinţă, căci în aceste ţări s'au executat corecţiuni foarte însemnate. Cu toate acestea adeseori sau cheltuit sume enorme în mod zadarnic şi aici, de oarece pretutindeni unde acţiunea lucrărilor de corecţiunea torenţelor se aflau încă în stadiul începutului, s'au făcut lucrări incomplecte, sau cele executate n'au fost întreţinute în de ajuns din care cauză consecinţa a fost distrugeri mari, cum desigur ar fi putut să se întâmple şi la „Svinia mare". Deşi aici nu este vorba de lucrări de importanţă deosebită, nimicirea lor ar fi totuşi regretabilă.

Condiţiunile în ţările alpine au negreşit un caracter mai excesiv ca la noi. Astfel panta de 20 până la $33_0{}^0$ şi mai mult în torenţii din Alpi, nu este ceva rar. Albia lor mai mult *sau mai puţin* erozibilă se găseşte adeseori adâncită cu mai mulţi metri în depozite, târâte de vechii ghieţari. Perimetrele lor nu arareori ajung până la o altitudine de 3000 metri şi chiar mai mult, astfel că pe lângă că suprafaţa lor este enormă, dar adeseori ele se întind până în regiunea „stâncilor goale" sau a gheţarilor, unde nu există o vegetaţie arborescentă, sau o pajiste complectă de iarbă şi acestea nici nu se pot crea în mod artificial. Torenţii aci au, prin urmare, un caracter de o extremă violenţă.

In raport cu astfel de situaţiuni, condiţiunile din Carpaţi sunt mult mai favorabile. Adeseori pantele cursurilor de apă sunt pe lungi distanţe mici, albiele şi malurile lor sunt adeseori stâncoase, reprezintând în multe cazuri o adevărată lucrare de corecţiune naturală, iar pădurile, cari nu arareori ajung până la limita superioară a vegetaţiunei arborescente, alcătuiesc o adevărată zonă de apărare. Numai cu ocaziunea despădurirelor dezordonate, când adeseori mari cantităţi din resturile de exploatare ajung în albia râurilor, precum şi păşunatul excesiv, sunt cauzele primordiale cari constribuiesc la transformarea lor în torenţi, precum şi la producerea de terenuri improductive, cari se găsesc în multe localităţi din regiunea Carpaţilor.

Dar tocmai aceste condiţiuni favorabile garantează reuşită pe de o parte a lucrărilor de corecţiune, iar pe de alta a măsurilor necesare pentru evitarea relelor consecinţe.

Este prea venit timpul ca, pentru prevenirea relelor urmări ce pot rezulta, să se realizeze în mod efectiv o exploatare raţională de păduri şi să se ia măsuri corenspunzătoare pentru corecţiunea torenţilor existenţi, precum şi pentru continuuarea lucrărilor deja începute, cari trebuiesc neapărat revizuite şi întreţinute.

In scopul acesta, după cum s'a evedenţiat în congresul din 1924, bazele legale şi administative în scopul acesta în parte există, iar parte urmează a se lărgi, a se complecta.

Dacă glasul aşa de des repetat al inginerilor silvici din România a răsunat fără a fi auzit, dacă cuvintele serioase nu sunt urmate şi de fapte reale imediate din partea factorilor responsabili, această ţară bogată va sărăci din ce în ce mai mult, iar soarta sa va fi tot aşa de tristă ca a celor mai multe din ţările mediteraniene în care, în urma distrugerii pădurilor, multe regiuni au fost cu totul pustiite iar locuitorilor respectivi li s'a răpit una din condițiunile de existență cele mai importante, atât din punctul de vedere material, cât și din cel etic.

Dr. Guzman
Consilier aulic

Tradus din limba germană
de Petre Antonescu

CONTRIBUȚIUNI
LA
COMERȚUL ȘI INDUSTRIA LEMNULUI IN ROMANIA

Exportul

1) *Desbaterile din ședința dela 6 Aprilie 1925 a comisiunei superioare vamale de import și export*

Intre alte chestiuni dela ordinea zilei, s'a pus în discuție și problema exportului parchetelor de stejar și a frizelor lucrate definitiv.

Cu câteva zile mai înainte, într'o ședință a consiliului economic, se hotărâse ca să se lase libere la export parchetele de stejar, urmând ca comisia superioară vamală de import și export să fixeze în urmă taxa pe m. c.

La această ședință au luat parte și D-nii Vintilă I. C, Brătianu, Ministru de finanțe, precum și D-l Tancred Constantinescu, Ministru de Industrie și comerț.

Comisiunea având în vedere : 1) că parchetele de stejar constituie un gen de fabricație într'o formă foarte industrializată, 2) că nu vor fi prea multe cerinți la export pentru parchete de stejar, ca să se reducă și mai mult pădurile de gorun din România, 3) că sunt-f. puținefabrici care se ocupă cu fasonarea de parchete 4) că taxa de export astăzi în vigoare în ce privește scândurile de stejar este de 1500 lei la m^3—a fixat la $^1/_3$, parte din această taxă, adică la 500 lei de m^3 de parchete și de frize lucrate în mod definitiv. Cu aceasta se va putea industrializa stejarul la noi în țară, până în ultima fază, dându-se, astfel de lucru meseriașilor noștri indigeni.

In această şedinţă subsemnatul a cerut comisiunei ca chestiunea exportului parchetelor de stejar, să se amâne, pentru o şedinţă ulterioară, pentru a se discuta întreaga problemă a stejarului, căci nu e bine a se deschide o portiţă cu acordarea exportului parchetelor făra a fixa şi *cantităţile anuale de exportat.*

D-l D-r. Bungeţeanu, profesor la Academia de Comerţ, chemat ca informator, a tratat problema exportului stejarului din România, văzând lucrurile prin prisma intereselor industriilor existente cari au ajuns la cea mai mare perfecţiune technică şi care după dânsul sunt destinate a liquida dacă nu i se îndeplinesc cererile.

D-l D-r. Marcu, membru titular în comisia vamală, a expus problema exportului stejarului, prin prisma intereselor pur financiare ale comercianţilor, cari au angajaţi bani în stokul de lemn de stejar din care o parte s'a alterat şi este menit a se mai deteriora, fiind debitat în dimensiuni proprii numai pentru nevoile occidentului.

Subsemnatul, în replică, a arătat onoratei Comisiuni, că lemn de stejar (gorun) în România nu mai avem nici pentru satisfacerea nevoilor C. F. R., care ne solicită anual 2.000.000 traverse adică cam 835 Hectare pădure pură de stejar, ceia ce adoptând o revoluţie de codru de 120 ani ar urma ca numai pentru fasonarea traverselor necesare C. F. R, să dispunem de o suprafaţă de 100.000 ha (825 × 120 = 100 200) păduri curate de stejar (gorun) or după ultima statistică din 1922 a pădurilor Statului, rezultă că.

In vechiul regat se află :	74646 Ha.	păduri de gorun.
In Ardeal	40202 Ha.	„ „ „
In Bucovina	—	
In Basarabia	5111 Ha.	„ „ „
Totat Genral	119959 Ha.	

Din care 50% sunt deja exploatate.

Adică ceiace posedă astăzi Statul ca păduri de gorun este puţin mai mult decât ceeace este necesar satisfacerei nevoilor CFR:

Dar ţara noastră mai are nevoie însă în mari cantităţi de stâlpi de telefon, de doage, de parchete de lemn pentru mobile, pentru diverse construcţiuni, poduri, lemne de mine, etc. şi pădurile particulare în marea lor majoritate producând numai lemne de foc nu comptează aproape în ce priveşte producerea lemnelor de dimensiuni mari astfel că un regim de protecţie a stejarului e absolut necesar, *ne trebuind să lăsăm să treacă anual graniţa, decât mici cantităţi de stejar lucrate sub o formă definitivă în ţară fixată mai dinainte.*

Cât priveşte afirmaţia că industria stejarului, care e atât de avansată techniceşte a trebuit să facă investiţii mari, aceasta este adevărat, dar instalaţiunile respective fiind creiate înainte de răsboiu şi-au amortizat complect capitalurile lor şi cred că ar fi mai grav să încurajăm industriile câtorva interesaţi riscând de a nu mai avea păduri nici pentru nevoile generale ale ţărei.

Cele 37.000 vagoane de stejar din care 9589 vagoane cherestea ce sunt azi depozitate în Ardeal, sunt provenite poate şi dintr'un abuz al tăerilor atât din timpul răsboiului cât şi de după răsboi, căci din acest stok de circa 9589 vagoane cherestea şi lemn cioplit cert este că mai bine de 75% adică 7316 vagoane sunt provenite din tăierile dinainte de 1922.

Că pe ici pe colo, parte din acest material (care e debitat în dimensiuni speciale pentru occident) s'a alterat, e adevărat. Dar putem fi noi oare siguri că străinătatea ar accepta să i se livreze astfel de material, fără a i se da şi material sănătos, lucru pentru care se agită şi stăruie cu drept cuvânt atât de mult comercianţii interesaţi în causă şi în special cei din Ardeal?

Chestiunea stejarului din România, fiind azi f. delicată necesită discuţie în câteva şedinţe speciale şi contradictorii, fără de care nu se pot lua soluţiuni pripite.

D-l. Vintilă I. C. Brătianu, Ministrul Finanţelor, răspunzând D-lor Bungeţeanu şi Marcu, a îmbrăţişat pe dea'ntregul modul de a vedea al Inginerilor Silvici din Comisia Vamală (la aceste şedinţe a asistat şi D-l Inginer consilier Silvic M. Tănăsescu, care a susţinut şi D-sa teza cruţărei pădurilor de stejar) mai adăugând că: (reproducem cuvintele sale) *mi-e frică a lăsa liber la export stejarul pretins atacat, ca să nu se întâmple ceiace s'a întâmplat, acum câţiva ani când s'a lăsat liber la export o parte din porumbul stricat, iar în loc de porumb stricat a eşit peste graniţă numai porumb bun.*

D-l. Tancred Constantinescu, Ministrul Industriei, s'a aliat şi D-sa la părerea D-lui V. Brătianu. Astfel că şi de data aceasta punctul de vedere al specialiştilor silvici din comisia Vamală a fost împărtăşit de doi D-ni miniştri, cei mai autorizaţi în chestia exportului lemnului nostru de stejar propus pentru lucru.

Cu acest prilej s'a înmânat D-lui Vintilă I. C. Brătianu precum şi celorlalţi membri, broşura referitoare la impozitele asupra pădurilor.

2. DESBATERILE DIN ŞEDINŢA DELA 13 APRILIE 1925

Intre alte chestiuni dela ordinea zilei s'a discutat şi:

a). Taxele de export pentru unelte şi scule de lemn.

Poate e pentru prima oară în România, când exportăm şi noi înfine ..... unelte şi scule de lemn, în străinătate.

Până acum ne-am obişnuit a exporta numai lemnul brut sau semi-industrializat, pe care îl importam în urmă tot noi fabricat ca mobile etc.

E un curent sănătos ce se desprinde de când am început a proteja lemnele la export.

Comisia având în vedere, că prin producerea de unelte şi scule de lemn se ocupă mai mult braţele din ţară şi pentru a ne câştiga în acelaş timp un debuşeu, este bine ca pentru moment să se încurajeze exportul unor asemenea fabricaţiuni fixând o taxă mică de export, mai mult de statistică, şi anume *5 lei la suta de Kgr. cu condiţia expresă ca aceste unelte şi scule de lemn să fie lucrate complect (bine industrializate) in ţară.*

b) O altă chestiune tratată a fost *fixarea taxei de export pentru parchetele de fag.* Fagului dela un timp încoace a început a i se da o atenţie cu totul alta ca până acum. — Azi se exportă f. multe scânduri de fag aburit atât în Orient, cât şi în Occident. — Ca încurajare s'a fixat o taxă de export de 75 lei la m c de scânduri de fag adică jumătate cât se plăteşte astăzi pentru m c de reşinoase brad şi molift.

Comisia, în urma propunerii subsemnatului, a admis ca taxă de export pentru parchetele de fag 25 lei de m c, adică $^1/_3$ din taxa de export pentru scânduri de fag, în scopul de a se stabili exact acelaş raport de 1/3 ce există între taxa de export a scândurilor de stejar care este de 1500 lei de m c şi a parchetelor de stejar care este de 500 lei de m c.

Față de lipsa de stejar din Europa, străinătatea se mulțumește azi și cu parchete de fag în locul celor de stejar. Iată la ce conclusii sănătoase se poate ajunge prin o politică vamală protecționistă bine concepută, în folosul păstrărei pădurilor noastre de stejar, aproape complect epuizate.

c) In fine o altă chestie a fost și *fixarea taxei de export pentru lăturoaie de brad.* De fapt lăturoaiele de brad (marginele convexe ce cad dela gater) sunt libere la $^1/_8$ export contra unei taxe de 45 lei de m c, adică din taxa cherestelei de brad.

Anumiți industriași, cerând acum și pentru *lăturoaie mai groase* (prisme!) aceleași taxe de export ca și pentru lăturoaiele proprii zise și întru cât chestia e delicată, de oarece în aceste pretinse lăturoaie, s'ar putea foarte bine ascunde — bulzii — din care se face tâmplăria și cari sunt ceruți de streinătate comisia a amânat discutarea chestiunei în urma cererei subsemnatului până voi face cuvenitele investigații pe teren la diferite fabrici din țară.

3. Exportul lemnului în luna Noembrie și dela 1 Ian 1924 — 30 Noembrie 1924

LEMNARIE exportată în luna Noembrie 1924

	ȚARI	Lemne de foc de orice fel	Trunchiuri de brad	Trunchiuri de stejar	Lemne de construcție de stejar	Lemne de construcție din esențe foioasă	Nuele și haraci	Scânduri din esențe rășinoase	Alte lemne rășinoase	Doage de stejar	Traverse de stejar	TOTAL
		Tone	m³	TONE								
	Austria	—	—	—	—	117	—	—	10	—	—	127
	Anglia	—	—	—	41	78	—	3.563	—	—	—	3.682
	Bulgaria. . . .	480	1.102	—	1	—	—	8.198	2.419	—	—	11 649
	Ceho-Slovacia. .	63	27	—	11	196	30	247	—	—	—	560
	Elveția	—	—	—	—	—	—	15	—	—	—	15
	Egipt.	—	—	—	—	214	—	10.786	109	—	—	11.109
	Franța	—	—	—	—	—	—	6.619	—	—	—	6.619
	Grecia	—	—	—	12	1,221	—	24.137	2.120	—	—	27.490
	Germania . . .	—	—	—	—	—	—	238	—	—	—	238
	Italia	—	—	—	—	—	—	2.292	—	—	—	2.292
	Iugo-Slavia. . .	8.959	—	--	—	26	—	41	60	—	—	9.086
	Olanda	—	—	—	—	—	—	121	—	—	—	121
	Palestina . . .	—	—	—	—	—	—	884	—	—	—	884
	Polonia	847	30	—	—	103	—	102	—	—	—	1.067
	Siria	—	—	—	—	—	—	30	—	—	—	30
	Turcia	—	—	—	—	18	—	720	29	—	—	767
	Ungaria	108.582	935	—	178	1.458	—	5.980	4118	—	—	120.784
	Alte țări. . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	63
Noembrie 1924	Total cantități . . .	118.931	2.094	—	243	3.431	30	63.973	8.928	—	—	196.583
	Total valori in mii de lei	55.345	1.162	—	973	8.419	24	217.119	15.589	—	—	298.631
Noembrie 1923	Total cantități . . .	55.937	2.475	—	320	2.021	—	68.118	10.608	—	—	138.241
	Total valori in mii de lei	27.846	851	—	960	3.797	—	207.816	13.810	—	—	255.080

La total m³ au fost transformați in kg. — 1 m³ = 500 kg.

LEMNARIE exportată dela 1 Ian. 1924 - 30 Noemb. 1924

LUNILE		Lemne de foc de orice fel	Trunchiuri de brad	Trunchiuri de stejar	Lemne de construcție de stejar	Lemne de construcție din esență foioasă	Nuele și haraci	Scânduri din esență rășinoasă	Alte lemne rășinoase	Doage de stejar	Traverse de stejar	TOTAL
		Tone	m³	TONE								
Ianuarie 1924	Total cantități . . .	79.141	1.988	—	—	585	2	19 540	5.399	—	15	105.676
	Total valori in mii de lei	33 127	1 262	—	—	829	2	56.415	7 769	—	17	99.421
Fevruarie 1924	Total cantități . .	86.133	705	—	—	1.081	31	12.073	4.774	—	—	104 444
	Total valori in mii de lei	40 881	514	—	—	1 460	38	25 719	8.592	—	—	77 204
Martie 1924	Total cantități . .	108.415	2 179	—	45	2.215	83	39 883	11.443	—	—	163 173
	Total valori in mii de lei	48.300	1 484	—	135	3 068	93	113 456	21.340	—	—	187.876
Aprilie 1924	Total cantități . .	72 948	3 028	—	311	4.149	22	63.923	9.387	-	—	152.254
	Total valori in mii de lei	31.233	2 246	—	622	7.718	28	204 576	17 262	—	—	263 685
Mai 1924	Total cantități . .	99.012	7.114	—	707	4 273	281	73 884	12 503	—	—	194.217
	Total valori in mii de lei	40.939	3.803	—	1067	8 266	129	252.831	23.359	—	—	330.394
Iunie 1924	Total cantități . . .	131.632	11 490	-	676	2.633	125	64.614	23.672	—	—	229 097
	Total valori in mii de lei	54 856	6 048	—	1615	3.864	36	212 059	44.290	—	—	322.768
Iulie 1924	Total cantități . .	176 554	11 447	—	185	3 455	161	84.276	16 411	—	—	286 766
	Total valori in mii de lei	77.200	6 165	—	357	6 589	42	271 231	31.379	—	—	392.963
August 1924	Total cantități . .	186.601	4.957	—	171	1.068	45	68.205	16 742	—	165	275.476
	Total valori in mii de lei	87 264	2 576	—	684	1.523	14	226 449	30.719	—	255	349 484
Septem 1924	Total cantități. . .	169 697	5 114	—	258	2 413	28	79.255	18.0[illegible]0	—	—	272.208
	Total valori in mii de lei	84 516	2.574	—	1032	5.370	11	278.050	35.490	—	—	407 043

(Urmarea in pag. 297)

Octom. 1924	Total cantităţi . . .	141.462	1.714	—	259	2 629	5	73.109	10.975	—	—	229.132
	Total valori în mii de lei	72 808	892		1181	5.761	4	243 024	19.578	—	—	343 248
Noemb. 1924	Total cantităţi . . .	118,931	2 094	—	243	3.431	30	63.973	8.928	—	—	196 583
	Total valori în mii de lei	55.345	1 162	—	973	8 419	24	217.119	15 589	—	—	298 631
Ian.-Noemb. 1924	Total cantităţi . .	1.370.526	51.830	—	2891	27 932	813	642 735	138 234	—	180	2.209.226
	Total valori în mii de lei	626 469	28 726	—	7666	52.867	421	2 100 929	255.367	—	272	3.072 717
Ian.-Noemb. 1923	Total cantităţi. . .	1.042.739	84.807	—	9125	11.056	83	722 006	77.463	—	—	1.904 877
	Total valori în mii de lei	429 911	33.159		26.314	19 597	78	1 784.773	106.779	—	—	2 400 411

Din care rezultă că:

a) In primele luni din 1923, am exportat:

	72200	vagoane	cherestea
	7746	„	cioplituri
	8480	„	trunchiuri
Total	88426	„	brad

b) In primele 11 luni din 1924, am exportat:

	64273	vagoane	cherestea
	13823	„	cioplitură
	5183	„	trunchiuri
Total	83289	„	brad

c) Iar în anul 1922 am exportat în cele 12 luni:

	63773	vagoane	cherestea
	7946	„	cioplituri
	365	„	lemn dat la rindea şi
	3633	„	trunchiuri
Total	75717	„	brad

Cum posibilitatea noastră de export a pădurilor de reşinoase este numai de 54000 vagoane cherestea anual, resultă

că în 1922 am depăşit cu	21.717	vagoane
în 1923 am depăşit cu	34426	„
şi în 1924 am depăşit cu	29289	„
Total	85432	„

Deci în cei trei ani: 1922, 1924 şi 1924 am depăşit peste posibilitatea normală *cu 85432 vagoane* ceia ce formează un punct f. îngrijitor pentru existența pădurilor de rășinoase din România, fapt care va determina comisia Superioară vamală de import și export, de a limita exportul de cherestea chiar sub cifra de *50000 vagoane anual.*

Anul 1923, constitue pentru exportul nostru de cherestea, cea mai mare amplitudine din câte cunoaște istoria evoluției noastre forestiere în materie de export, și constituie un obiect serios de discuție, căci avântul exportului nostru de rășinoase care azi este monopolizat complect numai de un anume consorțiu străin, constitue un pericol permanent pentru echilibrul producțiunei pădurilor noastre de rășinoase, cum nu se cunoaște în nici o țară din Europa.

Regimul special cu cote fixe, pentru transportul cherestelei

Repartizarea vagoanelor pe fabrici. — Ultimele dispozițiuni ale direcțiunei generale a C. F. R.

Cu toate ordinele precise ale direcțiunei generale C. F. R. referitoare la încărcarea cherestelelor pe baza regimului special cu cote fixe, s'a constatat că unele regionale au săvârșit abuzuri și greșeli, privilegiind pe unii predători și nedreptățind pe alții.

Pentru a se ajunge la o regulă desăvârșită în ceia ce privește încărcarea cherestelelor, administrația C. F. R. a stabilit următoarele noui norme, cari vor fi executate cu toată strictețea:

Dispozițiuni generale

Fiecare expeditor de cherestea va primi zilnic cota de vagoane pentru cherestea, ce se va fixa pe baza unor anumite indicațiuni, pe cari le redăm mai jos:

Dacă nu se poate da zilnic numărul de vagoane alocat, ele se vor da în zilele următoare, astfel ca la finele unei luni fiecare expeditor să fi încărcat cota aferentă. S'a decis în acelaș timp să nu se înceapă distribuirea vagoanelor din cotele pe luna următoare, până ce nu se va fi complectat toate cotele din luna expirată.

In cotele de cherestea sunt cuprinse următoarele materiale:

a) Scânduri mari și mici.

b) Margini (lăturoaie).

c) Şipci (în nici un caz nu dranite).

d) Laţuri.

e) Orice lemne de construcţie sau alte materiale lemnoase trecute prin gatere.

Toate celelalte materiale lemnoase, nespecificate mai sus, nu intră în categoria cherestelelor şi deci nu se pot încărca din aceste cote.

Pentru transportul lor se va proceda conform normelor generale, adică se vor depune scrisorile de trăsuri la staţiuni şi se vor da vagoane la rândul de vechime al tuturor mărfurilor destinate a fi încărcate în vagoane descoperite.

Stabilirea cotelor

Stabilirea cotei cuvenită fiecare fabrici în parte, precum şi comercianţilor, se va face în modul următor:

Fabricile cari produc până la 10.000 kgr. pe zi inclusiv, vor primi o cotă egală cu producţia întreagă maximum de 3.000 kgr.

Fabricile cari produc peste 10 mii kgr. pe zi, vor primi 30 la sută din producţie.

La depozitele fabricilor şi ale comercianţilor se va da un vagon pe zi la 500 vagoane depozit.

Spre exemplu:

O fabrică cu producţie zilnică de 2700 vagoane va primi, 2700 kgr.

Una cu producţia de 5.000 zilnic va primi 3.000 kgr.

Alta cu producţie de 15.000 kilograme zilnic va primi 4.500 kilograme.

O fabrică cu depozit de 620 vagoane va primi 12400 kgr.

Un comerciant cu depozit de 130 vagoane va primi 2600 kilograme.

Calculul se va face ca şi în trecut pe vagoane a 10 tone.

Vagoanele acordate după sistemul de mai sus, se vor înscrie la staţii în ziua încărcării.

Penalităţi

Vagoanele dirijate în staţiuni pentru încărcare şi cari nu se încarcă în limita termenului reglementar vor fi supuse la penalităţile respective şi se vor da altora cari pot încărca în limita cotei lunare, iar fabrica sau comerciantul cari nu le-au încărcat pierd definitiv dreptul la cota pe ziua sau zilele când nu încarcă.

In localităţile unde există organizaţiuni de chiristigii sau sindicate se va acorda numărul de vagoane ce se cuvine lunar membrilor din organizaţie, iar sindicatele le vor împărţi între membrii respectivi, potrivit nevoilor ce au.

Excepţiunile

Transporturile de cherestele ale societăţilor cari au adus locomotive şi cu cari direcţiunea generală cfr, are convenţiuni speciale, nu intră în prevederile acestei dispoziţiuni, ele încărcându-se după ordinele speciale trimis regionalelor de administraţia căilor ferate.

Pentru micii producători, în majoritate ţărani cari lucrează lemnul în pădure, cu ferăstrae de apă sau îl tae pe la diferite fabrici şi cari nu sunt trecuţi în tablourile de cherestele, s'au fixat cote zilnice de încărcare pentru fiecare regională după cum urmează.

Regionala Bucureşti un vagon, regionala Iaşi, la producţie la 3600 kgr. un vagon regionala Braşov, la producţie de 15.000 kgr., un vagon, regionala Cluj la producţie de 24.000 kgr. un vagon, regionala Timişoara, la producţie de 15.000 kgr. două vagoane şi regionala Craiova un vagon.

In privinţa depozitelor micilor producători, se vor da următoarele cote:

Regionala Bucureşti 6 vagoane, regionala Iaşi 2 vagoane, regionala Braşov 31 vagoane, regionala Cluj 2 vagoane, regionala Timişoara 110 vagoane şi regionala Craiova 30 vagoane.

Buştenii, adică materialul prim pentru fabrici nu intră în cotele de mai sus.

Aceste transporturi vor fi tratate de aşa manieră încât fiecare fabrică să aibe pe zi un vagon de buşteni la un vagon producţie.

Cheresteaua ce se încarcă în vagoane Ks. (de cărbuni). în drumul lor spre Petroşani, goale, precum şi în alte vagoane goale în drumul dirijerii nu intră în cotă.

Tot asemenea şi cheresteaua ce se încarcă pentru export în vagoane A. V. Ungaria, cerute lor, ajutor.

Dacă vor surveni epoci când nu se va mai putea încărca cota complectă atunci vagoanele se vor distribui de regionale proporţional între toate staţiunile şi expeditori.

In acest caz, direcţiunea generală cfr. a trimis ordine stricte în sensul că nu este permis sub nici un motiv ca un predător sau o staţiune să fie favorizat în detrimentul alteia.

Mihail P. Florescu
Inginer inspector Silvic. Membru în
comisia Superioară Vamală de import şi export

CULTURA ȘI VEGETAȚIA SPECIILOR EXOTICE IN PARCUL ȘCOALEI DE BRIGADIERI SILVICI DIN GURGHIU

Parcul dela această școală s'a înfințat în anul 1830. Speciile exotice introduse au început a se planta chiar din acel an dar fiindcă nu s'a ținut seamă îndeajuns de condițiile climaterice în care ele pot vegeta majoritatea dintr'rânsele au pierit din cauza gerurilor.

Despre o cultură rațională a exoticelor nu putem vorbi decât dela data înființărei, respectiv dela deschiderea școlei (anul 1893 Oct.) care atunci purta numele de „Școală specială de pădurari". (Cursurile în limba română pentru elevii brigadieri s'au deschis abia în anul 1919 luna Decembrie). Studiul și cultura exoticelor s'a făcut de ing. director al acestei școli, ingineri silvici de diferite grade.

Aici este locul de a arăta ce anume specii au fost plantate în parcul școalei în anii 1897, 1904 și 1924.

J. Pausinger menționează că în 1894 existau următoarele specii exotice.:

Robinia Pseudoacacia în vârstă de 60 ani, *Gleditshia triacanthos, Ailanthus glandulosa, Carya alba, Juglans nigra, Quercus rubra, Quercus tinctoria, Qu. palustris, Liriodendron tulipifera, Gimnocladus canadensis, Bignonia catalpa, Ulmus americana, Tilia americana, Acer sacharinum, Acer negundo, Ginko biloba Sophora Japonica, Pinus strobus, Pinus ponderosa, Thuya gigantea, Juniperus virginiana, Picea alba și Abies normoniana.*

In anul 1904 dl. Szatzmary, actual inspector silvic în Timișoara, a pulicat în revista ungară „Experimentări silvice" despre modul de vegetație a plantelor din parcul școalei din Gurghiu enumerând esențele exotice prevăzute în următorul tablou: (Vezi pag 302)

Tot în scop d'a ne putea da seama de modul de vegetație al exoticelor din parcul școalei până în a. c. e necesar să cunoașem solul și mai ales clima care caracterizează regiunea de aci

In general solul din parc e argilo-nisipos reavăn, fertil și profund. In părțile mai joase, unde astăzi se găsesc arbori bătrâni și un subarboret abundent în urma căderii frunzelor s'a format un strat de humus gros, care permite speciilor celor mai pretențioasesă aibă o vegetație luxuriantă. Creșterea lor anuală în volum este foarte activă. In partea de sus (podișul) a parcului (unde

Numărul	NUMELE ARBORILOR ŞI ARBUŞTILOR	INCEPEREA VEGETAŢII		Inflorirea	Coacerea seminţelor	SFARŞITUL VEGETAŢII		DURATA IN ZILE A		Observaţiuni în anul 1924	SAMANŢA
		datul mugurilor	înfrunzirea			îngălb. frunzelor	căderea frunzelor	frunzelor	desvoltării seminţelor		
		Luna si Ziua	L. şi Z.	L. şi Z	L. şi Z.	L. şi Z.	L. şi Z.				
1	Abies balsamea. Mill.	IV. 19	V. 8	—	—	—	—	—	—	s'a uscat	—
2	„ concolor var lasiocarpa. Engelm.	V. 5	VI. 7	—	—	—	—	—	—	„ „	—
3	„ nobilis Lindl.	—	—	—	—	—	—	—	—	„ „	—
4	„ Nordmaniana L. K.	V. 4	V. 20	—	—	—	—	—	—	de 37 ani	bună
5	„ pectinata D. C.	IV. 16	V. 5	—	—	—	—	—	—	—	—
6	Acer compestre L.	III. 17	IV. 10	IV. 18	X. 8	IX. 29	X. 27	224	173	—	—
7	„ dasycarpum. Ehrh.	III. 30	V. 1	—	—	IX 27	X. 23	—	—	de 26 ani	—
8	Púnica granatum. L.	II. 2	II. 25	V. 18	—	IX. 16	X. 21	—	—	—	—
9	Acer Negundo L.	III. 20	IV. 20	IV. 6	IX. 29	X. 1	X 26	220	176	—	—
10	„ pennsylvanicum L	III. 29	V. 8	V. 6	—	X. 5	X. 19	204	—	—	—
11	„ platanoides L.	III. 28	IV. 14	IV. 8	IX. 9	X 5	XI. 3	230	154	—	—
12	„ plat. Schwedleri Hort.	IV. 26	V. 7	—	—	X. 19	X. 28	185	—	—	—
13	„ Pseudo-platanus L.	III. 25	IV. 23	V. 2	X. 7	IX. 18	X. 31	220	158	—	—
14	„ „ Platan Worleéi.	IV. 28	V. 5	V. 15	—	IX. 16	X. 10	165	—	—	—
15	„ saccharinum L.	III. 29	IV. 18	—	—	X 17	X. 26	211	—	de 38 ani	bună
16	„ spicatum Lam.	IV. 1	V. 3	V. 18	—	X. 2	X. 22	205	—	de 26 ani	„
17	„ tataricum L.	IV. 7	IV. 18	V. 15	—	X. 5	X. 23	199	—	—	—
18	Aesculus Hippocastanum L.	III. 30	IV. 27	V. 3	IX. 19	X. 7	X. 31	215	139	de 63 ani	bună
19	Pavia flava Ait.	IV. 1	IV. 25	V. 10	—	IX. 15	X. 5	188	—	s'a uscat	—
20	Aesculus rubicunda Lodd.	IV. 5	IV. 24	V. 6	X. 21	X. 18	X 26	204	168	„ „	—
21	Ailantus glandulosa. Desf.	V. 5	V. 19	VII. 6	X. 25	X 26	XI. 3	182	111	de 40 ani	bună
22	Alnus glutinosa. Gaert.	III. 26	IV. 16	III. 5	XI. 1	XI. 12	XI. 25	244	241	—	—
23	Amorfa fragrans S. W.	IV. 28	V. 15	VI. 15	X. 26	X. 28	XI. 10	196	133	—	—
24	Ampelopsis quinuqef M.	III. 22	IV. 13	VII 8	IX. 29	X. 24	XI. 14	237	83	—	—
25	Amygdalus communis L.	III. 18	IV. 3	V. 21	—	IX. 23	X 14	210	—	—	—
26	„ nana L.	III. 23	IV. 26	IV. 23	VII. 27	XI. 14	XI. 26	248	95	—	—
27	Aronia rotundifolia Pers.	III. 17	IV. 21	IV. 23	VI 16	IX. 29	X. 15	212	54	—	—
28	Berberis vulgaris L.	III. 25	IV. 9	IV. 7	X. 21	X. 29	XI 14	234	167	—	—
29	„ „ atropurpurea. Hort.	III. 27	IV. 13	V. 21	—	XI. 20	XI. 2[illegible]	247	—	—	—
30	Betula alba L.	III. 28	IV. 7	IV. 17	VIII. 6	IX. 21	X. 25	211	111	—	—

31	Betula dahurica Pall.	IV. 7	IV. 30	IV. 29	X. 21	X. 20	XI. 8	215	178	—	—
32	„ Maximowiciana Reg.	III. 21	IV. 21	—	—	IX. 28	X. 12	205	—	—	—
33	„ papyracea Ait.	III. 19	IV. 1	—	—	X. 1	X 29	224	—	de 25 ani	bună
34	Broussonetia papyrifera L.	—	—	—	—	—	—	-	—	—	—
35	Buxus sempervirens L.	IV. 24	V. 30	—	—	—	—	—	—	—	—
36	Caragana arborescens Lam.	II. 7	IV. 12	IV. 24	VIII. 16	X. 8	X. 20	227	114	—	—
37	„ „ pendula Hort.	IV. 10	V. 5	V. 30	VIII. 21	X. 15	X. 26	199	83	—	—
38	Carpinus Betulus L.	III. 24	IV. 12	IV. 21	IX. 23	IX. 10	X. 19	209	155	—	—
39	Carya alba Nut.	IV. 24	V. 8	V. 25	—	X 9	X. 27	186	—	de 33 ani	bună
40	„ olivaeformis Nut.	IV. 27	VI. 16	—	—	XI. 8	XI. 13	201	—	s'a uscat	—
41	Castanea vesca Gaert.	IV. 17	IV. 29	—	—	XI. 1	XI. 14	211	—	„ „	—
42	„ japonica D. C.	IV. 30	V. 9	—	—	XI. 9	XI. 15	199	—	de 23 ani	sterilă
43	Catalpa speciosa Ward.	V. 5	VI. 19	VII. 20	—	X. 2	XI. 1	180	—	îngheață des	—
44	Celtis australis L.	IV. 8	V. 7	V. 5	IX. 7	X. 29	XI. 12	218	125	—	—
45	Cercis canadensis L.	VI. 27	VII. 5	—	—	—	—	—	—	—	—
46	Clematis Vitalba L.	IV. 2	IV. 29	VII. 13	XI. 8	X. 22	XI. 8	220	118	—	—
47	Colutea arborescens L.	V 4	V. 10	VI. 29	X. 14	XI. 20	XII. 2	212	107	—	—
48	Cornus alba L.	III. 24	IV. 18	V. 9	—	X. 19	X. 28	218	—	—	—
49	„ sanguinea L.	III. 28	IV. 23	V. 22	IX. 20	IX. 30	X. 26	212	121	—	—
50	„ mas L.	IV. 2	IV. 28	III. 25	IX. 5	X. 27	XI. 7	219	164	—	—
51	Corylus avellana L.	III. 23	IV. 16	III. 4	VIII 17	X 22	XI. 10	232	166	—	—
52	„ colurna L.	III. 26	IV. 14	III. 21	—	X. 19	XII. 1	220	—	de 31 ani	bună
53	Crataegus Oxyiacantha L.	III. 27	IV. 23	V 12	IX. 30	X. 31	XI. 10	228	141	—	—
54	Cydonia japonica Pers.	III. 27	IV. 7	—	—	—	XII. 2	250	—	—	—
55	Cytisus Laburnum L.	IV. 13	V. 3	VI. 27	IX. 2	XI. 18	XI. 30	231	67	—	—
56	Elaeagnus argentea Prsh.	III. 31	IV. 28	—	—	X. 28	XI. 14	228	-	—	—
57	„ „ „	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
58	Evonymus europaeus L.	III. 7	III. 28	V. 7	X. 19	X. 20	XI. 13	251	165	—	—
59	„ verrucosus Scop.	III. 16	IV. 4	V. 6	IX. 23	X. 4	X. 18	216	140	—	—
60	Fagus sylvatica L.	IV. 17	IV. 28	—	—	IX. 28	X. 15	181	—	—	—
61	„ purpurea Ait.	IV. 25	V. 5	V. 6	X. 25	XI. 4	XI. 14	203	172	de 2 ani	bună
62	Forsythia suspensa Vahl.	IV. 1	IV. 24	IV. 6	—	X. 27	XI. 24	237	-	—	—
63	Fraxinus excelsior L.	IV. 5	V. 3	IV. 1	X. 1	X. 9	X. 27	205	183	—	—
64	„ pendula Ait.	V. 4	V. 12	IV. 25	X. 26	XI. 4	XI. 13	193	184	de 30 ani	bună
65	„ Oregona Nutt.	V. 5	V. 19	—	—	X. 13	X. 26	174	—	de 15 ani	—
66	„ Ornus Pers.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
67	Gingko biloba L.	IV. 26	V. 9	—	—	X. 20	XI. 3	191	—	de 39 ani	—
68	Gleditschia inermis. Mill.	IV. 27	V. 16	VI. 19	X. 25	X. 6	X. 23	179	128	de 43 ani	bună
69	„ triacanthos L.	IV. 19	V. 12	VI. 15	X. 21	X. 23	X. 31	195	128	de 48 ani	„
70	Gymnocladus canadensis. Lam.	V. 4	V. 17	—	—	X. 24	XI. 2	182	-	de 43 ani	—

Numărul	NUMELE ARBORILOR ŞI ARBUŞTILOR	INCEPEREA VEGETAŢII		Inflorirea	Coacerea seminţelor	SFARŞITUL VEGETAŢII		DURATA IN ZILE A		Observaţiuni în anul 1924	SAMANŢA
		da'ul mugurilor	înfrunzirea			îngălb. frunzelor	căderea frunzelor	frunzelor	desvoltării seminţelor		
		Luna şi Ziua	L. şi Z.	L. şi Z.	L. şi Z.	L. şi Z.	L. şi Z.				
71	Hedera Helix L.	IV. 13	V. 13	—	—	—	—	-	—	—	—
72	Hibiscus syriacus L.	V. 1	V. 20	VIII. 16	—	X 5	X 24	176	—	—	—
73	Humulus Lupulus L.	III. 20	IV. 20	VII 31	X. 27	X. 8	XI 3	228	88	—	—
74	Juglans cinerea L.	III. 25	V. 5	—	—	IX. 15	IX 19	178	150	de 33 ani	bună
75	„ nigra L	IV. 19	V. 4	V. 21	X. 18	X 10	X 29	193	131	de 43 ani	„
76	„ regia L	IV. 15	V. 2	V. 12	IX. 20	X. 17	XI 2	201	498	—	—
77	Juniperus communis L.	IV. 30	V. 15	V. 5	IX. 15	—	—	—	494	—	—
78	„ nana Willd.	V. 4	V. 26	V. 14	IX. 20	—	—	—	546	—	—
79	„ Sabina L.	V. 9	V. 30	V. 7	XI 4	—	—	—	—	de 29 ani	sterilă
80	„ virginiana L.	V. 10	VI. 5	V. 5	—	—	—	—	—	de 39 ani	„
81	Kerria japonica L.	IV. 3	IV. 30	VIII 20	—	X. 29	XI 26	237	—	s'a uscat	—
82	Koelreuteria panicul. Laxm.	IV. 2	V. 11	—	—	XI. 18	XI. 3	215	—	„ „	—
83	Larix europaea D. C.	III. 21	IV. 10	III. 28	XI. 27	XI. 4	XI. 28	252	214	—	—
84	„ leptolepis S. et. Z.	III. 23	IV. 13	—	—	X. 15	XI. 10	232	—	de 25 ani	sterilă
85	Ligustrum vulgare L.	III. 19	IV. 7	VI. 6	—	X. 30	XI. 10	236	141	—	—
46	Liriodendron tulipifera L.	III. 28	V. 5	—	—	X. 11	X. 30	216	—	de 27 ani	bună
87	Lonicera tatarica Lam.	III. 14	III. 26	IV. 29	VII 25	X. 16	XI. 1	232	—	—	—
88	„ Hilosteum L	III. 7	III. 28	V. 4	VIII. 12	X. 2	X. 19	196	87	—	—
89	Lycium barbarum L	IV. 10	IV. 28	V. 2	—	XI 8	XI 15	219	100	—	—
90	Maclura aurantiaca Nutt.	V. 1	V. 10	—	—	XI. 9	XI 17	200	—	—	—
91	Magnolia hypoleuca S.	V. 4	V. 12	—	—	X 28	XI 9	189	—	—	—
92	Morus alba L.	IV. 25	V. 6	V. 12	VI 23	X. 6	X. 26	184	42	—	—
93	Ostrya carpinifolia Scop.	IV. 14	V. 9	IV. 26	X. 6	IX. 16	X. 19	188	163	de 2 ani	—
94	Paulownia imperialis S. et Z	IV. 16	V. 13	—	—	X 28	X. 2	169	-	de 20 ani	—
95	Phellodendron amur Rupr.	IV. 1	V. 10	—	—	IX. 20	X. 11	163	-	de 20 ani	—
96	Philadelphus coronarius L.	III. 23	IV. 12	V. 26	—	X. 28	XI. 2	224	—	s'a uscat	—
97	Picea excelsa LK.	IV. 14	V. 7	IV. 30	X. 15	—	—	—	168	—	—
98	Abies Omorica Panĉ.	V. 4	V. 23	—	—	—	—	—	—	de 30 ani	bună
99	Picea Parryana	V. 3	V. 20	—	—	—	—	—	—	s'a uscat	—
100	„ pungens	V. 6	V. 19	—	—	—	—	—	—	de 30 ani	sterilă

101	Pinus Austriaca Endl.	V. 10	VI. 20	—	—	—	—	—	—	—	—
102	„ montana Lamb.	V. 12	VI. 25	—	—	—	—	—	—	—	—
103	„ ponderosa Dougl.	VI. 3	VII. 31	—	—	—	—	—	—	de 30 ani	bună
104	„ rigida Mill.	V. 5	VI. 5	—	—	—	—	—	—	de 27 ani	sterilă
105	„ silvestris L.	V. 2	VI. 2	V. 9	X. 31	—	—	—	540	—	—
106	„ var svecica	V. 4	VI. 5	—	—	—	—	—	—	—	—
107	„ Strobus L.	V, 3	VI. 8	—	—	—	—	—	—	de 37 ani	bună
108	Pirus communis L. (sălbat)	III. 28	IV. 19	IV. 24	X. 26	X. 17	XI. 22	239	185	—	—
109	„ Malus L (nobil)	IV. 1	IV. 13	IV. 24	X. 1	X. 15	XI. 13	226	160	—	—
110	Platanus occidentalis L	IV. 24	V. 8	—	—	X. 5	X. 25	184	—	de 29 ani	sterilă
111	Populus canadensis Desf.	IV. 29	V. 6	—	—	X. 13	X. 27	181	—	—	—
112	„ canescens Smith.	IV. 3	IV. 26	IV. 11	V. 13	X. 18	XI. 2	213	32	—	—
113	„ nigra L.	IV. 9	IV. 29	III. 27	—	IX. 14	X. 23	197	—	—	—
114	„ pyramidalis Roz	IV. 6	IV. 30	IV. 9	—	X. 24	XI. 4	212	—	—	—
115	Prunus avium L.	III. 20	IV. 17	IV. 11	VI. 17	X. 28	XI. 10	235	67	—	—
116	„ Armeniaca L.	III 30	IV. 16	IV. 1	VII. 5	XI. 2	XI. 12	227	126	—	—
117	„ Cerasus L.	III 24	IV. 26	IV. 20	VII. 4	X. 6	X. 25	215	75	—	—
118	„ domestica L.	IV. 4	V. 4	IV. 23	IX. 12	X. 17	X. 28	207	1[illegible]2	—	—
119	„ Mahaleb L.	IV. 7	V. 3	IV. 26	—	IX. 6	XI. 1	220	—	—	—
120	„ Padus L.	III. 15	III. 21	III. 14	VI. 23	IX. 17	X. 18	217	101	—	—
121	Prunus spinosa L.	III. 28	IV. 28	IV. 12	XI. 2	XI. 1	XI. 4	221	195	—	—
12	Pseudolarix Kaempferi. Gord.	IV. 13	V. 6	—	—	X. 1	X. 17	187	—	de 25 ani	bună
123	Pseudotsuga Douglaşi Corr.	V. 3	V. 16	—	—	—	—	—		de 30 ani	„
124	Ptelea trifoliata L.	IV. 27	V. 16	VI. 5	X. 8	XI. 1	XI. 9	196	122	—	—
125	Pterocarya japponica.	IV. 1	V. 6	—	—	IX. 17	XI. 24	237	237	s'a uscat	—
126	Quercus aquatica Walt	V. 1	V. 10	—	—	XI 4	XI. 29	212	122	—	—
127	„ Cerris L.	V. 2	V. 11	V. 13	—	X. 25	XI. 5	187	—	—	—
128	„ conferta Kit.	IV. 29	V. 10	—	—	X. 19	XI. 1	196	—	—	—
129	„ macrocarpa M	IV. 15	V. 8	—	—	X. 18	X. 31	196	—	de 27 ani	—
130	„ palustris Willd.	IV. 21	V. 6	—	—	X. 12	XII. 28	251	—	de 40 ani	bună
131	„ pedunculata Ehrh.	IV. 14	V. 4	V. 4	X. 1	X. 31	XI. 23	223	15	—	—
132	„ „ concordia.	—	—	—	—	—	—		—	de 30 ani	bună
133	„ Wersch	V. 2	V. 10	—	—	X. 25	XI. 28	210	—	—	—
134	„ pedunc-felicifolia	V. 3	V. 11	—	—	XI. 1	XII. 12	22[illegible]	—	—	—
135	„ „ pendula Loud.	V. 1	V. 10	V. 8	X. 19	XI. 11	XII. 6	219	164	—	—
136	„ piramidalis Hort.	V. 1	V. 11	—	—	X. 29	XII. 10	223	—	de 40 ani	—
137	„ Prinos L	V. 3	V. 9	—	—	IX. 3	X. 1	151	-	de 38 ani	bună
138	„ rubra L.	IV. 28	V. 17	V. 11	—	X. 15	XI. 2	188		de 39 ani	„
139	„ sesilil purpurea.	VI. 25	VII. 2	—	—	—	—	—	—	—	—
140	„ tardiflora Tsern.	V. 9	V. 20	—	—	X. 28	XII. 1	206	—	de 40 ani	bună

Numărul	NUMELE ARBORILOR ŞI ARBUŞTILOR	ÎNCEPEREA VEGETAŢII		Înflorirea	Coacerea seminţelor	SFARŞITUL VEGETAŢII		DURATA IN ZILE A		Observaţiuni în anul 1924	SAMANŢA
		datul mugurilor	înfrunzirea			îngălb. frunzelor	căderea frunzelor	frunzelor	desvoltării seminţelor		
		Luna şi Ziua	L. şi Z.	L. şi Z.	L şi Z.	L. şi Z.	L şi Z.				
141	Quercus tinctoria Willd.	V. 3	V. 9	V. 14	—	X. 19	XI. 7	188	—	—	—
142	Rhamnus cathartica L.	III. 18	IV. 6	V. 2	VIII. 8	X. 2	X. 21	217	98	—	—
143	„ frangula L.	IV. 4	IV. 28	V. 11	VIII. 3	IX. 19	X. 29	208	84	—	—
144	Rhus Cotinus L.	IV. 16	V. 9	VI. 3	—	X. 29	XI. 27	225	—	—	—
145	„ typhina L.	IV. 26	V. 13	VI. 8	—	X. 19	XI. 12	200	—	—	—
146	Ribes alpinum L.	III. 7	III. 30	IV. 14	—	XI. 13	XI. 30	268	—	—	—
147	„ aureum Prsh.	III. 18	III. 31	IV. 23	VII. 30	X. 5	X. 30	226	98	—	—
148	„ Grossularia L.	III. 6	III. 25	IV. 11	VII. 9	X. 21	XI. 1	240	89	—	—
149	„ rubrum L.	III. 24	IV. 9	IV. 18	VI. 16	IX. 19	X. 22	212	59	—	—
150	Robinia Pseudoacacia L.	IV. 3	V. 10	V. 26	X. 1	X. 17	XI. 7	218	128	de 60 ani	bună
151	Robinia pseudoacacia monophilla Hort.	IV. 27	V. 12	V. 29	X. 26	X. 30	XI. 13	200	150	de 44 ani	„
152	„ viscosa Vent.	IV. 9	V. 11	VI. 11	X. 19	X. 29	XI. 13	218	130	de 29 ani	„
153	Rosa canina L.	III. 18	IV. 11	VI. 2	X. 27	XI. 14	XI. 23	250	147	—	—
154	Rubus Idaeus L.	III. 30	IV. 28	V. 20	VI. 29	XI. 13	XI. 23	238	40	—	—
155	Salix Caprea L.	III. 11	IV. 4	III. 20	V. 8	X. 18	X. 29	233	49	—	—
156	Sambucus nigra L.	III. 6	III. 30	V. 23	VIII. 8	X. 6	XI. 2	241	77	—	—
157	Sophora japonica L.	IV. 6	IV. 19	—	—	X. 27	XI. 9	217	—	de 39 ani	sterilă
158	Sorbus Aria Crtz.	IV. 13	IV. 28	V. 10	—	X. 18	XI. 13	214	—	—	—
159	„ Aucuparia L.	III. 29	IV. 23	V. 7	—	X. 10	X. 26	211	—	—	—
160	„ hybrida L.	III. 22	IV. 12	V. 5	IX. 18	IX. 14	X. 15	207	136	—	—
161	„ torminalis Crtz.	IV. 3	IV. 30	—	—	X. 13	XI. 11	222	—	—	—
162	Spiraea alba Dur.	IV. 16	V. 26	V. 6	—	X. 3	XI. 29	227	—	—	—
163	„ opulifolia L.	III. 25	IV. 12	VI. 1	X. 31	X. 28	XI. 12	232	152	—	—
164	Staphylea pinnata	III. 24	IV. 24	IV. 30	X. 2	X. 1	X. 18	208	155	—	—
165	Symphoricarpus racemosus Michx	III. 18	IV. 13	VI. 8	XII. 8	XI. 7	XI. 27	254	183	—	—
166	Syringa chinensis Wild.	III. 18	IV. 6	V. 6	—	X. 29	XI. 11	238	—	—	—
167	„ persica L.	III. 19	IV. 8	V. 8	—	XI. 20	XI 29	255	—	—	—
168	„ vulgaris L.	III. 10	III. 30	V. 3	X. 7	X. 25	XI. 13	242	157	—	—
169	Tamarix gallica L.	IV. 23	V. 13	VIII. 11	—	XI. 2	XI. 26	218	—	—	—
170	Taxodium distichum Rich.	IV. 29	V. 15	—	—	XI. 5	XII. 23	238	—	de 26 ani	—

171	Taxus baccata L.	IV. 24	V. 20	—	—	—	—	—	—	—	—
172	Thuya gigantea Nutt.	V. 11	VI 23	V. 11	X 6	—	—	—	148	de 38 ani	sterilă
172	„ occidentalis L.	V. 10	VI. 18	V. 6	X. 26	—	—	—	173	„ „ „	„
174	Tilia parvifolia Ehr.	III. 20	IV. 23	VI. 27	X. 10	IX. 22	X. 29	214	105	—	—
175	Tsuga canadensis Carr.	IV. 4	VI 1	—	—	—	—	—	—	de 30 ani	bună
176	Ulmus Americana L.	IV. 16	V. 4	III. 27	V. 20	X. 18	XI. 1	199	54	de 43 ani	sterilă
177	„ campestris L.	III 24	IV. 4	III. 26	V. 17	X. 29	XI. 8	229	52	—	—
178	„ suberosa Ehr.	IV. 14	V. 1	III. 28	—	X. 13	X. 27	196	—	—	—
179	Ulmus effusa Wild.	III. 28	IV. 15	III. 30	V. 25	X. 17	X. 30	216	56	—	—
180	Viburnum Lantana L.	III. 16	III. 30	V 4	VIII 28	X 25	XI. 24	253	116	—	—
181	„ Lentago L.	III. 26	IV. 6	V. 11	IX 20	X. 4	X. 21	209	132	—	—
18	„ Opulus L.	III. 20	IV. 16	V. 12	X. 12	X. 11	X. 18	212	153	—	—
183	„ roseum L.	III. 24	IV. 19	V. 10	—	X. 19	X. 31	221	—	—	—
184	Virgilea lutea Mich.	IV. 11	V. 8	—	—	IX. 22	X. 17	189	—	—	—
185	Weigelia amabilis	IV. 14	IV. 27	V. 16	—	XI. 17	XII. 5	235	—	—	—
186	„ rosea Lindl.	III. 30	IV. 17	V. 14	—	X. 31	XI. 29	244	—	—	—
187	Zelkowa Keaki K. Koch.	IV. 7	V 5	—	—	X. 22	XI. 11	218	—	—	—

sunt plantate exoticele) solul e mai puţin profund şi humos. în unele locuri el este (superficial şi chiar pietros).

Intrucât vegetaţia esenţelor (exotice) nu depinde numai de sol, ci şi de climă, voi descrie şi clima de aci. — Cu aceasta nu vreau însă să spun, că exoticelor nu le convin solurile bogate, şi profunde, din contră ştiut fiind că în patria lor, America de Nord în pădurile virgine cresc tocmai într'un sol reavăn, profund, humos propriu pentru ori ce fel de cultură.

Pe baza observaţiunilor meteorologice făcute aici, deceni d'arândul s'a constatat că temperatura medie anuală este de: 8. 8. C, umiditatea relativă a aerului de 73%; iar cantitatea anuală a precipitaţiunilor atmosferice de: 770 m/m.

Temperatura maximă observată de: + 32.8° C, iar cea minimă în timpul iernei de: — 25.7° C. Temperatura medie în timpul vegetaţiei, adică în lunile Maiu, Iunie, Iulie şi August de: — 16.9° C.; umiditatea relativă: 76%; cantitatea de ploaie de 330 mm.; iar temperatura medie în timpul iernei de; — 3.5° C.

Altitudinea parcului d'asupra mării Adriatice, este de 416 m.

Vânturile dominante sunt cele dela Est. Caracteristica climei de aci este, că din mijlocul lunei Martie până la sfârşitul lunei Aprilie bate despre Est şi Nord un vânt uscat când umiditatea aerului se coboară până la 22 — 25%. Dacă acest vânt urmează după câteva zile călduroase, atunci îngheaţă nu numai exoticele, ci şi speciile indigene, şi chiar dintre cele mai puţin sensibile.

Dacă nu ţinem însă compt de vânturile uscate de primăvară, putem spune, că clima d'aci, se aseamănă, dacă nu este chiar identică cu a regiunilor din partea nordică a mării Adriatice şi a oceanului Pacific, unde cresc pădurile cele mai mari şi mai bogate în specii ale Americei de Nord.

Clima şi solul din parcul şcoalei, cred că le-am caracterizat îndeajuns pentru a servi de bază la cultivarea exoticelor şi în alte părţi a ţării noastre. Acum trec la descrierea exoticelor din parcul şcoalei, al căror diametru este luat la 1.30 m. dela sol. Esenţele ce nu sunt provenite din America de Nord, le voiu specifica la locul lor.

Cele cari fac parte din:

A. Grupa: Angiosperme.
a. Clasa: Dicotiledonae.
b. Ordinul: Aesculinae.
c. Familia: Acerineae.

1. *Acer dasycarpum Ehrh.* Vârsta de: 26 ani, înalt 7.50 m., diam: 14 cm. Vegetează foarte bine şi are formă frumoasă pentru parcuri. Lemnul n'are mare valoare.

2. *Acer sacharinum Wangenh.* Vârsta de: 38 ani, înalt 13 m., diam. 29 cm. Creşte foarte bine şi mai ales dacă în tinereţe este adăpostit. Are un lemn foarte frumos, mătăsos, din care cauză în patria sa are lemnul cel mai căutat de către tâmplari şi strungari pentru multele sale întrebuinţări. Nu sunt rare exemplarele cu creştere creaţă, la care se mai adaugă şi aşa numitele gâlme, sau *ochi de pitulici* Aşa fiind — în ţara sa de origină — nici un lemn nu este aşa de preţios ca cel al arţarului zaharos. Din trunchiul său după ce s'a sfredelit se extrage un sirop aşa de bun încât înlocueşte mierea de stup, din el se prepară zahărul. In general dela un arbore se poate extrage 25—28 kg. de sirop, din care se extrage câte 1 kg. zahăr. In Statele Unite, anual se exploatează zaharinum 16—18.000.000 kp. zahăr şi câte 8 —10.000.000 kg. de sirop.

Cultura acestui arbore în locurile în care-i priieşte clima din cauza lemnului sau bun pentru tâmplărie etc. etc. ar fi binevenită la noi în ţară.

3. *Acer spicatum Lam.* Vârsta de: 26 ani; arbust. Insemnătate silvică n'are dar pentru frunzişul lui frumos, se recomandă a se cultiva în parcuri ca specie de ornament.

4. *Acer pseudoplatanus albomarmorata, Hort,* cu frunze împestriţate cu alb.

Fam. Sapindaceae

5. *Aesculus Hippocastanum L.* Originar din Asia centrală vârsta 63 ani, inalt 25 m, diam. 71 c. m. Fructul măcinat serveşte ca aliment pentru cai, vite, porci. Fructifică abundent în fiecare an. Arbore frumos pentru parcuri. Tot la fel şi:

6. *Aesculus rubicunda Lodd,* ale cărui flori sunt roşii iar nu albe ca la cel precedent. Acum câţi-va ani s'a uscat. *In păduri unde vânatul nobil este cultivat, e bine a se planta şi aceste două specii de castani.*

7. *Aesculus lutea Wangenh.* In vârstă de 25 ani; are formă de arbust, e otrăvicios. Cele trei specii de castani enumăraţi mai sus, sunt frumoşi pentru alee şi parcuri; lemnul lor n'are însă mare valoare.

8, *Koelreuteria paniculata Lam.* Din partea nordică a Chinei. Arbust al cărei flori sunt preserate cu puncte galbine şi roşii; sufere de geruri; în iarna a. c. a degerat.

Ord. Amentaceae.

Fam. Betulaceae

9, *Betula papyracea Willd.* Arbore în vârstă de circa 25 ani, inalt 7 m, diam. 18 cm. Lemnul sau fiind propriu pentru multe intrebuinţări, se recomandă a fi cultivat şi în păduri

Fam. Cupuliferae.

10. *Castanea japonica D. C.* Originar din Japonia are vârsta de 28 ani. Talia sa este de arbust, nu fructifică şi sufere de geruri. In iarna aceasta a degerat.

11. *Ostrya carpinifolia Scop.* Arbore care astăzi este în etate de 20 ani, înalt 6 m., diam. 16 cm. fără însemnătate forestieră, însă frumos ca varietate în parcuri.

12. *Corylus colurna L.* Orginar din Asia-Mică, în vârstă de 31 ani, înalt de 14.50 m. Forma coronamentului foarte acomodată pentru parcuri, căci dela 1 m. dela sol se ramifică. Nu sufere de geruri: fructifică des şi abundent.

13. *Quercus macrocarpa Miclix.* Arbore în etate actualmente de 27 ani; înalt 12,50 m., diam. 32 cm. In patria sa ajunge 50 m. înălţime. Nu sufere de geruri de iarnă. Are o creştere activă şi nu e pretenţios, se recomandă, a se cultiva şi la noi. A început să fructifice, ghinda sa este mare, lungă de 4. cm. şi groasă de până la 3 cm.

14. *Quercus palustris Duroi.* In vârstă de 40 ani, înalt 20 m., diam. 42 cm. Fusul frumos drept ca la răşinoase, se poate distinge până la vârf. Are creştere activă, îi convine terenurile inundabile, pentru aceste motive se recomandă cultura lui şi la noi, dealtfel lemnul său este puţin trainic.

15. *Quercus prinos (palustris) L.* Arbore în vârstă de circa 38 ani; înalt 9 m. diam. la 0.90 m. dela sol 32 cm. Ca şi precedentul este o specie de *„lac“*, vegetează bine. Ghinda sa este comestibilă.

16. *Quercus rubra L.* In vârstă de 39 ani, înalt 21 m. diam. 43 cm. In privinţa solului nu este aşa de pretenţios ca

stejarul nostru şi nici lemnul său nu este aşa de trainic ca al acestuia, creşterea sa este însă mai activă, scoarţa sa conţine mult tanin cultura lui este deci recomandabilă. In pădurea de studii a şcoalei deşi arborii aparţinând speciei Qu. rubra sunt mai tineri cu 8 ani ca stejarul pedunculat şi gorunul nostru, totuşi aceştia sunt deja dominaţi de cei dintâi.

17. *Quercus coccinea Wangenh.* In vârstă de circa 25 ani, înalt 11,50 m., diam. 18 cm. Are frunze mai mici ca precedentul, dar mai lung peţiolate. Toamna ca şi la precedentul devin roşcate, coaja conţine mult tanin (7—8$^0/_0$).

18. *Quercus pedunculata concordia Hort.* In vârstă de circa 30 ani, înalt 14 m., diam. 19 cm. Are frunze de culoare galben-auriu. Vegetează bine.

19. *Quercus pedunculată piramidalis Hort.* In vârstă de circa 40 ani, înalt 14 m., diam. 34 cm. Are coronament piramidal. Merge bine asociat cu precedentul, este frumos în parcuri

Fam. Juglandaceae

20. *Juglans cinerea L.* In vârstă de 33 ani, înalt de 15,5 m., diam. 38 cm. Pe podişuri merge bine. Lemnul său e mai dur, mai puţin trainic ca la ceilalţi nuci, dar fiindcă în clima *noastră merge bine şi nu e aşa pretenţios faţă de sol, ca cele*lalte specii de nuci, e bine a se cultiva.

21. *Juglans nigra L.* In vârstă de 43 ani Inalt 21 m., diam. 40 cm. iubeşte solurile bogate, profunde şi reavene, dar creşte şi pe soluri uscate şi de calitate mai proastă.

In câmpia Ardealului s'au făcut încercări cu nucul negru şi s'a ajuns la rezultate foarte frumoase, deşi acolo solul e destul de uscat şi destul de prost ex. avem staţiunea de experimentaţie din comuna Sahed.

Cultura sa e remunerătoare, căci creşte repede, iar lemnul său e de calitate superioară, tare, trainic şi când are şi creştere creaţă, concurează cu lemnul de mahagon. Deoarece zona sa de vegetaţie se întinde dela şes până la dealuri, este bine a se cultiva şi de aci înainte pe câmpia Ardealului, care e lipsită de vegetaţie forestieră.

22. *Carya alba Nutt.* In vârstă de 33 ani, înalt 17 m., diam, 26 cm. Fructifică aproape în fiecare an. Fructul său e comestibil, are forma nucei obicinuite, însă mai uleois. Lemnu

său are o culoare albă, este greu şi foarte elastic; bun pentru butoaie şi excelent pentru căruţărie. Nu sufere de geruri, creşte bine, din care cauză este bine a se cultiva în amestec cu fagul la limita inferioară a acestei specii.

23. *Carya olivaeformis Nutt.* A vegetat foarte bine până la vârsta de 30 ani şi apoi acum câţiva ani s'a uscat, —cred— din cauză că a fost lantat pe un sol uscat iar nu pe unul umed sau pe lângă o apă curgătoare unde l-ar fi mers foarte bine.

Fam. Fagaceae

24. *Fagus purpurea Hort.* Arbore care acum este în vârstă de circa 20 ani, înalt de 12 m., diam. 24 cm. Frumos în parcuri.

Ord. Contortae

Fam. Oleaceae

25. *Fraxinus oregana Nutt.* Originar din Oregon şi California. Are vârsta de circa 15 ani, înalt de 7 m., diam. 8 cm. In privinţa calităţii lemnului său este ca al frasinului nostru, dar creşte mai repede, iar sămânţa încolţeşte în acelaş an. El este tot atâta de puţin sensibil faţă de aerul iernei ca frasinul nostru. Din motivele de mai sus, este bine a se cultiva şi în pădurile noastre.

Ord. Labiatifloreae.

Fam. Bignoniaceae.

26, *Catalpa speciosa I. A. Ward.* Până acum a îngheţat de mai multe ori, dar a lăstărit din nou. Ca arbore forestier n'are viitor.

Fam. Scrophularineae

37. *Paulownia imperialis Setz.* Originar din Japonia. Are etatea de circa 20 ani, înalt 4 m., diam. 14 cm. La un exemplar trunchiul a îngheţat în iarna trecută, dar a dat din tulpină mai mulţi lăstari, din care s'a păstrat numai unul, care până în toamna anului curent a ajuns o înălţime de 3 m. şi un diam. de 5 cm. Nu e speranţă de a se lignifica bine până la iarnă învelit însă cred că nu se va usca. Suferind de geruri, nu se poate cultiva în păduri.

Ord. Leguminoase

Fam. ¦Caesalpiniaceae

28. *Gleditschia triacanthos L.* In vârstă de 48 ani înalt 19.5 m., diam. 43 cm. Crescut în amestec cu frasin şi acierinee a dobândit aceiaşi înălţime ca şi aceştia, trunchiul său e curăţat până la o înălţime de 10 m. şi formarea spinilor are loc numai imediat sub coronament. Fructul său serveşte de nutreţ pentru vite, iar rădăcinile sale sunt roase de predilecţie de şoareci. Lemnul său este tare şi mult căutat în căruţărie şi tâmplărie. Are culoarea lămâei şi este dungat cu vine brune. Prin politură ia o culoare foarte frumoasă. La calităţile de mai sus, adăugând şi faptul că nu sufere de geruri având şi o creştere activă, această esenţă, în amestec cu foioasele indigene, ar putea ridica mult valoarea pădurilor noastre. Creşte bine şi in soluri mai proaste.

29 *Gleditschia inermis Mill.* în vârstă de 43 ani, înalt 20 m., diam. 40 cm. Vegetează bine. Deosebirea faţă de precedentul este că n'are spini.

30. *Gimnocladus canadensis Lam.* Originar din Canada. în vârstă de 43 ani, înalt de 17.50 m., diam. 32 cm. Vegetează bine. Sământa sa prăjită se întrebuinţează de cafea; din cauza aceasta el mai poartă numele şi de „Arborele de cafea de kentuck". Lemnul său e greu şi tare. Puetii acestei specii este bine a se planta în amestec cu salcâm şi cu glădiţă, astfel că sub adăpost va creşte bine mai ales în regiunile mai călduroase ale ţării.

Fam. Papilionaceae.

31, *Robinia (Pseudoacacia) monophilla Hort.* In vârstă de 44 ani inalt 19.50 m, diam. 36 cm. Merge bine ; este o varietate a salcâmului obţinându-se prin altoire, dar creşte şi din sământă. Frunzele sale sunt simple. Este bun ca arbore ornamental în parcuri, nu creşte aşa de înalt ca salcâmul.

32, *Robinia (monophilla) piramidalis Hort.* In vârstă de circa 15 ani, se ramifică la 0.50 m. dela sol. înalt 13 m. Are o creştere piramidală, precum indică şi numele său.

33, *Robinia Viscosa Vent.* In vârstă de 29 ani. La noi e numai arbust. Lugerii anuali şi frunzele tinere sunt cleioase Frumos în parcuri.

34. *Salcâmul (Robinia Pseudoacacia L).* In parcul şcoalei de brigadieri, creşte pe un sol reavăn până la umed în amestec cu frasin, ulm, teiu, acerinee, la vârsta de 60 ani, de o creştere în înălţime de 30-35 m. şi un diam. de 35-40 cm. Fusul curăţit de crăci are o lungime de 8-10 metri.

35. *Sophora japonica L.* Originar din Japonia şi China, de 38 ani, inalt 16 m. diam. la 0.90 m. dela sol este de 37 cm. Se ramifică la 1 m. Cerinţele sale de trai sunt ca şi ale salcâmului. Astfel cere lumină, şi creşte repede, îi convine însă solurile mai reavene. Lemnul său este greu, tare şi trainic. Nu suferă de geruri.

36. *Virgilia lutea Michx* Arbust, fără mare însemnătate

37. *Phelodendron Amurense Rupr.* Originar din Japonia, în vârstă de circa 20 ani, înalt 6 m. se ramifică la 0.50 m. dela sol. Se aseamănă cu frasinul. Este uşor de recunoscut, deoarece arborele lasă un miros neplăcut în jurul său.

Ord. Policarpicae

Fam. Magnoliaceae.

38. *Liriodendron tulipifera L.* In vârstă de 27 ani; lungimea fusului său drept este de 12.40 m., diam. 26 c. m. Vegetează foarte bine şi aproape în fiecare an în lunile Iunie — Iulie, — ne delectează cu frumoasele şi mirositoarele sale flori. Ii prieşte solul argilo-nisipos, reavăn, se mulţumeşte însă şi cu un sol mai uscăcios. Lemnul său este fin; la politură nu-şi pierde culoarea sa naturală — brună — din care cauză este căutat de către tâmplari. Este bine a se culiva şi la noi.

Ord. Saxifraginae.

Familia Platanaceae.

39. *Platanus orientalis L.* Arbore în vârstă de 29 ani. înalt. 13.50 m. diam. 34 c. m. Arbore frumos pentru parcuri.

40. *Platanus orientalis L.* In vârstă de circa 25 ani, înalt 10 m. diam. 24 c. m. Amândoi platanii au o creştere activă. Sunt frumoşi pentru parcuri.

Ord. Urticinae.

Fam. Ulmaceae.

41. *Ulmus Americana L.* In vârstă de 43 ani, înalt 12.50 m., diam. 34 c. m. Până acum sămânţa produsă a fost seacă. Are

o creştere repede este bine, deci a se cultiva şi în păduri.

42. *Ulmus campestris latifolia foliis alba variegatis Hort.* In vârstă de circa 30 ani, înalt 10 m., diam. 20 c.m. Are frunze late cu pete albe.

Fam. Simarubaceae.

43. *Ailanthus glandulosa Desf.* In vârstă de circa 40 ani, înalt de 19 m., diam 39 c. m. Vârful lugerilor anuali de regulă nu se lignifică până toamna din care cauză de regulă degeră iarna. Acest arbore nu corespunde în deajuns climei ţării noastre, căci şi în amestec va suferi de geruri, din cauză că are o creştere cu mult mai activă ca speciile indigene.

Ord. Rosifloreae

Fam. Rosaceae

44. *Prunus serotina Ehr.* In vârsta de circa 20 ani, înalt 8 m., dian 13 cm. Ii convine orice sol. Suportă atât lumina, cât şi starea de acoperiş. Lemnul său are aceiaş calitate ca şi cel al nucului american. Cultura sa pe terenuri sărace este remuneratoare.

Speciile cari fac parte din
B. Grupa : Gymnospermae.
b. Clasa : Coniferae.
Fam. : Abietineae,
Gen. : Abies

Răşinoasele de mai jos cari nu sunt provenite din America de nord le voi specifica origina lor. Diam. este măsurat la 1.30 m. dela sol.

1. *Abies concolor Sindl. et. G.* In vârstă de 30 ani, înalt 13.50 m., diam. 29 cm. Vegetează foarte bine, a început să producă conuri, ce stau drept în sus, ca la bradul nostru. Frunzele aciculare, se aseamănă cu ale bradului nostru, dar sunt mai mari.

2. *Abies Nordmaniana S. K.*. Originar din Caucaz, în vârstă de 37 ani, înalt 17 m. diam. 33 cm. Se aseamănă cu bradul nostru. Vegetează bine. Are un lemn foarte trainic. Cultura sa în amestec cu fagul, ar fi bine venită fiindcă creşterea sa este mai activă ca a bradului nostru şi apoi seva porneşte mai târziu, din care cauză nu sufere de geruri de primăvară.

3. *Picea omorica P.* Originar din Jugoslavia, în vârstă de 30 ani, inalt 14-50 m. diam. 24 cm. Arbore frumos pentru parcuri.

4. *Pseudotsuga Douglasi Carr.* In vârstă de 30 ani, înalt 16.50 m., diam. 26 cm. Vegetează bine. Are lemn tare trainic, elastic, de culoare brună, bun pentru construcţii, chiar şi pentru traverse. Cere multă umiditate în aer, pentru aceia este bine a se cultiva în apropierea apelor, în golurile pădurilor de fag, unde este mai adăpostit.

5. *Picea pungens argentea Hort.* In vârstă de circa 35 ani, înalt 13 m., diam. 29 c. m. Arbore excelent pentru parcuri.

6. *Tsuga canadensis Carr.* In vârstă de 30 ani, înalt 9 m. (vârful a fost rupt de zăpadă, dar şi-a format deja altul) diam 18 c. m. Vegetează bine.

Genul Larix

7. *Larix leptolepis Gord.* Originar din Japonia, în vârstă de 25 ani, înalt 11.60 m. diam. 20 c. m. Merge bine, îi place solurile calcaroase, unde ar fi bine a se cultiva, căci are lemn trainic.

8. *Pseudolarix Kaempheri Gord.* Originar din China. In vârstă de circa 25 ani, înalt 6 m., diam. 15 c. m. Se recomandă pentru parcuri, deoarece frunzele toamna, înainte de cădere, iau o culoare aurie. Vegetează bine.

Genul Pinus.

9. *Pinus strobus L.* In vârstă de 39 ani, înalt 22.50. m., diam. 33 c. m. Este deja bine cunoscut.

10. *Pinus ponderosa Dougl.* In vârstă de 33 ani, înalt 15 m., diam. 38 c. m. Nu este pretenţios faţă de sol, numai să aibă umezeală îndeajuns în aer. Lemnul său e tare, fin, bun pentru cherestea. Până la 10 ani creşte încet, după această vârstă, îşi ia o creştere activă.

11. *Pinus rigida Mill.* In vârstă de 27 ani, înalt 11 m,. diam. 26 c. m. Vegetează bine, nu sufere de geruri, dar în primul an trebue adăpostit. Fiindcă este esenţa cea mai puţin pretenţioasă faţă de sol, cred, că ar fi bine, a se încerca cultura sa pe locurile sterile. Lemnul este bun, aproape numai pentru foc.

12. *Pinus Banksiana Lamb.* In vârstă de 20 ani, înalt 10 m., diam. 19 c. m. Deoarece se mulţumeşte cu solurile cele mai sărace şi o înrădăcinare foarte bogată, încâlcită, iar faţă de climă fiind modest este bine a se cultiva în aceste terenuri, unde o altă specie mai preţioasă n'ar putea vegeta.

Fam. Cupressineae

13. *Juniperus Sabina L.* In vârstă de 29 ani, este târâtor pe pământ; frumos în parcuri.

14. *Juniperus virginiana L.* In vârstă de 39 ani, înalt 13 m., diam. 37. c. m. Vegetează bine, are un lemn trainic, creşte foarte bine pe soluri umede nisipoase, dar îi convin şi solurile uscate, ca exemplu avem încercările ce s'au făcut pe câmpia Ardealului (comuna Sabed) unde alte esenţe s'au uscat, dar el vegetează bine. Ii plac solurile calcaroase. Acest arbore deşi de mărimea II-a ar merita mai mare atenţiune la împăduriri, nu numai pentru calitatea bună a lemnului său, dar şi pentru că se cultivă uşor.

15. *Thuya gigantea Nutt.* In vârstă de 38 ani, înalt 11 m., diam. 23 cm. nu sufere de geruri. Are un trunchiu frumos, drept ca şi la brad sau molift, trunchiul său se distinge uşor până la vârf. Fiindcă vegetează bine, se recomandă a se cultiva în amestec şi la adăpostul fagului sau stejarului, pe marginea apelor.

16. *Thuia occidentalis L.* In vârstă de 38 ani, înalt 7,50 m. diam 12 cm. La noi merge bine, suportă atât căldura cât şi frigul, dar ca arbore de mărimea doua n'are importanţă forestieră, ca arbore însă ornamental, va fi totdeauna apreciat.

16 *Biota orientalis End.* Originar din China şi Japonia. De circa 30 ani, înalt 5.50 m., se ramifică dela sol. Arbore de mărimea doua. Sensibil faţă de ger din care cauză la noi se poate cultiva numai in parcuri şi anume ca arbore ornamental.

18. *Cupressus Lawsoniana Mur.* Originar din California. Inalt 8.50 m., diam. 15 cm. Arbore de mărimea I-a, având un lemn trainic, încât se poate întrebuinţa şi pentru traverse. Lemnul său este de culoare albă, fără noduri şi are un miros plăcut. Se poate reproduce şi prin butăşire.

19. Ginko biloba L. Originar din Japonia' de 39 ani, înalt 12 m,, diam. 30 cm. Nu sufere de geruri. Iubeşte solurile reavene, humoase, unde apoi creşte bine. Are un trunchiu drept lemnul său la politură ia culoarea lămâei. Considerând clima ce-i convine ar fi bine a se încerca cultura sa la noi.

Fam. Taxodieae.

20. *Taxodium distichum Rich.* In vârstă de 26 ani, înalt 8 m., diam 17. cm. Acestui arbore îi convin solurile apătoase, marginea apelor. Aci în parc s'a plantat la marginea unui lac, dar ulterior lacul s'a uscat astfel că acum creşterea sa lasă de dorit. In anul trecut s'au plantat în marginea părăului Izvorul mai multe exemplare. Taxodium are un lemn fără pereche. Draniţa sa se zice că durează până la o sută de ani, pentru acest motiv ar fi bine venită cultura sa în partea sudică a ţării noastre.

In parcul Şcoalei se mai află *Pinus Jeffrey* Murr, *Pseudotsuga Douglasii* var. *glauca* Hort,. *Cupressus sempervirens Sequoia gigantea, Cedrus* etc., cari încă sunt tinere precum şi altele *ce* n'au fost încă determinate de subsemnatul.

⁂

Cunoscând avantajele speciilor exotice de mai sus se pune în mod firesc întrebarea: cum am putea răspândi la noi în ţară cultura exoticelor? Răspunsul e uşor de dat, deoarece ştim că la noi există mai multe şcoli de brigadieri, unde exoticele şi în general plantele se cultivă cu o deosebită punctuozitate şi priceperei. Este bine să se oblige direcţiile acestor şcoli ca anual să cultive câte 100 m.^{2} din fiecare specie exotică mai importantă şi apoi ca pueţii corespunzători climei, respective să fie trimişi ocoalelor, spre a-i planta în solul corespunzător cerinţelor specii. In modul acesta s'ar putea crea uşor în ţara noastră câte un arboret de provenienţă americană, japoneză etc.

Sămânţa exoticelor întrebuinţată direct în pepinieră sau în pădure, cum se procedează cu speciile noastre indigene, nu germinează bine şi astfel nu ne putem ajunge scopul, căci sămânţa exoticelor este obişnuită cu altă climă şi în solul nostru nu-şi află condiţiunile de reuşită. In tinereţe fiind foarte sensibile, imediat după germinare se usucă şi pier. In tinereţe afară de temperatură, puieţii mai au novoe pentru o bună reuşită şi de multă umiditate în aer. In scop d'a procura mediul ambiant care le convin, s'au căutat diferite mijloace, prin cari exoticele în tinereţe, atunci când ele sunt plăpânde şi sensibile, să li se procure condiţiuni asemănătoare cu clima ţării lor. Aceasta se poate face în diferite moduri. La Şcoala de brigadieri din Gurghiu, se procedează în modul următor:

Se înfiinţează după necesitate un număr oarecare de paturi calde (răsadniţe) săpându-se o groapă adâncă de 1 m. lată de 0.50 — 1 m. şi lungă de 4 – 5 m. In groapă se depune apoi un strat gros de 25—30 cm. de gunoi de cal, care apoi se nivelează şi se calcă adică se bătătoreşte bine. Pe stratul de gunoi se aşează apoi un pervaz de lemn (scânduri) din care una din laturile sale mai lungi, este mai înaltă ca cealaltă cu 12—15 c.. m. astfel ca celelalte două laturi, cari formează lăţimea pervazului sunt construite în mod înclinat. Partea pervazului care se află mai sus ca suprafaţa solului, se astupă dinafară de asemenea bine cu gunoi. Inălţimea pervazului este de 1 m. adică cu 20—30 c. m. d'asupra solului. Pervazul respectiv răsadniţa se acoperă cu rame, cercevele cu geamuri, cari bine înţeles, după înclinarea ce o are pervazul, vor avea de asemenea o poziţie înclinată. Apoi pentru siguranţa geamurilor, precum şi pentru protejarea vegetaţiei, capacul de geamuri se mai acopere cu un capac sau cu un strat de scânduri.

Se ţine astfel răsadniţa 24 zile, până ce începe a aburi stratul de gunoi, când se aduce şi se răspândeşte pământul fin, sfărămăcios în grosime de 20 cm. după care se seamănă după 1—2 zile sămânţa exoticelor. După sămănare se acopere răsadniţa din nou cu capacul cu geamuri şi apoi cu scânduri şi rămâne astfel acoperită până ce răsar tinerele plante. Pe timp de căldură mare capacul de scânduri se dă la oparte, sau se lasă la loc. Dupăce plantele au răsărit, când timpul este frumos, capacurile de geamuri, se ridică şi se proptesc şi ele; dar când plouă sau este timpul răcoros, totdeauna se aşează pe răsadniţă adică aceasta se închide. In fiecare seară se stropeşte răsadniţa cu apă stătută.

Construirea răsadniţelor este bine să se facă în luna Febr. sau la începutul lunei Martie; mai de timpuriu nu e recomandabil, căci din cauza zăpezii şi a frigului neputându-se îndeajuns îngrijii uşor poate servi ca loc de refugiu pentru şoareci şi pentru diferite insecte, cari odată instalate cu greu se pot stârpi.

Dupăce răsadniţa s'a pregătit în luna Febr.—Mart. după cum am arătat mai sus se seamănă sămânţa după una sau două zile. Nici nu trebuie să amintesc că se înţelege dela sine că trebuie să se ia măsuri pentru a se păstra o deosebită curăţenie spre a se plivi, a se păzi etc.

Cât timp stau puieţii în răsadniţă? Aceasta depinde negreşit de felul speciei. Repicarea puieţilor se face de ordinar după două sisteme. Primul constă din faptul, că puieţii se repică încă în primăvara aceluiaş an.

Acest sistem are avantajul, că sămânţa în aburii calzi ai răsadniţei germinează în grabă şi apoi puieţii răsar repede şi toţi deodată, apoi repicaţi chiar în primăvara aceluiaş an, cresc cu mult mai bine, ca în cazul când sămânţa ar fi fost sămănată direct în primăvară.

Al doilea sistem constă din aceia că pueţii mai sensibili se lasă în răsadniţă 1—2 ani şi numai dupăce s'au obişnuit încetul cu încetul cu clima ceva mai riguroasă, ei şi se repică în pepinieră. Pueţii mai sensibili se cresc aşa dar în răsadniţă 1—2 ani, în care timp necesită bineînţeles o mare îngrijire, deoarece un ger târziu, o rază solară fără importanţă, sau un cosaş, ori altă insectă, uşor îi decimează. Acest al doilea sistem e bine a fi aplicat la sămânţa acelor exotice, cari sunt scumpe sau nu dispunem decât de prea puţină sămânţă.

Repicatul e bine a se efectua, cel puţin pentru răşinoase, până la începutul lunei Maiu. Găurile trebuesc făcute cu plantatorul mai dinainte astfel că îndată ce se scot puieţii să poată fi şi plantaţi.

Puieţii de specii foioase se repică atunci când şi-au format 3 — 5 frunze. In starea aceasta, după ce se udă straturile cu sămănături puieţii se scot cu băgare de seamă şi se plantează în găurile pregătite mai înainte, la o distanţă de 20 cm. între rânduri şi de 16 cm. între puieţi.

Dacă până la începutul lunei Maiu n'am terminat cu repicatul, puieţii aparţinând foioaselor se pot repica până în luna August, dar mai târziu nu este recomandabil a se repica, căci puieţii până iarna, nu se pot îndeajuns înrădăcina şi astfel din cauza gerurilor de iarnă, uşor pot fi desculţaţi (scoşi din pământ)

După ce s'au scos din pământ, se plantează imediat, după care trebuiesc bine udaţi şi timp de 15 — 20 de zile umbriți, astfel ca să se poată obişnui cu încetul cu căldura solară

Intrebuințarea răsadnițelor e recomandabilă, pentru că cu ajutorul lor putem avea o reuşită sigură a culturii exoticelori. Aceasta însă, nu înseamnă că nu putem semăna exoticele şi afară în pepinieră; procentul de reuşită însă, față de scumpetea şi greutatea de-a procura sământa, în cazul acesta aste prea mic. Pe baza experiențelor de mai mulți ani d-arândul, s'a observat că nesămănând exoticele în răsădniță, în primul an pier cel puțin 50$^0/_0$ ceeace este un procent prea mare.

Pentru răspândirea culturii exoticelor pot contribui colegii noştrii trimişi la studii în străinătate. Acolo pot culege datele necesare, de care avem nevoie pentru cultura exoticelor. Locuri sterile, eroziuni sau goluri de ex. în câmpia Ardealului, cari aşteaptă cu nerăbdare se fie puse şi ele în valoare, avem destule. La fel stau lucrurile în ce priveşte pădurile noastre de fag, cari ocupă aproape jumătate din suprafața noastră păduroasă. Până acum fagul n'a prea avut o mare valoare. Avem specii indigene cu cari amestecându-l sau înlocuindu-l am putea ridica valoarea pădurilor noastre de fag. Se pune însă întrebarea, dacă întrebuințând esențe exotice n'am putea ridica şi mai mult valoarea lor. Câteva specii descrise mai sus cred că le-am şi aflat. Ori noi avem nevoe de a înlocui în parte cel puțin fagul, atât din punctul de vedere al diversității speciilor, cât şi al satisfacerei cerințelor comerțului pe viitor.

Prin introducerea plantelor exotice, în multe părți s'a schimbat deja economia casnică a multor popoare şi aşa fiind pentruce nu s'ar putea întâmpla la fel şi cu economia forestieră. Cine nu cunoaşte foloasele şi importanța ce o joacă salcâmul la noi ?! Prin introducerea exoticelor forestiere am putea avea mai multe avantaje, astfel de ex. am obține :

a) Un material lemnos mai variat şi mai bun.

b) Un venit şi o mai mare valoarea pădurilor noastre.

c) Specii cu cerințe mai variate astfel că în fiecare sol, se va putea cultiva esența cea mai potrivită.

Deoarece foioasele se acomodează mai uşor cu clima țării noastre, se vor introduce deci ele în majoritate.

Speciile exotice însă trebuesc astfel alese încât ele să fie în stare să procure sau o mai mare cantitate sau mai bună calitate de material lemnos, ori să nu fie aşa de pretenţioase ca cele indigene faţă de sol şi de climă.

Cu aceasta termin modesta mea expunere asupra modului de cultură şi de vegetaţie al exoticelor din parcul şcoalei de brigadieri din Gurghiu, rezervându-mi însă dreptul d'a reveni mai târziu într'o altă ordine de idei.

Titus Nicoară
ing. silvic

SITUAŢIUNEA GENERALA A PADURILOR DIN BASARABIA PE ANUL 1921—1922

Chestiunea lemnului de foc şi a celui de construcţie a intrat într'o fază foarte acută, în Basarabia, şi de aceea trebuie să ne intereseze în cea mai mare măsură situaţiunea pădurilor din această provincie, în care ele sunt aşa de puţine, faţă de necesităţi, cari sunt aşa de mari.

Suprafaţa pădurilor Basarabiei, care la 1920 era de 240. 441 ha., era în acel an în stăpânirea Statului. Din totalul acesta de întindere, în anul forestier 1920—1921 s'au tăiat din pădurile Statului 3838 Ha. iar din pădurile particulare, 4625 Ha. In total 8463 Ha. In anul forestier următor suprafaţa tăiată s'a micşorat, de oarece din pădurile Statului s'au tăiat 2676 Ha., iar din pădurile particulare 1796 Ha., adică în total, 4472 Ha. Micşorarea s'a datorit pe de o parte faptului, că tăerile nu se mai fac decât cu un anumit control, iar pe de alta, pentru că s'au mai putut aduce pe calea ferată ceva lemne din Bucovina şi Moldova, aşa că s'au mai putut împlini câtva lipsurile, cari erau în această privinţă, în Basabia.

Dintre cele trei judeţe ale Basarabiei, cari se găsesc în adevărata zonă a pădurilor, Soroca, Orhei şi Chişinău, din pădurile Statului s'au tăiat cele mai multe lemne (584 Ha. suprafaţă) în judeţul Orhei, în campania anului forestier 1921—1922. Acelaş lucru s'a petrecut şi cu pădurile particulare, de unde s'au tăiat în aceiaşi perioadă 452 Ha. întindere.

Dacă întinderea pădurilor statului, cari s'au tăiat în perioada 1920—1921 a fost mai mare decât în cea a anului forestier următor, nu tot acelaş lucru s'a petrecut şi cu cantitatea totală de lemn exploatat. Pe când din pădurile statului în 1921—1922, s'a scos mai mult, lucru care se poate vedea în mod comparativ, cu cel scos din pădurile particulare, din următoarele cifre:

Cantităţi, in m³, scoase in anii forestieri:

Felul Pădurilor	1920 — 1921		1922 — 1923	
	Lemn Fasonabil	Lemn de ars	Lemn fasonabil.	Lemn de foc,
1. Statul . .	2230527 m³	134524 m³	2174184 m³	138538 m³
2. Particulare	85678 „	1099848 .	105287 „	256.134 „
Total . .	2313205m³	1233372 m³	2279471 m³	394672 „

Dar afară de aceste cantităţi de lemn, de dimensiuni mari, au mai fost încă şi lemn în crengi sau dimensiuni mici, cari în pădurile Statului au constituit 622 de figuri, a 2 steri fiecare, adică în total, 1244 m³.

In ceia ce priveşte lemnul fasonabil, trebuie să recunoaştem, că în 1920—921, judeţul Chişinău cu pădurile statului venea în prima linie, cu cei 873.545 m³, scoşi din pădure; iar iar în 1921—1922, judeţul Orhei a fost acela, care a stat în fruntea judeţelor de nord, cu cele 712.167 m³. Intrucât priveşte judeţele din sud pe deasupra Orheiului a stat Cahul, cu 967.592 m³ şi în plus 502 m³, de uscături sau lemne de dimensiuni mici.

Pentru pădurile particulare observăm, că lemnul de construcţie a fost mai mult în judeţul Soroca, care vine în fruntea tuturor judeţelor Basarabiei cu cei 86.173 m³. In judeţele din sud lemnul acesta a fost în cantităţi neglijabile, şi aceasta pentru motivul, că în judeţele acestea lemnul tare aproape că lipseşte aşa că el este înlocuit cu lemn moale (salcie şi plop), care nu poate să fie utilizat prea mult decât ca material combustibil.

Majoritatea dintre lemnele din pădurile statului au fost vândute loco-pădure, aşa încât tot costul transportului precum şi ridicarea materialului s'au făcut pe seama cumpărătorilor. Din cauza dificultăţilor cu ridicarea materialului precum şi cu tăerea lui în 1921—922, sumele rezultate şi în lemnul scos au fost mai mici în acest an (8.876.545 lei), de cât în anul forestier precedent, 11.362.128 lei. Diferenţa în minus a fost de 2.485.583 lei.

Dacă luăm, pe judeţe, situaţiuunea încasărilor efectuate pe lemn din pădurile Statului, atunci observăm, că de şi din alte judeţe s'a scos din depozitele silvice mai mult material, cu toate acestea calitatea materialului a fost superioară în judeţul Soroca, unde cifra încasărilor s'a ridicat până la suma de 2.544.770 lei în anul forestier 1921—1922, faţă de cifra minimă, de 144.462 lei, cât a fost în acelaş an, în judeţul Ismail.

La pădurile particulare, în ceia ce priveşte încasările pe materialul lemnos, vedem că sumele din ultimul an forestier sunt mai reduse, decât la pădurile statului. Nu s'au încasat decât 6.111.803 lei, faţă de 77.833.503 lei, cât se încasase în 1920—1921. Făcând raportul la % al acestor încasări din fiecare judeţ, în parte, faţă cu totalul încasat într'un an forestier şi în cel l'alt, avem pentru cele două categorii de păduri cifrele următoare:

	Păduri ale Statului:		Păduri particulare:	
Judeţele	1920—1921	1921—922	1920—1921	1921—1922
1. Hotin	0 7%	3.8%	12.9%	31.9%
2. Soroca	4.8 „	28.6 „	4.0 „	13.0 „
3. Bălţi	12.9 „	19.0 „	7.0 „	17.3 „
4. Orhei	36.5 „	16.7 „	3.0 „	23.5 „
5. Chişinău . . .	4.7 „	6.8 „	2.0 „	10.8 „
6. Tighina . . .	38.2 „	20.4 „	6.4 „	0.8 „
7. Cetatea-Albă .	0.8 „	1.7 „	—	—
8. Ismail	— „	—	—	—
9. Cahul	1.4 „	3.0	0.2 „	2.7 „
Total . .	100.0 „	100.0 „	100.0 „	100.0 „

Din pădurile Basarabiei nu toată cantitatea de lemn a fost scoasă, ci o parte a rămas încă pe loc, neexploatat, fie din cauza lipsei de capital pentru achitarea lui, cât mai cu seamă din cauza greutăţii scosului acestui material din pădure, cei mai mulţi dintre arborii tăiaţi găsindu-se departe de drumurile primitive de exploatare. Din această pricină, în anul forestier 1920—1921, au rămas în pădurile statului încă 40.007 m^3 de lemn cu dimensiuni mari precum şi 2 m^3, de crengi; iar în *1921—1922 au rămas 92.873 m^3, lemn de dimensiuni mari şi 10* m^3, crengi. In pădurile particulare cantitatea materialului rămas este mai mică, ea ridicându-se numai la 5974 m^3, în anul forestier 1920—1921, şi 8125 m^3, în 1921—1922.

Valoarea totală a acestui lemn neridicat, după preţurile anului respectiv este următoarea;

	Anii Forestieri:	
Felul Pădurilor	1920—1921	1921—1922
1. Pădurile Statului	4029982 Lei	3713694 Lei
2. Pădurile Particulare	9023389 „	5582141 „
Total	13053371 Lei	9295835 Lei

Cifrele acestea ne arată, că în anul 1920—21 rămăsese material în valoare mai mare decât în 1922—23, deşi cantitatea a fost inferioară într'un an faţă de cell'alt.

S'a căutat ca să se vadă, cari au fost necesităţile şi cerinţele de lemn ale comunelor urbane şi ale celor rurale şi s'a ajuns la următoarele date:

Felul pădurilor	Anii Forestieri: 1920–1921		1921—1922
1. Pădurile Statului			
a) Au luat comunele urbane	618813 m³	în valoare de	6995041 lei
b) „ „ „ rurale	1199866	„ „ „	5619584 „
c) „ „ „ armata	19338	„ „ „	1384310 „
Total . . .	1838017 m³	„ „	13998935 „
2. Pădurile Particulare:			
b) Au luat târgurile şi com. urbane.	630613 m³	în valoare de	65060642 lei
b) „ „ „ „ „ .	168597	„ „ „	11407939 „
c) „ „ „ „ „ .	28919	„ „ „	2413167 „
Total	828129 m³	„ „	78881748 „
3. Total:			
a) Au luat târgurile şi oraşele . . .	149426 m³	în valoare de	72055683 lei
b) „ „ satele	1288463	„ „ „	17027523 lei
c) „ „ armata	49257	„ „ „	2797477 lei
. . . . . .	2587146 m³	„ „	3288083 lei

Tabloul acesta ne arată, că cerinţele provinciei sunt foarte mari, aşa că întreaga cantitate de lemn fasonabil sau de foc, de 4.677.773 m³, care a fost dată de pădurile Basarabiei în perioadele forestiere 1920—1922, a fost cu totul insuficiente, pentru că 2.587.146 m³, au fost trebuitori numai pentru gospodăriile propriu zise. Dar, pe lângă acestea trebuie să mai ţinem seamă, că mai sunt încă instalaţiunile mari industriale şi căile ferate, cari consumă anual cantităţi enorme de lemn, şi de aceia materialul provenit din Basarabia a fost suficient, aşa că a trebuit să se meargă la depozitele Bucovinei şi ale Moldovei.

Valoarea totală, de 92.880 683 lei, ce a fost socotită pentru întreaga cantitate de material, sau în cifră rotundă 100.000.000 lei a rezultat din preţurile anuale, respective. Dacă am socoti însă această valoare după preţurile anului actual, atunci ea ar fi cel puţin cu încă 50.000.000 lei mai mult, în termen mediu, având-se în vedere urcările necontenite ale preţurilor.

Concluzii.

Din toate acestea vedem, că provincia noastră dintre Prut şi Nistru în ceia ce priveşte silvicultura are nevoie de următoarele;

1. — Un regim de exploatare cât se poate mai restrâns şi cât se poate de riguros, pentru ca în curs de cel puţin patru sau cinci ani să reducem cât mai mult tăierile, pentru că numai astfel vom înlesni regenerarea silvică a Basarabiei.

2. — Replantări de păduri pe suprafeţe cât mai întinse şi pe terenuri' cari odinioară au fost împădurite.

3. — Inlesniri cât mai mari de transport pentru a putea veni materialul lemnos cât mai cu uşurinţă din Moldova sau Bucovina.

4. — De a se reduce treptat combustibilul de lemn de la căile ferate şi instalaţiile industriale din Basarabia, înlocuindu-l cu motorină, cărbuni de pământ şi ţiţei.

5. — De a se fixa preţuri definitive pentrul transportul şi scoaterea materialului din păduri, pentru că în condiţiile de astăzi, de dorinţă de îmbogăţire a locuitorilor, preţurile cresc pe zi ce trece, la infinit, aşa că nu ştim de loc până unde va merge această urcare, şi dacă ea se va opri vre-odată.

Directorul Statisticei din Basarabia.
E. Giurgea

In afară de florile înflorite în luna Iunie, în Iulie mai înfloresc următoarele:

Arbori şi Arbuşti.

Erica vulgaris L.

Caluna. Solisb. Iarbă neagră, Erică, Heidekraut. rozee rar 3 Fam. Ericaceae.

Genista pilosa L. Drog păros, Beharter Ginster. 2. Fam. Leguminoase Papilionaceae.

Myrtus comunis L. Mirt Myrte. 3 Fam. Myrtaceae,

Sambucus ebulus. L. Boz. Zwergholunder, 3 — roze Fam. Caprifoliaceae.

Santolina chamae cyparissus, L. Lemnul Maicei Domnului. Heiligen Kraut 2. Fam. Compositae.

Spiraea hypericifolia. L. Teişor roşu, Johanniskraut, blätt. Spiersstrauch 1. Fam. Rosaceae.

Symphoricarpus racemosus. Michaux, Hurmuz Corale albe, Schneebeere, rozee Fam. Capri foliacea.

Tilia euchlora C. Koch. Teiu verde. Freudiggrüne Linde, 2. Fam. Tiliaceae.

Punica granatum. L. Rodiu, Granat, Granatbaum 1. Punicaceae.

Plante erbacee şi erboase.

Achillea ptarmica. L. Rotoţele albe, Jarbă de strănutat. Weiszer Dorant. r. Fam. Compositae.

Aconitum anthora. L. Omeag galbin. gelber Eisenhut. 2 Fam. Ranunculaceae.

Adenostyles albifrons. Rchb. Cicuraşi. Alpendost. 1. Fam. Compositae,

Agrotis alba, L, Jarba câmpului. Weiszes Straussgras 7—3 Fam. Gramineae.

Allium fistulosum L. Ceapa ciorii. Ceapă lungă. Ceapă de iarnă. Winter Zwibel 3. Fam. Liliaceae.

Althea rosea Cav.
syn Alcea rosea L. Nalbă de grădină. Rujalină, nalbă roşie. Pappelrose. 1 2 3. Fam, Malvaceae.

Althea officinalis. L. Nalbă mare. Nalbă albă. Eibisch, rozee rar 3. Fam. Malvaceae.

Amarantus blitum. L. Stir mic. gem. Albersie. 7. Fam. Amarantaceae.

Amarantus silvestris. Desf. Stir prost. Wilder Amarant. 7. Fam. Amarantaceae.

Amarantus sanguineus. L. Stir roşu. Rispen Amarant. 1. Fam. Amarantaceae.

Anastatica hierochuntica. L. Mâna maicei Domnului, Rosă de Jeriche. Jericho rose 3. Fam. Cruciferae.,

Allium ochroleucum. W. et. Kit. Pur. g. Lauch. 2. Fam. Liliaceae,

Allium sativum. L. Usturoi
Aiu sălbatic.
Aiu de vară. Knoblauch 3 Fam. Liliaceae.

Allium sativum.
var. Ophioscordon.
L.
Don. Usturoi de toamnă. Perlzwiebel. 3. Fam. Liliaceae.

Allium scorodoprasum. L. Aiul şarpelui. Schlangenlauch. 1. Fam. Liliaceae.

Anethum gravedens L. Mărar. Dill 2. Fam. Umbelliferae.

Angelica silvatica. L. Angelina sălbatică. Wald Brustwurz. 1. Fam. Umbelliferae.

Angelica achangelica. L.

Angelica Syn. officinalis. Hoffm. Angelina de grădină, Rădăcina îngerului. Engelwurtz. 3—7 Fam. Umbeliferae.

Arachis hypogaea. L. Alune americane. Erdnuss 2. Fam. Leguminosae Papilionaceae.

Arcitum lappa. L.
Lappa officinalis. All.
Lappa major. Gaert.
Brustur, Lapuc. Klette. 1. purpuri. Fam. Compositae.

Artemisia Absinthium. L. Pelin. bun. Wermut. 2 Fam. Compositea.

Artemisia scoparia. W. et. Kit. Pelin de pureci. Pelin de mături. Bösen Beifuss. 7—4 Fam. Compositea.

Artemisia pontica. L. Pelinițǎ, Pelin mic, Romischer Wermut. 2. Fam. Compositea.

Artemisia campestris. L. Pelin nemirositor. Feld Beifuss. 1—2 Fam. Compositea.

Artemisia vulgariş. L. Pelin negru. Gemeiner Beifuss. 2. Fam. Compositea.

Artemisia annua. L. Năfurică. Beifuss. 2. Fam. Compositea.

Aster alpinus. L. Ochiu boului de alpe. Alpenaster 2. Fam. Compositea.

Astragalus australis. Lam. Piatră linte. Astragal. Tragant. 3 sau 3 2 Fam. Leguminoseae Papilionaceae.

Atriplex hortensis. L. Lobodă de grădină. Garten melde 0. Fam. Chenopodiaceae.

Atriplex **nitens.** Schkur. Lobodă lucioasă de drumuri. Glänzende Melde. 0. Fam. Chenopodiaceae.

Atriplex **latifolia.** L. Lobodă cu frunza lată. Melde. 7. Fam. Chenopodiaceae.

Atriplex **tatarica.** L. Lobodă sălbatică. Tatarische Melde. 7. Fam. Chenopodiaceae.

Avena fatua. L. Ovăs sălbatic. Wind Hafer. 0. Fam. Gramineae.

Avena sativa. L. Ovăs. Hafer. 0. Fam. Gramineae.

Beta vulgaris. L. Sfeclă. Runkelrübe. 7. Fam. Chenodiaceae.

Beta vulgaris. var. Cicla. L. Sfeclă albă Gartenmangold. 7. Fam. Chenopodiaceae.

Beta rubra. L. Sfeclă roşie. Rote rube. 7. Fam. Chenopodiaceae.

Betonica officinalis. L. Vindecea. Jarbă de rană. Zehrkraut. 1. Fam. Labiatae.

Bidens cernua. L. Cârligioară. Nickender Wasserdost. 1. Fam. Compositeae.

Bifora radians. M. Bieb. Jarbă puturoasă. Hohlsame. 3. Fam. Umbelliferae.

Blitum virgatum. L. Fraja tătărască. Erdbeer spinat. 0. Fam. Chenopodiaceae.

Brasica oleracea. L. Conopidă. Carfiol. Karfiol. (Blumenkohl) 0 Fam. Cruciferae.

Brunella vulgaris. L. Busuioc sălbatic roşu, Braunelle violette sau 1. Fam. Labiate.

Bryonia dioica. L. Mutătoare cu poame roşii, Zaunrübe. | 3 – 2 Fam. Cucurbitaceae.

Calamintha nepeta. L. Ismuşioara. Calamintă, Kalaminthe. 1—5 Fam. Labiatae.

Calaminta officinalis Moench.

syn **Melissa calaminta**. L. Isma Pădurilor, Isma de munte. Bergthyman. 1. Fam. Labiatae.

Calendula arvensis. L. Gălbinele, Hilimică, Acker-Ringelblume 2. Fam. Compositae.

Calla palustris. L. Coada smeului. Varza şerpelui. Schlangenkraut. 0. Fam. Araceae.

Cannabis sativa. L Cânepă. Hanf. 7. Fam. Moraceae. cannaboideae.

Campanula medium. L. Clopoţei. Glockenblume. 5 sau rozee. Fam. Campanulaceae.

Carduus marianus. L. Armurariu. Scăeţele Doamnei. Mariendistel. 1. Fam. Compositeae.

Carduus benedictus. L. Ciulin galben. Benedictendistel 2. Fam. Compositeae.

Carduus crispus. L. Ciulin încrețit Krause Distel I. Fam Compositeae.

Carlina acaulis. L. Turtă, Sita zânelor. Wetterdistel. 2-3-I. Fam. Compositeae.

Carlina vulgaris. L. Punga babei. Turtă vulgeră. Gemeine Eberwurtz 2-3. Fam. Compositeae.

Carpesium cernuum. L. Dosnică galbenă. Trotzköpfchen. 2. Fam. Compositeae.

Carthamus lanatus. L. Pinteneogă, Spornblatt. 2. Fam. Compositeae.

Carthamus tinctorius. L. Sofrănaş, Sofran neadevărat. Färber Saflor. 2. Fam. Compositeae.

Capsicum annuum. L. Ardei. Piparcă, Paprică, Paprica. Span. Pfeffer 3. Fam Solanaceae.

Caucalis leptophylla. L. Caucă, copcă umbelată, aricel. Haftdolde. 3. Fam. Umbelliferae.

Caucalis daucoides. L. cu frunza de morcov Möhrenähnliche Haftdolde. 3 Fam. Umbelliferae.

Centaurea amberboi. Lam. Pesmă. Maturică galbenă. Bisamblume 2. Fam. Compositeae.

Centaurea calcitrapa. L. Ghimpe. Scai ghimpos. Distelartige Flockenblume. I. Fam. Compositeae.

Centaurea moschata Willd. Spoitori, Măturică mirositoare. Richende Bisamblume. 3 sau violette purpurii. Fam. Compositeae

Centaurea jurineifolia Boiss. Măturele. Roza Flockenblume. rozee. Fam. Compositeae.

Centaurea phrygia. L. Dioc, Sglăvoc. Gemeine Flockenblume. I. violette. Fam. Compositeae.

Centaurea solstitialis. L. Scai galben. Țintorie solsticia. Sonnenwende Flockenblume. Fam. Compositeae.

Ceratophyllum demersum. L. Brădiş, Coşor, Hornblatt. O. Fam. Ceratophyllaceae.

Chenopodium hybridum. L Spanac porcesc, Talpa gâştei. Unechter Gänsefuss. 7 Fam. Chenopodiaceae.

Chenopodium album. Spanac sălbatic. Gemeiner Gänsefuss. 3. Fam. Chenopodiaceae.

Chenopodium murale. L. Jarba drumurilor. Frunză de potcă. Mauer Gänsefuss. 7. Fam. Chenopodiaceae.

Chenopodium scoparia. L. Mături de grădină. Kochie 7. Fam. Cheopodiaceae.

Chenopodium vulvaria. L. Lobodă puturoasă. Stinkender Gänsefuss 7. Fam. Chenopodiaceae.

Chrysanthemum balsamita. Spilcuțe, Bumbișor, Wucherblume. 2. Fam. Compositeae.

Chondrilla juncea. L. Răsfug. Krümling. Knorpelsalat. 2. Fam. Compositeae.

Cicer arietinum. L. Năut. Kichererbse. liliachi l-violete sau 3. Fam Leguminoaseae Papilionaceae.

Cichorium endivia. L. Cicoare de grădină. Endivie. 5. Fam. Compositeae.

Cicuta virosa. L. Cucuta de apă. Bucinis de baltă. Wasserchierling. 3. 2. Fam. Umbeliferae.

Circaea lutetiana. L. Tilișcă. Jarba vrăjitorei. Hexenkraut rozee. Fam. Oenotheraceae.

Cirsium oleraceum. Crăstăval, Căpușnic. Wiesenhohl. 2. Fam. Compositeae.

Clinopodium vulgare. L. Apărătoare, Somnișor. Wirbeldost. I. Fam. Labiatae.

Conium maculatum. L. Buciniș, cucută. Schierling. 3. Fam. Umbeliferae.

Convolvulus sepium, Volbură de garduri. Zaunwinde. 3. Fam. Convolvulaceae

Cortusa mathioli. L. Ciuboțica ursului I. Fam. Primulaceae.

Crepis paludosa. Moench. Gălbenuș de baltă. Sumpf Pipau. 2. Fam. Composilae.

Crepus pulchra. L. Gălbenuși frumoși. Schöner Pipau. 2. Fam. Composilae.

Crepus tectorum. L. Gălbenuș de zid. Dach Pipau. 2. Fam. Composilae.

Crepus virens. Vill. Sunătoare verde. Grüner Pipau. 2-7 Fam. Composilae.

Crepus biennis. L. Sunătoare bisanuală. Zweijähriger Pipau. 2. Fam. Composilae.

Cuscuta Epithemum. L. Torțiel, Iniță, Quendelsee. I. Fam. Convolvulaceae.

Cuscuta europaea. L. Lipici, Steagul zânelor. Europ. Filzkraut 3—1. Fam. Convolvulaceae.

Cuscuta racemosa. Mart. Torțiel struguratic. Traubige Seide. 3. Fam. Convolvulalceae.

Cuscuta epithymum L. Gălbeaza trifoiului. Părul Sft. Marii. Quendel Seide. 3. Fam. Convolvulaceae.

Cyperus flavescens. L. Căprișor. gelb. Cypergras, 0 Fam. Cyperacea.

Cyperus fuscus. L. Căprișor oacheș. Schwartzbraunes Cypergras. Fam. Cyperaceae.

Datura stramonium. L. Cornuta, Ciuma fetei, Măr ghimpos Stechapfel, 3. Fam. Solanaceae.

Diantus superbus. L. Garoafe-de-munte. Pracht Nelke. 3 sau rozee Fam. Caryophyllaceae.

Dianthus spiculifolius. Schur. Barba ungurului. Feder nelke. 3. Fam. Caryophyllaceae.

Dianthus arenarius. L. Garofea de nisip. Landnelke 1.

Dianthus caryophyllus. L. Garoafă de grădină. Cuișoare. Grasnelke. 1. 3. sau rozee. Fam. Caryophyllaceae.

Dipsacus pilosus. L. Scăiuș. Behaarte kaurde. 3—2, Fam. Dipsacaceae.

Dipsacus silvestris. L. Cârdu sălbatic. Varga păstorului Wild Kardeliliachii Fam. Dipsacaceae.

Dolichos Soja. L. Fasole japoneză. Violete soja. violete Fam. Leguminosae Popilionaceae.

Doronicum austriacum. Jacq. Jarba ciutei. Gemswurtz. 2 Fam. Compositae.

Dracaephalum moldovica. L. Melisa turcească. Mătaciune, Busuiocu stupului. Turkische Melisse. Fam. Labiate.

Drosera rotundifolia. L. Roua soarelui. Sonnentau. 3. Fam. Droseraceae.

Echynops spaherocephalus. L. Rostogol. Ringeldistel. 5. Fam. Compositae.

Epilobium angustifolium. L. Jarba sft. Joan. Răscoage. Sburătoare. Weiden röschen I. Fam. Oenotheraceae.

Epilobium roseum. Schreb. Sburătoare rosa. Epilob rosa. Rosenrotes Weidenröschen rozee. Fam. Oenotheraceae.

Epilobium palustre. L. Epilob de baltă. Sumpf Weidenröschen. I. Fam. Oenotheraceae.

Epilobium parviflorum. Scherv. Răchitică. Kleinblütige Weidenröschen. I. Fam. Oenotheraceae.

Eryngium campestre. L. Scaiul dracului. Spinul dracului. Feld. Manstreu. 5 7. Fam. Umbelliferae.

Eupatorium cannabinum. L. Cânepa codrului. Wasserdost. I. Fam. Compositae.

Euphrasia verna. Rchb. Duntură. Jarba dintelui. Zahntrost . I. rar 3. Fam. Scrophulariacea.

Euphrasia stricta. Host. Dunţură. Floare de ochi. Augentrost. 5. Fam. Scrophulariacea.

Euprhasia officinalis. L. Bureniţă oficinală. Arzneilicher Augentrost. 3 şi lila cu 2. Fam. Scrophulariacea

Euphrasia odontites. L. Dinţură roşie. Rother Zahntrost I. Fam. Scrophulariaceae.

Euphrasia lutea. L. Dintură galbenă. gelber Augentrost. 2, Fam. Scrophulariaceae.

Euphorbia platyphyllas. L. Arin cu frunza lată. Breitblättrige Wolfsmilch. 2. Fam. Euphorbiaceae.

Falcaria rivini vulgaris. Bernt, Dornic, Sichelmöhre. 3. Fam. Umbelliferae.

Filago germanica. L. Firicică, Lânăriţă, Muceziala. Deutsches Schimmelkraut, Filzkraut. 3-2 Fam. Compositeae.

Foeniculum vulgare officinale. All. Molură, Fincen Secărea. Gemeiner Fenchel, chimen dulce, anason 2. Fam Umbelliferae.

Galeopsis ladanum. L. Tapoşnic. Faţa mâţei. Acke Hohlzahn. I. Fam. Labiatae.

Galeopsis tetrahit. L. Lungurică. Cânepă sălbatică Hanfnessel, 1 sau 3.

Galeopsis versicolor. Curt. Sugel galben pestriţ. Bunter Hafnessel 2.

Gentiana cruciata. Ghinţură. Enzură cruciată. Kreutz Enzian. 5. Fam. Gentianeaceae.

Gentiana lutea. L. Enţură galbenă. Gelber Enzian. 2. Fam. Gentianeaceae.

Gentiana punctata. L. Enţură punctată. Punctirter Enzian 2 cu puncte 4. Fam. Gentianeaceae.

Gentiana asclepiadea. L. Lumânărica pământului. Lumânărica albastră. Würger Enzian 5. Fam. Gentianaceae.

Gentiana amarella. L. Amărăluţă. Bitterblat Bitter Enzian 2 Fam. Gentianaceae.

Gentiana campestris. L. Enţură campestră. Feld-Enzian. 5 violett. Fam. Gentianaceae.

Gentiana cruciata. L. Enţură crucită. Kreutz-Enzian. 5. Fam. Gentianaceae.

Gentiana ciliata. L. Enţură încreţită gefransler Enzian. 5 deschis. Fam. Gentianaceae.

Gentiana germania. L. Enţură germană. Deutscher Enzian. 3 cu margina violetă. Fam. Gentianaceae.

Geranium palustre L. Briboi de baltă. Sumpf Geranium, purpur violet. Fam. Geraniaceae.

Geranium pratense. L. Briboi de poiană. Wiesen Geranium. 5 sau violet.

Gentiana pneumonanthe. L. Enţură de plămâni Lungen Enzian 5 cu cinci faşii punctate 7. Fam. Gentianaceae.

Gnaphalium arenarium L. Semenic. Siminoc. Strohblume. 2, Fam. Compositeae.

Gnaphalium leontopedium. Scop. Fam. Compositeae.

Gnaphalium alpinum. Cass. Albunelă, Floarea reginei. Edelweiss. 3-2 Fam. Compositeae.

Gypsophila paniculata, Gipsariţă. Ipcărige. Gipskraut. 3 rozee. Fam. Caryophyllaceae.

Gypsophila muralis. L, Ipsoriţă roşie. Mauer Gipskraut 1. Fam. Caryophyllaceae.

Hardeum murinum. L. Orzul şoarecelui. Mäuse Gerste. o. Fam. Gramineae.

Helìchrysum bracteatum, Willd. Flori de paie, Strohblume. 2. 1. 3. 4. rozee, Fam. Compositeae.

Heliantus annuus. L. Floarea soarelui, Sonnenblume. 2 Fam. Compositeae.

Heliantus tuberosus. L. Napi porceşti. Topinambur. 2. Fam. Compositeae.

Helianthemum alpestre. Jacq. Mălăoaie. Sonnenöschen 2 Fam. Cistaceae.

Helianthemum vulgare. Gärt. Jarba osului. Ruja soarelui, Gemeines Sonnenröschen. 2. Fam. Cistaceae.

Herniaria glabra. L. Feciorică, Jarba surpăturei. Bruchkraut, 2—7. Fam. Caryophyllaceae.

Hieracium umbellatum. L. Jarba vulturelui. Habichskraut. 2. Fam. Compositae.

Holcus halapensis. L. Costrei, — Mohrenhirse. 1. Fam. Gramineae.

Humulus lupulus. L. Hamei. Hopfen. 2 – 7 Fam. Moraceae Camaboideae

Hydrocharis morsus-ranae. Jarba broaştelor, Muşcatul broaştelor. Froschbiss 3 Fam. Hydrocharitaceae.

Hypericum heldos. L, Pojarniţă de balta, Sumpfjohannis Kraut. 2. Fam. Hypericaceae.

Hypericum pulchrum. L. Jarba lui Sf Ioan frumoasă. Schönes Johannes Kraut. 1. Fam. Hypericaceae.

Hypericum montanum. L. Pojarniță de munte. Berg Johannes Kraut. 2. Fam. Hypericaceae.

Hyssepus officinalis. L. Isop. Ysop. 5. Fam. Labiatae.

Inula dysenterica. L.

Pulicaria dysenterica Gaertn. Tătăise. Buruiana puricelui, Ruhr Flohkraut. 2. Fam. Compositae.

Inula germanica. L. Cioroi. Alant. 2. Fam Compositae.

Inula holnium. L. Oman. Jarbă mare. Echter Alant. 2. Fam. Compositae.

Inula pulicaria. L. Puricarița. Flohkraut 2. Fam. Compositae.

Jasione permis. L. Jasionă, Bergjasion. 5. Fam. Campanulaceae.

Juncus effusus. L. Rugină, Tipirig, Piperig, Flatterige ,Binse. 2—4. Fam. Juncaceae.

Lactuca sagittata W. et. kit. Tâlharea. Lăptucă. Lattich. 2. Fam. Compositae,

Lactuca muralis. Fresen. Susai sălbatic. Lăptucă sălbatică. Mauer Lattich 2 Fam. Compositae.

Lasserpitium latifolium. L. Smeoaică, Breitblättriges Laserkraut. 3 rar 1. Fam. Umbelliferae.

Laserpitium prutenicum. L. somnoroasă, Preusisches Laserkraut. 3. Fam, Umbelliferae.

Leontadon hispidus. Potcapul călugărului. Löwenzahn. 2. Fam. Compositae.

Ligusticum officinale Koch ;

Ligusticum levisticum. L. Leuştean, Buriană de lungoare Liebstockl. 2. Fam. Umbeliferae.

Lavandula vera. D. O. Levențică. Lavendel, Spike. 5. Fam. Labiatae

Lavandula officinalis.

Lotus tetragonolobus. L. Dungățea. Lotus roşiu. Spargelerbse. 1. Fam Leguminoseae Papilionaceae.

Lycopodium selago. L. Brădişor, Cornişor. Tannen-Bärlapp. Fam. Lycopodiaceae.

Lycopus europaeus. L. Cervană, Picior de lup, Wolfsfuss 3 cu 1. Fam. Labiate.

Lythrum salicaria. L. Răchitan, Florile zânelor. Weiderich. 1. Fam Lythraceae.

Lythrum vigatum. L. Lemnuşca. Rutenförmiger Weiderich. 1, Fam. Lythraceae.

Marrubium pergrinum. L. Voronică. Voronică. Andorn. 5. *Fam. Labiate*

Mentha aquatica. L. Isma broaştei, Isma apei. Wasserminze. rozee. Fam. Labiate.

Mentha crispa. L. Isma creaţă. Krauminze. rozee. Fam. Labiate.

Mentha piperata. L. Minţă de grădină. Ismă bună. Pfefferminze. 3. rozee Fam. Labiate.

Mentha silveltris. L. Isma sălbatică. Waldmünze. 3. roze. Fam. Labiatae.

Mentha pulegium. L. Busuioc de câmp. Busuiocul cerbilor Flohkraut. purpurii sau rozee rar 3. Fam. Labiate.

Mesembryanthemum crystalinum. L. Gheaţă. Eispflanze. 3. Fam. Aizoceae-Ficoideae

Meum athamanticum. Jaq.

Athamenta meum. L. Brie. Mărar de Munte. Hartblättrige Bärwurtz. 3. Fam. Umbelliferae.

Meum mutellina. Gaertn. Briolă. Chimin de munte. Köpernikel. 1. Fam. Umbelliferae.

Mirabilis Jalpa. L. Barba împăratului, Noptiţa, Jarbă tristă. Wunderblume. 1. 2. 3. sau pestriţe. Fam. Myctaginaceae.

Najas minor. All. Inariţă. Kleines Nixkraut. 7. Fam. Najadaceae.

Narthecium ossifragum. Huds. Tătănească. Beinheil. 2. Fam. Liliaceae.

Onopordon acanthium. L. Scai măgăresc. Pălămidă. Eseldistel. 1. Fam. Compositae.

Oxytropis campestris. D. C. Luntricică. Fahnenwicke. 2. Fam. Leguminoaseae. Papilionaceae.

Parietaria officinalis. L. Parachernită. Grâul potârnichei, Gebräuchliches Graskraut. 7. Fam. Urticaceae.

Passiflora coerulea. L. Floarea suferinţei, Ceasornic. Passionsblume I-rozee-5 Fam. Passifloraceae.

Peucedanum rochelianum. Hmff. Chiminul porcului. Haarstrang. 2 Fam. Umbelliferae.

Pinpinella anisum. L. Anason. Aniş, Anis. 3 Fam Umbeliferae.

Polygonum dumetorum. L. Hrişcă deasă. Heken Knöterich. 3—7 Fam, Polygoneaceae.

Polygonum convolvulus. Hrişcă corcită. Windenartiger Knöterich 3—7. Polygonaceae.

Polygonum hydropiper. L. Piperul baltei. Dintele dracului. Wasserpfeffer. 3. 1. sau 7 Fam. Poligoneaceae.

Polygonum orientale. L Moţul curcanului. Rădăcina şearpelui. Morgenländischer Knöterich. l. sau rozee. Fam. Poligonaceae.

Polygonum persicaria. L. Jarbă roşie. Jarba purecelui' Flohkraut. 1 rozee sau l purpurii. Fam. Polygonaceae.

Polypodium Lanchitis. L. Feregă Scharfer Schildfarn. o. Fam. Polypodiaceae.

Polipodium dryopteris. L. Feregă de gorun. Eichenfarn o. Polypodiaceae.

Polianthes tuberosa. L. Tuberose. Chiperoase. Tuberose. 3. Fam. Amarylidaceae.

Portulaca oleraceae. Jarbă grasă. Portulac. 2. Fam Portulacaceae.

Potentila anserina. L. Coada racului. Gemeiner Gänserich. 2. Fam. Rosaceae.

Potamogeton lucens. L. Broasca apei, Laichkraut. 7. Fam. Potamogetonaceae.

Potamogeton notans. L. Broscăriţa notătoare. Flusskraut. 3—7 Fam. Potamogetonaceae.

Prenanthes purpurea. L. Salata iepurului. Hasenlattich. l. purpurii. Fam. Compositae.

Pteris aquilina. L. Feregă de câmp. Ferega vulturelui. Adlerfarn. o. Fam. Polypodiace.

Rhinanthus alpinus. Bmgt. Creasta cocoşului, Clocotici sunătoare. Klappertopf 2 Fam. Scrophulariaceae.

Rumex alpinus. L. Măcris de munte. Steghie. Alpenampfer. 7. Fam. Polygonaceae.

Rumex conglomeratus. Murr. Măcrişul calului. Măcriş încolăcit. Geknäulter Ampfer 7. Fam. Polygonaceae.

Rumex crispus. L. Dragavei. Krauser Ampfer. 7. Fam. Polygonaceae.

Rumex palustris. Smith. Stevie de baltă. Ampfer 7. sau 2. Fam. Polygonaceae.

Rumex patientia L. Stevie de grădină. Englischer spinat. 7. Fam. Polygonaceae.

Ruta gravedens. L. Rută, Raute. 2. Fam. Rutaceae.

Salsola kali. L. Jarbă sarată. Săricică. Salzkraut. 7-3. Fam. Chenopodiaceae.

Satureja hortensis. L. Cimbru de grădină. Pfefferkraut. lila sau 3. Fam. Labiate.

Scutellaria altisima. L. Gura lupului. Schildkraut. violacee Fam. Labiate.

Sedum maximum Suter. Jarba de urechi, Jarbă groasă. Fetthenne. 2-7. Fam. Crasulaceae.

Sedum acre. L. Jarba acră. Jarba de zid. Mauerpfeffer. 2. Fam. Crasulaceae.

Sempervivum assimile. Schott. Borşişor. Hauswurtz ozee. Fam. Crasulaceae.

Sempervivum tectorum. L. Urechelniţă. Hauslach. rozee sau 1. Fam. Crasulaceae.

Senecio crucifolius. L. Bătătarnica. Cruciuliţă. Kreutzkraut. 2. Fam. Compositeae.

Senecio paludosus. L. Cruciuliţa de baltă. Sumpfkreutz kraut. 2. Fam. Compositeae.

Senecio fluviatilis. Wall. Cruciuliţă de rău. Flusskreutz kraut. 2. Fam. Compositeae.

Senecio nemorensis. L. Cruciuliţa de pădure. Hainkreutzkraut 2. Fam. Compositae.

Serratula tinctoria. L. Gălbinare, Pălămidă. Farber Scharte purpurii. Fam. Compositae.

Sium latifolium. Cosiţel, Bolonel, Merk. 3. Fam. Umbelliferae.

Solanum lycopersicum. L. Pătlăgele roşii. Paradaise Paradiesapfel. Tomate, 2 Fam. Solanaceae.

Solanum melongena. L. Pătlăgele-vinete. Eierfrucht. violette, Fam. Solanaceae.

Solanum nigrum. L. Zârnă. Umbra nopţei. Nachtschatten. Fam. Solanaceae.

Solanum tuberosum. L. Cartofi. Crumpiri. Kartoffel 3 sau violette. Fam. Solanaceae.

Solidago canadensis. L. Sânziană de grădină. Goldrute. 2. Fam Compositeae.

Sparganium ramosum. Hudes. Buzdugan. Capul ariciului. Igelkolben. 7–3. Fam. Sparginaceae.

Sparganium simplex. Hods. Buzdugan simplu. Einfacher Igelkolben. 7. Fam. Sparginaceae.

Stachis germanica. L. Jales german. Deutscher Ziest. purpurii. Fam. Labiate.

Stratiotes aloides. L. Foarfeca bălţii. Wasserage. 3. Fam. Hydrocharitaceae stratitoidea.

Tanacetum balsamita. L. Călăpăr. Calomfir. Frauenminze. 2. Fam. Compositeae.

Tanacetum vulgare. L. Ferega mărginilor. Rainfarn. 2. Fam. Compositeae.

Tajetes erecta L. Budiană, Văsdoajă. Sammetblume. 2·4 Fam. Compositeae.

Teucrium chameadrys. L. Stejărel Dămbeţ, Dumbeţ, gemeiner Gamonder, purpurii rozee rar 3. Fam. Labiate.

Teucrium montanum. L. Sugărel, Dămbeţ de munte. Berg-Gamanter 3·2 Fam. Labiate.

Teucrium scordium. L. Usturoi de lac. Jarbă usturoasă, Lachen-Knoblauch. I purpurii. Fam. Labiate.

Teucrium minus L. Rustişor mic. Kleine Wiesenraute. 2 Fam. Labiate.

Tropaelum majus. L. Condorul Doamnei. Para focului. Floare cu doua cozi. Kapuziner Kresse. 3·I. Fam. Tropaeolaceae.

Thymus vulgaris. L. Lămâioară, Cimbru de grădina. Thymian. rozee. Fam Labiatae.

Typha angustifolia. L. Papură. Rohr Kolben. o Fam. Thyphaceae.

Typha latifolia. L. Papură cu frunză lată. Liesch Kolben O. Fam. Thyphaceae.

Urtica dioica. L. Urzică mare. Grosse Brennessel. 7. Fam. Urticaceae.

Uvularia amplexifolia. L. Ouşor, Knotenfuss. 3·7 Fam. Biliaceae.

Veratrum album. L. Strigoaice, Weisser Germer. 3. Fam. Diliaceae.

Veratrum officinale. Schlecht,

Labadilla officinale Brand, Fam. Liliaceae.

Schoemucaulon officinale A. Gray. Popaz Kapuzine: Samen 3-7. Fam. Liliaceae.

Verbascum thapsus. L. Lumănărică, Coada lupului. Köngskerze. 2 Fam. Scrophulariacee.

Verbascum nigrum. L. Lumănărică neagră, schwartze KönigsKerze. 2 Fam. Scrophulariacee.

Verbascum phlomoides. L. Lumânare. Coada lupului. KönigsLerze. 2 Fam. Scrophulariaceae.

Verbena chamaedryfolia. L. Verbene, Urzicuțe. Verbene. I. Fam. Verbenaceae.

Verbena aubletia. L. Sporici liliac. Lila Verbene. Purpurii iiliadin. Fam. Verbenaceae.

In luna August înfloresc în afară de cei din Iulie

Următori arbori arbuşti şi subarbuşti.

Artemisia Abrotanum. L. Lemnul Domnului, Eberraute. 2. Fam. Compositae.

Hedera helix L., Jederă, Epheu 7 Fam. Araliaceae.

Hedera arborea. L. Jederă de arbor. Baum Epheu. 7. Fam. Araliaceae.

Jasminum officinale. L. Jasomie, Jasmin, 3. Fam. Oleaceae Jasminiodeae.

Nerium Oleander. L. Leandru, Leander. 1—3 Fam Apocynaceae.

Plante erbacee şi ierboase.

Aconitum cernuum. Wulf. Omag. Eisenhut, 5 violacee. Fam. Ranunaulaceae.

Aconitum Moldavicum. Hach. Omag de munte. Gebirge Eisenhut. liliachii sau 5. Fam. Ranunculaceae.

Aconitum napellus. L. Coiful lui Jupiter. Sturmhut, 5 rar 3 Fam. Ranunculaceae.

Aconitum variegatum. L. Omag pistriț. Sturmhut Bunder 5 cu vărji 3. Fam. Ranunculaceae,

Aconitum vulparia Rechb. Omag galben. gelber Sturmhut 2. Fam. Ranunculaceae.

Amarantus caudatus. L. Busuioc roşu, Nasul curcanului. Amarant. 1. Fam. Amaryllidaceae,

Amaryllis lutea. L, Crin galben de toamnă. gelbe Lilie, 2. Fam. Amaryllidaceae.

Apium graveoleus· L. Ţeler, Ţelina, Celer. Sellerie. 3. Fam. Umbelliferae.

Arundo donax. L. Trestie. Pfahrohr. 7—2. Fam. Gramineae

Arundo epigeios. L. Trestie de câmpuri. Landschilf. 7. Fam. Gramineae.

Aster amellus. L. Steliţa. Ochiul boului, Steluţă vânătă. Sternblume. 5. Fam. Compositae.

Atriplex litoralis. L. Căpriţă, Lobodă de apă. Ufermelde. 7. Fam. Chenopodiaceae.

Bidens tripartita. L. Dentiţă. Doi dinţi. Zweizahn. Fam Compositae.

Callitriche verna. L. Stea de apă Drenţe. Wasserstern, 7. Fam. Callitrichaceae.

Callitriche autumnalis. L. Drenţe de toamnă, Herbst Wasserstern. 7 Fam. Callitrichaceae.

Colchicum autumnale. L. Brânduşă de toamnă, Herbstzeitlose. liliachii sau 3. Fam. Liliaceae.

Crocus iridiflorus. Heuff. Şofranel. falsche Herastzeitlose. 5 liliachii. Fam. Iridaceae.

Crocus sativus, L. Şofran, Safran. violet deschis. Fam. Iridaceae.

Cyclamen europaeum. Pânea porcului, Cyclam european Alpenveilchen. I Fam. Primulaceae.

Cynara scolymus L. Anghinar Napi. Artischocke. I violacee Fam Compositeae,

Cynara cardunculus L. Cardon. Cardy I violaceae. Fam Compositeae.

Georgina variabilis Wild Gherghină Fam Compositeae.

Dahlia variabilis Dest Georgină Dahlie 2 3 4 şi pistriţe Fam Compositeae.

Hemerocalis flava L Crin galben Taglilie. 2 Fam Liliaceae

Hemerocalis fulva L Crinul fânului, Herdlilie I·2 Fam. Liliaceae.

Hedysarum obscurtum L Cap de cocoş. Hahnenkopf. I Fam Leguminoseae Papilionaceae.

Hibiscus trionum L Zămoşiţă Studentenblume 2 l Fam. Malvaceae.

Hydrocotyle vulgaris. L. Buricul—apei. Wassernabel. 3 seu l. Fam. Umbelliferae.

Saponaria officinalis. L. Săponele, Odogaci. Seifenblume. rozee. Fam. Caryophillaceae.

Latyrus platyphillos. Retz. Măzăriche. Bob de ţarină. Platterbse. l, Fam. Leguminoase Papilionaceae.

Leontodon autumnalis. L. Capul călugărului. Dintele leului de toamnă. Herbst Löwenzahn. 2. Fam. Compositae,

Linaria minor. In sălbatic mic, Linariţă mică Kleines Leinkraut. 2. Fam. Scripulariaceae.

Linaria vulgaris. Mill. Linăriţă. In sălbatic, gemeins Leinkraut. 2. Fam. Scrophulariaceae.

Lycopus exaltus. L. Cervana. Ciorvană. Wolfsfuss. 3 cu l. Fan. Labiate.

Mimosa pudica. L. Sensitiva, Simţitoare. Sinnpflanze. rozee Fam. Leguminosae. Mimosodae.

Ocimum basilicum. L. Busuioc. Busoioc. Basilienkraut. 3. sau rozee. Fam. Labiatae.

Oenothera binnis. L. Luminiţa noaptei, Nachtkerze. 2 Fam. Oenotheraceae.

Opuntia Ficus Indica. Mill. Broască. Smochin de barbarie. Feigenkaktus. 2. Fam. Cactaceae.

Oryza sativa. Orez, Reis. o. Fam. Gramineae

Panicum italicum. L. Mohor mare. Dughie. Kolbenhirse. o. Fam. Gramineae.

Panicum sanguinale. L. Mohor roşu. Bluthirse. o. Fam. Gramineae.

Panicum glaneum. L. Costrei. Borstenhirse. 2 ruginii. Fam. Gramineae.

Papaver somniferum. L. Mac de grădină. Gartenmohn. 13 violet. Fam. Papaveraceae.

Pastinaca sativa. L. Păstârnac. Păstârnae. Pastinak, 2. Fam. Umbeliferae.

Phalaris canariensis. L. Jarba canarilor. Kanariengras 7. Fam. Gramineae.

Phalox paniculata. L. Brumărele. Flammenblume. l. violete 3. saupatate. Fam. Polemoniaceae.

Phragmitis comunis Trin.

Arunde phragnutes. Stuh Trestie Schilfrohr violacee sau 2 Fam Gramineae

Poplycnemum arvense. L Scârţăitoare. Feldknurpel Kraut 7 Fam Chenopodiaceae

Saccharum officinarum. L Trestie de zahăr. Zuckerrohr 7 Fam Gramineae.

Salicorum herbaceae. L Brâncă Jarbă sărată Glasschmelz 7 Fam Chenopodiaceae,

Sesanum indicum. L Susan, Sesam I Fam Pedaliaceae

Sida abutilon. Fam Pedaliaceae

Abutilon Avicennae Gartn Floarea crucei Ballon malve Pristolnic 2 Fam Malvaceae,

Sorghum vulgare. Fam. Malvaceae.

Holcus sorghum. L Măture Mălai tătăresc Mohrenhirse 7 şi violete Fam Gramineae

Solidago virga aurea Splinuţă de aur, Goldrute 2 Fam. Compositae.

Statice Limonium. L. Limba peştelui, Echter Wiederstoss viol. Fam. Plumbaginaceae,

Xanthium strumarium. L, Scaetele popei, Gemeine Spitzklette. 7. Fam, Compositae.

Zinnia elegans. Jacq. Zinie, Cârciumărese. Zine. 3. 2. lliliachii cărămizi Fam. Compositae.

Zosterà marina. L. Jarbă de mare. Seegras. 7. Fam. Potamogetonceae.

Octombrie

Chrysanthemum indicum. L. Crisanteme, Tufănică. Wucherplume. Chrisanteme 2. 1. 3. 4. Fam. Compositae.

Iosif Brebenariu
Ing. inspector silvic

MISIUNE DE STUDIU IN STRAINATATE

D-nii ingineri silvici **P. Roşescu, V. N. Georgescu** şi **Ef. Petrescu**, trimişi în misiune de studii pe timp de un an în Austria de către Casa Pădurilor s'au înapoiat în zilele acestea în ţară. D-lui inginer subinspector silvic **At. Nedelcovici**, care a avut aceiaşi însărcinare în urma cererei sale s'a aprobat ca până la 1 August a. c. să-şi continuie şi în Franţa studiile sale luând cunoştinţa şi de împrejurările forestiere din această ţară.

Camarazii noştrii, s'au bucurat de o primire plină de curtuazie din partea colegilor austriaci. Toate serviciile inclusiv secţia silvică din ministerul de agricultură şi păduri din Viena le-au înlesnit mijloacele necesare pentru ca timpul petrecut în Austria să fie utilizat în mod cât mai profitabil.

D-l Buchinger, ministrul agriculturei şi al pădurilor căruia în luna Aprilie i-au fost prezintaţi de către d-l consilier ministerial **Ing. Pichler**, şeful secţiunei forestiere mulţumită intervenţiei binevoitoare a d-lui Ing. **V. Sinech Hanisch**, s'a întreţinut afabil cu inginerii noştri silvici interesându-se în deaproape despre bogăţia pădurilor noastre. Şi după ce a luat dispoziţiunile necesare pentru ataşarea lor la diferitele direcţiuni forestiere din Austria, la sfârşitul audienţii le-a declarat; *şi acum d-lor plecând, umblaţi mult, vedeţi şi observaţi cât mai mult, căci numai astfel se poate învăţa ştiinţa forestieră.*

Conform programelor stabilite de direcţiunile respective tinerii noştrii camarazi au avut prilejul de a cunoaşte administraţia ocoalelor silvice, modul cum se fac exploatările, cum se aplică metoadele de tratament, cum se practică diferitele operaţiuni culturale, şi a vizita numeroase instalaţiuni de transport şi pentru industralizarea lemnului.

La sfârşitul campaniei de vară s'au înapoiat în Viena unde au studiat organizaţia administraţiei silvice centrale, dânduli-se în acest scop preţioase lămuriri de către d-l consilier ministerial **Ing. Loero**, noul şef al secţiunei silvice, precum şi de către ceilalţi şefi de serviciu.

In timpul cât au stat în Viena au făcut dese escursiuni în ocoalele silvice din împrejurimi unde au vizitat diverse fabrici de cherestea şi mijloace de transport, precum şi reputata staţiune de experimentaţie forestieră de la **Mariabrunn**, făcânduli-se aici o bună primire de d-l **Ing. Sedlatschek**, directorul staţiunei, precum şi de d-nii **Tschermak**, şi **Schwarz**, şefi de secţiune la această staţiune. Ei au avut ocaziunea de a vizita şi pădurile **prinţului Lichtenstein** de la Neulendorf, unde se practică o cultură raţională, foarte apreciată de specialişti.

Despre studiile şi observaţiile făcute în misiunea lor de studiu, inginerii silvici menţionaţi mai sus vor înainta administraţiei Casei Pădurilor un documentat memoriu.

P. A.

SERBAREA SADIREI ARBORILOR LA OCOLUL SILVIC RADENI BASARABIA

Pentru prima oară la acest ocol, s'a luat de către d-l Şef al Ocolului iniţiativa de a se prăznui anul acesta serbarea sădirii arborilor. Pentru aceasta au fost invitate toate şcolile primare din comunele vecine, împreună cu notabilităţile satelor. La ora 12 după oficierea unui serviciu divin, pentru blagoslovirea micilor puieţi, Dl şef al ocolului *Gr. D. Burda* într'o frumoasă cuvântare, arată scopul cultural al acestei serbări, explicându-le celor 300 de copilaşi rostul şi foloasele mari ce le aduc pădurile. Dl inginer silvic Metodiu Ionescu, caută prin cuvinte înţelese de toţi, să inspire dragostea şi respectul faţă de pădure Arată prin comparaţii frumoase, că după cum într'un om, circulă sânge, tot aşa într'un copac, circulă seva care îi dă viaţă – „Să nu omorâţi un copac din pădure, închee D-l Ing. M. Ionescu căci dacă nu are gură să spună că-l doare, să ştiţi că sufere

Din partea d-lor învăţători a răspuns D-l Iustin Buialsky directorul şcoalei primare din Comuna Părjolteni, care entuziasmează pe copii prin cuvintele. „*Voi, această armată de mâine a neamului, care acum aveţi în loc de arme sape şi hârleţe să faceţi pe această poiană, o mică pădurice care să se asemene cu acea a lui Ştefan cel Mare şi care să poarte numele de Dumbrava Şcolară*". Dl director al Şcoalei primare din Pârjolteni, termină, aducând mulţumiri, D lui Şef al ocolului silvic local din partea tuturor oamenilor din satele vecine, de felul cum a ştiut să organizeze această serbare, care a servit ca pildă tuturor celor cari au fost prezenţi.

După terminarea tuturor cuvântărilor, Dl inginer M. Ionescu pichetă într'o jumătate de oră o pepinieră, de 26/20 metri, în care o echipă de şcolari, după ce li se explică şi li se arată cum se lucrează în pepinieră, o seamănă cu *salcâm* şi *glădiţă* *) A doua echipă a făcut însămânţări directe de salcâmi în rânduri cu sapa ; — iar a treia echipă a săpat gropi pentru plantarea puieţilor în rânduri — După un sfert de oră echipele s'au schimbat în mod alternativ aşa ca micii şcolari, să înveţe cum se lucrează, în cele trei stadii de creare a pădurii.

Elevii lucrau cu bucurie aşezând puieţii în groapă, cu cea mai mare îngrijire şi fiind supravegheaţi de pădurari şi brigadieri — Fiecare din ei şi-au însemnat, câţi puieţi au plantat obligându-se ca peste câtva timp să vină şi să-i plivească de buruienile cari vor răsări cătând a-i copleşi. După terminarea acestor lucrări la orele 5 după amiază, D-nii învăţători s'au despărţit de personalul Silvic într'o atmosferă foarte prietenească promiţându-şi a se întâlni cu toţi la *Dumbrava Şcolară* din când în când, şi a da îngrijiri puieţilor plantaţi într'o poiană de aproape 1 ha ca să se prindă provocând bucuria acelor cari i-au plantat.

In cântece naţionale şi cu steagul tricolor, armata de şcolari se depărtează în amurgul serii, de locul, unde în viitor va fi o mică pădurice, în timp ce personalul silvic mândru de fapta frumoasă, pe care o făcuse se îndrepta spre locul de reşedinţă al ocolului.

Metodiu Ionescu
Ing. Silvic la ocolul silvic Radeni

---

*) Această pepiniera va purta numele de *Pepiniera Şcolară* urmând ca puieţii răsăriţi să se dea şcolarilor din satele vecine.

PADURILE DE STEJAR

Nu este prea îndepărtat timpul cînd Ţara Românească şi Moldova erau renumite prin întinsele lor păduri de stejar.

Codrii de stejar se întindeau din lunca Dunării pe toate văile râurilor şi dealuri până sus la munte, iar în Moldova înaintând de la Galaţi sau pe ţărmul drept al Prutului, trebuia să ai curaj şi să mergi mult prin păduri de stejar până ajungeai la Iaşi sau mai departe în nordul Moldovei.

Atât timp cât ţările româneşti nu au avut linişte şi au fost bântuite de năvălirile barbare şi mai apoi tot timpul celor patru secole de vasalitate sub Turci, poporul român a preţuit pădurile, căci numai în mijlocul lor a găsit refugiu pentru el şi cirezele sale; agricultura era puţin desvoltată şi se părea numai pentru trebuinţele personale.

In urma răsboiului ruso-turc, care s'a terminat prin pacea de la Adrianopol 1829, o nouă eră începe pentru ţările române şi pentru păduri ceasul cel greu al defrişărilor.

In adevăr, prin suscitatul tratat de pace se dă libertate comerţului de cereale din Principate şi atunci pădurile încep a fi defrişate ca să facă loc lanurilor de grâu, care era dus cu carele la schelă (porturile dunărene), unde era schimbat pe mărfurile aduse de corăbierii străini.

Cel mai uşor de defrişat erau luncile, căci acolo solul format din aluvion era mai fertil şi agricultura prospera, dar tocmai în acele locuri erau şi codrii mai frumoşi, stejarii cei mai bine crescuţi.

Lupta începută contra pădurilor a continuat, căci vremuri mai bune erau acum; locuitorii acestor locuri nu mai aveau a se teme că munca lor va fi luată de străinii hrăpăreţi, numai dealungul Dunării mai veneau Turci din cetăţile aşezate dealungul bătrânului fluviu ca să prade satele situate în apropiere.

Proprietarii — boerii — au fost acei ce au defrişat mai mult, mănăstirile n'au avut aşa mult timp, căci la 1864 prin secularizarea averilor mânăstireşti, moşiile cu pădurile aflate pe ele au trecut în patrimoniul statului care deşi rău administrator, totuşi a ocrotit pădurile mai bine ca ceilalţi proprietari.

Numai la 1881 legiuitorul român a făcut un cod silvic, dar prea târziu!

Până acum a fost destul timp ca să se defrişeze foarte mult şi România să devie o ţară eminamente agricolă, dar cu păduri puţine şi într'o proporţie inferioară minimului cerut de 25%.

Delimitarea dela 1864 a făcut iar mult rău pădurilor, căci de cele mai multe ori porţiunea destinată sătenilor a fost acoperită cu păduri, pe cari le-au defrişat apoi şi după un timp oarecare acele locuri au rămas ca râpi, ponoare, ravene etc. terenuri improductive.

Dacă pădurile erau prea multe şi defrişarea lor se impunea pe alocuri, apoi în mersul distrugător şi necontrolat s'a depăşit limita şi acel raport imperativ şi necesar a fost nerespectat şi azi vedem chiar pe agricultorii luminaţi cerând sporirea suprafeţei păduroase.

Dar scopul acestui articol a fost numai puţin atins.

Pădurile de lunci, de câmpie şi coline au fost defrişate, adică tocmai pădurile populate cu stejar pedenculat, ulm şi frasin în arborete pure sau aproape pure.

Suprafaţa pădurilor de stejar s'a micşorat deci foarte mult şi vedem ce s'a făcut cu cele rămase.

Din cauza lipsei, unei conştiinţe forestiere şi a ignoranţei, pădurile au fost brăcuite, păşunate şi incendiate. — Această proprietate considerată mult timp „res nullius" are de luptat continuu cu trei duşmani: păşunatul, incendiul şi exploatarea „în delict".

Toată grija noastră trebuie îndreptată ca să prevenim şi să îndreptăm aceste neajunsuri.

Ţăranul român nu pricepe că pădurea este o cultură ce nu se împacă cu păşunatul vitelor. Chiar crearea de islazuri pentru fiecare sat n'a scăpat pădurile de acest neajuns, căci reaua utilizare a islazurilor, nepregătirea ţăranului, îl face să fie lipsit primăvara de nutreţ şi să alerge cu vitele la pădure.

Incendierea pădurilor la munte de ciobani, cât şi la câmpie, n'are alt scop de cât lărgirea terenului de păşune primii iar pentru cei de la câmpie lărgirea islazurilor, pe care apoi să le are, să fie din nou lipsiţi de păşune şi iarăşi să alerge la Casa Pădurilor cu cereri de învoit vitele la păşunat în pădure.

Pentru remedierea acestor rele, trebue să facem propagandă intensă în masse e largi ale ţărănimii noastre, căutând a o lumina şi învăţa să cultive mai bine ogorul şi să utilzeze în mod raţional islazul comunal, unde să semene nu porumb, ci lucernă şi trifoi.

Exploatările în delict, adică furtul lemnelor se întâmplă mai mult în pădurile situate în apropierea marilor centre şi a satelor.

Pentru remedierea acestui rău, cel mai bun mijloc este de a se face anual exploatări în regie, căutând a vinde pe un preţ redus materialele lemnoase de mică valoare (crăci, aşchii, mărăcini, surcele etc.

Codul nostru silvic este prea indulgent şi judecătorii nu respectă dispoziţiunile codului silvic reducând mult penalităţile prevăzute în concluzii de şeful de ocol şi acest fapt îşi are importanţa sa, contribuind într'o oarecare măsură la reaua stare a pădurilor.

Pentru cruţarea puţinelor păduri de stejar 'ce mai avem, ce bruma au mai răms în urma războiului nimicitor şi a exproprierei trebuiesc luate serioase şi imediate măsuri de îndreptare

Să căutăm să intensificăm producţia lemnoasă, să regenerăm în bune condiţiuni arboretele de stejar, să plantăm toate golurile din păduri, să complectăm lipsurile din regenerările naturale, să facem toate operaţiunile culturale la timp, să oprim cu desăvârşire păşunatul, să aplicăm revoluţiuni lungi care ne dau lemn de lucru cât mai mult, să nu mai exploatăm nici-o pădure fără amenajament, pe care să-l întocmim cu toată seriozitatea cerută şi apoi să-l respectăm.

Numai astfel procedând, muncind serios, metodic, ştiinţific şi încălziţi de idealism, vom putea reface codrii noştrii de stejar.

D. Teodorescu
Inginer silvic Şef de Circumscripţie la Eforia Spitalelor Civile

Sporirea taxelor de transport pe c. f. r. cu 30% de la 1 Mai şi influenţa asupra industriei forestiere

Cu începre dela 1 Mai a, c. tarifele de transport atât pentru mărfuri, cât şi pentru călători s'a sporit cu 30 %.

Pentru un vagon de cherestea ce pleacă din gara Topliţa până la Galaţi, pe o distanţă de 361 km. se plăteau până la 30 Aprilie a. c., următoarele sume:

a) Dacă industria forestieră avea acordat privilegiul încurajării industriei, beneficia de 45 % reducere din tarif, şi deci plătia 4697 lei, adică 235 lei de mc. în care se cuprindea şi cei 50 % surplus special pentru export dacă marfa era declarată pentru export, iar dacă nu beneficia de 45 % reducere din tarif, plătea 7910 lei de vagon adică 395 lei de m.c.

b) Dacă aceiaşi marfă (cherestea) şi pe aceiaşi distanţă (Topliţa Galaţi) nu era destinată pentru export, ci pentru interior, societăţile care aveau reducere de 45 %, plătiau 3131 lei pe vagon de 10.000 kgr., adică 157 lei de mc., iar dacă nu beneficiau de reducerea de 45 % plătea 5273 lei, adică 263 lei de mc.

Cum pe deoparte majoritatea cherestelei de brad ce soseşte la Galaţi e destinată exportului şi cum pe de altă parte, aproape toate industriile forestiere se bucură de reducerea de 45 % din tarif, cu începere dela 1 Mai costul unui vagon de cherestea de 10 tone destinat exportului dela Topliţa la Galaţi, nu va mai fi de 4697 lei ci sporit cu 30 % adică se va plăti 6104 lei de vagon, deci 305 lei de mc, în loc de 235, adică 70 lei de mc. mai mult.

Dacă reflectam la o societate forestieră, care se află la Nehoi — Buzău, deci la o depărtare de 205 km. până la Galaţi şi unde îşi exportează lemnul, vedem o diferenţă de tarif raportate la acelaş vagon de cherestea, reperată la 205 km. în loc *de 361 km.* plătia 3365 lei, adică 108 lei de m. c. iar azi plăteşte 219 lei de m. c. pe când dela Topliţa se plăteşte 305 lei de mc.

Deci fabricantul din Nehoi-Buzeu e mai privilegiat la transport ca cel din Topliţa cu 86 lei la mc. deci o diferenţă de 86 lei de m. c.

— Fabricantul din Tg.-Mureş, care are de parcurs până la Galaţi 460 km. va plăti azi 355 lei de mc., deci mai mult faţă de cel din Nehoi, azi cu 136 lei mai mult la mc.

— Fabricantul din Cernăuţi, care are de parcurs până la Galaţi 541 km., va plăti pe mc. 407 lei, deci va plăti mai mult faţă de cel din Nehoi cu 188 lei de mc.

Deci se pune întrebarea, pot industriele forestiere situate la 360 km. (Topliţa), 460 km. (Tg. Mureş) 541 km. (Cernăuţi) departe de Galaţi să stea la concurenţa cu industria forestieră de la Nehoi, situaţi la 205 km. de Galaţi?

* * *

Pe de altă parte *lemnul brut în trunchi de brad*, care în nici un caz nu se bucură de reducere de 45 % pe c. f. r., ş care ar fi destinat exportului, pe distanţa Topliţa-Galaţi, adică de *361* km. se plătia până la 1 Mai *2132* lei de vagon, adică **107** lei de mc., iar dacă nu era declarat ca destinat exportului, ci pentru interior se plătia 1421 lei de vagon, adică **71** lei de mc. Azi cu sporul de 30 %, se plăteşte pentru un vagon de trunchiu destinat exportului şi pe aceiaşi distanţă 2771 lei, adică *138 lei* de mc. şi pentru cel nedeclarat pentru export 1847 lei de vagon, respectiv 92 lei de mc. pentru o distanţă de 361 km.

Şi dacă reflectăm prin comparaţie iarăş la Nehoiaş, (Buzău) care e numai la 205 km. de Galaţi, vedem că această societate plătia până la Galaţi 1035 lei de vagon, adică 52 lei de mc. iar azi cu sporul de 30 % va plăti 68 lei de mc.

Şi atunci se explică de ce soc. *Göetz Foresta* poate a-şi transporta o bună parte din materialul brut dela Nehoiaşi la Galaţi cu 68 lei mc. pe care apoi fasonând-ul în fabrica de cherestea din Galaţi, ne declarând desigur că *trunchii de brad* nu-i transportă la Galaţi pentru export, ci pentru interior (debitândul în fabrica d-lor din Galaţi) *pentru ca apoi fasonat să ia drumul exportului.*

Inţelegem câtă jertfă face statul numai pentru aceste societăţi, numai din diferenţa ce încasează din transportul pe c. f. r. între marfa fasonată (cherestea) şi marfa brută (trunchi), faţă de alte industrii forestiere similare situate la 361 km., 460 km., 541 km., deşi valoarea mărfei (cherestea) este cam aceiaşi în portul Galaţi.

Azi acelaş lucru se petrece şi în Ardeal căci dela Topliţa la Arad, nu se mai transportă în cantităţi mari lemnul în plute pe Mureş, ci în vagoane pe c. f. r. căci costă cu 62 lei la mc. mai ieftin pe c. f. r. ca plutibil. Iată deci unde ne duce, diagrama transporturilor de cherestea şi lemn pe c. f. r., ceiace va necesita o revizuire, la care vor trebui consultaţi şi Inginerii silvici, dacă nu dorim a înregistra un dezastru financiar şi pentru c. f. r., în noua formaţie de autonomie, când în consiliu de ad-ţie nu s'a prevăzut nici un singur loc pentru inginerii silvici, deşi pădurile ocupă azi peste 7· milioane h. din suprafaţa ţărei noastre.

In fine *lemnul de construcţie şi cioplitură*, nici în interior şi nici pentru export nu beneficiază de reducerea de 45 $^0/_0$ pe C. F. R.

Dela Topliţa la Galaţi pentru un vagon declarat la export înainte de 1 Mai se plătia 5020 lei, adică 251 lei de mc, iar azi se plăteşte 6526 lei, adică 326 lei de mc., iar pentru un vagon destinat în interior să plătia 3380 lei vagonu, adică 169 lei de mc., iar azi se plăteşte 4394 lei, adică 220 lei de mc.

M. P. Florescu
Inginer inspector silvic

Centenarul Şcoalei de Ape şi păduri dela Nancy şi congresul internaţional de silvicultură de la Grenoble

In luna Iulie va avea loc sărbătorirea Centenarului „Şcoalei de Ape şi Păduri dela Nancy".

Acest eveniment este cel dintâi în felul lui şi pentru noi silvicultorii are o deosebită însemnătate.

Sunt o sută de ani *de când primii cunoscători în ale pădurii s'au gândit să înveţe urmaşilor lor ştiinţa aceasta nouă, care era menită să facă atât de însemnate progrese.* Lorenz, Parade, Nanquette, Demontzey *au urmat şi graţie acestor inteligenţe vii şi energii considerabile, an cu an cunoştinţele au sporit. La eforturile silvicultorilor francezi s'au adăogat acelea ale elveţienilor, austriacilor, germanilor, englejilor şi in urmă ale americanilor de nord şi astfel această ştiinţă care se ocupă de una din cele mai importante bogăţii hărăzite de natură şi brăcuite de om, a trecut dela Europa la America şi acum, mai departe, spre celelalte continente.*

La şcoala dela Nancy încă din 1922 s'a hotărât ca în fiecare *an să se pregătească în mod special o serie de elevi destinați anume pentru colonii.*

Din 26 de elevi din promoția 96-a, cinci sunt acum răspândiți în coloniile franceze, și lucrează cu entuziasm și sârguință la explorarea pădurilor virgine ce conțin esențe prețioase ca: palisandru, acajuul și altele, bogății imense ce nu sunt puse încă în valoare.

Grație devotamentului profesorilor, în fiecare an se face un pas mai departe.

Peste tot putem vedea rezultatele prețioase a o sută de ani *de muncă continuă. Păduri amenajate ce dau lemn de valoare, pășuni îmbunatățite, torenți ce amenințau sate și orașe, sunt stinși și în locul unde pământul se dărâma sub influența nenorocită a apei, vedem născând o vegetație tânără.*

Pe locurile pe cari fără intervenția silvicultorilor n'am fi avut de cât trista înfățișare a râpilor, vedem înviorătoarea verdeață a pădurilor.

O sută de ani *de muncă spornică vor fi sărbătoriți anul acesta la Nancy, și ne simțim datori să aducem omagiile noastre respectuoase și pline de recunoștință devotaților predecesori datorită cărora silvicultura este astăzi, spre binele omenirei, — una din științele ce-i aduce servicii mari.*

Pentru a se da o mai mare însemnătate acestui eveniment, guvernul francez în înțelegere cu „Touring-Club de France“, *a organizat un mare congres internațional de silvicultură ce va avea loc în Iulie 1925 la Grenoble, un mare centru cultural. Centenarul va fi sărbătorit între 16-20 Iulie, la 22 deschizându-se congresul*

După câte se poate vedea din programul provizoriu, trimis de comitetul de organizare, se vor desbate chestiunile cele mai interesante atât din punct de vedere technic, cât și din punct de vedere legislativ, comercial și industrial.

Programul hotărăște deschiderea congresului pe ziua de 22 Iulie și închiderea în ziua de 30. Ședințele de lucru vor fi însoțite de proecțiuni cinematografice și complectate cu excursii.

Pentru ca acest congres să fie și mai interesant Touring-Club de France, care este o puternică societate de turism numărând peste 100.000 de membri, a organizat o frumoasă excursie în auto-care, dela Grenoble la Nice și înnapoi.

In această plimbare congresiștii vor avea ocazia să străbată *masive păduroase importante, satisfăcând astfel și gustul celor mai dornici de cunoștințe noi.*

Programul detaliat se va fixa în primele zile ale lunii Iulie, manifestațiuni și serbări suplimentare fiind încă de pe acum în vederile comitetului de organizare.

Congresul va cuprinde opt secțiuni și anume:

Secțiunea I, Legislație.

„ II, Comerțul lemnului. — Statistica producției forestiere.

Secțiunea III, Intrebuințarea lemnului.—Materii de înlocuire.

Secțiunea IV, Sporirea producției. — Amenajament, silvicultură, împăduriri.

Secțiunea V, Torenți, ghețari, avalanșe, pășuni de munte. Dumbrave.

Secțiunea VI, Lemne coloniale.

Secțiunea VII, Protecțiunea naturii, faună, floră.

Secțiunea VIII, Cartea și presa.

Pentru a pune la curent pe colegi noștri dornici de a lua parte la acest congres, cu condițiunile de înscriere, credem necesar a da o traducere a câtorva articole din regulamentul Congresului

Art. 3. — *Congresul se compune din membri francezi si streini din toate țările. Ei se împart în membri* activi *și membrii* asociați. *Orice persoană care dorește să facă parte din Congres în calitate de membru* activ *trebuie să adreseze o cerere prezidentului Comitetului de organizare, la sediul social al „Touring-Club de France 65, avenue de la Grande. Armée, Paris (XVI-e) indicând secția în care dorește să urmeze în deosebi lucrările.*

Cererea trebue sa fie însoțită de un mandat poștal de 50 franci (francezi), suma cotizației.

Societățile, sindicatele și în general orce asociații pot să facă parte din Congres și să trimeată delegați, cotizația de membru activ trebuind să fie plătită pentru fiecare delegat în parte

Pot deasemenea să participe la congres în calitate de membru asociat, *persoanele din familia unui membru al Congresului, plătind o cotizație ce e fixată la 35 franci (francezi).*

Art. 4. — *Membrii activi sunt înscriși la Congres și primesc o carte personală, ei au dreptul:*

1^0. La accesul sălilor de conferințe și de reuniri.

2°. La trimeterea gratuită a dării de seamă și a tuturor celorlalte publicațiuni emanând dela congres.

3°. La un bon la Expoziția din Grenoble.

4°. La diverse avantaje ce vor fi ulterior arătate: recepții facilități de transport, excursiuni cu preț redus, etc.

Membrii asociați primesc de asemenea o carte care le permite să asiste la ședințele congresului, de a lua parte la recepții și excursiuni, să beneficieze de un bon al Expoziției dela Grenoble și de facilități de transport.

Cheltuelile pentru excursii nefiind cuprinse în cotizații, fiecare membru activ sau asociat va trebui să plătească separat cota-parte fixată pentru excursiunile ce doresc să urmeze.

Art. 17. — *O dare de seamă „in extenso" a lucrărilor congresului va fi publicată sub îngrijirea T. C. F.*

Comitetul executiv va putea să ceară și la nevoe să impună autorilor rapoartelor și comunicațiunilor, reduceri sau suprimări; el va putea în orice caz să le facă din oficiu cu scopul de a limita întinderea raportului general.

Art. 18. — *Toate documentele relative la congres trebuesc să fie adresate domnului secretar general al congresului la sediul asociației T. C. F. 65, vreme dela Grande-Armée, Paris XVI-éme.*

Guvernul francez a făcut și o intervenție pe cale diplomatică, trimeasă diferitelor state din lume, pentru a delega reprezentanții oficiali la acest congres.

Cum importanța congresului și Centenarului școalei de la Nancy este netăgăduită, nu ne indoim că și țara noastră va fi bine reprezentată prin tehnicieni distinși și cât mai mulți.

G. Moșandrei
Ing. silvic.

PROBLEMA ISLAZURILOR

Sacrificiile făcute de proprietarii forestieri oricari ar fi — cedând din suprafețele lor (cu prețuri de faliment) importante întinderi pentru islazuri, sunt cunoscute. Dacă, însă, prin aceasta s'a rezolvat problema pășunatului, rămâne de văzut. Și noi zicem că nu s'a rezolvat, fiindcă din câte cunoaştem — nu am văzut nici un articol, în legea islazurilor comunale, prin care să se stabilească *maximum de vite ce poate ţinea o gospodărie rurală, avizată la islaz comunal.*

Or, această dispoziţiune, ce ar fi fost imperios necesar să existe, dar mai cu seamă să se aplice efectiv, lasă deschisă chestiunea islazurilor, în mod integral.

Pământul este atât cât îl cunoaştem din statistici, fiind reprezentat în kilometri pătraţi, sau în hectare. Acesta nu sporeşte de loc, în suprafaţă, aşa că întrebarea ce se desprinde e următoarea: care e situaţia de azi, dar mai cu seamă, care va fi situaţia peste 3—4 ani, în raport cu cea de acum 6 ani, când numărul capetelor de vite erà cu 50—80°/₀ mai mic? Cum pot fi hrănite vitele cari sau prăsit, din moment ce islazurile constituite — cu sacrificii destule — nu mai snnt încăpătoare?

Statistica anului 1919 arată, că regatul nou cuprindea 8.100.000 oi şi capre, iar în 1923 acestea reprezentau 14.735.000 capete, adică cu circa 80°/₀ mai mult. Cornutele erau în 1919 — după statistică — 4.633.000 capete şi în 1923 au fost 6.473.000, adică cu un spor de circa 50°/₀. Or, de atunci şi până acum — în interval de 3 ani — cu siguranţă că numărul vitelor a crescut, iar peste 3—4 ani, ar urma să se vină cu o nouă expropiere, pentru lărgirea islazurilor actuale, cari — după cum am arătat — deja nu mai sunt încăpătoare.

Prin urmare nestabilindu-se legalmente numărul maximum de vite, admisibil pentru o gospodărie, s'a lăsat să se acrediteze pe alocuri ipoteza, că atunci când ar mai fi nevoie de islaz se va proceda după cum s'a mai procedat, adică: expropierea.

Iată deci, ce înseamnă „abuzul de expropiere", abuz ce s'a făcut de 3 ori, în interval pe 6 ani.

Dacă, însă, ar fi cumva trecut — în legea islazurilor comunale — numărul de vite permis la păşune, se dovedeşte că în zadar a fost prevăzut acest articol, fiindcă până acum, cel puţin n'am auzit să se ia vre-o măsură, de vre'un fel oarecare — pentru a limita numărul vitelor într'o gospodărie.

Arătăm, că deşi încă proaspăt mormântul pădurilor decimate, pentru islazuri, sunt localităţi în cari vitele — înmulţindu-se considerabil — aceste islazuri au devenit insuficiente. Chestiunea aceasta este de o covârşitoare importanţă; ea trebuie semnalată organelor de resort şi credem că pe cale de deciziune s'ar putea impune o stăvilire a poftii crescătorilor, de a'şi înmulţi turmele ori cirezile la infinit, pentrucă pe urmă să se plângă de lipsa islazurilor. Trebuie înţeles că s'a terminat cu exproprierile, fiindcă a venit şi timpul — şi încă de mult — să se termine.

Crescătoria de vite poate fi concepută, în limitele existente ale suprafeţelor de păşune.

Dacă se trece peste acest elementar principiu, se căşunează un rău general şi pentru prevenirea acestui rău, am arătat cele de mai sus.

Horia Manole

PLANTAŢIILE DE SALCAM

Pe zi ce trece, se scumpeşte, atât lemnul de construcţie cât şi cel de foc. Săteanul ca şi orăşanul, şi pe deasupra şi calea ferata, de când cu scumpirea enormă a cărbunilor, consumă tot mai multe lemne.

Pe de altă parte, codri negri, întunecoşi — podoaba dealurilor şi a munţilor — cad pradă toporului nemilostiv, luând apoi drumul spre alte ţări străine, pentru ca în urmă să ni se înapoieze tot nouă lemnul, prelucrat sub formă de mobilă, instrumente muzicale, etc, cu preţuri înzecite bine înţeles.

In zadar se zbat specialiştii — înţelegători ai răului ce se face prin distrugere — fără a se întrevedea posibilitatea unei imediate refaceri, fie şi numai parţiale; şi în zadar arată consecinţele funeste, ce decurg din această distrugere pentru agricultură.

Intr'adevăr, nu-i privelişte mai tristă, de cât aceea pe care ne-o oferă coastele, până mai eri purtătoare de codri seculari, iar astăzi pleşuve şi care devin tot mai neproductive, an de an odată cu săparea făgaşelor ce contribuiesc la degradarea luncilor, prin depunerile de bolovani, pietriş sau de pământ inert din subsol.

Evenimentele din urmă şi războiul în special — operă distructivă prin excelenţă — n'au făcut decât să agraveze situaţia. Apoi însăşi proprietarii, unii poate din nevoia de a-şi mai adăoga ceva la venit, iar alţi dintr'un calcul rău înţeles de a prinde ceva mai mult, decât puteau lua la expropiere ca păşune, ori ca pădure comercială, proprietarii însăşi au început o exploaotare rapace a pădurilor.

Dacă acesta este răul, să vedem acum care ar fi remediul. A opri consumul lemnului este imposibil; nevoea elementară ignorează îngrădirile artificiale. Şi după cum nu-i cuminte, nici folositor, a opune curentului zăgazuri, ci din contră trebue a i se netezi calea prin îndepărtarea ori-căror obstacole, care n'ar face de cât să se acumuleze toată, ca distrugerea să fie apoi şi mai mare, tot aşa trebue să luăm măsuri -să anihilăm sau cel puţin să micşorăm propagarea în voe a răului,

Dar s'ar putea spune: da, e uşor silvicultorului, care are pădure la dispoziţie, să spună că trebuesc cruţate padurile, dar ia să-l vedem şi pe D-sa ameninţat de lipsa de lemne, în pragul iernii!

Nu, nu-i chip; atâta vreme cât nu se va inventa vre-un alt combustibil mai eftin şi la îndemână, rămânem avizaţi tot la combustibilul vegetal al pădurilor.

Trebue însă să punem în aplicare preceptele ştiinţi pădurilor, care converg toate către principiul: *exploatare, fără primejduirea isvorului însuşi.*

In acest scop, trebue ca exploatarea pădurilor existente să fie făcută în mod raţional, spre a avea putinţa venitului susţinut.

In al doilea rând trebue să luăm în serios chestiunea plantaţiilor şi în special a celor de salcâm.

Plantaţiile însă; cer neapărat o altă mentalitate a celor mulţi. Trebue deci făcută educaţia sătenilor, în sensul de a-şi înfrâna apucăturile rele, de distrugere, directă, sau prin păşunat.

Inţelegem nu educaţia teoretică, nici aceia prin legi. Avem şi aşa destule legi bune, care totuşi nu se respectă. Ci în diferite ocazii, la cercuri culturale, conferinţe administrative specialiştii să fie chemaţi a-şi spune cuvântul, pentru a se trece apoi dela cuvânt la lucru. Să se planteze marginile drumurilor, terenurile râpoase, cum şi părţile slabe ale celor de cultură şi din islazurile comunale, a căror folosinţă azi este nerentabilă.

Să se explice apoi copiilor de şcoală de cât de mare folos este un arbore, prin umbra, prin frunzarul, prin lemnul său, pentru foc sau pentru lucru şi de cât de mare folos este un grup de arbori, ori o pădure, unde vegetaţia prosperează altfel, la adăpost de vânturile mari şi unde şi aerul este altfel şi pământul are altă reveneală.

Se ştie doar de toţi importanţa pădurilor pentru agricultură, şi mai ales se ştie că în regiunile păduroase ploile sunt mai dese şi mai abundente.

Şcolile ar trebui să-şi aibă o sărbătoare a plantării arborilor, o sărbătoare care ar putea fi — de exemplu — ziua de 9 sau de 15 Martie. Pe de altă parte, toţi gospodarii să fie obligaţi a-şi planta capetele ogoarelor dinspre drumuri.

Ştiind săteanul, că el personal, ori copilul sau o rudă a lui apropiată, s'a străduit şi a plantat pomul, îi va fi milă, şi nu-l va mai distruge poate.

S'ar obişnui lumea cu plantaţiile, făcându-se şi *educaţia simţământului de respect pentru munca altuia.*

Că lucrul este posibil, nu încape nici o îndoială ; avem toate elementele : timp, braţe şi materia — pământul.

Sunt destule terenuri improprii altor culturi agricole, atât în „analoagele" dela 1864, cât şi în islazurile comunale vechi şi noui.

In multe regiuni nisipoase ale Germaniei, se observă ordinea şi în rânduirea copacilor unei păduri. Observând mai de aproape, constaţi că imensa pădure de acolo nu-i decât rezultatul muncii omenirii — pentrucă peste tot sunt plantaţii de salcâmi.

Acelaş lucru se vede în nisipurile Alföldului Ungariei, cum este de exemplu la Kecskemet. Cine-i acela care, având ocazia să treacă pe la Domeniul Coroanei Sadova, n'a admirat frumoasa plantaţie de salcâmi, cu ajutorul căreia o bună parte din nisipurile sburătoare — care erau un pericol, veşnic ameninţător pentru regiunile fertile dimprejur — au fost definitiv furate pe o întindere de peste opt-sute ha.

Cât este de folositor salcâmul nu mai este nevoie d'a insista. El creşte repede, şi dă un lemn tot aşa de bun de foc, ca şi pentru construcţie. Se pot face din el grinzi, piloţi şi chiar doage. Imprejmuirile din spărtură de salcâm durează deceni întregi.

In monografia Domeniului Sadova, la partea ce se ocupă cu Domeniul forestier, D. Gh. Pepovici, [1]) la capitolul „Amenajamentul„ spune între altele :

„Pentru pădurea din luncă [2]) s'a adoptat regimul codrului regulat Regenerareaa se face prin tăeri de însămânţare. Revoluţiunea este de 80 ani.

„Pentru plantaţiunile de salcâm s'a adoptat regimul crângului simplu, cu o revoluţie de 5 ani, pentru producţiunea haracilor de vie şi crângul compus cu o revoluţie de 30 ani în vederea producţiunii lemnelor de construcţie„. Tot D. Popovici ne spune că mia de araci de salcâmi se vindea pe atunci (1906) cu 40 lei, iar lemnul de foc cu 35 — 40 le stânjenul dublu.

Dar nu numai pe locurile slabe, ci şi pe terenuri mai bune din punct de vedere calitativ cultura salcâmului este rentabilă. Aşa de pildă — D. Petre Antonescu [3]), în urma unui studiu făcut în vederaa regenerării pădurii Obileasca, din jud. Ilfov, la capitolul: „Calculul rentabilităţii„ ne arată că :

„Cheltuiala plantaţiei unui ha. de pădure este astăzi mare; ea se urcă în cazul de faţă la 4883 lei la ha. Totuşi, având în vedere marea creştere a salcâmului, calitatea excelentă a lemnului care posedă o notabilă proporţie de lemn de lucru chiar la vârsta relativ tânără de 15 ani ; ţinând seama afară de aceasta de lipsa de păduri în regiunea despre care vorbim şi

---

1) Monografia Domeniului Coroanei Sadova, din jud. Dolj de Gh. Popovici, Şeful Regiei,—Tip. Gutenberg Bucureşti 1906.

2) Pădurea din lunca Jiului, compusă in special din stejar pedunculut, apoi ulm, jugastru, etc.

3) Plantaţiunile de salcâm şi rentabilitatea lor. — Revista Pădurilor Ianuare 1925.

de necesităţile de material ale populaţiunii rurale respective, dovadă că în trupul de pădure Obileasca dublu-sterul de lemne de foc în genere strâmbe, se vinde astăzi cu 400 lei, preţ care, după toată probalitatea se va spori, materialul lemnos ce de aci înainte se va pune în vânzare, în loc de stejar pendunculat va va fi salcâm, din care se va putea scoate şi lemn de lucru, lucrarea de împădurire va fi rentabilă".

Mai departe D-sa calculează din plantaţia de salcâlm la 15 ani, 150 steri lemne de foc la ha., socotit a lei 180, sau la 28.000 lei, crăcile şi vârfurile dându-se lucrătorilor drept preţ al tăiatului şi fasonatului.

Din exces de prevedere D. Antonescu socoteşte venitul net pe ha. la minimum 25.000 lei.

Făcând calculul mai departe, D-sa ajunge la concluzia că, socotind numai cheltueala plantării de 4833 lei de ha, cu venitul de 25.000 lei se constată că capitalul poate fi socotit ca plasat cu 10% dobândă compusă, ceea ce este un plasament destul de bun, rămânând în plus suma de lei 4813, ceea ce ar reprezenta valoarea plantării din nou a unui ha.

Iar dacă se introduce în socoteală şi valoarea pământului socotit a 10.000 Ha. ca teren forestier, atunci ajunge la concluzia că capitalul iniţial ar fi fost plasat cu 6% dobândă compusă. Aceasta însă numai în prima perioadă de 15 ani, căci în perioadele următoare, „terenul fiind împădurit nu va mai fi nevoe de cei 4833 lei, cheltuiala de împădurire", aşa că D-sa calculează după primii 15 ani capitalul plasat cu dobândă compusă de 8.4%.

Aceasta înseamnă că plantaţiunile de salcâm, care sunt o binecuvântare pentru terenurile nisipoase şi de slabă calitate, sunt rentabile chiar pentru pământurile de bună calitate şi în special acele ocupate cu pădurile din câmpie, unde regenerarea ar întârzia prea mult.

De acea nu putem încheea mai bine, decât îndemnând pe săteni să planteze cu salcâm cel puţin terenurile nisipoase sau de slabă calitate, preţul lemnului atât de foc, cât şi de lucru având tendinţa de urcare. Pentru aceasta este nevoe ca Statul, Judeţul şi alte instituţiuni să pună la dispoziţie pepinierele de salcâm.

I. Radu Ciurescu
Cons. Agricol Vaslui

IMPADURIRILE LA ŞES, O NECESITATE

Sub acest titlu, d-l I. Antonescu a publicat în numărul 95 al ziarului „Universul" din 27 Aprilie a. c. următorul articol, pe care îl reproducem şi noi din cauza adevărurilor exprimate şi mai cu seamă din cauză că propunerea ce face de a se rezerva din loturile noilor împroprietăriţi câte o porţiune destinată pentru crearea de păduri, răspunde la o necesitate bine simţită, care în diferite ocaziuni prin această revistă, sau mai cu seamă prin conferinţa ţinută de d-l inginer şef silvic Agapie, a fost aşa de bine pusă în evidenţă.

Este de sigur ultima ocaziune ce se oferă de a se repara o gravă omisiune şi anume cu prilejul măsurătoarei definitive de către direcţia cadastrului a pământurilor expropriate de a se pune o bază temeinică înfiinţărei de mici centre de păduri în regiunea de şes a ţării, unde defrişările din trecut precum şi cele cari în mod fraudulos se practică şi azi, au luat o aşa de mare extensiune în cât agricultori cei înţelepţi şi prevăzători bine înţeles, au început să ridice şi ei glasul pentru a veni în ajutorul tezei inginerilor silvici, ale căror păreri din nenorocire nu li se dă ascultare, sub cuvânt că ei pledează mai mult pro domo.

Dacă se va pierde şi acest prilej, perspectiva ce ne stă înainte va fi, după cum afirmă cu drept cuvânt d-l consilier agricol I. Antonescu, transformarea câmpiei României într'un imens Bărăgan de care agricultura va fi cea d'intâi care va suferi fără irigaţiuni şi fără păduri, o ţară cu clima continentală excesivă ca a noastră, nu numai că nu poate compta pe o însemnată producţiune agricolă, dar este expusă în mod periodic la extreme oscilaţiuni, ba chiar la recolte deficitare, la dezastre propiu zise cum adese ori se semnalează în Rusia, Asia Minoră şi în alte ţări, unde s'a păcătuit mult, unde s'au distrus pădurile, aceste imense rezervoare de umiditate atmosferică şi de bine facere pentru omenire.

P. A.

O necesitate

IMPADURIRILE LA ŞES

In anul 1914, inspirat de la plantaţiunile ce văzusem pe marile proprietăţi ale pustei ungureşti, cu ocaziunea unei călătorii de studii, am scris un articol — în ziarul „Agrarul" al mult regretatului Al. Ciurcu, — intitulat „Impăduririle impuse", ca o propunere pentru ministerul agriculturii.

Constatam de atunci marea lipsă de păduri în şesul ţării noastre, lipsă din care derivă marele neajuns al lipsei şi scumpetei din ce în ce mai accentuată a lemnului, atât de foc cât şi de construcţie şi preconizam obligaiea marilor proprietari de a împăduri parte din pământurile şi în special vărsăturile de râuri şi locurile improprii pentru cultură, aşa cum făcuse marea proprietate ungurească, fără altă impunere de cât de nevoia simţită.

Timpul nu era atunci prielnic; războiul bătea la uşă, iar marei proprietăţi cu greu! s'ar fi putut impune atunci o astfel de măsură.

Imprejurările au făcut ca, prin destrăbălata tăiere din timpul războiului, prin arderea multor păduri, prin aplicarea legii păşunilor comunale, etc., lipsa lemnului la câmp să ajungă şi mai simţită. Azi însă, când marea proprietate s'a împărţit în milioane de mici proprietăţi, situaţia se pretează foarte uşor la înfăptuirea reformei preconizată de mine în 1924.

Suntem aproape în ultima fază a aplicării legii agrare şi este poate singurul moment când se mai poate interveni cu succes.

Se procedează acum la măsurătoarea definitivă, aşa zisă cadastrală a loturilor nouilor împroprietăriţi. Cu o intervenire înţeleaptă, dar şi hotărâtă, pot fi făcuţi lotaşii să înţeleagă că este în interesul lor să facă fiecare câte o rezervă de—bunoară—0,25 ha, din fiecare lot. Rezervele acestea, comasate la locul cel mai potrivit, să fie împădurite şi exploatate după anumite reguli stabilite de specialişti. Ar mai trebui împădurite toate terenurile rămase neatribuite la săteni, cele neapte pentru cultură, sau prisosiri la împroprietărire.

Luându-se această măsură, am avea în scurtă vreme o întindere destul de însemnată de păduri la şes, care ar schimba cu totul aspectul de „Bărăgan" al câmpiei noastre, ar îndestula pe săteni cu lemne de foc şi construcţie şi ar influenţa în mod favorabil clima ţării.

I. Antonescu
Consilier agricol

O TRISTA REALITATE

Cu ocazia ţinerii adunării generale a societăţii noastre' „Progresul Silvic" la Cernăuţi în anul 1922, am arătat că în Transilvania, pădurile aparţinând persoanele juridice, supuse regimului silvic şi în cea mai mare parte administrate de stat, au o suprafaţă totală de aprox : 1, 421,088 Ha :

Aceste păduri sunt constituite în majoritate din foioase mai ales în regiunea colinelor şi a colinelor înalte, cari reprezintă grosul terenului din Ardeal. Ele sunt constituite în majoritate din diferitele specii de stejar, apoi din fag, carpen, etc, iar pe alocurea şi din mesteacăn.

Cine a vizitat cu băgare de seamă aceste păduri a putut constata că întrânsele lipseşte cu desăvârşire seminţişul natural iar în locul lui se găsesc instalaţi păducelul şi gherghinarul.

Cercetând asupra cauzelor, care au produs această regretabilă stare de lucruri pădurile rămânând fără un subarboret natural, protector al solului ne încredinţăm că ele sunt următoarele :

a) Lipsa unui personal silvic de pază suficient şi plătit convenabil.

b) Neaplicarea tratamentelor bazate pe regenerarea naturală.

c) Neglijarea cu desăvârşire a însemânţărilor directe (artificiale), preconisarea şi aplicarea împădurirei prin plantaţiuni cu reşinoase.

d) Tolerarea păşunatului oilor şi al caprelor în păduri, cari devorează atât ghinda şi jirul cât şi însemințişurile eventual produse (preexistente).

Un al doilea neajuns de care suferă aceste păduri constă în împuţinarea speciilor lemnoase ca ulmul, frasinul, paltenul etc. specii preţioase atât cu privire la industria caruţărie şi a fabricaţiunei uneltelor cât şi ca esenţe auxiliare în compoziţia masivelor în cari predomină celealte specii principale foioase, care împreună sunt chemate să producă şi să conserve umiditatea solului forestier, indispensabilă creşterei arborilor.

Incă din anul 1914, data începerei resboiului mondial, paza pădurilor sub toate raporturile a lăsat mult de dorit.

In timp ce numărul vitelor introduse în pădure sporea, lucrările de reîmpădurire şi cele de împădurire a terenurilor neproductive şi surpătoare au încetat cu desăvârşire.

Puieţii din pepinierile silvice din cauza evenimentelor răsboiului au îmbătrânit astfel că utilisarea lor nu a mai fost posibilă. Pentru producerea de noi pueţi, a fost nevoe iarăşi de un timp de 3 – 5 ani.

Astăzi avem puieţi dar lipsesc braţele de muncă iar cele ce le putem achiziţiona sunt scumpe şi de proastă calitate.

In general lipsa unui personal silvic de paza îndestulător favorizează distrugerea lentă şi continuă a pădurilor şi până ce se va putea complecta dat fiind neînsemnatele resurse bugetare ce se acordă Casei Pădurilor precum şi criza monetară prin care trec proprietarii particulari, pădurile vor mai avea mult de suferit!

Fără păduri însă bine tratate şi bine constituite, ne vom trezi la un moment dat cu o acută lipsă de combustibil şi mai ales de lemn de lucru şi construcţiuni.

Oare cui incumbă datoria de a face să înceteze această stare de lucruri şi ca compoziţia precum şi constituirea pădurilor noastre să se îmbunătăţească atât în interesul proprietarilor respectivi cât şi al celui obştesc dacă nu nouă specialiştilor cărora însă trebuie să ni se dea toată încrederea şi ascultarea cuvenită cerându-ni-se şi mai cu seamă avizul când se tratează de alcătuirea de legi cari au o influenţă directă asupra soartei pădurilor din România intregită cum a fost acelea referitoare la exproprierea, la creiarea de păşuni comunale etc. Dar consultarea corpului silvic este de cea mai mare însemnătate atunci când va fi vorba de votarea noului nostru cod silvic şi a organizaţiei Casei Pădurilor, căreia trebuie să i se acorde o autonomie complectă, căci numai astfel spre binele acestei ţări influenţele politice vor fi cu desăvârşire înlăturate.

I. Guguianu

CUM SE SEAMANA SALCAMUL

D-l Colonel şi agricultor Paul Zotta a publicat de curând în ziarul *„Universul“*, sub titlul de mai sus, un scurt articol stăruind asupra calităţei acestei specii forestiere şi asupra modului cum a procedat D-sa spre a-şi creia o pădure de salcâm.

De şi nu ne arată în ce anume judeţ şi comună a lucrat D nia sa ce anume întindere are pădurea în chestiune şi de ce natură mineralogică este solul în care a fost instalată, totuşi expunerea sa prezintă importanţă din punctul de vedere al convingerei ce a început să pătrundă în cercurile agricultorilor noştrii că pădurile sunt cei mai buni auxiliari ai profesiunei pe care o exercitează agricultura consumând anual însemnate cantităţi de lemne trebuitoare pentru încălzit, pentru diferite construcţiuni, pentru unelte şi instrumente agricole precum şi pentru alcătuirea de perdele protectoare în regiunea şesurilor în contra vânturilor reci şi uscate, cari favorizând în mod excesiv evaporaţiunea umidităţei solurilor provoacă în unii ani pagube însemnate.

Sunt multe localităţi în cari prin extinderea ce s'a dat în ultimele decenii culturei salcâmului, această specie exotică deplin naturalizată la noi ca şi în cele l'alte ţări ale Europei, nu are nevoie de vre-o pledoarie în favoarea sa.

Creşterea sa repede, uşurinţa cu care se poate înfiinţa o pădure, calităţile technice escelente ale lemnului său, puţinele pericole la care este expusă din partea insectelor şi a cryptogamelor explică predilecţia ce i se dă de către proprietari cari voiesc să-şi constituie într'un timp relativ scurt un stoc de material lemnos propriu de a satisface nevoile lor domestice, de a constitui din punctul de vedere financiar una din exploataţiunile cele mai rentabile, chiar în terenurile cari nu ar putea fi utilizate pentru cultura agricolă.

O recomandaţiune în raport cu articolul D-lui Colonel Zotta este ţinem totuş a face şi anume de a nu compta prea mult pe puieţii de salcâm cari nu provin din sămânţă ci din vlăstari din rădăcina (drajoni) căci aceştia din urmă, experienţa a dovedit după un timp oarecare, devin mai puţin longevivi, şi nu asigură perpetuitatea unei producţiuni susţinute şi remunerătoare.

Dar nu e destul să înfiinţăm o pădure de salcâm, mai trebuie însă să ştim cum să o îngrijim prin operaţiunile culturale astfel ca să ne producă piesele cu formă şi de dimensiuni corespunzătoare necesităţilor de care este susceptibilă această specie precum, şi de a ne asigura un merit cât mai mare într'un timp dat.

Această chestiune face obiectul ştiinţei silviculturei şi amenajamentului bine cunoscute de marea majoritate a cititorilor acestei reviste.

P. A.

Fie că pământul e nisipos, fie că bântue secela, fie că sunt vânturi, salcâmul creşte repede, dă lemn bun de lucru şi de foc şi flori mirositoare, pe cari albinile şi păsările de curte le caută pentru mierea sau hrana lor.

Iată cum mi-am făcut o pădure de salcâm, care acum îmi serveşte de araci pentru vie şi de umbră răcoritoare, iar florile şi frunzele pentru albinele pasările de curte şi aceasta numai după 3 ani de la însămânţare:

Am cumpărat 2 kgr. seminţe de salcâm şi am plătit cam 50—60 lei kgr.

Pe la jumătatea lui Martie, mi-am făcut un răzor ca pentru pus arpagic, săpând pământul la o cazma şi jumătate, mărunţindu-l foarte bine.

Seara am udat pământul cu stropitoarea. Apoi am pus un cazan cu apă la foc şi am fiert'o până a dat în clocote; atunci am pus sământa într'un şervet de pânză, am legato-o strâns şi am afundat'o de 3 ori în cazanul cu apă fiartă; pe urmă am am pus şervetul cu sământă într'o altă căldare cu apă puţin sărată şi numai căldicică, atât cât ar suferi degetul şi am lăsat'o aşa pe cuptor până a doua zi de dimineaţă.

Dimineaţa m'am sculat şi m'am dus la răzor; mi-am tras cu un lemnişor nişte şenţuleţe, la un lat de mână unul de altul (cam 10 cm.) şi numai adânc de un deget (2 cm.) şi pe aceste şenţuleţe am presărat destul de des, cu degetele, seminţele de salcâm din şervet, scoase atunci din apă.

Apoi cu dosul greblei am astupat seminţele şi am netezit pământul; 8—10 seri am mai udat cu stropitoarea răzorul. In curând a început să răsară puieţii de salcâm. După 2—3 săptămâni i-am plivit de burueni şi după alte două săptămâni i-am plivit a doua oară.

In toamnă, puieţii de salcâm aveau 80 cm. înălţime. I-am plantat pe toţi în primăvară.

In al 2-lea an, am mai semănat un răzor de salcâmi. Din răzorul vechiu au dat din rădăcină alţi puieţi de salcâm, cari au crescut mai frumoşi ca cei din seminţe, astfel că în toamna a doua am avut două răzoare de puieţi de salcâm în loc de unul; iar în primăvară nu am pridídit să îi plantez pe toţi, aşa că mi-au mai rămas.

Aceştia au crescut în anul următor peste 2 metri, iar în răzoarele de unde au fost scoşi au dat din nou. Acum nu mai seamăn salcâm, iar puieţi am din belşug.

Colonel PAUL ZOTTA
Agricultor

INFORMAŢII

Pentru *congresul internaţional* de silvicultură ce se va ţine *în Mai 1926 la Roma*, Ministerul de Domenii, a delegat pe Dl. Inginer Inspector g-l silvic *Dem. Anastasescu*, de a representa *„Casa Pădurilor"*.

*

In pădurile din munţii jud. Ciuc, s'a ivit Nonna (Psilura monaha)—S'au luat măsuri urgente pentru combatere.

⁂

D-na Demetrescu-Vergu, a donat 5000 lei, rata a II, din bursa de 10.000 lei anual ce a instituit-o pentru studentul Iacomi C. din anul I al şcoalei Politecnice din Bucureşti, (secţia silvică).

⁂

Lucrările pentru clădirea cercului inginerilor silvici progresează din zi în zi. Acoperişului a fost pus — acum se lucrează la tencueli, instalaţie de calorifere etc. astfel că sperăm ca la toamnă să fie inaugurat.

⁂

Albumurile în care se cuprind vederile luate cu prilejul Congresului silvic dela Chişinău din toamna anului 1925, fiind gata şi cum costul lui este de 550 lei, toţi d-nii colegi, cari s'au înscris la acest album şi n'au achitat până în present suma complectă, sunt cu insistenţă rugaţi a plăti şi diferenţa până la suma de 550 lei, trimiţând banii pe adresa: M. P. Florescu, Str. Al. Orescu 9, Bucureşti, secretarul Societăţei „Progresul Silvic" care pe măsură ce va primii banii, va expedia şi albumul fiecuruia. Mai sunt angajaţi următorii D-ni cari au plătit anticipat:

N. Caragea	100	Tr. Ionescu	100
Iordăchescu Fl.	100	A. Boldescu	100
Turneanu G.	100	M. Ostian	—
N. G. Popovici	100	V. Trandafirescu	—
G. Agapie	100	Popa D.	—
I. Diaconescu	100	Baiu Crăciun	—
G. Moşandrei	100	I. Gombossy	100
D. Clain	100	C. Armăşescu	100
M. Rădulescu	100	G. Condrea	100
C. M. Bunescu	100	Lescov	—
G. Constantinescu	100	Cojocaru I.	—
G. Cherceau	100	Fotoc P.	—

Intru cât s'a plătit fotografului de Secretariat, suma integrală, D-nii abonaţii sunt rugaţi cu insistenţă a ridica albumurile.

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI AL DOMENIILOR
CASA PĂDURILOR
DIRECŢIA AMENAJERILOR

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de stat la departamentul agriculturei şi al Domeniilor.

Asupra raportului domnului administrator al Casei Pădurilor

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al păduri Cosciuia, pendinte de comuna Bănila-Moldovenească, jud. Storojineţi, în suprafaţă de 4271 ha. 2100 m.p., din care 3889 ha. 2100 m.p. pădure, din care în prima perioadă 1924- 1944 se exploatează 913 ha. 9700 m.p., proprietatea D-lui Grigore Goian. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 20 ani pentru suprafaţa de 913 ha. 9700 m. p. Garanţia de împădurire 1500 lei de hectar. Revizuirea în anul 1944.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Dealu Fetii şi Valea Mică, pendinte de comuna Zam, Jud. Hunedoara în suprafaţă de 455 ha. 7500 m. p. din care de exploatat 378 ha. 3900 m. p., proprietatea D-lui Csernovits din Zam. Regimul Crâng Simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 10 ani dela începerea exploatării.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Bolvanioş, pendinte de comuna Turia jud. Trei Scaune în suprafaţă de 527 ha. 1223 m. p., din care de exploatat 172 ha. 6382 m. p., proprietatea Apor Fidelia născută Palfi, Henrieta Apor, Gizella Apor şi D-lui Vilhelm Apor. Regimul Crângul de 30 arbori de rezervă la hectar cu diamentru de peste 30 cm. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 5 ani. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după terminarea exploatării.

d) Amenejamentul pentru exploatare al pădurei Capu Câmpului, pendinte de comuna Capu Câmpului, jud. Gura Humorului, în suprafață de 303 ha, se exploatează 79 ha. 5100 m. p. proprietatea Obştei Capu Câmpului formată din 127 locuitori. Regimul Codru cu două tăeri succesive la 10 ani una de alta. Revoluția normală 80 ani Exploatarea în 10 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Muntele Fagu, pendinte de comuna Lazarea, jud. Ciuc, în suprafață de 493 ha. 4031 m. p., din care în prima decenie se exploatează suprafața de 304 ha. 1504 m. p., proprietatea fraților Ştefan şi Anton Lukacs. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani Exploatarea în 10 ani pentru suprafața de exploatat. Garanția de împădurire 3000 lei de hectar. Revizuirea în anul 1934.

f) Regulamentul de exploatare al pădurei Zimbru, pendinte de comuna Zimbru, jud. Arad, în suprafață de 3702 ha. 7800 m. p., din care de exploatat în prima decenie afect. I în suprafață de 339 ha. 2100 m. p. proprietatea D-lui Robert Zelenski. Regimul Codru cu tăeri rase Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 7 ani. Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face în anul 1931.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Demisus 2 serii: Seria I Cerbu Dosul Groşi în suprafață de 493 ha 7300 m. p. şi Seria II Obreja în suprafață de 310 ha. 5900 m. p., pendinte de comuna Demisus județul Hunedoara, în suprafață de 804 ha. 3200 m. p., pădure din care în primii 10 ani se exploatează suprafață de 359 ha. 1400 m. p. din Seria I şi 155 ha. 3000 m.p. din Seria II, proprietatea D-lui Ladislau Mora, Regimul Seria I Codru tăeri rase cu 30 arbori de rezervă la hectar şi Seria II Crângul cu 30 arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală seria Codru 80 ani, seria Crângul 30 ani. Exploatarea pentru suprafețele fiecărei serii ce se exploatează în primii 10 ani. Garanția de împădurire 2000 lei de hectar seria I, şi 600lei la hectar seria II. Revizuirea în anul 1932.

h) Regulamentul de exploatare al pădurei Moscu-Priba, pendinte de comuna Poeni, jud. Hunedoara, în suprafața de 232 ha. 9000 m. p., din care de exploatat suprafața de 147 ha. 8000 m. p., proprietatea D-lui Simen Bela. Regimul Crângul cu 30 rezerve la hectar Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 5 ani. Garanţia de împădurire 1500 lei de fiecare hectar. Revizuire în anul 1930.

i) Regulamentul de exploatare al pădurei „Valea Popii pendinte de comuna Pietroşani, jud. Hunedoara, în suprafaţă de 495 ha. 5400 m. p., propietatea moşt. defunctutui Buda Geza şi anume : Etelca Bela Sandor născ. Etelca Buda şi Etelca Emeric Herszényi născ. Etelca Bernard. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 10ani. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea la 8 ani după aplicarea reguiamentului de exploatare.

j) Regulamentul de exploatare al Pădurei Piatra Şoimului, pendinte de comuna Aleşd Jud. Bihor, în suprafaţă de 3956 ha. 6900 m. p., din care de exploatat în Seria I 653 ha. 4500 m. p., şi din Seria IV 305 ha. proprietatea D-lui Dr. Ioan Iacob şi soţii. Regimul Codru cu trei tăeri succesive în patru serii ; Seria I 653 ha. 4500 m. p., Seria II 1022 ha. 0200 m. p., Seria III 1376 ha. 0700 m. p., şi Seria IV suprafaţa de 905 ha. 1500 m. p., Revoluţia normală 100 ani. Exploatarea în seria I 8 ani şi Seria IV 6 ani. Garanţia de împădurire 1500 lei de hectar pentru seria I şi IV, unde se aplică ultima tăere. Revizuirea se va face la anul 1948.

Art. II. Aceste regulamente de exploatare (sau amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere techinic silvic, luându-se drept definitivă situaţiunea comunicată de organele de aplicare a Legii pentru Reforma Agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (sau amenajamente) referitoare la suprafaţa pădurei, la numele propietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze regulamentul (amenajamentul) se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic, fie asupra propietăţei, suprafeţei, etc.

Art. III. Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. IV şi ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însăîcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 13 Mai 1925 în cabinetul nostru.

Ministru, **Al. Constantinescu.**

No. 22350

DECIZIUNE

Noi Ministru Secretar de Stat la departamentul Agriculturei şi al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No 131|920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Prelipca-Dintevici Lotul 7 pendinte de comuna Văculeşti, jud. Dorohoi, în suprafaţă de 43 ha. 9495 proprietatea D-nei Profira Maior C. Găluşcă. Regimul Crângul cu 120 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în patru ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea la sfârşitul revoluţiei tranzitorii.

b) Regulamentul de ex ploatare al pădurei Soci, pendinte de comuna Mânzaţi jud. Tutova, în suprafaţă de 106 ha. 0200 m. p., proprietatea D-nei Eliza Paladi. Regimul Crâng Simplu. Revoluţia normală 20 ani Exploatarea în 5 ani. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 12 ani dela începerea exploatărei.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Livada. pendinte de comuna Sişcani. jud. Chişinău, în suprafaţă de 33 ha. 5000 m. p., proprietatea D-lor Dumitrie şi Serghie Semigradov. Regimul Crâng Simplu. Revoluţia normală 20 ani Exploatarea în patru ani. Garanţia de împădurire 400 lei de fiecare hectar. Revizuirea la 10 ani după începerea exploatărei.

d) Regulamntul de exploatare al pădurei Chicioreni, pendinte de comuna Mâneciu-Ungureni, jud. Prahova, în suprafaţă de 105 ha. 3000 m. p. în cinci parchete, proprietatea D-lui George I. Cereşeanu şi D na Simona I. Burcă. Regimul Codru în tăere rase parch. 1-4, în suprafaţă de 75 ha. 2000 m. p. şi Codrul cu trei tăeri succesive pentru pachetul 5 în suprafaţă de 30 ha. 1000 m. p. -Revoluţia normală 100 ani. Exploatarea în 5 ani. Garanţia de împădurire 2000 lei de hectar parch. 1-4 şi 1000 lei parchetul 5. Revizuirea se va face după 5 ani dela terminarea tăerei de însămânţare în parchetul No. 5.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Hamica pendinte de comuna Pisău jud-Buzău, în suprafaţă dn 52 ha. 9700 m. p., procrietatea D-lui Nicu Popescu. Regimul Crâng Simplu. Revoluţi normală 15 ani. Exploatarea în patru ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după terminarea revoluţiei.

f) Regulamentul de exploatare al pădurei Nârlăneasa, pendinte de comuna Parava, jud. Putna, în suprafaţa de 13 ha. Proprietatea D-lui Al. Vârlănescu. Regimul Crâug Simplu. Revoluţia normală 30 ani Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea la finele revoluţiei admise.

g) Regulamentul de exploatare al pădurei Socoleşti pendinte de comuna Socoleşti jud. Mehedinţi, în suprafaţă de 21 ha. 0600 m. p., proprietatea D-lui Aurel Delcescu. Regimul Crâng Simplu. Revoiuţia normală 25 de ani. Fxploatarca în 2 ani. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face la finele revoluţiei normale.

h) Regulamentul de exploatare al pădurei Pârâeni, pendinte de comuna Pârâeni, jud. Vâlcea, în suprafaţă de 16 ha. 4500 m. p., proprietatea D-lui M. Florescu Pârâianu. Regimul Crâng Simplu cu 40 Rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani Exploatarea în 3 ani. Garanţia de împădurire 400 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face la 1934.

i) Regulamentul de exploataro al pădurei Voroveni Huluba, pendinte de comuna Bârzeşti, jud. Muscel, în suprafaţă de 57 ha. 3600 m. p., proprietatea D-lui Dr. M. Mazilu. Regimul Crâng Simplu. Regiunea normală 20 ani, Exploatarea în 5 ani Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hactar, Revizuirea se va face la finele revoluţiei normale.

j) Regulamentul de exploatare al pădurei Zăvoaele Zătoaca Negoiului pendinte de comuua Negoiu, jud. Dolj, în suprafaţă de 21 ha, 8240 m.p. proprietatea D-lui Ioan Gabroveanu. Regimul Crâng Simplu în locurile joase tăeri în scaun Revoluţia normală 20 ani, Exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea la anul 1944.

Art. II.- Toaate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii

Art.III şi uttimul. -Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 13 Mai 1925 în cabinetul nosrru

Ministru, **Al. Costantinescu.**

No. 22346

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publciată în Monitoru Oficial, No.131/920.

DECIDEM:

Art, I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Golani Lotul No. 4, pendinte de comuna Avereşti, jud. Roman, proprietatea D-nei Elena Dr. Smeltz, în suprafaţa de 51 Ha. 4069 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 6 ani şi cu garanţia de împădurire 400 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1935.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Voroveni trupul Huluba, pendinte de comuna Bârzeşti jud. Muşcel, proprietatea D-lui Niţă Popescu, în suprafaţă de 158 Ha. 7000 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 6 ani, şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani dela exploatare.

c) Regulamentul dn exploatare al pădurii Verlăneasa, pendinte de comuna Parava, jud. Putna proprietatea D-nei Ecaterina Dumitriu, în suprafaţă de 26 Ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 400 lei de fiecare hectar. Revizuirea la finele revoluţiei admise.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Zăvoiul Seaca trupurile Tolon Lacul lui Vlad şi plantaţia de salcâmi Seaca, pendinte de comuna Seaca, jud. Teleorman, proprietatea Preot

I. Popescu şi Dl. Inginer R. Anghlescu, în suprafaţă de 19 Ha. 6188 m. p. Zăvoiul Seaca şi 27 Ha. 5000 m. p. plantaţie de salcâmi. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani pentru Zăvoi şi 15 ani pentru plantaţie, Exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani dela începerea exploatărei.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Găliceanca, pendinte de comuna Ciofrângeni. jud. Argeş, proprietatea D-lor Ioan şi Floarea Hodoroagă, în suprafaţă de 21 Ha. 8200 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar Revizuirea în anul 1933,

f) Regulamentul de exploatare al pădurei Zăvoiul de lângă Fisteica, pendinte de comuna Zimnicea, jud. Teleorman, proprietatea Societăţii Firul, în suprafaţă de 21 Ha. 8500 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurei Dealul Mare Boteşti, trei trupuri, pendinte de comuna Leca. jud. Bacău, proprietatea D-lor Ozias Solomon şi Lupu Edelstain, în suprafaţă dă 372 Ha. 6000 m. p. din care de exploatat 251 Ha. 7500 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 27 ani, exploatarea în 19 ani pentru suprafaţa de exploatat şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuire după 10 ani la expirarea perioadei de lucrări de ameliorare în parchetele No 18 – 27.

h) Regulamentul de exploatare al pădurei Fundul Elanului lotul No. 1, pendinte de comuna Grumezoaia, jud. Fălciu, proprietatea D-lui Ilie Romila, în suprafaţă de 86 Ha. pădure, Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurei Făgădău, lotu No. 1 din trupul Elanul, pendinte de comuna Grumezoaia jud. Fălciu, proprietate a D-lui Ilie Romila, în suprafaţă de 80 Ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 20 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurei Lojniţa sau

Piciorul Lung, pendinte de comunele Rediu şi Socea Gândeşti, jud. Neamţ, proprietatea D-lor Rudolf Frunză, Ioan Iliescu şi V. Gh. Păduraru, în suprafaţă de 146 Ha. pădure Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 4 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1928.

k) Regulamentnl de exploatare al pădurii Mălăeşti-Corbu, de comuna Vutcani, judeţul. Fălciu, proprietata D-nei Aglaia Corbu, în suprafaţă de 244 Ha. 8300 m. p. pădure din care de exploatat 165 Ha. 5100 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. exploatarea în 10 ani pentru pădurea de exploatat şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea la 10 ani după începerea exploatărei.

l) Regulamentul de exploatare al păduri Corbu, pendinte de comuna Poiana Seciuri, jud. Gorj, proprietatea Constantin Lăzărescu în suprafaţă de 41 Ha. 6300 m. p. pădure. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani. Exploatarea în 5 ani şi cu garanţia de împădurire 1500 lei de fiecare hectar. Revizuirea la 3 ani după terminarea exploatărei.

m) Regulamentul de exploatare al păduri Pescena, pendinte de comuna Pescena jud. Vâlcea, proprietalea D-nilor Maior Gorescu Octav, Ioan Gălescu şi Heinrich Felman, în suprafaţă de 65 Ha. pădure. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 5 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

n) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Boului, pendinte de comuna Brezoiu jud. Vâlcea, proprietatea moştenitorilor. N. Armis, în suprafaţă de 64 Ha. 5000 m. p. pădure. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţa normală 80 ani, exploatarea în 30 ani şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de hectar Revizuirea la finele perioadei de exploatare.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare (sau amenajamente) su aprobă numar din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţiunea comunicată de organele de aplicare a legii pentru refoma agrară.

Constatându se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (sau amenajamente) referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări, din cauza aplicărei reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul (amenajamentul) se va revizui imediat, fie din punct de vedere pur technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei, etc.

Art. II şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 13 Mai 1925 în Cabinetul nostru.

Ministru, (ss) **Al. Constantinescu**

No. 22348.

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No 131/920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Podul Malului şi Toporul 2 trupuri pendinte de comuna Năeni jud. Buzău în suprafaţă de 35 Ha. 5135 m. p. proprietatea D-lui Ghika M. Popescu. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea trupul A. în 1924/925 şi trupul B. la finele revoluţiei normale. Garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 15 ani dela aprobare.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Mihăiţa cu Zăvoaele pendinte de comuna Mihăiţa jud. Dolj, în suprafaţă de 158 Ha. 9566 m. p. proprietatea D-lui N. Defleury. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani pentru pădurea de câmpie şi 20 ani pentru Zăvoae. Exploatarea în 4 ani. Garanţia de împădurire 400 lei de hectar pentru pădurea de câmpie şi 300 lei de hectar pentru Zăvoae. Revizuirea se va face după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Slătioara pendinte de comuna Slătioara jud. Romanaţi, în suprafaţă de 22 Ha. 5000 m. p. proprietatea D-lui Nicolae St. Nicolae. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 4 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Măldăreasca pendinte de comuna Măldăreşti jud. Vâlcea în suprafaţă de 127 Ha. proprietatea D-lor V. Budurăscu Laura Budurăscu, Miţa Budurăscu, Aneta Budurăscu şi Lucreţia Greceanu. Regimul crâng simplu parchetele No. 1, 2, 3, 7 şi 8 şi crâng compus cu 80 arbori de rezervă la hectar în parchetele No. 4, 5, şi 6. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 8 ani iar ordinea exploatării parchetelor să fie 6, 5, 4, 3, 2, 1, 7, şi 8. Garanţia de împădurire 500 lei de Ha. Revizuirea se va face în anul 1934.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Mogoşoaia pendinte de Comuna Bucoveni, Jud. Ilfov, în suprafaţă de 44 Ha. pădure proprietatea moştenitorilor defunctului Dr. G. Panaitescu. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar. — Revizuirea la finele perioadei de exploatare.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Răteasca pendinte de comuna Băduleşti jud. Dâmboviţa în suprafaţă de 15 Ha. 4500 m. p. proprietatea D-lui Alexandru Mihalcea. Regimul crung simplu. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face după 15 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurei Plantaţia Ghidiciu pendinte de comuna Ghidiciu jud. Dolj, în suprafaţă de 271 Ha. 9100 m. p. pădure de exploatat, proprietatea D-lui Emil S Naiculescu. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea 20 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Boräneasa pendinte de comuna Purcăreni jud. Muscel în suprafaţă de 33 Ha. 0892 m. p. proprietatea Preotului Victor Niculescu şi soţia. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea la finele revoluţiei normale.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Ştefăneşti pendinte de Comuna Ştefăneşti Jud. Botoşani, proprietatea Obştei Ştefăneşti, în suprafaţă de 412 Ha. 0200 din care de exploatat 290 Ha. 8900 m. p. formând 3 serii, seria I 125 Ha. 2300 m. p. din care de exploatat 4 Ha. 100 m. p. în anul 1924 925; seria II 228 Ha. 4600 m. p. de exploatat şi seria III 58 Ha. 3300 de exploatat Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală seria I 25 ani, seria II 20 ani şi seria III 3 ani. Exploatarea în seria I un an, seria II 20 ani şi seria III 3 ani. Garanţia de împădurire 400 lei seria I şi 200 lei seria II şi III de fiecare hectar. Revizuirea obligatoriu la 10 ani dela aplicarea acestui regulament de exploatare.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Ungurelul de Jos pendinte de comuna Ştefăneşti şi Cărbuneşti jud. Gorj, în suprafaţă de 80 Ha. Proprietatea Lt.*e*Colonel Gr. Duţescu. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 4 ani. Garanţia de împădurire 600 lei de fieeare hectar. Revizuirea după 3 ani dela terminarea definitivă a exploatării.

k) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Arceşti pendinte de Comuna Arceşti Jud. Romanaţi, în suprafaţă de 19 Ha. 0190 m. p. proprietatea D-lui Simeon P. Lazăr. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de hectar. Revizuirea la finele revoluţiei normale.

Art. II. — Toate celelalte dispoziţiunii prevăzute în regulament sunt executorii.

Art. 3. — şi ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 13 Mai 1924 în cabinetul nostru.

(ss) *Ministru* **Al. Constantinescu**

No 22344

„PETROȘANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 550.000.000

STRADA AUREL VLAICU No. 22

BUCUREȘTI

Adresa telegrafică: „PETROȘANI“.

Telefon 39|77

„BANCA ROMANEASCA"

Societate anonimă, fondată în anul 1911

Capital vărsat și Fond de rezervă Lei 379.000.000

Sediul Central „BUCUREȘTI"

SUCURSALE: *Arad, Bălți, Bazargic, Brașov, Cernăuți, Cetatea-Albă, Chișinău, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Ismail, Oradia-Mare, Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Tg.-Mureș, Timișoara, Tighina, Tulcea.*

BĂNCI FILIALE:

Banca Almajului, Bozovici
" *Bacăului*, Bacău
Câmpulungul Moldovenesc, C. Lung
Banca de Comerț și Industrie, Roman
Banca Comercială și Industrie din Valea Târnavei, Diciosânmartin
Banca Corvineană, Hunedoara
" *Creditul Dobrogei*, Constanța
" *Creditul Prahovei*, Ploești
" *Dunărea Romanească*, Brăila
" *Durostorului*, Silistra
" *Economul*, Cluj
Banca Iașilor, Iași
" *Maramureșeana*, Sighetul Marmației
Banca Mehedințului, T.-Severin
" *Petrodava*, P.-Neamț
" *Pieței*, București
" *Rădăuților*, Rădăuți
" *Română*, Dorohoi
" *Românească a Banatului*, Lugoj
Banca Românească a Orientului, București
Banca Sebeșeană, Sebeșul Săsesc
" *Ștefan cel Mare*, Fălticeni
" *Suceava*, Suceava

Face toate operațiunile de Bancă

Serviciu special pentru relațiunile cu străinătatea.

HOTEL

„ROYAL PALACE"

Proprietatea Societății „Clădirea Românească"

BUCUREȘTI — STR. SĂRINDAR COLȚ CU EPISCOPIEI

Tarif foarte avantagios. — Camere cu luna

CONSTRUCȚIUNE NOUA

CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,

APA CALDA și RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curățenie, Ordine, Liniște.

Anul XXXVII Mai 1925 No. 5

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂŢEI „PROGRESUL SILVIC"

Apare sub conducerea comitetului de redacţie compus din d-nii
Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemitky, D. Robănescu, V. N. Stinghe, I. Timoc şi G. Turneanu
Sub preşedinţia d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacţia şi Administraţia Revistei la Casa Pădurilor
(în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 200 LEI PE AN

La Merano. Pădurile din Ardeal şi tratatul dela Trianon . . . . **Petre Antonescu**
Islazurile comunale . . . . **I. Radu Ciurescu**
Producţiunea agricolă şi silvică . . . . **Horia Manole**
Geneza şi caracterele solurilor naturale (întinderea lor zonală în România) . . . . **Const. D. Chiriţoiu**
Contribuţiuni la comerţul şi industria lemnului în România . . . . **M. P. Florescu**
Păşunatul in păduri . . . . **P. Ion**
Congresul internaţional de silvicultură dela Roma. **P. Ioan**
Serbarea sădirei arborilor la Ocolul silvic Comana. **G. I.**
Un nou tratat de entomologie . . . . M. Tănăsescu Moşandrei
Spicuiri din reviste . . . . ⁂
Informaţiuni ⁂

BUCUREŞTI
TIPOGRAFIA „NAŢIONALA", JEAN IONESCU & Co.
1, STRADA BURSEI, 1
1925

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

AL

SOCIETĂȚEI „PROGRESUL SILVIC"

PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 28 Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

---

Consilieri :

~~Ion Aleman~~
~~M. Boldur~~
Al. Constantinescu
~~Aureliu Eliescu~~
Mihail P. Florescu
~~Liviu Marțian~~

~~Ion Moldoveanu~~
Const. Opran
~~Const. Sava-Goiu~~
Vintilă Stinghe
M. Tănăsescu

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu și Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanți :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea și G. Turneanu.

Biroul Societății „PROGRESUL SILVIC"

Presedinte : Al. Constantinescu

Vice-Presedinți Aureliu Eliescu — ~~Liviu Marțian~~

~~*Secretar :*~~ M. P. Florescu

Casier : N. Elefterescu

Ajutor de Secretar și Casier Emil Niculescu

Anul XXXVII MAI 1925 No. 5

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

LA MERANO. PADURILE DIN ARDEAL ŞI TRATATUL DELA TRIANON

Noţiuni preliminare

Dispoziţiunile art. 292 şi 293, din tratatul de pace dela Trianon relativ la regímul apelor, la despăduriri şi reîmpăduriri.

In tratatul de pace dintre puterile aliate, cele asociate şi Ungaria din 4 Iunie 1920 (Trianon), în urma inzistenţei depuse de delegaţiunea Ungară cu ocaziunea negocierilor de pace dela Neuilly, cari au avut loc în lunile Ianuarie, Februarie şi Martie 1920, s'a trecut la Cap. III, relativ la „regimul apelor", articolele Nr. 292, 293, a căror cuprindere este următoarea:

Articolul 292. „Afară de dispoziţiuni contrare când, în urma trasărei unei noui fruntarii, regimul apelor (canaluri, inundaţiuni, irigaţiuni, drenaj sau lucrări analoage) dintr'un Stat, depinde de lucrări executate pe teritoriul unui alt Stat, sau când se întrebuinţează pe teritoriul unui Stat, în virtutea unor uzuri anterioare răsboiului, ape sau energii hidraulice născute pe teritoriul unui alt Stat, trebue să se stabilească o înţelegere între Statele interesate, aşa încât să se păstreze interesele şi drepturile dobândite de fiecare din ele.

„Afară de dispoziţii contrare, când se întrebuinţează de către un Stat pentru nevoi municipale sau domestice — electricitate sau apă, care în urma traseului nouei frontieri sunt sau se găsesc pe teritoriul unui alt Stat, trebue să se stabilească o înţelegere între Statele interesate — spre a apăra interesele şi drepturile dobândite de fiecare din ele. Până la înfăptuirea acestei înţelegeri — staţiunile centrale electrice şi instalaţiunile cari furnizează apa, vor fi ţinute să continue furnitura pe baze corespunzătoare condiţiunilor şi contractelor în vigoare la 3 Noembrie 1918.

„In lipsă de înțelegere, în cazul unuia sau celuilalt din aliniatele cari preced și sub rezerva stipulațiunilor articolului 293 se va hotărî de un arbitru desemnat de Consiliul Societății Națiunilor".

Articolul 293. — „In vederea aplicărei art. 292, pe teritoriul fostului regat al Ungariei formând bazinul Dunării, afară de bazinul Oltului, precum și pentru executarea atribuțiunilor prevăzute mai jos, se institue, în interesul comun al Statului având suveranitatea asupra ziselor teritorii, o comisiune technică permanentă a regimului apelor, cuprinzând un reprezentant al fiecăruia din Statele interesate din punct de vedere al teritoriilor și un prezident numit de către Consiliul Societății Națiunilor.

„Această comisiune va trebui să hotărască încheierea, supravegherea și în caz de urgență, să asigure executarea înțelegerilor prevăzute la art. 292; ea va trebui să menție și să îmbunătățească, *în special în ceeace privește împădurirea și despădurirea, unitatea regimului apelor, precum și serviciile relative* la acestea, ca serviciul hidrometric și anunțarea creșterilor de apă. Ea va proceda la studierea cestiunilor conexe navigațiunei, exceptând pe acelea care ar fi de resortul comisiunei de navigațiune competentă pentru Dunărea de sus, pentru care va trebui să înștiințeze zisa comisiune și va ține seama mai ales de interesul pescăriilor. In afară de aceasta, comisiunea va întreprinde orice lucrări sau studii și va creia orice servicii, cari i-ar fi încredințate prin înțelegerea unanimă a Statelor interesate.

„Comisiunea regimului apelor va trebui să se întrunească într'un termen de 3 luni, după punerea în vigoare; ea va elabora regulamentul relativ la atribuțiunile sale și la funcționarea sa, regulament care va fi supus aprobărei Statelor interesate.

„Toate neînțelegerile cari se vor ridica asupra chestiunilor cari fac obiectul prezentului articol, vor fi regulate după cum va decide Societatea Națiunilor".

Regulamentul, despre care se face mențiune la art. 293 alin. 3, a fost întocmit și aprobat de toate Statele interesate inclusiv președintele numit de Societatea Națiunilor Chargueraud A., actualmente decedat și înlocuit prin D-l Carlo Rosetti Delegatul României, care a semnat regulamentul în chestiune, a fost D-l G. Popescu, fostul secretar general al ministerului lucrărilor publice şi actual director general al Creditului Industrial.

Acest regulament conţine 21 articole şi un aşa zis protocol de închidere, prin care se explică art. 3, art. 5 alin. a şi art. 17.

Prin articolul 3, relativ la atribuţiunile comisiunei, se stipulează că ea este însărcinată:

„de a provoca încheierea, de a supraveghea şi, în caz de urgenţă, de a asigura executarea înţelegerilor prevăzute la art. 292 din tratatul din Trianon;

„de a menţine şi a ameliora, mai cu seamă în ceace priveşte *despădurirea* şi *reîmpădurirea*, unitatea regimului apelor, precum şi serviciile relative la acestea, ca serviciul hidrometric şi anunţarea creşterilor apelor;

„de a proceda la studiul chestiunilor conexe ale navigaţiunei, afară de cele cari sunt de resortul comisiunei internaţionale a Dunării, pentru care va trebui să înştiinţeze zisa comisiune şi a ţine seama mai ales de interesele pescăriilor;

„de a întreprinde, afară de aceasta, orice lucrări sau studii şi va crea orice servicii, cari i-ar fi încredinţate prin înţelegerea unanimă a Statelor interesate".

După cum vedem s'a reprodus, aproape ad-litteram, dispoziţiunile art. 293 alin. 2 din tratatul dela Trianon. In protocolul de închidere relativ la art. 3 se mai spune următoarele:

„Adoptând regulamentul relativ la atribuţiunile şi la funcţionarea comisiunei regimului apelor Dunării, membrii semnaţi, ai zisei comisiuni au convenit asupra celor ce urmează:

ad. art. 3

„Prin despădurire şi reîmpădurire, se înţeleg numai operaţiunile cari pot provoca o modificare a unităţei regimului apelor".

Cuvântul „despădurire" nu vizează tăerile de păduri, cari sunt făcute într'o exploataţiune normală şi regulată a unei păduri.

Interpretarea la care va da loc cuvântul de exploataţiune normală.

Această expresiune de exploataţiune normală şi regulată va da naştere la interpretări, căci în materie de amenajament se ştie, că o exploataţiune normală şi o posibilitate normală nu se poate realiza decât într'o pădure normală; ori marea majoritate a pădurilor sunt anormale şi aşa fiind nu se poate vorbi de o exploatațiune normală, căci va trebui, spre a ajunge sau mai bine zis spre a îndruma o pădure spre starea normală, să se taie anual mai mult decât creşterea pădurei, când materialul lemnos (capitalul) de exploatare va fi supra-abondent, sau să se taie mai puțin, atunci când va exista un deficit.

Această lipsă de claritate în redactare se datoreşte desigur faptului, că nu s'a găsit cu cale să se consulte şi un specialist în chestiuni silvice.

Lucrul este aşa de adevărat, că în şedința din 6 Aprilie a. c. când s'a discutat numai în mod accidental: care va fi pe viitor norma tăerilor de păduri din basinurile râurilor, cari pot influența asupra regimului apelor Tisei şi a Dunărei, chestiune care va fi de altminteri pusă la ordinea zilei în sesiunea viitoare, D-l Buckeisen, delegatul Austriei, a declarat că după instrucțiunile ce a primit dela guvernul său, urmează că tăerea pădurilor să se facă în viitor în limitele suprafeței anuale normale.

Am atras atunci atențiunea domnului Vardala, delegatul oficial al României, subsemnatul figurând ca asistent sau ca delegat expert, căci în comisiune nu poate vorbi, conform uzului decât şeful delegațiunei respective, ca să pună chestiunea la punct, nefiind posibil ca toate pădurile să se taie în limitele suprafețelor normale, ceiace d-sa s'a şi conformat. In urma discuțiunei care a avut loc luând parte preşedintele şi alții, între cari chiar delegatul Austriei, au recunoscut cu toții că teza susținută de delegația română este justă.

In art. 5 referitor la documentele de transmis comisiunei se spune:

„Delegații vor procura comisiunei, sub titlul de informațiuni documentele următoare:

a) Un expozeu anual sumar asupra situațiunei technice a basinului Dunărei, afară de cel al Oltului, precum şi în mod general asupra lucrărilor executate sau proectate în fiecare Stat putând exercita, în mod practic, o influență asupra regimului apelor dintr'un Stat vecin.

b) Acordurile încheiate între Statele interesate, cu sau fără intervențiunea comisiunei, conform stipulațiunilor art. 292 a Tratatului din Trianon;

c) Legile şi actele reglementare relative la regimul apelor, la despădurire, la pescării".

Iar în procesul-verbal de închidere (protocole de clôture) ca explicaţie la alin. a al acestui articol se zice:

„Este înţeles că expozeul, despre care se vorbeşte la alin. a al articolului 5, trebue să dea toate indicaţiunile utile cari se rapoartă la unitatea regimului apelor şi că expresiunea „lucrări" se rapoartă la toate lucrările de orice natură ar fi, chiar acelea cari n'au caracterul de lucrări hidraulice, dar cari sunt de natură a exercita în mod practic o influenţă asupra regimului apelor dintr'un Stat vecin".

Rezultă aşa dar că în expozeul anual, pe care delegaţia Română caută neapărat să-l prezinte şi pe viitor comisiunei, trebue să se indice şi lucrările de împădurire şi despădurire făcute, sau cele cari sunt proiectate a se face în basinurile râurilor din Transilvania, Banat, Crişana şi Maramureş, afară de cel al Oltului.

Art. 8. (Măsuri şi lucrări exterioare) are următorul conţinut:

„Când un Stat cere ca oarecari lucrări să fie executate, sau să se ia oarecari măsuri pe teritoriul unui alt Stat spre a se menţine sau a se ameliora unitatea regimului apelor, acest din urmă Stat se angajează, în cazul când comisiunea îşi dă un aviz favorabil şi afară de motiv legitim de opoziţie, de a înlesni pe cale de înţelegere cu Statul interesat, şi *fără a fi ţinut de a participa la cheltueli,* realizarea acelor lucrări precum şi adoptarea acelor măsuri".

După părerea mea dispoziţiunile acestui articol au o deosebită importanţă, pentrucă împiedică, de frica cheltuelilor pe care este ţinut să le suporte, ca un Stat vecin să ceară executarea de lucrări pe teritoriul celuilalt Stat, sau să se plângă, în caz când nu au fost făcute de acest din urmă, dacă nu au fost în mod prealabil cerute, cu plată bineînţeles a cheltuelilor, pe cari trebue să le achite în mod integral.

Art. 9. (Instrucţiunea afacerilor) din cauza însemnătăţii sale ţin deasemenea a-l reproduce mai jos:

„Pentru aplicarea dispoziţiunilor alin. 3 art. 4 (preşedintele poate provoca constituirea unui comitet de studiu în condiţiunile fixate la art. 9), precum şi în cazul când comisiunea apreciază că o afacere necesită un studiu particular, un comitet format din delegaţii Statelor direct interesate, sau din reprezentanţii lor, vor proceda la acest studiu; el va culege în scopul acesta la faţa locului toate informaţiunile necesare şi va raporta comisiunei.

„Preşedintele, sau un asistent ales de el de pe o listă admisă în unanimitate de comisiune, va putea lua parte la lucrările comitetului, care se va întruni în urma convocărei preşedintelui şi în acord cu delegaţii Statelor pe teritoriile cărora trebue să se procedă la studiu.

In caz de urgenţă, preşedintele poate convoca comitetul pe cale telegrafică şi a formula toate recomandaţiunile necesare. Afacerea va fi după aceea supusă comisiunei".

Reiese, aşa dar, că pentru îndeplinirea atribuţiunilor comisiunei prevăzute la art. 3 din regulamentul reprodus mai sus, în care este vorba despre împăduriri şi despăduriri, membrii comisiunei, sau numai preşedintele direct ori prin asistentul său, poate dispune o cercetare (un studiu) la faţa locului, spre a constata dacă Statul respectiv se îngrijeşte, ori nu, de buna conservare a pădurilor, precum şi dacă face lucrări de corecţiuni de ravene şi torenţi, împedicând astfel eroziunile cari provoacă transportul aluviunilor la distanţe mari şi depunerea lor în locurile cu pante mici, provocând astfel înălţarea albiilor râurilor.

Normele de procedare în caz de diferende sunt specificate la art. 20 astfel redactat:

„Comisiunea se pronunţă în orice chestiune relativă la:

„1) obligaţiunile la care fiecare Stat este ţinut să le îndeplinească în baza cap. III, secţiunea II, partea XII, a tratatului din Trianon;

„2) interpretarea şi aplicarea dispoziţiunilor regulamentului;

„In caz când un diferend s'ar ivi din cauza rezoluţiunilor comisiunei, sau din împărţirea voturilor în număr egal, fiecare din Statele contractante va putea să sesizeze Societatea Naţiunilor, după procedura prevăzută de regulamentul referitor la diferende, în cazul când comisiunea va constata că ea a epiuizat toate mijloacele de conciliare"

Relativ la revizuirea regulamentului, art. 21 stipulează următoarele;

„Fiecare Stat poate la orice epocă cere, ca să se proceadă la revizuirea regulamentului în cestiune, indicând dispoziţiunile ce doreşte să fie modificate şi motivele propunerei sale. Aceasta trebuie pusă la ordinea zilei în cea mai apropiată sesiune a comisiunei, care statuează, înainte de examinarea fondului, asupra oportunităţii de a se proceda la revizuire.

„In cazul când 3 state vor cere, ca să se procedă la revizuire, preşedintele va provoca în interval de 3 luni o întrunire a comisiunei, care va proceda imediat la examenul de fond al modificărilor cerute.“

Propuneri concrete pentru revizuirea art. 3 din regulament.

După părerea mea, în urma explicaţiunilor ce am dat mai sus, relativ la adnotaţiunile art. 3 trecute în procesul verbal de închidere, este locul a se cere revizuirea regulamentului, înlocuindu-se fraza:

„Cuvântul „despădurire“ nu vizează tăerile făcute într'o exploataţiune normală şi regulată a unei păduri“

prin: *Cuvântul „despădurire“ nu se referă la tăerile făcute pe baza prevederilor unui amenajament aprobat de autorităţile superioare respective.*

In adevăr, scopul unui amenajament este tocmai ca în urma unui studiu amănunţit al pădurei, constatându-se starea sa concretă, să găsească formula sau mijlocul ca, într'un timp mai mult sau mai puţin îndelungat, să ajungă la o exploatațiune normală, în care posibilitatea sau tăerile anuale să reprezinte creşterea efectivă a pădurei.

Revizuirea regulamentului va fi cu uşurinţă admisă, pentru că, după cum am arătat, comisiunea în urma discuţiunii care a avut loc, a recunoscut deja, că nu se poate pretinde ca să se taie dintr'o pădure anormală, aceia ce s'ar permite într'o exploatațiune normală.

Necesitatea prezenţei în delegaţia română a unui specialist în chestiuni forestiere.

D-l inginer inspector general I. Vardala, directorul general al porturilor, însărcinat ca să înlocuiască în sesiunea VIII-a a comisiunei regimului apelor Dunărei (C. R. E. D.) pe d-l G. Popescu, delegatul României, care, din cauza serviciului, n'a putut părăsi ţara la zilele fixate anul acesta pentru ţinerea şedinţelor la Merano, cu un bun simţ remarcabil s'a prezentat la administraţia Casei Pădurilor cu rugămintea de a trimite în comisiune şi un specialist în chestiuni forestiere, acestea urmând a fi tratate în sesiunea a 8-a, fiind trecute la No. 4 al ordinei zilei, d-sa declinându-şi competinţa într'o asemenea materie.

Domnul ministru al agriculturei, în urma recomandărei d-lui C. Opran, administratorul Casei Pădurilor, mi-a făcut onoarea a mă însărcina de a face parte din delegaţia română la Merano.

Spre a dovedi că dispoziţia luată a corespuns intereselor ţării şi că ar fi fost o mare greşală, dacă s'ar fi omis a se trimite o persoană cunoscătoare în chestiuni forestiere, precum şi în ce priveşte tratatul din Trianon, este destul să amintesc că făcând abstracţiune de ziua de deschiderea sesiunei (1 Aprilie), întrebuinţată pentru îndeplinirea de formalităţi, de comunicări din partea preşedintelui, discursuri de bună venire, etc.; de ziua de 5 Aprilie, Duminică, când membrii comisiunei au fost invitaţi de primarul din Merano la o excursiune şi o ascensiune cu funicularul într'unul din munţii din dreptul localităţii „Lana" până la restaurantul dela o altitudine de 1500 m. unde li s'a oferit un banchet; de ziua de 7 Aprilie, utilizată pentru discuţiunea şi redactarea rezoluţiunilor adoptate; din cele 4 zile când s'a tratat chestiunile principale interesând în special comisiunea regimului apelor Dunărei, 2 zile au fost consacrate, în întregime, numai chestiunei despădurirei şi împădurirei, care, după tratatul dela Trianon, este cea mai importantă, astfel după cum a declarat şi preşedintele în şedinţa dela 4 Aprilie când, după cetirea art. 5 din regulament, îşi sfârşi cuvântarea sa astfel:

„De unde rezultă că, după tratat, toate chestiunile serviciilor hidrometrice şi de anunţarea creşterilor de apă nu ar fi întru câtva decât subsidiare la aceea a împădurirei şi reîmpădurirei"

In timpul drumului spre Merano, studiind regulamentul relativ la atribuţiunile şi funcţionarea comisiunei technice permanente a regimului apelor Dunărei şi luând cunoştinţă de chestiunile puse la ordinea zilei spre a fi discutate în a 8-a sesiune ordinară a comisiunei, mi-am dat seama numaidecât, de rolul ce aveam să-l îndeplinesc.

In acest scop mi-am dat toată silinţa, ca să iniţiez pe d-l inginer Vardala cu terminologia technică silvică, cu diferența între regime forestiere și tratamente, cu chestiunile cele mai principale privitoare la regenerări naturale și artificiale, la împădurirea locurilor goale improprii pentru alte culturi, la amenajarea pădurilor în liniamente generale bine înțeles; l'am făcut să înțeleagă ce este o pădure normală și modul cum se poate ajunge la o asemenea stare, ce este o pădure de protecție și cari sunt lucrările de făcut, când este vorba de impiedecarea eroziunilor și consolidarea terenurilor surpătoare cu ajutorul lucrărilor de corecțiunea ravenelor și torenților. I-am demonstrat ce mare influență au pădurile din punctul de vedere al regimului apelor, etc.

Mai mult decât atât, spre a-l edifica în această privință i-am pus la dispozițiune colecțiunea cu comunicările prezentate la congresul internațional de agricultură și silvicultură ținut în Gand (Belgia) în anul 1913, pe care o luasem cu mine și i-am recomandat să citească, ceiace a și făcut, comunicarea d-lui Pardé asupra *„Protecțiunei pădurilor. Măsuri legislative și financiare de preconizat“*, precum și darea de seamă a d-lui raportor general Lafosse, purtând ca titlu: *„Cari sunt măsurile legislative și financiare de luat pentru a împedica exploatarea abuzivă spre distrugerea pădurilor utile interesului general“* prin care D-l Lafosse a recapitulat părerile diverșilor autori exprimate prin comunicările prezentate.

Când trenul traversa o pădure oarecare, era un bun prile pentru mine de a-i arăta cum se prezintă masivele tratate în crâng simplu, în crâng compus, sau în codru; cum se poate deosebi un arbore provenit din sămânță de cel din lăstar; ce este o pepinieră, la ce servește ea; ce rol are salcâmul înj împădurirea nisipurilor mișcătoare, a terenurilor improductive, etc. care este succesiunea în altitudine a diferitelor specii forestiere, iar când am trecut prin regiunea din împrejurimile Triestului, unde pe suprafețe de zeci de mii de hectare nu se zărește decât stânca (calcar) goală sau acoperită cu tufe rari de arbuști, etc., i-am vorbit de efectul funest al despăduririlor, precum și de dificultățile enorme cu care a avut să lupte administrația forestieră, spre a instala pe ici pe colea câte-va plantațiuni de pin austriac, etc. când această regiune aparținea Austriei.

Pe zi ce trecea îmi dam seamă de progresul făcut şi de facilitatea cu care d-sa înţelegea şi chestiuni technice mai subtile.

După aceasta i-am explicat economia codului nostru forestier din 1910, în ce priveşte obligaţiunile la cari sunt supuse pădurile, cărora li se aplică regimul silvic, atunci când urmează a fi puse în exploatare. Deosebirea ce se face între un amenajament şi un regulament de exploatare. Necesitatea cauţiunei de împădurire pentru pădurile particulare şi dispoziţiunile legale cu privire la păşunatul în păduri supuse şi nesupuse regimului silvic, — cazurile când se poate permite defrişarea, etc. etc.

Am pus în cunoştinţă pe d-l Vardala şi despre cuprinsul legei de expropriere şi de creiare de păşuni comunale în Transilvania, Banat, Crişana şi Maramureş, precum şi despre măsurile relative la ameliorări pastorale.

Luând cu mine un exemplar din colecţiunea legilor forestiere Ungare din 1879 şi 1898 traduse în limba franceză, le-am studiat împreună.

Discuţiunea ce a avut loc în sânul comisiunei în timpul sesiunei a 7-a din anul 1924 relativ la împăduriri şi despăduriri,

Ajungând la Merano, mi-am procurat protocoalele (procesele verbale) referitoare la şedinţele ţinute la Bled (Serbia) în Septembrie 1924 (a 7-a sesiune), când am constatat că în comisiune în ziua de 27 Septembrie a. tr., în absenţa D-lui Popescu, delegatul României, care a fost nevoit să plece ceva mai înainte de a-şi termina comisiunea lucrările, spre a lua parte la şedinţele Societăţii Naţiunilor, s'a angajat o discuţiune asupra art. 3 alin. 2 relativ la consecinţele despăduririlor, discuţiune la care au luat parte delegaţii tuturor celorlalte State reprezentate în comisiunea C. R. E. D. cu care prilej preşedintele a făcut următoarea declaraţiune:

„Plângerile referitoare la despădurirea oarecăror regiuni ale Dunării, erau frequente şi insistente deja înainte de răsboiu, dar dat fiind necesităţile particulare fie a stării de răsboiu, fie a condiţiunilor economice de după răsboiu, această chestiune a devenit din ce în ce mai urgentă. Inundaţiunile excepţionale ce s'au constatat anul trecut, după avizul technicianilor ar fi consecinţa unei despăduriri prea repezi şi întinse. Deasemenea alţi technicieni au crezut, că recunoaşte într'o despădurire întensivă cauza enormei masse de aluviuni, cari, în ultimii ani s'au depus la gurile Dunării, unde dragajele, cari în timpul unei lungi serii de ani rămăsese la o medie anuală de 250.000 m. c. s'au ridicat repede la aproape de 10 ori această cifră. „Preşedintele a crezut de datorie a adăoga asemenea, cu simplu titlu de informaţiune, că în ultima sesiune a Comisiunei Europene Dunărene, preşedintele acestei din urmă comisiuni a voit să-i atragă atenţiunea, ca fiind preşedintele comisiunei regimului apelor, asupra relaţiunilor ce el întrevede între despădurirea din amont şi sporirea repede a aluviunilor târâte la gurile Dunării. Delegatul Austriei, luând atunci cuvântul, a arătat că inisiparea Dunărei de jos se datorează şi altor cauze, că opiniunile în această privinţă sunt foarte variate, pe care le şi enumeră în parte.

Preşedintele respectiv a replicat însă că: „dacă apele la gurile Dunărei s'au sporit la îndoit nu se găseşte numai o cantitate dublă de aluviuni, cari s'au mărit, ci din contră, astfel că dragajele au trebuit să se ridice dela 250.000 la 2 $^1/_2$ milioane m^3, adică de 10 ori mai mult. Or, technicianii au admis că inundaţiunile sunt în parte efectul despăduririi". El adăugă apoi că „nu enunţă opiniunea sa personală, dar aceea a technicianilor, a căror competinţă n'ar putea fi pusă la îndoială".

La obiecţiunea făcută de către delegatul regatului Serbilor, Croaţilor şi Slovenilor, că conform art. 5 din regulament, Statele sunt obligate de a comunica comisiunei legile şi actele relative la despăduriri şi la reimpăduriri, căreia trebue a-i fi supuse şi înţelegerile particulare, cari eventual ar putea fi încheiate în scopul de a regula această chestiune, preşedintele observă că: „de multe ori nu este deajuns ca să existe o lege, pentru ca ea să fie aplicată şi că adeseori ea nu este aplicată pentrucă lipsesc mijloacele, iar nu din rea voinţă. Este dar de părere, că simpla comunicare nu este o măsură îndestulătoare. Mai departe declară, că nu este de luat vre-o rezoluţiune în această privinţă, care se va discuta mai desvoltat în cursul sesiunei viitoare (a 8-a în anul 1925)".

Venind în contact în Merano cu diferitele delegaţiuni, mi-am dat seama, că fiecare din acestea, în special cea Ungară, îşi adusese un bogat material de demonstraţiune: hărţi, planuri, diagrame, etc. spre a se putea pune mai bine în evidenţă adevărurile consemnate în expozeurile lor, atât asupra chestiunilor hidraulice cât şi asupra împăduririlor şi despăduririlor din ţările respective.

Fiecare din delegaţiuni, afară de Austria, ţară redusă la minimum de suprafaţă, aveau 2-3 experţi, ingineri hidrotechnici sau ingineri silvici, pregătiţi a răspunde la orice întrebări li s'ar fi pus.

România nu a avut decât unul, pe subsemnatul şi acesta desemnat numai cu 2 zile înainte de ziua destinată plecărei, astfel că de abia a avut timpul să-şi scoată paşaportul. Şi încă, după cum mi s'a spus, au fost voci cari au susţinut, că este inutil a se trimite şi un specialist forestier, discuţiunea asupra împăduririlor şi despăduririlor urmând a se mărgini numai la generalităţi.

In realitate, după cum am arătat, a fost o discuţiune amănunţită, care a durat 2 şedinţe întregi.

Numirea în comisiune a d-lui inginer inspector general Vardala fiind făcută de asemenea în ultimul moment şi d-l Inginer Opreanu, directorul general al apelor, lipsind din ţară, deoarece fusese trimis la Paris în chestiunea reparaţiunilor, n'a avut cine să înlocmească expozeul necesar cu privire la ape, astfel că delegatul României s'a limitat, după oarecari consideraţiuni generale, să dea promisiunea formală că în curând preşedintele va avea expozeul în cestiune.

Pentru a nu fi nevoit să facă aceiaş declaraţiune şi în ce priveşte pădurile, a trebuit să lucrez în câteva nopţi consecutive la alcătuirea unui memoriu, pe care îl reproduc mai la vale, scris mai întâi în limba română şi după ecea tradus în franţuzeşte.

Chestiunea împăduririlor şi despăduririlor din Ardeal discutată în sesiunea a VIII-a a comisiunei C. R. E. D.

Expozeul delegaţiunei române a fost citit Luni, 6 Aprilie, a. c. fiind ascultat cu o deosebită atenţiune de membrii comisiunei, fără să fi făcut cineva vre-o obiecţiune, nici măcar delegaţia Ungară, care avea între experţi un consilier ministerial forestier şi care în şedinţa precedentă (Sâmbătă 6 aprilie) în urma cuvântărei d-lui Vardala spusese, că nu e adevărat că legile ungureşti lasă libertate proprietarilor particulari, ale căror păduri sunt proprii şi pentru alte culturi (teren arabil, fâneţe, vii şi grădini) să le tae, ori cât de mare ar fi întinderea anuală şi chiar să le defrişeze.

In capitolul „Dispozițiuni legale în privința exploatărei pădurilor în timpul regimului Ungar“ din menționatul memoriu se dovedește, că adevărul stă de partea delegațiunei române.

Președintele comisiunei prin câteva cuvinte elogioase, consemnate în procesul verbal al ședinței de Luni 6 Aprilie a. c, care până la plecarea noastră din Merano nu se redijase încă, a luat act de cele expuse prin memoriu, iar după ridicarea ședinței șeful delegației Cehoslovace, cu care ne-am aflat în toate împrejurările în cele mai bune raporturi, mi-a mulțumit personal pentru că i-am venit în ajutor: propriele sale cuvinte

Adevărul, pe care trebue să-l spun, este că impresiunea lăsată de delegația română a fost excelentă din toate punctele de vedere.

După citirea expozeului, d-l inginer Vardala a prezentat președintelui comisiunei un exemplar din codicele nostru silvic din 1910, inclusiv legea modificătoare din 1920, precum și legea din 1923 prin care se întinde asupra întregului teritoriu al României-Mari aplicațiunea codului silvic din vechiul Regat. A promis că în curând va trimite încă 6 exemplare în limba română, astfel după cum s'a stabilit de comisiune, iar în cursul anului va trimite acest cod forestier tradus în limba franceză.

Cu această ocaziune am depus un exemplar din statistica pădurilor Statului, publicată de curând, făgăduind că cel mult până la finele acestui an vom fi în măsură de a trimite și statistica pădurilor cari aparțin celorlalte naturi de proprietari.

Am prezentat de asemenea președintelui un exemplar din Nr. de pe 1920 din „Revue générale des Sciences“, care apare în Paris, consacrat în întregime scriitorilor români, în care revistă se află și un articol al meu asupra pădurilor din România întregită. Președintele mi-a mulțumit.

Am fost solicitat cu insistență de către delegația Cehoslovacă și de acea Ungară, ca să le dau și lor câte un exemplar. N'am putut satisface decât cererea celei dintâi delegațiuni.

Luni seara, în onoarea comisiunei președintele, Dr. Carlo Rosetti, a dat un banchet, la care au asistat 130 notabilități din Merano.

Marți, când s'au terminat ședințele sesiunei a 8-a, d-l inginer Vardala, cu asentimentul celorlalte delegațiuni, a exprimat întreaga recunoștință președintelui, care a știut să conducă cu un deosebit tact şi spirit de imparţialitate discuţiunile, rugându-l să transmită cele mai bune sentimente celor în drept pentru călduroasa primire făcută de către reprezentanţii autorităţilor locale şi în special d-lui ministru preşedinte Mussolini, care, în ziua deschiderii şedinţelor, prin telegrama trimisă a salutat prin cuvinte graţioase buna sosire pe pământul ospitalier al frumoasei Italia a delegaţiunilor din comisiunea technică permanentă pentru regimul apelor Dunărei.

Din expozeul ce ni sa citit de delegaţia Ungară, rezultă că Statul respectiv face mari eforturi pentru a-şi mări suprafaţa sa păduroasă. Şi pentru a pătrunde în conştiinţa publică noţiunea despre marea importanţă ce au pădurile, s'a recurs la ţinerea de conferinţe de propagandă, la publicaţiuni de broşuri, prin care se pune în evidenţă necesitatea împăduririlor în Ungaria, şi la distribuţiunea de plante, în care scop s'a înfiinţat, în diferite puncte ale teritoriului său un număr de 46 pepiniere, având o întindere totală de 250 jugăre cadastrale, dintre cari 3 cu o suprafaţă de 165 jug. se găsesc în marele şes al Ungariei. Acestea din urmă au produs:

In anul 1921 un număr de . . . . 1.203.000 puieţi
„ „ 1922 „ „ „ . . . . 5.560.000 „
„ „ 1923 " „ „ . . . . 8.951.000 „
“ „ 1924 „ „ „ . . . . 10.611.000 „
Total 26.325.000

puieţi de diferite specii, cari s'au distribuit proprietarilor cu condiţiune de a plăti numai o parte din costul lor.

In afară de împăduririle făcute pela fermele agricultorilor din marele şes al Ungariei, numit Alföld, s'au mai plantat:

în anul 1922 . . . 1600 jugăre cadastr.
„ „ 1923 . . . . 1759 „ „
iar „ „ 1924 . . . . 4600 „ „
Total . . . . 7959 jugăre cadastrale.

Terenurile inculte, expuse degradărei prin eroziuni, după ultima statistică făcută, însumează o suprafaţă de 44.000 jugăre cad. în cifră rotundă. Plantele necesare pentru împădurirea lor există, dar pentru a stimula cât mai mult pe proprietari în acest scop Statul acordă celor mai meritoşi recompense şi diplome de încurajare.

Recensământul terenurilor proprii de a fi împădurite din Alföld-ul Ungariei este în curs de executare. Lucrările preliminare efectuate până acum permit, însă, a se evalua la 240.000

jugăre cad. suprafaţa ce urmează a fi împădurită în deceniul următor cu începere din anul acesta şi anume:

In nisipuri mişcătoare şi terenuri alcaline o întindere de	160.000 jugăre
In alte terenuri goale, de	40.000 „
Spre complectarea plantaţiunilor făcute mai înainte, de	40,000 „
Total	240.000 „cad.

Din acelaş memoriu reiese, asemenea, că în conformitate cu noua lege de organizare a serviciului silvic din Ungaria, administraţia pădurilor Statului,ale comunelor, precum şi a celor particulare supuse regimului silvic, se va face pe viitor de către agenţii silvici ai Statului şi anume: în prima linie de şefii de ocoale, al 2-lea, ca instanţă mai superioară, de direcţiile forestiere (4 sau 5) şi în fine în a 3 a linie de ministerul de resort (agricultură).

Din declaraţiunile delegaţiei Ungare în şedinţele când s'a discutat chestiunea împăduririlor şi despăduririlor.

D-l Dietrich, şeful delegaţiunei ungare, după ce arătă că în Ungaria măsurile pentru regulamentarea exploataţiunei forestiere datează din al 16-lea şi al 17-lea secol; că în 1780, pe timpul Impărătesei Maria Tereza, s'a dat o ordonanţă amănunţită asupra modului cum trebuesc tratate pădurile; după ce a intrat în examinarea diferitelor texte de legi relative la ape, la păduri şi la păşunatul în pădure, a depus comisiunei un tablou de porţiunile din basinul râurilor cari se varsă în Tisa, aflătoare la o distanţă cam de 100 km dela acest râu şi cari acoperă suprafaţa de circa 63.000 km². declarând, în acelaş timp, că are toată încrederea în legile ţărilor succesoare şi nu se îndoeşte, aceasta fiind şi în interesul propriu al acestor State, că se va continua lucrările de împădurirea terenurilor goale expuse eroziunilor şi cele de corecţiunea ravenelor şi torenţilor întreprinse în timpul regimului Ungar; că roagă guvernul Român să dea toată atenţiunea exploatărilor pădurilor din bazinul râurilor Mureş şi Someş, căci aceşti afluenţi ai Tisei, cari transportă mari cantităţi de aluviuni, au o mare influenţă asupra regimului acestui din urmă. Atrage asemenea atenţiunea asupra terenurilor din prejurul Comunei Pecica, precum şi asupra pădurei de pe lângă râul Mureş, nu tocmai departe de Arad precum şi de noua frontieră între Ungaria şi România, afirmând că în timpul viiturilor mari de apă această din urmă pădure, prin stratul său de humus şi de foi moarte ce cuprinde, absoarbe şi reţine o mare cantitate de apă.

Preşedintele comisiunei luând cuvântul a declarat, că cererile Ungariei sunt rezonabile şi aşa fiind crede, că ţările respective vor lua măsuri ca ele să fie realizate, aceasta intrând în spiritul prevederilor tratatului de pace dela Trianon. Cu această ocaziune a cerut şi i s'a predat de către delegaţia Ungară o hartă, în care erau trecute toate râurile, şi cele mai mici chiar, de pe teritoriul fostei Ungarii.

Concluziuni şi propuneri.

In sesiunea anului viitor va fi din nou pusă la ordinea zilei chestiunea împăduririlor şi despăduririlor din Ardeal. Aşa fiind, este nevoe de a se studia din vreme, chiar din vara aceasta, starea pădurilor şi terenurilor goale din zona de 63.000 km. despre care a vorbit delegatul Ungar. Să se inventarieze, arătându-se starea în care se găsesc, şi să se ia urgente măsuri pentru revizuirea şi continuarea lucrărilor de corecţiunea torenţilor şi ravenelor, precum şi a consolidărilor făcute de guvernul Ungar prin împădurirea terenurilor surpătoare, etc. Orice s'ar zice, noi nu ne putem sustrage dela îndatoririle internaţionale ce ni s'au impus prin tratatul dela Trianon şi aşa fiind este datoria noastră să ne păstrăm şi să ridicăm şi mai mult prestigiul pe care ni l-am creiat, în urma modestelor silinţe ce şi le-a dat, în sesiunea a 8-a a comisiunei technice permanente pentru regimul apelor Dunărei, delegaţia Română dela Merano.

Petre Antonescu
Inginer Consilier silvic şi profesor
la şcoala politechnică

Expozeul delegației române, prezentat comisiunei regimului apelor.

Suprafața.

Suprafața totală a pădurilor revenite României în urma tratatului dela Trianon prin aplicarea liniei de demarcațiune a lui „Clemenceau", după datele statistice ungurești este de 3.792.927 ha

Pentru a se cunoaște adevărata întindere a acestor păduri ministerul de agricultură și de domenii, prin Casa Pădurilor, a luat măsurile necesare pentru a se întocmi o nouă statistică forestieră.

Statistica pădurilor aparținând Statului fiind publicată în zilele acestea, o depunem odată cu acest memoriu. Aceea referitoare la pădurile particulare și la celelalte naturi de proprietari va apărea cel mult până la sfârșitul acestui an, când o vom prezinta deasemenea comisiunei. Statul actualmente posedă o suprafață păduroasă de .... 619.796 ha.
dintre care pădurile propriu zise acoper o întindere de .... 564.823 „

Poenile și golurile de munte de ..... 54.976 „

Suprafața de 564 823 ha. de păduri, ce aparțin Statului, se repartizează la rândul său astfel :

Pădurile de reșinoase ocupă	....	150.843 „
„ „ fag	....	307.439 „
„ „ diferite specii de stejar	...	88.235 „
„ „ plop, salcie, teiu, carpen, salcâm etc.		18.306 „
Total	. .	564.823 ha.

Până în 1922 s'a exploatat conform dispozițiunilor amenajamentelor aprobate o întindere de ...... 89.260 ha.
astfel că mai rămâne de tăiat încă .... 475.563 „

Total . . 564.823 ha.

Ce prevăd legile ungurești relativ la exploatarea pădurilor ?

Potrivit art. 17 din legea ungară XXXI din 1879 pădurile Statului, ale comunelor, ale bisericelor, ale corporațiunilor, ale jurisdicțiilor și fundațiunilor publice și private, ale fidei-comiselor, ale coposesoratelor, ale celor aparținând societăților anonime pentru exploatările miniere precum și pentru alte industrii, nu pot fi exploatate decât pe baza unui amenajament având de scop asigurarea regenerărei pădurilor şi continuitatea exploatărei, adică realizarea „raportului susţinut".

Pentru toate aceste păduri, exploatarea este condiţionată prin urmare de existenţa unui amenajament aprobat de către instanţele superioare.

In ce priveşte însă pădurile particulare, excepţie făcând de aşa zisle păduri de protecţie, de acelea situate pe nisipuri mişcătoare şi în fine de cele situate pe un teren impropriu pentru orice alt soiu de cultură decât cea forestieră, ele nu sunţ supuse nici unei restricţii, astfel că pot fi exploatate, ori câţ de mare ar fi întinderea anuală, ele se pot chiar defrişa.

Iar în conformitate cu art. 7 din legea din 1879 „păşunatul" nu este oprit decât în pădurile de protecţie, precum şi în acelea situate pe nisipuri mişcătoare, dar numai în timpul în care acest păşunat poate să ocazioneze pagube.

Restricţii aduse exploatărei pădurilor din ţinuturile cari făceau parte din Ungaria în anul 1918,

In timpul răsboiului mondial din 1914 — 1918, guvernul Ungar, în vederea extensiunei ce luase exploatarea pădurilor particulare, în disproporţie cu mijloacele de cari dispuneau proprietarii respectivi spre a le putea reîmpăduri la timp, pădurile de reşinoase în special, pentru a căror exploatare intensivă o mulţime de mari fabrici de cherestea se înfiinţase, profită de legea de război atunci în vigoare şi emise ordonanţa No. 3296 din 1918, după care nici o pădure nu putea să se exploateze fără o autorizaţie prealabilă a serviciului silvic respectiv, care singurul fixa şi suprafaţa anuală de tăiat, ţinând socoteală bineînţeles numai de mijloacele de a se putea reîmpăduri întinderile exploatate, iar nici de cum de cererile exagerate ale proprietarilor fabricilor în chestiune.

Măsurile luate de guvernul Român.

Indată ce Transilvania, Banatul, Crişiana şi Maramureşul deveniră provincii româneşti, guvernul nostru a continuat să aplice strict dispoziţiile ordonanţei 3296 din 1918 şi anume până în anul 1923, când s'a extins pe întreg teritoriul României aplicarea codului silvic din vechiul Regat, promulgat la 8 Aprilie 1910 şi modificat prin legea din 18 Septembrie 1920.

Dispozițiile principale ale codului silvic Român.

Prin art. 1 al acestui cod sunt supuse regimului silvic: pădurile Statului, ale domeniilor Coroanei, ale comunelor, ale fundațiilor publice și private, precum și ale tuturor persoanelor juridice (alin. a. b.); acelea pe cari Statul și instituțiile prevăzute la alin. a. și b. le posedă în indiviziune între ele, sau cu alt proprietar particular (alin. c.); pădurile moșnenilor sau răzeșilor stăpânite în devălmășie (alin. d.), cele ale proprietarilor particulari situate pe crestele și versanții munților și colinelor (alin. e.); pădurile de protecție (alin. f.); pădurile sau porțiunile de păduri a căror menținere este necesară pentru protejarea malurilor în contra roaderei de către apele curgătoare și acelea cari asigură cursul regulat al râurilor și conservarea isvoarelor (alin. g.); pădurile necesare apărărei teritoriului țărei (alin. h.) și în fine pădurile particularilor neintrând în nici una din prevederile de mai sus, dar pentru cari proprietarii ar fi cerut ca ele să fie supuse regimului silvic.

Potrivit art. 2 din acelaşi cod, nici o pădure supusă regimului silvic nu poate să fie exploatată decât pe baza unui amenajament sau al unui regulament de exploatare aprobat prin decret Regal, iar în timpul din urmă prin deciziune ministerială

Amenajarea pădurilor având de scop conservarea și regenerarea lor, producția lemnului de lucru și de construcțiuni, precum și realizarea raportului susținut. este obligatorie pentru pădurile indicate la art. 1, alin. a b. c. și d., pe câtă vreme regulamentul de exploatare, care urmărește conservarea pădurilor și regenerarea lor cu specii prețioase proprii regiunei respective, este obligator numai pentru pădurile proprietarilor particulari supuse regimului silvic. Ei pot totuşi. dacă vor, să-și amenajeze pădurile.

Cauțiunea pentru asigurarea împădurirei.

Prin orice amenajament sau regulament de exploatare trebuie să se prevadă suma ce proprietarii sau exploatatorii sunt datori a o consemna în comptul ministerului de agriculturei, drept garanție că reîmpădurirea se va face de fapt.

Această sumă prin codul silvic din 1910 a fost fixată la 100 de lei de hectar, prin legea modificătoare dela 1920 s'a prevăzut că ea poate fi majorată; astfel că astăzi, când unei păduri se aplică codrul cu tăeri rase se fixează la 3000—5000 de lei de hectar, în afară de obligația pentru proprietar de a-și crea pepinierele necesare.

Pedepsele cari se aplică contravenienților.

Când tăierea pădurilor supuse regimului silvic se face fără amenajament sau regulament de exploatare, ori contra dispozițiilor ce coprind, ministerul are dreptul de a interzice tăierea, precum şi de a supune pe contravenient la o amendă, care variează dela 3—5000 lei hectarul.

Interzicerea defrişărei.

Potrivit art. 12 din legea modificătoare din 1920 a codului silvic din 1910 defrişarea pădurilor, fie ele supuse ori nesupuse regimului silvic, este cu desăvârşire interzisă. Se face excepție pentru pădurile situate în regiunea de munte în limitele şi condițiile legei speciale de expropriere, precum şi pentru creiarea de păşuni comunale. Defrişarea după c. s. poate fi permisă numai în anumite cazuri şi anume : dacă proprietarul se obligă să planteze în locul pădurii arbori fructiferi ; când pădurea este situată în câmpie şi are o întindere mai mică de 25 de ha. ; când se dă în schimbul unei porțiuni înfundate (enclave) o suprafață echivalentă lângă perimetrul pădurei, precum şi atunci când întinderea defrişată este compensată prin împădurirea prealabilă a unei suprafețe egale, iar plantele în vârstă de cel puțin 3 ani, prezintă toate garanțiile că împădurirea a reuşit pe deplin.

Dispozițiile Codului silvic Român relative la păşunat.

Păşunatul în pădurile supuse regimului silvic, despre care se face mențiune la art 1 alin. a. b şi c. este cu totul interzis. In pădurile din lunca Dunărei sau altor cursuri de apă, el este permis, iar în pădurile particulare (alin. e) numai în cazurile următoare :

a) In pădurile tratate în codru cu tăeri rase sau cu tăeri de regenerare progresive, dacă aceste păduri sunt în vârstă mai mare de 30 de ani.

b) In pădurile cărora li se aplică crângul compus sau crângul simplu, dacă vârsta lor a trecut de 15 ani.

c) In pădurile supuse inundațiilor după dispozițiile prevăzute la art. 15 alin. a şi b ;

Păşunatul este cu desăvârşire oprit :

a) In pădurile tratate în codru grădinărit, în care durata rotațiunei este mai mică de 15 ani ;

b) In pădurile supuse surpăturilor şi

c) In pădurile de protecție.

In pădurile nesupuse regimului silvic pășunatul este permis, numai dacă vârsta lor este mai mare de 10 ani, iar în pădurile de baltă numai de la 3 ani în sus.

Reforma agrară.

Pentru a se săvârși o operă de dreptate socială încredințându-se pământul cultivabil celor cari îl muncesc cu adevărat, prin Constituția din anul 1919 și prin legea pentru reforma agrară din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș s'a dispus, ca să se exproprieze în parte sau în total, pentru cauză de utilitate publică, pământurile de cultură din proprietățile rurale cu o suprafață de la 50—500 jugăre cadastrale.

Prin art. 12 al acestei din urmă legi s'a prevăzut, că în regiunile unde cererea de pământuri expropriabile este importantă și mai ales pentru a se completa minimum de 7 jug. cad. de fiecare locuitor având dreptul a fi impropietărit, se va putea, cu avizul serviciului silvic respectiv, expropria chiar o parte din pădurile existente.

Terenurile des inundabile, cele mlăștinoase, neproductive, terenurile supuse surpărilor, nisipurile, precum și albiele râurilor pentru a fi ameliorate sau plantate de către comună sau de Stat, vor putea fi expropriate în total.

Privitor la crearea de pășuni comunale, iată ce se stipulează prin art. 24:

„Când interesul economic al populației cere, cu avizul serviciului silvic și cu aprobarea comitetului agrar, se va putea expropria și parte din păduri, dar numai dacă terenul este propriu pentru pășunat".

Trebue să menționăm că în acest caz nu se lasă terenurile goale, ci se creiază pășuni împădurite (près bois), pentru formarea cărora se mențin în picioare buchete de arbori, după cum se practică în Elveția, în Franța (în munții Jura), precum și în alte țări.

Afară de aceasta nici o defrișare de păduri nu se poate face fără o cercetare locală a șefului de ocol respectiv și fără avizul favorabil al consiliului technic de pe lângă Casa Pădurilor, care nu se dă, de cât dacă panta nu este repede, iar terenul nu este supus surpăturilor.

Pentru a da o noţiune asupra spiritului care a domnit şi asupra precauţiunilor luate ca să nu se aprobe defrişerile de păduri de cât în cazuri cu totul esceptionale, reproducem aici un pasagiu din instrucţiunile trimise în această privinţă de ministerul agriculturei şi domeniilor inginerilor agricoli însărcinaţi cu aplicarea legei de reformă agrară în România:

„Propunerile privitoare la exproprierile pădurilor vor fi făcute cu cea mai mare scrupulozitate şi numai în cazuri de absolută necesitate, adică când nu s'ar găsi nici un mijloc de a satisface necesitatea păşunatului; ele vor fi făcute excepţional şi numai acolo unde, schimbându-se destinaţia pădurii, adică transformând'o în păşune, nu se atinge nici un interes general, şi când prin o asemenea despădurire nu se dă loc la surparea terenurilor cu o pantă repede, la formarea de eroziuni, ravene torenţi etc.

Măsuri luate pentru crearea de păduri şi asigurarea regenerării celor existente.

In cursul anului 1923 924 s'a cules o cantitate de 600 Kg sămânţă de molid şi s'a repopulat în pădurile Statului din Transilvania Banat etc,. o întindere de 1290 ha, iar în cele administrate de Stat 1300 ha. în total deci 2590 ha.

S'a cules în acelaşi timp seminţe de specii foioase o cantitate de 159 hl şi s'a semănat o suprafaţă de 17 ha în pepinierile din pădurile Statului şi 11 ha în cele administrate de Stat, în total deci 28 hectare.

S'a cheltuit cu acest prilej: 4.255.000 lei.

In cursul anului 1924 925:

S'a rempădurit 2726 ha.

S'a semănat în pepiniere 41 ha.

S'a cules seminţe de foioase 2988 hectolitre.

„ „ „ „ molid 13770 kg

Cheltuiala a fost de 5.345.240 lei.

In cursul anului 1925:

După devizele întocmite şi aprobate este proectat a se reîmpăduri anul acesta 5.642 ha. costul fiind de 6.000.009 lei din cele 13 milioane lei prevăzute pentru înpădurire în întreaga ţară.

In afară de aceasta diferitele direcţiuni silvice regionale s'au aprovizionat din timp cu sămînța de salcâm, de care au nevoie pentru împădurirea unei părți cât mai mare, din terenurile neproductive ;

Nu numai atât, direcțiunea regională din Orșova a adunat în plus 7000 kg iar cea din Buzău 5000 kg. semânță de salcâm. spre a fi distribuită, gratuit sau pe prețul de cost, particularilor. Această din urmă direcțiune a mai recoltat afară de aceasta și 13 vagoane de ghindă, iar acea din Chișinău 8 vagoane, pentru a servi împăduririlor proectate a se face anul acesta.

Casa Pădurilor, pentru a stimula cât mai mult acțiunea de împădurire în România, prin ordinul său Nr. 15652 923 a luat măsuri ca pădurarii, în număr de 5446 din întreaga țară, să înființeze mici pepinieri, să semene în regiunea de câmpie și cea de coline seminițe de foioase, iar în cea de munte seminițe de reșinoase, în scopul de a produce și de a planta de fiecare pădurar o cantitate de cel puțin 10,000 puieți. Cheltuelile necesare, ca și costul seminței, sunt în sarcina Casei Pădurilor. Pădurarii cari se disting printr'un deosebit zel primesc gratificații, pe cât timp cei neglijenți sunt amendați sau chiar concediați.

Șefii de ocoale respectivi sunt obligați de a le da toate instrucțiunile necesare, pentru a ști cum se lucrează în pepiniere, cum se transportă puieții, cum se plantează etc.

Ei, ca și superiorii lor, sunt făcuți responsabili, dacă n'au executat un control efectiv, pentru a-și îndeplini fiecare gardian îndatorirea ce li s'a pus.

Cu chipul acesta se va putea planta regulat, în fiecare an, peste 50 milioane de puieți.

Alte inițiative spre a se promova împăduririle.

Pentru a se accelera și da cât mai mare desvoltare lucrărilor de împădurirea terenurilor neproductive, în special, s'a format în Arad un comitet compus din directorul silvic din localitate, din prefecții județelor respective, din consilierii agricoli și din șefii de ocoale silvice, în scopul de a se înființa pepiniere, de a se elibera gratuit puieți populației și de a se consolida prin împădurire toate terenurile neproductive din cuprinsul direcțiunei regionale cu sediul în Arad.

Afară de aceasta direcțiunea generală a apelor, de curând înființată, a cerut și a obținut dela Casa Pădurilor 500000 de pueţi de salcâm etc. pentru a se reîmpăduri terenurile neproductive din bazinele de recepţie şi din perimetrele ravenelor şi torenţilor.

Pentru a satisface numeroasele cereri ale particularilor de a li se acorda, gratuit, sau pe preţul de cost, pueţii destinaţi la împădurirea terenurilor sterile, Casa Pădurilor în ultimul timp a eliberat aproape 2 milioane de pueţi de salcâm mai ales.

O experienţă făcută.

O lungă experienţă a dovedit, că metoadele de constrîngere pentru conservarea şi exploatarea raţională a pădurilor particulare aproape nicăeri n'au dat rezultate bune. Astfel, la congresele internaţionale de agricultură şi de silvicultură ţinute la Madrid în 1911, la Paris şi la Gand în anul 1913, pentru a nu cita decât congresele cele mai apropiate de răsboiul mondial din 1914, privitor la pădurile particularilor s'a preconizat întrebuinţarea de soluţii liberale.

Sărbătoarea sădirei arborilor.

In această ordine de idei Casa Pădurilor, pentru a răspândi în straturile cele mai largi ale naţiunei cultul arborelui, a organizat, în înţelegere cu ministerul de instrucţiune publică, sărbătoarea sădirei arborelui, care constă din punerea la dispoziţia institutorilor, în fiecare primăvară, pueţii destinaţi a fi plantaţi de către şcolarii lor, după instrucţiunile ce li se vor da de către personalul silvic, în prezenţa populaţiei rurale şi a autorităţilor administrative şi militare locale.

Efectele unor astfel de măsuri, judecând după rezultatele de până acum, nu vor putea fi decât binefăcătoare.

Măsuri luate pentru a preveni contravenţiele la clauza reîmpăduririlor.

Pentru a preveni contravenţiile relative la obligaţia de a se reîmpăduri porţiunile exploatate conform prevederilor amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare, Casa Pădurilor a luat măsuri ca pe viitor să nu mai acorde noui autorizaţii de tăiere proprietarilor de păduri particulare supuse regimului silvic, dacă într'un termen de 4 ani, socotiţi dela ultima tăere a parchetelor, sau parcelelor, nu se vor fi regenerat complect.

Personalul silvic de naționalitate ungară

Spre a dispune de cât mai multe elemente în stare de a contribui cu folos la opera de restaurare și îmbunătățire a pădurilor din Transilvania, Banat, etc. Casa Pădurilor a menținut în serviciu pe toți funcționarii silvici de naționalitate Ungară, cari au voit să rămână în țară. Numărul acestor funcționari este astăzi următorul :

	112	ingineri silvici de diferite grade
	4	conductori silvici
	115	brigadieri „
	355	pădurari
	37	funcționari administrativi.
Total	603	persoane

Tuturor acestor funcționari guvernul Român le-a asigurat dreptul la pensie, fără a fi obligați să verse casieriei generale a pensiilor suma corespunzătoare timpului servit sub administrația Ungară.

Concluzie.

Din această expunere sumară rezultă, într'un mod evident, că guvernul Român este bine pătruns de importanța, din toate punctele de vedere, a pădurilor din țara noastră și că face toate sforțările posibile, toate sacrificiile financiare, destul de grele în aceste timpuri de criză monetară, și că el este ferm hotărât de a continua, din ce în ce mai intens, acțiunea de împădurire și de ameliorare a pădurilor noastre, care reprezintă una din principalele bogății naționale ale României.

Delegații României

I. Vardala și Petre Antonescu

Diferitele dispoziții legislative din Ungaria, privitoare la chestiunea forestieră. [1]

Legea XXXI din 1879 privitoare la păduri.

§ 2. — Păduri de protecție. Defrişarea şi tăerea rasă sunt interzise în pădurile sau părțile de pădure situate pe grohotişurile din regiunea munților înalți, pe terenurile alpine, pe culmele şi şelele de munte, pe coastele repezi sau pe versanți, fiind destinate a împedica năruirea munților, formarea de grohotişuri (gramădire de pietre, bolovani etc.) de avalanşe de zăpadă, de torenți, de asemenea în caz când prin distrugerea unor atari păduri se compromite fertilitatea terenurilor şi siguranța căilor de comunicație situate mai jos, sau se lasă acces vânturilor periculoase.

Determinarea pădurilor de protecție. — Aceste păduri pe baza lucrărilor preparatorii şi luându-se avizul proprietarului şi al comisiunei admistrative, se vor determina de către ministerul agriculturei, industriei şi comerțului, pe cât posibil în cei 5 ani cari vor urma după promulgarea acestei legi. Intinderea acestor păduri, ce se va fixa ținându-se socoteală de condițiile locale, va fi dată publicităței. Din acest moment ele vor fi scutite în întregime de impozit, ori cel puțin vor beneficia, după împrejurări, de oarecare micşorare de impozit.

§ 3. *Fixarea regimului.* — Regimul căruia va trebui să fie supuse pădurile de protecție prevăzute la art. 2 din lege, se fixează, întrucât acest regim nu va fi fost stabilit prin amenajamentele despre care se face mențiune la art. 17, de către ministerul agriculturei, industriei şi comerțului pe baza unui proect prezentat de către proprietar şi după ce se ia avizul inspectorului silvic precum şi al comisiei administrative.

§ 4 *Defrişare;* Defrişarea este interzisă în pădurile, a căror distrugere ar favoriza întinderea nisipurilor mişcătoare, sau ale căror soluri nu ar putea fi întrebuințate în mod permanent pentru alt soiu de cultură (teren arabil, păşune, grădini sau vii).

Se interzice cu desăvârşire defrişarea pădurilor existente pe asemenea trenuri.

§ 5. *Tăeri rase. Reîmpăduriri.*

Dacă în pădurile de protecție menționate la art. 2 din lege se practică tăeri rase precum şi orce alt soiu de tăeri, sau se defrişează contra dispoziţiilor acestei legi; dacă în pădurile situate pe soluri cu nisipuri mişcătoare, care intră în prevederile art. 4, sau, în fine, dacă se fac defrişări în pădurile al căror sol este impropriu pentru orce alt soiu de cultură decât cea forestieră, suprafaţa tăiată sau defrişată trebue să se reîmpădurească într'un termen de cel mult 6 ani.

---

[1] Părțile esențiale din codul silvic Ungar astfel după cum s'a distribuit membrilor comisiuni C. R. E. D de delegația Ungară.

§ 6. *Defrişarea tulpinelor şi a rădăcinilor.*

In pădurile menţionate la art. 2 şi 4 scoaterea din pământ a tulpinilor şi rădăcinilor arborilor este oprită.

§ 7. *Păşunatul.*

In pădurile de protecţie prevăzute la art. 2, precum şi în cele situate pe nisipuri mişcătoare, păşunatul este interzis în tot timpul, când el poate ocaziona pagube arborilor, lăstarilor, sau a deprecia solul. Cu privire la păşunat şi anume în urma cererei din partea inspectorului pădurilor sau a proprietarului respectiv, în acest din urmă caz însă numai după ce inspectorul şi-a dat avizul, comisiunea administrativă hotărăşte dacă urmează a se aproba o asemenea cerere.

Semne indicătoare că păşunatul este oprit.

Proprietarul este ţinut de a arăta prin semne indicătoare toate locurile din pădure unde păşunatul este oprit.

Art. 17. — *Amenajamente.*

Pădurile Statului, ale jurisdicţiilor, ale comunelor, ale corporaţiilor şi persoanelor eclesiastice, ale fondaţiilor publice şi private, precum şi pădurile coposesoratelor (sub această denumire se înţeleg pădurile cari au fost cedate celor cu drepturi de servituţi în păduri, operaţiune cunoscută sub numirea de segregaţiune), sunt administrate, atâta vreme cât exploatarea lor se face în comun, pe baza unui amenajament.

Aceiaşi regulă se aplică şi pădurilor aparţinând societăţilor anonime formate în scopul unei exploataţiuni miniere, sau pentru orce altă întreprindere industrială.

Sunt exceptate pădurile cari au devenit proprietatea acestor societăţi înainte de promulgarea acestei legi, dacă ele pot să probeze aceasta într'un termen de un an; totuşi dacă atari masive vor fi fost despădurite, ele vor fi considerate şi administrate şi de aci înainte tot ca păduri.

Intocmirea amenajamentului.

Amenajamentul trebue să fie astfel făcut, încât avându-se în vedere întinderea pădurei, starea în care ea se găseşte, trebuinţele proprietarului şi realizarea unui venit raţional, să asigure buna sa conservare şi continuitatea exploatărei produselor principale (raportul susţinut), ţinându-se seama însă şi de produsele accesorii ale pădurei.

In amenajament se va arăta personalul silvic de pază şi de administraţie, iar acolo unde pădurea este grevată de drepturi de servituţi, să se indice natura, întinderea şi valoarea acestor drepturi, astfel cum ele erau în uz la 1 Ianuarie 1848 şi astfel cum se practică şi astăzi; afară de acesta amenajamentul trebue să indice natura, întinderea şi valoarea prestaţiilor făcute, sau ce urmează a se efectua în schimbul acestor drepturi de servituţi.

Regulele de detaliu, după care se va proceda la întocmirea amenajamentului, va face obiectul unei instrucţiuni ministeriale speciale.

§ 21. *Agenţii silvici.* Pentru a se asigura aplicarea dispoziţiilor amenajamentului şi administrarea pădurilor ce le aparţin, proprietarii pădurilor menţionate la art. 17 sunt ţinuţi de a angaja agenţi forestieri cu studii academice, iar în cazul când ei vor fi numiţi de minister, numele lor trebuie făcut cunoscut comisiei administrative, care ia notă despre aceasta; în toate celelalte cazuri această încunoştiinţare trebuie să fie făcută în vederea aprobărei lor în mod oficial Dacă aceşti agenţi silvici întrunesc condiţiunile de admisibilitate cerute, aprobarea lor nu poate fi refuzată.

Cu autorizarea comisiei administrative, mai mulţi proprietari de pădure se pot reuni pentru a avea un singur agent forestier.

§ *47. Defrişare.*

Acel care face defrişări în pădurile, cari intră în prevederile art. 2, (păduri de protecţie), sau cel care prin distrugerea pădurei favorizează năpădirea nisipurilor mişcătoare, este pasibil de o amendă de 100-400 fiorini de fiecare jugăr cadastral, dacă acelaş act se comite în păduri, al căror sol este impropriu, într'un mod permanent, pentru alt soiu de cultură (pământ arabil, păşune, grădini, sau loc de vie), este pedepsit cu o amendă de 50—300 fiorini de jugăr.

Tăeri rase.

Dacă se practică tăeri rase în pădurile de protecţie intrând în prevederile art. 2, cari sunt oprite, amenda variează de la 30 şi până la 300 fiorini de jugăr.

Reâmpăduriri. Efectuarea reîmpăduririlor.

Pe lângă amenzile de mai sus autoritatea, care execută poliţia silvică, ordonă ca într'un termen fix, netrebuind să depăşească 6 ani, să se reîmpădurească suprafeţele tăiate sau distruse, despre care se vorbeşte mai sus.

Lucrările de reîmpădurire trebuie să se înceapă în timpul cel mai apropiat posibil şi anume în epoca când se poate face această operaţie şi să se continue până ce inspectorul silvic respectiv va constata, în mod oficial, că reîmpădurirea s'a făcut în bune condiţiuni.

§ 48. Dacă proprietarul pădurei a omis de a executa în intregime operaţiile de reîmpădurire prescrise de art. 5, el este pasibil de o amendă variind de la 10 şi până la 100 de fiorini pe an, şi pentru fiecare jugăr.

§ 165. *Suprafeţele cari urmează a fi împădurite.*

Suprafeţele goale cari trebuiesc împădurite spre a se preveni surparea sau năruirea munţilor, avalanşele de zăpadă formarea de grohotişuri (grămădiri de piatră), vor fi tratate conform art. 2 şi 4; în acelaşi mod se va proceda şi cu împăduririle ce trebuiesc făcute pentru a împedica distrugerile cauzate de către vânturile violente (furtuni) şi de viiturile apelor, pentru a preveni întinderea nisipurilor mişcătoare, precum şi pentru orice alt interes obştesc.

Desemnarea suprafeţelor de împădurit.

Pe baza lucrărilor pregătitoare ale inspectorului silvic respectiv şi după ce s'a ascultat proprietarii, comunele şi jurisdicţiile interesate, precum şi comisia administrativă respectivă, ministrul agriculturei, al industriei şi al comerţului hotărăşte suprafeţele ce trebuiesc împădurite, iar în cazul când proprietarii refuză să facă împădurirea, el poate să ordone ca ea să se execute, în baza art. 177 din lege, pe cale administrativă. Aceasta înseamnează, că dacă proprietatea este situată pe teritoriile a mai multor circumscripţiuni, ministrul însărcinează una din comisiile administrative cu aplicarea tuturor dispoziţiilor, precum şi cu supraveghe rea posterioară, prevenind despre aceasta direct şi celelalte comisiuni administrative.

Impădurirea trebue să fie făcută mai întâi de acel, sau de către acei, a cărui sau a căror proprietăţi profită în prima linie de protecţia ce le-o asigură această împădurire.

§ 177. *Avantagii acordate de către Stat.*

Statul favorizează împăduririle:

a) Uşurând de impozit proprietarii suprafeţelor supuse unei împăduriri (punctul c al art. 6 din legea VII din 1875).

b) Distribuind în mod gratuit seminţe şi pueţi;

c) Acordând împrumuturi de bani, în cazul când împădurirea este ordonată din oficiu, precum şi atunci când persoanele individuale sau asociaţiile dovedesc, prin acte în regulă că sunt incapabile de a efectua împădurirea pe propriile lor mijloace.

d) Prin ajutoare în bani în cazurile când împădurirea a fost ordonată din oficiu şi când interesaţii pot să dovedească prin acte, că avantagiile obţinute în urma împădurirei nu compensează cheltuelile ocazionate cu aceste lucrări.

In acest caz Statul este ţinut să plătească „sub titlu de subvenţie“ şi pe măsură ce lucrările înaintează o sumă convenabilă prin aconturi anuale, fără drept de a i se restitui, egală cu diferenţa care există între valoarea care trebuia obţinută şi cheltuelile ocazionate prin împădurire.

Prin buget se va fixa, în fiecare an, suma pe care ministerul agriculturei, al industriei şi al comerţului, în înţelegere cu ministerul de finanţe, va putea să o întrebuinţeze, sub titlu de împrumut şi de subvenţiuni, în scopul de a se favoriza împăduririle.

Spaţiul de timp în care trebue să se facă împădurirea va fi fixată de ministerul agriculturei, industriei şi comerţului în înţelegere cu cel de finanţe, după ce se va asculta proprietarii interesaţi, precum şi comisia administrativă respectivă. Tot astfel se va proceda pentru împrumuturile de acordat, condiţiile de restituire şi cele relativ la subvenţiile Statului

Legea XXIII din 1885 asupra apelor.

Art. 55. — In ce priveşte terenurile dând posibilitate formărei ravenelor şi torenţilor, sau cele pe cari ravenele şi torenţii existenţi tind a se mări din ce în ce, proprietarii sunt ţinuţi, într'un termen determinat, să execute împăduriri, să construiască baraje şi garduri de nuele (cleionaje) după prescripţiile autorităţei competinte.

Când corecţiunea ravenelor sau a torenţilor necesită lucrări de mari proporţii, toţi aceia cari profită din aceste lucrări, sau cari sunt expuşi să sufere pagube, sunt ţinuţi să participe la cheltuelile acestor lucrări.

Legea XII din 1894
asupra agriculturei şi a poliţiei câmpeneşti.

Art. 13. — Pe terenurile străbătute de ravene şi torenţi sau expuse eroziunei, păşunatul poate să fie oprit în parte sau în total.

Dacă ravenele sau torenţii existenţi, sau cei cari s'au format de curând, dăunează proprietăţilor vecine, sau sunt într'o situaţie care ar putea să cauzeze stricăciuni, autoritatea competentă ordonă măsurile preventive de luat, iar dacă e cazul dispune să se împădurească într'un termen anumit suprafaţa în chestiune.

Dacă proprietarii interesaţi nu s'ar putea înţelege între dânşii asupra cheltuelilor de făcut, autoritatea decide despre aceasta, pe baza intereselor cari sunt în joc. Dacă interesaţii, fără motiv serios, nu execută lucrurile prescrise într'un termen fixat de către autoritatea în drept, această autoritate va obliga pe cei interesaţi de a-şi îndeplini datoria sub pedeapsa unei amende, care poate să se urce până la 200 de coroane şi care se repetă ori de câte ori va fi comis delictul.

§ 14. Toate suprafeţele goale aparţinând proprietăţilor de mână moartă, trebuesc reîmpădurite într'un termen fix, fără obiecţiune că numai sunt proprii pentru reîmpădurire, sau că utilizarea lor nu se poate face prin nici un alt mijloc convenabil.

După ascultarea proprietarului interesat, comisiunea administrativă respectivă, determină locurile de împădurit şi fixează termenele în care împădurirea trebue să fie efectuată; dacă proprietarul, fără motiv întemeiat, nu execută lucrările prescrise în termenul fixat de către autoritate, aceasta va obliga pe cel interesat să-şi achite obligaţiunea sub pedeapsa unei amende de 200 cor. ce se reînoeşte de câte ori delictul va fi comis.

Legea XIX din 1898

Referitoare la supunerea regimului silvic al Statului a pădurilor comunale şi câtorva alte păduri şi suprafeţe goale, precum şi la regulamentarea gestiunei economice a pădurilor şi a suprafeţelor goale depe proprietăţile aflate în indiviziune şi exploatate în comun de către coposesori foşti iobagi:

Art. I. — Sunt supuse regimului silvic al Statului pădurile şi suprafeţele goale enumerate la următoarele alin. a. şi g. a căror lucrări de gestiune şi de aplicarea amenajamentelor trebuesc să fie făcute de către agenţi silvici competenţi (art. 21 din legea XXXI din 1879); şi anume:

a) Pădurile aparţinând comunelor mari şi mici, precum şi cele amintite la art. 2 din legea XXX din 1873 (comunităţi).

b) Pădurile devenite în urma stingerei drepturilor de servituţi (a segregaţiunei) ale foştilor iobagi ca partea lor de pădure, proprietate devălmaşă destinată a fi exploatată în comun.

c) Pădurile devenite, cu ocazia stingerei drepturilor de servituţi (segregaţiune) la păşunat, proprietatea foştilor iobagi destinată a fi exploatată în comun, dacă ele intră în prevederile art. 2 şi 4 din Legea XXXI din 1879.

d) Pădurile devenite proprietatea foştilor iobagi fie sub titlul de donaţie, de cumpărare, sau de schimb, fie sub orice alt titlu de drept, cari sunt exploatate în comun, dacă ele cad în prevederile articolele 2 sau 4 din legea XXXI din 1879.

e) Pădurile aparţinând jurisdicţiilor, oraşelor învestite cu drepturi de jurisdicţie, precum şi oraşelor posedând o organizaţie municipală dacă, la data punerei în vigoare a prezentei legi, şi în virtutea unui contract, ele sunt deja supuse regimului Statului, sau dacă venitul lor este neîndestulător pentru a permite angajarea pe compt propriu a unui agent silvic.

f) Pădurile aparţinând corporaţiilor şi persoanelor eclesiastice, fondaţiilor publice sau private, precum şi pădurile fidei comisare, coposesorale, şi pădurile societăţilor anonime, cari cad în prevederile art. 17 din legea XXXI din 1879, dacă în momentul punerei în vigoare a prezentei legi şi în virtutea unui contract, ele sunt deja supuse regimului Statului, sau dacă proprietarii lor nu-şi angajează agenţi silvici pe compt propriu în cele 6 luni, cari urmează după punerea în vigoare a prezentei legi.

g) Dintre suprafeţele goale trebuind să fie împădurite în baza art. 165 din legea XXXI din 1879 şi în virtutea art. 13 şi 14 din legea XII din 1894, acelea cari aparţin proprietarilor de păduri, prevăzuţi la alin, a—f din prezentul articol, precum şi suprafeţele goale a căror împădurire trebue să fie efectuată de către asociaţiile menţionate în art. 166 din legea XXXI din 1879.

Art. 2. — După cererea proprietarilor, în ce priveşte lucrările cari trebuiesc să fie făcute de către agenţii silvici cu titluri academice, ministerul agriculturei poate să ordone, ca Statul să supue regimului său următoarele păduri şi suprafeţe goale:

a) Pădurile de protecţie aparţinând proprietarilor menţionaţi la art. 1.

b) Suprafeţele goale cari trebue să fie împădurite în virtutea art. 165 din Legea XXXI din 1879 şi art. 13 şi 14 din legea XII din 1874, dar cari nu cad sub prevederile alin. g din art. 1 al prezentei legi.

c) Suprafeţele goale necăzând sub prevederile art. 165 din legea XXXI din 1879 şi art. 13 şi 14 din legea XII din 1894.

§ 3. Dispoziţiunile art. 17 din Legea XXXI din 1879, precum şi cele în legătură cu acesta, se extind şi asupra pădurilor menţionate la alin. c. d. şi g. ale art. 1. Totuşi în ceeace priveşte pădurile menţionate la al. c, trebue ţinut seamă de următoarea restricţiune şi anume că aceste păduri fiind destinate a servi pentru păşunat, scopul lor principal nu este de a produce lemn, ci de a satisface necesităţile păşunatului.

Amenajamentele nu pot să restrângă păşunatul şi ridicarea litierei în aceste păduri, decât într'o astfel de măsură încât să se conserve şi să se asigure fertilitatea solului.

Proprietarii suprafeţelor goale supuse regimului silvic al Statului, în baza alin b. şi c. din art. 2, sunt ţinuţi de a efectua împădurirele, după planul special aprobat de către ministerul agriculturei ; ei sunt, în afară de aceasta, ţinuţi să trateze suprafeţele împădurite conform dispoziţiile art. 2 sau 4 din legea XXXI din 1879

MEMORIU

asupra consecinţelor climaterice în Ungaria în urma despăduririlor.

Observaţiuni ştiinţifice făcute acum de curând, pun în afară de orce îndoială, că pădurile cu o mare întindere exercită o influenţă considerabilă asupra climei. Nu numai că această influenţă se manifestă asupra teritoriilor împădurite prin modificarea acţiunei factorilor climaterici, dar ea se pune în evidenţă în mod direct, până la mari distanţe, printr'o înrâurire însemnată asupra regimului cursurilor apelor din locurile neîmpădurite, situate mai la vale.

Pe baza observaţiunilor făcute în pădure şi în regiuni descoperite, se poate rezuma principalele rezultate, astfel:

Temperatura aerului este mai scăzută în pădure decât aiurea. Această acţiune răcoritoare a pădurei este mai puternică vara decât iarna. Incălzirea în timpul zilei şi răcirea în timpul nopţei se tempereazâ în pădure, contribuind astfel a micşora oscilaţiunile de temperatură.

Pădurea sporeşte umiditatea relativă a aerului. Solul umbrit nu se încălzeşte aşa de tare ca acel descoperit şi, în acelaş timp, păstrează mai bine umiditatea.

Formaţiunea frecuentă de nori şi de ceaţă aparţine caracterului special al terenurilor împădurite.

Pădurea contribue în a spori cantitatea şi frecuenţa ploaei. Suprafaţa necesară radierei căldurei fiind mai mare în pădure ea poate provoca formarea chiciurei, care altfel nu s'ar putea depune.

Când e ceaţă, se produce sub arbori un fel de ploaie fină, fenomen care nu se observă în terenurile descoperite.

Pădurea primeşte, prin urmare, datorită suprafeţei sale foarte întinse, un surplus considerabil de apă, care îi umezeşte solul.

Influenţa mecanică a pădurei se manifestă prin faptul că opreşte vânturile, prin rezistenţa ce ea opune oferind astfel adăpost natural contra furtunelor.

Din aceste reflexiuni preliminare se pot deduce consecinţele funeste ale unei despăduriri, cari sunt următoarele: schimbarea mai mare şi mai repede a temperaturei; sporirea căldurei vara şi a frigului iarna şi deci provoacă o climă mai uscată.

Pericolul marei puste Ungare fiind actualmente chiar uscăciunea şi clima sa trecând de la o extremitate la alta, prin despăduriri s'ar da naştere unei catastrofe invitabile pentru această ţară agricolă.

Intr'un cuvânt despădurirea ar schimba clima Ungariei, transformând-o în tipul climei continentale, ceiace nu ar fi fără urmări rele pentru agricultura ţărei.

Mai mult, despădurirea ar putea avea, „din punctul de vedere al economiei naţionale" consecinţe tot atât de rele, ba chiar fatale. E lucru cunoscut, că solul forestier, a cărui stare superficială se compune din muşchi şi din rămăşiţe vegetale (foi uscate, iarbă uscată, jir, ghindă) încetinează foarte mult scurgerea apei de ploaie. Acţiunea salutară a pădurilor este, din acest punct de vedere, în afară de orce îndoială, pentrucă prin acest fapt ele devin marile rezervorii naturale, şi importantele regularizatrice ale debitului râurilor.

Această acţiune a pădurilor capătă o importanţă deosebită mai ales pentru Ungaria. Peste un sfert din suprafaţa ţărei este acoperită cu păduri, cari se întind în regiuni din ce în ce mai ridicate pe munţii mijlocii şi înalţi, unde ploile sunt abundente, dar în acelaş timp şi foarte periculoase. — Aci este locul de unde isvorăsc râurile noastre şi de acolo în jos relieful solului se tot coboară, până în şesul Ungar. Pe aceste terenuri înclinate pădurile acoperă mai cu seamă flancurile munţilor.

Dacă se taie pădurile şi din această pricină se lipseşte solul de suprafaţa sa uşoară şi poroasă, care-l face capabil de a reţine umiditatea, apa de ploaie se scurge foarte repede la vale, mai ales cele repezi. O cantitate de apă mai mare de 30 şi chiar de 50 % se scurge, deci, imediat după ploae, ca de pe un teren neîmpădurit. Apoi în regiunile muntoase apele repezi târăsc la vale pământul vegetal ; iar când ploile sunt mari târăsc chiar pietrişul care se află sub stratul erozibil. Acolo însă unde roca de bază este mai puţin dură, ploaia produce ravene şi ogaşe adânci. Flancurile munţilor, pierzând facultatea lor vegetativă, apare în locul vegetaţiei de altă dată pietrişul şi rocele golaşe.

Este de aşteptat, aşa dar, ca mari suprafeţe cultivabile să devină sterile, şi aceasta nu numai în terenurile despădurite însăşi, ci şi pe celel'alte teritorii situate mai jos. Aceasta se întâmplă pentru că consecințele nefaste ale despădurirei se resimt la distanțe considerabile: acolo unde panta munților se îndulcește, rămășițele târâte de ape se depun, aducând prejudicii câmpului. Etiajul devine mai puțin avantajos; albia fluviilor se acopere cu mâl, și pentrucă din această pricină albia râurilor nu poate primi de cât o cantitate mai mică de apă ca altădată, pericolul inundațiilor devine mai frecuent și mai amenințător; în sfârșit împrejurimile râurilor se transformă în smârcuri, locuri mocirloase. Pe de altă parte despădurirea are și o acțiune în sens invers. Actualmente, pe vreme de uscăciune, pădurile sunt suficiente pentru a alimenta râurile cu rezervoriile lor de apă. Odată despădurirea făcută, asemenea rezervorii naturale nu vor mai exista; izvoarele vor scădea, sau vor seca și etiajul fluviilor se va coborî mai mult ca altădată, chiar după perioadele de secetă mai puțin prelungite. Despădurirea face, deci, să varieze foarte mult nivelul apelor. In cazul când nu se va lua măsuri pentru menținerea pădurilor, numărul râurilor cari vor scădea, va spori cu mult, precum și inundațiunile.

Față de aceste argumente este inutil de a mai demonstra influența dezavantajoasă, pe care aceste dese fluctuații ale nivelului apelor o va avea asupra navigației.

Pădurea ne aduce servicii de neprețuit prin faptul că fixează solul, rădăcinile copacilor contribuie la legarea diferitelor părți ale solului transformându-l într'o masă coerentă, dură, într'un timp îndelungat. Despădurirea anihilează aceste avantage, căci ea face ca solul să piardă, mai ales când este în pantă, sprijinul său natural și îl face incapabil să reziste forței mecanice a apei, care se scurge cu repeziciune.

Se începe un fel de transport de materii, care amenință cu nenorocirea, în regiunile din vale și în cele de la distanțe foarte îndepărtate, produsul muncii omului.

Sunt temeri ca despădurirea excesivă să nu modifice circumstanțe climaterice ale Ungariei, în chip cât se poate de dăunător. Tipul climateric s'ar modifica desigur, dacă suprafața despădurită ar fi întinsă și aceasta ar fi desigur în dauna noastră, căci concursul agenților climaterici ar avea ca rezultat sporirea caracterului continental al climei noastre.

Pe lîngă aceasta, în virtutea topografiei sale dominând caracterul continental și favorizând seceta din cauza limitelor sale muntoase, va fi şi mai expus secetei în urma despădurirei. Cu toate acestea este de cea mai mare importanţă, ca ţara să poată păstra, fără nici o pierdere, cantitatea de umiditate ce primeşte actualmente. Condiţiunea principală pentru aceasta este ca numărul actual al pădurilor să fie menţinut pe cât va fi cu putinţă.

Conservarea pădurilor pentru ţările situate mai jos şi chiar la o distanţă mai mare este o chestiune de viaţă sau de moarte. Intr'adevăr, agricultura cere ca nivelul apelor să păstreze aceiaşi medie, căci aceasta asigură cea mai mică variaţiune a apei subterane şi prin aceasta existenţa condiţiunilor celor mai avantajoase pentru producţia vegetalelor. Pădurea joacă, aşa dar, chiar la distanţe foarte mari, rolul regularizator asupra apelor subterane şi în cazul când ea ar înceta să îndeplinească funcţiunile sale, consecinţele dezastroase al acestui fapt n'ar lipsi desigur a se face simţite în producţiunea agricolă din şesurile mai îndepărtate.

In sfirşit, trebuie să amintim, cînd vorbim de oscilaţiunea nivelului pânzei de apă subterană, că în marea pustă Ungară lipsită de apă ar scădea şi nivelul apelor din puţuri, împrejurare care, în caz de despădurire, ar face permanente dezavantagiile sanitare, cari până acum n'au fost constatate decât în mod excepţional, cea ce ar influenţa mai ales în chip defavorabil asupra mortalităţei copiilor.

REFLECŢII SUGERATE CITIND ACEST MEMORIU

Memoriul de mai sus a fost prezentat, in mod oficial, de către delegaţia ungară biuroului comisiunei şi în acelaşi timp s'a distribuit câte un exemplar şi celorl'alte delegaţiuni.

Nu avem nimic de zis in ce priveşte afirmările relativ la acţiunea binefăcătoare a pădurilor, mai cu seamă a celor din regiunea muntoasă de unde işi iau obârşia cele mai multe râuri, precum şi asupra consecinţelor dezastroase inerente despăduririlor practicate pe o scară intinsă mai cu seamă.

Acestea au devenit astăzi nişte adevăruri banale, pe care le recunoaşte toată lumea şi în special acei cari se interesează de bunul regim al cursurilor de apă.

Ne aşteptam însă ca autorul anonim al memoriului in chestiune să nu se fi mărginit numai la simple generalităţi, ci declaraţiunile sale să fi fost sprijinite pe un bogat material sciinţific, rezultat al unor cercetări laborioase, a unor lucrări experimentale, singurile cari astăzi inspiră încredere.

In realitate menționatul autor se pare că nu este nici măcar în curent cu cercetările făcute aiurea!

In adevăr in ultimul pasaj al memoriului se afirmă, că printr'o eventuală despădurire pânza de apă subterană din pusta Ungară, și prin urmare, nivelul apelor din puțuri ar scădea, ceiace ar face permanente desavantajele sanitare etc.

Credem că este vorba despre pădurile existente în chiar stepa Ungariei, prin defrișarea cărora s'ar provoca oscilațiuni frecuente a nivelului apelor freatice, căci nu înțelegem ca autorul să se fi referit la despăduririle ce s'ar practica în regiunea muntoasă aflătoare la distanțe de multe ori de zeci și chiar sute de chilometri, căci ele n'ar putea în nici un caz să contribue la coborârea sau la ridicarea nivelului apelor subterane din șesurile Ungariei cari sunt lipsite cu desăvârșire de scurgere.

Ei bine, din cercetările făcute încă din anul 1895 de invățatul rus Ototzky in stepa cu păduri din guvernămintele Voronej, Kherson și Saratov din Rusia, din cele începute la 4 Maiu 1900 și sfârșite la 24 August 1902 de eminentul profesor E. Henry dela școala națională de ape si păduri din Nancy (Franța) și anume in pădurea Mondon aproape de Lunéville (Departamentul Meurthe et Moselle), ale lui Tolsky in pădurea din Parfino de lângă Staraïa-Russa (guvernământul Novogorod), ale lui Ototzky in landele Gasconiei din Franța in anul 1902 in perimetrul comunelor Morcenx, Arengosse, Luglon și Sabres, din toate acestea rezultă că pădurile din șesurile aflătoare în latitudinele mijlocii coboară orizontul apelor freatice, iar nu-l ridică, după cum se arată prin citatul memoriu.

Una din chestiunile discutate la congresul internațional al stațiunelor de experiențe forestiere, care s'a ținut în Septembrie 1910 la Bruxelles, la care am luat și eu parte ca delegat al ministerului de agricultură și de domenii a fost și:

„Influența pădurei asupra pânzei de apă (nappe aquifère) subterană". In sedința dela 15 Septembre sub președenția d-lui N. I. Crahay, actual director general al pădurilor din Belgia, profesorul Morosoff (Rusia) a presintat o importantă comunicare relativ la experiența făcută de d-nia sa in această privință in anul 1901 într'o pădure de stejar in vârstă de 194 ani (guvernământul Chipov).

El a delimitat in această pădure 2 parcele de câte 1,64 ha fiecare, în care a săpat câte un puț cu ghizduri de lemn. In lunele Aprilie și Maiu 1903 a pus de s'a tăiat pădurea într'una din cele 2 parcele.

Până în 1906 nu se observase în aceste puțuri nici o diferență de nivel notabilă. Abia în acest din urmă an nivelul apei subterane începe a se urca in puțul din parcela unde se tăiase pădurea ,astfel că in 1910 el era cu 0,61 m. mai ridicat decât in cel'alt puț aflător in parcela cu pădurea rămasă netaiată.

Luând cuvântul Dr. Hesselmann, președintele secțiunei botanice dela stațiunea de experiențe din Suedia, a făcut cunoscut că foarte aproape de Lasjöfors, din provincia Värmland, s'a instalat un masif de larice pe un versant cu pantă puțin repede, care mai înainte era mocirlos, după cum de altminteri este și terenul din imediata vecinătate cu arboretul de larice unde se află pădurea, din potrivă terenul este sănătos şi reavăn fără cea mai mică urmă de mlaştină.

Toate aceste lucruri trebuia să fie cunoscute în Ungaria care poseda încă din anul 1908 la Selmecsbánya o staţiune de experienţă forestieră, pe care am vizitat'o în 1904 şi unde s'au făcut interesante lucrări de regretatul profesor de silvicultură Eugen Vadas, căruia i se datoreşte cea mai bună lucrare asupra culturei salcâmului[1]) de Iulius Roth şi Géza Zemplén asupra teoriei lui Jamieson privitoare la absorbţiunea azotului atmosferic cu ajutorul trichomilor, a perilor ce vegetalele posedă pe organele lor aeriane[2]), precum şi de Dr. Iohann Tuzson cunoscut prin studiul său asupra inimii roşii la fag. [3])

Petre Antonescu

ISLAZURILE COMUNALE

Se pierd pentru cultură întinderi mari de teren.

Islazurile comunale sunt constituite fie după legea învoelilor agricole de la 1908, fie după legile de reformă agrară. Mai sunt, pe ici pe colo, islazuri îndevălmăşie, de la 1864, sau împrejurul unor anumite târguri, islazuri constituite odată cu înfiinţarea acelor târguri, dar acestea ocupă o întindere mică faţă de cele dintâi.

Intinderea islazurilor constituite după toate legile este destul de însemnată, aproape 3/4 milion de ha. De aceea, micşorarea producţiei cerealelor se datoreşte, între altele, şi acestei întinderi a islazurilor.

Spre a cita un singur exemplu, judeţul Vaslui—unul dintre judeţele mijlocii—iată ce ne arată datele statistice:

Intinderea totală a judeţului ca 226.000 ha, întinderea marei proprietăţi înainte de expropriere ca, 112.000 ha, întinderea micei proprietăţi, sate, târguri, oraşe, drumuri, ape. etc., 114.000.

Din marea proprietate s'a expropriat 65.600 hectare, din

---

1) *Eugen Vadas*: Die Monographie der Robinie. Selmeczbánya 1914

2) *Iulius Roth et Géza Zemplén*: Contribution à l'étude de l'absorbtion de l'azote par la forêt.

3) *Dr. Iohann Tuzson*: Anatomische und mykologische Untersuchungen über der falschen Kern und die Zersetzung des Rotbuchenholzes. 1902.

cari s'au destinat pentru islaz 13.600 hectare, cari împreună cu islazurile constituite la 1907 (5900), fac 19.500 hectare.

Se vede deci că suprafaţa islazurilor, faţă de acea ce a fost înainte de război, aproape s'a împătrit.

Dacă admitem că înainte de război parte din actualele islazuri serveau tot ca atare nu-i mai puţin adevărat că în urma legilor de reformă agrară s'au constituit islazuri şr pe terenuri de cultură. Dacă din cele 13.600 de ha, islazuri constituite de la 1919 încoace, numai jumătate sunt lucruri de arătură (sunt judeţe unde proporţia este mult mai mare). urmează că o parte din suprafaţa folosită altă dată pentru cultură este astăzi folosită ca imaş. Aceasta foloseşte numai pentru 2—3 luni, de la terminarea pusului porumbului până la începerea secerişului—1 Mai —30 Iunie.

Sa făcut o greşală s'au sustras culturei întinderi relativ mari ; trebuie văzut cum am putea să micşorăm efectele acestei greşeli.

Noi socotim că aceasta s'ar putea face numai dând fiecărei porţiuni de teren întrebuinţarea ce mai potrivită.

Terenurile islazurilor comunale cred că s'ar putea împărţi în trei categorii : a) bune de cultură ; b) păşune propriu zisă, şi c) improprii pentru păşune, dar utilizabile pentru pădure.

Folosirea islazurilor comunale

Se pun două chestiuni :

1) Ce vite să meargă la păşune şi 2) Cum să utilizăm islazurile în mod raţional.

Vitelor mari, destinate unei anume întrebuinţări — muncă şi lapte — trebue să li se dea hrana concentrată şi să li se cruţe, cât mai mult, alergătura de ceasuri întregi. pentru a-şi aduna hrana fir cu fir, pe câmp. Boii, vacile, caii, trebuie ţinuţi la grajd şi hrăniţi din mână. Dintre vitele mari să nu se dea la păşune de cât tineretul, în perioada de creştere, până la 3 ani.

In ceea ce priveşte pe cele mici, oile, trebue să fie date la păşune.

Islazurile, în climatul nostru, nu pot da o hrană suficientă pentru vitele mari. La noi chiar luncile nu sunt ca câmpiile

Olandei, Belgiei sau Angliei, unde fiind umezeală suficientă, producţia fâneţelor şi păşunelor este mare.

De aceea, toate terenurile bune de cultură să se dea în cultură şi anume pentru cultura nutreţurilor.

Cele improprii de păşune să se planteze cu pomi în special su salcâm: care creşte repede şi are lemn foarte şi pentru lucru şi pentru foc.

Se va lăsa pentru păşune nu mai cele proprii de păşune pe cari se vor învoi mai întâi tot tineretul vitelor mari iar pe rest oile.

Să se destine islazuri deosebite, după specii: pentru bovine, pentru cai şi pentru oi.

Fiecare din aceste islazuri să fie conduse în aşa fel în cât să slujască într'adevăr la scopul pentru care au fost create:

1) Primăvara după ridicarea zăpezei, să li se dea o grăpătură bună cu grapa de fier cu colţii înainte şi dacă e posibil chiar de două ori, odată în lungiş şi odată în curmeziş.

2) Să se stropească apoi (însămânţeze) cu amestecuri de ierburi, după anumite reţete, care se găsesc în tratrate speciale

3) Fiecare dintre cele trei islazuri, să se împarţă în două părţi pe una se păşunează pe a 2-a se dă răgaz ierbei să crească. timp de 3—4 săptămâni,

4) Păşunatul vitelor până la Sf. Gheorghe să fie absolut interzis.

5) Pe terennrile bune se vor cultiva numai planic de nutreţ—lucernă, trifoi, paring, ovăz şi porumb furager—prin îngrijirea autorităţi comunale, şi supt privepherea serviciului agricol.

Numai astfel cultivând şi îngrijând islazurile comunale le vom folosi aşa cum trebuie şi vom avea şi dela vite folnsul la care suntem îndrituiţi să ne aşteptăm.

I. Radu Ciurescu
Consilier agricol Vaslui

PRODUCŢIUNE AGRICOLA ŞI SILVICA

Dela copilul claselor primare, până la omul politic, toţi ştiu că ţara noastră este printre cele mai bogate din Europa, principele bogăţiei fiindu-i cerealele, petrolul şi pădurile

Dar toate aceste bogăţii se pot reduce la cea dintâi. Căci, dacă România de azi, ar putea să exporte cele 200.000 vagone de grâu de odinioară ceeace ar face să intre în ţară circa 30 miliarde lei, ce ar mai însemna pe lângă această fantastică cifră, cele 3 miliarde lei obţinute din vânzare produselor petrolifere, ori cele 2 miliarde din produsele forestiere ?

Dacă aceasta estu realitatea, dovedită cu cifre, e absolut necesar ca privirile tuturora să fie îndreptate înspre producţia agricolă, singura ce ne poate scăpa de necazuri.

In ce priveşte a treia bogăţie — pădurile — se face greşala de a se considera România ca bogată în păduri, cînd ele nu contează decât cu 24 la sută din suprafa ţării. O ţara este considerată ca bogată în păduri când acesta ocupă cel puţin 30 la sută din suprafaţa ei, ceace nu este cazul pentru noi. Ca să putem deveni o ţară bogată în păduri, va trebui să sporim suprafaţa acestora cu cel puţin 6 la sută, ceace c'ar putea face, dacă ţinem cont, că dispunem de mari suprafeţe neproductive, cari nu pot fi valorificate decât prin împădurire.

Ca să se poată întreprinde, însă, asemenna lucrări, trebuie să avem însemnate sume de bani, pe cari ţara le-ar avea dacă... ar fi cereale pentru export.

Cele două miliarde de lei cari ne intră azi de pe urma exportului de lemnărie, nu pot fi considerate ca un venit funciar real ; ele sunt un venit al anilor viitor scontat. Noi consumăm din capital, vânzând un bun ce ar trebui valorificat într'o serie de ani viitori. Şi dacă această stare de lucruri va continua, vom pierde treptat bogăţia forestieră de azi pentru a pericita în acelaş timp cealaltă bogăţie :a produselor agricole.

Bogăţia forestieră se poate considera ca atare fără să ne gândim la eventuale miliarde cari ar putea intra în ţară de pe urma unei intense exploatări şi a unui mare export.

Ne putem considerea bogaţi în păduri într'atât cât ele îşi pot îndeplini rolul pe care-l au faţă de agricultură, procentul pădurilor de azi ne-ar putea mulţumi dacă rolul primordial de regulator al climei şi ajutător al agriculturii, adevărata aducătoare, de venituri şi numai în al doilea rând îndeplinind roluf de furnizoare de material lemnos.

Concepţia economică. pe care organele de guvernămînt ar trebui s'o aibă, se poate rezuma în: stimularea — pe toate căile — a sporirii producţiunii grâului, spre a se putea debursa pentru sporirea fondului forestier.

Apoi, menţinerea acestui fond — apărându-l cu cerbicie atât în contra oamenilor — prin aplicarea de legi drastice — cât şi în contra acţiunilor fizice.

Cultura solului se referă la aceste două feluri de produse: agricolă şi silvică. Una completează pe cealaltă. A favoriza pe una, în detrimentul celeilalte, este inechitabil. A le neglija pe amândouă, înseamnă a nu avea concepţie economică.

Rezultatele politicii economice din ultimi 6 ani aplicare la producţia solului, se văd azi: în loc să exportăm grâu, îl importăm, şi în loc să sporim fdndul forestier al ţării. îl diminuăm, făcând 3 expropieri în interval de 6 ani şi tolerând exploatări demne de invidia sălbaticilor.

S'a urmat deci o politică diametral opusă cerinţeior ţării.

Unde sunt bogăţiile ţării pe cari le aveam înainte de războii, când suprafaţa teritorială era mai mică decât azi? Ceva a intervenit, evident, şi acel ceva e cunoscut de toţi fără să i se aplice corectivul de circumstanţă.

Atâta timp cât nu se va da atenţia cuvenită cauzei, care produce efectele pe cari le simţim, com continua să ne văităm de sărăcie într'o ţară bogată.

Atâta timp cât ne vom face iluzii că posedând 7 milioane ha de pădure suntem un popor bogat, sub raportul forestier, să nu ne aşteptăm la prosperare agricolă.

„Cât mai multă solicitudine, cât mai multă atenţie, pentru cultura solului" — aceasta trebue să fie deviza organele de guvernământ, de azi şi de mâine.

Ing. Horia Manole

GENEZA ŞI CARACTERELE SOLURILOR NATURALE

Intinderea lor zonală în România [1]

(Continuare)

Factorii de formaţiune a solului [2], atât cei ce lucrează asupra rocelor — producând desagregările şi alteraţiunile despre care s'a vorbit, cât şi cei ce transformă substanţele organice în humus, sunt în strânsă legătură de dependenţă cu climatul regiunii considerate.

Cartografia solurilor, înfăţişând întinderea şi distribuţia diferitelor tipuri de soluri pe suprafaţa globului, arată că intensitatea acţiunii factorilor genetici ai solului depinde în aşa măsură de climă, în cât în regiuni cu acelaş climat, din roce diferite, se nasc soluri cu însuşiri foarte apropiate între ele, aparţinând morfologiceşte aceluiaş tip general de sol. Mai mult, aceeaşi rocă, în climate diferite, dă naştere la tipuri diferite de soluri, cu proprietăţi diferite.

In rezumat, se poate spune că fiecărui tip de climat îi corespunde un anumit tip reprezentativ de sol.

Climatele fiind dispuse zonal pe suprafaţa pământului, solurile vor fi deasemenea zonal distribuite; zonele de soluri indicate de hărţile agrogeologice, prezintă întinderi foarte asemănătoare cu zonele de climate indicate de hărţile climatologice şi, mai ales, cu zonele de temperatură şi precipitaţiuni atmosferice, cari sunt factorii determinanţi ai acţiunii climei.

Pentru a preciza care e influenţa climatului asupra transformărilor rocelor şi asupra descompunerii substanţelor organice, vom da două exemple. Din silicaţii de aluminiu şi fer, prin dezagregare, prin oxidare, prin hidratare şi alte fenomene fizicochimice şi biologice, se formează anumite pământuri, a căror natură depinde de latitudine (implicit, de climat) [3]. In regiunile

---

[1] După lucrările:

Dr. P. Enculescu. — Zonele de vegetaţie lemnoasă din România 1923.

Dr. G. Murgoci. — Zonele naturale de soluri în România.

Em. Protopopescu Pache. Prelegerile de soluri ţinute la Şc. Politechnică, 1924.

[2] Rezumăm în pag. următoare — sub forma de tablou — încercarea de schiţare a formaţiunei solurilor naturale, publicată in No. de pe Februarie al revistei.

[3] *Em. Protopopescu-Pache.* — Curs de soluri. 1924.

TABLOU DE GENEZA SOLURILOR

ROCA MUMA	Procesele de transformare în soluri	FACTORII	ACȚIUNEA FACTORILOR	EXEMPLE
R. eruptive Argile Marne Loess Lehm Nisipuri	I. Dezagregarea fizică	Variațiile de temp.	Acțiune de sfărâmare	
		Apa înghețată	„ „ „	
		Pres. mecanice: a) Apa în circulație b) Vântul	Sfărâmarea rocei și transportul produselor de desagregare	
	II. Alterarea chimică 1. Simplă 2. Complexă	Apa (cu CO_2)	Dizolvare Descompuneri: Formări de corpuri noi	$Si_3O_8AlK+H_2O=ROH+Si_3O_8AlH$ $Si_3O_8AlH=2SiO_2+SiO_4AlH$ $SiO_4AlH+H_2O=2SiO_2Al_2O_3 2H_2O$
		CO_2	Transf. alcaliile în carbonați	
		Oxigenul	Oxidări: formarea de corpi mai ușor solubili	$4SiO_3Fe+2O+H_2O=4SiO_2+2Fe_2O_3+H_2O$ $4CO_3Fe+2O+H_2O=4CO_2+2Fe_2O_3+H_2O$
		Sol. saline	Atacă chimic rocele	
	III. Alterarea organică	Animalele	Mobil, tasări, transp de soluri	
		Plantele	Acțiune disolvantă prin secreț. acide	
		Microorganismele	Produc CO_2, Acumulări de limonit, oxidări reduceri	
		Descomp. organice	Reduceri (cons. $SO_4Ca+2C=CaS+2CO_2$)	
		Humusul	Descomp. reținând: Fe, Ca, Na, K	
	IV. Acumulări organice	Bacteriile (temp. umid. ox. săruri min)	Contr. la trans. subst organice în humus	
		Unele Ciuperci	Grăbesc descompunerile	
		Unele nevertebrate (Viermi, miriapode, insecte)	Devorează, descompun sau transportă resturi organice	

calde, aceşti compuşi suferă fenomenul de *lateritizare*, ce constă mai ales în disolvarea şi spălarea silicei, care e transportată în adâncime, şi rămânerea în stratele superioare a sesquioxizilor de Fe şi Al hidrataţi, cari se acumulează, formându-se astfel un sol roşu, numit *laterit*. In regiunile temperate, aceiaşi compuşi suferă fenomenul invers, de *podzolire*, ce constă în disolvarea şi spălarea sosquioxizilor de Fe şi Al, rămânând pe loc silicea. Se formează astfel, solul albicios-cenuşiu, numit *podzol*.

Seria de transformări a substanţelor organice în humus, depinde deasemenea în mare parte de climat. Pentru ca termenul final al schimbărilor suferite de materia organică să fie humusul dulce — binefăcător vegetaţiei, — trebue ca oxigenul, temperatura, umiditatea şi ceilalţi factori să intervie cu un anumit grad de energie. Dacă unul din factori, temperatura de ex. este insuficient, se produce un humus imperfect, humusul cu însuşiri de *acid*, vătămător vegetaţiei superioare.

Astfel fiind, coincidenţa constatată pe teren, între zonale de soluri şi cele de climate, e uşor explicabilă.

La studiul principalelor tipuri de soluri, vom porni sprijiniţi pe această fundamentală relaţiune dintre sol şi climat.

Deoarece dintre factorii climatului, vaporii de apă şi evaporările sunt un factor principal pentru caracterizarea zonelor de climate şi vegetaţie, s'a luat ca element conducător un coeficient de umiditate a solului obţinut prin raportul :

$$C = \frac{Q \text{ (cantitatea medie a precipitaţiunilor atmosferice anuale în m/m).}}{T \text{ (temperatura medie anuală).}}$$

Zonele de vegetaţie şi climate sunt caracterizate prin anumite valori ale coeficientului C. Pentru :

C = 0—20 reg. e un desert.
C = 20 - 40 reg. e un semi-pustiu.
C = 40—60 „ „ o stepă sau savană
C = 60—80 „ „ forestieră, cu păeni.
C = 100 - 160 reg. e cu pădure compactă.
C > 160 caracterizează tundrele.

Din punct de vedere climatologic :

C = 10—40 caracterizează regiunile aride
C = 40—160 „ „ umede
C > 160 „ „ supra umede.

Exemplu: Bărăganul României primeşte cam 400 mm. precipitaţiuni atmosferice anual, iar temperatura medie anuală e cam 18°. Prin urmare, $C = \frac{400}{18} = 22$ — regiunea e aridă, de semi-desert.

Pentru Bucureşti $C = \frac{600}{15} = 40$ — marginea stepei

Incepem cercetarea solurilor pornind dela semi-pustiuri, de unde încep solurile adevărate, cu un profil caracteristic.

In regiunile de semi-pustiu sau de stepă uscată, cu precipitaţiuni anuale numai de 300—400 m.m. maximum, solurile sunt alcaline, conţin ceva săruri solubile, dar sunt sărace în humus. Sunt soluri castanii deschise, numite **soluri bălane**, fin nisipoase, loessoide sau argilo-nisipoase. Solurile bălane din stepa uscată a României prezintă profilul următor: Un orizont superior A[1]) de 25-30 cm. grosime, cu culoare castanie deschisă şi cu o structură foarte slab grăunţoasă. Conţine foarte puţin humus (1—2½ %) dar o cantitate apreciabilă de săruri alcaline şi e bogat în carbonat de calciu, din care cauză face everfescenţă cu Hce chiar dela suprafaţă. Orizontul B. (10—15 cm.) e. f. redus cu o structură aproape prismatică, de culoarea loessului către partea inferioară şi cu o nuanţă mai închisă înspre orizontul A. Şi acest orizont conţine cantităţi însemnate de săruri, prezintând în timpuri secetoase chiar eflorescenţe saline şi mici concreţiuni calcaroase. Urmează orizontul C. cu caractere de rocă mumă, de obiceiu un loess nisipos nealterat. Solul prezintă numeroase căsuţe şi tuburi făcute de viermi şi, *ceace este caracteristic numai pentru solurile de stepă*, numeroase crotovine, adică galeriile unor animale de stepă, umplute cu sol sau subsol şi pre-

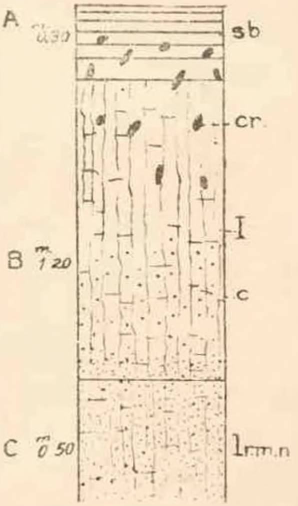

Fig. — Secţ. solului şi subsolului bălan, brun deschis dela Medgidia (jud. Constanţa) — după Em. Protopopescu Pache.

Sb — Sol bălan, cr. — crotovine, l. — loess; c = concreţiuni marnoase; lr. m. n. — loess nisip. rocă mumă. Efervescenţa dela 0.15 m.

---

[1]) Clişeele şi explicaţiunile lor, după P. Enculescu. Zonele de vegetaţie lemnoasă din România, cu aprobarea autorului, pentru care ţin a-i aduce călduroase mulţumiri.

zintându-se din cauza aceasta, ca nişte pete mai închise sau mai deschise, într'o secţiune în sol.

In România, solurile bălane se întind pe o zonă foarte îngustă în sudul Basarabiei şi al stepei Bărăganului, dealungul Dunării, dar ocupă suprafeţe mari în centrul, Estul şi Sud-estul Dobrogei.

Formaţiunea solurilor bălane în regiunea dealungul Dunării, se explică atât prin oscilaţiile mari de temperatură şi prin umiditatea redusă (300—350 m.m. anual,) cât şi mai ales, prin faptul că, aceste soluri fiind formate pe terasele cele mai noi, vântul aduce pulberi minerale din aluviunile Dunării şi a râurilor apropiate, împrăştiindu-le pe câmpia vecină. [1]) In Dobrogea, ele se explică prin cantitatea mică de precipitaţiuni atmosferice.

Sărăcia în humus a acestui sol se explică prin faptul că secetele îndelungate şi căldurile mari împiedică desvoltarea unei vegetaţiuni prea bogate care să producă cantităţi mari de substanţe organice şi grăbesc descompunerea humusului care totuşi s'ar forma.

Din analizele ce s'au făcut asupra acestor soluri, rezultă că ele au[1]) „un conţinut însemnat în k_2 (până la 0,15 %) şi Az (0.26 %), deşi humusul e redus la 1—2 ½ % şi deşi în majoritatea lor sunt nisipoase loesoide sau argilo-nisipoase. Calcea se găseşte abundent ca Co_3 Ca, căci toate aceste soluri fac eferescenţă cu Cl. chiar dela suprafaţa; $Al_2 O_3$ ca şi $Fe_2 O_3$, este în mare cantitate (5, 5—7 %). Fosforul deasemenea se prezintă în proporţiune normală ($P_2 O_5$ cam 0,15 %)".

Vegetaţia solurilor bălane este aproape exclusiv ierboasă; vegetaţia lemnoasă lipseşte aproape în întregime fiind slab reprezintată prin câteva tufişuri de Rubus şi mărăcinişuri de Paliurus (în Dobrogea şi Cadrilater [1]).

In regiuni ce primesc cam 350 400 m.m. precipitaţiuni anuale, făcând trecerea dela semi pustiu la stepă, se întâlnesc specii de *soluri castanii* loesoide, argilo-nisipoase sau chiar nisipoase, iar în Basarabia şi soluri mai argiloase.

Profilul acestor soluri se prezintă astfel: Orizontul A, cu humus ajunge până la 50—55 cm. La suprafaţa solului, primii 5 cm. prezintă o structură şistoasă şi o culoare mai deschisă

1) G. Murgoci — Zonele naturale de soluri în România — 1911.
2) Idem.
3) P. Enculescu — Zonele de vegetaţie lemnoasă în România. 1923.

ca restul solului. Dela 5—50 cm., solul prezintă o structură grăunțoasă, grosolană. Co_3 Ca, apare chiar dela 30—35 cm. sub forma de concrețiuni mici. Ca și la solurile bălane, în ruptură se văd, în sol și subsol, tuburi și găurele datorite rădăcinilor, insectelor și viermilor din pământ, precum și numeroase crotovine.

In România, solurile castanii au o întindere însemnată, acoperind o parte din jud. Brăila, Bărăgan și prelungindu-se în Burnas și în câmpia din sudul Olteniei.

Umiditatea redusă și temperatura ridicată (vara) a regiunilor acestui sol, cauzează reducerea prin combustiune a humusului la 2—4 % și păstrarea de mici cantități de săruri solubile în orizontul superior. Ele sunt soluri bune pentru cultura cerealelor, dând recolte foarte mulțumitoare în anii cu umiditate suficientă la timp.

Din analizele chimice făcute, rezultă că sunt destul de bogate în substanțe nutritive: „Azotul 0,15 - 0,30 %, potasiul (K_2 0) 0,10 — 0.30 %; fosforul (P_2 0_5) 0,11—0,11 % Sesquioxizii de fer și Aluminiu, mai reduși ca în solurile bălane, humusul în mai mare cantitate (până la 4 %), dă culoarea închisă solului. Ca și solurile precedente, în anii ploioși dau puoducție frumoasă." [1])

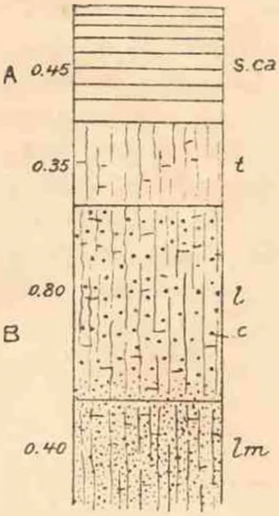

Fig. 2 — Secț. solului și subsolului castaniu dintre Viziru și Insurăței (jud. Brăila). după Em. Protopescu Pake.

S. ca = sol castaniu, t = orizont de tranziție; c = concrețiuni calcaroase; lm = loess nisipos. Efervescența începe dela adâncimea de 0.35 m.

Conținutul în săruri solubile al acestor soluri și uscăciunea atmosferică, fac ca pe aceste soluri *pădurea* să nu se poată instala. Vegetația ierboasă e însă abundentă, iar cea lemnoasă e reprezintată prin stufișuri și mărăcinișuri pitice și rare.

Solurile caracteristice stepelor propriu zise sunt *solurile de tipul cernoziomului*. Varietățile de de cernoziom se deosebesc prin cantitatea de humus ridicată și prin grosimea mai mare a orizoturilor. Se deosebesc două feluri de cernoziom

---

[1]) G. Murgoci. Zonele naturale de soluri în România.

cernoziom *ciocolat* sau *cafeniu* şi *cernoziomul propriu zis* sau pământul negru al Rusiei.

In regiuni cu 400—500 mm. precipitaţiuni şi cu temperatura medie anuală de 9—12°, se întâlneşte în România cernozomul ciocolat, format în mare parte pe loess, nisipuri şi aluviuni vechi, atât în Basarabia cât şi în Moldova de N şi în câmpia Munteniei, în Bărăgan şi mai puţin în Burnas (Vlaşca şi Teleorman).

Intr'un profil de cernoziom se observă o pătură cu humus de 60—40 cm. şi chiar până la 1 m. (la unele cernoziomuri din regiuni ceva mai umede). Acest orizont e de culoare cafenie închisă şi cu o structură grăunţoasă, grăunţii aproape sferici prezintând însă feţe mici plane, convexe sau puţin concave, străbătuţi de numeroase tuburi şi găurele datorite rădăcinilor plantelor şi micelor animele din sol. In spre partea inferioară a acestui orizont, culoarea devine mai deschisă, solul sărăcindu-se din ce în ce în humus. Urmează apoi un orizont caracteristic orizontul de acumulare a Co$_3$Ca, depus sub forma de concreţiuni (cu dimensiuni dela un bob de mazăre, până la o nucă). Sub orizontul cu carbonaţi, gros de 1 1.30 m. găsim roca mumă nealterată. Adesea, sub orizontul de carbonaţi, în cazul când roca mumă e o marnă, se întâlnesc şi concreţiuni de gips. Crotovinele se observă întotdeauna, atât în solul, cât şi în subsolul cernoziomului.

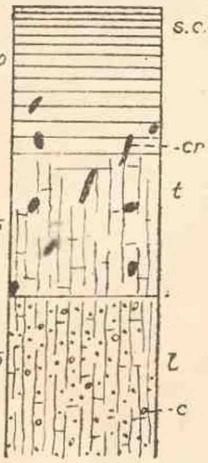

Fig. 3. — Secţ solului şi subsolului de cernozian ciocolat dela gara Ghimpaţi (jud. Ialomiţa) după Em. Protopopescu Pake.

S. C. C. = cernozian ciocolat cr. = crotovine; t = orizont de tranziţie; l = loess; c = concreţiuni marnoase = Efervesvescenţa începe dela 40 m.

Cernoziomul ciocolat se întinde în România 1) în răsăritul câmpiei Munteniei, în Burnas şi în Oltenia de sud, în Moldova îl găsim numai în zone înguste pe valea Brutului şi Bărladului. In Basarabia, cernoziomul ocupă de asemeni suprafeţe întinse în partea centrală a eşi în regiunea Bălţi.

---

1) In toate cazurile, ne referim mai cu seamă la România de înaintea răsboiului care este mai bine cercetată din punctul de vedere al solurilor

Cernoziomul propriu zis prezintă un profil asemănător. Orizontul superior A e de o culoare neagră sau cu o nuanţă cafenie închisă şi cu structura grăunţoasă. Partea cea mai superioară a solului e de cele mai multe ori mai sărace în humus decât cea imediat inferioară, prin acţiunea culturii. Din cauza aceasta, orizontul A prezintă o nuanţă mai închisă la partea inferioară.

Trecerea la orizontul B, se face adesea printr'un orizont de tranziţie, de culoare mai deschisă, cenuşie-neagră ori neagră-gălbie, mai mult sau mai puţin desvoltat. Orizontul C, de acumulare a carbonaţilor, e de culoare brun-sură, cu concreţiuni marnoase sau calcaroase.

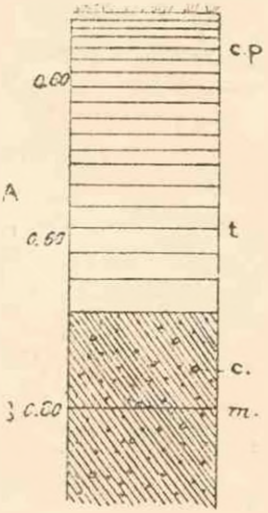

Fig. 4. — Secţ. solului şi subsolului de cernozian propriu zis de pe D. Impărătesc dela E. de com. Vileanca (jud, Dorohoi).

Cp = cernozion propriu zis t = orizont de tranzicţie ; m. = marne ; c = concreţiuni marnoase.

Urmează apoi orizontul D, roca mumă în care concreţiunile calcaroase se găsesc mai rar sau lipsesc cu totul. Pământul apare în orizontul C. străbătut de numeroase tubuşoare formate de rădăcini şi viermi şi de numeroase crotovine.

In România veche, cernozionul negru e puţin răspândit ; îl găsim în câteva petece în Moldova (jud. Iaşi, Dorohoiu, Boloşani) şi într'o făşie îngustă în Muntenia, între Buzău şi Ploeşti. Este mai răspândit însă în Basarabia şi în jud. Bălţi.

Cernoziomurile s'au format în România pe roci foarte variate : loess. aluviuni vechi. nisipuri, marne ; se constată prin acest fapt adevărul principiului că nu roca mumă ; ci condiţiunile climatologice determină formarea unui tip de sol.

Fertilitatea cernoziomurilor e cu totul deosebită, mai ales pentru cereale. Analizele confirmă bogăţia lor în substanţe nutritive. Conţin : humus până la 7—8 %, potasiu (K_2O) 0,13—0,50 %, azot 0,18—0,35 %, fosfor (P_2O_5) 0,10—0,26 %. carbonat dela 0 - 0.40 %.

O întrebare destul de firească însă. se poate pune : Dece solurile de stepă (solurile bălane, castanii, cernoziomuri) sunt caracterizate prin bogăţia de săruri solubile şi substanţe nutritive în orizonturile superioare? Cum se explică acest fapt?

Pentru solurile din apropierea râurilor, o explicaţie ar fi aceea pe care am dat-o la solurile bălane după prof. dr. Murgoci — arătând că bogăţia în săruri solubile asimilabile a acestor soluri este datorită faptului că vântul aduce substanţe minerale din aluviunile imediat vecine depuse de râuri sau de Dunăre şi le răspândeşte pe întinderea apropiată a câmpiei.

Explicaţia aceasta nu se poate însă generaliza, pentru toate solurile de stepă

Cauza bogăţiei în substanţe nutritive asimilabile a cernozionului, o vom găsi tot în influenţa directă a climatului asupra acestor soluri şi anume, în modul cum umiditatea atmosferică determină circulaţia apei de precipitaţiuni în solurile de stepă.

Se ştie că stepele sunt caracterizate printr'un climat continental. Ploile de vară sunt rare şi de cele mai multe ori repezi şi violente, aducând cantităţi mari de apă într'un timp adesea foarte scurt. In stepă, solurile fiind lipsite de vegetaţie arborescentă şi, în acelaş timp, fiind uscate de căldura şi uscăciunea verii, aşa căzută pătrunde în sol până la o adâncime oare-care, determinată de intensitatea ploii şi de starea de uscăciune a atmosferii. După ploaie, urmând căldurile obişnuite de vară şi o uscăciune atmosferică ridicată, apa din sol se întoarce înapoi, în straturile superioare, spre a se evapora. Prin urmare, în solurile de stepă circulaţia apei se face în sens descendent în timpul ploilor şi ascendent, când atmosfera devine din nou uscată. Insă, în timpul curentului ascendent, apa aduce cu ea, în stare de soluţiune sărurile solubile de Na, k, So_4 Ca, Co_3 Ca, cari se depun apoi în păturile superioare de unde apa se evaporă. Pe dealtă parte, humusul cernoziomurilor, fiind o substanţă coloidală, reţine prin însuşiri coloidale substanţele nutritive. In afară de acestea conţinutul, în calciu al acestor soluri şi a humusului în azot, condiţionează desvoltarea de bacterii fixătoare de azot şi bacterii cari transformă azotul organic în azotaţi asimilabili.

Din cauza acestui aflux de substanţe minerale din profunzime înspre suprafaţa solului şi din celelalte cauze indicate, sărurile de stepă nu sărăcesc în substanţe nutritive, explicându-se astfel fertilitatea acestor soluri, fără îngrăşăminte. De remarcat însă, că aceasta fertilitate depinde de cantitatea de precipitaţiuni.

Solurile din regiuni cu umiditate mai mare — ca în câmpia Germaniei spre ex. — nu pot da producțiuni importante dacă nu li se adaugă substanțe nutritive sub forma de îngrășăminte. (Faptul să explică în bună parte prin lipsa unui curent ascendent și deci a unui aflux de substanțe nutritive din profunzime. Cultura apoi este mai intensivă).

Trecerea dela solurile de stepă la cele de pădure, se face prin tipul de sol numit cernoziom degradat, caracteristic regiunii de antestepă.

Caracterele cernoziomului degradat sunt:

1) Micșorarea cantității de humus și apariția de pulbere albă silicioasă pe granulele de sol.

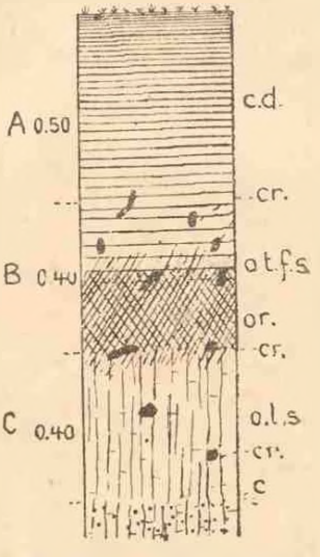

Fig, 5. — Secția solului și subsolului de cernoziom degradat din pădurea Odăile Mănciulescu dela S de Fundulea (Jud. Ilfov).

c. d — cernoziom degradat; cr — crotovine; o. t. f. s. orizontul de tranziție fără săruri; or. — începutul de schițare a orizontului de acumulare a ferului, aluminiului și manganului; o. t. s. — orizont de tranziție cu săruri (eflorescențe); l. — loess; c. — concrețiuni calcaroase.

2) Aprofundarea concrețiunilor de Co_3 Ca și – implicit – a efervescenței. Grosimea păturii superioare, spălată de săruri, e mai mare ca a cernoziomului, putând avea cam. 1,20 m.

3) Ivirea bandei brune roșcate, adică formarea între orizontul superior și cel cu Co_3 Ca, a unui orizont de culoare ruginie, care indică localizarea în acest orizont a oxidului de fer (rugina);. tot aici se depune și oxidul de aluminiu.

Formarea acestor compuși e urmarea mobilizării compușilor alumino-feruginoși din orizontul superior (proveniți prin alterarea amfibolilor și piroxenilor); prin fenomenele de alterare chimică despre cari s'a vorbit, compușii alumino feruginoși se descompun, formându-se și Fe_2 O_3 și Al_2 O_3, cari împreună cu apa, sub forma de soluțiuni coloidale, pătrund până la nivelul acestui *orizont brun roșca*, unde se depun.

Humusul pătrunde în pătura superioară până la 1,20 m. și se adâncește prin prelungiri și vine și în orizontul brun roșcat al oxizilor de Fe și Al.

Explicația constă în aceea că, din cauza spălării de către ape a CO_3 Ca, humusul în soluție coloidală cu apa, pătrunde în adâncime până la nivelul carboratului de calciu, unde se precipită.

Structura cernoziomului degradat, în orizontul cu humus, aproape este aceeaşi ca a cernoziomului propriu zis: grăunțoasă, cu tubuşoare, crotovine, etc. Cu cât coborîm în orizontul brun-roşcat, cu atât din cauza acumulării oxizilor, solul capătă o compacitate mai mare şi o structură mai specific nuciformă.

In România, cernoziomul degradat se întinde, începând din Oltenia, ca o bandă aproape continuă, ce separă regiunea de cernoziomuri de aceea de soluri de pădure, până în Nordul Moldovii. Regăsim acest sol şi în Basarabia, precum şi în Dobrogea şi Cadrilater, în Banat şi în câmpia Transilvaniei, în aceleaşi condițiuni.

Tot de zona cernoziomului degradat țin şi solurile vechi de pădure din sudul jud. Ilfov, Vlaşca şi Teleorman, cari azi prin dispariția sau împuținarea pădurilor, recapătă — în parte — însuşiri de soluri de stepă.

Cernoziomul degradat fiind caracteristic regiunilor de ante-stepă (stepă cu păduri), vegetația de pe acest sol e şi ierboasă şi lemnoasă. Insă, din cauza condițiunilor atmosferice puțin favorabile vegetației forestiere, pădurile de antestepă sunt formate din indivizi inchirciți, noduroşi şi cu creşterea anuală foarte mică; aceste păduri luptă cu greutăți mari pentru a putea subsista condițiunilor neprielnice.

* * *

Solurile brun-roşcate de pădure. Sunt caracteristice regiunilor cu umiditate suficientă, mai mare ca a stepelor; pentru regiunea țării noastre, acest sol se găseşte mai ales în zona cu precipitațiuni de 550 – 600 mm. anual.

Din cauza umidității mai ridicate a solului, stratele superioare sunt spălate mai mult de săruri, iar humusul pătrunde dizolvat coloidal în apă până la adâncimi mai mari.

Profilul într'un sol brun-roşcat de pădure se prezintă astfel:

Un orizont superior brun sau brun roşcat cu 3—5 % humus, gros de 60 - 70 cm. cu structura grăunțoasă, însă cu grăunți neregulați și mari, şi o adâncime de 1,20—1.50 m, până la nivelul unde solul începe să facă efervescenţă. Humusul se pierde puţin câte puţin înspre orizontul următor: Orizontul B, lipsit de carbonaţi, de culoare brună roşcată cu o nuanţă mai închisă sau mai deschisă, prezintă acumulări de hidraţi de fer şi aluminiu şi e puternic desvoltat, ajungând până la adâncimea de 2 m. şi mai mult.

Structura orizontului B, în special în partea lui superioeră, e pronunţat nuciformă. Carbonatul de Ca. — spălat în orizonturile superioare, se întâlneşte sub nivelul de 1,50 m. în concreţiuni ce au câte odată chiar 1 şi 2 dm. în lungime. Aceste concreţiuni sunt sfărâmicioase şi neregulate, iar dela ele pornesc ramificaţiuni calcaroase (canalicule concreţionate de CO_3 Ca), formând o adevărată reţea cu aspect de viermişori albi. Aceste concreţiuni sunt formate în jurul rădăcinilor mărunte ale arborilor prin concentrarea apelor cu bicarbonat de calciu în soluţie şi pierderea bioxidului de carbon; astfel, bicarbonatul trece în carbonat de calciu insolubil, ce se depune.

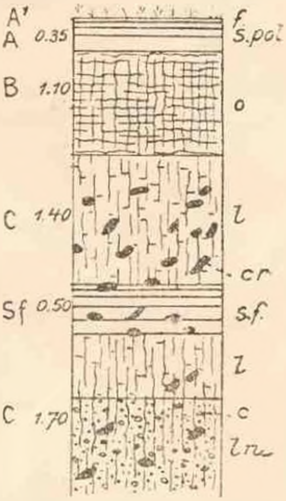

Fig — Prof. secţ. solului şi subsolului şi din Păd. Dumbrava depe Domeniul Coroanei „Cocioc".

f. — frunziş; s. pd — sol brun roşcat de pădure; o. = oriz. roşu; l. = loess fără concreţiuni; cr — crotovine; c. = concreţiuni calcaroase; ln = loess nisipos cu concreţiuni calcsroase.

Zona solurilor brun roşcate de pădure ocupă în România centrul Olteniei, parte din dealurile şi câmpia Munteniei, întinzându-se în jud. Ilfov până aproape de Dunăre. Se continuă aproape apoi cu o bandă îngustă în Estul Munteniei, în lungul marginei dealurilor şi trece în Moldova formând o făşie îngustă întreruptă adesea de alte soluri (podzol şi cern. degradat). In Dobrogea se găseşte atât în Nordul său — în partea mai ridicată — cât şi în Cadrilater.

In Banat, Crişana şi Transilvania, aceste soluri ocupă întinderi destul de însemnate în regiunea dealurilor şi a podgoriei, iar în Basarabia, în afară de o bandă dealungul cursului nordic al Nistrului, găsim solul de pădure reprezentat printr'o bandă îngustă în jurul înălţimilor Măgurei şi Codrii Bâcului şi la N. V.

de Chişinău, bandă care se lăţeşte spre S. şi S. E. Aceste soluri sunt după cum se constată din întinderea lor, caracteristice pădurilor din câmpie.

După cum trecerea dela vegetaţia ierboasă a stepei la vegetaţia forestieră, nu se face brusc, ci printr'o zonă de tranziţie — antestepa, cu vegetaţia caracteristică de plante ierboase, mărăcinet şi arbori în genere rău desvoltaţi, închirciţi — tot astfel, trecerea dela solurile de stepă la cele de pădure se face prin tipul intermediar de sol numit cernoziom degradat.

Influenţând condiţiunile de temperatură şi umiditate ale atmosferii, pădurea, mai ales pe văile râurilor, tinde în mod natural să înainteze în stepă, creându-şi solul caracteristic, acolo unde reuşeşte să se instaleze în mod viguros. In adevăr, moderând temperatura şi uscăciunile excesive — cel puţin în atmosfera apropiată solului — iar pe de altă parte, prin starea de masiv închis, menţinând solul în stare permanentă de freschetă (chiar umiditate), straturile superioare sunt în aceste condiţiuni mai mult levigate de săruri, iar humusul menţinut în stare solubilă, pătrunde cu apa, în stare de soluţiune coloidală, mai adânc în sol. Se creează astfel, încetul cu încetul, caracterele solului forestier: levigarea de săruri în orizontul superior şi intermediar, o structură mai afânată în orizontul superficial şi mai compactă în cel inferior, pătrunderea mai adâncă a humusului şi o mai mare profunzime a solului şi a fenomenelor de solificare.

In regiuni cu umiditate atmosferică destul de ridicată, de ordinar peste 600 mm. anual, cu o temperatură medie anuală de 9° aproximativ, se formează soluri de tipul podzolului, întâlnite la noi în regiunile deluroase şi muntoase şi chiar în câmpie, în petece mici, pe terasele şi conurile de dejecţie ale râurilor mari. Aceste soluri sunt caracterizate prin orizontul superior deschis ca cenuşa de lemn. Deosebim un *podzol de depresiuni* ce ocupă depresiunile câmpiei şi *podzolul de dealuri.*

Podzolul din câmpie (podzolul de depresiuni) şi de pe dealuri mici, s'a format în general pe nisipuri şi pietrişuri acoperite cu un strat de lehm roşcat iar în depresiunile mici, pe loess argilos. Profilul prezintă un orizont superior cenuşiu-deschis caracteristic, uşor de deosebit de solul roşcat al câmpiei, pulverulent; urmează apoi orizontul B. de culoare brună-roşcată intens și foarte compact: Orizontul cenușiu și cel brun conțin acumulări mari, sferoidale ori neregulate de hidrați și humați de fer (bobovine, Bohnerz). La 2·2, 25 m. începe orizontul C. cu concrețiuni mari de CO_3 Ca, ce ajung să concreționeze prin numeroasele ramificațiuni ce le unesc, toată pătura aceasta, formând un adevărat strat de pământ amestecat cu piatră de var.

Culoarea cenușie din orizontul superior, e datorită silicei pulverulente ce rămâne după spălarea sărurilor, de către apele ploilor.

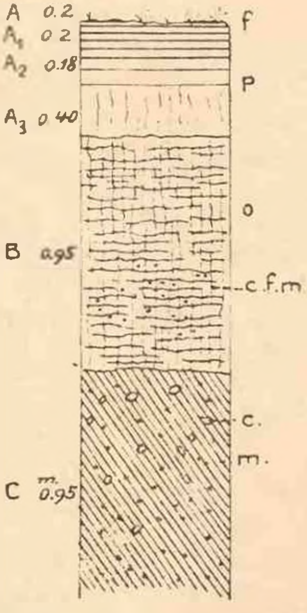

Fig 7. Prof. secț. solului și subsolului dela E. de com. Orbicu (jud. Neamț).

f = pătura de frunziș; p = podzol alb; O. — banda roșie (oriz. de acum. a fe., Al. și Mn.); c. m. = concrețiuni mangano-feruginoase; c. = concrețiuni calcaroase; m. = marnă.

Podzolul format pe dealuri înalte și munți, se deosebește de cel de depresiuni, prin aceea că orizontul superior e format din 3 suborizonturi caracteristice: Suborizontul A_1 de 3 cm., de culoare neagră sau brună închis, bogat în substanțe organice în parte descompuse, provenite din pătura de foi moarte ce acoperă solul. Suborizontul A_2, de 17—18 cm. de culoare cenușie deschisă, aproape albă, cu structura șiștoasă pulverulentă, conținând și concrețiuni mangano-feruginoase de formă rotundă, de obiceiu mici, numite bobovine. (Bohnerz).

S'a constatat că acese bovovine au o structură în strate concentrate, iar în compoziția lor intră oxizi de aluminiu, fer, mangan și puțină silice. In fine, suborizontul A_3, de 20 cm. și mai mult, gălbui, cu pulbere silicioasă albă, ce pătrunde sub forma de vine prin crăpăturile și tubulețele acestui suborizont cu structură nuciformă. Conține și el mici concrețiuni mangano-feruginoase (de 1—1,5 m.m.). cari, în unele regiuni sunt f. numeroase și mai mari, iar acolo unde subsolul e nisipos, se po cimenta în adevărate conglomerate feruginoase, constituind un orizont de humat de fer, aluminiu și mangan, numit *Ortstein*.

Orizontul B. începe dela o adâncime variabilă (30 60 cm.)

cm. şi mai mult) şi e bine desvoltat, cu o grosime de 0,90 — 1,50 m. Acest orizont e analog cu orizontul B al solurilor brun-roşcate. E însă mai compact, mai intens colorat (roşu sau galben roşcat) cu o structură nuciformă şi conţine acumulări de fer, mangan, etc. şi silice pulverulentă, sub forma de pete şi vine ce străbat prin crăpături.

In soluri foarte nisipoase, în regiuni foarte umede, acest orizont (B) este înlocuit prin orizontul de *Ortstein.*

Trecerea la orizontul C. de acumulare a carbonaţilor se face adesea brusc. Culoarea devine mai deschisă, compacitatea scade şi apare CO_3 Ca şi deci efervescenţă. Natura orizontului C depinde de roca mumă, fiind reprezintat prin nisip, argilă, loess, pietrişuri sau marna, cu vine şi concreţiuni calcaroase. Urmează în fine roca mumă, care poate fi după regiuni de natură foarte variabilă.

Podzolul din munţi şi dealuri prezintă în genere oarecari variaţii datorite rocei mume, vegetaţiei şi vechimii solului.

O varietate importantă a podzolului, e *podzolul schelet*, numit astfel, fiindcă solul e amestecat cu fragmente de diferite mărimi, din roca mumă.

In România, podzolul e numit popular *pământ şiu* în Muntenia şi *hlei* în Moldova. Ef. răspândit în România, acoperind toată regiunea dealurilor şi munţilor — precum şi centrul şi vestul podişului Moldovii. — In Dobrogea s'a format mai ales pe înălţimile din partea sa nordică şi pe oarecare întindere în Deliorman. In Transilvania, Banat şi Bucovina, podzolurile ocupă mai mult de $^3/_4$ din suprafaţă, iar în Basarabia ocupă suprafeţe relativ reduse, pe înălţimile Măgurei (Codrii Bâcului) şi partea înaltă cu păduri din apropierea Nistrului nordic.

In mare parte din regiunea munţilor şi dealurilor, podzolul e reprezintat prin varietatea podzol schelet.

Formarea podzolului în munţii şi dealurile României, se explică prin caracterele climatului acestor regiuni. Din cercetarea climatologiei, reiese că aceste regiuni sunt — relativ — mai reci şi mai umede, cu o temperatură medie anuală de 9° şi cu precipitaţiuni dela 600 m.m. anual în sus, fără secete mari vara.

Vegetaţia caracteristică podzolurilor este *pădurea*, pădurea de stejar (gorun), dar mai ales cea de fag, mesteacăn şi conifere. La limita dintre zona podzolului şi cea a solului brun-roşcat de pădure, ca şi la limita dintre antestepă şi pădure, găsim podgoriile cele mai importante ale ţării.

In zona cernoziomurilor, a cernoziomului degradat şi a solurilor brun-roşcate de pădure, în regiunile cu umiditate maximă, precum în depresiuni unde stagnează apele, se formează solul numit *lăcovişte*. E în genere un sol bogat în humus nesaturat, solubil, fixat prin compuşi ai ferului, este negru cu slabă nuanţă vânătă, grăunţoasă; grăunţii sunt mari, neregulaţi şi cu feţe lucitoare. Incepând chiar din orizontul superior, se observă mici concreţiuni şi mai ales vine feruginoase — caracteristice lăcoviştei — cari se înmulţesc în orizontul de tranziţie, iar în profunzime, mici concreţiuni calcaroase şi uneori resturi de cochilii de moluşte. Trecerea dela orizontul cu humus la cel în care humusul lipseşte, se face printr'un orizont străbătut de vine negre datorite viermilor de apă (râmelor); trecerea este destul de bruscă.

In regiuni unde precipitaţiunile întrec cu mult cantitatea de umiditate care se poate scurge şi evapora anual, pe plaiurile munţilor înalţi, se formează *solurile turboase*. Din cauza condiţiunilor în care se face fermentarea substanţelor organice (umiditate excesivă şi temperatură scăzută), acestea sunt incomplect transformate, într'un produs mai bogat în C, afânat, absorbant pentru apă, ce constitue turba, care nu e decât un fel de humus, însă acest humus de turbiere are puternică reacţiune acidă; profunzimea lor variază dela câţiva cm. până la $^1/_2$ metru, în regiunile noastre de munţi înalţi (Mărghilele sau turbierele Parângului, Glodeanului, etc.)

Vegetaţia acestor soluri o formează gramineele, cari constituie păşunile din stepa rece a munţilor, Rhododendron, diferite specii de muşchi (spihagnum) etc.

Ultimul fel de soluri asupra cărora insistăm, sunt aluviunile sau viiturile, destul de întinse în România. Acestea trebuesc considerate, spre deosebire de solurile cercetate până acum, ca soluri sau terenuri de transport, formate dealungul văilor, în regiunile inundabile ale râurilor. Agentul principal al formaţiunii aluviunilor este apa care a transportat, adesea la distanţe considerabile, sfărâmături de mărimi extrem de variabile, din roci diferite, întâlnite şi măcinate, depunându-le apoi într'o succesiune ce depinde de iuţeala curentului apei: întâi pietrişurile, apoi nisipurile, cu elemente tot mai fine, cu cât apa curge mai încet; în regiunile unde apele curg domol, deabia mişcându-se, se depun nisipurile ce mai fine şi chiar argile, ori nisipuri argiloase, nisipuri marnoase, etc.

Aluviunile constitue soluri f. bune pentru agricultură.

In multe lunci cu aluviuni, s'au instalat pădurile, constituind aşa numitele păduri de şleau. Din cauza umidităţii mai mari şi a solului mai puţin compact, pe aceste lunci pădurea a înaintat mai mult în stepă.

* * *

In expunerea noastră am neglijat anumite feluri de soluri întâlnite şi în ţara noastră (sărături, terra rosa, rendzină, plaur, plavie), întrucât acestea, ca şi aluviunile de altfel, sunt formaţiuni locale, azonale, unele din ele explicându-se mai mult prin condiţiuni specifice ale regiunii, decât prin acţiunea factorilor generali de geneză a solurilor.

Considerând solurile prin prisma formaţiunii şi distribuţiei zonale, climatul apare ca factorul determinant în formarea unui anumit tip de sol. Roca mumă şi vegetaţia au o influenţă, însă ea pare a fi secundară, aducând cel mult anumite variaţiuni în cuprinsul aceluiaş tip de sol.

In ordinea desvoltării lor în timp, solurile de stepă uscată trebuesc considerate ca soluri tinere, ca tip iniţial de sol, cernoziomurile — în condiţiunile noastre climatologice — ca un stadiu intermediar de soluri complecte, solurile de pădure ca soluri în diferite stadii de degradare, iar podzolurile ca soluri bătrâne, cu termen final în evoluţia solurilor. [1])

Const. D. Chiriţă
student silvic

---

[1]) Materialul necesar acestei lucrări (scrieri, probe de sol, clişee etc.) mi-a fost pus la dispoziţie cu multă bunăvoinţă de d-l Prof. Em. Protopopescu Pake, pentru care ţin să-i aduc vii mulţumiri şi pe această cale.

CONTRIBUŢIUNI LA COMERTUL ŞI INDUSTRIA LEMNULUI DIN ROMÂNIA

Şedinţa delegaţiei economice a guvernului

Luni 18 Mai a avut loc, acasă la d. ministru Al. Constantinescu şedinţa delegaţiei economice a guvernului la care au luat parte d-nii Vintilă Brătianu ministru de finanţe. Al. Constantinescu ministru de domenii. Tancred Constantinescu ministru de indrustrie şi comerţ. N. D. Chirculescu ministru munci şi I. N. Angelescu, secretar general al ministerului de industrie şi comerţ.

In urma discuţiunilor urmate, delegaţia economică a guvernului a hotărât întrealtele şi:

Reducerea taxelor de export la lemnelor de cer şi exportul traverselor de cale îngustă, cu obligaţia de a se furniza căilor ferate traversele necesare de cale normală.

SITUAŢIA TÂRGULUI INTERNAŢIONAL AL LEMNULUI

Animaţie pe pieţele nordice şi în Germania. Stagnare în Jugoslavia, Ungaria şi România.

Ultimul număr al publicaţiei de specialitate „Holzmark" din Viena, aduce o serie de interesante date asupra situaţiei pe pieţele europene ale lemnului, în ultimele săptămâni.

O ameliorare generale

Din informatiunile luate asupra diverselor pieţe se poate constata astăzi o îmbunătăţire a situaţiei.

Ţările din Nord care-au vândut mai mult decât jumătate producţiei lor anuale şi reduseseră în ultimpul timp preţurile, puteau să aştepte din nou vechile cotaţiuni. Dat fiind că Anglia poate să obsoarbă încă considerabile cantităţi şi că celelalte ţări s'au interesat de aproape în cursul acestei săptămâni de lemnul din nord, este probabil că preţurile din Ianuarie şi Februarie vor putea fi atinse.

In Germania ca şi în Anglia, vânzarea rămâne animată; după alegerea preşidinţială, furnisori Germaniei făceau rezerve asupra desvoltării situaţieii economice a ţării, or, se vede că acest

acest punct de vedere nu corespunde realităţii, industria şi economia lemnului nu s'au resimţit de evenimentele politice. Nu e decât un singur fapt de relevat, lipsa de numerar în toate teritoriile germane, care sunt în relaţii cu piaţa internaţională a lemnului. Cu toate acestea cererea era mare în cursul săptămânei trecute şi îmbrăţişa toate felurile de lemn. Preţurile nu s'au schimbat, numai lemnul de esenţă tare şi de construcţie au fost cotate la un curs mai ridicat.

Interesul tuturor ţărilor producătoare se orientează spre Germania. Numai Polonia Cehoslovacia şi Austria, pentru care Germania este piaţa naturală, dar chear celelalte ţări din nord se forţează se vândă în Germania. Este evident că Germanii plătesc preţurile cele mai convenabila. Fxperţii cred că preţurile vor scădea în scurtă vreme dat fiind considerabilele oferte de pe piaţă.

Importantul însă nu e menţinerea preţurilor actuale ci remedierea lipsei de numerar, care apasă asupra tuturor trnsacţiunilor. Astăzi negustorii germani au credite de 3 luni şi adesea e greu de a face transacţiuni, de oarece dobânzile prea mari mănâncă tot profitul realizat. Lipsă de numerar apasă asupra întregului teritoriu german şi foarte rar se negociază cu părţiie imediate.

Situaţia Pieţei Franceze

Contrar ultimului nostru raport care anunţa o reluare a afaceri lor pe piaţa franceză, duoă informaţiunile primite, situaţia pieţii franceze nu s'a schimbat. Aprovizionarea dificilă, preţurile insuficiente şi cererea de credite fac dovada dificultăţilor ce caracterizează piaţa.

Da fiind preţurile ridicate ale producătorilor jugoslavi, mai cu seamă în ce piveşte stejarul, importatorii francezi s'au adresat Polonei pentru a acoperi nevoile lor.

Piaţa Jugoslavă

Piaţa jugoslavă reia treptat vechia-i activitate, cu toate că cursul ridicat al dinarului a ruinat pe micii producători. Depozitele în interiorul ţării sunt enorme, vânzarea însă e mai mul decât lentă. Rentabilitatea e nulă şi se lucrează în pierdere.

O Ameliorare In Austria

Piaţa Austriei se găseşte de câtăva vreme într'o situaţie mabună. Exportul a scăzut de luna trecută dela 4000 de vagoane la 3200. Piața este calmă și producția întreagă e în funcție de export, Desființarea taxei asupra lemnelor tăiate, este un factor destul de important în calculul prețurilor.

Scăderi de prețuri în Cehoslovacia

In Cehoslovacia prețurile încep să scadă nu numai pe piețele interne dar chiar și la export. Cea mai mare parte din transacțiuni se fac cu Germania unde se constată o reluare a ivărilor olandeze atât de intense acum un an.

Situația în Ungaria și România

Aprovizionarea Ungariei este normală ; se constată o oarecare scădere a vînzărilor în urma stabilizării coroanei ungare. Situația pieței ungare este cât se poate de proastă.

In România după o mică repriză piața stagnează din nou. Țara dispune de imense cantități, care însă din cauza marilor diferențe între cereri și oferte, nu pot fi vândute.

SITUAȚIA OFICIALA A ÎNCARCARILOR DE CHERESTEA PE LUNA APRILIE

Numărul vagoanelor încărcate--Prisosul realizat din cote

Pentru o cât mai dreaptă împărățire a vagoanelor, între transportatori de cherestele, direcțiunea generală cfr. a luat dispozițiunea încă de acum un an ca vagoanele să se imparță proporțional cu producția și depozitul fiecărui solicitator în parte.

In acest scop, la diferite epoci, o comisiune formată din delegați ai căilor ferate și industriilor forestiere stabilește capacitatea fiecărui producător și depozit de cherestea, fixând cota respectivă de vagoane cuvenită direcțiilor regionale. Statisticele oficiale ne arată că această cotă cumulată lunar pentru luna Aprilie a fost :

La regională III Brașov 2965 vagoane.
La regionala II Iași 4045 vagoane.
La regionala II Brașov 2465 vagoane.
La regionala IV Cluj 5339 vagoane.
La regionala V Timișoara 916 vagoane.
La regionala VIII Cernăuți 3100 vagoane.
La regionala IX Craiova 523 vagoane.

In total deci un număr de 17.428 vagone destinate a încărca numai cherestea.

Din acesle cote stabilite. în limente cărora s'au şi dirijat vagoanele, o sumă de solieitanţi nu au încărcat decât o parte din ceace li se cuvinea, refuzând din motive independete de administraţia cfr. restul de vagone.

Tabloul de mai jos redă în chip succint această situaţie:

Numele regionalei	Vagoane încărcate	Vagoane prisosite
Bucureşti	246	294
Iaşi	3.368	677
Braşov	2.268	697
Cluj	3.231	2.108
Timişoara	407	509
Cernăuţi	2.844	256
Craiova	300	223
Total . .	12.664	4 764

Tot în conformitate cu ordinele direcţiunei generale, direcţiunele regionale s'au obligat ca prisosul de vagoane rezultadela cei cari nu încărcau toată cota prescrisă, să se dea proporţional cu producţia şi depozitul acelora cari sunt în măsură să încarce chiar peste cotele stabilite.

Astfel din aceste prisosuri s'au încărcat:

Direcţiunea regională	Numărul vagoan.	Prisosul real realizat în vagoane
Bucureşti	69	225
Iaşi	50	627
Braşov	211	486
Cluj	275	1.833
Timişoara	—	509
Cernăuţi	630	—
Craiova	62	161

S'au încărcat deci din aceste prisosuri 1297 vagoane în întreaga ţară, rezultând până la sfârşitul lunei un prisos de 3467 vagone cari ereau destinate a fi încărcate cu cherestea şi cari nu s'au încărcat din vina predătorilor.

Acei dintre încărcătorii cari se simt nedreptăţiţi, mai ales acei cari ar fi putut încărca vagoane din acest prisos dar cari nu le-au obţinut, se pot adresa direcţiunei generale cfr. din Bucureşti, care doreşte să ştie ce măsură mai sunt de luat pentru remedierea răului pe deoparte iar pe de altă parte să poată stabili în mod real lipsurile de vagoane în industria de cherestea lipsuri cari în tot cazul nu se învederează prin acest mare prisos de vagoane în luna Aprilie 1925.

Acest rezultat e destul de semnificativ, prin a o dovedi organelor c. f. r. că industriaşi şi fabricile de cherestea, cele mai multe au declrat că au o producţie de 3 ori mai mare de cât realitatea, pentru că ştiau că c. f, r. acorda numai o cotă de vagoane, de 30 % asupra producţiei.

Acest lucru l'am semnalat destul de eloquent în o şedinţă, la care am fost chemat pentru repartizarea vagoanelor, de pe lângă Direcţia generală a. c. f. r. din Bucureşti.

Aceasta ne arată clar, că este un abuz în declaraţii, *şi că vagoane avem azi suficiente pentru transportul* cherestelei, ba chiar mai mult de cât e normal, *ca dovadă că avem prisos de vagoane,* şi că dacă am reduce fabricele de cherestea la $^1/_4$ din numărul celor actuale — politică forestieră către care tindem — vagoanele ce sunt azi în diverse parcuri regionale sunt prea suficiente — Statul să le repare pe cele actuale şi să nu mai construiasca altele, realizând astfel economii apreciabile în bugetul Statului — *un cuvânt mai mult ca în consiliu de administraţie căilor ferate e nevoie să figureze şi un inginer silvic,* pentru a face lumină în multe chestiuni, pe care colegi din consiliul de administraţie şi ingineri dela c. f. r. nu le pot cunoaşte în amănunţime, ca inginerii silvici. O colaborare a specialiştilor azi e absolut necesar la c. f. r.

O SITUAŢIE INGRIJITOARE

pentru viitorul pădurilor din Valea Mureşului de pe un front de 141 km. de c. f. r. se exploatează 1.984.673 mc. de reşinoase anual

Am atras atenţiunea atât marelui public prin articolele publicate în ziare cât şi în diferitele congrese, de situaţia îngrijitoare a exploatărilor pădurilor de reşinoase, care se fac azi, prea intense în România.

Pe Valea Mureşului, în special cataclismul cel pregătim pădurilor cu consciinţă sau fără consciinţă, e prea semnificativ. Din tabloul aci anexat, rezultă că dacă urmărim cotele vagoanelor acordate lunar de C. F. R. diverselor fabrici de pe Valea Mureşului pentru transportul cherestelei numai, constatăm că:

1. Incepând dela gara Voslab (isvorul Mureşului) şi până la Tg.-Mureş, adică pe un front de 141 km. fabricelor de cherestea cari fac parte din aşa zisa organizaţie: li s'a acordat lunar pentru transportul cherestelei: 2206 vagoane
2. Trustului Foresta 1300 „
3. Cooperarivelor forestire 81 „
4. Celor în afară de organizaţie 14 „

Total 3730 „

adică se încarcă în gările dintre Voşlab şi Tg.-Mureş, lunăr 3730 vagoane de cherestea pe un front de 141 km.; din care $^1/_3$ e monopolizat de soc. „Foresta".

Dacă socotim pe an numai 10 luni bune de transport avem: 3730 × 10 = 37300 vagoane cherestea care represintă 746000 mc. cherestea socotita 20 m^3 vagonul. Ori pentru a se realiza 746000 mc. cherestea, socotind 50 $^0/_0$ randament, ne trebue 1492000 m^3 lemn brut rotund adică pe rampele fabricilor. Dar prin exploatare prin transportarea materialului din păduri pe jilipuri etc. se mai pierde cel puţin cam 15 $^0/_0$ din totalul de mai sus material, adică 223800 mc., care adăogaţi la cei 1.492.000 mc. brut, ne dă suma anuală de 1.725.800 m^3 ce se taie din picioare din pădurile aflátoare cu basinul Mureşului numai pe un front de 141 km.

Nu trebue să mai uităm însă că pe Mureş se face şi *plutărie.* Socotind numai 15 $^0/_0$ din totalul de mai sus al diferitelor societăţi ca să pluteşte pe Mureş, ceeace revine la 258870 m.^{3} rezultă că anual se exploatează din pădurile din basinul Mureşului şi pe un front de 141 km., circa 1.984,670 mc. lemn de reşinoase. căci se ştie că în basinul Mureşului pădurile sunt compuse numai cu aceste specii reşinoase.

Suprafaţa pădurilor de reşinoase din România după ultima statistică fiind de 1.736.000 ha. care socotit la maximum de 3 mc. creştere medie pe an şi hectar, lemn de cherestea ceeace este exagerat, cei mai mulţi autori nu admiteau decât 1 m^3 sau cel mult 1·5 mc. ar urma că posibilitatea anuală a pădurilor de reşinoase să fie de: 5.205.000 mc., iar după d. profesor Petre Antonescu numai 1.736.000 până la 2.552.050. Ori cum numai din pădurile din basinul Mureşului se exploatează anual 1.984.670 mc. adică cam $^{2}/_{5}$ din adevărata producţie anuală a pădurilor noastre de reşinoase, iar după d. inginer consilier silvic Petre Antonescu profesor la şcoala politecnică din Bucureşti aproape tot ce în mod normal pot să producă anual toate pădurile din România-Mare. Aşa fiind înţelegem destul de clar cataclismul forestier ce ni-l pregăteşte exploatările prea intensive şi fabricele, care abunda în Valea Mureşului în special. Dacă am însemna şi cifrele din tablourile de distribuirea vagoanelor de cherestea din celel'alte direcţii regionale din Ţară ale C. F. R. ne-am convinge cu dezastrul către care tind pădurile noastre de reşinoase este eminent.

Cazul de pe Valea Mureşului. fiind foarte semnificativ să cuvine o anchetă parlamentară să descindă pe teren, însoţită de specialişti silvici şi deputaţi neînregimentaţi în serviciul societăţilor de pe Valea Mureşului.

Dacă mai ţinem compt că se proectează a se mai expropria peste 30.000 iugere din aceste păduri, pentru creare de islaz, locuitorilor satelor situate la peste 80 km. de aceste păduri, cred că înţelegem cu toţii şi mai limpede scopul acestui articol, la care avem ca document tabloul referitor la cantitatea vagoanelor ce C. F. R. le pune la dispoziţia fabricelor de cherestea din ţară, din care rezultă în mod evident că suprafaţa pădurilor exploatabile de reşinoase din România se micşorează an cu an, astfel că mâine vom fi siliţi nu numai să încetăm de a mai exporta lemne de reşinoase dar vom fi siliţi să le importăm, să le aducem din străinătate din America, cum am ajuns să importăm grâu şi cânepă.

PADURILE DIN VALEA TROTUŞULUI IN PERICOL!

Anual se exploatează: 534.500 mc. de reşinoase

Atras de semnalul dat de colegul nostru Marin Drăcea, la o conferinţă ţinut la Casa Şcoalelor, prin care arată că din cauza exploatărilor prea intensive, de pe Valea Trotuşului chiar şi apa Trotuşului s'a împuţinat, aşa că de unde până mai eri, toate morile se alimentau cu apă, azi se alimentează cu benzină, am căutat

TABLOU

de cotele de cherestea destinate a se transporta dela 1 Aprilie 1925, de către depozitarii şi fabricile din Direcţia Regională Cluj

No. curent	STAŢIA	DEPOSITARUL SAU COMERCIANTUL	FABRICA	Se cuvine lunar la producţia şi deposit în vag. a 10 tone in lunile cu 30 zile	31 zile
	Organizaţia Valea-Mureşului				
1	Racoş		Orban Iosif & Co.	10	11
2	Carţa		Prod. de lemne şi Comerciu S. A.	16	17
3			Orban Iosif	26	27
4	Sandomini		Prod. Forest. Regnic S A.	61	63
5	Voslab		Prod. Forest. Regnic S. A.	39	41
6	Gheorgheni		Fraţii Schmergel	53	55
7			S. A. de exploatarea Silvică	151	156
8			Leo Hamann	50	51
9			S A. Ferestreau de rapor. V. Strâmbă	27	28
10		Fraţii Charap		4	4
11	Sarhighi		Molidul Soc. Forestiere	28	29
12			Albina Ind lemnului din Sarhighi	21	32
13	Ditrău		Soc. Forestieră Sylvania	32	34
14			Industria de lemne din Ditrău	24	42
15			Mor Darvas & Co.	9	9
16			S. A. Forest. din Valea Seacă	144	100
17			Producţiunea de lemne şi Comerciu	22	72
18	Varviz		Putna S. A. R. p. expl. lemnelor	62	69
19			Soc. Anonimă Emilovici	36	37
20			S A. Raul Alb	6	7
21	Galaşi Ferestr.		Soc. An. Forestieră din Lomas	264	273
22	Topliţa Română		Soc. An. Valea Mureşului	219	227
23			Soc An. Forest din Sekpatak	175	180
24			Fraţii Zamm	26	27
25			S. A. Forest. din Topliţa Romc fostă Zenta Rovcone	95	99
26			V. Iscescu Cr T. D. Dobreanu & Co.	143	148
27			Schmilovitz & Gerson	59	61
28			Soc. A Smilovici	52	54
29			S. A. Râul Alb	62	64
30			Fraţii Lucaci	30	31
31	Poleţi Ilva		Dom Gudeamesterhazu şi Gh. Grassl S. A.	257	265
32	Reghinul Săsesc		Soc. An Industria lemnăriei	56	58
33			Mendel Schwartz succesori	28	29
34	Tg Mureş Oraşul de sus	S. A. p. Industria lemnului si comerciu de mărfuri		15	16
35	Târgu Mureş		S A. Ind. de lemne Mestiţa	12	12
36		S. A. Ardeleană			7
			Total	2321	2403

No. curent	STAŢIA	DEPOSITARUL SAU COMERCIANTUL	FABRICA	Se cuvine lunar la producţia şi deposit în vag. a 10 tone	
				în lunile cu	
				30 zile	31 zile
	Organizaţia Foresta				
1	Gheorgheni		S. A. Ind. de lemne Bistriţa Năsăud	227	234
2	Ditrau		S. A. " " " " "	79	82
3	Salard		S. A. pentru comerciu de lemne	156	162
4	Varviz		Putava S. A. R.	143	148
5	Rastoşnea		S. A. Ind. de păduri din Rostoinea	79	81
6	Deda		Soc. A Deda Bistra	149	154
7	Regh. Săsesc		Soc. A. Comerciu de lemne	269	278
8	T. Mureş Oradea de sus		Soc. A. Deda Bistra	139	143
9	Salva	S. A. expl. Forest Banlifelep		15	16
10	Ilva Mică	S. A. Com. de lemne		42	44
			Total . . .	**1300**	**1342**
	Organizaţia Cooperativelor				
1	Regh. Săsesc		Soc. A. Cooperativă Giurghiul	81	83
	Organizaţia Valea Someşului-Crişului şi Visăului				
1	Piatra Craiului		S. A. expl. păduri Topa Criş	6	6
2	Cluj		Fabrica de tâmplărie artistică S. A.	11	11
3			Redlich Solomon & Fiu	15	16
4	Bistriţa	Godel Solomon		1	1
5	Borgo		Strumorul S. A	18	18
6			Societatea Lemnul	11	11
7			Tieschler Schmiel	8	8
8			Redlich Solomon & Fii	9	9
9			Rubinstein David	7	2
10		Mierenfeld Martin		2	8
11		Gottlieb Sigismund		—	—
12		Saharftein Nemann			
13	Suseni	Kohalm Solomon			
14		Rosler Mayer			
15			Transit Român S. A.	12	12
16	Salva	Soc Patria		1	1
17		Fraţii Neuberger		6	6
18	Salva		Bimberg David	9	9
19	Mică	Vasilarici Ioan		7	7
20	Rodna		Elefant Avram	10	11
21	Veche	Soc. Valea Mare		19	20
22		Recter Max		6	6
23	Ţibău		Paul Debanoy	16	17
24			Fratin Fruchter	17	17

No. curent	STAŢIA	DEPOSITARUL SAU COMERCIANTUL	FABRICA	Se cuvine lunar la producţia şi deposit în vag. a 10 tone	
				în lunile cu	
				30 zile	31 zile
25	Borşa		Alexandru Cuza Andesco	12	12
26			Moscovici şi Fraţii Stern	7	7
27			Perl Hann şi Gantz	12	13
28			S A. Pietrosul	18	19
29			Irma S. Pop	16	17
30		Soc. Patria		1	1
31	Moiseu		Stegman & Fiul	6	6
32		Transit Român		1	1
33	Vişeul de sus		Soc. G-rală pt. Ind. şi Comerciu	22	23
34			Krat Mechel Hersel	11	11
35			Industria Maramureşeană	9	9
36			Irina S. Pop	15	15
37	Camara la Sighet		Soc. G-rală pt. Ind. şi Comerciu	19	19
38	Sighetul Marmaţiei		Steinteld şi Perl	8	8
39			Fraţii Eisenstadter	16	17
40	Câmpulung la Tisa	Soc. p comerciu de lemne		1	1
41		Soc. Patria		3	3
42	Satu Mare	Soc. G-lă p. Ind. si Comerciu		7	7
43	Baia „		Soc. Ferestrău Dealul Crucei	10	10
44	Baia Sprie		Poros Arminn şi Loti	10	10
45	Firiza de jos		S. A. Pfönix	8	8
			Total	401	413

Afară de organizaţii

1	Racos		Pădurea Carpaţi	15	16
2	Madaraşul Ciucului		Sava Cristof	10	11
3			Antal Gergehy	7	7
4			Benedek Odon	7	7
5			Banca de Sconto a României	9	9
6		Antal Albert		la 2 luni	1 vag.
7		Orza Ioan		„ 2 „	1 „
8		Kohn şi Leib		„ 4 „	1 „
9		Iacob şi Adler		„ 2 „	1 „
10	Cârţa		Fraţii Szabo şi Filip	9	9
11		Albert Francisc		3	3
12	Sandormic		S. A Pfonix	9	9
13	Gheorgheni		Adolf Grimstein	16	16
14			Mihail Gottlieb	20	21
15			Morosan Herman	9	9
16			Fraţii Fekete	9	10
17			Augustin Agoston	21	21
18			Janosy şi Havas	9	9
19			Tanceanu Ignat	9	9
20		Alex. Milich		la 2 luni	1 vag.
21	Ditrău		Malnasy Gero	9	9
22			Haim Sulem	9	9

Nr. curent	STAȚIA	DEPOSITARUL SAU COMERCIANTUL	FABRICA	Se cuvine lunar la producția și deposit în vag. a 10 tone	
				In lunile cu	
				30 zile	31 zile
23	Tg. Mureș		S. A. p. Ind. de lemne și moară	14	15
24	Aiud		Paul Klecem	15	16
25	Turda	Filip Pap		Intr'un an 2v.	
26	Cluj		S. A. ardeleană p. Ind. de lemne	20	21
27	Calata		Râul Alb S. A.	56	57
28	Calatele		S. A. Forestieră din Galațele	143	148
29	Poeni		Industria Forest. Română S. A.	79	82
30	Valea Iadului		Ind. de lemne [illegible]	14	14
31	Bratca		Desideriu Stern	42	44
32	Bistrița	[illegible]		la 2 luni 1 vag.	
33	Ilva Mică		Soc. Agricultura Ardeleană	26	27
34	Borgo Lirseni	Klein Bernat		Intr'un an 2v	
35	Salva		Hersch Steinar	9	9
36	Rodna Veche		Serv. Minelor și minelor Statului	10	10
37	„ „		Niculae Cotu	3	3
38	Ardichat		Soc. A. Forest. din Belciug	24	24
39	Viscul de jos		Fried și Ganz	9	9
40	Sighetul		Saul Farkas	24	24
41	Marmației	Vago Andor		1	1
42	Satu Mare		S. A. p. expl. de păd. și ferestrău	45	47
43	Satu Mare Ferestrău		S. A. Lomași	141	145
44	Ghilvaci		Soc. A. Forestiera din Belciug	40	42
45	Baia Mare		Delta S. A.	11	12
46	Telcagd		S. A. Ind. de păduri Oradea Mare	78	81
47	Oradea Mare		Desideriu Stern	45	47
48	Veuctia		Fabr. de mob. parchete Rimanoczy	22	22
49	Mureni Mici		S. A. Ludrici Petrosa	144	148
50	[illegible]		La Roche și Darvas	25	26
51	Marghita		I. Eisler și Frații	15	15

pe cât mi a fost posibil să vedem cam câte fabrici de cherestea sunt azi pe Valea Trotuşului începând dela origina şi până la Ştefan Vodă, în care se macină lemnul şi iată ce am aflat:

1. *La Lunca-de Sus,*	există un ferăstrai de apă cu o pânză (ţărănesc).
2. *La Lunca de mijloc*	*a)* fabrica dela Recoteaş a soc. „Foresta" cu 10 gatere; *b)* *Valea Ghimeşului* cu 3 gatere; *c)* „Domoc" a soc. „Carpatine" cu 4 gatere; *d)* Ing. Stancu cu 3 gatere;
3. *La Ghimeş Faget*	*a)* Soc. „Foresta" (Torhauş) cu 12 gatere; *b)* „Zemensieb" cu 3 gatere; *c)* O fabrică particulară cu 1 gater;
4. *La Palanca* :	*a)* Burah-Burah 2 gatere; *b)* Pe părîul Cighieş sunt 8 ferăstraie ţărăneşti cu câte o pânză.
5. *Elie Radu* (*Brusturoasa*) :	Un ferăstrău ţărănesc cu o pânză.
6. *Trotuş* (*fost Agaş*):	*a)* *„Foresta“* cu 9 gatere; *b)* Forestiera Română cu 6 gatere la „**Coşnea**"; *c)* Şugura (Haimzon) cu 2 gatere; *d)* Ştefănescu, 2 gatere veneţiane (cu apă); *e)* Ţintea, cu gatere veneţiane;
7. *Goiasa*	*a)* *Huluţă* cu 2 gatere cu apă; *b)* Cooperativa cu 3 gatere (cu apă);
8. *Asău*	*a)* Polak cu 4 gatere;
9. *Comăneşti*	*a)* Göetz cu 12 gatere; *b)* Isvorul Alb (Göetz) cu 6 gatere; *c)* Pe Asău 8 joagăre ţărăneşti;
10. *Dărmăneşti* :	*a)* Industria forestieră (pe Valea Uzului) cu 6 gatere; *b)* Fabr. (fosta Enacovici) cu 4 gatere; *c)* Domeniul Ştirbei cu 12 gatere;

11. *Ştefan Vodă*	Creditul Rural cu 4 gatere (taie fag); Succesorii N. N. Ghica cu 2 gatere; Diverse ferăstraie de apă (Larga) cu 2 gatere.

Deci în total 85 gatere mecanice şi 31 pânze joagăre de apă, ceiace pe un front de 62 km. (Lunca de sus — Ştefan-Vodă) însamnă că avem la 1 km. cam 1.4 gater, adică la 10 km. 14 gatere şi 0.5 joagăre cu apă pe km. sau la 10 km. 5 joagăre.

Dacă admit că fiecare gater taie circa 25 mc. brut pe zi, în fabrică şi 3 mc. la joagărlle ţărăneşti rezultă că zilnic se taie 85 × 25 = 2125 numai în fabrici şi 31 × 3 = 93 în joagările ţărăneşti, total zilnic 2218 mc.

Dacă socotim numai 250 zile lucrătoare într'un an avem 2218 × 250 = 554.500 mc. deci mai bine de jumătate de milion de mc de reşinoase se taie în fabricele numai de pe Valea Trotuşului adică exact a $^1/_{10}$ parte din producţia anuală a pădurilor de reşinoase din România.

Din acest volum marea majoritate e acoperit de trustul *Foresta Göetz*, aşa că se explică îndeajuns falimentul forestier ce se pregăteşte în curând şi pădurilor de pe valea Trotuşului.

PREŢURILE DE INCARCARE ŞI TRANSPORTURI DE CHERESTEA IN ŞLEPURILE DELA T. SEVERIN

In T. Severin, pădurile de reşinoase fiind situate la depărtări mari, aşa că lemnul să aduce fie dela *„Lotru“* fie dela Poaiana Mărului, respectiv gara *Cireaşa* (Banat).

Dela pădurea Valea Mărului şi până fabrica din Ferdinand lemnul se transporta pe o cale ferată îngustă pe distanţa de 18 km. Inainte vreme transportul până la fabrica din Ferdinand să făcea pe apa Bistra în stare liberă, pe o distanţă de 24 km; căci lemnul se utiliza pentru industria ferului (cărbuni). Azi s'a abandonat industria ferului în localitate, aşa că la fabrica din Ferdinand, nu se mai taie decât scânduri.

Dela gara Cireaşa (Banat) până la Caransebeş sunt 25 km. pe C. F. R.
Dela Caransebeş la T. Teverin sunt 112 km. pe C. F. R.
Total 137 km.

Descărcatul unui vagon de cherestea şi încărcatul în şlep costa 660 lei, adică 33 lei de m. c.

Multe din satele din sudul jud. Mehedinţi se alimentează cu scânduri din depozitul dela Gruia lângă malul Dunărei.

Dela T. Severin şi până la Gruia sunt 80 km.

Intr'un şlep mic care face cursa până la Gruia încap cam 9 vagoane. adică 180 mc — Transportul pe aceşti 80 Km pe apă dela T. Severin la Gruia costă 1800 — 2000 lei de vagon adică 90-100 lei de mc.

Descărcatul din Şlep şi transportul cu căruţele până în depozitul de la Gruia mai costa încă 600 lei de vagon, respectiv 30 lei de mc.

SPESELE DE TRANSPORT AL PLUTELOR DE PE BISTRIŢA

Dau aci preţul din 1925, pentru transportul lemnului de brad legat în plute socotit pe mc. din pădurea Valea Seacă, afluent al Bistricioarei, respectiv al Bistriţei, pe un front de 110 Km până la Bacău.

a) In cărcatul lemnului din tasoane în vagoane. . .	18 lei
b) transportul pe c. f. industrială, pe 5 km până la opust..	6.50
c) transportul lemnului pentru a'l lega la mal. . .	8.—
d) Descărcatul din vagoane.	5.—
e) Legatul în plute.	15.—
f) Material pentru construcţia plutei: Sârmă, cuie de mestecăn, gănjuri, ciocârlie, cârmă, lemnărie etc.	8.50
g) Plutăritul dela gura Valea Seacă la Piatra N pe un front de 55 km..	55.—
h) Sepsele de amortizare pentru construirea opustului şi corectorea apei Bissticioarei, socotit 1.66 pe mc. şi km pe un front de 18 km..	30.—
i) Schelarit în Piatra N.	15.—
j) Plutărit dela Piatra N. la Bacău pe o distanţă de 50 km..	25.—
k) Riscuri, sneamăte puhoaie, ...	8.—
l) Personalul: opust, dragoman, recepţionor. . . .	10.—
Total.	. 204.—
Procent 20 % la capital.	. 40
	244

Celace face pe mc şi km 2. lei 20 bani

MODALITATEA DE VANZAREA PADURILOR IN VIITOR

O societate forestieră A vinde unui grup străin (grecesc) B 25000 mc lemn de brad, predaţi în buşteni de 8-12 m lungime încărcaţi vagon, inventoriesei făcându-se loco tason pădurea şi predarea în rampa fabricei A, cu un preţ de × lei mc.

Tot această Societate forestieră A, care posedă o fabrică de cherestea, se obligă a tăia în fabrică acest lemn al grupului B — cu preţul de Y lei de mc. brut.

Treptat, treptat s'a încărcat dela pădure cei 25000 me de buşteni de brad, — şi s'au predat la rampa fabricei.

Pe măsură ce se debita lemnul în fabrică, se inventaria şi cuba din nou tot lemnul pregătit în buşteni de 4 m lungime.

S'a ajuns a se tăia treptat, treptat, până la concurenţă cifrei de 25000 m.

Când s'a ajuns la complectarea tăerei celor 25000 mc. buşteni de 4 m. lungime, s'a observat că în rampele fabricei, mai există încă material brut de 1700 mc.

Societatea forestieră A. respectiv fabrică, numai voeşte a tăia în fabrică nimic peste 25000 mc, adică din cât contractase.

Grupul B. susţinea Secţiunea din contra, ca să i se taie tot materialul de 25000 mc predat atât din pădure şi predat apoi rampele fabricei de către Societatea A. indiferent dacă acum la noua cubătură, a rezultat un plus, oferindu! să plătească şi pentru acest plus numai tăierea în fabrică, iar nu şi valoarea materialui emnos.

Un specialist chemat a tranşa acest diferent a constatat:

1) Măsura buştenilor la pădure i'a făcut exact conform uzului şi contractului luânduse lungimea întreagă de 8. 12-16 m şi diametrul în cm la mijloc.

2) Buştenii dela pădure ajunşi rampa fabricei, se retezau în butuci de câte 4 m. lungi şi pe măsura ce se introducea la gatere se cubau şi aceşti butuci exact.

3) Deci din un buştean de 8-12-16 m lungime predat. la pedare şi măsurat diametru la mijloc, se secţiona la fabrică în 2-3-4 buşteni, de câte 4. m lungime şi se lua diametru din nou acum la mijlocul acestor secţiuni de 4 m lungime, conform contractului.

4) Din cubătura exactă a buşteanului întreg de 12 m dela

pădure şi a aceluiaşi buştean divizat în 3 butuci la fabrici rezulta în tot d'auna un plus de volum, pentrucă prin diviziunea în lungimi de câte 4 m, cubajul întreg se apropia tot mai mult de realitate.

Din acest cubaj de 25000 mc al buştenilor predaţi la pădure faţă de cubajul de 26700 mc al butucilor tăiaţi în fabrica a rezultat deci o diferenţă în plus de 1700 mc.

Deci un procent de 7 %.

Conclusia : Societatea A. n'a mai pretins valoarea materialului acelui plus de 1700 mc iar grupul B. a plătit Societăţei A. preţul fasonărei în fabrică pentru toţi cei 26700 mc care reprezintă volumul butucilor băgaţi în gatere.

Invăţăminte. Pentru viitor, proprietari de păduri şi chiar şi Statul, înloc deaşi mai vinde lemnul predat la pădure, sau pe Hectar ar fi de dorit să-l vândă socotit predat *la gatere* — Din aceasta, proprietari de păduri vor fi câştigaţi cu cel puţin 7 % din volum, ceice a dat la 300 mc socotiţi la Hectar de pădure ar repeta un plus de *20 mc la Hectar,* care socotiţi cu 150 lei — 200 lei mc, ar face 3000 — 4200 lei Hectar, *adică tocmai valoarea regenerarei pădurei.*

O VITREGIE FAŢA DE PROPRIETARII DE PADURI DE PE VALEA MUREŞULUI CARE TREBUE REPARATA

Cu prilejul deselor studii economice de pe Valea Mureşului am constatat cu vădită surprindere multe lucruri, care ca om de ştiinţă le comunic colegilor şi celor ce se interesează de economia pădurilor.

Exista înainte de răsboi o asociaţie numită : *„Societatea de plutărit din Reghinul Săsesc"* în care societate erau coprinşi toţi proprietarii de păduri. Până la 1918, când dorobanţul Român, a intrat pe plaiurile Ardealului, mulţi din aceşti proprietari îşi vânduse pădurile cu 6—10 coroane mc de lemn în picioare pe termene scurte de exploatare fie global fie în rate anuale. — Cum am intrat noi Românii în Ardeal, coroanele au scăzut şi au fost reduse la 50%. Deci pădurile se valorificau cu 3—5 lei mc. La 30 Iulie 1921, apare legea Cudalbu publicate în M. O. No. 93, care opreşte acapararea pădurilor. Totuşi Societăţi ca Foresta şi altele *în dispreţul legilor ţărei,* obţin forțat privilegii de termene de la proprietarii pădurilor unele chiar la 10 Noembrie 1921 și până la 1938, și cu aceleași prețuri. — Deși conform legei din 30 Iulie 1921, numai puteau achiziționa păduri peste 5000 Ha în total.

Când s'au încheiat contractele între proprietari de păduri și societate ca deal de Rotoșnea, Foresta etc., în Ardeal era legea silvică Ungară XXXI din 1879, prin care pădurile particulare nu erau supuse regimului silvic.

Prin Decretul Regal No. 3116 din 15 Iunie 1923 publicat în M. Of No. 59 din 17 Iunie 1923, codul silvic din vechiul regat se extinde și în Ardeal.

Proprietarii de păduri sunt impuși la garanții de regenerare, plantațiuni etc.

Cum Hectarul de pădure a fost vândut cu 700—1000 lei, și cum garanția de regenerare variază 1500—3000 lei, iar plantația propriu zisă între 2000 - 3000 lei, ar urma ca proprietarii de păduri să mai dea din punga lor, încă 3 - 4000 lei de hectar peste ceia ce au primit sau ar mai avea de primit.

Pe de altă parte mai constat un echivoc? Consiliul technic aprobă toate amenajamentele exploatatorilor pădurilor de pe Valea Mureșului numai pe baze de contracte, necăutând a limita exploatările la *50 Ha anual* conform modificărilor codului silvic — ceia ce contribuie în câțiva ani *la falimentul complect a pădurilor de reșinoase de pe Valea Mureșului*, pe când pentru proprietarii de păduri care nu și-au vândut pădurile, li se aplică formula: *50 Ha anual.* De ce aceste 2 măsuri? De ce se încurajează numai pe Societate exploatatoare — și de ce din pt. de vedere tecnic și legal nu intrăm imediat în aplicarea legei Silvice, în special pe Valea Mureșului, unde dezastru e amenințător.

Cu această modalitate, nu e suficient a ne mărgini a fixa pur și simplu garanții de regenerare de păduri, fără a micșora și suprafețele de exploatat. — Soc. *„Foresta“* are acaparate azi peste 50% din lemnul și pădurile de pe Valea Mureșului, și iar trebui aplicată imediat legea din 30 Iulie 1921 — adică contractele anulate pur și simplu pe baza legei de mai sus, *ca trust,* mai ales că plătesc lemnul cu 3 lei mc.

Pe de altă parte e și altă nedreptate: Statul prin art. 17 din legea exproprierei pădurilor comunale și a prevăzut *impre-*

viziunea pentru pădurile ce i s'a atribuit prin expropriere dela absentişti, persoane morale etc., impunând noi preţuri de actualitate — exploatatorilor, dar de soarta proprietarilor particulari, care şi-au vândut pădurile cu 2—3 lei mc nu s'a interesat adică nu i-a imprevizat şi pe ei. — Recunosc poate să fie un lapsus — o scapare din vedere — şi de accia cu un ceas mai de vreme, ar fi drept a se impreviza şi pădurile proprietarilor de pe valea Mureşului, dacă am hotărât introducerea codului silvic în tot cuprinsul ţărei.

Sper că acest caz — poate neobservat de mulţi colegi — să fie nivelat de Casa Pădurilor în sensul vederilor de mai sus, protejând astfel şi pe proprietarii de păduri, nu numai pe exploatatori.

O atenţie pentru experţii pădurilor

Sunt obligat să atrag atenţiunea tuturor colegilor experţi ai pădurilor, ca în referatele lor, să fie foarte atenţi cu problema exproprierilor pădurilor. — Mulţi din proprietari cer avansuri de bani dela diferite instituţii financiare, în chestiuni dubioase, datoria noastră ca ingineri silvici, e de a fi atenţi cu aceasta chestie, înainte de a proceda la evaluarea în fond şi suprafaţa a pădurilor care formează obiectul expertizei.

⁂

Dela Şedinţa comisiei vamale din 29 Mai a. c.

S'a hotărât: a se permite la export, cercurile de lemn (alun, mesteacăn, tei) pentru butoae cu 5 lei suta de kilogram.

M. P. Florescu

Inginer inspector silvic, membru în
comisia superioară de import şi export.

PAŞUNATUL ÎN PADURI

De foarte multă vreme, noi inginerii silvici, stăm într'o pasivitate ce se confundă adesea cu abdicarea dela cele mai elementare datorii profesioniste.

Şi n'ar trebui să vegetăm aşa, tocmai în epoca de cea mai largă şi mai completă nevoe de acţionare.

Reprezentanţii tuturor ramurilor de activitate şi-au revizuit sau îşi revizue programul de lucru pentru a-l pune în acord cu noile probleme ale timpurilor. Pentru asemenea sforţări şi-au strâns rândurile, utilizează toate competinţele, împart munca şi distribue rolurile după puteri.

In privinţa aceasta, activitatea din ultimul timp a agronomilor ar putea să constitue pentru noi şi exemplu demn de imitat, dar şi aspră mustrare. Şi într'acest vălmăşag de luptă, într'atâta gălăgie produsă de mulţimea ce-şi strigă *„dreptatea"* în atâtea frământări de interese, din cari multe isbesc într'ale noastre, când pe deasupra noastră sau alături de noi se iau cele mai scandaloase măsuri de distrugere a pădurilor; noi... stăm.

Ne dăm seama că rolul principal de a studia problemele silvice, de a găsi soluţiile lor fireşti şi de a îndruma reformele ne revine nouă specialiştilor, pe când oamenilor politici le rămâne grija să găsească numai modalităţile pentru înfăptuire, dar lăsăm — în mod culpabil — ca să se încarce cu întreg acest noian de griji, oamenii politici.

Se înţelege că vor rezolvi şi chestiile silvice, în măsura în care le pricep şi până acum, din tot ce au făcut, au dovedit că nu le pricep deloc.

Numai rare ori când ni se dă câte o lovitură prea dureroasă, ne desmetecim puţin din toropeala în care am căzut, ne agităm atât cât să nu ni se spună că n'am făcut nimic, politicianii ne înţeleg atitudinea şi ca să tăcem, ne promit îndreptări imediate, dar ni le fac la... sf. aşteaptă.

⁂

Când agonia bietelor noastre păduri era pe sfârşite, prin recenta dispoziţie, că păşunatul să fie îngăduit în păduri, pentru o altă perioadă de timp, li se dă o ultimă lovitură de graţie.

Suferisem împreună cu pădurile — ca rezultat al mult judicioasei şi echitabilei reforme agrare (?!) — ciuntirea din trupul lor, a câtorva sute de mii ha. pentru islazuri comunale şi ne mângâiam cu nădejdea că însfârşit, de acum înainte am scăpat de vite de prin păduri.

Când ştiam că la aplicarea acestei legi s'a ţinut seama de numărul vitelor din comuni şi tot ce-a fost de dat (şi de nedat, căci aşa de larg s'a aplicat) s'a constituit islaz, la respectul restului de păduri, aveam tot dreptul să ne aşteptăm.

Nu mai era vorba dacă păşunatul strică sau nu strică prin păduri, căci această chestie o consideram de mult rezolvită, dar speram că legiuitorul care : încă de acum 15 ani, când a luat fiinţă legea silvică, a oprit cu totul păşunatul din păduri, a fost conştient de ceea ce a făcut şi că astăzi nu este nici un motiv ca să nu se rupă definitiv cu tradiţia unei practici aşa de dăunătoare pădurilor.

S'ar bănui că mai exista atunci nedumiriri asupra faptului necontestabil că păşunatul omoară prin foame şi sete şi este supus la groaznicele chinuri ale unei strangulări lente orce individ lemnos, că depe locul unde a dispărut unul, altul în loc, nici o nădejde nu este ca să se ridice.

Asta nu! căci, cu ocazia desbaterilor legii silvice din 1910 de cei cari susţinna legea s'a zis: „ce priveşte chestiunea pă-„şunatului sunt absolut de acord cu d-v că păşunatul trebue „prohibit în toate pădurile, nu numai pentru oi dar pentru toate „vitele, pentrucă ele bătătoresc şi împiedecă desvoltarea nor-„mală a unui masiv păduros".

S'ar mai bănui că sunt adevărate frământările sătenilor cari după un acelaş clişeu repetă în fiecare an prin numeroase petiţiuni: „Ne mor vitele de foame pe bătătură!", ori „Ni se „frânge inima, auzindu-le cum sbiară în ţarcuri!".

Nici asta, nu! căci, -- o spunem noi cari umblăm prin sate şi putem cunoaşte nevoile adevărate — n'a fost nici unul motiv care ar fi putut explica într'o cât de slabă măsură sacrificiul pădurilor n'a fost nici lipsă, nici secetă, nici inundaţie.

Pentru atâta belşug de solicitudine, aceşti oameni ce n'au avut nevoe simţită de păşuni în păduri, n'au făcut nici sacrificiul costului transportului pe C. F. R. până la casa pădurilor sau până la ocolul silvic respectiv, căci totul se reduce la călătoria de plăcere a câtorva reprezentanţi ai naţiunii cari, într'un „Rezervat pentru d-nii parlamentari" au adus cererile la ministru şi s'au înapoiat cu aprobările.

Aşa dară, nu de legea categorică ce se calcă în ţara noastră ca şi multe altele, nu de convingerea de care au început să se pătrundă şi cei mai naivi că păşunatul distruge pădurea şi unde nu este pădure este ruină, nu de satisfacerea largă şi de curând a tuturor nevoilor de islaz, de nu nevoia actuală, de puşune, nu despre toate acestea o să ne pierdem vremea în discuţii, ci numai asupra oportunităţii, măsuri care s'a luat asupra acestui „excepţional pentru acest an" când „excepţional" se paşte de 15 ani; am mai avea ceva de spus; măsura care prevede ca „să se învoiască vite în păduri unde nu s'a dat „islaz sau unde nu este suficient" din care rezultă că cu toate locurile de păşune date înainte la diferite epoce, cu toate rezervele din moşii şi cu toate cele peste 500.000 ha. luate din păduri, chestia islazurilor tot nu se consideră rezolvată definitiv, ci din contră se nutreşte sătenilor speranţe noi.

Din această dispoziţie reiese asemenea că împotriva pădurilor mai fiinţează şi acum coaliţia tuturor celor ce vor „să se pună bine cu ţăranul", — guvern, parlamentari, politicianı, administraţie etc. — iar inginerii silvici, singurii apărători dârzi ai pădurilor, când pun ceva rezistenţa păşunatului, sunt chemaţi repede să-şi dea socoteala tocmai de unii „nechemaţi" să o ceară.

Nu pot face atâta necinste silvicultorilor, ca să cred că s'a găsit vreunul care să opineze pentru păşunat. Măsura luată miroase de departe a politicianism, iar vina noastră nu-i alta de cât că n'am putut rezista *nici acum* stăruinţelor cu cari se operează grăbit la ruina pădurilor ţării.

Or fi crezând toţi oamenii aceştia că ţara are nevoe de un număr mereu crescând de vite şi de păduri de loc?

Că ţara noastră are tendinţe păstoreşti ori că între păduri şi păşuni poate să fie vreodată împăciuire?

Sau — cum este realitatea numărul vitelor creşte mereu în dauna pădurilor de a căror sărăcime pentru unele părţi am început să ne îngrijorăm serios şi atunci drept ar fi ca şi pădurilor să se facă loc printre ramurile de principală producţie naţională, iar între toate să se stabilească echilibru şi armonie.

Nu este de prisos şi nici prea târziu să se ştie că legea de reformă agrară a dat pentru islazuri mai mult de cât legal trebuia dat. Pofta sătenilor de pământ este însă nepotolită şi chiar dacă în unele locuri nu s'au satisfăcut suficient nevoile lor, pentrucă n'au fost atâtea disponibilităţi, pădurile *în nici un caz*, nu pot fi transformate în islaz.

Vite moarte pentrucă n'au fost introduse în pădure, n'am văzut şi n'am auzit (bucură-se de aceasta intervenţioniştii, dacă socot că este mulţumită lor) dar păduri „moarte" din cauza păşunatului, oameni şi animale moarte şi avuţii distruse din cauza consecinţelor râurilor adânci săpate în scoarţa pământului, prin practica pământului, am văzut destule.

Cine, — faţă de asemenea situaţie — mai susţine păsunatul în păduri, dacă este cinstit dovedeşte strâmţime de vederi, iar dacă-i necinstit lucrează în mod criminal.

Noi, pentrucă nu vrem să intrăm în nici una din aceste două categorii şi pentrucă mai mult de cât buna stare a unor săteni „devotaţi alegători" din cutare comună, ne îngrijeşte actuala şi mai ales viitoarea stare a pădurilor şi a ţării, tuturor solicitatorilor, când avem ocazia, le spunem ritos dar educativ.

S'a sfârşit cu păşunatul de prin păduri.

Prin radicala reformă agrară, tot ce-a fost de dat şi de nedat, vi s'a dat. Pentru aceasta, pădurea a suferit reduceri dureros simţitoare în suprafaţa ei. Ceia ce a mai rămas, este strict inatacabilă şi producătoare numai de bunuri materiale şi imateriale speciale ei, dar în nici un caz nu se poate considera islaz de vite.

In raport cu actuala suprafaţă cultivabilă şi de păşune, vă veţi regula numărul vitelor şi-l veţi putea înmulţi numai în măsura în care veţi aduce îmbunătăţiri islazurilor pline de bozii şi mărăcini şi în măsura în care veţi avea şi pentru vite — *unelte de producţie* — cel puţin aceeaş solicitudine ce au avut alţii pentru voi — *muncitori de pământ*.

Nu prin toleranţe repetate şi din ce în ce sporite o să vă iasă din cap ideea că pădurea din ce se paşte şi se tae, de aceea creşte mai bine, ci prin măsuri dovedite utile, veţi fi constrânşi să faceţi ceeace este bun şi necesar.

Ceeace consideraţi ca o mare nenorocire — ţinerea vitelor la grajd (stabulaţia) — tocmai acela este sistemul de creştere al vitelor în ţări cu cultura intensivă şi ca să nu „vi se mai frângă inima de durere auzindu-le cum sbiară pe bătătură", nu le trimiteţi în orice număr şi în orice pădure ca să scăpaţi de ele de acasă, iar seara să se înapoeze uneori mai flămânde de cât au plecat, ci:

— respectaţi suprafaţa izlazurilor dată la diferite epoce,

— puneţi-le prin îngrijire serioasă, în stare de maximă producţiune.

— trimiteţi pe islazuri numai câte vite au loc şi restul ţineţi-le la grajduri,

— cultivaţi plante furajere,

— faceţi din ele rezerve pentru tot anul, iar nu să le vindeţi cum veţi vedea că s'a ridicat puţin preţul lor, în nădejdea că la primăvară o să băgaţi vitele în pădure, pentrucă cu orice patronări, cu oricât de stăruitoare intervenţiuni, nu se poate ca păşunatul să nu fie exclus din păduri, deoarece între vite din cari avem excendente din ce în ce mai mari şi între păduri ce se împuţinează îngrijorător, tocmai acolo unde existenţa lor este mai necesară, numai orbii nu vor vedea în cele din urmă că pădurile au ajuns acum să aibă nevoe de mai mult ajutor, de mai multă ocrotire şi de mai largă solicitudine de cât vitele.

Şi pentrucă măsuri radicale, nu târziu se vor lua, pregătiţi-vă.

P. Ioan

CONGRESUL INTERNAŢIONAL DE SILVICULTURA DELA ROMA

Sub auspiciile Institutului internaţional de agricultură şi al guvernului Italian, se va ţine la Roma, în luna Mai 1926 un congres internaţional de silvicultură.

Regulamentul congresului şi programul lucrărilor s'a stabilit din vreme şi s'a dat publicităţii.

In cele ce urmează, voi schiţa părţile mai principale ale programului, cu intenţiunea de a fi folositor camarazilor cari ar dori să participe efectiv, sau să adereze numai la congres, cum şi instituţiunilor, cari ar voi să-şi trimeată delegaţi la acest rendez-vous al lumii silvice.

La Congres, comunicările verbale, vor fi făcute în limbile engleză, franceză sau italiană, totuşi pentru membrii congresului cari s'ar găsi în imposibilitate, de a se exprima în una din cele trei limbi vor fi autorizaţi să întrebuinţeze şi limba maternă; în acest caz însă, oratorii sunt obligaţi, de a remite biroului, în 24 de ore, un rezumat al expunerii în limba franceză sau engleză. Membrii cari doresc să depună rapoarte scrise, asupra chestiunilor din program, le vor trimite până la 15 Februarie 1926 la biroul congresului.

Membrii sunt efectivi sau asociaţi.

Membrii efectivi, sunt acei care s'au înscris prin cerere, în regulă la biroul internaţional de silvicultură (Institut International dè Agriculture Villa Unberto I-er Roma).

Cererea trebue să fie însoţită de suma de 50 fr. francezi cari dă dreptul la primirea gratuită a dării de seamă şi altor publicaţiuni ale congresului.

Membrii înscrişi beneficiază şi de avantajiile, care vor fi ulterior stabilite ca: recepţiuni, excursiuni, înlesniri de transport etc.

Membrii asociaţi sunt persoanele aparţinând familiei membrilor efectivi ai congresului şi care vor depune o cotizaţie de 25 fr. francezi.

Conform programului, Congresul cuprinde 4 secţiuni şi anume:

Secţiunea I-a

Statistica, politica. economia şi legislaţia forestieră. Invăţământul silvic

1. Statistica suprafeţelor, a producţiunei, a consumaţiunei şi comerţului lemnelor.
2. Metode în'adunarea datelor, periodicitatea şi unificarea lor
3. Proprietatea silvică cu privire la interesul general al unei ţări.
4. Intervenţia statului pentru împădurirea terenurilor goale aparţinând particularilor, comunelor, asociaţiilor etc. cum şi ameliorarea pădurilor existente.
5. Intervenţia statului în gestiunea pădurilor particulare şi comunelor, etc.
6. Organizaţiunea administraţiunilor silvice ale statului în diferite ţări.
7. Legislaţii asupra pădurilor.
8. Venitul pădurilor şi impozitele.
9. Creditul forestier.
10. Invăţământul silvic în diferitele ţări.
11. Staţiuni de cercetări, experienţe şi informaţiuni.

Secţiunea II-a

Comerţul şi industria lemnului cum şi a produselor pădurei în general.

1. Măsuri de luat pentru ameliorarea comerţului internaţional al lemnului şi altor produse forestiere (unificarea uzanţelor

comerciale, contract tip, unificarea dimensiunilor asortimentelor etc.)

2. Tarife pentru transportul lemnului.
3. Tarif vamal.
4. Unificarea nomenclaturei tarifelor vamale pentru produsele forestiere.
5. Industria sciagiului[1]).
6. Fabricarea mecanică a pastei de hârtie a celulozei şi a industriilor conexe.
7. Iudustrii diverse care întrebuinţează şi transformă lemnul.
8. Industrii reziniere.
9. Alte industrii care întrebuinţează produsele pădurii altele decât lemnul.
10. Industria distilăriei lemnului.
11. Mici industrii forestiere.

Secţiunea III-a.

Problemele technice ale silviculturii şi exploatarea pădurilor.

1. Elementale naturale ale producţiunii. Ecologie forestieră.
2. Distribuţia geografică a esenţelor forestiere.
3. Esenţe forestiere. Cele mai potrivite esenţe lemnoase de introdus şi de cultivat în diferitele zone climaterice din punct de vedere al producerii lemnului.
4. Exploatarea pădurilor (doborâre, transport etc.)
5. Recoltarea produselor nelemnoase ale pădurii (socorţe, răşină, sucuri, frunze etc.)
6. Cărbune vegetal şi procedeele de carbonizare întrebuinţate.
7. Recolitrea şi conservare semioţelor forestiere.
8. Pepiniere.
9. Impădurirea terenurilor goale.
10. Intrebuinţarea îngrăşemintelor chimice în silvicultură.
11. Ameliolarea pădurilor existente.
12. Cultura şi tratamentul pădurilor.
13. Planul de amenajamant şi utilitatea întrebuinţărei lor.
14. Metode pentru conservarea lemnului întrebuinţat în lucrări.
15. Lupta contra incendiilor, la păduri.

---

1) Felul debitului lemnelor în ferestre.

Secţiunea IV-a

Restaurarea munţilor. Lupta contra torenţilor. Maladiile Plantelor. Diverse.

1. Conservarea terenurilor în munţi, (păşune, tarenuri proprii culturilor agricole).
2. Regularea regimului apelor în munţi
3. Lacuri artificiale în raport cu reîmpădurirea terenurilor goale şi regimul apelor în munţi,
4. Ameliolarea păşunelor şi terenurilor agricole.
5. Amenajarea şi reglementarea păşunelor aparţinând comunelor şi colectivităţilor.
6. Lupta contra torenţilor (mari şi mici, lucrări relative).
7. Legislaţiuni asupra corecţiunei torenţilor, asupra regulării regimului apelor în munţi şi a terenurilor în munţi.

Ce program vast şi plin de actualitate !? este fără îndoială de cel mai mare interes pentru noi, care posedăm un domeniu forestier de peste 7 milioane hectare, domeniu care după agricultură constitue cea mai mare avuţie a ţării, să fim reprezentaţi prin cât mai mulţi delegaţi, iar guvernul ca şi instituţiunile publice, cu domenii întinse forestiere, să nu precupeţească o cheltuială mică pentru un folos mare.

Aceste congrese sunt focare de cultură şi din aproprierea ori însuşirea multora din chestiunile desbătute acolo, cu o competinţă deosebită, fiecare ţară poate trage mari îndrumări; aceasta pentru noi Românii, în afară de interesul pe care îl avem astăzi, poate mai mult ca întotdeaune, ca să facem cunoscută ţara noastră cât mai bine în străinătate.

Avem şi noi profesori : şi tineri şi bătrâni. Avem şi neprofesori, destul de distinşi silvicultori, cari pot prezenta lucruri de seamă congresiul, pentru a face de bine, cât mai cunoscută ţara noastă, la concertul silvic al omenirii

Cu un program aşa de important şi de vast, ca cel arătat mai sus am comvingere, că întrucât timp este suficient până la Februarie 1926, Administraţia Casei Pădurilor, nu va ezista un moment, de a însărcina din vreme, câţiva dintre silvicultorii noştri, să adune date şi să trateze câteva din chestiunile mai principale din program, cu legătură la ţara noastră, în scopul de a face cunoscută ţara şi neamul la congresul, unde desigur vor fi reprezentate, toate ţările civilizate.

A, bon entendeur. Salut! M.T.

Legea pentru infiinţarea Camerilor de Agricultură.

S'au îndeplinit ultimele formalităţi de fiinţare a camerilor de agricultură.

Legea şi regulamentul, sancţionate şi publicate în Monit. Of. din Aprilie, fixează toamna 1925 ca termen al începerii funcţionării lor.

Dacă politica nu se amesteca şi aici, această lege — promiţătoare şi prin vasta activitate ce se anunţă din diferitele ei articole, promiţătoare şi prin asigurarea că la aplicarea ei se mobilizează toate competinţele dintr'un judeţ — va schimba starea întregei noastre vieţi economice rurale.

Pentru lămurirea şi închegarea situaţiilor turburi, ce fatal trebuia să rezulte dintr'o prea radicală, prea grăbită şi adesea interesată aplicare a legii de reformă agrară, de această lege era nevoe simţită şi pentru că noi nădăjduim că prin ea să se atenueze multe din relele ce ameninţă viitorul pădurilor şi al ţării, o salutăm cu entuziasm şi îi acordăm tot creditul.

Mărturisim totuşi dela început, că şi prin această lege s'a manifestat tendinţa a se sacrifica interesele silvice.

„Dacă aceste camere sunt instituţiuni publice creiate cu „scopul de *a reprezenta* şi *ocroti* interesele agriculturii, zootech- „nici şi *silviculturi* cu toate ramurile lor precum şi de a *contribui* „prin toate mijloacele la sporirea producţiunii tuturor ramurilor „agricole, zootechnice şi silvice“ şi dacă la această concentrare a tuturor forţelor productive ale economie rurale, trebuie să răspundă toţii pricepuţii şi interesanţii în materie, credem că nu vor fi pretenţii de *a reprezenta* şi *ocroti* interesele silvice, alţii de cât silvicultorii.

Nu am cerut noi infiinţarea acestei legi, dar dacă s'a hotărât „creearea unor asemenea organe *consultative* şi ad-tive, menite „de a contribui la progresul economic, în armonie cu interesele „g-le ale ţării“ atunci nu înţelegem ca consultaţiunile silvice le-ar putea da alţii „doctori“ de cât noi şi declarăm întemeiaţi pe un îndelung trecut de experienţă că fără noi, progresul economic va fi cel puţin în dezarmonie cu interesele silvice.

„Ca“ să contribue la sporirea producţiuni „tuturor ramurilor agricole“ în compunerea camerilor judeţene şi a uniunii, s'au introdus până la epuizare toţi exponenţii vieţii agricole, iar pentru toate ramurile silvice, numai „reprezentantul silvic cel mai mare în grad“ din 33 membri ai camerilor județene, „un delegat al Soc. Progresul silvic“ și „Ad-torul Casei Pădurilor“ (care s'ar putea să nu fie inginer silvic) în Uniune, între peste 100 membri numiți, aleși și cooptați.

Ori se tinde în mod cinstit spre stimularea armonioasă a întregei vieți economice rurale și pentru aceasta nu în așa disproporție ar trebui să fie reprezentată silvicultura, ori se exclude din lege ramura silvică și nu mai avem nici o pretenție, dar a mai hotărâ și de acum înainte de soarta pădurilor fără pădurari, e o situație ce nu mai poate fi tolerată.

Considerând însă aceste camere cu un prilej fericit nu numai de armonizare a intereselor silvice cu cele agronomice, dar și de cultivare a bunelor relații între reprezentanții acestor interese, am dori ca agronomii organizatorii spirituali ai camerilor județene și a uniunilor și comisari ai guvernului, să dea concursul pentru ca în compunerea lor să intre toți silvicultorii din corp activ, sau pensionari, funcționari la Stat sau din cadrele detașate.

Singura piedică de acces în aceste camere n'ar trebui să fie pentru inginerii silvicii decât vârsta de 30 ani, pe care legea o pune ca limită aleșilor.

Numărul total, nu poate alarma pe nimeni, căci abia se adună circa 450 ingineri silvici, cari față de 2300 înși câți vor intra în compunerea celor 72 județe nu reprezintă de cât 1/5, cotă destul de mică, dar în orice caz mai corespunzătoare celor 7.000.000 ha. pădure și alte peste 2.000.000 ha, tren neproductiv de pus în valoare prin împăduriri, iar nu 1/33, cotă derizorie pentru camerile județene sau 2/102 pentru Uniune, cum ar rezulta printr'o interpretare strictă a legii.

S'ar ajunge la acest rezultat, fără să se modifice întru nimic legea, fără să ni se opună greutatea alterărei faptul împlinit, dacă consilierii agricoli ar înlesni alegerea tuturor șefilor de ocoale și ai pensionarilor silvici din județe, iar numirea reprezentanților în camere să se facă în persoana inginerilor desemnați cu discernământ de Casa pădurilor, de preferință dintre inginerii dela Direcții cari sunt răsbândiți prin toate orașele țării. Cum în Uniunea camerilor de agricultură cu sediul în Capitala țării, cu multă atenție s'a avut grije a nu se scăpa introducerea vre'unui director de instituţiune cu legături cât de depărtate de vre-o ramură agricolă, este inexplicabil cum nu s'a prevăzut şi numirea Directorului amenajerilor pădurilor statului şi ale particularilor, a Directorului exploatării pădurilor şi mai ales a Directorilor arendărilor şi exproprierilor, al împăduririlor şi al corecţiunii torenţilor, fără intervenţia cărora nu se poate concepe o lucrare de specialitate silvică.

N'ar trebui însă să ne aşteptăm dela alţii la mai mult, de cât poate să ne facă ai noştri.

Casa Pădurilor dacă consideră această lege demnă de atenţiune, dacă-i dă aceiaş importanţă ce i-au dat făuritorii ei, şi dacă socoate că cu ingineri pricepuţi şi geloşi de o mai dreaptă apreciere a rostului pădurilor în stat, repartizaţi ca susţinători aprigi ai intereselor silvice în toate camerile judeţene şi în Uniune, poate ocroti şi mai ales spori producţiunea pădurilor, atunci să se organizeze, luând de acum cât mai este timp, dispoziţiunile necesare.

Nu este de putinţă importanţă să rezolve şi chestia cheltuielilor ce vor ocaziona alegerile (art. 10 din lege) ţinând seama că acestea nu se fac în interesul personal al silvicultorilor ci în interesul pădurilor statului".

P. Ioan.

Serbarea sădirii Arborilor la Ocolul Silvic Comana

In ziua de 5 Aprilie c., a avut loc în pădurea Comana serbarea „Sădirii Arborilor". Organizarea impecabilă — datorită şefului de Ocol, d-l Ing. Gh. I. Ionescu a asigurat serbării un deosebit succes. Au răspuns invitaţiunilor făcute de ocol un foarte mare număr de persoane oficiale din Bucureşti şi Giurgiu, precum şi foarte multă lume — proprietari, învăţători şi săteni din împrejurimi, printre cari remarcăm pe D-nii. Colonel Dinescu, Comandantul garnizoanei M. Bravu, cu foarte mulţii ofiţerii din reg, 10 Obuziere, Colonel Mateescu din Giurgiu, I. Ciorănescu revizorul şcolar al jud, Vlaşca, Judecătorii N. Drăgănescu şi I. Georgescu, avocat A. Politroniede, Ing. Insp. M. P. Florescu, Colonelul Atanasiu, Inginerii Popescu — Salcie,

D. Sburlan, Stelian Georgescu, D. Galbenu din A-dția Casei Pădurilor, V. Anastasiu delegatul Prefecturii Vlașca, I. Ghiață profesor la șc. Normală din Graiște, Locot. M. Stanciu din Reg. 6 M. V. București, V. Ghorghiu proprietar Comana, învățători Georgescu — M. Bravul, Popescu, Mihăilescu din Comana, Vârban, Șt. Popescu din Gradiște. Dimitriu etc., I. Gheorghiu proprietar Băneasa, Cercul Studențesc Vlașca.

Un cortegiu impunător format din școlile primare din comunele vecine, școala normală din Gradiște, studenți, săteni, la cari s'a mai adăugat și foarte mulți vizitatori veniții din București, în frunte cu muzica reg. 6. M. V. din București, a pornit diu gara Comana spre locul ales pentru sădirea arborilor.

A făcut o frumoasă impresie asupra publicului pădurarii călări, cari în uniforme curate și bine echipați deschideau drumul cortegiului.

Ajunși în pădure și după ce școlile s'au dispus în careu, a luat cuvântul D-l Ing. Inspector M. P. Florescu, ca delegat al soc. Progresul cilvic. In cuvinte frumoase și simțite, D-sa a relevat importanța pădurilor în economia generală a țării, explicând în acelaș timp și rostul acestor serbări. A arătat apoi însemnătatea acestei zile în țările luminate ale Apusului și lupta pornită de toate păturile sociale pentru ocrotirea și folosirea rațională a pădurilor.

Adresându-se tineretului, școlar, îi îndeamnă ca în sufletul lui curat și plapând să „sădească" spirtul creator și dragostea de natură. In continuare, D-sa a spus că e mulțumit *să constate*. că sămânța aruncată de răposatul Harct a început să dea roade, prin participarea atâtor dascăli secundari și primari.

Cuvintele D-lui Inspector M. P. Florescu a făcut o profundă impresie asupra publicului asistent și a fost în delung aplaudată.

După D-sa, a vorbit Revizorul școlar al Județului, D-l I. Ciorănescu, care lăudând inițiativa luată, spune că învățătorii înțeleg importanța pădurilor și că în noua lege școlară s'au înscris capitole speciale referitoare la silvicultură. Aduce elogii D-lui M. P. Florescu pentru înălțătoarea s'a cuvântare.

Au mai vorbit D-lui Colonel L. Mateescu și învățătorul I. Georgescu din M. Bravul aducând laude inițiatorului, care a știut să organizeze o atât de frumoasă serbare.

Apoi copiii au început să planteze puieții după indicațiunila personalului silvic al ocolului și a D-lor ingineri silvici asistenți.

In timpul acesta s'a cântat de către corul Școalei normale mai multe cântece patriotice.

După sfârșitul serbării, a avut loc o masă la reședința ocolului oferită persoanelor oficiale de către D-l Inginer Gh. I. Ionescu.

G. I.

BIBLIOGRAFIE

UN NOU TRATAT DE ENTOMOLOGIE

A apărut de curând în a 2-a edițiune, prima fiind epuizată, în editura librăriei Berger Levrault din Paris, B-d. St. Germain 136 *„Traité d'Entomologie Forestiere“* [1] de A. Barbei, expert forestier, doctor în științe, laureat al Institutului, corespondent și laureat al Academiei de Agricultură din Franța. — Lucrarea este premiată de Academia de științe cu premiul Henry de Parville în 1916 și de către Societatea Națională de aclimatația Franceză.

Este o lucrare de mare valoare științifica, care face o cinste deosebită autorului și constituie un ajutor imens pentru toți acei cari se ocupă cu pădurile, fie ei silvicultori, proprietari de păduri sau biologiști.

Acest tratat care are 750 pagini în format mare, 498 figuri originale, și 8 planșe în culori, afară din text, toate executate de autor, pe lângă partea introductivă zoologică și specială, are marele avantagiu de a împărți insectele pe esențe, adică luând esențele forestiere cele mai principale, cari constituie pădurile Europei, studiază pentru fiecare esență toate insectele cunoscute cari o atacă, consacrând pentru fiecare esență, după importanță, — câte 50—150 pagini de text, cu descrierea obiceiurilor fiecărei insecte, cu felul desvoltărei și cu mijloacele de combatere. In partea finală este un capitol special pentru insectele cari atacă esențele exotice aclimatizate în Europa.

Astfel începe cu: Molidul apoi urmează Bradul, Pinul,

---

[1] Un volum broșat 50 franci francezi; legat în pânză 60 franci.

Melezul, Cembra, Stejarul; Fagul, Castanul, Mesteacănul, Plopul, Teiul, Ulmul, Arţarul, Frasinul, Carpinul, Aninul, Salcia, Scoruşul şi Salcâmul.

Impărţirea aceasta pe cât de simplă, pe atât de metodică, înlesneşte foarte mult şi pe cei necunăscători în ale insectelor, a studia insecta care'i interesează: cunoscând esenţa, are la rând descrise şi desenate în diferitele ei stări de desvoltare, toate insectele cari o atacă şi anume în ce organe; rădăcină, scoarţă, liber sau trunchi, crăci, muguri, foi, fructe, seminţe; aşa încât determinarea insectei devine foarte uşoară. Odată insecta determinată, poate studia obiceiurile ei, felul de înmulţire şi în special mijloacele de combatere uzitate până astăzi în ţările Europei.

Mai are un capitol nou în partea finală, acela privitor la insectele folositoare şi la paraziţii insectelor vătămătoare, pe cari îi consideră cu drept cuvânt ca nişte auxiliari preţioşi ai omului în combaterea insectelor vătămătoare.

Se ştie că de curând, din cauza ravagiilor făcute de insecte în culturile fruitiere, în Statele-Unite, s'a instituit un serviciu special de Entomologie practică, pentru a studia obiceiurile diferitelor insecte vătămătoare, în cursul vieţii lor şi mai ales, studierea răspândirei şi propagării paraziţilor la insectele vătămătoare, ceeace Dl. Barbey speră că nu va întârzia să se înfiinţeze şi în Europa, întrucât asemenea studii cu rezultate pozitive, ar ajuta în mod larg protecţiunea pădurilor şi a arborilor fructiferi.

Am avut şi noi o invazie de Bostrychizi începând din 1917 în masivele de molift şi care nici astăzi nu este stinsă în mod definitiv şi pentru a cărei combatere s'a afectat un credit de 6.000.000 lei. Cu regret însă trebue să spun, că Administraţia Casei Pădurilor, nu a făcut până azi nici o publicaţie asupra amploarei acestei invazii şi a regiunilor atacate, asupra cauzelor care au provocat-o în fiecare parte, asupra mijloacelor de combatere întrebuinţate, asupra întinderilor de păduri atacate şi distruse, asupra rezultatelor obţinute şi a cheltuelilor făcute; deşi printr'o asemenea lucrare detailată şi sistematic expusă, s'ar fi putut ajuta şi înmulţi cunoştinţele etmologice asupra naturei, cum s'a ivit şi combătut această invazie de insecte în ţara noastră, asupra puterei de atac, toate observaţiuni şi lucrări, cari ar fi fos folositoare ştiinţei în general, şi ne-ar fi făcut cunoscut şi ţara.

Tratatul de entomologie al D-lui Barbey este o lucrare de mare valoare, pentru toţi acei cari se ocupă cu pădurile şi nu am cuvinte a o recomanda, cât mai călduros, camarazilor mei silvicultori, cari pot găsi în el tot ce ar avea nevoe, şi aceasta cu cât mai mult, cu cât în limba noastră maternă nu avem scrisă nici o lucrare de acest fel.

Această carte nu trebue să lipsească din nici o bibliotecă.

Ea poate folosi nu mai puţin elevilor şcoalei Politechnice, la cursul de protecţia pădurilor, de oarece găsesc acolo răspunsul complect la toate chestiunile de examen.

In acest scop, îmi fac o deosebită plăcere de a oferi un exemplar din acest tratat Şcoalei Politechnice, Secţia Silvică, unde elevii îl pot consulta la trebuinţă.

10 Mai 1925 Bucureşti

M. Tănăsescu-Moşandrei

Spicuiri din reviste

Devastarea pădurilor

In toate ţările pădurile, au dispărut, pe măsură ce s'au creat drumuri carosabile şi pe măsură ce s'au ridicat preţurile lemnelor. Folosinţa colectivă a pădurilor de către săteni a avut numeroase inconveniente: sătenii proprietari ai unor turme mici, introducând vitele acolo unde vegetaţia este tânără — adică în lăstar — arborii dispar. Nu sunt duşmani mai mari, mai de temut, pentru păduri, de cât crescătorii de vite. Când studiază cineva toponimia ţării — numele localităţilor, — rămâne uimit de frecvenţa unor nume ca: Runcu, Lazu, Seciu, Secătura, Izlaz Poiana Ciobanului sau Poiana cutăruia. Aceste numiri dese ca şi altele, mai rari ne arată obiceiul de a transforma pădurea în loc de păşune, mai apoi în pământ de cultură. Sătenii cred că au dreptul să smulgă şi să taie copacii nu după normele unei rotaţiuni, ci după nevoile lor. In comunele rurale administraţia este în mâna sătenilor, de obicei în mâna celor cari au un număr de vite şi cari din devastarea pădurilor trag cel mai mare folos. Căci — mai ales acum după războiu — bogăţia săteanului se cunoaşte nu după întinderea de pământ ce stăpâneşte, ci după numărul de vite. (Viaţa Agricolă)

Informaţiuni

Păduri şi poeni sacrificate pentru islazuri

S'a expropriat din păduri pentru creare de islazuri comunale, din întreaga ţară, numai *până la 1 Iunie 1925*, — propuse ea se defrişa şi aprobate de Comitetul Agrar în mod definitiv:

Stat

păduri	112.314 ha.
poeni coprinse în perimetrele pădurilor	61.146 „

Particulari

păduri	120.555 ha.
poeni coprinse în perimetrele pădurilor	39.673 „

Rezumat

s'a expropiat păduri	232.869 ha.
„ „ poeni	100.819 „
Total . .	333.688 ha.

Celace constitue un pericol semnificativ pentru existenţa pădurilor.

M. P. F.

⁂

Congresul A. G. I. R. va avea loc anul acesta, în luna Septembrie, la Chişinău

Problema silvică ce se va discuta va fi următoarea:

Domeniul forestier al ţării nu trebue văzut numai din punct de vedere al materialului prim lemnos; fiinţa lui este în strânsă legătură cu agricultura, regimul isvoarelor şi al apelor, etc.

Chestiunea fundamentală de actualitate cu privire la masivul păduros al ţării este aceia a consecinţelor cari pot decurge din condiţiunile de exploatare prevăzute în legea privitoare la comercializarea bunurilor Statului.

Este de prim ordin deci să se cerceteze raporturile dintre această lege cu diversele deziderate exprimate până acum:

comasarea, păduri de protecţie, menţinerea masivului, despăduririle etc.

O nouă legislaţie: aceia a *regimului apelor* are deasemenea puncte de contact cu soluţionarea diverselor probleme silvice. Este de un vădit interes să se cerceteze raporturile ce se crează'

Raportor: **C. P. Georgescu** Supleanţi: **M. P. Florescu**
I. Fonai

Delegatul cercului regional Chişinău:
David Petrescu

Dni. Ingineri silvici sunt rugaţi aşi trimete Comunicările din vreme până la 1 August la sediul A. G. I. R. Str. Episcopii 2 (etaj I Bucureşti)

* * *

Către finele lunei Iunie, se va convoca Consiliul de adţie al Soc. „Progresul silvic„, cari va hotărâ asupra datei congresului silvic ce se va ţine la toamnă în Bucureşti cu prilejul inaugurări clădirei Cercului Inginerilor silvici din Bucureşti, precum şi problemele ce se vor discuta în acest congres.

Tot în acea şedinţă se va hotărâ şi asupra delegaţiunei oficiale ce se va trimete la Nancy cu prilejul centenarului şcoalei de ape şi păduri de la Nancy.

* * *

La 4 Aprilie ac. s'a ţinut la fundaţia Carol, sub auspiciile Institutului Economic Naţional de către D. Dr. C. Bungeţianu *profesor la Academia de Comerţ din Bucureşti o conferinţă tratând despre:*

Problema lemnului în România în raport cu producţia generală a ţări. *La aceste conferinţe a asistat mulţi specialişti.*

Conferinţa se va publica în extenso în Buletinul Institutului Economic, când vom face cuvenita recensie.

* * *

D-l inginer inspector silvic G. Năstăsescu a fost numit membru în consiliul technic al Casei Pădurilor, în locul d-lui consilier silvic Liviu Marţian, al cărui mandat a expirat.

„PETROȘANI"

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 550.000.000

STRADA AUREL VLAICU No 22

BUCUREȘTI

Adresa telegrafică: „PETROȘANI".

Telefon 39 77

„BANCA ROMANEASCA“

Societate anonimă, fondată în anul 1911

Capital vărsat și Fond de rezervă Lei 379.000.000

Sediul Central „BUCUREȘTI“

SUCURSALE: *Arad, Bălți, Bazargic, Brașov, Cernăuți, Cetatea-Albă, Chișinău, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Ismail, Oradia-Mare, Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Tg.-Mureș, Timișoara, Tighina, Tulcea.*

BĂNCI AFILIATE :

Banca Almajului, Bozovici
„ *Bacăului*, Bacău
Câmpulungul Moldovenesc, C. Lung
Banca de Comerț și Industrie, Roman
Banca Comercială și Industrie din Valea Târnavei, Diciosânmartin
Banca Corvineană, Hunedoara
„ *Creditul Dobrogei*, Constanța
„ *Creditul Prahovei*, Ploești
„ *Dunărea Romanească*, Brăila
„ *Durostorului*, Silistra
„ *Economul*, Cluj

Banca Iașilor, Iași
„ *Maramureșeana*, Sighetul Marmației
Banca Mehedințului, T.-Severin
„ *Petrodava*, P.-Neamț
„ *Pieței*, București
„ *Rădăuților*, Rădăuți
„ *Română*, Dorohoi
„ *Românească a Banatului*, Lugoj
Banca Românească a Orientului, București
Banca Sebeșeană, Sebeșul Săsesc
„ *Ștefan cel Mare*, Fălticeni
„ *Suceava*, Suceava

Face toate operațiunile de Bancă

Serviciu special pentru relațiunile cu străinătatea.

HOTEL

„ROYAL PALACE“

Proprietatea Societăței „Clădirea Românească“

BUCUREȘTI — STR. SĂRINDAR COLȚ CU [illegible]

* * *

Tarif foarte avantagios. — Camere cu luna

CONSTRUCȚIUNE NOUA

CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,

APA CALDA și RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curățenie, Ordine, Liniste.

Anul XXXVII Iunie 1925 No. 6

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂŢEI „PROGRESUL SILVIC“

Apare sub conducerea comitetului de redacţie compus din d-nii
Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemitky, D. Robănescu, V. N. Stinghe, I. Timoc şi G. Turneanu
Sub preşedinţia d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacţia şi Administraţia Revistei la Casa Pădurilor
(în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 200 LEI PE AN

Bunurile fondului Bisericesc Ortodox din Bucovina **Ing. Dr. E. Guzman**
Plantaţiunile din Ocolul Silvic Lăpuşna în primăvara anului 1925 . . . . **George P. Antonescu**
Contribuţii, la Comerţul şi Industria lemnului în România . . . . **M. P. Florescu**
Sădirea Arborilor la Huşi . . . . **Andrei I. Ionescu**
Priviri retrospective cu prilejul exproprierei Pădurilor persoanelor Morale . . . . **M. P. Florescu**
Pe Bistriţa în sus . . . . **Prof. I. Simionescu**
Exploatarea şi cultivarea Islazurilor comunale . * * *
Din toponimia Olteniei în legătură cu Pădurile **Anton Oprescu**
Congresul Silvic din 1925 . . . . * * *
Al V-lea Congres al Inginerilor din România . * * *
Recenzie . . . . **P. I.**
Informaţiuni . . . . * * *

BUCUREŞTI
TIPOGRAFIA „NAŢIONALA“, JEAN IONESCU & Co.
1, STRADA BURSEI, 1
1925

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE
AL
SOCIETĂŢEI „PROGRESUL SILVIC"
PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 28 Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman
M. Boldur
Al. Constantinescu
Aureliu Eliescu
Mihail P. Florescu
Liviu Marţian
Ion Moldovanu
Const. Opran
Const. Sava-Goiu
Vintilă Stinghe
M. Tănăsescu

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu şi Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanţi :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea şi G. Turneanu.

Biroul Societăţei „PROGRESUL SILVIC"

Preşedinte : Al. Constantinescu

Vice-Preşedinţi : Aureliu Eliescu
Liviu Marţian

Secretar : M. P. Florescu
Casier : N. Elefterescu

Ajutor de Secretar şi Casier Emil Niculescu

La şcoala politecnică din Bucureşti, au început examenele de fine de an.

Vor continua probabil până la 1 Aug. a. c. după care majoritate din studenţi vor pleca pe teren la aplicaţii până la toamnă.

⁂

Pentru anul 1925-26, Societatea elevilor secţiei silvice a Şc. Politechnice şi-a ales următorul comitet:

Const. D. Chiriţă, preşedinte; V. Rădulescu, vice-preşedinte; Al. Georgescu, casier; T. Georgian, secretar; V. Filip, G. Georgeanu şi I. Marinescu, membrii.

⁂

Suntem informaţi că începând din toamna anului 1925, studenţii şcoalei politecnice, vor face armata în şcoală, conform modificărilor aduse legei ofiţerilor de rezervĕ.

⁂

† Ştefan Nicolescu

inginer silvic (pensionar)

A fost înmormântat la Brăila Marţi 19 Mai a. c. Un element distins a fost până în ultimul timp, silvicultor la pădurile statului din Dobrogea. A lăsat regrete profunde pentru camarazi şi prieteni.

Membru constant al Soc. „Progresul silvic". La înmormântarea sa, ad-ţia Casei Pădurilor cât şi soc. „Progresul Silvic" prin delegaţii lor, d-l C. Gheorghe dela Direcţia Buzău şi I. Sclavu şeful ocol. silvic Brăila şi-au spus cuvintele de admiraţie pentru acest colaborator al muncei spinoase de apărător al pădurilor din Dobrogea şi în special din jud. Tulcea, păduri care azi din nenorocire sunt condamnate la moarte, pentru crearea de islazuri. Odată cu apărătorii pădurilor ni se duc şi pădurile din jud. Tulcea. Aceasta a fost nota ce s'a desprins de la înmormântarea lui Nicolescu.

S'a depus câte o coroană, atât din partea *„Ad-ţiei Casei Pădurilor"* cât şi a Soc. *„Progresul Silvic"*.

Fiei amintirea veşnică

Soc. „Progresul Silvic".

Anul XXXVII IUNIE 1925 No. 6

REVISTA PADURILOR
UNIFICATĂ CU
ECONOMIA FORESTIERA

BUNURILE FONDULUI BISERICESC ORTODOX ROMAN DIN BUCOVINA

Precuvântare

Am avut prilejul de a cunoaşte pădurile şi activitatea Administraţiei bunurilor Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina pentru prima oară în luna August 1893, adică acum aproape 32 ani, când Ministerul Agriculturei, Industriei, Comerţului şi Domeniilor, cum se intitula pe atunci acest Departament, a trimis un număr de 15 agenţi silvici de toate gradele, sub conducerea fostului consilier silvic din Bucovina Iohann Pitschak, cec de origină, în scopul de a studia la faţa locului organizaţia serviciului silvic din această provincie, sistemele de cultură şi metoadele de exploatare utilizate, precum şi rezultatele obţinute.

Aici este locul de a spune, că regretatul consilier silvic Iohann Pitschak, care, în urma cererei guvernului nostru şi a recomandaţiunei Ministerului de Agricultură din Viena a fost angajat cu contract, mai întâi pe termen de 3 ani, care apoi s'a prelungit în 3 rânduri succesive, şi-a dat obştescul sfârşit pe pămîntul României, pe care o iubea cu sinceritate, după însemnate servicii aduse ţării, graţie bogatei sale experienţe şi cunoştinţelor sale practice în chestiuni de silvicultură în deosebi.

La menţionata excursie a luat parte şi 5 elevi silvicultori din anul de aplicaţie a fostei şcoale speciale de silvicultură dela Brăneşti, conduşi fiind de inspectorul silvic N. Nădejde, de asemenea decedat, precum şi d-l Florian Davidescu, delegat din partea Administraţiei Domeniului Coroanei, care a dat publicităţei o remarcabilă dare de seamă despre constatările făcute.[1])

---

[1]) Fl. Davidescu: Revista Pădurilor, 1894 pag. 14, 40 şi 70.

Am vizitat atunci cu toţii pădurile **Crujana** şi **Hotarul** în suprafaţă de 4200 ha. din ocolul *Petruţ*, precum şi masivele forestiere din ocoalele *Ilişeşti*, *Frasinul*, *Pojorâta*, *Iacobeni*, *Vatra-Dornei* şi *Revna*. In acest din urmă ocol, aflător la 20 km depărtare de Cernăuţi, am fost însoţiţi de mai mulţi silvicultori austriaci, inclusiv consilierul silvic superior *Iulius Krutter*, fostul director al serviciului silvic din Bucovina, cunoscut prin excelenta sa scriere: *elemente pentru instrucţiunea pădurarilor din Bucovina* [1], *care scriere ar trebui să fie tradusă şi în româneşte*.

Cu prilejul unei escursiuni de fine de an cu elevii şcoalei de silvicultură din Brăneşti am vizitat încă odată pădurile din regiunea muntoasă a Bucovinei, şi în fine a 3-a oară pădurile din ocolul Vatra Dornei însoţind pe d-l Cudalbu, fostul administrator al Casei Pădurilor, cu ocaziunea inspecţiunei ce d-nia sa a făcut pădurilor Dorna, Şarul Dornei şi Neagra Şarului din Vechiul Regat [2].

Impresiunea ce ele mi-au lăsat în fiecare din aceste vizite, a fost că Administraţia Fondului Bisericesc Român Ortodox din Bucovina a făcut sforţări uriaşe, pentru ca în exploatarea pădurilor virgine din regiunea muntoasă a acestei ţări, dat fiind enormele dificultăţi cu care avea să lupte la început mai cu seamă, să adopte pe de o parte tratamente corespunzătoare stării lor primitive, iar pe de alta să pregătească terenul pentru o economie forestieră din ce în ce mai asemănătoare cu cea practicată în celelalte ţări de Coroană, din care era constituit imperiul Austro-Ungar de odinioară.

Aceste eforturi au fost încununate de un succes desăvârşit, graţie priceperei şi silinţelor concordante ale unui corp de ingineri silvici de elită, dintre cari mulţi români, precum şi unei organizaţiuni adequate împrejurărilor, permiţând fiecăruia dintr'înşii să desvolte, în cadrul regulamentelor de serviciu în vigoare toată activitatea şi spiritul de iniţiativă de care erau capabili

După cum era şi firesc de altminteri, prima preocupare a acestei Administraţiuni clar văzătoare a fost de a crea mijloacele de transport necesare, fără de care orice încercare de a se pune în valoare imensele bogăţii ce rezidă în pădurile fecioreînice, în care se găseşte acumulat un material lemnos supra abondent, devine cu totul infructuoasă.

---

[1] Iulius Krutter. Leitfander für den Untericht beim Lehr kurs für Waldaufseher. Cernăuţi, 1894. 356 pagini.

[2] *Petre Antonescu*. Pădurile din Dorna, Şarul Dornei şi Neagra Şarului· Revista Pădurilor. Pag. 73—91 din 1913.

In adevăr, cu cât reţeaua drumurilor de exploatare construite de cumpărătorii de păduri, sau efectuate în regie de către însăşi organele technice din serviciul administraţiunei Fondului Bisericesc, a pătruns mai adânc în sânul codrilor nestrăbătuţi încă de securea omului, cu atât s'a putut adopta metoade mai perfecţionate pentru realizarea materialului lemnos rămas neutilizat în cursul secolelor trecute, precum şi pentru asigurarea regenerărei acestor păduri.

De la tăierile rase localizate pe suprafeţe mari practicate de cei câţi-va cumpărători de lemne prin bună învoială, de ordinar pe termen de câte zece ani, cari erau nevoiţi să investească însemnate capitale băneşti pentru crearea de mijloace de transport, regenerarea făcându-se atunci la munte cu ajutorul însămânţărilor de molid pe zăpadă, s'a trecut încetul cu încetul la tăieri rase pe suprafeţe mici sub formă de fâşii lungi şi înguste distribuite în mai multe părţi de odată şi în fine la practicarea codrului cu tăeri de regenerare progresive în masivele alcătuite din foioase sau din acestea amestecate cu reşinoase, cu brad mai cu seamă.

In materie de construcţiuni de căi de comunicaţie, în interesul exploatărei pădurilor, nicăieri, nici măcar în ţările cu o civilizaţie veche, nu s'a lucrat atât de mult într'un timp relativ aşa de scurt, nicăieri nu s'a întrebuinţat cu mai multă consciozitate mijloacele financiare, ce s'au pus la dispoziţia Fondului fie pe cale bugetară, sau contractându-se împrumuturi cu obligaţia rambursărei capitalului prin amortizare într'un interval mai dinainte stabilit.

Opera d-lui Iosef Opletal, fostul şef al serviciului construcţiunilor de pe lângă Direcţiunea bunurilor din Cernăuţi, actualmente profesor la şcoala politechnică secţia silvică, din Cehoslovacia, după ce la rechemarea sa în patrie fusese numit Director General al serviciului silvic respectiv, prin care se enumeră diferitele lucrări technice, ce d-nia sa a executat în Bucovina dela 1886—1912, este după mine cea mai completă lucrare ce există de acest gen în Europa, aşi putea zice chiar din lumea întreagă [1]).

Din acest punct de vedere Bucovina era considerată de technicianí ca un vast câmp de demonstraţiune, despre ceeace este capabil să producă inginerul silvic în materie de cultură şi exploatare raţională de păduri, chiar atunci când el este pus să lucreze în condiţiuni fizice şi economice puţin favorabile, dacă cunoştinţele teoretice câştigate pe băncile şcoalei sunt consolidate printr'o practică inteligentă.

Am fost unul care a urmărit, cu un deosebit interes, tot ceeace se referea, direct sau indirect, la pădurile din această provincie românească, care astăzi constitue una din preţioasele nestimate ale României-Mari. Am urmărit, deci, cu atenţiune desbaterile, cari au avut loc în parlamentul austriac cu ocaziunea faimoasei interpelări a deputatului Ştefanovici în anul 1896, care adusese grave învinuiri Administraţiunei forestiere a Fondului Bisericesc, sub cuvânt că se depăşeşte posibilitatea normală a pădurilor din Bucovina, că se face o rea gospodărie, etc. precum şi răspunsul ce s'a dat cu această ocaziune de titularul Ministerului de Agricultură. Cunosc, asemenea, discuţiunile urmate cu prilejul celei de a 42-a adunare generală a Societăţei Forestiere din Austria, care a avut loc în ziua de 20 Iunie 1897 în Cernăuţi după vizitarea pădurilor din Bucovina de către membrii acestei Societăţi, precum şi studiul publicat de Adolph de Guttenberg, fostul profesor de dendrometrie şi amenajament dela **Hochschule für Boden kultur**, publicat în acelaşi an în revista „Oesterreichische Forst-und Iagd Zeitung" din Viena, când s'a dovedit că toate incriminările făcute erau cu desăvârşire inexacte şi că dimpotrivă exploatarea, astfel după cum fusese condusă, corespundea în totul cerinţelor ştiinţei şi împrejurărilor locale.

Din faptele petrecute în ţara limitrofă, se putea trage de mult concluziuni folositoare asupra ceeace se putea face în materie de silvicultură şi economie forestieră în Vechiul Regat.

Se explică, aşa-dar, pentru ce am primit cu drag propunerea ce mi-a făcut d-l Ing. Dr. E. Guzman, Consilier aulic şi Director al bunurilor Fondului Bisericesc din Bucovina i. r. de a traduce din limba germană studiul său asupra pădurilor din Bucovina, precum şi de a însoţi prin câte-va cuvinte, ţinând loc de prefaţă, importanta sa expunere.

---

[1]) **Iosef Opletal**: *Forstliche Bauinvestitionen*. Cernovitz. 1906, cu o hartă 6 planuri şi desemnuri şi 50 figuri.

Ibidem. Das forstliche Transport wesen. Wien 1913, cu o hartă, o fotografie, 9 anexe (regulamente, instrucţiuni, cu 22 tabele) şi un volum aparte, conţinând 90 planşe, desenuri, etc.

Am făcut aceasta din următoarele motive principale:

1°) Pentru că d-l Dr. Guzman, care în urma propunerei consiliului profesoral al şcoalei superioare pentru cultura solului din Viena a fost promovat, în ziua festivă de la 18 Martie 1922, ca *doctor onorific* al acestei instituţiuni de învăţământ, ca recunoaştere a exemplarei sale activităţi pentru trecerea dela o exploatare extensivă de păduri la una intensivă, pentru facerea accesibilă a nuoi ţinuturi păduroase precum şi pentru crearea de industrii forestiere" ceea ce scrie, porneşte din dorinţa sinceră ce are pentru a vedea prosperând pădurile din Bucovina, cărora d-nia sa le-a consacrat cei mai frumoşi ani ai vieţei sale.

2°) Pentru că luând cunoştinţă de fazele prin care au trecut cultura şi exploatarea pădurilor din Bucovina, învăţămintele preioase, ce se degajează din expunerea lor, să poată fi utilizate acolo, unde necesitate se va simţi.

In cât priveşte pasajele din care se desprinde tristeţea, ce a cuprins pe acest încărunţit muncitor în ogorul silviculturei, constatând că Administraţia Fondului Bisericesc Rom. Ort. numai dispune ca altă dată de libertatea de a lucra repede şi la timp, se explică prin necesitatea de toţi simţită ca această instituţiune să fie lăsată liberă de a-şi putea menţine şi de aci înainte buna sa reputaţiune de odinioară.

Trebue să recunoaştem însă, că actuala lege a comptabilităţei publice îngrădeşte activitatea inginerului silvic şi că ea dă naştere unui biurocratism complicat, care ar trebui să dispară cât mai neîntârziat, după cum de atâta timp o cere întregul corp technic silvic al Statului.

D-sa mai are însă o preocupare, care stă ameninţătoare ca o adevărată sabie a lui *Damocles*, aceasta este teama de o nouă expropriere în baza legei din luna Iulie 1924 pentru satisfacerea trebuinţelor normale în lemn de foc şi de construcţie ale populaţiei rurale din Vechiul Regat, Basarabia şi Bucovina, în care caz această instituţiune de utilitate publică ar fi pusă, în lipsă de fonduri, în imposibilitate de a-şi îndeplini în întregime menirea, pentru care a fost creată încă de acum 139 ani.

D-l dr. Guzman dovedeşte că, după textul chiar al Constituţiunei de dată recentă, averea bisericilor, cum este cazul de faţă, trebue să se administreze în mod autonom sub controlul Statului, bine înţeles, şi că este absolut necesar ca acest Fond Bisericesc să fie scutit de orice alte exproprieri, de cât cele deja făcute în baza legei de reformă agrară.

D-sa aduce în sprijinul acestei teze mai multe argumente de fapt şi de drept.

In cât mă priveşte, împărtăşesc părerea de a se face cel puţin o excepţiune cu pădurile acestei instituţiuni, ferindu-le de îmbucătăţiri pe baza menţionatei legi din 1924 — instituţiune care chiar sub regimul vechiu a adus servicii incontestabile cauzei româneşti, punând la dispoziţiunea clerului şi cultului respectiv mijloacele necesare de întreţinere şi de propăşire.

Petre Antonescu

Inginer consilier silvic şi profesor la
la Şcoala Politecnică din Bucureşti

FELUL BUNURILOR CE CONSTITUESC FONDUL BISERICESC ORTODOX DIN BUCOVINA

Faptele mai de seamă din administraţia de până acum și directive principale pentru viitor.

Necesitatea administraţiei sale autonome.

Proprietatea imobiliară a Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina a fost constituită în anul 1783 din bunurile episcopeşti şi mănăstireşti de pe vremuri. Actele de fundaţiune desemnează pe Suveran ca protector al acestui Fond, din ale cărui venituri, potrivit cu dispoziţiunile rămase în vigoare, trebuiau să se facă faţă nevoilor cultului şi să se satisfacă trebuinţele instituţiunilor şcolare şi celor de binefacere.

Suprafaţa actuală a *proprietăţii* în chestiune este următoarea:

Pădure	225.624	ha
Locuri arabile, fâneţe şi grădini	20.979	„
Alpe şi păşuni	19.876	„
Alte terenuri productive	20	„
Totalul întinderii terenului cultivabil . . .	266.499	„
Suprafaţa terenurilor improductive . . .	1.218	„
Total general . . .	267.717	ha

De suprafeţele cari urmează a fi expropriate în baza legii de *reformă agrară*, în datele de mai sus nu s'a ţinut seamă, pentru că nu sunt determinate încă în mod definitiv.

Modul cum se află repartizată întreagă proprietate a Fondului este indicată în următoarea hartă a Bucovinei.

Din această hartă rezultă că proprietatea Fondului acopere ceva mai mult de jumătate din întregul teritoriu al Bucovinei (51%).

In afară de păduri, păşuni de munte şi terenuri propriu zise, Fondul în chestiune mai dispune şi de un mare număr de clădiri.

Câte-va dintre bunurile mai mici se află în regiunea de şes, precum şi în cea de coline aflătoare în partea de Nord şi de Est a Bucovinei, marea lor majoritate însă sunt situate în regiunea muntoasă şi anume în partea de Vest şi de Sud a acestei ţări. In pădurile din primele regiuni predomină foioasele fagul mai cu seamă), iar în cele dela munte reşinoasele (bradul şi molidul).

Asupra proprietăţii Fondului Bisericesc *nu grevează nici o sarcină*, deoarece servituţile la cari era supusă au fost stinse în a doua jumătate a secolului trecut, când s'a făcut mari sacrificii în scopul acesta, cedându-se celor îndrituiţi o suprafaţă păduroasă şi alte terenuri de circa 85.896 ha, precum şi o sumă de 205.156 florini (neînsemnatele drepturi la lemne ale bisericilor şi mânăstirilor nu trebue să fie considerate ca servituţi propriu zise, ci ca salarii date în natură. Cu acest prilej s'a regulat şi cele câteva drepturi de a utiliza drumurile).

Administraţia Fondului a trecut, datorită împrejurărilor, prin diferite faze.

Ca un prim început semnalăm: angajarea în anul 1782 a doi brigadieri silvici, după care, în urma emiterei ordonanţei referitoare la păduri din 1785, a avut loc numirea unui silvicultor cu reşedinţa în Cuciurul-Mare, în administraţia căruia intrau toate pădurile Fondului afară de domeniul Rădăuţi, care era arendat administraţiei militare.

După variate tranziţiuni în anul 1875 avu loc, în fine, o nouă organizare potrivită timpului, se înfiinţă atunci în Cernăuţi aşa zisa *„Direcţiune a bunurilor Fondului Bisericesc“* (numită pe scurt şi Direcţia bunurilor) însărcinată cu *conducerea superioară a Administraţiei, precum şi cu serviciul de inspecţiune.* Ea era direct subordonată Suveranului (Impăratului) ca patron şi protector, precum şi Ministerului de resort (de Agricultură).

In capul acestei Direcţiuni se afla Directorul bunurilor, care era asistat de referenţii de specialitate şi anumepentru : serviciul silvic, al contenciosului, al construcţiunilor, al domeniilor şi al

HARTA GENERALĂ
a
pădurilor fondului bis. ort. rom din Bucovina
cu desemnarea
CĂILOR DE COMUNICAȚIE FORESTIERE
in aceste păduri
DUPĂ SITUAȚIA LA FINELE ANULUI 1924

Scara 1:600.000

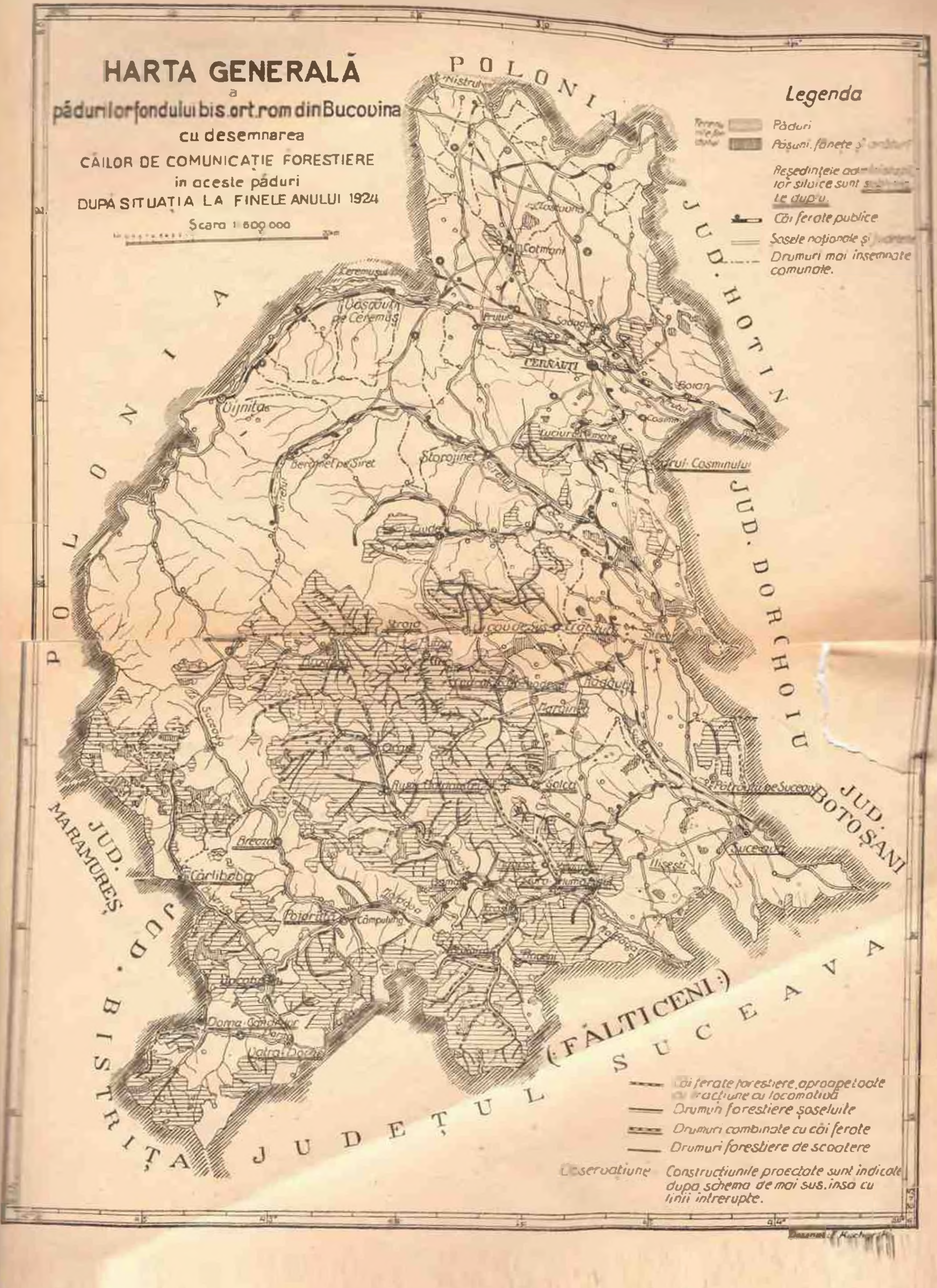
POLONIA
JUD. HOTIN
JUD. DOROHOIU
JUD. BOTOŞANI
JUDEȚUL SUCEAVA (FĂLTICENI)
JUD. BISTRIȚA
JUD. MARAMUREȘ
Legenda
Terenurile fondului
Păduri
Pășuni, fânețe și arături
Reședințele administrațiilor silvice sunt sublinia-te dublu.
Căi ferate publice
Șosele naționale și județene
Drumuri mai însemnate comunale.
Căi ferate forestiere, aproape toate cu tracțiune cu locomotivă
Drumuri forestiere șoseluite
Drumuri combinate cu căi ferate
Drumuri forestiere de scoatere
Observațiune
Construcțiunile proectate sunt indicate după schema de mai sus, însă cu linii întrerupte.
Nistrul
Cotmani
Ceremușul
Văscăuți pe Ceremuș
Prutul
Sadagura
CERNĂUȚI
Boian
Cosmin
Vijnița
Berhomet pe Siret
Storojineț
Codrul Cosminului
Siret
Rădăuți
Solca
Suceava
Ilișești
Breaza
Cârlibaba
Câmpulung
Vatra Dornei
Desenat

comtabilităței, dispunând fiecare din aceste servicii de organele auxiliare necesare.

Sub ordinele acestei Direcțiuni stau diferitele *ocoale silvice*, în capul cărora se aflau câte un administrator silvic, cari aveau conducerea lor *nemijlocită și independentă*, iar pentru *administrația minelor* s'a înființat o administrație aparte.

Direcțiunea bunurilor a fost și ea supusă la diverse modificări, unele dintr'însele destul de însemnate, dar părțile esențiale subsistă însă și astăzi.

Ca cele mai producătoare de venituri au fost întotdeauna *pădurile*. Așa fiind, treptat cu sporirea intensităței exploatărei s'a mărit și numărul inspectoratelor și anume dela 2, câte erau în 1875, la 6 în 1914, iar al ocoalelor silvice dela 20, câte erau în 1875, la 32 în anul 1914 (unul din acestea din urmă, din cauza războiului, nici până acum n'a fost ocupat de un titular).

Pentru funcționarii din serviciul tehnic și al contenciosului, precum și pentru administratorii silvici, ca condițiune de admisibilitate se cere astăzi ca să fi absolvit o școală superioară, iar pentru formarea personalului technic auxiliar și de paza pădurilor s'a înființat de însuși Fondul Bisericesc o școală de brigadieri (Försterschule).

Prin faptul înființării în anul 1867 a liniei ferate principale Lemberg-Cernăuți-Iași, prin construirea de căi ferate locale, precum și a altor linii de drum de fer în legătură cu cea dintâi, Bucovina veni în contact din ce în ce mai direct cu lumea exterioară și cu aceasta se apropiă mai mult de marile piețe pentru desfacerea produselor sale forestiere.

Dându-și seama de marea importanță *a mijloacelor de transport* în scopul de a pune în valoare pădurile, de a le *face accesibile*, Administrația Fondului Bisericesc dela mijlocul deceniului al 8-lea al secolului expirat, mai cu osebire, a desvoltat o *neobosită activitate*.

In Bucovina exista, în adevăr, câteva vechi *căi flotabile*, pe cari se transporta lemnele cu plutele sau în stare liberă, dar cu foarte mari dificultăți și pericole. *Ceremușul*, al cărui curs a fost regulat în decursul anilor 1790 și până la 1812, precum și *Bistrița Aurie*, care alcătuește o excelentă cale flotabilă, grație numeroaselor lucrări hidraulice făcute, unele dintr'însele foarte costisitoare, servesc și astăzi la transportul lemnelor pe apă până la locurile de desfacere foarte îndepărtate (Basarabia şi Galaţi). Cu toată scumpirea enormă a plutitului lemnelor aceste două rîuri joacă iarăşi un rol considerabil, deoarece transportul lemnelor pe *căile ferate ale Statului*, din cauza lipsei catastrofale de vagoane mai cu seamă, a *devenit uneori aici aproape cu neputinţă*. Aceasta *spre marea pagubă a proprietarilor de păduri* precum şi a *întregei economii naţionale*, deoarece marele bogăţii forestiere ale României nu pot fi valorificate cum ar trebui, şi nici nu pot fi utilizate pentru export, care, pentru echilibrul bilanţului său comercial, are atâta însemnătate.

In ultimele decenii transportul lemnelor pe apă a pierdut, totuşi, mult din însemnătatea sa de odinioară comparativ cu cel de pe uscat.

Administraţia Fondului Bisericesc, desvoltând *cea mai mare energie şi învingând toate obstacolele*, reuşi să pătrundă din ce în ce mai adânc în regiunea muntoasă, unde se găsesc întinse complexe de păduri virgine, altă dată neexploatabile.

Numeroasele reţele de drumuri executate în mod raţional şi căile ferate forestiere de o lungime însemnată, construite după ultimele progrese ale technicei, pe cari actualmente circulă în cea mai mare parte *locomotive*, au înaintat repede în mijlocul marelor masive păduroase. Aceste căi sunt puse apoi în legătură cu numeroase alte mijloace de transport şi în special cu *şoselele forestiere, cari fac cu putinţă adoptarea de tratamente mai perfecţionate.*

La început, pentru a se putea merge mai repede, a fost nevoe de a se lăsa construcţiunea acestor mijloace de transport în seama firmelor contractante cumpărătoare de lemne. Din motive lesne de înţeles acestea, însă, se îngrijeau mai mult ca cheltuelile să fie cât mai reduse, iar nu ca construcţiunile să fie cât mai solide şi mai durabile.

Din cauza aceasta Administraţia bunurilor Fondului Bisericesc, care la finele anului 1880 îşi pregăti un *excelent personal*, execută, pe baza unui program de investiţiuni bine studiat, *în regie proprie* şi în mod cât se poate de îngrijit, menţionatele mijloace de transport.

Exploatarea liniilor ferate forestiere se făcu deasemenea din ce în ce mai mult în *regie proprie*, astfel că actualmente ea se practică aproape la toate căile ferate *şi aşa de bine, în cât poate fi luată ca model,* monopolizările s'a putut cu chipul acesta evita şi a se ţine seama de cerinţele justificate ale fiecărui cumpărător de lemne.

Din cele ce preced rezultă, asemenea, că Administraţia bunurilor în chestiune a desvoltat în ultimele decenii *o foarte mare activitate în construcţiuni,* din care aproape dela început au făcut parte şi *numeroasele clădiri* pentru locuinţa personalului silvic mai cu seamă (şefi de ocoale, brigadieri şi pădurari)

In toate ocoalele silvice de munte, afară de aceasta, se proiectă o deasă *reţea de poteci* sistematice pentru mersul cu piciorul sau cu calul în intensele complexe de păduri virgine, absolut necesare pentru serviciul de pază şi de inspecţiune.

O mare parte din aceste reţele de poteci proiectate a se face pe o lungime de aproximativ 7.000 km este construită deja.

Àctivitatea în construcţiuni, desvoltată de către Administraţia bunurilor Fondului Bisericesc, reese din următorul tablou, în care sunt cuprinse pe lângă construcţiunile executate de însă-şi această Administraţie şi unele instalaţiuni făcute de către cumpărătorii de lemne (opusturi, scocuri de apă, căi ferate forestiere şi joagăre), care, în conformitate cu stipulaţiunile contractelor respective, au intrat deja în proprietatea Fondului Bisericesc, fapt ce se datoreşte asemenea Administraţiei acestui Fond.

Din acest tablou, pentru alcătuirea căruia a trebuit *să se ţină compt de extraordinara variaţiune a valorilor valutare,* cari au avut loc între timpuri, rezultă între altele, că:

In intervalul de 27 ani (1884—1910) s'au construit în mod cât se poate de raţional:

1176 km şosele şi drumuri forestiere.

227 km căi ferate forestiere la cele mai multe tracţiunea făcându-se cu locomotive.

3114 km. poteci de picior şi pentru cai

şi 289 diverse clădiri.

Cheltuiala totală ocazionată cu mijloacele de transport şi cu clădirile executate în intervalul dela 1874 — 1910, adică în timp de 3 $\frac{1}{2}$ decenii, a fost de 9.709.150 cor., ceea ce în termen mediu corespunde la o cheltuială anuală de 13.880 cor. în decentul 1874—1883 şi de 516.750 cor. în cei 7 ani, 1904—1910.

Intervalul de timp	Opusturi		Mijloace de transport (Instalaţiuni forestiere)					
			Scocuri de apă		Şosele forestiere şi drumuri		Căi ferate forestiere	
	No.	Costul Cor.	Lung. km	Costul Cor.	Lung. km	Costul Cor.	Lung. km	Costul Coroane
In deceniul 1874/1883	2	54.000	3·0	24.000	—	—	—	—
In deceniul 1884/1893	2	120.000	—	—	Şosele forestiere 44·8	210.900	—	—
In deceniul 1894/1903	—	—	—	—	Şosele forestiere şi drumuri 423.2	1.586.790	197·9	2.959.070
în cei 7 ani 1904/1910		—	—	—	708·9	2.397.460	30·0	569.860
In total 1874/1910	4	174.000	3·0	24.000	1.176·9	4.195.150	227·9	3.528.930
								Din acestea
Din acestea	Sosele forestiere . . .				512.5	3,400.710	190.2	3.061.900
	Drumuri forestiere .				664.4	794.440	37.7	467.030

La acestea se adaogă în anii :

1898/1910. Poteci construite (pentru umblat cu piciorul şi cu calul) .

---

*) Date separate pentru fiecare din cele 2 categorii de mai sus „Ferestrae“ şi

Clădiri						Suma cât au costat			
Case de locuinţe pentru şefii de ale, brigadieri şi urari, cancelarii şi atenanse		Ferestrae cu vapori şi cu apă		Diverse cabane sau colibe pentru pază; uscat. de sem.; mag. p. cons. crescăt. de peşti		Instalaţiile de transport	Clădirile	Total	
								Pentru intregul interval	media anuală
No.	Costul Coroane	No.	Costul Cor.	No.	Costul Cor.	Coroane			
27	60.820	—	—	—	—	78.000	60.820	138.820	13.880
46	262.760	3	216.800	22	10.960	330.900	490.520	821.420	82.140
92	477.650	41	—	*)	108.120	4.545.860	585.770	5,131.630	513.160
151	576.170	2	53.740	23	20.050	2.967 320	649.960	3,617.280	516.750
316	1,377.400	46	270.540	45	139.130	7,922.080	1,787.070	9,709.150	262.410

ntru exploataţiuni cu locomotive

" " cai

114 km.	229.600	17.660
In total 1874—1915	9.938.750	268.610

clădiri*) actualmente nu se pot da.

In acest din urmă interval ea a devenit aşa dar de 37 ori mai mare.

Fondul Bisericesc, a cărei Administraţiune avea deplină cunoştinţă de marea însemnătate ce prezintă pentru păduri, când acestea devin accesibile, a contribuit, *afară de aceasta, la construirea căilor ferate de interes local din Bucovina cu suma de 4.100.000 coroane*, fără de care nu ar fi fost cu putinţă, ca să ia fiinţă aceste căi ferate atât de importante pentru binele general.

Dintre şoselele menţionate mai sus, 57 km au fost declarate până în 1910 ca *şosele judeţene*, cari, dimpreună cu celelalte 23 km de drumuri aflătoare în cuprinsul bunurilor de odinioară, sunt utilizate astăzi, în mod cât se poate de avantajos, pentru *serviciul public*.

Interesului obştesc nu puţine servicii aduc lucrările de *regularea cursurilor de apă* efectuate cu ocazia numeroaselor construcţiuni de şosele şi de căi ferate numai cu propria cheltuială a Fondului Bisericesc.

Pentru *instalaţiunile de telefoane*, atât de importante pentru căile ferate forestiere şi deci pentru exploatarea pădurilor făcute pe o distanţă de 514 km, s'a cheltuit cu începere din anul 1905 şi până la 1913 . . . 146.800 coroane.

Că construirea de mijloace de transport şi de clădiri n'a încetat la finele anului 1910, când se încheie datele din tabloul de mai sus, se înţelege dela sine. Din potrivă Administraţiunea Fondului se ocupă şi de atunci încoace cu construirea de asemenea instalaţiuni (fără însă să putem da acum cifre exacte în această privinţă). Astfel, de atunci încoa s'a construit, între altele, sau mai bine zis au intrat în posesiunea sa, mai multe fabrici cu vapori de cherestea, foarte moderne şi costisitoare.

Activitatea în construcţiuni a acestei Administraţiuni, poate fi considerată cu drept cuvânt *ca prodigioasă şi extraordinară.*

Războiul mondial, care a cauzat răni profunde proprietăţei Fondului, a pricinuit negreşit şi diferitelor construcţiuni *mari pagube.*

Aceste daune însă, întru cât au fost la îndemână mijloace băneşti şi braţe de muncă disponibile, au fost în cea mai mare parte înlăturate.

In legătură cu aceasta trebue însă să semnalăm un mare neajuns şi anume faptul că o importantă instalaţiune de căi ferate în lungime de 23 km (în Valea Humora) nu s'a putut încă reface, deoarece şinele (raiurile), de pe distanţa Iacobeni-Cârlibaba, întrebuinţate în timpul războiului şi expuse stricăciunei, nici până acum n'au fost restituite de către autorităţile Statului, cu toate intervenirile Administraţiunii Fondului Bisericesc, căreia îi aparţine.

Principiile generale economice şi menirea specială în vederea căreia a fost creat Fondul Bisericesc'şi anume în scopul întreţinerei'clerului, precum şi pentru satisfacerea celorlalte trebuinţe ale cultului, pun fără îndoială obligaţiune acestei Administraţiuni, ca să ia toate măsurile necesare pentru a *spori cât mai mult, şi în mod durabil producţiunea în materie, precum şi venitul in bani.*

La realizarea acestui deziderat contribuie, în prima linie mijloacele de transport şi celel'alte construcţiuni executate pe o scară mare, despre care s'a făcut menţiune mai sus.

Vânzarea produselor forestiere în anul 1880 a trebuit să se facă prin bună învoială mai cu seamă şi pe baza încheierei de contracte pe termene lungi, pentru ca cumpărătorii de păduri să-şi poată amortiza investiţiunile, pe care urma să le facă într'un timp scurt.

Cu începere din anul 1890 Administraţia Fondului începu să *micşoreze termenele contractelor şi să procedeze la vânzări prin licitaţie publică.*

S'a inaugurat astfel *un mod de procedare perfecţionat, care a mers sigur şi bine.* Prin conştiincioasa sa aplicare, pe deoparte a crescut din ce în ce mai mult *încrederea* concurenţilor şi prin urmare numărul lor, iar pe de altă parte a exercitat o influenţă bine făcătoare asupra formării preţului : *Curba preţului lemnului* a urmat, în adevăr, un parcurs *ascendent.* Lemnul de lucru de răşinoase, care în cuprinsul Direcţiunei se vindea în anul 1888 cu 1.50 coroane metrul cub, în 1910 preţul lui s'a urcat la 8.12 cor. cu alte cuvinte el a devenit de 5 $^1/_2$ ori mai mare, iar în unele cazuri chiar şi mai mult. In ocolul silvic Stulpicani-Floceni de exemplu, dela 0.97 cor., cum a fost în anul 1898, a trecut în anul 1910 la 10.34 cor. metrul cub, el s'a sporit prin urmare de 10 $^1/_2$ ori mai mult. Preţurile mari, cari urmă un curs repede până la jumătatea anului 1923, d'abia că se apropie de paritatea din timpul păcii, ele sunt aşa dar mari numai în aparenţă.

Prin faptul înlesnirei de a participa la licitaţie un mai mare număr de mici cumpărători, nu numai că s'a creiat o concurenţă, care în general a avut o influenţă binefăcătoare asupra preţului, dar prin aceasta s'a lucrat, pe cât a fost posibil, în sensul de a nu se aglomera prea mari câştiguri în mâinele numai a câtorva mari antreprenori de păduri.

Acelaşi efect au avut şi măsurile luate în diferite ocaziuni şi anume încă de la sfârşitul secolului trecut ca *tăerea şi transportul lemnelor,* care mai înainte se făcea de înşişi cumpărătorii de lemne, să se practice în regie de către Administraţia Fondului. Această procedare acontribuit pe deoparte la eftinirea cheltuielilpr de exploatare şi de transport, iar pe de altă parte la sporirea venitului net al produselor lemnoase. Exploatarea în regie judiţios făcută pune, cu alte vorbe, în situaţiune pe proprietarul pădurei dea introduce în gospodăria sa o exploataţiune raţională, precum şi de a asigura centrele mai mari de populaţiune, consumatoare de lemn de foc, o aprovizionare mai regulată şi mai eftină.

Administraţia Fondului Bisericesc a dat din ce în ce mai multă atenţiune *întinselor suprafeţe de păşuni de munte,* cari până la războiu s'au exploatat în regie, prevăzând pentru păşunat taxe moderate şi venind astfel în ajutorul *populaţiunii, care se ocupă cu creşterea vitelor, astfel că s'a favorizat foarte mult* această ramură de producţiune naţională.

Cu privire la *amenajarea pădurilor,* primele lucrări datează încă dela sfârşitul secolului al 18-lea şi începutul celui de al 19-lea.

Amenajamente corespunzătoare scopului pentru marile complexe păduroase din regiunea de munte nu s'a putut face bine înţeles, de cât când acestea au putut fi puse în valoare, ceeace a avut loc în ultimele decenii ale secolului al 19-lea.

Ţinându-se seamă de condiţiunile economice existente, cu începere din anul 1875, adică dela data reorganizărei menţionată mai sus, când s'a înfiinţat pe lângă Direcţiunea bunurilor serviciul amenajărilor şi pînă în anul 1890, s'a întocmit pentru *toate pădurile* Fondului *amenajamente definitive sau provizorii,* ori cel puţin planuri de exploatare bazate pe *studii generale.*

Cu desvoltarea progresivă a economiei silvice în Bucovina *se perfecţionă* în acelaşi raport şi metoadele de amenajament, astfel că astăzi *toate pădurile din diferitele ocoale silvice dispun de amenajamente moderne, cele mai multe definitive,* cari servesc de bază pentru exploatări şi a căror evidenţă se ţine la curent cu multă îngrijire.

Dat fiind caracterul pădurilor virgine, în cari se găseşte în general *un mare excedent de material lemnos* aparţinând claselor de vârstă bătrâne, ce urmează a fi înlocuite, deşi nu într'un timp prea scurt, prin *arborete tinere cu creşteri viguroase,* exploatările în conformitate cu amenajamentele în chestiune a trebuit să întreacă, *în primele decenii, posibilitatea normală.* Această *depăşire permisă* a fost însă condiţionată de următoarele 3 consideraţiuni: 1. Ca regenerarea, fie ea naturală sau artificială, să se efectueze în aceeaşi măsură cu mersul exploatărei, cu alte vorbe ca conservarea pădurei să fie neapărat asigurată; 2. ca preţurile obţinute să întreacă valoarea capitalizată cu dobândă compusă a materialului lemnos, care trebuia să se taie la început, dacă pădurea ar fi fost normală, plus creşterea lui şi a noilor arborete cari au luat fiinţă în deceniele respective; 3. Şi în fine ca raportul susţinut să nu fie depăşit de cât într'o anumită limită admisibilă.

De aceste consideraţiuni amenajamentele actuale ţin socoteală, astfel că *raportul susţinut în pădurile Fondului Bisericesc este în general asigurat,* ceeace corespunde atât interesului proprietarului respectiv cât şi binelui obştesc.

O comparaţiune între *rezultatul tăierilor* făcute la început şi între cele din ultimele decenii, în care intră şi produsele din pădurile Statului în suprafaţă de 1500 ha în cifră rotundă, afectate în mod provizoriu Fondului, se poate face servindu-ne de următorul tablou:

Perioada,	Cantitatea totală de lemne reşinoase şi foioase realizată a fost în cifră rotundă	DIN CARE				Producţiunea lemn. de lucru în ce priveşte volumul s'a mărit faţă de media din perioada 1862-1871 cu
		lemn de foc		lemn de lucru		
	m. c.	m^3	%	m^2	%	%
1862—1871	353.000	272.000	77	81.000	23	—
1883—1885	432.000	175.000	41	257.000	59	217
1896—1898	918.000	241.000	26	677.000	74	736
1909—1911	988.000	354.000	36	634.000	63	682

Din aceste cifre, în ce priveşte ultimele două perioade de câte 3 ani fiecare, 1896—1898 şi 1999—1911, faţă de deceniul 1862—1871, între altele rezultă:

O sporire a volumului mediu anual cu 565.000 respectiv cu 635.000 m^3 sau de 160 resp. 180$^0/_0$, astfel că posibilitatea susţinută prevăzută prin amenajamente a fost aproape atinsă.

S'a realizat o sporire a procentului lemnului de lucru dela 23 la 74 resp. la 64$^0/_0$, astfel că calculat în funcţiune de cantitate, cei 81.000 m^3 s'au urcat cu 736 resp. cu 682 la $^0/_0$ sau la 677.000 resp. 634.000 m^3.

Negreşit nu trebuie scăpat din vedere, că această mărire a producţiunii lemnului de lucru nu trebuie atribuită numai unei mai complecte exploatări în tăierile anuale, căci în realitate se datoreşte mai mult faptului înaintărei acestor tăieri din ce mai adânc în pădurile din regiunea de munte, ceea ce a făcut ca producţiunea lemnului de reşinoase să fie mult mai mare cu aceea a lemnului de foioase.

In pădurile de munte, însă, deocamdată cel puţin, vânzarea lemnului de reşinoase propriu pentru foc, este foarte redusă, astfel că el neputându-se fasona şi întrebuinţa rămâne pe loc în pădure.

Pe de altă parte sporirea procentului lemnului de foc dela 26 în trienïul 1896—1898 la 36, în trieniul 1909—1911, însemnează o utilizare mai complectă a lemnului de foc de foioase şi de reşinoase în pădurile de munte, adică o exploatare cantitativă mai intensivă a tăierilor, ceeace explică în acelaşi timp şi scăderea procentului lemnului de lucru de la 74 la 64. Cu toate acestea intensitatea producţiunei lemnului de lucru, adică *exploatarea raţională din punctul de vedere calitativ, ca şi din cel cantitativ, a crescut ea însăşi foarte mult.*

Extraordinara creştere a exploatărei în ultimele decenii se poate recunoaşte în tot cazul în mod *cât se poate de limpede* din cifrele de mai sus.

In acelaş timp s'a ajuns, în mod treptat, la o *mai mare perfecţionare în tratamentul pădurilor,* ceea ce se pune în evidenţă prin *micşorarea şi descentralizarea remarcabilă a tăierilor.* Incheierea primelor contracte pentru vânzarea de suprafeţe păduroase mari a fost mult influenţată de necesitatea de a se putea amortiza repede însemnatele capitaluri ce au fost siliţi să investească marii cumpărători. Aceasta a fost şi cauza pentru care exploatările s'au făcut atunci în câte un singur loc şi pe suprafeţe mari. Contrar acestui mod de procedare Administraţia Fondului Bisericesc reuşi a introduce în mod progresiv, o mare *descentralizare* a tăierilor, atât de necesară într'o exploatare raţională. Ca ilustraţiune pentru *progresul* făcut în realizarea unei atari descentralizări, ce stă în strânsă legătură cu desvoltarea mijloacelor de transport, reproducem aici, după originalele din importanta operă a d-lui *Josef Opletal „Das forstliche Transportwesen.......“*, deja citată în nota dela pagina 2, fig. 1, 2 şi 3, referitoare la reprezintarea grafică a suprafeţelor exploatate din Valea Suha, în intervalul 1874—1917.

In valea Suha întinderea *tăierilor rase, cari mai înainte se succedau* unele lângă altele, în perioada 1875—1898 au variat dela *828 până la 2024 ha*, pe când în deceniul 1899 — 1908 dela *13 până la 616 ha*, iar în deceniul 1909—1918 numai dela *6 până la 62 ha*. (Noile amenajamente prevăd că tăierile rase succesive să nu treacă într'un loc peste maximum *20—25 ha* în cursul unui deceniu). Datele acestea oferă un *exemplu* tipic despre economia silvică a *Fondului Bisericesc*, care numai rare ori se observă în celel'alte exploatări forestiere din munţii Carpaţi.

Intre *criteriele cele mai marcante* ale unei exploataţiuni forestiere raţionale sunt *lucrările de împădurire* făcute, pepinierele înfiinţate, precum şi *lucrările referitoare la îngrijiri culturale, la rărituri* mai ales.

Masivul în vârstă de 120 ani din *Voivodeasa*, compus de larice, specie care lipseşte din flora forestieră locală, creiat prin urmare cam în jurul anului 1800 ne arată interesul ce silvicultorii au purtat de foarte mult timp pentru *cea mai frumoasă parte din menirea lor, care este regenerarea pădurilor.*

Cât de mare a fost activitatea, ce a desvoltat în această privinţă în ultimul timp Administraţia bunurilor Fondului Bisericesc Ort. Rom., care a dat în acelaşi timp şi regenerărilor naturale o atenţiune din ce în ce mai mare, se poate vedea din următorul tablou relativ la *repopulările artificiale efectuate.* *)

---

*) Ca şi în tabloul privitor la rezultatul tăierilor şi aici precum şi în relaţiunile despre răriturile făcute intră şi mica suprafaţă a pădurilor Statului.

Reprezentarea

suprafeţelor exploatate
şi a desvoltării instalaţiunilor forestiere de transport
din valea „Sucha"
în epoca 1875 - 1918;
arătând

descentralizarea progresivă a tăerilor
în strânsă
legătură cu
deschiderea
progresivă
a
masivelor

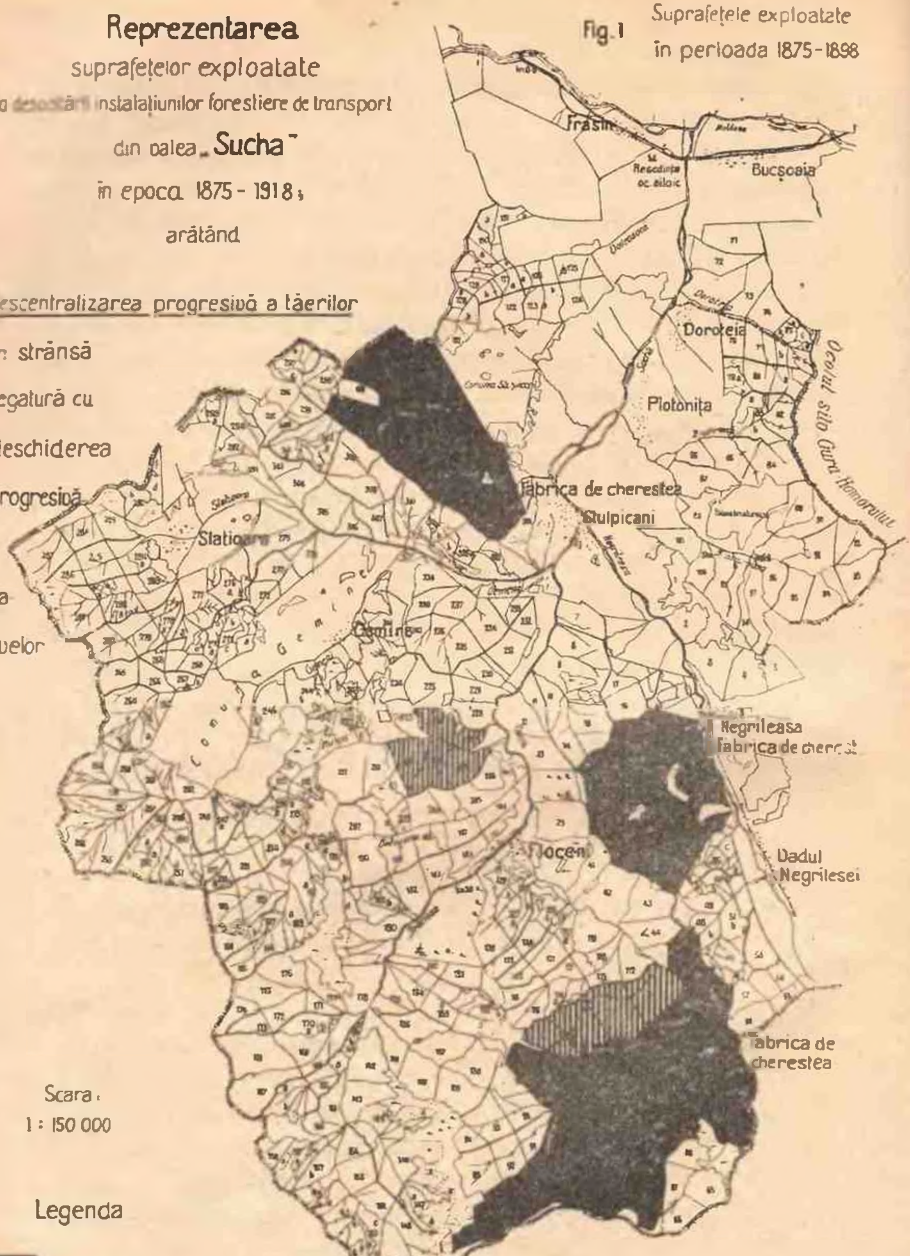
Frasin
Moldova
Reşedinţa oc. silvic
Bucşoaia
Doroteia
Plotoniţa
Ocolul silv. Gura Homorului
Fabrica de cherestea
Stulpicani
Slatioara
Gemina
Negrileasa
Fabrica de cherest.
Dadul
Negrilesei
Fabrica de
cherestea

Fig. 1 Suprafeţele exploatate în perioada 1875-1898

Scara:
1 : 150 000

Legenda

■ Exploatări rase
▥ Exploatări parţiale
▨ Exploatări definitive în arboretele regenerale

Şosele combinate cu căi fer forest.
Şosele
Căi ferate forestiere
Drumuri de scoatere (de iarnă)

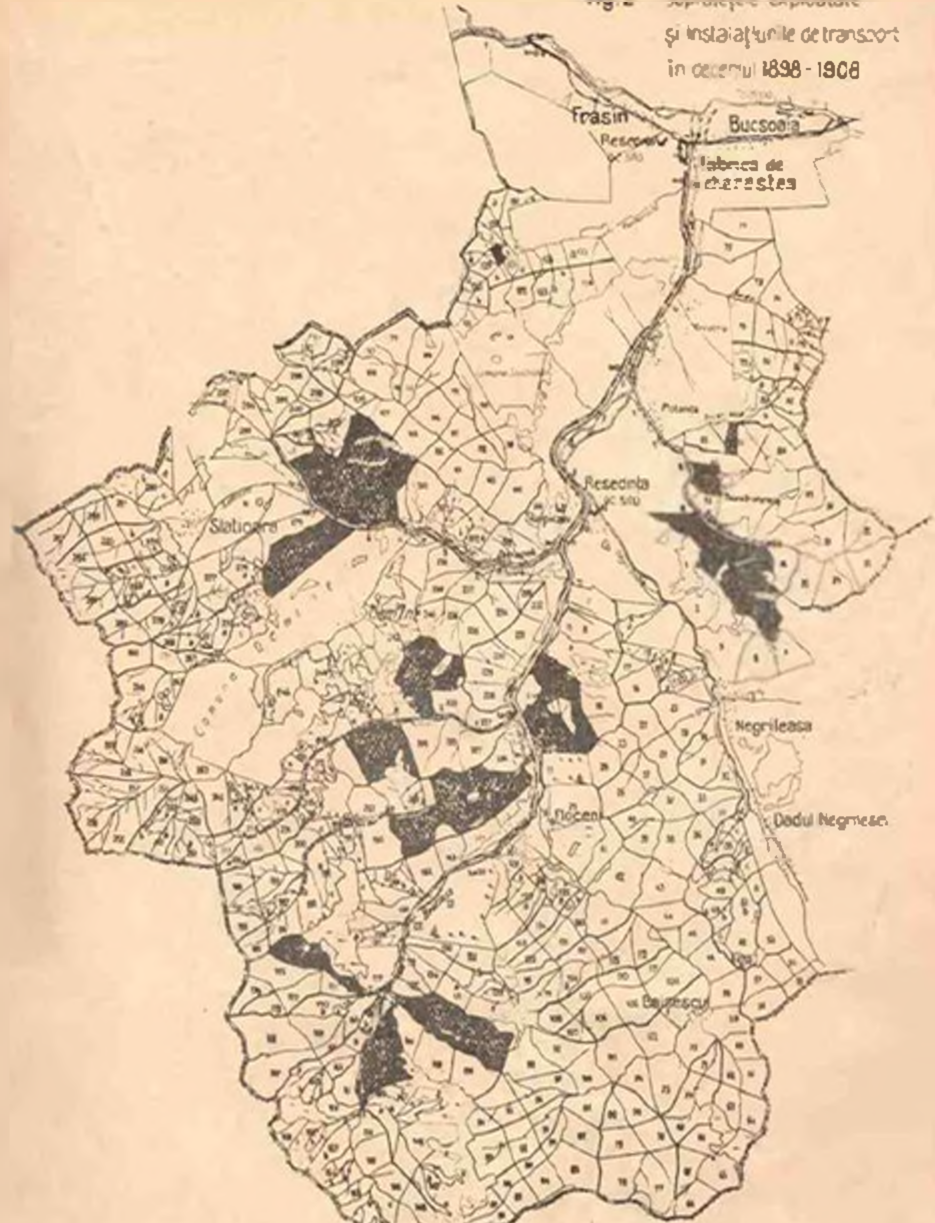

Fig. 2 Suprafețele exploatate și instalațiunile de transport în deceniul 1898 - 1908

Frasin
Bucsoaia
Resecniță
fabrica de cherestea
Slatioara
Resecnița
Negrileasa
Poceni
Dadul Negrilesei

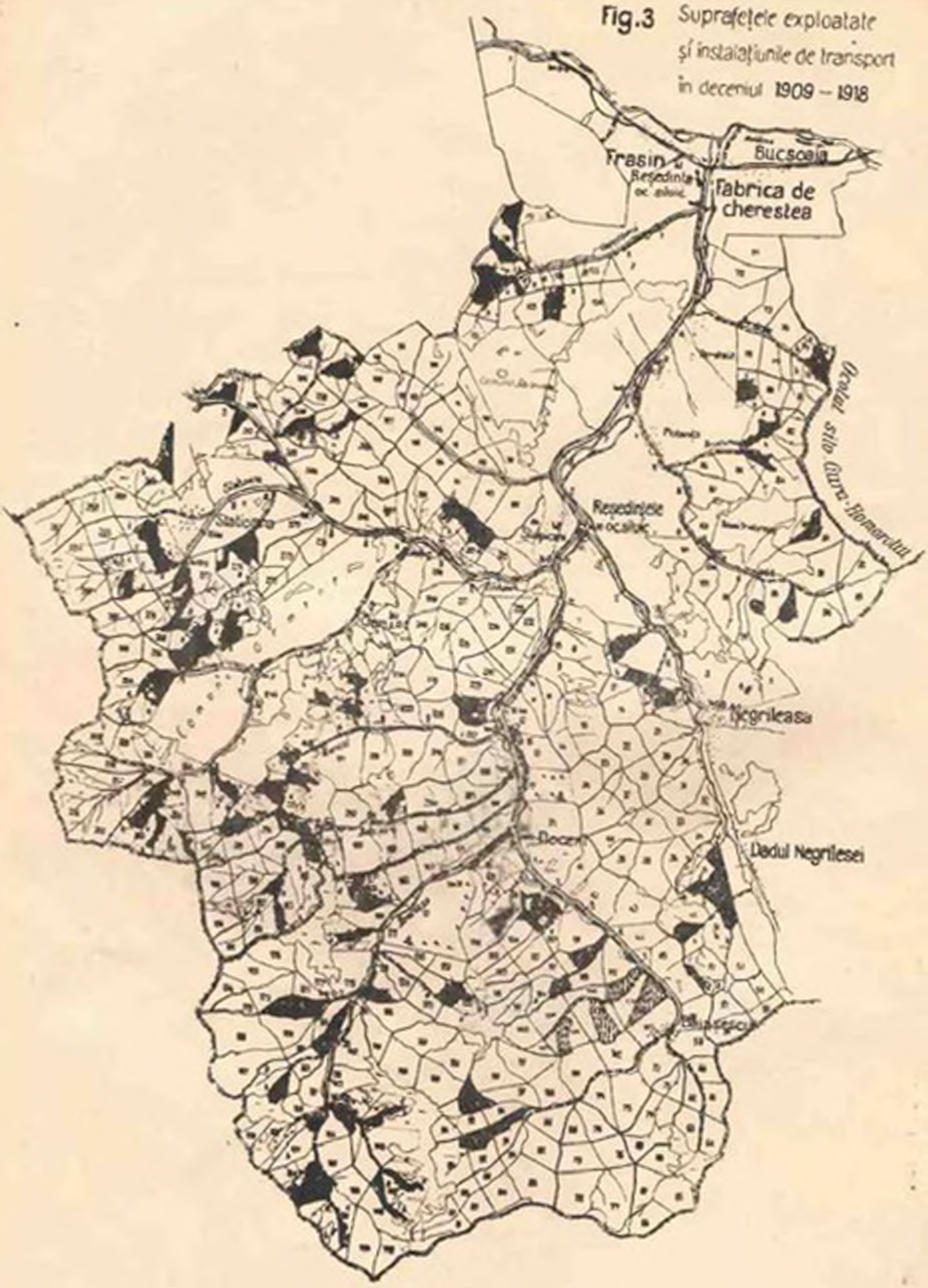

Fig. 3 Suprafețele exploatate și instalațiunile de transport în deceniul 1909 — 1918

Frasin
Reședința oc. silvic
Bucșoaia
Fabrica de cherestea
Ocolul silv Gura-Homorului
Reședințele ocoalelor
Slatioara
Negrileasa
Doca
Dadul Negrilesei

ANUL	Semănături		Plantațiuni		Pepiniere		Diverse cheltueli	TOTAL	
	Suprafață împădurită	Costul	Suprafață împădurită	Costul	Suprafața	Costul		Suprafața împădurită	Costul
	ha	Coroane	ha	Coroane	ha	Coroane	Coroane	ha	Coroane
1873	155	1.440	—	—	—	—	1 040	155	2.480
1 ha. a costat in mediu	—	9·4	—	—	—	—	—	—	—
1882	375	3 160	320	6.820	5.6	3.400	3.840	695	17.220
1 ha. a costat in mediu	—	8.4	—	32·0 (incl. chelt. de intreținere)	—	—	—	—	—
1898	720	12.280	722	20.960	15 4	15.840	10.940	1.442	60.020
1 ha. a costat in mediu	—	17·0	—	(: ca mai sus :) 51.0		—	—	—	—
1910	1.119	24.300	1.475	39.300	18·5	39.240	59.080	2.594	161.920
1 ha. a costat in mediu	—	21.7	—	53.2 (: ca mai sus :)		—	—	—	—

Suprafața împădurită a trecut așa dar dela 155 ha. în 1.873, la 2.594 ha. în 1910, adică ea a devenit de *17 ori mai mare.*

Costul acestor împăduriri, inclusiv toate celelalte cheltuieli (lucrări preparatorii, îngrijiri culturale etc) se mări dela 2.480 cor. la 161.920 cor. adică cu de *65 ori mai mult.*

Și pe când în anul 1873 nu s'a întrebuințat decât numai semănături artificiale, în 1910, trecând *cu mult peste jumătate* din suprafața împădurită, s'a utilizat *plantațiunile,* cari reușesc mai sigur, dar costă în schimb mai mult, ceeace explică pentru ce în 1873 nu exista nici o pepinieră, pe când în anul 1910 ele aveau o întindere de 18·5 ha.

Rezultatele *răriturilor* făcute cu începere din anul 1880 se văd din următorul tablou, în care datele se referă la perioade de câte 6 ani.

Din acest tablou rezultă :

Că suprafața, pe care s'a practicat rărituri, de la 651 ha. în perioada de 6 ani 1880—1885, *a sporit* la 1.073 ha. în 1906—1909 și 1911, 1912, adică s'a mărit aproape cu *de 2 ori* mai mult.

Procentul lemnului de lucru dela 4 *s'a urcat* la 25, el a devenit deci *de 6 ori* mai mare.

Perioada de șase ani	Suprafața pe care s'a practicat răriturile	Volumul rezultat		Din care:		Venitul net		
		la ha	total	lemn de foc	lemn de luc.	pentru 1 m³	pentru 1 ha	Total
	ha	m³		%		Coroane		
1880—1885	651	14·4	9.450	96	4	1.68	24·20	15.800
1892—1897	642	27·0	17.300	80	20	2·14	57.60	37.000
1906—1909 1) 1911 și 1912	1.073	23·2	24.900	75	25	4·18	96.98	104.100

Venitul net total s'a mărit deci dela 15.800 la 104.100 coroane, adică aproape *de 7 ori* mai mult.

De altminteri cu prilejul răriturilor efectuale după toate regulele științifice s'a avut în vedere mai mult considerațiunile culturale de cât cele financiare.

Administrația bunurilor Fondului, pe de altă parte, n'a crutat nici un sacrificiu de *a stabili în mod permanent limitele proprietății* sale, cari astăzi sunt *fixate* în mod complect prin semne de hotar pe un perimetru lung de 3.227 km în total.

Administrația Fondului Bisericesc, mai cu osebire în ultimele decenii, s'a îngrijit și de *favorizarea comerțului și a industriei*. Aceasta reiese din întreaga sa activitate menționată mai sus, dar mai cu seamă din silința ce în continuu și-a dat spre *a înființa noi stabilimente industriale*, precum și de *a lărgi cercul cumpărătorilor*.

Venitul în bani din proprietatea Fondului Bisericesc în anul 1785 a fost numai de 42.900 florini, în perioada 1866—1870 el a crescut cu 193.000 florini în termen mediu anual, ceeace face 386.000 coroane. 2)

Pentru timpul dela *1875—1913 venitul mediu în bani*, pe perioade de câte 5 ani, se poate vedea *în mod detaliat* din următorul tablou.

---

1) Datele pentru anul 1910 fiind pierdute nu a mai putut fi procurate, din cauza aceasta perioada de 6 ani a fost formată de cea de 4 ani 1906—1909 și din cei doi ani 1911 și 1912.

2) Inclusiv venitul din proprietățile de odinioară ale Statului, cari de atunci au trecut aproape complect în proprietatea Fondului.

	În mediu în cinceniile							
	1874-1878	1879-1883	1884-1888	1889-1893	1894-1898	1899-1903	1904-1908	1909-1913
	în cifre rotunde							
	Hectare							
Suprafaţa productivă	273.000	273.000	272.300	272.200	370 000	269.400	266.700	266.500
	Coroane							
Veniturile totale .	1.772.000	1.740.000	2.066.000	2.034.000	2.873.000	4.401.000	6.450 000	8.940.000
Cheltuelile totale .	1.196.000	934.000	1.190.000	1.126.000	1.846.000	2.598.000	3 832.000	3.223.000
Venitul net total .	576.000	806.000	876.000	908.000	1,027.000	1,808.000	2.618.000	3.717.000
La 1 ha	2·12	2 96	3·20	3·34	3·80	6·70	9·96	13.94
Cheltuiala totală pentru cultura, paza şi îngrijirea pădurilor	16.000	14.000	20.000	44.000	57.000	99.000	132.000	221.000
La 1 ha.	0 06	0·05	0·08	0 16	0.21	0 37	0·40	0·83
Sarc. publice în total	306.000	304.000	364.000	286.000	346.000	414.000	637.000	764 000
La 1 ha.	1·12	1·11	1·32	1·04	1 28	1·53	2·38	2.87
Totalul cheltuielilor extraordinare . .	172.000	128.000	282.000	208.000	283.000	407.000	612.000	811 000
La 1 ha. . . .	0.63	0·46	1·04	0.76	1 04	1.51	2·30	3·04
Totalul cheltuelilor pentru personalul administrativ din Direcţiune, din ocoalele silvice şi celui de pază	350.000	326.000	328.000	402.000	524.000	560.000	681.000	955.000
La 1 ha	1·28	1·19	1·20	1·48	1 94	2 08	2.55	3·58

Cifrele din tabloul de mai sus vorbesc cele mai multe dela sine.

Este deajuns, în adevăr, de a examina numai câteva dintr'ânsele.

Venitul net total a crescut în mod progresiv dela 576.000 coroane (cincenıul 1874—1878) la 3.717.000 cor. (cinceniul 1909—1913).

Această *sporire* a venitului la mai mult *de 6 1/2 ori* (rezultat în cea mai mare parte din exploatarea pădurilor) câştigă mai mult în *importanţă*, dacă ţinem seamă că în acelaşi timp:

1. Cheltuelile pentru cultura, paza şi îngrijirea pădurilor *au crescut* dela 16.000 la 221.000 coroane, adică cu *14 ori mai mult.*

2. Cele pentru sarcinele publice dela 306.000 la 764.000 cor., sau cu *2 1/2 ori mai mult.*

3. Celtuelile extraordinare pentru cumpărări de terenuri, pentru construcţiuni noi, faceri de amenajamente etc. de la 172.000 la 811.000 cor., sau cu *5 ori mai mult.*

4. Salariile personalului Direcţiunei, ale celui de administraţie şi de pază din serviciul exterior dela 350.000 la 955.000 cor., sau cu *2 1/2 ori mai mult.*

Insemnatele cheltuieli prevăzute la punctul 1 s'au făcut tocmai în vederea *conservărei şi ameliorărei pădurilor*, precum şi a veniturilor lor.

Cele dela No. 3 se refer, în cea mai mare parte, la *investiţiuni*, cari *măresc valoarea proprietăţii* cel puţin în aceaşi măsură, dacă nu şi *mai mult.*

Sporirea destul de mare a cheltuielilor dela punctul No. 4 are o *însemnătate caracteristică*, prin faptul că ne dovedeşte că printr'o bună alcătuire a aparatului administrativ şi anume în urma unei *mai mari cheltueli* cu angajarea unui *personal* mai numeros şi mai bine retribuit, se produce o creştere mai mare a *veniturilor*. In adevăr, prin sporirea cheltuielilor pentru persona de la 350.000 la 955.000 coroane adică cu 605 000 cor., ce ace revine la peste *2 1/2 ori mai mult, venitul net s'a urcat* de la 576.000 la 3.141.000 coroane, sau el a devenit de *6 1/2 ori mai mare.*

De remarcat de asemena este, că cu toate că *aceste cheltueli sau mărit*, cele dela *No. 3 şi 4 mai cu seamă, şi tocmai* *din cauza aceasta,* veniturile nete au crescut din ce în ce mai mult.

Aci alăturata *comparaţiune grafică* a modului cum au variat veniturile, întocmită pe baza cifrelor din tabloul în chestiune, ilustrează în mod nu se poate mai bine, aceea ce am arătat mai sus. (vezi pag. 504)

Din expunerea de până acum referitoare la *activitatea* în linii mari a Administraţiei Fondului Bisericesc Ort. Rom. rezultă, *în mod neîndoios,* că ea şi-a îndeplinit misiunea *în mod strălucit* contribuind la punerea în valoare a imenselor sale bogăţii naturale.

Prin înmulţirea mijloacelor de transport, cu care prilej *s'au făcut accesibile întinse complexe de păduri,* precum şi prin întrebuinţarea *de metode practice şi sigure în vânzarea* produselor forestiere, *s'au sporit veniturile,* astfel încât să se poată procura bisericilor rom. ort. mijloace îndestulătoare pentru întreţinerea în mod demn a personalului eclesistic respectiv, precum şi pentru satisfacerea celorlalte necesităţi ale cultului. **S'a realizat cu alte cuvinte în întregime scopul urmărit prin înfiinţarea acestei instituţiuni.**

Prin *însemnatele produse naturale* rezultate din bunurile Fondului Bisericesc puse la dispoziţiunea *ţării şi a consumaţiunei mondiale*; prin *procurarea a numeroase prilejuri de a munci lucrătorilor,* cari nu dispun de alte mijloace de existenţă; *prin multele îmbunătăţiri aduse tuturor căilor de comunicaţie* din Bucovina; prin *inaugurarea sursei de ape minerale dela Vatra-Dornei; prin crearea de poteci şi drumuri bune conducând până la păşunele de munte ale locuitorilor,* precum şi prin alte acţiuni. cum de ex. prin *favorizarea instrucţiunei,* înfiinţând şi întreţinând şcoli, nu puţine foloase **s'a adus tuturor.**

O desvoltare aşa de mare într'o proprietate de întinderea celei despre care vorbim, aproape că **nu se găseşte decât la o prea mare depărtare.**

Incontestabil meritul pentru toate acestea este al neobositei şi neinteresatei Administraţiuni a Fondului.

După *numeroasele lucruri folositoare* realizate în ultimul timp *cu multe dificultăţi şi osteneală,* **nu trebuie însă să urmeze o pauză, sau un regres.**

Comparațiune grafică

a

modului cum au variat veniturile fondului bis. ort. român

din

Bucovina.

în anii 1874-1913

pe perioade din 5 în 5 ani

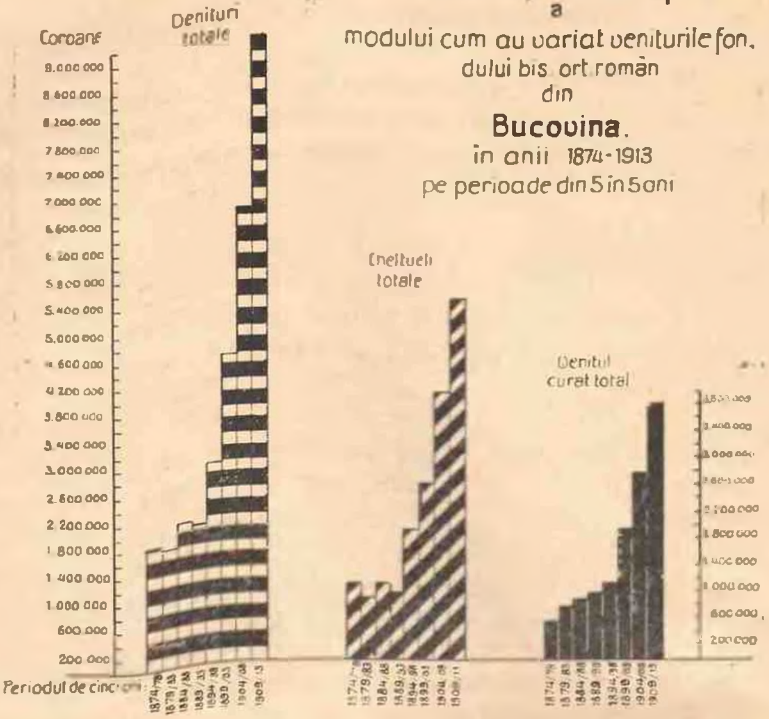

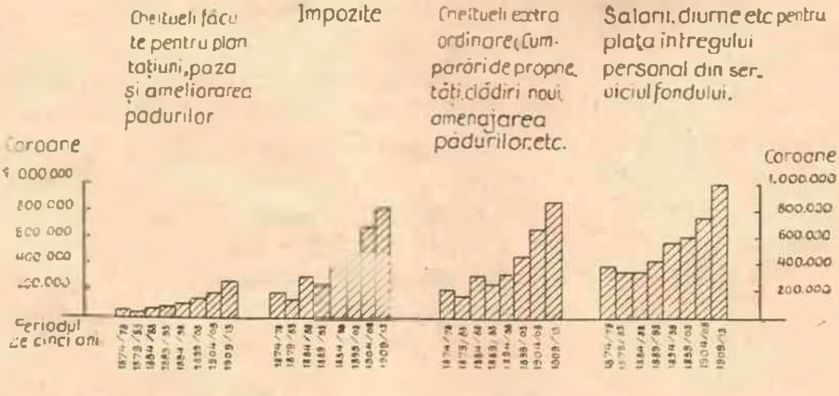

Fondul Bisericesc trebuie să-şi continue *fără încetare munca sa serioasă pentru o rodnică propăşire. Calea de urmat* îi este fără îndoială *în mod limpede indicată.*

Atenţiunea sa trebue îndreptată, în prima linie, pentru *perfecţionarea din ce în ce mai mult a diferitelor mijloace de exploatare.*

Construirea de căi principale pentru transportul lemnelor şi întreţinerea în bună stare a celor existente, *trebuie neapărat continuate*, creîndu-se fără întâziere o reţea complectă de *drumuri de ordinul al doilea*, în scopul de a se face pădurile cât mai accesibile.

Cu ajutorul lor se va putea realiza o *exploatare mai complectă a lemnului de lucru şi de foc* din tăierile cele mai îndepărtate chiar.

Impăduririle, operaţiunile culturale şi îngrijirea masivelor, trebuie să meargă paralel cu desvoltarea progresivă a economiei forestiere.

Pe lângă toate acestea este nevoie de a se îmbunătăţi *în mod treptat şi corespunzător nevoilor o parte din organizmu administrativ*, a se micşora *din ce în ce ocoalele silvice, precum şi cantoanele* de pază din pădurile de munte în special, căci având la dispoziţie mai mulţi agenţi se va da o mai mare îngrijire diferitelor ramuri ale Administraţiunei, iar exploataţiunea forestieră se va putea perfecţiona şi mai mult, iar în acelaşi timp veniturile vor spori de bună seamă.

Excelentele rezultate, ce se pot obţine *printr'o judiţioasă mărire a cheltuielilor, o dovedeşte cu prisosinţa puterea de convingere a cifrelor de mai sus.*

Important, deasemenea, este ca *contractele existente, făcute pe termeni lungi, să se adapteze actualelor împrejurări, cari sunt cu totul altele* decât cele de dinainte de răsboiu, înce priveşte preţurile mai cu seamă.

Dacă unele din aceste contracte în baza Tratatelor de pace trebue să fie continuate până la aducerea lor la îndeplinire, cu toate că li s'au adus între timp oarecari modificări, preţurile mici de cumpărare *nu se mai potrivesc însă cu vremurile de acum*, din care cauză firmele cumpărătoare realizează câştiguri *excesive, cari nu sunt prin nimic justificate. In schimb Fondul* Bisericesc ca vânzător pierde sume enorme, ceeace constituie o mare inechitate, de oarece i s'a redus la minimum mijloacele financiare, de care el are absolută necesitate pentru complecta îndeplinire a scopurilor economice şi sociale ce urmăreşte.

Pentru înlăturarea acestor vădite neajunsuri ar fi de dorit votarea legei pentru imprevizlune atât de mult aşteptată.

Spre a se putea, *într'un viitor mai mult sau mai puţin apropiat, îndeplini marele probleme* cari au fost schiţate mai sus, pe scurt numai, *este absolut necesar* de *o Administraţie bine organizată, ca să poată rezolva* repede toate chestiunile şi chiar cele *economice mai importante.*

Vânzările de lemne, cari sunt foarte numeroase şi unele dintrânsele de o mare însemnătate, trebuie să se facă fără nici o dificultate, iar nu *să fie împedecate din cauza lipsei îndestulătoare de competinţă* a organelor silvice superioare din Direcţiunea bunurilor. *Aprobarea bugetului trebuie, asemenea, să se efectuieze fără pierdere de timp,* acum mai cuseamă când, din cauza împrejurărilor, cari variază de la ozi la alta, nu poate fi întocmit şi prezintat decât cu oarecare întârziere.

Trecerea actelor şi a propunerilor prin întreaga ierarhie administrativă în special, nu trebuie să întâmpine nici o dificultate serioasă.

Şi tocmai această liberă manifestare a activităţei sale, care nu trebuie să fie stânjenită printr'un mecanizm greoiu biurocratic, alcătuieşte pentru Administraţia bunurilor Fondului Bisericesc, una din condiţiunile *principale pentru a putea propăşi în mod real.*

Influinţele politice trebuiesc neapărat înlăturate, deoarece ele cauzează multe neajunsuri acestei instituţiuni şi dau naştere la favoruri individuale, cari nu sunt mai puţin prejudiţiabile *interesului general.*

Indeplinindu-mi o strictă datorie de conştiinţă, trebuie să mărturisesc cu **toată sinceritatea,** *că starea actuală de lucruri este tristă şi dezolantă.*

Toate deciziunile mai importante pentru Direcţiunea bunurilor de altă dată, actualmente numită Direcţiunea Generală a bunurilor Fondului bisericesc, se iau de Ministerul de Domenii din Bucureşti, unde nu se cunoaşte cu preciziune *împrejurările* *de aici, cari diferă cu totul în raport cu cele* din Vechiul Regat. Din cauza aceasta se impune Administraţiunei în chestiune *reguli nepotrivite de urmat*, se iau *deciziuni necorespunzătoare* şi se dă naştere la *un mers greoiu în rezolvarea afacerilor. Desele intervenţiuni personale, ce devin necesare, sunt din cauza aceasta foarte dificile prin faptul distanţei celei mari.*

Aceasta se observă mai cu seamă, când este vorba de *vânzări*, cari din pricina formalităţilor prea multe şi a aprobărilor, cari nu se pot da decât la Bucureşti, se produc mari întârzieri şi perderi de timp.

Tratativele de cumpărare, care n'ar trebui să dureze decât *câteva săptămâni*, se tărăgănesc şi ţin *mai multe luni*, ceeace, dat fiind *uzurile economico-comerciale* de aici, aceasta dă adese ori naştere la pagube însemnate.

Chestiunea *competinţei* îngreunează afară de aceasta mult lucrurile. După normele ce existau mai înainte şi cari au fost în vigoare şi câtva timp după unificare, Direcţiunea Generală avea dreptul (competinţa) de a vinde, de regulă prin licitaţie publică, *întreaga posibilitate anuală* a pădurilor, iar dacă uneori se părea mai avantajos, vânzarea se făcea prin bună învoială, preţul minim care se lua de bază fiind cel fixat prin tariful stabilit mai dinainte şi aprobat de instanţele superioare. Posibilitatea anuală se cifra la circa *un milion de metrii cubi*, care se vindea parte în cantităţi mari, parte în cantităţi mici. Astăzi competenţa Direcţiunii Generală, se limitează la suma de maximum 5000 lei, ceeace corespunde la valoarea a circa *15-20 metrii cubi* lemn de lucru. Aceasta este *excesiv de puţin* şi pentru Direcţiunea Generală, compusă de un corp de funcţionari integri, constituie un adevărat *certificat de neîncredere*. De remarcat este, că pe lângă această Direcţiune se exercită câte odată *mari influenţe politice*, fără ca ea să poată opune rezistenţa dorită.

Astfel stând lucrurile, spre a se putea *realiza un progres din ce în ce mai mare* în viitor, după cum neapărat ar trebui, este nevoe de o **Administraţie independentă**.

O bază strict legală în senzul acesta o oferă însă-şi *Constituţiunea* ţării. In adevăr, prin articolul 17 din această lege fundamentală se stipulează, *că proprietatea, de ori ce natură ar* *fi, este garantată*, iar în conformitate cu dispoziţiile articolului 22 principiile esenţiale ale organizaţiei unitare a Adminstraţiei bisericilor, precum şi modalităţile după care urmează ca *prin propriile lor organe* şi controlul Statului să se conducă şi să se administreze aceste biserici în ce priveşte *chestiunile* religioase, culturale şi *ale fundaţiunilor*, se specifică că se vor stabili printr'o lege specială.

Aceasta însemnează prin urmare în mod neîndoios că **Administraţia averei Fundaţiunei Bisericeşti**, reprezintată în mod absolut prin *proprietatea Fondului, trebuie să se facă sub propria conducere a Bisericei.*

O astfel de organizaţiune a existat, de altminteri, încă din luna Maiu 1921 şi ea a durat în mod cât se poate de avantajos până la începutul anului 1922.

Administraţiunea bunurilor acestei instituţiuni atunci *independentă* era încredinţată *Mitropolitului*, alături de care se află *Consistoriul* şi subordonată *Cogresului bisericesc*.

Statului îi era rezervat controlul, care mai înainte se făcea de către *Minister* numai însă în *chestiunile cele mai importante*, cum de exemplu când era vorba de modificări în substanţa însăşi a proprietăţei bunurilor (cacumpărări, vânzări, sau darea în schimb de imobile), precum şi la vânzarea acestei proprietăţi.

Cel mai Inalt patron şi protector rămăsese ca şi mai 'nainte *Maiestatea Sa Regele*, căruia îi era încredinţată şi numirea Directorului General.

Acest organizm administrativ, în scurtul timp al duratei sale, s'a dovedit ca fiind excelent.

Toate chestiunile importante, cari tergiversase atâta timp, au fost rezolvate *repede* şi în mod conştiincios, mulţumită convorbirilor ce *se puteau face uşor* în Cernăuţi şi *contactului permanent* cu funcţionarii de specialitate.

Pentru a se putea îndeplini în mod cât mai satisfăcător enormele îndatoriri ale instituţiunei în chestiune, este nevoie negreşit, în prima linie, de un *corp de funcţionari dotaţi cu o instrucţiune aleasă şi cu o esperienţă îndestulătoare cari să se devoteze cu zel şi cu credinţă serviciului.*

In mod sincer trebuie totuşi să mărturisesc, că în urma războiului, din cauza scăderii moralului în general şi a salarizării din ce în ce mai neîndestulătoare şi prin urmare a situaţiunei sale din ce în ce mai dificile, s'a resimţit de aceste împrejurări şi personalul administrativ al bunurilor Fondului Bisericesc. *Funcţionarii superiori* din Direcţia Generală, însă, *cu toată strâmtorarea nespus de grea* în cari s'au găsit, n'au fost influenţaţi câtuşi de puţin de exmplele rele, ci ei *capi de familie au ştiut să reziste cu demnitate tututor seducţiunilor.*

Dacă se va continua cu ameliorarea deja începută a situaţiunei materiale a funcţionarilor Fondului Bisericesc ort. rom. se va reuşi de sigur a se îndepărta din serviciu elementele dubioase şi de a se restabili în mod real buna stare a celor cari vor rămâne.

Dacă, mai departe, *mâna care ţine frânele* Administraţiei va şti să conducă *liniştit şi sigur, trecând peste toate rezistenţele nejustificate şi vătămătoare, fără a ţine seama de influenţele exterioare răufăcătoare* şi dacă nu va înceta de a urmări ţelul ce trebuie realizat, în cazul acesta *rezultatele economice* ale Administraţiunei bunurilor Fondului Bisericesc, vor fi de bună seamă şi *excelente şi durabile, iar gospodăria sa forestieră va fi ca şi înainte luată ca model.*

Ea va fi atunci în stare *să corespunză în întregime menirei pentru care a fost creată şi va putea să întreţină,* ca şi până acum, *în mod convenabil clerul şi celelalte oficii ale cultului,* ţinând seama bine înţeles că cerinţele lor, după cum era şi natural, s'au mărit în timpul din urmă, precum şi de *a satisface şi celelalte scopuri culturale* menţionate în puţine cuvinte mai sus, cari incumb unui mare proprietar de bunuri.

Aici este locul de a atrage atenţiunea asupra **pericolului inevitabil,** în caz *când nu se vor lua măsuri energice pentru a nu aluneca pe panta prăpăstioasă,* de care nu suntem prea departe, care va provoca **micşorarea din ce în ce a veniturilor** şi chiar **ruina întregei gospodării** aşa de înaintată a Fondului Bisericesc rom. ort.

Dacă aceasta va deveni un fapt îndeplinit, *o foarte mare sarcină* pentru întreţinerea chiar modestă a clerului şi a bisericilor va reveni *Statului şi populaţiunei* şi aceasta din cauza *numai pentru că actuala Administraţiune nu* va mai putea suporta cheltuelile.

Intre *celelalte mari neajunsuri*, ce vor rezulta, menționăm aici numai *primejdia* unei eventuale *devastări* a pădurilor şi anume într'un timp scurt, dupăcum am avut noi înşine atâtea ocazluni de a constata şi după cum ne dovedeşte şi literatura de specialitate, ale cărei tânguiri le auzim aşa de des şi anume că în unele regiuni, inclusiv cea de munte, au loc pe o scară întinsă distrugerea pădurilor *pricinuindu-se* țărei respective, precum şi celor vecine *mari prejudiții*.

Este imperios necesar aşa dar, ca *acțiunea binefăcătoare a Administrațiunei bunurilor* despre care vorbim, *să se mențină şi de aci înainte* nu numai pentru **ocrotirea Fondului Bisericesc** şi a scopurilor sale, ci şi pentru **marele avantag al Statului şi al populațiunei, precum şi spre binele şi gloria României Mari.**

A ridica vocea la timp în scop de avertizare în această privință, socotim că este o *sfântă datorie*.

Singurul țel final, la care trebuie neapărat să ajungem, este **autonomia Administrației** *Fondului Bisericesc*, care de altminteri este prevăzută în Constituțiune.

II

Evitarea oricărei micşorări inutile a bunurilor Fondului Bisericesc.

In favoarea menținerei neştirbite a proprietății Fondului Bisericesc există mai întâi dispozițiunile legale ale art. 17 şi 132 din Constituțiune.

In art. 17 de sub titlul I ni se spune, că *se garantează proprietatea de orişice natură* ar fi ea, că exproprierile pentru utilitate publică nu se pot face decât în baza unei legi speciale.

Pentru satisfacerea trebuințelor normale în lemn de foc şi de construcție ale populației rurale din vechiul Regat, Basarabia şi Bucovina, Statul, în conformitate cu art. 132, este obligat de a detaşa din pădurile sale suprafețele necesare. In acele părți din Regat şi din Bucovina unde Statul nu posedă însă păduri, se va putea expropria în acest scop, în prima linie, pădurile persoanelor juridice, publice sau private, pădurile domeniului Coroanei ale Casei rurale şi ale tuturor persoanelor morale publice sau private, instituţiuni, fundaţiuni etc. aflătoare într'o rază de 20 km socotit din centrul fiecărei comuni rurale, dar numai în marginele menţionatelor trebuinţe. Când şi aceste din urmă categorii de păduri nu ar fi îndestulătoare, atunci se vor espropria şi pădurile proprietarilor particulari aflătoare în aceiaşi rază de 20 km. Sunt scutite de expropriere: suprafeţele replantate sau în curs de replantare, indiferent de natura proprietarilor cărora ele aparţin.

După cum vedem, *exproprierile* sunt supuse la diferite *restricţiuni*, dintre cari şi aceea privitoare la *pădurile replantate*. Dar multe din *pădurile Fondului Bisericesc* sunt *replantate, sau replantarea lor se află în curs de executare*, ori atari suprafeţe, când mai mari când mai mici, sunt situate, în modul cel mai capriţios posibil, printre cele neplantate. Aşa fiind, o separaţiune a acestor două categorii de păduri din motive silvico—economice este imposibilă, sau ar conduce la *o îmbucătăţire nepermisă* a proprietăţei. Suprafeţele în chestiune sunt cu atât mai mari, cu cât sub replantare nu trebuie să se înţeleagă numai regenerările artificiale, ci şi cele naturale.

De trebuinţele populaţiunei *a ţinut*, de altminteri şi într'o largă măsură seamă Fondul Bisericesc cu mult mai înainte şi anume cu ocaziunea stingerei drepturilor de servituţi, care a avut loc în deceniul al 6-lea şi al 7-lea din secolul trecut. S'a procedat atunci cu populaţiunea în mod foarte prevenitor, întrucât aşa numitele convenţiuni de păduri încheiate pe vremuri cu iobagii (Untertanen) au fost considerate ca servituţi.

Aşa fiind, după cum am arătat în partea I-a a acestei expuneri, s'a distribuit ţăranilor de către Fondul Bisericesc şi în parte de către Stat, a cărui proprietate a intrat aproape în întregime în posesiunea Fondului, nu mai puţin de 85.826 ha, **constând, în cea mai mare parte, din păduri** şi o sumă (pe atunci considerabilă) de 205.156 fiorini.

Şi cu ocaziunea regulărilor de proprietăţi (Grundbesitz-Regelungen), făcute mai târziu, *au avut loc însemnate exproprieri şi cedări de terenuri*.

Cu modul acesta *au fost satisfăcute, în mod larg, trebuinţele de lemne al populaţiunei*.

Experienţele făcute de atunci încoace sunt, însă, foarte triste.

Suprafeţele de păduri cedate au fost, de multe ori, supuse **devastărilor,** iar astăzi în oarecari localităţi de munte nici măcar **nu mai aparţin locuitorilor cu drepturi de servituţi de odinioară,** deoarece ele au intrat de mult în stăpânirea speculanţilor.

Atari experienţe triste sau înregistrat şi *în localităţile din Alpi,* unde pădurile date locuitorilor în schimbul drepturilor lor de servituţi (Servituts-Aequivalente) *au fost,* în foarte numeroase cazuri, deasemenea *devastate.*

Afară de aceasta, dupăcum s'a dovedit pretutindeni cu ocaziunea stingerei drepturilor de servituţi, *este foarte dificil de a se stabili suprafeţele ce urmează a li se ceda.* Păduri astfel constituite încât să poată produce *în mod continuu şi într'o proporţie convenabilă* lemnul de lucru şi de foc necesar, *nu se întâlnesc* îngeneral în practică. Nu se poate dar obţine din suprafeţele expropriate în mod constant cantităţile necesare, afară numai dacă li s'ar ceda întinderi excesiv de mari. Afară de aceasta determinarea acestor suprafeţe trebuie să se bazeze pe *calcule estimative foarte grele şi nesigure,* mai cu seamă în ce priveşte pădurile de munte, cari, după cum ştim, produc mai mult lemn de lucru decât de foc, de care are mai multă trebuinţă populaţiunea rurală. In foarte multe cazuri nu va remânea deci altceva de făcut, decât ca *proprietarii pădurilor obţinute prin expropriere* să vânză produsele lemnoase din aceste păduri şi să cumpere din altă parte lemnele, de cari vor avea nevoie, aşa că *scopul urmărit în general nu va fi atins.*

Şi aceasta cu atât mai puţin cu cât, dupăcum experienţa a dovedit, marea majoritate a pădurilor expropriate *se exploatează de fapt în mod cât se poate de barbar* conducând astfel la ruina lor.

Este de *sigur cu mult mai preferabil* de a se evita *atari triste perspective, atari riscuri,* lăsându-se intacte pădurile *Fondului Bisericesc ort. rom. în care se practică o exploatare foarte raţională,* mai cu seamă că Administraţia bunurilor acestei instituţiuni, *a vândut întotd'auna populaţiunei* cu preţuri modeste *lemnul de lucru şi de foc, de care ea a avut nevoie.*

Prin reforma agrară în curs de executare i se va lua întot cazul Fondului Bisericesc suprafeţe întinse de terenuri; dacă însă ţinem seama că populaţiunea este încă nematură şi uşor expusă speculaţiunei, remâne foarte problematică chestiunea de a se şti, dacă corespunde ori nu interesului general atari exproprieri de păduri.

Oricum ar fi, prin îmbucătăţirea marilor întinderi de păşuni de munte ale Fondului şi prin formarea de numeroase înfundături (enclave), pe cari în ultimile decenii le-a rescumpărat cu multe sacrificii şi cheltuteli Fondul Bisericesc, se va da ocaziune la mari fricţiuni cu proprietarii vecini. Acelaş lucru s'a întâmplat de altfel şi *în alte localităţi din regiunea Alpilor*, dupăcum neîndoios dovedesc *numeroasele* experienţe din ultimele perioade, unde mai cu seamă proprietarii de păduri au avut *multe neajunsuri de suferit*.

Este, prin urmare, **absolut necesar**, ca, dat fiind *însemnatele sacrificii* făcute de un timp îndelungat de către Fondul Bisericesc ort. rom. **el să fie scutit de orişice alte soiuri de exproprieri**, în afară de cele prevăzute de legea de reformă agrară.

Căci acestea, dupăcum am dovedit mai sus, **nu procură nici un avantaj durabil populaţiunei, ci ar putea oferi eventual numai speculanţilor ocaziuni de câştiguri nejustificate şi a contribui la micşorarea notabilă a puterei de producţiune a solurilor forestiere, prejudiţiind averea naţională** *şi în cele mai multe cazuri conducând la* **devastarea,** *la ruina desăvârşită a pădurilor ţărei.*

Ing. Dr. E. Guzman
Consilier aulic şi Director al bunurilor Fondului
Bisericesc din Bucovina i. r.

PLANTAŢIUNILE DIN OCOLUL SILVIC LAPUŞNA IN PRIMAVARA ANULUI 1925

Conform programului de lucru, întocmit la timp, trebuia să se planteze în ocolul silvic Lăpuşna în primăvara anului acesta 150 ha.

De 5 ani de când s'a reînfiinţat ocolul Lăpuşna, pe care l'am organizat şi-l conduc necontenit de atunci, am plantat în termen mediu câte 100 ha pe fiecare an, întrebuinţând în acest scop femei şi copii în vârstă până la 20 ani, de oarece bărbaţii din satele din împrejurimi, fiind toţi ocupaţi cu lucrul în păduri şi la exploatările forestiere de pe valea Gurghiului şi de pe valea Mureşului, sunt plătiţi cu câte 150—250 lei pe zi.

Dacă lucrările de plantaţiuni s'ar fi făcut cu aceşte din urmă braţe, ele ar fi costat negreşit de trei, ori de patru ori mai mult.

Incă din toamna anului trecut, când s'a pus în aplicare noua lege a învăţământului primar, prin care se dispune că copii adulţi, indiferent de ocupaţia lor, adică dacă sunt servitori în sat, ori îndeplinesc vr'o funcţiune oarecare la Stat etc., sunt obligaţi de a urma cursurile unei scoli primare până la vârsta de 18 ani inclusiv. Era prin urmare cu desăvârşire exclus ca să poată fi angajat vrunul din acesti adulţi la plantaţiunile, ce proectasem.

In loc însă de a mă mărgini ca să încheiu un proces verbal, prin care să se constate faptul că am fost nevoit de a utiliza numai lucrători mai în vârstă, ceea ce ar fi ridicat de sigur mult costul plantaţiunilor, în luna Februarie a. c. am făcut o adresă revizoratului scolar din Tg-Mureş, prin care, după ce am arătat importanţa deosebită a pădurilor într'o ţară şi necesitatea de a se încuraja împăduririle, am cerut ca să se suspende cursurile şcolare pentru o lună de zile cel mult, pentru ca un număr de circa 300 de adulţi să poată lua parte la plantaţiunile, ce urma să le fac şi să câstige cu acest prilej şi ei o sumă bunicică, iniţiându-se în acelaşi timp cu astfel de lucrări utilitare, cari necesită atâta muncă şi atâta cheltueală, şi ca cel puţin generaţiunile tinere ale satelor să le poată aprecia şi să le cruţe, prin urmare, mai mult ca până acum.

Ne primind nici un răspuns până în luna Martie a. c. dela revizorat, cu raportul No. 200, adresat Direcţiunei regionale silvice din Cluj, am cerut să se intervie la Ministerul Instrucţiunei ,Direcţia învăţământului primar ca adulţii, cari vor voi să ia parte la lucrările de plantaţiuni din diversele ocoale silvice, să fie scutiţi de pedepsele riguroase prevăzute în legea învăţământului primar.

Timpul favorabil începerei lucrărilor premergătoare plantaţiunilor sosind şi deşi prin ordinul N-o 1148/1925 al Direcţiunei XI Cluj ni s-a pus în vedere, că nu se va mai acorda diurne decât pentru delegaţiunile speciale date de Casa Pădurilor sau de Directorat în afară de raza ocolului, ceea ce însemna că toate deplasările în Reghinul Săsesc şi Tg-Mureş pentru susţinerea delictelor silvice, sau pentru apărarea intereselor Statului înaintea Comisiei de ocol şi cea judeţeană pentru exproprierea pădurilor în vederea înfiinţărei de izlazuri şi crearea de păduri comunale, le vom suporta noi înşine, m'am hotărât, totuşi, de a mă duce personal la revizoratul scolar din T. Mureş, unde, în urma explicărilor verbale date, am obţinut în fine aprobarea, ca adulţii, cari vor lua parte la plantaţiunile din ocolul Lăpuşna, să fie scutiţi de orice penalitate, ocolul obligându-se de a înainta direcţiunilor şcoalelor respective, câte o listă de cei prezenţi.

In ocolul Lăpuşna esploatările se fac în regie şi se taie anual câte 46.000 m^3 material lemnos. Parchetele unde urmează a se face reîmpăduririle trebuesc, aşa dar, curăţite cu cel puţin 2 săptămâni înainte, în care timp se construiesc şi colibele lucrătorilor întrebuinţaţi la această lucrare, al căror număr maxim a fost anul acesta de 350.

Llucrările în chestiune, executate în primăvara acestui an, au constat din plantarea suprafeţelor exploatate în anii trecuţi şi din complectările făcute în vechile repopulări.

La plantaţiuni s-au întrebuinţat numai pueţi de molid de 3 ani nerepicaţi.

Nu trebue să surprindă pe nimeni faptul, că s'au plantat puieţi nerepicaţi.

Din experienţa pe care am făcut-o în localitate în curs de mai mulţi ani consecutivi, m'am convins că puieţii după repicarea lor în pepinieră, a celor de reşinoase în special, tânjesc timp de unul sau doi ani, căci nu mai cresc decât foarte puţin în înălţime, din care cauză suntem obligaţi a întrebuinţa plante în vârstă de 4—5 ani, cari şi ele la rândul lor tânjesc după repicare cam 2—3 ani, având de luptat în acest timp cu buruienile copleşitoare, pe când pueţii nerepicaţi în vârstă de 3 ani răriţi cu foarfecile dacă au fost prea deşi, sunt viguroşi şi au o înăţime care variează între 20 - 40 cm.

Din cauză că în anul trecut (1924) nu am avut în pepinieră decât pueţi de molid de 2 ani, bine dezolvaţi de altminteri, am fost nevoit să mă servesc de aceştia, cu care ocaziune am constatat, că pueţii de molid în vârstă de doi ani nerepicaţi, dar bine dezolvaţi, în părţile unde nu sunt prea multe buruieni, în locurile şese şi pe coastele înclinate spre Nord, se prind şi vegetează foarte bine, în celelalte expoziţii însă şi mai cu seamă dacă după plantare urmează o perioadă de secetă prelungită, nu se prind de decât foarte puţini. Astfel fiind cei mai buni de plantat sunt acei în vârstă de trei ani nerepicaţi.

Afară de aceasta, dacă lăsăm pueţii să stea încă un an în pepinieră, ca ei să aibă o vârstă de 4 ani, chiar când sunt bine dezvoltaţi, nu câştigăm nimic prin aceasta, ci dinpotrivă, ei ocupă locul în pepinieră aproape în zadar încă un an.

Pueţii repicaţi necesită, după cum se ştie, o suprafaţă de teren de circa 5 ori mai mică în pepinieră ca cei repicaţi, ceea ce contribuie prin aceasta foarte mult la micşorarea cheltuielilor de întreţinere în pepinieră şi ori câtă atenţie s'ar da la scosul lor dinpământ cu ocazia repicărei, este totuşi imposibil, ca să nu li se rupă o parte din radicele, fapt ce explică pentru ce creşcerea lor stânjeneşte timp de 1—2 ani după repicare (răsădire).

Ocolul Lăpuşna dispune actualmente de 7 pepiniere în suprafaţă de 2,4427 ha. din care 0,3130,5 ha. este ocupată de drumurile de prin tarlale etc.

Pe această suprafaţă se află în momentul de faţă 540.000 puieţi de 3 ani, 1.672.000 de 2 ani, 1.807.000 de 1 an, iar în primăvara aceasta s-a semănat în aceste pepiniere o cantitate de 32 kg sămânţă de molid.

In primăvara anului acesta s'a efectuat următoarele lucrări de plantaţiuni:

In seria I-a de exploatare s'a plantat 52, 3 ha întrebuinţându-se 198. 740 pueţi, pentru care s'a utilizat: 396 zile de lucru cu scosul, legatul, mocirlatul şi transportul pueţilor pe o distanţă de 5—6 km şi 784, 5 zile pentru facerea gropilor şi plantatul pueţilor.

In total aşa-dar 1180, 5 zile de lucru, pentru care s'a plătit 62,237 lei.

In seria II-a de exploatare s-au plantat 87, 4 ha. întrebuinţându-se 332.230 pueţi, pentru care s'a utilizat 270 zile pentru strângerea în grămezi a resturilor de exploatare de pe o suprafaţă de 27 ha, 459 zile pentru scosul, legatul, mocirlatul şi transportul puieţilor pe distanţă de 4—5, 5 km. şi 1314 zile pentru facerea gropilor şi plantarea puieţilor.

Cu totul 2493 zile de lucru, pentru care s-a cheltuit 129.663,10 lei.

Complectări s'au făcut în parcela 47 *b* din seria I-a, care a fost repopulată acum 10 ani cu însămânţări artificiale de molid în cuiburi, precum şi în parcelele 54 şi 67 seria V-a, unde o suprafaţă efectivă de 232 ha a fost plantată în 1919 întrebuinţându-se 95030 puieţide 5 ani, pentru care a fost nevoie de 164 zile de lucru pentru scosul, legatul, mocirlatul şi transportul lor pe o distanţă de 3—6 km. şi 331 zile pentru facerea gropilor şi plantatul puieţilor.

In total 495 zile de lucru, cheltuindu-se suma de 23943,90 lei.

Anul acesta s'a plantat aşa-dar 162 ha. după ce s'au strâns mai întâi în grămezi resturile de exploatare de pe o suprafaţă de 72 ha. întrebuinţându-se 720 zile de lucru, şi utilizându-se pentru scosul, legatul, mocirlatul şi transportul a 616000 puieţi pe o distanţă de 3—6 km. 1019 zile; iar pentru facerea gropilor şi plantatul puieţilor 2429, 5 zile, ceea ce revine peste tot la 4168, 5 zile şi 215.844 lei cheltuiţi.

Pentru plantarea unui ha cu 3800 puieţi, de oarece pe alocuri a existat şi oarecari insemânţişuri naturale, s'au întrebuinţat în termen mediu 25, 8 zile de lucru, cheltuindu-se 1332 lei, ceea ce revine ziua de lucru la 51,70 lei, iar plantatul unui puet la 0,35 lei.

Din datele de mai sus reiese, asemenea, că pentru strângerea în grămezi a resturilor de exploatare a fost nevoie de 10 zile de lucru la ha., pentru scosul, legatul, mocirlatul şi transportul pe o distanţă de 3—6 km. a 1000 puieţi de 1,66 zile, iar pentru facerea gropilor şi plantatul a acestor 1000 puieţi de 3,95 zile de lucru la ha.

Distanţa la care au fost plantaţi puieţii a fost de 1, 5/1, 5 m.

Ţinând seama de munca necesară pentru facerea gropilor precum şi pentru adusul şi plantatul puieţilor, revine că un lucrător într'o zi poate să sape maximum 200 gropi şi să planteze tot atâţia puieţi.

Operaţiunea de împădurire s'a efectuat cu lucrători români din comunele: Ibăneşti, Hodac, Urisiul de jos şi de sus, Gurghiul,

SITU

lucrărilor de împădurire executate în

Numirea pădurei după amenajament				Suprafaţa parcelei			Plantare executată efectiv		Pueţi întrebuinţaţi		Chel				
				plantată	neplantată	Totală	pe întreaga suprafaţă	complectări	de 3 ani		Curăţirea parchetelor				revine pe hectar
Sect.	Seria	Afect	parc.	ha.			ha.		csenţă	bucăţi	ha.	Zile	Lei	B.	Zile
A.	I.	3.	45	27.6	23.1	50.7	27.6	—	molid	104880	—	—	—	—	
„	„	„	46	24.7	68.—	92.7	24.7	—	„	93869	—	—	—	—	
Total seria I.				—	—	—	52.3	—	„	198740	—	—	—	—	
„	II.	7.	27	14 3	56.7	71.—	14.3	—	„	54340	12	120	6000	—	
„	„	„	28	23.1	—	23.1	23.1	—	„	87.890	10	100	5000	—	
„	„	„	29	12.—	3.1	15.1	12.—	—	„	45.600	12	120	6000	—	
„	„	„	30	9.—	11.2	20.2	9.—	—	„	34.200	9	90	4500	—	
„	„	„	31	4.—	5.4	9.4	4.—	—	„	15200	4	40	2000	—	
„	„	„	33	7.—	13.8	20.8	7.—	—	„	26600	7	70	3500	—	
„	„	„	34	7.5	—	7.5	7.5	—	„	28500	7.5	75	3750	—	10
„	„	„	35	5.	22.2	27.2	5.—	—	„	19000	5	50	2500	—	
„	„	„	38	2.5	19.7	22.2	2.5	—	„	9500	2.5	25	1250	—	
„	„	„	39	3.—	6,6	9.6	3.—	—	„	11400	3	30	1500	—	
Total seria II				—	—	—	87.4	—	„	332230	72	720	36000	—	
Total seria I.—II.				—	—	—	139.7	—	„	530970	72	720	36000	—	
A.	I.	3	47 b.	7.—	9.9	16.9	—	7.—	„	26600	—	—	—	—	
„	V.	23	54	10.4	4.5	14.9	—	10.4	„	39520	—	—	—	—	
„	„	25	67	4.9	3.2	8.1	—	4.9	„	18910	—	—	—	—	
Total seria I—V				22 3	17.6	39 9	—	22 3	„	85030	—	—	—	—	
Total general				162.—	247.4	409.4	139.7	22.3	„	616000	72	720	36000	—	

ATIA

primăvara anului 1925 — în Ocolul Lăpuşna

ueli															
ocol, legatul, mo- ţatul, şi tran- portul puieţilor pe tanţa 3-6 km			Revine pe mia de bucăţi	Facerea gropilor şi plantarea			Revine pe mia de buc.	Total general			Revine la hectar			Observări
Zile	Lei	B	Zile	Zile	Lei	B.	Zile	Zile	Lei	B.	Zile	Lei	B.	
200	10488	—		414.—	22359	—		623.—	32844	—				
187	9386	—		370.5	20007	—		557.5	29393	—				
[illegible]	19874	—		784.5	42363	—		1180.5	62237	—				
76	3803	80		214.5	11583	—		410.5	21386	80				
123	6152	30		344.5	18603	—		567.5	29755	30				
63	3192	—		180.—	9720	—		363.—	18912	—				
47	2394	—		135.—	7290	—		272.—	14184	—				
21	1064	—		60.—	3240	—		121.—	6304	—				
37	1862	—		105.—	5670	—		212.—	11032	—				
39	1995	—		112.5	6075	—		226.5	11820	—				
26	1330	—	1,66	75.—	4050	—	3,95	151.—	7880	—	25,8	1332	—	
12	665	—		37.5	1704	—		74.5	3619	—				
15	798	—		50.—	2472	—		95.—	4770	—				
[illegible]	23256	—		1134	70407	—		2493	129663	10				
[illegible]	43130	—		2098.5	112770	—		3673.5	191900	—				
52	2660	—		85.—	4590	—		137.—	7250	—				
[illegible]	3808	—		166.5	7592	—		244.5	11400	—				
34	1701	90		79.5	3592	—		113.5	5293	90				
[illegible]	169	90		331.—	15774	—		495.—	23943	90				
[illegible]	51300	—		2429.5	128544	—		4168.5	215844	—				

Chinceş, Orşova, din judeţul Mureş Turda, precum şi cu lucrători unguri din comunele Remetea şi Ciumani din judeţul Ciuc.

Lucrările în chestiune a fost făcute sub directa mea conducere, iar supravegherea de către personalul inferior al ocolului, fără a mai recurge la un alt ajutor strein, deşi în ocolul Lăpuşna se fac în regie exploatări forestiere intensive şi se manipulează mari sume de bani pentru plata, omare parte a anului, a mai multor sute de lucrători.

Plantaţiunea propriu zisă s'a început în ziua de 6 Aprilie şi s'a terminat la 7 Mai a. c. lucrându-se efectiv 24 zile cu câte 250 lucrători în termen mediu pe zi. Despre împăduririle executate în primăvara anului 1925 în ocolul Lăpuşna şi cheltuielile ocazionate am întocmit următoarea situaţie sub forma unui tablou, în care am consemnat toate datele statistice necesare.

Asupra modului de executare a împădurirei şi a procentului de reuşită voi lăsa să vorbească procesul verbal dresat în ziua de 4 Iunie a.c. trecut în condica de inspecţie a ocolului Lăpuşna de către d-l Inginer şef silvic Al. Bratu, şeful serviciului exploatărilor, delegat de Direcţiunea Cluj de a inspecta lucrările de plantaţiuni din acest ocol:

„Inspectând aproape în intregime plantaţiunile efectuate la faţa locului, constatăm că lucrările s'au executat în foarte bune condiţiuni, procentul de reuşită actual socotindu-se la 95 %".

„*Concluziuni.* — Intru-cât s-a împădurit o suprafaţă mai mare de cât cea propusă prin program; întrucât lucrările s'au efectuat la timp;

Având în vedere că din calculul de mai sus rezultă, că preţul unui hectar este de 1332 lei, ceeace revine ziua de lucru la 51,70 lei. preţ cu mult mai mic faţă de preţurile zilei de lucru ce se plătesc în localitate, rezultă că împădurirea s'a făcut în mod foarte avantagios pentru Stat";

„Având în vedere că executarea lucrărilor s'a făcut în foarte bune condiţiuni şi procentul de reuşită este foarte satisfăcător, conchidem că d-l şef de ocol G. P. Antonescu a depus multă activitate, cu alte cuvinte d-niasa şi'a făcut cu prisosinţa datoria, putând fi dat ca exemplu în această privinţă, iar lucrările sale merită toată atenţiunea."

Cu ordinul No. 3168 din 19 Iunie a. c. d-l Director I.

Coşei, *conducătorul Direcţiunei XI regională silvică din Cluj*, a binevoit a-mi adresa următorul ordin:

„La rapoartele d-voastră No. 439 şi 437 din a. c.: cu onoare vă facem cunoscut că Direcţiunea, luând cunoştinţă de rezultatele activităţei d-voastră în ce priveşte lucrările de plantaţiuni, pepiniere şi exploatări în regie, vă aduce mulţumirile cuvenite şi vă roagă ca în viitor să depuneţi acelaşi zel şi activitate pentrn atingerea pe deplin a scopului urmărit în cultura şi administrarea pădurilor“.

Poate că unii camarazi se vor întreba, cum s'a făcut de am plantat o suprafaţă de 162 ha. în condiţiuni aşa de bune şi avantajioase pentru Stat din punctul de vedere economic, căci dacă scădem zilele de lucru ce a necesitat curăţirea parchetelor şi anume 223 lei la hectar, operaţiune care la cele mai multe păduri se face de către exploatatori, rezultă că plantarea unui hectar a costat în realitate numai 1109 lei, exclusiv valoarea puieţilor?

Asupra acestei întrebări răspund: că totul se datoreşte organizărei muncei şi ambiţiunei, pe care am insuflat-o personalului subaltern, ca ocolul nostru să fie întotda-una primul faţă de celelalte din împrejurimi, ajutând în acelaş timp pe cei meritoşi atât din punctul de vedere material cât şi dincel moral.

Credinţa mea este, că nu prin ameninţări, pedepse, sau facerea de situaţii grele, care complică munca bietului şef de ocol, aşa de rău retribuit în raport cu ceilalţi slujbaşi publici, transformându-l mai mult într'un biurocrat, se vor împăduri terenurile improductive şi munţii dezgoliţi, din cauza tăerilor ce s'au făcut şi se fac încă din nenorocire şi astăzi, fără nici un scrupul, de către firmele cele mai multe străine, ci prin instituirea de premii şi recompense morale încurajindu-se spiritul de iniţiativă, care trebuie să fie menţinut viu în corpul technic silvic.

Conducătorii Administraţiunei forestiere din fosta monarchie Austro-Ungară şi a altor ţări civilizate din Occidentul Europei au adoptat de mult acest mod de procedare, acordând celor cu mai multe merite premii în bani, decoraţiuni, avansări la excepţional şi alte distincţiuni, reuşind astfel ca împăduririle făcute de personalul silvic respectiv, precum şi alte lucrări de mare însemnătate technică, să fie luate ca exemplu de specialişti.

George P. Antonescu
Inginer Silvic şi conferenţiar la Academia
de Agricultură din Cluj.

CONTRIBUŢII LA COMERŢUL ŞI INDUSTRIA LEMNULUI IN ROMÂNIA

Comerţul nostru de lemne cu Belgia.

Belgia e o ţară lipsită de păduri şi deci pentru nevoile interne e avizată a-şi procura lemnul necesar din ţările ce posedă asemenea avuţii.

Până acum din datele statistice ce le avem la îndămână, rezultă că Belgia n'a importat aproape nimic direct dela noi, ci prin intermediari din alte ţări.

Poate e pentru prima oară când *Belgia* se adresează României în vederea satisfacerei nevoilor sale.

E bine ca inginerii silvici şi acei care se ocupă cu comerţul lemnului să cunoască mai în de aproape condiţiunile cerute de Belgieni, care fac toate angajamentele lor, bazate, numai pe mostre (modele).

Redau aci diverse condiţiuni pentru lemne de mine, lemn pentru funduri de vagoane de stejar, lemn de construcţii (cherestea), stâlpi, traverse de cale ferată, butuci, etc. din care se poate urmări atât dimensiunile cât şi alte condiţii speciale.

Aceste ne-au fost trimise de D-l Inginer C. A. Bobanco din Bruxelles.

Lemne de mine în brad roşu (pin).

1. *Lungimi* de 1.00, 1.20, 1.40, 1.50 1.60, 1.70, 1.80, 2.00 2.20, 2.40, 2.50, 2.60, 2.80, 3.00.

2. *Grosime*: de la 80. m. diametru la 12 cm. diametru. Acest lemn poate fi tăiat din vârful arborilor.

3. *In general* lemnele trebue să fie perfect cojite şi perfect sănătoase.

4. *Predarea*: In oferte se specifică că lemnele transportate se predau la Galaţi ori Constanţa.

5. *Plata*: Se deschide credit pentru toată cantitatea oferită la băncile Româneşti ce vor plăti pe măsura ce se depune documentele de imbarcare, se reţine 1 3 din valoarea expediţiunii în băncile Româneşti drept garanţie că se va livra comanda la timpul fixat prin contract.

Garanţia se va plăti odată cu ultima expediţie.

Atenție. Odată cu oferta se necesită a se trimite 2 modele de 30 cm. lungime, din lemnul de 10 c. m. diametru atât de brad roşu cât şi de brad alb.

Stejar pentru funduri de vagonete.

Se cere azi în special stejar ordinar nodoros, dar noduri ne căzătoare, bun pentru funduri de vagonete cu dimensiunile obligatorii de:

1. Lungimea de 2.60 metri.
2. Lățimea de la 18 la 50 cm.
3. Grosime de 50 mm.

Deasemeni de fag cu aceleaşi mărimi.

A) *Prețul*. In ceeace priveşte prețul se va indica F. O. B. Galați ori Constanța.

Atenție. La oferta în care se cuprinde condițiunile prezente, se va trimite şi o mostră, adecă câte o scândură de 1—2 metri lungime, iar lățimea şi grosimea normale (identice cu celece se vor furniza).

Lemnul de construcție.

1. *Obiect:* Brad alb, ori brad roşu (pin) ori molift conform mostrei trimise.

2. *Mostre*: Se trimete 10 bucăți de 20 cm. lung de 10 10 secțiune, lustruit (rânduit) pe o singură față şi purtând semnătura casei exportatoare.

3. *Cantitatea*: (Se indică în metri cubi).

4. *Localitatea de predare*: C. I. F. Anvers ori F. O. B. Galați ori pe vagon frontiera, ori pe vagon locul de exploatare.

5. *Calitatea*: Lemn sănătos, clar, patrat (tăiat de echer), uscat, bine tăiat de ferestrău de calitatea 2-a şi a 5-a nici un nod să nu cadă.

6. *Toleranța pentru colori:* Mai puțin de 5% din piese poate să fie slab colorate de timp în gălbui. Cele pătate în gri de apă (ploae) sunt refuzate.

7. *Curbate*. Mai puțin de 10% vor putea fi slab incovoiate cu o burtă mai mică de 15 m/m maximum pe o muche.

N. B. Stejarul şi fagul va fi numai inima (dorind toleranța e numai de 1 cm. pentru stejarul provenit din laturi (alburn).

8. *Lungimea*: De la 3. — metri în sus, lungimile pot varia din 35 cm. în 35 cm.

De ex. lemnele: de 4 m. 55 se vor conta ca 4 m. 35, de 3 m 95 se vor conta ca 2 m. 70, de 6 m. se vor conta ca 6, de 6 m. 35 se vor conta ca 6.35, de 6 m. 65 se vor conta ca 6.35, de 6 m. 70 se vor conta ca 6.70.

9. *Tăiate*: Tăiate la muchi absolut patrate de echer la cele 2 capete, cele crăpate ori încovoiate se vor tăia în contul exportatorului până în locul unde sunt întregi.

Prețul în schilings: De ex. 62 Schil. C. I. F. Anvers m^3. ori 50 Schil. F. O. B. vessel Galați m^3. etc., ori 30 Schil. pe vagon (a indica locul de plecare).

Specificații. A) Pentru scânduri, lungimi de 3 m. la 6 m. lărgimi de 105 sau 130 m/m, grosimi cel puțin de 0.026 m.

B) Dulapi cu secțiuni de la 0.105 la 0.300.

C) Pentru grinzi lungimi de 3.—, 3.35, 3.65, 4.—, 4.35, 4.65, 5.—, 5.35, 5.65, 6.—, 6.35. 6.65, 7.—, lărgimile în măsura englezească (pouces) de 26 m/m. de 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 pouces. Se înaintează şi un tablou detaliat de numărul bucăților şi dimensiunile. De ex.

Lemn de construcție, grinzi:

18 buc. brad roşu (conf. mostrei) lung. de 3 m. sect. 4/10 pouces
„ „ „ „ „ „ „ „ „ ori 10, 4 260 „

Scânduri de brad roşu.

25 bucăți brad roşu (conf. mostrei) lungimea 4 m. lărg. 13 cm.
„ „ „ „ „ „ şi grosimea de 26 m/m.

Pentru stâlpi se indică:

1. Specia, de ex. brad roşu, brad alb, molift, stejar etc.
2. Lungimea care poate varia începând de la 5m.
3. Diametrul la capătul lui cel mai subțire.
4. Este inutil a vă spune că lemnul trebue să fie foarte sănătos şi cilindric (drept).
4. Se tae un buştean de 30 cm. înălțime ce i se trimete ca model.
6. Se trimite un tablou de numărul şi cantitățile disponibile de ex.:

70 Bucăţi brad alb lung. 6m. şi diametru la capătul subţire 15 cm. cu preţul de 120 lei.

150 Bucăţi de molift lung. 12 m. diametrul la capătul subţire de 18 c. m.

cu preţul de 120 lei, etc.

7. Se indică anul de tăiere.

8. Se indică preţul pe vagon frontiera, punctul de frontieră şi preţul pe vapor F. O. B, Galaţi ori Constanţa.

Pentru traverse de cale ferată se indică:

1. Lungimea trebue să fie de cel puţin 2.60 şi maximum 2.70 metri.

2. Secţiunile admise sunt:

80% „ 16/26 ori 100%. 16/26
10% „ 15/25
10% „ 14/26

3. Se indică anul de tăere şi preţul pe bucata C. I. F. Anvers şi F. O. B. Galaţi şi pe vagon staţia de încărcare.

4. *Foarte important.*

Impune a se tăia 20 c. m. de la un capăt şi al trimete ca model.

Este absolut necesar pentru încercare de creozotare.

Condiţiuni de recepţie pentru Lemnul în Butuci

1. Lemnele trebue să fie numai din trunchiuri cuprinzând numai partea între sol şi primele ramuri.

2. Lemnele vor fi cojite şi perfect sănătoase, fără scorburi, bube ori putregaiuri.

3. Preţul se indică pe metru cub, pe specie, pe vagon, locul de exploatare, (de ex. Gara Trotus) apoi pe vagon frontiera, (de ex. Gara Curtici) şi pe vapor Galaţi ori Constanţa.

In general pentru lemne spre deosebise de alte pieţe, *Belgianului nu îi place a se deranja şi a veni în ţară.* El face afacerile bazându-se pe modelele prezentate.

De aceea odată cu ofertele trimese se trimit în acelaşi timp şi mostrele de lemne.

Plăteşte contra documente de îmbarcare şi de şi este cam dificil pentru prima oară, în schimb însă e foarte culant odată ce a căpătat încredere în casele de export din ţară.

COMERŢUL NOSTRU DE LEMNE CU ITALIA

Italia a fost înainte de războiu o piaţă de desfacere destul de însemnată a produselor româneşti ajungând să absoarbă în anul 1906, 18.04 la sută din totalul cantităţilor de mărfuri exportate din România, iar în 1912 reprezinta 16.78 la sută din totalul exportului român.

După stagnarea forţată, ce a durat de la închiderea Strâmtorilor (1913) până după armistiţiu se părea că în scurt timp produsele româneşti şi-ar fi recâştigat locul lor de frunte pe pieţele italiene. Avântul pe care îl luase traficul cu Italia îndată după armistiţiu, România ajungând să-şi plaseze aproape 20 la sută din cantităţile de produse exportate în Italia (anul 1920) a avut însă după criza din 1921, o oprire bruscă şi dela 1922 începe să se remarca o descreştere a exportului produselor româneşti către Italia.

O statistică interesantă

Intr'adevăr statistica comerţului exterior, publicată de ministerul finanţelor italian, conţine în această privinţă unele date foarte edificatoare. Credem că poate prezinta un interes deosebit examinarea acestor statistici pentru a releva cum şi de către cine sunt înlocuite produsele româneşti.

Cheresteaua Română este căutată

Lemnărie. Singura categorie în care importul din România arată o creştere este aceea a lemnăriei care a trecut dela 21.068 tone în 1922, la 36.228 tone în 1923 şi la 30.651 tone în 1924. Această cifră este departe de a ajunge importanţa pe care o avea exportul lemnăriei către Italia în ultimii ani normali. Astăzi ţările cari furnizează cea mai mare parte de cherestea Italiei sunt: Austria (592.550 tone) şi Jugoslavia (587 mii 685 tone).

EXPORTUL MARGINILOR (LĂTUROAIELOR)

Referat presentat Direcţiei Vamale, pentru chestia exportului marginelor.

Prin margini de scânduri (lăturoaie) pentru mine se înţelege: *numai acele scânduri margini cioplite, care ne dă 2 feţe şi care rezultă din debitatul buştenilor fie în gatere mecanice fie în joagere ţărăneşti, — nemai putând fi utilizate în vederea transformărei lor în scânduri,* şi care rămân de fapt ca deşeuri de la pânzele extreme ale gaterului după ce se aranjează *spanungul* (dispozitivul secţionărei buştenilor în scânduri după comenzi). Aceste margini, se numesc lăturoaie în Moldova şi lăturoaie în Muntenia.

Lăturoaiele provenite din joagărele de apă (ţărăneşti) şi în care se taie buştenii numai cu o pânză sau două au grosimi mai mari iar în ferestraiele mecanici (fabrici de cherestea) au grosimile mult mai mici.

Aceste lăturoaie cu grosimi de 24 mm. se întrebuinţează şi în industria minieră, pentru căptuşirea galeriilor în scop de a susţine pământul dintre stâlpi, care stâlpi sunt aşezaţi la distanţă de 50—80 cm. unul de altul.

Pentru a fi utilizate în industria minieră, se cer următoarele condiţiuni:

A) *Calităţi*: Lăturoaiele (marginele) să fie *sănătoase*, fără coaje, necrăpate, şi mai trebuie să fie aşa de solide, ca ridicate de la partea cea mai slabă să nu crape, adecă să nu să rupă prin greutatea lor proprie.

B) *Dimensiuni*: a) Grosimi: 24 m/m la marginea subţire, b) Lăţimi: la capătul ingust măsurat însă pe partea lată, lăturoaiele (marginele) trebuesc să fie de minimum 12 cm. lăţime.

c) Lungimi: 60% dela 3.80, 4.00, 4.75, 5.00. 5.70, 6.00.

30% 3.00, 2.50, 2.00.

10% 1.50. 1.25.

Preţul. Se socoteşte pro metru liniar.

In 1921 se plătia 0.50 bani m. liniar încărcat vagon in gara *Topliţa.* — Azi în 1925 se plăteşte 1.60 până la 2 lei m. liniar.

Alte întrebuinţări. Ţăranii le întrebuinţează pe cele de 18 m/m pentru garduri (împrejmuiri), acoperişuri de grajduri, magazii, astereală etc.

Transport pe c. f. r. Se obişnueşte ca pe scrisoarea de trăsură să se scrie următoarele:

Lăturoaie necesare scopurilor miniere, şi anume scânduri cu margini cojite, maximum până la 7 m. lungime (categoria F4).

Intrucât se bucură de un tarif mic de transport pe C. F. R.

Capacitatea. Intr'un vagon de 10.000 kgr. încap cam 5600 până la 6000 m. liniari echivalând cu 20 m. c. căci materialul e uscat deci valoarea ar fi de *11.200—12.000* lei socotit pe 2 lei metru liniar, sau 8960—9600 lei socotit pe 1.60 metru liniar.

Rentabilitatea. La aceasta marfă nu se prea câştigă aproape nimic de fabricele care sunt la o depărtare mare de staţia C. F. R. căci nu le rentează a le transporta preferând fie de a le da foc fie de a le vinde pe preţ redus sătenilor din localitate astfel că pentru fabricele care au norocul de a fi în imediata apropiere de o staţie de C. F. R. constitue o rentabilitate apreciabilă.

Taxa de export azi pentru lăturoaie este de 45 lei de m. c. sau 900 lei de vagon.

Dar, probabil că vameşii noştri or fi observat la frontieră, că lăturoaiele (marginele) aşa cum le-am descris, trec poate peste dimensiunile descrise mai sus, atât ca grosimi cât şi ca lăţime.

Adică în loc să fie lăturoaie, provenite din margini, adică să aibă o *parte convexă* sau *semi convexă*, cum se obişnueşte, ar fi fost piese provenind chiar din miezul lemnului, adică că deşi având cele 2 feţe plane (pe lat) dar marginele (în grosime) presentând o prea puţină convexitate, astfel că de fapt ar putea fi considerate ca adevărate scânduri, dacă s'ar trece marginele la circulare în străinătate.

Sau, s'ar mai putea transporta o parte din lemnul provenit din bulzi aşa cum cade dela ferestrău adică cele 2—3—4 scânduri de pe margini laterale, care de fapt la cele margini (grosimi) sunt prea puţin convexe — şi care uşor s'ar putea transforma în scânduri în străinătate de tâmplari, ca marfă pentru tâmplărie (tischlerein vaare).

Aşa ca conclusie:

1. A nu se permite pentru lăturoaie la export lăţimi peste 12 cm. la capătul îngust şi grosimi peste 24 m/m la marginea subţire.

2. Acest material să provină numai din cele *2 prime mar-*

gîni laterale ce se aruncă de la dreapta şi stânga buştenilor din gatere.

3. Să se declare exact pe scrisoarea de expediţie numele staţiei de descărcare pentru care mine din Ungaria, se tranportă.

4. Să se trimită mostre la toate gările de frontieră.

5. Intrucât diferenţa de taxare este de circa 2000 lei vagon, între taxa pentru m. c. de cherestea şi taxa p. m. c. de lăturoaie, deci pentru circa 300 vagoane ar fi de 600.000 lei, se necesită o descindere la depozitele fabricelor de pe Valea Mureş, dela Reghinul săsesc care au revizat comisia superioară vamală cât şi minele dela Petroşani, spre a se constata exact pe teren realitatea, adică dacă marginele (lăturoaiele) sunt exact la fel pentru ca fiscal să nu fie păgubit cu cei 600.000 lei.

EXPORTUL LEMNULUI IN 1924

Dăm aci în extenso, deoparte cantităţile de lemn exportate în luna Decembrie 1924 şi în altă parte lemnul exportat în intreg anul 1924.

Din analiza lemnului de cherestea constatăm cu ingrijorare că, în 1924 s'a exportat:

	73112	vagoane	scânduri
	14853	„	cioplitură
	5202	„	trunchiuri de brad
total	93177	vagoane	

Ţinând seama că posibilitatea normală de export a cherestelei de brad în urma micşorărei suprafeţelor de reşinoase din cauza exproprierilor recente, e sub 50.000 vagoane, înţelegem bine că am exportat în plus 43177 vagon ceiace e foarte semnificativ.

In 1923 am exportat:

	78287	vagoane	scânduri
	8691	„	cioplitură
	9182	„	buşteni
total	96160	vagoane	

Deci în 1923 am exportat în plus 46160 vagoane de cherestea. — Anul 1923, represintă amplitutidinea cea mai înaltă pe diagrame de export a lemnului de cherestea, din câte cunoaştem din istoria exportului nostru.

Cazul fiind foarte grav pentru existenţa pădurilor României, l'am adus formal la cunoştinţa D-lui A-dtor al casei pădurilor, în calitatea mea oficială de membru în comisia Superioară vamală de import şi export.

D-l Ad-tor a avizat onor Consiliu Tecnic al Casei Pădurilor spre a lua măsurile în consecinţă, adică de a fi mai stricţi în acordarea posibilităţilor de exploatat anual în pădurile de reşinoase.

LEMNARIE exportată în luna Decembrie 1924

ȚARI		Lemne de foc de orice fel	Trunchiuri de brad	Trunchiuri de stejar	Lemne de construcție de stejar	Lemne de construcție din esență foioasă	Nuele și haraci	Scânduri din esențe rășinoase	Alte lemne rășinoase	Doage de stejar	Traverse de stejar	TOTAL
		Tone	m³	TONE								
Austria		—	—	—	—	44	—	136	1	—	—	181
Algeria		—	—	—	—	—	—	1.424	—	—	—	1.424
Anglia		—	—	—	—	—	—	9.728	—	—	—	9.728
Belgia		—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1
Bulgaria		740	—	—	—	184	—	4.100	4.026	—	—	9.050
Ceho-Slovacia		5.059	—	—	11	118	7	554	0	—	—	5.749
Egipt		—	—	—	—	301	—	11.362	30	—	—	11.693
Elveția		—	—	—	—	—	—	54	—	—	—	54
Franța		—	—	—	—	—	—	13.068	—	—	—	13.068
Grecia		—	—	—	—	1.258	—	23.991	2.498	—	—	27.747
Germania		—	—	—	—	—	—	367	—	—	—	367
Italia		—	—	—	—	119	—	10.401	—	—	—	10.520
Iugo-Slavia		11.596	—	—	—	40	—	187	384	—	—	12.207
Olanda		—	—	—	—	—	—	908	—	—	—	908
Palestina		—	—	—	—	—	—	3.423	—	—	—	3.423
Polonia		1.225	—	—	—	88	—	238	—	—	—	1.551
Turcia		—	—	—	—	62	—	593	21	—	—	676
Ungaria		121.842	199	—	948	1.563	18	7.855	3.341	—	—	135.667
Alte țări		11	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11
Decembrie 1924	Total cantități	140.473	199	—	959	3.777	25	88.390	10.301	—	—	244.025
	Total valori în mii de lei	66.338	185	—	3835	8.318	48	296.448	18.585	—	—	393.757
Decembrie 1923	Total cantități	114 053	7.020	—	1	1.614	—	60.866	9.453	—	—	189 497
	Total valori în mii de lei	47.241	3.606	—	2	2.851	—	177.069	10.900	—	—	241.669

La total m³ au fost transformați în kg. — 1 m³ = 500 kg.

LEMNARIE exportată în 1924, repartizată pe luni

LUNILE		Lemne de foc de orice fel	Trunchiuri de brad	Trunchiuri de stejar	Lemne de construcție de stejar	Lemne de construcție din esență foioasă	Nuele și haraci	Scânduri din esență rășinoase	Alte lemne rășinoase	Doage de stejar	Traverse de stejar	Total
		Tone	m³	TONE								
Ianuarie 1924	Total cantități . . .	79.141	1.988	—	—	585	2	19 540	5.399	—	15	105.676
	Total valori in mii de lei	33.127	1 262	—	—	829	2	56.415	7 769	—	17	99.421
Fevruarie 1924	Total cantități . .	86.133	705	—	—	1.081	31	12.073	4.774	—	—	104.444
	Total valori in mii de lei	40.881	514	—	—	1.460	38	25.719	8.592	—	—	77.204
Martie 1924	Total cantități . .	108.415	2.179	—	45	2.215	83	39 883	11.443	—	—	163.173
	Total valori in mii de lei	48.300	1 484	—	135	3.068	93	113 456	21.340	—	—	187.876
Aprilie 1924	Total cantități . .	72 948	3 028	—	311	4.149	22	63.923	9.387	—	-	152.254
	Total valori in mii de lei	31.233	2 246	—	622	7.718	28	204 576	17.262	—	—	263 685
Mai 1924	Total cantități . .	99.012	7.114	—	707	4 273	281	73.884	12 503	—	—	194.217
	Total valori in mii de lei	40.939	3.803	—	1067	8 266	129	252.831	23.359	—	—	330.394
Iunie 1924	Total cantități . . .	131 632	11 490	—	676	2.633	125	64.614	23.672	—	—	229.097
	Total valori in mii de lei	54 856	6 048	—	1615	3.864	36	212 059	44.290	—	—	322 768
Iulie 1924	Total cantități . .	176.554	11.447	—	185	3 455	161	84.276	16.411	—	—	286.766
	Total valori in mii de lei	77.200	6 165	—	357	6 589	42	271 231	31.379	—	—	392.963
August 1924	Total cantități . .	186 601	4.957	—	171	1.068	45	68.205	16.742	—	165	275.476
	Total valori in mii de lei	87 264	2 576	—	684	1.523	14	226 449	30 719	—	255	349.484
Septem. 1924	Total cantități. . .	169 697	5 114	—	258	2 413	28	79.255	18.030	—	—	272.208
	Total valori in mii de lei	84 516	2.574	—	1032	5.370	11	278.050	35.490	—	—	407 043

(Urmarea in pag. 533)

Octom. 1924	Total cantităţi . . .	141.462	1.714	—	295	2.629	5	73.109	10.975	—	—	229.332
	Total valori in mii de lei	72.808	892	-	1181	5.761	4	243 024	19.578	—	—	343.248
Noemb. 1924	Total cantităţi . . .	118,931	2 094	—	243	3.431	30	63.973	8.928	—	—	196.583
	Total valori in mii de lei	55.345	1.162	—	973	8.419	24	217.119	15 589	—	—	298 631
Decemb. 1924	Total cantităţi . .	140 473	199	—	959	3.777	25	88.390	10 301	—	—	244.025
	Total valori in mii de lei	66 338	185	—	3835	8.318	48	296.448	18.585	—	—	393.757
Ian.-Decemb. 1923	Total cantităţi. . .	1.510 999	52.029	—	3850	31.709	838	731.125	148 535	—	180	2.453.251
	Total valori in mii de lei	692 807	28.911	-	11.501	61.185	469	2 397.377	273.952	—	272	3 466 474
Ian.-Decemb	Total cantităţi . .	1.156 792	91.827	—	9126	12.670	83	782.874	86.916	—	—	2.094.374
	Total valori in mii de lei	477 152	36.765	—	26.316	22.448	78	1.961.842	117.679	—	—	2.642.280

VIITORUL PADURILOR DE FAG

In desele mele voiajuri în ţară constat cu satisfacţie că fagului a început a i se da o atenţie deosebită, mai ales fagului crescut în condiţii excelente, cu creştere regulată, şi nu prea bătrân.

S'a amenajat o mulţime de fabrici în toată ţara pentru debitat fagul în scânduri, pentru export.

Azi la Galaţi se vinde cu 4000 lei mc. de scânduri cls I fob (încărcat în vapor) şi cu 2600 lei mc. scândurile de cls II.

Randementul scândurilor de fag este de $45^{0}/_{0}$, maximum la care s'a ajuns până acum. Poate din această cauză azi nu se mai fac traverse de fag pentru C. F. R. Cu toate că traversele de fag injectate cu creuzot ar putea dura maximum 16 ani, pe când traversele de stejar durează 9—10 ani.

CONSERVAREA PADURILOR DE STEJAR

Din cauza taxelor mari de export puse de comisia superioară vamală atât asupra lemnului brut cât şi fasonat (1500 lei de m c. pentru lemn fasonat în scânduri şi 1000 lei de m. c. pentru lemn brut în trunchiu), constatăm că: *a*) în 1923 şi 1924 nu s'a exportat niciun vagon de trunchi de stejar. *b*) nici un vagon de doage de stejar şi *c*) s'a exportat numai 27 vagoane de traverse în 1923 şi 18 vagoane în 1924, precum şi 912 vagoane de lemne de construcţie lucrate din topor, 923 şi 385 vagoane în 1924.

Ceia ce a contribuit ca să ne protejem stejarul, de care avem atâta nevoe în ţară şi care s'a împuţinat chiar pe continent. A fost o politică serioasă, iar cifrele de mai sus sunt eloquente.

NU SE MAI FAC TRAVERSE DE STEJAR

Din causa împuţinărei pădurilor de stejar, lemnul de stejar la tulpină s'a scumpit şi se va mai scumpi încă.

Braţele de muncă, de asemenea sunt costisitoare.

Transporturile din pădure la staţiile de C. F. R. prea costisitore iar procentele mari pe care le iau băncile (20—25%) complectează această diagramă.

Iată ce am constat în diverse păduri, că ar costa o traversă normală de 2 m. 70.

a)	65 lei...	costul lemnului reperat la mc de lemne din picioare
b)	25 „	manopera
c)	25 „	transportul cu căruţa
d)	8 „	chiria depozitului, stivuitul, personalul de pază
e)	9 „	Drumuri şi reparaţii. (în gara de recepţie
f)	20 „	personalul Ad-tiv, imposite
	152	
	30	procente 20 %

total 182 lei fără beneficiul antreprenorului.

Or, Statul (Direcţia CFR) nu oferă de cât cel mult 110 lei de bucată, şi cum şi plata se face anevoie, înţelegem cauza că nu se fac traverse suficiente pentru CFR.

Se impune totuşi a se găsi o soluţie, fie de a se pune în funcţie cele 3 fabrici de creuzotat fagul ce există azi în ţări, fie de a se exploata în regie de Casa Pădurilor pădurile de stejar ale Statului afectate pentru traverse CFR. predând Direcţiei C. F. R. traversele loco pădurea contra plăţei. Prin aceasta ar elimina atâţea samsari şi intermediari străini. Transportul dela pădure la Staţia de CFR, urmând a se face în regie de Direcţia C. F. R. cu autocamioane sau căruţe ţărăneşti—Statul să nu mai dea direcţ. C. F. R. nimic căci s'a dovedit că C. F. R. lucrează în mare majoritate numai cu antreprenori străini.

Spesele de descărcare și încărcare a lemnului de cherestea în vagoanele CFR

a) Pentru legatul scândurilor în un vagon de 10000 kgr. dacă se leagă într'un rând (picior) se utilisează $1\,^3/_4$ — 2 kgr sârmă iar dacă se leagă în 2 rânduri (picioare) se utilisează 2 kgr sârmă. 1 Kgr sârmă costă 24 lei, deci 3 kgr. lei. . .	72.—
b) 0.600 Kgr cuie (de 0.12 m. și 0.09 m.) a 24 lei. .	14.50
c) 6 bucăți scânduri de 4-5 m lungime și 0. 15 lățime, 0.024 grosime, pentru contrafișe. . .	48.00
d) văpsea $^1/_{10}$ Kgr a 50 lei Kgr.	5.—
e) descărcatul din vagoanele industriale a 11 lei de mc	220 —
f) încărcatul în vagoanele Statului	220 —
g) Spesele șefului depozit, paznici, diverse . . .	160 —
h) chiria lotului către CFR.	— 45
Total.	784.50

adică 39 lei de mc. costă încărcatul de m. c. în vagoane. Intr'un vagon al CFR de 10000 Kgr, cherestea verde, intră 19.500-20 mc. pe când cherestea uscată 21 m. — 21,500 mc. Deci o diferență de volum de 1. m 500, ceia ce joacă un rol important când azi un vagon de 10000 Kgr conținând 20 mc. costă dela Toplița la Galați 305 lei de mc. deci resultă o economie de 457 lei la vagon dacă expediem marfa uscată.

Spesele manipulărei lemnului la pădurea Valea Seacă, județul Ciuc.

I.

1. Tăiatul, curmatul, cojitul și învârtit .	33	lei m.c. brut.
2. Corhănit	61	„ „
3. Ulucărit	25	„ „
4. Amortizarea ulucului.	10	„ „
Total în tason .	159	lei m.c.
5. Incărcatul în vagoane	18	„ „
6. Transp. pe c. f. industrial	12	„ „
7. Personalul pădurei	18	„ „
8. Descărcatul din vagon	6	„ „
Total la gara Valea Seacă .	183	lei m.c.
procent 20%	37	„ „
Total .	220	lei gata de plutit

	Report . .	220 lei
Facerea plutelor	15 lei m.c.	
Plutitul până la Piatra N.	60 „ „	
	75 lei m.c.	
procent $20^{0}/_{0}$	15 „ „	= 90 „
	Total 310 lei la P. N.	

II.

Manipularea în fabrică.

Manipularea până la fabrică . , . .	183 lei m.c.
Retezatul	12 „ „
Sortat la rampe , ...	4 „ „
	196 lei m c.
Fabricarea brută (lucrătorii)	40 „ „
	236 lei m. c.
Stivuitul în Stive.	6.50 lei m.c.
Total	. 242.50 lei m.c.

deci un m.c. fasonat ar costa 485 lei socotind randament de $50^{0}/_{0}$ adică aproximativ 500 lei la fabrică, fără costul lemnului din picioare, amortizarea fabricei, materiale, procent etc.

Nivelarea taxelor de transport pe C. F. R. pentru cheresteaua destinată exportului în raport cu tariful altor ţări.

Dela 1 Mai 1925, s'a sporit tariful de transport pe C. F. R. cu $30^{0}/_{0}$.

Cum aproape toate fabricele de cherestea din România-Mare se bucură de reducerea de transport de $45^{0}/_{0}$ pe C. F. R. conf. art. 4 din avantagele legii pentru incurajarea industriei naţionale, cu clausa prevăzută dela art. 5, că fabricele se vor bucura de foloasele legii, dacă vor exporta o pătrime din producţia lor anuală.

Cum de fapt peste $80^{0}/_{0}$ din produsul fabricelor noastre de destinat exportului în loc de $25^{0}/_{0}$ cum spune art. 5 din lege, din cauză că lemnul destinat exportului fiind de calitate mai bună e şi mai scump.

Statul (C. F. R.) a fost indreptăţit a nivela preţurile de transport pe C. F. R. exact la fel cu ale statelor vecine şi similare (Austria, Cehoslovacia, Italia).

Căci

In *Italia* se plăteşte azi pe C. F. I. pentru un vagon de cherestea de 10.000 kgr.

pentru	50 km.	Lei	1400
„	100 „	„	2490
„	300 „	„	5820
„	500 „	„	8280
„	700 „	„	10590

In Cehoslovacia, se plăteşte:

pentru	50 km.	Lei	2070
„	100 „	„	3150
„	300 „	„	5620
„	500 „	„	7680
„	600 „	„	9810

In Austria, se plăteşte:

pentru	50 km.	Lei	1410
„	100 „	„	2280
„	300 „	„	5430
„	500 „	„	6720
„	700 „	„	8680

Iar acum la noi în *România*, dela 1 Mai 1925, se plăteşte:

pentru	50 km.	Lei	1999
„	100 „	„	2925
„	300 „	„	5559
„	500 „	„	7629
„	700 „	„	10257

Comparând cifrele de mai sus, constatăm că de abia azi C. F. R. a putut ajunge treptat, treptat la tarife simulare celor străine tocmai contrar de cele ce referă *„Monitorul Forestier"*.

Rog călduros pe colegi — ingineri silvici — ca în studiul estimaţiei pădurilor, — să ţină seama de aceste noi tarife de transport pe C. F. R.

Exportul lemnului din pădurile României, dela 1919—1924.

Imediat după răsboi, ochii multor societăţi şi capitalişti au fost îndreptate către exploatarea pădurilor noastre, una din bogăţiile naturale, care trebuiesc amenajate, conservate şi exploatate cu chibzuinţă, dacă nu dorim a le epuiza înainte de vreme. Urmărind în ordine cronologică, dela 1919—1924, atât ca volum cât şi ca valori, vedem că exportul lemnului nostru brut a mers din ce în ce crescendo, trecând peste limita normală de export de care sunt capabile pădurile noastre.

Dăm aci în mod schematic de o camdată exportul lemnului brut şi semi fabricat, rămânând ca în numărul viitor, să dăm şi a lemnului fabricat.

A. *Lemne de foc.*

					Lei
S'a exportat în	1919 . .	1.454	vagoane	valorând	1.164.000
	1920 . .	2.311	„	„	3.468.000
	1921 . .	38.140	„	„	110.607.000
	1922 . .	117.202	„	„	480.532.000
	1923 . .	115.679	„	„	477.152.000
	1924 . .	151.099	„	„	692.807.000
	Total. . .	425.885	vagoane		1.765.730.000

Deci în 6 ani am exportat 425.885 vagoane lemne de foc, care au valorat *1.765.730.000 lei.*

B. *Trunchiuri de brad.*

					Lei
S'a exportat în	1919 . . .	230	vagoane	volorând	446.000
	1920 . . .	113	„	„	682.000
	1921 . . .	2.250	„	„	14.399.000
	1922 . . .	3.633	„	„	28.706.000
	1923 . . .	9.182	„	„	36.765.000
	1924 . . .	5.202	„	„	28.911.000
	Total. . .	20.610	vagoane		109.909.000

C. *Trunchiuri de stejar.*

S'a exportat în 1922 . . . . 1 vagon în valoare de lei 22,000

D. *Trunchiuri de fag.*

Sa exportat în	1921 . . .	1 vagon	în valoare de lei	7.000
	1922 . . .	9 vagoane	„ „ „ „	67,000
	Total. . .	10 vagoane	lei	74.000

E. *Trunchiuri de nuc.*

S'a exportat în 1922 . . . 9 vagoane în valoare de lei 696.000

F. *Trunchiuri de ulm, pichipin şi alţi copaci.*

S'a exportat în	1921 . .	63 vagoane	în valoare de lei	453.000
	1922 . .	219	„ „ „ „ „	1.773.000
	Total. . .	282 vagoane	lei	2.226.000

H. *Lemne de construcţie de stejar, lucrate din topor sau cu ferăstrăul.*

S'a exportat în	1920 . .	36	vagoane,	valorând	lei	612.000
	1921 . .	$^{1}/_{2}$	„	„	„	18.000
	1922 . .	16	„	„	„	948.000
	1923 . .	912	„	„	„	26.316.000
	1924 . .	385	„	„	„	11.501.000
	Total. . .	1350	vegoane		lei	39.395.000

H. *Lemn de construcţie din alte esenţe foioase lucrate din topor sau ferăstrău.*

S'a exportat în	1920 . .	43	vagoane,	valorând	lei	559.000
	1921 . .	417	„	„	„	7.517.000
	1922 . .	1285	„	„	„	26.352.000
	1923 . .	1267	„	„	„	22 448.000
	1924 . .	3170	„	„	„	61.185.000
	Total. . .	6182	vagoane		lei	118 061.000

I. *Nuele şi haragi de vie.*

S'a exportat în	1921 . .	6	vagoane,	valorând	lei	68.000
	1922 . .	86	„	„	„	912.000
	1923 . .	8	„	„	„	78.000
	1924 . .	83	„	„	„	469.000
	Total. . .	183	vagoane		lei	1.227.000

J. *Scânduri de reşinoase.*

S'a exportat în	1919 . .	533	vagoane valorând lei	3.203.000
	1920 . .	6022	„ „ „	103.579.000
	1921 . .	14407	„ „ „	295.346.000
	1922 . .	63773	„ „ „	1.785.651.000
	1923 . .	78287	„ „ „	1.961.842.000
	1924 . .	73112	„ „ „	2.397.377.000
	Total. . .	236144	vagoane	lei 6.546.998.000

K. *Ciopliluri de brad.*

S'a exportat în	1919 . .	14	vagoane valorând lei	92.000
	1920 . .	435	„ „ „	7.193.000
	1921 . .	1022	„ „ „	19.947.000
	1922 . .	7946	„ „ „	202.627.000
	1923 . .	8691	„ „ „	117.679.000
	1924 . .	14853	“ „ „	273.952.000
	Total. . .	32961	vagoane	lei 621.490.000

L. *Doage de stejar.*

S'a exportat în 1921 . . . . . un vagon valorând lei 32.000

M. *Doage de fag.*

S'a exportat în 1922 . . . . . 3 vagoane valorând lei 46 000

N. *Traverse de stejar.*

S'a exportat în 1924 . . . , 18 vagoane valorând lei 272.000

O. *Traverse de fag.*

S'a exportat în	1921 . .	93	vagoane, valorând lei	1,585.000
	1922 . .	371	„ „ „	6.716.000
	Total .	464	„ „ „	8.301.000

P. *Traverse din alte esenţe foioase.*

S'a exportat în	1921 . .	110	vagoane valorând lei	7.369.000
	1922 . .	29	„ „ „	662.000
	Total .	139	„ „	lei 8.031.000

Q. *Lemne de construcție de stejar, date la rindea.*

S'a exportat în 1922 . . 22 vagoane valorând lei 1.074.000

R. — *Lemne de construcție date la rindea, de alte esențe.*

S'a exportat în	1921 . .	31	vagoane valorând lei	732.000
	1922 . .	25	„ „ „	645.000
	Total . .	56	„ „ „	1,377.000

S. *Lemne de construcție de brad, date la rindea.*

S'a exportat în	1920 . .	$^{1}/_{4}$	vagoane valorând lei	3.000
	1921 . .	122	„ „ „	3.929.000
	1922 . .	365	„ „ „	13.461.000
	Total . .	487	„ „ „	27.393.000

Din analiza acestor cifre se poate vedea clar că :

a) Stejarul aproape e oprit la export, — grație patriotismului inginerilor silvici din comisia vamală.

b) Fagul a început a fi căutat la export ca lemn de foc și ca scânduri abasite.

c) Lemnul de cherestea, ocupă locul cel mai inalt pe scara exportului, depășind posibilitatea de export cu $^{2}/_{3}$ peste normal, ceia ce e foarte ingrijitor pentru soarta pădurilor de reșinoase.

Concluzii.

1. Se impune fixarea cantităței de exportat anual a lemnului de cherestea și cioplitură la cel mult 50.000 vagoane.

2. Incurajarea industriei fagului, care a luat un avânt, protejându-l la export.

3. Incurajarea industriei și derivatelor lemnului pentru a nu exporta lemn brut și semifabricat (cherestea) de cât în anumite limite.

Pădurile fiind considerate de unii ca și *o mină* care e supusă, treptat, peirei, din cauza mișcărilor sociale trebuie a reacționa puternic, în sensul a limita exploatările și implicit exportul cu un ceas mai de vreme și activa reimpăduririle în munți.

O industrie prea mare a lemnului semifabricat, adică prea multe fabrici de cherestea, constitue o nenorocire permanentă pentru o ţară.

Lozinca viitorului să fie:

Fabricile să fie în funcţie de păduri;

iar nu pădurile în funcţie de fabrici cum din nenorocire s'a practicat până azi.

CRONICA COMERCIALA A LEMNULUI

Situaţia Pieţei pe luna Iunie 1925

In ţară

Trustul „Acordo" ce cuprinde pe toţi marii fabricanţi, reuşeşte să menţină preţurile, totuşi micii fabricanţi, care nu fac parte din trust, fac unele reduceri de preţuri de mică importanţă însă şi aceasta din lipsa mare de numerar.

In ţară şi în special în Capitală se observă o activitate mai vie întru cât se construesc câteva clădiri mai mari.

Preţurile sunt următoarele:

Scânduri de astereală pro M. C. a lei 1300—1350.

Scânduri de cofrage pro M. C. a lei 1400—1500.

Căpriori şi grindărie pro M. C. a lei 1750—1800.

Şipcărie scurtă pro M. C. a lei 1200—1250.

Tâmplărie de prima calitate pro M. C. a lei 2100—2200.

In export

Situaţia am putea zice că s'a îmbunătăţit. Cumpărături mai importante sunt tot Alexandria, Grecia, Siria, Franţa, Palestina şi Anglia.

Ofertele din Franţa din cauza cursului scăzut al francului, diferă totuşi de preţurile cerute de către producătorii noştri.

Cumpărătorii din Grecia care au ezitat a admite preţurile noastre întru cât le-au sosit multe cantităţi în timpul ernei, în ultimul timp au făcut cumpărături mari.

Preţurile au rămas cam stabilite în jurul cifrei de sh. 48 pentru marfă de Alexandria şi 52 sh. pentru marfă de Grecia Fob.

Cantitatea de material disponibil în luna trecută în docurile Galaţi s'a evaluat la ca. 15.000 vag. 10 t.

Ca şi înainte cel mai mare debuşeu al nostru este tot Orientul.

Cifra generală a exportului de lemnărie este următoarea:

S'au exportat în Ianuarie: 226 milioane 759.869 kgr.

S'au exportat în Februarie: 122.759.608 kgr.

S'au exportat în Martie: 129.389.908 kgr. *Adică în Total:* 478.906.385 kgr. cu o valoare de 1.241.694.446 lei.

Pentru lunile Aprilie şi Maiu exportul este de peste 13000 vagoane cherestea lunar, cifrele totale nefiind însă calculate. In Iunie exportul a fost încă mai intens. Aceasta tinde la falimentul pădurilor de brad.

Lemnul de rezonanță va fi oprit la export

S'a pus bazele aviației române.

S'a decis ca toate aeroplanele necesare aviației române să se fabrice în țară.

Fabricarea avioanelor va necesita în primul rând lemn de rezonanță.

Ministerul de Răsboi, a intervenit de curând pe lângă Casa Pădurilor în sensul de a se opri exportul lemnului de rezonanță din România.

Comisia superioară vamală de import şi export, va aviza.

Dat fiind impuținarea pădurilor noastre de reşinoase şi deci implicit şi a lemnului de rezonanță, apelul Ministerului de Răsboiu, e venit la timp.

S'a abuzat prea mult în România cu exportul lemnului nostru de rezonanță, care a trecut de decenii granițele alimentând atâtea industrii străine.

Pentru obținerea arborilor apți pentru lemn de rezonanță, ni s'au brăcuit multe din pădurile de reşinoase, de atâția străini, prin acel sistem al *cercătorilor* de până acum, cât şi al țăranilor noştri care pentru alegerea arborilor de draniță (şindrilă) ne-au ciopârțit brazii cei mai frumoşi, până îşi alegeau un brad de draniță, cauză care contribuie la micşorerea în procent a calității lemnului nostru de cherestea.

Prin oprirea la export a lemnului de rezonanță, lemn care s'a împuținat foarte apreciabil chiar în Europa, pe lângă că aviația română va fi îndestulată anual cu stokul necesar, dar subsemnatul preconisează cu acest prilej *înființarea unei fabrici de piane în România,* în loc să mai fim tributari în străinătate, ca până acum, care cu materialul nostru românesc, încurajăm desvoltarea industriei altor state.

Sunt începuturi sănătoase de politică vamală forestieră, pe care cu drag le aduc la cunoştinţa camarazilor forestieri, de a fi atenţi de aci înainte atât cu lemnul de rezonanţă cât şi cu cel de draniţă în special care ar trebui fabricată în viitor numai din resturi (cioate) pentru a nu ni se mai ataca (cerca) arborii din picioare.

S'a interziz încărcarea talaşului destinat exportului

Incărcarea de talaş, destinat exportului a fost cu desăvârşire interzisă de direcţiunea generală a c. f. r.

Toate staţiunile din ţară au fost încunoştinţate că asemenea transporturi să nu se mai primească pe viitor pentru înscriere şi încărcare — iar poziţiunile înscrise să fie anulate.

Staţiunile de frontieră vor controla riguros executarea acestei dispoziţiuni şi vor opri pe loc toate vagoanele încărcate cu talaş raportând telegrafic fiecare caz în parte pentru ca direcţiunea generală să dea la timp ordine de dirijare a vagoanelor.

In rapoartele telegrafice se vor menţiona şi staţiunile de încărcare.

•

Consiliul superior economic în şedinţa de Marţi 7 Iulie a. c. a aprobat exportul lemnului de tei, plop, carpen, fag, urmând ca comisia superioară vamală de import şi export să fixeze taxele.

Intrucât teiul şi plopul s'a cam impuţinat în ţara românească şi e cerut de cele 3 fabrici de chibrituri, discuţiile vor fi f. animate în comisia superioară vamală.

Deasemenea şi atenţia ce se dă azi fagului aburit la export, va forma obiectul unei discuţiuni cu caracter de încurajarea industriei fagului, care până acum a fost destinat numai pentru lemn de foc.

M. P Florescu
Inginer inspector silvici,
Membru in comisia Superioară vamală
de import şi export.

„SADIREA ARBORILOR" LA HUŞI

La 2 Aprilie a. c. ziua „Sădirei arborilor" a fost sărbătorită în tot cuprinsul Ocolului Silvic Costeşti, atât la sate cât şi în capitala judeţului.

Incă din dimineaţă Huşul liniştit, patriarhal, îmbrăcase haina de sărbătoare. Copii de şcoală — fetele cu flori în mână iar băeţii cu câte un puet — mulţi îmbrăcaţi în frumosul costum naţional, se grăbeau să ajungă mai repede la şcoală ca de aci în frunte cu profesorii să vie la locul destinat de oficialitate pentru Sărbătorirea zilei.

In curtea liceului Cuza Vodă era mare de capete, cum numai la Sărbători mari Naţionale se poate vedea! Se adunaseră aci: 4 şcoli primare de băeţi, 4 şcoli primare de fete, liceul de băeţi Cuza Vodă, liceul de fete Elena Doamna, seminarul teologic, scoala normală, scoala profesională, scoala de Viticultură, Scoala de meserii, orfelinatele ortodox şi catolic, batalionul 3-lea din reg. 25 Inf. în frunte cu comandantul şi ofiţerii, şefii tuturor autorităţilor civile şi eclesiastice, membrii Corpului profesoral secundar, normal şi primar, domni şi doamne din Societatea aleasă a oraşului etc. etc.

La ora 11 un Sobor de 5 preoţi în frunte cu Protoereul judeţului, Sf. S. Pr. Hagiu, oficiază un „tedeum" şi slujba „Sfinţirei arborelui". A fost impresionant momentul când gorniştii batalionului cântând „Pentru rugăciune" Protoereul făcând semnul Sf. cruci cu un puet de stejar, a cerut binecuvântarea Dumnezeiască pentru rodul pământului strămoşesc, împodobit cu codrii falnici.

După serviciul divin, cel ce scrie aceste rânduri, a rostit în faţa numeroasei asistenţe o cuvântare ocazională, al cărei cuprins în rezumat îl dăm mai jos:

Sărbătorirea zilei „Sădirea arborilor" urmăreşte un întreit scop: *Un scop moral* şi *social*, cultivând în inimele vlăstarelor tinere, încă de când sunt pe băncile şcoalei, dragostea de natură, de frumosul natural. Natura este isvorul nesecat al adevărului, frumosului şi binelui; la căldura isvorâtă din aceşti factori de energie socială trebuesc făurite caracterele acelora ce vor fi cetăţenii luminaţi de mâine. *Un scop economic*, arătându-se tuturora cari sunt consecințele funeste ale distrugerei pădurilor. Căci, ce este o agricultură fără păduri? Ce este o societate fără materia primă lemnul? In ce se transformă frumosul și binecuvântatul pământ al națiunei prin despădurirea munților, a basinelor râurilor, a coastelor erozive, a terenurilor pur forestiere? In zilele noastre se duce „urbi et orbi" un răsboi de distrugere contra pădurilor țărei, căci ce sunt societățile streine de neam și de sânge care transformă în arginți, în lux și desfrâu, podoaba munților noștri, ce sunt islazurile Comunale făcute din păduri, ce sunt pădurile comunale din ultimul timp? Sunt mașini infernale de distrugere ale vieței noastre naționale. Sărbătorind arborele și pădurea, se arată generației noastre că e timpul să ne oprim în drumul distrugerei, iar tineretului că, mâine, — ca cetățeni adevărați care își iubesc țara — au datoria să repare greșelele trecutului, să împădurească, să reîmpădurească, să redea arborelui și pădurei locul ce li se cuvine în economia naturei.

Un scop educativ național, căci cultivă în sufletele tinere iubirea de pământul strămoșesc, care numai așa, împodobit cu arbori și păduri, poate fi mai atractiv, mai plăcut, înlesnind o viață mai ușoară, mai sănătoasă, se desvoltă în sufletul tineretului respectul pentru trecut și grija pentru viitor. Generația tânără se poate asemui unui arbore în plină creștere, ce-și are rădăcinele puternic și adânc înfipte în trecutul glorios al neamului, trunchiul drept, normal crescut și cu tendințe de o normală creștere, nefiindu-i viciată această creștere de forțele protivnice ale actualităței sociale și coroana puternic desvoltată își aspiră hrana sufletească din Ideal. Lumina progresului, razele binefăcătoare ale culturei, atmosfera curată a unei societăți condusă de legi bune, libertate și democrație științific organizată, curentul de aer răcoritor adus de o morală ce se reazemă pe bine, adevăr, și frumos, iată elementele spațiului învăluitor al coronamentului acestui arbore social și național. Să ne legăm în fața Sf. Cruci ce ne înalță sufletul către Cel atot puternic, că vom iubi și respecta pădurea ca să putem lăsa moștenire celor ce vor veni după noi pe lângă o Românie întregită, și o Românie frumoasă, bogată, stăpână pe destinele ei economice după cum stăpână a fost pe destinele ei naționale.

După cuvântarea subsemnatului, un elev din clasa VIII-a a Seminarului Teologic într'o frumoasă perorație a arătat legătura indisolubilă a codrilor țărei cu istoria neamului dealungul veacurilor trecute și prin cuvinte pline de avânt a arătat cât de scumpă trebue să ne fie pădurea căci „Codru-i frate cu Românul" ; închee cerând ca Sărbătoarea „Sădirea arborilor" să fie decretată legală, alăturea cu celelalte sărbători naționale.

D-l C. Hogaș, Directorul școalei de Viticultură, într'o clară și popularizatoare expunere, a arătat ce condițiuni trebue să îndeplinească un puet ca să fie bun de plantat, cum să se facă plantarea ca să avem o reușită sigură ; a exemplificat expunerea plantând D-sa un puet în fața asistenței.

După terminarea serbărei s'a procedat la plantarea pueților, fiecare școală plantându-și pueții dați de Ocol din pădurea Huși-Crețești. Școala Normală a plantat 800 pueți pe terenul unde se va ridice noul local al școalei, cimentându-se astfel o legătură neperitoare între școală și elevi, prin arborii plantați.

In urma apelului făcut de subsemnatul către Revizoratul și Prefectura județului, apel la care ni s'a răspuns cu multă căldură prin măsurile luate, fapt pentru care pe această cale aduc viile mele mulțumiri celor în drept, în numele societății „Progresul Silvic" al cărei membru sunt, ziua „Sădirea arborilor" s'a sărbătorit cu multă cinste și în cele 28 de comune rurale din cuprinsul județului. Copii de școală și săteni în frunte cu preotul și învățătorul satului, după slujba sfințirei arborelui, au plantat pueți în curtea școlilor, bisericilor, pe marginea șoselelor sau în câte o râpă din apropierea satului. De la multe școli ni s'a răspuns că școlarii „își udă cu drag" pueții plantați ; la 4 școli s'au înființat mici pepiniere silvice cu sămânța dată de ocol.

Andrei I. Ionescu

Inginer Silvic, Șeful Ocolului Crețești.

PRIVIRI RETROSPECTIVE CU PRILEJUL EXPROPRIEREI PADURILOR PESOANELOR MORALE

Din documentele marilor români donatori, din alte vremuri

Atras de semnalul de alarmă dat de Academia Română, care azi se află în cea mai mare jenă financiară, ne având cu ce-şi plăti îndeajuns funcţionarii, lucru care a făcut obiectul interpelărei în Parlament, am căutat să aflu cauza.

Cercetând cu deamănuntul, am constatat cu durere că această instalaţie şi alte multe de felul ei ca: Eforia Spitalelor civile, Sf. Spiridon, etc. au fost expropriate şi de moşii şi chiar şi din păduri — astfel că testamentul Sfânt al donatorilor, care au creiat aceste institute de binefacere şi opere culturale, au fost călcate în picioare.

Cercetând o serie de testamente ale donatorilor care a creat marele aşezământ „Eforia Spitalelor civile", le fac loc, în această revistă, întrucât majoritatea averilor donaţiilor a fost păduri, spre a se urmări de cât patriotism erau însufleţiţi acei bătrâni ai noştri din alte vremuri, şi care resultă din blestemele ce le au hărăzit acelora care vor căuta a se atinge de aceste averi şi a le schimba destinaţia.

Fac loc aci, gândurilor lui Samuil din 15 Iunie 1715, Patriarchul Alexandriei extras dela pg. 20 şi 29 din Documentele istorice ale Eforiei, cu privire la Mihail Cantacuzino.

„Căci el (Mihail Cantacuzino) ca iubitor de săraci şi milostiv, şi către cei de neamu său prea compătimitor; iar către făcătorul de bine Dumnezeu, recunoscător şi mulţumitor (căci însuşire a minţii este de a cunoaşte cineva al cui este daru şi că darurile faptelor bune se răsfrâng asupra celor care le-au lucrat şi că aceia cari folosesc pe alţi, şi ei se vor folosi prin acela cu care folosesc pe alţi); nu au cruţat aur şi argint mult pentru Domnul, ci în cuprinsu unei singure şi aceleiaşi împrejmuiri, în acest, de Dumnezeu păzit domnesc oraş Bucureşti, *pe locul numit al lui Coltzea*, cheltuind multă bogăţie a ridicat felurite şi minunate clădiri tari şi încăpătoare, adică, locaşuri sfinte, spitaluri, case pentru hrana săracilor şi spiţării şi şcoale pentru felurite învăţături şi de învăţătura cântării pe care acestea, nimeni alt, nu s'a gândit vre-o dată a le săvârşi, fie din boeri, sau dintre cei mari şi tari între cei bogaţi şi avuţi, — înzestrându-le pe toate cu o prea bogată *culegere de danii*."

Iar mai departe:

„Deci, în acesta Smereniei nostre singhiodicescă carte, însemnează şi lămurit descrie, toate câte orândueşte şi hotărăşte prea slăvitu acest boer şi ctitor vrednic de laudă, spre a nu se preschimba nimic din cele scrise, sub nici un cuvânt, sau chip sau pricinuire (pretecst), ci să se păzească bine şi să se îndeplinească neschimbat deapururi în veci.

Apoi a mai cerut cu multă râvnă de la Smerenia noastră şi aceasta, ca să le întărim noi toate acestea şi să le adeverim; şi, pe aceia care vor păzi aceste porunci să'i cununăm cu bine-cuvântări şi cu rugăciuni patriarchiceşti întru numele Domnului, şi trupeşti şi sufleteşte; *iar pe aceia care vor clinti şi vor lucra împotriva celor aici însemnate să'i osândim cu blesteme şi pedepse de vecinică şi nedeslegată afurisenie dela A Tot-Ţiitoru Dumnezeu.*"

Iar mai departe cu privire la dania lui Ion Ştefan Voevod Cantacuzino, zice:

„Iar acei care vor cuteza să lucreze din potrivă, pentru a răsturna şi clinti orânduelile, şi poruncile numitului prea slăvit boeri, scrise şi însemnate în această carte, unii ca aceştia, ori care ar fi ei şi de veri ce rând, treaptă şi stare ar ţinea: să fie afurisiţi de către prea sfânta dătătoare de viaţă, nedespărţită şi de o fiinţă Treime a Tatălui, a fiului şi a sfântului Duh, a celui într'o fiinţă cunoscut, crezut şi închinat singur Dumnezeu; să fie blestemaţi şi neiertaţi, şi după moartea lor nedeslegaţi şi umflaţi; pietrele şi fierul să se topească iar ei nici de cum, aibă de moştenire lepra lui Ghiezi şi ştreangul lui Iuda, fie ei pre pământ suspinând şi tremurând ca Cain, urgia lui Dumnezeu peste capetele lor şi partea lor fie cu Iuda vânzătorul şi ucigaşii lui Dumnezeu Jidovii care au răstignit pre Domnul, munca şi averile lor fie în pierzanie şi pieire şi Ingerul Domnului să'i gonească şi să'i apese pe ei în toate zilele vieţei lor; blestemul lui Dumnezeu fie în casele lor, iar anii lor puţini şi ostenelile lor hrăpească-le străinii, pământul să se deschiză şi să'i înghiţă pre ei, ca pre Datam şi pre Irvon: facăse lor ca lui Madiam şi lui Sisara, şi ca lui Iavin în râu Chiason, ajungă ei ca

Oriv, şi ca Ziv şi ca Zevee şi ca Salmana. Aibă către aceasta şi blestemele celor trei sute opt zece purtători de Dumnezeu părinţi din Necheia şi a celor l'alte Synoade; mai află şi ei osândiţi la vecinica pedeapsă. Aşa ne rostim cu darul, cu mila şi cu stăpânirea prea sfântului Duh.

Datu-s'a în Bucureşti la anul mântuirii 1725, luna Iunie 15 Indiction 8-a.

(ss) † **Samuil**
Cu mila lui Dumnezeu Papă şi Patriarch al marelui oraş Alexandria şi Judecător al pământului.

Iar apoi Chrysant Patriarchul Constantinopolului făcând aluzie la dania lui Boer Mihail Cantacuzino, ctitorul Sf. mânăstiri Colţea, dă următoarea anatemă (pag. 45).

„Iar dacă vre uni ar întreprinde d'a le răsturna aceasta sau a le clinti în vre-un alt fel, deosebit de statornicia făcută de ctitor, de ori ce neam sau vârstă sau treaptă sau vrednicie ar fi ei, unii ca aceşti să fie afurisiţi de către prea sfânta de viaţă dătătoare, nedespărţită de către o fiinţă Treime a celui întru fire un singur Dumnezeu şi blestemat şi neiertaţi, şi după moartea lor nedeslegaţi şi umflaţi; pietrele şi fierul să se topească iar ei nici de cum, moştenească lepra lui Ghiez şi ştreangul lui Iuda, îmble către aceasta suspinând şi tremurând pre pământ ca Cain, deschide-se pământul şi înghiţă-i pre ei ca pe Datam şi pe Avrion; aibă pe lângă aceasta asupra lor şi înaintea lor şi blestemele celor trei sute opt spre zece purtători de Dumnezeu Sfinţi părinţi dela întâiul Sinod din Nicheeia şi a celor l'alţi sfinţi părinţi adunaţi la Sinoadele din urmă, Amin."

Februarie 10, (ss) † **Chrysant**
Patriarchul Ierusalimului
Adeverez.

Apoi Mihail Cantacuzino Şuţu WW. 7300/1792 îşi exprimă următoarea dorinţă:

„Aşişderea şi în urma Domniei mele, pre care îl va alege Domnul Dumnezeu a fi oblăduitorul ţărei aceştia încă îi poftim şi îi rugăm în numele lui Isus Christos şi întru cinstea Sfinţilor Ierarchi ce se prăsnuesc în această Sfântă Mănăstire ca să cinstească să înnoiască şi să întărască acest hrisov al Domniei mele ca şi ale Domniilor sale mili hrisovul acesta cu însuşi credinţa Domniei Mele, Io Mihai Constantin Şuţu WW şi cu a prea iubiţilor Domniei mele fii Ion WW Grigore WW Alexandru WW".

La fel Grigore Ghica W.W., fondatorul Mănăstirei şi ospiciului Pantelimon, dă următoarea anatem:

„Iar carele va ispiti şi se va brodi a opri şi a zăticni; a nu se săvârşi acest obstesc şi de suflet mântuitor lucru şi ar răuşi să desbine dela Sf. acest locaş şi spital, daniile ce mai sus arătat, veri Domn de va fi pricina, veri îndemnător Domnului spre răutate, ori de faţă, ori pe ascuns, unul ca acela să fie proclet şi afurisit de Domnul nostru Isus Christos şi de 318 Sf. părinţi de la Nicheia şi de toate sf. soboare; să pue Domnul Dumnezeu asupra lui, rele în loc de bune şi urâciune în loc de iubire şi diavolu să stea în dreapta lui când se va judeca el să iasă osândit şi ruga lui, să se facă întru păcat, să'i fie zilele lui puţine şi oblăduirea lui, s'o ia altu, facăse fiia lui sărăcă şi muerea lui văduvă, legându-se să se scoale fiia lui şi să ceară şi să se scoată din ferescile caselor lor, să cerce datornic toate sunt la el şi să'l jefuiască streinu ostenele lui; să nu-i fie lui sprijinitor nici milostivitor săracilor lui, pomenească-se de isnoavă, fără de legea părinţilor lui înaintea Domnului şi păcatu maici lui, să nu se stingă, să piară de tot, din pământ, pomenirea lui, pentru că nu'şi au adus aminte a face milă, îmbrace-se cu blesteme ca cu o haină şi să intre ca o apă în maţele lui şi mânia lui Dumnezeu să nu scape, facăse ca prafu spre faţa vântului şi îngeru Domnului necăjind pre ei, facă se calea lor întru întuneric şi lunecarea şi îngeru Domnului, gonind pe dânşi, să se deschidă pământu şi să'i soarbă pe ei de vii, ca pe Datam şi pe Aviron; partea locaşului lor să fie la un loc cu Iuda şi cu afurisitu Arie, feru şi pietrele să se topească şi să se risipească, iar trupurile lor după moarte să stea netopite şi nedeslegate în veci."

Iar mai departe la pag. 229, dă altă anatemă:

„Iar care s'ar împotrivi la ori ce întâmplare de vreme şi de lucruri împotrivnice puind pricinuire întru pricini de păcate, au lipsă şi neajungere prepuind, sau de zavistie şi de pizmă şi din răutatea inimei sale pornindu-se, se va ispiti a răsvrăti cele aşezate şi orânduite de Domnia mea şi va vrea se mişte şi să clintească cu fapta şi cu cuvântul un lucru, măcar cât de mic, din veniturile sau din daniile sau din cele ce sunt a se scuti, care sau orânduit de Domnia mea, pentru acest lucru de suflet folositor şi va pricinui pagube şi stricăciune, răsvrăşind volninicia acestui sf. locaş, ori vre-uni din Domnii, care vor fi după după vremi, ori din archierei, ori din boeri, ori din cei mai proşti, sau veri din ce treaptă şi orânduială va fi, partea bărbătească sau femeiască, unu ca acela ca un vrăjmaş pe faţă a acestui lucru bun, şi ca un potrivnic binelui, să aibă pre sfinţi, ce sau zis mai sus pârâş cu de a dânsul către Dumnezeu şi împotrivnici şi să fie supuşi anatemi în veci, şi vinovaţi focului Gheenei, partea lui să fie întru loc cu Iuda, şi cu vrăsmaşi lui Dumnezeu, ovreii, care au răstignit pe Domnul Măririi să afle şi pe cel în Troiţă slăvit Dumnezeu protivnic, la ziua judecăţii, care să l gonească pre dânsul, întru vihorul său şi să'l sdrobească pe el ca vasul olarului şi să'şi prelungească mânia sa, din neam în neam asupra aceluia şi să l să şteargă numele lui din cartea celor vii. Ci dar acest scris al Domniei mele testament şi cu mâna noastră s'a iscălit şi cu pecetia Domniei mele s'au pecetluit, spre întărire vecuitoare spitalului acestuia, şi tutulor lucrurilor, care mai sus s'a orânduit şi s'au aşezat pentru el, însă la anul dela naşterea Domnului 1752 în luna lui Iulie, în oraşul Domniei mele în Bucureşti, la al cincilea an din a doua domnie, dată dela Dumnezeu Domniei mele."

(ss) Io Grigorie Ghika W. W.

In fine *„Constantin Mihai Racovitză"*, alt donator spune:

„Asemenea şi Domnia lor să nu se împotrivească a înstrăina, a strămuta şi a destina ceva din daniele şi Afierosirele şi veniturile dela acest sf. locaş şi dela ticăloşi săraci, bolnavi şi ca să se facă ctitori noi şi să fie părtaş folosinţei sufleteşti. Şi ca să auză şi Domnia lor glasul chemărei Domnului Isus Christos, întru împărăţia cea cerească şi veşnică, cu inima duioasă să se umilească asupra săracilor bolnavi, şi de nu se vor îndura a adăuga şi a ajuta cu altă milă pentru folosul lor, iar cu ale Domniilor sale Domneşti Crisoave asidonia sfântului locaş, daniele, afurisirile şi toate orânduelile să le păzească, să le întărească şi să le întemeeze. Ca şi ale Domniilor sale mile şi danii să fie Domnul Dumnezeu bine primite şi de către alţi Domni, în urma Domnielor sale în seamă ţinute şi întru oblăduirea lor Domnul Dumnezeu întru norocire bine să'i sporească şi împăraţii cei ceresci cu cei fericiţi să-i învrednicească. Iată dar şi mărturie, am pus Domnia mea, pe toţi cinstiţi şi credincioşi şi boieri cei mari ai Divinului Domniei mele".

(ss) Io Constantin Mihai Racovitză W.W.

Concluzie :

Se vor mai găsi oare în viitor, inimi atât de calde şi mult caritabile ca acelora de mai sus, când legile ţărei calcă în picioare până şi testamentele instituţiilor cu caracter strict moral, ca instituţiunile de mai sus, care azi sunt în completă jenă financiară ?

Atâta consolare, găsesc, azi ca apărător al pădurilor, de cât să reîmprospătez acele blesteme scrise pe acele testamente, şi cari testamente stau prăfuite în cine ştie ce colţ de arhive, *dar care prin trecutul lor ne spun gândul viitorului nostru ca neam şi ca educaţie.*

In faţa acestor puţine isvoare, culese din istoricul donatorilor, credem că s'a făcut o mare eroare de s'au expropriat până şi averile acestor aşezăminte, din care averi se alimentau atâţia suferinzi în spitale, iar altarul sfânt al culturei româneşti „Academia Română“ n'ar fi azi atât de îngenunchiat, urmând a-şi închide porţile celor setoşi de cultură după cum spitalele şi-au închis porţile atâtor suferinzi şi nevoiaşi.

Blestemul celor bătrâni donatori îndeplinitu-sa oare ? Nu era mai uman ca aceste averi să fie salvate ?

M. P. Florescu
inginer inspector silvic

PE BISTRIŢA IN SUS

de I. SIMIONESCU
Profesor universitar

Neîndoios că dintre toate apele curgătoare din ţara noastră, Bistriţa e cea mai ademenitoare de cât ori care alta. Nici una nu ş'a tăiat drum mai variat, mai plin de farmec de cât ea. Săpându-şi valea dealungul Carpaţilor moldoveneşti, valea prin care curge presintă la fiecare cotitură alte scenerii şi nici chiar după ce a ieşit, la Piatra, din munţi, nu e întovărăşită de peisagii monotone. O călătorie în lungul ei e un neîntrecut prilej de a trăi într'o zi, gama sbuciumărilor sufleteşti dintr'o viaţă întreagă. Valurile ei îţi cântă imnul vieţii, iar râul capătă însuşirile unor fiinţe. Acum e mânioasă, numai spume, isbindu-se.

cu vuet înfricoşetor de piedicele care i se pun în cale, acum e liniştită ca o oglindă. Ici, în nahlapi, faţa ei e încruntată de mânia luptei; dincolo în genune, e adâncul sufletului cu aparenţă liniştită, dar represintând stăpânirea unei hotărâte acţiuni. De aceia în drumul cu pluta, de la Dorna până la Bacău, retrăeşti zilele proprii. Râzi, când zglobie curge printre maluri numai pajişti înflorite; simţi fericirea liniştei depline când plutaşul anină vâsla, lăsându-se în voia apei ori încleşti pumnii de înfiorare când plutaşul, numai vine, îşi face semnul crucii, căutând să stăpânească mersul plutei, acolo unde valurile sunt mânioase.

Călătoria cu pluta e obişnuitul mod de a cunoaşte Bistriţa. Tot atât de plin de variaţie, mi s'a părut drumul pe lângă apă. Mereu o ai înainte. Nu te depărtezi de cât rar de ea. Ii vezi sbuciumul, îi auzi glasul, dar în acelaş timp tablourile să împlinesc cu perspective mai largi. Mai ales poţi să te opreşti locului şi să admiri, odată, apă, munte, arbori şi flori.

Dis de dimineaţă părăseşti popasul de la Borca. Drumul e tăiat sus, pe tapşan. Valea largă a Borcei îţi deschide perspectiva asupra Budacului din fund, cătră care caţi cu îngrijorare ca spre un oracol. Bistriţa e jos, cu faţa numai creţituri. Pe luciul ei trec şiraguri de plute, ca şi gâzele care înoată ca săgeata pe un ochiu de apă stătută. In faţă se înalţă Mâzânaia, numai păşuni, munte asemenea umflăturilor, ca o guşă, care se văd pe unii arbori. Drumul coboară între păretele de stâncă desgolită, şi apa liniştită peste care se înalţă ca un prag, terasa de la Pârâul Cârjei, însemnată cu mesteacăni gingaşi.

Treci pe stânga apei. Drumul e adesea întrerupt de grohotişurile cărate în vremea marilor viituri a unor pârâlaşe, fără pic de apă după câteva zile de secetă. Coastele dealurilor sunt numai pietrişuri cu tufani de arbori, semnele nemiloasei devastări a pădurilor din apropierea sălaşurilor omeneşti. Bistriţa bate mai mult în malul ei drept, umbrită de aninişuri. La Pârâul Cotârgaşilor e cea dintâi vestire a farmecului. In fund către miază noapte, să înalţă Grinţieşul-Broştenilor, cu un elegant profil de vulcan, răsărit deasupra ţâţânei de munţi, printre care ş'a făcut loc Bistriţa. La o cotitură de drum, apar primele case din Broşteni, sat vestit ca centru de excursiuni, vestit şi prin şcoala lui Nanu la care a fost dus Creangă să capete lumina cărţii. La îmbinarea văii Negrei, surâzătoare prin fundul ei numai smaragd, cu Bistriţa, aiurea, ar fi fost de mult un cuib sviţerian pentru odihna de vară a multora.

Drumul coteşte brusc. Holda şi Holdiţa sunt satele care prelungesc către nord casele din Broşteni. Omul se acaţără unde poate, strâns între apă şi munte. Prea aproape de mal nu se încumetă, căci toanele Bistriţei sunt rele. Ca să fie la adăpost, de şi umbra prea îndelungă îi strică, se înfundă în văiugele secundare, cu ape uneori mai primejdioase de cât chiar Bistriţa.

Pe urmă drumul începe a urca, de oarece Bistriţa curge în sghiab de piatră, cu maluri înalte, pietroase. E furioasă, numai spume şi mugeşte înspăimântător. Plutaşul îşi face iarăşi cruce că a scăpat din clocotişul Toancelor, iar călătorul de pe mal trebue să urce pe spinarea Dealului Ursului, printre fagi cât brazii şi tei din care ninge fulgi gălbui. Pe ghebul acestui deal, te opreşti pironit. E atât farmec dar şi înfiorare, în cât te cutremuri. Natura a concentrat aici toată taina acaparării sufletului omenesc. Volbura apei e groaznică, privită de sus Numai e apă curgătoare, ci scocul unei mori uriaşe. E lupta piept la piept între zăvorul lăsat din Barnar şi furia nestăpânită a apei ce vrea să învingă. De jur împrejur e cadrul celor ce privesc la veşnica luptă. In faţă e păretele Scăricicăi, rupt, dintr'o bucată; mai încolo stau la rând mesteceni numai dantelă argintată. Unde e coasta mai puţin povârnită se înalţă fagi drepţi, cu uriaşe lumânări de ceară, împodobite cu frunze bătute în metal. Pe umăr de stâncă, pe un pumn de pământ, s'a găsit loc de crescut o tufă de campanule, care îşi apleacă florile spre adâncul volburei, ca şi când, curioase, ar ţinea să asiste la lupta dintre apă şi stâncă. E întrunit într'un colţ restrâns, ce e gingaş din natură cu ce e tăiat din topor: frumuseţea blândă a corolei, cu dârza înfăţişare a mândrului copac: freamătul frunzelor abea clătinate de mişcarea aerului ieşit din vârtejul apei ciripitul păsăruicilor care-şi caută de viaţa lor, cu vâjâitul de furtună al valurilor frământate. E un colţ restrâns şi totuşi o vastitate imensă. Ce e mai obişnuit ca o floare, ca scoarţa copacului, ca o piatră ori o picătură de apă! Din toate aceste natura a ştiut să creieze un tablou de o tonalitate armonioasă şi de o varietate de la clipă la clipă. In faţa lui te întrebi cu

Amiel: „Mamă a minunățiilor misterioasă și gingașă Natură, de ce oare nu trăim noi mai adese și mai adânc în tine?"

Și totuși trebue, să-ți continui drumul, scoborând Dealul Ursului spre a urca din nou Arșița Cânelui. Bârnarul îți apare în plin, monolit de marmură, pe coasta căruia cu greu să acață câte un brad; pe creastă, sus, strălucesc trunchiuri roșcate de Tisă, tot mai rărită de mâna omului. Umbra pădurii prin care pășești, dispare la Pârâul Leșului, într'o minunată poiană. E pridvorul care duce la altarul de la Cruce. După purgatorul puterilor în urlete, îți surâde mărgăritarul cel mai de preț din șiragul întins dealungul Bistriței. Numele de Cruce e dat oare la întâmplare? E luat de la crucea făcută de două pâraie care dau aproape în același loc de o parte și alta a Bistriței? Sau e un simbolic nume după mântuirea drumului anevoios și lumina largă, frumuseța fără păreche ce te liniștesc îți îndoaie genunchii? Și Bistrița pare că vrea să se oprească în loc aice formând un cot ca un cerc. Nu se îndură să fugă spre iadul Toancelor. Să-și închipuiască cine-va o pajiște mare ca un covor frumos întins pe dușumeaua unui larg spațiu. Ici și colo, ca niște boschete, sunt cete de brazi tineri, strânși pare-că, să sfătuiască. Intr'o parte e zidul de piatră ca de bazalt, de negru ce e. In cealaltă, spre răsărit, din desișul brădetului se ițesc colții albi din Tarnite, o parte din stâncile ce se lasă din Rarău. Contrastul dintre florile care împestrițează parcul natural și cadrul întunecat al brazilor, lumină și umbră intense, dintre păreții deosebiți ai altarului larg, produc un decor și o architectură atât de măreață și blândă tot odată, în cât cu greu îi poți afla samăn aiurea, fie și în Alpii atât de lăudați. Bistrița însăși ș'a încetinit glasul. Abea șoptește, ca și când n'ar vrea să tulbure prea mult liniștea revărsată peste loc.

Natura te silește să faci popas mai îndelung, în mijlocul altarului pus în cale. De aice drumul cu căruia, se schimbă în poteca numai pentru cai. Peste puțini kilometri, dai de Cojoci, pe unde urci spre Rarău.

Adevărul vorbelor lui *Words-woreth*, marele poet al naturei, îl prinzi mai bine aice în mijlocul acestui ochiu de sălbatecă frumusețǎ a pământului românesc: „Natura n'a înșelat nici o dată pe cel care o iubește. In toate împrejurările vieții, ea ne duce din bucurie în bucurie". (*Viitorul*)

EXPLOATAREA ŞI CULTIVAREA ISLAZURILOR COMUNALE.

Am arătat într'o serie de articole, starea în care se găsesc *islazurile comunale* şi ce ar trebui făcut pentru buna lor cultură. In acest sens şi în limita actualelor dispoziţiuni legale, *consilierul agricol de Prahova* d. C. **Mogaldea** a dat instrucţiunile pe care le rezumăm mai jos. Ele însemnând un pas în organizarea culturei şi administrării islazurilor comunale, ar trebui — credem — generalizate în toată ţara. Aceasta până la arendarea islazurilor către Cooperativele Agricole.

A. Islazurile de şes.

Se va destina pentru păşunatul numai al vacilor de lapte şi al tineretului: junci, cârlani, viţei şi mânzi, 30 la sută din suprafaţa totală a islazului. Când o comună are o suprafaţă mare de islaz, care să satisfacă nevoia tuturor vitelor, se va putea destina şi pentru păşunatul oilor o porţiune de 10 la sută, pe care să nu păşuneze decât oile.

Islazul va fi deschis păşunatului dela Sf. Gheorghe (23 Aprilie st. v.) până la Sf. Dumitru (26 Octombrie st. v.) In restul anului nu va fi folosit sub nici o formă.

Nu se vor introduce în islaz porci şi gâşte. Pentru acestea dacă islazul este în suprafaţă mare, lângă bălţi şi râuri, se va destina o porţiune de teren separat, care la nevoe se va împrejmui şi în care nu vor paşte şi vitele mari. Se va opri introducerea vitelor în islaz pe timpul ploilor mari. Se ve împărţi islazul în 2 sau 3 porţiuni, despărţite prin garduri portative sau printr'o brazdă, care să însemne locul unde trebue să pască vitele 10—15 zile, după care trec în parcela a doua, pe care pasc iarăş 10 - 15 zile şi a. m. d. Nu se vor deschide drumuri prin mijlocul islazurilor şi nu se va trece cu căruţele peste islaz. Nu se vor tăia arborii izolaţi, ca şi perdelile de arbori din corpul izlazului, care-l apără de vânturi şi sunt adăpost pentru vite în timpul ploilor reci şi pe timpul arşiţei soarelui.

Nu se vor învoi mai multe vite la hectar, decât numărul stabilit, după calitatea ierbei. Inainte de a intra vitele la păşunat, islazul să fie grăpat cu grapa de fier cu colţi, pentru a mări înfrăţirea şi desvoltarea ierbei. Se vor risipi muşuroaiele de cârtiţe şi şoareci. Se vor fixa hotarele islazului prin şanţuri şi plantaţiuni de salcâmi sau alţi arbori, potriviţi regiunii. Se vor face parcuri pentru tineret.

In special pentru mânzi şi pentru viţei, se vor face parcuri de câte 2—3 ha., împrejmuite cu garduri şi plantaţii.

Dacă nu sunt adăposturi naturale la râuri, pârae sau bălţi se vor face puţuri suficiente cu adăposturi bune; se vor face şanţuri de scurgere şi puţuri absorbante, care se vor întreţine în stare bună în fiecare an. Se vor curăţi islazurile de tufărişuri, de mărăcini, urzică şi de toate buruienile sălbatice, îndată ce se ivesc. Se vor lua măsuri ca terenurile de islazuri, supuse surpărilor şi eroziunilor din cauza apelor curgătoare sau a ploilor mari, să fie întărite cu piloţi, diguri, garduri, plantaţiuni etc.

B. Lucernierele şi plantele furajere.

Pe islazul cu teren propriu de cultură, se va cultiva până la 40 la sută din suprafaţa totală, lucernă, trifoiu sau sparcetă.

Se va putea autoriza, ca pe o altă întindere, până la 40 la sută din islazul comunal, să se cultive plante anuale de nutreţ; borceag, sfecle de nutreţ, meiu păsăresc (dughie, porumb furager, morcovi furageri, etc. Sub nici un cuvânt nu se va putea cultiva pe islazul comunal: grâu, orz, ovăz, porumb, pepeni sau orice alte plante, afară de cele de nutreţ arătate mai sus.

Prin cultivarea lucernei, trifoiului, sparcetei şi a plantelor furagere anuale, vitele de muncă, ce nu au nevoe de plimbare pe islazuri, vor fi întreţinute aşa cum cere ştiinţa, dându-li-se la grajd hrana substanţială.

După 5—7 ani, când lucernierele se răresc, se desfundă prin ogoare adânci de toamnă şi primăvara se împart celor în drept, pentru a fi semănate cu plante furagere anuale.

C. Islazurile şi Fâneţele de munte

Islazurile de munte se vor folosi şi se vor îmbunătăţi ca şi cele de la şes. *Păşunele constituite din păduri se vor cultiva astfel în cât să se menţină parte din pădure, necesară stabilităţii terenurilor, rărindu-se acele păduri care cer să producă o iarbă bună. Fâneţele comunale din vechile islazuri se vor îmbunătăţi de asemenea, cu toate lucrările ce vor cere.*

(Universul)

DIN TOPONIMIA OLTENIEI IN LEGATURA CU PADURILE

1. In judeţul Mehedinţi găsim următoarele nume de localităţi :–

Bucura, comună, în care se află o mahala numită Bucuroasa şi o pădure Bucura.

Bucura bătrână loc pe care a fost aşezată în vechime actuala comună Bucura.

In Dicţionarul geografic al judeţului Mehedinţi de D-l N. D. Spineanu sînt două tradiţii privitoare la întemeierea comunei Bucura.

Intîia : Căpetenia unui convoi de robi ce trebuia duşi peste Dunăre, atras de frumuseţea unei fete cu numele Bucura a voit să rămână cu dânsa în aceste bucuri. Pe când se plimbau amândoi *„prin pădurea cea mare din împrejurime“*, fata l-a ucis şi a eliberat astfel pe robi. S'a căsătorit apoi cu un tânăr numit Rujean, care a declarat că voeşte să devină domnul şi stăpânitorul drumului acelui *„pe toată întinderea acoperită cu păduri“* drum care se chiamă al lui Rujean.

Ceata robilor liberaţi s'au aşezat aci şi a întemeiat un sat, căruia i-a dat numele liberatoarei lor.

A doua tradiţie susţinută cu mai multă tărie este aceasta : Locul acesta şi cele de prin prejur erau stăpânite de un mare boer, care avea o soţie tânără şi frumoasă numită Juninca, poreclită mai pe urmă Bucura. După moartea bărbatului ei a fost nevoie ca locuitorii să se aşeze peste Dunăre. Stăpâna locului n'a voit să'şi părăsească moşia, ci a dat voie celor ce ar voi să rămână în ţară să se aşeze fără nici o plată pe moşia ei. Locuitorii, cari au rămas spre a se putea apăra împotriva tâlharilor, s'au retras mai spre miază-zi de actuala comună *„într'un loc mai dosnic, cu pădure şi stuf de bălţi“*, formând un sat, căruia i-au dat numele de Bucura (actualmente i se zice Bucura bătrână).

Nu se poate tăgădui prin urmare existenţa pădurilor prin aceste locuri, atestată de amândouă tradiţiile.

Mai găsim şi alte numiri precum : Un deal Bucureşti în comuna Băseşti în care găsim multe numiri topice în legătură cu pădurea şi al cărei pământ muntos este acoperit cu păduri.

In comuna Balta de asemenea se află un deal numit Bucureşti.

In jud. Gorj: Bucureasa cătun al com. Petreşti de Vărsături, care din supr. de 500 ha mai are şi azi 175 ha pădure izlaz şi pomet.

In judeţele Vâlcea şi Dolj încă găsim câte un deal al Bucurului sau câte un loc izolat: Bucura.

Ce ar putea însemna bucur?

In documente vechi ungureşti întâlnim nume de localităţi ca acestea:

Ikír-bucur, Keures-bocor. Gyümölcsos-bokor, Szil-bokor, Reketia-bucur, Chipka-bokor, Gyreú-bukur, Gyumlche-buchur, Zilbukur, Gya-bukur, Csipke-bokor, Keöres-bokor, Szil-bokor.

Bocor, bucur, care formează a doua parte a numelui de localitate este redat în latineşte prin dumus, dumetum, frutex = pădure tufari, loc acoperit cu mărăcini.

2. Următoarele numiri de localităţi în jud. Mehedinţi derivă de la topola plop.

Topolova faţă de munte în comuna Podenii; Topolovăţu vale în comuna Ilovăţu.

Numele de familie Topoloveanu.

Topolniţa cătun, râu şi schit în comuna Izvoru Bârzii.

3. Următoarele numiri de localităţi derivă de la glogă = crataegus oxyacantha = păducel.

In jud. Mehedinţi: Glogova, comună; Glogojenii, mahala a comunei Stângăceana.

In jud. Dolj: Glogova nume mai vechiu al satului Orodelu.

Numele de familie Glogoveanu.

Glogoveni deal în comuna Orodelu.

4. Următoarele nume de localităţi derivă de la breastă = ulm.

In jud. Mehedinţi: Breasta în plasa Câmpu;

In jud. Dolj: Breasta, comuna, sat, pârâu şi silişte în plasa Dumbrava de sus.

5. Următoarele numiri de localităţi derivă de la Clean = acer campestre = arţar.

Cleanovu, comuna şi un deal în plasa Dumbrava, jud. Mehedinţi.

6. Următoarele numiri de localităţi derivă de la calina = viburnum opulus = ...

In jud. Mehedinţi: Călineşti vale şi Calinovăţu deal în com. Cireşu;

Călineştii sat al comunei Bălvăneşti;

mahala a com. Almăjelu

mahale şi pădure a com. Marga.

In jud. Vâlcea: Călina, comună, deal, pârâu care izvorăşte din dealul Popi, com. Mărgineni, Călinele câmpie, Călineşti comună.

In jud. Romanaţi: Călineşti cătun al com. Vulpeni; despărţire a com. Cepari.

7. Scorbura unui copac se numeşte corobană; unui copac scorburos i se zice coroboios.

In legătură cu aceasta avem următoarele numiri:

Corobeşti, cătun al com. Săcelu, jud. Vâlcea.

Corobăile, comună în jud. Mehedinţi; deal în com. Slivileşti, jud. Mehedinţi.

8. Cam prin veacul al V-lea aninului i s'a zis prin părţile acestea ale noastre nu numai alnus ci şi *verna.* Corpus Gloss. III, 596, 607; IV, 14, 205.

Verna este atestat de numele de familie Vernescu din com. Glogova în judeţul Mehedinţi şi de topicul Verneşti în în jud. Argeş.

9. Prin Banat numirea populară a salcâmului este bagrin, bahrin. Se vor fi găsind numiri de localităţi în Oltenia şi Banat în legătură cu cuvântul bagrin?

Anton Oprescu.

CONGRESUL SILVIC DIN 1925

Domnule şi iubite coleg,

Conform dezideratului exprimat în congresul silvic din 1924 ţinut la Timişoara, urmează ca atât adunarea generală a societăţii noastre cât şi cel al 37-lea congres silvic, să aibă loc anul acesta la Bucureşti.

Data exactă a congresului, o vom fixa-o ulterior, în ori ce caz credem că va avea în primele zile a lunei Octombrie a. c. până la care dată sperăm să avem gata şi deci să putem inaugura şi Căminul Inginerilor Silvici, astfel sperăm că, congresul să poată avea loc, în chiar localul nostru.

Consiliul de Ad-ţie in şedinţa din 19 Iunie a. c., a mai holărât ca în congresul silvic din acest an, să se desbată o serie de probleme de actualitate care interesează în primul rând buna conservare a pădurilor ţărei noastre.

Dat fiind importanţa acestor probleme şi care sunt enumerate mai jos vă rugăm ca cel mai târziu până la 1 Septembrie a. c. să binevoiţi a trimite pe adresa societăţii noastre, comunicările Dv. pentru ca Comitetul de redacţie să le poată coordona şi tipări din timp în broşură specială.

Binevoiţi vă rugăm Domnule şi iubite coleg, a primi asigurarea distinsei noastre consideraţiuni,

Preşedinte
Al. Constantinescu

Secretar
M. P. Florescu
Inginer inspector silvic

Probleme propuse a se discuta în congresul silvic din 1925

1. Pulverizarea proprietăţii forestiere şi propuneri pentru înlăturarea neajunsurilor inerente acestei stări.

Referenzi: *P. Antonescu, M. Boldur*

2. Restaurarea şi regenerarea pădurilor.

Referenzi: *Dr. M. Drăcea, Z. Prsemitky*

3. Normalizarea exploatărilor.

Referenzi: *I. Timoc, V. Stinghe.*

4. Conservarea domeniului forestier în noul regim al proprietăţii.

Referenzi: *I. Comanici, G. Năstăsescu.*

5. Impozite forestiere.

Referenzi: *Liviu Marţian, M. P. Florescu.*

Comunicări

1. Subiect rezervat.

G. P. Antonescu

2. Industria distileriei lemnului.

Ing. Dr. Huber (Reşiţa)

3. Stereo-foto-takimetria-aeriană.

Andrei Szabo

Preşedinte
Al. Constantinescu

Secretar
M. P. Florescu
Inginer inspector silvic

AL V-lea CONGRES AL INGINERILOR DIN ROMANIA

Chişinău — 1925, Septembrie 13

Onorate Coleg,

Al cincilea congres al inginerilor din România va avea loc la Chişinău în 13 Septembrie 1925, conform statutelor A.G.I.R. şi hotărârei celui de al 4-lea congres ţinut la Cluj în Maiu 1924.

Ţinerea congresului în capitala frumoasei provincii româneşti, **Basarabia,** *revenită de curând la patria întregită după un trecut atât de nefericit, va avea o importanţă deosebită, nu numai prin expunerea şi desbaterea chestiunilor technice, economice, şi sociale ce interesează ţara noastră, dar, — prin cunoaşterea mai de aproape a nevoilor locale de tot felul, prin o caldă confraternizare cu colegii şi concetăţenii noştrii Basarabeni, — scopul congresual al inginerilor, adică: consolidarea morală şi naţională a României întregite, va fi şi mai mărit şi mai uşor de atins.*

Desigur cele mai multe din dezideratele congreselor noastre anterioare n'au fost realizate şi unele nici chiar luate în consideraţie, fie din anumite motive de politică economică, pe care nu e locul să le discutăm acum, fie din cauză că în faza actuală postbelică *de tranziţie politico-economică aproape violentă, unele soluţiuni bune acum câţi-va ani, au încetat de a mai fi de actualitate.*

Pentru ca preocupările noastre să aibă pe de oparte caracterul de continuitate necesar ori-cărei opere constructive, iar pe de altă parte interesul de actualitate pe care-l prezintă opera de refacere neîntârziată a ţării, Comitetul de lucrări fixează Congresului din Chişinău un dublu rol:

In primul rând **rolul de a revizui concluziunile moţiunilor anterioare** *în scopul de a elimina atât punctele realizate cât şi cele perimate şi de a actualiza dezideratele în care urmează să se stăruiască mai departe. Din acest punct de vedere moţiunile Congresului de la Chişinău vor constitui o recapitulare, un rezumat al concluziunilor, încă de actualitate, a celor 4 congrese anterioare.*

In al doilea rând, Congresul mai are rolul să analizeze şi să avizeze asupra tuturor chestiunilor pe care le ridică necesitatea operei de refacere a ţării sub imperiul unui regim legislativ care impune un nou cadru vieţei noastre technice, economice şi sociale.

Este o datorie imperioasă ca inginerii să dea colaborarea lor înţeleaptă la opera de reconstituire a structurii generale şi unitare a ţării din punct de vedere moral, material şi naţional. Se impune în acest scop, să se studieze cu metodă, să se raţioneze asupra realităţilor actuale, numai astfel putându-se asigura triumful principiilor de interes obştesc.

*Pentru a facilita edificarea membrilor bine-voitori a da preţiosul lor concurs, Comitetul de lucrări a găsit util, păstrând diviziunea de până acum a materialului, să retipărească toate moţiunile anterioare, şi să atragă atenţiunea pentru fiecare domeniu în parte asupra problemelor care au putut face obiectul unor discuţiuni mai importante *)*

---

*) Cele 7 secţiuni de împărţire a materialului sunt:

I. Transporturi; II. Lucrări Publice; III. Energie; IV. Industrie, Mine, Metalurgie; V. Invăţământul technic; VI. Silvicultură; VII. Chestiuni sociale.

Materialul care se impune preocupărilor noastre fiind foarte vast şi variat, o analiză completă şi obiectivă a lui, reclamă colaborarea tuturor specialiştilor.

De aceia onorate şi iubite coleg, vă rugăm cu insistenţă să bine voiţi a ne trimite contribuţiunea D-voastră la acest congres până la 1 August a. c.

COMITETUL LUCRĂRILOR CONGRESULUI AL V-lea

Preşedinte; **Petre Ciocâlteu**
Vice-Preşedinte: *Gh. Nicolau*

Raportori şi supleanţi: **Andreescu Cale I., Atanasescu Th., Atanasiu Const., Balbareu I, Budu Petru, Demetrescu I, Florescu M. P, Fonai I., Gabrielescu Em., Ganiţchi I., Georgescu C. P., Gheorghiu I. S., Leonida D., Lupaşcu I. Maksay Ar., Mareş Th, Meţeanu Tr., Mocearov N., Nicolau Gh., Nicolau M., Petrescu David, Profiri N., Tomescu I, St., Ţâganco Nic., Ulinici V., Ursu Const., Vasilache I., Zănescu A.**

Secţia VI. Silvicultură

Domeniul forestier al ţări nu trebue privit numai din punctul de vedere al materialului prim lemnos; fiinţa lui este în strânsă legătură cu agricultura regimul isvoarelor şi al apelor, etc.

Chestiunea fundamentală de actualitate cu privire la masivul păduros al ţării este aceia a consecinţelor cari pot decurge din condiţiunile de exploatare prevăzute în legea privitoare la comercializarea bunurilor Statului.

Este de prim ordin deci să se cerceteze raporturile dintre această lege cu diversele diziderate exprimate până acum: comasarea, păduri de protecţie, menţinerea masivului, despăduririle etc.

O nouă legislaţie: a **regimului apelor** *are de asemenea puncte de contact cu soluţionarea diverselor probleme silvice.* **Este de un vădit interes să se cerceteze raporturile ce se creiază.**

Raportor: C. P. Georgescu.

Delegatul cercului regional Chişinău: **David Petrescu.**

Supleanţi: *M. P. Florescu, I. Fonai.*

Lucrările se trimit până la 1 August
la A.G.I.R.. Bucureşti

RECENZIE.

Agrologie. — Partea I. Morfologia şi technologia pământului. — Cu o schiţă de hartă a solurilor şi 131 fig. în text.
Dr. M. Chiriţescu-Arva. — Profesor la academia agricolă Cluj.
Editura „Cartea Românească" S. A. 1925, 463 pag. Lei 250.

Până acum, specialistul rare ori a intervenit în procesul de producţie lemnoasă şi s'a mărginit — ca şi omul primitiv — la aceea ce i-a dat natura, fără ca treptat cu progresul civilizaţiei să coordoneze prin muncă, acţiunea factorilor naturali. Ştiinţa însă n'a stat pe loc şi mai categoric nu a dat înapoi, precum dă înapoi numărul cunoştinţelor noastre într'o anume direcţie, dacă după ce am eşit din şcoală, nu am mai pus mâna pe vre-o carte.

Intr'un corp de specialişti, sărac în scriitori, cu o staţiune de experienţă, despre a cărei existenţă se pomeneşte rar, totul se reduce la imprumut şi adoptare şi în asemenea condiţii, ajunge producător acela care reuşeşte în mod mai fericit, să descopere isvoare mai multe de consultat.

Cartea de agrologie a D-lui Dr. Chiriţescu-Arva — Morfologia şi technologia pământului — prima şi cea mai interesantă din cele 4 părţi în care şi-a împărţit intregul studiu, este în măsură să pună la punct, chiar pe cei mai înaintaţi în cunoaşterea legilor ce leagă pădurea de pământ, cu rezultatele noi ale cercetărilor în studiul pământurilor.

Autorul „mânat de dorinţa de a pune în mâna tinerimii „din şcoli, agronomilor şi plugarilor, în timpul acestor neguri „de prefaceri, o lumânărică modestă cere să le lumineze cel „puţin cu un pas calea", a reuşit în acelaş timp să-şi desvolte lucrarea în cadrul nevoilor noastre profesionale şi pare că este scrisă cartea esclusiv pentru noi, ca să umple un gol de mult simţit.

Expunerea metodică şi gruparea cronologică a diferitelor şcoli şi doctrine, dela cele mai vechi, până la cele mai noui fac din această carte o antologie a studiului pământurilor şi factorilor naturali de producţie.

Dar ce-a vrut — şi a răuşit — să facă din primul său volum, arată autorul însuşi în prefaţa astfel :

„In scopul realizării unei grupuri, cât mai complecte şi „armonice în acelaş timp, de cunoştinţe folositoare, au crezut „necesar să încep cu un capitol introductiv, în care să se facă „pe scurt, un studiu critic al principalelor doctrine şi direcţiuni „în studiul pământurilor.

„Al doilea capitol se ocupă pe scurt cu formaţiunea pă„mânturilor, al treilea cu studiul principalelor tipuri morfologice „de soluri şi în fine al patrulea capitol, şi cel mai important, „cu studiul technologic al pământului şi celorlalţi factori vege„tativi.

„Ca idee călăuzitoare am căutat să imprime lucrării, cât „mai mult un caracter raţionalist, pătrunzând în inima fenome„nelor naturale tot mai adânc, atât cât mi-au îngăduit câştigu„rile actuale ale ştiinţei şi cadrul pe care mi l-am fixat."

Cultivatorii cari nu ştiu căror cauze să mai atribue insuccesele împăduririi lor, exploatatorii ce se minunează de producţia redusă a unor din pădurile ţării noastre, toţi vor găsi în tratatul D-lui Dr. M. Chiriţescu-Arva, bogăţie de cunoştinţe şi argumente noi, dacă nu adevărate revelaţii, în orice caz lămuriri documentate pentru o bună parte din lucrările de activitate silvică. P. I.

Informaţiuni

La Casa pădurilor din ministerul de domenii se fac pregătirile de scoaterea în vânzare a materialului lemnos destinat exploatării şi care se găseşte disponibil pe anul 1925—26.

Se va scoate în vânzare material lemnos în valoare de peste 120 milioane lei.

Licitaţiile se vor ţine atât la Casa Pădurilor cât şi la directoratele silvice respective.

* * *

La Marele Stat Major se lucrează la întocmirea condiţiilor pentru stabilirea stagiului militar pentru studenţii şcoalei Politechnice.

S'a decis ca acest stagiu să fie făcut în ultimii doi ani de studii.

* * *

A apărut: *Răsboiul contra pădurilor României. Soarta pădurilor din Romania în pericol — un trust în perspectivă* lucrare datorită D-lui *Inginer inspector silvic M. P. Florescu*, în care se arată detaliat trustul forestier creat în România de concernul „Acordo“ care a acaparat exploatarea pădurilor României, contravenind legei D-lui Th. Cudalbu din 1921, care oprește acapararea exploatărilor pădurilor — Lucrarea se poate cere de la autor, care să oferă a o trimite gratuit colegilor.

⁂

Vineri 4 Iulie a. c. la Fondația Universitară Carol I din București, a avut loc festivitatea sărbătorirea zilei cooperatiste internațională.

La această festivitate Dl. Profesor I. Răducanu a făcut o interesantă comunicare din care s'a desprins că cooperația română trece prin o criză morală, alta de ordin tecnic și una materială.

Serbarea s'a terminat cu un interesant film în care se arată progresele realizate în special de cooperativele forestiere din țara noastră.

La această serbare a luat parte foarte mulți D-ni Ingineri silvici din București.

⁂

A. S. R. Principele Carol a primit în audiență pe d. C. Opran, administratorul general al „Casei Pădurilor".

Cu această ocaziune A. S. R. s'a interesat de aproape de situațiunea pădurilor, de exploatările ce se fac, și de cantitatea de lemne ce putem s'o avem disponibilă pentru export.

D. Opran a făcut apoi A. S. R. o expunere asupra chestiunei plantărei pădurilor și islazurilor ce se creiază din păduri asupra personalului technic, ș. a.

Principele Carol a găsit foarte bună ideea de a se trimite câți mai mulți ingineri silvici, în străinătate, spre a face studii speciale.

De asemenea s'a interesat mult de chestiunea împăduririlor ce se fac în noile ținuturi alipite.

⁂

D-l C. Opran, administratorul general al Casei Pădurilor, va pleca câte trei zile pe săptămână în întreaga ţară pentru a inspecta ocoalele şi directoratele silvice.

D-sa se va interesa de aproape de mersul tuturor lucrărilor silvice.

⁂

De curând a eşit de sub tipar lucrarea „AGROLOGIA“ în format octav, tipărită pe hârtie bună, în 463 de pagini şi cu 131 de figuri şi o schiţă de hartă a solurilor cu preţul *de 250 lei*. In cuprinsul ei toate cunoştinţele privitoare la pământ şi la factorii vegetativi, necesare agronomilor, agricultorilor, **silvicultorilor**, oamenilor de ştiinţă etc., sunt complectate cu cercetări personale şi referinţe privitoare la ţara noastră, după cele mai noi criterii ştiinţifice.

Având credinţa că această lucrare poate fi de folos şi D-lor ing. silvici acei ce doresc a o avea sunt rugaţi să binevoiască a se adresa prin o carte poştală

D-lui Dr. M. Chiriţescu-Arva
Prof. la Academia Agricolă Cluj.

⁂

Consiliul de ad-ţie al Soc. „Progresul silvic“ în şedinţa din 19 Iunie a. c. a hotărît, ca pentru serbarea centenarului Şcoalei forestiere dela Nancy şi congresul dela Grenoble, să asiste D-nii:

N. G. Popovici, inginer consilier silvic, ca delegat al şcoalei.

Petre Antonescu, inginer consilier silvic, ca delegat al Soc. „Progresul Silvic“.

Mihail Tănăsescu, inginer consilier silvic, ca delegat al consiliului Tecnic.

şi D-nii I. Comanici, Dem. Anastasescu şi C. Sava Goiu, ingineri inspectori g-li silvici, ca delegaţi ai Ministerului de Domenii (Casa Pădurilor).

*

Toţi ceilalţi colegi — absolvenţi dela Nancy — care ar dori să participe la acele serbări, se vor duce pe spesele lor proprii — anunţând Casa Pădurilor pentru obţinem concediului şi spre a li se elibera invitaţiile speciale ce au sosit dela Nancy.

* * *

Vineri 19 Iunie, a fost înmormîntat la Bucureşti, regretatul Inginer Inspector general *Anghel Saligny*. La înmormântare corpul profesoral silvic a fost reprezentat prin D-nii N. G. Popovici şi D. Drâmbă, iar soc. „Progresul silvic“, prin Dl. M. P. Florescu.

* * *

In ziua de 28 şi 29 Iunie a. c, la Braşov s'a sărbătorit 75 ani dela infiinţarea Liceului „*Andrei Şaguna*“. La această măreaţă solemnitate grupul silvic a fost reprezentat prin D-nii: *I. Guguianu, I. Ionică* (deputat), *Baiu Crăciun, Roşculeţ, I. Moarcăş, I. Moldovanu* (junior) şi *Zeicu* ca foşti elevi ai acestui Liceu — precum şi Dl. M. P. Florescu, secretarul soc. „*Progresul Silvic*“ invitat fiind de Braşoveni. Din documentele liceului, rezultă că s'a infiinţat acum 75 de ani, de un grup de negustori români, iar lemnul necesar şcoalei a fost dăruit din imprejurimi, tăiat, transportat şi lucrat tot gratuit de meşteşugarii români din acea vreme.

Liceul „Şaguna“ e unul din Liceele de peste munţi care a dat ţărei cel mai mare contingent de ingineri silvici, fapt care explică n-rul destul de mare a Inginerilor silvici, care a participat la această mareaţă serbare şi naţională şi şcolară.

* * *

Pe lângă Ministerul Finanţelor, s'a instituit o comisie de specialişti care lucrează la nomenclatura noului tarif vamal. Pentru lemn colaborează din partea inginerilor silvici: D-nii *M. Tănăsescu* şi *M. P. Florescu, membri titulari* în comisia superioară vamală de import şi export Dl. *Dem Anastasescu*, subadministratorul Casei Pădurilor şi Dl. *G. Turneanu*, din partea cooperativelor forestiere.

* * *

Incadrări de ingineri silvici

Conform art. 74 din legea de Organizare a Corpului Silvic şi a adreselor Administraţiei Domeniului Coroanei Nr. 282/924, a Eforiei Spitalelor Civile Nr. 2576/924 şi a Cooperativelor Săteşti Nr. 52368/924, s'a încadrat pe ziua de 1 Ianuarie 1924, următorii ingineri silvici, şi anume:

Administraţia Domeniului Coroanei

Inginer Insp. General silvic

Gh. Popovici cu 3 ani 8 luni 15 zile vechime
Olimpiu Boiu „ 1 „ 9 „

Inginer insp. silvic

Const. Armăşescu cu 1 an 9 luni vechime
Emil Solomon „ 9 luni
Alex. Precup „ 9 „
N. Popescu „ 9 „
I. Stamatescu „ 9 „
St. Colţescu „ 9 „

Inginer subinspector silvic

N. Lovinescu cu 1 an 9 luni vechime
Al. Cristescu „ 1 „ 9 „
I. Andreianu „ 1 „ 9 „

Inginer silvic

C. Moarcăş cu 3 ani 9 luni vechime

Inginer silvic stagiar

T. Widinîwski cu 1 an 2 luni vechime
I. Bănulescu „ 1 „ 9 „

Eforia Spitalelor Civile :

Ing. Inspector General silvic

I. Sangeorzan cu 1 an 9 luni vechime

Ing. Inspector silvic

C. Bosoancă cu 1 an 9 luni vechime
S. Iancovici „ 3 „ 9 „

Inginer silvic

V. Ivănescu cu 3 ani 9 luni vechime
P. Teodorescu cu vechime 9 luni
V. Finichiu cu 3 ani 9 luni

Inginer silvic stagiar

D. Teodorescu cu 2 ani 15 zile vechime
N. Damian cu 3 ani
I. M. Despot cu 2 ani 15 zile

Centrala Cooperativelor de Producție și consum

Inginer Inspector silvic

I. P. Cartian cu 1 an 8 luni vechime.

Inginer Subsinspector silvic

G. Turneanu cu 2 ani 9 luni vechime.

Inginer șef silvic

Marin Georgescu cu 6 ani 2 luni vechime,

Inginer silvic

Just. Ionescu cu 5 ani 1 lună vechime.
I. Dumitrescu „ 2 „ 2 luni

Inginer silvic stagiar

G. Minescu cu 2 ani vechime.
G. Mandache „ 2 „ „
Const. Ionescu „ 2 „ „
Eduard Mayer „ 1 lună „

* * *

Transferări în corpul technic silvic

Pe ziua de 1 Iunie c. se fac următoarele transferări în Corpul Inginerilor silvici, după cerere și interesul serviciului

Ing. silvic Petre Maior dela ocolul Taslău la ocolul Traian

Ing. silvic L. Zselesnyak dela ocolul Traian la dispoziția Direcției silvice Orșova.

Ing. silvic N. Brețcan ajutor la ocolul Regina Elisabeta, ca titular la ocolul Tazlău.

Ing. silvic G. Martinescu din Adm. Centrală a Casei Pădurilor ca titular al ocolului Valea Lotrului.

Ing. silvic Nascu Nerva din Adm. Centrală la ocolul Ilia.

Ing. silvic Lucian Comşa dela Dir. silvică Chişinău ca titular al ocolului Selişte.

Ing. silvic Al. Gereze dela ocolul silvic Selişte la cancearia Direcţiei Chişinău.

Ing. silvic Gr. Colpaci dela ocolul Petroasa la ocolul Danul

Ing. şef silvic Gr. Burda dela ocolul Rădeni în serviciul de control dela Direcţia Chişinău.

Ing. silvic Metodiu Ionescu ajutor la ocolul Rădeni ca titular al aceluiaş ocol.

Ing. silvic V. Georgescu din Adm. Centrală a Casei Pădurilor la C. F. Ierbuş.

⁂

Noui numiri şi repartizări în corpul silvic

Ingineri silvici stagiari primiţi în Corp prin decizia No. 16759/925, se repartizează astfel:

Traian Roşu în Centrala acestei Administraţii.
Traian Stan „ „ „ „
C. Profir ajutor la ocolul Comana,
B. Romoşan „ „ „ Baia de Criş,
V. Rusu „ „ „ Huedin,
Teodor Dan în Centrala acestei Administraţii,
Iosif Nistorică ajutor la ocolui Gilău,
Gh. Iuraş ajutor la ocul Tătăruşi,
Pelle Sabin la cancelaria dir. reg. Constanţa,
Iancu Marinescu ajutor la ocolul Căscioarele,
Gh. Săndulache la cancelaria dir. silv. Buzău,
Const. Nestorică ajutor la ocolul Carol I,
Traian Nehaiciuc ajutor la ocolul Ciurea.

Art. II şi ultimul. — Direcţia Personalului va aduce la îndeplinire executarea acestei deciziuni.

Dată la 15 Aprilie 1925.

Administrator (ss) Opran

⁂

Miercuri 15 Iulie a fost convocat la Casa Pădurilor din ministerul de domenii comitetul central de expropriere a pădurilor din vechiul regat, Bucovina şi Basarabia în vederea creărei de păduri comunale.

„PETROȘANI"

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 550.000.000

STRADA AUREL VLAICU No 22

BUCUREȘTI

Adresa telegrafică: „PETROȘANI".

Telefon 3977

„BANCA ROMANEASCA"

Societate anonimă, fondată în anul 1911

Capital vărsat şi Fond de rezervă Lei 379.000.000

Sediul Central „BUCUREŞTI"

SUCURSALE: *Arad, Bălţi, Bazargic, Braşov, Cernăuţi, Cetatea-Albă, Chişinău, Cluj, Constanţa, Craiova, Galaţi, Ismail, Oradia-Mare, Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Tg.-Mureş, Timişoara, Tighina, Tulcea.*

BĂNCI [illegible] :

Banca Almajului, Bozovici
„ *Bacăului*, Bacău
Câmpulungul Moldovenesc, C. Lung
Banca de Comerţ şi Industrie, Roman
Banca Comercială şi Industrie din Valea Târnavei, Diciosânmartin
Banca Corvineană, Hunedoara
„ *Creditul obrogei*, Constanţa
„ *Ceditul Prahovei*, Ploeşti
„ *Dunărea Romanească*, Brăila
„ *Durostorului*, Silistra
„ *Economul*, Cluj
Banca Iaşilor, Iaşi
„ *Maramureşeana*, Sighetul Marmaţiei
Banca Mehedinţului, T.-Severin
„ *Petrodava*, P.-Neamţ
„ *Pieţei*, Bucureşti
„ *Rădăuţilor*, Rădăuţi
„ *Română*, Dorohoi
„ *Românească a Banatului*, Lugoj
Banca Românească a Orientului, Bucureşti
Banca Sebeşeană, Sebeşul Săsesc
„ *Ştefan cel Mare*, Fălticeni
„ *Suceava*, Suceava

Face toate operaţiunile de Bancă

Serviciu special pentru relaţiunile cu străinătatea.

HOTEL

„ROYAL PALACE"

Proprietatea Societăţei „Clădirea Românească"

BUCUREŞTI — STR. SĂRINDAR COLŢ CU BREZOIANU

Tarif foarte avantagios. — Camere cu luna

CONSTRUCŢIUNE NOUA

CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,

APA CALDA şi RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curăţenie, Ordine, Linişte.

D. C. Opran administratorul general al Casei Pădurilor a luat hotărârea ca nimeni să nu mai poată face tăere de păduri, fie în proprietăţile particulare, fie în ale Statului, până ce nu-şi ia obligaţia ca imediat după tăere, să înceapă reîmpăduririle necesare.

* * *

Din iniţiativa d-lui C. Opran administratorul general al Casei Pădurilor, s'a hotărât a se construi la Govora un mare sanatoriu pentru inginerii silvici şi personalul silvic care are nevoie de această staţiune balneară.

Construcţia va avea 4 etaje şi va cuprinde 120 camere.

* * *

Pe tot timpul concediului d-lui Al. Constantinescu (45 de zile începând dela 10 Iulie), d. general Art. Văitoianu deţine interimatul la ministerul de agricultură şi domenii.

* * *

Domnul Dr. **Konradt Rubner**, docent la Facultatea Silvică de pe lângă Universitatea din München şi şef al ocolului de experimentaţie forestieră dela Grafrath cercetează în cursul lunei Iulie a. c., pădurile noastre spre a cunoaşte condiţiunile lor de creştere şi distribuţia speciilor forestiere. D-l Dr. Rubner se interesează în deosebi de pădurile şi de asociaţiile vegetale care au fost cât mai puţin atinse de mâna omului.

Administraţia Casei Pădurilor dă tot concursul pentru ca excursiunea ştiinţifică să fie cât mai rodnică pentru d-l Dr. Rubner în care scop a însărcinat pe d-l Profesor Dr. M. Drăcea Directorul Plantaţiilor cu alcătuirea programului şi cu conducerea excursii.

In partea a doua a acestei excursiuni se va ataşa grupului şi D-l Dr. Hilf, dela Şcoala Superioară de Silvicultură din Eberswalde.

E R A T A

la Revista Pădurilor No. 5 pe Mai 1925

Pag. 419, rândul 4 de sus în jos în loc de 1908 se va citi 1898.
„ 460, „ 16 de jos în sus „ „ „ unul motiv care se va citi „unul din motivele cari“.
Pag. 460, rândul 8 de jos în sus în loc de ministru se va citi minister.
„ „ „ 2 „ „ „ „ „ „ „ de nu nevoia se va citi nu de nevoia
„ „ „ 1 „ „ „ „ „ „ „ puşune se va citi păşune.
„ 461 „ 9 „ „ „ „ „ „ „ ge reformă se va citi de reformă.
„ 462 „ 1 de sus în jos „ „ „ râurilor adânci se va citi rânilor adânci
Pag. 462, rândul 2 de sus în jos în loc de practica pământului se va citi practica păşunatului.
Pag. 467, rândul 6 de sus în jos în loc de nu se mesteca, se va citi nu se va amesteca.
Pag. 467, rândul 12 de jos în sus în loc de interesanţii se va citi interesaţii
„ 469, „ 18 de sus în jos „ „ „ putinţă se va citi puţină.
„ „ „ 20 „ „ „ „ „ „ „ aceasta „ „ „ acestea.

Anul XXXVII Iulie 1925 No. 6

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

EVOLUŢIA PĂDURII GERMANE
DUPĂ EPOCA GLACIARĂ PANĂ IN PREZENT

Pe noi toţi, desigur, ne-a preocupat cândva întrebarea, cum se va fi înfăţişat pădurea germană în timpurile preistorice. Silvicultorul în deosebi vrea să ştie care era extensiunea şi compoziţia pădurii germane în acea epocă. Despre aceste lucruri, chiar la începutul timpurilor istorice, nu avem aproape nici o ştire, în afară de cea ce ne relatează Tacitus, care spune că în timpurile sale Germania era o ţară în cea mai mare parte acoperită cu păduri şi bălţi [1]). Abia de prin secolul al 7-lea d. Crist. începem a avea despre pădurile noastre ştiri răzleţe, cari apoi se imulţesc mereu cu timpul până la începutul gospodării silvice moderne, al cărui început cade la finele secolului al 18-lea. Cu începere de la această dată suntem bine orientaţi. asupra stării pădurilor noastre, despre cari avem date sigure.

Aci ne vom ocupa numai de evoluţia pădurii după epoca glaciară. La finele terţiarului — după câte se pot admite în urma cercetărilor geologice cu privire la flora acelor timpuri – clima Europei centrale nu era prea diferită de cea actuală şi ca consecinţă, atunci se găseau în această Regiune cam aceleaşi specii forestiere de azi; în ţinuturile mai înalte reşinoase, molid şi brad, în cele mai joase mai mult foioase, ca specii de stejar. fag, acerinee, în timp ce în turbării şi în lunci predominau sălcii, mesteacăn, anin şi plopi. In multe privinţi însă speciile de atunci diferiau de cele de azi. O relativ mică scădere a temperaturii medii anuale de circa 5^0, care, fireşte, a avut loc numai pe indelete sau, — după cum admit alţii — o puternică sporire a precipitatelor apoase a gonit complect pădurea din ţinuturile centrale şi nordice ale Europei. Masse mari de ghiaţă începură a se pogorî dinspre Scandinavia până spre Centrul Germaniei şi dintre Alpi, până în ţinutul Münchenului. Vosgii, Pădurea Neagră, Munţii din răsăritul Bavariei erau atunci mai mult sau mai puţin acoperiţi cu ghiaţă, aşa că în apogeul epocii glaciare numai o relativ mică parte din Europa centrală rămăsese neacoperită de ghiaţă. In această parte, la oare care depărtare de morenele frontale — azi uşor de recunoscut — se vor fi putut menţine încă unele specii din epoca terţiară, în ori ce caz numai cele mai puţin pretenţioase faţă de căldură, ca speciile de molid, pin, anin, plop, salcie şi numai locuri bine adăpostite, în timp ce speciile de castan, stejar, fag au trebuit cu siguranţă să emigreze din Europa. Acestea, deoarece atât în Nord cât şi în Sud se găseau masse mari de ghiaţă, au trebuit să se refugieze spre Est sau Sud-Est, spre Vest sau Sud-Vest. Cum că aşa s'a petrecut lucrurile, ne-o dovedeşte, de exemplu Picea omorica, o specie care azi nu se mai găseşte spontanee de cât în munţii din Bosnia şi Serbia şi care este foarte de aproape înrudită cu specia ce trăia în Europa la finele terţiarului. Reintrodusă la noi, această specia prosperează astăzi excelent. Exemplele de această natură se pot înmulţi, plantele cari deja în terţiar se găseau în ţinuturile noastre se numesc *arktoterţiare*.

---

[1]) Este foarte interesantă apropierea ce se poate face in limba română între cuvântul pădure şi latinescul palus-dis al cărui acuzativ (paludem) prin pierderea lui în final, prin metatesă, rotacism şi transformarea însă a lui a accentuat dă tocmai românescul pădure. M. D.

Părţile neacoperite de ghiaţă ale Europei centrale, întru cât nu erau împădurite la acea epocă, trebue să fi fost ocupate de o tundră — în apropierea hotarului massei de ghiaţă — şi mai departe de aceasta spre părţile centrale ale ţinutului fără ghiaţă, de o floră arctică-alpină cu *Dryos octopetale* ca plantă caracteristică, pe lângă care se mai găseau *Empetrum nigrum*, *vaccinium uliginosum*, specii pitice de sălcii sau de mesteacăn şi altele.

După această primă glaciaţiune urmă o epocă interglacială cu o climă probabil continentală, care permise din nou reinstalarea şi răspândirea speciilor anterior gonite şi care — după cum admit unii cercetători — permise imigrarea speciilor pontice, despre cari vom vorbi mai jos.

Intenţionat ne mulţumim aci a considera o singură epocă interglacială, pe când cercetătorii cei mai de seamă ai epocii interglaciale — Penk şi Bruckner — admit existenţa a trei epoci interglaciare cuprinse între patru epoci de năvală şi mare extensiune a gheţii. Pe noi aci ne interesează numai să ştim că efectiv — şi aceasta nu se poate în niciun fel combate — cel puţin de două ori, la două epoce, gheţarii s'au scoborât din spre Scandinavia şi din spre Alpi spre partea centrală a Germaniei. Ultima glaciaţie, — care de alt-fel n'a încetat brusc, ci numai după mai multe retrageri şi înaintări succesive de mică amplitudine — n'a avut marea extensiune a primei şi suntem în drept să admitem că speciile mai sus amintite au putut înfrunta diferitele glaciaţiuni, cu alte cuvinte că în timpul întregii epoci glaciale n'au dispărut din Europa centrală. Totuşi — trebuie să amintim că unii cercetători a epocii glaciale — şi tocmai cei mai de seamă (Penk, Weber, Nathorst) admit contrarul.

Cu retragerea definitivă a gheţarilor vine epoca — de un foarte mare interes pentru noi a reimigrării plantelor, şi arborilor epocă cu o climă continentală ca şi cea a epocii interglaciare, caracterizată prin erni reci şi veri călduroase, secetoase. Ca urmare, pădurea — ca azi în Rusia de Sud, recuceri terenul, însă nu peste tot ci numai acolo unde condiţiile de umezeală erau mai prielnice şi numai cu ajutorul acelor specii, cari ca betula, pinus, quercus — suportă mai bine clima de stepă. Unde pădurea nu se instala, domnia stepa ierboasă, a cărei existenţă în aceste ţinuturi nu este dovedită prin urmele de plante, animale pe cari geologul le găseşte aci.

In această epocă a imigrat la noi din sud-vestul Europei plante de stepă, iubitoare de căldură, plante pe care le găsim şi azi în flora noastră. Ele se numesc pontice, fiind-că sunt răspândite în deosebi în ţinuturile Pontului, ale Mării Negre; uneori se numesc aceste plante şi panonice; Gradmann le denumeşte asocicaţii de plante de stepe.

Ca drum de imigrare serviră acestor plante în primul rând văile fluviilor mari ca Dunărea, Elba, Oderul, Wistula; pentru Germania de sud două căi şi anume: Dunărea, Mainul, şesul Mainului şi Valea Nekarului pe de o parte şi pe de alta Dunărea, versantul nordic al alpilor Franconi şi Suabi Hegau Schaffhausen, Elveţia de Nord. — Intre altele, cităm din aceste plante pontice venite în ţinuturile noastre: Dianthus Carthurianorum, Daphne, Cneorum, Adonis vernalis, Anemone pulsatilla ş. a. Asociaţii de asemenea plante se găsesc mai cu seamă în vecinătatea Dunării, la Regensburg, pe câmpia pârâului Loch cum şi în câmpiile de la Garching, recunoscute prin bogăţia şi variaţia florei lor.

Şi fauna din trecutul acestor ţinuturi ne-a arată că în trecut ele au avut caracterul de stepă; Nehring găseşte aci resturi şi urme de animale caracteristice de stepă, cum sunt genurile Spermophilus şi altele.

In fine şi formaţiunile de löss, cari după Richtoffen sunt fără îndoială de formaţiune eoliană, dovedesc existenţa în trecut a stepei în aceste ţinuturi. — Pe de altă parte, aceste formaţiuni de löss din epoca post glaciară sunt localizate tocmai în Europa centrală, aşa că afirmaţiunea că o parte din teren era aci acoperită de formaţiuni de stepă şi alta de pădure se poate socoti ca suficient documentată. — Ca cunoscute, ţinuturi cu formaţiuni de löss în Germania de Sud amintim: malul Mainului la Bomberg şi Dürzburg, malul Dunării la Regensburg, alpii Suabi în ţinuturile învecinate şi anume în prelungirile nordice ale Alpilor, în munţii din Estul Bavarii, în Pădurea Neagră lossul lipseşte cu desăvârşire.

Aceste din urmă ţinuturi au toate o climă cu un caracter suboceanic (erni dulci, veri răcoroase cu multe precipitate apoase) pe când ţinuturile cu formaţiuni de löss se caracterizează printr'un climat sub continental.

Prin aceste fapte socotim ca deplin dovedit că epoca post glacială a fost urmată în Europa centrală de o epocă de stepă împădurită, în care stepa şi pădurea ocupau anumite porţiuni de teren. Gradmann din aceste fapte trage concluziunea până acum prin nimic infirmată, ca aci omul a luat *întâi* în stăpânire ţinuturile de stepă fără pădure şi în deosebi ţinuturile mai fertile caracterizate prin löss; defrişarea uriaşelor şi întinselor păduri virgine era o lucrare care trecea peste puterile omului înarmat cu o secure de piatră. Şi de fapt urmele celei mai vechi culturi omneeşti se găsesc aci, tocmai în ţinuturile caracterizate în trecut şi azi prin plante de stepă, în Alpii Saxoni ori în împrejurimile Regensburgului.

Insă şi dinspre apus au imigrat în ţinuturile noastre plante, cari, din pricina climatului din care au venit, se numesc oceanice sau atlantice. Aceste plante au exigenţe climaterice — în special în ce priveşte umezeala — cu totul deosebite de ale celor pontice. Ele suportă de obiceiu mai multă umbră ca aceste din urmă şi ca atare prosperează în deosebi în interiorul pădurilor pe când plantele pontice se simt bine în deosebi în locuri deplin luminate. Ca foarte caracteristice plante atlantice amintim: Digitalis purpurea, Ilex, Serothemnus scoparius. Mai cu seamă Ilex, care în Pădurea Neagră este destul de răspândit în subetajul arboretelor, evită cu stricteţă toate ţinuturile cu climă continentală ca de exemplu: Germania de est, pe când în Germania de Nord, de Vest şi în prelungirile nordice ale Alpilor se simte destul de bine.

Această specie nu poate suporta temperaturi scăzute şi piere acolo unde media minimelor de iarnă scade sub — 1^{20}. Predilecţia Ilexului pentru pădure stă în strânsă legătură cu această sensibilitate a lui faţă de temperaturile scăzută, de oare ce în adăpostul masivelor temperatura, rămâne în timpul iernii întotdeauna ceva mai ridicată de cât în locuri deschise. Mai departe se pot socoti oarecum ca specii atlantice edera şi tisa, de oarece centrul lor de distribuţie, este în Europa de Vest în timp ce ele evită părţile de răsărit ale acestui continent şi suferă din pricina frigului prea mare de iarnă.

Speciile noastre mai sensibile faţă de ger, cari cu siguranţă nu au putut suporta în ţinuturile noastre clima epocii glaciare, au revenit la noi ca şi cele amintite mai sus, dinspre Est sau Vest. Fagul ca şi bradul s'au continuat — probabil — în epoca glaciară în Bohemia, de unde au putut reveni repede în ţinuturile noastre. Tot aşa de probabil este însă ca aceste specii au putut reveni la noi dinspre Vest, prin poarta burgundă. Urme de arbori, găsiţi în Elveţia, dovedesc că aci s'au păstrat cele mai multe specii forestiere în timpul epocii glaciare, aşa că după încetarea acesteea s'a putut repede întinde pădurea alcătuită de preferinţă întâi din Molid, Pin, Mesteacăn, Anin şi ceva mai târziu din Brad, Alun, specii de stejar şi fag.

Şi pentru Germania de Sud — unde turbăriile, isvorul principal al cunoştiinţelor preistorice, au fost numai puţin cercetate — putem admite că popularea cu arbori s'a săvârşit relativ repede, de oare-ce, după cum am admis mai sus, speciile mai puţin sensibile faţă de ger au rămas în aceste părţi în timpul epocii glaciare sau s'au retras numai până în Boemia sau Elveţia, de unde puteau repede reveni în ţinuturile noastre. Epoca de stepă de care am vorbit mai sus, desigur că a restrâns extensiunea pădurii însă nu a periclitat existenţa acesteea, întru cât speciile mai sensibile se puteau foarte bine retrage sau localiza în ţinuturi mai înalte, la munte.

Pentru Germania de Nord şi în deosebi pentru Europa Nordică, s'a putut stabili— prin cercetări făcute în deosebi de Weber — că diferitele specii au venit aci în etape ; diferitele perioade se denumesc după specia ce a predominat, epoca mesteacănului, a pinului, a stejarului sau a fagului. Şi în Germania de Nord stepa a avut numai o dezvoltare parţială şi localizată, după cum o dovedeşte unica extensiune a formaţiunilor de löss.

Epoca glaciară fu urmată de o perioadă în care predomină la început Dryos octopetale şi apoi, după scurtă vreme, mesteacănul şi plopii aşa că putem vorbi de o perioadă a mesteacănului. Insă, în Nordul Germaniei nici epoca mesteacănului nici epoca următoare a pinului nu fură de lungă durată şi, de sigur, mult mai scurte ca epocile corespunzătoare în Scandinavia şi în Finlanda. Odată cu pinul se găsesc aci — în Nordul Germaniei — deja sosite : Alnus, Sorbus, Ulmus montana, Acer platanoides, Tilia parvifolia Corylus, Juniperus şi alţii arbuşti sau plante. Foarte bine caracterizată în Germania de Nord este epoca sau perioada stejarului — ca quercus pedunculate — care începe aproximativ odată cu epoca neolitică, adică în a 5-a sau a 4-a mie de ani a. Chr. In această epocă — în care vin la noi cele mai multe era plante oceanice—pădurea se alcătuia mai cu seamă din stejar, tei cu foaia mare, tisă, jugastru, apoi ederă, calluna, plante mai mult de climat oceanic. In această epocă se socoteşte cu sosit şi molidul în Nordul Germaniei ; în ce priveşte Scandinavia este dovedit că această specie a venit nu dinspre sud ci dinspre răsărit mult mai târziu (poate la începutul timpurilor istorice). Epoca stejarului fu în fine urmată de a fagului, în care şi aninul avea o mare extensiune. Fagul pătrunse şi se extinse în acea epocă în Germania de N. W. în special pe socoteala pinului. Grübner adminte că în aceste timpuri luară naştere întinsele câmpii cu calună din Nodul Germaniei şi în primul rând cea de la Lüneburg.

Tocmai în ce priveşte molidul nu suntem până azi destul de clarificaţi. Faptul că molidul nu năvăleşte din Danemarca mai departe spre interiorul Suediei s'ar putea explica prin aceea că specia în chestiune s'a răspândit numai puţin timp în peninsula cimbrică aşa că nu a mai putut năvăli mai spre Nord. Sunt împrejurări cari ne arată că molidul, prin schimbări ce au survenit în climatul postglaciar, a fost de multe ori împins înapoi în înaintarea sa spre Nord. Dacă admitem, cu C. A. Weber, că după epoca glaciară a urmat întâi o climă rece-uscată şi abia mai târziu o climă de stepă caldă (în care timp tocmai s'au extins în părţile noastre plantele pontice), atunci e clar că molidul, care imediat după epoca glaciară a găsit condiţiuni favorabile de existenţă, a fost ulterior împins înapoi în regiunile mai reci. Cu stingerea treptată a acestui climat de stepă caldă şi cu revenirea climei noastre de azi (sau, cum admit unii cercetători, cu revenirea unui climat rece — umed) molidul a câştigat mult teren (cam în primul mileniu a. Chr.), până ce fagul, graţie pronunţatei sale însuşiri de a suporta umbra, face concurenţă molidului şi-l goneşte de pe terenurile mai bune. Incă o împrejurare putea fi neprielnică molidului: turbificarea solurilor pe care o pricinueşte această specie în arborete curate în deosebi pe solurile mai sărace i-a impedicat regenerarea şi ca atare păstrarea îndelungă a unor asemenea terenuri cari apoi sunt uşor cucerite de fag. Când molidul a reuşit să se menţină diseminat au trebuit să nască în asemenea ţinuturi arborete amestecate de fag şi molid. Pentru vecinătăţile Münchenului putem admite cu destulă probabilitate că după revenirea climatului nostru de azi pădurea trebue să fi fost alcătuită dintr'un amestec de fag şi molid, cărora pe ţinuturile de morenele li se asociază ulterior şi bradul. Pădurile alcătuite şi azi din aceste trei specii, cum sunt cele de la Dietramszell se pot considera ca păduri virgine din punctul de vedere al compoziţii lor. In Elveţia, care în aceasta privinţă este mult mai bine cercetată ca Germania de Sud, se admite de către H. şi M. Brockmann-Jerosch că ţinutul dintre Jura şi Alpi era acoperit după epoca glaciară din stejar, molid şi brad, pe când fagul apare abia mai târziu, în epoca paleolitică, eliminând din ce în ce mai mult speciile precedente. Molidul se retrase în ţinuturi mai înalte, stejarul pierde mult din suprafaţa pe care o ocupa şi nu se poate menţine de cât graţie ajutorului omenesc, cum vom arăta mai jos — cum şi prin marea sa putere de lăstărire.

Din toate acestea se vede că domeniul istoriei distribuţii speciilor în timpurile preistorice nu se poate încă considera ca deplin cercetat; teoriile formulate până acum au încă nevoie de dovezi. Mai cu seamă în ce priveşte Germania de Sud putem spera că cercetările turbăriilor ne vor aduce încă date noi.

(va urma) **Dr. M. Drăcea**

UN PAS INDRAZNEŢ

Este multă vreme, decând s'a acreditat o idee, iar după răsboi, ideea a prins minţile celor mai mulţi, dospindu-se pentru a lua forma de propuneri concrete, faţă de reprezentanţii autorizaţi ai naţiunii, cari gândesc—în semn de mulţumire — dând drumul imaginaţiei să lucreze şi închipuindu'şi cum ar putea să fie atunci, când ideea sugerată s'ar transforma într'o zi, în... lege!

Ideea — zic — e veche fiindcă am auzit-o şi la unii mai în vârstă, ceea ce este tot odată trist, fiindcă dacă nevârstnicilor le este, oarecum, permis să sboare pe aripele unei imaginaţiuni trandafirii, nu tot aşa se poate îngădui oamenilor cu experienţă, dar mai cu seamă celor cari văd mai departe decât — vorba proverbului — lungimea nasului!

„Trecerea tuturor pădurilor din ţară, pe seama statului“ este ideea de care arăt mai sus şi fiindcă aceasta ar putea să încolţească mai departe, fără se fie judecată şi bine analizată, indic oarecari puncte, la cari aş vrea să primesc un răspuns serios, din partea acelora cari manifestă un gând, sau un pas atât de îndrăzneţ.

1. — Pentru cari motive se doreşte, trecerea pădurilor pe seama statului?

2. — In cazul când ar fi un bine aşa de mare — ca statul singur să fie proprietar — binele acesta în ce ar consta?

3. — Trecerea tuturor pădurilor pe seama statului este prima şi cea mai importantă măsură, pentru promovarea intereselor, reclamate de păduri?

⁂

Cunosc, în liniamente generale, motivele pentru cari se pledează în favoarea ideii arătate. Se spune — în principiu — că statul îşi caută pădurile mai bine decât particularii, că statul trebue să le aibă în mână, pentru o mai bună supraveghere, etc.

Să îmi fie permis a spune ceeace cred despre această chestiune.

a) Este adevărat, că sunt proprietari particulari, cari nu văd într'o pădure, decât sursa de venituri momentane şi că fac tot ce e permis şi nepermis, pentru ajungerea la venituri cât mai mari — în speţă — la exploatări mult mai întinse, decât acelea îngăduite de amenajament.

Dar, dacă este aşa, cine e de vină?

Mi se pare, că există un cod silvic, prin care se statuează rolul inginerului de stat, în privinţa supravegherii pădurilor particulare. De ce atunci nu se opresc exploatările, cari depăşesc prevederile amenajamentelor?

Se va răspunde, poate, că nu este personal suficient. De ce nu se creează personalul necesar, în loc să se vorbească despre lucruri, cari nici în glumă n'ar trebui rostite?

b) Dar sunt şi păduri particulare, cari se exploatează şi îngrijesc spre deplina satisfacţiune a celor mai exigenţi. Trebue ca şi acestea să fie fierte în oala comună a pădurilor particulare?

c) De pe urma exploatărilor practicate în pădurile statului n'am văzut să fi rămas ceva, care să impună. Dar, la Cernăuţi, după câte cunoaştem, aproape toţi, există Palatul metropolitan, sau „Residenz" construcţie ce n'are asemănare în cuprinsul celor aproape 300.000 km. pătraţi ai României! Şi acest palat, cu toate accesoriile, a fost construit de pe urma banilor încasaţi, din exploatarea pădurilor fondului religionar. Nu numai atât! Dar şcolile şi bisericile confesionale ortodoxe au fost întreţinute atâtea sute de ani din banii pădurilor, despre cari am arătat, aşa că mă întreb: ce rost are statul să intre în posesia acestor suprafeţe? Să facă mai bine decât s'a făcut? Haida de!!

d) Sunt proprietari particulari, cari au felurite industrii, în legătură cu lemnul. Ce am zice de ex. despre stat, văzându-l că se erijează în fabricant de oţet, la Reşiţa, când acelaş stat a trebuit să arendeze fabrica de cherestea dela Sebeş, fiindcă formele greoae nu permiteau funcţionarea mai departe?

O să mi se răspundă — poate — că atunci s'ar simplifica formele şi lucrurile ar merge pe făgaşul lor.

La o asemenea argumentare aş răspunde: de ce nu simplifică statul, formele, de pe acum şi să îşi exploateze singur pădurile, iar nu să le scoată la licitaţie, după cum se poate vedea, pe fiecare sfârşit de lună?

e) Dar, particularul nu are voe să înceapă o exploatare, pânăce nu i-se aprobă un amenajament sau un regulament. Acesta, odată aprobat, de ce nu se execută, aplicându-se sancţiunile prevăzute de lege?

f) Pentruca statul să intre în posesia pădurilor particulare, trebue să le exproprieze. Prin urmare, sfântul drept de proprietate, pe care este aşezată temelia societăţii unui stat conştient, se trece la dosar, aprobându-se în mod tacit comunismul „tovarăşilor" de peste Nistru, cari au ca primă deviză tocmai comumitatea, adică distrugerea proprietăţii individuale. Şi atunci care mai este rostul de a se vâna şi băga la Jilava, comuniştii cari forfotesc prin ţară?

A, da! Ne închinăm în faţa exproprierii unei proprietăţi, peste care statul are interes să traseze o cale ferată, sau o şosea. Dar atâta timp cât acelaş stat n'a dovedit până acum, că suprafeţele de pădure scoase în licitaţie, în interval de 40 de ani, sunt împădurite la loc; atâta timp cât pădurile statului nu sunt nici măsurate şi nici amenajate; în fine, atâta vreme cât statul are păduri vândute cu 2 3 lei metrul cub *şi nu vrea să exproprieze drepturile concesionarilor*, din motive cari îl privesc, pentru a'şi putea valorifica marfa, după cursul de azi al monedei, nu înţeleg şi nici o minte sdravănă nu poate înţelege, motivul adevărat pentru care statul ar vrea vreodată să facă un pas îndrăsneţ, prin care ar da cel dintâi dovadă, că uzurpă dreptul de proprietate, prin aprobarea tacită a ideilor comuniste.

g) — Suntem aceia, cari imităm occidentul, când e vorba să facem ceva, şi ne referim de cele mai multe ori la Francezi, pe cari îi copiem cu sau fără dreptate. Să mi se arate, aşa dar, în care ţară din Occident şi — respectiv — dacă în Franţa s'a făcut aceea, despre ce e vorba, în rândurile de mai sus.

Desigur, că în ţările în care există conştiinţa dreptului, acolo unde proprietatea a fost şi este baza propăşirii individuale şi deci colective, nimeni nu s'a gândit vre odată să exprime idei baroce. Justificarea unei atari gândiri n'ar rămânea—serios vorbind — decât în faptul, că statul, care nu mai are păduri, pe cari să le scoată la licitaţie, priveşte cu ochi dulci pădurile particulare, pentru a'şi putea reface domeniul său forestier, pe care l-a vândut succesiv diferiţilor întreprinzători, cari s'au succedat în interval de 40 de ani, tocmai fiindcă n'au fost nici planuri şi nici amenajamente, pentru a'şi da bine seama şi din timp, la sfârşitul ce trebuia să vie şi care a venit!

Dar, dacă proprietarii agricoli şi forestieri au cedat, sub presiunea evenimentelor, să li se amputeze din trupurile proprietăţilor lor, suprafeţe colosale, e datorită unei necesităţi, în faţa căreea nu se putea da îndărăt, fiind la mijloc o promisiune regală, dar şi o stare de lucruri, care nu se întâlneşte de două ori, în istoria unui popor.

Desigur, că începutul a fost greu, căci după prima expropriere a venit a doua şi după a doua s'a anunţat a treia — pentru a se creia păduri comunale — pe care oamenii nu le-au cerut. Dar nu trebuie să 'şi închipuiască cineva, că se poate merge pe calea abuzului, până la infinit, căci mai este, aceea ce în chimie se numeşte „fenomenul de saturaţie," şi care ştim bine cum se manifestă.

Nu este recomandabil pentru nimeni să se întreţină o stare încordată de spirite şi să se sape o prăpastie, între clasele convețuitoare dintr'o ţară cu pretenţii de civilizaţie.

Cine este sincer în sufletul său, trebue să priceapă, că s'a făcut mai mult decât ar fi trebuit, în materie de exproprieri fie agricole, fie forestiere.

Răuvoitorii patriei române mai au încă de speculat chestiunea exproprierilor, fie pentru infima suprafaţă care a mai rămas, fie pentru proprietăţi de altă natură, cum ar fi viile, livezile, casele de locuit, etc.

Dacă răul, sau mai bine zis relele, de cari suferim cu toţii, nu ne-au pătruns, rămâne deschis terenul aţâţărilor interne şi istoria e plină de exemple, prin cari arată că unele popoare au fost ruinate şi apoi ocupate de vecini, din cauza frământărilor interne şi a urilor pătimaşe dintre diferitele clase sociale. Procentul incoştienţilor este destul de mare — din nefericire dar mănunchiul oamenilor de bine, sâmburele cetăţenilor culţi cu adevărat, trebue să lumineze pe rătăciţi, fiindcă în nici un caz nu 'şi va avea o scuză, pentru neutralitatea pe care o manifestă.

A, dacă peste 40—50 de ani se va vedea — în conformitate cu nevoile eventuale cari vor fi — că starea proprietăţii nu este conformă cu cerinţele sociale de atunci, nimic nu va împiedeca să se avizeze la măsurile de circumstanţă. Insă, ca să se ţină lumea într'o perpetuă teamă, ca să se întrebe fiece proprietar, ce noutăţi îi vor mai fi sorocite, pentru ziua de mâine, este un procedeu demn pentru pescuitori în apă tulbure, pentru vântură-ţară, căruia prea puţin îi pasă, dacă într'o bună zi ar trebui să lupte ca muşchetar, în armata lui Trotzky

Horia Manole

DATE STATISTICE ASUPRA PADURILOR AUSTRIACE

In bilanţul comercial al fostei monarhii austro-ungare „Lemnul" a jucat unul din rolurile cele mai importante, fiind printre primele produse naturale, ce întreţinea activul acestui bilanţ.

La o suprafaţă totală a fostei monarhii de 67,589 milioane hectare, pădurile singure ocupau circa 21.45 milioane hectare ceeace corespundea unui procent păduros de 37%.

In urma evenimentelor istorice, provocate ca o consecinţă a războiului mondial, din anii 1914—1918, monarhia austro-ungară s'a dizolvat şi elementele componente s'au alipit unde curentul naţional le-au atras, constituind noi state, cum sunt Polonia şi Cehoslovacia sau mărind în graniţele lor fireşti statele, ce aveau deja independenţa antibelică: Italia, Jugoslavia şi România. Dualismul austro-ungar s'a prăbuşit şi astăzi tratatele de pace au hărăzit Austriei ţinuturile cunoscute sub denumirea generică a Deutschösterreichischen Alpenländer, care constituesc Republica Austriacă, formă de stat proclamată prin revoluţia de la 12 Noembrie 1919.

In graniţele actuale, Austria se întinde pe o suprafaţă de aproximativ 83.674 kmp. cu o populaţie de 6.6 milioane locuitori. Procentul păduros în noua republică nu s'a micşorat, deoarece în compunerea noului stat au intrat ţinuturile cele mai păduroase alipite şi la o suprafaţă totală de 83.674 kmp., 3.131 milioane hectare sunt acoperite cu păduri, ceeace dă un procent păduros de 37%. Cele mai întinse păduri se găsesc în regiunile muntoase şi anume în Styria, unde pădurile acopăr un procent de 40%, pe când în regiunile cele mai populate, pădurile sunt puţine, ca în ţinutul Vienei şi câmpiei Dunărei, unde reprezintă numai un procent de 1.5% şi Burgenland cu 26,4%. Regiunile înalte alpine, cu multe terenuri improductive, deasemenea au puţine păduri. In Voralberg de exemplu găsim numai 25,9% suprafaţă împădurită [1]).

După profesorul Marchet suprafaţa Austriei ar fi de 8.631 milioane hectare, iar a pădurilor de 3.491.775 hectare, ridicând astfel procentul păduros la 40%. In studiul său statistic, apărut în 1919, „Waldflächen und Holzproduktion von Osterreich" se menţionează, că numai 3 regiuni din Europa întrec acest procent de împădurire: Bosnia şi Herzegovina cu 50.4%, Finlanda cu 46,3% şi Suedia cu 49,3%; celelalte ţări, începând cu Rusia (39%) se găsesc sub acest procent păduros.

Faţă de celelalte culturi, ce constitue economia agricolă în genere şi care ocupă circa 58 de procente din suprafaţa totală (Ing. Hufnagl în „Der Holzmarkt No. 71 (924) şi anume: 27% teren agricol propriu zis, 1% grădini, 9,68% vii, peste 12% fâneţe şi 17% păşuni alpine, la care adăogând 881.500 hectare, ocupate de ape, stânci, gheţari sau alte terenuri improductive, vedem că pădurile, prin procentul lor însemnat, îşi menţin rolul important în economia acestei ţări, fiind în primele rânduri dintre produsele naturale, ce constituesc bogăţia ei.

Ultima statistică asupra pădurilor din Austria a apărut în 1913, cuprinzând datele culese până la 1910 în fosta monarhie austro-ungară. Evenimentele, atât în timpul războiului cât şi după acesta, nu a mai permis prelucrarea unei noui statistici, astfel că datele ce urmează şi cele deja anunţate se bazează pe ale statisticei din 1913; numai asupra datelor, ce privesc pădurile statului sau cele administrate de stat, ne-am servit de un tablou

---

1) Rudolf Buchinger, Ministru de Agricultură şi păduri, în „Internaţionaler Holzmarkt (Wien) No. 43/925.

statistic, ce ni s'a prezentat de Secția Forestieră din Ministerul de Agricultură și Păduri din Austria.

Repartiția pe provincii a pădurilor în Austria se desemnează după cum urmează:

Provincia	Suprafața	Păduri	%
Kärnter	1.032.700 Ha	456.156 Ha	44%
Tirol	2.107.100 „	771.341 „	37%
Niederösterreich . . .	1.981.200 „	684.606 „	35%
Oberösterreich	1.198.100 „	406.756 „	34%
Salzburg	714 400 „	235.644 „	33%
Steyermark	1.337.800 „	369.797 „	31%
Vorarlberg	260.100 „	67.475 „	26%
	8.631.400 „	3.491.775 „	40%

După studiul D-lui Rudolf Buchinger, ministru de Agricultură și Păduri austriac (No. 43/925 International er Holzmarkt), ar fi în proprietatea statului 12 procente (414.000 hectare), a comunelor 20,5 procente (602,000 hectare) și în proprietatea privată 67, 5 procente (2.115.000 hectare). Marea proprietate forestieră, adică domeniile păduroase, care depășesc 500 de hectare fiecare, au în patrimoniul ei 1.496.444 hectare sau circa 43%. Restul pădurilor revin micei proprietăți, care după cum se vede stăpânește mai mult din jumătatea domeniului forestier austriac.

Compoziția arboretelor arată predominanța rășinoaselor, cu un procent de 73% (2.543.627 ha), din care molidul revine pe primul plan, constituind în 2.178.190 Ha arborete pure, iar în 269 414 Ha arborete amestecate. Esențele de amestec sunt pinul, bradul și laricele. Arborete pure de brad se găsesc numai în Voralberg și anume pe 17.723 Ha.

Pinul silvestru constitue arborete pure în Niederosterreich 14.726 Ha, unde deasemenea pinul austriac formează arborete pe 2724 Ha; în Steyermark se găsesc arborete de pin silvestru pe 21.330 Ha. In amestec aceste două esențe și în multe locuri cu brad, se evidențiază numai în Niederösterreich, pe o suprafață de 39.519 Ha. Procentul cel mai mare al rășinoaselor îl dau pădurile alpilor austriaci din Tirol și Salzburg (86%).

Foioasele, ce reprezintă abia un procent de 27% din totalul pădurilor Austriei şi din care numai 8% constituesc arborete pure, sunt formate în cea mai mare parte din fag, din cari 180.646 Ha arborete curate şi 1978 arborete amestecate cu stejar şi paltin. Masive pure de stejar (sessiliflor şi pedunculat) se găsesc numai în Niederösterreich, pe o întindere de 44.638 Ha.

Esenţele moi foioase (plop, anin, salcie) ocupă 42.124 Ha, iar masive amestecate de foiase, care mai au în compoziţie diverse alte esenţe : carpin, cer, frasin, ulm, etc., constituiesc restul pădurilor foioase de 878.763 Ha

Am menţionat procentul cel mare, pe care îl au răşinoasele, în deosebi în Tirol, Salzburg, Oberösterreich şi Steyermark, unde masive pure de molid ocupă mii de hectare. Tendinţa este ca în cultura viitoare a acestor arborete, să se urmărească favorizarea formărei masivelor amestecate, reclamate nu numai din considerațiuni de cultură, ca printr'un amestec intim, esenţele să-şi asigure condiţii de viaţă mai viabile, contra vânturilor doborâtoare sau atacurilor de insecte; dar impuse şi de motive economice-sociale. In aceste regiuni servituţi numeroase grevează producţia pădurilor. Sunt ocoale silvice, a căror posibilitate anuală e grevată mai mult de jumătate de aceste servituţi. Locuitorii au drept la lemn de foc şi construcţie încă din trecutul vremurilor şi patenta din 1853 nu a desfiinţat aceste drepturi, ci le-a consfinţit, recunoscând, prin tabelele întocmite, dreptul de lemn al fiecărei case, din satele învecinate acestor păduri. Cum în aceste regiuni esenţele, ce dau lemnul de foc, reprezintă un procent neînsemnat, lemnul preţios, bun de lucru şi cherestea, se utilizează ca combustibil. Deaceea se poate observa în exploatările din aceste regiuni, cum fagul şi alte foioase diseminate sunt cruţate, lăsându-se ca seminceri, pentru constituirea amestecului de esenţe în noile arborete, ce se instalează; iar acolo, unde nu există seminceri naturali, se constituie amestecul pe cale artificială.

Relativ la tratamentul, ce se aplică pădurilor în Austria, 97% sunt tratate în codru, 1% în crâng compus şi 2% în crâng simplu. La regimul codrului se urmăreşte în genere regenerarea pe cale naturală.

Posibilitatea anuală reprezintă un cuantum de 10.3 milioane m. c., din care 57% lemn de răşinoase, care dau 4.8 milioane m. c. lemn de lucru şi cherestea. Pe regiuni, se exploatează anual în Steyermark 1.1 milioane m. c.; Niederösterreich 1 milion m. c.; Kärnten 0.9 milioane m. c.; Tirol 0.7 milioane; Oberösterreich 0.6 milioane m. c.; Salzburg 0.3 milioane m. c. şi Vorarlberg 0.1 milioane m. c. Foioase dau ca lemn de lucru circa 0.2 milioane m. c.

Considerând numai pădurile statului, ele reprezină o posibilitate anuală de 234.025 m. c. lemn tare şi 983.625 lemn de cherestea şi construcţi. Din această posibilitate, servituţiile grevează producţia cu 284.166 m. c. şi rămâne disponibil, unei valorificări anuale de către stat 939.480 m. c., din producţia totală de 1.223.650 m. c.

Ca producţie medie anulă şi pe hectar s,a calculat în direcţia forestieră Gmunden 3.1 m. c. în directia Salzburg 2.5 m. c. în directia Innsbruck (Tirel) 2.2 m. c. în direcţia Vienei (Niederosterreich) 3.5 m. c.

Repartizată pe direcţiuni forestiere posibilitatea anuală a pădurilor statului ar reveni la direcţia Vienei 300.760 m. c,; direcţia Gmunden 406.360 m. c.; direcţia Salzburg, 320.700 m. c. şi direcţia Innsbruck 193.830 m. c.

Pentru prelucrarea lemnului sunt în Austria peste 6000 de herăstrae, 264 având motoare cu aburi, iar 5824 fiind herăstrae simple de apă (elveţiene).

Lemnul constitue unul din articolele de mare export al Austriei şi în timp ce în anul 1919 s'a exportat numai 235 vag. în 1923 s'a ridicat cantitatea de export la 83.522 vagoane iar în 1924 a atins 128.133 vagoane. Germania şi Italia sunt ţările cele mai importante, în ce priveşte exportul lemnului austriac. Mai mult de jumătate din lemnul exploatat se trimete în Italia, circa 66000 de vagoane; în Germania se exportă 32.000 vag. în Elveţia 20.000 vag. şi restul în celelalte ţări.

Regimul silvic.

Prima lege, care a fixat regimul pădurilor în Austria, s'a edictat prin sancţiunea imperială din 3 Decembrie 1852.

Inainte de aceasta existau, în diferitele provincii ale imperiului austro-ungar, numeroase dispoziţiuni administrative, care cuprindeau instrucţiuni asupra dreptului de stăpânire şi de folosinţă al pădurilor, precum şi recomandaţiuni de exploatare şi foarte amănunţite ordonanţe de poliţie forestieră.

Pentru respectarea ordonanţelor de poliţie forestieră erau prevăzute pedepse aspre în bani şi arest (acestea din urmă cu adausul „în lanţuri“), perderi de drepturi, confiscaţiuni şi cea mai simplă procedură în materie de delicte silvice.

Publicarea şi controlul acestor ordonanţe erau încredinţate försterilor judeţeni, peste care se găseau organele superioare administrative. Fără aprobare, nu se putea scoate nici un produs lemnos din pădure.

Rezultatul acestor ordonanţe nu a influenţat prea mult asupra ordinei în gospodăria forestieră austriacă, ce decădea din ce în ce, ceeace în 1843 a dat naştere unui edic imperial, care ordonă să se avizeze: „cum s'ar putea înlătura desfrişările arbritrare şi despăduririle nenorocite ale pădurilor“. Ca urmare acestui edict, s'au constituit în diferitele provincii comisiuni formate din specialişti şi şefii autorităţilor locale, care în concordanţă cu circumstanţele locale au întocmit memorii şi studii pentru o cât mai raţională gospodărie a pădurilor. Din materialul comisiunilor provinciale, ministerialrat-ul Feistmantel fu însărcinat în anul 1848 cu redijarea unei legi silvice.

Proectul său se rezumă în următoarele puncte.

Dispoziţiunile constituţionale ale praprietăţii; depre împărşirea pădurii, apoi despre dizolvarea şi reglementarea servituţiilor, ce grevau pădurile; tratamentul în genere al pădurilor şi restricţiuni asupra gospodăriei private în special; despre pădurile publice de protecţiune şi modul de promovarea economiei forestier, precum şi o ultilizare corespunzătoare a pădurii, prin dispoziţiuni speciale poliţieneşti şi despre pedepse şi despăgubiri arătându-se şi prejudiciile aferente.

Acest proect a fost supus desbaterilor unui congres agricol, ţinut în Viena în Martie 1848 şi care a propus strângerea materialului esenţial din provinciile imperiale, relativ la chestiunea ordinei în pădure: comunicări, memorii, propuneri, etc. întocmirea unei noi legi silvice corespunzătoare timpului şi a unu tarif de despăgubirea prejudiciilor cauzate pădurilor.

Incă din primele lucrări pentru întocmirea unei legi silvice, se ajunsese la convingerea, având-se în vedere comunicările, memoriile şi propunerile diferitelor provincii, că sunt necesare aceleaşi dispoziţiuni pentru toate ţinuturile, concreizate într'o lege comună. Principiile legii edictată în urma acestor consfătuiri, prin legea din 1 Ianuarie 1853 sunt viabile şi astăzi la deslegarea problemelor forestiere şi în cele ce urmează dăm normele generale ale regimului silvic stabilit.

Trei chestiuni primează regimul silvic : cum se vor trata pădurile în genere, care vor fi regulele poliţieneşti necesare protecţiei pădurii şi care dispoziţiuni legale pretind pedepse şi acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile cauzate proprietarilor respectivi.

Interesul public reclamă, că o anumită întindere de pădure şi anume atât cât este necesară pentru satisfacerea permanentă a nevoilor economice ale ţărei, să fie tratată în aşa mod, ca existenţa ei să fie asigurată. Nu numai exigenţele economice reclamă aceasta, ci şi consideraţiuni de higienă, de fertilitate şi de protecţia diferitelor soluri. Un sol. care este propriu numai pădurii, trebue rezervat numai acestea. Tăerea pădurilor, care îndeplinesc o anumită protecţiune, se va împiedica şi acolo unde este cazul, se va creia noi păduri de protecţiune.

Pădurile statului, comunelor, ale tuturor asociaţiunilor şi aşezămintelor vor trebuie supuse unui tratament, care să asigure permanenta capacitate de pruducţie.

Controlul nemijlocit al statului trebue să aibă loc asupra tuturor pădurilor celorlalte asociaţiuni şi în spacial asupra pădurilor comunale. Toate aceste păduri vor fi privite ca un lot fără consideraţie a raporturilor de posesie, divizate în circumscripţii de administraţie, ce vor fi încredinţate funcţionarilor de stat; astfel controlul se va face efectiv şi cheltuelile de întreţinere se vor micşora.

Amestecul statului în administraţia pădurilor diferitelor asociaţiuni, aşezăminte şi comune, se va extinde numai asupra tratamentului aplicat pădurilor, întreţinerii culturei, protecţiei şi amenajărei. Asupra utilizării materialului recoltat, repartizărei şi vânzărei produselor forestiere, dreptul de dispoziţie se lasă comunelor, corporaţiilor şi organelor de administraţie ale aşezămintelor.

Susţinerea cheltuelilor funcţionarilor respectivi în aceste păduri cade în sarcina statului. Comunele şi celelalte asociaţiuni vor vărsa statului, prin percepţiile locale, costul cheltuielilor de împădurire, socotit după întinderea suprafeţelor de reîmpădurit.

In ceea ce priveşte pădurile particulare, trebuie şi ele supuse controlului de stat şi ca urmare administrarea acestor păduri e supusă la numeroase restricţiuni şi care în rezumat sunt următoarele ;

La păduri de o întindere apreciabilă, proprietarii sunt obligaţi a avea mai mulţi funcţionari specialişti, recunoscuţi prin probe publicate (examene de stat) capabili; în caz contrar sunt pasibili de o amendă corespunzătoare.

Tratarea pădurilor particulare va urma normele preconizate în gospodăria pădurilor de stat, evitându-se distrugerea în parte sau total a bunului forestier. Controlul se face de organele comunale, în raza cărora revin pădurile. Pădurile prost administrate trece sub curatelul comunei respective şi conducerea se ncredinţează unui agent destoinic, numit de stat, în contul proprietarului.

Pentru reîmpădurirea terenurilor exploatate se acordă un termen de 5 ani. Porţiunile neâmpădurite după acest termen se execută de stat pe contul proprietarului şi de fiecare joch[1]) neâmpăduriţi va plăti o amendă corespunzătoare.

Defrişările şi transformarea unei culturi forestiere în cultură agricolă nu se încuviinţează, fără autorizaţia organelor admistrative.

Pădurile de protecţie ale acestor proprietari sunt sub curatelul comunelor şi ele se vor stabili după aceleaşi norme, ca şi ale statului şi celorlale asociaţiuni.

Pentru că o gospodărie forestieră bazată pe un raport susţinut numai dela o anumită suprafaţă s'ar putea efectua, nu se permite divizarea pădurilor comunale de regulă şi în genere orice împărţire a pădurilor se va da cu încuviinţarea autorităţilor superioare respective.

Asupra servituţiilor din păduri, legea specială (Regulierungspatent) din 1853 prevede modul de reglementare al lor şi cazurile în care vor fi desfiinţate. Ca principiu este de dorit, ca solul şi proprietatea forestieră să fie degrevate de sarcina servituţiilor. Pe viitor nu se va mai acorda nici o servitute, iar la cele existente se vor observa următoarele restricţiuni :

Păşunatul se va exercita în porţiunile pădurei, în care vitele nu aduc nici un prejudiciu tinerilor plante şi regenerării pădurii. Nu se admite mai multe vite la păşunat, decât câte vor putea găsi hrană. In pădurile de protecție se oprește complect practicarea pășunatului; iar în celelalte păduri, suprafața, pe care el se va exercita, se restrânge la pădurile tratate în codru la o întindere, care reprezintă 1/6—2/6 sau 1/3 din mărimea sa; iar la cele tratate în crâng dela 1/5—1/2. Timpul de pășunat este limitat la durata vegetației erbacee. Dispozițiile și autorizațiile în această privință se dau de autoritățile administrative politice, cu avizul specialiștilor, ce funcționează pe lângă aceste autorități. Nu se poate schimba tratamentul unei păduri, care ar aduce îngrădiri pășunatului, fără încuviințarea celor îndreptățiți.

---

[1] Joch = 5755 m. p.

Recoltarea litierei și frunzelor, pentru așternutul vitelor, se va face cu observarea, ca ceadintâi să se strângă cu unelte de lemn, cruțându-se puieții. Frunzele se vor tăia numai din masivele, pe cât posibil, ce vine cât de curând în exploatare, putându-se utiliza la arborii doborâți tot frunzarul; iar la ceilalți lăsați încă în picioare, în vederea unei exploatări apropiate tăerea frunzelor se va face până la 2/3 din înălțimea arborilor. La arborii destinați exploatării într'o perioadă mai depărtată, li se vor recolta frunzele numai până la 1/3 din înălțimea lor Masivele, supuse acestor servituți, sunt tratate într'un regim deosebit, separându-se de celelalte și sunt cunoscute sub denumirea de „Gelacke". Limita superioară a suprafeții, ce poate fi supusă recoltărei frunzelor și litierei, poate atinge 1/8—1/4 din pădurea grevată. Contravențiile în exercitarea acestei servituți. se vor pedepsi ca contravenții polițienești.

Pentru paza pădurilor, comunele sunt obligate de a îngriji de personalul necesar, fiind un păsitor la 1000 yochi [1]) pădure de câmpie, la 2—3000 yochi pădure de coline și la 4000 yochi în pădurile din munții înalți.

De plata costului personalului de pază numit de comune sunt scutiți proprietarii, care au personal propriu pentru pădurile lor, presupunând că însumează cantoanele de pază, o suprafață de o întindere cel puțin a cifrelor menționate mai sus.

Acest personal de pază va fi subordonat după împrejurări celuilalt personal silvic public. Păzitorii comunali sunt dealtfel îndatorați, să supravegheze pe proprietarii de păduri, de modul cum își tratează pădurile și întrucât prescripțiile legii sunt respectate şi cercetările lor să le raporteze primarilor şi personalului silvic public Ei depun jurământ, poartă arme, constată şi zălogeşte obiectele din delicte şi furturi, cercetează pe cei bănuiţi etc.

---

[1]) 575 hectare.

Pentru preîntâmpinarea prejudiciilor cauzate pădurilor, în urma diferitelor accidente (vânt, alunecări de terenuri, atacuri de insecte şi incendii), se va prevedea ca tratament contra violenţei vânturilor perdele de protecţie cel care asigură regenerarea naturală.

In caz de atacuri de insecte, proprietarii sunt obligaţi a aviza autorităţile politice respective şi în concordanţă cu instrucţiunile date de personalul forestier, să ia măsurile de combatere exigente.

Focul în pădure este interzis. Cine constată izbucnirea unui incendiu în pădure este obligat, a aviza imediat autorităţile ; în caz contrar va fi amendat. Toate satele înconjurătoare vor da concurs la stingerea focului. Pagubele cauzate celor ce participă la operaţia stingerei, se vor despăgubi pe un preţ cât mai redus.

Transportul prin pădure se încuviinţează numai în schimbul despăgubirei corespunzătoare a prejudiciilor cauzate şi în caz când utilizarea apelor nu va permite plutirea.

Privilegiile antreprenorilor asupra plutăritului deja existente, se vor respecta ; aceştia însă sunt obligaţi să execute toate lucrările de apărare, pentru înlăturarea stricăciunilor probabile.

Autorizaţiile şi rezolvarea chestiunilor de plutărit cad în competinţa autorităţilor politice administrative, care la noi solicitări pentru acordarea autorizaţiilor de plutire, sunt obligate să aducă la cunoştinţa tuturor comunelor riverane, pentru ca toţi cei interesanţi să fie avizaţi. Când după constatarea locală se găseşte admisibilă cererea de plutire se poate acorda autorizaţia, care însă nu poate depăşi în termen mai mare de 100 ani, şi aceasta când termenul de plutire va avea în vedere permanenta exploatare a pădurei, în care posibilitatea este bazată pe un raport susţinut.

Fiecare plutire cauzează stricăciuni, mai ales când apele sunt ridicate, în urma topirei zăpezilor sau a ploilor îndelungate, deaceea se vor prevedea construcţiile de apărare necesare. Când acestea servesc binelui public, înţelegându-se în deosebi corectările de ape torenţiale, ele se vor executa de stat, la cheltuieli participând cu părţile egale şi proprietarii riverani. Când privilegiul de plutit trece printr'un domeniu privat, se va cădea de acord şi se va obţine şi consimţământul proprietarului respectiv,

Pedepse şi Despăgubiri. Paza pădurilor este legată de foarte multe greutăţi. Frecvenţa continuă a delictelor şi prejudiciile cauzate pădurilor reclamă, pentru înfrânarea lor, o procedură cât mai scurtă şi executată cât mai repede.

Deslaraţia anui agent silvic, ce a depus jurământul, constitue probă deplină înaintea justiţiei, dacă a prins pe făptuitor şi a zălogit uneltele de delict.

Personalul forestier înaintează din 14 în 14 zile judecătoriei ee ocol o listă de contravenţiile constatate. (Rugelisten). Sentinţa se va da în timpul cel mai scurt. Proprietarul trebueşte complect despăgubit şi când delicventul nu va putea plăti în bani amenda, va fi obligat la o corespunzătoare prestaţie în zile de muncă.

Amenzile şi despăgubirile se vor acorda după tarife stabilite pe baza circumstanţelor locale, la care se vor anexa instrucţiuni complecte, de modul cum se vor întrebuinţa, pentru fixarea valorii despăgubirilor. Delictele silvice sunt trecute autorităţilor politice administrative. Ministerul de Agricultură şi Păduri constitue ultima instanţă, pentru soluţionarea acestor chestiuni.

In ceeace priveşte rolul statului în gospodăria diferitelor categorii de proprietăţi forestiere, în scopul salvgardărei intereselor, generale, controlul său se va exercita în mod direct şi permanent asupra tuturor celorlalte păduri, proprietatea comunelor, aşezămintelor, corporaţiilor şi particularilor.

Pădurile statului se utilizează în deosebi în vederea satisfacerei necesităţilor economice ale statului; celelalte se vor trata căutându-se a se pune în concordanţă interesul proprietarului respectiv cu interesul general obştesc.

Acestea sunt în rezumat principiile generale ale codului silvic austriac pus în aplicare în ziua de 1 Ianuarie 1853, în urma patentei imperiale No. 250, decretată la 3 Decembrie 1852. In diferitele provincii însă există dispoziţiuni speciale complimentare de procedura aplicării principiilor acestei legi organice care în esenţă nu fac altceva decât amplifică cu amănunte cele

77 de articole ale codului silvic austriac, decretat în 1852 [1]).

Administraţia forestieră.

Minitserul de Agricultură şi Păduri austriac a luat fiinţă la 30 Decembrie 1867. Până la această dată pădurile au fost adminintstrate de Ministerul de Finanţe, care în 1853 a redijat primele instrucţiuni de serviciu.

Trei instanţe constituie schema administraţiei forestiere:

1. Conducerea superioară, reprezentată prin Secţia forestieră din Ministerul de Agricultură şi Păduri din Viena, care se divide în două grupe: a) departamentele de technică forestieră şi b) departamentele de administraţie. In primul grup intră construcţiile şi amenajerile şi în al doilea serviciile de exploatare şi valorificarea lemnului, contenciosului, comptabilitatea.

2. A doua instanţă sunt direcţiunile forestiere, cari au luat fiinţă sub formă actuală prin dispoziţia Ministerului de Finanţe din 3 Decembrie 1925.

In primul proect figura la direcţiuni serviciul de inspecţii, de amenajare şi de cancelarie. In 1855 s'a adăogat şi un serviciu de construcţii şi pentru rezolvarea numeroaselor chestiuni s'a înfiinţat un serviciu de contencios.

Sunt 4 direcţiuni forestiere în Austria, cu reşedinţa respectiv în Viena, Gmunden. Salzburg şi Innsbruck.

Direcţiunile forestiere sunt instanţele intermediare de conducerea şi controlul gospoderiei forestiere. Ele dirijează marile exploatări în regie ce se fac de şefii de ocoale silvice şi valorifică materialele lemnoase şi celelalte produse forestiere ale acestor ocoale.

Sunt în Austria 92 de ocoale silvice, din care 24 în *direcţiunea Vienei*, administrând o suprafaţă păduroasă de 61.480 Ha. şi *totală de 74.920 Ha*; 9744 Ha. sunt terenuri productive afectate pădurilor şi 3696 Ha. terenuri neproductive. In *direcţiunea Gmunden* sunt 18 ocoale silvice cu 85.109 Ha. pădure, 1523 terenuri forestiere productive, 56.730 Ha. neproductive; *total 143.362 Ha. Direcţia Salzburg* cuprinde 29 ocoale silvice, cu o suprafaţă împădurită de 124.155 Ha. terenuri productive 10.492

---

1) Das österrcichische Reichsforotgeschz. Wieu 1917. In Selbatverlage der Verfasser — Rudolf Fischer Dr. Albert Hirsch Edler vor Stronstorff.

şi neproductive 48. 303 Ha ; *total 185.947 Ha. Direcţia Innsbruck* are 21 de ocoale silvice, administrând 91.084 Ha. pădure, 15.574 Ha. terenuri productive (fâneţuri etc.), 175.736 Ha, terenuri improductive ; *total 291.394 Ha.*

Pe lângă acestea sunt sub administraţia directă şi controlul direcţiunilor şi pădurile fondurilor şi aşezămintelor, care în direcţiunea Vienei constitue 7 ocoale silvice, în suprafaţă de 24.281 Ha pădure, 1870 Ha terenul productiv afectate şi 3878 Ha terenuri improductive ; în total 30.029 Ha. In direcţiunea Gmunden sunt 5 ocoale silvice ale fondurilor administrând 25.956 Ha păduri, 1149 Ha terenuri productive şi 5874 Ha. improductive ; total 32.979 Ha, In direcţia Salzburg există un singur ocol silvic al fondurilor, în suprafaţă de 1390 Ha păduri. 396 Ha teren productiv şi 14 Ha neproductive ; în total 1800 Ha iar în direcţia Innsbruck fondurile dispun de 207 Ha păduri, 1 Ha teren productiv şi 3 Ha teren improductiv în total 210 Ha.

Trecerea domeniilor fondurilor sub controlul direct şi administraţia ministerului de agricultură şi păduri s'a făcut prin dispoziţia din 20 Ianuarie 1872. Insumate cele patru direcţiuni administrează 413 658 Ha acoperite cu păduri ; 39.749 Ha terenuri afăctate productive ; 305.234 Ha terenuri improductive ; total 758.641 Ha.

Organizaţia interioară a direcţiei forestiere.

O direcţiune forestieră este constituită din 5 servicii : Contenciosul, Amenajările, Construcţiile, Comptabilitatea şi Serviciul de inspecţie.

Serviciul Contenciosului este condus de un jurist şi la direcţiuunea forestieră Gmunden se găseau în acest serviciu 3 jurişti.

Atribuţiunile acestui serviciu se referă la chestiunile în legătură cu redijarea contractelor, rezolvarea şi întocmirea instrucţiunilor privind normele juridice în administraţie, consemnează cauţiunile şi garanţiile, chestiunile de expropieri şi servituţi. cercetări în afaceri disciplinare, păstrarea actelor, rezolvarea chestiunilor lucrătorilor forestieri permanenţi în accidente de muncă, boală, pensionare şi a tutulor chestiunile curente, care reclamă o formă sau verificarea juridică.

Serviciul amenajerilor referă asupra tuturor chestiunilor de măsurătoare, execută amenajări şi revizuiri de amenajamente verifică studiile de exploatare ale ocoalelor. Inspectează ocoalele pentru a controla modul cum se aplică amenajamentele şi anual întocmeşte planurile de exploatare, după propunerile ocoalelor şi în concordanţă cu prescripiiile prevăzute de planurile decenale ale amenajamentelor. In acest serviciu se păstrează toate amenajamentele pădurilor direcţiunii.

Serviciul Construcţiilor efectuează toate lucrările privind proectele instalaţiunilor de transport şi valorificarea lemnului, cele simple fiind executate în regi, prin îngrijirea ocolului şi controlul acestui serviciu: cele mari fiind date în antrepriză firmelor speciale.

In atribuţiile acestui serviciu cad deasemenea toate celelalte lucrări de construcţie, (clădiri, conducte de apă. uzine electrice etc.

Conducerea o are un inginer silvic, la 3 din direcţiunile forestiere ale Austriei şi numai la o direcţiune se găseşte un inginer tehnic neforestier: ca ajutoare sunt ingineri şi desenatori fie permanenţi fie angajaţi, în număr variabil după campania de lucru.

Departamentul comptabilităţii al direcţiei e constituit din două birouri: unul rezolvând chestiunile, ce decurg din aplicarea bugetului sau de ordonanţare şi al doilea de verificarea actelor şi pieselor justificative în cheltuirea creditelor acordate. Acest serviciu numără la direcţia Gmunden 12 funcţionari, şefii serviciului având gradul de director.

Un serviciu important al direcţiunii este cel de inspecţie. Intreaga diresţiune Gmunden este divizată în 4 circumscripţii de inspecţie, fiecare cuprinzând 2—6 ocoale silvice după intensitatea lucrărilor de exploatare.

Inspectorii de control nu au numai supravegherea gestiunei ocoalelor din circumscripţie, ci avizează şi asupra tuturor chestiunilor şi propunerilor de gospodărie ale ocoalelor respective. Ceilalţi şefi de serviciu, în soluţionarea chestiunilor de gestiunea ocoalelor, dau verbal prin inspectorii de control toate relaţiile necesare, aceştia obligaţi fiind a fi permanenţi informatori asupra împrejurărilor locale, pentru ca soluţiunile date să conducă la cea mai corectă şi raţională gestiune. Ei avisează asupra tuturor propunerilor ocoalelor, controlează executarea lucrărilor de exploatare şi culturale, precum şi întrebuinţarea diferitelor credite şi avansuri; recepţionează mici construcţiuni şi observă în deaproape modul cum prescripţile de amenajament sunt aplicate. In cazuri urgente, inspectorii de control pot da, în măsura împuternicirei şi instrucţiunilor directorului, aprobări la faţa locului şi aceasta numai în cazul când întârzierea soluţionări, ar da naştere unui pericol de pierdere sau deprecierea materialului sau altor produse, soluţionarea o dă sub rezerva aprobării ulterioare a directorului.

Inspectorii de control împreună cu şefii celorlalte servicii se constituesc, sub prezidenţia directorului, într'un consiliu colegial, care deliberează.

a) Asupra întocmirei bugetului anual.

b) Asupra programului de amenajări şi construcţii.

c) Vânzări de materiale, în legătură cu licitaţiunile ţinute, propuse a fi scoase în vânzare.

d) Rezolvarea chestiunilor importante, ce decurg din aplicarea contractelor angajate.

e) Avizează asupra cumpărării de bunuri, clădiri, schimburi de terenuri sau stingeri de servituţi.

f) Intocmeşte noi instrucţiuni de serviciu prin înlăturareai acelora, ce s'au găsit inaplicabile sau n'a dat rezultatele aşi eptate, complectând cu lămuririle necesare pe cele existentei

g) Avizează asupra creerei sau desfiinţării de posturi, după necesităţile serviciului.

Membrii consiliului colegial votează asupra soluţiunilor propuse şi opiniile separate se consemnează; majoritatea decide. In caz de paritate, votul directorului este hotărâtor. De cele deliberate se întocmeşte un proces verbal, care se înaintează ministerului de păduri spre decidere.

Conducerea direcţiunii o are un funcţionar technic, ce poartă titlul de „Directorul pădurilor şi domeniilor".

Sub directa lui supraveghere se execută întregul serviciu administrativ al direcţiei, ce constă în repertizarea şi soluţionarea chestiunilor, în conformitate, cu competinţa, ce i se acordă prin instrucţiunile de serviciu speciale: întreaga corespondenţă poartă semnătura sa şi el este răspunzător de conducerea corectă a serviciului.

Impărţirea direcţiei în circumscripţii de control şi numirea organelor respective cade în sarcina sa; înainte însă de schimbările propuse în împărțirea existentă, va prezenta ministerului un raport de justificare.

Calificarea șefilor de serviciu în cazier se face personal de director - la notarea celorlalți funcționari se ia avizul șefilor respectivi.

Directorul face numiri (primiri și înlocuiri) a personalului de bază și personalului technic ajutor, servitori, ajutoare de cancelarie; apoi de lucrători mobili și permanenți, precum și desemnează dintre aceștia pe șefii de echipe. Pentru celelalte numiri de personal va prezenta raport ministerului.

Jurământul personalului inferior se face în fața directorului, sau în fața unui delegat al său.

In lipsa directoruluil conducerea o are cel mai mare în grad dintre șefii de serviciu.

Fără aprobarea ministerului, directorul nu poate lipsi mai mult de 7 zile dela post.

Este interzis ca directorul să aibă legături de rudenie cu funcționarii subalterni—în linie directă fiind exlusă orice rudenie, iar în linie colaterală până la unchi și nepoți și nici legături de cumnați până la acelaș grad.

Cercul de activitate și competința directorului se fixează în 32 de puncte în intrucțiunile de serviciu ale direcțiilor forestiere (cap. 56), ir care de fapt se prevăd cazurile, când chestiunile vor trebui supuse aprobării superioare a ministerului și limitele până la care directorul are drept de dispunere proprie. In material competința directorului merge pânăla aprobarea a 200 m. c.

Ca personal. o direcțiune forestieră, cum este de exemplu aceea din Gmunden are 13 ingineri silvici, 3 juriști și 34 funcționari civili.

3. Ocolul Silvic

Ocolul silvic constituie a treia instanță a administrație forestiere și organizația lui se basează pe principiul Oberförstersystem, conducerea și răspunderea gospodăriei forestiere fiind concentrate în mâna unui singur om: șeful de ocol; celelalte organe, în subordine sunt elemente tecnice de ajutor și pază a pădurilor, care lucrează numai în conformitete cu ordinele șefului de ocol răspunzător.

Suprafața medie a unui ocol silvic în Aaustria variază dela

7—15.000 Ha. din care pădure propriu zisă este numai de 3—7000 Ha. Ocoalele cele mai mici se găsesc în direcţiunea Vienei, unde unele din ele au chiar sub 3000 Ha. Exploatările anuale dau o posibilitate, ce variază dela 3700 m. c. (Ocol silv. Wr. Neustadt), pânăla 25.930 m. c, (Ocol silv. Guswerk). In celelalte direcţiuni forestiere, ocoalele fiind situate în regiunea muntoasă, prezintă întinderi mai mari, iar ca suprafaţă păduroasă nu depăşesc limitele de mai sus. In genere posibilitatea recoltată anual în aceste ocoale variază între 20—30000 m, c., cu câteva excepţiuni pentru ocoalele cu multe păduri de protecţie, cum sunt cele din Karnter şi Innsbruck, unde posibilitatea este sub această cifră.

Toate ocoalele silvice sunt amenajate şi în cadrul studiilor respective, şeful de ocol întocmeşte anual planul tăerilor, în limita posibilităţilor prevăzute de amenajament. Intocmirea acestor planuri de tăere şi executarea lor constitue principala atribuţiune a şefului de ocol. Amenajamentul prescrie tăerile, ce se vor executa într'un deceniu, înscriind în planul decenal parcelele, ce vor fi parcurse. Nu menţionează anual, care sunt parcelele de tăiat, aceasta lăsându-se la aprecierea şefului de ocol care ţinând seama de circumstanţele locale, va propune, în programul de lucrări, care anume parcele sunt mai exigente, pentru obţinerea, în condiţiile cele mai favorabile, a regenerărei şi păstrărei substanţei pădurei. Acest studiu anual de exploatare este însoţit de toate propunerile, în vederea efectuărei lucrărilor de detaliu, pentru valorificarea materialului lemnos avizat.

Exploatarea se face în genere de stat. Din 12 ocoale silvice, ce am vizitat în direcţiunea forestieră Gmunden, nu am găsit exploatare prin antrepriză decât la 2 ocoale silvice (Weyer şi Reichramming), unde în urma atacului catastrofal al insectelor (Bostrichus Typographus), au trebuit exploataţi, în 4 ani, 800.000 m. c.

Toate lucrările, ce privesc exploatarea în regie, sunt conduse de şeful de ocol, care lunar dela Postsparkasse) Casa poştală de Economie), cu aprobarea direcţiunei forestiere, primeşte creditele necesare. Lunar şeful de ocol întocmeşte un raport, în care detaliat arată lucrările, ce are de efectuat precum şi creditele ce se vor reclama, care raport se înaintează direcţiei forestiere cu 15 zile înaintea lunei, pentru care urmează a se satisface creditele. Direcţiunea verificând sumele solicitate de ocoale, în concordanţă cu creditele, ce prin bugetul general

Ministerul îi pune la dispoziţie, le aprobă şi creditele aprobate sunt comunicate atât ocoalelor silvice respective cât şi Casei Poştale de Economii, ce va avansa aceste sume. Şeful de ocol pe baza aprobării, emite din carnetul de cecuri, ce are la dispoziţie, un cec de valoarea sumei, de care are nevoe, ce-l trimete Casei poştale de economii şi în 3—4 zile are banii solicitaţi. ce-i sunt expediaţi prin oficiul poştal local.

Instituţia Casei poştale de ecnnomii din Viena procură tuturor serviciilor de stat creditele, de care au nevoe. Ministerul de Finanţe prin Banca Naţională varsă acestei case sumele avansate. Operaţia de comptabilitate a acestei Case este foarte simplă, şeful de serviciu respectiv (ocol, direcţiunea etc.) emiţând numai cecul în valoarea sumei aprobate, ce este livrată imediat de Casa poştală de economii, pe baza avizului de plată ce l-a primit dela autoritatea respectivă. Simplificarea mai constă în faptul, că exclude ordonanţarea parţială pentru fiecare natură de cheltuieli ocolului acordându-i-se lunar creditul global cerut prin raportul sau justificat şi aprobat, anticipat obligatfiind şi răspunzător pentru întrebuinţarea conform cu prevederile aprobărei date.

La sfârşitul lunei ocolul silvic înaintează direcţiunii actele justificative de cheltuelile efectuate ce este verificat de serviciul comptabilităţii şi compturile lichidate se înaintează ministerului.

După cum am menţionat exploatările se fac în regie de stat. La o posibilitate de 25-30.000 mc. anual, un şef de ocol primeşte lunar, în modul cel mai regulat, credite, cari variază între 300-800.000 lei — ajunge chiar până la 300 milioane coroane — ocolul silvic Ebensee.

Afară de valorificarea materialului tăerilor principale. şeful de ocol îngrijeşte de desfacerea produselor secundare şi accidentale, precum şi al tuturor celorlalte, zise accesori (fâneaţă, pescărie etc.)

A doua atribuţie principală a şefului de ocol sunt lucrările de cultură, luând măsuri pentru strângerea seminţelor, crearea pepinierelor şi efectuarea lucrărilor de plantaţii şi în genere de împăduriri.

In executarea lucrărilor pe teren şeful de ocol este ajutat de forestieri, ocolul fiind divizat în cantoane (försterbezirk), de întinderi variabile după regiuni, nedepăşind în regiunea înaltă a munţilor 2000 Ha. Cantonul.

Exploatarea în regie se exacută cu lucrători, fie volanţi fie permanenţi. Toate ocoalele din direcţia forestieră Gmunden aveau pentru exploatările în regie lucrători permanenţi, al căror număr varia dela ocol la ocol între 50—150. Intreaga direcţiune avea 1000 de lucrători permanenţi.

Lucrătorii permanenţi erau constituiţi în asociaţiuni de breaslă bucurându-se de asigurare în accidente de muncă şi pensiune după 25 de ani de serviciu activ. Vârsta dela care li se socoteşte ani de serviciu, este 17 ani. Şeful de ocol trebuie să prevadă anual un program de lucrări, care să întreţină continuă activitatea acestor lucrări. Lucrările se dau în acord, plata făcându-se pe unitatea de lucru fasvnat.

Vânzarea materialului se face de regulă la licitaţie.

După exploatarea, materialului lemnos e strâns în depozite, situate în gări sau în apropierea lor. Ocolul prin publicaţiuni încunoştiinţează condiţiile, în care urmează a se face licitaţiunea, ce de regulă se ţine la direcţiunea forestieră. Ofertele sunt luate în considerarea de consiliu colegial al direcţiunii, care avizează asupra lor şi destinaţiei materialului socialist, având în vedere preţul cel mai mare al ofertelor şi căutând în acelaş timp să satisfacă şi necesităţile locale.

Locuitorilor, şeful de oeol vinde, în bloc sau, tăiat, material pe baza competinţii. Competinţa se în materie este de 50 m. c. El are în vedere în primul rând satisfacerea drepturilor, ce decurg din servituţii, drepturile lucrătorilor permaneţi şi ale personalului său administrativ.

Foresterii, ajutoarele technice ale şefului de ocol, conduc lucrarile de exploatare, ce decurg din aplicarea amenajamenţelor, sub controlul şi conform instrucţiunile şefului de ocol răspunzător, La ocoalele de munte vizitate se păseau între 5-6 forestieri de fiecare ocol.

Instruirea forestierilor se face în şcolile înfiinţate în acest scop. Inainte de războiu existau 4 şcoli întreţinute de stat pentru formarea forestierilor şi anume în Gussverk, Hall, Idria şi Bolechow, cu câte 8—12 elevi şi durata cursurilor un an.

Prin desmembrarea Austro-Ungariei, n'a mai rămas în Austria de cât şcolile dela Gusswerk şi Hall, ale căror clădiri ruinându-se, s'au închis. Celelalte şcoli au trecut statelor succesorale, Italia şi Polonia, pe teritoriul cărora se aflau.

In locul şcolilor desfiinţate s'a instalat o nouă şcoală de forestieri în Gmunden—în castelul Ort al Fundaţiei Jugendheim „Hubertus". Infiinţată la 1 Octombrie 1919, conducerea şcoalei o are şeful ocolului silvic Traunstein. ajutat de 2 ingineri silvici ai ocolului.

Pentru a fi admis în şcoală se cere candidatului, să aibă vârsta între 17 şi 24 ani, să fie absolvent al unei şcoli medii (Burgerschule) şi să fi făcut practică forestieră la un ocol silvic 2 ani de zile, asupra căreia va prezenta un memoriu de lucrările, la care au luat parte, însoţit bine înţelcs de certificatul şefului de ocol recpectiv.

Elevii admişi în urma examenului sunt interni, taxa plătindu-se de elevi şi care în mediu în anul 1924 revenea la 1500 lei lunar. Durata cursurilor este de 10 luni: 1 Octombrie — 31 Ilie. Numărul elevilor a variat crescând în anul 1923 la 63.

In anul de studiu li se predau elevilor cursuri de silvicultură şi botanică forestieră. technologie, exploatarea pădurilor, dendromentrie, protecţie şi entomologie, vânătoare şi zoologie forestieră, agricultură, piscicultura, desene, legislaţie, construcţii, arimetică şi geometrie, ştiinţele naturale; şi sub forma de conferinţă li se dau instrucţiuni ee morală creştină şi de higienă.

Aceşte cursuri sunt însoţite de exerciţii practice în ocoalele silvice învecinate.

După terminarea cursurilor şi depunerea examenelor, absolvenţii sunt admişi provizoriu în serviciu, ca ajutoare, pânăce depun un examen de stat, sinonim cu un examen de capacitate, şi care urmează la un an sau doi dela terminarea şcoalei. Numa după trecerea acestei probe, se poate încredinţa forestierului un canton care de fapt nu se întâmplă decât mult mai târziu, când forsterul aspirant a dat probe suficiente de capabilitate.

Pentru administrarea domeniilor psrticulare, ai căror proprietari nu ar putea angaja ingineri cu instrucţiune academică, există la Bruch a. d. Mur (Steyermark) o şcoală medie de silvicultură, cu 3 ani de studiu, care prepară elemente, ce după depunerea examenului de stat li se pot încredinţa conducerea de ocoale silvice în administraţia pădurilor particulare. Statul nu are în serviciul în serviciul său absolvenţi din această şcoală.

P. Roşescu
Inginer silvic

Este averea Comunităţii de avere, averea particulară a grănicerilor, ori este ea avere Comunală?

Se ştie că d-l prefect al judeţuţui, Dr. P. Cornean a făcut propunere guvernului, ca să decreteze averea Comunităţii de avere comunală, propunere, care dacă s'ar fi acceptat, ar fi avut drept consecinţă desfiinţarea Comunităţii de avere. Drepturile grănicerilor fiind însă apărate cu multă pricepere de către Preşedintele Comunităţii de avere, domnul ILIE ORZESCU, propunerea d-lui prefect a fost respinsă de către înaltul guvern. Pentru ca grăniceri noştri să se convingă cât de serios a fost pericolul, care îi ameninţa cu pierderea acestei averi, publicăm mai jos hotărârea Consiliului de advocaţi de pe lângă Ministerul Domeniilor şi Agriculturii, hotărâre adusă sub prezidenţia domnului Ministru ALEX. CONSTANTINERCU şi în urma căreia averea Comunităţii a fost recunoscută, ca avere particulară grănicerescă.

Avis No. 420 din 24 Aprilie 1925.

S'a luat în examinare chestiunea de a se şti, dacă averea Com. de avere a fostului regiment confiniar româno-bănăţean Nr. 13, este o avere comunală, sau o avere comunală, sau o avere aparţinând în indiviziune membrilor Comunităţii de avere menţionate, deci o avere particulară în indiviziune.

S'au examinat memoriile în număr de două cu data de 23 Ianuar 1924, depuse de Reprezentanţii Comunităţii de avere a fostului regiment confiniar româno-băaăţaa Nr. 13, memoriul d-lui Subadministrator al Casei Pădurilor Comaniciu de sub Jurnal Nr. 4218/1025, memoriul d-lui Prefect din Lugoj. Comisar guvernial pe lângă Comunitatea ee avere menţionată, din 24 Februarie 1925, legea ungară XXX din 1873, precum şi celelalte acte înaintate consiliului, din conţinutul cărora rezultă în fapt următoarele:

După alungarea Turcilor din Banat în secolul al XVIII-lea Austria, pentru paza acestui ţinut contra altor invaziuni. a recurs la un mijloc pe care-l întrebuinţa şi pe alte graniţe şi anume a încredinţat aceasta pază unui regiment grănicerese format din toţi locuitorii în stare de a purta armele, originari dintr'un confiniu de graniţă pe care să află vr-o 90 comune.

Astfel s'a format regimentul grăniceresc (confiniar) românobănăţan Nr. 13.

Indatoririle şi drepturile bărbaţilor din acest regiment grăniceresc, sunt la fel ca şi acele a tuturor bărbaţilor din celelalte confinii militare ale Imperiului şi sunt arătate în diferite legi. în special în legile din 1807 şi 1850.

Legea din 1850 impune grănicerilor obligaţiunea de a presta ori ce fel de servicii militare cerute din ordinul Impăratului de in timp de pace, fie în timp de război în ţară ori în afară, ori ce bărbat, opt de a purta armele, datora multe servii timp de câte 12 ani, cu hrana şi îmbrăcămintea în contul lor propriu; iar armamentul procurându-li-se de guvern.

In schimb grânicerii aveau următoarele drepturi recunoscute lor încă din secolul al XVIII-lea şi confirmate din nou prin § 18 al lepei din 1850; dreptul de a-şi lua lemne de construcţie şi de foc din toate pădurile Statului aflătoare în raza confiniului, dreptul de a-şi mâna vitele la păşune şi la jir in aceleaşi păduri, dreptul de a scoate din pădurile Statului lemne provenite din căzături, totul fără nici o taxa.

Mai departe § 18 al legei din 1850, spune că se pot ceda comunelor. adecă Comunităţilor familiare, în plină proprietate, parcelele de pădure eşite afară din perimetru, pentru a li servi drept pământ de cultură sau de păşune, de plantaţiuni de vie sau de pomi fructiferi.

Confiniul militar româno-bănăţan şi regimentul grăniceresc româno-bănăţan Nr. 13. au fost desfiinţate în 1871.

Legea XXX din 1873, ca urmare acestei noi stări de lucruri, dispune *răscumpărarea drepturilor de folosinţă a populaţiei grănicereşti* de lemne, păşune în jir în pădurile Statului din conţiniul militar, atribuind însă o schimb acelei populaţiuni un drept de proprietate absolută asupra unei jumătăţi din totalul pădurilor Statului aflătoare în raza teritoriului militar.

Paragraful 2 din legea XXX din 1873, dispune că drepturile la lemne, păşune şi jir sau uz sub ori ce formă, asigurate *comunelor şi familiilor grănicereşti* prin legile anterioare în totalitatea pădurilor Statului, încetează prin răscumpărare în senzul că jumătate din totalitatea pădurilor Statului, *trec în proprietatea exclusiva a comunelor grănicereşti.*

Din modul cum este redactat acest § din 2 din legea XXX din 1873, s'a născut discuţia dacă proprietatea jumătăţii totalităţii pădurile Statului din raza confiniului militar româno-bănăţan, a trecut în patrioniul comunelor politice aflate pe teritoriul confiniului, sau dacă a trecut în patrimoniul comunioanelor private, a diferitelor comunităţi compuse din familiile grănicereşti, descedenţi ai grănicerilor, prin urmare dacă este vorba de o avere comumală, sau de o avere privată, aparţinând în indiviziune membrilor familiilor grănicereşti.

Examinarea mai de aproape a tuturor dispoziţiunilor legei XXX din 1873, iar nu numai a § 2 din această lege, se impune pentru a se putea găsi sensul ei.

Legea din 1873, face două părţi din totalitatea pădurilor Statului aflătoare pe teritoriul fostului confiniu militar românobănăţean: o parte, jumătate din aceste păduri, rămâne în proprietatea absolută a Statului, parte în care acei cari mai înainte aveau drept la lemne, păşune şi jir, nu vor mai avea acest drept; în schimb cealaltă jumătate trece în proprietatea exclusivă a comunelor grănicereşti.

Impărţirea se face în Stat şi între Comunitatea fiecărei comune a regimentului, spune § 4 din lege:

Acest § 4 continuă mai departe prin a spune: „Impărţirea continuativă a pădurilor segregate drept *quotă parte a Comunităţilor fostelor regimente* pe regiuni sau pe comune, precum şi felul şi măsura în care vor fi folosite aceste păduri de totalitatea Comunităţilor fostelor regimente, fi parţial de comunele locale *sau de familiile grănicereşti şi siguratici locuitori îndreptăţiţi, ca afacere comună, cade în atribuţiunile reprezentanţilor legali ai fostelor regimente confiniare cu concursul autorităţilor.*

Ideea, care se desprinde din § 4 arătat mai sus, este că din pădurile Statului, aflate în raza confiniului militar se face două loturi egale, unul rămânând Statului; iar celalt este atribuit quotă parte *Comunităţii fostului regiment;* iar în ce priveşte folosinţa, ea aparţine fie Comunităţii în total, fie parţial comunelor locale adecă zice textul *familiilor grănicereşti* şi *siguraticilor locuitori îndreptăţiţi*: de unde urmează clar, că prin cuvântul comună, întrebuinţat în legea XXX din 1871, nu se înţelege comuna politică, ci Comunităţile parţiale formate din familiile grănicereşti şi singuraticii locuitori îndreptăţiţi dacă prin comună s'ar fi înţeles comuna politică, atunci dreptul ar fi fost al tuturor locuitorilor din fiecare comună, iar nu al familiilor grănicereşti şi singuraticilor îndreptăţiţi.

Ceeace întăreşte această interpretare, este starea de fapt care a urmat, recunoscută şi de Guvernul ungar şi de Curtea de Casaţie din Budapesta, în senzul că jumătate în plină proprietate a pădurilor a fost atribuită de legea XXX din 1873 nu comunelor politice ci Comunităţilor fostelor regimente.

In adevăr, în executarea legei XXX din 1873 s'a procedat a segregarea, la alegerea quotelor cuvenite celor doi părtaşi, operaţiune care a durat mai, după care parte cuvenită Comunităţii fostului regiment româno bănăţan No. 13, a fost înscrisă şi figurează şi acum în cărţile funduare, ca averea Comunităţii de avere a fostului regiment confiniar romano bănăţean No. 13, iar nu ca avere cutărei sau cutărei comune politice.

De asemenea şi aceasta este hotărâtor, aceasta avere a fost administrată ca avere particulară a Comunităţii de avere dela segregare până azi, de către reprezentanţii Comunităţii, fără alt amestec al Statului, decât dereptul de control.

Ori, nu Statul ungar ar fi tolerat acest lucru, dacă ar fi fost vorba de o avere comunală. — Şi nu numai că Statul Ungar n'a luat averea din mâna Comunităţii de avere, pentru a o da comunelor politice, dar din contra rezultă din ordinul Ministerului da agricultură Ungar No. 18041 din 16 Martie 1901 către Comisiunea administrativă silvică a judeţului Caraş-Severin, că Statul Ungar recunoaşte că jumătate din păduri aparţine Comunităţii de avere din Caransebeş, sediul fostului regiment româno-bănăţan nr. 13, *admiţând ca domeniul forestier al Comunităţii de avere să fie administrat pe cheltuiala acelei Comunităţi, cu silvicultorii ei, sub oare-cari condiţiuni derivând din dreptul de control al Statului;* dacă averea în chestiune ar fi fost avere comunală atunci administraţia acelei averi ar fi revenit Statului Ungar, ca unul care avea în administraţia sa pădurile comunale.

Acelaş lucru rezultă din deciziunea Curţii de Casaţie din Budapesta cu No. 1130/911 care este motivată pe aceea că § 4 al legii XXX din 1873, spune că suprafeţele de pădure defalcate din pădurile Statului: *sunt defalcate pe seama Comunităților regimeutelor confiniare, respective pe seama familiilor grănicereşti.*

Dacă alta este situaţiunea juridică a pădurilor grănicereşti din fostul regiment II românesc din Năsăud, nu aceasta împrejurare poate decide asupra caracterului averii Comunităţii fostului regiment 13 romano-bănăţean.

De altminteri legea pentru satisfacerea trebuinţelor normale etc. din 1 Iulie 1924 în art. 15 lit. *d)* face deosebire între felul averei regim. II Năsăud şi acel al averei regim.13 -omânobănăţean; acest text spune: *Pădurile Comunelor* din fostul regiment 2 românesc de graniţă din judeţul Năsăud *şi pădurile Comunităţii de avere a fostului regimeut de grădinceri* No. 13 din Carasebeş. Se poate spune chiar, că legea din 1 Iulie 1924 prin art. 14 lit. *d)* recunoaşte, că atunci când este vorba de fostul regiment de grăniceri nr. 13 din Caransebeş, pădurile asupra căror acest regiment avea mai nainte diferite drepturi de folosinţă, au fost atribuite pe jumătate ca proprietate particulară Comunităţii de avere a acestui regiment, iar nu comunelor politice.

Pentru aceste motive Consiliul este de părere că averea Comunităţii fostului regiment grăniceresc româno-bănăţean nr. 13 este o avere particulară, care are a se administra de reprezentanţii Comunităţii însă sub controlul administrativ şi silvic al Guvernului, conform cu art. 14 din legea din 1 Iulie 1924.

Cum a înţeles Comitetul Comunităţii de avere să apere averea grănicerească.

Pentrucă cetitori să cunoaşcă modul cum a căutat Comitetul Com. de avere de sub presidenţia d-lui *Ilie Orzescu* să apere averea grănicerilor înaintea Ministerului Agriculturii şi Domeniilor cu ocasiunea discuţiilor asupra noului statut, publicăm mai jos memoriul acestui Comitet, care cuprinde în modul cel mai concis şi cu o pledoare juridică desăvârşită dreptatea cauzei grănicereşti.

Este un document din cele mai însemnate în istoria Com. de avere.

Ad. Nr. 70 C./1925.

Caransebeş la, 23 Ianuarie 1925

Domnule Ministru !

Pentru a curma discuţiunile în jurul întrebărei, ce eventual s'ar naşte şi în scopul elucidărei chestiunei, că oare Comunitatea de avere formează proprietate particulară a acelora cari o poşed de prezent, s'au că se poate aceia considera' ca avere comunală, cum au crezut unii factori a deduce din unele articole a legilor XXX din 1373 şi XXII din 1886, conform convingerei noastre însă cu totul în mod eronat interpretate de acei factori, credem de necesar, în combaterea acestui penct de vedere şi pentru cunoaşterea cât mai deplină a chestiunei eiscutată, a înainta cu onoare următorul :

MEMORIU

Originea Confinului Militar (Graniţa militară) — numirea mai de mult a regiunei limitrofe, cu graniţele dintre imperiul austriac — datează din secolul al 16-lea şi înseamnă o organizaţie militară în aceea regiune pentru a servi, ca apărare contra invaliziunilor turceşti.

Desvoltarea acestei organizaţii, începând cu anul 1522 la graniţa Croaţiei şi Bosnei, s'a estins treptat şi intesificându-se militarizarea administraţi şi asupra regiunii vecine cu graniţele imperiului austriac şi a Ungariei periclitate de invaziunile turceşti.

După pacea încheiată la 21 Iulie 1710 în localitatea din Serbia numită Păzărevac (Pasaroviţ), între imperiul Austriac, Veneţia şi între Turci, încetând stăpânirea Turcilor în Banat, s'a introdus şi în această regiune, precum şi în Ardeal, organizaţia confiniului militar (1764—69), cu aceeaşi destinaţie de a forma apărare contra atacurilor din partea Turcilor.

Din această organizaţie militară a făcut parte şi regimentul confiniar româno-bănăţan Nr. 13, cu comenduirea în Caransebeş, a cărui sfera de activitate se estindea asupra regiunei, cuprinse azi în plasele Caransebeş, Ţeregoga, Bozovici şi Orşova a judeţului Caraş-Severin (94 comune).

Toţi bărbaţii apţi pentru serviciul militar, erau înrolaţi la serviciu pe timp de câte 12 ani cu hrană şi îmbrăcăminte proprie, obţinând dela comenduirea militară numai armatura, în caz de manevră ori război insă primeau şi aprovizionarea cu toate cele trebuitoare.

Legile fundamentale ale organizaţiei confiniului militar au fost cea din anul 1807 şi cea din 7 Mai 1850. In aceste legi fundamentale erau depuse bazele organizaţiunei militare, precum şi drepturile şi dorinţele populaţiei supuse acelei orbanizaţiuni.

Dela început populaţia regiunilor confiniare avea asigurate în contul serviciilor militare anumite drepturi.

Fiind în regiunea în care era înfiinţat regimentul confinia româno-bănăţan Nr. 13, proprietatea Statului formată eminamente din păduri, drepturile populaţiei militarizate se refereau mai ales la dreptul de lemnărit, de păşunat, ghindărit şi de usufruct al produselor forestiere din acele păduri.

Modul şi condiţiunile de exercitarea acestor drepturi erau precizate — în legătură cu legea fundamentală din anul 1807— în nermativul silvic din 1839, iar în legătură cu legea fundamentală din anul 1850, în legea silvică din 3 Februarie 1860.

Legea fundamentală din 1850 — susmenţionată — *fixează ca îndatoriri pentru grăniceri*, că „sunt obligaţi a îndeplini ori ce fel de servicii militare, conform dispoziţiunilor înaltelor ordine a Majestăţei Sale împăratului şi regelui, în timp de pace şi în război, în interiorul ţărei şi în afară de ţară, precum şi a conlucra la susţinerea instituţiunilor locale grănicereşti".

§. 18 din această lege fundamentală pentru confiniile militare (graniţa militară) *dealtă parte fixează, ca drepturi* :

„Pădurile din confiniul militar sunt averea Statului. Din aceste păduri se va asemăna grănicerilor, în baza vechilor lor drepturi, — după satisfacerea trebuinţelor erariale, ce compet confiniului — înainte de orice alt drept de lemnărit, lemnul de lucru şi de foc necesar gospodăiei lor. Sunt în drept grăniceri mai departe a-şi mâna la păşune şi la jir în pădurile Statului stocul lor de vite în mod grătuit, fără a plăti nici-o taxă de păşune s'au de ghindărit, în afară de părţiunile puse sub opritură — apoi sunt în drept grănicerii a scoate din pădurea Statului lemne din căzături săptămânal în 3 zile, fixate de primarul comunal, de comun acord cu administraţia silvică".

„Tăierea lemnului mărunt de lucru ie păduri de fag şi din massivul secundar (etaj dominat), în baza autorizaţiei dată de regiment, să poate permite şi în afară de sezonul tăierei, pe lângă respectarea dispoziţiunilor legei silvice"

„Parcelele de pădure situate în unghiuri, eşite afară de perimetrul pădurilor, se pot ceda, ca proprietate comunioanelor (Comunităţilor familiare) lipsite în imobili pentru a le servi, ca arător, fânaţ, grădini de pomi şi vii".

„Mai departe li-e este permis grănicerilor, ca în senzul regulelor stabilite în legea silvică să stângă din pădurile deschise ghindă de stejar şi jir de fag pentru trebuinţa stocului lor de vite şi a tăia feregă şi a uza în acel scop de rădăcina de feregă în porţiunile de pădure, care nu sunt puse sub opritură".

„Pădurari să nu facă cercetare de domiciliu pentru delicte silvice fără autorizaţie cerută din caz în caz dela autoritate, cu excepţia urmăririi delictului în baza atrapărei la faptă".

„Aceste deciziuni se vor aplica la domeniile Statului situate pe teritoriul confiniului militar bănăţan şi batalionului de Titel":

Dreptul grănicerilor, fixat în acest § relativ la scoaterea căzăturilor din pădurile Statului în 3 zile din săptămână, s'a estins prin înaltul decret imperial din 16 Februarie 1868 pentru fiecare zi.

Reese din acest § că deşi susţine pentru Stat dreptul de proprietate asupra pădurilor din confiniul (graniţa) militar, acest drept de proprietate nu a fost nelimitat, de oarece comunioanele (comunităţile familiare) grănicereşti exercitau drept de servitute personal asupra lemnăritului, păşunatului, ghindăritului şi altor produse forestiere din pădurile Statului, de folosinţă — servitus usus,

Legea silvică din 3 Februarie 1860 cuprinde — în afară de alte regule silvice — în mod detailat dispoziţiuni relative la exercitarea drepturilor de servitute susmenţionate.

Desfiinţându-se organizaţia confiniului militar (graniţa militară) din această regiune şi regimentul grăniceresc românobănăţan Nr. 13, prin înaltul decret din 8 Iunie 1871, codificat în întregime în articolul de lege XXX din anul 1873 legea de răccumpărare a drepturilor de servitute, ce le compet locuitorilor din confiniul militar, asupra pădurilor Statului situate în aceea regiune, prin care decret teritoarele fostei graniţe militere să reîncorporează la Ungaria, drepturile de servitute ale grănicerilor au fost răscumpărate de către Stat în baza § 2 a acetui articol de lege astfel, că Statul a cedat jumătate din pădurile sale de pe teritoriul fostului confiniu militar în proprietatea exclusivă a foştilor grăniceri, adică a familiilor grănicereşti numite şi împădurite, cealaltă jumătate rămânând Statului, liberă de ori ce servitute.

In baza § 3 al aceluiaş art. de lege — asupra pădurilor defalcate în senzul § 2 susamintit — dispune fiecare parte cu drept deplin şi exclusiv — în ce priveşte substanţa şi foloasele de ori ce natură — asupra părţii de pădure ce-i revine.

In baza § 4 al aceluiaş art. de lege, împărţirea pădurilor se face face între Stat şi între totalitatea Comunităţii fiecărui regiment.

Operaţiunile de împăţţire ale proprietăţii s'au făcut, în baza legii susamintite, prin ridicări în plan şi estimaţii în anii 1871—1879, când cu documentul de segregare, compus în baza acelor lucrări şi terminat la anul 1880, partea revenită grănicerilor s'a predat Comisiunei esmise de Comunitatea regimantului, de către o comisiune centrală numită de guvern.

Astfel comunităţile familiare grănicereşti, au ajuns în proprietatea unui domeniu forestier în extensiune de 145.673.27 Ha., care se compune din: 124.338.57 Ha. pădure, 261.78 Ha. fâneţuri, 254.13 Ha. păşune, 977.23 Ha. teren improductiv şi 17.653.56 Ha. goluri de munte. Grănicerii, conştii de însemnătatea patrimoniului forestier, care l-au luat în primire precum şi de faptul, că dacă l'ar defalca pe familii nu ar putea avea asigurate foloasele, care le dă administrarea în comun a averii, apoi dornici şi de a menţine administrarea mai raţională de până atunci: au constituit la anul 1879 „Comunitatea de avere a fostului regiment confiniar româno-bănăţan Nr. 13" pentru primirea şi administrarea pădurilor revenite familiilor împădurite în baza legii susmenţionate.

Despre constituirea grănicerilor în comunitate de avere s'a compus un Statut, care conţine dispoziţiunile privitoare la organismul şi sfera de activitate a Comunităţii de avere.

In baza acestui Statut, care a fost aprobat de Ministrul de Interne la 24 August 1879 sub Nr. 37.369, proprietatea grănicerilor s'a trecut în cărţile funduare (registre funciare), sub numele de „Comunitatea de avere a fostului regiment confiniar româno-bănăţan Nr. 13".

Pentru a învedera cât mai clar şi a exclude ori ce discuţiuni asupra faptului, că în ce au consistat drepturile de servitute, cari au trebuit şi au fost răscumpărate de Stat prin cedarea pădurilor sale către grăniceri, *pentru a arăta prin textul unei legi, că cine a avut drept la beneficiile isvorite din servitute, şi în consecinţă cine a putut aştepta în mod legal de a fi împărtăşit de această avere şi prin urmare, pentru a demonstra din noua şi în mod indiscutabil caracterul particular al acestei averi. care nu poate fi atribuită altuia decât numai grănicerilor, cu onoare cităm mai la vale în traducere românească alineatul 1 şi 2 din § 9 a „Legei Silvice pentru confiniul Militar Ces. Reg." din 7 Faur 1860, precum şi § 68 şi 70 din „Regulamentul pentru Serviciul silvic, pentru confiniul militar:*

§ 9 din legea silvică: „Păduri, asupra cărora grevează împăduriri (împroprietăriri pe păduri), aşa numite servituţi forestiere, trebuesc nu numai conservate, ci trebuesc administrate (gospodărite) în un regim de continuitate".

„Servituţile, cari grevează asupra pădurilor erariale de Stat din graniţa militară, apar fixate în §-ii 18 şi 19 a legei fundamentale pentru confiniul militar Ces. reg, croato-slavon şi sârbo-bănăţan, promulgată prin înaltul decret din 7 Mai 1850 etc." Paragraful 18 al acestei legi l'am citat mai sus.

Interpretarea şi aplicarea acestui § 9 a legei silvice o găsim în §. 68 şi 70 a regulamentului pentru serviciul silvic;

§. 68 „Servituţile, cari grevează asupra pădurilor erariale (de stat) din confiniul militar (graniţa militară), sunt următoarele":

a) „Obligaţiunea (datoria) autorităţilor confiniare (grănicereşti) ca să extragă însuşi — din pădurile existente întrucât acolo să găseşte material lemnos acomodat şi apt în acel scop — întreg materialul lemnos de lucru şi Construcţie de ori ce categorie, necesar clădirilor (construcţiile) erariale (de stat) din regiunea confiniului (graniţei) militar.

b) „Dreptul (îndreptăţirea) comunelor (comunităţilor) confiniare (grănicereşti) — locale — bisericeşti şi şcolare — la obţinerea (căpătarea, estragerea) lemnului de lucru şi construcţie necesar la construcţiile (clădiri) de orice categorie de biserici şi comunale".

c) „Datoria ce revine autorităţilor confiniare (de graniţă) pentru acoperirea (asigurarea) întregei necesităţi în lemn de foc a Statului şi comunei, în fine".

d) „Dreptul familiilor grănicereşti la obţinerea (extragerea scoaterea) gratuită a lemnului de construţie şi de foc pentru trebuinţele casnice, la păşunatul şi ghindăritul (jirovina gratuit a stocului propriu de vite, în baza unei înscrieri anticipate în afară de oprituri, la scoaterea lemnului din căzături în curs de trei zile la săptămână şi anume Lunea, Marţea şi Miercurea, la doborâtul (tăerea, asigurarea) trebuinţelor de lemn de lucru mărunt din păduri de fag şi din subarborete (arborete dominate) în baza asemnărei (din partea) regulamentului şi în afară de sezonul de tăere pe lângă observarea legei silvice, la câştigarea din partea câşilor (familiilor) grănicereşti lipsite de pământ a unghiurilor de pădure eşite în afară de perimetrul (regulat al) pădurei în scopul de ale transforma în agru şi fânaţ sau în grădină de pomi şi vii: în fine, la adunarea (strângerea) de ghindă, jir apoi castane pentru nevoile stocului propriu de vite, conform normelor fixate în legea silvică, precum şi pentru estragerea feregei în afară de oprituri şi utilizarea rădăcinilor de feregă, ca nutreţ pentru porci pentru estragerea aşternutului (pentru vite) de frunză şi crengi prevăzut în §-ii 11 şi 12 a legei silvice".

§. 70. *De produsele forestiere indicate (enumerate) în alineatul d) a §. 68 se vor împărtăşi numai grănicerii propriu zişi adecă familiile grănicereşti cari trăesc în legătură de comunion (comunitate familiară), apoi acei locuitori din graniţă, cari nu formează comunion grăniceresc (cemunitate familiară) propriu zis, cu toate acestea însă î-şi îndeplinesc, în ce priveşte starea militară, obligaţiunile şi îndatoririle de grănicer".*

„Se va avea însă în vedere şi la utilizarea produselor gratuite, ca să se stabilească precis trebuinţa casnică şi ca lemnăritul, peşunatul si ghindăritul să nu se estindă în mod nepermis peste trebuinţa casnica, sau să treacă asupra unor iudivizi cari nu aparţin stărei (situaţiei) strict obligate de grănicer sau asupra altor locuitori din graniţă cari trăesc în afară de legătura de comunion (comunităţii familiara) şi nu întreţin nici un soldat şi cari locuitori de graniţă în urmă amintiţi trebue

splătească ăpentrn toate trebuițele lor în lemn, pășunat și ghindărit (jirovină) taxele prescrise".

Reese așa dară în mod evident din aceste dispozițiuni, că cine sunt acelea persoane, cari au avut dreptul de servitute asupra pădurilor erariale (de Stat) din confiniul militar; că afară de familiile grănicerești cu legături de comunioane și de locuitorii din graniță, cari din punctul de vedere al serviciului militar cad sub aceeași categorie cu acele familii, sunt numai comunitățile grănicerești, locale, bisericești și școlare, cari î-și pot satisface nevoile de lemn de lucru și construcție din pădurile erariale (de Stat) din confiniul militar.

Familiile grănicerești și locuitorii din graniță, cari au făcut serviciu militar confiniar și sub cari nu să înțelege toți locuitorii unei comune, ci exclusiv numai aceia, cari au aparținut unui comunion grăniceresc, sau și cei cari deși fiind în afară de legături de comunion, cu făcut serviciu militar, cu toate că nu era obligator, pe lângă că aveau dreptul de ași satisface nevoile în lemn de lucru, construcție și de foc, mai aveau și dreptul de a folosi de pășunatul din păduri și munți cât și de ghindărit (jirovină din păduri.

Din cele relatate reese deci, că acest drept de servitute competea persoanelor particulare, ca locuitori individuali ai graniței și numai în mod restrâns, pentru trebuințele strict necesare, unor instituțiuni din graniță. În consecință în urma dreptului de răscumpărare, a acestor servituți asigurat prin lege de Stat, proprietatea acestor bunuri, pe cari se exercita înainte dreptul de servitute, nu a putut trece decât pe cei ce exercita până atunci dreptul de servitute.

Iar la aceste servituți, persoanele susindicate, aveau așa un drept câștigat, de care nu puteau să fie private sub nici o formă, și astfel *Statul și a ținut de a sa datorie, că deodată cu desființarea graniței militare, sà rescumpere acest drept.*

Aceste drepturi, conform dispozițiunei supreme, eliberată *la 8 Iunie 1871 sub titlul: „Legea despre rescumpărarea dreptului de folosință asupra lemnelor, pășunatului și a produselor silvice la càre au dreptul locuitorii din graniță în pădurile Statului de pe acele locuri". legiferàtă în §. 2 al art. de lege XXX din 1823, s'a stins prin rescumpărare în așa fel. că s'a defalcat aceia jumătate a totalității pădurilor Statului, în care* *comunele militare din graniță și au exercitat până atunci drepturile lor amintite, și s'a cedat în posesiunea exclusivă a totalității împăduriților pe comune.*

Cealaltă jumătate a suprafețelor păduroase amintite a rămas proprietatea deplină a Statului (scutite de drepturile mai sus amintite, ca sarcini) exprimându-se în următorul, respective al 3-lea §. că: *asupra porțiunilor de pădure defalcată, în privința substanței și a produselor de orice natură a acestora, dispune — în limita regulelor de economie forestieră și polițienești — fiecare parte cu drept deplin și exclusiv*".

Conform acestora și conform §-lui 4 mai clar, din legea citată, împărțirea originară s'a făcut deci pe deoparte între Stat și pe de altă parte între universalitatea *comunelor din regiment*, adecă între totalitatea împăduriților (Eingeforstete) mai sus amintiți, *admițându-se posibilitatea, că suprafețele păduroase defalcate pentru a forma posesiunea și proprietatea exlusivă a comunelor din regiment, să se împartă între singuraticele comune din graniță, ba chiar și între familiile de grăniceri — în măsura îndreptățirei lor.*

In urma împărțirei *originare* ce s'a făcut pe deoparte între Stat, pe de altă parte între universalitatea, totalitatea împăduriților, *s'a format averea comună, ce figurează sub numele de Cumunitatea de avere*, asupra căreia — conform § 2 și conform §§-lor 3 și 4 mai clare din legea citată — dreptul exclusiv de posesiune și proprietate îl are Comunitatea de avere ca instituție care reprezintă totalitatea grănicerilor în mod direct, iar în mod indirect singuraticii grăniceri — în măsura îndreptățirii lor pe comună sau pe familie.

Chiar și din acele de până acum este indiscutabil, că *averea așa numitei Comunității de avere formează pe mai departe averea comună particulară a universalității împăduriților rămași și pe mai departe în indiviziune de drept și de bunuri și în cadrul acesta a fiecărui împădurit în parte; care avere se administrează și se judecă in baza regulelor dreptului privat, — din ceiace — între altele — rezultă:*

1. Că asupra acestei averei comune au dreptul de a dispune, atât referitor la dreptul de proprietate și posesiune, cât și referitor la administrarea ei, numai împăduriți îndreptățiți cu dreptul de proprietate și posesiune exlusivă;

2. că guvernul Statului şi în generel autorităţile administrative în urma poziţiei şi a atribuţiunei lor de drept public, n'au nici un amestec la modul de administrare al acestui bun privat;

3. că dreptul ce ezercită în prezent guvernul Statului şi în general autorităţile administrative nu este decât drept de control;

4. că acest drept ce control nu rezidă îu lege de drept public ci în dreptul privat.

Impăduriţii ue-împărţind sau neuzând adecă de dreptul ce-li-s'a dat prin lege, de a putea împărţi pe familii sau pe comune suprafaţa ce s'a defalcat dânşilor, ca formând proprietatea şi posesiunee lor exclusivă, ci rămânând şi pe mai departe în *indiviziune de bunuri şi de drepturi*, a trebuit să stabilească, că prin cine şi cum anume se va administra averea lor comună.

Aceasta au şi făcut-o, încredinţând administrarea avere comune unei reprezentanţe, care se alege—conform Statutului azi în vigoare — dintre îndreptăţiţi la averea comună, şi a unui comitet, ales din sânul acesteia — în calitate de mandatari de drept privat.

Deci reprezentanţa şi comitetul ales din sânul acesteia, nu sunt organe de drept public, cărora le emană cercul de drept şi de activitate în baza dreptului public, ci sunt mandatari de drept privat, a căror cerc de activitate şi de drept referitor la averea comună, şi raportul cărora faţă de îndreptăţiţi (împăduriţi) îi reglementează dreptul privat, în baza regulelor referitoare la mandatarii de drept privat.

Dar îndreptăţiţi la averea comună nu s'au mulţumit cu aceia, că au încredinţat administrarea averei lor comune unei reprezentanţe şi unui comitet ales din sânul acesteia, ci după cum obicinuesc şi proprietarii mari de bunuri, de teamă, ca cei încredinţaţi cu administrarea averei lor şi anume reprezentanţa şi comitetul ar abuza de însărcinarea lor, i-a pus sub control, punând drept *organe de control*, autorităţile administrative. numite în Statutul Comunităţii de avere azi în vigoare.

Iar aceasta au făcut-o grănicerii fără nici o presiune de drept, din voia lor liberă, din care fapt rezultă, *că nici autori-*

tăţile administrative nu-şi aroagă şi ca consecinţă nu-şi exercită cercul lor de drept şi de activitate referitor la averea comună, Comunitatea de avere, în baza dreptul public. Ci sunt mandatari de drept privat, încredinţaţi, din libera voinţă a îndreptăţiţilor la averea comună, cu controlul celor încredinţaţi cu administrarea ei, raportul cărora faţă de îndreptăţiţii la avere nu îl reglementează regulele dreptului privat.

Rezultă dela sine din raportul de mundat de drept priva dintre îndreptăţiţi (împăduriţi) ca mandanţi pe deoparte, pe de altă parte dintre Reprezentanţă şi Comitetul în calitate de mandatari concrezuţi cu administrarea şi autorităţile administrative în calitate de mandatari încredinţaţi cu controlul administrărei averei, *că îndreptăţiţi (împăduriţii) în calitate de mandanţi vor putea revoca oricând mandatul mandatarilor şi pot dispune în mod liber şi după placul lor în privinţă, că prin cine şi în ce formă anume vor să-şi administreze averea comună, apoi prin cine şi în ce formă să se exercite controlul.*

Din cele expuse reiese clar, că *Comunitatea de avere* din chestiune nu este comună politică sau avere a unei comune politice, ce se judecă conform regulelor dreptului public, ci *este o avere particulară comunală,* ce trebue judecată în baza dreptului privat, că în prezent — conform regulamentului confecţionat din libera voinţă a împăduriţilor — *trebue să se administreze de către reprezentanţa aleasă dintre împăduriţi şi de către comitetul ales de reprezentanţă din sânul ei, pe lângă controlul autorităţilor administrative numite în acel regulament în calitate de mandatar pentru controlul cu caracter de drept privat.*

(Va urma) M. P. F.

STATUTUL

Comunităţii de avere a fostului regiment confiniar Româno-Bănăiean No. 13 din Caransebeş.

CAPITOLUL I.

Dispoziţiuni generale.

Art. 1. — Comunitatea de avere a fostului regiment confiniar româno-bănăţean No. 13, cuprinde în sine toate celelalte imobile, precum şi toate drepturile legate de acestea şi cari prin Decretul Regal dela 8 Iunie 1871. cu ocaziunea desfiinţării regimentului confiniar româno-bănăţean No. 13, au fost date în proprietatea şi posesiunea comună, exclusivă şi inalienabilă, a tuturor familiilor grănicereşti, cari la 8 Iunie 1871 erau în legăturile comunioanelor împădurite aparţinătoare acestui regiment confiniar şi descendenţilor acestora.

Pentru administraţia, conservarea acestei averi comune, familiile împădurite s'au închegat într'o Comunitate de avere, care se administrează în comun şi în mod autonom în baza Statutului de faţă.

Art. 2. — Această avere comună şi indiviză formează proprietatea tuturor familiilor împădurite, cari îşi au apartinenţa în comunele următoare :

Armeniş, Bănia, Bogoltin, Bolvaşniţa, Borlova, Borlovenii vechi, Aorlovenii noui, Bozovici, Bârza, Buchin, Bucoşniţa, Caransebeş, Caransebeş, Caransebeşul Nou, Cornea Corneareva› Cicleni, Cireşa, Ciuta, Canicea, Coramic, Cârpa, Crâjma, Cruşovăţi Cuptoarea, Dalboşeţ, Dalci, Domaşnia, Dubova, Erbenthal, Eşelniţa, Feneş, Gherbovăţ, Glimboca, Globurău, Globu-Craiova, Goleţ, Iablaniţa, Iaz, Ilova, jupalnic, Lapuşnic, Lapuşnic, Lăpuşnicel, Lindenfeld, Luncavila, Mal, Marga, Mehadia, Mehadica, Mărul, Moceriş, Oareja, Ogradena-Nouă, Ogradena-Veche, Ohababistra, Orşova, Pătaş, Peceneşca, Pervova, Petnic, Petroşniţa Plavişeviţa, Plugova, Poiana, Prigor, Prilipeţ, Prisian, Putna, Ravensca, Rudaria, Ruieni, Rusca, Sadova-Nou, Sadova-Veche, Sopot-Vechi, Sopot-Nou, Sumiţa, Slatina, Teregova, Tisoviţa, Toplet, Tufări, Turnul, Valea-Bolvaşniţa, Valea-Mare, Valişoara, Var, Vercerova, Verendin, Voislova, Wdlfsberg, Weidenthal, Zăvoi, Zerveşti Zlagna.

Art. 3. — Chestiunile de litigiu în privinţa proprietăţii, posesiunii, sau oricărui alt drept real, cât şi a administrării averii comune, sunt supuse dispoziţiunilor dreptului comun, care este în vigoare pe teritoriul comunelor grănicereşti.

Art. 4. — Cultivarea şi exploatarea pădurilor se face conform legilor silvice în vigoare, precum şi în baza regulamentelor compuse de către Consiliul de Administraţiei şi aprobate de adunarea generală.

Art. 5. — Averea comunităţii se compune din totalitatea bunurilor mobile şi imobile, pe cari familiile împădurite le-au primit, ca proprietate de veci şi din alte bunuri şi drepturi ce s'au câştigat până în prezent sau se vor câştiga în viitor.

Art. 6. -- Nici unul din coproprietari nu-şi poate exercita în mod izolat, nici direct, nici indirec, dreptul de proprietate, sau de posesiune individuală asupura averii Comunităţii de avere, ci numai totalitatea împăduriţilor din comunele grănicereşti indicate la art. 2 prin delegaţii săt aleşi şi constituiţi în adunarea ganerală.

Toate terenele ocupate în scop de folosinţă individuală, precum şi orice alte bunuri înstrăinate de către coproprietari din averea comună, se vor considera ca proprietate aComunităţii de Avere.

CAPITOLUL II.

Numele, sediul, scopul şi durata instituţiunii.

Art. 7. — Numele instituţiunei este: *„Comunitatea de avere a fostului regiment confiniar Româno-Bănăţean No. 13"*. (Prescurtat „Comunitatea de avere").

Sediui comunităţei de avere este în oraşul Caransebeş.

Art. 8.— Scopul instituţiunei este:

a) A se îngiji de conservarea, administrarea şi desvoltarea acestei averi speciale grănicereşti.

b) A veni în ajutorul familiilor grănicereşti, prin acordarea gratuit pe tulpină a unei cantităţi fixe de lemne de foc şi a unei cantităţi de lemne de construcţie necesare gospodăriei proprii, cu preţ redus, pe tulpină.

c) A exploata în mod raţional pădurile sale şi a valoriza surplusul posibiiităţei anuale, care rămâne după satisfacerea beneficiilor asigurate împăduriţilor.

d) A promova agricultura în toate ramurile posibile şi a desvolta creşterea vitelor direct şi indirect prin organizare de ferme model şi ajutorarea coproprietarilor, împăduriţi, cu păşuni, sământe. pomi nobili, vite de prăsilă şi altele pe lângă o taxă redusă.

e) A acorda burse copiilor săraci ai fa miilor grănicereşti.

f) A susţine şi a subvenţiona internate pentru copii de grăniceri şi a ajuta pe toate terenurile promovarea intereselor obşteşti grănicereşti.

g) A înfinţa orice fel de întreprinderi comerciale şi industriale în legătură cu Industria forestieră, sau a participa la asemenia între prinderi ; cu un cuvînt Comunitatea de avere va intreprinde orice afacere economică, comercială, industrială şi va îmbrăţişa orice cauză nultutală, pe cari le va socoti folositoare intereselor grănicereşti.

Art. 9. — Durata instituţiunii este nelimitată.

CAPITOLUL III.

Matriculele grănicereşti şi drepturile coproprietarilor.

Art. 10. — Administraţia instituţiunii va purta un registru matricol de toate familiile grănicereşti în care se vor înregistra an de an atât sporurile, cât şi dispariţiile familiilor grănicereşti.

Un grănicer aparţinând unei alte comune grănicereşti decât aceea, în care domiciliază, poate fi mutat la cerere în matricola grănicerească a comunei, unde îşi va exercita toate drepturile copropietar şi de alegător.

Calitatea de familie grănicerească se stabileşte de către consiliul de administrcţie, potrivit statutului ; iar adunarea generală se pronunţă cu majoritate de voturi asupra înscrieri sau respingerii familiei respective din matricolă.

Art. 11. — Se consideră grăniceri coproprietari la averea comună, toți împăduriți de partea bărbătească, capi de familie descedenți ai familiilor împădurite trecute în matricolele înființate la anul 1880, întrucât sunt cetățeni români.

De cap de familie se consideră următorii:

a) Impăduriții parte bărbătească căsătoriți;

b) Impăduriții necăsătoriți, cari au gospodăria lor proprie indepedentă;

Atât împăduriți de sub a), cât și cei de sub b). beneficiază de cota parte, care le revine din averea comună în sensul acestui statut și a regulamentelor, cari se vor aproba de către adunarea generală.

Art. 12. — Se mai admit la exercitarea beneficiilor din averea comână, afară de împăduriții parte bărbătească arătați la articolul precedent și întrucât își au domiciliul în una dintre comunele grănicerești:

(a Femeile descedente dntr'o familie împădurită și având gospodăria lor independentă, pe timpul cât sunt în viață, fie că sunt măritate, sau nemăritate.

In cazul când una din acestea se mărită după grăniceri, intră în drepturile grănicerești ale soțului;

b) Văduvele împăduriților pe durata văduviei.

Art. 1.3 — Modul de folosire a averii Comunității de avere de către coproprietarii îndreptățiți în sensul art. 11 și 12 se va stabili într'un regulament special‘ care se va vota ulterior de către adunarea generală.

Asemenea se vor fixa în cadrele acestui regulament și condițiunile în cari se vor împărtăși cu lemne și pășune din pădurile Comunității de avere, locuitorii negrăniceri stabiliți în comunele grănicerești, cari întrețin gospodării proprii indepedente, ca agricultori, crescători de vite, sau funcționari.

Prețul cu care aceștia vor plăti lemnul și pășunea, va fi acelaș pe care după tarif îl plătesc grănicerii pentru lemnul și pășunea, care întrece compentința lor grănicerească fixată în regulament.

CAPITOLUL IV.

Administrația Comunității de Avere.

A. — Organele administrative.

Art. 14. — Comunitatea de avere se administrează de către totalitatea proprietarilor organizați în comunele menționate la art. 1 prin reprezentanții lor, aleși în conformitate cu dispozițiunile statutului de față.

Art. 15. — Organele administrative ale Comunității de avere sunt: Adunarea generală și consiliul de administrație.

Art. 16. — Reprezentanța supremă a comunității de avere o compundelegații aleși de totalitatea împăduriților și constituiți în baza prezentului statut în „adunarea generală".

B. Alegerea reprezentanților (delegaților)

Art. 17. — Fiecare membru de parte bărbătească, care în sensul art. 11 este cap de familie, având vârsta de 21 de ani împliniți și a cărui familie se află trecută în matricola grănicerească, se bucură de dreptul de alegător la alegerea delegaților pentru reprezentanța Comunității de avere.

Fiecare coproprietar împădurit își exercită dreptul de vot în comuna unde este înmatricolată familia sa.

Un membru, aparținând unei familii de grăniceri și bucurându-se de dreptul de vot, poate fi ales de obștea grănicerească din oricare din comunele menționate în art. 2.

Art. 18. — Pentru a fi ales din reprezentanța Comunității de avere se cere:

a) A avea dreptul electoral activ la Comunitatea de avere, în conformitate cu art. 17.

b) A avea exercițiul drepturilor civile și politice.

c) A avea vârsta de 25 ani împliniți.

d) A avea domiciliul real în una din comunele Statului Român.

Art. 19. — Sunt încapabil a fi alegători sau aleși:

a) Cei puși sub interdicțiune (curatelă), sau al căror minorat s'a prelungit.

b) Cei în stare de faliment declarați și nereabilitați.

Art. 20. — Sunt nedemni n fi aleși:

a) Cei condamnaţi pentru crime şi delicte ordinare la pedeapsa cu închisoare, dela ziua când sentinţa a ajuns definitivă, până la un an pentru delicte şi doi ani pentru crime, după expirarea executării pedepsei şi dacă executarea n'a fost suspendată în mod condiţionat, sau dacă nu s'a stins,prin graţiere- sau prin amnistie regească, ori prin prescripţiune.

b) Cei condamnaţi în mod definitiv la pedeapsă de în, chisoare penire crime sau delicte provenite din poita de câştig, mai departe cei condamnaţi in mod definitiv pentru crimele de înaltă trădare prevăzute în codul penal, pentru crima rebeliunii, spionaj, dela împlinirea pedepsei sau dela prescripţiune într'un terman de un an în caz de delict şi doi ani în caz de srimă.

Art. 21. — Işi pierd dreptul electoral pasiv acei grăniceri, cari în calitate de funcţionari intră în serviciul activ a Comunităţii de avere, pe timpul funcţionării active.

Asemenea ,şi pierd dreptul electoral pasiv membrii ostirii şi ai jandarmeriei, cari se află în serviciul activ.

Art. 22. — Totalitatea alegătorilor împăduriţi din fiecare comună alege un delegat şi un supleant.

Dacă numărul împăduriţilor într'c comună grănicerească trece de 3000 suflete, atunci se vor alege în total doi delegaţi şi doi supleanţi.

Art. 23. — Alegerea delegaţilor şi supleanţilor se face pe un termen de 6 ani, socotiţi dela data constituirii adunării generele.

Art. 24. — Alegerea va fi condusă în fiecare comună de către un comisar delegat de consiliul de administraţie.

Afişarea alegerii în fiecare comună, se va face de către consiliul de administraţie, cel paţin cu 8 zile înainte de alegere la Primărie, indicând locul şi timpul alegerii.

Biroul alegerii se compune din: comisarul delegat de către Consiliul de administraţie în calitate de preşedinte, din un grefier şi din doi bărbaţi de încredere, desemnaţi de alegători.

Alegerea va avea loc la primărie, afară de cazul dacă nu s'a dispus astfel de către Consiliul de Administraţie.

Poliţia la alegere o are comisarul, care pentru bunul mers poate face apel şi la forţa publică.

Art. 25. — Votarea se face pe baza apelului nominal după matricola grănicerească prin grai viu, votarea fiind lăsată la libera chibzuinţă a alergătorilor grăniceri. La cererea în scris a 20 de alegători, preşedintele ordonează votarea secretă.

Fiecare alegător îşi exercită dreptul său de vot personal şi nicidecum prin procură.

In caz dacă alegătorii şi-ar manifesta dorinţa să aleagă de delegat pe comisarul alegerii, acesta — întrucât reflectează să fie ales - va transmite prezidenţia actului alegerii asupra unuia dintre alegătorii prezidenţi, sub a cărui conducere se va continua şi termina alegerea.

După votare, biroul, prin dresare de proces-verbal, va aduna voturile şi pe acei, cari au întrunit majoritatea de voturi îi va declara aleşi.

Comisarul, împreună cu grefierul, va libera în aceeaşi zi celor aleşi, certificate electorale, cu care cei aleşi îşi legitimează intrarea în adunarea generală a delegaţilor.

Art. 26. — Dacă, din diferite motive, alegerea nu s'a putut ţine la termenul fixat, ea se va declara de zădărnicită, urmând a avea loc peste opt zile la aceeaşi oră, fără orice altă afişare, o nouă alegere.

In caz când nici la această dată nu s'a putut executa alegerea, Consiliul de Administraţie va dispune, după buna sa apreciere, dacă va mai fixa un nou termen pentru alegere sau va supune cazul spre decidere adunării generale.

Art. 27. — Actele încheiate de biroul electoral se vor înainta de către comisarul alegerii, în termen de 8 zile consiliului de administraţie pentru a fi supuse adunării generale.

Art. 28. — Orice protest cu privire la mersul alegerilor se va înainta Consiliului de Administraţie spre deliberare în adunarea generală a delegaţilor.

Protestele se pot înainta în curs de cinsprezece zile, socotite din ziua, în care a avut loc alegerea delegaţilor. Protestele intrate după expirarea acestui termen, nu se iau în considerare.

Art. 29. — Consiliul de Administraţie este obligat a lua toate măsurile necesare pentru făptuirea alegerilor de delegaţi, îngrijind ca alegerile noi să fie terminate, iar adunarea de constituire să fie convocată în termen de două luni dela expirarea mandatelor vechilor delegaţi.

Adunarea generală de constituire este prezidată până la constituire de către vechiul preşedinte, iar actul alegerii noului preşedinte se face ad-hoc de către adunarea generală.

C. Adunarea generală şi atribuţiunile ei.

Art. 30. — Adunările generale sunt ordinare şi extraordinare.

Adunarea generală a delegaţilor încă neconstituită va alege din sânul său o comisiune verificatoare de cinci membri, a căror mandate nu sunt atacate cu protest, care va proceda la verificarea mandatelor.

Asupra verificării mandatelor, în baza raportului comisiunii se va rosti cu majoritate de voturi adunarea generală.

Pentru locurile delegaţilor neverificaţi, consiliul de administraţie va ordona noi alegeri.

Asemenea dacă una şi aceeaşi persoană a fost aleasă ca delegat în mai multe comunei în adunarea generală şi după verificare va opta pentru unul dintre mandate. Iar pentru locurile rămare vacante se vor ordona alegeri noui.

Art. 31. — Adunarea generală ordinară se întruneşte de două ori pe an, primăvara şi toamna.

Art. 32. — Adunările generale ordinare se convoacă de către preşedintele comunităţii de avere Convocarea se va face în scris la adresa delegaţilor din comunele grăniceşti, cel puţin cu 15 zile înainte de ţinerea adunării generale despre acest termen va fi încunoştiinţat şi comisarul guvernului.

Dacă vre-un delegat doreşte să aducă în discuţia adunării generale ordinare vre-o chestie de importanţă, trebue să adreseze în scris consiliului de administraţie, cel mai târziu cu o lună înainte de data ţinerii adunării generale şi adică ; propunerile pentru adunarea de primăvară până la 1 Martie, iar cele pentru adunarea de toamnă până la 1 Septembrie al fiecărui an. Propunerile intrate după termenile fixate, preşedintele ei va aduce la cunoştinţă adunări generale, propunând ca ele să fie desbătute în proxima adunare a reprezentanţe.

Art. 33. — De câte ori necesitatea va cere, preşedintele este îndreptăţit a convoca reprezentanţa în adunare generală extra ordinară şi este obligat a fase aceacta oridecâteori se va cere din partea consiliului de administrație sau de 1/5 parte din reprezentanța Comunității de avere și de comisarul guvernului.

Art. 34. — In caz dacă adunarea generală extraordinară, convocată la 1/5 parte din numărul reprezentanților, constată că obiectul convorbirii nu este de importanță și dacă propunerile făcute vor fi răspinse, convocatorii sunt obligați să suporte cheltuielile încopciate cu ținerea adunării generale extraordinare.

Art. 35. — Adunările generale se țin în Caransebes.

Convocarea adunării generale extraordinare se va face conform art. 22 din prezentul statut, cuprinzând ordinea de zi a adunării generale extraordinare respective.

Art. 36. — Aeunarea generală convocată conform statului, va putea decide în mod valabil dacă obștea grănicereescă din cel puțin 50 comune grănicereşti este reprezentată.

Decă însă la prima convocare nu sa întrunit acesr număr adunarea generală ordinară, precum și cele extraordinare, vor avea loc de drept, fără altă convocare. în a opta zi liberă dela ziua pentru care a fost convocată adunarea generală și se va ține, oricare ar fi numărul delegaților prezenți.

Art. 37. -- Adunările generale sunt prezidate și conduse de Preşedintele Comunității de avere, sau în caz de împiedicare de vice-preşedinte, sau de către un membru delegat de către consiliul de administrație din sânul său.

Atribuțiunile preşedintelui adunării sunt:

A veghia la siguranța interioară și exterioară a adunării; a păstra rânduială în adunare; a priveghea asupra strictei respectări a statului și a regulamentelor în vigoare; a ține rândul între delegații cari au cerut cuvântul; a interveni în desbateri spre a apăra statutul, spre a aduce pe orator în marginile discuțiunii și a interzice orice discuțiuni asupra obiectelor, care nu sunt trecute în ordinea de zi în afară de cazul, dacă adunarea generală admite discuția. Preşedintele mai are și poliția adunării generale și în interesul bunului mers poate face apel și la asistența forței publice.

Art. 38. — In adunările generale deciziunile se aduce cu majoritate de voturi. In caz de paritate, votul preşedintelui va decide.

Votarea se face prin aclamare. In caz când 15 membri ai reprezentanţei vor cere în scris, atunci se va ordona votarea nominală.

Dacă un delegat nu poate lua parte personal la adunarea generală, el este dator a preda convocatorul supleantului său, spre a-l înlocui în adunarea generală.

Art. 39. — Atribuţiunile adunării generale sunt:

a) A alege o perioadă de şase ani pe preşedintele Comunităţii şi sub conducerea acestuia pe membrii consiliului de administraţie în număr de zece.

b) A lua în desbatere raportul consiliului de administraţie şi al comisiei de revizie, a revizui conturile, a stabili bilanţul şi a decide asupra distribuirii beneficiilor.

c) A verifica socotelile anului precedent şi a stabili bugetul anului viitor, pe care îl înaintează spre aprobare Ministerului Agriculturii şi Domeniilor.

d) A descărca de gestiune consiliul de administraţie.

e) Are iniţiativa şi opinează asupra modificării prezentului statut, care modificare nu va lua fiinţă decât numai după aprobarea Ministerului Agriculturii şi Domeniilor.

f) A delibera în prealabil asupra modului de exploatare a pădurilor prevăzute spre acest scop în amenajamente, fie prin arendare, fie prin lucrări în regie proprie şi în acest caz a face împrumuturile necesare sau a ratifica ulterior hotărîrile luate de consiliul de administraţie în această privinţă.

g) A se rosti asupra primirii sau respingerii vreunei familii în matricola grănicerească.

h) A decide asupra schimbărilor în averea imobilă a Comunităţii de avere.

i) La propunerea consiliului de administraţie, decide asupra înfiinţării de posturi noui.

l) Stabileşte remuneraţiile pe seama membrilor consiliului de administraţie şi a comisiei de revizie.

m) A lua orice deciziuni în chestiuni, pe cari consiliul de administraţie le-ar găsi nimerite să le supună adunării generale.

Art. 40. — Inainte de a intra în ordinea de zi, preşedintele va desemna doi grefieri, iar delegaţii vor alege dintre ei doi verificatori. Asupra deliberărilor se va dresa un proces-verbal pe care preşedintele, grefierul şi verificatorii sunt obligaţi a-l semna.

Art. 41. — Hotărîrile adunării generale, cari au ca obiect modificarea statutului, sunt valabile numai în caz când adunarea generală decide cu majoritate de $^2/_3$ din totalitatea delegaţilor şi după aprobarea Ministerului Agriculturii şi Domeniilor.

D. — Consiliul de Administraţie

Art. 42. — Comunitatea de avere este reprezentată înaintea autorităţilor şi faţă de terţe persoane prin preşedinte.

Art. 43. — Preşedintele Comunităţii de avere, care este tot odată şi preşedintele consiliului de administraţie, se alege de către adunarea generală din rândui reprezentanţilor pe timp de şase ani.

Art. 44. — Consiliul de administraţie se compune din unsprezece membri, în care număr se cuprinde si preşedintele instituţiunii. Membrii consiliului de administraţie vor fi aleşi din sânul reprezentanţilor, de către adunarea generală, pe timp de şase ani, socotiţi dela data alegerii lor ca membrii ai consiliului. Alegerea membrilor consiliului de administraţie se va face în aşa mod, ca după posibilitate să fie reprezentat fiecare ocol silvic.

Vacanţele survenite în cursul ciclului de 6 ani în consiliul de administraţie, vor putea fi complectate de proxima adunare generală, iar mandatul persoanei alese în locul vacant expiră în acelaş timp cu al celorlalţi membri din consiliul de administraţie.

Art. 45. — Consiliul de administraţie, după constituire, alege din sânul său un vice-preşedinte pe durata mandatului său.

Art. 46. — Consiliul de administraţie are toate drepturile prevăzute de lege.

In special el are următoarele atribuţiuni :

a) Observă şi execută toate dispoziţiunile statutului de faţă şi hotărîrile adunării generale.

b) Alcătueşte regulamentele necesare pentru bun funcţionare a tuturor serviciilor ceetrale şi exterioare, cari vor fi aprobate de către adunarea generală.

c) Complectează posturile organizate, numeşte transferează suspendează sau revoacă din servicii pe funcționari, fixează salariile și însărcinările fiecăruia în baza legilor și regulamentelor în vigoare, aducând toate acestea la cunoștința adunării generale.

d) Incheie și subscrie contractele de arendări și exploatări de păduri, cariere, precum și contractele de vânat, pescuit, pășune etc.

e) Decide în chestiunile de exploatare și utilizare ale pădurilor în conformitate cu punctul f. art. 39.

f) Inființează întreprinderi comerciale și industriale în legătură cu industria forestieră și hotărește asupra participării sau asocierii cu asemenea întreprinderi.

g) Achiziționează și cumpă orice fel de bunuri mobile și imobile.

h) Procură veniturile, supraveghează realizarea lor și controlează activitatea tuturor servliciilor centrale și exterioare.

i) Poate angaja împumuturi necesare exploatărilor în regie proprie, până la suma de Lei 5.000.000 (cinci milioane), iar peste această sumă numai cu prealabila aprobare a adunării generale.

l) Prepară și prezintă adunării generale spre aprobare bugetul anului viitor și socoțile anului precedent.

m) Ține licitațiuni în interesul instituțiunii.

n) Face toate actele de aministrație pentru constatarea și controlarea exploatării bunurilor instituțiunii.

o) Apară interesele comunității înaintea intranțelor judecătorești și a oricăror alte autorități prin toate mijloacele legale.

p) Deleagă persoanele cari poi semna în mod valaibl pentru Comunitatea de avere; fiind Comunitatea de avere valabil angajată față de terțe persoane, prin semnătura a doi membri din consiliul de administrație sau a unui membru din consiliul de administrație și a unui procurist, autorizat de acest consiliu.

r) Incheie orice convențiune sau tranzacție și în general rezolvă toate chestiunile de adminisțație, cari nu sunt rezervate expres adunării generale.

Art. 47. — Membrii consiliului de administrație sunt solidar și nelimitat răspunzători fețâ de Comunitatea de avere pentru derderile ce aceasta ar avea din neglijență sau din reaua lor credință.

Adunarea generală poate da în judecată pe membrii consiliului de administraţie în caz de abuz, prin care aceştia ar fi cauzat prejudicii Comunităţii de avere, luând toate dispoziţiunile reclamate de împrejurări.

Deciziunea adunării generale asupra dări în jrdecată a membrilor consiliului de administraţie este valabilă numai în cazul dacă se aduce cu majoritatea de $^2/_3$ din voturile delegaţilor prezenţi la cetirea apelului nomial.

Art. 48. — Consiliul de administraţie ţine şedinţe după necesitate în fiecare lună. Şedinţele sunt convocate de către preşedintele Comunităţii de avere, la cari se vor invita toţi membrii consiliului de administraţie.

Art. 49. — Şedinţele consiliului de administraţie sunt conduse de către preşedinte, sau în caz de împiedicare, de către vice-preşedinte. Pentru a putea aduce deciziuni valabile, se cere, afară de preşedinte, prezenţa a cel puţin jumătate dintre membrii consiliului de administraţie.

Art. 50. — Hotărârile se aduc cu majoritate de voturi. In caz de paritate, votul preşedintelui este hotărâtor.

Art. 51. — Despre şedinţele consiliului de administraţie se va dresa proces verbal, care va fi semnat de către preşedinte şi membrii prezenţi.

Procesele verbale se vor consemna într'un registru special.

Funcţiunea de grefier o va îndeplini un funcţionar al comuniiăţii de avere, desemnat de către preşeointe.

Art. 52. — la şedinţele consiliului de administraţie ia parte cu vot consultativ directorul general al instituţiunii, evantual şi alţi funcţionari, cs referenţii cauzelor înaintate consiliului de administraţie spre deeidere.

Art. 53. — Partea tehnică a administraţiei Comunităţii de avere se face prin direcţiunea generală, care este subordoaată consiliului de administraţie şi execută toate hotărârile şi ordinele acestuia.

Direcţiunea geaerală, in frunte cu un director general, se compune din toate serviciile centrale şi exterioare existente şi cari se vor mai înfiinţa în viitor, treptat şi după necesitaie, la propunerea consiliului de administraţie, de către adunarea generală.

Un regulament special compus dc consiliul de administraţie şi care se va vota ulterior de către adunarea generală, va statori normele serviciului intern, valabil pentru funcționarii Comunității, precum și drepturile și datoriile fiecărui funcționar.

Intreg personalul instituțiunii are răspundere morală și materială față de consiliul de administrație pentru toate pagubele ce le ar cauza instituțiunii prin neglijență sau rea credință.

Art. 54. — Toți funcționarii și angajații instituțiunii stau sub dispozițiunile, conducerea și supravegherea consiliului de administrație, acest drept fiind exercitat asupra lor de către președintele comunității prin direcția generală, afară de cazuri când președintele află de motivată o intervenție directă.

E. Comisia de revizie

Art. 55. — Comisia de revizie se compune din cinci membrii ordinari, aleși de către adunarea generală din rândul reprezentanților pe timp de doi ani.

Art. 66. — Comisia de revizie, la încheierea anului de gestiune, este obligată a examina bilanțul și întreaga activitate a consiliului de administrație, având a-și înainta raportul prin consiliul de administrație, adunării generale.

Art. 57. — Membrii comisiei de revize, cari prin neglijență, sau rea credință, sau prin eventuale indiscretiuni asupra gestiunii instituțiunii, aduc Comunității de avere prejudicii de ordin moral și material, pierd dreptul de a mai fi aleși membri al acestei comisii, rămânând ca adunarea generală să aplice față de aceștia cancțiunile, pe cars le crede de cuviință.

CAPITOLUL V

Bilanțul

Art. 58. — Anul de gestiune începe la 1 Ianuarie și termină la 31 Decembrie al fiecărui an.

Art. 39. — La finea fiecărui an de gestiune se va întocmi un inventar al averii, precum și bilanțul potrivit dispozițiunilor legale, cari se vor preda comisiei de revizie spre examinare și împreună cu raportul acesteia se va înainta adunării geuerale prin consiliul de administrație.

Art. 60. — Asupra distribuirii beneficiului net se va pronunța în fiecare an de gestiune adunarea generală. Din beneficiul net fixat de către adunarea generală se va pune la dispoziția consiliului de administrație o sumă cuvenită pentru renumerările funcționarilor.

CAPITOLUL VI

Dispoziţii finale

Art. 61. — Publicaţiile de licitaţie pentru parchete şi suprafeţe mai mari de pădure se fac în Monitorul Oficial. Toate celelalte publicaţii ale instituţiunii se fac fie în Monitorul Oficial, fie în orice gazetă.

Art. 62. — Comunitatea de avere poate fi lichidată, desfiinţată, şi averea comună împărţită. numai în cazul când aceasta se hotărăşte de către adunarea generală, convocată anume în acest scop şi dacă hotărârea este adusă cu o majoritate de $^2/_3$ a voturilor tuturor delegaţilor cari compun reprezentanţa Comunităţii.

Adunarea generală în acest caz se va putea ţine numai cu încuviinţarea prealabilă a Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, fiind supusă hotărârea ei spre aprobare acelui Minister.

Art. 63. — Dacă se aprobă lichidarea Comunităţii de avere ea se va face numai prin justiţie în conformitate cu dispoziţiile codului de comerţ.

Art. 64. — Controlul administrativ şi silvic, în privinţa respectării dispoziţiunilor cuprinse în prezentul statut, se face de către un comisar guvernial numit de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, conform aliniatului d. al art. 14 din legea promulgată cu I. D. R. No. 1287 din 27 Iunie 1924 şi publicat în Monitorul Oficial No. 140 din 1 Iulie 1924. Controlul silvic relativ la executarea codului silvic îl au şi mai departe organele silvice ale Statului.

Art. 65. — Statutul prezent intră în vigoare după decretare.

Art. 66. — Statutul anterior al Comunităţii de avere şi orice alte dispoziţiuni contrare celor cuprinse în statutul prezent, sunt şi rămân abrogate.

CAPITOLUL VII

Dispoziţiuni transitorii

Art. 67. — După decretarea acestui statut, mandatul reprezentanţei actuale a Comunităţii de avere expiră, rămânând girantă până la noua alegere, care trebue făcută cel mai târziu în curs de 3 luni de la decretarea statului prezent.

Neputându-se face alegerea în termenul de 3 luni, mandatul reprezentanţei actuale şi ca girant expiră, trecând toate atribuţiunile ei asupra Comisarului guvernial, care va gira şi face nouile alegeri în termen de o lună.

Dispoziţiunile acestui articol sunt valabile numai pentru cazul primei alegeri, făcute în baza acestui statut.

⁂

Comitetul de redacţie a „Revistei Pădurilor" a urmărit cu deosebită atenţie toate lupta intreprinsă de Dl. Ilie Orzescu, preşedintele Comunităţei de avere din Caransebeş, pentru câştigarea drepturilor şi aprobarea statutelor acestui aşezemânt românesc.

Deaceia a crezut de datorie a se publica in „REVISTA PADURILOR", toate documentele istorice asupra acestor păduri, pentru ca acei ce se vor interesa de trecutul pădurilor noastre, să poate avea la indemână aceste isvoare şi documente istorice atât de importante.

Felicităm sincer comunitatea de avere a grănicerilor din Caransebeş, pentru dreptatea cauzei şi strălucitul succes obţinut şi dorim ca în acel colţ al ţărei româneşti ca şi exploatarea comercială a pădurilor să se facă de azi înainte numai de energii şi capitaluri româneşti, înlăturănd sistematic din păduri tot ce e străin de neamul românesc.

M. P. F.

DIN TOPONIMIA OLTENIEI IN LEGATURA CU PADURILE

1. *Găvojdia* înseamnă în Banat pădure. O localitate cu acest nume se află în judeţul Caraş Severin.

2. Orniţa — poiană, pământ de arat. In toponimie: Orniţa, deal în comuna Baia de aramă, jud. Mehedinţi.

3. *Zăpoadă* — poiană. De aci numirile de localităţi: Zăpodia, poiană la 1 km. de comuna Călineşti, jud. Vâlcea, Zăpodioarele, deal în com. Robeşti-Vâlcea.

4. *Orman* — pădure. Cuvântul acesta chiar dacă nu-l găsim în toponimia Olteniei, îl găsim însă pe ţărmul stâng al Oltului în numele judeţului Teleorman (în graiul popular Tilorman).

5. *Cioaca* — trunchiul cu rădăcinile unui copac scos din pământ. Cu acest înţeles în com. Măidan din jud. Ceraş Severin. Acolo se găseşte şi un deluţ cu numele de Ciocă.

In jud. Vâlcea: Cioaca, deal în com. Slăveşti; Valea Ceoaci în com. Cacova.

In jud. Dolj: Cioaca, deal în com. Fratoştiţa; deal în com. Filiaşi acoperit în toată întinderea cu păduri, se mai chiamă şi Racoviţa; Ceoaca, stupărie în com. Măceşu de jos.

In jud. Gorj: Cioca cu rechiţi, munte în com. Dobriţa.

In jud. Mehedinţi: Cioaca Duchei, deal în com. Sura; Cioaca. deal cu vii în com. Prunişoru; Cioaca Roşie deal în com. Văgiuleşti; Cioca Cerbului, mahala a com. Ploştina; Ciocile goale, Cioca Ilenei şi Cioaca Florescului, dealuri în com. Jidoştiţa.

Drept vorbind numele Cioaca nu-mi pare a fi în strânsă legătură cu pădurea.

6. Tăind o pădure omeneşte, sau chiar devastând-o, ori dându-i foc rămân în pământ rădăcini de copaci, ceeace rămâne în pământ după ce s'a doborât copacul, se cheamă *buturugă*. Buturugile pot da naştere unei păduri tinere.

Buturugă pare un cuvânt derivat dela altul mai simplu: buta, pe care-l întâlnim în următoarele numiri de localităţi: Buta, trup al pădurii Călimăneşti-Vâlcea; Butea, teren cu mici pâlcuri de tufiriş, având pe el şi copaci de diferite esenţe, pe moşia Călimăneşti-Vâlcea; Lacu Buţi la răsărit de comuna Săscioare-Vâlcea; Drumu Buţilor pleacă dintre com. Gârbova şi Giuvăreşti şi străbate toată plasa Balta-Oltu de jos spre miazănoapte, între traseul liniei ferate şi cursul oltului. pararel cu el, ajungând la Caracal după 45 km. Poate să însemne acest drum un drum pe care la tot prasul dai peste buturugi în stare să răstoarne carul, precum poate să însemne şi un drum pe care se transportau buţiile şi boloboacele cu vinaţuri. Se impune o cercetare mai amununţită.

Butanu, Vâlcea în com. Zătreni; Dealu Butanului în com.

Mierea Birnici, acoperit cu livezi de pruni, cu vii şi cu pădure măruntă.

Butariu, lac numit şi lacu Butarinului în com. Almăjelu, jud. Mehedinţi.

Butari sat în jud. Vâlcea; Butăresc, nume de familie, de unde Butăreşti, mahala în Almăjelu-Mehedinţi.

Valea lui Butilă lungă comuna Mădulari-Vâlcea; Valea Butişoaei în com. Floreşti-Dolj; Butişoara, fost sat în comuna Urzicuţa-Dolj.

De familia cuvântului buta mai ţin: butoară trunchiu de arbore scorburos; butuc—trunchiu de copac tăiat, dar şi trunchiu de copac încă în pământ (De aci Butuc deal cu vii în com Cătunele-Mehedinţi); buture – scorbură. Şi poate că tot la buta s'ar putea alipi şi butaş, cu toată deosebirea de însemnare. Butaş nu este cunoscut şi ca nume de familie.

Cunoaştem şi numele de familie Buteanu, atât în Oltenia cât şi în Transilvania.

7. *Butariu* e un nume de localitate pe care mai bucuros îl punem în legătură cu buta, decât cu vasul de lemn ce se chiamă butoiu. Un cătun al com. Pârscoreni-Romanaţi se numeşte Butoiu.

Butoreştii comună în jud. Mehedinţi, aşezată la poalele dealului, în în lunca Motrului, altă dată despărţită în două: Butoeştii de sus şi Butoeştii de jos. Avea şi o pădure seculară.

8. *Buştean* — trunchiul copacului, după ce i s'au tăiat crăcile. De aci numele Buşteni al oumi sat în com. Balota—Mehedinţi.

9. *Chituc* încă înseamnă buştean, de şi dicţionarele curente nu-l înregistrează. In toponimie îl găsim. Astfel : Chituc. deal la apus de comuna Ştirbeşti-Vâlcea.

10. *Cioată*—buturugă.

Ciot înseamnă nod, umflătură. Lemne fără cioturi sînt lemne drepte, fără noduri formate de crăci. Ciotoros, cioturos înseamnă noduros, aspru de exemplu laviţă ciotoroasă fi fără velinţe; sau: scurtătură cioturoasă porciot înseamnă şi buturugă. Sînt şi acestea cuvinte de urmărit în toponimia Olteniei.

11. In legătură cu buturugile rămase la tăierea pădurii, cu curăţirea sau cum zicem azi cu defrişarea, sînt şi aceste nu-

miri: *Rodina*, deal pe marginea Dunării în jud. Mehedinți; Rudina, comună în plaiul Cloşani;

Numele de familie Rudeanu, Rudinescu.

12. In jud. Romanați, la răsărit de comuna Marotinu de jos se găseşte Movila *Pancii*. Să fie această numire în legătură cu pănă = buturugă, buştean, trunchiu; pănce = buturugă; pănciugă = buturugă mare, cuvinte ce se aud peste Dunăre?

13. In jud. Mehedinți o comună se numeşte Dârvarii de jos şi satul numit azi Gemenii se numea Dârvarii de sus. *Dârvari* înseamnă tăietori de lemne. In curțile boiereşti dârvari erau slugile cari tăiau lemne, le aduceau la bucătărie şi cărau apă. Cal dârvar era calul întrebuințat la căratul lemnelor.

14. In legătură cu doborîrea copacilor, cu defrişarea, sunt numele de localități: Osica, sat în com. Sineşti; deal în comuna Borbu şi pădure tot acolo; deal în com. Bircei, toate în jud. Olt. Două comună cu numele Osica mare (sau Osica de sus) şi Osica mică în jud. Romanați.

Osica, vale în com. Stăneşti; Osăceni, mahala în com. Roşiile, în jud. Vâlcea. Numele de familie Osiceanu.

15. Copacul care are rădăcinile uscate, copacul care se usucă, e un *ciolpan* Ciolpanu, numele unui deal în com. Jidoştița — Mehedinți, precum şi vechea numire a Bechetului — Romanați.

16. *Copil* — lăstar la subțioara foii tutunului, de unde a copili înseamnă a rupe lăstarii de prisos. Tot a copili se zice şi despre ruperea foilor de porumb, când se prăşeşte.

Copiloniu deal în com. Căzăneşti, jud. Mehedinți.

17. *Gătej* înseamnă nuia de alun, dar înseamnă şi crengi uscate de aprins focul (după Şăineanu: Dicționar universal al limbii române.

Gătejei sat în com. Broşteni — Vâlcea; Gătejeşti sat în com. Govara-Vâlcea;

18. Oltenia a fost renumită pentru creşterea porcilor şi negoțul cu aceste animale. Fireşte că au ajutat mult la aceasta numeroasele păduri de stejar, cari aduceau ghinda şi numeroasele păduri de fag, cari aduceau jirul, iar în partea de miază-zi nu se poate tăgădui priința Dunării şi a bălților.

Va trebui prin urmare să ținem seamă şi de numiri ca cele de mai jos:

In jud. Dolj: Purcărie, movilă de hotărnicie în com. Sadova; Valea Purcăriei în comuna Valea Stanciului, unde în vechime locuia un porcar vestit anume Stanciu. De aci cumpărau porci toți locuitorii satelor vecine. Gârla Purcăriei în com. Poiana; Porcărețu, pârâu în com. Carpenu.

In jud. Mehedinți: Porcărețu, munte în plaiul Cloșani; Porcărețu Nisipoasa, deal în comuna Oravița; Porcești, mahala în com. Gutu.

In jud. Gorj: Purcaru, cătun al com. Musculești, (mai avea încă 90 ha. pădure pe vremea când se întocmea dicționarul geografic al județului);

In jud. Vâlcea: Dealul Porcilor în com. Coslești;

Afară de acestea mai sunt încă o mulțime de numiri, din cari o bună parte sânt în legătură cu porcul mistreț.

19. Existența pădurilor, prin unele locuri, o atestă și numărul mare de anumiți meseriași din satele din apropiere.

Blidarii erau meseriași cari făceau talere de lemn, plosci ș. a.

Blidaru cătună în com. Sălătrucu; deal în com. Bala de jos: vale în com. Groseștii; pârâu și vale în com. Șușița, toate în jud. Mehedinți.

Dealu Blidarului în com. Tălpașiu, acoperit încă cu păduri, în jud. Dolj.

Blidari, cătun al com. Ohaba în jud. Gorj

Blidari loc izolat în întiindere de 6 ha, pendinte de com. Cheia; Blidăreasa, loc izolat în com. Bălcești și pârâu care se varsă în râul Muiereasca, toate în jud. Vâlcea.

19. *Tabaci* sau tăbăcari sunt meseriașii cari tăbăcesc sau argăsesc peile. Ei întrebuințează pentru tăbăçire scoarța unor copaci, care scoarță trebuie să conțină mult tanin.

Tabaci, mahala în com. Folești de sus-Vâlcea și o despărțire a com. Vulpeni-Romanați.

Fântâna Tabacului în com. Orlești-Vâlcea.

Tăbăcia, pârâu în com. Mânăstireni-Vâlcea. Își trage numele de la niște tabaci, cari tăbăciau peile în izvoarele acestei vâlcele

20. *Dogari* cei ce fac buții, butoae, putini ș. a.

Dogaru, deal în com. Mădulari; Dogărești loc izolat în com. Glăvile. Ambele numiri în jud. Vâlcea.

21. *Rudari* se numesc meseriaşii ţigani cari fac coşuri de alun, copăi, hambare, fuse, drugi de tors, funduri, solniţe ş. a. Nuielile subţiri pe cari le întrebuinţează Ţiganii la împletit se numesc rude.

Rubăria, câmpie în com. Menţii din faţă, jud. Mehedinţi; sat al comunei Mănăstireni, jud. Vâlcea; Rudeanu, pădure în com. Costeşti-Vâlcea.

22. Existenţa *plutei* (populus alba, p. pyramidalis) este atestată de următoarele numiri:

In jud Vâlcea: pârâul Plutei.

In jud. Mehedinţi: pluta comună şi pârâu.

23. Este *curpenul* clematis vitalba? Este el Bryonia? Se dă această numire vre-unei viţe sălbatice?

Existenţa curpenului este atestată de următoarele numiri: Curpenu, mahala a comunei Govodarva, în jud. Mehedinţi. Curpenul, cătun al com. Vălarii în jud. Gorj.

24. *Vânjul* este ulmus effusa Wild, ulmus pedunculata; creşte prin păduri şi dumbrave (Panţu: plantele 325). Existenţa acestuia e atestată de numirile următoare:

Vânju mare, comună şi pădure de 800 pogoane; Vânjuleţu comună, ambele în jud. Mehedinţi.

25. Existenţa *teiului* este atestată şi de numele de localităţi: Lipova în jud. Timiş (de la lipa=teiu; lipac=pădure de teiu); Lipova comună în jud. Dolj.

Numele de familie Lipoveanu.

26. Stejarul s'a numit şi *meşe;* un cuvânt care poate să ne fi rămas dela Turci.

Meşelicuri înseamnă în Dobrogea cea ce prin Oltenia înseamnă dumbrăvi, branişti.

27. Pomi ţinuţi şi îngrijiţi pentru roadele lor fie pe lângă casă, fie la câmp sau la Odaie, formau o *livade.* Intr'o vreme livezile erau şi mari şi numeroase, dar ori cum erau bine îngrijite.

Pe unde au fost livezi ne arată şi numirile următoare: In jud. Vâlcea: Livedea din Pietrari, moşie a statului în com. Pietrari; Livedea lungă pe dealul Porceştilor în comuna Costeşti; Livezeni, pădure în com. Măldăreşti.

In jud. Mehedinţi: Livezioara un pichet de graniţă pe Dunăre.

28. *Cireşu* a dat nume la următoarele localităţi:

In jud. Mehedinţi: Cireşu, comună în care se găseşte Lunca Cireşului şi Dealu Cireşu; o mahala a comunei Malovăţul (care mahala se mai numeşte şi Trei Cireşi); mahala a comunei Ploştina.

In jud. Vâlcea: Cireşu, comună, care se zice că-şi trage numele dela un cireş ce era pe acolo, când s'a înfiinţat comuna. In anul alcătuirii dicţionarului geografic al judeţului Vâlcea (pe la 1892) se mai găsiau în comună 25 cireşi.

Cirişoaia fântână în com. Foleşti de jos; Cirişoaia mare şi Cirişoaia mică, văi în com. Glăvile.

Cireşanu, nume de familie.

In jud. Olt e o comună numită Cireaşovul, situată pe dealul Cireaşovul cu un pârâu, un sat şi o moşie cu acelaş nume. Se zice că valea Cireaşovul a fost plină de cireşi. Prin a. 1894 încă se mai găsiau în comună 90 cireşi.

Şi în Caraş-Severin sunt localităţi al căror nume e în legătură cu cireşul.

29. *Mărul* a dat nume la următoarele localităţi:

In jud. Mehedinţi: Măru roşu, cătună a comunei Girovu; Meriş sat în com. Ploştina.

In jud. Gorj: Măru, cătun, deal, vale şi pârâu în com. Saca.

In jud. Vâlcea: Măru, vale în comuna Romani; Măru cocoşat loc izolat în com. Cacova; Măru mistreţ, pisc în com. Costeşti; Merişu cătun al com. Pârâieni şi tot acolo o vale a Merişorului.

Numele de familie Merişescu, de unde topicul Merişeşti, sat al com. Nemoiu-Vâlcea.

Mărul pădureţ n'a dat numiri de localităţi. Fructele sale se numesc mere pădureţe sau mere acre, dar se numesc popular şi *corcove*. Prin urmare Corcova, comuna şi deal; Corcoviţa, vale în com. Gârbovăţu în jud. Mehedinţi, sînt în legătură cu mărul pădureţ.

Numele de familie Corcoveanu.

30. Un loc cu mulţi meri înseamnă şi *Iablaniţa* numele unei comune din jud. Mehedinţi.

31. In judeţul Gorj poartă numele de *Almaj* o comună, un

sat, un pârâu, un şes, un deal şi o pădure; numele almăjelu îl poartă un sat, o colină, o vale şi un pârâu.

In jud. Mehedinţi are numele Almăjelu o comună, un deal, o câmpie.

Şi numele acestor localităţi înseamnă meri mulţi.

32. Existenţa *părului* e atestată de următoarele numiri de localităţi:

In jud. Mehedinţi: In comuna Pristolu se află un păr despre care locuitorii cred că ar conţine moaşte sfinte. De aceea fac rugăciuni şi procesiuni şi sfinţire de apă şi-l numesc „Părul cu moaşte".

Mahalaua Feţenii a comunei Pavăţu se numea în vechime „Părul rotat".

Perii comună, vale, deal.

Perişorul deal în com. Balta.

In jud. Dolj: Dealu Perilor în com. Ţiu; Perişoru comună, pârâu, sat, moşie şi pădure în plasa Dumbrava.

Peretu sat, moşie şi pădure în com. Glodu; movilă în com. Zăvalu; şes în com. Gulbancea.

In jud. Vâlcea: Păru rotat loc izolat în com. Voiceşti.

Peret, poiană în com. Zătreni, numite astfel fiindcă era acolo în vechime o pădure de peri.

Perişoru, poiană în comuna Zăvoeni.

33. In judeţul Romanaţi este o comună cu numele *Cruşovu* iar în judeţul Caraş Severin o comună poartă numele Cruşovăţ.

Aceste numiri înseamnă peri mulţi.

34. Existenţa *prunului* este atestată prin următoarele numiri de localităţi: Prunişorii comună în jud. Mehedinţi;

Pruneşti cătun al com. Albeni în jud. Gorj.

Slivileşti comună în jud. Mehedinţi (la locuitorii de pe ţărmul drept al Dunării sliv înseamnă prun; slivoviţa sau sliboviţa = ţuică.

35. Existenţa vişinului este atestată de următoarele numiri de localităţi: Vişenii vale în com. Almăjelu, jud. Mehedinţi.

In judeţul Romanaţi există o comună cu numele Vişina. Nu cred că acest nume e în legătură cu vişin; mai de grabă avem a face cu adjectivul *viş* = foarte înalt, de unde porecla Vişan = om înalt. In acest caz Vişina ar însemna pădure cu copaci înalţi.

36. Mult rău a adus capra pădurii tinere. Nu e un alt animal care să folosească mai mult omului în opera de distrugere a pădurii. Il încurcă pe om în socotelile sale un mărăciniş, un lăstar, nişte tufăriş, trimete omul acesta capra să parcă acolo. E sigur că la anul viitor nu va mai odrăsli nici un copăcel, că va avea o iarbă bună de fân. De acum atârnă de buna lui vrere să lase locul pentru fân sau să-l are şi semene.

In jud. Vâlcea ne amintesc de acest mod de distrugere a pădurii următoarele numiri de localităţi:

Căprăreaţa munte la nordul comunei Olăneşti, unde sunt stâne şi unde se fabrică brânză; Căprăreaţa deal în comuna Mihăeşti; Căprăretele munte în com. Cheia; Căprăreasa pădure în com. Bârzeşti.

In judeţul Gorj se numeşte căprăretele o depresiune pe dealul Muierii, începând la apusul cătunului Roşia de sus şi terminându-se la hotarul Prigoriei.

Poate că şi numele plaiului Cozia din judeţul Vâlcea să fie în legătură cu capra şi încă şi numele Cojani (al unei comune din jud. Gorj) trebuie cercetat cu băgare de seamă.

Anton Oprescu.

CONDIŢIUNILE ŞI PROGRAMUL

Cunoştinţelor cerute la examenul de admitere în anul I al şcoalei politechnice din Bucureşti.

CONDIŢIUNILE

Se face cunoscut interesaţilor că şcoala politechnică din Bucureşti, înfiinţată prin decretul-lege din 10 Iunie 1920, publicat în *Monitorul Oficial* No. 57 din 15 Iunie 1920, în vederea formaţiunii inginerilor de diferite specialităţi, cuprinde următoarele 5 secţiuni:

a) Secţiunea de construcţiuni (căi de comunicaţii, clădiri, hidraulică, lucrări de edilitate, lucrări agricole şi silvice);

b) Secţiunea de mecanică şi electricitate cu eventuale subsecţiuni pentru aviaţie şi telegrafie-telefonie;

c) Secţiunea de mine şi metalurgie;

d) Secţiunea industrială destinată să formeze inginerii necesari celorlalte industrii, afară de cele menţionate sub *b* şi *c*.

c) Secţiunea silvică.

Durata studiilor este de 4 ani.

Admiterea în şcoală.

Admiterea în anul I al şcoalei politechnice se face în baza unui examen conform programului de mai jos.

Sunt admişi a se prezenta la examenul de admitere toţi admisibilii în facultăţile de ştiinţe sau în Academia de înalte studii comerciale şi industriale, precum şi absolvenţii şcolilor tecnice medii.

Examenul va începe în ziua de 1 Octomvrie.

Candidaţii vor trebui să depună la secretariatul şcoalei, înainte de 25 Septemvrie, o cerere însoţită de următoarele acte:

a) Extractul de pe actul de naştere;

b) Un certificat medical constatând că candidatul este de o constituţie sănătoasă;

c) Una din următoarele diplome:

Diploma de absolvire a învăţământului secundar superior;

Diploma de absolvire a unei şcoale superioare de comerţ;

Diploma de absolvire a şcoalei de conductori de lucrări publice;

Diploma de absolvire a şcoalei superioare de arte şi meserii, împreună cu certificatul de absolvire a 4 clase secundare, sau o diplomă echivalată cu una din diplomele de mai sus de autorităţile în drept să facă aceasta;

d) Două fotografii ale candidatului, în dimensiunile 6 9.

Odată cu depunerea actelor de înscriere candidatul va depune o taxă de înscriere de lei 300. De această taxă nu poate fi scutit nimeni.

PROGRAMUL

Geometria elementară

Geometria plană. — *Linia dreaptă.* Unghiuri drepte, perpendiculare.

Triunghiuri, triunghiu isoscel, triunghiu drept-unghiu. Cazurile de egalitate. Perpendiculare şi oblice.

Drepte paralele. Suma unghiurilor într'un triunghiu, într'un poligon, proprietăţile paralelogramului.

Cercul. Arce şi coarde, proprietăţi relative. Tangenta.

Măsura unghiurilor. Raportorul.

Poziţia relativă a două cercuri. Tangente comune.

Figuri asemenea. Linii proporţionale. Triunghiuri şi poligoane asemenea. Descompunerea poligoanelor asemenea în triunghiuri asemenea. Raportul perimetrelor a două poligoane asemenea. Centru de asemănare.

Relaţiuni metrice. Relaţiuni metrice între elementele unui triunghiu dreptunghic. Teorema pătratului unei laturi opuse la un unghiu ascuţit sau obtus.

Puterea unui punct faţă de un cerc, proprietăţile metrice relative la tangente şi secante.

Probleme grafice. Construcţiuni de unghiuri, triunghiuri, poligoane, cercuri, tangente la cerc, cu ajutorul riglei şi combasului. Metoda locurilor geometrice.

Impărţirea dreptelor în părţi egale sau proporţionale cu lungimi date. A patra proporţională, media proporţională. Media şi extrema raţie.

Poligoane regulate. Inscrierea lor în cerc. Pătratul, exagonul, decagonul.

Lungimea cercului. Calculul lui π.

Transversale. Teoremele lui Ceva, Menelaus. Raport armonic şi anarmonic.

Arii. Aria dreptunghiului, paralelogramului, triunghiului,. trapezului, a uni poligon oarecare.

Aria unui poligon regulat, a unui cerc, a unui sector circular şi a segmentului circular. Raportul ariilor a două poligoane asemenea.

Problema asupra transformării ariilor.

Geometria în spaţiu. — *Planul şi linia dreaptă.* Plane şi drepte paralele, perpendiculare. Perpendiculare şi oblice. Distanţa unui punct la un plan. Proecţia unei drepte pe un plan.

Unghiuri diedre. Unghiu plan corespunzător. Diedru drept. Măsura diedrelor. Planuri perpendiculare între ele.

Triedre. Cazurile de egalitate. Triedre suplimentare. Suma feţelor unui poliedru convex. Suma diedrelor unui triedru.

Poliedre. Prisma, paralelipipedul, cubul. Piramida. Secţiuni plane în prismă şi piramidă. Volumul prismei, piramidei, trunchiului de prismă triunghiulară şi a trunchiului de piramidă cu baze paralele. Suprafeţele laterale ale acestor poliedre.

Corpuri rotunde. Cilindrul şi conul drept cu baza circulară. Suprafaţa şi volumul lor. Volumul unui cilindru şi a uni con cu baza oarecare.

Trunchiu de con cu baze paralele suprafaţa laterală şi volumul său.

Sfera. Secţiuni plane. Cercuri mari şi mici. Polii unui cerc Determinarea razei unei sfere când nu se cunoaşte centrul.

Plan tangent. Intersecţia a două sfere.

Triunghiuri sferice. Analogia lor cu unghiurile triedre.

Suprafaţa sferei. Aria născută de o linie poligonală prin rotaţia ei în jurul unei axe care trece prin centrul poligonului. Suprafaţa zonei, a unui fus sferic, a unui triunghiu sferic.

Volumul sferei. Volumul născut de un triunghiu care se roteşte în jurul unei axe duse în planul său printr'unul din vârfuri. Volumul născut de un sector poligonal.

Volumul unui sector sferic.

Geometria descriptivă

Diferite sisteme de proiecţiune. Proecţiunea cilindrică, conică. Proecţiunea diedrică ortogonală.

Punctul. Epura punctului în diferite poziţii.

Dreapta. Epura liniei drepte. Urmele dreptei. Diferite poziţii ale dreptei în raport cu planele de protecţie.

Poziţii relative la două drepte : concurente paralele.

Planul. Epura planului. Urmele planului. Diferite poziţii ale planului în raport cu planurile de protecţie.

Drepte cu poziţii particulare într'un plan.

Paralelism. Planuri paralele. Să se ducă printr'un punct un plan paralel cu un pan dat.

Perpendicularitate Să se ducă printr'un punct dat o dreaptă perpendiculară pe un plan dat. Să se ducă printr'un punct dat un plan perpendicular pe o dreaptă dată.

Cele trei metoade generale ale geometriei descriptive. Schimbări de plane, rotaţii, rabateri.

Schimbări de plane de proecţie pentru punct, dreaptă, plan

Rotaţia punctului, dreptei, planului, în jurul unei axe verticale sau de capăt.

Rabaterea unui plan vertical sau a unui plan de capăt pe unul din planele de proecţie. Rabaterea unui plan împrejurul uneia din urmele sale cu ajutorul unei linii de pantă, unei frontale sau orizontale. Rabaterea unui plan împrejurul unei orizontale. Rabaterea unui plan de profil.

Intersecţii. Intersecţia a două plane (diferite cazuri). Intersecţia unei drepte cu un plan. Intersecţia a trei plane.

Distanţe. Distanţa între două puncte, a unui punct la o dreaptă, a două drepte paralele, a unui punct la un plan, a două plane paralele.

Unghiuri. Unghiul a două drepte. Unghiul unei drepte cu un plan orecare, cu un plan de proecţie. Unghiul a două plane, unghiul unui plan cu un plan de proecţie.

Mecanica elementară

Statica. — *Forţe.* Măsura şi reprezentarea forţelor. Greutatea unui corp. Balanţa şi dinamometrul. Unităţi de măsură.

Compunerea forţelor concurente. Legăturile metrice dintre rezultantă şi cumpunătoare.

Momentul unei forţe în raport cu un punct în raport cu o axă. Teorema lui Varignon.

Forţe paralele. Compunerea şi descompunerea lor. Centrul forţelor paralele. Centre de greutate. Centre de greutate ale corpurilor omogene cari au un plan, o axă sau un centru de simetrie. Centre de greutate ale liniilor omogene; segment de dreaptă, linie poligonală regulată. Centre de greutate ale ariilor; triunghiu, trapez, patrulater oarecare, poligon. Centre de greutate ale volumelor: paralelipiped, prismă triunghiulară oarecare; tetraedru, piramidă oarecare; con, cilindru.

Cuple: proprietăţi. Compunerea cuplelor.

Sisteme de forţe oarecare aplicate unui corp solid. Compunerea, descompunerea şi deplasarea forţelor. Rezultanta generală şi cuplu rezultant, sisteme echivalente de forţe.

Condiţiile de echilibru ale unui punct material, al unui corp solid liber, ale unui corp mobil în jurul unui punt fix, unei axe fixe, dealungul unui plan fix.

Maşini simple. Pârghia. Scripetele fix şi mobil. Vârtejul şi macaraua, roata cu pene. Planul înclinat, pana pentru despicat lemne.

Elemente de Cinematică şi Dinamică. — *Mişcare* *rectilinie*: uniformă, uniform variată. Viteză, viteză mijlocie, accelerație.

Mişcarea circulară: Viteză, viteză unghiulară. Unități de măsură.

Mişcarea unui corp solid. Mişcarea de translație, mişcarea de rotație uniformă.

Mişcarea relativă. Compunerea a două mişcări, legea vitezelor. Compunerea a două miscări de translație, a două rotații paralele.

Transformarea mişcărilor. Scripete, angrenaje, curele. Biela cu manivelă, excentricul.

Dinamica punctului. Noțiunea de masă. Accelerația gravității. Legile căderii corpurilor. Maşina Atwood.

Travaliu. Definiția travaliului în cazul unei forțe constante şi a unei deplasări rectilinii.

Unități de măsură technice şi C. G. S.: Kilogramforță, Kilogrametru, cal-vapor, gram-masă, dynă, erg, Joule, Watt. Trecerea dela un sistem de unități la altul.

Algebra

Expresiuni algebrice. Cantități pozitive şi negative. Celei patru operațiuni. Restul diviziunei unui polinom cu $(x-a)$; consecințe. Fracțiuni algebrice. Omogeneitatea formulelor.

Ecuații de gradul I, cu una şi mai multe necunoscute. Discuția soluțiunilor. Cazurile de imposibilitate şi nedeterminare, interpretarea valorilor negative. Inegalități de gradul I. Operațiun, asupra puterilor şi asupra radicalelor. Exponenți negativi şi fracționari.

Ecuații de gradul II. Discuțiunea rădăcinilor. Relații între coeficienții şi rădăcinile ecuațiunei; cazul când coeficientul lui x tinde către zero.

Descompunerea trinomului într'un produs de doi factori. Inegalități de gradul II. Ecuații bipătrate, reciproce.

Definiția unei funcții de o variabilă; reprezentarea geometrică. Variația unei funcțiuni definite printr'un polinom de gradul al doilea sau printr'o funcțiune de asemenea polinoame, Maximă şi minimă.

Progresii prin diferență şi cât. Logaritmii. Dobânda compusă. Anuități.

Aranjamente, permutări, combinări. Binomul lui Newton. Puterea unui polinom.

Principii de teoria determinanților.

Rezolvarea unui sistem de n ecuații de gradul I cu n necunoscute omogene sau neomogene. Condiția de compatibilitate a unui sistem de n ecuații cu $n-i$ necunoscute. Soluții comune la un sistem de două ecuații de grade oarecare, în particular, când ecuațiile sunt de gradul al doilea. Eliminarea unei necunoscute între două ecuații.

Teoria ecuațiunilor. Desvoltarea lui f (x+h) după puterile crescătoare ale lui x, f (x) fiind un polinom. Relațiuni între coeficienți și rădăcini. Rădăcini multiple.

Ecuații cu coeficienți reali. Proprietăți de continuitate. Teoreme relative la numărul rădăcinelor reale cuprinse între două numere date. Rădăcinile imaginare sunt conjugate.

Divizorii unui polinom. Cel mai mare comun divizor a două polinoame. Calculul rădăcinilor egale. Transformarea ecuațiilor.

Rezolvarea practică a ecuațiilor cu coèficienți numerici. Limitele rădăcinilor. Teorema lui Descartes. Teorema lui Rolle. Rădăcini raționale, întregi și rădăcini fracționare. Calculul aproximativ al rădăcinilor iraționale, metoda lui Newton și a părților proporționale.

Ecuații transcendente.

Serii convergente și divergente. Condiții de convergență

Cantități incomensurabile. Seria *e*. Lumita lui $(1+\frac{1}{n})^n$ când n tinde către infinit.

Funcțiunea exponențială, continuitatea ei. Definiția logaritmilor prin exponențiale. Identitatea celor două definițiuni ale logaritmilor. Schimbarea bazei unui sistem de logaritmi.

Derivate. Derivata unei sume, unui produs, unei puteri, unui cât. Derivata unei funcțiuni de funcțiuni și a unei funcțiuni compuse.

Derivata funcțiunii exponențiale și a funcțiunii logaritmice. Derivatele funcțiunilor circulare directe și inverse. Studiul variațiunii unei funcțiuni cu ajutorul derivatei.

Cantități complexe, reprezentarea geometrică. Cele patru operațiuni, desvoltarea binomului.

$$(a+b\sqrt{-1})^m$$

Trigonometria

Funcțiunile circulare, directe și inverse. Relațiuni între liniile trigonometrice ale aceluiaș arc. Expresiunea unei linii trigonometrice în funcțiune de o altă linie trigonometrică oarecare.

Variația liniilor trigonometrice.

Adunarea arcelor. Multiplicarea și diviziunea arcelor.

Transformarea formulelor în altele calculabile prin logaritmi.

Evaluarea liniilor trigonometrice pentru câteva arce.

Principii care servesc la întocmirea tablelor trigonometrice; uzul tablelor.

Indentități, ecuații trigonometrice.

Proprietățile triunghiurilor dreptunghice și oarecare. Expresiuni diferite ale suprafeței unui triunghiu. Rezolvarea triunghiurilor.

Probleme practice. Distanțe la puncte inaccesibile, măsurarea înălțimilor, problema hărții.

Geometria analitică.

Definițiunea coordonatelor. Coordonate rectilinii, polare. Reprezentarea liniilor prin ecuațiuni.

Linia dreaptă. Ecuația ei, semnificarea coeficienților. Probleme asupra liniei drepte, unghiul a două drepte.

Cercul. Ecuația lui. Tangenta la cerc, probleme asupra tangentelor.

Elipsa, iperbola, parabola. Studiul acestor curbe pe ecuațiunile lor reduse. Focare, directoare, cerc director, excentricitate. Diametre, diametre conjugate, tangente.

Proecția cercului; aria elipsei.

Fizica.

Proprietățile generale și particulare ale corpurilor. Intindere. Nepenetrabilitate. Compresibilitate. Divizibilitate. Coeziune. Diferitele stări ale corpurilor.

Gravitatea. — Direcția și sensul gravității. Verticală. Plan orizontal.

Greutatea unui corp. Centru de greutate.

Legile căderilor corpurilor. Tubul lui Newton. Mașina lui Atwood. Plan înclinat.

Pendulul simplu. Pendulul compus. Aflarea Acceleraţiei gravităţiei gravităţii cu ajutorul pendulului. Măsura timpului.

Balanţa. Măsura maselor. Cântare. Balanţa zecimală.

Corpuri lichide. Proprietăţile generale ale lichidelor. Presiuni în interiorul unui lichid în echilibru. Presiuni de sus în jos, de jos în sus şi laterale.

Presiunile ce domnesc împrejurul unui punct aflător în interiorul unui lichid în echilibru sunt egale. Suprafaţa liberă a lichidelor. Vase comunicătoare. Nivel cu bulă de aer şi cu apă.

Principiul transmisiunii presiunilor sau principiul lui Pascal. Presa hidraulică.

Principiul lui Archimede. Consecinţi. Corpuri plutitoare. Intindere. Densitate. Determinarea densităţilor corpurilor solide şi lichide cu ajutorul balanţei şi areometrelor, Densimetre. Alcoolometre.

Corpuri gazoase. Proprietăţi generale ale gazelor. Electricitate. Compresibilitate. Expansibilitate. Densitate. Vid.

Presiunile în gazele în echilibru. Forţă elastică.

Atmosferă. Presiunea atmosferică. Experienţa lui Toriceli. Barometre.

Principiul lui Arhimede aplicat la gaze. Presiuni suferite de corpurile aşezate în gaze. Aerostate.

Legea lui Boyle-Mariotte, sau legea compresibilităţii gazelor la temperatura constantă. Manometre.

Maşina pneumatică. Maşina de comprimat.

Curgerea lichidelor. Principiul lui Toricelli. Sifon. Fântâni arteziene.

Optica geometrică. — Corpuri luminoase şi luminate.

Corpuri transparente şi opace. Propagarea luminii în linie dreaptă.

Umbra şi penumbra.

Reflexiunea luminii. Legile reflexiunei luminii. Difuziune Oglinzi plane înclinate. Caleidoscop. Oglinzi sferice, concave şi convexe. Centre. Axe. Focare. Formulele simple ale oglinzilor.

Construcţiuni de imagini.

Refracţiunea luminii. Legile refracţiunii luminii. Indice de refracţiune. Unghiu limită. Refracţiune totală. Miragiu.

Prisme. Dubla acţiune a prismelor: derivaţia luminii şi dispersiunea luminii.

Prisme cu reflexiune totală.

Lentile convergente şi divergente.

Centre; axe; focare. Formula lentilelor. Imagini date de lentile. Relaţiunea între mărimea imaginei şi a obiectului, cu distanţele lor la lentile.

Dispersiunea luminii. Spectru. Recompunerea luminii. Culori complimentare. Proprietăţile calorifice, luminoase şi chimice ale spectrului. Stereoscop. Linii spectrale. Spectrul diferitelor lumini.

Inversiunea bandelor spectrului. Analiză spectrală.

Aparate optice. Lupa. Microscopul, luneta astronomică, luneta terestră. Telescopul. Binoclu. Aparate de proecţiune.

Ochiul: Vederea şi defectele ei. Ochelari.

Fotografie.

Acustica. — Producerea sunetelor, propagarea sunetului în diverse medii, iuţeala sunetului în aer şi în apă.

Reflexiunea sunetului. Ecou.

Calităţile sunetului. Inălţime. Determinarea înălţimii sunetului cu sirena şi grafic.

Intensitatea sunetului. Timbru. Explicarea timbrului.

Propagarea vibraţiunilor sonore în aer şi în tuburi. Unde condensate şi dilatate.

Tuburi sonore, noduri şi umflături. Legile tuburilor sonore.

Vibrarea coardelor. Noduri şi umflături la coarde.

Gama. Intervale muzicale.

Chimia

Deosebirea între fizică şi chimie, între chimia neorganică şi organică. Deosebirea între metaloide şi metale.

Studiul corpilor. Hidrogenul, oxigenul, ozon, oxidare, ardere. Clorură de natriu, acid clorhidric, clor. Acidul fluorhidric. Sulful, hidrogenul sulfurat. Bioxidul şi trioxidul de sulf. Accidul sulfuric prin contact. Proprietăţile acidului sulfuric. Explicarea legilor chimice cu ajutorul ipotezei atomice.

Exprimarea reacţiunilor cu ajutorul formulelor oficiale. Azotul, rolul său în natură. Gazuri nobile. Aerul, amoniacul, acidul azotic. Fosforul, fosforul roş, Chibrituri. Fosfaţi.

Carbonul, compuşii cu oxigenul. Gazul de apă, Gazul de iluminat.

Carbonatul de sodiu, cloratul şi azotatul de potasiu. Calciul, varul, cimentul, mortarul, gipsul.

Sticla, cuprul, mercurul, argintul, aurul, aluminiul, olăria, plumbul, ferul, fonta, oţelul, platina.

Gazul metan în România. Petrolul. Alcoolul. Zahărul. Grăsimea. Săpunuri, lumânări.

Chestiuni privitoare pentru secţia Silvică

1). Pentru elevii anului I-iu sunt disponibile un număr de circa 50 burse de câte 200 – 400 lei lunar, cari se decerne după notele obţinute la examenul de admitere în şcoală.

2). Elevii din cei 4 ani de studiu primesc un ajutor pentru procurarea cursurilor.

3). Un număr oare care de elevi se primesc fără plată în căminul Şcoalei Politechnice.

4). Li se fac asemenea reduceri la cantină sau sunt scutiţi de orice plată.

5). La terminarea şcoalei li sunt asigurate locuri suficiente în corpul technic silvic în afară de angajamente în codiţiuni avantajoase la diverse instituţiuni publice, societăţi şi proprietar de păduri.

Spra a beneficia de avantajele dela No. 1 — 4 inclusiv se cere însă prezentarea actului de paupertate.

Toţi acei cari au cultul arborelui şi îşi dau seama de importanţa economică a pădurilor, cari acoper în România întregită o întindere de peste 7 milioane hectare, reprezentând o avere de câteva zeci de miliarde lei, nu vor ezita, credem, de a îmbrăţişa această carieră frumoasă cu mari perspective pentru viitorul apropiat.

PRACTICA SILVICA

Un apel către proprietarii şi societăţile petrolifere

Prin legea de organizare a învăţământului silvic superior se prevede că în timpul verei, elevii secţiunei silvice să facă o practică de două luni, pentru complectarea cunoştinţelor lor teoretice şi de aplicaţiuni făcute în timpul anului.

In acest scop este necesar nu numai de concursul Administraţiei Casei Pădurilor care l-a dat întotdeauna în mod nețărmurit dar și a celorlalte instituțiuni publice și particulare, proprietari de păduri și de instalațiuni industriale lemnoase.

Este dar necesar în grupe de câte doi sau mai mulți elevii după importanța acestor așezăminte și industrii să fie repartizați în vara anului acesta spre a se putea utiliza cât mai profitabil pentru instrucția lor practică în cele două luni de vară.

Facem dar apel la bunăvoința Dvs. rugându-vă de a ne da un răspuns, sperăm favorabil, în ce privește acceptarea ca unul sau mai mulți studenți — ne veți indica Dvs. numărul — să facă practică în pădurile sau fabricile Dvs.

Fiecare din acești eleviposedă un carnet de practică, în care se cuprinde datoriile fiecăruia și în care trebue să noteze zilnic lucrările la care au participat, iar la sfârșitul stagiului aceste carnete vor fi notate de șeful acelei administrații.

Ei n'au dreptul la nici un fel de remunerație din partea întreprinderilor forestiere, totuși avându se în vedere greutățile traiului cele mai multe întreprinderi au convenit să înlesnească practica elevilor-ingineri sub forma unei diurne de 100 lei pe zi plus transportul fără ca prin aceasta să-și constitue vre-o obligație.

Elevii sunt disponibili după terminarea examenelor adică pe ziua de 1 August a. c.

Admiterea în școală de conducătotri silvici „Casa Verde" Timișoara

In ziua de 1 Septemvrie 1925, se va ține concurs pentru primirea a 40 elevi în anul I al școlii de conducători silvici din Casa Verde (Timișoara).

Școala are internat și toți elevii sunt interni.

Elevii vor fi primiți ca bursieri sau ca solvenți.

Durata cursului școlar e de 3 ani, după care urmează un an de practică la o administrație silvică spre a putea fi admiși la examenul de diplomă.

Cursurile încep la 1 Octomvrie 1925.

Concurenții trebue să-și înainteze cel mai târziu până la 16 August 1925. cererile de înscriere, scrise de mâna lor proprie pe adresa: Direcțiunea școalei de conducători silvici din Casa Verde (Timișoara).

La cererea timbrată cu adresa precisă a petiționarului trebue anexate următoarele documente:

a) Certificatul de naștere prin care se dovedește că solicitatorul nu a împlinit încă 25 ani.

b) Certificat de absolvirea a cel puțin 4 clase secundare (liceul sau școala medie);

c) Certificat de bună condiție dela primăria comunală unde își are domiciliul:

d) Certificat medical, eliberat de un medic din serviciul public prin care se constată deplina sănătate.

Candidații vor fi supuși unui examen de primire, precum și unui examen medical, care e eminatoriu.

La primire în școală vor fi preferați la condițiuni egale, fii agenților silvici, și acei cari vor dovedi că au pregătire școlară mai înaltă și o practică mai îndelungată în serviciul unei administrațiuni silvice, și o dovadă prin care se arate durata și ramura ocupațiunei avute.

Acei cari doresc a fi primiți în școală ca bursieri ai statului trebue să anexeze la cerere un atestat de paupertate dela primăria respectivă.

Solvenții vor plăti anual pentru întreținere 3.000 lei la casieria școlii, în 2 rate semestriale anticipativ la 1 Octomvrie și la 1 Aprilie a fiecărui an.

Fiecare elev e dator ca la intrarea în școală să depună și suma de lei 300 drept cauțiune pentru eventualele stricăciuni cauzate institutului. După terminarea cursurilor cauțiunea se va restitui elevului.

Elevii bursieri vor aduce cu sine și o declarație, certificată de primărie, prin cari părinții sau tutorii se obligă dacă sunt minori, că vor restitui școlii ca spese de întreținere pe timpul în școală 20 lei pe zi la caz dacă vor părăsi școala sau vor fi eliminați în baza regulamentului în vigoare.

Elevii bursieri vor fi obligați după absolvirea școalei a servi statului cel puțin 3 ani, bineînțeles, dacă statul va avea nevoie de ei, iar în caz contrar, vor restitui Statului sumele cheltuite cu ei, socotite a 20 lei pe o zi pentru care vor da o declarațiune autentificată la judecătorie sau tribunal.

Condițiunile de admitere în școlile silvice de la Brănești (Ilfov), Căiuți (Bacău) și Gurghiu (Mureș Turda).

La școlile de Brigadieri, cursurile se deschid la 1 Octombrie 1925. Durata învățământului este de 2 ani. La aceste școli se vor primi prin concurs: la Brănești 30 bursieri; Căiuți 29 și Gurghiu 30 bursieri.

Candidații doritori de a intra în vreuna din aceste școli trebue să fi absolvit cel puțin cursul primar și să aibă cel puțin 18 ani împliniți la 1 Sept. 1924 și cel mult 30 ani.

Pe lângă cererea de înscriere la admitere care trebue să fie scrisă citeț în întregime de însăși candidatul, trebuesc înaintate Direcțiunii școalei respective de Brigadieri, până la 20 August 1925 următoarele acte:

1) Certificatul de studii făcute.
2) Certificatul de vaccinare.
3) Actul de naștere.
4) Un certificat de bună purtare și că nu a suferit nici o condamnare, eliberat de Primăria unde domiciliază candidatul.
5) Un act de identitate, eliberat de Primăria unde domiciliază candidatul.

Inaintea examenului medical ținut de medicul școalei.

Candidații respinși la examenul medical, nu, vor fi admiși la ex. de admitere.

Acest concurs se va ține la reședința școlilor de Brigadieri respective în ziua de 1 Sept. 1925, ora 9 dimineața după programul învățământului primar și va consta din 2 probe scrise și un examen oral de aritmetică, geometrie și limba Română, compozițiuni istorice și geografia României.

Probele scrise vor fi eliminatorii adică cei care nu vor obține o medie generală de cel puțin 6 nu vor fi admiși la proba orală și la nici o probă scrisă sau orală mai puțin de 5.

Pentru obținerea unui loc se cere o medie de cel puțin 6.

Ca probe în scris, se vor da: o problemă de aritmetică, una de geometrie practică și o compoziție în limba Română.

Fiecare candidat va avea hârtie de scris, hârtie sugătoare, penițe de scris, călimară cu cerneală și transparent.

Elevii care de bună voe vor părăsi școala înainte de termenul fixat pentru absolvire, ori vor fi eliminați din cauza relei purtări sau lenevire la învăţătură, vor fi obligaţi să plătească statului, toate sumele cheltuite cu ei socotit a 30 lei pe zi, începând dela 1 Octombrie 1924 şi până în ziua plecărei din şcoală.

După absolvirea şcolii vor fi obligaţi a servi statului 3 ani, bine înţeles dacă statul va avea nevoe de ei, în caz contrar vor restitui statului sumele cheltuite cu ei socotit a 30 lei pe zi; pentru aceasta fiecare elev va da la intrare în şcoală o declaraţie autentificată la judecătorie sau tribunal.

In şcoală elevii vor avea locuinţă şi vor primi hrană, luminat, încălzit şi spălatul rufelor.

Ei vor fi obligaţi a aduce la şcoală tot ce e necesar pentru dormit, studii, masă, îmbrăcăminte, încălţăminte şi rufărie după lista ce se va da dela şcoală.

Elevii la intrarea în şcoală vor depune o garanţie de 500 lei pentru stricăciune care sumă li se va restitui după terminarea cursurilor. Toţi elevii sunt obligaţi să locuiască la şcoală.

Nu se primesc elevii externi.

No. 45.068 *1924 Iulie 31.*

Admiterea în şcoala de pădurari Lipova

In ziua de 15 Septembrie 1925, se va ţine concurs pentru admiterea în şcoala de pădurari dela Lipova a 50 de elevi pădurari.

Candidaţii doritori a intra în această şcoală trebue să fi absolvit cursul primar, să fi satisfăcut legea recrutării şi să aibă vârsta de cel mult 30 ani.

Pe lângă cererea de înscriere trebuesc alăturate şi următoarele acte:

a) actul de naştere; *b)* certificatul de studii făcute; *c)* actul că a satisfăcut legea recrutării; *d)* certificatul de bună purtare eliberat de autoritatea comunală, unde domiciliază candidatul; *e*) certificatul de sănătate eliberat de un medic oficial.

Concursul se va ţine în localul şcoalei de pădurari din Lipova, unde urmează a se înainta şi cererea de înscriere până la 15 August 1925.

Examenul va consta din materiele ce se predau la cursul primar şi pentru a reuşi la examen candidatul trebue să obţină media generală de cel puțin 6 și nici la un obiect mai puțin de 5.

Cursurile școlii vor dura un an din care 6 luni teorie și 6 luni practică.

După terminarea școlii absolvenții vor fi numiți la pădurile statului.

CONTRIBUȚII
LA
PROBLEMA COMERȚULUI ȘI INDUSTRIEI LEMNULUI

Dăm aci câteva date din cele publicate în revista *„Holzmarkt“* din Viena, cu privire la situația internațională a lemnului pe data de 9 și 16 Iulie, spre a se studia și lua la cunoștință de toți D-nii Ingineri silvici și acei care se interesează de controlul lemnului nostru.

Concurența rusească

Iată situația pe ziua de 9 Iulie:

„Târgurile sunt calme cum de altfel se întâmplă de obicei în acest anotimp al anului. Actualmente, evenimentele cele mai remarcabile sunt răsboiul vamal între Germania și Polonia cum și neînțelegerea politică între Anglia și Rusia, cari ar putea influența în mod destul de serios piețele internaționale ale lemnăriei.

Importantele livrări ale Rusiei în Anglia sunt pe cale de a fi întrerupte.

In consecință, negustorii englezi se vor adresa Suediei și Finlandei, țări cari, mai 'nainte, erau concurate de Rusia. Dar de această stare de lucrări, vor profita și micii furnisori ai Angliei, și anume Polonia, Baltica și Cehoslovacia.

Se pare că Rușii au luat în seamă acest lucru, căci încearcă să plaseze în Levant importante cantități de lemn. Până acum n'au obținut vreun rezultat apreciabil, dar se cunoaște prea bine politica comercială a Centralei exportului de lemn din Rusia, care când e vorba de cucerit un debușeu, oferă prețuri pe cari nimeni nu le poate acorda. Depe cum ofertele ruse cari circulă în Egipt, Palestina, Grecia și Italia de sud sunt calculate pe o altă bază cu totul deosebită de cele făcute

Angliei la începutul anului şi cari, natural au fost reduse în mod succesiv. Condiţiile în Levant sunt sub nivelul preţurilor din România şi cauza că nu s'au încheiat contracte este numai condiţia plăţii anticipate. Se crede însă că Uniunea sovietică va face cele mai largi concesiuni pentru ca să-şi desfacă lemnăria şi pentru ca să-şi asigure noi debuşeuri cu atât mai mult cu cât pierde piaţa engleză.

Efectele războiului vamal Polono-German

„Efectul răsboiului vamal între Germania şi Polonia este dezastros pentru traficul lemnului între aceste două ţări. Germania, prin drepturile de vamă impuse, a făcut aproape imposibilă orişice cumpărare de lemn din Polonia. Exportul cehoslovac şi austriac ar putea profita de această situaţie şi în o anumită măsură şi Rusia, dar numai pentru traficul lemnului între aceste două ţări. Germania nu va compta cu nimic din pricina costului de transport.

Situaţia în Germania

„Târgul, în Germania, în săptămâna trecută, a fost mai slab. Pentru lemnul nelucrat cererea a fost destul de activă.

In Franţa

„In Franţa, pieţele nordice prezintă un interes remarcabil. Alsacia caută lemnul austriac, dar preţurile nu sunt convenabile pentru tranzacţii mai mari. Parisul importă prin canaluri lemn românesc care e cu 25 la sută mai eftin decât preţul lemnului din Europa centrală, şi lumea se întreabă până când producătorii români vor practica aceste preţuri aşa de derizorii.

Tendinţa târgului francez este prin urmare spre scădere. După o activitate de câtăva vreme, piaţa lemului tare a slăbit.

In Cehoslovacia

„Pe piaţa cehoslovacă lipseşte lemnul brut cum şi cel ferăstruit. Preţurile se vor urca din pricină că lemnul polonez nu va mai putea avea acces pe pieţele germane. Piaţa ungurească nu mai poate intra în linie de compt atât din pricina

condițiilor sale economice interioare cât și din pricina ofertelor ieftine ale piețelor din România.

Numai negustorii de lemn tare fac oarecari afaceri.

Piața lemnului tare în Cehoslovacia este relativ bună: sunt stocuri și cererea este destul de activă.

In Italia

Calamitățile schimbului în Italia au influențat în mod sensibil piețele Jugoslaviei și Austriei. Stabilirea cu totul nesigură a prețurilor a încetinit afacerile exterioare. Târgul intern, cum se întâmplă de obicei vara, este calm".

In România

„Piața lemnului în România a continuat să slăbească în cursul săptămânii. Din pricina lipsei de bani marii producători cari fiecare lucrează pentru sine însuși, își fac o concurență înverșunată. Curentul de afaceri la Galați e cu totul extraordinar, ceeace se datorește vânzărilor pe prețuri extrem de reduse, situație care nu poate dura însă prea multă vreme".

Situația pe 16 Iulie a. c.

Războiul vamal polono-german

Războiul vamal între Germania și Polonia, care nu va dura prea multă vreme, va fi favorabil țărilor de producție. Acestea: Suedia, Cehoslovacia, Austria și Rusia vor profita de acest lucru.

Situația în Germania

Situația comerțului de lemn în Germania este acum de nepătruns. Șansele continuă să fie mari, din care pricină sunt cereri pentru toate speciile de lemn. Se simte lipsa de bani ceeace provoacă o stagnare care nu permite o mai mare desvoltare comercială, și deja se întrezăresc urmările războiului vamal cu Polonia.

Prețurile n'au suferit schimbări importante, deși, în cercurile inițiate, se crede că, în Germania, prețurile vor scădea.

Punctul nostru de vedere e deosebit. Ba încă credem că *la toamnă, prețurile în Germania vor spori în mod simțitor, tot așa ca și pe celelalte piețe europene.*

In Anglia

In Anglia nimeni nu protestează contra prețurilor fixate de țările nordice; totuși piața e acolo foarte calmă. Importatorii englezi sunt rezervați, ceeace face să se prevadă că prețurile vor scădea. De obicei, lumea crede că englezilor le reușește totul, dar se pare că de astă dată curtierii vor fi decepționați.

Comerțul olandez e liniștit din pricina sezonului sfârșit. Se crede că va survenl o ameliorare în luna Septembrie.

Târgul francez nu s'a schimbat în ultimele zile.

Din pricina instabilității francului, negustorii francezi au stat în rezervă și astăzi nimeni nu mai voește să termine livrări pe termene prelungite.

Lemnul românesc în Italia

Târgul italian arată o schimbare vizibilă față de celelalte târguri și aceasta din pricina noului curs al lirei. Importul din Jugoslavia s'a micșorat mult din cauza cursului de schimb al dinarului și se crede că acest import va deveni nul.

In schimb importul de material românesc în Italia a sporit mult. Prețurile scăzute plătite pentru materialul românesc au influențat în mod rău lemnul austriac pe piața italiană Piețele italiene cer mari cantități de lemn și se speră că prețurile, cu toată concurența României se vor urca.

Comerțul austriac și cehoslovac e la acelaș nivel ca și în săptămâna trecută. Se simte lipsa de mărfuri. Prețurile nu s'au schimbat.

Târgul polonez se resimte de războiul vamal cu Germania. Pentru industriile poloneze, acest eveniment constitue un dezastru. In Polonia se crede că această situație nu va dura și toată lumea trage nădejde că în curând aceste încurcături se vor sfârși.

In România

Reducerile de preț în România au făcut posibilă vânzarea mărfurilor după voință. Piața exportului este animată. Dar marii producători nu sunt dispuşi să-şi vândă mărfurile pe preţul zilei

Cu un ecou, la campania întreprinsă de subsemnatul, publicată în broşură „Răsboiul contra pădurilor României„ prin care am denunţat opiniei publice şi D-lor Miniştrii pericolul trustului Concern „*Acordo*" care a acaparat pădurile ţărei, călcând legea D-lui Popescu Cudalbu din 1921, care opreşte acapararea pădurilor, în ziarul *Argus*, a apărut cele de mai jos din care se vede clar deşi cam transparent dreptatea şi seriozitatea alarmei date de subsemnatul la timp. — Fac loc exact acelui răspuns din „*Argus*".

Campania de activitate a exportului fiind avansată la jumătate din perioada totală de lucru a anului, suntem în măsură a ne da seamă în mod mai precis de situaţia exportului din anul curent.

In general putem constata o situaţie excepţională în raport cu ceilalţi ani, creată produselor forestiere cu privire la preţurile de vânzare, cari erau aproape stabile în toată durata de lucru a anului curent.

Micile oscilaţiuni de preţuri survenite din timp în timp, fie din cauza calităţilor diferite oferite, fie din cauza stocurilor — mai mari sau mai mici — aflătoare în porturi, erau neînsemnate.

In medie s'a obţinut pentru marfă de Alexandria 45 sh.; iar pentru sortimente greceşti 50 sh.

Deşi preţurile s'au menţinut la un nivel stabil, totuş transacţiunile nu au fost corespunzătoare disponibilităţilor de marfă, pentrucă sunt încă depozite destul de însemnate nevândute atât în porturi cât şi la fabrică.

Furniturile pentru Franţa de Sud, şi Africa de Nord au descrescut în mod simţitor, acele pentru Anglia se menţin la nivelul acelora din anul trecut, pentru Grecia s'au realizat vânzări cari sunt, pe cale de a întrece acele din anul trecut, iar pentru Egipt se observă deasemenea o descreştere.

Stabilizarea preţurilor.

Stabilizarea preţurilor din anul curent atât de necesară bunului mers al afacerilor se datoreşte vânzărilor în valute forte şi creierei „cartelului Acordo".

Preţul în lire sterline este astăzi aproape generalizat, atât pentru Orient cât şi pentru Occident.

Atât cumpărătorii cât şi vânzătorii pot circula astfel cu un preţ de bază într'o valută determinată care nu este supusă unor mari oscilaţiuni.

Cum pe de o parte leul nostru şi-a menţinut o stabilitate mai fixă faţă de lira sterlină decât faţă de celelalte valute, şi pe de altă parte el a fost mai scăzut în anul curent decât în anul trecut, exportatorii noştri au profitat de aceste împrejurări, obţinând preţuri mai bune.

Cartelul „Acordo"

Iniţiativa creierei cartelului „Acordo", porneşte dela grupul „*Foresta*", care a avut enorme depozite de mărfuri, o producţiune vastă şi suferise pagube însemnate.

Foresta prin concentrarea în concernul său a întreprinderilor originale ale Forestei, a întreprinderilor Goetz, industria Silvică din Bucovina, Putna, Ceahlăul, Continentala, Forestiera stăpâneşte azi aproape 20 la sută din producţiunea materialelor de răşinoase din România şi o bună parte a producţiunei Europei Centrale.

Tendinţa Forestei era de a creia un vast cartel care să dicteze piaţa mondială a lemnului, şi a reuşit să atragă câteva firme însemnate în grupul cartelului.

Sforţările ei de a atrage în cercul ei toate firmele mari, nu şi-au avut efectul dorit, pentru că cea mai mare parte din ele erau neîncrezătoare în durabilitatea acestui cartel, ele preferând să-şi rezerve complecta libertate de acţiune, decât să să lege de un program fix şi uniform de activitate.

„Acordo" prin organizaţia lui fiind în permanentă legătură cu depositarii din toate pieţele de consum din străinătate, era cel mai indicat de a produce o stabilizare a preţurilor, lucru la care a reuşit întrucâtva.

Este evident că şi celelalte firme cari nu făceau parte din Acordo au putut profita şi ele în mod indirect de această împrejurare, pentru că dacă ele nu au obţinut preţurile acordului totuşi concesiunile de preţ ce erau nevoite a face nu erau de mare importanţă.

Expansiunea dintre cartel şi cumpărători

Se pare însă că „Acordo“ a mers prea departe cu fixarea preţurilor şi a condiţiilor de sortiment. Unii din importatorii străini au început a-l ocoli, iar alţii a-l boicota complect. Astfel importatorii din Africa de nord şi Franţa de Sud acceptând condiţiile cartelului l-au boicotat, aprovizionându-se în anul curent din ţările nordice sau de la firme ce nu fac parte din cartel; pe când acei din Orient în special, erau mai rezervaţi în transacţiuni necumpărând decât strictul necesar la noi, începând să şi extindă sfera lor de achiziţionare în Jugoslavia şi Cehoslovacia.

Neînţelegeri între cartelanţi

Producându-se astfel o reducere a transacţiunilor s'au ivit oarecari neînţelegeri între firmele cartelate. Unele din ele—în special una care este angajată în exploatări mari — au fost nevoite să facă concesiuni cari erau sub nivelul condiţiunilor uniforme stabilite; pe când acele firme care se ţineau strict de aceste condiţiuni, se aflau într'o situaţie desavantajată.

Aceste neînţelegeri între firmele cari formează „Acordo“ şi cari pot avea de efect chiar desfiinţarea lui, pot avea şi repercusiuni asupra pieţei lemnului.

Aceasta dovedeşte că dacă cartelurile sunt câte odată folositoare, ele devin dăunătoare din moment ce condiţiile impuse de cartelanţi sunt prea exagerate.

Prin desfiinţarea „Acordului“ vor fi loviţi întâi micii industriaşi

O zdruncinare a cartelului „Acordo“ poate avea urmări fatale asupra unei bune părţi din indrustia forestieră a ţărei, pentru că prin desfiinţarea lui în mod firesc se va produce scăderea preţului şi cu atât mai mult aceasta, cu cât unele din firmele cartelate dispun încă de depozite enorme de mărfuri nevândute.

Cei loviţi în acest caz vor fi în prima linie producătorii mici cari tocmai în vedere că conjuctura se prezintase mai favorabilă au angajat materia primă cu preţuri mai ridicate, au investit fonduri mai mari şi au luat angajamente bancare mai grele.

Efectul unei rupturi a cartelului, ruptură, care în împrejurările de azi pare a fi inevitabilă, poate ar avea urmări fatale asupra pieţei lemnului în general şi în special asupra industriaşilor mici, cari fără de a-şi da seama că ridicarea preţurilor poate fi trecătoare, ea fiind subordonată existenţei cartelului „Acordo" s'au lansat în cheltueli mari şi ş'au luat angajamente mari.

Aştept să vedem dacă guvernul va şti să reacţioneze contra acestui *trust forestier* făurit pe pământul României, pe care ca specialist, am avut totuşi curajul să-l aduc şi la cunoştinţa M. S. Regelui şi Prinţului Carol.

Cărbunii de lemn la export

A început a se da o deosebită atenţie fabricărei cărbunilor din resturile exploatărilor. Dar ceia ce e mai grav e că se condamnă chiar păduri tinere de stejar pentru fabricarea cărbunilor destinaţi exportului. Aceşti cărbuni se încarcă în vagoane, puşi în lăzi de lemn de 0,50/0,50/1.00. O ladă de acest volum (0.250 m.c.) cântăreşte 16—20 kgr. de cărbuni. Intr'un vagon care are o capacitate de 22 mc, încap astfel 88 — 90 lăzi. Lăzile sunt fabricate din scândurele mici de 0.014 m. grosime pentru funduri şi perete (laturi) şi 0,018 m grosime pentru capete. — O ladă costă cam 35—40 lei. Intr'un vagon intrând 88—90 lăzi rezultă că în total pentru un vagon de cărbuni, lemnul utilizat pentru cutie are un volum de 3 m. 330 cu o greutate de 1700 kgr.

Cărbunii se aşează în lung în lăzi. Azi la Filiori se încarcă mulţi cărbuni de lemn de stejar, pentru Orient — unde se întrebuinţează chiar la încălzirea căminurilor.

E un nou debuşeu şi o nouă industrializare pe de oparte pentru resturile exploatărilor, care zăceau în pădure, putrezind sau condamnate a fi întrebuinţate ca lemn de foc iar pe de altă parte pentru fabricarea cutiilor necesitându-se scândurele-deşeuri, se poate valorifica alt cum marginele şi lăturoaiele care zac în stivele fabricelor.

Dela Comisia Superioară vamală de import şi export

Vineri 10 Iulie s'a întrunit comisia vamală, înainte de vacanţă. Intre alte chestii — din care chestiunea grâului a fost cea mai importantă — s'a discutat şi chestia exportului marginelor (lăturoaelor).

Subsemnatul a citit raportul cu care am fost însărcinat, şi care a apărut în numărul din Iunie al R. Pădurilor.

Comisia a opinat să nu se admită la export de cât lungimi până la 1.50 m., pentru a nu se da loc la fraude când în loc de margini de 4 m., să nu se exporte porţi din bulzi, sau chiar mărgini mijlocii (centrale), care având lungimi de 4 m., uşor ar putea fi transformate în scânduri, odată trecând peste graniţă, cetace ar defrauda fiscul.

Totuşi Consiliul de Miniştri, a refuzat a aproba exportu acestor margini, pentru a nu se da loc la abuzuri la vămi.

Ingineri silvici la vămile de frontieră

Faţă de importanţa exportului lemnului, subsemnatul va prezenta D-lui Ministru de finanţe, un raport prin care voi cere ca în toate porturile şi staţiele de frontieră, pe unde iesă lemnul din ţară să fie servicii silvice, de control, încredinţate inginerilor silvici, pentru o deplină regularitate în folosul fiscului şi statisticei — aşa că în special pensionarii noştri silvici, vor găsi un nou debuşeu.

M. P. Florescu
Inginer inspector silvic,
Membru în comisia superioară vamală de import şi export.

Proces-Verbal No. 16

Şedinţa din 10 Aprilie 1924.

Şedinţa se deschide sub preşedinţia D-lui Al. Constantinescu.

Asistă D-nii:

Aureliu M. Eliescu, M. Tănăsescu, C. Opran, P. Antonescu, C. P. Georgescu, I. Comanici, X. Sculy, N. Elefterescu, M. Drăcea, V. Stinghe, M. Florescu, G. Turneanu, D. Robănescu, O. Cratero.

Se citeşte procesul verbal No. 15 al şedinţei din 31 Ian. 1924 şi se aprobă.

La preîntâmpinarea A. G. I. R. cu No. 45 din a. c.

1. Se hotărăşte a se comunica Asociaţiei Generale a Inginerilor: că întru cât din sânul societăţei noastre s'a constituit în mod legal o societate pe acţiuni, încă din anul 1915 în scopul clădirei unui cămin al Inginerilor Silvici şi că întru cât locul ce-l avem în acest scop a fost donat şi destinat cu clauză expresă numai pentru construirea căminului Inginerilor Silvici şi deci neputându-l vinde am risca să-l pierdem, Consiliul de Administraţie a hotărât încă din anul trecut construirea căminului Inginerilor Silvici şi pentru care din vreme s'au şi întocmit proectele, luate ofertele şi încheiat şi actul de construcţie chiar din anul acesta.

Cu toate acestea se ia act cu multă satisfacţie de propunerea A. G. I. R. şi i se va comunica că vom fi şi noi alături cu A. G. I. R., contribuind la timp cu o parte şi la constuirea căminului Inginerilor de toate specialităţile, pentru ca cu forţe unite şi putere de a înfăptui şi un cămin al tuturor Inginerilor din România întregită.

2. Consiliul aprobă efectuarea lucrărilor de zidărie a clădirei căminului Inginerilor Silvici din Bucureşti, asupra întreprinderilor Inginer Tiberiu Eremie, întru cât oferta D-sale e cea mai avantajoasă. Consiliul de delegaţie Comitetului special instituit pentru construcţia căminului de a închela actele cu D-nul Inginer Tiberiu Eremie pentru: apă, ascensor, calorifer şi partea sanitară se vor face publicaţii la vreme.

3. Consiliul aprobă a se oferi câte un album al congresului din Kişinău: Persoanelor care nu au dat concursul şi contribuit la reuşita congresului. I. P. S. Episcopului Gurie, Primarul ora-

şului Kişinău, D-lui General Popovici, D-lui Ministru Inculeţ, Vice Preşedinte al Soc. Progresul silvic şi D-lui şef de cabinet.

4. Consiliul doreşte ca fiecare din Inginerii Silvici, din sporul de salar acordat pe 1924 să dea 1/3 pentru clădirea căminului, emiţânduli-se în schimb acţiuni.

5. Se fixează ziua deschiderei congresului dela Timişoara pentru ziua de 14 Septembrie şi următoarele. Probleme ce se vor discuta în congresul dela Timişoara, vor fi:

a) Corecţiunea Torenţilor şi ravenelor şi în special a celor din judeţul Caraş-Severin.

b) Inconvenientele exproprierei râpelor şi terenurilor improductive din regiunile dealurilor şi a munţilor, — pentru islazuri comunale.

c) Tratamentul şi amenajamentul pădurilor de stejar din Banat şi rezultatul aplicaţiunilor.

D-nul Secretar al societăţei e delegat ca de comun acord cu colegii de la Caransebeş, Timişoara şi Reşiţa, a face programul detailat al congresului şi a-l supune biroului spre aprobare.

Proces-Verlbal No. 17

Şedinţa din 20 Iulie 1924

Biroul Societăţii

Asistă D-nii: Al. Constantinescu, Preşedinte; Aureliu M. Eliescu, Vice Preşedinte; M. P. Florescu, Secretar.

Având în vedere relaţiunile date de D-nul Secretar al Societăţii în urma acordului cu comitetele locale dela Caransebeş, Timişoara şi Reşiţa, biroul aprobă următorul:

PROGRAM AL CELUI AL 36-lea CONGRES ŞI AL ADUNAREI GENERALE A SOCIETAŢEI „PROGRESUL SILVIC" PE ANUL 1924

A

Vineri 12 Septembrie

Plecarea din Bucureşti ora 22 ^{10} seara cu trenul accelerat No. 101 de Timişoara la care se vor ataşa 3 vagoane pentru congresişti.

Sosirea la Timişoara în ziua de Sâmbătă 13 Septembrie ora 12^{57} ziua.

Recepţia de primire.

Incuartiruirea congresiştilor.

După prânz, vizitarea oraşului.

B

Ziua I-a a Congresului. *Duminică 14 Septembrie*

Dimineaţa. — Primirea preşedintelui şi a D-lor Miniştri cari vor binevoi a participa la congres.

Tedeum la Biserica Românească.

După prânz. — Şedinţa festivă a congresului, în sala ce se va anunţa în ziua congresului.

a) Discursul de deschidere a Preşedintelui Soc. „Progresul Silvic".

b) Răspunsul reprezentanţilor diverselor autorităţi locale şi societăţi.

c) Darea de seamă a activităţei Soc. „Progresul Silvic" pe 1923/1924.

d) Raportul casierului soc. asupra gestiunei pe 1923/1924.

e) Raportul Cenzorilor pentru verificarea gestiunei.

Ziua II-a. *Luni 15 Septembrie* (In Amfiteatrul Şcoalei Politechnice)

Dimineaţa. — 1. Corecţiunea torenţilor în special a celor din jud. Caraş-Severin.

2. Inconvenientele exproprierei râpelor şi terenurilor improductive din regiunea dealurilor şi munţilor pentru izlazuri comunale.

După prânz. — Tratamentul pădurilor de stejar din Banat şi rezultatul aplicaţiunilor lor.

Ziua III-a *Marţi 16 Septembrie*

Dimineaţa. — Vânătoarea din punct de vedere silvic şi economic.

Formularea dezideratelor şi

Discursul de închiderea congresului.

După prânz. — Escursie pe canalul Bega.

Ziua IV-a. *Miercuri 17 Septembrie*

Plecarea în ziua de 17 dimineaţa cu trenul personal No. 179 la ora 6^{20} din Timişoara şi sosirea la Reşiţa la ora 10^{58}.

Ziua V-a a VI-a. *Joi 18 şi Vineri 19 Septembrie*

Vizitarea pădurilor şi instalaţiilor din Reşiţa, după programul ce se va comunica în localitate.

Plecarea din Reşiţa Vineri 19 Septembrie către Sâmbătă 20 Septembrie cu trenul la ora 2^{57} noaptea spre Timişoara. Parte vor putea pleca de cu ziua peste munte cu trăsurile la Caransebeş.

Ziua VII-a. *Sâmbătă 20 Septembrie*

Sosirea în Gara Timişoara la ora 7^{17} dimineaţa.

Plecarea din gara Timişoara la ora 8^{25} dimineaţa către Caransebeş.

Sosirea în Caransebeş la 11^{51} dimineaţa. După prânz vizitarea oraşului şi a diverselor aşezăminte conform programului ce se va comunica în localitate.

Ziua a VIII-a şi a IX-a. *Duminică 21 şi Luni 22 Septembrie*

Vizitarea pădurilor comunităţei de avere, după un anumit program întocmit şi care se va comunica în localitate.

Plecarea în seara zilei de Luni 22 Septembrie la ora 21^{30} seara, din gara Baile Herculane către Bucureşti.

Marţi 23 Septembrie la ora 7^{20} dim. sosirea în Bucureşti.

Proces-Verbal No. 18

Şedinţa din 21 Noembrie 1924

Şedinţa se deschide sub preşedinţia D-lui Al. Constantinescu.

Asistă D-nii: Aureliu Eliescu, C. Opran, M. Tănăsescu, H. Sculy, V. Stinghe, G. Turneanu, C. Sava Goiu, M. Drăcea, C. P. Georgescu, Robănescu, N. Elefterescu şi M. P. Florescu.

1. Se citeşte procesul-verbal No. 17 al şedinţei din 20 Iulie 1924 şi se aprobă.

2. Se prezintă cele 3 moţiuni ale congresului din Timişoara cu privire la: *a)* corecţiunea torenţilor, *b)* inconvenienţele exproprierilor râpelor şi terenurilor improductive pentru izlazuri comunale, *c)* şi vânătoarea-şi, se ia act.

3. D-l M. Tănăsescu prezintă darea de seamă la zi asupra clădirei căminului inginerilor silvici şi mulţumeşte D-lui Preşedinte atât pentru sprijinul acordat până acum cât şi pentru colaborarea Soc. „Reşiţa" şi Comunitatea de Avere din Caransebeş, care cu prilejul congresului silvic dela Timişoara, au promis a ne veni în ajutor, la un loc, ambele cu o sumă de 1.500.000 Lei şi care se vor vărsa treptat, treptat, cu împrejurările.

Totodată se hotăreşte ca Soc. „Progresul Silvic" să propună Ministerului de Domenii, inchirierea a o parte din clădirea Cercului pentru Casa Pădurilor şi Direcţia Cadastrului, pe timp de 5 ani, fiecare din ele cu câte 900.000 — lei anual, cu care bani, ce ni se va avansa în contul chiriei, să putem a inainta cu lucrările, nemai fiind nevoiţi astfel a ne mai împrumuta. — Localul urmând a se pune la dispoziţie chiar din toamna 1925.

4. Se ia act de memoriul A.G.I.R. cu privire la metodele de lucru a perfecţionărei metodelor de lucru la Direcţia Cadastrului, şi care memoriu va fi prezentat şi de d-l Preşedinte al A.G.I.R.

Peşedinte, AL. CONSTANTINESCU

Secretar, **M. P. Florescu**
Inginer inspector silvic

CONGRESUL SILVIC DIN 1925

Domnule şi iubite coleg,

Conform deziderratului exprimat în congresul silvic din 1924 ţinut la Timişoara, urmează ca atât adunarea generală a societăţii noastre cât şi cel al 37-lea congres silvic, să aibă loc anul acesta la Bucureşti.

Data exactă a congresului, o vom fixa-o ulterior, în ori ce caz credem că va avea în primele zile a lunei Octombrie a. c. până la care dată sperăm să avem gata şi deci să putem inaugura şi Căminul Inginerilor Silvici, astfel sperăm că, congresul să poată avea loc, în chiar localul nostru.

Consiliul de Ad-ţie în şedinţa din 19 Iunie a. c., a mai hotărât ca în congresul silvic din acest an, să se desbată o serie de probleme de actualitate care interesează în primul rând buna conservare a pădurilor ţărei noastre.

Dat fiind importanţa acestor probleme şi care sunt enumerate mai jos vă rugăm ca cel mai târziu până la 1 Septembrie a. c. să binevoiţi a trimite pe adresa societăţii noastre, comunicările Dv. pentru ca Comitetul de redacţie să le poată coordona şi tipări din timp în broşură specială.

Binevoiţi vă rugăm Domnule şi iubite coleg, a primi asigurarea distinsei noastre consideraţiuni,

Preşedinte
Al. Constantinescu

Secretar
M. P. Florescu
Inginer inspector silvic

Probleme propuse a se discuta în congresul silvic din 1925

1. Pulverizarea proprietăţii forestiere şi propuneri pentru înlăturarea neajunsurilor inerente acestei stări.

Referenzi: *P. Antonescu, M. Boldur*

2. Restaurarea şi regenerarea pădurilor.

Referenzi: *Dr. M. Drăcea, Z. Prsemitky*

3. Normalizarea exploatărilor.

Referenzi: *I. Timoc, V. Stinghe.*

4. Conservarea domeniului forestier în noul regim al proprietăţii.

Referenzi: *I. Comanici, G. Năstăsescu.*

5. Impozite forestiere.

Referenzi: *Liviu Marţian, M. P. Florescu.*

Comunicări

1. Subiect rezervat.

G. P. Antonescu

2. Industria distileriei lemnului.

Ing. Dr. Huber (Reşiţa)

3. Stereo-foto-takimetria-aeriană.

Andrei Szabo

Preşedinte
Al. Constantinescu

Secretar
M. P. Florescu
Inginer inspector silvic

AL V-lea CONGRES AL INGINERILOR DIN ROMANIA

Chişinău — 1925, Septembrie 13

Secţia VI. Silvicultură

Domeniul forestier al ţării nu trebue privit numai din punctul de vedere al materialului prim lemnos fiinţa lui este în strânsă legătură cu agricultura regimul isvoarelor şi al apelor, etc.

Chestiunea fundamentală de actualitate cu privire la masivul păduros al ţării este aceia a consecinţelor cari pot decurge din condiţiunile de exploatare prevăzute în legea privitoare la comercializarea bunurilor Statului.

Este de prim ordin deci să se cerceteze raporturile dintre această lege cu diversele deziderate exprimate până acum : comasarea, păduri de protecţie, menţinerea masivului, despăduririle etc.

O nouă legislaţie : a **regimului apelor** *are de asemenea puncte de contact cu soluţionarea diverselor probleme silvice.* **Este de un vădit interes să se cerceteze raporturile ce se creiază.**

Raportor: C. P. Georgescu.

Delegatul cercului regional Chişinău: **David Petrescu.**

Supleanţi: *M. P. Florescu, I. Fonai.*

Lucrările se trimit până la 1 August
la A.G.I.R. Bucureşti

INFORMAŢII

Albumurile în care se cuprind vederile luate cu prilejul Congresului silvic dela Chişinău din toamna anului 1925, fiind gata şi cum costului este de 550 lei, toţi d-nii colegi, cari s'au înscris la acest album şi n'au achitat până în present suma complectă, sunt cu insistenţă rugaţi a plăti şi diferenţa până la suma de 550 lei, trimiţând banii pe adresa: M. P. Florescu, Str. Al. Orescu 9 Bucureşti, secretarul Societăţei „Progresul Silvic“ care pe măsură ce va primii banii, va expedia şi albumul fiecăruia. Mai sunt angajaţi următorii D-ni cari au plătit anticipat:

N. Caragea	100	Tr. Ionescu	100
Iordăchescu Fl.	100	A. Boldescu	100
Turneanu G.	100	M. Ostian	—
N. G. Popovici	100	V. Trandafirescu	—
G. Agapie	100	Popa D.	—
I. Diaconescu	100	Baiu Crăciun	—
G. Moşandrei	100		
D. Clain	100		
M. Rădulescu	100	G. Condrea	100
C. M. Bunescu	100	Lescov	—
G. Constantinescu	100	Cojocaru I.	—
G. Chercea	100	Fotoc P.	—

Intru cât s'a plătit fotografului de Secretariat, suma integrală, D-nii abonaţii sunt rugaţi cu insistenţă a ridica albumurile cât mai urgent.

* * *

S'a aprobat de Casa Pădurilor, constituirea unei societăţi culturale, de credit şi ajutor a brigadierilor silvici din România.

Toţi brigadierii silvici din ţară sunt convocaţi la Brăneşti (Ilfov) halta Cozieni, pentru Sâmbătă 25 Iulie a. c., pentru adunarea generală de constituire.

* * *

La 16 August a. c., la Făget (Transilvania) va avea loc fondarea societăţii „Pădurarilor“ din România, sub preşidenţia d-lui inspector silvic M. P. Florescu, secretarul soc. „Progresul Silvic“.

O grădină botanică forestieră

Casa pădurilor, a înfiinţat la Brăneşti (Ilfov) o grădină botanică forestieră, sub conducerea d-lui profesor de botanică N. Iacobescu, dela şcoala politechnică din Bucureşti, a d-lui I. Haşeganu directorul general al grădinilor publice şi a d-lui Aurelian Ionescu, conferenţiar de ştiinţe naturale la şcoala din Brăneşti. Planul a fost întocmit de regretatul profesor W. Knechtel. Această grădină, are de scop de a înlesni studenţilor şcoalei politechnice din Bucureşti, studiul botanicei forestiere.

Lucrările de instalare şi cultură au şi început. Aşa că la Brăneşti va fi un centru de cultură practică căci aci corpul silvic român şi-a avut leagănul său scump dela 1894—1916.

⁂

Vânătoarea în păduri

Ministerul agriculturei şi domeniilor a constatat că prin vânătorile cu bătăiaşii în păduri şi în cerc în câmpie, la vânat folositor se fac abuzuri, făcându-se astfel de vânători de 3, 4 şi chiar de mai multe ori pe acelaş teren şi chiar fără a respecta pătrimea de refugiu şi din această cauză aceste vânători au căpătat caracterul de vânători de distrugere.

In consecinţă, ministerul a luat următoarea deciziune

Nu este permis a se face pe acelaş teritoriu păduros decât o singură vânătoare cu bătăiaşii în cursul unui sezon de vânătoare la vânatul folositor, bine înţeles respectându-se în toate cazurile pătrimea de refugiu.

Vânătoarea în cerc nu este permisă decât o singură dată pe acelaş teritoriu de vânat, rezervându-se în toate cazurile pătrimea de refugiu unde nu se va vâna nici odată.

Cei ce vor contraveni acestor dispoziţiuni vor fi daţi judecăţii, iar contractele de arendarea dreptului de vânat vor fi reziliate.

⁂

Dela Contenciosul administrativ

Vineri, 26 Iunie 1925 Curtea de Casaţie (secţia IV) a soluţionat recursul făcut de către Episcopatul romăno-catolic din Oradea-Mare în contra refuzului ministerului agriculturii de a i libera autorizaţia de tăierea copacilor de pe domeniul ce i s'a expropriat.

Inalta Curte, secţia III, interpretând art. 6 din legea pentru reforma agrară în Transilvania, Maramureş şi Banat şi art. 16—17 din regulamentul acestei legi, a respins recursul, statornicind că nici în aceste cazuri materialul lemnos de pe terenurile expropriate nu revine proprietarului expropriate şi că exproprierea se poartă asupra întregului domeniu.

⁂

Pădurile comunale din Ardeal.

Casa Pădurilor a făcut cunoscut casei de împroprietărire că, în unele cazuri, comisiunile de expropriere din Ardeal au procedat la exproprierea pădurilor pentru păşuni comunale fără să ţină seamă de avizul consiliului techuic ale Casei Pădurilor. In asemenea cazuri, terenurile, fiind predate comunelor, materialul lemnos urmează să fie ridicat distrugându-se astfel suprafeţe întinse de păduri cari prin esenţa lor sunt de o mare importanţă pentru Stat.

De aceea Casa de împroprietărire a făcut cunoscut consilierilor agricoli din Ardeal să aibă grija ca în toate cazurile când exproprierea pădurilor pentru păşuni comunale s'a făcut în contra avizului cerut de lege, terenurile să nu se predea comunelor, de oarece hotărîrile date în acest mod nu pot fi socotite în nici un caz definitiv, urmând să aibă aprobarea prealabilă a comitetului agrar.

„PETROŞANI"

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 550.000.000

STRADA AUREL VLAICU No. 22

BUCUREŞTI

Adresa telegrafică: „PETROŞANI".

Telefon 39|77

„BANCA ROMANEASCA"

Capital . . . 280.000.000.— Lei
Rezerve . . 136.885.502.40 „
Depozite . 1.257.443.232.47 „

Adresa telegrafică: Româneasca
Sediul Centralei: Bucureşti

SUCURSALE:

Arad, Bălţi, Bazargic, Braşov, Cernăuţi, Cetatea-Albă, Chişinău, Cluj, Constanţa, Craiova, Făgăraş Galaţi, Ismail, Oradia-Mare, Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Tg.-Mureş, Timişoara, Tighina, Tulcea.

BĂNCI AFILIATE:

Bacău *Banca Bacăului,*
Brăila „ *Dunărea Românească,*
Bucureşti *B-ca Românească a Orientului*
Bucureşti *B-ca Pieţei*
„ „ *Viticolă a României*
Bozovici „ *Almajului*
Bârlad „ *Tache Protopopescu*
Cluj „ *Economul*
C. Lung „ *Câmpulungul Moldovenesc.*
Constanţa, *B-ca Creditul Dobrogean*
Dorohoi „ *Română,*
Drăgăşani „ *Podgoriei*
Bej „ *Românească din Valea Someşului*
Fălticeni *B-ca Ştefan cel Mare,*
Hunedoara *Banca Corvineană,*
Iaşi *Banca Iaşilor,*
Lugoj „ *Românească a Banatului*
Oraviţa, *B-ca Oraviceană*
Ploeşti, „ *Ceditul Prahovei*
P.-Neamţ „ *Petrodava,*
Roman, *Banca de Comerţ şi Industrie*
Rădăuţi, *Banca Rădăuţilor,*
Reghinul-Săsesc, *B-ca Mureşană*
Silistra, *Banca Durostorului*
Sighetul Marmaţiei, B-ca *Maramureşană.*
Sebeşul Săsesc, B-ca *Sebeşană*
Suceava, „ *Suceveană*
Siret „ *Siretului*
Sf. Gheorghe, B-ca *de Credit din Sf. Gheorghe*
T.-Severin, *Banca Mehedinţului,*

Dicio San Martin Banca Comercială şi Industrială din Valea Târnavei

Tot felul de tranzacţiuni bancare cu firmele şi băncile din ţară şi străinătate.

HOTEL
„ROYAL PALACE"

Proprietatea Societăţei „Clădirea Românească"

BUCUREŞTI — STR. SĂRINDAR COLŢ CU BREZOIANU

Tarif foarte avantagios. — Camere cu luna

CONSTRUCŢIUNE NOUA

CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,

APA CALDA şi RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curăţenie, Ordine, Linişte.

Anul XXXVII August 1925 No. 8

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂŢEI „PROGRESUL SILVIC“

Apare sub conducerea comitetului de redacţie compus din d-nii
Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemitky, D. Robănescu, V. N. Stinghe, I. Timoc şi G. Turneanu
Sub preşedinţia d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacţia şi Administraţia Revistei la Casa Pădurilor
(în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 200 LEI PE AN

Centenarul şcoalei naţionale de ape şi păduri din Nancy . . . . **P. Antonescu**
Pădurile şi parcul de pe moşia Cezieni . . . **„**
Cum înţelege comitetul comunităţii de avere să apere averea grănicerească . . . . *** * ***
Contribuţii la problema comerţului şi industria lemnului din România . . . . **M. P. Florescu**
Serbarea sădirei arborilor în direcţia IV-a Regională silvică din Bacău . . . . **Carlianu**
Recenzii . . . . **D. A. Sburlan**
Informaţii . . . . *** * ***
Decizii . . . . *** * ***

BUCUREŞTI
TIPOGRAFIA „NAŢIONALA“, JEAN IONESCU & Co.
1, STRADA BURSEI, 1
1925

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE

AL

SOCIETĂŢEI „PROGRESUL SILVIC"

PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 28 Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman
M. Boldur
Al. Constantinescu
Aureliu Eliescu
Mihail P. Florescu
Liviu Marţian
Ion Moldovanu
Const. Opran
Const. Sava-Goiu
Vintilă Stinghe
M. Tănăsescu

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu şi Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanţi :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea şi G. Turneanu.

Biroul Societăţei „PROGRESUL SILVIC"

Preşedinte : Al. Constantinescu

Vice-Preşedinţi : Aureliu Eliescu
Liviu Marţian

Secretar : M. P. Florescu
Casier : N. Elefterescu

Ajutor de Secretar şi Casier Emil Niculescu

MINISTERUL AGRICULTURI ŞI DOMENIILOR
CASA PADURILOR
DIRECŢIA REGIMULUI SILVIC

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de stat la Departamentul Agriculturii şi al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere Art. 2 din Legea Modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM :

Art. 1. Se aprobă de noi Regulamentul de exploatare al pădurii Căliaşu pendinte de comuna Chiojd, judeţul Buzău, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, în suprafaţă de 906 Ha 1500 m. p. din care 838 Ha 3000 m. p. pădure şi 67 Ha 6500 poeni.

Cu două serii de exploatare:

Seria I-a . . . . . 604 Ha
„ II-a . . . . . 234 „

Regim codru cu două tăeri succesive.

Pentru Seria I-a revoluţia normală 100 ani cu o perioadă de exploatare de 10 ani, iar

Pentru Seria II-a revoluţia normală 80 ani cu o perioadă de exploatare de 6 ani.

Garanţia de împădurire lei 2000 de hectar.

Art. 2. Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în regulament sunt executorii.

Art. 3 şi ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 14 Mai 1925 în cabinetul nostru.

Ministru, **Al. Constantinescu.**

No. 22353

Anul XXXVII August 1925 No. 8

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

CENTENARUL ŞCOALEI NAŢIONALE DE APE ŞI PADURI DIN NANCY

Franţa, ţara suroră, care reprezintă exponentul în grad superlativ al latinităţei, a sărbătorit cu un deosebit fast, în zilele de 20 şi 21 Iulie a. c., împlinirea unui veac de existenţă a şcoalei forestiere dela Nancy, a cărei reputaţiune mondială este în deobşte cunoscută.

Acest important aşezământ cultural, creiat în anul 1825, a fost destinat în primul rând pentru formarea unui corp de agenţi silvici bine pregătiţi, atât din punctul de vedere ştiinţific cât şi practic, pentru a putea administra cu spirit de discernământ şi pune în valoare aşa numitele păduri *„domaniale"* adică aparţinând Statului, precum şi cele ale comunelor şi stabilimentelor publice supuse regimului silvic.

Mai târziu el dobândi o astfel de celebritate, încât guvernele mai multor State din Europa, precum şi din celel'alte părţi ale lumii, voind a introduce o cultură sistematică în pădurile ţărilor respective, în mai multe rânduri succesive, iar unele dintr'însele în fiecare an, au trimis câte o serie de elevi spre a li se da aici toată instrucţiunea necesară, ori spre a-şi complecta numai cunoştinţele profesionale dobândite în ţările lor de origină.

Astfel se explică, pentru ce serbarea jubileului de 100 ani al şcoalei de ape şi păduri din Nancy a fost nu numai un eveniment istoric pentru ţara care pururea a stat în fruntea civilizaţiei, dar şi pentru cele l'alte State şi în special pentru acelea cari datoresc Franţei inaugurarea unei bune gospodării forestiere.

Era dar firesc ca la invitaţiunea consiliului de administraţie al şcolii presidat de d-l inspector general silvic **P. Antoni** precum şi a directorului şcolii, d-l Ph. **Guinier**, ca diferitele ţări să ia parte la această festivitate seculară, să răspunză în mod afirmativ delegând în acest scop pe cei mai distinşi reprezentanţi ai ştiinţei forestiere.

România care, din timpuri imemoriale, a considerat Franţa şi marea sa metropolă, Parisul, ca farul de lumină, ca principalul centru intelectual unde mai toţi bărbaţii săi de Stat au învăţat preceptul că numai prin *libertate, egalitate* şi *fraternitate* se asigură propăşirea omenirei, nu putea rămâne indiferentă la apelul făcut, mai cu seamă că o mare parte din pionerii silviculturei româneşti şi-au făcut, sau şi-au desăvârşit studiile lor de specialitate (97 în total), la şcoala forestieră dela Nancy.

D-l Al. **Constantinescu**, ministrul agriculturii şi al domeniilor ca un modest semn de recunoştinţă pentru binele ce ţara suroră ni l'a făcut, ori de câte ori am avut nevoie de puternicul ei sprijin, cu bunul său simţ recunoscut, a holărât să sporească dela 2 la 6 numărul delegaţilor, cari să reprezinte la serbarea Centenarului România şi în special ministerul domeniilor, corpul technic silvic al Statului, Societatea *„Progresul silvic“*, precum şi şcoala politechnică, secţia silvică, al cărui rector a fost personal invitat.

Acest act de condescendenţă internaţională a fost bine apreciat de d-l I. **Durand**, actualul ministru de agricultură francez, după cum însuşi mi-a declarat când, în urma discursului său la banchetul oferit de şcoală în onoarea sa şi al delegaţiunilor străine, m'am prezentat spre a-i mulţumi pentru frumoasele cuvinte pronunţate la adresa României.

Eu, în special, mulţumesc şi pe această cale d-lui *ministru Constantinescu*, pentru că cu ocaziunea ultimei întruniri a consiliului de administraţie al Societăţii „Progresul Silvic“, la propunerea făcută de camaradul *M. P. Florescu*, secretarul acestei societăţi, ca să fac şi eu parte din delegaţiunea ce urma să fie trimisă în Franţa, ca unul dintre cei mai vechi elevi cari au absolvit şcoala forestieră dela Nancy, şi aceasta ca un deziderat al tineretului, d-l ministru nu numai că n'a ridicat vr'o obiecţiune dar, dinpotrivă, cu sinceritatea sa caracteristică a declarat că nu avea nevoie de nici un stimulent, deoarece a fost cel dintâi, care s'a gândit la această musură şi că dorinţa exprimată va fi cu siguranţă îndeplinită.

Ca şi cei l'alţi colegi din delegaţiunea română, 5 în loc de 6, de oarece d-l *profesor N. Gh. Popovici*, înbolnăvindu-se subit, a fost pus în imposibilitate de a ne însoţi, am profitat foarte mult din contactul cu ofiţerii de ape şi păduri francezi, titlu ce li se dă acum absolvenţilor cursurilor şcoalei din Nancy, din convorbirile avute cu dânşii, precum şi din excursiunile făcute cu ocaziunea Centenarului şi a congresului internaţional de silvicultură dela Grenoble, putând vizita mai multe păduri ale Statului aflătoare în regiunea de coline, a munţilor mijlocii şi acelor înalţi şi anume până la o altitudine de circa 2300 m. unde se termină vegetaţiunea forestieră în Alpi, dându-ne seama în acelaş timp şi de starea pădurilor particulare mai cu seamă cu prilejul traversărei Franţei de la Nisa, pe litoralul mării Mediterane, până la Paris etc.

Unele credinţe despre amenajamentele şi tratementele aplicate în Franţa, cum şi despre rezultatele lor, au fost confirmate, iar altele înlăturate. In tot cazul din împărtăşirea părerilor şi schimbarea de idei cu membrii diverselor delegaţiuni, orizontul cunoştinţelor noastre profesionale s'a lărgit, de care fapt va profita desigur administraţia Casei pădurilor, corpul technic silvic, elevii şcoalei politechnice, secţia silvică şi ca consecinţă pădurile ţării.

Ziua de 20 Iulie a. c., prin modificarea în parte a programului primitiv, d-l ministru de agricultură Durand ne putând să sosească la Nancy decât a doua zi, a fost consacrată pentru 2 excursiuni: una în pădurea d'Amance, plecarea având loc cu un tren special la ora 8 dimineaţa, iar sosirea la rondoul Bouthillier după 29 minute de călătorie, înapoierea la Nancy săvârşindu-se la ora 12 şi 05 minute, iar alta după amiază la ora 14 în pădurea dela Haye din apropiere, rezervată numai pentru străini din cauza marelui număr de adeziuni şi a insuficienţei autocarelor, care a durat mai mult de 2 ore, după cum era prevăzut în program cei care au luat parte la dânsa preferând, pentru interesul deosebit ce purta, ca să nu asiste decât mai târziu la recepţia dela şcoală fixată pentru ora 16.

Excursia din pădurea domanială d'Amance.

Pădurea d'Amance, situată pe un teren uşor ondulat, este compusă din cele 2 specii de stejar: şlodunul, (pedunculatul) şi gorunul (sesiliflorul), cel dântâi preponderând; din carpen, într'o proporţie destul de mare, după care urmează fagul, teiul, frasinul, plopul tremurător, ca să nu citez decât speciele mai principale.

In această pădure se află instalat şi un arboretum de specii exotice, înfiinţat acum 24 de ani în scopul de a se constata cărora dintr'însele le priesc climatul si condiţiunile telurice din Nord Estul Franţei şi dacă introduse în compoziţiunea arbore telor ar prezinta vr'un avantaj din punctul de vedere al creşterei, adică al unei mai mari producţiuni lemnoase, ori al rezistenţei lor în contra atacului insectelor, al maladielor criptogarnice, al agenţilor meteorici etc. precum şi cari anume se disting printr'o mai bună calitate technică a lemnului lor.

Atât pădurea cât şi arboretum-ul în chestiune poartă şi astăzi urmele ultimului răsboiu, căci în preajma lor s'au dat lupte crâncene spre a goni trupele germane cari se instalaseră aici în lunele August şi Septembrie 1914, iar în urmă şi anume până la sfârşitul răsboiului (1918) când localitatea a fost recucerită de armatele franceze, ca acestea să poată rezista în contra invaziunei germanilor, a căror ţintă era de a ocupa cu orice preţ Nancy-ul, un punct strategic de prima ordine şi un oraş de o rară frumuseţe, cu strade largi şi drepte, cu clădiri înalte şi măreţe, cu numeroase squaruri, grădini publice, statui şi alte monumente, cari fac admiraţiunea exodului de vizitatori străini veniţi aici în fiecare an.

Pădurea domanială d'Amance este traversată cam pe la mijlocul său şi anume în direcţiune dela Sud-Est spre Nord-Est de drumul de fer Nancy-Chateau-Salins, precum şi de numeroase linii somiere transformate în excelente drumuri forestiere, cum de ex. drumul Prinţilor, cel dela Bouxieres — aux Chênes spre Champenoux ambele paralele, drumul dela Nancy, care conduce şi la lacul *de Brin* ocolindu-l, drumul şcoalei şi cel dela casa forestieră despre Mazerulles, aceste din urmă aproape perpendiculare cu cele 2 dântâi şi mai mult sau mai puţin paralele cu menţionata linie ferată.

La încrucişarea acestor drumuri, cele mai multe şoseluite, sunt formate rondouri, cari poartă diferite numiri simbolice ca *rondoul Stejarilor, al Prinților, al Damelor, rondoul Bouthillier* etc.

Datorit situațiunei topografice și a unei cute de teren, care a permis instalarea unui cordon de mitraliere fărăca acestea să fi putut fi descoperite de inamic ,dar mai cu seamă grație vitejei neîntrecute a soldatului francez și destoiniciei comandanților săi, numeroasele atacuri întreprinse cu forțe considerabile timp de 4 ani de către năvălitori fură zadarnicite, astfel că și în acest loc cași la *Verdun* s'a putut rosti legendarele cuvinte : „Pe aici nu se poate trece".

Arborii rupți. zdreliți ori cu totul vătămați de bombe și șrapnele în timpul celor 7 ani după războiu, cari au precedat venirea noastră în localitate fusese deja extrași. In urma acestei operațiuni a rezultat însă numeroase goluri și o stare așa de neregulată în pădure, încât în multe părți era cu desăvârșire exclus de a se putea distinge ce anume tratament fusese aplicat mai înainte.

Din cauza marelui număr de excursioniști a fost nevoie de a se forma 2 grupe, dintre care una avea să viziteze pădurea d'Amance, iar ceal'altă plantațiunile cu exotice din așa numitul „Arboretum".

Mai înainte de a pleca fiecare cu grupa din care făcea parte, profesorul Perrin de la școala forestieră din Nancy ne a dat explicațiunile necesare relativ la istoricul și lucrările technice făcute în această pădure și asupra operațiunilor ce se crede util a se face în viitorul apropiat, prevăzute de altminteri în ultima revizuire a amenajamentului acestei păduri care a avut loc în anul 1922.

Spre documentare ni s'a înmânat și o descriere sumară a pădurei în chestiune, însoțită de o schiță de plan, precum și o listă de speciele exotice cultivate, în care se arată grosimea medie în circonferință, socotită la 1$^{m.}$ 3 de la pământ, înălțimea medie și ordinea de clasare, avându-se în vedere condițiunile lor de vegetație de până acum.

Din aceaste explicațiuni rezultă că suprafața pădurei d'Amance, aflătoare la o distanță de 15 kilometri dela Nancy este de 972 hectare, că este situată la o altitudine absolută de 250 până la 270 metri și că înainte de 1914 ea coprindea spre mijlocul său o serie de conversiune din crâng compus în codru

(641 ha), iar la extremităţile sale precum şi pe margini, o mică serie de exploatare pentru experimentarea metoadei de amenajament zisă de control înfiinţată în anul 1886, precum şi două serii de conversiuni din crâng compus în codru etajat instalate în anul 1907.

Paternitatea acestei din urmă denumiri se datoreşte d-lui G. Huffel, cunoscutul profesor de amenajament şi dendrometrie la şcoala naţională de ape şi păduri din Nancy, autorul excelentului tratat de economie forestieră din care primele 2 volume au apărut în a 2-a ediţiune, iar al 3-lea volum, din cauza scumpetei tiparului şi a pretenţiunilor exagerate ale editorului, după cum mi-a declarat însuşi d-l Huffel, nu va putea fi dat publicităţei decât cel mai de vreme, în cursul anului viitor.

Cu ocaziunea primei ediţiuni a menţionatului tratat D-nia sa a pus în evidenţă avantajele acestui nou tratament, care până atunci nu fusese experimentat, susţinând că este singurul aplicabil cu succes în pădurile de stejar, sau în care această specie intră în amestec într'o notabilă proporţie, aflătoare în Nord Estul Franţei, unde îngheţurile târzii de primăvară fiind frecuente, fructificaţiele abondente de ghindă ne producându-se decât la intervale de 5—10 ani, iar în locurile joase după 15—20 ani, după cum se prezintă cazul şi în pădurea d'Amance, aplicarea codrului cu tăieri progresive, precum şi conversiunile din crâng compus în codru este legată cu multe dificultăţi şi adeseori rezultatele nu corespund aşteptărilor.

In adevăr, în terenurile argiloase, umede şi fertile imediat ce starea de masiv în urma practicării unei tăieri de însămânţare, se întrerupe din cauza razelor solare cari străbat cu uşurinţă prin acoperişul nu destul de des al stejarului pedunculat mai cu osebire, solul se acopere cu o exuberantă vegetaţie herbacee, care împedică instalarea însămânţişurilor, sau fac să dispară pe cele cari întâmplător s'au produs pe ici şi colea.

Pe de altă parte crângul oompus necesită multe îngrijiri culturale, cum de exemplu curăţirea crăcilor lacome de pe arborii de rezervă, cari se ivesc imediat după izolarea lor şi cu atât mai abondent, cu cât trunchiurile lor din cauza menţinerei îndelungate a stărei de masiv cresc prea înalte, precum şi degajarea puieţilor de sămânţă cari sunt ameninţaţi de a fi înăbuşiţi de acţiunea copleşitoare a lăstarilor, a căror creştere în tinereţe este cu mult mai activă ca a celor d'întâi, cari operaţiuni în Franţa, unde pentru economii bugetare s'a redus şi o parte din personalul silvic inferior, care, în schimbul unor mici prime ce li se acorda înainte de războiu, executa el însuşi asemenea utile, ba chiar indespensabile lucrări culturale, astăzi nemai făcându-se decât în mod foarte limitat, elementele, din care se pot recruta un număr indestulător de rezerve bine condiţionate, sau împuţinat peste măsură.

Afară de aceasta în crângul compus arborii de rezervă având de ordinar fusuri relativ reduse, coranamente desvoltate, trunchiuri adesea acoperite din distanţă în distanţă cu noduri, prin îndepărtarea cărora cu ocaziunea fasonării se obţine în general buşteni scurţi improprii pentru anumite întrebuinţări, nu produc la unitatea de suprafaţă de cât o mică proporţie de lemn de lucru şi acesta bun numai pentru construcţiuni unde se cere tărie, rezistenţă la mari eforturi şi durabilitate, dar nu pentru industrie unde, din potrivă, se caută un lemn care se poate despica cu uşurinţă şi lucra uşor cu rindeaua sau cu alte unelte de tâmplărie.

Afară bine înţeles când se opresc foarte mulţi arbori de rezervă, căci atunci inconvenientele semnalate mai sus în mare parte dispar, dar în acest caz noţiunea de crâng compus numai corespunde definiţiunei ce convine acestui regim, căruia în Franţa i s'a dat o prea mare estindere şi care, prin imitaţiune, a fost introdus şi aplicat pe aceiaşi scară şi la noi, unde pădurile depăşind vârsta când se puteau reproduce în bune condiţiuni prin lăstari şi fiind formate din arborete crescute în masiv strâns, iar majoritatea arborilor ajunsese starea de codru, erau de bună seamă mai susceptibile pentru acest din urmă regim, decât pentru cel al crângului compus.

Faptul n'a scăpat perspicacităţei primilor dascăli ai şcolii forestiere din Nancy, căci fostul său prim director Lorentz, precum şi marele Parade, al 3 director, întemeetorii silviculturei franceze, fură cei mai convinşi partizani ai tratamentului, denumit multă vreme în mod impropriu ca metoda însămânţărilor naturale şi al răriturilor periodice sau codrul regulat, în loc de codru plin cu tăieri de regenerare progresive sau succesive cum i ce zice astăzi.

Şi pentru ca vorbele să fie urmate de fapte, au avut loc în Franţa în anul 1826, sub conducerea lui Lorentz, primele conversiuni din crângul compus în codru cu tăeri succesive şi anume chiar în pădurea d'Amance, care din acest punct de vedere are o importanţă desebită.

Poate că originea crângului compus nu se datoreşte, după cum se susţine în general, numai împrejurări ca proprietarii respectivi să poată dispune atât de lemn de foc cât şi de lucru, ci în ce priveşte pădurile Statului cel puţin şi necesităţei de a se satisface exigenţile devenite din ce în ce mai presante ale foştilor miniştrii de finance, cari pretudindeni şi în toate timpurile se preocupă numai de asigurarea echilibrului budgetar cu rizicul chiar de a se stârpi isvorul de venituri, iar nu şi de îmbunătăţirea fondului forestier producător.

Spre a se înlătura inconvientele crângului compus sub diferitele sale forme şi în special spre a se mări producţia lemnului de lucru şi face posibilă recrutarea de arbori de rezervă longevivi, proveniţi numai din sămânţă, utilizându-se în acest scop şi cantitatea parţială produsă în unii ani, d-l Huffel a imaginat aşa zisul codru etajat, care constă în împărţirea pădurei în atâtea cupoane sau parchete câţi ani are rotaţiunea adoptată, adică timpul după care se revine în acelaşi cupon spre a tăia arborii cei mai bătrâni, cari au atins vârsta exploatabilităţei, iar din rezervele celor l'alte categorii, fiecare de o vârstă egală cu un multiplu al duratei rotaţiunii, pe cei dăunaţi prin faptul exploatărei sau prin orice altă cauză, pe cei cari în mod evident nu vor mai putea trăi până ce cuponul sau parchetul respectiv va veni din nou în curs de exploatare, precum şi pe cei care prisosesc peste numărul ce trebue să existe în categoria imediat superioară.

Odată cu extracţiunea acestor arbori din subetaj se opresc rezervele necesare pentru complectarea celor din prima categorie de vârstă, al căror coranament fiind mai redus vor fi şi ele bine înţeles, mai multe, dacă în calculul numărului lor se are de bază aceaşi fracţiune din întinderea parchetului, sau a unui hectar, şi în acelaşi timp se face şi o tăiere de degajare a însămânţişurilor instalate în timpul rotaţiunei precedente, în contra lăstarilor ce eventual ar fi dat din tulpinele rezervelor mai tinere, în potrive carpenului şi altor specii puţin preţioase, precum şi în contra vegetaţiunei arbustive care nu lipseşte cu desăvârşire, decât în pădurile unde păşunatul se exercitează în mod abuziv.

Dacă diametrul arborelui exploatabil a fost fixat, de pildă, la 0,60 m. grosime la înălţimea pieptului corespunzând unei vârste de 120 ani, iar rotaţiunea adoptată fiindde 12 ani, dacă am socotit acest timp convenabil pentru a reveni în acelaşi loc cu tăierile de degajare, el putând fi scurtat sau prelungit în cazul contrar, ar trebui să avem într'un parchet 10 categorii de rezerve $\left(\frac{120}{12} = 10\right)$ cuvenindu-se fiecăreia câte 1000 m^2 $\left(\frac{10000}{10} = 1000\right)$. In realitate ele vor fi numai 8 constituind tot atâtea etaje, căci suprafaţa corespunzătoare celorl'alte două categorii (10—8 = 2) va fi destinată, după propunerea d-lui Huffel, pentru desvoltarea subetajului.

Astfel, dacă acoperişul unui arbore de rezervă din prima categorie este de 2 m^2, numărul lor va fi de 500 la hectar $\left(\frac{1000}{2} = 500\right)$, iar dacă cel al arborilor celor mai bătrâni, cari vor deveni exploatabil la finele ultimei rotaţiuni, va fi de 50 m^2, în cazul acesta numărul lor se va reduce la 20 $\left(\frac{1000}{50} = 20\right)$ şi tot astfel se va face calculul şi pentru categoriile intermediare.

Observăm, aşa-dar, că numărul arborilor de rezervă din diversele categorii variază în mod invers proporţional cu suprafaţa acoperişului coronamentului fiecăruia dintr'înşii, cari arbori fiind repartizaţi mai mult sau mai puţin regulat pe toată întinderea parchetului, vor asigura, cel puţin aşa se pretinde, regenerarea prin cantitatea de sământă fertilă ce se va produce de acei, cari vor fi atins vârsta, când pot fructifica cu abondenţă.

Acesta este în rezumat mecanismul tratamentului codru etajat (*futaie étagée*) după cum îl numeşte **Puton** 1) sau codru întrerupt, ori codru cu arbori de rezervă (futaie claire) după **Huffel** 2) despre care am avut prilejul să mă ocup şi altădată.

Am pus atunci în evidenţă obiecţiunile serioase ce se pot aduce din punctul de vedere teoretic argumentelor invocate în favoarea noului tratament, care până în momentul publicărei edi-

---

1) A. **Puton**. *Traité d'Economie forestière* tome I, pag. 113-114.

2) G. **Huffel**: *Economie forestière*, tome II. Anul 1905, pag. 327-338 şi Economie forestiere, tome III. Anul 1907, pag. 450.

ţiunei 1-a a tratatului *Economie forestière* nu fusese încă aplicat în Franţa, am exprimat îndoeli asupra posibilităţii ca în practică rezultatele vor corespunde aşteptărilor autorului în chestiune: Iată ce ziceam atunci: „Noi ne îndoim, cu toate acestea, că tradus în practică tratamentul recomandat ar răspunde aşteptărilor.

„In adevăr, din expunerile de mai sus rezultă că, dacă tentativele de conversiune a crângurilor compuse din Nord—Est-ul Franţei au dat rezultate rele, a fost tocmai faptul că imediat ce se întrerupe masivul cu ocaziunea practicărei tăierei de însămânţare, ce convine temperamentului stejarului, pădurea este înăpădită de ierburi, lăstari şi însămânţişuri de carpen.

„De oarece însă arborii de diferite diametre şi deci de vârste multiple ce se vor opri în pădurea amenajată după metoada în chestiune, cari se vor afla în fiecare punct al pădurei în stare izolată, mai cu seamă imediat după exploatarea parchetului şi de oarece frunzişul acestei specii este rar, astfel că chiar atunci când masivul este încheiat, totuşi solul primeşte destulă lumină spre a se putea instala pătura viejuitoare, totul ne face să credem că ierburile de care cu drept cuvânt se teme d-l Huffel, vor fi şi mai de temut ca în cazul practicării tăerii de însămânţare închisă în parcelele de crâng compus din afectaţia în curs de conversiune [1]).

Era dar explicabilă satisfacţia ce aveam că în fine voiu avea ocaziunea de a mă convinge *de visu* despre eficacitatea acestui tratament ştiind mai dinainte ca el se aplica în pădurea Amance din iniţiativa şi directa conducere a eminentului profesor de amenajament dela şcoala forestieră din Nancy.

Mare mi-a fost însă deşamăgirea, când d-l Huffel, care ne-a însoţit în excursiune, ne-a făcut cunoscut că tocmai în cele 2 serii de exploatare în cari, cu începere din 1907, s'a aplicat codrul etajat, efectele distrugătoare ale răsboiului a fost mai manifeste, astfel că acum nimic nu se mai poate vedea.

Aceiaşi contrarietate au simţit'o şi d-l *A. Barbey*, autorul excelentului tratat de entomologie forestieră de curând publicat în a 2-a ediție, precum și d-l Charles Bommer, profesor la Universitatea din Bruxel și membru în consiliul superior al pădurilor din Belgia, pe care îl cunoscusem cu ocaziunea congresului internațional al stațiunilor de cercetări forestiere din 1910, ținut în Bruxel, cari de asemenea voiau să-și dea seama de însemnătatea practică a inovațiunei d-lui Huffel.

---

[1]) Petre Antonescu: *Silvicultura la congresul internaţional de agricultură din Viena.* Revista Pădurilor, Anul 1908, pag. 182-188.

Pentruca cetitorii „Revistei Pădurilor" să cunoască în mod mai detaliat modul cum este constituită pădurea domanială d'Amance și diversele faze prin care ea a trecut, am crezut de cuviință să reproduc mai jos în traducere descrierea ce s'a distribuit excursioniștilor. imediat ce ei au ajuns într'însa:

Pădurea domanială (a Statului) d'Amance.

„Pădurea domanială d'Amance, care ocupă un platou on„dulat (250 până la 270 m. altitudine) la cinsprezece kilometri „și la Nord-Est dela Nancy, acopere o suprafață de 972 hectare, „în mijlocul locurilor de fâneață și a terenurilor agricole în parte „pe cale de a fi reîmpădurite".

„Solul. Subsolul este constituit de diferitele nivele ale ju„rasicului inferior (Lias) acoperite de o grosime variabilă — în „general însemnată — de mâl de platouri. Contrar cu solurile „din pădurea *dela Haye*, cele din Amance sunt foarte argiloase, „impermeabile și reci".

„Climatul. Climatul deși nu diferă de acel al pădurei dela „Haye decât în proporțiunea corespunzătoare cu diferența de alti„tudine și de întinderea masivului păduros, totuși din cauza umi„dităței aproape constantă a solului, care întreține o stare hy„grometrică pronunțată, gerurile de primăvară sunt foarte „frequente și periculoase mai cu seamă în fundul depresiunilor, „unde ele constituie un obstacol foarte serios pentru regenerarea „stejarului".

„Speciele: Speciele principale din pădurea d'Amance „sunt stejarul și carpenul, urmează după aceasta, în ordine de „importanță numerică, fagul, teiul cu foile mici, frasinul, plopul „tremurător, iar în mod sporadic: jugastrul, sorbul torminal, ul„mul de câmp, arțarul cu foile ascuțite sau paltinul de câmp și „paltinul de munte etc."

„Stejarul în majoritate pedunculatul este favorizat aproape „pretutindeni prin adâncimea şi umiditatea solului, precum şi prin „îndelungata întrebuinţare în secolele trecute a regimului crângul „compus cu scurte revoluţiuni — regim provocat de trebuinţele „în combustibil ale salinelor din regiune. Gorunul nu există în „cantitate apreciabilă, decât pe ridicăturile relativ uscate şi mai „cu seamă în centrul pădurei (cantonul Fays — fagus).

„Cele 2 specii de stejar merg bine şi dau un lemn exce„lent, dar suferă mult de gerurile de primăvară, mai cu seamă „în locurile joase. Existenţa tinerilor plante este precară în tim„pul cât ele n'au atins încă înălţimea de 2 m., când sunt aşa „de des prejudiţiate de geruri, încât le trebue câte o dată 15 „până la 20 ani pentru a ajunge la acest nivel. Frigul are de „asemenea inconvenientul de a face ca anii bogaţi în ghindă „să fie foarte rari; periodicitatea lor este de 5 la 10 ani pe „platouri şi de 15 până la 20 ani în locurile joase. Un an destul de „bun în ghindă a fost cel din 1915 şi unul excepţional de bo„gat cel din 1922. Regenerarea stejarului este deci foarte dificilă, „la Amance, tinerile însămânţişuri trebuie, afară de aceasta, „să fie ajutate prin degajări în lupta lor contra carpenului, fa„gului şi specielor albe“...

„Carpenul, care odinioară era specia de umplutură a crân„gurilor, în locurile prea umede este încă foarte abondent, fie „în stare de crâng bătrân, fie în stare de însămânţişuri şi lăs„tari, foarte jenanţi în tăierile de regenerare".

„Fagul în parte eliminat prin tratamentul crângului, se în„tâlneşte în toată pădurea, dar nu este abondent de cât în can„tonul Fays; crescând foarte viguros el nu fructifică mai mult „ca stejarul, dar din cauza facilităţei de a creşte sub acoperiş în„semânţişurile sale suferă mai puţin de geruri ca acelea ale „stejarului".

„Teiul cu foile mici în părţile umede este năpăditor şi „adeseori dăunător însămânţişurilor de stejar. Frasinul repre„zintat numai printr'un mic număr de arbori mai mari, „şi anumai în staţiunea sa predilectă, se găseşte pe cale „de extenziune; el suferă mult de geruri şi produce din cauza aceasta exemplare cu o formă defectuoasă“.

„**Tratamentul. Reconstituire**. Pădurea d'Amance coprin-

„dea, înainte de 1914, o serie de conversiune în codru de „641 hectare şi la extremităţile sale, precum şi pe lângă margini „(lisiéres); o mică serie de crâng compus, două serii de con„versiune în codru etajat (futaie claire) instalat în 1907 şi o mică „serie pentru încercarea metoadei zisă de control, instalată „în 1886".

„Dar răsboiul a trecut şi peste dânsa, astfel că pădurea d'Amance, după ce a adăpostit trupele germane, cari, în August şi Septembrie 1914 au dat numeroase atacuri asupra lui Grand-Couronne, ne-a servit în 1914 până în 1918 de întâia linie, ea a suferit deci mult din cauza bătăliilor şi mai cu seamă din cauza ocupaţiunei armatei noastre. Arboretele seriilor de codru etajat, cele de crâng compus şi a controlului, sunt astăzi într'o stare de plâns; singura parte relativ neatinsă este fireşte cea din mijlocul pădurei, adică seria de convesiune în codru. Nu ne vom ocupa prin urmare decât de aceasta din urmă, amintind că pădurea d'Amance este prima cu care s'a început în Franţa conversiunile în codru. In pădurea d'Amance, în adevăr, în 1826, directorul şcoalei forestiere de pe atunci Lorentz puse în aplicare metoada sa de conversiune, astfel că primele tăieri de regenerare avură loc aici în 1858.

„Principiul este acelaşi ca cel pe care îl vom espune când vom vorbi despre pădurea de la Haye, cu această dificultate suplimentară — şi considerabilă — însă că scopul urmărit este codrul de stejar, astfel că regenerarea nu poate fi obţinută decât cu ajutorul tăierilor deschise, cari expun solul la inerbare, iar însămînţişurile la îngheţuri. Se realizează totuşi destul de bune rezultate, stejarul fiind obţinut în mijlocul fagului şi al carpenului în formă de buchete. Calitatea destul de bună a terenului permite arborilor de rezervă şi lăstariior crângului să atingă o mare înălţime, ceea ce dă naştere unui acoperiş foarte ridicat sub care însămînţişurile de stejar pot să se instaleze şi să prospere, cu condiţiune însă de a fi puse în plină lumină la timpul oportun.

„Dar nu trebuie căutat aici a se obţine arborete de stejar, fag şi carpen, într'un amestec individual cum se întâmplă în climatele dulci.

„Revoluţiunea adoptată în pădurea d'Amance este de 160 ani tăierile de regenerare făcându-se înainte de răsboiu cu o periodicitate de 5 ani; iar tăierile preparatorii şi răriturile cu o periodicitate de 10 ani.

„Inainte de răsboiu pentru tăierile preparatorii şi de regenerare se fixase o posibilitate de 1860 m^3 (adică cam 3 mc. la hectar şi pe an). Revizuirea de amenajament din 1922, care a permis de a se constata dispariţiunea majorităţei arborilor de dimensiuni mijlocii (dela 0 m. 25 până la 0 m. 35) întrebuinţaţi de trupe pentru lemne de foc, pentru construcţiunea reţelelor de sârme şi adăposturi, a lăsat agentului de gestiune toată latitudinea în ce priveşte volumul de realizat în fie care an. In adevăr când o pădure este devastată, consideraţiunile de amenajament trebuie să cedeze pasul necesităţilor silviculturei şi actualmente toate parcelele sunt parcurse din 5 în 5 ani, de intervenţiuni cari, cele mai adeseori, sunt mai mult tăieri de extracţiuni, de cât operaţiuni culturale.

„Inainte de răsboiu producţiunea medie reală a seriei de codru din pădurea Amance era de 3, 14 m. c. la hectar şi pe an în valoare de 47 fr. 10.“

Din această descriere generală a pădurei d'Amance — din care se desprinde un excelent spirit de observaţiune şi un admirabil talent de a expune lucrurile într'o formă clară şi precisă de către autorul său anonim, care nu poate fi altul decât un membru al corpului didactic dala şcoala din Nancy, căreia îi este afectată această pădure ca şi cea *de la Haye* şi anume pentru practica elevilor şi perfecţionarea cunoştinţelor profesorilor, cari sunt ţinuţi a esperimenta noile metoade de amenajament şi tratamentele preconizate de fruntaşii ştiinţei silvice din Franţa cât şi din celelalte ţări civilizate—rezultă în mod evident cu ce enorme dificultăţi se poate asigura preponderanţa stejarului în pădurile amestecate cu carpenul, teiul şi fagul din regiunea de Nord Est a Franţei pe cale de însămânţare naturală.

„Se ajung totuşi la bune rezultate“ ne spune darea de seamă în chestiune.

Credinţa mea este, cu toate acestea, că pericolul extenziunei carpenului în detrimentul celor 2 specii de stejar, cari populează arboretele din pădurea despre care ne ocupăm, este mai mare decât se mărturiseşte.

Traversând pădurea după itinerarul fixat am observat prea puţine buchete şi pâlcuri de stejar şi din potrivă foarte multe de carpen, de fag şi de alte esenţe secondare.

Aceasta după mine este absolut firesc, căci în timpul războiului, după cum ni se spune prin menţionata descriere, s'au extras arborii cu o grosime în diametru dela 0,25—0,35 m. adică tocmai acei cari dau în general au o fructificaţie abondentă şi fertilă, fiind crescuţi izolaţi în vechiul crâng compus aflat în conversiune rămânând numai cei subţiri şi cei prea groşi, cari sub acest raport şi unii şi alţii lasă de dorit.

Am văzut, în adevăr, destui stejari cu un diametru, la 1 m. 30 dela pământ, de peste 0,70 m. şi cu o înălţime totală de peste 22 m.

Ştiinţa şi experinţa ne spune, că atunci când e vorba de conversiuni din crâng compus în codru, nu trebue să ne aşteptăm numaidecât la o abondenţă de însămânţişuri ca în codru plin cu tăeri progresive. Mai mult decât atât, nici un putem să comptăm, în pădurile de stejar în deosebi, ca regenerarea să aibă loc pe întreaga afectaţiune în rând de conversiune, de oare ce în marea majoritate a cazurilor multe locuri rămân neînghindate, fie din cauză că etajul dominant nu este compus din stejar şi alte esenţe de valoare, fie că terenul nu-şi are încă câştigat structura sa specială foarte favorabilă pentru recepţiunea şi germinaţiunea seminţilor, adică el nu este reavăn, afânat şi substanţial. Aceste locuri goale urmează neapărat să fie repopulate în mod artificial, căci altfel se perde un timp prea îndelungat, până ce solul dobândeşte calităţile cerute, până ce el devine propriu pentru o regenerare naturală.

De ce nu s'ar face, prin urmare, uz şi în pădurea d'Amance, de un asemenea procedeu puţin firesc este adevărat, dar necesar şi adequat împrejurărilor concrete ?

Pentru ce să nu ajutăm şi noi natura, în scopul ca alcătuirea masivelor să corespunză pe cât este posibil şi cu interesele noastre, rezonabile bine înţeles, în epoca aceasta de calcul, de materialism şi de necontenită străduinţă pentru o cât mai bună folosire a avuţiilor mobiliare şi imobiliare de cari dispunem ?

N'ar fi oare necesar ca să se rupă odată cu rigiditatea doctrinară a vechei tradiţiuni franceze, care are oroare de plantaţiuni şi de însămânţări artificiale, atunci chiar când nu se tratează decât de complectarea regenerărei naturale, aceasta făcându-se de multe ori prea mult aşteptată din cauza condiţiunilor staţionale locale puţin prielnice, precum şi cu obiceiul de a se adopta revoluţinni de codru prea lungi riscând de a produce uneori un material lemnos intrat în descompunere, după cum cu o deosebită franchetă mi-a mărturisit o parte din ofiţerii de ape şi păduri francezi, cu cari am avut ocazia a întreţine, în mod particular, discuţiuni asupra unor asemena capitale probleme forestiere în cursul excursiunilor întreprinse, precum şi cu prilejul congresului dela Grenoble ?

Părerea mea este, că un alt spirit, o altă mentalitate, trebuie să domnească în viitor, ţinându-se mai mult seama de realităţi, de faptele positive existente şi de experienţa făcută aiurea.

In cazul acesta starea actuală a pădurilor din Franţa, cu mult mai prosperă că în alte ţări civilizate din Apusul Europei, s'ar îmbunătăţit şi mai mult, iar veniturile atât de necesare în aceste momente de criză financiară s'ar spori în mod însemnat. Pentru aceasta este nevoie însă a se ţine întrucât va seama şi de chestiunile de rentabilitate, cari nu trebuie a fi cu desăvârşire neglijate.

După constatările ce am făcut, un reviremeni în acest sens s'a produs deja, ceeace se desprinde şi din conferinţa explicativă ţinută la faţa locului de către eminentul profesor de la şcoala de silvicultură din Nancy, d-l Henri Perrin, care vorbind despre realizarea posibilităţei produselor principale şi a tăierilor de ameliorațiune spunea, că nu trebuie confundată precauţiunea cu timiditatea, iar altă dată că în multe cazuri s'a mers prea departe cu tendinţa de a se produce arbori cât mai groşi, al căror lemn în cele mai multe cazuri pierde din proprietăţile sale technice.

Şi ca să reviu la pădurea d'Amance, credinţa mea este că spre a se ajunge la ţinta dorită şi anume spre a se obţine o pădure de stejar, sau cel puţin o pădure în care această specie se predomine, căci după cum se arată în succintul memoriu descriptiv, ce ni s'a prezintat — le principe est le même que celui exposé pour la forêt de Haye, mais avec cette dificulté suplimentaire et considérable, que le but à atteindre est la futaie de chêne — şi anume într'un timp incomparabil mai scurt, în mod mai sigur şi mai eficace, este oportun ca să se creieze buchete şi pâlcuri de stejar nu numai în părţile populate cu această specie, ci şi acolo unde lipseşte cu desăvârşire, sau unde proporţia sa este prea mică, făcându-se, după practicarea unei tăieri de însămenţare închisă, inghindări sau plantaţiuni de stejar în sub masiv, iar unde s'a instalat deja însămînţişuri de carpen sau de fag, desfrişându-se, adică scoţându-se puieţii din pământ.

In tăierile ulterioare de regenerare, respectiv de conversiune, se va avea grijă, pe deoparte, ca însămînţişurile de stejar să dispună de lumina de care această specie cu un temperament robust are nevoie, iar pe de alta, ca tăierea definitivă să se facă numai atunci, când ele vor fi depăşit înălţimea de 2 m. adică aşa zisa zonă periculoasă pricinuită din cauză îngheţurilor târzii de primăvară foarte frecvente în localitate.

Asemenea defrişări parţiale a subetajului şi în anumite cazuri a arborilor din etajul dominant în favoarea esenţelor forestiere ce voim a introduce într'o pădure oarecare, se poate compara cu o operaţiune chirurgicală devenită urgentă într'o maladie oare care, dacă medicul curant, în cazul nostru inginerul silvic, a constatat că a epuizat toate celel'alte mijloace, pe care ştiinţa i le-a pus la dispoziţie.

Această nu însemnează însă că împărtăşesc părerea unuia din escursionişti, al cărui nume nu ne interesează, pentru că ţara sa de origine, cât şi sediul său actual este foarte departe de oraşul în care curge apa Dâmboviţei, din care „cine bea“, după cum spune poietul, „nu se mai duce“, escursionist care susţinea mordicus şi cu un aer de competinţă, că cel mai bun lucru de făcut în pădurea d'Amance ar fi de a se, exploata în fiecare an câte unul din parchetele în care ea urmează a se diviza, de a se proceda la defrişarea tuturor arborilor din parchetul respectiv, de a se practica apoi, câţi-va ani consecutivi o cultură agricolă şi de a se efectua în fine o insămînţare artificială cu stejar.

Cel care se încumeta a formula o asemenea propunere îndrăsneaţă, nu-şi dădea seama de munca şi cheltuiala necesară scoaterei din pământ a tulpinelor şi rădăcinilor arborilor groşi de peste 60 şi 70 cm. diametru, dar mai cu seamă de imposibilitatea de a produce arbori cu trunchiuri drepte şi lungi într'o regiune unde desele îngheţuri târzii de primăvară distrug mai în fiecare an lujerii terminali ai stejarului, provocând astfel o abodentă ramificaţiune laterală. Admiţând în adevăr cazul cel mai favorabil şi anume că stejarul ar reuşi să ajungă sau să treacă peste înălţimea zonei periculoase, care în locurile joase, în depresiunele din această pădure, este de 2 m., nu se va putea totuşi obţine în viitor decât nişte arbori strâmbi, scurţi, crăcoşi, defectoşi, neproducând decât un lemn propriu cel mult pentru foc..

Dacă practica defrişărilor pe întinderi succesive, unele lângă altele, în scopul reconstituirei lor pe cale artificială, este recomandabilă pentru pădurile tinere din regiunea de câmpie, a şesurilor, cu un sol fertil; cari în trecut au servit ca izlazuri pentru vite, şi prin urmare au fost păşunate în mod excesiv; cari au fost expuse delictelor, tăierilor dezordonate, incendiilor şi altor barbare tratamente, din care cauza marea majoritate a arborilor ce le compun au la baza trunchiurilor lor umflături, nodozitaţi, răni cicatrizate, scorburi unde se adună apa de ploi şi stagnează cu lunile, în schimb însă gerurile târzii de primăvară nu sunt câtuşi de puţin de temut, condiţiuni cari se găsesc destul de des în România întregită, dar mai ales în vechiul Regat, o asemenea practică nu este câtuşi de puţin la locul său în pădurile bătrâne cu arbori groşi şi rădăcini desvoltate, unde braţele de muncă lipsesc, sau unde prejudiţiele datorite accidentelor climaterice ca cele semnalate în pădurea *Amance* produc efecte foarte pernicioase.

In silvicultură, mai mult ca în orice altă ramură de activitate, trebuie să ne ferim de generalizări, ştiut fiind că fiecare pădure reprezintă un organism a parte, ale cărei exigenţe biologice trebuie studiate cu spirit de descernământ, căci altfel putem comite erori mari, cari nu se mai pot repara, ori câte măsuri am lua în urmă.

Arboretum-ul din pădurea d'Amance.

Insoţit de d-l Pardé, conservator de ape şi păduri, directorul şcoalei secondare de silvicultură des Barres, din Nogent-sur Vernisson (Loirei) un cunoscut specialist în chestiuni de naturalizarea speciilor exotice, am vizitat plantaţiunile cu asemenea esenţe forestiere, în stare de păriş şi prăjiniş, având o vârstă actualmente de 24 ani, ce constitue aşa numitul *Arboretum* din pădurea *d'Amance*, în suprataţă de 8 ha. 86, situat lângă casa forestieră şi anume unde drumul *dela Voivre* întâlneşte pe cel care duce la Bouxïeres.

Arboretum-ul în chestiune coprinde 4 secțiuni cu 40 despărțăminte destinate fiecare pentru cultura a câte o specie streină. Prima secțiune cu 13 parcele (1—13) coprinde specii din Europa, din Asia occidentală, precum și varietăți horticole de diverse esențe; cea de a 2a cu 8 parcele (14—21) este populată cu specii provenind din Asia centrală și orientală; a 3a secțiune cuprinde 9 parcele (21—31), — parcela nr. 30 facând parte din secția 4a — în cari se găsește specii din America occidentală; iar în cea din urmă secțiune cu 10 parcele (30—40)— parcela cu Nr. 31 făcând parte din secțiunea a 3a—se află plantate esențe forestiere provenind din America orientală. Secțiunile sunt separate între dânsele prin drumuri destul de largi, iar parcelele prin mici potecuțe.

De fapt în arboretum-ul în chestiune sunt cultivate următoarele specii exotice:

Din genul **Abies** aduse din America: *Abies concolor*. Lindl.; *Abies nobilis*, Lindl. și Abies *grandis*, Lindl.

Din genul **Abies** aduse din țările mediteraniene: *Abies cephalonica*. Lk.; *Abies cilicica, Carr*; *Abies nordmanniana*, L. K.: *Abies Pinsapo, Boiss.*

Din genul **Tsuga**: *Pseudotsuga Douglasii*, Carr.; *Tsuga canadensis*, Carr. și *Tsuga Mertensiana*, Carr.

Din genul **Epicea**: *Picea orientalis*, Carr.; *Picea pungens*, Engelm. și *Picea sitchensis*, Carr.

Din genul **Larix**: *Larix leptolepis*, Murr și Larix europoea. D C.

Din genul **Pinus** cu 5 foi într'o teacă: *Pinus strobus*. L.; *Pinus peuce*, Gris. și Pinus excelsa. Wall.

Din genul **Pinus** cu 2 foi într'o teacă: *Pinus lariceo*, Poir. var. *corsica*; *Pinus laricio* var. *pyrenaica*; *Pinus laricio*, v. *austriaca*; *Pinus muricata*, Don; *Pinus pinaster*, Sol. și *Pinus silvestris*, L.

Din genul **Cyprés** și **Thuya**: *Sequoia gigantea*, Decaisn *Libocedrus decurrens*, Torr; *Thuya gigantea* Nutt, *Chamoecyparis lawsoniana*, Parl. și Chamoecyparis *nutcatensis*, Spach.

Intinerarul pentru vizitarea *arboretum-ului* a fost figurat în mod prealabil pe o schiță de plan, ce s'a dat fiecărui escursionist.

Cu acest prilej am constatat, că arboretele din acest centru de experimentaţie forestieră au suferit mult din cauza războiului, de oare ce prezintau numeroase goluri datorite exploziunei obuzelor.

Inălţimea medie la care ajunsese menţionatele specii în momentul aflărei noastre în localitate a fost în ordine descrescândă de 16,5 m. (exemplarele de Abies grandis); de 13.5 m (Pseudotsuga Douglasii); de 12,5 m (Thuya gigantea); de 11 m (Se quoia gigantea); de 10,5 m. (Chamoecyparis lawsoniana, Picea orentalis şi Abies cephalonica), de 10 m. (Tsuga mertensiana) şi de 9,5 (Abies concolor, Abies nobilis, Abies nordmanniana şi Picea sitchensis), iar ca cele mai mici: 5 m. (Pinus peuce) şi de 4 m. (Pinus muricata). In ce priveşte grosimile medii în circonferinţă, măsurată la 1 m.[3] dela suprafaţa solului, în timpul celor 24 ani de când au fost plantate, următoarele specii exotice au atins: Sequoia gigantea 110 cm. Abies concolor (103 cm.), Labocedrus decurrens (80 cm). Abies nobilis (77 cm). Abies grandis (76 cm), Pseudotsuga Douglasii (74 cm). Abies cephalonica (73 cm). Pinus laricio corsica (65 cm). Abies cilicica, Tsuga canadensis şi Picea orrientalis (63 cm). Abies nordmanniana şi Tsuga mertensiana (62 cm) Pinus strobus, (59 cm), cel mai mici grosime având: Picea pungens (48 cm.) şi Picea sitchensis, Larix europoea şi Chamoecyparis nutcatensis (45 cm).

Având în vedere condiţiunile staţionale în cari au fost puse să vegeteze aceste esenţe forestiere din diferite ţări de origină şi rezultatele încercărilor de naturalizare făcute în arboretum-ul din pădurea d'Amance, se desprinde în mod clar învăţământul, că trebuie să fim circumspecţi, când vrem să ne servim de asemenea specii străine nu în scop de ornamentaţiune în parcuri sau în grădini de agrement, ci pentru a le introduce în compoziţiunea arboretelor dintr'o pădure oare-care pentru a forma, cu alte cuvinte, masive forestiere longevive.

Parcurile şi grădinele de agrement se înfiinţează, după cum ştim, în interiorul oraşelor, înprejurul caselor de locuinţă, unde solul este de ordinar mai fertil şi mai bine dotat din punctul de vedere al proprietăţilor sale fisice şi chimice, iar mâna omului intervine mai des pentru îngrijirea lor, crăcile şi ramurile uscate sunt curăţite, tăiate în general cu instrumente bine ascuţite, rănile sunt acoperite cu gudron, coaltar sau cu alte substanţe antiseptice, iar când iarna cade zăpadă multă şi lipicioasă, mai înainte ca aceasta să înghețe și să formeze o masă compactă, cele mai adesea ori, este scuturată pentru ca prin greutatea sa să nu rupă vârfurile arborilor.

In pădure din potrivă acțiunele naturale se exercitează în toată plenitudinea lor, arborii sunt expuși tuturor manifestațiunilor agenților meteorici rău făcători, iar parazitele vegetale, insectele și criptogamele, în masivele pure mai ales, găsesc de multe ori un mediu prielnic de desvoltare.

Dat fiind longevitatea principalelor specii forestiere s'a zis și cu drept cuvânt, că arborii constitutivi ai unei păduri sunt cei mai fideli înregistratori ai fenomenelor naturale, cea mai expresivă icoană a climatului local.

Cu începere cam dela mijlocul secolului trecut s'a pus pe o bază științifică studiul facultăței de adaptare a exoticelor introduse, în scop de naturalizare, în țări cu o climă mai mult sau mai puțin asemănătoare cu aceea în cari au crescut, de astădată nu însăîn funcțiune de condițiunile de vegetațiune ce ele găsesc în parcuri sau în grădini botanice, unde sunt destinate să trăiască în mici grupe sau în mod izolat, ci alcătuind mari asociațiuni vegetale, masive propriu zise, unde se susține o luptă crâncenă de eliminare nu numai între specii deferite, dar chiar între indivizii aparținând aceleași esențe forestiere, fiecare căutând a parveni în situațiunile cele mai priviligiate, unde coronamentele lor fiind scăldate de lumina solară, își pot agonisi din atmosferă, care este un rezervor nesecat de materii nutritive, substanțele de cari au nevoie, prin intermediul organelor lor asimilatorii, a foilor, aceste uzine de fabricațiune permanente a materilor organice. Inghesuiții însă, întârziații, dominații, cu un cuvânt învinșii în lupta pentru existență, când are loc procesul selecțiunei naturale, își târăsc o viață chinuită, pândind câte o rază de soare ce pe furiș se strecoară prin tufișul de ramuri și frunzișul abondent al indivizilor norocoși, al beneficiarilor, al răsfățaților de soartă.

Dacă nu e bine să ne grăbim așa dar a popula pădurile noastre numai cu specii de origină străină în detrimentul celor indigene, cari în timp de veacuri și-au făcut proba lor de rezistență în contra vicisitudinelor de tot felul, tot așa de puțin justificată este propaganda celor cu idei preconcepute, cum a fost cazul cu fostul profesor de silvicultură dela școala din

Nancy, regretatul *Boppe*, care tratând despre speciele exotice naturalizate se exprimă astfel:

„Se vede din această enumerare cât au profitat de puţin pădurile din naturalizarea speciilor exotice, abia că în această listă se observă câte-va pe cari şi le au apropiat. Salcâmul, care face parte dintr'însele, este singurul printre dânsele care se recomandă prin calităţi excepţionale; cât priveşte celel'alte, este puţin de dorit a le vedea luând un loc pe care nu l'ar putea păstra prin ele înşile şi pe care îl ocupă aşa de bine şi aşa de util speciele spontanee" *).

Existenţa Arboretum-ului din Nancy este o dovadă că asemenea păreri exclusive au încetat de a mai fi profesate la a· această instituţiune de învăţământ silvic superior.

De altminteri în tratatul de silvicultură al lui Boppe, alcătuit mai în urmă în colaborare cu d-l Jolyet, actual profesor la şcoala forestieră din Nancy, se vede că menţionatul adversar al exoticelor a mai cedat orecum din acerba sa pornire, căci găsim într'însul şi cuvinte de recunoaştere a utilităţei unor asemenea specii. De altminteri, salcâmul, castanul şi-o mulţime de arbori fructiferi nu sunt decât specii exotice naturalizate, cari în diferite ţări au adus servicii necalculabile.

Mai înainte de a trece mai departe este util, cred, a da câte-va detalii asupra acestor specii exotice şi anume în ordinea enumerărei lor.

Abies grandis, Lindl. Creşte în Columbia britanică, în Oregon şi în Nordul Californiei cu începere dela marginea oceanului Pacific şi până la o altitudine de 2000 m. Are aproape aceleaşi exigenţe ca bradul comun. Temperamentul său este delicat, iar creşterea sa activă, suferă însă de vânturi şi de o prea mare insolaţiune.

Foile şi scoarţa sa au un miros pătrunzător caracteristic foarte plăcut. Lemnul său este mai puţin dens ca al celorlalte reşinoase dela noi, dar aceasta nu este un cuvânt de a nu se face încercări pentru a se introduce această specie în masivele de pe terenurile reavâne şi adânci, cari se găsesc mai cu seamă în văile şi pe părţile inferioare din regiunea muntoasă a ţării noastre, unde probabil ar da bune rezultate.

---

*) L. **Boppe**: *Traité de silviculture*. Nancy, 1889, pag. 84.

Abies nobilis, Lindl. După experienţele făcute în Belgia şi în special în Ardenii de sus, în Germania de Nord şi în centrul Franţei această esenţă forestieră este foarte rustică, rezistând cu succes în contra gerurilor târzii de primăvară. In munţii *Cascadelor*, în Nordul Statelor Oregonului şi ale *Washingtonului* formează la o altitudine de 900 – 1200 m. mari complexe forestiere, în stare pură sau de amestec cu alte specii reşinoase, atingând o grosime, la 1m. 3 dela sol, dela 1m. 8 până la 2m. 4 in diametru şi o înălţime totală maximă de 75 m.

Duramenul său are o culoare brună deschisă vărgată cu roşu, o textură deasă şi rezistentă, ceea ce face ca lemnul său să fie căutat pentru lucrările de tâmplărie. Situaţiunile în cari cresce molidul, îi convine, ar trebui deci a se face şi la noi în cercări pentru a se cultiva acest arbore în pădure, iar nu numai în parcuri şi grădini de agrement. Este nevoie însă în cazul acesta a se comanda sămânţa direct la locul de origină, căci cea recoltată în ţările din Europa, de la arborii naturalizaţi, dă naştere la puieţi, a căror creştere lasă de dorit.

Abies concolor, Lindley şi Gordon. Se găseşte în pădurile din regiunea continentală a *Munţilor Stâncoşi*, unde dobândeşte o grosime până la 0m. 9 în diametru şi o înălţime de 40 m precum şi în *Sierra Nevada*, unde grosimea sa în diametru ajunge până la 1m. 80, iar inălţimea sa totală 75 m. formând masive curate sau amestecate. Această specie, care primăvara intră târziu în vegetaţiune, nu sufere de geruri. Cu ocaziunea plantaţiunilor făcute până la limita vegetaţiunei forestiere din munţii cei mai înalţi din Europa, s'a dovedit că poate foarte bine face parte din compoziţiunea arboretelor din atari situaţiuni.

Nu arată nici o preferinţă pentru o anumită compoziţiune mineralogică a solului şi reuseşte atât în terenurile sărace cât şi în cele uscate.

Lemnul sau are o coloare brună albicioasă, este mai moale şi mai puţin rezistent ca al celorlalte specii, cari fac parte din genul bradului (Abies). Puieţii aparţinând acestei specii se pot procura cu uşurinţă din pepinierile înfiinţate în scop comercial în Germania mai ales.

Abies cephalonica, Link. Creşte în pădurile de pe muntele *Enos* din Cephalonia : cea mai mare dintre insulele Ionice, a cărei capitală este *Argostoli* şi anume la 1200 până la 1500 m.

Abies nobilis, Lindl. După experienţele făcute în Belgia şi în special în Ardenii de sus, în Germania de Nord şi în centrul Franţei această esenţă forestieră este foarte rustică, rezistând cu succes în contra gerurilor târzii de primăvară. In munţii *Cascadelor*, în Nordul Statelor Oregonului şi ale *Washingtonului* formează la o altitudine de 900 – 1200 m. mari complexe forestiere, în stare pură sau de amestec cu alte specii reşinoase, atingând o grosime, la 1m. 3 dela sol, dela 1m. 8 până la 2m. 4 in diametru şi o înălţime totală maximă de 75 m.

Duramenul său are o culoare brună deschisă vărgată cu roşu, o textură deasă şi rezistentă, ceea ce face ca lemnul său să fie căutat pentru lucrările de tâmplărie. Situaţiunile în cari cresce molidul, îi convine, ar trebui deci a se face şi la noi încercări pentru a se cultiva acest arbore în pădure, iar nu numai în parcuri şi grădini de agrement. Este nevoie însă în cazul acesta a se comanda sămânţa direct la locul de origină, căci cea recoltată în ţările din Europa, de la arborii naturalizaţi, dă naştere la puieţi, a căror creştere lasă de dorit.

Abies concolor, Lindley şi Gordon. Se găseşte în pădurile din regiunea continentală a *Munţilor Stâncoşi*, unde dobândeşte o grosime până la 0m. 9 în diametru şi o înălţime de 40 m precum şi în *Sierra Nevada*, unde grosimea sa în diametru ajunge până la 1m. 80, iar înălţimea sa totală 75 m. formând masive curate sau amestecate. Această specie, care primăvara intră târziu în vegetaţiune, nu sufere de geruri. Cu ocaziunea plantaţiunilor făcute până la limita vegetaţiunei forestiere din munţii cei mai înalţi din Europa, s'a dovedit că poate foarte bine face parte din compoziţiunea arboretelor din atari situaţiuni.

Nu arată nici o preferinţă pentru o anumită compoziţiune mineralogică a solului şi reuseşte atât în terenurile sărace cât şi în cele uscate.

Lemnul sau are o coloare brună albicioasă, este mai moale şi mai puţin rezistent ca al celorlalte specii, cari fac parte din genul bradului (Abies). Puieţii aparţinând acestei specii se pot procura cu uşurinţă din pepinierile înfiinţate în scop comercial în Germania mai ales.

Abies cephalonica, Link. Creşte în pădurile de pe muntele *Enos* din Cephalonia : cea mai mare dintre insulele Ionice, a cărei capitală este *Argostoli* şi anume la 1200 până la 1500 m.

Abies Pinsapo, Boiss. sau bradul din Spania, are frunzele scurte înţepătoare dispuse înprejurul ramurilor. Staţiunea sa naturală este în pădurile din şirul de munţi aflători în Sudul Spaniei. Lujerii săi adese ori sunt distruşi de gerurile excesive ale iernei.

Pseudotsuga Douglasii, Carr. Acest arbore are în America o întinsă arie de distribuţiune, căci cu începere din Nordul Mexicului şi până în Columbia engleză una din cele 7 provincii cari fac parte din confederaţia coloniei engleze, ce constitue *Dominionul* Canadei, alcătuieşte vaste masive pure sau în amestec cu specii, cari nu se depărtează prea mult de litoralul oceanului Pacific şi de insula Vancouver ca: *Picea sitchensis, Chamaecyparis nutkatensis. C. lawsoniana. Sequoia sempervirens*; cu cele cari se găsesc atât în această regiune cât şi în masivul munţilor Stâncoşi, ca: *Tsuga mertensiana. Tsuga gigantea* şi *Abies grandis*; precum şi cu speciile cari sunt localizate numai în ţinuturile cu un climat purcontinental ca: *Picea engelmani, Pinus ponderosa şi Larix occidentalis.*

Daşi descoperită de naturalistul *Menzies*, care însoţi pe exploratorul *Vancouver* în călătoria sa din jurul pământului în 1790 şi până la 1795, această specie, care dă naştere la numeroase varietăţi staţionale, datorite diversităţei condiţiunilor de vegetaţiune din vasta sa *Zonă d'habitaţiune* atât în latitudine (30) cât şi în altitudine şi anume dela nivelul Oceanului până la 3,300 m. înălţime, poartă numele lui *David Douglas*, fiind cel d'ântâi care în 1827 cu ocaziunea voiajului său în Columbia, trimes fiind de societatea regală de horticultură din Londra, a adus seminţele acestei specii, care în locul său de origină atinge o înălţime de peste 100 m. un diametru de 4m,5 şi un volum de 226—240 m^3 1)), astfel că peste 3 ani mai târziu (1830) se plantă în 33 localităţi diferite din regatul Marea Britanie, puieţi de Abies Douglasii.

De atunci încoace s'au făcut diferite încercări de a naturaliza această remarcabilă specie în mai multe ţări de pe continentul european. Cel care a făcut cea mai activă propagandă în favoarea sa, a fost învăţatul dendrolog *Iohn Booth*, foarte apre-

---

1) E. H. Froth'ngham: *Die Douglasfichte, ihre, Küstenform und Gebirgs form. 1909.*

ciat de prinţul Bismarck care, pe lângă calităţile sale de eminent bărbat de Stat, avea şi rara însuşire de a iubi pădurea şi a avea cultul arborilor, — în publicaţinnea sa din 1877: *Die Douglas Fichte*, atrase atenţiunea proprietarilor de păduri din Germania, asupra avantajelor culturei acestui arbore minunat, în localităţile acelea mai cu seamă unde atmosfera este umedă, cum de exemplu în vecinătatea mărilor precum şi în regiunea munţilor mijlocii.

Această scriere avu un efect imediat, căci experienţele cu această specie exotică se multiplică nu numai în Germania, unde lua o mare extensiune, dar şi în Franţa, Belgia, Austria Italia, Transilvania, ba şi unele locuri din vechiul Regat.

Rezultatul încercărilor de naturalizare a diferitelor specii exotice făcute în Germania a fost pus în evidenţă în 1901 şi 1909 prin monografiele datorite d-lui Schwappach [1]) şi regretatului H. Mayr [2]) Din aceste scrieri rezultă că în Prusia s'au plantat numai cu brad Douglas o suprafaţă de 146 hectare în diferite localităţi şi anume în terenurile ce convin acestei specii, cum sunt cele nisipo-argiloase, adânci şi fertile, în care îşi poate desvolta o înrădăcinare pivotantă. Nisipurile sărace, argilele compacte, solurile prea umede, precum şi acolo unde gerurile de primăvară sunt frecuente şi unde suflă vânturi violente şi uscate îi sunt cu totul împotrivitoare.

Temperamentul său se apropie întru câtva de al molidului, ne suferind prea mult timp starea de acoperiş. Din cauza creşterei sale repezi în tinereţe atât în înălţime, dar mai cu seamă în diametru, comparativ cu celel'alte specii şi a faptului că suportă un acoperiş lateral, bradul Douglas convine pentru împădurirea ochiurilor goale nu prea mari din interiorul masivelor.

Se disting 3 varietăţi principale: 1) Duoglas-ul de litoral, zis şi Douglasul verde, sau de Oregon (Oregon fir, Red fir, Yellow fir) care suportă gerurile ori cât de mari ar fi, cu condiţiune ca să existe oarecare umiditate în atmosferă, a 2 a). *Dou-*

---

1) Schwapach: *Ergebnisen der in den preussichen Staatsforsten ausgeführten Anbauversuche mit fremdländeschen Holzarten.* Zeitschrift für Forst-und Iagdwesen, 1901.

2) H. Mayr: Fremdländische Wald-und Parkbäume für Europa. Berlin, 1906.

glasul var. *glauca* Beissner zis şi *Douglasul albastru (Red fir, Red Pine)* de Colorado, sau *bradul Douglas din munţii Stâncoşi*, care populează pădurile din regiunile cu un climat pronunţat continental, caracterizat prin variaţiuni brusce de umiditate şi de temperatură. Creşterea acestei specii este mult mai mică ca a celei d'întâi, dar în schimb rezistă îngheţurilor precoce de iarnă, precum şi verilor foarte calde şi foarte uscate; a 3-a Pseudotsuga Douglasii var. Caesia, care creşte nu departe de munţii Stâncoşi, unde clima este foarte aspră, se distinge de cele l'alte 2 varietăţi prin faptul că este foarte rustică şi are o creştere viguroasă, asemănându-se oarecum cu a Douglasului verde sau de Oregon.

Din cauza acestor însuşiri preţioase s'a dat, în timpul din urmă, în Germania o mare însemnătate culturi acestei varietăţi.

Lemnul Douglasul-ui are o coloare roşcată ca a melezului, când provine dela arbori crescuţi în masiv rar şi dimpotrivă bate în galben, când masivul a fost des. Se aseamănă cu melezul şi în ce priveşte calitatea, este mai puţin dens însă şi mai puţin reşinos. Alburnul său, în tinereţe chiar, este puţin desvoltat, ceeace constituie un mare avantaj din acest punct de vedere. Scoarţa sa conţine o proporţie însemnată de tanin. Lemnul în chestiune este propriu pentru diferite soiuri de construcţiuni, pentru catarguri de corăbii, pentru tâmplărie etc.

Acest arbore, care a fost complect naturalizat în Europa, este considerat ca o adevărată achiziţiune, ceeace nu se poate spune acelaş lucru de multe exotice, cari n'au răspuns aşteptărilor, deşi s'a cheltuit mulţi bani cu încercările făcute.

Judecând după starea în care se găsesc câte-va exemplare plantate la noi în parcuri în scop ornamental, cum de ex. în parcul oraşului *Temişoara*, cel dela *Băile Herculane*, şi numai pe ici pe colea în scop de împădurirea terenurilor forestiere, cum de exemplu în pădurea Fântânele (Bacău) şi pe domeniul Comăneşti, proprietatea moştenitorilor defunctului N. Ghica Comăneşti, putem afirma, fără teamă de a fi contrazis, că această specie exotică, dacă se va cultivă în condiţiunile de vegetaţiune corespunzătoare exigenţilor sale fireşti, cum sunt expoziţiunele nordice şi estice din regiunea fagului şi a bradului, unde de regulă atmosfera este mai umedă, rezultatul va fi tot aşa de favorabil ca cel constatat în Germania (Schwappach), în Austria (Cieslar) şi în Belgia (N. I. Crahay şi C. Bommer).

In acest scop instalarea de arboretum-uri, cel puţin câte unul în fiecare din cele 4 provincii ce constituie România întregită, este tot ce poate fi mai necesar şi aceasta cu atât mai mult cu cât dispunem deja de unul nu departe de Timişoara (la Sabed), despre care d-l Szakmary, actual inspector silvic în această localitate, a scris o importantă monografie.

Această staţie de cercetări forestiere, înfiinţată în timpul regimului ungar, se găseşte astăzi în complectă părăsire. Este regretabil că dăm dovadă de atâta lipsă de interes, când este vorba de a se da silviculturei naţionale o bază ştiinţifică, când alte ţări fac, în acest scop mari sacrificii băneşti!

Tsuga canadensis, Carr. sau Tsuga de Canada are o creştere în general înceată. Inălţimea medie a arborilor variează între 18—20 m. şi numai arare ori ajunge până la 30 m. Această specie intră în amestec în masivele de foioase şi răşinoase aflătoare pe lângă cursul râurilor de pe şesuri şi în regiunea de coline din Canada, precum şi în munţii Alleghany din America de Nord, cari se întind pe o distanţă de circa 2000 km. d'alungul ţărmurilor Oceanului Atlantic.

Este foarte rustică, dar sufere de doborâturile de zăpadă. In Europa a fost introdusă la începutul secolului al XVIII-lea şi anume în parcuri, din cauza portului său foarte decorativ.

N'are importanţă din punctul de vedere forestier, mai întâi pentru că lemnul său de coloare brună deschisă cu vine roşii sau aproape albă este de o calitate mai inferioară ca a bradului nostru, iar pe de altă parte pentrucă dimensiunile sale fiind relativ reduse şi producţiunea sa lemnoasă la unitatea de suprafaţă va fi minimă.

Tsuga Mertensiana. Carr, numit şi *Tsuga de California*, acest arbore se găseşte în pădurile din Nord-Vestul Americei, din apropierea ţărmului Oceanului Pacific, cu începere din Sudul Alascei până în Nordul Californiei, unde el atinge o înălţime de 60 m. şi o grosime de 1 m. 80 până la 3 m. în diametru. Este mai rustic ca Tsuga canadensis şi resistă mai bine în contra zăpezilor, de oare ce ramurele sale sunt subțiri și mai flexibile, iar lemnul său de mai bună calitate ca cel al *Tsuga canadensis.*

Necesită un teren reavăn, destul de bogat și o atmosferă umedă, după constatările făcute în Belgia unde a fost introdusă pentru prima oară în 1831, precum și în arboretum-ul de la Barres.

Picea orentalis, Carr. sau molidul de Orient, crește la altitudine de 600 până la 2000 m. în pădurile din munții Caucasului și ai Taurus-ului din Asia Minoră, aceștia din urmă aflători între Cilicia și Capodocia, în amestec cu *Albies nordmanniana.* Lemnul său este mai durabil ca cel al molidului nostru, pentrucă conține mai multă rețină, dar această specie nu atinge o înălțime mai mare de 30 m. Cultura sa este recomandabilă pentru solurile calcaroase superficiale și în expozițiunele calde, unde atmosfera este destul de uscată. Din acest punct de vedere, precum și din faptul că nu sufere de insolațiune, ar fi bine să se încerce introducerea și naturalizarea sa în pădure, iar nu numai în parcuri unde, din cauza formei sale piramidale foarte elegante, este de alt minteri cel mai prețuit între rețeinoase.

Picea pungens, Engelm. sau molidul cu frunzele țepoase, ale căror colorit variază de la verde curat până la albăstrui, atinge în pădurile din munții Stâncoși, unde crește până la o altitudine de 2000 și chiar 3000 metrii, dobândind, în situațiunile favorabile, o înălțime totală maximă de 50 m.

In Europa el a fost introdus în 1863 de o dată cu *Picea Engelmanni*, de care se deosebește prin faptul că la această specie lugerii sunt pubescenți, iar frunzele sunt mai puțin ascuțite la vârf și deci mai puțin înțepătoare și sunt astfel inserate pe rămurele, în cât nu formează un unghiu drept ca la Picea *Pungens*, ci unul ascuțit.

Varietatea Picea Pungens glauca, din cauza culoarei albăstruie a foilor sale este foarte decorativă și prin urmare i se dă mai multă preferință de horticultorii pepinieriști.

Picea sitchensis. Carr. Stațiunea sa naturală este Alasca, Oregon, Washington, Colorado, insula Sitka, Vancouvers și Columba britanică: țări cari aparțin Americei boreale. Această specie descoperită de naturalistul *Menzies* în 1792 și introdusă pentru prima oară în Englitera de David Douglas în anul 1831, prezintă ca și *Pseudotsuga Douglassi* 2 forme sau varietăți:

una care necesită multă umiditate în atmosferă, Picea sitchensis propriu zisă şi alta care populează pădurile de la limita extremă a ariei sale de dispersiune, adică la o distanţă mai mare de litoralul Oceanului Pacific unde atmosfera este mai uscată, purtând numele de *Picea Menziesii* hort.

Molidul de Sitca are o creştere viguroasă, atingând în patria sa de origină o înălţime de 60 m. şi un diametru de 4, m. 5, la 1 m, 3 de la sol. Intre diferitele specii de Picea, acest molid este cel mai longeviv (764 ani). Lemnul său de un brun deschis cu vine roşii, cu un alburn destul de gros şi aproape alb, este rezistent, durabil, de bună calitate, propriu pentru construcţiuni, atunci mai cu seamă când provine de la arbori crescuţi în masiv strâns. Aria sa de distribuţiune se urcă până la o altitudine de 900 m.

Pretutindeni unde s'a făcut în Europa încercări pentru naturalizarea sa, adică în Germania, Franţa, Belgia şi Austria, s'a constatat că această specie merită să figureze în numărul a celor cari pot intra în compoziţiunea masivelor din vechiul continent, în acele soluri mai cu seamă cari sunt prea umede pentru molidul comun.

Larix leptolepis. A. Murray syn. Larix japonica. Carr După cum numele său indică, locul său de origină este Japonia, în munţii căreia creşte la o altitudine de 1.200 până la 1.800 m. Profesorul Cieslar de la şcoala superioară de silvicultură din Viena recomandă introducerea acestei specii în pădurile cu un teren reavăn şi fertil din regiunea colinelor şi a munţilor mijlocii.

Are multe însuşiri comune cu laricele european (Larix europea Dc.) îl întrece însă în înălţime şi rezistă mai bine ca acesta în contra lui Dasyscyphà Willkommii şi atacului insectei cunoscută sub numirea de *Coleophora laricella* Hubn, care face mari pagube în pădurile de larice din Europa.

Larix europoea, DC. Numărul arborilor supuşi observaţiunei în arboretumul din pădurea d'Amance este de 10, ca şi cei aparţinând speciei *Larix leptolepis*, despre care am vorbit mai sus. Laricele de Europa zis şi melez populează pădurile din regiunea munţilor înalţi, preferând expoziţiunile calde (vestice şi sudice) unde lumina este mai intensă, dar umiditatea relativă a atmosferei mai depărtată de punctul său de saturaţiune. Din cauza rezistenţei sale în contra intemperiilor şi a calităţei excelente a lemnului său, care îi asigură o mare trăinicie, el este numit şi cu drept cuvânt *„stejarul muntelui“*.

D-l profesor Cieslar, în remarcabilul său studiu asupra laricelui 1) distinge o formă de larice care creşte în pădurile de pe munţii Sudeţi din Silezia, unde formează masive mai strânse ca cele din Alpi şi din munţi Carpaţi şi cu arbori cari au trunchiuri mai cilindrice, lemnul mai dens, crăcile mai groase dispuse mai mult sau mai puţin horizontal. Primăvara intră mai târziu în vegetaţie, iar toamna îi cade frunzele mai de vreme.

Pinus strobus. L. Pinul lordului Weymuth, de origină din Canada şi Nord-Estul Statelor Unite ale Americei, unde atinge o înălţime de 50 m. şi un diametru până la 2 m, socotit la 1m,3 dela pământ, a fost introdus în Europa la începutul secolului al 18-lea formând în unele ţări (pădurea Fontainebleau din Franţa) masive destul de întinse.

In terenurile reavăne, umede şi adânci, ce cu deosebire convin acestei specii, produce o însemnată cantitate de material lemnos. Asupra calităţii lui părerile sunt şi astăzi însă împărţite. Adevărul este că proporţia *alburnului* este mare în tinereţe, de aceia se recomandă de a nu se exploata pădurile de *Pinus strobus* decât la o etate înaintată, când *duramenul* ajunge să constituie cea mai mare parte a lemnului, care deşi este mai uşor ca al pinului silvestru, dar conţine mai multă reşină şi se lucrează afară de aceasta mai cu înlesnire. In pădurea de pe muntele *Fruntea lui Văsii* de pe Valea Prahovei, aproape de Sinaia, lângă şoseaua naţională Ploieşti-Predeal, există un arboret de mică întindere de *Pinus strobus.* In statistica pădurilor Statului din 1907 am avut ocaziunea de a-l menţiona 2) Ceea ce putem adăoga astăzi, este că judecând după aspectul sub care se prezintă majoritatea arborilor, ce constituie arboretul în chestiune, se poate socoti această specie din punctul de vedere forestier, ca deplin naturalizată şi că ea posedă aceleaşi avantaje şi aceleaşi defecte, cari s'au con-

---

1) **Dr. A. Cieslar:** Waldbauliche Studien über die Lärche. Centralblatt für das gesamte Forstwesen, 1904, pag. 6 şi 7.

2) *Petre Antonescu.* Statistica generală a pădurilor Statului. Anul pag. X.

statat şi aiurea. Elagajul natural, adică curăţirea crăcilor de pe trunchiurile arborilor fără intervenţia omului, ci numai prin singurile acţiuni fireşti, făcându-se cu anevoinţă, din cauza reşinii ce ele conţin, se recomandă ca plantaţiunile să se facă mai dese.

Pinul lordului Weymuth suportă oarecum în tinereţe starea de acoperiş, cel lateral mai cu seamă, în tot cazul mai mult ca ceilalţi congeneri ai săi, din care cauză el poate fi întrebuinţat cu succes pentru complectarea micilor ochiuri goale din regenerările naturale ale masivelor din regiunea fagului şi a bradului.

Pinus Peuce sau *Pinus Peuke,* Grisebach. Se găseşte în pădurile din regiunea muntoasă a Bulgariei şi a Jugoslaviei, inclusiv Macedonia, unde formează la altitudinea de 500—2000 m. mari complexe forestiere în stare pură dar mai cu seamă amestecate, în terenurile granitice în deosebi. Această specie a dat dovadă în staţiunea sa firească de rusticitate şi rezistenţă în contra gerurilor excepţionale şi a intemperiilor atmosferice. Trunchiurile sale n'au o înălţime mai mare de 25—30 m.

Ar fi de dorit, ca să se facă şi la noi încercări spre a se constata dacă arsenalul silviculturei româneşti se poate înbogăţi cu o nouă specie, a cărei provenienţă sunt pădurile din munţii Balcani, nu departe de Carpaţi, spre a putea fi folosită pentru anumite soluri şi condiţiuni de vegetaţiune.

Pinus excelsa, Wall. In munţii Afganistanului, în cei din Nord-Vestul Indiei şi în Himalaia, unde în amestec cu reşinoase sau cu foioase formează masive întinse, această esenţă forestieră creşte la o altitudine dela 1500—3000 m. Inălţimea totală la care poate să ajungă trunchiurile arborilor este de 45 m., iar diametrul lor maxim de 1 m. 2 la înălţimea pieptului.

Incercările de naturalizarea cu această specie, care necesită un climat umed bine pronunţat, făcute în pădurile din Germania şi Austria, n'au dat rezultate satisfăcătoare.

Pinus laricio Poiret, var *Corsica,* sau pinul de Corsica, deşi este localizat numai în regiunea mediterană, totuşi prezenţa sa în Arboretum-ul din pădurea d'Amance, se explică prin faptul că introdus în Belgia şi anume în Ardeni, unde clima este destul de aspră, spre mirarea tuturor, a rezistat gerurilor excepţionale, cari au avut loc în 1862, 1879, 1886 şi 1990. Cu privire la natura mineralogică şi fertilitatea solului este foarte puţin pretenţios. Din cauza acestei frugalităţi este întrebuinţat la fixarea terenurilor nisipoase sărace din dunele maritime conţinând oare care proporţie de calcar datorit dezagregării scoicilor.

Acest pin, după constatările făcute în Corsica, s'a dovedit că poate să trăiască şi 1000 de ani şi să atingă o înălţime de 45 m şi un diametru de 3 m. Din cauza cantităţii de alburn ce posedă şi întârzierii acestuia de a se transforma în duramen, nu este bine a exploata pădurile alcătuite de această varietate de *pinus laricio*, localizată în Corsica, de ordinar la o altitudine de 1000—2000 m., decât la o etate înaintată şi anume la cel puţin 250—300 ani.

După indicaţiunile d-lui profesor Schwappach, în ce priveşte experienţele făcute în Germania, ale d-lor C. Bommer şi A. Visart pentru cele din Belgia, rezultatele obţinute până acum nu sunt tocmai mulţumitoare.

Pinus laricio var. *austriaca*. Endlicher. Pinul negru austriac cultivat în arboretum-ul din pădurea d'Amance, unde în timp de 24 ani n'a atins decât o grosime medie, măsurată la 1m, 3 dela pământ, de 50 cm în circonferinţă şi o înălţime de 6m, 5 ne dovedeşte în mod neîndoios că staţiunile, cu un sol argilos şi umed, nu sunt acelea cari convin acestei specii calcicole prin excelenţă. Ea are nevoie de lumină, dar mai cu seamă de foarte multă căldură.

Patria sa este Alpii de Est şi de Sud Est, Austria şi Transilvania (Băile Herculane), crescând în terenurile cele mai uscate şi cele mai superficiale, unde pădurile ce formează, intră în categoria celor de protecţie. Prezenţa lor pe piscurile munţilor calcaroşi sau de formaţiune dolomitică, unde arborii iau forma de parasol (umbrelă de soare) poate fi considerată ca o adevărată binefacere cerească.

In Austria de jos el creşte la o altitudine de 300—800 m. Lemnul sau de culoare brună roşcată este rezistent şi durabil. Trunchiurele pinului negru austriac fiind în general scurte (20—30 m) şi noduroase nu produc decât o neînsemnată proporţie de lemn de lucru. Conţine mai multă reşină ca al pinului silvestru, din care cauză pădurile respective sunt exploatate în vederea estracţiunei răşinii. Frunzişul său în general abondent, foile sale aciculare lungi, contribuie la ameliorarea terenurilor prea sărace în urma descompunerei păturei moarte ce formează.

Pinus muricata, Don. Pinul d'Obispa sau pinul Episcopului, după cum este cunoscut în Anglia şi Germania, este de origină din California, unde arborii pot atinge o înălţime de 20-30 metrii, dar după rezultatele obţinute în Franţa (Arboretum des Barres) şi în Belgia (Arboretul din Groenendael, pe care l'am vizitat în 1910, cu ocaziunea congresului internaţional al staţiunilor de cercetări forestiere), nu are nici o perspectivă de viitor din punctul de vedere forestier. Intr'adevăr în Arboretum-ul din pădurea d'Amance la vârsta de 24 ani d'abia că a atins o înălţime de 4 m.: cea mai mică înregistrată printre cele l'alte specii cari fac obiectul experienţelor locale.

Pinus pinaster. Soland syn. Pinus maritima. Lamarck, Prezenţa pinului maritim în Arboretum-ul despre care tratăm, este puţin explicabilă, dat fiind ca această specie mediteraniană, care creşte în mod spontaneu în Sud Estul Franţei, în Sudul Spaniei până la o altitudine de 1300 m. formând masive pure, în Corsica (1000 m. alt), în Portugalia, Algeria şi în Grecia, fără să se depărteze prea mult de ţărmul mărei, nu rezistă în contra gerurilor excesive, în caz când este transportată în alte regiuni cu un climat continental.

Se ştie, în adevăr, că în urma iernilor riguroase, cari au avut loc în 1789—1880 şi 1890—1891, mai toţi pinii maritimi, mai cu seamă cei din plantaţiunile făcute în *Sologne* (Franţa), regiune formată din departamentele (judeţele) Loiret, Cher şi Loir şi Cher, precum şi în terenurile nisipoase din *Campine* (Belgia) au fost cu desăvârşire distruşi. Dacă se continuă şi astăzi cu împăduririle cu pin maritim, de ordinar asociat cu pinul silvestru şi cu diferite specii foioase, cauza este că nu se găseşte o altă specie eminamente selicicolă, care să aibă o creştere aşa de activă în solurile chiar cele mai sărace, pe care le fertilizează prin bogata sa pătură moartă datorită frunzelor sale lungi de 15—20 cm. Aşa fiind, pinul maritim serveşte pe alocurea mai mult ca o specie tranzitorie, preparând terenul pentru alta mai puţin frugală ca dânsa.

Landele din Gasconia şi în special aşa zisele dune litorale sunt împădurite numai cu această specie, care a transformat un vast ţinut, altă-dată cu totul insalubru, într'unul sănătos şi producător de însemnate venituri, graţie industriei extracţiunei răşinei şi întrebuinţărei lemnului său pentru galerii de mine, care se exportă astăzi în Anglia într'o mare cantitate.

După anexarea Dobrogei, graţie iniţiativei primului şi harnicului prefect al judeţului Constanţa, R. Opran, s'a început reîmpăduririle în această regiune cu totul lipsită de masive forestiere, întrebuinţându-se mai mult salcâmul. Intre alte specii răşinoase ce s'a încercat a se introduce, a fost şi pinul maritim, comandându-se în Franţa sământa necesară.

Intr'un articol publicat în Revista Pădurilor redactată de regretatul P. S. Antonescu Remuş mă exprimam, sunt 44 ani de atunci, în modul următor:

„Rezultatul a fost contrar aşteptărilor. Poate să fie şi ve„chimea seminţei cauza de nu ne-a dat nici un fir de sământă „din toată cantitatea ce s'a semănat, dar nu e mai puţin adevă„rat, că clima prin asprimea sa e cu totul potrivnică acestei e„senţe meridionale: dovadă sunt pineturile Franţei, cari, după cum „ştie ori cine urmăreşte progresul silviculturei franceze, „au fost distruse de gerurile excepţionale întâmplate în anii trecuţi [1])"

Pinus silvestris, L. Având în vedere forma trunchiului şi a coronamentului său, datorit staţiunei în care creşte, se disting după Vilmorin, Willkomm, Hempel şi Wilhelm 3 varietăţi şi anume: 1° Pinul de Riga cu trunchiuri drepte şi crăci îndreptate în sus, 2° pinul din regiunea Alpilor înnalţi zis şi pinul de Brianson, *Pinus silvestris engadinens*, Heer, cu crăcile aproape orizontale şi 3° Pinul de Scoţia cunoscut şi sub numirea de pinul de Hagenau, socotit ca un tip intermediar între cele 2 precedente, pentru că trunchiul său este mai puţin regulat, iar foile sunt mai lungi ca ale pinului de Riga.

Atari insuşiri se transmit prin ereditate, cel puţin în staţiunile climaterice în cari cresce. Ar fi trebuit deci să se fi specificat care anume din aceste forme de pin silvestru au fost destinate să formeze obiectul experienţelor din pădurea d'Amance.

In lista ce ni s'a inmânat, când am fost la această pădure, pe lângă numirea botanică a speciilor din acest arboretum, se arată şi numărul arborilor supuşi observaţiunei, precum şi modul clasificărei lor, dar nu se indică şi despre ce anume

---

1) Petre Antonescu: *Pădurea Letea şi Cara-Orman.* Revista Pădurilor. Anul 1881. Pag. 215—223.

varietate de pin silvestru este vorba, cum s'a arătat, când s'a tratat despre pinus *laricio* de exemplu.

Această lacună ar fi fost bine, ca să fie evitată. Şi aceasta cu atât mai mult cu cât în urma experienţilor făcute în staţiunile de încercări forestiere, de către Arnold Engler, fostul profesor de silvicultură dela politechnica din Zurich, de curând decedat, precum şi de profesorii Cieslar, Pax, Flahault etc., s'a constatat că originea seminţelor are o înrâurire directă asupra constituţiei viitoarelor arborete, chestiune care s'a discutat şi la congresul internaţional de agricultură şi silvicultură din Viena, care a avut loc în anul 1907 şi la care am luat şi eu parte, publicând asupra şa o amănunţită dare de seamă [1]).

Cu ocaziunea trecerei din Elveţia spre Strasburg-Nancy am observat plantaţiuni făcute cu pin silvestru în multe părţi din regiunea şesurilor şi a colinelor din Franţa şi anume în terenurile sărace, dar adânci constituind masive amestecate cu foioasele în excelentă stare de vegetaţiune, ceea ce nu este cazul la noi unde această specie suferă mult din cauza doborâturilor de zăpadă datorită în prima linie unei prea mare fertilităţi a terenului pentru această specie frugală prin firea ei, iar pe de altă pentrucă provenienţii sămânţei întrebuinţată în pepenierile noastre pentru procuararea puieţilor necesari, nu i s'a dat întrecut importanţa cuvenită.

Este şi firesc, ca să existe mai multe varietăţi de pin silvestru, de oarece aproape nici o esenţă forestieră nu dispune ca el de o arie de distribuţiune aşa de mare (123^0 de longit. şi 30^0 de latid.), întinzându-se dela partea de Vest a Spaniei până la fluviul Amurul zis şi Sakhalin-ula din Nord Estul Asiei, precum şi din Laponia şi Nordul Rusiei până în Italia, Asia Mică şi Persia, formând păduri în stare curată sau de amestec, începând de la altidinea de 300 m. în Norvegia, 1950 în Engadinul din cantonul Grison scăldat de râul Inn (Elveţia) şi până la 2100 m. în Sierra Nevada.

Inălţimea trunchiurilor de pin silvestru este în general de 20 până la 30 m. iar diametru său de 1 m. In mod excepţional el poate ajunge 48 m. înălţime şi 1m, 5 în diametru. *Sequoia gigantea Decaisne,* syn. *Wellingltonia gigantea.* Lindley. Această specie a fost introdusă în Europa în anul 1850 din Sierra Nevada (California) şi după cum numele său indică, este arborele care în patria sa de origina atinge diamensiunile cele mai mari, la cari în epoca noastră geologică poate ajunge un vegetal (143 m, înălţime). Este motivat dar numele ce i se dă de americani şi de germani de arborele Mamut (Mammoth Tree, Mammut-Baum) Ca să poată ajunge atari dimensiuni le trebuie însă acestor giganţi 3000—4000 de ani, după cum aceasta s'a constatat numărându-se inelele lor lemnoase. Altitudinea la care creşte ajunge până la 1500 şi chiar 2500 m.

---

[1]) *Petre Antonescu* : Silvicultura la congresul internaţional de agricultură din Viena. Revista Pădurilor. Anul 1908, pag. 66, 107, 143, 181, 201, 230, 309 şi 376.

Pentru desvoltarea coronamentului lor acesti arbori au nevoie de multă lumină şi de mult spaţiu, astfel că în staţiunea lor naturală nu se găsesc decât sub formă de grupe de câte 300—500 arbori cel mult, în amestec cu Abies concolor, Pseudotsuga Douglasii, Libocedrus decurrens etc. Lemnul său are o coloare roşie pronunţată, iar alburnul său este albicios şi subţire. Este uşor şi puţin rezistent. Scoarţa atinge peste 1 m. grosime.

Cei mai bătrâni arbori din Franţa sunt cei plan-taţi în 1862 (6) şi anume în parcul contelui de Lesseux à Lusse (Vosgi) de către François Gerbeaux horticultor în Nancy. Unul dintr'înşii are o înălţime de peste 25 m. şi o grosime de 5 m. în circonferinţă la bază. Are nevoie de un climat fresc şi chiar umed ca cel ce se găseşte în expoziţiunile nordice şi estice din regiunea munţilor mijlocii. La staţiunea de experienţe din Grafrath, (Germania) un Sequoia *gigantea* a rezistat la o temperatură de minus 25° C. In parcul oraşului din Timişoara am constatat prezenţa acestei specie, precum şi un prea frumos exemplar lângă Cazinoul de la Băile Erculane.

In arboretum-ul din Barres se găsesc mai mulţi arbori, cari fructifică abondent şi în fiecare an, după cum mi-a afirmat d-l Pardé, dar fără a produce însămânţişuri naturale.

Libocedrus decurrens. Torr. sau cedrul alb de California. Se găseşte în Nord-Vestul Statelor Unite, în munţii Californiei şi Oregonului, unde atinge o înălţime de peste 50 m. şi o grosime în diametru de 2 m. Nu creşte decât sau izolat, sau sub formă de buchete. Lemnul său este uşor, dar are o textură deasă ; duramenul său are o coloare brun roşcată, iar alburnul este albicios. In general se poate zice că calitatea sa este bună. In Arboretum-ul din Tervueren (Belgia) se găsesc câte-va exemplare cu o creştere guroasă, ceeace denotă că terenurile argilo-nisipoase şi fertile îi convin. In Europa a fost introdus în 1854. Este preferat de horticultori pentru eleganţa portului şi rusticitatea sa, Din încercările făcute până acum în ţările din Apusul Europei, nu rezultă că ar prezenta multă utilitate din punct de vedere forestier. In această privinţă nu se poate încă spune un cuvânt decisiv şi aceasta este şi motivul prezenţei sale în arboretum-ul din pădurea d'Amance.

Thuya gigantea. Nuttall. Această specie creşte pe lângă cursurilede apă din regiunea litorală a Pacificului, în munţii Stâncoşi, în Sudul Alascii şi în Nordul Californiei, unde se află în stare isolată, sau formează mici buchete, trunchiul său atingând o înălţime de 60—75 m. şi o grosime de 3 m. în diametru.

La altitudinele superioare (1500—1800 m.) creşterea sa se reduce la aceea a unui arbust. Ea a fost introdusă în Europa în 1853. Experimentată în 27 staţiuni forestiere din Germania, în Belgia Franţa şi Marea Britania, a procurat convingerea că această esenţă poate servi în scop de împădurire, iar nu numai ca arbore decorativ în parcuri. Duramenul său are o coloare brun roşcată, iar alburnul său, care este subţire, este gălbui. Lemnul său este uşor, moale, dar se despică bine şi rezistă la descompunere, când vine în contact cu pământul. Este adeseori confundat cu Thuya occidentalis, de care se deosebeşte însă prin mirosul plăcut al foilor sale, când sunt frecate în mâini şi lipsa glandei caracteristică frunzelor solzoase ale acestei din urmă specii, după cum arată d-nii Amédeé Visart şi Ch. Bommer în studiul exoticilor introduse în Belgia, ce s'a distribuit în 1910 membrilor congresului internaţional al staţiunilor de experienţe, la care am luat şi eu parte ca delegat de Ministerului de agricultură [1]). Tot d-lor ne spun că în *Brabant*, *Limbourg* şi provincia *Anvers* se găsesc numeroase exemplare de *Thuia gigantea*, admirabil desvoltate, având o înălţime până la 25 m. şi o crescere viguroasă. De *Libocedrus decurrens*, cu care adeseori se confundă, se deosebeşte prin foile sale aplicate strâns pe rămurele ; prin conurile sale alcătuite de 8—10 solzi, în loc de 6 şi prin portul său piramidal, în loc de colonar ca la Libocedrus. In momentul vizitărei noastre a arboretum-ului din Groenendael în anul 1910, plantele aveau vârsta numai de 4 ani, dar prezntau o creştere activă.

---

[1]) **Amédée Visart şi Ch. Bommer**: Rapport sur l'introduction des essences exotique en Belgique. Bruxelles, 1900, pag. 319—321.

Această specie n'are pretenţiuni pentru anumite soluri, este nevoie totuşi ca ele să fie reavăne, iar atmosfera destul de umedă. In primii ani ai tinereţei lor este bine ca plantele să fie apărate în contra acţiunei soarelui, îngheţurilor şi uscăciunei, mai târziu însă ele devin foarte rezistente. In Arboretum-ul din pădurea *d'Amance* ţine locul al 3-lea în ce priveşte creşterea în înălţime (12,5 m) faţă cu celelalte specii cultivate aici, locul prim ocupându-l Abies Grandis (16,5 m), iar al 2-lea *Pseudotsuga Douglasii* (13,5 m).

Dat fiind rezultatele favorabile obţinute pretutindeni unde s'a făcut încercări cu naturalizarea acestei specii, inclusiv Austria, după cum reiese din studiele d-lui profesor Cislar şi mai cu seamă faptul, că se afla introdusă în multe din parcurile publice şi particulare din vechiul Regat şi din Transilvania (în parcul şcoalei de brigadieri din Gurghiu se găseşte un exemplar în vârstă de 38 ani [1]), este de toată necesitatea de a se face plantaţiuni pe suprafeţe mici deocamdată în diferite localităţi, spre a se constata până la ce punct această exotică merită, din punct de vedere forestier, a i se da, ca în arboretum din Amance, toată atenţiunea cuvenită.

Chamoecyp paris lawsoniana. Parl. Această specie avându-şi staţia sa naturală în pădurile de pe coastele munţilor Oregon şi în Nordul Californiei unde creşte până la o altitudine de 1500 m. precum şi pe marginea râurilor şi pe dunele din şesurile din preajma Oceanului Pacific, ne depărtându-se mai mult de ţărmurile sale de 50 Km, ar face să se crează că ea ar fi incapabilă de a rezista în ţările cu o climă mai aspră. Realitatea faptelor de multe ori nu confirmă deducţiunile teoretice, căci experienţele au dovedit că în anumite situaţiuni ea nu are a se teme de îngheţurile târzii de primăvară şi de cel precoce de toamnă. Când arborii se găsesc în stare de masiv, când cu alte cuvinte reuniţi în colectivităţi alcătuiesc păduri propriu zise, ei îşi pot da un ajutor reciproc, sunt mai puţin expuşi variaţiunilor extremelor de temperatură, prin faptul că atmosfera este mai umedă, datorită transpiraţiunei foilor, iar solul este mai reavăn ca în parcuri, unde de ordinar sunt izolaţi şi nu găsesc prin urmare condiţiuni prielnice desvoltărei lor normale.

---

[1] **Titus Nicoară:** Cultura şi vegetaţia speciilor exotice în parcul şcoalei de brigadieri silvici din Gurghiu, cu un tablou întocmit în 1904 de d-l inspector silvic Szatzmary. Revista Pădurilor. 1925, pag. 301—322.

Foile acestei specii din cauza mirosului lor pătrunzător fac să nu fie expusă atacului vânatului, care de ordinar are oare care predilecţie pentru exotice.

Terenurile nisipo-argiloase, reavăne şi afânate, situaţiunile apărate de vânturile violente şi uscate, cum se găsesc multe în regiunea în care creşte fagul şi bradul la noi, îi convine în primul rând.

Lemnul său are o coloare galbenă deschisă, degajă un miros plăcut, este uşor, tenace, se lucrează uşor şi este foarte rezistent, când vine în contact cu pământul.

A fost introdusă în Europa pentru prima oară în anul 1854. Experienţele făcute până acum în diferitele ţări spre a se cunoaşte dacă ar putea să servească ca mijloc pentru a se rupe prea marea uniformitate a masivelor de reşinoase, înlesnind amestecul acestora, ceea ce este un mare avantaj din punstul de vedere cultural, au dovedit că acest rol în multe locuri ea îl poate îndeplini cu succes.

In arboretum-ul din pădurea *d'Amance* are o frumoasă creştere atât în înălţime, cât şi în grosime.

In cel de la Barres există mai multe exemplare de Chamoecyparis lawsoniana, cari au produs deja însămânţişuri naturale. Ca şi cele l'alte cuprisinee se poate uşor reproduce şi prin lăstari.

Chamaecyparis nutkatensis. Spach. Creşte în Oregon, Columbia Britanică, insula Sitca, în munţii Cascadelor din America de Nord la o altitudine până la 1200 m. Acest arbore se acomodează cu ori ce natură de teren, dacă este reavăn, dar preferă o atmosferă umedă. Poate să dobândească o înălţime de 35 m. Lemnul său este foarte odorifer şi puţin atacat de insecte. Este foarte durabil.

Experienţele făcute în pădurile din Bavaria (Mayr), din Belgia şi Franţa sunt concludente în ce priveşte frugalitatea şi uşurinţa de a se adapta în condiţiuni de vegetaţiune, cari nu diferă prea mult de cele din patria sa de origină.

In arboretum-ul din pădurea d'Amance, a avut însă, comparativ cu *Chlawsoniana* lawsoniana, o creştere mult mai mică atât în înălţime (7 m.) ceea ce revine pe an în termen mediu 0,29 m., cât şi în grosime (0,45 m. in circonferinţă) sau în mediu, 0,018 m. anual.

. . . .

Dând lămuririle de mai sus asupra speciilor exotice cari fac parte din arboretum-ul, despre care tratăm, scopul meu a fost de a pune în evidenţă străduinţele oamenilor de ştiinţă din străinătate pentru îmbogăţirea florei forestiere a ţărilor respective prin noi elemente, cari să poată asigura o producţiune lemnoasă mai abondentă, sau de mai bună calitate, ca aceea de cari sunt capabile exenţele forestiere indigene; cari să servească la punerea în valoare a unor anumite terenuri; cari să prezinte o rezistenţă mai mare în contra insectelor, criptogamelor şi altor inimici ai pădurilor şi fine cari, prin portul lor, prin forma trunchuirilor, a coronamentelor, al coloarei frunzelor şi al florilor lor să poată satisface necesitatea ce o simţim pentru frumos, pentru estetică, care reprezintă, ca şi alte satisfacţiuni sentimentale, o mare valoare de afecţiune.

Pădurea domanială dela Haye.

A 2-a excursiune făcută cu ocaziunea aflărei noastre la Nancy şi anume în ziua de 20 Iulie a. c. ora 14, a fost aceea care a avut loc în pădurea *dela Haye*, afectată şcoalei naţionale de ape şi păduri din acest oraş principal al Lorenei, amenajată şi cultivată, încă dela fondaţiunea acestei instituţiuni de învăţământ, de un personal pus profesional, sub conducerea a profesorilor respectivi.

Inzestrarea acestei şcoli cu păduri în scopul ca absolvenţii institutului agronomic dela Paris, cari singurii sunt admişi acum de a urma cursurile celor 2 ani de specializare în ştiinţele forestiere la Nancy — să poată înţelege complectamente cunoştinţele teoretice ce li se profesează, aplicarea şi rezultatul lor practic, a fost, după cum o îndelungată experienţă a dovedit, o excelentă ideie.

Acest fapt elementar ne sugerează însă ideia şi în acelaşi timp întrebarea: de ce nu imităm şi noi un asemenea bun exemplu, conformându-ne de altfel stipulaţiunelor articolului 12 din legea de organizare a învăţământului nostru silvic, promulgată prin Inaltul Decret Regal No. 4384 din 20 Septembrie 1923 şi publicată în Monitorul Oficial No. 139 din 23 Septembrie acelaşi an, astfel formulat:

„Pe lângă secţia silvică a şcoalei politechnice se va înfiinţa un laborator şi un muzeu botanic şi alte labaratorii şi muzee ce se vor crede necesare, precum şi o staţiune de experimentaţie forestieră".

„Pentru lucrările practice ale tuturor şcoalelor de silvicultură li se va pune de asemenea la dispoziţie de ministerul agriculturei şi domeniilor (Casa Pădurilor) pădurile necesare".

Cei cari au luat parte la alcătuirea acestui articol, ştiu prea bine — şi în această privinţă trebuie să recunoaştem că ministrul actual, d-l Al. Constantinescu, a lăsat corpului technic silvic toată libertatea de a-şi făuri el însuşi proiectele de legi ce-l interesează — că specificarea *de a se pune la dispoziţiunea şcoalelor de silvicultură pădurile necesare* nu înseamnează a se permite numai elevilor şi profesorilor acestor şcoli, ca să viziteze una sau mai multe din pădurile Statului spre a lua cunoştinţă de lucrările ce se fac într'însele, ci ca anumite păduri să fie puse sub dependenţa directă a şcoalelor respective, pentru ca profesorii, ajutaţi de personalul auxiliar şi de elevii aflaţi în stagiu, să le amenajeze şi să le cultive după cele mai noi metoade, să proiecteze şi să construiască drumurile şi alte mijloace de transport, de cari vor avea ele nevoe, prevăzându se în acest scop în budget sume corespunzătoare, sau utilizându-se în total sau în parte veniturile ce s'ar încasa din exploatarea în regie a acelor păduri.

Jumătăţile de măsuri sunt întotdauna răufăcătoare şi în această privinţă noi românii am păcătuit mult şi nici astăzi nu ne dăm seama că urmăm o cale greşită.

Avem universităţi unde profesorii şi studenţii se plâng, că n'au laboratoarele, bibliotecile şi mijloacele de studiu necesare;

Avem şcoli de agricultură, fără un inventar viu îndestulător, fără grajduri, magazii, maşini şi unelte agricole indispensabile unor ferme bine organizate, precum şi fără colecţiuni şi materialul didactic strict trebuitor, iar unele dintr'însele fără o suprafaţă suficientă de teren cultivabil, căci adeseori cel ce li se dăduse la început a fost, sub diferite motive, redus la cea mai simplă expresiune.

N'ar trebui, deci, să se zică că avem şi şcoli de silvicultură fără pădurile necesare, în care să se practice o cultură raţională şi unde elevii să-şi poată face a noţiune exactă despre diferitele operaţiuni culturale, despre rărituri făcute după sistemul german, francez, danemarchez etc; despre o tăiere de regenerare obicinuită, sub formă de grupe sau de buchete, ori de fâşii înguste cu margini drepte, crenelate, sau triunghiulare adică ca dinţii unui ferăstău [1]; cum se face o transformare, o conversiune, (a trece dela un tratament sau dela un regim la altul), în ce constă şi cum se aplică noile tratamente ca codrul etajat, ca grădinăritul cultural etc., precum şi diversele metoade de amenajament, toate acestea evidenţiate prin exemple practice pe teren, iar nu numai după expuneri teoretice, documentate printr'un număr oare care de excursiuni în cursul anului în pădurile de ordinar cele mai apropiate de Bucureşti.

Inchid această paranteză, căci nu este aici locul de a trata, în toate amănuntele sale, chestiunea dotaţiunei învăţământului nostru superior silvic cu mijloacele de studiu necesare pentru grabnica sa propăşire, îmi rezerv, cu toate acestea, dreptul de a reveni asupra acestui subiect cu altă ocaziune; deocamdată rămâne bine stabilit că din cauze determinante, în analiza cărora nu intru astăzi, secţia silvică a şcoalei politechnice din Bucureşti nu posedă încă o staţiune de experimentaţie forestieră şi nici nu i s'a pus la dispoziţie pădurile absolut trebuitoare instrucţiunei practice a elevilor acestei secţiuni, conform prevederilor, clar exprimate, de legiuitorul din 1923.

Sper, totuşi, că graţie bunei voinţe şi spiritului clar văzător al celor îndrituiţi: ministerul agriculturei şi domenielor (Casa Pădurilor), vom fi în plăcuta situaţie de a constata, că în cursul chiar al acestui an, se vor lua măsurile cuvenite, pentru ca inconvenientul semnalat să fie cu desăvârşire înlăturat.

Excursiunea făcută în pădurea dela *Haye*, compusă în mare majoritate de fag, sub conducerea d-lui profesor *Perrin*, a avut ca obiectiv cunoaşterea modului de aplicare, după normele actuale ale şcoalei dela Nancy, al regimului crângului compus, regim esenţialmente francez, care ar trebui inventat, dacă el nu ar exista, *(le régime bien français qu'il faudrait inventer s'il n'existait pas)* după cum se exprimă în conferinţa, pe care a ţinut-o în ziua de 23 Noembrie 1922 la sindicatul comerţului şi industriei d-l Al. Mathey, conservator de ape şi păduri, autorul tratatului despre *exploatarea comercială a lemnelor*, astăzi cu desăvârşire epuizat, precum şi a ne arăta rezultatele amenajamentelor de conversiune a arboretelor din seriele tratate în crâng compus în codrul plin cu tăieri progresive.

---

[1] *C. Wagner* Der Blendersaumschlag und sein system. Tübingen. 1912, pag. 32—34 şi pag. 153.

In seria a 4-a de codru şi anume în afectaţia regenerată înainte de 1904, când a avut loc ultima revizuire de amenajament a pădurei dela *Haye*, ni s'a înfăţişat în adevăr nuelişuri, părişuri şi prăjinişuri în plină vigoare de vegetaţiune, provenite din sămânţă, iar în celel'alte afectaţiuni ni s'a arătat crângul compus provizoriu cu un număr normal de rezerve, crângul compus în care elementul crâng fusese lăsat să înbătrânească şi în cari se efectuează astăzi aşa zisele tăieri preparatorii şi în fine crângul compus în care se practică tăerile propriu zise de conversiune în codru, cari nu sunt altceva decât nişte adevărate tăieri de regenerare.

Primul lucru ce l'am observat, a fost că nu s'a adus aproape nici o modificare metoadei descrisă de *B. Lorentz* şi *A. Parade* în magistralul lor op devenit clasic: Cours Elémentaire de *„Culture Des Bois"* (prima ediţie în 1837, iar a 6-a în 1883 publicată de A. Lorentz şi L. Tassy) pentru conversiunea din crâng compus în codru, cu deosebire numai că posibilitatea produselor principale, provenite din tăierele secondare şi cea definitivă, nu se bazează, cum se procedează aiurea, pe volum, ci, după iniţiativa d-lui profesor *Huffel*, pe suprafaţă, ca şi tăierile de însămânţare, cele de ameliora ţie, cele provizorii de crâng compus şi cele preparatorii.

Se lasă cu alte cuvinte aici deplină latitudine agentului de gestiune, ca în practicarea tăierilor de conversiune să se conducă numai de grija asigurărei regenerărei naturale a masivelor şi a bunei desvoltări a însămânţişurilor instalate.

Posibilitatea anuală are, prin urmare, mai mult caracterul unor previziuni de exploatări, sau de realizări de recoltă, nereprezintând o cifră rigidă, un volum, pe care nu trebuie să-l depăşim câtuşi de puţin, sau numai într'o foarte mică proporţie.

In schimb se pretinde, ca şeful de ocol, pe lângă cunoştinţe teoretice temeinice, să fi fost la începutul carierei sale îndrumat de un superior hierarchic conştiincios şi experimental şi să fi practicat el însuşi asemenea lucrări; să aibă cu alte vorbe o mare doză de experienţă, însuşiri cari nu lipsesc ofiţerilor de ape şi păduri din serviciul Statului francez.

Mai înainte de a continua seria observaţiunilor ce am făcut cu ocazia escursiunei în pădurea dela *Haye*, este bine a cunoaşte detaliile referitoare la modul costituţiunei sale, astfel după cum sunt redate în descrierea, ce ni s'a distribuit aflându-ne în localitate, în care scop o reproduc mai jos în traducere:

Pădurea domanială dela Haye, care acopere 6.444 hectare, se întinde la Vest de Nancy pe un platou aflat între Moselle şi Meurthe nu departe de confluenţa (îmbinarea) acestor două râuri. Ea este înconjurată aproape în totalitatea perimetrului său de păduri comunale sau particulare provenite, cele mai multe dintr însele, din parcele cedate celor cari exercitau în trecut drepturi de usaj. In total masivul păduros de pe platoul dela **Haye** *are o suprafaţă cam de 8000 hectare.*

„**Solul.** *Platoul dela* **Haye** *este situat pe un subsol format din etajele* **bajosien** *et* **bathonien** *aparţinând jurasicului mediu. Etajul* „**toarsien**" *al jurasicului mijlociu, care se găseşte de desubtul bajosienului este foarte bogat în mineral de fer, ce se exploatează cu activitate. Prăbuşirea galeriilor parăsite provoacă, în unele părţi ale pădurii, desrădăcinări de arbori, cari fac parcursul anevoios.*

La suprafaţă pământul vegetal, rămăşiţele disolvării calcarului (pământ roşu), este puţin abondent, adâncimea sa este în general mică. In **bajosien** *roca, in formă de dale (lespezi), apare la suprafaţă producând un sol aproape steril, în* **bathonien** *roca însă plină de crăpături, mai uşor de discompus, lasă să pătrunză rădăcinele, din care cauză şi vegetaţinnea este mai bună; ici şi colo în fine largi pete de mâl de podişuri argilo-silicios,conţinând oare cari petrişuri rotunde, dau naştere unui sol forestier de bună calitate.*

Altitudinea platoului dela **Haye**, *care este ocupat de câteva văi uscate destul de adânci, variază dela 300 la 400 metri.*

„**Climatul.** *Climatul este acel din Estul Franţei exclusiv continental: ierni lungi şi reci, veri calde şi uscate. Anotimpurile de tranziţie sunt scurte, iar gerurile sunt foarte periculoase: cele de primăvară mai ales şi câte odată cele de toamnă.*

Temperatura medie a iernei este de $0^0,1$; *a acelei de pri-*

măvară de 7°,8, a verei de 15°,5 şi a toamnei de 7°,8. Mijlocia anuală este de 7°,8.

Nebulozitatea medie la Nancy este de 76 % şi după cercetările pluviometrice ale fostului profesor al şcoalei forestiere, **Mathieu**, *în mijlocul pădurii cade 850 mm de apă pe an, 470 din Noemvrie până în Aprilie şi 380 mm din Maiu şi până în Octombrie.*

„**Speciele** : *Esenţele forestiere principale, în ordinea abondenţei lor, sunt fagul, carpenul, stejarul şi frasinul.*

Fagul *este aici perfect în staţiunea sa, înrădăcinarea sa superficială face dintr'însul specia de preferinţă pentru terenurile superficiale ale* **Oolithu-lui** *şi creşte în mod remarcabil, producând un lemn alb şi mlădios de cea mai bună calitate. El face sământă abondentă la fiecare 6—10 ani şi între 2 ani bogaţi în jir (ultimii datează din 1915 şi din 1922) se află unul sau doui ani de jir parţial. Sensibilitatea fagului la îngheţurile de primăvară obligă pe silvicultor la o mare prudenţă în executarea tăierilor de regenerare.*

Carpenul, *rezistent la îngheţuri, fructificând aproape în fiecare an şi lăstărind viguros, este foarte răspândit în pădure, unde formează, mai cu seamă în părţile argiloase, masive aproape pure. Jntrebuinţarea regimului compus timp îndelungat a permis înmulţirea sa şi el se arată, astăzi chiar, foarte înăpăditor, dacă se deschide puţin cam prea de vreme masivul.*

Stejarul (gorunul şi prea puţin pedunculatul) *adinioară favorizat de tratamentul crângul compus, perde din ce în ce din însemnătate, el fructifică rar şi suferă mult de îngheţuri, temperamentul său de specie de lumină nu-i permite, cu toate tăierile energice de degajare, de a lupta cu succes contra fagului şi a carpenului.*

Frasinul, *altă dată rar în pădurea dela* **Haye**, *unde nu se găseşte sub forma arborilor prea înaintaţi în etate, câştigă teren pe zi ce trece. El fructifică la fiecare 2 sau 3 ani şi cu toate că este foarte sensibil la frig, rapiditatea cu care creşte în înălţime, în tinereţe, îi permite de a ieşi repede din zona îngheţurilor. Ii place solurile bune de fag, cu care specie creşte foarte bine în amestec, căci în primii ani el ia o desvoltare îndestulătoare pentru a depăşi mult fagii de aceiaşi vârstă cu el şi a nu se teme de acoperişul lor.*

„**Specii secondare.** *Sorbul torminal, scoruşul alb, sorbul păsăresc (destul de rar) mărul, părul, paltinul de munte, jugastrul, arţarul cu foile ascuţite sau paltinul de câmp (puţin răspândit), ulmul de munte, teiul, plopul tremurător etc.*

Diverse reşinoase au fost introduse în compoziţiunea arboretelor, molidul însă intră de vreme în depericiune, pinul negru austriac dă rezultate mediocre şi este puţin preţuit; singur bradul care a fost întrebuinţat pe o scară mare în ultimii 20 ani, pare a da rezultate satisfăcătoare.

„**Tratamentul.** *Inainte de 1811, toată pădurea dela* Haye *a fost tratată în crâng compus. In 1832 se hotărî conversiunea ei în codru şi anume aproape în întregime; în anul 1834 se recunoscu că aceasta era imposibil şi după diverse vicisitudini (în cari intră şi anul 1839 cu revenirea la crângul compus a întregei păduri) în 1860 se încredinţă revizuirea amenajamentului lui Nanquette,* Bagneris şi Barré, profesori la şcoala forestieră.

Cam 5000 hectare, divizate în 8 serii, fură supuse operaţiunilor de conversiune; restul formează 7 serii de crâng compus, de întinderi foarte variabile, tratate cu o revoluţiune de 35 ani. Se ştie că principiul conversiunei crângurilor compuse în codru constă în a se lăsa să îmbătrînească arboretele de crâng compus, în care s'au oprit numeroase rezerve (şi din care s'a căutat să se elimineze arborii bătrâni şi crăcoşi, *până ce crângul a atins vârsta de 60 70 ani. In intervalul dela 35 la 60 sau 70 ani s'a practicat, cu o rotaţie de 10 ani, tăieri preparatorii, cari au rărit tufele de lăstari din diversele tulpini şi au degajat coronamentul celor mai frumoase rezerve spre a putea acestea fructifica cu abondenţă.*

Către vârsta de 60—70 ani lăstarii conservaţi, foarte răriţi, sau isolaţi, în număr restrâns la fiecare tulpină, pot să producă oarecare sămânţă şi, mai cu seamă, a asigura solului un acoperiş ridicat, la adăpostul căruia seminţele de fag încep a se instala dela sine. Dacă se întredeschide arboretul, practicându-se tăierea de însămânţare, prin care se extrage de preferinţă arborii dominaţi şi cei de esenţe secondare, ori cei vătămători, regenerarea se produce fără a fi jenată de lăstarii tulpinelor bătrâne; acesti lăstari nu se pot, înadevăr, produce din lipsă de lumină, precum şi din cauza răririi cu încetul a tufelor de lăstari, cari se istovesc, sau cel puţin li se împuţinează foarte *mult facultatea lor de lăstărire. Câţi-va ani mai târziu se revine apoi cu tăierea secondară, spre a se da însămânţişurilor, cari au avut deja loc, ceva mai multă lumină, precum şi pentru a se pune sau a se menţine arboretul în stare de însămânţare, acolo unde regenerorea nu s'a produs încă. In fine, când prin jocul tăierilor secondare succesive însămânţişurile s'au desvoltat aproape pretutindeni şi au atins starea de nueliş şi de păriş, se extrage ceea ce a rămas din vechiul arboret cu ajutorul tăierei definitive, astfel că codrul este în fine constituit.*

„Totalitatea operaţiunilor de regenerare durează, în regiunea noastră de Est, 25 până la 30 ani; tăierile secondare se fac cu o periodicitate de 5 sau de 6 ani. Incetineala cu care se procede, surprinde adeseori pe streinii obicinuiţi cu repeziciunea brutală a metoadei lui Hartig, dar această încetineală este necesară, mai întâi pentru că pentru a se obţine bune rezultate, într'o regiune unde anii de sământă sunt rari, trebuie menţinut solul în stare de însămânţare mai mult închisă (căci altfel carpenul, arbuştii, ierburile s'ar desvolta în detrimentul însămânţişurilor de fag), precum şi din cauză că tinerii fagi, suferind mult de îngheţuri, nu trebuiesc descoperiţi decât cu încetul.

„In seria a 4a de codru (650 ha), unde fagul predomină, revoluţiunea adoptată este de 120 ani şi se admite că perioada necesară regenerării este de 30 ani; s'a împărţit, deci, revoluţiunea în 4 perioade şi s'a grupat parcelele, după vârsta lor, în 4 afectaţiuni aproape egale, dar neformând câte un singur trup, dintre cari fiecare va trebui să fie regenerată în timpul perioadei corespunzătoare. Una din aceste afectaţiuni, corespunzând perioadei anterioare anului 1904, este acum complect regenerată şi anume arboretele se află în stare de nueliş, păriş şi prăjiniş, fiind parcurse de rărituri cu o rotaţie de 10 ani; o alta corespunzând perioadei dela 1904—1933 se află în curs de regenerare; o altă este compusă din crâng compus, care a depăşit epoca normală de exploatare a crângului (căci astăzi el are o etate de 40—80 ani) care se va regenera dela 1934 la 1993. coprinzând arborete de crâng compus în care elementul crâng are o vârstă de 15 până la 35 ani.

„Acesta este dispozitivul adoptat la 1904, rămânând bine înţeles că compoziţiunea afectaţiunilor poate fi modificată la

fiecare reviziure de amenajament, dacă natura nu se conformă previziunilor amenagistului.

In cea mai mare parte a pădurilor din Franța, se stabileşte posibilitatea pe volum, pentru a se cunoaşte numărul de metrii cubi de material lemnos ce urmează a fi tăiat în fiecare an în seria dată ; aici, după iniţiativa d-lui profesor Huffel, *pentru a se lăsa toată latitudinea silvicultorului, se mărgineşte a se face în fiecare an exploatările pe suprafețe aproape egale, căutând însă a se împrăştia exploatările pe întreaga serie. Tăierile de regenerare au loc cu o periodicitate de 6 ani, iar tăierilor preparatorii şi răriturilor li se aplică o rotaţie de 10 ani.*

„A 4a serie a produs pe an şi pe hectar dela 1904 şi până la 1913 : 2 m^3. 85, în valoare de 35 fr. 40.

„Exploatările având loc în mod neregulat în timpul războiului media anilor 1904-1921 n'are nici o semnificare; în 1922 seria a produs 2 m^3 la hectar, prețuind 65 fr.

„Seria a 8a (773 ha), unde conversiunea este puțin mai inaintată, revoluţiunea adoptată este de 150 ani, iar rotația tăierilor de regenerare de 5 ani, în speranță, care s'a dovedit pretutindeni zadarnică, de a se favoriza stejarul, care creşte destul de bine în părțile cu un teren argilos ale acestei serii. Tăierile preparatorii şi răriturile se fac cu o rotație de 10 ani.

„Această serie a produs pe an şi pe hectar dela 1904 şi până la 1913: 3m^3, 72 în valoare de 43,5 fr. iar în anul 1922: 2m^3 valorând 91 fr.

„Producțiunea efectivă a seriilor de conversiune în codru este destul de minimă, ceea ce se explică prin faptul, că scopul urmărit fiind substituirea codrului, cu un mare material lemnos, în locul crângului compus, cu un material restrâns, perioada de conversiune este o perioadă de economie. In realitate dacă producția în materie şi în bani se micşorează în mod simțitor în timpul perioadei de îmbătrânirea crângului în afectațiunea respectivă, producțiunea în materie şi mai cu seamă în bani a afectațiunei în curs, de unde se extrage multe lemne groase, tinde a se mări, astfel că conversiunea în total, afară bine ețeles de perioada care urmează imediat după momentul, când am luat hotărârea de a o face, este mai puțin oneroasă, după cum se spune în general“.

Excursiunea din pădurea dela Haye ne a procurat prilejul de a constata, că deşi face şi ea parte, ca şi pădurea dela Amance, tot din regiunea de Nord-Est a Franţei, unde gerurile târzii de primăvară pricinuesc mari stricăciuni arboretelor în primul lor stadiu de desvoltare (în tinereţe), totuşi pentru că natura solului diferă, adică nu e nici argilos, nici fertil şi nici umed, operaţiunile de conversiune executate după doctrina şcoalei forestiere dela Nancy, au dat rezultate mulţumitoare.

Nuelişurile, părişurile şi prăjinişurile de fag în amestec cu diferitele specii,cari compun arboretele dinpărţile din pădurea dela Haye vizitate, făcând parte din afectaţiunea regenerată înainte de ultima revizuire a amenajamentului pădurei dela Haye (1904), provenite din sămânţă, nu lasă nimic de dorit din punctul de vedere al dimensiunilor, al formei trunchiurilor, precum şi al vigoarei creşterilor.

Nu acelaşi lucru se poate spune însă, despre ceea ce s'a obţinut până acum din punctul de vedere al regenerărei cu stejar în pădurea d'*Amance*, nnde această specie duce cu greu lupta de supremaţie faţă cu celelalte esenţe mai puţin valoroase, cum sunt fagul, carpenul etc.. dar cari au tendinţe de eliminare faţă de cea d'ântâi specie.

Aceste diferenţe de rezultate, după condiţiuni staţionale deosebite, au contribuit, ca să se micşoreze în mod notabil suprafaţa pădurilor,—cari sub impresiunea ideilor venite de peste Rin, unde tratamentul cunoscut sub numirea de metoada însămânţărilor naturale şi a răriturilor periodice, preconizat de *Hartig*, autorul metoadei de amenajament bazată pe volum şi compartimente, se bucura de mare favoare, destinate a fi convertite în codru plin cu tăieri progresive.

Această întindere, care în Franţa la început se fixase la circa 300.000 ha. astăzi în urma experienţei făcute că conversiunile nu în tot locul sunt susceptibile de aplicaţiune, s'a redus la minima cifră de 150.000 ha. adică la jumătate din ceea ce se propusese mai înainte.

Aici este locul de a aminti, că după ultima statistică, care a avut loc la 1 Ianuarie 1923, celor 10.346.686 ha. de păduri, cari acoper teritoriul Franţei mărit prin reanexarea Alsaciei şi Lorenei, li se aplică următoarele regime şi tratamente:

3.510.000 ha, sau 34% sunt exploatate în codru plin şi codru grădinărit.

3.805.000 ha, sau 37% sunt tratate în crâng compus.

2.365.000 ha, sau 22,2% sunt tratate în crâng simplu,

150.000 ha. sau 1.5% sunt aflate în conversiune din crâng compus în codru plin.

510.000 ha. sau 5.0% sunt ocupate cu terenuri improductive.

Ca expresiune a proprietăţilor fizice ale solului forestier din pădurea dela Haye şi în special al puţinei sale adâncimi, precum şi datorită aplicării crângului compus cu revoluţiuni scurte, în ceprivește elementul subetaj, aplicat timp de câte-va secole înainte de practicarea conversiunilor în codru, trunchiurile arborilor, indiferent de speciile cărora aparţin, sunt scurte, 15 până la 20 m. cel mult, iar fusurile lor rar trec peste 8 metri.

Excepţiune dela această regulă generală o fac numai arboretele creşte mai înalte din câte-va porţiuni de pădure, de o întindere nu prea mare, unde solul este mai profund şi conţine şi oare care cantitate de argilă, ce-i asigură o mai mare hygroscopicitate şi prin urmare este mai reavăn ca în restul pădurei, unde de regulă el este uscat, precum şi acolo unde înmulţindu-se rezervele în scop de conversiunea crângului compus în codru, au fost lăsate să îmbătrânească în scopul de a se împedica lăstărirea tulpinelor, cari n'ar fi lipsit să se producă, dacă exploatarea lor s'ar fi făcut la sfârşitul revoluţiunei crângului (35 ani). In adevăr, regenerarea prin însămânţarea naturală, nu se poate face în bune condiţiuni, decât dacă acoperişul arborilor se găseşte la o înălţime mai mare, decât aceea ce o poate dobândi lăstarii ajunşi la termenul exploatabilităţii fixate pentru elementul crâng; dacă se menţine un timp îndelungat starea de masiv constituită prin complectarea spaţiului dintre vechile rezerve cu ajutorul acoperişului arborilor recrutaţi din subetaj, în scopul ca în timpul perioadei de aşteptare de ordinar egală cu durata revoluţiunei crângului, sau a unei perioade de codru, prin practicarea de rărituri sui generis având de scop principal împuţinarea numărului lăstarilor din fie care tulpină, astfel ca cei mai bine înzestraţi să-şi poată desvolta în mod liber coronamentele lor arboretele îşi pierd *faciesul* (aspectul) caracteristic crângului, apropiindu-se de acel al codrului şi dacă, în fine, aceşti lăstari, cari sunt destinaţi a îndeplini rolul de seminceri, au atins vârsta, când pot da o sămânță fertilă, adică aptă de a produce puieți viguroși, cu o deosebită energie vitală, capabili de a da naștere la arborete longevive.

Aceste condițiuni nu se îndeplinesc, decât dacă vârsta fostului subetaj a ajuns minimum 60 și maximum 80 ani, 'normă care dealtminteri s'a avut în vedere cu ocaziunea amenajamentului seriilor de crâng compus din pădurea de la Haye, destinate a fi convertite în codru.

Nu trebuie să surprindă pe nimeni, că în crângurile compuse judițios aplicate, arborii cari constituiesc elementul codru, rezervele au înălțimi relativ mici. Aceasta se explică prin vârsta puțin înaintată, când trec în starea izolată (35 ani ,în cazul nostru) și a coronamentului lor desvoltat, care împiedică ca creșterea în înălțime să fie însemnată.

Și cu toate acestea în multe din pădurile de stejar din regiunea de câmpie și cea de coline din vechiul Regat, de și în marea lor majoritate aveau vârsta de 60—70 ani și câte o dată și mai mult, li s'a aplicat tratamentul impropriu zis crâng compus, oprindu-se multă vreme câte un număr de 80 rezerve la hectar.

Acești arbori de rezervă aveau, bine înțeles, în momentul tăierii parchetelor respective înălțimi mari, fusurile lor treceau de multe ori peste 12—15 m., în schimb coronamentele lor erau foarte reduse: consecința stării de masiv în cari trăise atâta timp.

Toți, sau cea mai mare parte din acești arbori, sau uscat în picioare, începând cu vârfurile lor, din cauza crăcilor lacome cari le-au acoperit trunchiurile ca niște adevărate manșioane, împiedicând mersul ascendent al sevei către nivelul superior de mai înainte al coronamentelor, cum de altminteri era și firesc să se întâmple.

Incercările făcute pentru curățirea acestor crăci lacome, cu ajutoarele așa ziselor *emondoare*, au dat greș, pentru că înălțimea trunchiurilor fiind prea mare, iar tendința arborilor de a reveni la forma lor specifică, fiind constantă era natural, ca o astfel de operațiune, greu de executat și deci costisitoare, să poată da alte rezultate, decât cele deja obținute.

In Franța nu se practică și nici nu s'a aplicat vr'odată crângul compus decât în pădurile tinere de foioase, cari nu depăşise vârsta de 30, 35 sau 40 ani cel mult.

Cei cari şi-au făcut studiele la şcoala forestieră din Nancy, nu puteau prin urmare să recomande şi nici n'au recomandat procedeul întrebuinţat la noi fără de nici un rost, dovadă scrierile lor publicate în parte în colecţiunea „Revistei Pădurilor", şi în numeroase memorii, rapoarte oficiale etc., cari zac în archiva ministerului domeniilor.

Ei au luptat, pe cât au putut, contra unei vechi rutine şi mai cu seamă spre a convinge opinia publică şi autorităţile în drept, că spre a se putea face o silvicultură raţională, este necesar de a se înmulţi şi bine remunera personalul silvic, dar mai cu seamă ca acesta să nu fie întrebuinţat ca un organ administrativ în toate afacerile de resortul Ministerului de Domenii, cum de ex. pentru cultivarea în regie a moşiilor în suprafaţă de mii de hectare ale Statului, cum adeseori s'a întâmplat în trecut, ci este bine ca să fie lăsat să-şi îndeplinească menirea pentru care a fost pregătit.

Din nenorocire nici astăzi, după atâta scurgere de vreme, lucrurile nu s'au schimbat prea mult şi este penibilă situaţiunea şi adâncă nemulţumirea sufletească a aceluia, care nu-şi poate valorifica în profitul ţării sale stockul cunoştinţelor sale profesionale dobândite după multe studii şi o experienţă îndelungată, mai cu seamă când, trecând frontiera, se încredinţează, că aiurea domneşte cu totul altă mentalitate.

Vorbind despre rezultatul aplicărei amenajamentelor de conversiune am văzut că în pădurea din Amance, el n'a răspuns aşteptărilor, pe câtă vreme în pădurea dela Haye este excelent.

Dacă este bine şi se recomandă în adevăr de a se converti în codru pădurile de fag curat, sau unde această esenţă predomină, precum şi cel de stejar tratate în crâng compus din localităţile unde se produce, în ce priveşte aceasta din urmă specie mai cu osebire, sămânţă abondentă şi la scurte intervale, precum şi în terenurile sărace, silicioase, etc. nu acelaşi lucru se poate face acolo, unde stejarul singur, sau în stare de amestec, populează pădurile din regiunile cu soluri argiloase, reavene, sau chiar umede şi în acelaşi timp fertile, foarte expuse buruienilor, imediat ce se întredeschide puţin masivul, acolo unde anii de sămînţă sunt rari şi unde, afară de aceasta, îngheţurile târzii de primăvară sau cele precoce de toamnă, sunt de temut, situaţiuni în care codrul plin prezintă în aplicaţiune greutăţi de multe ori însurmontabile.

Trebuie să ţinem asemenea socoteală, că tăietorii de lemne buni pentru crângul simplu sau compus, poate să fie răi pentru codru cu tăieri de regenerare progresive sau succesive, că pentru acest din urmă tratament se cere un alt personal technic; pentru transportul lemnelor din pădure alte vechicule; pentru debitul materialului lemnos alte fabrici de cherestea, dar ceea este mai important pentru atari conversiuni este nevoia de a îndoi şi uneori de a întrei materialul lemnos de exploatare dintr'un crâng compus. Şi pentru că acesta, ca orice capital, nu se poate mări, decât prin impuneri benevole de economii, însemnează că trebuie să ne mulţumim cu o micşorare a randamentului (a producţiunei lemnoase efective în timpul revoluţiunei de conversiune) şi prin urmare cu o privaţiune de venituri în profitul bine înţeles al generaţiilor viitoare, sacrificiu la care cu greu convin proprietarii respectivi.

Astfel se esplică pentru ce, după cum am arătat mai sus, în multe părţi din Franţa s'a revenit la vechiul tratament al crângului compus, în pădurile comunelor şi ale stabilimentelor publice, mai cu seamă, de oarece reprezentanţii lor legali au opus cea mai mare rezistenţă, când a fost vorba de atari conversiuni.

Conversiunea necesită, afară de aceasta, cheltueli mari pentru practicarea operaţiunilor de degajare în scopul asigurări existenţei speciilor preţioase în contra lăstarilor esenţelor secondare sau ai celor de aceiaşi specie, pentru plantaţiuni, cari în conversiuni sunt indispensabile precum şi pentru alte lucrări de ameliorațiune absolut indispensabile.

Argumentul cel mai adesea invocat de partizanii codrului plin a fost şi este că crângul compus nu produce decât un mic procent de lemn de lucru şi acesta nu e bun pentru industrie, ci numai pentru construcţiuni.

Acest inconvenient, care este real în adevăr, se poate înlătura prin multiplicarea arborilor de rezervă de diferite categorii de vârstă, negreşit după dorinţa şi putinţa proprietarului pădurei şi tocmai în aceasta constă elasticitatea crângului compus, care din acest punct de vedere prezintă un incontestabil avantaj.

Nu trebuie niciodată, aşa dar, să avem o ideie preconcepută asupra unuia sau altui tratament, fie-care vând raţiunea sa de a fi în anumite circumstanţe.

Important este ca tratamentul să fie aplicat cum trebuie, căci la noi ca şi aiurea relele rezultate constatate nu s'a datorit decât modului cum el a fost practicat.

Din acest punct de vedere în pădurea de la Haye am avut prilejul să apreciez din potrivă aplicaţiunea consciincioasă atât a crângului compus propriu zis cât şi a tăierilor de conversiune precum şi a celorl'alte operaţiuni pregătitoare.

Etajul dominant era format din vechile rezerve de fag, din puţin stejar şi frasin de diferite vârste şi, prin urmare, de diverse diametre, cu coronamente foarte desvoltate, printre care se aflau cele ale arborilor mai subţiri şi mai puţini înalţi, câte unul la fiecare tulpină, proveniţi din îmbătrânirea crângului. Cu ajutorul acestor coronamente se formase starea de masiv.

Ultima tăiere de răritură, practicată după un interval de 10 ani, fusese însoţită de curăţirea solului de vegetaţiunea arbustivă, care se instalase în timpul perioadei preparatorii, operaţiune care se recomandă în masivele de fag, căci însămânţişurile, cari eventual se produc înaintea tăierei de însămânţare, pot să se menţină sub acoperişul etajului dominant, dat fiind temperamentul delicat al acestei esenţe, ceea ce nu ar fi cazul cu cele de stejar, căci prin tăierea şi îndepărtarea subarboretului, care în masivele formate de esenţe cu temperament robust îndeplineşte un rol de protecţie a solului, menţinerea umidităţei, acest principal factor al producţiunei forestiere, cu siguranţă că solul s'ar degrada.

Lăstarii dela vechile tulpini tăiate cu ocaziunea răriturilor în afectaţiunile aflate în curs de preparaţiune, din cauza stărei de masiv bine încheiat în multe părţi aveau un aspect aşa de lâncezând, erau aşa de puţin desvoltaţi şi aşa de peperniciţi, în cât aproape că nici că se puteau observa, ceea ce denota odată mai mult destoinicia cu care fusese conduse operaţiunile în ansamblul lor. Pe alocurea am zărit abondente însămânţişuri de 1 sau 2 ani de frasin şi de stejar sub formă de buchete, în micele depresiuni mai ales, unde solul era ceva mai profund şi mai reavăn, datorit în parte şi unei proporţiuni oarecare de argilă.

Pătura moartă precum şi stratul de humus în porţiunile de pădure destinate a fi parcurse în curând de tăierile de conversiune, erau destul de abondente în afectaţiunile unde se practica în mod provisoriu crângul compus, prezintând în această privinţă o deosebire marcantă.

D-l Perrin ne-a făcut cunoscut, că direcţiunea şcoalei a pus la dispoziţiunea Statului în anul trecut un venit net de 2 milioane franci adăogând în acelaş timp cu un oarecare orgoliu, că costul plantaţiunilor sau al altor repopulări artificiale în pădurea dela Haye, nu trece de 1 1/2 fr. pe an şi pe hectar, natura, cel mai puternic auxiliar al omului, fiind foarte docilă în ce priveşte regenerarea pădurilor ea supunându-se tutulor injoncţiunilor, dacă nu vine nimeni să o contrarieze şi aceasta nu o face silvicultorul francez, căci el este cu desăvârşire pătruns de adevărul doctrinei profesate de intemeietorii ştiinţei forestiere Lorentz şi Parade, cari au ridicat principiul regenerărei naturale a pădurilor la înălţimea unei adevărate dogme:

„A perpetua pădurile utilizând toate forţele naturei printr'o aplicaţiune raţională a legilor cari le guvernează: aceasta este adevărata doctrină a lui Lorentz şi Parade" nespune L. Boppe, fostul şi bunul meu profesor la şcoala naţională de ape şi păduri dela Nancy (1888 — 1890) în introducerea făcută la excelentul său tratat de silvicultură, plin de învăţăminte utile nu numai pentru francezi, dar pentru toată lumea forestieră [1]).

(Va urma) **Petre Antonescu**

---

1) L. Boppe: *Traité de sylviculture*. Nancy, 1889, pag. XVIII.

COMERCIALIZAREA ŞI COMASAREA PĂDURILOR

Domeniul forestier al ţării nu trebue privit numai din punctul de vedere al materialului prim lemnos, fiinţa lui este în strânsă legătură cu agricultura, regimul isvoarelor şi al apelor, etc.

Chestiunea fundamentală de actualitate cu privire la masivul păduros al ţării este aceia a consecinţelor cari pot decurge din condiţiunile de exploatare prevăzute în legea privitoare la comercializarea bunurilor Statului.

Este de prim ordin deci să se cerceteze raporturile dintre această lege cu diversele deziderate exprimate până acum: comasarea, păduri de protecţie, menţinerea masivului, despăduririle etc.

O nouă legislaţie: a **regimului apelor** *are de asemenea puncte de contact cu soluţionarea diverselor probleme silvice. Este de un vădit interes să se cerceteze raporturile ce se creiază.*

Această problemă ce şi-a propus-o a o discuta congresul Inginerilor, e în legătură directă cu problema discutată în congresul nostru din anul trecut la Cluj, aş putea zice chiar o continuare.

In adevăr legea comercializărei bunurilor Statului dacă pentru anume categorii de bunuri a început ,a'şi face efectul *pentru păduri încă nu şi l-a făcut.*

Problema exploatărei pădurilor, cel puţin de azi în colo trebuie să fie privită cu totul altfel ca până acum.

A mai face exploatări bazate pe amenajamente individuale de păduri, cu perioade scurte de exploatare şi perioade de aşteptare lungi bazate mai toate pe litera contractelor cum se practică azi din nefericire, în deosebi pe Valea Mureşului, a mai vinde pădurile fie ale particularilor, fie ale statului pe termene (perioade) lungi, fără variaţii de preţ de la an la an, mai ales astăzi, când valuta noastră e foarte neconstantă, în raport cu alte valute ale altor State, a mai exploata aşa în neştire, neţinând seamă de cantitatea de creştere medie pe an şi pe hectar, raportate la suprafaţa pădurilor noastre repartizate pe specii, e a pregăti cu paşi repezi falimentul pădurilor noastre de reşinoase, şi mâine poimâine şi de fag, după cum ne-am pregătit noi înşine falimentul cu paşi repezi a pădurilor de stejar din România, fapt care a îndreptăţit Comisia Superioară Vamală de import şi export, a fixa taxe de export de aşa manieră, că exportul stejarului azi în România aproape e prohibit.

⁂

Din punct de vedere al *exploatărilor propriu zise*, nu am avut în România o normă reglementată prin însăşi amenajamentele pădurilor, căci nici până azi la Casa Pădurilor nu avem creat un birou al Comerţului şi Industriei lemnului, şi care ar fi atât de util mai ales azi când prevedem că peste 10-12 ani vom ajunge la acelaş rezultat cu pădurile de reşinoase, ca şi cu cele de stejar, adică la faliment.

Deci dacă din punct de vedere al exploatărilor nu avem asemenea normă, dar nici chiar din punct de vedere *comercial*, nu am avut o orientare.

Pădurile particularilor s'au vândut înainte de război pe preţuri derizorii şi nici unul din factorii competenţi ai ţărei nu au intervenit, spre a întinde o mână de ajutor proprietarilor particulari de păduri.

Din contră, prin oameni politici ai vremurilor, s'a contribuit atât la dezastrul economic al pădurilor particularilor, cât şi despăduririlor munţilor noştrii cumpărând pădurile particularilor şi ale moşnenilor cu preţuri atât de umilitoare, că sunt strigătoare la cer, preţuri care se mai menţin şi azi, la pădurile ale căror contracte nu au expirat. Fac loc aci unui tablou de asemenea preţuri cu care au fost vândute pădurile de brad, multe cu o proporţie de rezonanţă, ale particularilor şi în special ale moşnenilor diverselor societăţi forestiere străine, tablou extras din Revista pădurilor No. 7/9/920, date culese de D-l

Profesor *Petre Antonescu* şi publicate de D-sa în articolul: Pădurile din România Mare.

1) Pădurea *Paieşelile* din com. Negrileşti, jud. Putna în suprafaţă de 640 Ha. s'a vândut cu 76 lei 80 bani Hectarul;

2) Pădurea *Sburătura-Dealul Lung*, jud. Putna de 1.568 ha cu 20 lei 50 bani hectarul;

3) *Galbenu-Voineagu* din com. Malaia, jud. Vâlcea de 1200 Ha cu 12 lei 50 bani Hectarul;

4) Faţa *Vasilatului*, din com. Călineşti, jud. Vâlcea de 900 Ha cu 5 lei 55 bani Hectarul;

5) Pădurea *Tatuşea*, de 500 Ha cu 2 lei Hectarul;

6) Pădurea de pe muntele *Petrosul*, com. Brezoi jud. Vâlcea de 2895 Ha cu 1 leu 50 bani Hectarul;

7) Pădurea *Piatra Seciului*, din Vrancea, jud. Putna proprietatea răzeşilor din comuna Hauşica şi Spineni, în suprafaţă de 800 Ha s'a vândut pe timp de 20 ani (1905-1925) pe preţul global de 780 lei, adică cu 0,97 bani hectarul. Dela 1902-1908 s'a vândut spre exploatare ras 14441 Ha de păduri de molift răzeşeşti cu preţuri umilitoare societăţilor străine, în consiliile de ad-ţie ale acelor societăţi fiind numai oameni politici de toate culorile.

Cum dorim să alimentăm atâtea nevoi reale ale Statului, cum să ne imbunătăţim valuta, dacă ne precupeţim şi azi o parte din pădurile Statului exact cu aceleaşi preţuri ca înainte de război?

Iată un exemplu de robia economică a pădurilor statului comparate şi înainte de război şi de după război:

I. „*Union*“ la Mt. Caşin, jud. Bacău, care are achiziţionată pădurea cu 521 lei Hectarul cu termen de prelungire până la 1931, cu taxe de 1500 lei de Hectar.

2. „*Union*“ la Soveja (Putna) cu 651 lei Hectarul cu termen de prelungire până la 1935, cu taxe de 1500 lei Hectarul.

3. „*Göetz*“ (Foresta) la Lucacieşti (Bacău) cu 506 lei Hectarul cu termen de prelungire până la 1931, cu 600 lei Hectarul taxă de regenerare.

4. „*Göetz* (Foresta) la Muşa Mică (Buzău) cu 1025 lei Hectarul, cu termen de exploatare până la 1939, cu 1000 lei taxă de regenerare de Hectar.

5. „*Göetz*" (Foresta) la Slănic, Tg.-Ocna (Bacău) cu 1154 lei Hectarul, cu termen de exploatare până la 1933, 1000 lei taxa de regenerare de Hectar.

6. *Letea* (Göetz) la Tarcău (Neamț) cu 270 lei Hectarul, cu termen de exploatare până la 1939, cu 1000 lei taxa de regenerare de Hectar.

A. Juster și I. Agatstein la Bogdănești-Rășca (Suceava) cu 655 lei Hectarul și care mai are de exploatat până la 1928, și 300 lei garanție de regenerare.

I

Rentabilitatea produselor Statului înainte și după război

Suntem la un moment istoric, când o parte din pădurile Statului, vor fi poate comercializate în spiritul nouilor leguiri de comercializare a bunurilor Statului.

Pentru aceasta e necesar să știm care a fost renta pădurilor Statului atât înainte cât și după război.

* * *

Din situația Casei Pădurilor pe exercițiul 1913/914 publicată în 1915 constatăm:

La venituri s'a înscris în buget:

10.691.346 lei 44 bani, iar la cheltueli 3.150.356 lei 84 bani. Deci un excedent (venit net) de 7.540.989 lei 60 bani, care raportat la cele 1.097.056 Ha. de pădure ce le avea statul în vechiul regat la 1913/914 rezultă deci un venit net pe an și pe Hectar de 6 lei 85 bani (aur).

* * *

Din situația Casei Pădurilor pe exercițiul 1914/915, publicată în 1916, constatăm că la:

Venituri s'a înscris în buget . . . . . . 11.336.784 lei 81 bani
Iar la Cheltueli . . . . 3.786.910 lei
Deci un excedent (venit net) de . . . . 7.589.874 lei 18 bani
care raportat la cele 1.097.056 Ha. de pădure ce le avea statul în vechiul regat la 1913/914 rezultă un excedent (venit net) mediu pe an și pe Hectar de: 6 lei 88 bani (aur).

La venituri am considerat toate felurile de produse ca produse principale, secundare, exploatări în regie, produse accesorii şi diverse, delicte comise în pădurile Statului şi am considerat că şi restanţele de încasat (datoriile) la sfârşitul exerciţiilor respective se vor încasa în cursul anului viitor. Deci: 6.87 şi 6.88 lei *aur*, era venitul net pe an şi pe Hectar în pădurile Statului înainte de războiu.

II

Renta pădurilor după război

Din situaţia Casei Pădurilor pe exerciţiul 1919/20 publicată în 1920, constatăm la:

Venituri s'a înscris în buget . . . . . . 48.341.550 lei 36 bani
Iar la cheltueli . . . . 11.140.141 lei
Deci un excedent (venit net) de . . . . 37.201.409 lei

care raportat la cele: 1.097.056 Ha. de pădure ce le avea Statul în vechiul regat (căci tot numai de ele e vorba în situaţia pe 1919/20, (deşi se încorporaseră şi celelalte păduri din Transilvania, Bucovina şi Basarabia) rezultă un excedent de (venit net) pe an şi Ha de 33 lei 91 (hârtie).

Aci vedem înscris în darea de seamă că pentru 459.584 lei s'a dat material gratuit la invalizi, văduve, orfani de război.

Valuta în 1919/20 (1 Aprilie 1919—1 Aprilie 1920) raportată la lei aur era între 28—32 adică dacă luăm în mediu 30 lei revine deci la 1 leu aur venit net pe an şi pe Ha. în loc de 6 lei 87 sau 6 lei 88 cât era înainte de răsboi. Dece?

Din cauză că n'am aplicat imediat impreviziunea şi pentru pădurile statului adică să vindem pe preţurile din 1914/915 sau 1915/16 însă raportat la lei aur.

Din situaţia Casei Pădurilor pe exerciţiul 1920/21, publicată în 1922, constatăm că la venituri s'a înscris în buget: 53.913.128 lei
iar cheltueli. . . . . 27.016.600 „

Rezultă un excedent (venit net) de . . . . 26.896.528 lei care raportat tot la acele 1.097.056 Ha. de pădure ce le avea statul în vechiul regat (căci tot numai de ele vorbim şi în situaţia de pe 1920/21 deşi se incorporase şi celelalte păduri din Transilvania, Bucovina, Basarabia) rezultă un excedent (venit net) pe an şi pe ha de: 24 lei 51 (hârtie), or valuta în 1920/21 (1 Aprilie 1920—1 Aprilie 1921) raportată la lei aur fiind între 18—

22, adică dacă luăm media de 20 lei, ar reveni 1.2 lei aur venit net pe an şi pe ha. în loc de 6.87 sau 6.88 cât era înainte de răsboi.

Aci vedem înscrisă în darea de seamă oficială că pentru 1.967.382 lei s'a dat material gratuit pentru văduve de răsboiu, invalizi, orfani de răsboiu etc. cât şi vânzările la cooperative prin buna învoială (sau prin licitaţie).

* * *

Pentru că pe 1925 avem un buget întocmit pentru întreaga ţară şi s'a cuprins deci toate veniturile şi cheltuelile şi pentru pădurile din teritoriile alipite, e necesar să detailăm şi mai mult chestia rentabilităţei pădurilor Statului pentru pădurile întregei României.

După ultima statistică a pădurilor Statului întocmită în 1922 apărută la finele anului 1924, am avea:

In vechiul regat:	1.097.056	ha,	suprafeţe	împădurite.
In Ardeal: . . .	564.813	„	„	„
In Bucovina: . .	1.498	„	„	„
In Basarabia: . .	190.399	„	„	„
Total g-ral . .	1.853.776	hectare.		

* * *

Repartizat pe specii lemnoase am avea: 99.306 ha. brad 203.934 ha. molift, 1.686 ha. pin, 258 ha. melez 584.870 ha. fag, 119.959 ha. gorun, 81.178. ha. gârniţă, 257.400 ha. stejar pedunculat, 94.167 ha. cer, 57.969 ha. tei, 87.183 ha. carpen, 24.320 ha. frasin, 15.915 ha. ulm, 1.824 ha. paltin, 10.602 ha. mesteacăn, 54 ha. castan, 13.315 ha. Salcâm, 5.454 ha. anin, 62.666 ha plop şi salcie, 130.907 ha. diverse.

* * *

Repartizate pe clase de vârste am avea:

dela	1—20 ani:	565.214	ha.
„	20—40 „	333.339	„
„	40—60 „	215.164	„
„	60—80 „	201.172	„
„	80—100 „	218 934	„
„	100—în sus	319.953	„

Din totalul de : 1.853.776 hc. pădure ce are statul astăzi avem deja exploatate 695.684 ha.

Rămân deci păduri neexploatate : 1.158.092 ha. pentru viitor.

Rentabilitatea pădurilor statului pe 1925

Venituri : In bugetul de venituri al anului 1925 s'a înscris la capitolul pădurilor lei 250.000.000

Cheltueli : La Partea III cap. VIII al bugetului celtuelile personului, material, învăţământ reprezintă un total de 168.193.700

Rămâne un venit net de. 81.806.300

Venitul net realizat de 81.806.300 lei anul repartizat la cele 1.853.776 hectare de păduri ce le posedă statul în total, reprezenta o rentă anuală medie de 44 lei hârtie pe hectar sau aproximativ 1.1 *lei aur* pe an şi pe hectar. Ar trebui să valorificăm aceste bunuri în viitor, o mai accentuată rentabilitate în folosul tezaurului, adică să se studieze care ar trebui să fie viitoarea politică forestieră de stat, căci până acum pădurile statului au fost sacrificate şi pentru interesul obştesc : şcoli, funcţionari, cooperative, invalizi, etc., dar mai mult prin lipsa unei legi de impreviziune.

Trecând la marea proprietate forestieră, iată ce mai găsim :

1. O bună parte din pădurile din Ardeal cari se taie tot de Societatea „Foresta“ şi azi cu 3 lei mc. în picioare în special pe Valea Mureşului.

2. Aceiaşi Societate Foresta în combinaţie cu Soc. „Göetz“ taie în Buzeu din pădurile de brad ale lui Maican cu 3 lei mc.

3. Pădurile de pe domeniul Comăneşti, jud. Bacău, ale regretatului N. D. Ghica, se taie pe preţul de 20 lei mc. de Soc. „Göetz“.

4. Pădurile Principelui Sturza, dela Hangu-Neamţ se taie pe preţuri umilitoare, de acelaşi Soc. „Foresta“.

5. Firma Anauch, taie pădurile fondului Religionar cu preţuri umilitoare etc. etc.

Şi atunci ne mai punem şi următoarea întrebare :

Cât oare a pierdut şi va mai pierde numai fiscul din taxa de foncieră (impozitul agricol) ce ar fi trebuit să'l plătească aceste Societăţi dacă se vota legea impreviziunei imediat ce ne am întors dela Iaşi, căci toate cotele pentru impuneri ale acestor

Societăţi, sunt reperate la 270 lei, 655, sau cel mult 1134 lei Hectarul, în loc de 40000, 60.000 lei (socotit de 120—150 lei m. c. şi 300—350 m. c. de hectar, (adică atât cât plătesc societăţile create după război).

Iată cum şi legea impozitelor este eludată de această nepricepere a comercializărei pădurilor noastre.

Dar privită prin o altă latură chestiunea exploatărilor pădurilor de reşinoase—căci către aceste sunt aţintite stăruinţele societăţilor forestiere şi a politicianilor din consiliile lor de administraţie—constatăm că exploatăm cu paşi prea repezi pădurile noastre.

Posibilitatea de export a pădurilor noastre după calculele mele şi ale D-lui Inginer consilier silvic *Petre Antonescu*, în funcţie de cele 1.735.400 Ha. reşinoase cât avem în România ar fi maximum 50000—57000 vagoane anual, neţinând seama de suprafaţa pădurilor de reşinoase expropriate azi în România pentru islazuri.

Totuşi, dacă urmărim datele statistice ale Ministerului de Finanţe, constatăm cu surprindere că:

In 1922 am exportat 75.717 vagoane.
In 1923 „ „ 96.160 „
In 1924 „ „ 92.177 „

Am depăşit cu mult posibilitatea normală de export de 50,000 vagoane anual cu $^3/_8$ în aceşti 3 ani.

In 1925 cifrele sunt şi mai dureroase şi mai edificătoare, şi pentru care avem date statistice oficiale din statistica întocmită de M. Finanţelor.

Iar din alte isvoare, anume din statistica întocmită de serviciul special al mişcărei din Direcţia generală C. F. R., pentru încărcările de cherestea, pe luna Iunie constatăm că s'a încărcat:

14.237 vagoane cherestea şi
4868 „ butuci şi cioplitură de brad
total . . 19.105 „

Majoritatea acestui material a luat drumul exportului, deci într'o lună am exportat aproape $^2/_5$ din posibilitatea anuală.

Faţă de aceste cifre, cred că Congresul nostru trebuie să reacţioneze cât mai urgent şi cât mai energic.

Toate aceste exploatări prea intensive, pe păduri individuale, cât şi despăduririle pe o scară întinsă conduc volens-nolens la discuţia unei alte probleme cu mult mai grave, anume la acea a regimului apelor, fapt care a determinat comisiunea specială a A.G.R.I. insărcinată cu fixarea problemelor ce se vor discuta în congres, ca această latură *a regimului apelor*, să fie cât mai evidenţiată în chiar textul problemei anunţate de Secţia Silvică.

In acest sens, chiar anul acesta la 5 Iunie la Merano (Italia), a avut loc conform tratatului de pace dela *Trianon*, o consfătuire a tuturor reprezentanţilor ţărilor Dunărene, *pe chestia regimului apelor care varsă în Dunărea*, şi unde România a fost representată prin D-l Inginer inspector general *I. Vardala*, directorul general al porturilor şi Inginer Consilier silvic *Petre Antonescu*, profesor la şcoala politecnică din Bucureşti. Şi pentru ca şi congresul Inginerilor să cunoască cât mai clar această chestie, publicăm aci dispoziţiunile art. 292 şi 293 din tratatul dela *Trianon* cu comentariile respective:

Dispoziţiunile art. 292 şi 293, din tratatul de pace dela Trianon relativ la regimul apelor, la despăduriri şi reîmpăduriri.

„In tratatul de pace dintre puterile aliate, cele asociate şi Ungaria din 4 Iunie 1920 (Trianon), în urma inzistenţei depuse de delegaţiunea Ungară cu ocaziunea negocierilor de pace dela Neuilly, cari au avut loc în lunile Ianuarie, Februarie şi Martie 1920 s'a trecut la Cap. III, relativ la „regimul apelor", articolele Nr. 292, 293, a căror cuprindere este următoarea:

Articolul 292. „Afară de dispoziţiuni contrare când, în urma trasărei unei noui fruntarii, regimul apelor (canaluri, inundaţiuni, irigaţiuni, drenaj sau lucrări analoage) dintr'un Stat, depinde de lucrări executate pe teritorul unui alt Stat, sau când se întrebuinţează pe teritorul unui alt Stat în virtutea unor uzuri anterioare războiului, ape sau energii hydraulice născute pe teritoriul unui alt Stat, trebue să se stabilească o înţelegere între Statele interesate, aşa încât să se păstreze interesele şi drepturile dobândite de fiecare din ele.

„Afară de dispoziţii contrare, când se întrebuinţează de către un Stat pentru nevoi municipale sau domestice — electricitate sau apă, care în urma traseului nouei frontieri sunt, sau se găsesc pe teritoriul unui alt Stat, trebue să se stabilească o înţelegere între Statele interesate — spre a se apăra interesele şi drepturile dobândite de fiecare din ele. Până la înfăptuirea acestei înţelegeri — staţiunile centrale electrice şi instalaţiunile cari furnizează apa, vor fi ţinute să continue furnitura pe baze corespunzătoare condiţiunilor şi contractelor în vigoare la 3 Noembrie 1918.

„In lipsă de înţelegere, în cazul unuia sau celuilalt din aliniatele cari preced şi sub rezerva stipulaţiunilor articolului 293 se va hotărî de un arbitru desemnat de Consiliul Societăţii Naţiunilor“.

Articolul 293. — „In vederea aplicărei art. 292, pe teritoriul fostului regat al Ungariei formând bazinul Dunării, afară de bazinul Oltului, precum şi pentru executarea atribuţiunilor prevăzute mai jos, se instiiue, în interesul comun al Statului având suveranitatea asupra ziselor teritorii, o comisiune technică permanentă a regimului apelor, cuprinzând un reprezentant al fiecăruia din Statele interesate din punct de vedere al teritoriilor şi un prezident numit de Consiliul Societăţii Naţiunilor.

„Această comisiune va trebui să hotărască încheierea, supravegherea şi în caz de urgenţă să asigure executarea înţelegerilor prevăzute la art. 292; ea va trebui să menţie şi să îmbunătăţească, *în special în ceeace priveşte împădurirea şi despădurirea, unitatea regimului apelor, precum şi serviciile relative* la acestea, ca serviciul hidrometric şi anunţarea creşterilor de apă. Ea va procedà la studierea chestiunilor conexe navigaţiunei, exceptând pe acelea care ar fi de resortul comisiunei de navigaţiune competentă pentru Dunărea de sus, pentru care va trebui să inştiinţeze zisa comisiune şi va ţine seama mai ales de interesul pescăriilor. In afară de aceasta, comisiunea va întreprinde orice lucrări sau studii şi va creia orice servicii, cari i-ar fi încredinţate prin înţelegerea unanimă a Statelor interesate.

„Comisiunea regimului apelor va trebui să se întrunească într'un termen de 3 luni, după punerea în vigoare; ea va elabora regulamentul relativ la atribuţiunile sale şi la funcţionarea sa, regulament care va fi supus aprobărei Statelor interesate.

„Toate neînţelegerile cari se vor ridica asupra chestiunilor cari fac obiectul prezentului articol, vor fi regulate după cum va decide Societatea Naţiunilor“.

Regulamentul, despre care se face menţiune la art. 293 alin. 3, a fost întocmit şi aprobat de toate Statele interesate, inclusiv preşedintele numit de Societatea Naţiunilor *Chargueraud A.*, actualmente decedat şi înlocuit prin D-l *Carlo Rosetti*. Delegatul României, care a semnat regulamentul în chestiune, a fost D-l *G. Popescu*, fost secretar general al ministerului lucrărilor publice, actual director general al Creditului Industrial.

Acest regulament conţine 21 articole şi un aşa zis protocol de închidere, prin care se explică art. 3, art. 5 alin. a şi art. 17.

Prin articolul 3, relativ la atribuţiunile comisiunei, se stipulează că ea este însărcinată:

„de a provoca încheierea, de a supraveghea şi, în caz de urgenţă de a asigura executarea înţelegerilor prevăzute la art. 292 din tratatul din Traianon;

„de a menţine şi a ameliora, mai cu seamă în ceace priveşte *despădurirea* şi *reîmpădurirea*, unitatea regimului apelor, precum şi serviciile relative la acestea, ca serviciul hidrometric şi anunţarea creşterilor apelor;

„de a proceda la studiul chestiunilor conexe ale navigaţiunei, afară de cele cari sunt de resortul comisiunei internaţionale a Dunării, pentru care va trebui să înştiinţeze zisa comisiune şi a ţine seama mai ales de interesele pescăriilor;

„de a întreprinde, afară de aceasta, orice lucrări sau studii şi va crea orice servicii, cari i-ar fi încredinţate prin înţelegerea unanimă a Statelor interesate".

După cum vedem s'a reprodus, aproape ad-litteram dispoziţiunile art. 293 alin. 2 din tratatul dela Trianon. In protocolul de închidere relativ la art. 3 se mai spune următoarele.

„Adoptând regulamentul relativ la atribuţiunile şi la funcţionarea comisiunei regimului apelor Dunării, membrii semnaţi, ai zisei comisiuni au convenit asupra celor ce urmează:

ad art. 3.

„Prin despădurire şi reîmpădurire, se înţeleg numai operaţiunile cari pot provoca o modificare a unităţei regimului apelor".

Cuvântul „despădurire" nu vizează tăerile de păduri, cari sunt făcute într'o exploataţiune normală şi regulată a unei păduri.

Interpretarea la care va da loc cuvântul de exploataţiune normală.

Această expresiune de exploataţiune normală şi regulată va da naştere la interpretări, căci în materie de amenajament se ştie, că o exploataţiune normală şi o posibilitate normală nu se poate realiza decât într'o pădure normală; ori marea majoritate a pădurilor sunt anormale şi aşa fiind nu se poate vorbi de o exploatațiune normală, căci va trebui spre a ajunge sau mai bine zis spre a îndruma o pădure spre starea normală, să se taie anual mai mult decât creşterea pădurei, când materialul lemnos (capitalui) de exploatare va fi supra-abondent, sau să se taie mai puțin, atunci când va exista un deficit.

Această lipsă de claritate în redactare se datoreşte desigur faptului, că nu s'a găsit cu cale să se consulte şi un specialist în chestiuni silvice.

Lucrul este aşa de adevărat, că în şedința din 6 Aprilie a. c. când s'a discutat numai în mod accidental: care va fi pe viitor norma tăierilor de păduri din basinurile râurilor, cari pot influența asupra regimul apelor Tisei şi a Dunărei, chestiune care va fi de altminteri pusă în ordinea zilei în sesiunea viitoare, d-l *Buckeisen*, delegatul Austriei, a declarat că după instrucțiunile ce a primit dela guvernul său, urmează că tăerea pădurilor să se facă în viitor în limitele suprafeței anuale normale.

Am tras atunci atenția domnului *Vardala*, delegatul oficial al României, subsemnatul figurând ca asistent sau ca delegat expert, (căci în comisiune nu poate vorbi, conform uzului decât şeful delegațiunei respective), ca să pună chestiunea la punct, nefiind posibil ca toate pădurile să se taie în limitele suprafețelor normale, ceiace d-sa a şi făcut. In urma discuțiunei care a avut loc luând parte preşedintele şi alții, între cari chiar delegatul Austriei, au recunoscut cu toții că teza susținută de delegația română este justă.

In art. 5 referior la documentele de transmis comisiunei se spune:

„Delegații vor procura comisiunei, sub titlul de informațiuni documentele următoare:

a) Un expozeu anual sumar asupra situațiunei technice a basinului Dunărei, afară de cel al Oltului, precum şi în mod general asupra lucrărilor executate sau proectate în fiecare Stat putând exercita, în mod practic, o influență asupra regimului apelor dintr'un Stat vecin.

b) Acordurile încheiate între Statele interesate, cu sau fără intervențiunea comisiunei, conform stipulațiunilor art. 292 a Tratatului din Trianon;

c) Legile şi actele reglementare relative la regimul apelor, la despădurire, la pescării".

Iar în procesul-verbal de închidere (protocole de clôture) ca explicaţie la alin. a al acestui articol se zice :

„Este înţeles că expozeul despre care se vorbeşte la alin. a al articolului 5, trebue să dea toate indicaţiunile utile cari se rapoartă la unitatea regimului apelor şi că expresiunea „lucrări" se rapoartă la toate lucrările de orice natură ar fi, chiar acelea cari n'au caracterul de lucrări hidraulice, dar cari sunt de natură a exercita în mod practic o influenţă asupra regimului apelor dintr'un Stat vecin".

Rezultă aşa dar că în expozeul anual pe care delegaţia Română caută neapărat să-l prezinte şi pe viitor comisiunei, trebue să se indice şi lucrările de împădurire şi despădurire făcute, sau cele cari sunt proiectate a se face în basinurile râurilor din Transilvania, Banat, Crişana şi Maramureş, afară de cel al Oltului.[1]).

In faţa acestor elemente documentate până aci.

a) De ordin comercial, pentru a stărui în făptuirea legei impreviziunei. spre a obţine o rentabilitate a pădurilor Statului cel puţin ca înainte de răsboi, raportate la lei aur.

b) Exportul pe viitor să fie condiţionat numai de producţia anuală şi normală a pădurilor noastre adică pe viitor fabricele să fie în funcţie de păduri iar nu pădurile în funcţie de fabrici.

c) Asigurarea regimului apelor în funcţie de exploatarea sistematică a pădurilor noastre.

d) Şi a problemei comercializărei proectate şi pentru pădurile Statului.

Se pun intrebările :

1. Care să fie modalitatea pe viitor a exploatărei pădurilor şi cum vor trebui întocmite amenajamentele în viitor

2. Care să fie cheia comercializărei pădurilor Statului în funcţie de aceste noi directive în exploatări şi amenajamente.

Incă din 1920, subsemnatul, în *„Monitorul Forestier"* am preconizat întocmirea amenajamentelor pădurilor pe bazine forestiere. Această ideie atunci a fost prea puţin discutată de cei în drept, şi a trebuit să treacă de atunci 5 ani, pentru ca azi să ajungă a se discuta într'un congres.

---

[1]) Petre Antonescu, Revista Pădurilor, Anul 1925, No 3 de pe luna Maiu.

In adevăr, amenajamentele reperate pe complexe mari (bazine forestiere), indiferent de natura proprietarilor pădurilor coprinşi în acel complex forestier, ar fi norma reglementărei exploatărilor de viitor nu numai în România dar şi în orice ţară de pe glob.

In adevăr numai amenajamentele care ar îmbrăţişa tot complexul de păduri din un mare bazin forestier, ar contribui cât mai repede la *normalizarea* pădurilor noastre, ideal către care tindem ca specialişti.

Prin amenajamente pe complexe forestiere şi nu pe păduri individuale vom putea normaliza exploatările şi deci şi exportul.

Prin amenajamente pe complexe forestiere vom putea interesa pe toţi proprietarii de pe aceiaşi vale, în raport direct proporţional la efectuarea atâtor lucrări, în primul rând al drumurilor, care e singura arteră de punere în valoare a pădurilor în mod cât mai rentabil, cât şi al rentabilităţei însăşi a pădurilor în viitor, *mai ales că treptat, treptat, locul bradului îl va lua fagul care debitat în scânduri e cerut cu insistenţă la export.*

Prin aceasta tindem indirect la comasarea proprietăţei forestiere, lucru atât de necesar pentru asigurarea existenţei pădurilor României, mai ales astăzi când asistăm cu durere la fărămiţirea proprietăţei forestiere căci de frica exproprierei foarte mulţi proprietari de păduri îşi vând pădurile în parcele mici la ţărani constitue alt cataclism, după atâtea altele care s'au abătut asupra pădurilor în special dela războiu încoace.

Odată reglementat ca amenajamentele să se facă numai pe complexe forestiere, avem rezolvită dela *sine şi asigurarea regimului apelor.* Căci pe aceiaşi vale în loc să se exploateze de toţi proprietarii concomitent toate pădurile ce le posedă, lăsând astfel descoperite suprafeţe prea mari de teren sărăcind terenul de tericiul şi humusul atât de necesar înmagazinărei apei din ploi, care în bună parte alimentează isvoarele noastre am avea din contră exploatarea pădurilor din acel basin eşalonată în spaţiu şi timp, basat pe continuitate de exploatări, şi care tind indirect la normalizarea pădurilor noastre.

Punctul cel mai dificil ar fi *comercializarea.* Căci în acelaş bazin forestier sunt diverşi proprietari cu diverse păduri, care păduri variază ca suprafaţă, volum, vârste, specie etc., deci ca valoare.

Şi tocmai aci intervine rolul nostru de estimatori pentru a nu mai lăsa pe proprietari şi moşneni la discreţia samsarilor şi intermediarilor politici spre a nu mai vinde pădurile pe nimic, cum le-au vândut până acum, şi nici Statul a da în dar cele mai frumoase păduri tuturor Societăţilor forestiere străine care au avut grija ca în consiliile lor de ad-ţie să pună tot ce România are mai select şi din toate culorile politice, ca să-şi asigure pe decenii robia munţilor noştri

In acest complex numit: *amenajament comasat*, statul şi-ar putea comercializa pădurile sale proprii. Dar pe lângă cele specificate în legea comercializărei ar trebui introduşi alţi factori noi, specifici pădurilor şi anume:

a) Preţuirea lemnului să se facă pe m.c. predat fabrică iar nu pe hectar.

b) Valoarea lemnului brut să fie în funcţie de valoarea lemnului fasonat, de pe piaţa locală după ce s'au redus toate spesele de fasonare, transport, ad-ţie, procent, etc.

c) Această valoare să varieze an cu an, după oscilaţiunile valutare,

d) Valoarea lemnului brut să se se verse în 2 rate semestriale în tezaurul Statului, căci pe încasările anuale rezultate din venitul pădurilor, se pune bază importantă în bugetul de cheltueli al Statului.

e) Statul să ia parte la beneficiul net al afacerei, în proporţie directă cu valoarea în bani a lemnului raportat anual, faţă de capitalul investit anual în afacere pentru industrializarea şi comercializarea lemnului predat.

f) Plantaţiunile să privească pe Societate, considerându-se pur şi simplu ca o cheltuială.

g) Scăderea impozitelor fonciare (agricol) de 185%, a impozitului pe cifra de afaceri, a impozitului industrial şi global, la toţi proprietarii care vor dori a-şi comasa pădurile atât din punct de vedere al amenajamentelor cât şi al comercializărei în comun al unui bazin forestier.

Cu aceste modalităţi problema conservărei pădurilor, a regimului apelor, a reglementărei exploatărilor şi deci şi a comercializărilor va intra în altă fază nouă, demnă de o Românie modernă, cu o condiţie expresă ca să se declare 1) *Autonomia Casei Pădurilor Statului* fără de care, tot ce discutăm proiectăm şi hotărâm sub formă de moţiune în acest congres, ca şi în multe altele, vor rămâne în cartoanele Ministerelor şi 2) *Incompatibilitatea între mandatul* de: Ministru, Deputat, Senator şi calitatea de membru în consiliul de ad-ţie, censor etc. în Societăţile forestiere unde Statul este interesat, *lucru ce ar trebui prevăzut în legea electorală.*

Nu pot încheia această modestă comunicare de cât să repet cuvintele destul de semnificative spuse de d-l Al. Constantinescu Ministrul Domeniilor şi Preşedintele Soc. „Progresul Silvic" în ziua de 15 Septembrie 1924 la Timişoara, în discursul d-sale de deschiderea congresului:

„In curând veţi fi chemaţi să puneţi în serviciul ţărei mărite tributul vostru de muncă, într'o direcţie nouă, a comercializărei acestei ramuri însemnate de avuţie naţională şi pentru care am credinţa fermă că veţi pune toată munca şi priceperea voastră.

Veţi întinde astfel cadrul technic şi experimental ştiinţific de până azi şi veţi intra şi pe tărâmul economic, ceeace va fi şi o garanţie mai mare, şi de rentabilitate şi de conservarea pădurilor".

Avem deci speranţa că cuvintele magistrale ale d-lui Preşedinte al Soc. „Progresul Silvic" vor pătrunde adânc azi în deosebi în inimile economiştilor şi specialiştilor noştri, cari de decenii şi cu sacrificii ne-au apărat pădurile ce le mai avem astăzi, şi că faţă de pericolul că 95% din industria forestieră, se află în mâini străine, comercializarea pădurilor va însemna şi naţionalizarea industriei forestiere româneşti prin energii şi capitaluri autohtone româneşti.

Oamenii politici să ia exemplu dela M. S. Regele Ferdinand I care la 14 August 1916, a trecut peste considerente de familie şi a desfăşurat hotărât steagul desrobirei neamului; acelaş exemplu să-l dea şi politicianii noştri, de a trece peste orice consideraţii personale şi a desfăşura steagul desrobirei pădurilor neamului românesc.

M. P. FLORESCU
ING. INSP. SILVIC

DUPA UN AN DELA APLICAREA REGULAMENTULUI DE ATRIBUŢIUNI

Constatării şi Observaţii.

Intr'o vreme când ţara noastră întregită în hotarele ei fireşti tinde spre o unificare ligislativă, atât de necesară pentru închegarea unitară, a vieţii noastre publice; când toate ramurile de administraţie se organizează şi încearcă pe baza legilor şi a repulamentelor mari schimbări, spre a se pune la curent cu nevoile timpului, apariţia regulamentului serviciului exterior în anul trecut a fost considerat de cunoscătorii vieţii noastre silvice ca un pas înainte în propăşirea uneia din cele mai importante administraţii ale ţărei.

Datorită faptului că am avut în fruntea Adminstraţiei Casei Pădurilor un specialist care a înţeles aspiraţiunile şi nevoile corpului, silvic acest regulament marchează, după legea de organizare a inginerilor silvici, al doilea pas spre progres, prin elaborarea de norme noi în ce priveşte serviciul exterior. organizându-se serviciul pe Direcţiuni şi Ocoale pe baza descentralizărei, dându-se noi directive de conducere, prin fixarea atribuţiunilor şi competinţelor, cum şi prin înfiinţarea regìstrelor şi formularelor.

Prin mărirea sferei de atribuţiuni şi dispoziţii ale Direcţiunilor, în locul fostelor Regiuni cari erau mai mult organe de control, s'a descentralizat cu mult folos serviciul central, lucru de care se simţea mare nevoie, încă mai înainte de a se mări ţara. Această descentralizare, corespunzătoare nevoilor democratice ale timpului era necesară pentru chestiunile de ordin administrativ, în mult mai mare măsură, decât pentru chestiunile technice, în care descentralizarea nu este încă indicată.

Dar pentruca descentralizarea să dea roadele aşteptate, trebueşte un control efectiv, atât din partea Casei Pădurilor asupra Direcţiunilor regionale cât şi din partea Direcţiunilor asupra ocoalelor.

In ce priveşte exploatările, era absolut necesar a se introduce formularele şi registrele care ori câte critici li s'ar aduce şi anume că ele sporesc formalismul biurocratic, sunt totuşi necesare, pentrucă reprezentau un mijloc practic de contabilitate asigurând în mod mecanic, aplicarea normelor de conducere prevăzute de regulament.

Faţă de desvoltarea şi caracterul comercial ce au luat exploatările în regie, ţinerea unor scripte şi registre mai ordonate şi detailate, se impunea. De altminteri chiar codul de comerţ prevede pentru orice comerciant, trei feluri de registre: jurnal, inventar şi copier, pe lângă celelalte registre, facultative, ca strața, cartea mare, scadenţarul, etc. Legea timbrului şi a contribuţiunilor, prevăd de asemenea norme şi sancţiuni, pentru ţinerea în regulă a registrelor.

Din examinarea prceselor verbale de inventariere: formular 18, 22 şi 23, a borderourilor de vânzări; formular 27, 34 şi 36, şi a registrelor formular 69, 70, 72, 78, 80 şi 81, rezultă următoarele norme:

1) Nici o vânzare şi predare nu trebuie să aibă loc până ce mai întâi nu s'a înregistrat materialul estimat şi s'a aprobat.

2) Orice vânzare şi predare de material, trebueşte descărcată numai cu borderouri lunare de chitanţe şi acte de debit.

3) Sumele acestor inventarieri şi vânzări, sunt trecute separat pe categorii de produse, şi apoi centralizate în registre, cari prin coloanele respective, ţine pe agentul de gestiune în mod mecanic la curent, în acelaş timp ca lichidarea partizii de debit şi credit, precum şi cu efectuarea operaţiunilor privitoare la amenajament şi studii de exploatare.

Evident că lucrările s'ar uşurz mult prin introducerea unui serviciu de contabilitate, şi e de mirare că o administraţie aşa de întinsă şi cu un buget aşa de variat la venituri şi cheltueli, nu are un serviciu special de contabilitate ştiut fiind că organizaţiunile cele mai bune şi întreprinderile cele mai tari. riscă să slăbească din lipsă de contabilitate. — Ne trebue pentru timpul de faţă, un serviciu de contabilitate ager şi destoinic format din oameni capabili, cari să inregistreze cu promptitudine veniturile şi cheltuelile, semnalând orice risipă şi orice deficit, avizând asupra mijloacelor de combatere, asigurând şi punând în evidenţă, printr'o bună înţelegere cu celelalte servicii, şi mai cu seamă cu serviciul amenajărilor în ce priveşte productivitatea pădurilor. In timpul de extraordinară criză prin care trecem, trebue a se da un avânt cât mai mare productivităţei pădurilor pentru ca în armonie cu celelalte ramuri de activitate să contribuim şi noi la ridicarea economică a ţărei.

O extensiune destul de mare au luat plantaţiunile, cari se manifestă din ce în ce mai bine, cu condiţiunea însă ca să fie făcute cu discernământ şi în mod rentabil.

De sigur că şi celelalte servicii, ale căror roluri sunt bine şi detaliat fixate prin regulament, nu vor întârzia să se manifesteze mai vioiu, şi pe un teren pe care le aşteaptă foarte multe şi importante lucrări de făcut; ele însă fiind servicii cu caracter technic, impulsiunea urmează sa să li se dea dela centru.

In ce priveşte ocoalele, faţă de numeroasele lucrări necesare ce li se impun, şi care desigur că trebue aduse toate la îndeplinire pentru a avea o bună gospodărie silvică, trebue să se recunoască în mod efectiv, personalul ajutător Şefului de ocol, Conductorii silvici, ca secundanţi la lucrările technice, precum şi personalul de birou, Secretarul arhivar, registratorul şi copistul, destinându-se brigadierii şi pădurarii, ca organe de executare şi de pază pe teren.

Desigur că se vor mai găsi în unele părţi mici lipsuri şi în altele, puţin exces de formă, sau imperfecţiuni; ele sunt inerente ori cărui început de organizare, căci dacă nu s'a făcut până acuma asemenea oper e, se datoreşte la mai multe cauze, între cari şi teama de imperfecţiuni şi de lipsuri, cum şi că nu ne-a silit nevoia timpului.

Legea de organizare a corpului, şcoala politechnică şi regulamentul serviciului silvic exterior, sunt un real progres pentru noi, şi ceiace mai trebue, este *asigurarea unei stări materiale*, care să dea inginerului silvic o situaţie independentă punându-l la adăpost de grija zilei de mâine şi dacă acela care este în capul instituţiei noastre va reuşi ca să îndeplinească această mare operă, vom putea atunci privi cu deplină încredere viitorul.

C. D. Ivanovici
Sub-insp., şeful serv. expl.
Direcţiunea V silvică

INFLUENŢA PĂDURILOR ASUPRA POPOARELOR DIN ORIENT

Câteva reflexiuni.

Nu credem lipsit de interes a reda aci unele idei, ce-ne-au fost sugerate prin citirea unor cărţi de literatură ale popoarelor din Asia meridională.

Apusul şi orientul formează, precum se ştie doui antipozi nu numai în privinţa situaţiei lor dar şi în ce priveşte concepţia, religia vieţii etc.

„Cultura vechilor Greci — zice un mare filosof născut pe malul Gangelui sacru — *s'a desvotat între zidurile oraşelor. Da, toate culturile moderne au asemenea leagăn de piatră şi ciment. Iar zidurile aceste au lăsat urme adânci în spiritul oamenilor“.*

„Cultura noastră s'a născut în marile păduri virgine ale Indiei“.

Pe când civilizaţia noastră apuseană, cu tendinţa ei spre continuu progres mecanic, duce o implacabilă luptă contra naturii, pe care rvea s'o domine, s'o subjuge, adepţii religiei brahmane *„născuţi sub domurile uriaşe ale codrilor trăind în neîncetata împletire a naturii, idealul culturii lor nu putea fi decât în năzuinţa armonizării propriei lor vieţi cu marea existenţă a naturii“.*

Din cunoaşterea influenţei covârşitoare a pădurilor asupra intregii culturi răsăritene, rezultă convingerea irefutabilă, că pădurea exercită, în adevăr, asupra omenirii un rol mult mai important, decum i se atribue astăzi de noi, considerând-o exclusiv un factor producător de venituri maxime.

Desigur, că noi, cari ducem o viaţă neliniştită şi răsboinică, nu vom accepta idealul Răsăritului contemplativ şi mistic, scos din înţelepciunea îngrămădită în sihastria pădurilor.

Făcând însă reflexii asupra importanţei ce a putut-o avea pădurea în viaţa socială a unui întreg popor, ne vom da seama poate mai mult de necesitatea inexorabilă a existenţei acestui factor de influenţă binefăcătoare, netăgăduită, pentru progresul unei naţiuni, câştigând convingerea, că distrugerea pădurii ar putea avea urmări dezastruoase, cari scapă tuturor calculelor noastre rigide şi abstracte.

Şi în acest caz, în primul rând, noi silvicultorii, cari avem menirea de a păstra pădurile, dându-ne seama de răspunderea ce o avem faţă de generaţiile viitoare şi pătrunşi fiind de adevărul, că nu prin articole de legi se vor salva pădurile mai ales în nevrozitatea vremurilor prin cari trecem — câtă vreme nu vom pune la contribuţie în exercitarea funcţiunei nobile pentru care suntem chemaţi, o doză de dragoste şi de suflet nu vom putea reuşi a înfrunta şi înlătura influenţele, cari urmăresc satisfacerea de interese momentane josnice, în detrimentul viitorului naţiunei noastre.

A. Pridie
Ing. silv.

PĂDURILE ŞI PARCUL DE PE MOŞIA CEZIENI

Cu prilejul lucrărilor de ridicare în plan şi de amenajament al pădurilor de pe moşiile: Brâncoveni, Coteana-Ipoteşti şi Momiceni din judeţele Romanaţi şi Olt, ce am avut de executat în cursul verei anului 1921, mi s'a dat însărcinarea, ca, vizitând trupurile de pădure situate pe valea Tăsluiului, precum şi pe valea Frăsinetului de pe moşia Cezieni, judeţul Romanaţi avere dotală a principesei Colette Brâncoveanu, să-mi dau părerea asupra lucrărilor technice de efectuat în scopul de a le înbunătăţi starea şi a le spori valoarea. Mis'a cerut asemenea avizul, dacă intră ori nu în prevederile legii pentru înfiinţarea de păşuni comunale din 1920, exproprierea terenului aflător între partea stângă a părâului Tăsluiului şi delimitarea locuitorilor din satu Cezieni, pe care se află un număr destul de mare de arbori sub formă de făşii lungi (fişteici), de grupe, sau de pâlcuri de arbori izolaţi.

Conform acestei însărcinări, m'am transportat în localitate în zilele de 16, 17 şi 18 August 1921, unde, după ce am vizitat cu deamănuntul trupurile de pădure în chestiune, precum şi parcul de lângă castelul proprietăţei, am constatat cele ce urmează:

Pădurea de pe valea Tăsluiul

Trupul de pădure de pe valea Tasluiul, în suprafață de 101,5 ha, se aflå la o depărtare de 2·3 km de satul *Cezieni*, fiind situat pe platoul din stânga părâului cu acelaş nume (lunca Tăsluiul), pe cel din dreapta lui, precum şi pe o coastă destul de repede expusă spre Nord.

Pădurea este constituită dintr'un masiv strâns de stejar în amestec cu puțin tei, carpen, ulm şi frasin, proveniți din sămânță şi lăstari şi având o creştere viguroasă. In partea despre şes acest masiv este întrerupt de câte-va mici poieni, cari sunt întrebuințate ca livezi producând un fân de bună calitate.

Pădurea în chestiune se continuă apoi în lunca părîului Tăsluiul (partea din stânga sa), unde masivul este rărit, din cauza numeroaselor delicte ce s'au comis în trecut, de oare ce ea se află în imediata apropiere de delimitarea locuitorilor de la 1864.

Atât arborii din dreapta, cât şi cei din stânga părâului, au în marea lor majoritate, o grosime medie de 30-40 cm. în diametru, măsurat la înălțimea de 1m, 30 de la pământ şi o înălțime, care variază de la 16-20 metri. Vârsta lor a atins şi trece de 80 ani, mai cu seamă în lunca Tăsluiul, unde mulți arbori au o grosime în diametru de peste 40 cm.

Terenul, pe care se află situate arboretele, este argilo-nisipos. El este în general de bună calitate. Se distinge însă prin excepționala sa fertilitate, cel din lunca Tăsluiului mai ales, care, din cauza hygroscopicităței şi a situațiunei sale avantajoase, se poate iriga cu cu uşurință, folosindu-se de apa Tăsluiului, în care scop este de ajuns a se construi câteva mici stăvilare şi canale de derivațiune.

Aşa fiind, locuitorii înproprietăriți în 1864 în lunca Tăsluiului şi-au transformat încă de atunci terenurile lor în grădini de zarzavaturi. Acelaşi lucru l'a făcut şi proprietarul moşiei Cezieni în partea ce'i a mai rămas din această luncă, atunci, bine înțeles, când dispunea de brațe de muncă îndestulătoare, ceea ce n'a mai fost cazul după războiu, când prin forța împrejurărilor, a fost nevoit a-şi cultiva cu cereale pământurile, spre a nu rămânea acestea pârloage, cum s'a întâmplat câțiva ani consecutivi după răsboi, în multe localități ale țărei.

Dacă locuitorii din Cezieni pretind, acum, să li se destine ca izlaz comunal şi restul din lunca Tăsluiului, ei fac aceasta numai în scopul evident de a'i schimba destinaţiunea, utilizându-l ca loc de grădinărie, producător de venituri mai mari, iar nici de cum de aservi ca teren depăşune pentru vite, căci în acest caz acestea ar putea scăpa uşor în grădinele lor de zarzavat, unde le ar pricinui, desigur, pagube însemnate.

Pentru înbunătăţirea vegetaţiei arboretelor din acest trup de pădure este de toată necesitatea de a se extrage, sub formă de operaţiuni culturale, arborii defectuoşi, strâmbi, rău conformaţi, scorboroşi, etc, şi în acelaş timp acei cari înpiedică desvoltarea coronamentelor exemplarelor de elită, sau cari constituesc un mediu favorabil pentru înmulţirea insectelor, sau al maladiilor criptogamice.

Ca o primă lucrare în acest sens, cu ocaziunea aflărei mele în localitate, am marcat un număr oarecari de arbori, cari urmează neapărat să fie scoşi din pădure şi am dat în acelaşi timp instrucţiunile necesare d-lui administrator al moşiei Cezieni, urmate de exemple practice pe teren, cu privire la normele de avut în vedere pentru continuarea în viitor a unor asemenea operaţiuni de technică forestieră.

Parcul

Pentru o mai corespunzătoare compoziţiune şi o mai bună distribuţiune a arborilor din parcuri de lângă castelul proprietăţei, precum şi pentru a i se da un aspect mai estetic, am marcat spre extraţiune toţi arborii, cari, fie din cauza naturei speciilor, fie a formei trunchiurilor, a stărei fizice, şi a repartiţiunei lor, nu corespundeau rolului şi destinaţiunei acestei grădini de agrement.

De recomandat este pentru viitor de a se înlocui în mod treptat gardul viu de liliac de pe lângă potecile ce traversează parcul, cu unul de lemn câinesc (ligustrum vulgare) de maclură, sau de diferite specii de spiree; a se scoate afară de aceasta exemplarile de Aylantus glandulosa (arborele puturos, oţetar, cum în mod eronat i se zice în localitate) păduceii, unde aceştia se află, arborii uscaţi în picioare, cei intraţi în deperecіune, precum şi cei cu trunchiuri strâmbe noduroase, cari lasă foarte mult de dorit din punctul de vedere al pitorescului.

Molizii aduşi dela Sinaia, răsădiţi în mica pepinieră din vale de castel şi cari după câţiva ani au fost plantaţi în parc n'au corespuns scopului, pentrucă locurile unde au fost repartizaţi au fost rău alese. Ei se găsesc şi astăzi sub acoperişul altor arbori, din care cauză, fiind dominaţi şi deci nedispunând de destulă lumină, ei au o creştere defectuoasă astfel că în scurt timp se vor usca cu totul, cum s'a întâmplat deja cu unii dintr'înşii.

Ar fi fost de sigur mai preferabil, dacă ar fi fost plantaţi fie în mod izolat sau în formă de grupe de 2—3 arbori la un loc, dar nu prea apropiaţi unii de alţii, spre a nu le cădea, în urma elagajului natural, crăcile de jos şi prin urmare a pierde din frumuseţea lor.

Speciilor indigene, cărora urmează a li se da precădere de aci înainte pentru constituirea menţionatului parc cităm: ulmul, frasinul, stejarul pedunculat, în părţile din vale mai reavăne; plopul negru, plopul alb, plopul piramidal şi salcia, în locurile umede; mesteacănul, sorbul păsăresc, paltinul de câmp (acer platanoides) mierea ursului (Celtis australis) în cele mai uscate; iar dintre cele ca foioase: Acer negundo, Carya alba, Carya amara (în locurile mai reavăne) fraxinus americana Juglans cineria şi Juglans nigra, în cele reavăne şi chiar umede, Prunus serotina, Robinia Pseudo-acacia v. Decaisneana şi var. Bessoniana (salcâmul fără ghimpi), salcâmul de formă piramidală, Sophora Japonica şi plopul de Canada (populus canadensis), iar dintre speciile reşinoase: Abies balsamea, Abies concolor, Abies pinsapo Chamaecyparis lawsoniana, Ginkgo biloba (foarte ornamental) Liriodendron tulipifera (idem) Picea bicolor, Picea orientalis, Picea pungens (ornamental), Picea sitchensis, Pinus strobus, Pseudotsuga douglassi, (în părţile cu o atmosferă mai umedă).

Toate aceste specii, sau o parte dintr'însele, se găsesc în grădinile şi pepinierile horticole din Capitală, restul se poate comanda la cele din Ardeal şi la nevoie din străinătate.

Trupul de pădure Frăsinetul

3) Al doilea trup de pădure de pe moşia Cezieni, cu o suprafaţă de 80 ha. aflător pe aşa zisă vale a Frasinetului care se găseşte la o distanţă circa 3 Km de comuna Cezieni, este format din mai multe arborete, cele mai bătrâne fiind în vârstă de 15 ani, cu o înălţime medie numai de 4—5 metrii. O mare parte dintr'însele s'au exploatat în crâng simplu pentru obţinerea lemnului de foc necesar încălzitului castelului şi celorl'alte case

de locuinţă ale propietăţei, precum şi pentru fasonarea aracilor trebuitori viei de pe moşie.

Speciile ce constitue acest trup de pădure sunt pe coaste: gârniţa, cerul, arţarul şi jugastrul, iar spre părţile lor inferioare şi anume pe lângă locurile smârcoase de pe valea Frasinetului; ulmul în cea mai mare parte.

Această pădure fiind situată lângă terenul ce, înainte de expropriere, a servit ca islaz pentru vitele locuitorilor, a suferit mult din cauza păşunatului clandestin, dovadă că în multe părţi masivul este întrerupt de numeroase poeni şi locuri goale, prezintând în general aspectul unei păşuni înpădurite.

Pentru punerea în valoare a acestui trup de pădure, trebue mai întâi să i se creieze, cu ajutorul unui şanţ perimetral, nişte ţimile regulate, în părţile cu arborete tinere, mai cu seamă, cari trebui să fie neapărat ferite de păşunatul vitelor. In acelaş timp se va proceda la împădurirea poenilor şi locurilor goale existente, semănându-se ghindă în cuiburi cu sapa, după o prealabilă mărunţire a pământului pe o rază de 30—40 cm. sau se va planta pueţi de gârniţă, de cer şi de salcâm crescuţi într'o pepinieră locală, ce se va înfiinţa în scest scop.

Spre a se realiza în fiecare an materialul lemnos de foc necesar încălzitului castelului şi dependinţelor, pădurea în chestiune se va deviza într'un număr de 20 parchete. Până se va ajunge însă ca să furnizeze întreagă cantitatea necesară, va fi nevoie de a se utiliza şi o parte din lemnele ce vor proveni din răriturite, ce se vor face dealtminteri cu multă moderaţiune, în trupul de pădure „Valea Tăsluiului“.

Cu ocaziunea exploatărei arborilor din fiecare parchet se va avea de normă a se tăia tulpinele din faţa pământului, în mod pieziş şi neted, începând dela 1 Septembrie şi terminându-se la 1 Aprilie al anului următor materialul lemnos din fiecare parchet transportându-se cel mult până la 1 Martie al anului ce urmează după încetarea tăierei.

Exproprierea pădurei şi a terenului din lunca Tăsluiului este ilegală

Legea din 1920 pentru înfiinţarea păşunelor comunale (art. 2—3) referitoare la terenurile din regiunea de şes a ţărei nu prevede exproprierea pădurilor şi a poenilor dintr'însele, cum este cazul pentru cele din regiunea de munte şi de deal (art. 12).

In adevăr, art. 2 din aceasta lege permite exproprierea pentru înfiinţarea şi complectarea de păşuni comunale a tuturor moşiilor de la 100 ha. in sus şi anume până la $^1/_8$ parte din suprafaţa lor cultivabilă, de preferinţă însă pământul propriu numai pentru păşunat. In această privinţă în instrucţiunile comitetului agrar, relativ ia aplicarea legii în chestiune, se spune:

„Legea de faţă consideră ca suprafaţă cultivabilă pământul de arătură, de fâneaţă sau păşune, inclusiv pământurile rar inundabile. Prin urmare pentru calculul suprafeţei se exclud: pădurile, livezile de pomi, grădinele „etc. [1]) iar în broşura prin care se interpretează legea pentru reforma agrară din Oltenia, Muntenia şi Moldova (vechiul Regat) relativ la modul cum trebue aplicat art. 23 pentru exproprierile în scop de a se înfiinţa păşuni comunale, se arată:

„Moşiile camasate pe baza decretului lege N. 3697 918 se vor socoti ca divizate. — **Pădurile de la câmp** *nu se expropriază pentru păşuni şi nici poenile lor, cari, prin acest fapt, nu se vor socoti în calculul suprafeţei „expropriabile"* [2])

Astfel fiind, nici un specialist nu va putea susţine, că arboretele cari se găsesc la stânga Tăsluiului, constituind o continuare nemijlocită a acelora din partea dreaptă a acestui părâu, nu formează o pădure.

In adevăr, definiţiunea pădurei este următoarea:

O întindere ceva mai mare de pământ populată cu specii forestiere şi destinată de ordinar pentru producţiunea lemnoasă.

Prin aceasta nu se exclude însă utilizarea sa ca loc de păşune pentru vite şi nici ca unele poeni, sau locuri goale, ce ea ar coprinde, să nu fie întrebuinţate ca loc de păşune, ca fâneaţă, ca terenuri arabile etc.

Se naşte însă întrebarea ce anume suprafaţă trebue să aibă pentru ca să poată purta numirea de pădure, precum şi dacă arborii ce o compun, trebue ori nu să fie în stare de masiv,

---

1) Instrucţiuni relative la aplicarea legii pentru înfiinţarea păşunelor comunale. Comitetul agrar. — Direcţiunea izlazurilor. Bucureşti. Imprimeria statului. 1921 pag. 22.

2) Inproprietărirea sătenilor. Legea agrară pe înţelesul tuturor. Bucureştil. Imprimeria Statulu — 1921. Pagina 45.

adică ca coronamentele arborilor vecini să se atingă când bate, ori nu bate vântul, aceasta în nici un text de lege din ţara noastră şi nici din alte ţări nu se prevede şi nici nu se poate prevedea, dat fiind diversitatea aspectelor, a formelor, sub care se prezintă pădurile.

Rămâne dar ca omul de meserie, silvicultorul, judecând toate circumstanţele locale-de fapt, să aprecieze, dacă o colectivitate de arbori de pe o întindere determinată şi înfăţişându-se într'o anumită formă, întruneşte ori nu condiţiunile necesare pentru a merita numele de pădure.

In cazul nostru concret nu poate să existe nici un dubiu în ce priveşte făşiile, grupele, sau pâlcurile de arbori din lunca Tăsluiului, de oarece acestea nu sunt altceva de cât o continuare a pădurei în stare de masiv din dreapta sa, precum şi de pe malurile acestui părâu.

Dacă arborii din aceste grupe sau făşii sunt pe alocurea izolaţi, sau dacă dau naştere la poeni, aceasta se datoreşte faptului. care este comun tuturor lizierilor şi în special a acelora care sunt expuse delictelor, din care cauză ele să răresc, arborii rămaşi însă, mai cu seamă când aceştia sunt de dimensiuni mari, sunt groşi şi înalţi, cum este cazul nostru, având o formă forestieră şi trunchiuri lipsite de crăci pe o lungime notabilă şi coronamente reduse, ceea ce evidenţiază că ei au trăit mult timp în stare de masiv strâns, iar nu ca arbori izolaţi.

Pădurea din valea Tăsluiului aflată la o depărtare de oraşul Caracal de circa 10 km şi aproape de şoseaua Cezieni — Caracal, este singura care ar putea servi pentru populaţiunea urbană respectivă, precum şi pentru locuitorii din satele imediat vecine, ca loc de recreaţiune, de linişte şi de reconfortare în zilele de sărbători, dat fiind că din punctul de vedere al pitorescului, al frumuseţei peisajului, ea nu lasă nimic de dorit, cu atât mai mult cu cât cele câteva poteci existente, ce o traversează, o fac cu desăvârşire accesibilă.

Dacă n'ar fi de cât această consideraţie de ordine sentimentală, în afară de dispoziţiunile legale, cari, după cum am demonstrat mai sus, sunt peremtorii în această privinţă şi totuşi ar trebui, în interesul sănătăţei şi educaţiunei estetice a maselor populare cari vor avea nevoe, din ce în ce mai mult pe viitor, de aerul ozonat al pădurilor, ca să se excludă de la expropriere în întregime pădurea cu livezile sale din lunca Tăsluiului, a cărui valoare de afecţiune este considerabilă şi pentru a cărei conservare în bună stare, timp ce apropie durata unui veac, proprietarii respectivi şi au impus sacrificii financiare însemnate, negrăbindu-se de a realiza, după cum au făcut şi fac alţii proprietari particulari, valoarea materialului lemnos existent.

Se naşte însă în acelaş timp întrebarea, dacă nu ar trebui să se exproprieze terenul din stânga Tăsluiului pentru a se înfiinţa un izlaz comunal, şi în caz negativ, unde ar fi mai bine ca acest izlaz să fie înfiinţat?

La aceasta răspundem: acolo unde terenul este propriu pentru păşune, şi anume în partea despre pădure din valea Frăsinetului, unde şi în trecut se afla locul destinat ca izlaz pentru vitele locuitorilor.

Procedându-se astfel, nu se va deroga câtuşi de puţin la dispoziţiunile art. 27 din legea din 1920 pentru înfiinţarea păşunelor comunale, cari prevăd că terenurile expropriate, în baza decretului lege din 15 Decembrie 1918, proprii pentru păşune sau fâneaţă, se va destina pentru păşune comunulă şi că nu se va proceda la o nouă expropriere decât pentru conplectare, precum şi dacă aceasta va fi nevoe.

Nu se va deroga nici la instrucţiile interpretative ale art. 23 din legea agrară (broşura înproprietăririi sătenilor, citată mai sus) a căror redacţiune este următoarea:

„Păşunea comunală se înfiinţează numai pentru locuitorii îndreptăţiţi la înproprietărire, căci principiul esenţial al legei este, a se destina pentru păşune întâiu pământul necultivabil, însă propriu pentru păşune, al 2-lea pământul cultivabil propriu numai pentru păşune şi nearabil şi în fine în al 3-lea rând, şi numai în lipsa celor două prime categorii de pământ, se va destina pentru păşune şi pământul arabil.

„Pentru că este în interesul economiei generale, ca pământul de arătură să rămână pentru sămănat, legiuitorul destină pentru păşune pământul arabil, numai când nu este nici un fel de alt pământ şi atunci numai cel mult câte o jumătate de hectar de cap de familie. Din această dispoziţiune a legei urmează, că în calculul suprafeţei păşunei comunale, pământul de arătură se socoteşte îndoit ca pământul necultivabil, sau propriu numai pentru păşune."

Mai categoric nici că se poate. Nimănui nu'i-a trecut prin minte, că ar fi posibil ca să se ceară pentru înființare de islaz comunal terenurile cele mai fertile din luncile râurilor noastre şi anume tocmai cele proprii pentru grădini de zarzavat, întrebuințare ce s'a dat poenilor din pădurea situată în stânga Tăsluiului de proprietarul moşiei Cezieni în trecut şi se dă şi astăzi celor cari aparțin locuitorilor înproprietăriți la 1864.

CONCLUZIUNI

Din cele ce preced rezultă, că exproprierea terenului de pe moşia Cezieni, aflător în lunca părăului Tăsluiul, nu se poate face, din următoarele principale motive:

1) Acest teren face parte din poienile şi pădurea din valea Tăsluiului, care se continuă la dreapta acestui pârâu şi unde formează masiv strâns.

2) Chiar dacă ar fi considerat ca teren arabil, totuşi nu poate fi expropriat de cât în al treilea rând, adică numai atunci când pe moşia Cezieni nu s'ar găsi pământ necultivabil, însă propriu pentru păşune, precum şi pământ cultivabil propriu numai pentru păşune dar ne arabil, ceace nu este cazul.

3) Terenul în chestiune nu numai că este arabil, dar datorită fertilităței sale excepționale şi faptului că se găseşte în lunca părâului Tăsluiul, el este propriu pentru grădini de zarzavat, întrebuințare ce'i s'a dat în trecut de proprietarul moşie şi se dă şi astăzi pământurilor similare din această luncă de către locuitorii înproprietăriți în 1864, a căror delimitare se află în imediata apropiere de locul ce, în mod ilegal, se cere astăzi spre a fi expropriat pentru înființare de păşune comunală.

Aviz dat la 5 Martie 1922

Petre Antonescu

CUM A INȚELES COMITETUL COMUNITĂȚII DE AVERE SĂ APERE AVEREA GRĂNICEREASCĂ

(Urmare)

Că aşa numita Comunitate de avere din chestiune nu cade sub concepţia comunei politice, s'a recunoscut expres din partea mai multor şi destul de apreciate foruri. Aşa a fost recunoscu acest fapt şi de către comisiunea de incompatibilitate a parlamentului ungar în anul 1907.

Anume Dr. Aurel Vlad deputat al parlamentului a declarat caz de incompatibilitate contra deputatului de cameră Constantin Burdia pe motivul, că Constantin Burdia în calitate de preşedinte al Comunităţii de avere fiind supus autorităţii de disciplina guvernului Statului, nu poate fi deputat al parlamentului.

Comisiunea de incompatibilitate a declarat în sentinţa sa citită în şedinţa parlamentului ţinută la 31 Ianuarie 1907, că nu este caz de incompatibilitate, şi şi-a justificat sentinţa între altele cu aceia că Comunitatea de avere nu este comună politică şi ca atare preşedintele ei nu este supus autorităţii de disciplină a guvernului ţării.

Că Com. de avere formează avere particulară a fost recunoscut şi de instanţele judecătoreşti cum este contenciosul administrativ a cărui decisiune Nr. 1642/905 o anexăm sub A) în traducere românească, în care caz însuşi Ministerul de interne ungar a excepţionat competenţa contenciosului administrativ de a hotărî în ori ce chestie litigioasă a Com. de avere fie aceea de ori ce natură pe acel motiv, că Com. de avere nefiind avere comunală, contenciosul administrativ nu are atribuţiunea de a să ocupa şi a hotărî în cauzele aceleia.

Acest punct de vedere al Ministeriului de Interne ungar a fost în întregime acceptat de către contenciosul administrativ, decretând această instanţă superioară, că Comunitatea de avere nefiind avere a comunei politice, ci avere particulară, nu cade în atribuţia sa de a judeca în aceste chestiuni. *Tot asemenea se confirma caracterul particular al averei Comunităţii de avere respective a grănicerilor şi prin decisiunea Curţei reg. ung. Nr. 1130/911 P. anexată în copie sub B. prin care tocmai pe baza acestui caracter al proprietăţii acel for suprem de justiţie declină* *dela sine competența de a se pronunța în chestiunea înaintată de anumiți împăduriți privitoare la chestiuni interne ale instrucțiunei.*

In afară de aceste decisiuni a forurilor de supremă jurisdicțiune, relativ la caracterul particular al proprietății grănicerilor, administrată de Comunitatea de avere, reese acest fapt în mod indiscutabil și din următoarele dispozițiuni ale Statutului până în prezent în vigoare ale Comunității de avere și anume:

Art. 14 alinea penultimă admite în anumite condițiuni, că adunarea generală a reprezentanței Comunității de avere să trateze și se decidă vinderea sau împărțirea averei fundamentale comune sau a unei părți din aceea.

Art. 24 zice: „Comitetul este răspunzător Reprezentanței Comunității de avere pentru toate lucrările și întrelăsările sale. conform determinațiunilor Codicelui civil"

Art. 25 zice: „Desființarea averii Comunității urmează atunci când averea comună este împărțită între singuraticii ei părtași."

Din cele espuse până aici și în cari — pe lângă istoricul pe scurt al provenienței averei, - s'a stabilit și caracterul ei juridic, reese că *modul de trecere a acestei averei în proprietatea familiilor foștilor grăniceri este echivalent cu o improprietărire a acelora asupra părții de jumătate din pădurile Statului*, situate în fostul confiniu militar de sub comanduirea regimentului confiniar româno-bănățan Nr. 13. Această împroprietărire, făcută în baza de drepturi câștigate în cursul unui trecut de multe decenii își găsește explicarea și în dispozițiunile legei silvice din anul 1860 susmenționate care în §-ii 68 și 70 fixează că familiile grănicerești sunt „împădurite" (Eingeforstete) în baza drepturilor de servitute asupra pădurilor Statului, *ceace însemnează că sunt împroprietărite pe păduri după cum s'a și executat aceasta împroprietărire prin înaltul decret de la 8 Iunie 1871 mai sus citat*

Plecând din acel fapt istoric nediscutabil, că drepturile prevăzute în § 2 al acestui decret nu privesc pe toți cari au locuit de teritorul regimentului confiniar rom.-băn. Nr. 13 desființat, ci numai pe împăduriții deja amintiți și având în vedere interpretarea dispozițiunilor și a regulamentului, conformă cu punctul de plecare indiscutabil corect nu mai încape îndoială:

1. Că averea Comunității de avere obținută în urma rescumpărărei drepturilor (de servitute) ce priveau axclusiv numai pe îndreptățiții la păduri, reprezentând valoarea egală a acelor

drepturi, este o avere privată, ce iarăşi nu priveşte decât exclusiv pe cei împăduriţi, drept consecinţă;

II. Că administrarea acestei averi numai proprietarii, adineaura amintiţi, sunt îndreptăţiţi a avea înrâurire;

III. Că atât Reprezentanţa şi Comitetul Com. de avere, ca autorităţi nu-şi pot deduce cercul de drept şi atribuţii ce în prezent le compete din dreptul public, ci singur numai din voinţa liberă a proprietarilor amintiţi la punctul I. exprimată în Statut şi ca atare în ceace priveşte această avere, ei nu sunt factori de drept public, ci sunt mandatarii de drept privat ai îndreptăţiţilor (împăduriţilor) la această avere privată comună;

IV. Că dispoziţiile articolului de lege XVIII din 1871, introduse în Statutul azi în vigoare prin voinţa liberă, imutabilă şi nicidecum modificabilă a îndreptăţirilor la avere, sunt — în ceeace priveşte Com. de avere — şi de prezent în vigoare drept consecinţă;

V. Că aplicarea dispoziţiunilor nouei legi comunale, adecă art. de lege XXII din 1886, din punct de vedere juridic nu poate avea loc în prezent.

Domnule Ministru!

In cele de până acum am arătat pe baza originei averii din chestiune si a dispoziţiunilor legale, că averea în chestiune nu formează decât averea privată exclusivă a împăduriţilor (*Eingeforsteste*) *ce cade sub regulele drepturilor private.*

In următoarele ne luăm sarcina a arăta şi a Vă convinge că această avere particulară nici din punct de vedere juridic nu se poate considera, ca formând avere comunală, de care s'ar putea folosi comuna politică, ca atare în senzul strict al cuvântului.

Dar unde mai este pe lume o atare comună politică, a cărei proprietate o poate împărţi — nici nu toate familiile din comună, ci numai familiile grănicereşti — eventual pe lângă intervenţia judecătoriei ordinare, după cum această împărţire poate avea loc în cazul Comunităţii de avere conform §. 4 din art. de lege din anul 1873? Nici unde pe lume, deoarece aceasta ar însemna negaţiunea concepţiei comunei politice. De ce admite deci atunci §. 4 împărţirea Com. de avere între împăduriţi?

Desigur pentru aceia, pentrucă aceasta, ca avere privată, nu priveşte decât exclusiv numai pe aceştia.

Fiind indiscutabil acest lucru, chestiunea este din punct de vedere practic, ce nu estinde chestiunea de drept, dacă împăduriții se servesc sau nu de acest drept al lor şi dacă se servesc, cum împart această avere, pe comune sau pe familii. Asupra acestei din urmă chestiuni hotărăsc în mod independent de ceilalți, împăduriții din comuna respectivă, ca asupra unei chestiuni a lor comunală. Că autoritățile administrative şi eventual judecătoriile ordinare vor trebui să fie într'ajutor pentru rezolvarea eventualelor chestiuni în litigiu ce se pot ivi, este doar natural. Aceasta tot atât de puțin întunecă chestiunea dreptului de proprietate, ca şi dispozițiunile de economie forestieră şi polițienească a legii.

Imprejurarea că averea Comunității de avere poate fi împărțită şi posibilitatea de partaj continuativ între împăduriți, ilustrează în mod suficient inadmisibilitatea acelui punct de vedere juridic, că averea Com. de avere ar fi avere Comunală.

Aceia dispozițiune a §-ului 14 al art. de lege XXVII din anul 1873, ca art. de lege XVIII din anul 1871 (legea comunală) se extinde şi asupra confiniului ungar n'are nici o înrâurire de drept nici asupra naturei juridice a averii Comunității de avere, nici asupra felului de administrare a aceleia.

§§-ele 78, 79, 80, 81 şi 82 a art. de lege XVIII din anul 1871 nu pentru aceia s'au aplicat—după cum am arătat aceasta—şi se vor aplica referitor la Com. de avere, pentrucă art. de lege XXVII din 1873 a întins art. de lege XVIII din 1871 şi asupra confiniului ungar, dar pentru aceia şi numai pentru acel motiv, deoarece împăduriții în Statutul lor bazat pe voința lor liberă au dispus aplicarea acestora.

Nici §. 1 al Statutului citat în adresă nu dovedeşte, că averea comunității de avere ar fi avere comunală. Anume §. 1. al Statutului nu vorbeşte de comune „politice“ nici despre aceia că comunele politice ar forma o Comunitate de avere, nici despre aceia că averea Comunității de avere ar forma averea comunelor „politice“, nici despre aceia că averea din chestiune se administrează pe lângă controlul municipal respective din partea autorităților guvernamentale. Ci din contra, chiar şi §-ul 1 al Statutului documentează că averea Com. de avere este avere privată, exprimând categoric:

a) că terenurile cedate în schimbul drepturilor cuvenite grănicerilor trec în proprietatea comunelor şi familiilor de grăniceri ale împăduriţilor (Eingeforstete) regimentului confiniar româno-bănăţan desfiinţat".

b) că aceste comune (adică Comunele regimentului confiniar au scopul de a lua în primire, a-şi administra şi a-şi pune în valoare averea primită drept răscumpărare (deci numai cu acest scop) formează o Comunitate de avere, o societate de avere (Vermögens-Gesellschaft) proprie, aparte, independentă reprezentată a totalităţii buuurilor, adică a averii Comune.

c) Deci nu se poate arăta nici din această dispoziţiune a §-lui 1, că terenurile cedate drept răscumpărare, s'ar fi dat comunelor politice, pentrucă, abstrăgând dela aceia că nu se face nici cu un singur cuvânt amintire de comunele politice,— cu ce titlu de drept s'ar fi dat acestea comunelor politice, excludând, respective preterând plane familiile grănicereşti şi a comunelor de altă natură ale împăduriţilor (îndreptăţiţilor la păduri)?

Intre asemenea împrejurări este imposibil a înţelege sub „comunele" amintite la §. 1. al Statutului altceva decât, totalitatea, universalitatea împăduriţilor pe comune, cu atât mai mult cu cât noţiunea de comună împădurită a regimentului, amintită la §-ul 1. nici nu este indentică cu noţiunea comunei politice ce cuprinde într'ânsul şi familii negrănicereşti.

Iar aceia dispoziţiune a §-ului 1, că terenurile cedate drept rescumpărarea drepturilor cuvenite grănicerilor, trec în proprietatea comunelor şi familiilor îndreptăţiţilor la păduri a regimentului confiniar, numai acel înţeles i-l poate avea că terenurile din chestiune ca-valoare egală compensând drepturile rescumpărate au trecut prin totalitatea (îndreptăţiţilor, împăduriţilor la păduri) pe comune în proprietatea împroprietăriţilor.

La 4.) Imprejurarea că averea Com. de avere afirmative se administrează conform regulelor art. de lege XXII. din anul 1886, nu este potrivită, ca să altereze natura juridică a aceleia în aşa fel ca să facă din ea avere comunală, deoarece este altceca natura juridică a unei averi şi altceva în ce fel se administrează aceia avere.

Dar nici nu stă aceia, că averea Comunităţii de avere s'ar administra conform regulelor art. de lege XXII, din anul 1886.

Averea comunei politice, pe lângă controlul autorităţilor municipale şi respective autorităţilor guvernamentale isvorât din drept public în calitate de autorităţi publice se administrează de către reprezentanţa comunei politice, ce-şi are origina tot în dreptul public.

Faţă de această după cum am arătat-o pe larg în mod clar cu totul independent de reprezentanţa comunei politice se administrează de către o reprezentanţă ce nu-şi are origina în dreptul politic, ci în voinţa liberă, privată a indreptăţiţilor, şi de către un Comitet ales din sânul acesteia, fiind chemate a-şi exercita controlul asupra administrării averei, nu toate autorităţile chemate a-şi exercita controlul administrărei averei comunelor politice, ci numai autorităţile designate în Statutul bazat pe libera voinţă a îndreptăţiţilor, dar nici aceştia ca autorităţi publice în urma *cercului lor de drept şi de atribuţie* isvorît din dreptul public ci în calitate de *Mandatari de drept privat* pe baza mandatarului lor prevăzut în Statutul de *natură de drept privat.*

Consecinţele naturei de drept privat a acestui raport de *încredinţare* — afară de altele — sunt:

a) că mandatarii nu pot trece peste cercul lor de activitate designat în Statut;

b) că atât mandanţii, cât şi mandatarii vor putea oricând abzice încredinţarea;

c) că nici mandanţii nici mandatarii n'au drept de a se crampona la menţinerea raportului de încredinţare.

Că Com. de avere formează o avere particulară a celor îndreptăţiţi o evidenţiază pe deplin şi faptul, că funcţionarii acestei instituţiuni sunt funcţionari privaţi şi nu funcţionari publici, pentrucă ei nu se aleg şi nici nu se numesc de vre-o corporaţiune de drept public sau de ori ce autoritate publică.

Dar nu se pot considera funcţionarii Com. de avere, ca funcţionari publici şi din acel simplu motiv, că art. 1 din legea XXII. 1886 (legea comunală) cunoaşte numai trei feluri de comune cum sunt oraşe consiliu, comune mari şi comune mici.

Considerând că Com. de avere nu cade în cadrele nici uneia dintre comunele amintite, după cum am arătat mai sus şi conform hotărârilor indiscutabile, a contenciosului administrativ în consecinţă nici funcţionarii ei sub nici un motiv nu se pot considera ca funcţionari publici, cari sunt chemaţi a servi interesele cu caracter public în înţelesul strict al cuvântului, ci numai interesele particulare a coproprietarilor acestei averi comune şi ca atari ei trebuesc consideraţi, fără discuţie şi în mod absolut, ca funcţionari particulari.

Caracterul de avere particulară a proprietăţii Comunităţii de avere reese mai departe şi din acel fapt, că deşi legea comunală din 1871 dispunea în mod categoric administrarea bunurilor comunelor politice, arătând şi felul cum aceste bunuri şi drepturi sunt a se administra, bunurile şi drepturile cari sau atribuit familiilor grănicereşti şi dela termenul amintit şi până la 1879 au stat sub administraţia unor consilit speciale militare înfiinţate direct în scopul repartizărei şi administrărei acestei averi folosite şi în acest timp în comun, care pe urmă prin Statutul alcătuit la 1879 luând numirea de Com. de avere a f. r. c. r. b. Nr. 13 s'a administrat şi pe mai departe ca avere particulară de reprezentanţii totalităţii familiilor grănicereşti şi anume în comun.

Abstracţie făcând de cele arătate până în prezent, ce din punct de vedere al dreptului au clarificat îndeajuns calitatea de avere particulară a Com. de avere, dedusă din legile ordonanţele din legislaţia veche, însuşi legiuitorul român, Partea III. Capitolul VI. în art. 14 litera d. a legei pentru Satisfacerea trebuinţelor normale în lemn de foc şi de construcţie al populaţiei rurale din Vechiul Regat, Basarabia şi Bucovina recunoaşte autonomia Com. de avere prin faptul că lasă la discreţia şi la facultatea acelor Comunităţi de a se administra conform Statutelor sale în vigoare.

Că averea Com. de avere nu formează avere comunală, ci pur particulară, reese în mod evident şi din împrejurarea că această avere, la înfiinţarea Com. de avere şi adecă atribuirea ei pe seama familiilor grănicereşti, a fost trecută în cărţile fundare (registrele funciare) – cari arată în mod indiscutabil pe proprietarul unui bun, afară de cazul de usucapiune — pe comunitatea de avere a fostului regiment confiniar româno-bănăţean nr. 13., şi nu pe singuraticele comune politice din confiniul militar.

Fiindcă averea Com. de avere, dela înfiinţarea ei şi până în prezent, este folosită de colectivitatea familiilor grănicereşti timp de ½ secol cu drept de proprietate şi posesiune exclusivă, — intrând modul acesta de folosinţă şi în opinia publică a locuitorilor din fosta graniţă, chiar şi numai în baza dispoziţiunilor dreptului comun, fără orice alte consideraţiuni, aceea avere chiar să fi fost cândva discutabil caracterul său juridic este azi proprietatea indiscutabilă a Comunităţii de avere adecă a totalităţii familiilor grănicereşti. Acest efect s'ar fi produs în baza dreptului comun şi atunci dacă nu ar fi fost vorba de folosinţa îndelungată a proprietăţii prin însuşi proprietarul inscris în cărţile funduare ci de folosinţa prin o a treia persoană străină.

Decretarea acestei averi de avere comunală, ar constitui o dispoziţiune, contrară legilor existente, şi ar fi susceptibilă de a produce în zecile de mii de grăniceri nemulţumire generală, slăbind total încrederea neţărmurită a acestor cetăţeni români, în toate timpurile loiali, faţă de dinastie şi patrie considerându-se prin acest fapt privaţi de bunurile şi drepturile lor seculare.

In ferma credinţă că în cele de mai sus, ne-a reuşit a arăta în mod indiscutabil caracterul de bun privat, particular şi exclusiv a coproprietarilor grăniceri, despre ce avem încredere că v'am putut şi convinge, proiectul de Statute înaintat D-Voastre spre aprobare şi care este bazat pe principii cari nu se opun ordinei publice sau legilor existente, cu onoare vă rugăm a'l aproba în modul cum este conceput.

(Viitorul Graniţei)

CONTRIBUŢII
LA
PROBLEMA COMERŢULUI ŞI INDUSTRIA LEMNULUI DIN ROMÂNIA

I.
Dezastrul pădurilor de reşinoase.

Un fenomen foarte îngrijitor pentru existenţa pădurilor de reşinoase din România, e intensitivitatea exploatărilor şi respectiv a exportului, care duce cu paşi repezi la falimentul pădurilor noastre de reşinoase — ca unul ce mă ocup în special cu această temă, şi o urmăresc continuu, mai pun la dispoziţia colegilor şi a marelui public care ne iubeşte pădurile, încă un document extras din statistica de transporturi de cherestea a C. F. R. de pe luna Iunie a. c. de unde rezultă că numai într'o lună s'a exportat 19105 vagoane de reşinoase din care 14237 vagoane de cherestea—ori cum posibilitatea normală şi anuală de export fiind numai de 50000 vagoane, vedem că numai într'o lună am exportat $^2/_5$ din totalul normal. Las loc cifrelor să clarifice cele expuse de mine, şi rog pe Onor. Consiliu Technic al Casei Pădurilor, să ţină seama de aceste semnale dezastruoase, pentru a fi mai economicos în acordorarea suprafaţelor de tăiat, în special pe Valea Mureşului, unde dezastrul e colosal

CE CANTITAŢI DE CHERESTEA SE INCARCA LUNAR
— O interesantă statistică a C. F. R.. —

Serviciul special al mişcării din Direcţiunea generală C. F. R., a întocmit zilele trecute o situaţie a încărcărilor de cherestele pe Iunie 1925. Din studiul acestei situaţii reese că luna expirată s'au efectuat următoarele încărcări :

Regionala Bucureşti 297 vagoane, regionala Iaşi 3175 vagoane, regionala Braşov 2174 vagoane, regionala Cluj 4481 vagoane, regionala Timişoara 342 vagoane, regionala Cernăuţi 3415 vagoane şi regionala Craiova 353 vagoane.

S'a încărcat aşa dar, în total 14.237 vagoane în întreaga ţară.

Din cotele fixe de cherestea a rezultat în Iunie un prisos efectiv de 3220 vagoane, astfel repartizat:

Regionala Bucureşti, 354 vagoane, regionala Iaşi 408 vagoane, regionala Braşov 851 vagoane, regionala Cluj 856 vagoane, regionala Timişoara 574 vagoane şi regionala Craiova 178 vagoane.

In regionala Cernăuţi s'a încărcat întreaga cotă fixă, plus 26 vagoane. La cele 14.237 vagoane cherestele adăugându-se 4868 vagoane încărcate cu butuci şi cioplitură, rezultă un total de 19.105 vagoane încărcate în luna Iunie în toată ţara, faţă de 13.466 vagoane cât s'a încărcat în luna Iunie 1924.

Majoritatea acestor produse forestiere au luat drumul exportului.

PIAŢA INTERNAŢIONALA A LEMNULUI

O expunere a revistei „Holzmarkt"

Publicaţia de specialitate „Holzmarkt" dă în ultimul său număr următoarele relaţiuni asupra târgului internaţional al lemnului.

Din expozeurile anterioare s'a putut vedea că supraproducţia este în dezacord cu consumaţia internaţională, din care pricină a rezultat o mare concurenţă între ţările producătoare. De astădată, ne vom permite să judecăm situaţia din punct de vedere economic şi să precizăm şansele pentru campania de toamnă şi pentru anul viitor. Intre producţia lemnului pe de o parte şi recolta grâului pe de altă parte se poate releva o anumită asemănare, care se bazează pe rapoartele ţărilor producătoare de vest cum şi pe relaţiunile lor economice şi politice. Constatăm, că, în ultimii ani, era o oarecare conexiune între recoltele rele, pe terenul forestier şi lipsa de valori monetare, care se rezuma în o producţie hrăpăreaţă. Chiar în Scandinavia se poate afirma că producţia raţională şi obicinuită era depăşită. Putem întrevedea pentru recolta în toate ţările agricole, cele mai bune şanse incomparabil mai bune decât în ultimii ani şi putem prezice că comerţul european de lemne îşi va relua avântul. Nu va fi nevoie de supraproducţie pentru a se putea procura valori streine, şi se trage nădejde că chiar, pe loc, consumaţia va fi mai mare.

Primile veşti primite au la bază organizarea severă a exportului rus. Aflăm că o mare parte din lemnăria destinată exportului a fost preluată de consumul rusesc. Aceleaşi evenimente se vor remarca în curând şi în Polonia, România şi Jugoslavia, ţări în cari piaţa va depinde de recolta survenită.

Ne putem aştepta la o îmbunătăţire probabilă a situaţiunei comerciale a exportului cum şi a unei valori de cumpărări mai bune în toate ţările producătoare ale Europei. Deasemeni, ne putem aştepta la o destindere a ofertelor internaţionale, cari pricinuesc stabilitatea unor vânzări forţate şi cari lasă să se întrevadă baza unui preţ care nu va putea fi schimbat.

* * *

Evenimentul cel mai interesant este lupta vamală între Germania şi Polonia, cu urmările ei asupra consumaţiei germane şi a clienţilor ei. Atât piaţa germană cât şi producţia poloneză de lemn suferă din cauza acestei situaţii anormale, cu atât mai mult cu cât mai înainte relaţiunile între cele două State erau foarte cordiale.

Se speră că, în curând un aranjament convenabil va interveni între ambele State.

Cehoslovacia profită de această situaţie. Germania comandă mari cantităţi de lemne din Bohemia, Moravia şi Slovacia. Din această pricină industria forestieră a Slovaciei va lua în scurt timp o mare desvoltare. Se exportă mari cantităţi în Olanda, Franţa şi Anglia.

Pe piaţa austriacă lipsesc mărfuri. Cel mai mare cumpărător e Germania. Italia nu mai face cumpărături pe termen scurt aşa cum făcea în săptămânile precedente. Cauzele sunt calmul prezent şi cursul lirei. Fierăstraiele suferă de lipsă de lemn rotund şi situaţia nu e tocmai bună.

Incercările guvernului jugoslav de a scădea taxele de export, au înleznit exportul dar pân'acum nu se cam simte vreo ameliorare a situaţiei. Vânzările ultime au fost făcute pe un preţ foarte scăzut ceeace de sigur nu va fi pe placul concurenţilor streini.

Romania se ocupă cu vânzările în comptul vechilor tranzacţiuni. Rămâne să se vadă dacă, producătorii din această ţară, ţinându-şi mărfurile pân'acum ca să le vândă actualmente cu preţuri joase au făcut bine sau nu. Ori şi cum se poate afirma că România, faţă de celelalte ţări, a făcut cele mai bune afaceri.

EXPORTUL LEMNARIEI NOASTRE

D. Kardja publică în „Lupta Economică“ un interesant articol asupra: Prețul cherestelei țărilor de nord.

Exportatorii noștri de cherestea în Turcia și Egipt cunosc bine și de mult concurența țărilor de Nord. Știm de fapt că materialul lemnos exportat de Suedia și Finianda îngreunează foarte mult lupta noastră pentru a pătrunde și a ne menține pe piețele Levantului, și că prețul mondial al lemnului e hotărât de cel al cherestelei suedeze și finlandeze.

De un interes deosebit pentru exportatorii noștri într'această branșă trebue deci să fie știrea, publicată în ziarele dela Stockholm sosite azi că exportatorii finlandezi și suedezi în scop a-și da seama de pierderile ce le pricinuesc unul altuia printr'o concurență ruinătoare și că există o mișcare puternică pentru a ajunge la un cartel între exportatori într'această branșă, cum este știut că există aiurea de pildă pentru cauciuc și cum se discută azi pentru zahăr. Concurența a silit mai ales pe finlandezi să vândă cherestea prea eftin în anii din urmă, uneori chiar cu pierderi, ceeace este dovedit, între altele, prin faptul că unele din cele mai însemnate societăți într'această branșă s'au văzut în imposibilitate de-a plăti acționarilor lor ori ce dividende în cursul ultimului an.

Dacă mai adăogăm încă faptul că politica de stabilizare a mărcei finlandeze urmată cu atâta tenacitate și succes a silit până acum pe Banca Națională finlandeză la o politică de credite foarte restrictive, dar cu piața este azi în sfârșit cu mult ușurată, după declarațiile recente ale directorului Băncei Naționale dela Helsingfors ceeace va îngădui o sporire a prețurilor din partea exportatorilor finlandezi, capiralurile fiind mai ușor de găsit vom înțelege lesne că chestiunea unui cartel în ce privește prețurile cherestelei în țările de Nord devine din ce în ce mai mult de actualitate.

In orice altă țară decât România ar fi evident de prisos să subliniăm cât de mare interes ar avea exportatorii noștri de-a fi înștiințați *exact și la timp* de desvoltarea evenimentelor dela Stockholm și Helsingfors într'această privință.

Cred că va fi după asentimentul exportatorilor noștri de cherestea, dacă exprim dorința ca legațiunea noastră dela Stockholm, care ne costă 8 sau 10 milioane pe an, să ne ție, cel puţin de acum înainte, la curent cu situaţia pieţei în mod regulat şi ca aceste raporturi să fie publicate la timp cu scop de-a impedica pe exportatorii noştri de-a lua angajamente prea mari pentru viitor dacă sunt, cum bănuiesc, cauze pentru a ne aştepta în curând la o urcare în preţul mondial al cherestelei. Legaţiunea menţionată ar trebui să fie, mai bine de cât noi în ţară, în măsură a cunoaşte situaţia exactă.

Aci mai este un exemplu dintr'o mie, unde ministerul nostru de externe ar putea şi ar trebui să fie de ceva folos pentru economia noastră naţională.

Infiinţarea sindicatului internaţional de lemne

Viena. — Cu privire la înfiinţarea unui sindicat de lemne internaţional, anunţată de noi la timp încă din Aprilie anul acesta a fost formată o societate cu sediul în Zurich sub conducerea firmei Fraţii Rosenberg, care dispune de 30 milioane franci elveţieni capital în acţiuni şi care ar pregăti sindicatul. Participanţi mai sunt Banca Aufhauser, Bloichroder din Berlin, deutsche Bank, der schweizerische Bankverein, die osterr. Kreditanstalt, banca I. H. Schroder & Co. Sindicatul nu va regula singur preţurile pentru pieţele de desfacere şi s'a hotărât valorizarea depozitelor. Pentru afacerile interne, fiecare firmă îşi rezervă mână liberă. Nouile norme se referă numai la organizarea exportului. Societatea cu caracter internaţional cu sediul în Zurich, fondată în Februarie anul acesta pentru exploatări forestiere, care evident va forma centrul acestui sindicat în formaţie, dispune de un capital de 30 milioane franci, împărţit în două părţi egale de acţiuni de prioritate şi obicinuite. (Uta).

DELA C. F. R.

Noua Taxare a marginelor de lemne de scânduri pentru Galeriile de Mine

Marginele de lemn de scânduri de cherestea necesare pentru galeriile de mine, expediate în traficul local cu mică iuţeală în vagoane complecte, pe adresa societăţilor sau întreprinderilor miniere din ţară, în localităţile unde există mine în exploatare, se vor taxa dela 1 Septembrie pe baza tarifului special II.

Cât se poate tăia pe oră în gaterile fabricelor de cherestea

Din o statistică întocmită de Soc. „Bistricioara" pentru materialul tăiat brut în fabrica „Corbu" din Borzek (jud. Ciuc) dela 1 Ian.—30 Iulie 1925 fabrica care are 4 gatere, (unul de 30 ţoli, de 24 ţoli, de 18 ţoli şi 14 ţoli) rezultă următoarele date, f. instructive pentru ingineri.

In Ianuarie s'a tăiat în medie 94. mc 84 brut pe zi; Ziua socotită de 11 ore de lucru, revine pe oră 8. mc 622 cu toate 4 gaterile. Sau de gater **2. mc 155.**

*

In Februarie s'a tăiat în medie 105. mc 58, pe zi, ziua socotită de 11 ore de lucru revine pe oră 9. mc 598 au toate gaterile Sau de gater **2.400** mc.

*

In Martie s'a tăiat în medie 106. mc 09, pe zi, ziua socotită de 11 ore de lucru revine pe oră 9. mc 644 sau de gater **2 mc 411.**

*

In Aprilie s'a tăiat în medie 94. mc 85 pe zi, ziua socotită de 11 ore de lucru revine pe oră 8.622 sau de gater **2. mc 155.**

*

In Mai s'a tăiat în medie 87. 40 mc pe zi, ziua socotită de 10 ore de lucru revine pe oră 8.740 mc. Sau de gater **2. mc 185.**

*

In Iunie s'a tăiat în medie 92 mc 44, pe zi, ziua socotită de 10 ore de lucru revine pe oră 9.244 mc. sau de gater **2. mc 311.**

*

In luna Iulie s'a tăiat 5054 mc 45. S'a lucrat în fabrică 2009 ceasuri. Ceiace rezultă pra. gater **2. mc 510** *maximum ce l'a atins fabrica „Corbu" în timp de 7 luni.*

Ceiace rezultă că atunci când gaterile sunt puse la punct, când numărul tururilor pe minut e ajuns la maximum, ţinând seamă de marca fabricei gaterilor, în cazul de faţă (Lengfelder), se poate ajunge în medie la *20500 mc.* de gater şi oră, socotind că lucrează toate 4 gaterile şi mari şi mici, care toate concură la fabricarea cherestelei.

Diverse observaţiuni asupra ferăstraelor necesare fabricelor de cherestea.

Sunt diverse mărci (firme) care procură ferăstraie — cele mai uzitate azi în România sunt însă cele ale firmei: *Carl Treide*, garanthiert Silberstahl *Reimscheid* — original Treide Marke — care sunt fabricate numai din oţel Besemer.

Asemenea şi circularele. Aceste ferăstraie se pot constata astfel: le îndoim până ce ambele capete extreme se unesc— apoi le lăsăm libere—şi dacă îşi revine lama de ferăstrău exact în aliniamentul drept prim, e probă că e de bună calitate. Grosimea acestei lame de ferăstrău care e de $3\ ^m/_m$ se întrebuinţează mai mult la marginile spamenjului (dispositivul de tăiere a ferăstraielor în gatere) şi de preferinţă la gaterul 1 (mare) — Ferăstraiele se ţin în gatere numai $^1/_2$ zi—după care se trimit la atelierul de ascuţit. Pentru a se scoate scândurile netede (mate) se obisnueşte ca 2 dinţi din ferăstrău să fie lăsaţi drepţi (adică nedăltuiţi) — aceşti 2 dinţi au ca efect că curăţă perfect scândurile de fibrele lemnoase—aceşti 2 dinţi se lase sau alăturaţi (la rând) sau distanţaţi şi se lasă cam la $^1/_3$ parte din lungime a ferăstrăului pentru lemnul subţire şi $^1/_2$ parte din lungimea ferăstrăului pentru lemnul gros.

Când ferăstraiele sunt trecute prin atelierul de ascuţit, se controlează, aliniamentul dinţilor, din care unul la stânga şi unul la dreapta şi lăsând între ei un şanţ perfect aliniat, acest dispozitiv se numeşte *schrang*.

Dinţii sunt prevăzuţi cu un *hule*, adică are o curbură de $1\,^1/_2\ ^m/_m$—$2\ ^m/_m$, nu perfect în unghiu drept, ceia ce înlesneşte eliminarea rumeguşului.

Distanţa dintre dinţii extemi e $^1/_2$ din grosimea ferăstrăului —dacă grosimea ferăstrăului e de $2\ ^m/_m$, distanţa dintre ambele părţi e de $1\ ^m/_m$ atât la pendulă cât şi la circulare şi lasă tot câte 2 dinţi drepţi, pentru *putz*, pentru acelaş scop.

•

Aranjatul ferăstraielor în gatre, conform dimensiunilor (grosimelor) ce se taie după comandă se numeşte *spa nuny*.

Iuţeala de tăiere a gaterelor depinde de diametrul roţei de transmisiune (pe care e pusă cureaua) — cu cât roata e mai mare, cu atât numărul tăierilor pe minută, e mai mare şi deci forţa de tăiere e mai mare la un gater Lendfelder de 38 ţoli (un ţol = 0.^{m}026) numărul tăierilor reglementar fiind de 180 pe minut.

Costul în regie a fabricărei materialului fasonat (cherestea) în fabrica Corbul pe timp de 6 luni (Ian. 1924—30 Ian. 1925) debitat în toate fazele ale monoperei separat la mc. brut (rotund)

A

Manipularea

a) Descărcatul din vagoane pe rampa fabricei:	3,91	lei de m. c. brut.
b) Stivuitul buştenilor în lagăr pe dimensiuni	4.00	lei de m. c. brut
c) Retezatul buştenilor	11.35	lei de m. c. brut
d) Sortatul buştenilor retezate pe diametre	4.27	lei de m c. brut
	23.53	

B

Fabricarea

a) Costul debitărei propriu zise în fabrica, plata lucrătorilor	40.45	de m. c. brut
b) Atelierul, ascuţit pânze, etc.	15.08	„ „ „ „
c) Materiale şi articole technice	18.55	„ „ „ „
d) Personalul angajat lunar	11.27	„ „ „ „
	85.35	

C

Ad ţia generală şi impozite

a) Ad-ţia locală şi centrală	19.83
b) Cheltueli g-le, vehicule, intreţineri de vite	15.48
c) Intreţinerea clădirilor şi amortizarea lor	11.53
d) Asigurări sociale	9.12
e) Diferenţa la alimentele lucrătorilor	3.—
De reportat	58.96

Report	58.96
f) Asigurarea	4.70
g) Chirie şi arenzi	7.00
h) Dobânzi comision şi amortizări	15.00
i) Impozitele	12.00
j) Impozitul de 1 %	2.03
Total	98.99

Recapitulaţie

a) Manipularea	23.53
b) Fabricarea	85.35
c) Ad-ţia generală şi impozite	99.69
Total	208.57 lei de m. c. brut

Or, cum randamentul este de 52 % rezultă că contul fabricarea unui m. c. fasonat, ar costa 401 lei 09 bani.

D

Manipularea în depozitul de cherestea	42.97	lei de m. c. fasonat
Expediţia, încărcatul pe vagonetele Soc.	27.50	„ „ „ „
	70.47	

E

Transport pe cfr. particulară (peiaj)	50.00	de m. c. fasonat
Descărcatul şi încărcat depozit gara, cuie, sârmă, pro mc.	23.00	„ „ „
	73 00	

Deci pentru un m. c. de scânduri fasonat se cheltueşte din momentul aducerei buştenilor la fabrică şi până la încărcarea pe vagoanele CFR. 401.09 + 70.47 + 73.00 = *544.56 lei m. c.*

Valoarea lemnului brut în picioare din pădurea Valea Seacă jud. Ciuc în funcţie de preţul cherestelei

Costul regiei manipulărei lemnului din pădure pro mc brut.

	LEI
a) Doborît şi cojit	2.100
b) Curmat şi învârtit	11.00
c) Corhănit	63.00
d) Construirea de ulucari şi ulucit	35.00
e) Incărcatul în vagonete	18.50
f) Construirea de rampe	1.14
g) Salarii, personal	12.00
h) Regenerarea pădurei	12.00
i) Costul lemnului în picioare	40.00
j) Intreţinerea clădirilor	1.00
k) Asigurare	3.00
l) Chirii şi arenzi	0.50
m) Cheltueli generale	6.—
n) Asigurări sociale	3.00
o) impozite	10.—
p) pagube la alimente	3.—
q) Dobânzi	15.—
v) Transport până la fabrică	12.90
s) Amortizarea c. f.	12.00
Total Lei	279.04

Or cum randamentul este 52 $^{0}/_{0}$ rezultă că pentru a realiza un mc fasonat va trebue material brut pentru **552 lei 50.**

Conclusii

Costul unui m c. fasonat în gara Topliţa, ar costa:

a) Valoarea lemnului brut şi manipularea lui	552.50
b) Manopera, fabricare, spese, etc.	544.56
	1097 06

Cum lemnul brut în picioare l'am socotit numai cu 40 lei şi cum randamentul e de 52 $^{0}/_{0}$, rezultă că în cazul de faţă valoarea lemnului brut din picioare, reperat la realizarea unui mc fasonat ar fi 77 lei **Deci 0.07 Din valoarea unui mc de cherestea ca cost, ar representa valoarea lemnului brut din picioare pentru pădurea Valea Seacă** — Cum o mare parte din materialul din picioare e alterat, şi rămâne astfel pe **loc în pădure, rezultă că valoarea lemnului brut în pădure e de 5 % din costul cherestelei.** Dacă 1100 lei costă realizarea unui mc de cherestea şi cum baza cherestelei se vinde loco gara Topliţa pentru interior cu 1300 lei (toate calităţile la un loc rezultă că se realizează un cost în mediu la mc de cherestea de 200 lei — Astfel ca cota proporţională de câştig ce s'ar cuvini — unui mc de lemn brut în picioare respectiv proprietarul pădurei ar fi 5—7 % din 200 lei, adică 10 - 14 lei mc brut.

Dacă se vinde o parte din lemn direct la export la Galatz ar reveni la 1600 lei de mc aşa după ce am scăzut spesele de transpor pe C. F. R. doc, încărcat vapor etc., s'ar, putea realiza încă un câştig de 300 lei la m. c. de cherestea Deci proporţia de câştig cuvenite lemnul brut ar fi de 5-7 % din 500 lei, adică 25-35 lei de mc, peste valoarea reală a lemnului din picioare.

Aceste date culese cu discernământ sunt de folos, în vederea comercializărei pădurilor statului putând servi chiar de orientare.

Problema reală s'ar putea pune numai invers, pentru toate pădurile. Căci fiecare pădure e distinctă ca: depărtare sau apropiere de cale ferată centre populate, uşurinţă sau greutate de exploatat, calitatea lemnului, concurenţa locală, capital etc.

In cazul de faţă pădurea Valea Seacă e situată la Km. de fabrica „Corbu", iar dela fabrică până la gara Topliţa sunt. Km.

De aceia procentul de rentabilitate al fabricărei lemnului brut pe loc în cherestea, fiind f. redus, mulţi negustori de lemne de pe valea Bistriţei preferă a vinde lemnul brut pe loc în plute la malul Bistricioarei sau Bistriţa, care apoi transportat la Galaţi şi vândut la export în special pentru Grecia, ar da o rentabilitate cu mult mai mare.

Azi în Grecia sunt taxe mari la importul cherestelei, şi taxe statistice (minimale) la importul lemnului brut fapt pentru care azi în Grecia se semnalează începuturi de creări de fabrici de cherestea, lucru ce n'a cam fost până acum.

Intr'un articol viitor voi desvolta rentabilitatea exploiărei pădurilor în lemn plutibil şi cauzele încetărei plutăriei pe Valea Mureşului.

M. P. Florescu

Bursa Lemnului la Galatz pe ziua de 1 Sept. 1925

Firma C. P. Theocharide et L. Apostolopolus a încărcat:

Pentru orient (Grecia):

Fob Tombant A	2450	lei m. c.
„ B	2250	„ „
Tombant	2220	„ „
Clasa IV	2170	„ „
Murali	2420	„ „
Şipci	2200	

Marfa provenită din pădurile Statului Valea Seacă jud. Ciuc, exploatate de Societatea „*Bistricioara.*“

Calculaţia de Regie a debitărei cherestelei, dela Soc. Bistricioara pe luna Iunie 1925

Efectuarea Dep. Butuci

Descărcatul butucilor	3078.36	M^3.
Stivuitul „		
Retezatul „	3955.76	„
Sortatul „	4155.73	„
Lemne de foc pt. Locomotive	292.$^1/_2$	M^3.
Fabrica Tăierea 10644	3882.65.$^1/_2$	M^3.

zile de lucru 21 ziua 21 noaptea efectuarea m. media pro 10 oare 953 buc. 92.44 M^3

cubajul în media pro bucata 0.44

2 m. c. 311 m. c. pe gater şi ori

Tăierea 3882.65 M^3. lemn rotund. Producţie 2017.486 M^3 mat. fasonat. Exploataţ. . . . . 51,97.

Dep. de cherestea: Manipulaţia mărfei produsă . . . . 2017.486 M^3.

Expediţia:	Lemnul rotund prin plute	954.83
	Material fasonat	1844.102
	Margini	6215 m. c,

Incărcat în media pro vagon 19.411 m³

	L E I	B.	Efectuarea m³		Lemn rotund				Mat. fas. pro m³	
					Pro m³		Pro m³			
Dep. de butuci descărcarea butucilor	8480	64	3078	36	2	75				
stivuitul „										
retezatul „	55380	—	3955	76	14	—				
sortatul „	22496	—	4155	73	5	41				
Fabrica	157232	—	3882	65	40	49				
Atelierul	41525	—			10	67				
Articole technice	41698	—			10	73				
Lunariu	25300	—			6	51				
Administrația și Centrala	48250	—			12	42	102	98		
Cheltuielile generale întrețin. vite și vechicule	55000	—			14	16				
Intreținerea clădirilor	5649	—			1	45				
Asigurări sociale	24960	95			6	43				
Diferența la alimente.—In media pro m³					3	—				
Asigurarea „					4	70				
Chirii și arenzi					7	—				
Dobânzi și comision, amortizări					15	—				
Impozitul					12	—				
Impozitul 1%					1	67	65	41		
Cheltuieli totale pro M³ lemn rotund exploatat 5387%							168	39		
deci pro M³ material fasonat									323	30
Dep. de cherestea Manipulația	96445	94	2017	483					47	84
„ Expediția	55323	06	1844	102					30	—
Calea Ferată Valea Mureșului										—
Transport și amortizări pe Căi Ferate									50	—
Dep. Toplița: Descărcatul și încărcatul cuie și sârmă									22	—
pentru legat vagoane în m mediu pro M³									1	—
Cheltuieli totale pro M³ pentru vagon Toplița									474	14

Notă. — *Articolul ce urmează se datoreşte d-lui* Dr. K. **Rubner**, *docent la universitatea din München care a vizitat de curând, timp de 35 zile, pădurile ţării.*

D-nia sa a rugat pe d-l profesor Drăcea, delegat de d-l administrator al Casei pădurilor ca să-l insoţească în această călătorie de studii, să-l traducă *din limba germană, ceea ce d-l Drăcea s'a şi conformat trimiţând spre publicare în „Revista Pădurilor" o parte din articolul în chestiune.*

In absenţa d-lui presedinte al comitetului de redacţie, trimis în Franţa, a fost însărcinat d-l Florescu cu organizarea materiei şi cu facerea corecturei. Din inadvertenţă s'a tipărit în numărul de pe Iulie fiind autor al articolului d-l Dr. M. Drăcea în loc de d-l Dr. K. Rubner.

In urma cererei d-lui Drăcea, care a luat cunoştinţă de eroarea comisă, ne grăbim a face rectificarea cuvenită.

De altfel cititorii înşişi şi-au dat socoteala că altul, iar nu d-l Drăcea este autorul articolului vizat, pentru că într'însul se vorbeşte clar despre *„pădurile noastre germane"*.

Redacţia.

EVOLUŢIA PADUREI GERMANE

DUPA EPOCA GLACIARA PANA IN PREZENT

(Urmare)

Nu mai puţin greu este să schiţăm evoluţia pădurii noastre în timpurile istorice. Dacă până acum cauza fundamentală a variaţiilor, alcătuirea pădurii şi a imigraţiunii diferitelor specii trebue căutată în variaţiunile de climă, de acum un nou factor începe a lucra foarte puternic în această privinţă: omul. Se pune deci întrebarea ce modificări a încercat pădurea în timpurile istorice, de când clima a devenit constantă?

Pentru timpul ce s'a scurs până la secolul al 7-lea d. Chr. nu avem aproape nici o cunoştinţă sprijiniţi pe date istorice. Putem admite cu siguranţă că epoca de înflorire şi extensiune a Romanilor au avut loc întinse defrişări; aceasta trebuie să fi avut loc în primul rând în Germania de Vest în ţinutul Rinului, al lacului Boden, şi în podişul bavarez au avut de sigur loc defrişări întinse şi pe cât îmi este mie cunoscut, locurile de cultură din locurile înalte s'ar datori acţiunii de colonizare a Romanilor. Aşa zisul „limes" limita imperiului Roman spre Est şi Nord, care se întinde dela Miltenberg prin Gunzenhausen spre Kehlheim ar fi fost la acea epocă după

Gratmann hotarul între foioase şi reşinoase aşa că terenurile mai fertile acoperite de păduri de foioase se găseau înglobate în imperiul roman, pe când terenurile mai puţin fertile acoperite cu pădure de reşinoase rămâneau în afara imperiului. In linii generale putem admite această supoziţiune, sunt însă şi oare cari excepţiuni. In ţinuturile germanice au avut loc la acea epocă probabil puţine defrişări ba chiar putem admite că în timpul năvălirii barbarilor pădurea a început să se extindă şi să cucerească teren. Abia însă în secolul al 7-lea, în epoca *carlongiană* începe opera de defrişare, care între anii 1000—1300 capătă o mare extensiune. In acea epocă dobândi Germania— în ce priveşte repartiţia pădurii şi a câmpului înfăţişarea pe care o are şi azi; în detaliu de sigur că sunt diferenţe, mai cu seamă în ce priveşte distribuţia speciilor, între pădurea din acea epocă şi pădurea de azi. Păduri cu adevărat virgine, neatinse nu se mai întâlnesc după această epocă de cât în munţi, unde inaccesibilitatea şi lipsa populaţiei excluse ori ce exploatare; neatinse trebuie să fi rămas şi turbăriile cu pădurile lor; şi pădurile de luncă trebuie să fi purtat atunci desigur un caracter de primitivă virginitate. In general pădurea fusese refulată de terenurile mai improprii.

In ce priveşte distribuţia foioaselor şi reşinoaselor, vom urma în cele ce urmează pe Hoops şi Hausrath. Intregul ţinut al Rinului între Basel şi Mainz în Odenwald, în Pfalz (cu excepţiunea ţinutului cu brad din ocolul Bergzabern), în părţile mai joase ale Vosgilor au predominat cu siguranţă foioasele. Mai puţin convin cu distribuţia admisă de numiţii autori pentru speciile forestiere în prelungirile Nordice ale Alpilor.

Pe când în părţile înalte ale acestor munţi trebuie să fi preponderat răşinoasele pure, în părţile mai inferioare se va fi găsit şi mult fag cum şi brad aşa că putem admite că pădurile în această ultimă regiune erau alcătuită în măsură egală din foioase şi reşinoase şi în ţinutul morenelor se găseau atunci de sigur mult molid şi brad pe când în jurul Münchenului — unde bradul a lipsit întotdeauna—moliftul trebue să fi participat într'o mare proporţie în compoziţia pădurilor. Abia mai sus de linia Menmmungen Freising va fi avut foioasele o mai mare extensiune ca azi. Asupra motivelor acestei distribuţii revenim în cele ce urmează:

Alpii mabici, ţinutul de coline dintre Main şi Necker era acoperit de foioase. Cu siguranţă şi Jura franconă constituia un ţinut de foioase în opoziţie cu regiunea de Kenper din Franconia, care în părţile sale cu soluri mai sărace, a purtat de multă vreme păduri de pin, pe când cele mai fertile probabil încă pe atunci se găsiau crânguri compuse care satisfăceau în cea mai mare parte trebuinţele acelui timp — mult lemn de foc şi puţin lemn de lucru sau construcţie. Pentru pădurea de stat dela Nurnberg — tipul pădurii pe ţinuturile de Kenper francon, se admite că aci la începutul epocii de care ne preocupăm se găseau mai multe foioase ca reşinoase; este greu să hotărâm dacă această accepţiune este justă, în ori ce caz însă trebuie să admitem că aci foioasele nu au lipsit nici odată în trecut. Acelaş lucru ar trebui să'l admitem şi pentru ţinutul de Kenper din Oberpfalz, care însă în majoritate era acoperit de Kenper. Fichtelgebirge, munţii păduroşi de la graniţa Bavariei cu Boemia, pădurea franconă cum şi părţile de la graniţa Oberpfalzului erau deja de atunci regiuni de reşinoase cu o apreciabilă proporţie de fag. Spenartul, colinele Hessei, Munţii Weserului, munţii din jurul Rinului erau însă în cea mai mare parte acoperiţi cu pădure de foioase: Interesant este să ştim că între Taunus şi Main deja în timpul Romanilor se găsea reprezentat pinul.

In pădurea Thuringiană — după cercetări amănunţite ar fi predominat foioasele de la gura pârâului Hörsel până la Inselberg, foioasele cu ceva reşinoase de aci până la izvorul Leine-i şi reşinoasele curate de la acest ultim punct până la izvoarele Ilm-ului. Stejarul se întindea până la Rannsteiy, bradul se întindea mult mai departe ca azi. La Kyffhäuser se găseau foioase; şi colinele Hargului erau în deosebi acoperite cu foioase şi abia în părţile superioare ale acestor munţi, se găseau reşinoase cu mult fag şi ştejar. Un caracteristic ţinut de foioase era întreaga Germanie de Nord în care se găseau şi câte-va insule de pin şi molid. Schleswig-Holştein era de asemeni acoperit cu foioase. In Pomerania, în Mark, în Saxonia de Nord şi în Silezia în lungul Oderului predominau foioasele iar în tot restul Germaniei de Nord, reşinoasele.

Dacă comparăm această distribuţie a speciilor cu starea de fapt de azi, constătăm o puternică creştere a extensiunii zonei rășinoaselor, a molidului și a pinului ținuturi întinse de foioase nu se mai găsesc în general azi ca altă dată. Numai în Lotaringia, în Hessa și Franconia de jos se mai găsesc azi predominând foioasele.

Intr'o proporție de 50% acestea sunt reprezentate în Vest-exceptând Pădurea Neagră, Oden Nordvestul Germaniei. Și în Schleswig-Holștein ocupă și azi foioasele o mare proporție în alcătuirea pădurei. O zonă de foioase se întinde încă ceva mai spre răsărit în Braunschweig.

Să cercetăm acum cauzele acestor eliminări sau substituiri a foioaselor de către reșinoase. Albia de prin secolul al 14-lea avem dovezi istorice irefutibile că omul urmărea conștient păstrarea și regenerarea pădurii. In deosebi trebuie amintit anul 1386 în care Consiliul Nürbergului hotărî executarea semănăturilor de pin la Lichtenhof, unde în câți-va ani se semănară câte-va sute de hectare. In timpul secolului al 15-lea această artă a semănărei reșinoaselor, practicată întâi la Nürenberg se răspândi până departe grație mai cu seamă unei seminței înființată aci și specialiștilor pe care acest oraș îi trimetea la cerere. Primele împăduriri cu foioase fură mult mai târziu. Cu date istorice sigure putem vorbi de semănăturile de stejar de la mănăstirea Seeligental. Să nu se creadă însă, că prin această gospodărie silvică se intensifică, din contra, trecură încă secole până ce la finele secolului al 18-lea silvicultura de fapt lasă loc unei gospodării silvice orânduite. Ca atât mai interesant este faptul, dovedit în timpul din urmă, că pădurile orașului Memmingen deja în secolul al 16-lea erau rațional îngrijite de către Michael Schwegelin (1540 - 1583) Concepțiile silvice ale acestui om născut în secole prea de vreme, sunt în multe privințe așa de asemănătoare cu ale noastre, încât intuiția forestieră trebue să ne uimească. Uimitorul său simț de progres în materie silvică îl dovedește între altele încercările și experimentările foarte reușite făcute cu regenerarea naturală a fagului după un procedeu al său propriu.

Pe cine nu credea, îl ducea la arboretele sale de experiență, împrejmuite cu gard spre a fi ferite de vânat și de pășunat, ca să se convingă de frumoasele rezultate obținute

Păcat că nu putem vorbi aci mai mult despre acest silvicultor, care cel dintâiu ar merita acest titlu, căci ne-am depărta prea mult de subiectul nostru. Vedem aşa dar că deja din secolul al 14-lea apare clară ideia conservării şi regenerării pădurei; în ce priveşte însă Fagul şi Ştejarul, cari dau jir şi ghindă pentru hrana porcilor, grija conservării şi regenerării apăruse încă şi mai de timpuriu. Suprafeţele exploatate şi prefăcute în islazuri sunt ulterior reîmpădurite cu ştejar. Alte-ori cu ocazia defrişării se scotea numai reşinoasele atunci puţin preţuite şi se păstra foioasele, de preferinţă fagul sau ştejarul. Importanţa ce se da atunci arborilor producători de ghindă sau jir rezultă între altele şi din pedepsele groasnice ce se dau celor ce tăiau în delict ştejarul sau fagul, cum şi din veniturile pe care le aduceau exploatarea jirului şi ghindei.

In Lusshardt, în Baden în anul 1547 se dobândi din vinderea jirului şi ghindei 10.000 de galbeni, cam 10 MK. de ha., venituri cari erau cu mult mai mari ca cele din vânzarea lemnului. Aceste considerente ne îndreptăţesc să afirmăm că în trecut nu s'au transformat numai păduri de foioase şi reşinoase, dar şi că păduri amestecate de foioase şi reşinoase au fost prefăcute în păduri pure de foioase. Am putea admite că până la începutul secolului al 15-lea foioasele nu numai că şi-au păstrat extensiunea din trecut dar chiar că au câştigat ca proporţie în alcătuirea pădurilor; abia după această epocă se simte clar un început de înmulţire a reşinoaselor pe comptul foioaselor. Insă până în secolul al 18-lea cultura artificială a reşinoaselor pe suprafeţe ocupate anterior de foioase nu putea avea o extensiune apreciabilă.

Aceasta se întâmplă abia în secolul al 18-lea şi mai cu seamă în secolul al 19-lea când reşinoasele câştigă foarte mult ca proporţiune în defavorul foioaselor.

(Va urma)

Dr. Konrad Rubner

SERBAREA SADIREI ARBORILOR
în Direcția Regională IV silvică Bacău

1. Serbarea a avut loc în raionul a 17 ocoale silvice din 20 — cuprinzând Județele: Bacău, Roman, P. Neamț și Soveja.

2. A luat parte la serbare 36 școli dintre care:
   - *a*) 3 Gimnazii
   - *b*) Un Orfelinat
   - *c*) O grădină de copii
   - *d*) 31 școli primare de băeți și fete.

3. A participat 5786 de persoane dintre care;

a) Elevi	3756
b) Militari (soldați)	60
c) Funcționari inclusiv corpul didactic	629
d) Particulari și orășeni	734
e) Săteni (țărani)	807
	5786

4. S'a plantat cu această ocazie 13.572 pueți diferite esențe.

5. Aceste toate s'a efectuat în 24 sate.

6. Cereri din inițiativă particulară au fost, a unei școli primare și a gimnaziului din Hangu, cărora li s'a liberat 970 pueți de molid.

7. In genere inițiativa a fost a D-lor Ingineri sefi de ocoale cari în majoritate, au știut a atrage atențiunea asupra importanței acestei serbări a autorităților respective, a'și atrage încrederea și simpatia notabilităților locale și a populației de toate categoriile și cari au pus mult suflet în reușita acestei importante serbări.

S'a ținut cuvântări de corpul didactic dar în majoritate de D-nii șefi de ocoale, care cei mai mulți în cuvinte entuziaste, au arătat publicului și în special elevilor importanța acestei zilei.

Rolul mare al arborilor și pădurei în rosturile vieței omenești, cu privire specială la viața istorică a poporului Român, evocând mai ales colaborarea codrilor la faptele vitejești de arme ale străbunilor noștri.

S'a arătat dragostea și respectul pe care ori și cine trebue să'l aibă pentru arbori și pădure, loc de recreare și de înălțare sufletească.

S'a arătat importanța pădurei, din punct de vedere industrial, economic, al regimului apelor, al salubrității publice, al climei și al frumuseței naturale ce prezintă și a rolului ce a jucat în timpuri de restriște.

S'au recitat poezii de către elevi s'au cântat imnuri închinate arborului.

S'au executat diferite jocuri etc.

Şi în fine în majoritatea cazurilor, serbarea a început cu un serviciu religios.

Cartianu
Inginer

RECENZII

Pădurile noastre de Prof. I. Simionescu, dela Universtitatea din Iaşi. Biblioteca de popularizarea ştiinţei. Editura Casei Şcoalelor, Bucureşti 1925

In vremurile acestea de adâncă prefacere socială și de schimbare radicală a concepțiilor despre producțiune, problema pădurilor se pune pe fiecare zi mai serioasă și de justa ei deslegare depinde în mare parte viitorul economic al țării noastre.

Dacă chestiunea agrară privită numai dinspre latura ei agricolă a căpătat o soluțiune definitivă, prin sfărâmarea marei proprietăți și crearea celei mijlocii și mici — rămâne încă deschisă chestiunea pădurilor, — a acestor avuții cu un caracter mult deosebit de acela al avuțiilor agricole.

In pragul aplicării nouilor legiuiri, cari vor schimba destinația a însemnate fonduri forestiere, prin crearea de păduri comunale, cartea D-lui Prof. Simionescu este cât se poate de bine venită.

Născută dintr'o adâncă înțelegere a rostului acestor comori naturale, și dintr'o perfectă cunoaștere a nevoilor lor, cartea aceasta din care transpiră o dragoste sinceră pentru păduri, aduce desigur un serviciu nespus cauzei lor.

Pusă în slujba bibliotecii Casei Şcoalelor, ea se adresează în primul rând mulţimei de şcolari ai ţării, din cari vor ieşi cetăţenii de mâine. Şi pentru sufletul de mâine al naţiunii — al cetăţenilor de elită ai ei, — simţămintele nobile presărate în această carte, vor încolţi puternic şi vor da rodul mult dorit, al dragostei de pădure.

Dar, în afară de lumea şcolarilor, cartea aceasta va găsi desigur mulţi cititori şi în rândurile cetăţenilor deja formaţi ai ţării cari au deci a'şi spune cuvântul în marile probleme sociale ce se spun astăzi. Inarmaţi cu preţioasele cunoştinţe cuprinse în cartea D-lui Prof. Simionescu, ei vor susţine cu tărie punctul de vedere care să ducă la buna stare a pădurilor.

Cartea D-lui Prof. Simionescu nu se adresează silvicultorilor. Este totuşi o comoară de cuvinte frumoase şi sincere pentru pădure; pentru fiecare arbore are o vorbă bună şi fiecăruia îi descrie fiinţa şi nevoile în cel mai mişcător chip.

Nădăjduim că această carte va fi începutul unei serii complecte menite a populariza cunoştinţele despre pădure în lumea celor interesaţi, a celor ce vor să le cunoască. Intr'o ţară unde se face încă mult caz de „bogăţia forestieră“ e timpul să se spună totul pe faţă şi să se ia măsurile cuvenite, până când încă nu este târziu.

D. A. Sburlan

† IOAN GHIMICESCU

Inginer Subinspector Silvic

A fost înmormântat Mercuri 15 Iulie a. c. în Cimitirul Sf. Mănăstire Neamţului. Incetat din viaţă, în vârstă de 54 ani. Făcea parte din pleiada şcolei de la Herăstrău seriele de aplicaţie de pe lângă şcoala de la Brăneşti.

Timp de peste 30 ani, a fost Silvicultor numai la pădurile Statului din jurul M. Neamţului.

La mormânt s'au depus numeroase coroane din partea familiei şi pretenilor. Deasemenea „Casa pădurilor" şi Soc. *Progresul silvic* şi Direcţia silvică regională Bacău au depus câte o coroană.

La înmormântare au luat parte şi I. P. S. Mitropolitul Pimen al Moldovei.

Serviciul divin a fost săvârşit de P. S. Arhiereul Nicodem fost Episcop al Huşilor, înconjurat de 24 preoţi călugări din Sf. M. Neamţului.

Prin modul cum s'a desfăşurat înmormântarea, părea un pleonasm: de înalt ceremonial bisericesc al celor 24 preoţi călugări armonizat prin frumosul port naţional a pădurarilor moldoveni.

Serviciul divin a fost oficiat în chiar Mănăstirea Neamţului, la care au participat viligiaturişti şi mulţi preteni ai defunctului, în special ţărani din împrejurimi.

S'a ţinut următoarele cuvântări:

1. D-l Ing. insp. silvic *Ovidiu Crattero* atât ca delegat din partea Casei Pădurilor cât şi ca fost coleg de promoţie cu defunctul, a exprimat pe lângă regretele din partea administraţiei Statului, dar a făcut şi apologia vieţei de conşcolar.

2. D-l Ing. insp. *Cartianu*, ca delegat din partea Direcţiei regionale silvice din Bacău a rostit o cuvântare.

D-l Inginer inspector silvic M. P. Florescu, din partea Soc. „*Progresul Silvic*" arată că deşi defunctul, de multe ori, alături de lege, făcea anumite concesiuni ţăranilor, totuşi complexul forestier al acestei regiuni frumoase a Moldovei a rămas proape intact, pe când în alte părţi a ţărei totul e o ruină, arăta lupta pentru păstrarea acelui frumos codru de stejar din şesul ce duce la Mânăstire, cultul frumosului prin înfiinţarea parcului de cerbi dela Pipirig, concomitent cu parcul regal dela Bahna (Rusului) din jud Muşcel, şi apărarea pădurilor din timpul războiului de pericolul rusesc. Termină spunând: *I. Ghimicescu* în contra acelora care l'au orbit azi, *moare totuşi absolut sărac rămânând în urmă 6 copii minori, fără tată, fără mamă şi fără un sprijin pe lume.*

Acei cari şi-au făcut milioane şi palate de pe urma exploatărilor forestiere, din aceste ţinuturi, azi îi vedem absenţi dela acest trist denodământ! Aceasta e răsplata pentru majoritatea funcţionarilor de Stat.

Lacrimile din belşug vărsate ale celor 6 copilaşi vor fi aduşi la cunoştinţa D-lui Preşedinte al Soc. Progresul silvic pentru ca să le putem veni în ajutor în lupta grea a vieţei.

D-l Ilie Bălibă, Directorul gimnaziului din Tg. Neamţ în numele prietenilor din Tg. Neamţ şi a cooperativelor forestiere locale aduce prinosul de recunoştinţă.

D l V. A Gheorghiţă, sulptor, în numele sătenilor din Pipirig, rosteşte o cuvântare.

P. S. Stareţul Mănăstirei Neamţului, Arhimandrit Ciobotariu în numele Soborului Mănăstirei, roagă pe Bunul Dumnezeu să-i ierte toate greşalele lui I. Ghimicescu, evidenţiează binefacerile sale pentru Sf. Mănăstire Neamţului.

La mormânt pădurarii au tras 3 salve de focuri şi din bucium de corn şi-au luat ultimul adio dela şeful lor.

† IULIU SCHOLTZ

Inginer inspector Silvic, Şeful ocolului silvic Caransebeş

Cu adâncă durere aducem la cunoştinţa cetitorilor moartea subită a inspectorului silvic Iuliu Scholtz, plecat din rândul celor vii la 18 Iulie ora 3 dim. Acest străjer al pădurilor şi neobosit colaborator al colegilor puşi în fruntea Direcţiunii silvice din Orşova cu un ceas înaintea morţii se găsea la post coborând din creerul munţilor împreună cu organul de control al Direcţiunei, dând explicaţii şi lămuriri în legătură cu rezolvarea problemelor de specialitate iminente. Dus la locul de veci la

20 Iulie ora 5 d. m. a fost însoţit de o mulţime de colegi, de autorităţile oraşului şi reprezentanţii diferitelor societăţii cari au depus pe mormânt în total 17 coroane în semn de adâncă recunoştinţă acelui iubit de toţi.

Societatea „Progresul Silvic" se asociază la actul colegilor dela Caransebeş şi îşi exprimă pe această cale, regretul pentru pierderea unui valoros şi bun coleg.

INFORMAŢII

In ziua de 25 Iulie c., cu aprobarea Casei Pădurilor, la şcoala de Brigadieri silvici dela Brăneşti (Ilfov) s'au pus bazele unei Societăţi a brigadierilor silvici (cu şcoală) din ţară cu scop cultural şi de ajutor reciproc. Au luat parte 40 brigadieri din diferite părţi ale ţării, s'au votat statutele, s'a ales comitetul de conducere şi s'a pornit la lucru cu multă însufleţire.

Ar fi fost regretabil ca un corp de peste 1200 funcţionari cu şcoală şi cu un rol important în economia naţională a ţării să nu fie uniţi în vederea cultivării lor şi al ajutorului mutual.

Toţi brigadierii silvici (absolvenţi ai unei şcoli speciale) sunt rugaţi să trimeată prin poştă adeziunile lor împreună cu 50 lei taxa de înscriere D-lui C. Marinescu, brigadier la Ocolul Silvic Brăneşti (Gara Brăneşti-Ilfov) secretarul societăţii, care le va trimete chitanţa şi statutele imediat ce se vor tipări.

⁂

CONGRESUL SILVIC DIN 1925

Domnule şi iubite coleg,

Conform dezideratului exprimat în congresul silvic din 1924 ţinut la Timişoara, urmează ca atât adunarea generală a societăţii noastre cât şi cel al 37-lea congres silvic, să aibă loc anul acesta la Pucureşti.

Data exactă a congresului, o vom fixa ulterior. în ori ce caz credem că va avea în primele zile a lunei Octombrie a. c. până la care dată sperăm să avem gata şi deci să putem inaugura şi Căminul Inginerilor Silvici, astfel sperăm că, congresul să poată avea loc, în chiar localul nostru

Consiliul de Ad-ţie in şedinţa din 19 Iunie a. c., a mai hotărât ca în congresul silvic din acest an, să se desbată o serie de probleme de actualitate care interesează în primul rând buna conservare a pădurilor ţărei noastre.

Dat fiind importanţa acestor probleme şi care sunt enumerate mai jos vă rugăm ca cel mai târziu până la 1 Septembrie a. c. să binevoiţi a trimite pe adresa societăţii noastre, comunicările Dv. pentru ca Comitetul de redacţie să le poată coordona şi tipări din timp în broşură specială.

Binevoiţi vă rugăm Domnule şi iubite coleg, a primi asigurarea distinsei noastre consideraţiuni,

Probleme propuse a se discuta în congresul silvic din 1925

1. Pulverizarea proprietăţii forestiere şi propuneri pentru inlăturarea neajunsurilor inerente acestei stări.
   Referenzi: *P. Antonescu, M. Boldur*
2. Restaurarea şi regenerarea pădurilor.
   Referenzi: *Dr. M. Drăcea, Z. Prsemitky*
3. Normalizarea exploatărilor.
   Referenzi: *I. Timoc, V. Stinghe.*
4. Conservarea domeniului forestier în noul regim al proprietăţii.
   Referenzi: *I. Comanici, G. Năstăsescu.*
5. Impozite forestiere.
   Referenzi: *Liviu Marţian, M. P. Florescu.*

Comunicări

1. Subiect rezervat.
   G. P. Antonescu
2. Industria distileriei lemnului.
   Ing. Dr. Huber (Reşiţa)
3. Stereo-foto-takimetria-aeriană.
   Andrei Szabo

Preşedinte
Al. Constantinescu

Secretar
M. P. Florescu
Inginer inspector silvic

PUBLICAŢIUNE

Se publică spre generala cunoştinţă că în ziua de 20 Octombrie ora 10 la Administraţia Casei Pădurilor Bucureşti şi în localul Direcţiunei XII Silvice la Mercurea Ciuc se va vinde, prin licitaţie publică cu oferte închise şi sigilate spre exploatare, cu tăeri rase porţiunea de pădure numită „Pârâul Blidări" în suprafaţă aproximativă de 174.6 jug. cad. sau 100 Ha. 48 arii esenţa fag, carpin şi altele, formată din parcelele No. 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 şi 22 din afectaţia II Seria C (valea primului pârâu) proprietatea cumunei Măieruş, din Judeţul Braşov.

Exploatarea este autorizată de către Casa Pădurilor cu No. 26948/924.

Conform estimaţiei oficiale făcută de serviciul silvic de stat vor rezulta din exploatare următoarele materiale lemnoase:

A. *Lemne de lucru şi construcţie.*

a) Ulm, paltin şi stejar . . . . 212, m. c. 579.

B. *Lemne de foc.*

I. *Esenţă tare.* (fag. carpin etc.)	*a)* despicate	steri	43008
	b) rotunde	„	5695
	c) Crăci şi vârfuri . . .	„	11557
II. *Esenţă moale.* (plop, mesteacăn)	*a)* despicate	„	1171
	b) rotunde	„	238
	c) Crăci şi vârfuri . . .	„	1176

Vânzarea se face conform regulamentului de licitaţiuni şi cu aplicarea condiţiunilor generale pentru exploatarea pădurilor Statului publicate în Monitorul Oficial Nr. 106 din 12 August 1912 cum şi cu condiţiunile speciale de care amatorii pot lua cunoştinţă dela Direcţiunea XII regională silvică Mercurea-Ciuc, Ocolul silvic Feldioara şi Primăria Comunei Măieruş.

Preţul de strigare este de Lei 2.637.719 bani 00.

Garanţia provizorie este de 15% din preţul strigării adică Lei 395.655.00.

Durata exploatării este 3 (trei) ani dela predare.

Depărtarea pădurei de gara C.F.R. Măieruş, depe linia principală Bucureşti-Oradia Mare este de 12 km. şi anume:

7 Km. sosea naţională şi 5 Km. terasament gata pentru linie ferată îngustă.

Supra oferte nu se primesc.

Mercurea-Ciuc 29 August 1925.

Director
(ss) BELINSKI

Şeful serviciului
(ss) **Comănescu**

Conform cu originalul:
Şeful Ocolului, P. Peca, Ing. silvic

MINISTERUL AGRICULTUREI ŞI DOMENIILOR
CASA PADURILOR
DIRECŢIA REGIMULUI SILVIC

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic.

Având în vedere art. 2 din Legea Modificătoare la Codul Silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131 920.

DECIDEM:

Art. I. Se aprobă de noi:

a) Studiul sumar pentru exploatare al pădurii Rediu pendinte de Comuna Boteşti Jud. Fălciu, proprietatea D-lui Dr. G. D. Creangă în suprafaţă de 49 Ha. 7875 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 3 ani, şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani dela tăiere.

b) Studiul sumar pentru exploatarea pădurii Groşerea pendinte de Comuna Groşerea Jud. Gorj, proprietatea D-lui Ninu Orezeanu în suprafaţă de 19 Ha. 9000 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea la 3 ani după încetarea exploatării.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Borăscu pendinte de Comuna Borăscu Jud. Gorj, proprietatea D-nei Eufrosina Săvoiu, în suprafaţă de 110 Ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 45 ani, exploatarea în 5 ani, în primul deceniu se va exploata parchetul No. I, cu garanţia de împădurire de lei 1500 de fiecare hectar pentru parchetele din Valea lui Nat şi 800 lei la hectar pentru trupul Scoruşul şi Fundul Hotarului. Revizuirea după 10 ani în 1934.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Grajduri formală din trupurile Mesteceni, Bolohani şi Floreasca, pendinte de Comuna Valea Satului Jud. Vaslui proprietatea D-lui Dr. Gabriel Socor în suprafaţă de 176 Ha. 9000 m. p. pădure. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 6 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Muntele Meşina pendinte de Comuna Herăstrău Jud. Putna, proprietatea D-lui Ştefan Neagu Danţes în suprafaţă de 100 Ha. Regimul Codru Grădinărit. Revoluţia normală 120 ani, exploatprea în 10 ani şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1935.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Drăganul pendinte de Comuna Drăganul Jud. Argeş proprietatea D-lui Ioan Demetrian, în suprafaţă de 51 Ha. pădure. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 4 ani şi cu garanţia de împădurire 400 lei de fiecare hectar. Revizuirea la finele revoluţiei normale.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Mândra şi Sasa pendinte de Comuna Călineşti Jud. Vâlcea, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, în suprafaţă de 1025 Ha. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 14 ani. Revizuirea în anul 1934.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Murgeşul Danul pendinte de Comuna Călineşti Jud. Vâlcea, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti în suprafaţă de 1023 Ha. 1700 m. p. din care s'a exploatat 67 Ha. Regimul Codrul cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 21 ani. Revizuirea în anul 1934.

Art II. Toate celelalte dispoziţiuni cuprinse în regulamentele respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. III şi ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 August 1925 în cubinetul nostru.

Ministru, Al. Constantinescu

No. 38771

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi al Domeniilor.

Asupra raportului D lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din Legea modificătoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131 920.

Decidem:

Art. I. Se aprobă de noi.

a) Studiul sumar pentru exploatare al pădurii Ghotlova, pendinte de comuna Ghotlova, Jud. Orhei, proprietatea Pr. Th. Sicinschi în suprafaţă de 24 ha. 0300 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 12 ani şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Pilişiş pendinte de comuna Covasna, Jud. Trei Scaune, prăsrietatea D-lor Eugen, Toma şi Margareta Diac, în suprafaţă de 30 ha. 9044 m. p. Regimul Codru cu tăeri sucesive. Revoluţia normală 70 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1935.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Cheovăşar pendinte de comuna Zagon, Jud. Trei Scaune, proprietatea D-lui Eduard Motaş şi D. Savin, în suprafaţă de 165 ha. 5162 m. p. din care se exploatează 26 ha. Regimul Codru cu tăeri succesive aplicându-se ultima tăere la suprafaţa de 26 ha. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an suprafaţa de 26 ha. şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Studiul sumar pentru exploatare al pădurii Siştarovăţ Seria III Labaşinţ, pendinte de comuna Labaşinţ, Jud. Timiş Torontal, propietatea Statului în suprafaţă de 1716 ha. 7200 m. p. Regimul Codru cu 2 tăeri succesive. Revoluţia normală 100 ani împărţită în cinci perioade a câte 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Arcoşi-haga, pendinte de comuna Belin Jud. Trei Scaune, propietatea D-lui Gyenge Aron în suprafaţă de 17 ha. 4333 m. p. Regimul Codru cu 50 arbori rezervă la hectar. Revoluția normală 60 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea la 3 ani după terminarea exploatărei.

f) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Composesoratului Botoșana, pendinte de comuna Botoșana, Jud. Gura Humorului, proprietatea Obștei Botoșana, în suprafață de 320 ha. 4100 din care în primii 10 ani 1925/35 se exploatează 40 ha. 1200 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea la sfârșitul primei subperioade de exploatare.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Composesoratului Mitocul Dragomireni pendinte de comuna Mitocul Dragomireni, Jud. Suceava, proprietatea Obștei Mitocul Dragomireni, în suprafață de 165 ha. 1800 m. p. din care în prima perioadă de 10 ani 1925/35 se exploatează 20 ha. Revoluția normală 80 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare (sau amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (sau amenajamente) referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul (amenajamentul) se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 August 1925 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) **Al. Constantinescu**

No. 38769

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor,

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic.

Având în vedere art. 2 din Legea Modificatoare la Codul Silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem

Art. I. Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Budoiu pendinte de Comuna Budoiu Jud. Bihor, proprietatea Soc. Anon, Banca Minelor din Bucureşti, în suprafaţă de 268 Ha. 6184 m. p. Regimul Crângul cu rezerve. Revoluţia normală 30 ani şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar; pentru suprafeţele parcurse cu curăţirile se va depune dela început o cincime din garanţia de regenerare. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Derna pendinte de Comuna Derna Jud. Bihor, proprietatea Soc. Anon. Banca Minelor în suprafaţă de 394 Ha. din care în primul deceniu se exploatează suprafaţa de 119 Ha. 7130 m. p. Regimul crângul cu rezerve de arbori de gorun şi stejar în grupe sau unde se vor găsi. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 50 ani şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar pentru suprafeţele parcurse cu curăţirile se va depune dela început o cincime din garanţia de regenerare. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Conţu pendinte de Comuna Vinţul pe Jos Jud. Alba de Jos proprietatea D-lui Geller Bernard şi a soţiei sale Löwy, în suprafaţă de 44 Ha. 5000 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire de lei 600 de fiecare hectar. Revizuirea la 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Ruşii Moldoviţei pendinte de Comuna Ruşii Moldoviţei, Jud. Câmpulung, proprietatea Comunei Ruşii Moldoviţei, ins uprafaţă de 1483 Ha. 4800 m. p. pădure. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploiarea în patru perioade a câte 20 ani şi cu garanţia de împădurire 1500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani la sfârşitul primei subperioade.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Bistra pendinte de Comuna Deda şi Dumbrava Jud. Mureş Turda proprietatea Fiilor lui Mendel Farkaş din Comuna Reghinul Săsesc în suprafaţă de 777 Ha. 3800 m. p, în două serii. Seria I. în suprafaţă de 392 Ha. 4800 m. p. şi seria II. în suprafaţă de 384 Ha. 9000 m. p. Regimul Codru cu două tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 100 ani şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Salard F. K. pendinte de Comunele Filea şi Stâncani Judeţul Mureş Turda proprietatea Soc. Anon. pentru Industria Forestieră din Reghinul Săsesc în suprafaţă de 3:26 Ha. 2400 m. p. din care de exploatat 1028 Ha. 7100 m. p. în 3 serii, seria I. 370 Ha. 0500 m. p. seria II 337 Ha. 0900 m. p. şi seria III 321 Ha. 5700 m. p. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 8 ani seria I şi II şi 7 ani seria III, şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1925.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Bodeş pendinte de Comuna Micuşi, Judeţul Turda Arieş, proprietatea D-nei Iosef Zcyi în suprafaţă de 57 Ha, 5500 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală la 30 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea la 3 ani după terminarea exploatării.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Criva pendinte de Comuna Mihalcea Judeţul Cernăuţi, proprietatea D-lui Gh. de Niculiţa şi Maria de Niculiţa Popovici în suprafaţă de 613 Ha. Regimul Codru cu 3 tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 4 perioade a 20 ani fiecare şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1933.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Nyeles pendinte de Comuna Zagon, Judeţul Treif Scaune proprietatea succesorilor lui Francisc Izsak, în suprafaţă de 126 Ha. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 4 ani şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face în anul 1929.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare (sau amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (sau amenajamente) referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, cau orice alte cause, regulamentul (amenajamentul) se va revizui imediat. fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei, etc.

Art. III — Toate celelalte dispoziţiuni prvăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. IV. şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 8 Iulie 1925 în cabinetul nostru.

Ministru, **Al. Constantinescu**

No. 31225

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având îe vedere articolul 2 din Codul silvic.

Având în vedere articolul 2 din legea modificatoare la Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131 920.

Decidem:

Art. I. Se aprobă de noi:

a). Regulamentul de exploatare al pădurii Bratia, Bogdăniţa şi Coada Malului pendinte de comunele Măgurele şi Cornetu-Cuib, jud. Prahova, proprietatea D-lui Savu I. Rădulescu, în suprafaţă de 527 ha. 0050 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 16 ani şi cu garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Leorda, pendinte de comuna Avereşti jud. Roman, proprietatea D-lui Lt. Colonel Bobeica, în suprafaţă de 56 ha. pădure din care de exploatat 42 hectare. Regimul Crâng cu 80 rezerve de fiecare hectar.

Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 4 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea la finele perioadei de exploatare.

c). Regulamentul de exploatare al pădurii Epureni Lotul No. 3, pendinte de comuna Epureni, jud. Tutova, proprietatea D-lui Horaţiu Eremie, în suprafaţă de 133 ha. 0780 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 8 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea la 10 ani după începerea exploatărei.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Epureni Lotul No. 1 zisă şi „La Clin", pendinte de comuna Epureni, jud. Tutova, proprietatea D-lui Ovidiu D. Eremie, în suprafaţă de 139 ha. 0780 m. p. pădure. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 11 ani cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea la 10 ani după începerea exploatărei.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Arinişul-Ciomârtan, pendinte de comuna Avereşti. Jud. Roman, proprietatea D-lui Căpitan N. Cocuţa în suprafaţă de 42 ha. 7000 m. p. din care 34 ha. 7000 m. p. de exploatat. Regimul Crâng cu 80 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea la finele perioadei de exploatare

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Păduricea Ciomârtan, pendinte de comuna Avereşti, jud. Roman, proprietatea D-lui N. Gavrilescu, în suprafaţă de 15 ha, pădure. Regimul Crângul cu 80 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea la finele perioadei de exploatare.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Seaca şi Plantaţiei de Salcâmi, pendinte de comuna Seaca, jud. Teleorman, proprietatea Obştei Viitorul, în suprafaţă de 26 ha. Zăvoiul Seaca şi 26 ha. Plantaţia de Salcâmi. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani pentru Zăvoi şi 15 ani pentru Plantaţie exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 900 lei de fiecare hectar pentru Zăvoi şi 500 lei pentru Plantaţie. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Sohorâtu, pendinte de comuna Dragoslavele, jud. Muşcel, proprietatea Moş-

„PETROŞANI"

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 550.000.000

STRADA AUREL VLAICU No 22

BUCUREŞTI

Adresa telegrafică: „PETROŞANI".

Telefon 39 77

„BANCA ROMANEASCA"

Capital . . . 280.000.000.— Lei
Rezerve . . 136.885.502.40 „
Depozite . 1.257.443.232.47 „

Adresa telegrafică: Româneasca
Sediul Centralei: Bucureşti

SUCURSALE:

Arad, Bălţi, Bazargic, Braşov, Cernăuţi, Cetatea-Albă, Chişinău, Cluj, Constanţa, Craiova, Făgăraş Galaţi, Ismail, Oradia-Mare Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Tg.-Mureş, Timişoara, Tighina, Tulcea'

BĂNCI AFILIATE:

Bacău *Banca Bacăului,*
Brăila „ *Dunărea Romanească,*
Bucureşti *B-ca Românească a Orientului*
Bucureşti *B-ca Pieţei*
„ „ *Viticolă a României*
Bozovici „ *Almajului*
Bârlad „ *Tache Protopopescu*
Cluj „ *Economul*
C. Lung „ *Câmpulungul Moldovenesc.*
Constanţa, *B-ca Creditul Dobrogean*
Dorohoi „ *Română,*
Drăgăşani „ *Podgoriei*
Bej „ *Românească din Valea Someşului*
Fălticeni B-*ca Ştefan cel Mare,*
Hunedoara B*anca Corvineană.*
Iaşi *Banca Iaşilor,*
Lugoj „ *Românească a Banatului*
Oraviţa, *B-ca Oraviceană*
Ploeşti, „ *Creditul Prahovei*
P.-Neamţ „ *Petrodava,*
Roman, *Banca de Comerţ şi Industrie*
Rădăuţi, *Banca Rădăuţilor,*
Reghinul-Săsesc, *B-ca Mureşană*
Silistra, B*anca Durostorului*
Sighetul Marmaţiei, B-*ca Maramureşană.*
Sebeşul Săsesc, B-*ca Sebeşană*
Suceava, „ *Suceveană*
Siret „ *Siretului*
Sf. Gheorghe, B-*ca de Credit din Sf. Gheorghe*
T.-Severin, B*anca Mehedinţului,*

Dicio San Martin Banca Comercială şi Industrială din Valea Târnavei

Tot felul de tranzacţiuni bancare cu firmele şi băncile din ţară şi străinătate.

HOTEL
„ROYAL PALACE"

Proprietatea Societăţei „Clădirea Românească"

BUCUREŞTI — STR. SĂRINDAR COLŢ CU BREZOIANU

Tarif foarte avantagios. — Camere cu luna

CONSTRUCŢIUNE NOUA

CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,
APA CALDA şi RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curăţenie, Ordine, Linişte

Anul XXXVII Septembrie 1925 No. 9

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂŢEI „PROGRESUL SILVIC“

Apare sub conducerea comitetului de redacţie compus din d-nii
Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemitky, D. Robănescu, V. N. Stinghe
I. Timoc şi G. Turneanu
Sub preşedinţia d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacţia şi Administraţia Revistei la Casa Pădurilor
(în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 200 LEI PE AN

Centenarul şcoalei naţionale de ape şi păduri din Nancy . . . . **P. Antonescu**
Evoluţia padurii germane . . . . **Dr. Konrad Rubner**
Păstravul . . . . **Titus Nicoară**
Silvicultura la marea Expoziţie a Basarabiei . **P. Antonescu**
Plantaţiile pe străzi . . . . **M. Barboni**
Industrializarea raţională a materiilor tanante vegetale . . . . **Ioan Florescu**
Exploatările forestiere ale domeniului statului Gurghiu . . . . **Cezar Gr. Cristea**
Piaţa Internaţională a lemnului . . . . **M. P. Florescu**
Societatea „Codrul Român“ . . . . * * *
Serbarea sădirei arborilor la ocolul silvic „Valea Râului“ Maramureş . . . . **Ludovic Mack**
Serbarea sădirei arborilor în cercul Arpaş, jud. Făgăraş . . . . **Valeriu Opriş**
Informaţiuni . . . . * * *

BUCUREŞTI
TIPOGRAFIA „NAŢIONALA“, JEAN IONESCU & Co
1, STRADA BURSEI, 1
1925

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE

AL

SOCIETĂŢEI „PROGRESUL SILVIC"

PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 28 Aprilie 1904, cu sediul in palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman
M. Boldur
Al. Constantinescu
Aureliu Eliescu
Mihail P. Florescu
Liviu Marţian
Ion Moldovanu
Const. Opran
Const. Sava-Goiu
Vintilă Stinghe
M. Tănăsescu

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu şi Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanţi :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea şi G. Turneanu.

Biroul Societăţei „PROGRESUL SILVIC"

Preşedinte: Al. Constantinescu

Vice-Preşedinţi: Aureliu Eliescu
Liviu Marţian

Secretar: M. P. Florescu
Casier: N. Elefterescu

Ajutor de Secretar şi Casier Emil Niculescu

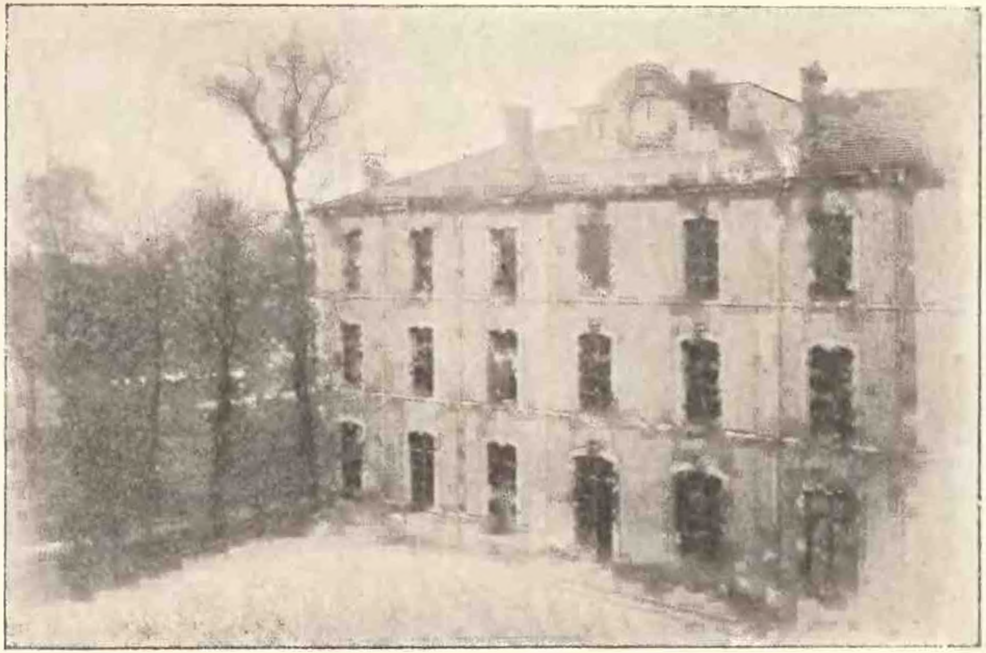

Şcoala dela Nancy

Pavilionul Nanquette şi o parte din grădina şcoalei.

Reprodusă din tratatul d-lui *Ch. Guyot „l'Enseignement Forestière en France"*. Nancy.
Crepin Leblond, Editeur 1898.

tenitorilor Maior Nae Negulici în suprafaţă de 312 ha. 3500 m. p. din care de exploatat 9 Ha. Regimul Codru cu tăeri succesive cu caracterul ultimei tăeri de regenerare. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea într'un an suprafaţa de exploatat şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1926.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Larga Bejgani, pendinte de comuna Ioan Ghica jud. Ialomiţa, proprietatea D-lui Anton C. Enescu, în suprafaţă de 33 ha 1000 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani dela începerea primului parchet.

j) Studiul sumar pentru exploatarea al pădurii Mălureanu, pendinte de comuna Nucşoara, jud. Muscel, proprietatea Pr. Gh. Minculescu, Pr. N. I. Popescu şi Filofteia D. I. Popescu, în suprafaţă de 16 ha. 3800 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar cu o zonă de protecţie de 30 m. lăţime. Revizuirea după 10 ani.

k) Regulamentul de exploatare al pădurii Lespezi, pendinte de comuna Moroeni, Jud. Dâmboviţa, proprietatea D-lor Ioan şi Gh. M. Arzoiu şi minorii defunctei Maria N. Gr. Popescu în suprafaţă de 590 ha. pădure din care de exploatat 16 ha. 4000 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani dela exploatare.

l) Studiul sumar pentru exploatare al pădurii Uzumul pendinte de comuna Călugăreni, Jud. Vlaşca, proprietatea D-lui Gr. M. Barbu, în suprafaţă de 40 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în regulament sunt executorii.

Art. III şi ultimul — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 3 Iulie 1925 în cabinetul nostru.

Ministru, Al. Constantinescu

No. 31227

Anul XXXVII Septembrie 1925 No. 9

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

CENTENARUL ŞCOALEI FORESTIERE DIN NANCY [1]

Recepţia dela şcoală.

Conform programului stabilit pentru serbarea Centenarului fondaţiunei Şcoalei naţionale de ape şi păduri din Nancy, primirea invitaţilor la şcoală urma să aibă loc în ziua de 20 Iulie ora 17.

Suprimându-se excursiunea din pădurea dela Haye, aceasta fiind rezervată numai pentru străini, s'a dispus ca recepţiunea în chestiune să se facă ceva mai de vreme şi anume la ora 16 în loc de 17, după cum se prevăzuse la început.

Invitaţii străini, însă, cari participaseră la menţionata excursiune, n'au putut fi prezenţi la şcoală decât cam cu o oră şi jumătate mai târziu, adică când primele numere din program, cum de exemplu : petrecerea copiilor constând din: *jocuri, pescuirea miraculoasă, alergări în sac, gonirea iepurilor, gymkana, etc.*, precum şi din cântece cu cornurile de vânătoare de către membrii societăţii „Hallali din Malzeville“ se terminase deja.

Ei au putut, totuşi, să aziste la celelalte numere şi anume la executarea cu trompetele de către oamenii de serviciu ai şcoalei forestiere, zişi şi *gagişti*, a diverse arii de vânătoare ca: *Deşteptarea, eşirea omizei, vânătoarea cu haitele de câini, vulpea, mistreţul, plecarea, Velleda, întroducerea la liturghia Sf. Hubert, mersul vânătoarei etc.*

Melodia acestor arii superbe auzite dela oarecare distanţă grupa executanţilor invizibili aflându-se în boschetele de pe lângă marginele grădinei şcoalei, au impresionat adânc numerosul public, din care făceau parte mai toate notabilităţile oraşului, civili şi militari, între aceştia din urmă şi câţi-va generali cu familiile şi copii lor, băieţi şi fete, dar mai cu seamă pe vechii elevi ai şcoalei, mulţi dintr'înşii azi cu părul alb, cari emoţionaţi îşi reaminteau cu drag de frumoşii ani ai tinereţii şi de diversele episoade ale vieţei lor de studenţi.

---

[1] *A se citi No. de pe luna August.*

Foarte admirat a fost în deosebi „Cuadrilul fagoţilor" numirea de *fagot*, sarcină de vreascuri, se dă în mod familiar elevilor forestieri pe timpul când ei sunt în şcoală) jucat cu măiestrie şi eleganţă de mai multe perechi formate de către actualii elevii acompaniaţi de drăgălaşe domnişoare, printre care şi fiicele profesorilor *Perrin* şi *Jolyet*.

Foarte pitoresc, atrăgând atenţiunea tuturor a fost schimbarea în cursul dansului la scurte intervale, de către cavaleri, a uniformelor ce se purtau de elevi în anii 1825, 1855, 1865, 1875, 1889, 1914 şi 1925, iar de către dănţuitoare a rochiilor lor potrivit modei în vigoare la aceste epoci.

O excelentă muzică militară a delectat publicul în timpul serbărei, iar un bufet bogat cu băuturi răcoritoare şi prăjituri pentru doamne, precum şi o şampanie de o calitate superioară pentru domni, a fost pus de către direcţia şcoalei la dispoziţia invitaţilor săi.

O reprezentaţie de cinematograf şi alta de teatru.

In aceiaşi zi, seara, la ora 20 şi 30 minute, invitaţii au azistat în sala „*Dela Grande Taverne*" la rularea unui film inedit editat de societatea *Touring-club* cu subiecte pur forestiere purtând ca titlu: *Prin pădurile Franţei.*

Subiectele reprezintate au fost:

1^{0}). *O vânătoare cu câinii în pădurea Statului Rambouillet*, situată în împrejurimele Parisului şi servind din timpurile cele mai vechi, regilor Franţei pentru practicarea acestui nobil sport. In această pădure se găsesc aşa numitele crânguri mărunte, a căror înălţime nu depăşeşte statura unui om în scopul de a se înlesni vânătoarea fazanilor în special (les tirés dela forêt de Rambouilet). Ea face parte dintr'un important complex forestier constituit din masivele cunoscute sub numirea de *Saint Léger* şi Ywelins populate cu stejar, mesteacăn, castan şi carpen, tratate în majoritate în crâng simplu, solurile nisipoase fiind plantate cu pin silvestru.

2⁰. *Pădurile din Vosgi.* Scene din viața forestieră. Aceste păduri, aflătoare în regiunea din Nord-Estul Franței, sunt formate în cea mai mare parte din brad, după care urmează fagul, care se urcă la altitudinea cea mai mare din această regiune muntoasă (1000 m) alcătuind masive pure chiar, iar la altitudini mai mici și anume cu începere dela 350 m. el se află amestecat cu diferite foioase printre care și stejarul. Molidul, din suprafața totală de circa 80,000 ha. ce constituie complexul forestier al Vosgilor, ocupă numai câte-va mii de hectare. Pinul silvestru de origine artificială de asemenea ocupă o mică întindere. Celor mai multe brădeturi din această regiune, a căror producțiune anuală la hectar variează dela 5—7 mc. dintre care 77⁰/₀ lemn de lucru, iar restul de 23⁰/₀ propriu pentru foc, li se aplică regimul codrului cu tratamentul codru plin cu lungi perioade de regenerare, din care cauză tăierile au întru cât-va caracterul celor grădinărite. Revoluțiunea adoptată este de 144 ani.

Prin filmul în chestiune ni s'a prezintat admirabile vederi din pădurile nu departe de vestitul lac Geradmer, precum și din vecinătatea înălțimelor despădurite ale Vosgilor (les Hautes-Chaumes des Vosges) cu admirabilele lor pășiuni de munte. Ni s'a înfăcișat așizderea scene din viața zilnică a lucrătorilor, cari își petrec mai toată viața în pădure, ocupați fiind cu tăierea arborilor, cu fasonarea lor, cu încărcatul și căratul lemnelor cu anumite vechicule până la locurile de depozite, de unde sunt transportate cu săniile pe drumurile de *schlitt* până la șoselele forestiere, sau alte mijloace de comunicație existente și de aci până la diversele centre de consumațiune.

Mai departe s'au văzut diferitele operațiuni de cultură forestieră, de exploatare, de semi sau de industralizarea lemnului, modul cum el este debitat în grinzi, în scânduri, cum se face carbonizarea, cum se lucrează traversele de drum de fier etc., toate acestea au fost redate în mod cât se poate de plastic, ceea ce a contribuit ca o parte din publicul, care văzuse pentru prima oară asemenea lucruri, să-și dea seama despre munca grea a lucrătorilor manuali, precum și a inginerilor silvici conducători, spre a pune în valoare una din ramurile cele mai însemnate de producțiune națională.

3⁰. *Şcoala naţională de ape şi păduri din Nancy* cu sălile sale de studii, cu grădina sa adiacentă care coprinde arbori de diferite specii în stare izolată, sau sub formă de mici grupe, printre cari se află o admirabilă pajiste cu iarbă, diferitele pavilioane ca cel al lui Lorentz, unde se află cancelaria, locuinţa directorului şcoalei şi biblioteca, pavilionul Parade, al lui Faré, al lui Nanquette, a lui Bouthillier, fostul director general al pădurilor, care a dat un nepreţuit concurs şcoalei pe vremuri, al lui Mahy, al lui Daubrée, în care se găseşte instalată una din cele mai bogate colecţiuni forestiere cunoscute până acum etc.

4⁰. *Vederi din renumita pădure Blois* populată cu stejar sesiliflor aproape pur, căci fagul şi carpenul este aici foarte puţin reprezentat. Provenienţa lor este în cea mai mare parte din lăstari şi numai într'o mică cantitate din sămânţă. Această pădure a servit ca şi cea din Rambouilet regilor Franţei, cari îşi aveau aici un magnific castel, ca loc predilect pentru exerciţiul vânătoarei. Din cauza solului de o compoziţiune mineralogică nisipo-argiloasă expus uscăciunei, arboretele au o creştere anuală minimă. Astfel se explică pentruce la vârsta de 200 ani ele ating abia un diametru mediu de circa 50 cm. la înălţimea pieptului, producând pe an şi la hectar 3 m. c., din care 75⁰/₀ lemn de lucru.

Ca un exemplu rar de vitalitatea gorunului notăm, că în această pădure el se poate reproduce în bune condiţiuni din lăstari şi anume până la o etate înaintată (150 şi chiar 200 ani), pe când aiurea şi în terenuri mult mai fertile longevitatea lăstarilor nu trece de 80—100 ani.

5⁰. *Şcoalele forestiere de pe domeniul des Barres.*

In scopul formărei de pădurari pentru trebuinţele proprietarilor particulari, de regisori agricoli şi forestieri şi eventual de candidaţi pentru postul de agent silvic inferior în serviciul Statului, s'a înfiinţat în anul 1875 pe acest domeniu, a cărui suprafaţă totală este de peste 67 ha, o şcoală practică de silvicultură, iar în anul 1888 o şcoală secundară de învăţământ profesional teoretic şi practic, după absolvirea căruia elevii cari termină cu succes cursurile, sunt promovaţi în cadrele corpului technic silvic superior, la gradul de guard-general cl 3 a, cei l'alţi însă devin excelenţi brigadieri.

Cea d'întâi a fost transformată în anul 1903 într'o şcoală de învăţământ technic şi profesional pentru pregătirea personalului inferior silvic al Statului, al guarzilor forestieri, cari, după o vechime de 2 – 3 ani, pot deveni brigadieri.

Intrarea în acestă şcoală se face pe baza unui examen, ce se ţine în fiecare an, în primele 15 zile ale lunei Iulie, la reşedinţa inspecţiunei unde îşi au locuinţa candidaţii. Aceştia trebuie să aibă vârsta de minimumm 17 şi de maximum 35 ani.

Durata studiilor este de 2 ani, învăţământul fiind teoretic şi practic. Acesta din urmă constă din lucrări de cultură pe domeniu şi în pepinieră, din exerciţii în laboratoriu şi din ridicări de planul pe domeniul des Barres precum şi în împrejurimi. El este complectat prin excursiuni în pădurea Montargis, unde elevii iau parte la toate operaţiunile relativ la tăieri etc.

Invăţământul teoretic, după regulamentul despre care tratează circulară No. 557 a Ministerului de agricultură, coprinde (art. 9):

1⁰. Elemente de silvicultură; noţiuni elementare de amenajament; debitul şi estimaţiunea lemnelor.

2⁰. Elemente de drept forestier şi noţiuni asupra organizaţiei administrative în Franţa. Legile asupra vânatului şi pescuitului, redactarea de procese-verbale şi urmăriri în justiţie.

3⁰. Noţiuni de agricultură generală, de arboricultură şi de viticultură; noţiuni elementare de piscicultură (peşti de apă dulce).

4⁰. Elemente de botanică forestieră.

5⁰. Noţiuni de fisică şi de chimie agricolă.

6⁰. Aritmetică şi noţiuni de algebră.

7⁰. Geometrie elementară.

8⁰. Topografie.

9⁰. Desen.

10⁰. Limba franceză (redactări de rapoarte).

11⁰. Istorie şi Geografie.

12⁰. Exerciţii militare.

Candidaţii de a intra în această şcoală sunt de ordinar fii de pădurari sau de brigadieri şi după ce o termină cei mai mulţi voesc să intre în şcoala secondară. Spre a deveni pădurar se cere vârsta de 25 ani cel puţin.

Şcoala secondară de pe domeniul des Barres este destinată de a înlesni elementelor capabile din serviciul silvic inferior:

guardienelor şi brigadierilor de a deveni şi ei guarzi generali, iar nu numai absolvenţii şcoalei de ape şi păduri din Nancy. Numărul lor este însă limitat şi anume la jumătatea celui care se primesce în această din urmă şcoală (Decretul din 16 Octombrie 1901) cu condiţiune ca ei să fi avut la Stat un serviciu activ de cel puţin 3 ani, să nu aibă o vârstă mai mare de 35 ani şi să satisfacă condiţiunile unui examen.

Primul director al acestei şcoli a fost *Gouet*, căruia în 1898 i-a succedat *Marchand*, iar acum se află ca director eminentul scriitor şi om de ştiinţă d-l L. Pardé, conservator de ape şi păduri.

Directorul, doi agenţi silvici superiori, inspectorul de ape şi păduri din Montargis şi 3 profesori de la liceul din acest oraş constituie personalul de învăţământ la aceste 2 şcoli.

Un plutonier este însărcinat cu supravegherea şi cu instrucţiunea militară a elevilor, iar un comptabil este însărcinat cu ţinerea socotelilor de venituri şi cheltueli. Un consiliu de perfecţionare, compus din profesori, funcţionează pe lângă aceste şcoli, în scopul de a-şi da avizul asupra amelioraţiunilor de care aceste instituţiuni ar avea nevoie. Directorul, 2 agenţi silvici profesori, plutonierul şi comptabilul locuiesc la şcoală.

Domeniul des Barres a devenit în anul 1821 proprietatea lui Pierre-Philippe-André de Vilmorin, ai căror moştenitori l'au cedat Statuluiîn ziua de 3 Martie 1S67 pentru preţul de 175.000 fr.

Aceste şcoli posedă astăzi un herbar bogat, colecţiuni de lemne, de fructe, de seminţe, de produse vegetale, de insecte, de păsări, de peşti, de instrumente pentru pescuit şi pentru exploatarea pădurilor, 2 biblioteci cu cărţi numai forestiere, una pentru profesori şi alta pentru elevi, un post meteorologic care a fost înfiinţat încă dela crearea şcoalei practice de silvicultură şi o sală de experienţe pentru constatarea calităţii şi rezistenţei lemnelor.

Aici funcţionează şi o staţiune pentru cercetarea seminţelor forestiere cumpărate din comerţ de către Administraţia silvică, cari seminţe nu sunt destribuite şefilor de ocoale, decât după ce ele au fost examinate din punctul de vedere al greutăţii, al purităţei şi al facultăţei lor germinative, în care scop în anul 1887 s'a construit şi o seră pentru încercări de germinaţie.

Incă din anul 1873 a fost creat aici un *arboretum* cu exotice, care ocupă astăzi o suprafaţă de peste 3 hectare şi care este cel mai complect din Europa, din care cauză el este des vizitat de învăţaţii din diferitele ţări ale vechiului şi noului continent.

In el se găsesc 612 specii din cari 121 fac parte din marea, diviziune a Gymnospermelor, iar 491 a Angiospermelor. Din **Gymnosperme** fac parte:

Cuprisineele cari sunt reprezintate în acest *arboretum* prin 25 specii aparţinând genului Callitris Vent: 1; genului Libocedrus Lindl: 2; genuluiThuya Tourn: 4; genului Biota End.: 1; genului *Chamaecyparis Spach*: 5; genului *Cupressus* Tourn: 3; gen. Iuniperus Lin: 8; gen. Caryocedrus Endl: 1.

Taxodineele prin 5 specii şi anume din genul Cryptomeria Don: 1, din gen. Taxodium Rich: 1, din gen. Glyptostrobus Endl: 1, din gen. Sequoia Endl: 2

Taxineele prin 9 specii, din gen. *Taxus* Tourn: 1, din genul *Cephalotaxus* Sieb şi Zucc: 3, din gen. *Torreya* Arnott: 4, din gen. *Ginkgo* Kaempfer: 1.

Podocarpeele sunt reprezintate prin genul Prumnopitys Philippi şi o singură specie: *Prumnopitys elegans* Philippi.

Araucarieae prin 2 specii făcând parte din genul *Cunninghama* R. Br: 1 şi din genul *Araucaria*: 1.

Abietineae prin 78 specii aparţinând genului Pinus Lin: 30; genului Cedrus Link: 3; genului Larix Link: 3; genului Pseudolarix Gord: 1; genului Picea Willk: 15; genului Tsuga Carr: 4; genului Pseudotsuga Carr: 1; genului Abies Link: 21.

Familia Gnetaceae este reprezintată numai prin genul Ephedra Tourn, cu specia Ephedra distachia Lin.

Din **Angiosperme** şi anume făcând parte din **Monocotyledoane**:

Familia **Asparagineae** prin genul Ruscus Lin cu; 2 specii.

Familia **Gramineae** prin genul Bambus Lin. cu 4 specii.

Din **Dicotyledoane**:

Familia **Ranunculaceae** prin genul *Clematis* Lin. cu 3 specii.

Familia **Magnoliaceae** prin genul *Magnolia* Lin. cu 2 specii, prin genul *Liriodendron* cu 1; genul *Cercidiphyllum* Sieb. şi Zucc cu 1 specie.

Familia **Berberideae** prin 10 specii aparţinând genului Berberis Lin: 6; genului Mahonia Nutt: 3; genului Akebia Decne: 1.

Familia **Monimiaceae** sau *Calycanthaceae* prin genul *Calycanthus* cu o singură specie.

Familia **Cistineae** prin genul *Helianthemum* Turn: 2 specii;

Familia **Bixineae** prin genul *Idesia* Maxim. cu 1 specie.

Familia **Tamariscineae** prin 3 specii aparţinând genului *Tamarix* Lin: 2 şi genului *Myricaria* Desv. 1;

Familia **Hypericineae** prin 3 specii făcând parte din genul *Hypericum* Tourn.

Familia **Malvaceae** prin genul *Hibiscus Lin.* cu 1 specie şi prin genul *Abutilon* DC. cu 1 specie.

Familia **Tiliaceae**, prin 6 specii aparţinând genului *Tilia* Lin. cu 6 specii.

Familia **Rutaceae-Zanthoxyleae** cu 4 specii făcând parte din genul *Choisya* Kunth; 1: din genul *Zanthoxylum:* 1; din genul *Phellodendron:* 2; din genul *Ptelea*: 1;

Familia **Aurantiaceae** prin genul *Citrus* cu 1 specie:

Familia **Simarubiaceae** prin genul *Ailantus* Desf. cu o singură specie.

Familia **Meliaceae** prin genul *Cedrela* Lin. şi o singură specie.

Familia **Ilicineae** prin genul *Ilex* cu o singură specie.

Familia **Celastrineae** cu 7 specii aparţinând genului *Evonymus* cu 5 specii şi genului *Celastrus* cu 2 specii.

Familia **Rhamnaceae** prin 7 specii aparţinând genului *Rhamnus Lin.* cu 5 specii şi genului *Ceanothus* Lin. cu 2 specii.

Familia **Ampelideae** prin genul vitis: 1 specie şi genul *Parthenocissus* Planch: 1 specie.

Familia **Sapindaceae** prin 34 specii aparţinând genului Koelreuteria Laxm: 2 specii; genului *Aesculus Lin.* cu 7 specii; genului *Acer* cu 25 specii şi genului Staphylea cu 3 specii.

Familia **Terebinthaceae-Anacardiaceae** cu 5 specii făcând parte de genul *Rhus* Lin.

Familia **Coriariaceae** cu un singur gen şi o specie: *Coriaria myrtifolia* Lin.

Familia **Leguminoaselor** cu 23 specii, aparţinând genului *Cytisus* Lin: 5; genului *Genista* Lin: 2; gen. *Sarathamnus*

Wimm: 1; gen. *Spartium* Lin: 1; gen. Ulex Lin: 1; gen. *Amorpha*: 1; gen. *Indigofera* Lin: 1; gen. *Robinia* Lin: 2; gen. *Colutea* Lin: 2; gen. *Caragana Lin*: 2; gen. *Coronila Tourn.* 1; gen. *Cladastrus* Rafin.: 1; gen *Sophora.* Lin: 1; gen. Gymnocladus Lmk: 1; gen. Gleditschia Lin: 1; gen. *Cercis* Lin: 1 şi gen. Acacia Willd: 1;

Familia **Rosaceae** cu 88 specii făcând parte din genul *Amygdalus* Tourn: 2 specii; din gen. *Persica* Tourn: 1; din gen. *Armeniaca* Tourn: 2 specii din gen. *Prunus* Lin: 6; din gen. *Cerasus* Tourn: 4; din gen. *Padus* Borkh: 4; din gen. *Laurocerasus* Roem: 2; din gen. *Spiraea* Lin: 6; din gen. *Exochorda* Lindl. 2; din gen. Kerria DC: 1; din gen. *Rhodotypus* Sieb şi Zucc: 1; din gen. *Rubus* Lin: 3; din gen. *Potentilla* Lin: 1; din gen. *Rosa* Tourn: 1: din gen. *Pyrus* Tourn: 1; din gen. *Malus* Tourn. 8; din gen. *Sorbus* Lin: 9; din gen. *Cydonia* Tourn: 1; din *Chaenomeles* Lindl: 1; din gen. *Mespilus* Lindl. 2; din gen. *Eriobatrya* Lindl. 1; din gen. *Amelanchier* Medic: 1; din gen. *Crataegus* Lindl: 11; din gen. Pyracantha T. Hartig: 1, şi din gen. *Cotoneaster* Medic: 1.

Familia **Saxifragaceae** cu 13 specii aparţinând genului *Deutzia* Thunb: 3; gen. Philadelphus Lin: 3 şi gen, *Ribes* Lin: 7;

Familia **Hamamelideae** cu un singur gen şi o specie: *Parrotia persiea* C. A. Meyer.

Familia **Liquidambareae** cu un singur gen şi o specie: Liquidambar styraciflua Lin.

Familia **Ombelifere** cu un singur gen şi o specie: *Bupleurum fruticosum* Lin.

Familia **Araliaceae** cu 2 specii făcând parte din genul *Acanthopanax* Decne. şi Planch şi din gen. *Hedera* Lin: 1;

Familia **Cornaceae** cu 4 specii aparţinând gen. *Cornus* Lin: 3 şi gen. *Aucuba* Lin: 1;

Familia **Caprifoliaceae** cu 23 specii făcând parte din genul *Sambucus*: 2; din gen. *Viburnum* Tourn. 5; din gen. *Symphoricarpus* Dill: 2; din gen. *Abelia* R. Br, 1; din gen. *Lonicera* Lin: 12, şi din gen. *Diervilla* Tourn: 1;

Familia **Composeae** cu un singur gen. şi o specie *Baccharis Halimifolia* Lin.

Familia **Ericaceae** cu 8 specii aparţinând gen. *Arbutus*

Tourn: 1; gen. Calluna Salisb. 1; gen. *Erica* Lin: 4; gen. *Rhododendron* Tourn. 10; şi gen. *Azalea* Desv. 1;

Familia **Ebenaceae** cu un singur gen: *Diospyros* Lin. şi 3 specii.

Familia **Styraceae** cu 2 genuri: *Halesia* Ellis. şi *Styrax* Tourn. şi 2 specii.

Familia **Olaeaceae** cu 43 specii aparţinând gen. *jasminum* Tourn: 4; gen. *Forsythia* Vahl. 2; gen. *Syringa* Lin: 3; gen. *Fraxinus* Tourn: 2; gen. *Fontanesia* Labill: 1; gen. Phillyraea Tourn. 3; gen. *Chionanthus* Lin: 1; gen. *Ligustrum* Tourn: 6.

Familia **Asclepiadeae** cu 1 singur gen. şi o specie: *Periploca Graeca* Lin.

Familia **Loganiaceae** cu genul *Buddleia* Lin. cu 3 specii.

Familia **Solaneae** cu 4 specii aparţinând gen. *Solanum* 1; gen. *Lycium* Lin. 3;

Familia **Scrofularineae** cu 1 gen. şi o specie: *Paulownia Imperialis* Sieb. şi Zucc.

Familia **Bignoniaceae** cu 5 specii aparţinând gen. *Catalpa* Scop: 4 şi gen. *Tecoma*: 1;

Familia **Verbenaceae** cu 2 specii din gen. *Vitex* Lin şi gen. *Caryopteris* Bunge.

Familia **Labiateae** cu 2 specii şi 2 genuri: *Lavandula* Tourn. şi *Thymus* Benth.

Familia **Polygonaceae** cu 1 gen. *Polygnonum* Lin. şi 2 specii.

Famila **Aristolochiaceae** cu un singur gen şi o specie: *Aristolochia sipho.* L'Herit.

Familia **Lauraceae** cu 2 specii aparţinând gen. *Laurus* Tourn. şi gen. *Lindera* Thunb.

Familia **Thymeleaceae** cu un singur gen şi 1 specie: *Daphne laureola* Lin.

Familia **Eleagnaceae** cu 3 specii şi 2 geanri: *Eleagnus* Tourn: 2; şi gen. *Hippophae* Lin: 1;

Familia **Loranthaceae** cu 1 singur gen şi o specie: *Viscum album* Lin.

Familia **Euphorbiaceae** cu 1 gen şi 1 specie: *Buxus sempervirens* Lin.

Familia **Ulmaceae** cu 12 specii făcând parte din genul *Ulmus* Tourn: 10 şi din gen. *Zelkowa* Spach: 2.

Familia **Celtideae** cu 4 specii aparţinând genului *Celtis* Lin.

Familia **Moraceae** cu 7 specii făcând parte din gen. *Morus* Tourn 3 : din gen. *Maclura* 1.

Familia **Artocarpaceae** cu 1 gen şi o singură specie *Cudrania triloba* Hance.

Familia **Platanaceae** cu 2 specii aparţinând gen. *Platanus* Tourn.

Familia **Juglandeae** cu 12 specii şi anume din gen. *Juglans* Lin : 4 ; din gen. *Carya* Nutt : 6 şi din gen. Pterocarya Kunth. 2 ;

Familia **Myricaceae** cu gen *Myrica* Lin. şi 2 specii.

Familia **Betulaceae** cu 21 specii făcând parte din gen. *Betula* Tourn : 13 şi din gen. *Alnus* Tourn. cu 8 specii.

Familia **Salicineae** cu 46 specii, şi anume din gen *Salix* Tourn : 34 şi din gen. *Populus* Tourn : 12 ;

Familia **Corylaceae** cu 5 specii făcând parte din genul *Carpinus* Tourn. 1 ; şi din gen *Ostrya* Micheli : 4 ;

Familia **Cupulifere** cu 34 specii aparţinând gen. *Fagus* Tourn : 1 : gen. *Castanea* Tourn : 1 şi gen. *Quercus* Tourn : 32 ;

Clasificaţia familiilor a fost făcută de d-l Pardé având în vedere pentru foioase ordinea adoptată în *„Catalogul din Kew."* iar pentru reşinoase aceea admisă de Beissner în manualul său asupra coniferelor [1]) cu oare cari modificări.

După cum vedem *arboretum-ul* naţional de pe domeniul des Barres situat la o depărtare de 2 km. de staţia de drum de fer *Nogent-sur-Vernisson* de pe linia Paris-Lyon, prin *Bourbonnais* şi la o distanţă de 10 până la 12 kilometri de vestita pădure *d'Orleans* în suprafaţă de 40.000 ha. din care 34.240 ha. aparţin Statului, vecină cu pădurea Montargys (4150 ha), merită atenţiunea specialiştilor, cari se ocupă cu chestiunea naturalizărei speciilor exotice, cu atât mai mult cu cât pe domeniul în chestiune se găsesc numeroşi arbori ca : *cedru de Liban, bradul pinsapo,* stejari şi nuci din America etc. cari au fost plantaţi încă de pe timpul vechiului proprietar *de Vilmorin,* în această regiune unde termomentrul se coboară nu rare ori la minus 16 – 19 grade C. iar câte o dată la 27° C. cum s'a întâmplat în iarna 1871—1872 şi la minus de 32° cum s'a înregistrat în iarna 1879 – 1880.

---

1) *L. Beissner*: Handbuch der Nadelholzkunde II-a ediţie. Berlin. 1909.

Pe pânza cinematografului s'a profilat imaginele arborilor de mai sus, unii cu dimensiuni destul de mari, cu trunchiuri înalte şi coronamente de diverse forme, în cea mai mare parte fiind plantaţi în mod izolat sau în formă de grupe de câte 2—3 la un loc. Ni s'a înfăşcat asemenea localurile de şcoală şi celelalte construcţiuni anexe, precum şi elevii ocupaţi cu lucrări în pepenieră, cu ridicări de planuri, cu executarea de operaţiuni culturale etc.

In timpul unei scurte pauze, ce urmă exhibiţiunei cinematografice de mai sus, domnişoara Crestin, care a obţinut premiul I la conservatorul de muzică din Nancy, acompaniată de d-ra Steiner, recită cu o voce admirabilă cântecul forestier *Baliveau* Aplauze călduroase au răsplătit pe talentata domnişoară.

Se continuă apoi a se rula pe pânza cinematografului tipuri de păduri din Sudul Franţei, din regiunea cunoscută sub numirea de *Provence* constituită din departamentele (judeţele) des Basses Alpes, des Bouches-du-Rhône şi din o parte a gurelor râului Drôme, din Var şi din *Vaucluse*, unde climatul este uscat şi cald caracterizat prin creşterea măslinului şi a portocalului, pădurile fiind compuse în terenurile calcare de *quercus ilex*, iar în celelalte soluri de *quercus pubescens*, de pinul maritim, de pinul silvestru şi de pinul *d'Alep*.

Multe din aceste păduri sunt alcătuite din arbori izolaţi, între cari se află instalată o vegetaţie arbustivă exuberantă formând hăţişuri aproape imposibil de străbătut, cari atât în această regiune cât şi în cea cunoscută sub numirea de *Maures et Esterel* prezintă vara, când adeseaori nu cade nici o picătură de ploaie timp de mai multe luni, un pericol permanent din punctul de vedere al incendiilor cari, când izbucnesc, pricinuesc pagube considerabile.

Ni s'a învederat asemenea mijloacele întrebuinţate pentru distrugerea acestui soiu de subetaj cu foi persistente, cunoscut sub numele de *maqui*, şi anume cu ajutorul unor tractoare mecanice foarte puternice.

Filmul ne-a condus apoi în Landele Gasconiei, în aşa zisele dune litorale datorite depunerilor de nisipuri cu ocaziunea fluxului şi refluxului Oceanului Atlantic în golful format dintre Franţa şi Spania, unde în urma cererei vestitului inginer şef de poduri şi şosele din Bordeaux, *Brémontier*, se puse la dispoziţie în anul 1786 de către guvernul francez o sumă de 50.000 livre (cam tot atâţea franci) pentru experienţe în scopul fixărei nisipurilor mişcătoare. Aceste experienţe fiind concludente lucrarea de împădurire propriu zisă se începu în anul 1786 şi se continuă de atunci cu o neîntreruptă activitate, astfel că în anul 1865 o suprafaţă de 79.000 ha. era deja fixată.

Ca specie a fost întrebuinţat pinul maritim atât pentru consolidarea nisipurilor sburătoare din dunele de pe lângă litoralul Oceanului Atlantic, cât şi pentru împădurirea Landelor Gasconiei, al cărui teritoriu este format din departamentele Haute-Pyrinées, Gers, Hautes Garonne, Lot-et Garonne şi Tarn-et-Garonne, în suprafaţă de 800.000 ha., împădurire care a fost posibilă numai în urma lucrărilor prealabile de însănătoşirea, terenului, care mai înainte forma imense mlaştine, pe unde nu se putea merge decât cu piciorangele, lucrări de drenaje întreprinse de inginerul şef de poduri şi sosele *Chambrelent.*

Pe ecranul cinematografului din sala „Grande Taverne" ni-se înfăcişă multe vederi de aici şi anume de modul cum se face *gemarea*, adică cum se extrage reşina din pădurile de pin maritim din Landele Gasconiei cu ajutorul unor mici vase fixate la baza inciziunilor făcute la diferite înălţime pe arbori, din cari se detaşază făşii din scoarţa şi ultimele straturi (inele lemnoase) ale alburnului lor, care reşină se adună apoi în vase mai mari, după care se transportă în nişte alambicuri, unde prin destilaţie se obţine esenţa de terebentină, care acum face obiectul unui activ comerţ de exportaţiune din Franţa ca şi colofanul, uleiurile de reşină şi alte produse secondare ce se obţin cu ocaziunea acestei destilări.

Am văzut de asemenea lucrători, fete şi copii în deosebi, întrebuinţaţi la plantarea butaşilor de *calamagrostis arenacea* şi la răspîndirea seminţei acestei graminee pe suprafaţa grindurilor artificiale de nisip, cărora, cu ajutorul unor palisade de scânduri, li se dă o înălţime de 10–12 m. servind ca un cordon de protecţiune pentru celelalte nisipuri sburătoare din spatele său, cari pot astfel să fie împădurite cu pin maritim, după ce se aşterne pe d'asupra lor, din distanţă în distanţă, cam 2500 de legături de vreascuri la hectar, pentru ca tinerele plante să nu fie lovite şi rănite de boabele de nisip spulberate de vânt.

Această operă grandioasă de împădurire a unei imense întinderi de terenuri altădată aproape cu desăvârşire sterile, devenite productive graţie numai devotamentului şi ştiinţei unui corp forestier de elită, face cea mai mare onoare Administraţiunei silvice franceze.

Partea I-a de cinematograf fiind terminată, se jucă de o excelentă trupă de actori dela marile teatre din Paris : Porte Saint Martin şi Odeon, la care a luat parte şi un elev al şcoalei, o piesă în versuri într'un act purtând ca titlu : **Elle a cent ans, ma vieille école.** (Are 100 ani, bătrâna mea şcoală) compusă cu ocaziunea Centenarului de un vechiu elev al şcoalei : *Jean Marsele* din a 66 promoţiune (1891).

Această piesă, cu multe cântice într'însă, coprinde şcene din viaţa elevului în şcoala forestieră dela Nancy, cu necazurile şi bucuriile lui cu ocazia interogaţiilor la examene, cu peripeţiile din timpul excursiunilor etc.

Episoade romantice inerente tinereţei nu trebuia şi nici nu au lipsit din piesa improvizată de d-l *Jean Marsele,* ale cărui însuşiri de compozitor, judecând după numeroasele cuvinte de spirit, prin care se caracteriza anumite situaţiuni şcolăreşti şi atitudini severe ale profesorilor cari, ca întotdeauna, nu apreciază în deajuns truda elevilor şi n'au nici un pic de indulgenţă, când elevul este surprins nepreparat, au fost foarte apreciate de publicul select ce azista la această reprezentaţie teatrală, subliniând prin călduroare şi îndelungate aplauze pasajele cu mai mult duh cari provocau mai multă hilaritate.

Rolul vechiului inspector desamăgit a fost jucat de d-l *Asselin* de la teatrul *„Port St. Martin“*.

Cel al elevului din 1825 şi din 1880 a fost reprezentat de d-l *Pasquali* de la teatrul *„Odeon.“*

Rolul elevului din 1855 a fost interpretat de d-l *Glenat* de la*„ Porte St. Martin“*.

Velleda de d-na Marguéritte Guéreau idem. Cel al contesei şi doamnei din 1889 de d-na *Lucienne Parizet* dela *Odeon.* Al lucrătoarei cochete din 1825 şi al celei din 1889 de d-na *Germaine Auger* de la Pt. St. Martin, iar al elevului din 1918 de d-l Huc actual elev al şcoalei.

Marţi 21 Iulie 1925

Seria festivităţilor din ziua de 21 Iulie 1925 cu ocazia Centenarului fondaţiunei şcoalei forestiere din Nancy s'a început printr'un Te-Deum la marea Catedrală din Capitala Lorenei, la care, pe lângă un numeros şi distins public, a azistat şi membrii delegaţiunilor străine în urma unor invitaţiuni prealabile.

Slujba religioasă a fost oficiată cu un ceremonial deosebit de însuşi Archiepiscopul din Nancy, după care a urmat o chetă în folosul copiilor orfani ai ofiţerilor de ape şi păduri, morţi pentru apărarea ţării invadată de inamic.

După sfârşirea Te-Deumu-lui toată lumea porni spre şcoala forestieră din strada *Girardet*, spre a lua parte la inaugurarea plăcii comemorative pentru împlinirea a 100 ani de existenţă a acestui aşezămînt de cultură profesională sub preşedinţia ministrului de agricultură actual, d-l *I. Durand*, fixată pentru ora 10 de dimineaţă.

Ajunşi aici primul lucru ce atrase atenţiunea vizitatorilor, a fost profuziunea de flori, de drapele aparţinând naţiunilor reprezintate prin delegaţiuni, de ghirlande de verdeaţă cu care era împodobit frontispiciul porţei monumentale de fer sprijinită lateral pe 2 coloane rectangulare de zidărie, d'asupra cărora se zăresc 2 grupe de copii cu câte un echer şi compas, prin care poartă se face intrarea în mica curte din dreptul localului de reşedinţă directorului, cunoscut sub numirea de pavilionul *Lorentz*, şi din care se poate trece într'una mai mare numită curtea de onoare, sau în grădina şcoalei, de care ambele curţi sunt separate printr'un grilaj de fer.

Poarta în chestiune a fost construită după planul lui *Claude Mique*, arhitectul ultimului duce de Lorena, regele Poloniei Stanislas, unul din moştenitorii arhitectului a vândut Statului, parte în anul 1826 şi parte în 1839, imobilul de lângă casa din strada *Grădinelor*, actualmente strada *Drouin*, unde a fost instalată la început şcoala forestieră, care nu avea atunci decât o suprafaţă de 38 arii, dar prin aceste achiziţiuni s'a sporit cu încă 76 arii.

Intinderea actuală a terenului şcoalei este de .	1,ha.4213
din care suprafaţa ocupată cu diverse construcţiuni de	0ha.3387
iar cea ocupată de curţi şi de grădina şcoalei . . .	1ha.0826
Total .	1ha.4213

B. LORENTZ

Primul director al şcoalei forestiere 1824—1830

Din „*l'Enseignement forestier en France*" *l'Ecole de Nancy* de *Ch. Guyot*. Nancy 1898.

D de SALOMON
1830 — 1838

A. PARADE
1838 — 1864

H. NANQUETTE
1864 — 1880

A. PUTON
1880 — 1893

L. BOPPE
1893 — 1898

Reprodus după tratatul *L'Enseignement forestier en France.*

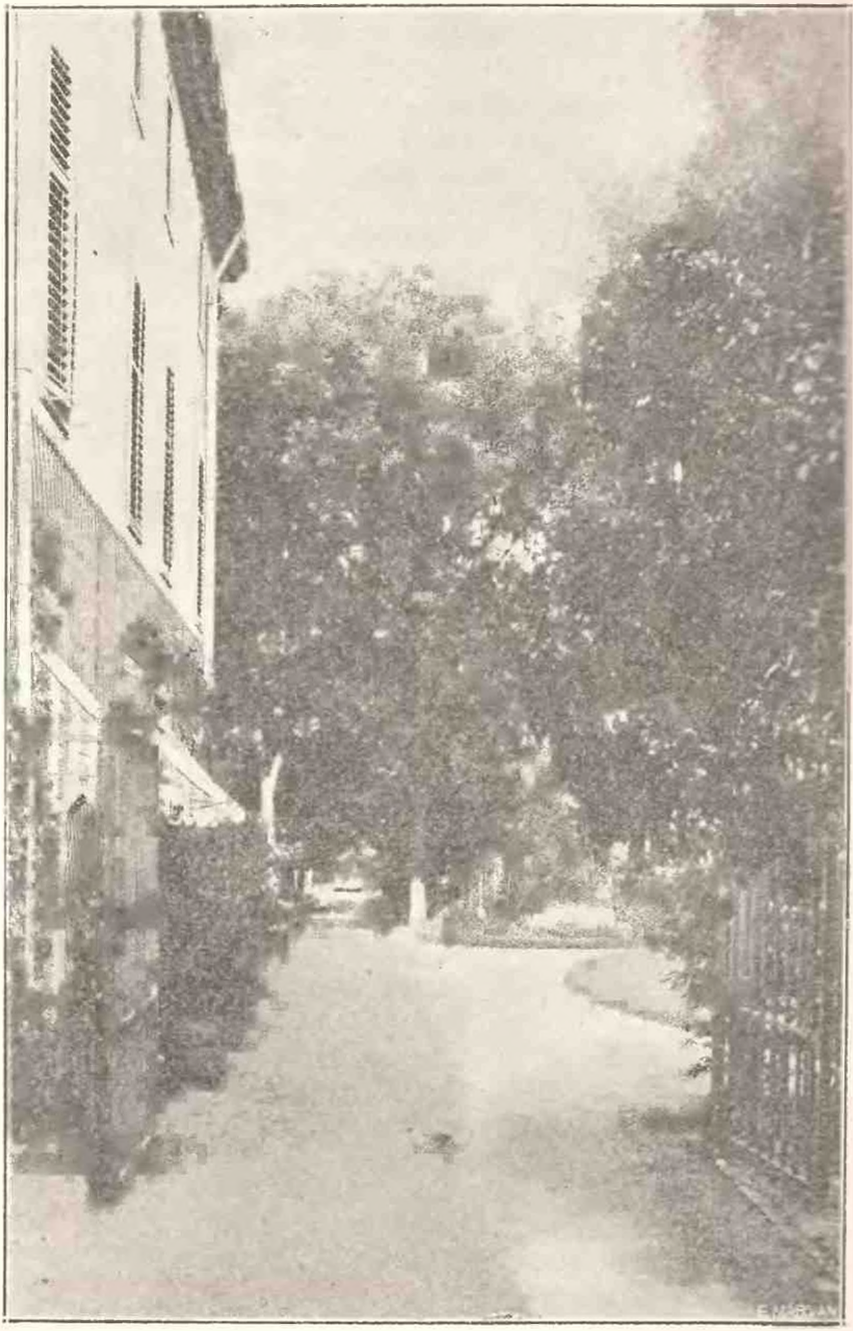

Grădina şcoalei forestiere şi pavilionul Direcţiunei
(Vedere luată din curtea de intrare)
Reprodus după tratatul „*L'Enseignement forestier en France. Ecole de Nancy* de *Ch. Guyot* 1893.

datorită cumpărărei ulterioare de locuri virane vecine, când ocaziuni favorabile în acest scop s'au prezintat.

Dintre directori cel care, stând în bune raporturi de prietenie cu fostul şef al Administraţiei forestiere *Faré*, a contribuit foarte mult la înzestrarea şcoalei cu diferite construcţiuni necesare ca săli de prelegere pentru ţinerea cursurilor, ca loc pentru cămin al elevilor şi pentru instalarea colecţiunilor şcoalei, a fost *H. Nanquette*, (al 4-lea director) care, în intervalul de la 1864—1880, când conduse el destinele şcoalei, a cheltuit cu diferite lucrări de înbunătăţiri numai puţin de 256.613 fr. sumă colosală pe acele vremuri, mai cu seamă dacă ţinem seamă de parcimonia celor din Administraţia centrală în acordarea de fonduri marelui Parade al cărui amor propriu a avut mult să sufere din pricina aceasta.

Ca un omagiu din partea posterităţei pentru deosebita activitate şi spiritul de organizaţie al lui Nanquette, i s'a dat numele său clădirei celei mai importante cu 2 etage şi un rez-de-chaussée, unde se află astăzi sălile de studii şi o parte din colecţiuni etc, care construcţiunea până la 1870 era cunoscută sub numele de pavilionul imperatricei. —

In curtea de onoare din faţa acestui pavilion, unde elevii îşi fac exerciţiile militare, se află monumentul ridicat spre glorificarea amintirei celor 7 ofiţeri de ape şi păduri morţi pentru patrie în răsboiul din anii teribili 1870—1871, la baza căruia sunt înscrise cuvintele: *Dulce et decorum est pro patria mori.*

Placa de marmură albă, pe care se află încrustate numele acestor 7 eroi, a trebuit să fie considerabil mărită prin adăogirea a încă 4 lespezi mari de marmură, 2 la stânga şi 2 la dreapta, în care s'au trecut numele a 104 ofiţeri şi elevi forestieri, dintre cari 4 elevi liberi, toţi francezi, cari şi-au vărsat sângele în marea luptă pentru justiţie, libertate şi pentru desrobirea naţionalităţilor subjugate în timpul răsboiului mondial din 1914—1918.

Inaugurarea acestui din urmă monument de o admirabilă execuţiune arhitectonică, în faţa căruia se află plantaţi arbuşti cu foile persistente şi mai multe straturi cu flori de toată frumuseţea, s'a săvârşit în ziua de 23 Iulie 1922 sub preşedenţia ministrului de agricultură de atunci *Chéron*, la care au azistat mai mulţi parlamentari, d-l *Carrier*, directorul general al apelor şi pădurilor, d-l *Dabat*, fostul director general, d-l *Lafosse*, fostul director general al pădurilor din Alsacia-Lorena, d-nii *Antoni* şi *Géneau*, inspectori generali, 18 conservatori de ape şi păduri, inspectori, inspectori-ajutori; profesorii cu directorul şi elevii şcoalei, o delegaţiune din partea ofiţerilor forestieri din Belgia, precum şi un public foarte numeros.

După discursul d-lui *Lafosse*, în calitate de preşedinte al comitetului de subscripţie pentru monomentul în chestiune, al d-lui Guinier, directorul şcoalei, al ministrului Chéron, elevi şcoalei sub arme şi în mare ţinută de ceremonie au dat salutul de onor; iar majorul clasei făcu apelul pronunţând cu voce tare numele fiecărui erou adăogând: *mort pentru patrie*.

Această solemnitate se îndeplineşte de atunci regulat în fiecare an, de către elevii şi profesorii şcoalei, spre a se reaminti promoţiunilor viitoare supremul sacrificiu al înaintaşilor lor, când patria se află în pericol.

Cu prilejul serbărilor Centenarului şcoalei, mai multe jerbe de flori naturale şi artificiale, de care atârnau panglice cu culorile drapelelor ţărilor respective, s'au depus de către diversele delegaţiuni străine.

Din curtea de onoare prin sau pe lângă pavilionul Nanquette, în a cărei sală principală a fost fixată placa comemorativă a jubileului de 100 ani, se poate trece în altă curte mai mică, la stânga căreia se află pavilionul Bouthillier, după numele primului director general al pădurilor din Franţa, de unde se intră apoi în sala de meditaţie, în aceea în care elevii fac exerciţii de scrimă, precum şi în amfiteatru unde se ţin prelegerile, iar la stânga sa se află o altă curte mică în care se află sala cu instrumentele de matematică, laboratorul de chimie şi pavilionul *Mahy*, după numele ministrului de agricultură din anul 1889.

Infaţă lângă strada Girardet, pe lângă casa din dreptul stradei Godron unde locueşte directorul şi în care se află biblioteca şi cancelaria direcţiunei, despre care am menţionat mai sus, se găseşce pavilionul Parade precum şi pavilionul *Faré*, iar în grădina şcoalei în care dă casa directorului, vis-a-vis de care se află instalat marele pavilion Daubrée sunt situate sera, infirmeria şi locuinţa contabilului şcoalei.

Ministrul de agricultură a sosit exact la ora 10 conform programului, primit fiind de membrii consiliului de administrație, de directorul, de profesorii actuali ai școalei, precum și de cei puși în retragere pentru a eși la pensie, aflați încă în viață ca: d-l *Ch. Guyot*, doctor în drept, care împlinește vârsta de 80 ani în ziua de 4 Noembrie a. c. făcând parte din promoțiunea 42 și d-l *Ed. Henry*, licențiat în științele naturale, în etate de 75 ani la 7 Noembrie 1925, de mai mulți parlamentari, de prefectul județului de diferite autorități civile și militare, precum și de notabilitățile orașului.

Cu acest prilej grație bunei voințe a d-lui Guinier, directorul școalei, am avut și eu onoarea de a fi prezintat ca și alți membrii ai delegațiunilor străine.

Invitaților li se rezervase scaune în curtea din fața pavilionului Bouthillier, care altă dată purta numele de pavilionul *Torcade*, după numele fostului director general al pădurilor în intervalul dintre 1857 și 1860, iar în față se improvizase o extradă pentru persoanele oficiale și membrii delegațiunilor inscriși de a lua cuvântul.

Totul era încadrat în verdeață și în flori pretutindenea domnind o ordine desăvârșită și o curățenie exemplară.

D-l ministru Durand în urma inaugurărei plăcei comemorative trecu pe estradă având la dreapta sa pe inspectorul general Antoni, președintele consiliului de administrație al școalei, iar la stânga pe d-l *Guinier*, directorul și deschizând ședința solemnă acordă cuvântul d-lui Antoni, care puse în evidență marile servicii aduse țării atât de către corpul didactic al școalei cât și de către absolvenții săi, al căror spirit de corp este neasămuit și a căror tradițiune de muncă și de sacrificiu, când datoria o cere, de urbanitate în raporturile sociale când își exercitează atribuțiunile lor de funcționari și de corectitudine în acelaș timp, nu au lăsat nimic de dorit în lungul interval dela fondațiunea școalei naționale de ape și păduri dela Nancy și până acum.

D-l *Guinier*, într'o lungă, dar foarte substanțială cuvântare, recapitulă faptele de seamă ale predecesorilor săi, a foștilor directori ai școalei, arătând meritele fiecăruia atât ca lucrări științifice cât și ca spirit de organizare și cari dimpreună cu profesorii respectivi au contribuit cu toții la progresul silviculturei și la buna conservare a pădurilor țării.

După aceasta reprezentaţii delegaţiunilor diferitelor ţări ca: Anglia, Statele Unite, Belgia, Danemarca, Suedia, Spania etc., au exprimat, prin cuvinte bine simţite, omagiul lor pentru ştiinţa forestieră franceză, care a servit tutulor ca o stea călăuzitoare pentru inaugurarea unor exploatări raţionale de păduri.

Multe din aceste delegaţiuni au oferit cu această ocaziune şcoalei, drept mărturie vie a admiraţiunei şi recunoaşterei meritelor incontestabile ale acestui aşezământ de învăţământ silvic superior: albume, adrese omagiale, medalii comemorative etc.

Din partea delegaţiunei române d-l M. Tănăsescu Moşandrei, făcând de asemenea elogiul şcoalei de la Nancy, unde şi-a făcut studiile sale forestiere, exprimă recunoştinţa ce o datorăm Franţei, care ne-a deschis larg porţile aşezămintelor sale culturale, astfel că numai la Nancy elevii români absolvenţi a şcolii forestiere, reprezintă o proporţie de 24% din totalul celor de naţionalitate străină, cari au urmat cursurile acestei şcoli.

Reaminti apoi serviciile aduse ţării noastre de către d-l G. Huffel, actualul profesor de amenajament, pe timpul de un an cât a durat misiunea sa în România şi suvenirile plăcute ce poartă de pe vremea când d-sa l'a însoţit în excursiunile şi studiile remarcabile ce d-l Huffel le-a făcut la noi şi cari studii în adevăr şi astăzi merită a fi citite cu folos.

Cu această ocaziune d-sa predă medalia *Bene-merenti* cl. I de aur, pe care guvernul român a decernat'o şcoalei forestiere din Nancy ca recunoştinţă pentru instrucţiunea solidă dată unei mari părţi din membrii corpului nostru technic şi în acelaş timp înmână directorului şcoalei brevetele şi decoraţiile, cu cari au fost distinşi profesorii acestei şcoli.

Gestul acesta frumos al guvernului nostru, datorit în special d-lui ministru Constantinescu, a fost foarte apreciat de cei în drept.

Jn ordinea înscrierei acordându-mi-se şi mie cuvântul, rosti, următoarea scurtă cuvântare:

Domnule Ministru,
Doamnelor şi Domnilor,

In calitate de profesor şi preşedinte al secţiunei forestiere de la şcoala Politechnică din Bucureşti, sunt fericit de a participa la glorificarea şcoalei naţionale de ape şi păduri din Nancy, această Alma mater pentru un număr de 97 elevi români ce au absolvit'o, cu ocaziunea serbărei jubiliare a Centenarului său.

Această instituţiune de învăţământ silvic superior şi-a făcut admirabil misiunea, îndeplinind toate serviciile ce fondatorii săi şi nobila naţiune franceză aşteptau dela dânsa.

Profesorii respectivi au ştiut să facă a fi înţelese avantajele regenerării naturale şi utilitatea exploatatiunilor forestiere cari asigură maximum de producţie în materie şi cea mai utilă în genere.

O lungă experienţă a dovedit că această doctrină, când este aplicată cu spirit de discernământ, cum a fost cazul în Franţa, produce roadele cele mai bune.

Dar şi în acele ţari chiar în cari până în ultimul timp au predominat o părere contrarie, se recunoaşte astăzi că principiul este salutar şi că noi ca forestieri trebuie în tot d'a-una să imităm natura.

Faceţi arbori groşi şi amenajaţi-vă pădurile pentru realizarea acestui scop, recomandă *Puton, fostul director al şcoalei forestiere, proprietarilor de păduri în excelentul său tratat de economie forestieră.*

Boppe, Thiery, Peticollot, aceste mari figuri dispărute, d-nii Guyot, Henry şi Huffel, cari fură profesorii promoţiunei a 64, din care am făcut şi eu parte şi cărora le doresc încă o viaţă lungă şi fericită, au ilustrat catedrele lor prin ştiinţa şi marea lor erudiţiune.

Ei ne au inspirat sentimentul datoriei şi ca şi ei luptăm şi noi astăzi pentru vulgarizarea cultului arborelui şi a dragostei pentru pădure, care este un bun al umanităţii.

Profit de această ocaziune solemnă spre a le exprima omagii respectoase, cari sunt de altfel împărtăşite de toţi elevii mei, cărora în prelegiri le fac cunoscut meritele ştiinţifice şi contribuţiunile lor pentru propăşirea silviculturei.

In numele şcoalei Politechnice din Bucureşti şi al Societăţii „Progresul silvic" din România, care numără 737 membrii, fiind subvenţionată de ministerul de agricultură şi al domeniilor cu o sumă de 100.000 lei anual şi care toamna aceasta îşi va avea propriul său palat, în valoare de 17 milioane lei, fac cele mai sincere urări pentru prosperitatea şi bunul renume al şcoalei naţionale de ape şi păduri din Nancy.

După aceasta a mai urmat încă câte-va discursuri din partea delegaţilor străini.

Cel din urmă care a încheiat cuvântările, după cum era şi firesc de altfel, a fost d-l ministru de agricultură *I. Durand* care, cu o deosebită elocinţă, a răspuns tuturor vorbitorilor şi în special delegaţilor străini pentru frumoasele cuvinte la adresa personalului de învăţământ al şcoalei forestiere dela Nancy şi pentru naţiunea franceză, declarând că sentimentele exprimate vor fi aduse la cunoştinţa membrilor guvernului.

D-sa a lăsat să se înţeleagă în acelaş timp că nu este un neofit în materie de silvicultură, de oarece în tinereţe intenţiona să înbrăcişeze frumoasa carieră de ofiţer de ape şi păduri şi numai împrejurările l'au impedecat de a-şi realiza această ideie, care răspundea de altfel înclinărilor sale fireşti; că în nenumărate ocaziuni a putut să aprecieze devotamentul deosebit, sentimentul de abnegaţiune şi de patriotism al acestor ofiţeri cari, în recentul războiu şi au făcut cu prisosinţă datoria.

Cunoaşte serviciile aduse ţării de şcoala forestieră din Nancy atât în ordinea materială cât şi în cea morală, pentru care exprimă reprezintaţilor săi naturali, profesorilor şi personalului direcţiunei şcoalei, elogii şi recunoştinţa guvernului Franţei.

Dovadă despre aceste sentimente, continuă D-sa, este faptul că guvernul francez, după propunerea sa şi asentimentul d-lui Painlevé, preşedintele consiliului de miniştrii, guvernul Republicei franceze a decernat şcoalei cea mai mare decoraţiune militară: *„Crucea de războı"*.

La auzul acestei ştiri un fior de emoţiune trecu prin inimele azistenţilor, toată lumea fiind mulţumită că în fine s'a făcut actul de dreptate, care era de mult aşteptat.

„Din sigilarea pietrei comemorative din ziua de 21 Iulie 1921", îşi termină frumoasa sa cuvântare d-l ministru Durand, unul din cei mai distinşi oratori din parlamentul francez, „trebue să rezulte un învăţământ preţios şi anume că ţara este recunoscătoare acelora, cari au servit-o cu credinţă şi devotament. Că ea dă onoare pentru onoare şi că nu uită niciodată, răsplătind mai curând sau mai târziu adevăratele merite".

Astfel se sfârşi această şedinţă istorică, care va rămâne neştearsă din amintirea celor cari au luat parte la ea şi despre care direcţiunea şcoalei va face o dare de seamă publicând în extenso toate discursurile pronunţate. Atunci numai se va putea cunoaşte cât de înălţătoare şi de măreaţă fu prăsnuirea Centenarului unuia din cele mai de seamă aşezăminte culturale ale ţării surori, ale Franţei, care a stat şi va sta d'apururea, grație genului său latin, în fruntea civilizațiunei europene.

. . . .

La ora 12.30 a fost fixat banchetul oferit de școală în onoarea d-lui *I. Durand*, ministrul de agricultură, și a delegațiunilor. Până atunci este bine să facem o succintă dare de seamă despre colecțiunile și celelalte mijloace de învățământ de cari dispune această școală, mai cu seamă că am vorbit mai sus ce anume construcțiuni se află în cuprinsul teritoriului său și situația fiecăreia dintrînsele.

După cum reiese din excelenta scriere „Invățământul forestier în Franța". Scoala din Nancy [1]), din care am imprumutat toate ilustrațiunile atașate acestei expuneri, cu mențiunea că fotografia foștilor directori ai școalei *Guyot, Vivier* și a actualului director *Guinier* neputându-le procura, tabloul directorilor școalei forestiere de la înființarea sa și până acum nu este complect. In ce privește abondența colecțiunilor aparținând științelor naturale, silviculturei și technologiei forestiere, precum și matematicelor aplicate ce le posedă astăzi școala, nu se datorează atât creditelor prevăzute în budgetul acestei instituțiuni, cari s'au mărginit întotdauna la câte-va sute de franci anual, ci diferitelor concursuri și expozițiuni universale ținute în anii 1855, 1860, 1967, 1877, 1889 și 1900, cu ocaziunea cărora Administrațiunea centrală a pus la dispozițiunea școalei sume însemnate pentru pregătirea materialului trimis de ofițerii forestieri din diferitele regiuni ale Franței după indicațiunile profesorilor respectivi, care material, după clasarea lui, era apoi expediat la Paris spre a figura în cochetele și foarte admiratele pavilioane ale serviciului apelor și pădurilor din menționatele expozițiuni.

In această ordine de idei cel care, prin originalitatea concepțiunei în idei și prin spiritul său de organizație, s'a distins mai mult, a fost în primul rând fostul profesor de științe naturale dela școala din Nancy, mult regretatul *A. Mathieu*.

După catalogul obiectelor prezintate la expozițiunea din 1860 [2]) în număr de 900 din cari cea mai mare parte eșantiloane

---

1) Ch. Guyot: L'enseignement forestier en France. Anul 1898. Nancy, pag. 261 și următoarele.

2) Notice sur l'exposition de l'Ecole Imperiale forestière au concours general et national de l'Agriculture à Paris, en 1860, en 8°, 61 pag. Nancy. 1860.

de lemne indigene şi naturalizate în Franţa, insoţite fiecare de o descripţiune detaliată relativ la calitatea şi întrebuinţarea lor ca material pentru marină, pentru construcţiuni, pentru lucru şi pentru foc, prezintate sub formă de volume de cărţi, în care dosul era constituit de scoarţa speciei respective, iar 2 feţe laterale, precum si cea opusă părţei acoperite cu coajă, erau formate din lemnul arborelui până la partea lui centrală, astfel că se putea studia cu înlesnire fiecare specie în parte.

Cu ocaziunea expoziţiunei universale din 1867 [3]) catalogul respectiv coprindea descrierea chărţei forestiere a Franţei, lucrată pe foile statului major, în care pădurile sunt figurate pe scara 1/80.000, iar natura geologică a terenurilor prin culori convenabile adoptate de *Dufrenoy şi Elie de Beaumont.*

Urma apoi o colecţiune de 1300 mostre de lemne, tot în formă de volume, dar de rândul acesta discripţiunea relativă coprindea şi date relativ la densităţi, astfel după cum ele fusese determinate la şcoală, pe când principalele specii forestiere erau reprezintate prin 223 rondele.

La această expoziţiune a mai fost trimise seminţe, fructe, şi o sumă de produse forestiere, plută, scoarţă de arbori, reşină şi cărbuni, instrumente, planuri în relief, între cari perimetrele de reîmpădurire din Alpi etc.

La expoziţiunea din 1878, după cum rezultă din catalogul redactat tot de Mathieu, au figurat 1317 eşantiloane de lemne din Franţa şi din Algeria ; un erbar forestier în 6 volume ; 61 cadre cu obiecte de entomologie forestieră ; o colecţiune paleontologică studiată şi clasificată de Fliche, profesorul care în urmă a ocupat catedra de ştiinţe naturale cu aceeaşi competinţă ca şi marele său predecesor Mathieu ; rezultatul cercetărilor chimice asupra solurilor forestiere făcute de profesorii de pe atunci ai şcoalei : *Grandeau, Fliche* şi *Henry;* un studiu asupra controlului şi comptabilitatea pădurilor de profesorul *Boppe;* rezultatul a 11 ani de observaţiuni meteorologice făcute de Mathieu şi *Statistica forestieră* a Franţei, care a fost întocmită la Nancy de către o comisiune compusă în majoritate de membri corpului didactic al şcoalei şi prezidată de Mathieu, la care redacţiune a luat parte mai cu seamă fostul director *Puton.*

---

3) Exposition universelle de 1867. Catalogue raisoné des collections exposées par l'Administration des Forêts. In 8°, 157 pag. Imprimerie imperiale. 1867.

Toate aceste obiecte, precum şi altele ca: planuri în relief relativ la împădurirea munţilor, la corecţiuni de torenţi şi la fixarea dunelor de nisip, după închiderea expoziţiunilor în chestiune au fost trimise şcoalei pe lângă diverse unelte şi alte instrumente întrebuinţate la exploatarea pădurilor, lemne industrializate topoare, ferestrae, semănătoare, plantatoare etc., după cum ne spune d-l Ch. Guyot, autorul scrierei deja citate, după care am reprodus cele mai multe din informaţiunile de mai sus, astfel că se explică pentru ce această instituţiune dispune astăzi de una din cele mai bogate colecţiuni forestiere din lume, mai cu seamă că tot astfel s'a procedat şi cu ocazia expoziţiunilor internaţionale ulterioare. O mare parte din aceste colecţiuni sunt datorite, afară de aceasta, donaţiunilor benevole din partea diverselor instituţiuni ca „Muséum au Jardin du Roi" etc., din partea particularilor între cari contele Demidoff din Arkangel care în 1840 a trimes între altele şi nişte superbe eşantiloane de minerale din munţii Urali, precum şi din partea vechilor elevi ai şcoalei.

Şcoala mai posedă şi o serie întreagă de modele de ferăstraie cu turbine horizontale, aparate servind la cubajul arborilor şi arboretelor, diferite tipuri de compase forestiere, dendrometre mai mult sau mai puţin complicate, instrumente de topoprafie şi de geodezie; o frumoasă colecţiune mycologică oferită de d'Arbois de Jubainville etc.

In rez-de-chaussée-ul pavilionului Faré de lângă strada Girardet se află colecţiunile de mineralogie şi de paleontologie, lemnele exotice, pasările şi mamiferele, eşantiloanele de animale fosile, charta forestieră a Franţei, ouălele pasărilor din această ţară, o colecţiune complectă de lepidoptere şi de insecte vătămătoare pădurilor. O parte dintr'însele se găsesc aşezate în primul etaj al pavilionului Nanquette şi anume obiectele relativ la botanică, la entomologie şi la mycologie. In pavilionul din faţa laboratorului de chimie 2 mari săli sunt pline cu instrumente servind pentru cursul de matematică şi numeroase modele de construcţiuni forestiere, iar în pavilionul Mahy se află planuri în relief de masive forestiere, de torenţi şi dune, rondele de lemne indigene în formă de volume, o colecţiune de lemne exotice, între care şi donaţiunea lui Fliche din 1867 (lemne din Guyana), una de ferestraie de diferite tipuri, precum şi modelul marelui vas de războiu „Montebello" donat în anul 1857 de ministerul de marină, diverse modele de debite şi de lemne industrializate, maladii de arbori, foarte multe produse ale industriilor forestiere, o preţioasă colecţiune de anomalii, defecte şi viciile arborilor, donaţiune făcută de *Boppe*, colecţiunea *Martinet* reprezetând efectele practicării elagajului la foioase etc.

Primele plantaţiuni de arbori în grădina şcoalei au fost făcute în 1825 cu exotice şi în mare parte cu reşinoase provenind din America de Nord şi din Asia, multe dintr'ânsele au fost însă distruse în iarna excepţională din 1879—1880. Intr'însa se află totuşi arbori precum şi arbuşti indigeni şi anume toate speciile ce intră în compoziţiunea pădurilor din diferitele regiuni ale Franţei, pentru ca elevii să poată distinge speciile după scoarţă, muguri, foi, flori, seminţe, şi fructe.

Pentru obicinuirea lor cu lucrări în pepiniere s'a detrişat o parcelă din pădurea de la Haye, cantonul de pădure Noirval, din dreptul satului Champigneulles, în suprafaţă de 5.58 hectare, din care 1.1600 ha. a servit pentru înfiinţarea unei pepiniere, iar restul pentru un *arboretum*. In această localitate, care poartă numele de *Bellefontaine*, se găsesc numeroase isvoare, cari au fost captate încă de pe când trăia *Parade*. Aici s'a ridicat un monument în memoria sa şi a lui *Lorentz*. Tot aici a fost înfiinţată o staţiune de experienţe udometrice, iar în 1866 au fost creiate cele 2 staţiuni meteorologice de la *Cinque-Tranchée* şi de la *Amance*, iar în 1868 staţiunea din Bellefontaine a fost complectată cu barometre, termometre etc., observaţiunile meteorologice continuându-se cu mare regularitate până astăzi.

Prin decizia ministerială din 27 Februarie 1882 a fost înfiinţată la şcoala din Nancy o staţiune de experienţă, căreia i s'a încredinţat gestiunea technică a 5 serii de exploatare din pădurile domaniale (ale Statului) din vecinătate, cu specificarea că şcoala va face deschiderea linielor de parchete, va marca arborii de rezervă, iar produsele rezultate din exploatarea pădurilor în chestiune vor fi vândute de către serviciul silvic local. Din pădurea dela Haye, după cum am mai arătat când am vorbit despre excursiunile făcute în această pădure şi în cea dela *Amance*, s'a destinat 2 serii de conversiune, una de crâng compus şi una de crâng simplu, iar din pădurea *Amance*, cei mai zice şi *Champenoux*, o serie de conversiune din crâng compus în codru, din care în anul 1885 s'a detaşat o întindere de 67 hectare pentru a i se aplica metoada de amenajament zisă a controlului.

Cu chipul acesta elevii pot lua cunoştinţă *de visu* de toate operaţiunile silvicole ce li se profesează la cursurile de ştiinţe naturale, de economie forestieră şi de construcţiuni de drumuri, iar profesorii respectivi îşi pot documenta expunerile lor prin experienţe practice făcute pe teren. Dacă această organizaţie este necesară într'o ţară cu o cultură forestieră înaintată, unde aproape la fiecare pas găseşti păduri tratate în mod sistematic, ce să zicem despre noi, unde asemenea condiţiuni favorabile pentru instrucţiunea şi a unora şi a altora lipsesc aproape cu desăvîrşire?

Prin legea din 27 Iulie 1872 şi cea din 24 Iulie 1873 s'a hotărît ca personalul forestier să intre în compoziţiunea forţelor militare ale ţărei şi ca elevii din şcoala din Nancy să fie consideraţi ca prezenţi sub drapel, cu dreptul însă ca în al 3-lea an după absolvirea cursurilor să facă serviciul la un regiment în calitate de ofiţeri.

In schimbul acestui avantaj Administraţia apelor şi pădurilor şi-a luat angajamentul ca să dea o instrucţiune militară îndestulătoare elevilor, pe câtă vreme aceştia vor fi în şcoală.

In acest scop s'a numit, încă din 1874, un comandant militar în calitate de profesor al şcoalei, asistat fiind de un subofiţer (adjudant) şi un număr oarecare de caporali aparţinând unuia din regimentele aflătoare în garnizoana din Nancy.

Cu începere din anul 1893, comandantul militar participă la menţinerea disciplinei în unire cu ceilalţi membrii ai personalului administrativ al şcoalei, el se ocupă însă în mod special cu ţinuta, exerciţiile, scrima şi cu echitaţia, care din 1890 se face atât la manegiul civil cât şi la cel militar.

Pedepsele ce se aplică elevilor, deşi şcoala este militarizată, sunt aceleaşi ca şi pentru celelalte instituţiuni civile cu prea puţine deosebiri, adică censura, consemnarea, exclusiunea timporară cu arest simplu, când elevii sunt datori de a rămâne în dormitor şi de a nu-l părăsi decât spre a lua part la prelegeri, şi cu arestul forţat când elevii sunt ţinuţi într'un local particular sub responsabilitatea adjudantului de serviciu fiind obligaţi afară de aceasta a remite arma directorului. Ei nu pot ieşi decât pentru a merge la cursuri şi exerciţii practice, fiindu-le interzis de a veni în contact cu camarazii lor şi în fine excluderea definitivă din şcoală. Pedepsele uşoare se aplică de director, iar când este vorba de excluderea temporară sau definitivă de către directorul general în urma unui raport motivat al directorului.

Pentru supravegherea în şcoală a elevilor funcţionează în afară de adjudantul, despre care am menţionat mai sus şi un inspector de studii ales dintre profesorii şcoalei.

Cazurile aplicărei de pedepse severe elevilor sunt de altfel foarte rare şi un adevărat spirit de camaraderie, în care o politeţă desăvârşită stăpâneşte raporturile dintre dânşii, domneşte atât între elevi cât şi între aceştia şi profesori, iar amiciţia sinceră ce se leagă între cei doi elevi, cari locuiesc în aceiaşi cameră cât stau la Nancy, aici existând sistemul *binomatului*, este exemplară, şi ea mai întotd'a-una dăinuieşte în tot timpul existenţei lor.

Prin decretul din 27 Iunie 1921 s'a conferit şcoalei naţionale de ape şi păduri calitatea de personalitate civilă, dobândind de atunci caracterul unui stabiliment public şi ca atare ea este condusă de un consiliu de administraţie.

Recrutarea elevilor în conformitate cu ultimul decret, publicat în jurnalul Oficial din 22 Iulie 1924, se face:

1⁰. Dintre elevii diplomaţi ai Institutului naţional agronomic, după modul adoptat la şcoala Politechnică pentru clasarea elevilor săi în serviciile publice.

2⁰. Dintre elevii şcoalei Politechnice cari au satisfăcut examenul de terminarea şcoalei şi cari au fost clasaţi pentru serviciul apelor şi pădurilor.

Dacă numărul candidaţilor de mai sus este neîndestulător pentru a asigura recrutarea elevilor trebuitori şcoalei forestiere, se poate face apel la vechii elevi diplomaţi ai Institutului agronomic, precum şi la vechii elevi ai şcoalei Politechnice, cari terminând examenele finale n'au obţinut posturile cerute de ei. Pentru aceşti candidaţi un drept de preferinţă este acordat elevilor eşiţi din şcoală, începând cu aceia cari au cerut posturi în serviciul apelor şi pădurilor.

Inainte de a fi definitiv admişi în şcoala naţională de ape şi păduri candidaţii trebuie să justifice aptitudinea lor pentru serviciul armat şi că au satisfăcut obligaţiunile lor militare, astfel după cum rezultă din legea de recrutare în vigoare. Ei trebue să îndeplinească, afară de aceasta, condiţiunile prevăzute la art. 2 din decretul din 24 Iulie 1909.

Prin aceasta nu s'a abrogat însă dispoziţiunile deciziunei ministeriale din 8 Noembre 1921, a cărei redacţiune este următoarea:

„Având în vedere decretele din 24 Iulie 1909 din 22 Iunie 1917 şi din 8 Noembre 1921 relativ la recrutarea elevilor şcoalei naţionale de ape şi păduri.

„Având în vedere deciziunile din 1 August 1903 şi 2 Iulie 1917 regulând condiţiunile examenelor speciale impuse candidaţilor acestei şcoale şi fixând modul de clasare al zişilor candidaţi pentru recrutarea lor în această şcoală.

După propunerea directorului general al apelor şi pădurilor:

„Art. 1. Dispoziţiunile articolului 3 din decizia din 2 Iulie 1917 sunt raportate şi înlocuite prin următoarele stipulaţiuni:

„Art. 3 (nou). Pentru stabilirea clasării speciale ce urmează a servi de bază la recrutarea elevilor în şcoala de ape şi păduri şi care va fi stabilită după regulele adoptate pentru clasarea la terminarea Institutului naţional agronomic, diversele note considerate vor fi afectate de coeficienţii următori:

1 pentru notele de examene atât parţiale cât şi generale trecute la Institutul naţional agronomic referitoare la alte materii decât matematicele pure şi aplicate (topografia, mecanica şi hidraulica).

1 pentru notele la lucrări practice dela Institutul naţional agronomic la aceleaşi materii.

1 pentru notele de examene la limbile vorbite trecute la Institut şi cari vor fi obligatorii pentru candidaţii de a intra în şcoala de ape şi păduri.

5 pentru notele de examene şi lucrările practice de matematici pure şi aplicate trecute la Institutul naţional agronomic

2 pentru nota de examen special a limbilor vii (vorbite)

10 pentru nota de examen special de matematici.

Pentru stabilirea mediei generale care serveşte la clasarea candidaţilor în şcoala forestieră, notele examenelor speciale de matematici şi de limbi vii, fiecare afectată de coificientul său, sunt combinate cu notele de examene generale ale anul al 2-lea.

Art. 2. Dispoziţiunile art. 4. din decizia din 2 Iulie 1917 sunt raportate şi înlocuite pin dispoziţiunile următoare:

Art. 4. (nou) vor fi excluşi dela clasarea specială candidaţii. cari vor fi obţinut o medie inferioară lui 5 pentru limbele vii şi de 10 pentru totalul notelor de matematici pure şi aplicate.

Media generală în matematici va fi determinată de media celor 3 note următoare:

1°. Media notelor obţinute la Institutul naţional agronomic pentru examenele parţiale şi generale relativ la matematicile pure.

2°. Media notelor obţinute la Institutul naţional agronomic atât pentru examenele parţiale şi generale cât şi pentru lucrările practice relativ la matematicele aplicate.

3°. Media notelor obţinute pentru matematici la examenul special trecut la terminarea cursurilor Institutului naţional agronomic.

Afară de aceasta prin decizie ministerială se numeşte în şcoala naţională de ape şi păduri încă de la începutul cursurilor un număr oarecare de elevi din şcoala Politechnică sau de ingineri agronomi, cari au terminat Institutul agronomic, cu obligaţia ca după terminarea şcoalei, să facă serviciul forestier numai în colonii.

Personalul de învăţământ se compune din:

Un profesor de ştinţe naturale şi un însărcinat de a face cursuri.

Un profesor de ştiinţe forestiere şi un însărcinat de a face cursuri.

Un profesor de legislaţie forestieră.

Un profesor de matematici aplicate şi un însărcinat de a face cursuri.

Un instructor militar, care pentru executarea serviciului său depinde direct de Ministerul de războiu, cu care corespunde prin directorul şcoalei.

Un însărcinat de a preda limba germană şi engleză.

In afară de aceştia pot fi detaşaţi ofiţeri de ape şi păduri din serviciul exterior ca preparatori de colecţiuni şi pentru laboratoriile de studii, precum şi pentru lucrările staţiunei de cercetări şi experienţe organizate prin deciziunea ministerială din 27 Februarie 1882 (art. 9 [1]).

---

[1] Deciziunea ministerială din 31 Ianuarie 1910 relativ la organizarea şcoalei naţionale de ape şi păduri.

Anul şcolar se începe la 15 Octombrie şi se sfârşeşte la 15 August viitor. Şase luni şi jumătate sunt întrebuinţate pentru studiile teoretice şi practice; trei luni şi jumătate sunt consacrate pentru aplicaţiuni pe teren, pentru prepararea examenelor de sfârşitul anului şi pentru ţinerea acestor examene (art. 13).

Importanţa relativă a materiilor de învăţământ este determinată prin coificienţii următori:

Ştiinţele forestiere	16
Ştiinţele naturale aplicate la păduri	12
Legislaţia forestieră	12
Matematicile aplicate	14
Arta militară	10
Limba germană sau engleză	10
Conduita şi ţinuta	3

Nota de conduită şi ţinută se dă de directorul şcoalei. (Art 29).

Elevii cari la clasarea de eşire din şcoală obţin în totalitatea notaţiunilor o medie generală de 15 sau mai mult sunt numiţi guarzi generali de cl. 2-a.

Clasarea aceasta dă dreptul elevului de a-şi alege reşedinţa de stagiu (art. 32).

In fiecare an premii consistând din medalii, scrieri ştiinţifice, instrumente de preciziune, sau alocaţiuni pentru călătorii, se acordă elevilor din anul al 2-lea, cari prezintă cel mai bun memoriu asupra unei lucrări de aplicaţiune relativ la ştiinţele forestiere sau naturale, la drept sau la matematici aplicate.

Directorul şcoalei fixează, în fiecare an, cu avizul consiliului de instrucţiune, programul concursului.

Afară de aceasta 2 premii militare sunt decernate la sfârşitul studiilor. Unul: premiul de instrucţie militară, elevului care a obţinut primul loc la clasificarea militară; cel de al 2-lea: premiul de tragere, elevului care a reunit cel mai mare număr de puncte la toate tragerile executate în timpul celor 2 ani de studii.

Prin deciziunea ministerială din 31 Ianuarie 1910 s'a dispus că elevii străini pot fi admişi ca interni în şcoala forestieră din Nancy, în care caz ei sunt supuşi, în aceleaşi condiţii ca şi elevii francezi, tutulor regulamentelor, instrucţiunilor şi ordinelor relative la învăţământ, la poliţie, la ţinută şi la disciplină în şcoală.

Banchetul

Deşi prin program se fixase ora 12 pentru ţinerea banchetului oferit de şcoala al cărui Centenar se serbătorea, totuşi din cauza numeroaselor discursuri pronunţate cu prilejul inaugurării plăcei comemorative, când s'a recunoscut marile merite ce această instituţiune de învăţământ a avut în evoluţiunea sciinţelor forestiere în Franţa, contribuind în acelaşi timp într'o largă măsură la propăşirea lor în genere — invitaţii în numai de peste 400 persoane nu s'au putut reuni în galeriile ornamentate cu drapelele Republicei franceze şi ale ţărilor reprezentate la Centenar din sala Poirel, unde a avut locul banchetul în chestiune, decât la ora 13.

La masa de onoare ministrul de agricultură, d-l *I. Durand*, avea la dreapta sa pe d-l *Antoni*, preşedintele consiliul de administraţie al şcoalei, lângă care se afla directorul *Guinier* etc., iar la stânga pe prefectului judeţului, pe primarul oraşului Nancy şi alţii.

Membrilor delegaţiunilor străine li se rezervase locuri în primele rânduri printre profesorii şcoalei, printre ofiţerii de ape şi păduri de grade superioare, precum şi printre alte notabilităţi din localitate.

Eu aveam la dreapta pe d-l *Duchastel*, girantul societăţei „The Québec Forest Industries Association Limited, Québec City", oraş care face parte din *Dominion-ul* canadian, situat lângă marele fluviu *Saint-Laurent*, posedând o universitate etc., iar la stânga pe d-l F. Briot, fost conservator de ape şi păduri, cunoscutul autor al studiilor asupra „Economiei Alpestre" începute în 1896 şi continuate în 1907, acesta din urmă conţinând 5 hărţi în culori şi 100 fotogravuri,1) precum şi al importantului articol *„Impăduriri, păduri şi păşuni de munte"* publicat, în cunoscuta revistă: *„Revue des Deux Mondes"*. 2)

Ora fiind inaintată şi *menu-ul* bogat, o voioşie şi o intimă familiaritate se stabili printre comeseni, noi amiciţii se inchegă şi fiecare ţinu să-şi comunice impresiunile despre reuşita serbărilor

---

1) F. Briot: Nouvelles études sur l'Economie alpestre. Paris 1907. Editeurs, Berger-Levrault, 324 pagini.

2) Ibidem: Revue des Deux Moudes. LXXX année. Cinuqième periode Boisements, forêts et pâturages de montagnes. 1910. Iulie 1. Pag. 174—204.

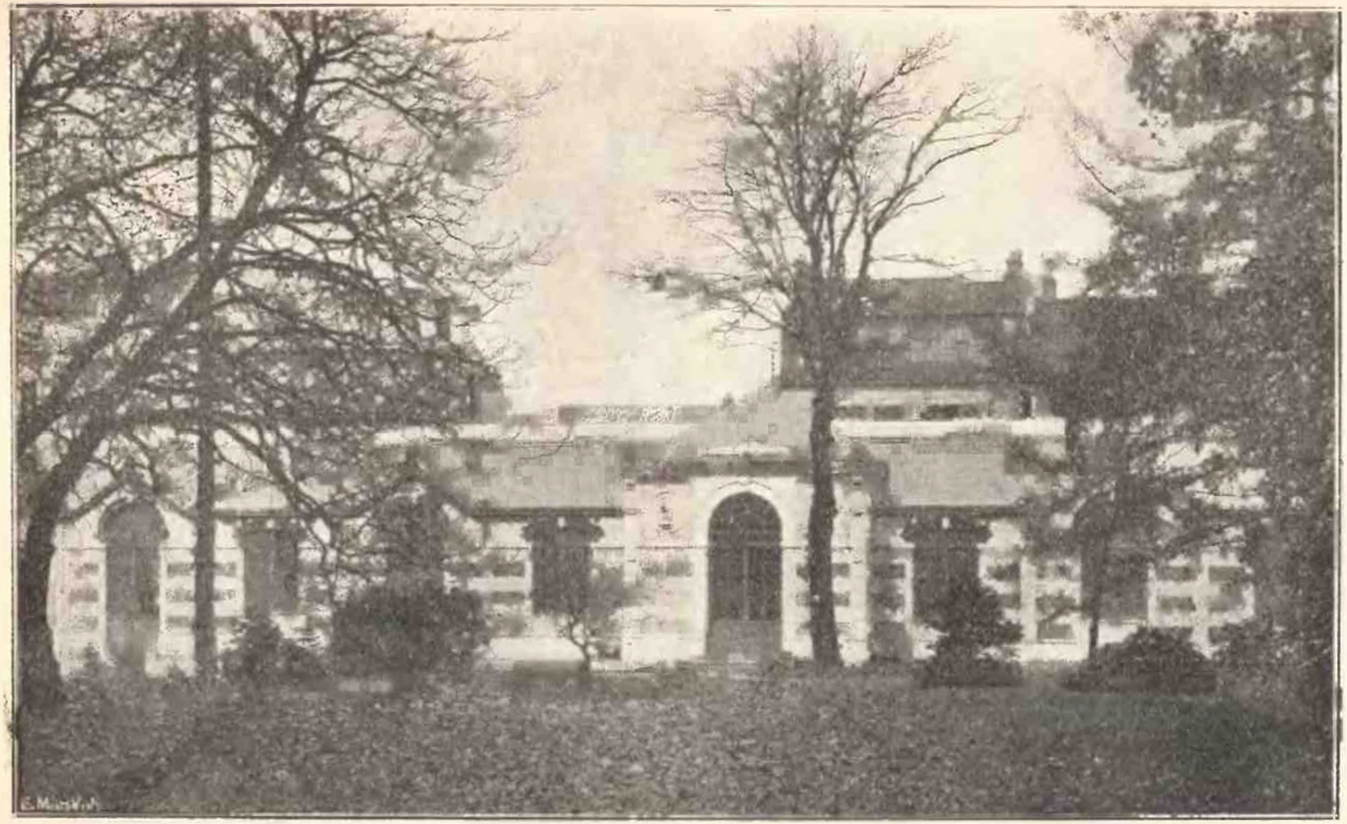

Pavilionul (Galeria) Daubrée

Din grădina şcoalei forestiere

Reprodus după tratatul „*L'Enseignement forestier en France*". *L'Ecole de Nancy* de *Ch. Guyot.* Nancy 1898.

Grădina şcoalei forestiere din Nancy cu vedere spre sălile de prelegeri şi căminul elevilor.
După *„l'Enseignement Forestier en France" L'Ecole de Nancy* de *Ch. Guyot.* Nancy [illegible]

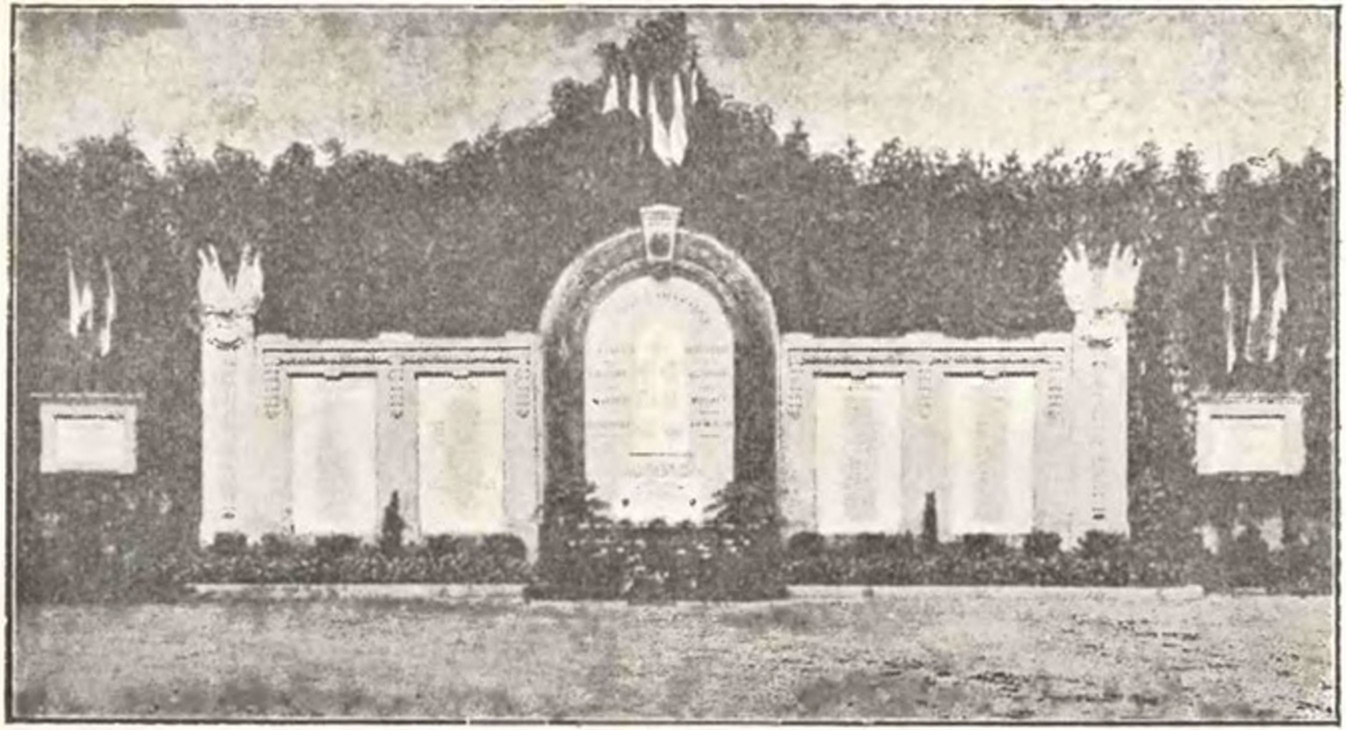

Monumentul ridicat spre glorificarea ofiţerilor de ape şi păduri precum şi a elevilor din şcoala dela Nancy morţi pentru patrie în 1870 şi 1914—1918.

Reprodus din „Revue des Eaux et forets" 1922.

Exercițiii de tir in pădurea dela Haye 1896.
Din *L'enseignement forestier en France. Ecole de Nancy* de *Ch. Guyot.* Nancy 1898.

Centenarului şcoalei, despre cuvântările ţinute, despre observaţiunile făcute cu ocaziunea excursiunilor în pădurea dela *Haye* şi în cea dela *Amance* din ziua precedentă etc, etc.

Iată lista menu-ului servit de restauratorul I. Walter:

Melon noir des Carmes Glacé
Truite Saumonée en Gelée au Vin de Lorraine
Noix de Ris de Veaux braisé à la Témeraire
Chaufroid de Canetons à la Stanislas
Coeur d'Artichauts à la René II
Parfait Glacé Amphitrite
Corbeilles de Fruits Louis XY
Friandises Nancéiennes

Vins

Bruley Rosé en Carafes { Biére Grande Maxeville
Eau—Nancy—Thermal
Tockay de Riquewirth 1921
Château Pontet—Canet 1911
Champagne Carteron Cuvée Reservée 1921
Café — Liqueurs.

La şampanie primul toast fu ridicat de prefectul judeţului de Meurthe-et-Moselle în onoarea ministrului, punând în relief activitatea sa politică şi interesul deosebit ce l'a purtat întot d'auna instituţiunilor agricole în genere şi şcoalei forestiere în special. Mulţumeşte pentru cinstea făcută oraşului Nancy binevoind să ia parte la Centenarul şcoalei naţionale de ape şi păduri şi a prezida serbarea inaugurărei plăcei comemorative la acest înalt aşezământ cultural şi termină făcând asigurări despre devotamentul neţărmurit al cetăţenilor din Nord-Estul Franţei pentru principiile sacro-sancte republicane şi închină pentru sănătatea sa.

Al 2-lea toast, şi ultimul care s'a ţinut, a fost al d-lui ministru de agricultură I. Durand, care printr'un lung şi impresionant discurs, examină resursele forestiere de care dispune fiecare din Statele reprezintate prin delegaţiuni la Centenar, vorbi despre măsurile legislative luate de aceste ţări pentru conservarea şi exploatarea lor, menţionă despre comerţul lor esterior şi în special despre cantitatea de material lemnos importat şi exportat de fiecare, precum şi despre perspectivele ce ele au în această privință pentru viitor. Arătă apoi, în liniamente mari, importanța socială, economică și națională a acestor bunuri naturale, a căror influență asupra climei locale și asupra regimului apelor nu o mai contestă nimeni și făcu urări ca fiecare țară să ia măsuri din ce în ce mai eficace pentru regulamentarea exploatării lor, astfel ca să se poată obține anualmente un raport continuu și cât se poate de constant, puterile omului fiind limitate și adeseori neputincioase pentru restaurarea unui capital lemnos, odată atacat în integritatea sa. Mulțumește Statelor cari au răspuns favorabil la invitațiunea făcută de președintele consiliului de administrație și de directorul școalei naționale de ape și păduri din Nancy trimițând numeroase delegațiuni, autorităților publice precum și particularilor cari au luat parte la festivități cu ocaziunea celor 100 ani dela fondațiunea acestei instituțiuni de cultură superioară silvică, dovedind prin aceasta că sunt cu toți pătrunși de însemnătatea ce au pădurile cu variatele lor produse, cu maiestosul decor ce-l formează pe suprafața globului terestru, cu proprietățile ce au arborii de a purifica aerul înbunătățind starea higienică a unei localități și de a ne reconforta când, obosiți în lupta zilnică pentru existență, căutăm un refugiu de liniște și de meditațiune solitară în mijlocul lor.

Terminând frumoasa sa cuvântare d-l ministru închină în sănătatea Suveranilor țărilor, ale căror stindarde fâlfâie astăzi alături de cel al Franței ca un simbol al dorinței unanime pentru pacea universală, de care toate națiunile au nevoie pentru refacerea și vindecarea rănilor din recentul răsboiu, care sperăm, că o să fie cel din urmă.

Aplauze prelungite au însoțit ultimele cuvinte ale ministrului de agricultură, unul dintre cei mai distinși membrii ai guvernului francez mai cu seamă când făcu cunoscut auditorului că Președintele Republicei a binevoit să acorde cu ocazia Centenarului mai multe decorațiuni profesorilor școalei, printre cari d-lui *G. Huffel* cum și d-lui inspector general *Antoni*, președintele consiliului de administrație legiunea de onoare în gradul de ofițer, o foarte mare distincțiune în Franța.

Banchetul în chestiune se termină la ora 16.

La despărțire fiecare delegațiune, între care și cea română prin subsemnatul, a ţinut o datorie elementară de a mulţumi d-lui ministru, directorului şcoalei forestiere, publicului şi diverselor autorităţi, primului pentru sentimentele frumoase exprimate faţă de ţările ce ele reprezintă, iar celor l'alţi pentru afectuoasa primire ce li s'a făcut cât au stat în Nancy, această perlă nestimată a Lorenei întregite pentru totdeauna.

Petre Antonescu.

EVOLUŢIA PADURII GERMANE

DUPĂ EPOCA GLACIARĂ PÂNĂ IN PREZENT

(Urmare)

Să spunem câteva cuvinte şi despre brăcuirea pădurilor în secolii 16-18-lea. Inceputurile unei gospodării raţionale, aşa cum ne-a arătat-o încă de mult *Schwegelin*, nu fură băgate în seamă, poate nici nu fură prea mult cunoscute din pricina războaielor cari pe atunci bântuiau Germania. Populaţia crescândă din acea vreme — deşi mereu decimată de război şi ciumă — avea nevoie de lemn din ce în ce mai mari; industria născândă a sticlăriei, salinele şi minele de cărbuni consumau imense cantităţi de lemn; comerciul care gravita în cea mai mare parte spre ţările de Jos, lua fruntea lemnelor din pădure şi lăsa tot ce este rău în picioare; păşunatul în pădure, atât de funest pentru seminţişurile pe cari adesea ori le desfiinţează cu totul; vânatul, nu mai puţin periculos ca vitele, atunci când se găseşte în mare cantitate, toţi aceşti factori contribuiră la pustiirea pădurilor. Şi, pentru încununarea răului, populaţia începuse să şi culeagă îngrăşământul firesc al pădurii, litiera, spre a sărăci şi degrada solul, cum se poate dovedi cu sute de exemple. Acestea fură motivele cari îndrumară şi intensificară ulterior cultura reşinoaselor pe solurile anterior degradate. Şi astăzi, când rătăcim prin păduri curate şi uniforme de pin şi de alte răşinoase, păduri în cari de fapt un silvicultor nu se simte bine, trebue să ne aducem aminte întotdeauna că pe terenuri sărăcite de o gospodărie iraţională, foioasele ar fi făcut fiasco, în timp ce răşinoasele sunt în stare a acoperi solul şi a ne da lemn preţios.

Aş vrea să mă ocup aci mai de aproape de pădurile din jurul Münchenului şi să pun la punct ceea ce am citit acum câţiva ani, în presa noastră. Este dovedit, că deja la începutul Sec. al 17-lea pădurile de pe şesul cu prundiş al Münchenului, adică în cele dela Anzing-Ebersberg, Perlach, Grünwald, Forstenried, Kreutzling erau în cea mai mare parte alcătuite din stejar şi fag. Insă deja în anul 1722 trebue să fi început a se înmulţi aci şi molidul, căci — după date istorice se şi începu lucrarea de stârpirea lui în favoarea foloaselor amintite. Incercările însă nu izbutiră, deşi se repetară de mai multe ori. In 1789 se renunţă definitiv la această luptă în contra molidului iar azi, tot ţinutul din jurul Münchenului este o mare de molid. Din aceste fapte autorul articolului amintit trage concluzia că în trei Secole climatul din jurul oraşului nostru s'a schimbat în defavoarea stejarului; climatul de stejar ar fi evoluat treptat spre un climat de picetum. Poate fi justă această afirmaţie?

Dacă cercetăm lucrul mai de aproape, atunci trebue mai întâi să ne întrebăm, ce specii forestiere se simt bine în staţiunea din jurul Münchenului, cu alte cuvinte ce specii au putut alcătui pădurile primitive, după ce climatul şi, ca consecinţă, şi solul au devenit staţionare în factura lor. Răspunsul este categoric în defavoarea stejarului, căci această specie are o înrădăcinare pivotantă, care pe terenul de cele mai multe ori foarte superficial din jurul Münchenului, nu se poate desvolta fireşte în adâncime; ca consecinţă arborii de aci nu pot atinge înălţimi mari. Apoi stejarul, ca specie eminamente de lumină, este întotdeauna ameninţat a fi învins în lupta cu specii de umbră cum sunt fagul şi molidul şi ca urmare să piară fără ajutorul susţinut al omului. Şi clima prieşte aci mai puţin stejarului ca speciilor amintite mai sus, cari se simt mult mai bine în climatul umed şi rece al platoului înalt al Bavariei. In special molidul, cu înrădăcinarea lui superficial şi cu pronunţata lui exigenţă faţă de umiditate, pare de la început indicat pentru alcătuirea pădurilor din jurul Münchenului. Este însă foarte probabil că în trecut această specie să fi alcătuit singură arborete puse în localităţile de cari ne preocupăm. Arboretele aci trebue să fi fost alcătuite la început nu din stejar şi fag, ci din molid şi fag cărora stejarul li s'ar fi asociat într'o măsură variabilă la marginea arboretelor. Deja de timpuriu omul a exploatat de preferinţă răşinoasele, foarte bine venite ca lemne de construcţie, cruţând arborii de jir şi ghindă, eventual chiar căutând a înmulţi stejarul prin semănături directe sau prin plantaţiuni. In acest chip el — omul — putea trage cel mai de seamă mod de a folosi pădurea; vitele călcând şi păşunând puieţii, îngreunau regenerarea fagului, aşa că stejarul ca specie de lumină se putea bine păstra în amestec cu fagul, însă remarcăm numai graţie intervenţiei omului. Mai târziu aceste ţinuturi fură rezervate ca locuri de vânătoare de către principi, cari astfel aveau interes ca jirul şi ghinda să fie cruţate pentru vânat; căci — cum ştim în evul mediu vânătoarea era mult mai importantă ca exploatarea lemnului. Abia mai târziu, când în urma introducerei hrănirii vitelor la staul păşunatul se mai reduse, putu moliftul, care se găsea întotdeauna în asemenea păduri în mici buchete, să prindă a se desvolta, căci condiţiile staţionale îi prieau; sământa uşor sburătoare a acestei esenţe, îi înlesni foarte mult împrăştierea, iar însuşirea de a suporta într'o oarecare măsură umbrişul, îi permise să înăbuşească stejarul şi să se ţină în lupta cu fagul.

Insă la urma urmei şi acesta trebui să cedeze, când în urma calamităţilor sau din motive economice masivele fură tăiate ras.

Numai moliftul, uşor de cultivat, fu plantat; ici şi colo se mai păstră însă în împrejurimele Münchenului puţin fag şi stejar, ca martori ai compoziţiei anterioare a aroretelor.

Azi revenim la compoziţia de odinioară a arboretelor—amestecul de molid şi fag—asociind molidului într'o oare care măsură fagul, spre a preîntâmpina doborâturile de vânt şi îmbolnăvirea solului. Astfel din cele de mai sus putem vedea cum studii de istorie silvică ne pot da îndrumări practice, cari sunt în concordanţă şi cu concepţia noastră modernă în materie de silvicultură.

Să mai aruncăm o privire asupra distribuţiei actuale a speciilor în Germania, cautând raţiunea ei de a fi. Ştim că stejarul şi fagul, cele mai preţioase esenţe forestiere ale noastre se găsesc reprezentate în cea mai mare măsură în Vestul ţării, pe când nordul şi răsăritul este ocupat de pinul silvestru, iar sudul, în primul rând de molid, în timp ce bradul se găseşte numai puţin răspândit în Schwarzwald, Alpi, în munţii din estul Bavariei şi în Erzgebirge. Se pune acum întrebarea, care sunt hotarele naturale ale speciilor în Germania, ca să putem judeca întru cât omul, prin cultură, a scos speciile din zona lor naturală de distribuție. Stejarul este răspândit în toată Europa, cu excepția nordului. Fagul are în Germania numai o graniță estică alcătuită de linia Königsberg—Allenstein, aşa că lipsa lui în Prusia de est este firească. Mersul limitei pinului silvestru este mai greu de precizat; această specie lipseşte în toată Germania de apus şi se poate socoti ca spontană numai în posturile avansate din ținuturile de la Lüneburg, într'o fâşie îngustă de teren între Fulda şi Kassel, în triunghiul Rhein-Main, în Schwarzwald, în Vosgi. In Bavaria limita aproximativă a acestei specii este alcătuită de linia Kulmbach-Auerbach-Erlangen-Kadolzburg-Münchsmünster-Geinsenfeld Augsburg-Memmingen; în vecinătatea Aschaffenburgului şi în Pfalz (Landstuhl şi Burck lângă Kaiserslautern) pinul silvestru apare sub forma a două insule.

Molidul lipseşte ca esență spontană în Pfalz, în Unterfranken, în părțile din Schwaben şi Mittelfranken situate la vest de linia Memingen, Treuchtlingen, Gunzenhausen, Nürnberg Peanitz, Bamberg; limita acestei specii trece apoi mai departe, spre Eisenac, face aci un unghiu drept şi, lăsând în afara zonei sale naturale de distribuție întreaga Germania de nord, trece prin Germania centrală pe la Zeitz Liebenwerda şi Sorau şi reapare iar în Prusia de est, după ce a mers aproximativ pe vechea graniță între Germania şi Polonia. Molidul în afara zonei de distribuție astfel delimitată, se mai găseşte în două posturi avansate în Harz şi în ținutul de turbării de la sudul Lüneburgului.

Bradul — în fine — are în Germania de sud un destul de complicat hotar natural, care cuprinde Schwarzwald, ținutul Alpilor şi al prelungirii acestora şi lasă în afara zonei naturale de distribuție, ținutul din vecinătatea Münchenului, apărând apoi iarăşi în ținutul de coline de la Freising şi apoi, ocolind ținuturile joase ale Dunării, face un puternic eşind spre Dürttenberg pentru ca apoi, pe apa râului Regnitz să atingă linia de demarcație a molidului să se țină apoi aproape de aceasta în Germania centrală.

Se pune acum întrebarea, ce factori anume hotărăsc aceste hotare? — Limita bradului, este marcat prin mersul munților şi al colinelor, unde se găsesc condiţii mai favorabile de umezeală unde pericolul gerurilor târzii pentru tineret este mai redus şi unde se găsesc mai prielnice condiţii de sol. — De aceea bradul spontan lipseşte în ţinutul din jurul Münchenului unde terenul este puţin profund şi pericolul gerurilor târzii foarte mare. — Şi în Germania centrală evită bradul cu foarte mare grije şesul cu solurile lui sărace şi cu frequente geruri de primăvară.

Limita molifttului şi a bradului în Germania centrală coincide cu linia precipitaţiunilor de 600 m. anual şi din această pricină cantitatea amintită de precipitate apoase s'a considerat ca fiind cauza încetării extensiunei ambelor specii. — Pentru aceasta ar putea fi până la un punct adevărat, deşi prin umezeala solului se poate compensa într'o oarecare măsură reducerea precipitatelor atmosferice. Insă, spre vest, lipsa moliftului trebuie să aibă o altă cauză, de oarece în această parte precipitatele apoase devin mai prielnice; cu drept cuvânt se consideră aci ca pricină a lipsei molidului, faptul că iernile sunt prea călduroase. Moliftul ca arbore al climatului continental, rece, suferă atunci când căldura de iarnă este prea mare, din pricină că în acest caz perioada sa de vegetaţie se lungeşte, inelele anuale cresc mai mari, lemnul devine mai poros şi mai uşor atacat de insecte. In concurenţă cu alte specii, mai cu seamă fagul, trebue ca molidul, din pricinile arătate mai sus, să fie învins şi să dispară. Cele două posturi avansate din Harz şi din ţinutul turbos al Germaniei de Nordwest, nu contrazic această explicaţiune, căci, într'un caz este vorba de un munte mai înalt ca vecinătăţile şi, în alt caz, condiţiile de umiditate sunt mai prielnice molidului. Ţinutul de distribuţie al pinului—specia care se găseşte răspândită spontan în cea mai mare parte a Europei este condiţionat în deosebi de condiţiunile de sol, nu doară că această specie n'ar vegeta pe solurile mai bune, ci prin faptul că această specie este uşor eliminată, în lupta pentru existenţă, de către alte specii, mai cu seamă de către o esenţă de umbră cum este fagul. Numai pe terenurile nisipoase sărace, unde pinul este sigur de izbândă în lupta pentru existenţă, se poate menţine această specie, cum este cazul în Reichswald, în Oberpfalz într'o mare parte din Germania de Nord; în aceste ţinuturi este şi patria pinului.

Fagul, în fine, lipseşte la noi numai în extremul est. — Explicaţia acestei lipse s'ar datori faptului că în acest ţinut cu climă continentală, gerurile de primăvară sunt foarte periculoase pentru tinerele plante ale speciei de care ne preocupăm. — Pentru această părere pledează şi faptul că în munte fagul poate să se ridice la înălţimi relativ mari (de ex. în Alpii bavarezi până la 1450 m), pe când molidul care vegetează până la graniţa altitudinală de vegetaţie a arborilor, nu se ridică decât cu 250 m. mai sus.

O explicaţie similară se poate da şi în privinţa bradului, care în Germania centrală atinge limita sa nordică. In ţinuturile de munţi, în cari fagul şi bradul încă se mai găsesc, pericolul gerurilor târzii este mai mic de cât de ex. în şesul Münchenului, căci în ţinuturi muntoase aerul rece alunecă întotdeauna spre vale şi pe lângă acestea, vegetaţia începe în munte mai târziu ca la şes. — În şesuri şi mai cu seamă în şesuri înnalte aerul rece nu se poate scurge şi de aceea vătămările gerurilor sunt aci extraordinar de mari.

Laricele, ca fiu al Alpilor, este străin întregului şes german, cu mici înălţimi; numai în Sudeţii Sileziei, în Cehia, se apropie această specie în mod spontan de hotarele ţării noastre.

Acestea ar fi hotarele fireşti ale principalelor noastre esenţe forestiere, dacă omul nu le-ar fi modificat profund în special în ce priveşte reşinoasele, cari din pricina însuşirilor lor technice corespundeau în deosebi cerinţelor lui şi cari, mulţumindu-se şi cu terenuri mai sărace, au fost mult scoase din zona lor naturală de vegetaţie, în ultimul secol.— Molidul mai cu seamă a fost mult cultivat în afară de staţiunea lui, în Germania de Sud, pătrunzând chiar în ţinuturile ce inainte îi erau străine, în Germania de vest. O timpurie putrezeală roşie şi atacurile de insecte au fost în unele părţi — nu peste tot — urmarea acestui fapt. În afară de zona firească de distribuţie, molidul s'a putut cultiva, fără vre-un pericol acolo unde s'a amestecat cu una din speciile indigene locale, mai cu seamă cu fagul. — Pinul, special Germaniei de Nord, a câştigat teren în Nord şi în Nordvest. Arboretele pure din această esenţă sunt tot aşa de puţin dorite ca şi cele de molid, de oarece la vârstă înaintată se luminează şi ca consecinţă, solul se degradează.— Rezultate rele în cultura pinului s'au obţinut în genere pe soluri grele, unde esenţa noastră adesea ori nu se curăţă bine de crăci şi nu formează un trunchiu frumos. Şi aci putem interveni spre înlăturarea acestor neajunsuri, dacă vrem anume să păstrăm pinul, asociindu-i acestuia o esenţă de amestec.

Bradul, specie a regiunei montane interioare, ne-a adus această surpriză că în Germania de Nord-vest şi în Schleswig-Holstein se comportă foarte bine în cultura artificială, ceea ce rezultă din faptul că în multe puncte se regenerează pe cale naturală. Nu trebue să uităm că între clima de munte şi clima oceanică din nordvestul Germaniei există o oarecare asemănare în ce priveşte marea cantitate de precipitate atmosferice, marea umezeala relativă a aerului, un mic pericol al gerurilor târzii: prin aceste fapte s'ar putea explica prosperarea bradului în părţile amintite.

Laricile, cum se ştie, se cultivă încă de multă vreme peste tot şi chiar în situaţii mai joase şi fără să se ţină de promisiunile pe cari le face în tinereţe. — Acolo unde s'a cultivat artificial a dispărut uneori în mare parte, ceea ce se datoreşte în deosebi atacurilor Pezzizei. — Acesta este în deosebi regretabil, intrucât lemnul de larice este de o excelentă calitate şi este foarte căutat.

Stejarul, fără îndoială, a pierdut mult din extensiunea sa de odinioară, — în secolul trecut s'a bucurat această specie de atenţia deosebită a Regelui Ludovic I, care a intervenit puternic pentru extinderea culturii artificiale a acestei specii.

Şi fagul a pierdut teren graţie silviculturii moderne; faptul că lemnul său este mai puţin bun ca al altor specii, a făcut ca această esenţă să fie în unele cazuri exclusă cu ocazia regenerării pădurilor. — In ultimele decenii, ţinându-se seama de însuşirile ameliorante pentru sol ale acestei specii, se începe a se reda fagului din nou. — deşi în mică măsură — loc în cultura forestieră, întrebuinţându-l mai cu seamă ca specie de amestec cu molidul şi cu pinul; arborete pure de fag — din contra — nu se mai întemeiază în general, în silvicultura noastră.

Pretutindeni se simte în vremea din urmă în silvicultura noastră curentul, „înapoi spre natură“ şi această mişcare trebueşte salutată cu bucurie, întrucât curentul în chestiune ţine seama şi de principiile economice ale gospodăriei forestiere. După părerea mea dintre cele mai de seamă cuceriri ale economiei forestiere moderne, este convingerea că aceste două principii în fond nu se esclud, ci adesea ori chiar se pot împăca foarte bine.

Şi la urma urmei trebue să şi fie aşa, căci cum zice Schmoller, omul odată cu propăşirea culturii şi a tecnicei nu se emancipează de natură, ci din contra, se leagă cu ea din ce în ce mai strâns şi ajunge să o domine, înţelegând-o, dar şi supunându-se legilor ei.

Trad. de M. Drăcea
Din „Mitteilungen von Verein der höheren „Forstbeamter Bayerns".
19 Jahrgang No. 819
Decembrie 1924.

Dr. Konrad Rubner
Docent la Universitatea din München, Inspector silvic, şef al ocolului silvic Grafrath.

PASTRAVUL

Pâraele şi râuleţele munţilor noştri sunt populate cu unul dintre cei mai nobili peşti din lume şi anume cu: Păstrăvul de munte (Salmo fario L). Supranumele de peşte nobil îl poate purta cu drept cuvânt, căci carnea sa gustoasă este fără oase, apoi modul lui interesant de trai a dat naştere pescuitului cu undiţa, un sport foarte plăcut.

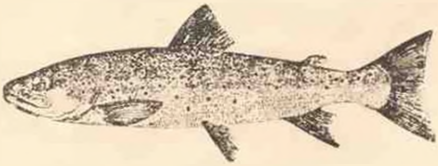

Păstrăvul

Păstrăvul, peştele regiunilor alpine, este uşor de recunoscut, de pe petele roşii ce poartă pe corpul său. Masculul, este numit de către popor „păstrăv" iar femela de „păstravă". Păstrava, are un corp mai gros, mai scurt şi un cap mai mic, ca păstrăvul, al cărui corp este mai lung, mai svelt şi un cap mai mare. Păstrăvul este un înnotător sburdalnic în care scop, corpul său robust, este prevăzut cu 8 aripi înnotătoare şi anume : duble sunt înnotătoarele pectorale şi abdominale, iar simple: înotătoarea dorsală, unsuroasă cea anală şi apoi înnotătoarea codală adică cârma.

Este greu a descrie culoarea păstrăvului, fiindcă ea variază nu numai cu vârsta şi anotimpul, ci depinde foarte mult de constituţia apei, a solului, precum şi de influenţa climei, căldură sau frig, dar mai cu seamă este influenţată de umbră, şi de lumină.

Poate nici un animal nu este înzestrat cu atâtea culori schimbăcioase şi aşa de ornamentale. Nu există însă doi păstrăvi care să aibă aceiaşi culoare. In aer ei au o altă culoare decât cea din apă, unde îşi recapătă culoarea şi decorul lor primitiv.

Dacă lăsăm să se plimbe razele soarelui pe corpul păstrăvului, din diferite direcţiuni, atunci putem observa în cele mai frumoase şi mai încântătoare culori. Pe cele două margini ale corpului, are două culori, sub formă de fâşii longitudinale, una sur-închisă d'asupra şi una argintie mai jos, ambele fâşii fiind presărate cu pete roşii; pe spate este de un verde cu nuanţe brun-galbin, presărate cu puncte negrii, iar jos pe abdomen coloarea este argintie. In general pe spate predomină punctele negrii, iar pe margini cele roşii. Aceste culori superbe sunt mult mai gri în timpul copulaţiei, când îmbracă o culoare cu desene evidente şi atrăgătoare.

Păstrăvul are proprietatea d'aşi schimba coloarea ca şi chamaeleonul mai cu seamă când este speriat sau mânios.

Păstrăvul, pe lângă frumuseţa, şi ornamentele sale corporale mai este voinic sprinten şi foarte dibăciu.

Voinicia este evidenţiată îndeajuns prin aceea, că el ştie să învingă cu uşurinţă, cursul repede al apelor munţilor noştri. *Dibăcia şi sprintineala* păstrăvului este uimitoare prin salturile ce le face după muştele sburătoare d'asupra apei, cari sunt prada păstrăvului, imediat ce sunt zărite. Pentru pescuitorul de păstrăvi, nu este de mirare faptul, că acest peşte poate sări circa 2 m. înălţime şi cel puţin 25 m. în lungime. Dacă ţinem compt că pe lângă sprinteneala, dibăcia şi voinicia, ce caracterizează păstrăvul *carnea sa este foarte gustoasă şi n'are oase* atunci cu drept cuvânt putem numi păstrăvul *ca regele peştilor din pâraiele munţilor* noştri. Intr'adevăr, păstrăvului, îi prieşte o apă cu un curs repede, curată, rece şi aerată cum este aceea din pâraiele munţilor mai cu seamă dacă albia acestor pâraie este populată cu rădăcini de arbori, răgălii, cu bolovani, pietre, pietriş, sau prundiş.

Locurile favorite ale păstrăvului, sunt poalele iazurilor, stăvilarelor, opusturilor, vârtejurile, locul unde un râu se varsă într'altul, iar în lipsa acestora el îşi alege şipotul unui pietre sau vârtejul unui bolovan. In aceste locuri se vâră păstrăvull pentru ca el să vază totul, fără ca el să fie zărit de cineva; capul şi-l ţine în contra scurgerii apei, aşteptând nutrimentu, purtat de apă, în locurile, de mai sus unde hrana sa stă relativ, timp îndelungat.

In opoziţie cu locurile unde păstrăvul îşi pândeşte hrana se află locurile de *găzduire* cum sunt: răgăliile, scorburile rădăcinilor de arbori, locurile goale de sub pietre, bolovani, golurile, sau vizuinele de sub mâncăturile malurilor precum şi porţiunile înţelenite ale malurilor etc. unde el îşi alege întotdeauna straturile cele mai joase ale apei pâraielor. Locul de găzduire, şi-l schimbă păstrăvul după anotimp astfel că în părţile unde primăvara nu se află nici un păstrăv, vara de multe ori aflăm cei mai mulţi.

Dacă examinăm cu atenţiune locurile de pândă şi cele de găzduire, observăm că ele nu sunt departe unele de altele şi sunt astfel alese, încât, în caz de pericol, uşor să se poată face nevăzut, adecă să se poată repede ascunde. In caz că el este conturbat chiar când se află la o mare distanţă de locul de găzduire, păstrăvul se inapoiază în locul său de predilecţie pentru al reocupa pe baza „dreptului celui mai tare" deoarece pentru stăpânirea unei scorbure sau vizuină de răgălie, mai favorabilă şi mai protectoare, să dă intre păstrăvi o luptă pe moarte şi viaţă. Intr'o scorbură, mai ales când aceasta este mică, este locuită de unul, mai rar de doi păstrăvi, iar într'o răgălie mai încăpătoare, îşi găsesc locuinţa un anumit număr de păstrăvi.

In timpul verii fiecare păstrăv găzdueşte separat şi vânează hrana fiecare la el acasă. Pe *iarnă* însă păstrăvii se adună toţi laolaltă, într'un local încăpător, cum ar fi opusturile, sau iazurile, unde îşi petrec zilele monotoane ale iernii, în armonie, înotând graţios pe ici şi colea ori stând linişţiţi, fără a se clinti ca şi cum s'ar găsi în somnul de iarnă, aşteptând zilele călduroase, deşteptătoare la viaţă ale primăverei.

In timpul iernii păstrăvii nu se hrănesc aproape de loc, viaţa i-o susţine oxigenul şi micile cantităţi de substanţe organice ale apei, astfel că păstrăvul robust, resistent şi plin de viaţă din timpul verii, iarna slăbeşte într'o aşa măsură, încât primăvara sistemul său muscular şi întregul său corp este slăbit.

Ah dulce primăvară atât de aşteptată şi adorată de animale ca şi de vegetale, cum să nu fii implorată şi de acest mic rege al apelor cristaline din munţii bogaţi în codri! De fapt, îndată ce soseşte primăvara şi începe să se topească covorul gros de zăpadă de pe munţi şi pătura de ghiaţă de pe pâraie şi să se ridice puţin temperatura apei păstrăvul se trezeşte din amorţeala sa iernatică. Cu cât căldura este mai mare cu atât zăpada se topeşte mai repede astfel că pe coastele munţilor se formează mii de pârâiaşe, dintre care unele sunt mai mari, altele mai mici, având o scurgere când mai repede, când mai lină, după cum panta lor este mai mare, sau mai dulce. In apele pâraielor astfel transportate se află diferite soiuri de insecte, ce constituesc prima hrană de primăvară a păstrăvului, dintre cari cele mai de seamă sunt muştele şi râmele, cari sunt pândite şi înghiţite de către păstrăvi. In căldura înşelătoare a lunei Martie, apare musca de primăvară, (Baetis longicauda) ce constituie hrana predilectă a păstrăvului. In luna April, când zilele sunt mai călduroase, sboară în jurul apelor multe specii de muşte, fluturi şi gândaci; iar în luna Mai, pe fiecare zi se ivesc alte şi noui specii de insecte, dintre cari cele mai predilecte pentru păstrăv sunt: Perla bicuadata, pe care o prinde cu uşurinţă, apoi Ephemera vulgaris, cea mai dorită de păstrăv şi cari în spre seară joacă în formă de roi d'asupra apelor căzând apoi, cu grămada în apă când devin pradă peştilor. Icrele (ouăle) diferitelor soiuri de peşti, sau broaşte, le plac de asemenea păstrăvilor. Hrana lor o mai constitue afară de aceasta diversele soiuri de raci, păianjeni, insectele şi myriapodele din tipul bogat al Arthropodelor, cari până să ajungă la maturitate trec prin diferite stări de desvoltare, metamorfozându se şi de oarece majoritatea larvelor, a muşiţelor trăiesc în apă, cad uşor pradă păstrăvilor.

Păstrăvul fiind un peşte răpitor se alimentează şi cu broscuţe, cu peşti şi nu sunt rare cazurile, când zilnic un păstrăv devoră 8-15 broscuţe sau peşti. El atacă şi şoarecele de apă în scopul acesta este dotat cu un mare curaj, cu o isteţime uimitoare, o viclenie fără păreche şi o lăcomie de lup. Când este flămând, el atacă orice animal vede că este mai mic ca el sau pe care-l ştie că este mai puţin forte ca el.

Păstrăvul alimentându-se bine după cum am arătat mai sus şi-a recăpătat spre sfârşitul lunei Mai puterea şi vlaga sa de viaţă ceeace se observă prin faptul că poalele iazurilor, opusturilor, adică locuinţa lui de primăvară devine sgomotoasă, neliniştită şi neîncăpătoare din cauza aceasta în luna Iunie toţi păstrăvii, afară de cei mai mari (3-4 ani) se retrag în tot cursul pâraielor repezi şi cristaline în locuinţa lor de vară.

In aceste noi locuri de pândă îşi petrece vara făcând vânătoare. Hrana sa consistă din animale iar din vegetale numai dacă acestea conţin parasite, ouă etc.). Lăcomia păstravului şi-o manifestează aruncându-se după pradă muşiţă, muscă, fluture, gândac sau ori ce altă insectă; altădată însă o desconsideră lăsând'o să fie purtată mai departe în apa pâraelor cu o nepăsare uimitoare. In starea aceasta de nepăsare, chiar dacă îi cade — cum s'ar zice — bucătura în gură, el n'o primeşte, ci sau o înconjoară înnotând graţios la dreapta sau la stânga ei sau se coboară, ori se înalţă d'asupra ei şi pare că îi e greaţă de mâncare.

Care poate fi cauza acestor fenomene fiziologice? Ştim că păstrăvul este peştele râurilor cristaline şi reci ale munţilor bogaţi în codrii, cu o climă rece, ori ziua în timpul verii temperatura apei ridicându-se considerabil, se va ridica şi temperatura corpului păstrăvului la maximumul ori acest stăpân al râurilor, dacă s'ar mai alimenta, ar fi prea mare arderea în organismul său şi deci acum şi temperatura corpului păstrăvului ar trece peste limită şi atunci uşor ar provoca înbolnăvirea lui sau chiar şi moartea sa, din cauza aceasta în timpurile călduroase păstrăvul posteşte, când temperatura este potrivită el are o mare poftă de mâncare, alungând lăcomia. Cu alte cuvinte primăvara, după postul şi foamea lungă istovitoare din timpul iernei el este lacom, vara însă el este moderat fiindcă primăvara l'a întărit şi acum din cauza căldurii, nu vânează, decât seara și dimineața, spre toamnă devine chiar pretențios față de alimente și nu rare sunt cazurile când nu vânează decât o singură specie de insectă, desconsiderând ori ce alte bucături gustoase.

O astfel de bună stare, dispune, ori forțează păstrăvul spre reproducție.

Păstrăvii în vârstă de 3 ani și mai mult, mai lungi de 20 c. m. ori mai grei de 150 grame, sunt capabili de reproducere. In mijlocul lunei Septembrie, organele de reproducere femele produc sământă, care până la începutul lunei Octomvrie ajunge lamaturitate. Sământa păstrăvei sunt icrele ouăle de culoare portocalie iar a păstrăvului un fel de lapte, care înainte de maturitate are formă de piftie (răcituri), iar la maturitate capătă forma de lapte.

La începutul lunei Octomvrie se începe împărecherea respectiv *fecundația*, sau cum se numește în limba poporală ; *„să bat păstrăvii“*. In timpul bătăii, precum am văzut, se îmbracă în hainele lor pompoase de sărbătoare umflându-se partea de sus și de jos a aripei codale, și mai cu seamă partea de dinainte a aripei anale ; adecă, mugurele de reproducție. Icrele, respectiv laptele matur, sunt purtate de păstrăv 8-10 zile. Acest timp corespunde momentului suprem din viața păstravului. Păstrava mânată de simțul amorului, își alege un păstrăv, simpaticul inimei sale, cu care pleacă în voiaj de nuntă, retrăgându-se din râulețe și pâraie în păraiașele de sus cu apă cristalină ale munților chiar până la obârșia izvoarelor.

In acest voiaj de nuntă, păstrava este urmărită și de alți păstrăvi și atunci fiecare dintre aceștia voind să fie ei preferați se strâng, în imediata apropiere al păstravei și se începe pentru stăpânirea situației lupta cunoscută sub numirea de „bătaia păstrăvilor.“.

Bătălia este crâncenă și fără cruțare căci ea să dă pe viață și pe moarte, în momentul critic însă când alesul inimei păstravei pare a fi periclitat intervine — atunci de regulă — păstrava și salvează situația. Altă dată păstrava stă cu totul indiferentă și așteaptă sfârșitul *„bătăliei“* pentru a pleca în voiaj, cu învingătorul. Părechea aleasă sau părechea nou formată prin învingător, în drumul lor de nuntă, este urmărită aproape mai întotdeauna de mulți alți prașcăi fără rost, cari nu sun mânați de simțul amorului ci de instinctul lăcomiei stomacului.

pentru a mânca icrele depuse de părinţii sau fraţii lor. — Aceşti tineri nechemaţi, bine înţeles cu o lovitură de coadă, sau cu o muşcătură, ori prin câteva salturi mai puternice, îi fac, ori să fac nevăzuţi retragându-se apoi la un loc apt pentru depunerea ouălor, care durează mai multe zile.

Albia unui pârâiaş cristalin, bogată în pietriş şi nisip este locul ideal pentru depunerea icrelor. Intr'un asemenea loc în timpul nopţilor senine, vin mirii şi apoi prăstrava şi prin mişcarea repede a coadei, sapă o groapă scundă, unde depune o parte din icrele sale rotunde, de culoare portocalie după care ea se retrage, cedând locul păstrăvului pentru a-şi împrăştia (proşca) şi el sămânţă sa în formă de lapte, pe icre. Laptele ca o pojghiţă, se depune pe icre, şi prin aceasta *fecundaţia este terminată.*

Icrele nu se depun toate la un loc şi deodată, ci în repeţite rânduri şi în interval de 3—5 zile. Numărul icrelor variază între 500—1000 bucăţi, ba păstravele bătrâne şi bine desvoltate depun până la 20.000 boabe de icre. — Câte-odată, icrele sunt acoperite cu un strat subţire de nisip, iar altă dată sunt lăsate, mai multe luni d'arândul, până la ivirea puilor, în voia soartei, la care se mai adaugă şi faptul că fecundaţia este incomplectă, precum şi potmolirea lor de către viiturele de apă din timpul primăverii, sau mai sunt periclitate, atât în stare de icre, cât şi în stare de peşti nedesvoltaţi de mulţi duşmani, ba chiar şi de semenii lor — cari îi vânează incontinuu, astfel că până ce să ajungă forma de peşte foarte mulţi se prăpădesc, pier.

In urma observaţiunilor s'a constatat, că din momentul fecundaţiei, până la ivirea din icre a puilor de păstravi, trebuesc 424 de „zile-grade" (Sub „zile-grade" se înţelege temperatura apei socotită în grade R. un anumit număr de zile). Să luăm de ex. luna X-a cu 2^0 R., a XI-a cu 1^0 R., a XII-a şi 1-a cu 0.1^0 R. a II-a cu 1^0 R; a III-a cu 4^0 R., iar luna IV-a cu 6^0 R. şi făcând calculul:

luna	Oct	31 zile	×	cu	2^0 R.	=	62 zile-grade
„	Nov . . .	30 „	×	„	1^0 R.	=	30 „
„	Dec	31 „	×	„	0.1^0 R.	=	3.1 „
„	Ian . . .	31 „	×	„	0.1^0 R.	=	3.1 „
„	Febr	28 „	×	„	1^0 R.	=	28 „
„	Martie	31 „	×	„	4^0 R.	=	124 „
„	April	29 „	×	„	6^0 R.	=	174 „
						Total	424.2 z. grade

Bine înţeles, dacă temperatura apei este mai ridicată, atunci ieşirea păstrăvăraşilor din icre, va avea loc mai de timpuriu, fiindcă zilele — grade se vor împlini mai de grabă, dar procentul de reuşită este mai mare, dacă clocirea icrelor se face pe îndelete, la temperatura mediului înconjurător.

Generaţiunea nouă este foarte plăpândă, au cap mare, trup lung, incolor şi aproape transparent, parcă n'ar fi îmbrăcat; să aseamănă cu nisipul umed din albia apelor. De pântecele lor este suspendat un „sac" asemănător cu conţinutul unui ou de pasăre, din care neputinciosul se alimentează 5-6 săptămâni, când acesta dispare şi apoi încep să se alimenteze şi ei cu vieţuitoare foarte mici. Când au au ajuns stadiul acesta de desvoltare, ceata peştilor nedesvoltaţi, nemaiputând trăi împreună, se împrăştie, căci fiecare trebue să-şi vadă de asigurarea vieţii sale. Intră fiecare în lupta pentru existenţă îmbrăcat trupeşte şi sufleteşte cu darurile părinţilor săi devenind din zi în zi mai isteţi, mai dibaci, mai vicleni şi cu mai multă experienţă, desvoltându-li-se curajul, astfel că fără multă teamă sau sfială atacă prada ce trece prin raionul lor.

Ei trec însă până să ajungă la această stare prin multă nesiguranţă, astfel că dacă luăm în considerare numai pierderea provocată de impotmolire, ori modul lor imperfect de fecundaţie, atunci involuntar ne gândim la reproducerea păstrăvului pe cale artificială.

Modul său de viaţă şi constituţia sa internă îl fac apt pentru prăsire pe cale artificială. De fapt, păstrăvul, icrele sale nu şi le desvoltă în băşici închise, ca cele mai multe specii de peşti, ci în părţile proeminente din cavităţile abdominale, de unde în stare matură se coboară în cavitatea abdominală, şi d'aci apoi printr'o tragere uşoară cu mâna d'alungul stomacului, apar icrele, sau laptele păstravului, prin organul genital. Prin împrăştierea laptelui păstravului, peste icrele femelei a pastrăvei, se obţine o fecundere complectă, iar prin clocirea sub pază o creştere sigură.

Dacă păstrăvul nostru, nu poate pune în valoare numai apele reci, cristaline şi bogate în oxigen din regiunea munţilor înalţi, păstrăvul american (Salmoirideus. Lin.) însă este mai puţin pretenţios faţă de curăţenia, răcoreală şi alte însuşiri d'ale apelor din munţi, mulţumindu-se cu o apă, tot de munte, dar mai caldicică, mai murdară. Păstrăvul american pe lângă că poate ridica producţia părţilor de râuri mai joase din regiunea munţilor mai are şi avantajul că el creşte mai repede şi devine mai mare. Carnea sa este tot aşa de căutată ca şi a păstrăvului nostru.

Pentru carnea lor gustoasă este bine să înmulţim ambele specii de păstrăvi servindu-se de fecundaţia artificială, icrele să le aşezăm în clocitori (păstrăvării) sistematice, să-i creştem în locuri judicios amenajate sau chiar în râurile şi păraiele din munţii noştri. Astfel procedând vom spori alimentaţia populaţiei, iar veniturile ţării vor creşte în mod considerabil.

Titus Nicoară
ing. silvic

Silvicultura la marea Expoziţie a Basarabiei

Din revista pentru educaţie agricolă: „Câmpul Brăilei" No. 8 dela 1 Octombre a. c., ce apare lunar în oraşul cu acelaşi nume, extragem următoarea interesantă dare de seamă asupra silviculturei la marea expoziţie a Basarabiei.

Ar fi fost de dorit bine înţeles ca unul dintre inginerii silvici, cari au participat anul acesta la congresul A. G. I. R-ului ţinut anul acesta la Chişinău şi prin urmare care a avut ocaziunea să viziteze pavilionul Casei pădurilor, regionala Chişinău, să ne fi trimis o expunere cât mai amănunţită asupra modului cum s'a prezentat producţiunea şi industria lemnoasă din Basarabia la expoziţiunea în chestiune.

In lipsa unui astfel de studiu documentat cu indicaţiuni precise şi asupra „felurilelor cărţi prezintate asupra pădurilor existente din Moldova întregită şi locul unde cresc în mod natural" care ne ar fi fost de mare folos, ne mulţumim şi cu această succintă dare de seamă, exprimându-ne totuşi regretul că nu s'a trimis un articol în această privinţă cel puţin de unul din inginerii silvici locali, cari au fost însărcinaţi cu adunarea diverselor colecţiuni şi cu aranjarea lor în menţionatul pavilion, cu atât mai mult cu cât se face despre aceasta o apreciere cât se poate de măgulitoare pentru organizatori, ceea ce ne-a pricinuit o deosebită plăcere.

Ia'ă extrasul în chestiune:

„Casa Pădurilor, Regionala Chişinău, se prezintă minunat cu pepinierile sale silvice, cari expun tot felul de puieţi de un an şi de doi ani de arbori şi pomi fructiferi, arbori exotici şi de ornament, felurite pături moarte de pe soluri forestiere şi consecinţele păşunatului în păduri, tot felul de instrumente întrebuinţate pentru semănat, plantat, prăşit şi alte lucrări în pepiniere.

„Solurile basarabene din terenurile inundabile şi de deal, precum şi diferenţa între ele şi produsele lor. Bucăţi de diferite mărimi, forme şi vârste din toate esenţele de lemn. Erbare din toate speciile silvice, fructifere şi exotice ca frunze, muguri, fructe, scoarţă, lemn lustruit, tăiat longitudinal şi transversal. Colecţii de seminţe din toate esenţele forestiere.

„Felurite cărţi cu detalii asupra pădurilor existente din Moldova întregită şi locul unde cresc în mod natural.

„Felurite diagrame asupra creşterii arborilor şi desvoltării împăduririlor artificiale în Basarabia dela 1921 şi până azi.

„Duşmanii arborilor, animale, insecte şi ciuperci — paraziţi.

„Peste 400 de tablouri şi fotografii cu diverse vederi din pădurile Moldovei întregite.

„Industrializarea lemnelor în pădurile Statului. Exploatarea pădurilor.

„Tot ce se obţin din păduri ca: parchete, butoae, doage, copăi, linguri, stupi pentru albine primitivi şi sistematici.

„Tot felul de instrumente pentru tăiatul, transportul, fasonatul şi debitatul lemnelor.

„Felurite instrumente pentru măsuratul, marcatul şi numerotatul arborilor.

„Rondele de diferite esenţe, şi diverse vârste cu analiza creşterilor volumului în raport cu vârsta.

„Fauna pădurilor.

„In sfârşit anomalii şi defecte ale lemnului, arătând cauzele provocării.

„Acest pavilion atât prin felul aranjamentului cât şi prin varietatea materialelor expuse a fost la înălţimea unei reputate instituţii de Stat, care este Casa Pădurilor".

Se naşte în mod firesc întrebarea dacă, având în vedere necesitatea de a participa la diferitele expoziţiuni cari se fac mai în fiecare an atât în ţară, cât şi în străinătate, nu ar fi oportun ca să se creeze la Casa Pădurilor un serviciu special care, să se ocupe cu pregătirea materialului necesar, cu studii privind în mod direct silvicultura naţională, cu organizarea de cursuri populare pentru vulgarizarea cunoştinţelor silvice în regiunile de munte în deosebi, unde pericolul despăduririlor, al exploatărilor iraţionale există şi provoacă daune imense economiei ţării, după exemplul inaugurat la direcţiunea generală a îndrumărilor agricole din ministerul agriculturei şi al domeniilor?

Eu cred că da, şi aceasta cu atât mai mult cu cât solicitările din partea diferitelor guverne străine, a celor cari fac parte din Mica Inţelegere în special, vor deveni şi mai numeroase ca până acum, dat fiind bunul renume ce ţara noastră şi l'a făcut la Paris şi la Geneva cu ocaziunea expoziţiunei de arta românească.

Pentru a ne prezinta în aceleaşi bune condiţiuni şi din punctul de vedere economic, dat fiind însemnatele resurse de bogăţii naturale de care dispunem, ar fi nemerit a se lua măsuri din vreme pentru a se institui un organ a cărui singură preocupare să fie studiul chestiunilor cari înlesnesc punerea în valoare a unor atari bunuri după o normă ştiinţifică, care estudiu să înlesnească factorilor determinanţi o vedere clară asupr aceea ce avem şi ceea ce putem face precum şi a fi în stare în fiecare moment de a răspunde în deplină cunoştinţă de cauză asupra noilor probleme ce avem de rezolvat, precum şi asupra tot ce interesează direct prosperitatea economiei noastre forestiere.

Petre Antonescu

PLANTAŢILE DE PE STRAZI

Plantaţile pe străzi, bulevarde, cheiuri, pieţe, în mijlocul unui oraş, sunt indispensabile igienei publicei, în acelaş grad ca şi apa şi curăţenia. Nu există nici o îndoială asupra rezultatului plantării oraşelor, pentru asanarea aerului. Arborii sunt un filtru natural, foarte eficace pentru purificarea atmosferei.

Din punct de vedere estetic, plantaţile contribuie cu o parte foarte mare la ornamentarea şi frumuseţea unui oraş.

In oraş, condiţiile în care aceste plantaţii trebuie să trăiască sunt foarte puţin favorabile creşterii şi vieţei de lungă durată a arborilor. Este necesar ca la facerea plantaţilor să se facă un studiu asupra lucrărilor de instalare, cu scopul de a da acestor plantaţii condiţiile cele mai favorabile pentru desvoltarea şi conservarea lor în stare vegetaţie sănătoasă, pe o cât mai lungă durată.

Numeroase sunt condiţiile de observaţie în raport cu instalarea unei plantaţiuni pe străzile unui oraş. Alegerea esenţei, studiul solului, situaţia exterioară, rolul estetic. orientarea străzii, întinderea, înălţimea construcţiilor, subsolul cu natura pământului, distanţele de case, de trotuare, de bordure, în preajma canalelor de apă, de gaz, cabluri, etc. prepararea terenului şi a arborilor pentru planat, vârsta tăerea tăerea, întreţinerea lor, etc. .etc.

Atâtea condiţii şi atâtea observaţii de îndeplinit nu sunt la plantarea unui pom într'o grădină.

Imi sunt prieteni de mai bine de 15 ani aceşti străjeri ai străzilor noastre din Bucureşti. Ii cunosc bine, am stat împreună câţiva ani în acelaş pepinieră de formaţie.

Pe toţi îi găsesc azi bolnavi, bolnăvicioşi, sau morţi. Mi-am luat sarcina să constat cauzele pieirei acestor amici ai mei, şi pe străzile unde nu mai sunt feritide arşiţa soarelui. i-am întrebat pe fiecare ce dor îi roade.

Iată ce mi-au spus:

„Cei mai bătrâni din noi, acomodaţi oarecum cu viaţa orasului, nu au fost hrăniţi atunci când au devenit mari: rădăcinile trecând din metrul de pământ bun, rezervat pentru viaţa noastră, în pământul de alături, nu au mai găsit hrana necesară vieţei şi de atunci am stagnat.

In timpul iernei, pentru topirea zăpezilor, în Bucureşti se face uz de sare şi atunci ne dă şi nouă sare din destul, cu zăpada ce ne-o depozitează la picioare.

„Seceta la care suntem expuşi vara, este cauza a numeroase cazuri de boală".

Arborii tineri ce se plantează din pepinieră pe străzile oraşului, trebuie îngrijiţi, cu multe precauţiuni, până la prindere, plantarea să fie făcută cu pământ nou. E o mare greşală de a li se reteza mult trunchiurile la plantare; să se lase tăierea propriu zisă pentru anul al doilea, iar la plantare să se scurtexe numai crăcile.

Cred că origina tuturor bolilor arborilor Capitalei trebuie s'o căutăm în sistemele de cultură şi îngrijirea ce li se dă.

Să avem mai multă milă de amicii noştri, arbori.

„Universul" M. Barboni.

In legătură cu comunicarea D-lui Ing. Dr. Huber asupra Industriei distilărei lemnului, voi expune, în mod lapidar, chestiunea neînfăptuită încă la noi în ţară:

INDUSTRALIZAREA RAŢIONALA A MATERIILOR TANANTE VEGETALE

Sub impulsiunea factorilor economici, politici şi sociali din ultimele decenii, industria românească a luat un mare avânt. Azi, — excepţia centralelor electrice, mori ţărăneşti şi prese de uleiuri avem circa 3920 fabrici mari cu investiţiuni de aproximativ un miliard lei aur.

Dar, evoluţiunea s'a produs într'un timp scurt şi, industrializarea, — în majoritatea cazurilor, deşi în stare potenţială nu se află în stadiul cel mai avansat, aşa fel ca, prelucrând să atingem maximum de valorificare a materii prime. Un exemplu se poate trage din industria forestieră unde investiţiunile insumează circa 100 milioane lei aur, din care cheresteaua deţine circa 70 milioane lei aur! Bogăţia în materii prime, oferă încă multe orizonturi, neexplorate, unde iniţiativa privată se poate avânta, creia industrii şi aduce un aport economiei naţionale.

In unele masive forestiere, situate în anumite condiţiuni technice şi economice, se poate extrage, din esenţele specifice, materia tanantă vegetală. Aceasta, obţinută sub formă de soluţie apoasă, după o prealabilă mărunţire a materialului brut, se poate concentra în aer liber, sau mai bine în vid; realizând sub un volum mic, produse comerciale bogate în materii tăbăcitoare. Extractele tanante, găsesc un bun plasament la fabricile de tăbăcărie, cari, la noi în ţară, datorit imprejurărilor economice ale războiului, s'au consolidat, oferind o piaţă foarte sigură. Azi sunt investiţi în tăbăcărie 24 milioane lei aur şi se întrebuinţează o forţă motrică de 10.836 H. P.

Resturile lemnoase se pot comercializa, fie sub formă brută ca combustibil, fie prelucrate prin alte extracţiuni.

In stadiul actual al technicei tăbăcitului, se cunosc mai multe metode ca: şamizatul, tăbăcirea cu materii tanante vegetale, tăbăcirea minerală, tăbăcirea combinată, fabricarea pergamentului etc. Dintre acestea locul cel mai important îl ocupă tăbăcirea cu materii tanante vegetale şi tăbăcirea minerală. Cea dintâi se întrebuinţează pentru piei grele ca: talpă, curele, tovale, blancuri, blănculeţe etc; iar a doua pentru pielăria fină.

In cursul comunicării de faţă, mă voi referi numai la tanajul vegetal, care la noi în ţară este aproape generalizat. Sistemul întrebuinţat se numeşte „rapid" şi consumă exclusiv extracte cari se cifrează la *câte-va zeci de mii de tone anual*. Cojile, sau alte materii prime brute, folosite mult în trecut, azi, sunt întrebuinţate în cantităţi reduse numai în tanajele preparatorii.

Importăm extract de: *quebracco, castan, stejar* şi într'o mică cantitate: *mimoza, scumpie, mirobolane, valonee, dividivi, algarobile, colţari* etc.

Sunt toate acestea indispensabile pentru reuşita fabricilor noastre? Credem că *nu*; iar întrebuinţarea lor actuală este chestiune de oportunitate. In adevăr, ştiinţa şi practica ne arată că pentru a scurta durata de fabricaţiune, a obţine randamente şi calităţi, trebue să amestecăm extractele; căci materia tăbăcitoare diferă ca constituire moleculară dela esenţă la esenţă. Iar pe lângă tanin, extractele mai conţin materii colorante şi alţi compuşi solubili cari nefiind separaţi la fabricare sunt asimilaţi de piele deci intră în procesul fizico-chimic al tanajului.

Reţetele amestecurilor variază în diferite ţări cu necesităţile technice locale; dar, fiecare ţară caută să întrebuinţeze mai mult pe cel ce se poate fabrica din materia primă indigenă. Astfel fac Italienii şi francezii cu extractul din iemn de castan; astfel fac germanii cu cel de stejar. Numai forţamente se recurge la extractul din lemn de Quebracco sau altele.

La noi în România chestiunea pare a nu fi pusă la punct şi răsfoind statisticele Ministerului de Industrie şi Comerţ, vedem că aducem o mulţime de lucruri pe cari ştiinţa şi practica nu le arată strict utile şi cari nu fac decât să apese balanţa importului.

Krönlein, un eminent profesor recomandă următorul amestec:

2 părţi extract de Quebracco
3 „ „ „ Stejar
1 „ „ „ Coaje de molid şi lemn de Castan.

Evident, nu este o reţetă bogată în extracte exotice ca cele americane, sau ca cele adoptate în ţările din sudul Europei; dar a dat rezultate excelente în Europa de mijloc şi convine economiei noastre naţionale.

Să presupunem că fabricanţii noştri ar fi convinşi de adevărurile de mai sus, care ar fi orizontul acestei chestiuni?

Dacă socotim pentru fabricarea celor 16.000 Tone talpă sau alte produse ce se tăbăcesc vegetal; necesar 24.000 tone extract la o densitate teoretică de 30^0 Bé, şi aplicăm amestecul Krönlein va fi nevoie de:

Quebracco	$\frac{2\ 24.000.}{6}$ —	8.000. Tone
Stejar	$\frac{3\ 24.000.}{6}$ —	12.000. „
Coaje de molid	$\frac{0\ 5.24.000.}{6}$ —	2.000. „
Lemn de castan	$\frac{0\ 5.24.000.}{6}$ —	2.000. „

deci, exceptând Quebracco şi castanul am avea nevoie de 12.000 tone extract de stejar şi 2.000 tone extract de coaje de molid la o densitate teoretică de 30^0 Bé. Socotind numai 20.000 Lei tona de extract, franco fabrica, vedem că valoarea acestui extract se ridică la 280 milioane Lei. *Această sumă, datorită faptului că nu avem încă o fabrica de extracte în ţară, o plătim străinătăţii.*

Am adoptat datele Krönlein pentru a demonstra cu practica şi luminile altor specialişti; putem fi însă mai largi şi avem credinţa că prin combinarea diferitelor extracte preparate din vegetalele ţării noastre, se poate înlătura cu totul importul celor streine.

Mai este şi o altă latură care merită a fi relevată. Unele extracte, cum ar fi cel din lemn de castan, devine tot mai rar căci materia primă se epuizează. E cert că dacă Franţa ar fi livrat extract pur, demult n'ar mai avea păduri de castan şi, aci e probabil că sau produsele sintetice[1]) au intervenit sau că a fost substituit cu excelentul extract de lemn de stejar.

---

[1]) Chimia extractelor oferă un câmp larg de falsificări, substituiri şi îngreunări, provocate de faptul că în industria pielăriei valoarea raportului $\frac{\text{cost mat. prime}}{\text{preţ fabricate}}$ datorit concurenţei este azi mai mare ca înainte de război.

In lupta dârză care se dă azi între popoare pe terenul industrial, este uşor de înţeles că, streinătatea, care avea în România un frumos debuşeu în pielărie ca şi în toate ramurile, nu va căuta să ne dea în mână tocmai elementele cu care să o concurăm, de aceia trebue să ne fabricăm exctractele, cu un ceas mai de vreme.

Technica fabricării extractelor nu este grea. Bogăţia în materii tăbăcitoare a vegetalelor noastre menţionate în diferite analize publicate, între care citez şi conferinţa excelentului meu profesor Ilie Păunescu-Cârcea, ne evidenţiază că nu ne trebue mai mult de 5-7 Kgr. materie primă pentru a fabrica un Kgr extract lichid de la 25-32° Bé.

Streinătăţii care ne livrează numai netto cassa sau cel mult contra documente şi care ar putea avea superioritatea amortizării investiţiunilor, îi putem opune creditele noastre. Iar dacă statul ar tutela viitoarele fabrici prin un tarif protecţionist nimic nu s'ar mai opune prosperării unor atari fabrici.

Ioan Florescu
Inginer silvic

EXPLOATARILE FORESTIERE ALE DOMENIULUI STATULUI GURGHIU

Cu ocazia congresului *„Asociaţiunei Astra pentru cultura poporului român"* ţinut la Reghin, 29 - 31 August a. c., comemorând şi jumătate de veac dela trecerea în viaţa veşnică al celui de al doilea fost preşedinte al Asociaţiunei, chiar în oraşul unde se află mormântul vrednicului român *Baron V. Popp* şi pe celălalt ctitor al Românismului *Petru Maior*, luând parte ca reprezentant al despărţământului Viştea Făgăraş, aducând şi salutul societăţei „Progresul Silvic", mi-am îngăduit a poposi câteva clipe vizitând domeniul forestier al Statului, fabrica şi C. F. R. Ierbuş, ocoalele din centrul Gurghiului precum şi şcoala de brigadieri silvici.

Cred dar drept *o datorie* să împărtăşesc şi altora prin revista noastră modestele însemnări prinse din acest centru de muncă silvică de cari putem fi mândri întregul corp.

1. Centrul *Ierbuş*

Fabrica, c. f. r. şi administraţia generală a domeniului.

a) Fabrica de cherestea Ierbuş după ce funcţionase circa 20 ani sub fosta dominaţie, aparţinând Statului ungar, cu frumoase rezultate, şi care a fost distrusă de războiului care şi-a scris şi aci trista-i slovă, prin sforţări uriaşe din Martie acest an până în Iunie atât din partea Casei Pădurilor cât şi prin efortul personal al colegului Răuţă, a rechemat la viaţă mormanul de ruine, fiind pusă în stare de funcţionare.

Fabrica se compune din următoarele:

1. un locomobil Lanz 60 H. P., 3 gatere: unul de 36 ţoli, altul de 30 şi celalalt de 18 ţoli; 2 circulare cu transmisiile lor, una pendulă cu transmisia sa, una rollă pentru tras vagonetele din depozit, una transmisie principală de 19,7 m. pentru cele 3 gatere, una transmisie secundară de 18 m. lungime pentru circulare şi pendulă, hala gaterelor cu şopronul, casa maşinei, 5 vagonete cu liniile de circulaţie pentru depozit precum şi rampele necesare depozitelor de buşteni şi cherestea, funcţionând dela 9 Iunie a. c.

De la acea dată scăzând zilele fortuitelor intreruperi datorate mai ales continuilor inundaţii, constatăm că fabrica a funcţionat maximum posibil de 65 zile a 8 şi 10 ore pe zi, în tot acest timp de circa 600 ore cu un personal de 30 inşi, dintre cari: la depozit 15 restul C. F. S. G., 60 personal de mişcare, la ateliere: 20 la acel de fierărie, 8 la acel de tâmplărie, 10 personal de administraţie şi biurou şi 3 personalul superior de conducere.

S'a debitat: 2600 m. c. brut pentru Stat şi autorităţi (şcoli) câştigând lei 80.000-, la totalul de circa 420.000 lei cheltuelile.

Debitul mic a fabricei la început este firesc şi datorat *tatonărilor pentru a fi pusă la punct;* înainte toate piesele fuseseră demontate aruncate afară înfruntând vremea, după cum şi astăzi mai sunt cazane şi piese pentru vreo trei gatere din cele 10 pe cari le avusese fabrica veche ruinată. Progresul ei lent, dar apreciabil, ne este indicat de însuşi cifra celor 50 m. c. brut ce debitează zilnic, câştigul net la m. c. revenind la 50 lei; iar aportul pentru Casa Pădurilor realizat prin ea este că: „din cei 42.230 m. c. aflaţi în depozit sau intraţi până acum în trei ani se mai afla nelucraţi şi nevânduţi circa 18.000 metri cubi, *restul complect desfăcut sau pus în valoare în abia 3 luni atingându-şi pe deplin scopul creerei ci,* pe lângă beneficiul de lei 50 pentru m. c. debitat, a înlesnit desfacerea materialului brut din depozitul aglomerat şi expus degradărei. Din 1916 nu a funcţionat de cât numai C. F. R., iar exploatarea forestieră din munţii Lăpuşnei în cele 3 ocoale silvice din 1922 până în prezent, *capital inert ce* oferea Casei Pădurilor şi economiei ţărei *perspectivele unui dezastru evitat* acum prin vânzarea materialului debitat aci, silind însăşi piaţa să-şi cumpere materialul brut — vechiu pentru evitarea concurenţei ce i se face" (şi care în treacăt fie zis nu este mică !...).

Menţionăm ca alături de fabrica Statului mai există o altă fabrică mai mare cu instalaţie complectă, a *Cooperativei „Gurghiul"* al cărui utilaj cu locuinţă şi implicit locuri de depozit, linie de garaj normală şi legată cu aceea a arterei principale şi cu staţia Reghin, ocupă suprafaţa de peste 20 jug. cad. pentru care plătesc o arendă derizorie de vreo 70.000 lei, dar care vai...... *nu se abate dela regula mai tuturor cooperativelor,* deabia trăind de azi pe mâine, fapt care *pledează pentru achiziţionarea ei de către Stat,* formând un tot unic sub administraţia Casei Pădurilor Ierbuş.

Sub actuala Ad-ţie a Cassei Centrale a Cooperativelor de abia au posibilitatea a face plăţi la intervale apreciabile îndatoraţi şi nelucrând mai nimic doar o lună din 7.,— *E trist, dureros dar adevărat* şi credem că nu este departe salvarea de naufragiu tocmai prin trecerea Sub administrarea Cassei Pădurilor în 1927 data expirărei contractului actual în vigoare, notând că şi până în prezent Direcţiunea Silvică Cluj le-a arătat destulă solicitudine.

Această fabrică a Cooperativei posedă 9 gatere : 7 circulare, 2 pendule, una maşină pentru făcutul duşumelelor, un dinam motor electric de 50 h. p., dela care alimentează şi instalaţiile vecine ale noastre având şi foarte bune ateliere mecanice de fierărie, lemnărie etc.

Ce este în adevăr uimitor este cum Cooperativa găseşte că este *prea scump* materialul obţinut dela Stat, pe care negustorii şi în deosebi evrei, fireşte, îl cumpără cu plus oferte de 50 — 70 la m. c., buşteni, şi *cum oare acestora le rentează*? ce spirit comercial domneşte şi ce gospodărie o fi la cointeresatele cooperative anemiate ?

Dealtfel şi Cooperativa utilizează material obţinut prin bună învoială şi licitaţie tot dela Stat din exploatările Gurghiu, destul de avantagiată şi adesea pe credit primind încă material lemnos pe lângă cel depozitat sau pe care îl mai au cumpărat însă neadus, ne lucrat şi deci capital inert.

Posibilitatea anuală a pădurilor Domeniului Statului Gurghiu fiind de aproape 100 mii m. c, anual din care: 40 mii m. c. de lucru şi 60 mii de fag care nu este numai material de foc ci chiar de lucru şi traverse, având şi mijloacele de exploatare atât de lesnicioase prin calea ferată existentă, pe care nu o poate absorbi (consuma) singură fabrica Statului care e mai mică, —*lucrând în stil mai mare cu o conducere pricepută şi o administraţie corectă* de care păcătuiesc unele cooperative,—trecându-ne nouă şi această fabrică s'ar debita o cantitate întreită valorizând mai just produsele silvice, *atacând de front concurenţa locală străină* şi realizând beneficii frumoase.

Fabrica de cherestea a Statului e pusă sub conducerea lui V. Georgescu care este şi şeful depozitului iar administraţia C. F. R., construcţii şi ateliere este sub conducerea camaradului Eugen Răuţă, doi colegi tineri a căror muncă *îi onorează pe ei şi corpul nostru.*

Cu aceasta trecem la partea a 2-a.

b). — C. F. S. G.

C. F. R. Ierbuş insumează 80—90 Km., întreaga reţea sau specificând:

47 Km., până în munţii Lăpuşnei dela Sirod ramificându-se pe valea Sirodului 10 Km., iar dela Isticeu încă vre-o 15 Km., precum şi către Meşterea 8 Km., spre gurile de exploatare principale, servind şi populaţiei comunelor vecine şi efectuând nu numai transportul materialului Cassei Pădurilor pentru fabrică *dar şi orice alt gen de transporturi private, mărfuri, piatră etc.*

Posedă bune ateliere mecanice de tâmplărie, fierărie şi adaptate technicei moderne, *executând orice gen de comenzi*, chiar în prezent aflând în execuţie în atelierele mecanice repararea locomotivei No. 2 precum şi *executarea ciocanelor si vice* patrate şi rotunde pentru marcări şi cele pentagonale şi triunghiulare pentru delicte.

Mărturisesc *mică nu mi-a fost surpriza* ne aşteptându-mă la aşa ceva, nu ştiam unde se execută ciocanele deja primite la Ocoale şi apoi este prea îndelung *refrenul de când tot ceream ciocane indispensabile bunei funcţionări a serviciului ezterior.*

Aceste ciocane nu se lucrează din ciocanele foste maghiare cu iniţialele d. ex. F. V., (Fogaraş Varmege) care erau complect uzate dar care s'au strâns spre refacere fapt pentru care am protestat intervenind adesea arătând *imposibilitatea de a le folosi* cârpind antereul lui Arvinte, ci acum se utilizează *fier brut din osii de vagoane vechi* uzate supuse metamorfozei: călire apoi li se dă forma, sunt trecute la strung, gravate, pilite li se pun cozi, fapt pentru care nu mă pot abţine a felicita pe colegul R. ce mă însoţeşte.

In atelierul de lemnărie se *execută mobilierul pentru şcolile silvice dela Gurghiu (Brigadierii) şi de conductori cea dela* Brăneşti în proect fiind, chiar executarea *mobilierului model uniformizat pentru locuinţele personalului silvic*, mobila pentru dormitor şi sufragerie, cu cel mai avantajos preţ posibil, fapt *în adevăr vrednic de laudă* a cărui traducere în fapt o dorim cât mai curând.

Se mai execută *şi comenzi private*, comercializând tot ce este posibil în folosul Instituţiei acesta fiind *imperativul categoric al vremei*. — Conform însuşi devizului aprobat de C. P., suma necesară pentru întreţinerea C. F. S. G., este de 5.203.100 lei din care li s'a ordonanţat până acum abia 1.000.000 lei urmând a mai primi aproape 4 şi jumătate milioane lei pentru acoperirea cheltuelilor de întreţinere până la finele anului.

Rugăm a se citi foarte atent aceste cifre noi abţinându-ne dela orice comentare. — Administraţiile respective locale au înaintat deja acte justificative de aproape 1.750.000 lei din care nu au primit decât fracţia sutelor de mii, *milionul rămând în suspensie* şi nici cele 5 milioane lei din proect *care trebuiau date sub formă de avans!*.

Entuziaştii tineri colegi conducători ajutaţi şi de experienţa antecesorilor *nu au dezarmat, ci au opus o râvnă vrednică de* toată lauda *susţinându-se din propriile venituri* realizate din: încasări dela bilete pentru transportul călătorilor, transporturi fie particulare fie de Stat a diferite materiale, precum *şi din comenzi executate* însumând cifra de aproape 3 – 4 milioane lei.

Cu plata personalului, materiale şi întreţinerea liniei cheltuelile cifrează 3.280 mii lei *soldând cu un beneficiu de 100.000* *lei* la care adăugând şi suma de lei 275.000 lei (*datorată fireşte tot de Stat*) ce trebueşte încasată pentru transporturile de Stat executate până azi şi încă neplătite) obţinem un *total de peste 373.000 lei beneficiu net a-l C. F. S. G.*

Insu-şi procesul-verbal dresat de Dl. Director Technic al Ministerului Domeniilor conţine următoarele:

„Ordonanţarea sumelor de mai sus *trebuie făcută imediat* altfel fiind ameninţaţi cu oprirea funcţionărei cu pierderi mari şi întreruperea exploatărilor achitând şi sumele proectate în buget şi cele datorate pentru transporturi sau actele justificative neplătite.

„Comparând acest rezultat cu bilanţul C. F. S. G. din anul trecut încheiat cu o *pierdere de 4 milioane* constătăm că Ad-ţia acestor C. F. R. *este foarte bine pusă la punct*, acoperind nu numai cheltuelile şi dând şi beneficii *deşi concursul Statului este atât de mic* (plus economia de material sau combustibil, adăugăm noi)".

Aceste constatări autorizate şi aprecieri vorbesc dele sine, *morala pentru spiritul de gospodărie si bun platnic al Statului să o tragă fiecare*, noi aşteptând remedierea acestei stări pe care le evidenţiem *obiectiv şi decent* pentru a nu se paraliza eforturile continui şi atât de bine coordonate ale întregului grup de colegi; distinsul technician Inspector Ladislav Popp agent de control special al domeniului Statului şi al Ocoalelor Silvice vecine, Inginer Şef Pucşa, Antonescu, Mihălcescu şi Marin Iacob ce conduc Ocoalele şi Regia, precum şi colegii din Ierbuş: Georgescu şi Răuţă.

Tot aici fac o mică remarcă asupra *lipsei unui stimulent* a participărei la beneficii a celor ce lucrează atât de frumos pe lângă beneficiile materiale aduse Cassei Pădurilor, contribuind la mărirea creditului Statului şi exploatărilor sale.

Parcul de vagoane actuale este compus din 8 locomotive 35 perechi de trucuri pentru buşteni, 30 platforme, din materialul rulant adus din depozitele Statului Cazaci judeţul Dâmboviţa care era pentru ecartament 90 transformat aci şi adaptat pentru ecartament 76, făcând încă 20 trucuri noi, iar în curs de reparare se află încă 2 locomotive 80 h. p., şi încă 20 perechi trucuri, sub conducerea directă a colegului Răuţă.

Parcursul C. F. R. e efectuat în 4 ore, viteza maximă care e totodată şi cea obişnuită fiind 12—20 Km. pe oră cu un tonaj de 15 vagoane sau 30 trucuri.

Expediază zilnic circa 3 vagoane cherestea şi buşteni inclusiv lemne rotunde de cherestea şi lemne de foc pânăla 10 vagoane zilnic sau 300 lunar. Mâna de lucru este 75 lei pe m. c., loco pădure, în deposit pentru retezat şi transportat pe rampă 22 lei la m. c., totalul cheltuelilor debitaj pe m. c., brut cu sortaj şi stivuit *fiind 150 lei m. c.*, iar încărcatul pe vagonul normal fiind 7 lei la m. ster şi 25 lei m. c., la cherestea şi celalt material.

Chiar în acest timp se aflau la postul de comandă în cercetarea acestui front de luptă (Lucrări) harnicul conducător al Direcţiunei Cluj, însoţit de distinsul camarad dirigent al exploatărilor, de ale căror îndrumări binevoitoare beneficiază colegii localnici cercetaţi adesea şi foarte minuţios.

Este necesar a se înfăptui şi sunt chiar în proect de executare următoarele lucrări:

Corectarea prin lucrări de baraje a cursului apei Gurghiului atât matca, cât şi canalul artificial deschis dar prea puţin adânc şi strâmt care dat fiind şi caracterul torenţial al acestor ape de munte mai ales în timpul ploilor continui ca în acest an funest, expun la inundaţii nu numai depozitul şi fabrica, dar însăşi calea ferată principală, deasemeni un pod peste râul Gurghiu imediat necesar, precum şi noi edificii pentru locuinţe şi Ad-ţia, — lângă pădurea Mocear, făcând şi un pavilion central; şi un cămin de oaspeţi.

Se impune *cumpărarea unei drezine* înlesind micele cereri pentru oaspeţi sau transporturi pe C. F. R., imediate, servind şi Domeniului de vânat şi *noului castel în construcţie chiar sus în Munţii Lăpuşnei (Castelul Regal de vânătoare) aparţinând M. S Regelui* şi care lucrări sunt puse sub conducerea D-lui L. Popp precum şi înlocuirea traverselor cu altele noi de Stejar construind şi cât mai multe vagoane şi locomotive *pentru intensificarea la maximum a acestor lucrări.*

Să ni se ierte dacă sugerăm idea ca viitorii colegi studenţi ai Politehnicei secţia Silvică, adoptând procedeul celorlalte secţii ale Politehnicei să facă practică pentru complectarea culturei generale şi profesionale *pe la astfel de centre* ca: Domeniul Reşiţa sau Domeniul Gurghiu inclusiv Ocoalele Ierbuş, şi Iitsicen Lăpuşna având întregul complex al lucrărilor de regiee amenajamente, estimări, plantaţii, corecţii de torenţi precum şi devize şi bugete şi chiar înregistrări şi corespondenţă pe care trebuie să le posedă, pentru a evita obţinerea a *„capete de acuzare“* cum am avut eu onoarea să primesc nu de mult.

Să participe în Comisiunile de ridicări şi amenajări origanizate în sectoare sau regiuni pe tot cuprinsul ţărei întregite, pe *acest teren fiind enorm de lucru*, şi să nu se înmormânteze la vre-un Ocol Comunal, la biurocraţie sedentară ori specialişti în combaterea muştelor .... bostrichide.

Acestea sunt sumarele adnotări şi învăţăminte furate în scurtul popas de o zi al aşa zisei „vizite“ făcute colegilor noi odată cu venirea la „Astra" fapt din care am vrut să profit ceva, cercetând lucrările Ierbuş Gurghiu.

Nu uit nici frumoasa plantaţie şi semănătură în urma plugului cu Stejar din pădurea Mocanu din care 3 4 e prea tânără şi nu e exploatetă, nu uit nici Castelul Regal cu frumosul Parc situat chiar în faţa Şcoalei de Brigadieri Silvici condusă de distinsul Coleg Dl. Inspector V. Broşteanu, fiind tocmai în preziua examenelor de admitere şi în acest an candidaţi sunt suficienţi spre bucuria noastră firească.

Proectul de eclairaj şi conducte pentru apă utilizând forţa motrice a Gurghiului le întocmeşte tot camaradul Răuţă ajutat de ceilalţi colegi.

Din volumul *prin România*“ de profesor I. Georgescu editat chiar de „Asociaţiune“ citez detaliile acestea:

„Lângă Reghin la Iernotfein se varsă în Mureş râul Gurghiului venind din munţii Gurghiului. — Pe această vale romantică sunt mai multe comune româneşti înfloritoare, însemnăm Jaboniţa cu băi de sare care se exploata încă dupe vremea Romanilor iar băile actuale ca şi la Turda se aflǎ în locul vechilor saline; mai sus este Gurghiul a cărui cetate zidită pe vârful dealului a avut o foarte mare însemnătate în veacul al 15-lea aparţinând lui Iancu D. Huniade apoi trecută la Zapoleşti şi Kemeneşti pânăla 1708 când Generalul Rabutin o dărâmă făcând din materialul ei castelul ce se vede şi azi la poalele dealului fost mult timp castel de vânat pentru Domnii ţărei şi ai lui Racoţzi iar după intrarea în patrimoniul Statului Român odată cu Domeniul Forestier al pădurilor foste erariale maghiare, aci se deschide actuala pitorească şcoală silvică de brigadieri.

Mai sus pe valea Mureşului se află satul Iociu cu castelul Baronilor Kemeny, mai de mult fiind aci chiar un castru Roman apoi o cetate acea actuală după inscripţia ei datând din 1537.

In apropiere avem Edeciul de sus şi jos cu băile sale. *Deda* cu Muntele „Poena Tomii", dintre Răstoşnea şi Ilva începând, sublimele peisaje alpine ale Mureşului ajungând în fine la *Topliţa* cu sătence renumite prin frumosul port naţional având şi izvoare termale conţinând fier şi calciu vestite.

Aci cronicarul pune punct, *cu regretul* a nu fi posedat şi „monografia domeniului Gurghiu" lucrarea colegului Antonescu, (care nu ştim de ce nu se va fi editat de C. P.) precum şi cu acel *al imperfecţiunei acestor „note silvice"* prin care am vrut a plăti cu acest dinar concediul celor câtor-va zile, evadând din schitul bietului meu ocol comunal fără de astfel de lucrări ce reclamă *muncă*, dar oferă şi satisfacţie prin roadele obţinute, experienţa, auto-instruirea precum şi atenţia şi concursul superiorilor.

31 Agust 1925

Cezar Gr. Cristea
Inginer Silvic

PIAŢA INTERNAŢIONALA A LEMNULUI
şi criza pădurilor de reşinoase din România

Un sindicat internaţional al lemnului ? — Războiul germano-polon. — In România situaţia se va îmbunătăţi simţitor.

Publicaţia de specialitate „Holtzmarck" publică în unul din numerele ei următoarea situaţie a lemnului :

Când e vorba de relaţiuni internaţionale trebue să ne interesăm de chestiunea deseori discutată prin presă a „Sindicatului Internaţional al Comerţului de lemnărie". Chiar noi am dezminţit întemeerea unui astfel de sindicat, căci lucrul ni se părea imposibil. Acum, însă, putem afirma că în adevăr s'au urmat negocieri speciale în această privinţă şi că proiectul a fost discutat în mai multe ţări. Dacă acest sindicat va lua fiinţă ori nu, nu se poate încă şti, să încercăm totuşi să examinăm chestiunea.

Suntem de părere că din diferenţa esenţelor, îndeplinirea unui atare proiect e exclusă, fără să mai ţinem seama şi de enorma concurenţă dintre ţările producătoare care ar împiedica cu desăvârşire acordul.

Cu toate astea planul ar fi ideal. Incoherenţa dintre toate pieţile lemnului s'ar sfârşi imediat în urma efectelor practice ale acestei centralizări. Şi stabilitatea normală ar spori. Faptul că Statul în ţările producătoare este cel mai mare proprietar de păduri şi deci cel mai interesat, ar milita în favoarea intemeere, unui astfel de sindicat, ceea ce ar înlesni mult sistemul vamal şi cel de impozite între ţări. De o mare importanţă ar fi reglementarea preţurilor şi distribuirea terenurilor producătoare. S'ar putea mult discuta asupra acestui plan, dar realizarea lui este pentru încă multă vreme o utopie. Ideea e foarte bună şi sperăm că iniţiatorii şi autorii proiectului vor propăşi în lucrarea începută.

*

Faptul cel mai remarcabil, actualmente, în comerţul de lemne, este războiul vamal dintre Germania şi Polonia. Din această cauză a survenit o schimbare pe pieţele continentale ale lemnului. In Germania, pentru moment, nu se mai resimt urmările, de oare ce ea se aprovizionează în cantităţi enorme cu produse din Cehoslovacia şi Austria, aşa că nu se simte lipsa de marfă. Totuşi importatorii critică acest război vamal care imobilizează valori de sute de milioane. Se speră că părţile se vor împăca.

Piaţa germană a lemnului este destul de animată şi cererea de lemne din toate esenţele e activă. Preţurile în săptămâna trecută, n'au suferit schimbări.

*

Piaţa lemnului în Anglia este calmă. S'au încheiat mai multe tranzacţii cu Rusia. Preţurile nu sunt prea mari, căci Ruşii pot livra marfa lor la preţuri eftine.

In Cehoslovacia, exportul este animat, din cauza războiului vamal germano-polon. Se exportă numai în Germania şi Ungaria şi cam se simte lipsă de marfă. In ultimele zile, cererile din Anglia au fost mai numeroase.

In Ungaria preţurile n'au suferit modificări însemnate.

In Jugoslavia, reducerea de 25 la sută din taxele de transport pe calea ferată ajută mult comerţului.

In România, urcarea leului şi posibilitatea de a vinde fac să se prevadă o îmbunătăţire simţitoare.

(Argus)

Necesitatea unei conferinţe mondiale pentru studierea măsurilor de remediere a crizei generale

Continuăm a reda, după organul de specialitate „Holzmarkt" din Viena, aprecierile asupra situaţiei târgului internaţional al lemnului, la 24 Septembrie.

„Dacă aruncăm o privire asupra producţiei de lemn din Europa constatăm, că toate Statele producătoare trec printr'o criză mai mult sau mai puţin acută. Cu toate că, în ultimul nostru raport, declarasem că pieţele pare că se înviorează şi că preţurile au o tendinţă de urcare, trebuie să mărturisim că preţurile mondiale rămân sub preţul de cost al mărfurile cumpărate.

Ar trebui deci o considerabilă şi generală urcare a preţurilor, pentru ca producţia să fie profitabilă. Dar, în afară de aceste preţuri prea mici mai sunt şi alte obstacole şi anume: tarifele de transport prea mari şi impozitele.

Suntem în epoca conferinţelor; nu s'ar putea oare convoca o conferinţă, cu adevărat internaţională, a lemnului care să fie capabilă, prin unirea tuturor statelor producătoare de lemn să facă să dispară aceste desavantagii? Sindicatele şi asociaţiile n'au decât importanţă locală şi nu pot să învingă resistenţa consumatorilor internaţionali.

Să examinăm situaţia diferitelor ţări producătoare, începând cu statele nordice, a căror criză persistenţă n'a putut fi încă înlăturată de coaliţia producătorilor.

In Suedia, încă de anul trecut, s'a tăiat mai puţine lemne pentru a sălta preţurile şi se va repeta procedeul şi în sesiunea actuală.

Se va face acelaş lucru şi în Finanda; în celelalte ţări, Polonia, ţările baltice, Austria şi Jugoslavia, cu toate că s'a tăiat mult mai puţin lemn decât în anul trecut, nu s'a obţinut nici un succes.

Nici una din ţările mai sus citate nu se găseşte într'o situaţie mai bună astăzi decât anul trecut.

In Rusia

Numai Rusia pretinde că şi-a ameliorat situaţia printr'o augmentare a producţiei sale. Dar situaţia Rusiei nu se poate compara cu situaţia celorlalte ţări. Ce certitudine se poate pune în buletinele ruseşti? Fie care poate crede ce vrea, noi, le privim cu oare care rezervă, cu toate că suntem convinşi, că în scurtă vreme, producţia rusă va domina pieţele europene.

In Polonia

In ceea ce priveşte Polonia, după cum am mai spus într'un precedent articol, conflictul cu Germania a provocat o criză în care încă persistă, dar care, va fi, credem, pasageră.

Mai sunt şi alte obstacole de îndepărtat, mai întâi nestabilitatea zlotului, care apasă asupra economiei ţării. Dările exagerate pe care fiscul le impune industriei lemnului contribue şi ele la meţinerea crizi.

In Cehoslovacia

De un an, piaţa cehoslovacă trece printr'o perioadă destul de fericită.

Cele două state vecine, Germania şi Ungaria absorb excedentul de lemn, pe care Cehoslovacia îl poate pune la dispoziţia exportatorilor.

Preţurile sunt destul de bune şi Cehoslovacia va fi probabil singurul Stat capabil să-şi facă producţia fructuoasă.

In Austria

Austria, deşi atât de mică, rămâne totuşi un factor destul de considerabil în economia lemnului european. Situaţia nu e satisfăcătoare şi politică economică a Statului creiază destule dificultăţi.

Industria ferestraelor este inexistentă ; cea mai mare parte nu lucrează din cauza preţurilor prea mari pentru lemnul rotund, pe cari producătorii preferă să-l exporteze. Se speră că taxa de 8 coroane aur pentru exportul lemnului rotund să reanimeze industria ferestraelor.

In România

Situaţia industriei lemnului în România lasă mult de dorit Ameliorarea din ultimul timp n'a fost de lungă durată; creşterea leului, marea criză de numerar şi apriga concurenţă a producătorilor complectează tabloul unei crize destul de neliniştitoare".

(Argus)

Comerţul de lemn al Germaniei. — Producţia Cehoslovaciei. — Exportul lemnului austriac influenţa covârşitoare a Rusiei asupra pieţei europene

Publicaţia de specialitate „Holtzmarck" dă în numărul ei de la 1 Octombrie următoarele relaţii asupra situaţiei internaţionale a târgului lemnului:

Germania este tot deodată şi importatoare şi exportatoare de lemn. Studiind statistica comerţului german de lemn, ne putem face o idee generală asupra diverselor pieţe, care figurează ca furnisoare sau cumpărătoare. In 1913, importaţiunile de lemn lucrat se ridicau la 15.5 milionane metri cubi. Iar de atunci:

în 1921 3,1 milioane m. c.
în 1922, 3,1 milioane m. c.
în 1923, 9,8 milioane m. c.
în 1924, 8,8 milioane m. c.

Prima jumătate a anului 1925 înregistrează un import de 6,3 milioane m. c. de lemn lucrat.

In ceeace priveşte lemnul nelucrat şi articole semilucrate; Germania a importat în primele 6 luni din 1925 6,2 milioane m. c.

Exportaţiunile germane, care se ridică la 579.000 m. c., de lemn nelucrat, au fost repartizate în primele 6 luni din 1925 în chipul următor: în Olanda 38 la sută, în Elveţia 12 la sută; în Franţa 12 la sută; în Anglia 11 la sută; în Saar 9 la sută, în Belgia 6 la sută; în Silezia de Sus 3 la sută — restul, în Italia, Luxemburg, Spania, Grecia, Argentina şi Statele-Unite.

Pentru lemnul rotund, Cehoslovacia e ţara producătoare cea mai importantă. Ea furnizează 2.144.000 m. c., adică 55 la sută din importaţiuni în al doilea rând, vine Polonia cu 20 la sută. Restul este furnizat de Austria, Letonia, Finlanda, Statele-

Unite, Rusia, Lituania şi Olanda. Africa occidentală franceză participă cu 4 la sută în Okoumé.

S'a importat, ca lemn lucrat, 2.221.000 m. c.; Polonia deţine, în acest export, primul loc cu 41 la sută; vine apoi Cehoslovacia cu 16 la sută, Austria şi Finlanda cu câte 9 la sută fiecarei. Aceste 4 state furnizează împreună 75 la sută din importaţiuni Restul e complectat de Statele-Unite, Letonia, Danzig, Rusia şi Memel.

Ca lemn de hârtie Cehoslovacia a furnizat 63 la sută, Polonia 21 la sută şi Finlanda 11 la sută.

Exportaţiunile s'au ridicat la 579.000 m. c., din care 45.8 a sută a fost expediat în Anglia şi în Olanda ca lemn de mine.

Producţia Cehoslovaciei

Producţia Cehoslovacă *de lemn lucrat poate fi evaluată la 8.000.000 m. c., exportaţiunile s'au ridicat la 6—6.000.000 m. c., dintre cari o mare parte este transportată pe Elba ca lemn rotund.*

Situaţia în Austria şi Polonia

Austria produce aproape 2 milioane de m. c., de lemn ucrat, mai mult decât consumă, ea exportă acest excedent în Germania şi Italia.

Polonia nu şi-a organizat încă producţia de lemn. Noua Polonie posedă 9,1 milioane de ha păduri şi exportă în medie 3 milioane m. c., pe an. Exploataţia ar putea fi mai mare. Situaţia financiară a ţării va necesita probabil tăeri mari de lemn.

Exportul lemnului Rusesc

Rusia care în 1912 a exportat 16 milioane m. c. inregistrează în 1922, 0,6 milioane m. c., în 1923, 1,5 milioane şi în 1924, 3 milioane m. c. Pieţele internaţionale, şi în special Anglia, principala consumatoare, se resimt de influenţa covârşitoare a Rusiei, care, în cursul acestui an a asvârlit considerabile cantităţi de lemn.

Ţările scandinave prin convenţiuni mutuale încheiate cu Rusia conta să previe şi să se pună la adăpost contra crizelor.

Rusia, prin exportaţiunile ei de lemn, speră să-şi îmbunătăţească situaţia financiară.

(Argus)

Criza pădurilor de reşinoase din România

Situaţia transporturilor de Cherestea pe luna August 1925

O situaţie îngrozitoare

Direcţiunea specială a serviciului mişcării, din direcţiunea generală a căilor ferate, a înlocmit zilele trecute situaţia încărcărilor de cherestea, lemnărie cioplită şi buluci, efectuate în luna August 1925, pe care o redăm în alăturatul tablou:

DENUMIREA REGIONALEI	Cota globală cuvenită lunar pe Reg.	Cât s'a încăr. din cota globală	Prisos rezult. dela cei ce n'au încarcat toată cota	Încarcat din prisos pe Regională	Totalul vg. în pe Regională	Mai rămâne prisos	OBSERVAŢII
BUCUREŞTI	592	270	322	71	341	**251**	Prisosul se justifică de Regională prin aceia că n'au fost cereri.
IAŞI	4361	3828	536	49	3871	487	Prisosul nu s'a încărcat complect din lipsă de vagoane.
BRAŞOV	3118	1913	924	22	1935	902	Prisosul nu s'a încărcat din lipsă de vagoane. Asemenea din cotă nu s'a încărcat 281 vag. tot din lipsă de vagoane
CLUJ	5681	4369	1312	1026	5395	**286**	Prisosul se justifică de Regională prin aceia că n'au fost cereri.
TIMIŞOARA	916	315	565	24	375	**54**	Idem. Idem.
CERNAUŢI	3481	2897	557	387	3281	**170**	Prisosul se justifică de Regională prin aceia că n'au fost cereri. Nu s'a încărcat din cotă 80 vagoane din lipsa de vagoane, cu distanţa de 4. m între ei.
CRAIOVA	531	362	169	107	469	62	Prisosul se justifică de Regioanală prin aceia că n'au fost cereri.
TOTAL	18586	13990	4385	1686	15676	699	

La cele 15.676 vagoane cherestea adăugându-se 4304 vagoane încărcate cu lemnărie cioplită şi butuci rezultă un total de 19.980 vagoane încărcate în luna August, 1925 în toată ţara, faţă de 14.726 vagoane cât s'a încărcat în aceiaşi lună a anului 1924.

Cum posibilitatea normală de export a cherestelei din România azi e sub 50.000 *vagoane anual* şi cum numai în luna August 1925 am încărcat din diferite staţii 19980 vagoane din care cantitate aproape totul s'a destinat exportului, înţelegem destul de bine semnalul de alarmă, ce'l dau continu prin *„Revista Pădurilor“*, căci alte reviste şi chiar presa refuză de a publica acest semnal de alarmă..

In „Revista Pădurilor“ No. 8, de pe August am arătat că în luna Iunie a. c. s'a exportat 19.105 vagoane.

Onor Consiliul technic al Casei Pădurilor are datoria de a veghea, spre a-şi revizui amenajamentele pădurilor marilor societăţi forestiere care ne despoae munţii accelerat. Voi continua a da lunar date statistice, culese cu prudenţă, pentru a stavili şi maxima exploatarea şi exportul pădurilor de reşinoase, la minimum posibilul după cum am putut stavili şi exportul ştejarului, Colegii silvici din comisia vamală, cel puţin de azi înainte se impune a lucra în o colaborare strânsă cu consiliul tecnic al Pădurilor, în faţa pericolului destul de clar ce se arăta prin cifrele de mai sus.

M. P. Florescu
Inginer Inspector Silvic
Membru în comisia Superioară
Vamală de import şi export

Contribuţii

LA

COMERŢUL ŞI INDUSTRIA LEMNULUI

IN

ROMÂNIA

Ca răspuns la apelul multor colegi, dăm aci sub formă de tablou: taxele vamale şi comision ce se percep pentru materialul lemnos permise la export, pe ziua de 15 August 1925, extrase din Revista economică lunară „IMPORT şi EXPORT“, anul V, No. 6, luna Iunie 1525.

No. curent	**Felul mărfii.**—*Désignation des marchadises*	Taxa vamală Taxe de douane IN LEI	Comision Taxe de Comision IN LEI	Unitatea de taxare Unités à taxer	Data intrării în vigoare a taxei vam
26	Bastoane brute.— *Bâtons (cannes) brutus* . .	0.90	0,07	de kgr.	21. X. 92
48	Butoaie de stejar noui	5.—de deca de doage	—		28. XI. 92
49	„ „ „ vechi	3.—de deca de doage	—		28. XI. 92
50	Butoaiele în cari se exportă cianamyda (se taxează împreună cu marfa				
51	Butoaie (în cari se exportă vinul). — *Fûts (pour l'exportation du vin)*	sctite	scutite		11. XII. 921
52	Butoaie în cari se exportă tot felul de spirtoase, afară de vin.— *Fûts (pour l'exportation de tous spirtueux à l'exception du vin)*	0,20 de litri de doagă	0,20 de litri de doagă		1921
54	Calapoade — *Formes pour chau sures* . .	scutite	scutite		28 VIII 921
67	Cărbuni de lemn (mangal) —*Carbon de vois.*	1.000.—	—	de vag	30 VII 92
72	Cărucioare de copii. *Petites charrettes pour enfants*	5.—	—	% de kgr.	23. XII. 92
73	Cărnte. — *Charettes*	200 —	—	de m. c.	15. X. 92
79	Celuloza brută. — *Cellulose brute*	5.000.—	500.—	de vag.	21. X. 92
80	Celuloza (perforată şi neperforată) — *Cellulose (perforée ou non)*	scutită	scutită		
82	Cercuri de lemn. — *Cercles en bois* . .	5 —	—	% de kgr.	18. VI. 928
86	Cherestea de brad (esenţă reşinoasă).— *Bois de constructiou en sapin (essence résineuse).*	150 —	—	de m. c.	1. III. 923
87	Cherestea de brad şi molift — rămăşiţe — rezultate dela gatere, precum şi bucăţi defectos tăiate	500.—	—	de vag	7. V. 925
100	Coaje de stejar	20% adv.	170 —	de vag	
110	Coşurile împletite (de papură), servind ca ambalaj pentru exportul fructelor. — *Paniers (en jonc) servant d'emballages pour l'exportation des fruits*	scutite	scutite		24. VI. 921
116	Cuie de lemn pentru cismari.—*Clous de bois pour cordonniers*	5 —	—	% de kgr.	28. XI. 92
124	Doage de fag. — *Douves en hêtre*	75.—	10 —	de m. c.	
125	Doege de stejar. — *Douves en chêne* . . .	15.000 —	—	de vag.	1. III. 923
153	Furniere (placaje de lemn pentru mobile). *Bois de placage pour meubles (furniere)* .	10.-de kgr. %	2% adval.		20. XII 922
166	Grinzi de lemn de carpen, sub 15 cm. gros. şi alt lemn de carpen fasonat.—*Solives en bois de charme, grosseur au dessons de 0 15 cm*	150 —	—	m. c.	7 IV. 925
177	Împletituri de papură (rogojini, coşuri, etc.) . *Nattes de roseau*	5 —	—	% de kgr	4. VI 922
182	Jalozele (scânduri de). - *Lames pour jalousies*	10.—	2% advat	% de kgr	1. III. 923
187	Laţi de fag. — *Lattes de hêtre*	725.—	—	de vag.	
188	Lăturoaie (margini, capace), esenţă reşinoasă — *Dosses (éporgnes), d'essence résineuse*	900.—	—	de vag.	
193	Lemn cioplit (brad).— *Bois façonné (sapin)* .	1 200.—	—	de vag.	1. III. 923
194	Lemn de carpen fasonat, precum şi grinzi din lemn de carpen, sub 19 ctm. grosime —*Bois de charme façonné, ainsi que des solives de bois de charmes, grosseur au dessous de 0, m. 15*	150.—	—	m. c.	7. IV. 925

Reg. in Vag. taxa de export in valută forte lire sterline	Nr. ordinului circular către vămi, prin care se pune in aplicare taxa vamală și se fixează și data intrării in vigoare	Art der Ware	Nr. curent
	115.306, din 9 Oct. 1920	Unbearbeitete Stoecke	26
prohibite	176.818, „ 26 Nov. 1923	Faeser aus Eichenholz, neue	48
prohibite	176.818, „ 26 Nov. 1923	Faeser aus Eichenholz alte	49
		Faesser fuer den Export von Cianamyd (werden zusammen mit der Ware taxiert)	50
	186.677, „ 12 Dec. 1921	Faeser, zum Weinexport	51
		Faeser, in welchen jede Art von Spirtuosen, ausser Wein exportiert wirq	52
	210.389, „ 16 Ian. 1922	Schuhleisten	54
	193.651, „ 30 Aug. 1924	Holzkohle (Mangal)	67
	293.943, „ 20 Dec. 1921	Kinderwaegen.	72
	229.902, „ 11 Oct. 1924	Waegen	73
	115.306, „ 9 Oct. 1920	Rohzellulose	79
		Zellulose (geloechart und nicht geloechert)	8
	153.494, „ 13 Iunie 1925	Siebreife	82
20 m. c de vag. 3 l. st. 5 sh	204.193, „ 24 Fevr. 1923	Tannenschnittholz (harzhaltig)	86
0. 1., 11 sh	114.029, „ 5 Mai 1925	Tannen-u. Fichtenschnittholz, Abfaelle, beim Gatter erhalten wie auch schlecht geschnittene Stucke.	87
		Eichenride.	10
	57.703, „ 29 Iunie 1921	Aus Weidenruten geflochtene Koerbe, fuer den Export von Fruecten	11
	176.818, „ 26 Nov. 1923	Holzstifte fuer Schuhmacher	116
	264.193, „ 24 Fevr. 1923	Fassdauben aus Buchenholz	124
prohibite	264.193, „ 24 Fevr. 1923	Fassdauben aus Eichenholz	125
	207.778, „ 15 Dec. 1922	Furniere fuer Moebel.	153
0. 1., 5 sh, 2 p.	80.254, „ 4 April 1925	Hagebuchebalken unter 15 ctm. Dicke	166
	53.581, „ 11 Iunie 1923	Korkgeflechter. (Maten, Koerbe)	177
	207.778, „ 31 Dec. 1922	Fensterlaeden aus Holz	182
0. 1., 16 sh	264.193, „ 24 Fevr. 19 3	Buchenlatten	187
			188
0. 1., 19 sh.	264.193 „ 24 Fevr. 1923	Deckelraender (Harzhaltige Holze)	
1. 1., 6 sh.	264.193, „ 24 Fevr. 1923	Holz gehobelt (Tanne)	193
	89.254, „ 4 Aprilie 1925	Kagebucheholz fassoniert wie auch Hagebuchebalken unter 10 ctm. Dicke.	194

Nr. curent	Felul mărfii.—*Désignation des marchadises*	Taxa vamală Taxe de douane IN LEI	Comision Taxe de Comision IN LEI	Unitatea de taxare Unités à taxer	Data intrării în vigoare a taxei vam.
195	Lemn de fag, fasonat, şi doage.—*Bois de hêtre façonné, et douves*	940.—	—	de vag.	
196	Lemn de foc (de fag). — *Bois de chauffage (hêtre)*.	500. —	—	de vag.	1. III 923
197	Lemnele de foc de anin, mesteacăn, şleau, salcie, salcâm, frasin, paltin, sunt asimilate lemnului de foc de fag —*Les bois de chauffage suivants : anine, bouleau, saule, acacia frêne, sycomore et menus bois divers sont assimilès au bois de chauffage de hêtre*. . .	500.—	—	de vag	
198	Lemnului de foc de carpen, cer şi ulm (fiind esenţe tari), sunt asimilate lemnelor de foc de stejar, aplicându-li-se taxa vamală a stejarului. — *Les bois de chauffage suivans: charme. chêne, «cerris» et orme, ètant d'essence dure, sont assimilés au bois do chauffage de chêne. et sont soumis aux mêmes taxes de douane*	1.000.—	—	de m. c.	
199	Lemn de frasin (urmează regimul lemnului de fag) *Bois de frêne (suit le regime du bois de hêtre)*	75.—	10.—	de m. c.	30. III. 923
200	Lemn de gorun (urmează regimul stejarului)—*Bois de chêne rouvre (yense) (suit le régime du bois de chêne)*	1.500.—	—	m. c.	
201	Lemn de nuc, vişin şi cireş (nefiind asimilate cu nici o altă esenţă din punctul de vedere al taxelor, urmează a fi impuse cu 20% ad valorem şi 1% comision). — *Les bois de noyer, merisier et cerisier, n'ètant assimilés à aucune autre essence au point de vue des taxes, sont soumis à la taxe de 20% ad valorem et à la taxe de commission de 2%*	20%	2%	adval	
202	Lemn de rezonanţă (brad). — *Bois de rèsonance (sapin)*.	6.000.—	—	de vag.	1. III. 923
203	Lemn de stejar brut. — *Bois de chène brut* .	12.500.—	—	de vag.	
241	Mobile de lemn gata (fabricate in ţară.—*Membles en bois confectionnés dans le pays* .	scutite	scutite		
255	Obiecte de lumn ca: părţi de care şi căruţe, roţi, mânere de ciocane, mânere de scule, etc. — *Objets en bois, tels que parties de voitures et charrettes, manches d'outils, etc.*	5.—%	2% adval	de kgr.	1. IV. 923
258	Obiecte lucrate din nuele, corfe (cosărci, coşuri, etc.) — *Objets faits de baguettes minces (paniers, mannes)*	100.—	10.—	dd vag.	13. II. 922 27. II. 922
259	Obiecte mici de lemn, prevăzute la art. 293 din Tariful vamal de import, cum sunt: cârligele de rufe şi altele. — *Petits objets en bois prèvus à l'art 293 du tarif douanier d'importation*	5.—	—	% de kgr.	15. X. 924
260	Obiecte de lemn pirogravate asimilate cu articolele de lemn dela art. 293 T. V. de import pentru cari la export se percepe: -- *Objets*				

in vig. Taxa export valută ire sterline	Nr. ordinului circular către vămi, prin care se pune în aplicarare taxa vamală, şi se fixează şi data intrării în vigoare	Art der Ware	Nr.
liră	264.193, „ 24 Febr. 1923	Buchenholz, geformt und Fassdauben	195
1., 11 sh	264 193, „ 24 Fevr. 1923	Brennholz aus Buche	196
Lemnul de frasin prohibit	284,013, din 17 Martie 1923 297.031, „ 30 Martie 1923	Brennholz aus Erle, Birke, Mischholz, Weide Akazie, Esche. Ahorn unterliegen derselbe Gebuehr wie das Buchenbrennholz.	197
	297.021 din 30 Martie 1923	Fuer Weissbuchen-, Kerbeichen-und Ulmenbrennholz (also Hartholzarten) gelten die gleichen Verfuegungen wie fuer Eichenbrennholz, so dass de Zollgebuehr fuer Eiche in Betracht kommt.	19
	297.021, din 30 Martie 1923	Eschenholz (dasselbe Regime wie fuer Eiche)	19
prohibit		Roteiche (dasselbe Regime wie fuer Eiche)	300
Lemnul de nuc prohibit	297.011 din 30 Martie 1923	Nuss-Kirschen-und Weichselholz (werden mid 20% vom Fakturenwerte und 2% Kommissionstaxe verzollt, da sie keiner anderen Holzgattung gleichgestellt sind)	201
6. 1., 7 sh.	264.193, „ 24 Fevr. 1923	Resonnanzholz (Tanne)	202
13. 1., 4 sh	264.193, „ 24 Fevr. 1923	Eichenholz, ungezimmert	203
	85.101, „ 5 Aug. 1921	Moebel aus Holz, fertig (hergestellt im Lande)	211
	293 321, „ 27 Mart. 1923	Gegenstaende aus Holz, wie: Teile von Waegen und kleinen Waegen, Raeder, Hackenschaefte, Werkzeugschaefte, etc.	2
	22.615, „ 7 Fevr. 1922	Gegenstaende, hergestellt aus Ruten (Koerbchen, Koerbe, etc.)	258
	229.902, „ 11 Oct. 1924	Kleine Holzgegenstaende, vorgesehen im Art 293 des Einfuhr-Zolltarifes wie; Kleiderhaenger u. a.	2

Nr. curent	Felul mărfii. — *Désignation des marchandises*	Taxa vamală Taxe de douane IN LEI	Comision Taxe de Comision IN LEI	Unitatea de taxare Unites à taxer	Data intrării în vigoare a taxei vam-
	en bois pyrogravés, asimilés aux articles en bois de l'art. 292 T. D. d'importation, pour lesquels on perçoit à l' exportation .				
[illegible]	Parchete și frize de stejar, gata de întrebuințat. — *Parquets et frises en hêtre, prets à etre utilisès . . . .*	500.—	—	m. c.	20. V. 925
[illegible]	Parchete și frize de fag gata de întrebuințat. — *Parquets et frises en hêtre, prets à etre utilisés . . . .*	25.—	—	m. c.	20. V. 925
309	Placaje ptr. mobile (furniere). — *Bois de placage pour meubles. . . . .*	10.— %.	2% adval	de kgr.	20 XII 922
324	Rame pentru uscat țigla, încheiate prin cuie sau numai croite.—*Elançons pour sécher les tuiles, joints à clous ou sentement façonnès*	20.—	—	% de kgr	7. V. 925
[illegible]	Rămășițe de cherestea de brad și molift rezultate dela gatere precum și bucăți defectuos tăiate. — *Déchet de charpentes en bois de sapin et de pin, resultant des scieries, ainsi que des pièces défectueesement compées . . . .*	300.—	—	de vag	7. V. 925
331	Rechizite școlare ca: linii, teuri, planșete, cuburi, tocuri, etc., fabricate din lemn. — *Objets scolaires, tels que: règles, tès, planchettes, cubes, porte-plumes, etc.; fabriqués en bois. . . . .*	5.—	—	% de kgr	7. V. 925
336	Rudărie (articole de) și unelte de lemn, precum: donițe, și altele, combinate sau nu cu alte materii comune. — *Articles et ustensiles en bois, tels que roues, brocs, embauchoirs manches de marteaux et de fouets, de conteaux, caisseies, tableaux châssis, stores et autres, combinés ou non avec d'autres matières communes . . . .*	scutite	2% advai	% de kgr	29 VIII 921
341	Sârmă de lemn (pentru scobitori). — *Bois pour cure-dents. . . . .*	10.—	2% advai	% de kgr	2. XII 922
343	Scobitori de dinți. — *Cure-dents . . . . . .*	5.—	—	% de kgr	14. I. 924
[illegible]	Spițe, colaci (obezi) căpățâni de roți și alte lucrări din lemn de frasin complect confecționate. — *Rais, jantes, moyeux de roues et autres articles en bois de frêne, complètement confectionnés. . . . .*	2.000.—	—	de vag	23 XII 924
375	Surcele de lemn de fag pentru fabricat oțet.— *Copeaux de bois de hêtre pour la fabrication du vinaigre . . . .*	10.—	—	% de kgr	7. V. 925
377	Șindrilă din lemn de brad cu uluc, scoasă din rândea (fiind lemn de construcție, urmează a se consideră și taxă ca: cherestea de brad) — *Les bardeaux de sapin travaillés au rabot étant un bois de construction, suivent le régime du bois de construction en sapin . . . .*	150.—	—	m. c.	
382	Tocuri de lemn (ptr. ghete de damă).—*Talons en bois (pour chaussures de dames). . .*	scutite	scutite		

In vig taxa export valută forte streline	Nr. ordinului circular către vămi, prin care se pune în aplicare taxa vamală și se fixează și data intrării în vigoare	Art der Ware	Nr. curent
11. sh	132.219, din 18 Mai 1925	Verwendbare Eichenparketten u Trissen	280
1. 0. sh	132 219, „ 18 Mai 1925	Verwenbare Buchenparketten u. Frisen	281
	207.778, „ 13 Dec. 1922	Moebelfournie.e	319
	114 029, „ 5 Mai 1925	Rahmen fuer Ziegeltroknen, in Naegelgeschlagen oder nur zugeschnitten.	324
0. 1. 11 sh	114.029, „ 5 Mai 1925	Tannen-u. Fichtengebaelkabfaelle beim Gatter erhau'ten vie auch schlecht geschnittene Stuecke.	325
	114 029, „ 5 Mai 1925	Schulrequisiten wie: Lineale, Messtische, Würfel, Federhalter u. a. aus Holz erzeugt.	330
		Drechslerware, wie: Werkzeug aus Holz; Raeder u a. kombiniert oder nicht kombiniert mit anderen Materien	336
	207.778, „ 13 Dec. 1922	Holzdraht (fuer Zahnstocher)	341
	5.072, „ 10 Ian. 1924	Zahnstocher	343
	293.943, „ 20 Dec. 1924	Radspeichen, Radfelgen, Buchsen u. andere Eschenholzgegenstaende, vollstaendig verfertigt.	367
	114.029, „ 5 Mai 1915	Buchereisholz zur Essigfabrication	375
	238.962, „ 25 Ian. 1923	Schindeln aus Tannenholz, mit Rinne, gehobelt (weil Bauholz, als Tannenschnittholz zu taxaieren)	377
		Holzabsacize (fuer Damenschulle)	382

Nr. curent	Felul mărfii — *Désignation des marchandises*	Taxa vamală Taxe de douane IN LEI	Comision Taxe de Comision IN LEI	Unitatea de taxare Unités à taxer	Data intrării în vigoare a taxei vam.
383	Traverse de brad. — *Traverses en sapin* . .	3.000.—	—	de vag.	1. III. 923
384	Traverse de fag 1). — *„ „ hêtre* . .	5 —	—	de buc.	1. III. 923
385	Traverse de stejar 1).— *„ „ chêne.* .	10.000.—	1.000.—	de vag.	
386	Trăsuri. — *Voitures*	500.—	—	de buc.	15. X. 924
387	Truchiuri de brad. — *Tronces de sapin.* . .	3 000 —	—	de vag.	1. III. 923
388	Trunchiri de lemn de carpen. — *Troncs de bois de charme.*	200.—	—	m. c.	7.IV.925
409	Unelte şi scule de lemn terminate complect, chiar combinate. — *Ustensiles et outils en bois complètement finis, même combinés.* .	5.—	—	°/₀ de kgr.	20. V. 92
414	Uşi şi ferestre gata, din orice fel de lemn. — *Portes et fenêtres complètement confectionnées, en bois de toute sorte.*	5.—	—	°/₀ de kgr.	
416	Vagoane de călători.— *Vagons à passagers* .	30.000.—	—	de buc.	14.VII.924
420	Văcălii de lemn pentru ciure şi site. — *Cercles en bois pour chibles et tamis.*	scutite	scutite		

NOTA. — Pentru articolele cari nu sunt prevăzute în acest *Tablou* şi cari sunt libere la export urmează a se percepe drept taxă vamală de export lei *20*°/₀ ad-valorem. Parte din articolele, în dreptul căror se găsesc trecute atât taxa vamală cât şi taxa de comision, — deşi sunt prohibite la export, — le-am lăsat totuş să figureze în tablou, pentru vreo eventuală libertate la export.

Exportatorii şi toţi interesaţii urmează dar să ştie, că în afară de taxele ce figurează în acest *Tarif de export* nu există alte taxe. Se va observà că am eliminat toate produsele de export cu taxa vamală de *20*°/₀ şi taxa de comision *2*°/₀ ce se aflau trecute în tablourile din volumele precedente, ca neavând raţiune a mai figură, întrucât intră în categoria tuturor mărfurilor

in vig. taxa export valută forte sterine	Nr. ordinului circular către vămi prin care se pune în aplicare taxă vamală. şi se ficsează şi data intrării in vigoare	Art der Ware	No. curent
1., 5shl	264.193, „ 24 Fevr. 1929	Schwellen aus Tanneholz	383
1., 14 sh	264.193, „ 24 Fevr. 1923	Schwellen aus Buchenholz	384
1.,11sh.	264.193, „ 24 Fevr. 1923	Schwellen aus Eichenholz	385
	229.902, „ 11 Oct. 1924	Waegen.	386
1., 5 sh.	264.193, „ 24 Fevr. 1923	Tannenstaemme	387
sh., 3 p.	89.254, „ 4 April 1925	Hagebuchestaemme	388
	132.219, „ 18 Mai 1925	Geraete u. Werkzeuge aus Holz vollstaendig verfertigt auch zusamenges ellt.	409
	Ju. 7090, „ 1924 [1])	Verfasste Tuereu n. Fenter aus allerlei Holz.	414
	151.249, „ 10 Julie 1924	Waggons fuer Reisende	416
	192.616, din 20 Oct. 1921	Holzraender fuer Siebe	420

şi produselor cari neavând o taxă de export specială, se taxează cu $22^0/_0$ ad-valorem, inclusiv comisionul.

Cât priveşte cifrele ce reprezintă taxele de export, ţinem să insistăm cà ele răspund întocmai realităţii, şi ca atare dăm, pe răspunderea noastră, asigurarea cea mai deplină a exactităţii lor.

In ultima coloană din *Tablou* am prevăzut pe lângă taxa de export în valută foarte — lire sterine — şi regimul de export în vigoare, adică cel prohibitiv pentru cele câteva produse cu taxa de export fixate, şi cari sunt încă sub regimul prohibiţiunii, toate celelalte mărfuri şi produse fiind libere la expor la punctul de ieşire din ţară, şi fără a fi nevoie de vreun permis sau îndeplinirea veri-cărei forme biurocratice din partea ministerelor de finanţe sau industrie, către Birourile vamale.

Mărfurile prohibite la export la data de 1 August 1925.
(Die zur Ausfstuhr nicht zugelassenen Waren Am 1 August 1925).

Butoaie de stejar goale,

exceptând butoaiele cu o capacitate până la 200 litri, *cari sunt libere la export.*

Doage de stejar.

Lemnul de fag cioplit sau fasonat, pe patru laturi, de o grosime mai mare de 15 cm.

Lemnul de frasin,

exceptând spiţele, colacii şi butucii pentru roţi, complet confecţionate dar neîncheiate, precum şi obiectele complet confecţionate şi încheiate, ca: mobile, căruţe, care, trăsuri, placaje (furniere), ect., *cari sunt libere la export.*

Lemnul de nuc.

Lemnul de ulm.

Trunchiuri de fag pentru construcţii.

In această categorie intră şi lemnele cioplite sau fasonate pe patru laturi, având cele fasonate o grosime mai mare de 15 cm. (Jn. 8388, din 14 Oct. 1924 Minist. Ind. şi Com.)

Trunchiuri de stejar pentru construcţii.

Eichenfeesser, leere,

ausgenommen die Faesser mit einer Fassungskraft bis 200 Liter, welcke fuer den Export freigegeben sind.

Fassdauben aus Eichenholz.

Buchenholz, gehobelt oder geformt, auf 4 Seiten und einem Umfange von mehr als 15 cm.

Eschenholz,

ausgenommen die Rad speichen, die Felgen und die Radraben vollkommen verfasst doch nicht aneinandergefuegt wie auch die vollkommen verfasste und aneinaudergefuegte Gegenstaende wie: Moebel, Waegen, Fiaker, Furniere etc. dessen Ausfuhr frei ist.

Nussholz.

Eschenholz.

Buchenstaemme fuer Bauten.

In diese Kategorie tritt auch daz gehobelte oder auf vier Seilten geformte Holz wenn das geformte einen groesseren Umfang als 15 cm. hat.

Eicheustaemme fuer Bauten.

Mărfurile oprite la exportat până la noui dispoziţiuni.
(Waren die sur Ausfuhr nicht zugelassen werden bis zu neuen Verfuegungen).

Cărbunii de orice fel,

afară de mangal.

Taninurile şi extractele de orice fel servind pentru tăbăcari,

cu excepţia coajei de stejar *care e liberă la export.*

Kohle jeder Art mit Ausnahme von Mangal.

Tanin und jedwede Art von Extrakten die fuer die Ledergerberei verwendet werden,

mit Ausnahme der Eichenrinde, welche zur Ausfuhr zugelassen ist.

Mărfurile cari sunt condiţionate la export de un regim special.
(Waren welche unter pezialregime zur Ausfuhr zugelassen sind).

Lemnul de tei şi plop,

care este permis la export numai în urma avizului R. M. S.

Traversele de stejar şi fag [1].

Holz aus Linde und Pappel, welches zur Ausfuhr nur unter Aviso der R. M. S. zugelassen wird.

Traversen aus Eiche und Buche

M. P. Florescu

---

[1] După predarea cotei către C. F. R., conform deciziunii ministeriale Nr. 124.575 din 17. III. 1921. (Vezi *Import-Export* din 1921, ed. II-a pag. 85)

SOC. „CODRUL ROMÂN"

— Un dar pentru căminurile studețenști —

Duminică, 16 August 1925 la școala silvică din Lipova (Banat) s'a pus bazele soc. *„Codrul Român"* a personalului silvic inferior din România.

După rugăciunea dela biserica ortodoxă s'a deschis adunarea generală în localul școalei de pădurari din Lipova sub președinția d-lui inginer inspector silvic Piso.

Au participat peste 300 pădurari, brigadieri și elevi brigadieri veniți din toate ungiurile țărei.

D-l Valeriu Popovici, directorul școalei din Lipova salută pe congresiști și le dorește izbândă și realizarea țelului propus ; d. *I. Piso*, directorul regional silvic din Arad arată importanța acestei adunări și îndeamnă personalul silvic inferior, să fie unit în lupta pentru apărarea intereselor profesiunii lor.

D-nii *Popovici* pădurar și *Veida Victor*, brigadier silvic, aduc omagiile regiunei.

Se citește și se aprobă proectul de statut al societăței „Codrul Român" care e considerată ca a luat ființă chiar din această zi.

Congresul alege în unamitate pe *A. S. R. Principele Carol ca președinte de onoare al Societăței „Codrul Român.*

Congresul alege în comitet pe d-nii ing. insp. silvic *M. P. Florescu, președinte activ ;* G. Popovici, pădurar dela Făget și Romulus Terbancea, brigadier silvic din Lipova vice-președinți, Veida Victor brigadier silvic dela Casa Verde Marinescu Constantin, brigadier silvic dela Brănești (Ilfov), membrii în comitet și urmând ca după 1 Ian. 1926 să se complecteze numărul până la 20.

Comitetul ca o vie amintire de închegarea acestei societăți chiar în anul când M. S. Regele Ferdinand împlinește vârsta de 60 ani, a hotărât ca personalul silvic inferior din România întregită care numără peste 12.000 de inși, să depună câte 100 lei formând un fond de 1.200.000 lei care se vor distribui căminelor studențești creștinești din Iași, București, Cluj și Cernăuți.

D. G. Popovici, pădurar în numele personalului silvic inferior mulțumește tuturor inginerilor silvici, pentru concursul dat.

La Radna s'a dat un banchet.

După amiazi congresiștii în grup au vizitat băile și parcul din Lipova, după care apoi s'au despărțit.

Societatea „Codru Român aduc pe această cale, mulțumiri D-lui *C. Opran*, Ad-torul Casei Pădurilor și roagă pe toți D-nii ingineri, silvici, de a i se da tinerei Societăți „Codrul Român" sprijinul moral și material.

Această adunare generală, din care s'a născut Soc. „Codrul Român" a fost încuviințată de onor ad-ția Casei Pădurilor, care prin ordinile circulare transmise tuturor Directoratelor silvice din țară, a autorizat ca din fie care Directorat să se trimită pădurari delegați la acestă adunare. Facem loc statutelor societăței și rugăm pe toți membri Soc. „Progresul silvic" de a o sprijini.

Comitetul de redacție

STATUTELE
SOCIETĂȚII PERSONALULUI SILVIC INFERIOR
„CODRUL ROMAN"

CAP. I.

Numele, scopul, mijloacele și reședința societății.

Art. 1. — Se constituie în România o societate compusă din personalul silvic inferior, pădurari și brigadieri care se va interesa de buna pază și conservarea pădurilor României, sub numele de *„Codrul Român"*

Art. 2. — Scopul societății este :

a) Să lupte pentru desvoltarea și propășirea eulturei pădurilor atât cât se referă la personalul silvic inferior din serviciul Statului și particularilor.

b) Să lupte pentru afirmarea drepturilor și propășirea membrilor societăți.

c) Să apere interesele de orice natură a membrilor societății față de orice Instituție.

d) Ajutor reciproc în caz de boale, nenorociri decese, jertfiților la datorie, împrumuturi de bani la nevoi, fără procent.

e) Infiinţări de burse și sprijin la învățătură a fiilor personalului silvic inferior, care se vor plăti din fondul de 30% pe care personalul inferior silvic îl cere din descoperirea delictelor silvice de orice natură și anume 30% din valoarea materialului.

f) Să lupte pentru buna pază a pădurilor și conservarea domeniului forestier.

g) Să lupte și să ajute la naționalizarea industriei forestiere.

h. Să propage în masa țărănească respectul și dragostea de păduri.

i) Să ajute marea operă de refacerea pădurilor și naționalizarea industriei forestiere prin energii și capitaluri creștinești, denunțarea tuturor abuzurilor îndreptate contra pădurilor.

Art. 3. — Mijloacele, prin care societatea îşi propune realizarea năzuinţelor sunt:

a) Organizarea de congrese anuale în întreaga ţară, pentru cunoaşterea cât mai adânc a principiilor unei bune conservări a pădurilor României încredinţată spre pază acestui corp.

b) Crearea unui organ de publicitatea „Codrul Român" în care să se facă propaganda pentru buna conservare a pădurilor, organ care va pătrunde cât mai adânc în masa ţărănească.

c) Societatea prin organul său de publicitate se va sesiza din oficiu şi va interveni la locurile în drept ori de câte ori interesele membrilor Societăţei ar cere o şi din orice punct de vedere.

d) Publicarea unui anuar al tuturor brigadierilor şi pădurarilor din România.

Art. 4. — Durata societăţii este nelimitată.

Art. 5. – Sediul societăţii este în Bucureşti, în palatul Societăţei „Progresul silvic" din Bulevardul I. C. Brătianu No. 57 bis.

CAP. II

Admiterea membrilor societăţii şi obligaţiunile lor.

Art. 6. — Numărul membrilor societăţii este nelimitat.

Art. 7. — Membri societăţii sunt fondatori, activi şi onorifici.

Art. 8. — Poate deveni membru de onoare al societăţii oricare cetăţean român cu conduită ireproşabilă, cu educaţia corespunzătoare, care se interesează de conservarea şi desvoltarea, pădurilor şi care doreşte propăşirea societăţii „Codrul Român".

Art. 9. — Admiterea membrilor de onoare să face de către comitetul central după propunerea a 3 membri.

Art. 10. — Sunt membri fondatori toţi aceia care sunt prezenţi azi la 16 August 1925, precum şi toţi aceia care au aderat şi vor adera până la 16 August 1926. Deasemenea şi persoanele la care vor depune în folosul societăţii în numerar un capital de cel puţin 500 Lei.

Art. 11. — Sunt membri activi toţi aceia care după data de 16 August 1926, vor dori a intra în Societate, şi vor declara că doresc să fie în permanenţă, membrii ai societăţii plătind anual taxa de membrii de cel puţin 120 Lei pe an.

Sunt admişi în societate ca membri activi : *a)* tot personalul silvic inferior din serviciul pădurilor statului adică brigadieri şi pădurari prevăzuţi în art. 1. al c din legea de organizare a corpului silvic din 1923 şi care au fost recunoscuţi ca atari, conf. art. 22 din acea lege.

b) Brigadierii şi pădurarii din serviciile pădurilor puse sub controlul Statului ca: Domeniile Coroanei, Pădurile Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, Sf. Spiridon din Iaşi şi tuturor aşezămintelor de felul acestora ca mitropolii, episcopii, biserici, societăţi de binefacere etc.

Brigadierii şi pădurarii din serviciile pădurilor particulare, societăţile forestiere, cooperative. etc care vor fi satisfăcut art. 56 din Codul Silvic.

c) Personalul dela serviciul de pază şi ocrotire a vânatului de pe terenurile Statului şi particulare, care sunt recunoscuţi de Direcţia generală a Vânătoarei din Ministerul de Domenii.

Art. 12.—Membrii *onorifici* pot fi aleşi şi după recomandaţia consiliului de administraţie dintre persoanele distinse, care şi-au câştigat merite deosebite şi reale fie pentru ajutorarea desvoltării acestei societăţii sau în general pentru progresul silviculturii, din punct de vedere strict românesc.

Art. 13. — Drepturile şi obligaţiunile membrilor sunt:

1. Fiecare membru al societăţii poate lua parte la adunările generale şi poate adresa consiliului de administraţie propuneri în interesul societăţii sau tuturor membrilor.

2. Fiecare membru cu cotizaţie la zi are dreptul de a vota în adunările generale,

3. Membri societăţii vor fi puşi în cunoştinţă despre activitatea societăţii şi despre starea ei financiară prin organul societăţii „Codrul Român".

4. Membri societăţii sunt datori să achite cotizaţia anuală, în care se coprinde şi abonamentul revistei în 2 rate semestriale la cassieria societăţii prin mandat poştal sau prin o scrisoare de valoare cu taxa plătită.

5. Toate categoriile de membrii ai societăţii *„Codrul Român"* se vor bucura de o potrivă de toate avantagiile ce derivă din calitatea de membru.

6. Toţi membri societăţii primesc cât o carte de membru.

7. Drepturile derivând din calitatea de membru al Societăţi, la exercita autorităţile, corporaţiile, instituţiunile societăţii sau reuniunile prin reprezentanţii lor legali.

Fiecare membru al societăţii se declară obligat ca în timpul cât figurează ca membru, ca în sfera sa de activitate să sprijinească interesele societăţii, stimulând şi pe alţi în acelaş senz.

9. Obligaţiunile membrilor activi încetează în caz de deces.

10. Anul societar se începe cu ziua de 1 Ianuarie a fiecărui an.

CAP. III

Administraţiunea şi activitatea societăţii

Art. 14. — Administraţia societăţii se face de către consiliul de administraţie.

Art. 15. — Consiliul se compune din 26 membri, Preşedintele Vicepreşedinţii Casierul şi Secretarul se aleg prin vot secret de către consiliul de administraţie. Preşedintele va fi ales totd'auna în persoana unui Inginer silvic în gradul de cel puţin de inspector.

Membrii consiliului se aleg de către adunarea generală prin vot secret cu majoritatea de voturi, representând câteunul cele 12 Directorate silvice de Stat, şi câte unul dela:

Domeniul Coroanei
Domeniile Reşiţa
Fondul grăniceresc Bistriţa Năsăud
Comunitatea de Avere Caransebeş
Fondul religionar ortodox din Bucovina
Eforia Spitalelor Civile Bucureşti
Eforia Spitalelor Sf. Spiridon din Iaşi
Câte un Delegat dela Şcoalele: Casa Verde, Brăneşti. Caiuţ, Gurghiu şi Rădăuţi şi
Un Delegat al pădurilor particulare.

Pentru primul period de 3 ani, 1926 — 1928 se vor alege pe directorole şi insitituţii.

Membrii consiliului de administratie, care vor demisiona se vor înlocui cu alte persoane alese de acest comitet, rămânând a se confirma aceste alegeri la cea dintâi adunare generală.

Membrii consiliului exceptându-se secretarul, pentru posturile onorifice ce îndeplinesc nu primesc retribuţiuni.

Membrii consiliului şi alţi specialişti cari întreprind călătorii, conform însărcinărilor primite dela societate, primesc bonificarea cheltuelilor.

Intreaga corespondenţă oficială semnată de preşedinte şi de secretar, se adresează în numele societăţii. „Codul Român."

Adunările generale şi cele ale consiliului

Art. 16. — Atât adunările generale cât şi ale consiliului vor fi presidate de preşedinte, în absenţa acestuia de un vicepreşedinte, iar în caz, când ambii (preşedinţi şi vice preşed.) vor fi absenţi, prezidarea se va face de unul dintre membrii aleşi cu majoritatea absolută de voturi de către adunarea generală sau de consiliu.

Art. 17. — Adunarea generală şi cea a consiliului decid cu majoritatea tuturor membrilor prezenţi. — Votul preşedintelui în caz de parietate de voturi, e decisiv.

Art. 18. — Adunarea este ordinară sau extraordinară.

Adunarea generală se ţine odată pe an, consiliul de administraţie ţine adunare cel puţin odată trimestrial, convocarea adunărilor extraordinare în cazuri urgente se decide de către preşedinte, sau de către consiliu.

Ţinerea adunărilor, ordinare şi acelor extraordinare vor fi adusă la cunoştinţa Ministrului de Domenii (Casa Pădurilor).

Art. 19. — Chestiunile de discutat în adunarea generală sunt următoarele:

a) Darea de seamă asupra activităţii în intervalul de timp dela ultima adunare generală.

b) Raportul consiliului de administraţie asupra verificări gestiunei conturilor pe anul expirat.

c) Propunerile consiliului de administraţie referitor la bugetul pe anul viitor.

d) Luarea a tot felul de dispoziţiuni referitor la averea societăţii.

e) Alegerea consiliului de administraţie şi a comisiei cenzorilor pentru verificarea conturilor sau complectarea lor.

f) Eventualele lămuriri de făcut consiliului cu privire la localitatea unde să se ţină viitoarea adunare generală.

g) Propunerile referitoare la chestiunile de desbătut la viitoarea adunare generală.

h) Propunerile referitoare la interesele societăţii, propunătorul este însă obligat să comunice înscris subiectul propunerei în ziua premergătoare secretarului societăţii.

i) Propuneri eventuale cu privire la modificarea statutelor societăţii.

Art. 20. — Asupra nedumeririlor ivite în ce priveşte interpretarea statutelor, decide adunarea generală sau consiliul cu majoritatea voturilor.

Oricare membru poate cere votarea dar pentru ca să fie admis este necesar ca propunerea să fie susţinută la adunarea generală cel puţin de 15 membri, iar la consiliul de cel puţin 2 membri.

Adunările generale

Art. 21. — Adunările generale le convoacă în localitatea şi la termenul stabilit, preşedintele.

Art. 22. — Pentru fiecare adunare generală se va întocmi programul de lucrări, în caz când adunarea este ordinară pe lângă chestiunile enumerate la art. 19, se pot înscrie în program şi alte chestiuni.

Art. 23. — Chestiuni ne cuprinse în programul adunării de asemenea tratarea propunerilor, care nu stau în strânsă legătură cu chestiunile admise, nu pot fi desbătute, decât cu aprobarea adunării luată cu majoritatea de voturi

Art 24. — Membri cari doresc să ia cuvântul asupra chestiunei în curs de discuţie sau mai înainte de a se dispune concluziunea pentru luarea hotărârei, sau în virtutea dreptului de a vorbi mai înainte de închiderea discuţiei, vor comunica preşedintelui dorinţa lor, care le va acorda cuvântul în ordinea scrieri. Se acordă totdeauna cuvântul pentru a desvolta interpelările în chestiuni personale.

Art. 25. — Abateri dela subiect nu se admit.

Art. 26. — Comunicările referitoare la chestiunile cuprinse în program, trebuesc aduse la cunoştinţa preşedintelui mai înainte de începerea şedinţei.

Art. 27. — Fiecare membru are dreptul să ceară închiderea discuţiei şi la caz când propunerea este susţinută şi de al doilea membru, cererea se pune la vot în caz când propunerea s'a primit, numai oratorii înscrişi până în acel moment mai au să ia cuvântul.

Art. 28. — De regulă votarea se face prin scularea în picioare şi şedere, afară de cazul când $^1/_4$ dintre membri prezenţi o cer votarea se face prin vot nominal sau prin vot secret.

Alegerile se fac totdeauna în mod secret, prin buletine scrise sau tipărite.

Art. 29. — Adunarea generală dacă consiliul de administraţie constată că 1/3 sau 1/4 din personalul silvic inferior la un an după expirarea termenului fixat de Art. 10. a omis a declara că doresc să fie membri ai societăţii, are dreptul a decide din oficiu asupra intrărei în societate, pentru acele persoane care se află în activitate, fie în serviciul silvic inferior de stat fie la particulari.

Art. 30. — Adunarea generală, va putea da mandat Preşedintelui societăţii de a cere informaţiuni dela autorităţilor despre rezolvarea cercetărilor fie disciplinare, fie contra membrilor societăţei şi a le lua apărarea.

Art. 31. — Adunarea generală, dacă doi membri activi ai societăţii declară în scris că cineva din cadrele personalului silvic a agitat, sau agită contra societăţii şi dacă adunarea generală se convinge de adevăr, poate vota excluderea numitului din Societate.

Art. 32. — Adunarea generală are dreptul să escludă din societate chiar şi pe acei membri, de onoare cari se dovedesc în urmă că nu corespund condiţiunilor prevăzute în art. 8.

Art. 33. — Preşedintele trimite programul lucrărilor adunărilor generale spre publicaţie la redacţiile unor jurnale cotidiene cu cel puţin 6 săptămâni mai înainte de ţinerea adunării. Procesul Verbal încheiat în adunarea consiliului referitor la stabilirea lui, se va publica în organul de publicitate al societăţii spre ştiinţă cu cel puţin 25 zile mai înainte.

Art. 34. — Procesul verbal despre lucrările adunării generale îl semnează preşedintele, secretarul [illegible] câte un membru fondator, sau ordinar, desemnaţi de preşedinte.

Consiliul de administraţie

Art. 35. — Consiliul ţine şedinţe în urma convocării de către preşedinte. Invitaţiunea la adunările ordinare ale consiliului se publică în 2 sau 3 jurnale cotidiene cu şapte zile mai înainte.

Art. 36. — Membri consiliului au dreptul să facă propuneri şi în afară de prevederile programului, aceste chestiuni vor fi desbătute în cursul şedinţei, sau ele vor fi înaintate unei comisiuni spre referire dacă este posibil în cea mai apropiată şedinţă, asupra cărora în caz de diferenţe de opinie se va decide prin votare.

Art. 37. — In cazul când oarecare cheltueli necesare, prevăzute la vreun articol al bugetului nu şiar găsi acoperire, consiliul ordonanţează sumele necesare care întrec fondul prevăzut la art. respectiv din buget, din excedentul bugetului, întocmit cu ocazia ultimei adunări generale, sau în limitele plusului încasărilor făcute în acel an.

Art. 38. — Consiliul rezolvă chestiunile ce i-au fost încredinţate de adunarea generală şi ia măsuri pentru aducerea la îndeplinire a hotărârilor admise.

Art. 39. — Consiliul hotăreşte data şi programul viitoarei adunări generale.

Art. 40. — Procesele verbale ale şedinţelor consiliului, devin oficiale şi pot fi publicate, numai după ce au fost semnate de preşedinte, de 2 membri ai consiliului cari au luat parte la şedinţe şi de secretar.

Art. 41. — Pronunţarea hotărârilor de către consiliu se face prin votare pe faţă; iar în cazuri mai importante votarea se poate face şi secret.

Art. 42. — Fiecare membru al consiliului este obligat a se prezenta şi participa regulat la şedinţele consiliului.

Art. 43. — In cazuri de mare urgenţă, când consiliul nu ar fi în măsură să decidă, dispune preşedintele cu secretarul, raportând chestia consiliului în cea mai apropiată şedinţă.

Art. 44. — Durata consiliului este pe 3 ani, după care se alege din nou, integral.

Preşedintele

Art. 45. — Preşedintele reprezintă societatea faţă cu autorităţile, faţă cu persoanele străine de societate şi faţă cu alte asociaţiuni. El conduce cu concursul consiliului toate afacerile în conformitate cu statutele şi cu hotărârile aduse.

Art. 46. — El prezidează toate adunările generale şi extra ordinare şi pe cele ale consiliului în conformitate cu art. 16 şi ca atare deschide şi închide desbaterile.

Art. 47. — El semnează cărţile de membru liberate de societate cum şi intreaga corespondenţă scrisă, adresată în numele societăţii, autorităţilor altor societăţii şi persoanelor străine, esceptându-se corespondenţa oficială ordinară.

Art. 48. — El veghează asupra executărei hotărârilor aduse în şedinţele consiliului.

Art. 49. — El ordonanţează cheltuelile prevăzute la diferitele articole din buget în limitele sumelor alocate şi cari întrec suma de 500 Lei.

Art. 50. — El convoacă adunările consiliului şi în cazuri urgente poate face publicaţiunile în conformitate cu articolul 19 pentru ţinerea de adunări generale extraordinare pe care este obligat să o convoace şi la caz când este cerută în scris de 15 membrii societari.

In caz când vreo chestiune trebue rezolvată de urgenţă şi întârzierea ar avea consecinţe dăunătoare, el este în drept să însărcineze cu studierea prealabilă a chestiunii pe ori care membru al consiliului cu invitaţia să refere asupra ei în cea mai apropiată şedinţă a consiliului.

Art. 51. — In caz când pentru tratarea vreunei chestiuni lucrurile reclamă instituirea unei comisiuni speciale, membri acestei comisiuni vor fi propuşi la adunarea generală sau în şedinţa consiliului.

Art. 52. — El fixeaxă ordinea de zi cu privire la deliberarea asupra chestiunilor, deschide desbaterile şi acordă cuvântul celor înscrişi în ordinea înssrierilor cum prvede art. 26. El pune chestiunile la vot şi pronunţă hotărârea luată.

El veghează ca programul lucrărilor şi ordinea de zi să fie punctuos respectată şi la caz de nevoie invită adunarea generală sau consiliul în şedinţele sale să respecte ordinea.

Art. 53. — La caz când preşedintele ar fi împiedecat in exercitarea funcţiunei sale, el îşi transmite autoritatea vicepreşedintelui sau în absenţa acestuia, acest drept îl transmite membrului ales în conformitate cu art. 17.

Vice preşedinţii

Art. 54. Societatea are doi vicepreşedinţi. Aceştia au obligaţiunea să substitue pe preşedinte.

Secretarul

Art. 55. — Secretarul efectuează toate lucrările de corespondenţe ale societăţii exceptându-se corespondenţa strâns legată de serviciul casieriei.

El expune în şedinţele consiliului propunerile preşedintelui ; iar în adunarea generală propunerile consiliului.

El redactează procesele verbale despre desbaterile din şedinţele consiliului şi din celelalte adunări generale cum şi din şedinţele comisiunilor, el contrasemnează cărţile de membru eliberate de societate.

Art. 56. — El deschide toate scrisorile sosite la adresa societăţii dintre care cele de cădere să fie rezolvate de preşedinte, le aduce la cunoştinţa acestuia şi veghează ca întreaga corespondenţă să fie trecută în registrele de intrare şi eşire în mod exact.

Art. 57. — El rezolvă în absenţa preşedintelui sau vicepreşedintelui chestiuni rezervate preşedinţiei a căror rezolvare trebue urgent făcută, raportând preşedintelui sau vicepreşedintelui,

Art. 58. — Aduce la cunoştinţa consiliului corespondenţa sosită la adresa societăţii cum şi cea făcută de preşedinte sau de dânsul în numele societăţii.

Art. 59. — El supraveghează ca persoanele cari doresc să intre ca membri, să facă declaraţiunile ca îşi ia răspunderea pentru îndeplinirea obligaţiuuilor de membru şi ca aceste declaraţiuni să fie păstrate în bună ordine şi prevăzute cu datele statistice.

Art. 60. — El controlează lucrările cassierei, el ordononţează cheltuielile inscrise în bugetul aprobat la diferite articole, în limitele creditelor disponibile în suma sub 500 Lei şi lichidează plăţile prevăzute în devizile şi contractele aprobate de consiliu.

Art. 61. — Alegerea secretcrului se face de către consiliu prin vot secret şi cu majoritate de voturi.

Art. 62. — Până societatea va fi în măsură să poată plăti retribuţiuni întregrale ale secretarului, îl va remunera potrivit cu mijloacele de care dispune cu un onorar care se va stabili de consiliul de administraţie. Secretarul va putea fi ajutat de un ajutor de secretar, care poate fi luat în afară de membrii Societăţei, de preferinţă dintre studenţi universitari şi care va fi plătit lunar. Ajutorul de secretar va ajuta şi pe Casier.

Casierul

Art. 63. — Operaţiunile financiare ale societăţii le efectuează cassierul având jurnalul de cassă, în care, va inscrie imediat orice încasare sau plată, astfel cum s'a efectuat, anexându-se, şi actele justificative necesare. El aduce la cunoştinţă toate sumele încasate şi toate plăţile făcute dela începutul anului. Pe baza jurnalului de cassă, casierul întruneşte contul aranjat în conformitate cu bugetul, în care sunt trecuţi toţi membri societăţii, datoriile lor, cum şi sumele achitate, ţinute la curent nominal şi este responsabil de exactitatea cifrelor inscrise întrânsul.

Art. 64. — Casierul este în drept să achite la ordinul preşedintelui sau al secretarului, toate cheltuelile, cari îşi găsesc acoperirea la diferitele articole ale bugetului.

Art. 65. — Achitarea cheltuelilor extraordinare, necuprinse în proectul de buget respectiv, sau care întrec creditele prevăzute în buget, sunt admise numai cu aprobarea prealabilă a consiliului.

Averea societăţii

Art. 66. Veniturile curente ale societăţii constau din următoarele venituri : ordinare şi transitorii.

a) Venituri ordinare.

1. Cotizaţiile plătite de membri activi. Pentru început se fixează la 100 lei anual în care se cuprinde şi plata abonamentului revistei, această cotizaţie putându-se modifica în raport cu valuta.

2. Sumele vărsate de către membrii fondatori şi donatori.

b) Venituri extraordinare $^1/_3$ parte din cei 30$^0/_0$ cuveniţi personalului silvic inferior din delictele silvice.

Art. 67. – Cheltuielile curente constau din următoarele cheltuieli ordinare şi transitorii :

a) Cheltueli ordinare.

1. Leafa secretarului şi ajutorului precum şi a cassierului lui.
2. Cheltueli pentru publicarea revistei „Codrul Român„
3. Cheltueli de administraţie.
4. Cheltueli de cancelarie, cheltueli poştale, cheltueli pentru

adunarea generală şi de călătorie, confecţionarea cărţilor de membru, imprimate manuale etc.

5. Cheltueli pentru imprimarea altor publicaţiuni.

6. Diferite taxe şi impozite privitoare pe societate ca atare.

7. Ajutoare acordate membrilor aflaţi în nenorocire în caz de boale, deces, jertfiţi la datorie.

8. Acordarea de burse fiilor membrilor Societăţei pentru a-i sprijini la învăţături.

9. Acordări de imprumuturi fără procente, membrilor nevoiaşi.

b) Cheltueli transitorii.

1. Sprijinirea diferitelor publicaţiuni de către societate, în contul autorilor.

Art. 68. — Se va întocmi în fiecare an câte un buget nominal al veniturilor şi cheltuelilor societăţii pe care il aprobă adunarea generală. — Proiectul de buget se întocmeşte de către consiliul de administraţie cu ajutorul datelor primite dela secretar şi casier cum şi ţinând cont de bilanţul bugetului anului trecut şi îl înaintează consiliului. Consiliul prezintă proectul de buget după aprecierile sale, adunărei generale spre aprobare şi sancţionare.

Art. 69. — Averea fundamentală a societăţii este constituită din următoarele fonduri :

a) Din capitalurile asigurate prin obligaţiunile membrilor fondatori, bani vărsaţi în numerar şi efecte.

b) Dreptul de proprietate asupra revistei „Codrul Român"

c) Banii societăţii se vor depune la o Bancă sau societate cu caracter strict românesc spre fructificare.

Sigiliul societăţii

Art. 70. — Intreaga corespondenţă a societăţii va purta sigiliul cu emblema societăţii care se păstrează de secretar.

Sigiliul va purta inscripţia circumferenţială împrejurul unei embleme forestiere „Societatea Personalului Silvic Inferior din România „Codul Român" iar jos cu cifre *1925*, sub care se va grava o cunună de ramuri de ştejar şi brad.

Societatea poate deveni persoană morală.

Art. 71. — Consiliul de administrație, va face toate formele legale, pentru recunoașterea Societatea „Codru Român" ca persoană morală.

Disolvarea Societății

Art. 72. — In caz când s'ar intenționa disolvarea societății chestiunea nu poate fi discutată decât în prezența a cel puțin $^2/_3$ din numărul total al membrilor activi a societății.

Disolvarea nu poate fi hotărâtă decât două treimi din numărul total al membrilor prezenți la prima adunare.

La caz când la prima adunare convocată pentru acel scop nu s'a prezentat $^2/_3$ din numărul membrilor se va ține o nouă adunare generală peste 6 luni, în care se va decide tot cu două treimi din numărul membrilor prezenți atunci.

Art. 73. — In caz când se hotărăște disolvarea, adunarea generală decide și asupra modului de administrare a tuturor fondurilor societății.

Aceste statute s'a votat în unanimitate, de adunarea generală din 16 August 1925 la Lipova.

SERBAREA SADIREI ARBORILOR LA OCOLUL SILVIC „VALEA RIULUI" MARAMUREȘ

In ziua de 12 Maiu 1925 la ora 8 toți funcționarii diferitelor autorității și elevii școalelor împreună cu întregul corp didactic de la care n'a lipsit nici armata reprezentată printr'un pluton de grăniceri sub comanda căpitanului Chiriță s'au adunat în fața școalei civile Bogdan Vodă din localitate.

II. De aci se formă un impozant cortegiu aranjat în modul următor:

a) Un taraf de lăutari români,

b) Pădurarii și Brigadierii în coloană de marș și în ținuta de serviciu cu arme.

c) Școala primară No. 1 cu drapel.

d) Şcoala primară No. 2 idem.

e) Şcoala primară din Viseul de mijloc cu drapel.

f) Şcoala medie „Bogdan Vodă“ idem.

Corpul didactic compus din domnişoare şi profesori merg eşalonaţi fie care la grupul său.

h) Plutonul de grăniceri în ţinuta de serviciu cu arma fără baionetă.

i) Membrii autorităţilor dimpreună cu Inginerii silvici.

j) Căruţele ocolului cu unelte de plantat şi merinde pentru micii plantatori purced către locul de destinaţie, — Dealul erozibil din faţa moarei Doamnei Pop. Simion punctul „Arşiţa“ de lângă marginea micului târguşor, în marş lin şi cadenţat armonizând cu cântecile patriotice executate rând pe rând de lăutari, şcolile respective şi soldaţi.

III. Ajunşi la locul de destinaţie după o mică pauză se formă un careu în mijlocul căruia Ing. silvic C. I. Stănciulescu vorbeşte despre sensul algoric al sădirei arborelui, cu ocazia acestei serbări şi care arbore ca element component formează acel bun, pădurea, care în decursul veacurilor, precum şi în viitor a fost şi va fi un tezaur de bogăţie şi de inspiraţiune în domeniul sufletesc, influenţând asupra progresului şi civilizaţiunei popoaralor şi armonizând fenomele meteorologice.

IV. După sfârşitul conferinţei echipe din fie care şcoală şi soldaţi proced pe rând la plantarea a 600 pueţi de pin austriac şi de molid echipele fiind aşezate în două rânduri unii preparând gropile şi mobilizând terenul, iar alţii cu plantatorele procedând la săditul pueţilor.

Plantaţia s'a făcut sub conducerea directă a personalului silvic şi în azistenţa corpului didactic şi a autorităţilor locale. In tot tinpul plantaţiunei banda de lăutari executa în spatele rândului de plantatori diverse cântece naţionale şi doini româneşti

V. La ora 12 plantaţiunea se termină după care copii pe platoul din apropiere precum şi reprezentanţii autorităţilor dimpreună cu doamnele pe iarba verde luară câte o mică gustare iar în urmă se încinge hore şi alte jocuri naţionale, iar corurile şcolare se luară la întrecere. Serbarea s'a sfârşit la ora 2 p. m. când în aceaşi ordine înapoindu-se spre oraş fiecare recu pe lângă reşedinţa ocolului, de unde se înapoiară acasă, ducând cu sine una din cele mai frumoase inpresii de la această neuitată festivitate a „sădirea arborilor“.

Ludovic Mack

SARBĂTORIREA ZILEI ARBORILOR IN CERCUL ARPAŞ JUDEŢUL FĂGĂRAŞ

Proces Verbal

6 Maiu 1925

Din iniţiativa Domnilor Ingineri Valeriu Opriş şi Cezar Cristea, Şefii ocoalelor Streza Cartişoara şi Arpaşul de jos, *Judeţul Făgăraş*, în conformitate cu ordinele Casei Păd. invitându-se şi Şcolile Primare din Comunele învecinate pe baza ordinului Circular *Nr. 24299/925*, al Ministerului Instrucţiunei către Revizoratele Şcolare comunicat şi Ocoalelor Silvice prin ordinul Nr. 4073 al Direcţiunei XII Silvice Braşov, în ziua de *6 Maiu s'a Sărbătorit „ZIUA ARBORILOR“* adecă a „sădirei“ lor în modul următor:

Conform celor stabilite în ajun comunicate D lor Diriginţi ai Şcolilor Primare, în dimineaţa de 6 Maiu cele 3 grupuri de elevii ai şcolilor din comunele: *Arpaşul de jos, Arpaşul de sus, Sterza şi Oprea Carţişoara* se întâlnesc la un loc, de unde, în cântecul copiilor împodobiţi în mândru costum naţional cu panglica tricolorului şi steguleţe sub conducerea D-lor Ingineri Silvici, cortegiul se îndreaptă către locul destinat demonstraţiei practice pe terenul situat lângă Pepiniera Volantă din pădurea Statului. Asist D-nii Invăţători Gh. Bobanga şi Gh. Boeriu (Arpaşul de jos), Gh. Samadu, Ioan Calefaru şi Adam Tudor (Arpaşul de sus), Pentru Tarcea, Adrian Udriste şi D. Comşa (Cârtişoara), precum şi Brig. Statului N. Oana, dela Ocolul Silvic Streza Cartişoara acel sector.

După un scurt popas necesar elevilor ce depăşise circa 14 Km. pe jos, popas făcut chiar în jurul celor 7 stejari sădiţi pentru comemorarea „*Mileniului Unguresc*“ urcăm la pepiniera Statului. In poiana ce se deschide imediat privirei copilaşilor încep chiotele de veselie, iar la chemarea D-lor Invăţători respectivi micuţii fac cerc grupându-se pe Şcoli şi Clase echipele lucrătoare dotate cu instrumente deoparte, apoi ceialalţi.

Seria cuvântărilor o deschide D-l Inginer Cezar Cristea făcând explicarea rostului acestei Sărbători. Domnia sa arată triplul caracter al acestei Serbări.

1) Religios fiind ziua Sfântului Marelui Mucenic Gheorghe, (stil-vechiu).

2) *Național-Patriotic* subliniind prețul *libertății* și opera *dreptății* ce-a readus fii la sânul Mamii, rupând brâul nedrept ce zugruma mijlocul Neamului Românesc; *„Carpații"* ce nu mai sunt hotar, *și ironia* celor 7 Stejari pe care școlari i-au văzut mai jos. Simbolul a o mie de ani de stăpânire ai pajurii Habsburgice al cărei cuib s'a năruit spulberat fiind de vântul realității și din care cel din mijloc simbolizând se zice pe *Arpad*, l-au ars *„ai noștri"* în primele zile de revoluție vestitoare ale desrobirei mult așteptată și unde noi am jucat acum *Hora Unirii*.

De aicea apoi *Invățămintele: ce sunt datorii toți copii* și bătrânii? cinstind jertfele Eroilor Neamului ce au plătit prin moarte viața prin ură, pismă, certuri, mărunte, și să ne iubim frățește, și să muncim tăcuți pentru păstrarea Țării. 3. *Profesional-Cultural.* Vorbitorul explică micușorilor ce înseamnă un arbore, cum trebuie scos și plantat, crutându-i rădăcinile, cu puțin pământ spre a nu-l pune deodată în loc (mediu) schimbat; arată rolul frunzelor și al rădăcinilor. Domnia sa dovedi cum totul aproape se face din lemn; dela lingura, ori albia în care legeni copilașul până la Sfânta Cruce ce înseamnă trecerea întru viața de veci, casa în care locuim, răbojul și fluierul Ciobanului, poduri, corăbii, toate uneltele, *cer lemn*, fapt pentru care trebuie să cruțăm lemnul atât de necesar și vai în ziua când nu vom mai avea din ce să le facem. Pădurea *crește greu* îi trebuie zeci de ani, cine taie azi o mlădiță (lăstar) sau un puet strică o grindă ce ar fi devenit peste câțiva ani; dădu exemplu despre *cultul Străbunilor noștri* pentru arbori, plantând un copăcel la nașterea unui prunc drept amintire. Amintește copilașilor fenomenul văzut de toți că aici la munte plouă mai des se înegurează când jos în sat este senin, către munte se uită țăranul când holda așteaptă roua și ploaia binecuvântată, acesta fiind rolul munților și vegetației de a creia curenți de aer și a atrage nourii; arată cum acolo unde s'a devastat pădurile nu numai la streini ci chiar și la noi, pădurile moșnenilor în deosebi, e mare secetă și pustiu.

In munte *sub Cortul pădurilor s'a păstrat ființa Neamului* în toate ceasurile de restriste. *In Codru* s-a adăpostit Românul coborând la şes după ce treceau puhoaele duşmane şi ceasul cel rău, le aminteşte copiilor că toate cântecile noastre încep cu Frunză verde, dar nu trebue să se uite poezia :

„Codru Frate cu Românul
De secure se tot pleacă
Şi izvoarele îi seacă".

Arată cum ni se devastează pădurile mereu de *streini*, că în pădure se nasc izvoarele şerpuind din munte formând marile ape curgătoare şi din pădure ne vine balsamul aerului cura dătător de viaţă.

Care este datoria noastră ? Să *cruţăm arborii, să nu facem delicte* (prevericaţii) explicându-le ce înseamnă acestea : cine împuşcă vânat în timpul oprit, ori paseri (stricarea cuiburilor lor fiind chiar păcat mare) cine păunează plantele din pădurile tinere, cine dă foc fie chiar din nebăgare de seamă, cine taie pe ascuns afară din parchete şi fără voe, toţi se numesc delicvenţi şi sunt aspru pedepsiţi de Lege.

Ei să se ferească de toate acestea, să explice şi ei altora să se deprindă cu respectul arborelui, să sădească an de an tot mai mulţi arbori în păduri şi pomi fructiferi în livezi şi grădini, pe coastele goale unde nu creşte alt nimic ; explică cum în străinătate sunt *Colonii şi Asociaţii Şcolare* cari plantează mii de arbori, amintind pe cel care a înfiinţat această Sărbătoare la noi : cel mai mare Ministru şi Om al Şcolilor răposatul *Haret*. In pomul pe care l-ai sădit citeşte ca într'o carte veşnic deschisă, iar când revii din străinătate, ori obosit de lupta vieţii te culci la umbra lui şi asculţi şoapta frunzei, mângâerile acestui prieten din copilărie, pomii, prispa casei părinteşti, holda şi crucile din ţintirimele străbunilor cinstesc ţarina şi locul natal.

Să păstrează vie în ei amintirea acestei zile de sărbătoare pentru ei şi profesori destul de istoviţi cu truda zilnică, dându le suflet din sufletul lor şi lumină din lumină, ca să respire azi aerul curat, sănătos al pădurii comunicându-se cu el ca şi cu Sfintele taine, să prinză dragoste de pădure şi respect de arbore cruţând această mare avere a ţării şi dumnezeească podoabă a Naturii.

Cuvântarea ascultată cu atenţie încordată rostită cu graiu simplu pe înţelesul viollor copilaşi, a fost ovaţionată de toţi cei prezenţi.

Domnul Inginer Silvic Şef. V. Opriş vorbeşte în acelaş sens arătând pe scurt: „respectul datorat arborelui să nu facă şi copii precum fac cei răi de azi, să nu tae de unde este oprit, să nu pască şi să strice plantaţiile, să nu se joace cu focul în păduri şi să nu uite această zi mare a sădirii arborilor iubind pădurile.“

După acea echipele elevilor sub conducerea Brigadierului N. Oana scot şi primesc pueţii tineri apţi de plantare, mergând apoi în pădure la locul destinat plantărei. S'au plantat circa 400 pueţi molid, pentru căte fiecare şcoală observând că acei plantaţi în anii trecuţi s'au prins dacă au fost puşi cum trebuie şi i-au cruţat, ceiace bucura nespus pe elevi punând tot zelul şi dragul în sădirea noilor pueţi.

Coborând în poiană jos, după o frugală gustare prietenească au loc mici concursuri de jocuri naţionale, coruri, alergări, favorizaţi şi de un timp admirabil şi în cea mai bună dispoziţie sufletească, când valul înserărei a prins a se lăsa peste fire în entuziaste urale şi cântări elevii s'au separat pe şcoli mergând în comuna fiecăruia, conduşi de respectivii D-ni Invăţători. Pe drum fiind suprinşi de o ploaie, copilaşii, o primesc cu drag zicând că: „*De abia se vor prinde mai bine pueţi ce iam sădit noi*“, ne luând în seamă răceala şi oboseala lor. Se cuvin mulţumiri acestor *micuţi cu suflet mare şi corpului didactic* pentru *înţelegerea apelului slujitorilor pădurii*, concursul dat şi opera înfăptuită sfărămând zidurile ce separa breslele lucrând la olaltă pe ogorul ţării, ori unde vor cere nevoile obsteşti şi viitorul neamului, dorind ca frumosul început, să continue cu sârguinţă în viitor.

Drept care s'a adresat şi subscris prezentul Proces Verbal

P. S. Un singur regret am avut noi Lipsa de aparate fotografice şi cele necesare, eternizând aceste frumuseţi şi momente sublime fiind tot odată şi cea mai elocventă dovadă, şi o bună propagandă favorabilă Cauzei.

(ss) Valeriu Opriş
Inginer Silvic
Şeful Ocol. Streză Cârtişoara.

Inv. (ss) *Gh. Bobanga*
„ (ss) *Gh. Boeriu*

Inv. (ss) *Gh. Smadu*
„ (ss) *G. Calefariu*
„ (ss) *A. Tutor*

Inv. (ss) *P. Tarcea*
„ (ss) *A. Udriste*

Brigadier Silvic
(ss) N. Oana

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC“

Căminul Inginerilor Silvici, București

DAREA DE SEAMA

A

CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

CONVOCARE

In conformitate cu art. 19 din Statute, Domnii acționari ai Soc. Progresul Silvic — Căminul inginerilor silvici — sunt rugați a lua parte la Adunarea generală ordinară, care se va ține Duminică 15 Noembrie 1925 ora 10 a. m. la Ministerul Domeniilor Casa pădurilor.

ORDINEA DE ZI:

1. Darea de seamà a Consiliului de ad-ție și raportul cenzorilor pe anul 1924.
2. Aprobarea Bilanțului și Contului de profit și pierdere încheeate la 31 Decembrie 1924 și descărcarea Consiliului de ad-ție de gestiunea sa.
3. Alegerea a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți conf. art 32 din statute.
4. Revizuirea statutelor și alte chestiuni.

In cazul când la această adunare nu vor fi prezenți numărul de membrii cerut de art. 31 din statut, adunarea se va ține Luni 30 Noembrie 1925 ora 3 p. m., la Administrația Casei Pădurilor din palatul Ministerului de Domenii, cu oricare ar fi numărul de membrii prezenți.

Acționarii pot fi reprezentați prin procură conf. art. 79 din statut îndeplinind formalitățile cerute, procurile vor fi depuse până în ziua de 14 Noembrie 1925 d-lui N. N. Elefterescu, casierul societății.

Președinte, AL. CONSTANTINESCU

Domnilor acţionari,

Din bilanţul ce vă depunem spre aprobare se vede clar situaţia destul de îmbucurătoare a Soc. „Progresul Silvic“ la 31 Decembrie 1924.

Pentru o mai bună edificare a D-voastră asupra mersului Societăţei expunem în rezumat principalele conturi:

Ct. CAPITAL. – Capitalul Societăţei Progresul Silvic pentru construirea Căminului Inginerilor Silvici subscris şi vărsat până la 31 Decembrie 1924 cum se vede şi în bilanţ este de lei			3.417.433,—
FOND DE REZERVĂ.—Fondul de rezervă statutar era la 31 Decembrie 1923 de lei			
la care se mai adaugă beneficiul net al anului 1924			344.597,55
FOND DONAŢIUNI.—Acest fond era la 31 Decembrie 1923 de lei . .		3.882.000	
la care s'a mai adăogat în cursul anului 1924		500.000	4.382.000—
Menţionăm că în cursul anului 1925 s'a mai primit subvenţii de lei .		1.715.000	
IMOBIL. Valoarea Imobilului, adică sumele cheltuite pentru Căminul Inginerilor Silvici până la 31 Decembrie 1923 era de lei		264.763,25	
la care se mai adaugă sumele plătite în cursul anului 1924		4 283.423 55	
Totalul sumelor plătite pentru construcţia Imobilului până la 31 Decembrie 1924			4 548.186,80
DISPONIBIL LA BANCI.—Avem cum se vede şi în bilanţ suma de lei			2 484 296,75
Care s'a ridicat treptat în anul 1925 pentruu continuarea clădirii.			
CONTUL DE PROFIT & PIERDERE.—			
Vedem la venituri suma de lei care reprezintă dobânzile la sumele depuse la Bănci şi din cupoanele efectelor publice:		212.971,55	
din care se deduc cheltuelile precum:			
Diferenţa de curs efec. publ. de lei	17.000,—		
Registre, imprimate etc.	6.478,25	23.478,25	
Rămâne beneficiu net de lei .		189.493,30	

Acest beneficiu net se trece la fondul de rezervă statutar conform art. 69 din statut.

Bilanţul Societăţei „Progresul Silvic"

Căminul Inginerilor Silvici

Încheiat la 31 Decembrie 1924

ACTIV		PASIV	
Casa numerar la 31 Decemb. 1924 la Dir. Regionalele Silvice etc. . . .	997,287,-	Capital subscris şi vărsat	3.417.433,—
Disponibil la Bănci la 31 Decemb. 1924	2.484.296,75	Fond de rezervă statutar . 155.104,25 Fond donaţiuni . . . . 4.382.000,—	4.537.104,25
Imobil	4.548.186,80	Garanţii	5000,-
Efecte publice	102.000,	Taxe emisiune	990,-
Cupoane de încasat	18.250,	Benef. net	189.493,30
Totalul activului . . .	8.150.020,55	Totalul pasivului . . .	8.150.020,55

Contul de Profit & Pierdere

Încheiat la 31 Decembrie 1924

DEBIT		CREDIT	
Cheltueli de ad·ţie registre, imprim. etc.	6.478,25	Dobânzi dela Bănci	204.471,55
Diferenţă curs efecte publice	17.000,—	Cupoane efecte publice	8.500,—
Benef. net	189,493.30		
	212.971,55		212.971,55

Preşedinte, AL. CONSTANTINESCU — Contabil Casier, *N. N. Elefterescu*

Membrii: *M. Tănăsescu, C. Sava Goiu, C. Opran, A. Eliescu, V. Stinghie, M. P. Florescu*

Censori: *C. P. Georgescu, X. K. Sculy, O. Cratero.*

Proces-Verbal

Subsemnaţii cenzori întrunindu-ne astăzi 15 Octombrie 1925 am procedat la verificarea şi controlarea operaţiunilor de vărsămintе, plăţi, restituiri, cheltueli etc. pe care le-am găsit regulat justificate.

Verificând bilanţul şi contul de profit şi perderi, le găsim întocmite real şi exacte conform actelor justificative.

Aceasta fiind situaţia reală a societăţei noastre la 31 Decembrie 1924 cu onoare vă rugăm să binevoiţi a da descărcare Consiliulu de Administraţie de gestiunea sa pe anul expirat.

Cenzori :
X. K. Sculy
O. D. Cratero
C. P. Georgescu

Informaţiuni

D-nii Ingineri silvici şi ceilalţi abonaţi la această revistă, sunt rugaţi a se pune la curent cu sumele rămase în restanţă, de oarece resursele noastre financiare, pentru publicare, sunt pe sfârşite.

In curând se va trimete fiecăruia câte un aviz de sumele ce datorează.

⁂

Atât la Congresul internaţional de Sondage, care s'a deschis în Bucureşti la 27 Sept. a. c. în Sala de Şedinţe a Fundaţiei Carol I, cât şi la inaugurarea exposiţiei internaţionale de sondage, Corpul silvic a fost representat prin D-nii Ingineri inspectori generali silvici : I. Comanici şi C. P. Georgescu şi de D-l Ing. insp. silvic M. P. Florescu. Secretarul Soc. „Progresul Silvic".

⁂

Cu prilejul impunătoarei solemnităţi a citirei *tomosului* din partea Patriarchiei din Constantinopol, pentru recunoaşterea Patriarhiei din România, solemnitate ce a avut loc cu deosebită pompă în ziua de 27 Sept., la Patriarchia din Bucureşti, corpul silvic a fost representat prin D-l M. P. Florescu, Secretarul Soc. „Progresul Silvic".

Sanctitatea Sa Dr. Miron Cristea, a luat act de manifestarea noastră şi a promis că va asista în persoană la sfinţirea *Cercului Inginerilor Silvici* din Bucureşti, care va avea loc în cursul lunei Noembrie a. c.

* * *

D-l V. I. Teodorescu, consilier silvic şi sub-administrator al Casei Pădurilor, a fost numit membru în Consiliul Superior al Energiei.

* * *

Pe ziua de 1 Octombrie 1925 au fost scoşi la pensie următorii ingineri inspectori generali silvici din cadrele statului:

Al. Gostovici, Ion Deak, I. D. Ivanescu, Adalbert Kaufman, Arpad Malawowsky, Iuliu Grundl, Iuliu Schoetz, Carol Molnar. Carol Murany, Dez. Bologh. Senior, Geza Bogdan.

D-nii ingineri subinspectori: Mihai Anania, Nic. Ionescu, Retjö Adolf. Augustin Berian, Toma Földes, Dionisie Nisy.

D-nii ingineri-şefi: Glos Ladislau, Ace Alexandru, Traner Iuliu, Pulchreiner Al., Branich Koloman, Sabo Koloman. Brăila Ilie, Orencsak Carol, Stel. Nicolae.

* * *

D-nii ingineri inspectori generali silvici; Iuliu Drăgan, N. Dragoteanu, Daniel Clain, Emil Mihalescu. D-nii ingineri inspectori silvici: N. Puşcariu, I. Guguianu, V. Slătescu, C. T. Rădulescu, C. P. Bancheriu, Er. Gheorghiu, I. Voroneanu, I. Kolch, I. Petraş, Al. Bulgăreanu, N. Elefterescu, Fr. Sakmary, I. Fekete, I. Lagler. D-nii ingineri sub-inspectori silvici V. I. Lupu, C. Dumitrescu şi D-nii ingineri şefi silvici Al. Donath şi Kodacsi Valentin *cari au fost puşi în retragere din oficiu pe ziua de 1 Octombrie 1925, pentru regularea dretpurilor la pensie,* **se menţin în funcţiune.**

* * *

Comisia superioară vamală în şedinţa dela 22 Oct. a. c. a majorat dela 6.000 la 10 000 lei taxa de export la vagonul de lemne de rezonanţă, adică la 1 leu de Kgr., — iar pentru lemnul de foc de carpen, a opinat oprirea exportului. Cauza silvică a fost susţinută de D-nii M. Tănăsescu şi M. P. Florescu.

* * *

Consiliul de administrație al Societăței „Progresul Silvic" în ședința dela 23 Oct. a hotărât: 1) *ca Congresul silvic respectiv inaugurarea clădirei căminului Inginerilor Silvici să aibă loc în ziua de 6 Decembrie* (Sf. Nicolae) și 2) ca delegat al Societăței *Progresul Silvic în uniunea centrală a Camerilor agricole conf. art. 12 din lege,* să fie însuși D-l Președinte al Societăței *Progresul Silvic,* urmând deocamdată ca D-sa să desemneze delegatul care 'l va representa provizoriu în Uniune.

⁂

Duminică 25 Oct. a. c., a avut loc în Bucureşti parastasul de un an dela moartea regretatului Inginer inspector silvic *St. Demetrescu Vergu.*

A luat parte toți inginerii aflați în Bucureşti, în frunte cu D-l C. Opran Administratorul Casei Pădurilor. După oficiarea tedeumului dela Biserica Mântuleasa, s'a făcut un pelerinaj la mormântul dela cimitirul Belu. După care a avut loc masa, la domiciliul din Str. Negustori, conform datinilor creştineşti, unde D-l Profesor Petre Antonescu a relevat meritele defunctului şi atenția pentru cauza silvică, instituind o bursă de 10.000 lei anual pentru un tânăr sărac fiu de funcționar, ce va urma Şcoala Politecnică, secția silvică.

⁂

A apărut: *Ridicarea planurilor,* teoria și practica triangulației, Tachimetriei, topografiei și Nivilmentului, pentru sistematizarea proprietăților rurale, lucrare datorită D-lui Colonel Gr. Popescu, fost inginer hotarnic diriginte al Casei Pădurilor. Bibliografia lucrărei va apare în n-rul viitor al revistei. Prețul *200* lei. Se va vinde cu prilejul Congresului nostru din 6 Decembrie 1925.

⁂

La 19 Oct. a. c. a început examenul de admitere în Şcoala Politecnică. In numărul viitor vom publica numele candidaților reuşiți la secția silvică.

ERATA LA No. 8 DE PE LUNA AUGUST

pag.	rândul				
681	1	de sus în jos în loc de	*musură*	se va citi	*măsură*
„	15	„ „ „ „ „ „ „	dela Nisa, pe	„ „ „	dela Nisa, de pe
„	17	„ „ „ „ „ „ „	tratementele	„ „ „	tratamentele
„	22	„ „ „ „ „ „ „	va profita	„ „ „	vor profita
684	27	se va şterge virgula după taieri de însămânţare			
„	28	„ „ pune „ „	se întrerupe		
685	10	de sus în jos în loc de	coranamente	se va citi	coronamente
„	4	de jos în sus „ „ „	regulai	„ „ „	regulat
694	3	„ sus în jos „ „ „	revoluţiuni	„ „ „	revoluţiuni
„	19	„ „ „ „ „ „ „	negl̦ijate	„ „ „	neglijate
699	21	„ „ „ „ „ „ „	deferite	„ „ „	diferite
700	5	„ „ „ „ „ „ „	apropiat	„ „ „	apropriat
703	19	„ „ „ „ „ „ „	Daşi	„ „ „	Deşi
„ (Notă)		„ „ „	ihre, Rustenform	„ „ „	ihre, Rüstenform
717	1	„ „ „ „ „ „ „	prezntau	„ „ „	prezintau
718	1	„ jos în sus „ „ „	Chlawsoniana	„ „ „	Chamoecyparis
719	16	„ „ „ „ „ „ „	pus profesionat, sub	„ „ „	pus sub
721	6	„ sus în jos „ „ „	ferăstău	„ „ „	ferăstrău
728	17	„ „ „ „ „ „ „	nnde	„ „ „	unde
„	23	„ „ „ „ „ „ „	impreslunea	„ „ „	impresiunea
729	15	„ „ „ „ „ „ „	creşte	„ „ „	crescute
„	3	„ jos în sus „ „ „	arboretele îşi pierd	„ „ „	şi arboretele să'şi piardă
734	3	„ sus în jos „ „ „	în afectaţiunile	„ „ „	faţă cu afectaţiunile
756	2	„ „ „ „ „ „ „	aftă	„ „ „	află
757	21	„ „ „ „ „ „ „	parcuri	„ „ „	parc
„	27	„ „ „ „ „ „ „	estraţiune	„ „ „	extracţiune
758	16	„ „ „ „ „ „ „	cele ca foiase	„ „ „	cele esotice ca foioase
759	1	„ „ „ „ „ „ „	propietăţei	„ „ „	proprietăţei
764	20	„ „ „ „ „ „ „	maf	„ „ „	mai
785	10	„ „ „ „ „ „ „	organizarea	„ „ „	aranjarea
„	11	„ „ „ „ „ „ „	fiind autor	„ „ „	ca fiind autor
795	4	„ jos „ sus „ „	Pucureşti	„ „ „	Bucureşti

MINISTERUL AGRICULTUREI ŞI DOMENIILOR
CASA PADURILOR
DIRECŢIA REGIMULUI SILVIC

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. I. Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Carapciu pendinte de comuna Carapciu, judeţul Văscăuţi, proprietatea D-lor Vitoid şi Alfred Krsystofowicz, în suprafaţă de 1425 Ha 6000 m. p. pădure în 2 serii: Seria I în arborat de fag în suprafaţă de 896 Ha şi Seria II-a cu arboret de brad în suprafaţă de 661 Ha 1400 m. p. cu 4 afectaţii fiecare serie. Regimul codru cu 2 tăeri succesive: din seria I se exploatează în primul deceniu afectaţia I în suprafaţă de 225 Ha. 4800 m. p.; la interval de 7 ani între tăere extrăgându se 1/3 din volum la fiecare tăere, iar din seria II-a se exploatează tot afectaţia I în suprafaţă de 164 Ha 5000 m. p. făcându-se ultima tăere. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea: Seria I-a 7 ani şi Seria II-a 20 ani. Garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face la sfârşitul primei subperioade de 7 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Vicovul de Jos pendinte de comuna Vicovul de Jos, judeţul Rădăuţi, proprietatea Obştei din comuna Vicovul de Jos, în suprafaţă de 369 Ha 2600 m. p. din care în prima subperioadă 1925/935 se exploatează 45 Ha 1300 m. p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 10 ani pentru suprafaţa de 45 Ha 1300 m. p. cu garanţia de împădurire 1500 lei de fiecare hectar; Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Frumosul compusă din 6 trupuri, pendinte de comuna Frumosul, judeţul Câmpulung, proprietatea Composesoratului Frumosul, în suprafaţă de 521 Ha 9600 m. p. Regimul codru cu 3 tăeri succesive din care în prima subperioadă 1924/934 se exploatează 79 Ha.

0350 m. p. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 10 ani pentru suprafaţa de 79 Ha 0350 şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Voitinel, pendinte de comuna Voitinel, judeţul Rădăuţi, proprietatea Obştei din comuna Voitinel, în suprafaţă de 146 Ha 6000 m. p. din care în prima subperioadă 1925/935 se exploatează 10 Ha. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani exploatarea în 10 ani şi cu garanţia de împădurire 1500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Muncaci-Cicberţa pendinte de comuna Turia, judeţul Trei scaune, proprietatea D-lui Carol Szöcs şi a soţiei sale Maria Szöcs născută Török, în suprafaţă de 72 Ha 5000 m. p. din care s'a exploatat 54 Ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Taxobeni pendinte de comuna Taxobeni judeţul Bălţi, proprietatea locuitorilor din comuna Taxobeni a Societăţii III „Coldvscoe Tovarişcestvoe" în suprafaţă de 32 Ha 3200 m. p. Regimul crâng cu 20 arbori de rezervă la hectar de esenţă preţioasă. Revoluţia normală 8 ani, exploatarea în 8 ani şi cu garanţia de împădurire 100 lei de fiecare hectar. Revizuirea la sfârşitul perioadei de exploatare.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Deia pendinte de comuna Deia judeţul Câmpulung, propretatea Composesoratului Deia, în suprafaţă de 300 Ha 6500 m. p. pădure în care în primii 10 ani se exploatează 37 Ha 1000 m. p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 10 ani pentru suprafaţa de 37 Ha 1000 m. p. şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Frasinul pendinte de comuna Frasinul judeţul Câmpulung, proprietatea comunei Frasinul judeţul Câmpulung, în suprafaţă de 234 Ha 6800 m. p. din care în primii 10 ani se exploatează 24 Ha 7500 m. p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 10 ani pentru suprafaţa de 24 Ha 7500 m. p. şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii La Fundături pendinte de comuna Fodora, Judeţul Cojocna, proprietatea D-lui Ioan Vaida Voevod, în suprafaţă de 47 ha. 9200 m. p. Regimul codru simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 3 ani dela terminarea exploatărei.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Pilişca pendinte de comuna Bicfalău, Judeţul Treiscaune, proprietatea D-lui Emeric Nagy, în suprafaţă de 55 Ha. 4897 m. p. Regimul codru cu tăeri rase lăsând 60 rezerve la hectar din arbori groşi dela 35 cm. în sus. Revoluţia normală în 70 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea la finele perioadei de exploatare.

k) Regulamentul de exploatare al pădurii Curota pendinte de comuna Sugag judeţul Sibiu, proprietatea Moştenitorilor defunctului Damian Moga, în suprafaţă de 164 Ha. 7000 m. p. din care de exploatat 105 Ha. 3000 m. p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 3 ani pentru suprafaţa de exploatare şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hecare. Revizuirea în anul 1935.

l) Regulamentul de exploatare al pădurii Fundul Moldovei pendinte de comuna Fundul Moldovei Judeţul Câmpulung, proprietatea comunei Fundul Moldovei, în suprafaţă de 816 Ha. 7300 m. p. din care în primii 10 ani se exploatează 108 Ha. 3200 m. p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani exploatarea în 10 ani pentru suprafaţa de 108 Ha. 3200 m. p. şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

m) Regulamentul de exploatare al pădurii „Pădurea Mică“ pendinte de comuna Hodod Judeţul Sălaj proprietatea D-lui Ştefan Wesselenyi, în suprafaţă de 90 Ha. 8649 m. p. Regimul codru cu tăeri rase oprindu-se câte 80 rezerve la hectar. Revoluţia normală 80 ani exploatarea în 4 ani şi garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani

n) Regulamentul de exploatare al pădurii Petreni pendinte de comuna Clopotiva Judeţul Huniedoara, proprietarea Composesoratului Clopotiva, în suprafaţă de 2700 Ha. 6740 m. p. din care 121 Ha. 7210 m. p. pădure de protecţie, iar în primii 10 ani se exploatează o suprafaţă de 87 Ha. Seria 1 şi 235 Ha.

„PETROŞANI"

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 550.000.000

STRADA AUREL VLAICU No 22

BUCUREŞTI

Adresa telegrafică: „PETROŞANI".

Telefon 39 77

„BANCA ROMANEASCA"

Capital . . . 280.000.000. Lei
Rezerve . . 136.885.502.40 „
Depozite . 1.257.443.232.47 „

Adresa telegrafică: Româneasca
Sediul Centralei: București

SUCURSALE:

Arad, Bălți, Bazargic, Brașov, Cernăuți, Cetatea-Albă, Chișinău, Cluj, Constanța, Craiova, Făgăraș Galați, Ismail, Oradia-Mare, Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Tg.-Mureș, Timișoara, Tighina, Tulcea.

BĂNCI AFILIATE:

Bacău *Banca Bacăului,*
Brăila „ *Dunărea Romanească,*
București B-ca *Românească a Orientului*
București B-ca *Pieței*
„ „ *Viticolă a României*
Bozovici „ *Almajului*
Bârlad „ *Tache Protopopescu*
Cluj „ *Economul*
C. Lung „ *Câmpulungul Moldovenesc,*
Constanța, *B-ca Creditul Dobrogean*
Dorohoi „ *Română,*
Drăgășani „ *Podgoriei*
Bej „ *Românească din Valea Someșului*
Fălticeni *B-ca Ștefan cel Mare,*
Hunedoara *Banca Corvineană,*
Iași *Banca Iașilor,*
Lugoj „ *Românească a Banatului*
Oravița, *B-ca Oraviceană*
Ploești, „ *Creditul Prahovei*
P.-Neamț „ *Petrodava,*
Roman, *Banca de Comerț și Industrie*
Rădăuți, *Banca Rădăuților,*
Reghinul-Săsesc, *B-ca Mureșană*
Silistra, *Banca Durostorului*
Sighetul Marmației, *B-ca Maramureșană.*
Sebeșul Săsesc, *B-ca Sebeșană*
Suceava, „ *Suceveană*
Siret „ *Siretului*
Sf. Gheorghe, *B-ca de Credit din Sf. Gheorghe*
T.-Severin, *Banca Mehedințului,*

Dicio San Martin Banca Comercială și Industrială din Valea Târnavei

Tot felul de tranzacțiuni bancare cu firmele și băncile din țară și străinătate.

HOTEL
„ROYAL PALACE"

Proprietatea Societății „Clădirea Românească"

BUCUREȘTI — STR. SĂRINDAR COLȚ CU BREZOIANU

Tarif f[illegible] avantagios. — Camere cu luna

CONSTRUCȚIUNE NOUA

CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI

APA CALDA și RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curățenie, Ordine, Liniște.

Anul XXXVII Octombrie – Noembrie 1925 No. 10—11

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂŢEI „PROGRESUL SILVIC"

Apare sub conducerea comitetului de redacţie compus din d-nii
Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemitky, D. Robănescu, V. N. Stinghe, I. Timoc şi G. Turneanu
Sub preşedinţia d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacţia şi Administraţia Revistei la Casa Pădurilor
(în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 200 LEI PE AN

Silvicultura la Expoziţia din Chişinău . . . . . . **V. N. S.**
Casa noastră . . . . **M. Tănăsescu**
Serbarea sădirei arborilor din ocolul Silvic Zlatna **D. Roşu**
Contribuţii la Comerţul şi Industria lemnului din România . . . . **M. P. Florescu**
Al 5-lea Congres al Asociaţiei G-rale a Inginerilor. * * *
Bibliografie . . . . **P. Antonescu**
Recenzii . . . . **Dr. M. Drăcea**
Procesele Verbale ale Societăţei Progresul Silvic . * * *
Informaţiuni . . . . * * *

BUCUREŞTI
TIPOGRAFIA „NAŢIONALA", JEAN IONESCU & Co
1, STRADA BURSEI, 1
1925

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE

AL

SOCIETĂŢEI „PROGRESUL SILVIC"

PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 28 Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman
M. Boldur
Al. Constantinescu
Aureliu Eliescu
Mihail P. Florescu
Liviu Marţian
Ion Moldovanu
Const. Opran
Const. Sava-Golu
Vintilă Stinghe
M. Tănăsescu

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu şi Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanţi :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea şi G. Turneanu.

Biroul Societăţei „PROGRESUL SILVIC"

Preşedinte : Al. Constantinescu

Vice-Preşedinţi : Aureliu Eliescu
Liviu Marţian

Secretar : M. P. Florescu
Casier : N. Elefterescu

Ajutor de Secretar şi Casier Emil Niculescu

Seria II-a. Regimul codru cu tăeri rase Seria I şi codru cu tăeri succesive II. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 10 ani Seria II şi 2 ani Seria I pentru suprafaţa ce se exploatează în primii 10 ani. Garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar Seria I şi 600 lei Seria II. Revizuirea se va face în anul 1933.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare (sau amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere technic silvic luându-se drept definitivă situaţiunea comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (sau amenajamente) referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări, din cauza aplicărei reformei agrare sau ori ce alte cauze regulamentul (amenajamentul) se va revizui imediat, fie din punct devedere pur technic silvic, fie asupra proprietăţei, suprafeţei etc.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni cuprinde în regulamentele respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV. şi ultimul. Domul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Dată astăzi 27 August 1925 în cabinetul nostru.

Ministru, **Al. Constantinescu**

No. 38767

Anul XXXVII Octombrie – Noembrie No. 10 – 11

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

SILVICULTURA LA EXPOZIŢIA DIN CHIŞINĂU

Succesul expoziţiei de la Chişinău a întrecut de sigur aşteptările iniţiatorilor ei atât de bine inspiraţi şi a răsplătit cu dărnicia munca organizatorilor.

Intreaga suflare românească a putut vedea Basarabia în lumina cea mai simpatică, a văzut-o la muncă şi a apreciat calitatea muncei prin excelenţa produselor ei.

Iar basarabeni au avut ocazie să se convingă de resursele bogate ale ţării româneşti care a trimes din colţurile cele mai depărtate fabricatele alese ale industriei sale.

Roadele pământului basarabean şi produsele industriei româneşti s'au complectat la Chişinău, spre a dovedi armonica alcătuire economică a ţării, în plină şi promiţătoare desvoltare.

De acest adevăr care s'a desprins aşa de clar din înfăţişarea expoziţiei s'a convins şi populaţia minoritară a Basarabiei Presa ei a avut cuvinte glorioase. Şi acesta nu e unul din rezultatele cele mai mici ale expoziţiei dela Chişinău.

La această frumoasă manifestare românească silvicultura a avut un loc de onoare.

Invitată să participe, Casa pădurilor a luat toate măsurile ca cultura şi producţia forestieră să fie reprezentate cât mai bine, iar autorităţile silvice locale s'au achitat perfect de însărcinarea care li s'a dat.

Expoziţia a fost aranjată în pavilioane speciale şi în impozanta clădire în care a funcţionat când va „Sfatul Ţării" (un mare liceu de fii de nobili sub stăpânirea rusească).

In acestă din urmă clădire, alături de agricultură, viticultură, cooperaţie, etc. silvicultura a avut „pavilionul său".

Aşezată în mod fericit, în faţa intrării principale şi în drumul spre grădina frumos amenajată, sala silviculturei a fost uşor accesibilă şi a constituit unul din punctele de atracţie pentru vizitatori expoziţiei.

O sală mare de zece metri lungă şi tot atât de lată, cu două coloane, lăsând în mijloc un drum de trecere şi determinând 4 colţuri distincte, au oferit locul pentru expunere.

Teza a fost să se arate condiţiunile pădurilor din Basarabia

CASĂ PĂDURILOR

Pavilionul Casei Pădurilor
Intrarea Principala (Expoziţia din Chişinău, 1925).

şi de aceia materialul expus a fost adunat numai între Prut şi Nistru. De asemenea piesele documentare, hărţi, diagrame, fotografii, etc. se refereau la aceleaşi păduri, şi dacă au apărut vre-o câte-va diagrame indicând sub un raport sau altul situaţia forestieră şi în restul ţări, lucrul s'a făcut tocmai ca prin comparaţie să iasă în relief şi mai mult împrejurările speciale ale Basarabiei, flora ei, condiţiile ei de vegetaţie dar şi penuria în material lemnos şi în păduri.

⁂

In aranjamentul materialului s'a urmărit pe cât s'a putut ideia unei sistematizări ştiinţifice.

Intr'unul din colţurile sălii s'a format grupul vegetaţiei forestiere, acestuia i-a urmat cel al „culturei pădurilor", apoi cel al „utilizării lemnului" şi înfine cel de al patrulea care informa asupra „inimicilor pădurei" şi asupra „faunei vânătoreşti".

Examinând fotografia secţiei „vegetaţiei forestiere" vedem în planul al doilea şi în faţă o lucrare ştiinţifică de mare interes:

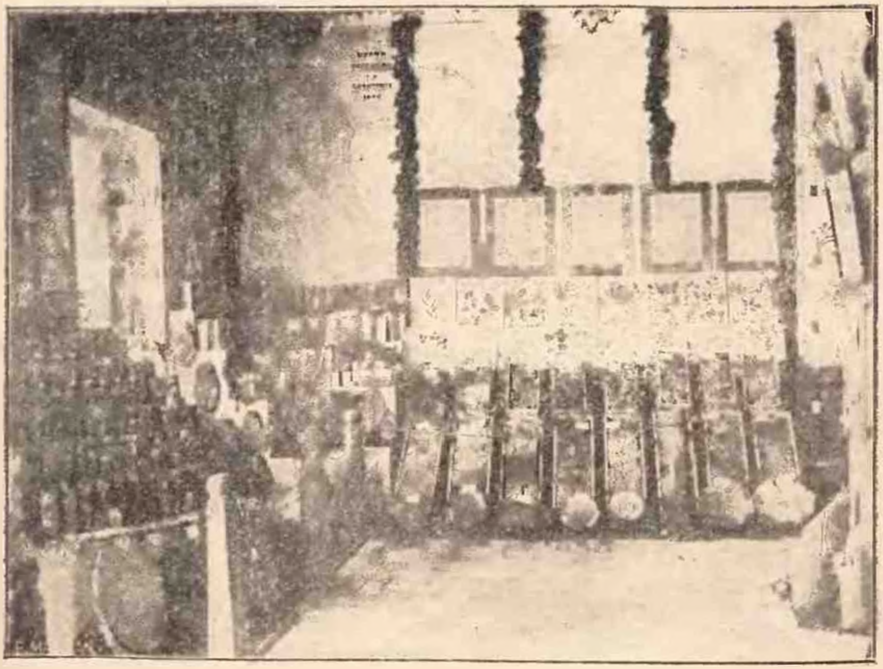

Pavilionul Casei Pădurilor
Secţia vegetaţiei forestiere şi Statisticei pădurilor din Basarabia

Solul şi pătura vegetală în cutii, vegetaţia erbace şi vegetaţia lemnoasă în planşe, suprapuse în ordine naturală, redau condiţiunile şi mediul în care vegetează cele 8 tipuri de pădure basarabeană: pădure de loc inundat, de salcie pe sol spălat, — pădure de plop şi ulm pe loc inundabil, — de ulm pe sol reavăn, — de frasin pe sol fresc, — de stejar la seş, — stejar la deal, — de fag — şi de şleau.

Mai deasupra 5 tablouri (au fost 16 în total dar nu se văd în fotografi) arata aria de distitributie a principalelor specii forestiere, o lucrare de mult interes stiinţific.

In fine trei hărţi indică în paralel condiţiunile orografice climaterice şi forestiere de Basarabiei şi au alături pentru conparaţie hartă politică şi administrativă a provinciei.

Lateral, în planul întăi şi al doilea sunt 2 stajere cu o colecţie de seminţe forestiere şi o bogată colecţie de lemne din toate speciile, prezintate sub diferite debite.

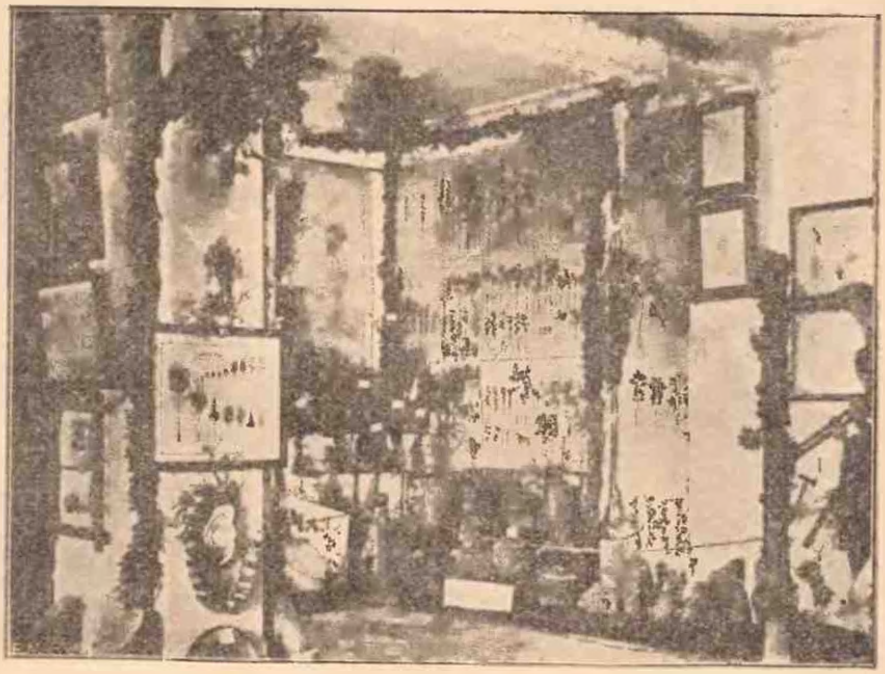

Pavilionul Casei Pădurilor
Secţia culturi pădurilor din Basarabia

Peretele lateral e acoperit de planşe (vre-o 50, dar nu se văd toate) conţinând frunze, muguri, inflorescenţe, lemn natural şi văpsit, — din fiecare esenţă.

In secţia culturei pădurilor au figurat legaţi în mănunchi sau fixaţi pe planşe, pucţi de toate vârstele şi din toate speciile care se cultivă în pepinierele serviciului silvic basarabean, pueţi viguroşi şi frumos desvoltaţi.

S'au expus serii de rondele şi analize de arbori pentru a se arăta activitatea creşterilor în pădurile basarabie.

S'au văzut de asemenea interesante diagrame arătând mersul crescând al lucrărilor de împădurire din Basarabia.

In fine au prezentat interes instrumentele de cultură (cari nu apar în fotografie) şi planurile unor păduri amenajate cari s'au putut vedea în această secţie, alături de o bogată colecţie de fotografii de masive forestiere, plantaţiuni şi pepiniere.

In secţia utilizării lemnului s'au remarcat buştenii debitaţi în gater în moduri diferite aşa cum se practică în Basarabia şi şi alături de aceşti buşteni miniatura a 3 joagăre.

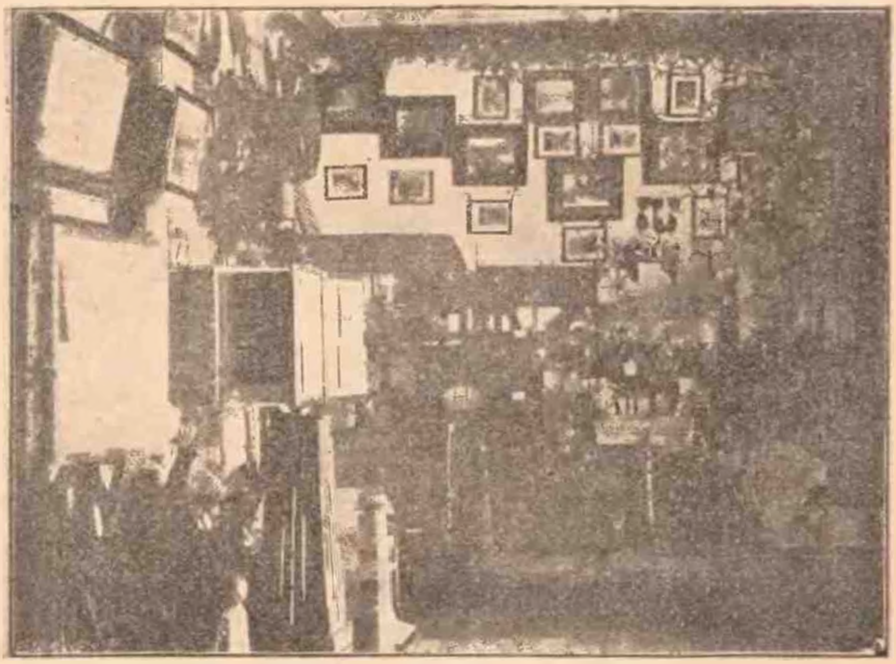

Pavilionul Casei Pădurilor

Secţia utilizării lemnului: debitul şi produsele lemnoase.

O bogată colecţie de obezi, spiţe, furci, lopeţi, cercuri, albii, fuse, linguri, greble, au dat o idee cât mai complectă de starea industriei mici forestiere în această provincie.

In special s'a putut aprecia calitatea stejarului basarabean în bogata colecţiune de scânduri de toate dimensiunile, de doage de diferite tipuri, de şindrile, etc.

Nu au lipsit nici câte-va obiecte lucrate: roţi, butoaie, piese de căruţărie, cutii de ambalaj etc.

In fine o serie de fotografii au ilustrat modul cum se manipulează lemnul în pădure.

In secția a patra a figurat o frumoasă colecție de boli și vițìi ale lemnului, de vătămări aduse de ciuperci și de insecte— alături de o splendidă grupare de animale de vânătoare, științific aranjată de direcția vânătorilor din Ministerul de Domenii și expusă într'un cadru minunat decorat.

∴

De sigur selecțiunea obiectelor, metodica grupare și gustul aranjerii au asigurat succesul expoziției.

Pentru aceasta se cuvine un cuvânt de apreciere harnicului și priceputului muncitor inspector Psemețcki și organizatorului cu tact, director d-l Petrescu.

∴

Presa minoritară a apreciat sforțările depuse. Pentru încheere am rezervat să reproduc câte-va aprecieri din „Golos" și „Nașa Reci".

Din „Golos" :

„Nu odată, atât în presă cât și în societate, s'a auzit spunându-se că exproprierea pădurilor a redus cultura agricolă și producția pământului.

Fără a aprofunda aceste chestiuni, pot să spun cu convingere categorică că exproprierea pădurilor a dat rezultate foarte favorabile.

Lucrul e evident : din cauză că renta forestieră este mai redusă față de cea agricolă, foștii proprietari de păduri n'au avut interes pentru desvoltarea culturei silvice legată de cheltueli, ei având firește interes a le exploata în mod intensiv fără a le cultiva și păstra.

.....Despre cultura pădurilor în Basarabia de fapt putem vorbi, începând dela anul 1920, când toate pădurile au trecut la Stat.

Secția silvică (a expoziției) ne arată foarte lămurit ce s'a făcut în termen de 5 ani pentru ridicarea bogăției silvice din Basarabia.

. . . .

In fine, luând cunoştinţă serioasă şi amănunţită de acel mic colţ al culturei basarabene (expoziţia silvică Nota traduc.), sufletul rămâne liniştit despre viitorul Basarabiei, unde se găsesc încă intelectualitate desvoltată şi competinţă şi mai ales oameni în sufletul cărora arde încă focul sacru, care învinge în totdeauna obstacolele.

Din „Naşa Reci":

„Lucrurile expuse sunt aşezate cu competinţă şi cunoştinţă de cele silvice.

Sunt adunate piese cari reprezintă cultura pădurilor, starea şi felul lor, solul, flora, semănăturile, amenajerile etc...

In pavilionul acesta sunt adunate multe fotografii de semănături silvice, plantaţii, diagrame reprezentând mersul lucrărilor de împădurire, precum şi colecţiuni de ciuperci, boale ale arborilor, modele de fabrici de cherestea.

Secţia desemnează în deplin grijile guvernului în privinţa împăduririlor şi amenajerilor silvice".

⁂

Expoziţia dela Chişinău este a patra organizată în ţară după război de Casa Pădurilor.

V. N. S.

CASA NOASTRA

Dupe 2 ani de străduinţe continui — pe cari le cunosc numai acei cari au fost în vâltoarea nevoilor acestei clădiri — am reuşit să realizăm, acest ideal al nostru, pe cari încă acum trei ani îl consideram aşa îndepărtat.

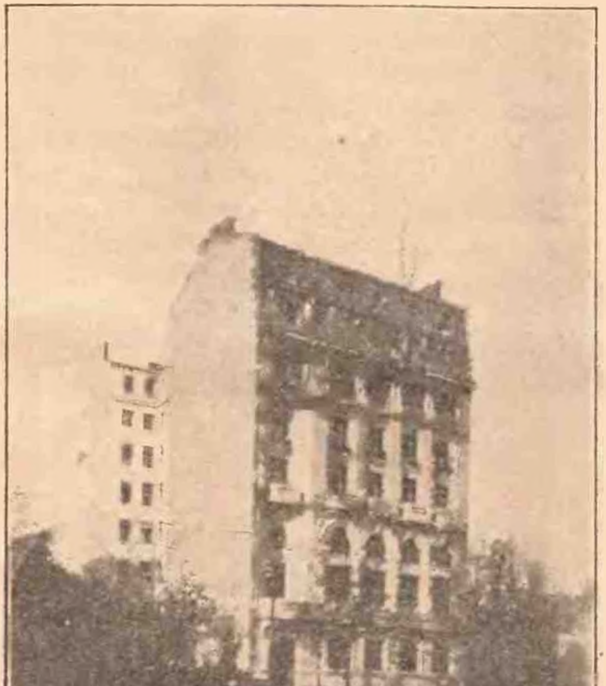

Fotografia de faţă serveşte, ca mândra clădire, să fie văzută şi apreciată de camarazii din toate unghiurile ţărei, pe cari unii trecând poate prin Bucureşti, nu au avut totuşi vreme să o viziteze.

Este o clădire majestoasă cu 7 etaje şi subsol amenajată cu lumină electrică, încălzire centrală hydrofoare, apă şi canal instalate până la ultimul etagiu, ascensor, etc. în fine cu confortul cel mai modern.

Din ea s'a închiriat 5 etaje, podul şi subsolul, administraţie Casei Pădurilor, şi Casei centrale a împroprietăririi pentru birouri, pe 5 ani, şi cu o chirie de 1.800.000 lei anual în total.

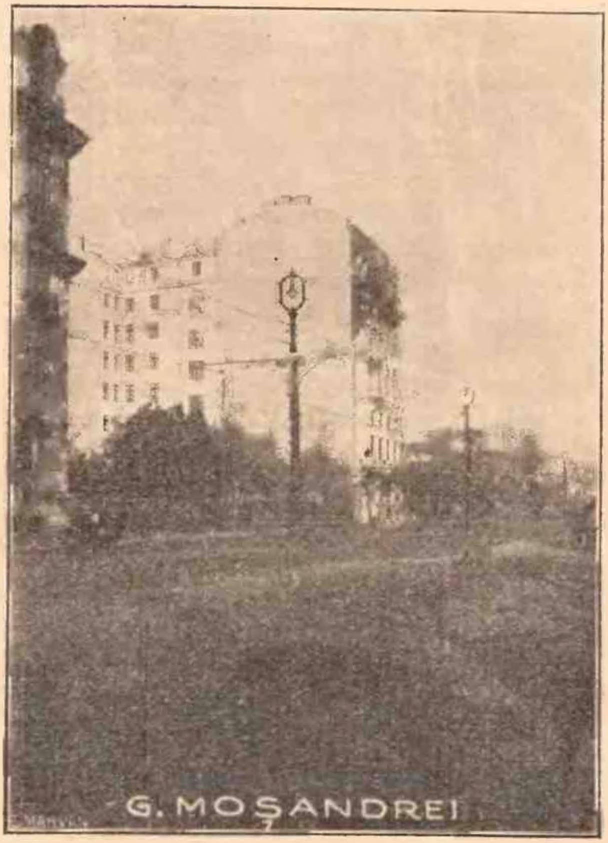

Mai rămâne pe seama Societăţii noastre, sala mare de şedinţe cu atenansele ei, cari se va exploata în chipul cel mai potrivit, îndată ce va fi gata — întregul parter, cari va servi pentru birourile redacţiei şi administraţiei, *„Revistei Pădurilor“*; pentru biblioteca Societăţii *„Progresul Silvic“* şi unui muzeu forestier, cari să constitue o podoabă pentru Silvicultura ţărei. Tot într'unul din saloane, se va aranja cu tot mobilierul necesar un cerc intim al inginerilor Silvici, rezidenţi în capitală sau în trecere prin Bucureşti.

S'a mai luat dispoziţiuni, ca etajul al 7-lea compus din 12 încăperi de o drăgălăşenie deosebită, să servească de cămin pentru studenţii noştri merituoşi fii de silvicultori, din Secţia Silvică a Şcoalei Politechnice în care scop se va înzestra cu toate cele necesare

Speram ca înainte de sfârşitul anului să putem odată cu inaugurarea Cercului, să ţinem şi adunarea generală a Societăţei *„Progresul Silvic“*, cu care ocazie s'ar fi împărţit membrilor societăţii, cari au subscris la Cerc, cum şi celor cari ar voi să subscrie din nou, acţiunile respective.

Din tablourile ce s'au încheiat, cu ocaziunea facerii bilanţului pe 1924, s'a observat că unii dintre camarazi au depus sume cu fracţiuni, d. ex. 2300 lei sau 1100 etc.; pe toţi cari sunt în această categorie îi rugăm, ca cu ocaziunea primirei acţiunilor să complecteze la Casierul Societăţei, lipsa formând o sumă rotundă, aşa ca să poată primi acţiunea întreagă, căci sume de restituit casierul nostru nu posedă; ba din contră, facem un apel călduros la toţi camarazii, că la apropiatul nostru congres printr'o sforţare unanimă, fie care se subscrie sume cât mai mari, căci ne găsim în mare lipsă de numerar, şi clădirea ne va costa complect terminată, circa 14.000.000 lei, faţă de o subscriere numai de circa 4 500.000 lei.

Fiecare sumă plasată în acţiuni de ale cercului, constitue cel mai bun plasament ce poate exista, dar despre aceasta voi vorbi într'un viitor articol când voi face darea de seamă complectă, a sumelor cheltuite, a provenienţei lor, şi a eventualelor datorii, ce ar rămâne să se amortizeze, ca să fie luminaţi şi acei cari dintr'o cauză ori alta, fiind lipsiţi de încredere, nu s'au grăbit să ne ajute cu banul lor, la această mare înfăptuire, înfăptuire cari după cum am mai spus şi în alte împrejurări, nu se datoreşte decât scumpului nostru preşedinte D-l Alexandru Constantinescu, căruia şi cu această ocazie, îi exprimăm cea mai profundă recunoştinţă.

4 Noembrie 1925. **M. Tănăsescu**

Serbarea sădirei arborilor din ocolul silvic Zlatna

Proces-Verbal

Azi la 12 Maiu 1925.

In baza dispoziţiunilor luate de Casa Pădurilor Bucureşti prin ordinul No 5338 din 1 Februarie a, c, ocolul silvic Zlatna însufleţit de marea importanţă ce o are serbarea sădirei arborilor şi paserilor folositoare a făcut în modul cel mai complect o propagandă cât se poate de mare pentru asigurarea reuşitei serbării menţionate astfel că la invitarea în scris a ocolului şi în urma încunoştiinţării prin tobă în comunele Zlatna, Valea Dosului şi Trimpoele s'a prezentat următoarele autorităţi şi particulari la locul numit Valea Preotului pădurea statului pentru a participa la serbarea indicată. — Motivul ca şi în anul acesta s'a ales acest loc pentru serbare este, căci după cât suntem informaţi în apropierea parcului de molid plantat în anul trecut şi în anul acesta în timpul cel mai scurt se va clădi un sanator pentru bolnavi de plămâni — fapt care va aduce cu sine înbunătăţirea climei ce va vindeca mai multe mii de suflete.

Cei ce au luat parte la această serbare sunt:

1. Secretariatul comunal Zlatna
2. Primăria comunală „
3. Inspectoratul VI. miner „
4. Direcţiunea Uzinelor Statului Zlatna
5. Scoala medie de fete „
6. Şcoala de arte şi meserii „
7. Şcoala primară de Stat, „
8. Oficiul sanitar „
9. Medicul de circumscripţie „
10. Oficiul parochiei ortodoxe „
11. „ „ gr. cath. „
12. „ „ reformat „
13. „ „ rom. cath. „
14. Oficiul gări C. F. R. „

15. Serviciul de analiză a Statului Zlatna
16. Perceptoratul reg. rom. „
17. Sindicatul muncitoresc „
18. Banca Isvorul „
19. Societatea Pyrit „
20. „ minelor de aur Aurifera „
21. „ „ „ „ Breaza „
22. Oficiul parochiei ort. Trimpoele
23. Şcoala Primară „
24. Casina intelectualilor Zlatna
25. Casina meseriaşilor „
26. Popor din Zlatna în număr de 60
27. „ „ Valea Dosului în număr de 10
28. „ „ Trimpoele „ „ „ 10

Plecarea din Zlatna la oarele 8 a. m. din piaţă unde împreună cu reprezentanţii autorităţiilor de mai sus cu şcolile personalul silvic a pornit, către locul Valea Preotului care se află la 3.5 klm. de centrul comunei Zlatna.

Programul sărbătorii a fost:

a) Imnul regal cântat de corul şcoalei medie de fete.

b) Discursul inginerului şef silvic Danilă Roşu în care s'a arătat în mod detaliat importanţa serbării sădirei arborilor, a pădurilor, s'a arătat originea acestei sărbări, rolul ce-l are pădurile într'o ţară, păcatele făcute prin devastările acestor bogăţii, bunurile ce se asigură statului din partea pădurilor, faptul care periclitează terenele productive, case, drumuri etc. prin devastarea arboretelor, înfiinţate pe spălăturile de apă, râpi, torenţi etc. a arătat rolul important ce-l are serviciile chemate cu ocrotirea pădurilor cu impădurirea terenelor improductive, a făcut apel către întreg corpul didactic, ca să năzuiască a infiltra cea mai mare dragoste în sufletele elevilor şcolari, pentru ocrotirea şi înfiinţarea pădurilor, parcurilor şi grădinilor de pomi căci numai în modul acesta se poate crea-viitoarea generaţie cari apoi în deplină cunoştinţă asupra importanţii averei naţionale — a pădurilor — va şti să aprecieze cu mai mare seriozitate această bogăţie care în timpurile răsboiului şi a revoluţiei în cele mai multe ţinuturi s'a cam devastat.

De asemenea a făcut apel către autorităţile prezente şi mai ales către repreprezentanţi bisericilor, ca chiar prin predicile lor se convingă poporul, despre însemnătatea și rolul ce au pădurile fie acelea a statului sau particulare — ca avere națională. — In modul acesta peste puțin timp vom ajunge la o stare ideală adecă am vedea asigurată opera serviciului silvic - care din toate puterile lucră pentru asigurarea, creșterea, ocrotirea pădurilor — fapt care ne-ar mântui de pericolul în care a căzut mai multe țări — și anume n'am vedea azi mâine dealurile și munții noștri precum este Karstul etc. goli — am apăra toate locurile productive, de pericolul creat prin spălăturile de apă, râpi etc. — dându-ni-se tot sprijinul ca plantațiunile fie acel în păduri neregenerate — sau pe spălăturile de apă să fie cruțate și ocrotite de tot cetățeanul.

c) Concertul primăverei declamată de eleva școalei medie E. Hancheș cl. III.

d) Păsărică trecătoare cântată de școala primară de Stat Zlatna.

e) Marș de excursie Cor școala medie de fete Zlatna.

f) Discursul D-lui Partenie Duca directorul școalei medie de fete în care a arătat importanța ce o au păsările folositoare în ocrotirea pădurilor, parcurilor și a pomilor fructiferi, — dând elevilor școlari sfaturi bune pentru ocrotirea și înmulțirea acestor paseri, prin cruțarea, alimentarea în decursul iernei și prin înființarea cuiburilor artificiale în grădinile de pe lângă sălășluirile părinților lor.

g) Declamare: Nunta în codru (Coșbuc) Victoria Barbu cl. IV, elevă la școala medie Zlatna.

h) Cântare: Latina gintă de școala primară Zlatna.

l) „Bradul“ (Alexandri) Anuța Roșu cl. III. elevă la școala medie Zlatna.

m) „Sus inima“ cor Școala medie de fete Zlatina.

n) „Românașului îi place“ Cor Școala de arte și meserii Zlatna.

j) „Marșu lui Iancu“ Cor Școala de arte și meserii Zlatna.

Punctul penultim al programului a fost planterea a 500 bucăți puieți de molid. Cu ajutorul personalului silvic s'a dat posibilitatea aproape fiecărui elev să planteze câte un puet fapt care s'a îndeplinit cu cea mai mare dragoste din partea elevilor școlari.

Inainte de plantarea primului puet s'a făcut o mică recapitulaţie din partea şefului de ocol, din operaţiunile prin care trece un puet de molid până ce ajunge să fie fapt pentru plantare. - Primul puet plantat de şeful ocolului înconjurat de mulţimea elevilor şi a celor de faţă — pe lângă salturi aranjate din partea sindicatului muncitoresc din Zlatna.

In decursul plantării s'a făcut mai multe fotografii, pentru ca din an în an să rămână ca amintire la ocolul Zlatna despre cele aranjate la această serbare.

După terminarea plantării s'a împărţit din partea ocolului elevilor şcolari din pueţi de molid cu scopul ca aceştia să fie plantaţi de ei în apropierea caselor lor.

Ca încheiere a programului s'a dansat „hora" jucând toţi elevii cu mic cu mare, deasemenea toţi cei ce a fost prezenţi.

Cu aceasta s'a terminat programul serbării urmând, masa iar după masă o petrecere foarte animată până ce s'a întunecat. In decursul timpului s'a făcut mai multe fotografii despre şcoli, personalul silvic, şi despre masa comună a celor ce au luat parte la această serbare, care în forma arătată pentru totdeauna va rămânea în memoria tuturora — promiţându-se că pentru viitor tot cu aceiaşi dragoste şi animaţie va lua parte la o astfel serbare, căci în trecut nu i s'a dat destulă importanţă.

Despre cele mai sus arătate am încheiat prezentul proces verbal.

Secretarul comunei Zlatna: (L. S.) Fărcăşanu m. p. Primarul comunei Zlatna. (L. S.) Petringenar m. p. Directorul şcoalei medie de fete : (L. S.) Parteniu Duca m. p. Directorul şcoalei de arte şi meserii : (L. S.) G. Greb m. p. Directorul şcoalei primare de Stat : (L. S.) P. Petringenar m. p. Serviciul de analiză a Statului : (L. S.) Ing. Răşcan m. p. Oficiul gărei C. F. R. Zlatna : (L. S.) Murgulescu m. p. Banca Isvorul Zlatna : (L. S.) Fodoreanu m. p. Societatea Pyrit : (L. S.) Ing. V. Lajos m. p. Şcoala primară Trimpoele :

Inspectoratul VI. minier : (L. S.) Mach. Rudolf m. p. Direcţiunea Uzinelor Statului (L. S.) Lt. Colonel Theodorescu m. p. Oficiul sanitar : (L. S.) Dr. Ioan Rece m. p. Medicul de circumscripţie : (L. S.) Dr Emanuil Iosef m. p. Oficiul paroh ort. român : (L. S.) Gheorghe Popescu m. p. Oficiul paroh. gr. cath. (L. S.) Iacob Domşa. Oficiul bisericei reformate : (L. S. Gruzda Ianoş m. p. Oficiul bisericei rom. cath. (L. S.) Iulia Jellmann m. p.

Perceptoratul reg. rom. Zlatna: (L. S.) L. Lucacs m. p. Oficiul paroh ort. Trimpoele:

Societatea de mine aurifere: Ing. Vodach m. p. Societatea de mine Breaza: Ing. Scrjbanovits. Casina intelectualilor Zlatna: (L. S.) Dr. Ioan Rece m. p. Casina meseriaşilor Zlatna (L. S.) Traian Baicu m. p. Sindicatul muncitoresc Zlatna (L. S.) Iosif Ilie m. p. Ocolul silvic Zlatna. (L. S.) Roşu m. p.

D. Roşu
Şeful Ocolului, Inginer şef silvic

CONTRIBUŢII
LA
COMERŢUL ŞI INDUSTRIA LEMNULUI DIN ROMÂNIA

I

Transporturile de cherestea

Pe lângă datele statistice procurate de Ministrul de Finanţe, şi care se publică la timp în revista Pădurilor „şi din care se vede lunar sau trimestrial cantităţile de lemn ce se exportează din România, concomitent Direcţia C. F. R. publică lunar cantităţile de lemn ce se încarcă din diferite Staţiuni de c. f.

De astă dată publicăm, *un tablou succint* de aceste încărcări, cu privire numai la cherestea, pe luna Septembrie şi Oct. publicat în ziarul *„Argus"*, din cari resultă că în Septembrie s'a încărcat 18520 vagoane, iar în Octombrie 18500 vagoane majoritatea fiind destinat pentru export. Cum exportul nostru de cherestea, normal ar fi de maximum 50000 vagoane anual, cifrele de mai sus, ne arată clar cât de vertiginos se taie pădurile de brad din România.

Exportul lemnului din

Articolul	Repertoriul	FELUL MĂRFEI	1919		1920	
			Cantităţi	Valori în mii lei	Cantităţi	Valori în mii lei
274	628	Trunchiuri de brad . . . . m³	4,606	446	2 272	628
275	624	„ „ stejar . . . . . . kg.	—	—	—	—
„	625	„ „ fag . . . . „	—	—	—	—
„	626	„ „ nuc . . . . „	—	—	—	—
„	627	„ de alţi copaci nedenumiţi „	—	—	—	—
277	635	Scânduri din esenţe răşinoase . .	5.337.599	3,203	60.220.126	103.579
„	639	Traverse de stejar . . . . „	—	—	—	—
„	640	„ „ fag . . . . „	—	—	—	—
„	641	„ „ orice altfel de lemn. „	—	—	—	—

Exportul lemnului în primele 3 luni ale anului 1925

Categoria lemnăriei în primele 3 luni din 1925 a fost în urcare faţă de epoca corespunzătoare din 1924.

S'au exportat în 1925, 471.242 tone în valoare de 1.168.709.891 lei faţă de 467.892 tone în valoare de 1.032.760.700 lei în 1924 Deci o uşoară creştere la cantităţi de 3.350 tone, mai ridicată la valori de 135.949.191 lei.

Cu valoare mare găsim scândurile de brad care deşi cantitativ sunt într'o uşoară creştere în 1925, de aproape 5.000 tone la valori a avut o mică scădere de peste 3 milioane lei din cauza unei evaluări mai mici ale acestor produse în 1925.

Exportul scândurilor s'a cifrat astfel : 166.733 tone exportate în 1925, în valoare de peste 750 milioane lei, faţă de 162.036 tone în valoare de peste 753 milioane lei în 1924.

Alte produse mai căutate din această categori au fost lemnele de foc, care deşi cantitativ au fost în scădere cu 26 mii tone, ca valoare însă au fost în urcare cu aproape 22 milioane lei.

Şi exportul altor lemne de construcţie din esenţe răşinoase ne arată valori ridicate. S'au exportat 28.834 tone în 1925 cu o valoare de 123.987.748 lei faţă de 162.036 tone în 1924 cu o valoare de 84.599.000 lei.

România dela 1919 — 1924

1921		1922		1923		1924	
Cantităţi	Valori în mii lei	Cantităţi	Valori în mii lei	Cantităţi	Valori în mii lei	Cantităţi	Valori în mii lei
44.996	14.399	72.673	28.706	72.407	39 824	65 651	47.908
—	—	10,000	22	452 200	1.198	5.010	15
10.000	7	93 840	67	13.800	12	89.810	125
—	—	87.000	696	31.910	271	—	-
629 478	453	1.188.729	1 773	1.476 399	1.701	1 304.245	2.216
1.071.169	295 346	637.732557	1.785.651	728.730.779	2.805.613	608,196.382	2 821 308
200	1	. 3	—	15.025.436	53 340	180,300	902
932.570	1.585	370.431	6 717	6.309.465	16.405	3.098.390	8 986
1.101,890	2.369	294.28	662	40.190	101	69.744	202

A fost un spor în 1925 de peste 8.000 tone, iar la valori de peste 39 milioane lei.

De remarcat exportul lemnelor de construcţie de stejar care s'a ridicat în 1925 la 7.836 tone în valoare de aproape 51 milioane lei şi exportul cărbunilor în bucăţi care a fost de 5.353 tone în valoare de peste 19 milioane lei.

EXPORTUL

lemnăriei în primele 3 uni ale anului 1925, comparativ cu primele 3 luni ale anului 1924

Cifre provizorii

FELUL MĂRFEI	Unităţi	CANTITAŢI Tone		VALORI LEI	
		1925 primele 3 luni	1924 primele 3 luni	19 5 primele 3 luni	1924 primele 3 luni
Lemne de foc	tone	250.129	276.219	187 596.810	165.731.000
Cărbuni de lemn în bucăţi	,,	5 353	1 411	16 595.339	3.809 000
Trunchiuri de brad . .	m.3	5.651	4 981	5 933.550	3.486 700
Lemne de construcţie de stejar	tone	7 836	45	50.935.632	1.440.000
Lemne de construcţie din esenţe foioase .	,,	9.532	5 057	33.361 038	20.228 000
Scânduri de brad . . .	,,	166.733	162.036	750.299.774	753.467.000
Alte lemne de construcţie din esenţe răşinoase .	,,	28.834	20.634	123.987.748	84.599 000
Total . .		471.242	467.892	1.168.709.891	1.032.760.700

NOTĂ. — La total trunchiurile de brad au fost transformate în Kg. astfel: 1m³ = 500 Kg.

Transporturile de cherestea

In cursul lunei Septembrie s'au transportat cu căile ferate 18.520 vagoane cherestea

REGIONALA	Cota globală cuvenită lunar pe Regională	Incărcat din cota globală	Prisos rezult. dela cei ce n'au încasat cota	Incasat din prisos pe Regională	Totalul vg. înc. pe Regională	Prisos rămas efectiv din cot	OBSERVAȚIUNI
București — —	665	322	343	26	348	817	Prisosul se justifică de Regională prin aceia că n'au fost cereri.
Iași — — — —	4205	3585	710	40	3625	670	Prisosul nu s'a încărcat complect din lipsă de vagoane.
Brașov — — —	3333	1858	931	—	1858	931	Prisosul nu s'a încărcat din lipsă de vagoane. Asemenea din cotă nu s'a încărcat 544 vag. tot din lipsă de vagoane
Cluj — — — —	5367	4172	1195	1108	5280	87	Prisosul se justifică de Regională prin aceia că n'au fost cereri.
Timișoara — —	1018	360	658	57	417	601	Idem.
Cernauți — —	3512	2748	586	52	2800	534	Prisosul nu s'a încărcat din lipsă de vag. Asemenea din cotă nu s'a încărcat 176 vag. din lipsă de vag. cu distanța de 4.1 m. între osii.
Craiova — —	531	371	160	150	521	10	Prisosul se justifică de Regioanală prin aceia că n'au fost cereri.
Total. . .	18 741	13 416	4583	1433	14 849	31.50	

La cele 14.849 vagoane cherestea, adăogându-se încă 3671 vagoane încărcate cu lemnărie cioplită și butuci, rezultă un total de 18.520 vagoane încărcate în luna Septembrie 1925 în toată țara față de 14.172 vagoane cât s'a încărcat în Septembrie 1924.

Direcţiunea generală a căilor ferate a întocmit zilele trecute ultima statistică a încărcărilor de cherestea, lemnărie cioplită şi butuci, efectuată în cursul lunei Octombrie 1295.

Redăm în tabloul de mai jos aceste cifre:

REGIONALA	Cota globală cuvenită lunar pe Regională	Cât s'a încărcat din cota globală	Prisos rezultat dela cei ce n'au încasat toată cota	Incasat din prisos pe Regională	Totalul vag. inc. pe Regională	Mai rămâne prisos	OBSERVAŢIUNI
Bucureşti — —	699	232	467	7	239	460	Prisosul se justifică de Regională prin acela că n'au fost cereri
Iaşi — — — —	4513	3345	1168	15	3360	1153	Prisosul nu s'a încărcat complect din lipsă de vag.
Braşov — — —	3857	1992	1321	—	1999	1321	Prisosul nu s'a ircărcat din lipsă de vag. Asemenea din cotă nu s'a încărcat 537 vag. tot din lipsă do vagoane.
Cluj — — — —	5566	3986	1225	843	4829	382	Prisosul nu s'a încărcat din lipsă de vg. Asemenea din cotă nu s'a inc. 355 vg. tot din lipsă de vg.
Timişoara — —	1018	389	629	33	422	596	Prisosul de vg. se justifică de Reg. prin aceia că n'au fost cereri.
Cernăuţi — —	3544	2773	622	30	2803	592	prisosul nu s'a încărcat din lipsă de vg. Asemenea din cotă nu s'a încărcat 149 vg. tot din lipsă de vagoane.
Craiova — —	531	354	177	112	466	65	Prisosul de vg. se justifică de Reg. prin aceia că n'au fost cereri.
Total . .	19.729	13.078	5509	1040	14.118	4569	

La cele 14.116 vagoane cherestea, adăogându-se 4382 vagoane încărcate cu lemne cioplite şi butuci, rezultă un total de 18.500 vagoane încărcate în luna Octombrie, în toată ţara, faţă de 14.610 vagoane cât s'a încărcat în Octombrie 1924.

EXPORTUL

Lemnăriei în trimistul al II al anului 1925, comparativ cu trimestrul I al anului 1925.

Tabela III.

FELUL MĂRFEI	Unităţi	Cantităţi tone				Valori Lei	Cantităţi tone	Valori Lei
		Aprilie	Mai	Iunie	Total Aprilie-Iunie 1925	Aprilie-Iunie 1925	Ianuarie-Martie 1925	Ianuarie-Martie 1925
Lemne de foc . .	tone	51.922	93.120	102438	247481	185.610 536	250.129	187.596.810
Cărbuni de lemn în bucăţi		967	1.836	2.115	4.918	15.246.870	5.353	16 595.339
Trunchiuri de brad	m^3	1.423	7 536	10.526	19.485	20.459.250	5.651	5.933.550
Lemne de construcţie de stejar . . .	tone	2.160	2.120	1.364	5.644	35 687.749	7.836	50.935.632
Lemne de construcţie din esenţe foioase	"	4.145	5.656	2 259	12.060	42.210.228	9.532	33.361.038
Scânduri de brad .	"	70.114	99,308	79 440	248862	1.020333060	166.733	750.299.774
Alte lemne de construcţie din esenţe răşinoase . . .	"	10.227	10.838	22.882	42.947	171.789.232	28 834	123.987 748
Total . .		140247	216646	214761	571654	1.492336925	471.242	1.168.709891

Spre deosebire de primele 2 categorii, al căror export a fost în scădere în trimistul II, observăm la categoria lemnăriei o creştere, faţă de primul trimistu, atât la cantităţi, de 100.412 tone cât şi la valori. de 323.627.034 lei.

Sporul provine mai ales dela exportul scândurilor de brad care s'a urcat dela 165.733 tone în valoare de peste 750 milioane lei, la 248.862 tone în valoare de peste un miliard lei. Deasemenea şi exportul altor lemne de construcţie din esenţe răşinoase a crescut dela 28.834 tone la 42.947 tone şi dela 123.987.748. lei la 171.789.232 lei.

Exportul lemnelor de foc a fost aproape la fel ca întrimistrul I. fiind într'o uşoară scădere, la fel şi la exportul cărbunilor de lemn în bucăţi.

Trunchiurile de brad sunt în urcare la export. De la 5651 m3 în trimistul I, exportul a crescut la 19.485 m3, iar la valori dela aproape 6 milioane lei la peste 20 milioane lei.

Singur exportul lemnelor de construcţie de stejar ne arată o scădere, 7.836 tone în valoare de 50.935.632 lei şi numai 5.611 tone în valoare de 36.687.749 lei în trimestul II, pe când exportul lemnelor de construcţie din esenţe foioase e în creştere, dela 9.532 tone în valoare de peste 33 milioane lei la 12.060 tone în valoare de peste 42 milioane lei.

Exportul lemnăriei în luna Iulie 1925, comparativ cu luna Iulie 1925.

FELUL MĂRFII	Unităţi	IULIE 1924	IULIE 1925
Lemne de foc	tone	176.554	118.390
Trunchiuri de brad	m³.	11.447	6.363
Lemne de construcţie de stejar . .	tone	185	1.078
Lemne de construcţie din altă esenţă foioasă	„	3.455	6.876
Nuele şi haraci	„	161	30
Scânduri din esenţe răşinoase . . .	„	84 276	116.340
Alte lemne din esenţe răşinoase .	„	16.411	23.851
Traverse de stejar	„	—	45

Vedem că din toate mărfurile cuprinse în această categorie numai exportul lemnelor şi trunchiurilor de brad e în scădere, în schimb exportul celorlalte ne arată sporuri frumoase mai ales scândurile de brad.

In Iulie 1923 s'au exportat 118.390 tone lemne de foc, iar în 1924 epoca corespunzătoare, 176.554 tone. A fost dar o scădere de 58 mii tone. Şi la trunchiurile de brad a fost în 1925 o scădere de 5 mii tone. Se observă o creştere la exportul lemnelor de stejar peste o mie tone exportate faţă numai de 185 tone în Iulie 1924. S'a dublat de asemenea exportul lemnelor de construcţie din altă esenţă foioasă, 3.455 tone în Iulie 1924 şi 6.876 tone în Iulie 1925. Unde creşterea a fost mare se poate vedea la exportul scândurilor de brad. Exportul acestor produse e în plină activitate. Pe când în Iulie 1924 se înregistrase 84.276 tone, în Iulie 1925 exportul ajunge la cifra de 116.340 deci cu un spor de peste 32 mii tone. Un spor de peste 7 mii tone se observă şi în exportul altor lemne de esenţe răşinoase.

O categorie la care observăm de asemenea sporuri mari faţă de trecut şi care credem că va avea o activitate ascendentă la export, este categoria petroleului şi derivatelor sale

Aceste date sunte luate din Buletinul *„Import şi export“* care lea rezumat după datele oficiale statistice ce apar sub îngrijirea Ministerului de Finanţe, de către d-l Grigore Pop.

Aşa că în resumat în cursul anului 1925 dela 1 Ianuarie-31 Iulie am exportat ca reşioase :

16673 —	vapoare	în primele 3 luni
2883 —	„	
24886 —	„	în trimestrul II
4294 —	„	
11634 —	„	în luna Iulie
2385 —	„	
Total 62755		

Cum posibilitatea de export anuală e sub 50000 vagoane şi cum numai în 7 luni din 1925 am exportat 62755 vagoane, resultă că am exportat cu 12755 vagoane mai mult, sau că până la finele lui D-bre vom trece de 100.000 vagoane. — Cifrele statistice culese pe aceste 2 căi deosebite ne face a lua o holărâre urgentă a revizui amenajamentele care azi se fac pe baza contractelor pădurilor în special a acelor de pe valea Mureşului unde cataclismul e de actualitate, căci cu toate că s'a introdus regimul silvic şi în Ardeal dela 15 Iunie 1923, totuşi amenajamentele continuânduse a se face pe baze de contracte vechi, ce sunt încheiate înainte şi după răsboi, ne face a crede cu codul silvic din 1910 nu se va putea introduce nici peste 15 ani în pădurile din Ardeal, adică tocmai atunci când nu vom mai avea păduri de răşinoase.

Concluzii : Contractele de vânzări de păduri să nu se mai încheie în viitor, de cât pe baze prealabile de amenajamente altcum peste 15 ani vom fi tributarii străinătăţei în ce priveşte reşinoasele 2) Maximarea anuală a cantităţei de export a cherestelei de brad.

3) Reglementarea exploatărei pădurilor provenite din isla-

zuri din care cauză se explică în parte şi acest surplus de de material exportat, în sensul ca în acele conplexe forestiere unde se defrisează pădurile pentru islazuri, să se micşoreze posibilităţile de exploatat până ce se termină ai islazurile.

Necesitatea încadrărei inginerilor silvici liberi profesionişti în consiliile de a doua societate forestieră

Pentru o mai bună îndrumare a atâtor societăţi forestiere, cât şi pentru respectarea legiurilor silvice, se impune categoric şi cât mai urgent, să se legifereze ca în consiliile de ad-ţie la toate societăţile foresttere, să facă parte Ingineri silvici liberi profesionişti întocmai cum corpul comptabilor au cerut ca cenzorii să fie şi comptabili. — Azi aproape în nici o Societate forestieră nu figurează în consiliile de ad-ţie nici un Inginer silvic, şi e f. regretabil. — Aceşti consilieri tecnici, ar face pe viitor legătura direct cu Casa Pădurilor şi autorităţile respective. fiind o chezăşie pentru respectarea şi aducerea la îndeplinire a legiurilor silvice — Prin această reglementare s'ar face un pas înaintat, şi buna ordine a exploatărilor pădurilor Societăţilor forestiere din România, care cam lasă de dorit.

Rectificarea frontierei din Maramureş în legătură cu pădurile ce cad în Tisa şi în regimul plutitului

In ultimele zile s'a adus în discuţie în urma telegramelor primite din Praga, chestiunea rectificării graniţei noastre spre Cehoslovacia. Anume, se afirma că în urma unui aranjament făcut guvernul cehoslovac ar fi admis o rectificare a frontierei în regiunea Maramureşului în favoarea României.

După Adevărul, ultimele relaţii sunt următoarele.

Situaţia este următoarea : imediat după semnarea tratatelor de pace a intervenit un aranjament între guvernul român şi cel cehoslovac, după care trasarea frontierei să se facă de comun acord între cele două ţări, rămânând ca delegaţiunea interaliată să-şi dea avizul mai târziu. Aceasta spre deosebire de regimul adoptat faţă de celelalte frontiere, unde delimitarea nu s'a făcut decât de către comisia interaliată.

Delegaţiunile ambelor state au lucrat timp de aproape un an la delimitarea frontierei, iar la sfârşitul discuţiunilor s'a iscălit un protocol care în urmă a fost aprobat de comisiunea superioară interaliată şi ratificat de ambele guverne. Acest protocol stabileşte precis limita cadastrală a frontierei în conformitate cu tratatul de la Sèvres. Se stabileşte că linia de frontieră va urma spre Est până la încrucişarea liniei ferate la Satu-Mare cu linia Halmi-Nevtelenfalva, apoi o linie paralelă cu şoseaua spre Franzenthal şi apoi până la linia mediană a albiei Tisei.

Tot cu acest prilej s'a stabilit ca guvernul român să-şi ia obligaţia de a despăgubi guvernul cehoslovac pentru pădurile statului din regiunea Romete, cari au căzut în linia de frontieră românească. Ministerul nostru de finanţe a şi achitat în parte această datorie către statul cehoslovac.

Ce a mai rămas în discuţie

Chestiunea care preocupă actualmente ambele guverne în legătură cu delimitarea frontierei românocehoslovacă este stabilirea liniei de frontieră la Tisa. Guvernul român cere ca frontiera să fie fixă, stabilindu-se ca punct de orientare linia mediană a cursului Tisei. Cehoslovacia însă susţine ca frontiera să fie mobilă, întrucât nu se pot stabili distanţele până unde se revarsă foarte des Tisa.

Punctul de vedere românesc va fi aprobat şi în acest scop se urmează actualmente tratative între reprezentanţii guvernului român şi cel cehoslovac, cari sunt întrunişi chiar pe frontieră.

Odată această chestiune lichidată se vor rezolvi ultimele mici litigii, cum e regimul plutitului pe Tisa şi acel al delimitări unor proprietăţi particulare Din partea României tratează d. general Dumitrescu Hotărârile acestei comisiuni rămân a fi aprobate de delegaţiunea interaliată. Am reprodus exact această ştire fiind f. importanţa pentru politica regimului de plutit al lemnului de pe Tisa.

Modificarea tarifelor de transport pe c. f. r.

Dela 1 Ian. 1926 se vor modifica şi tarifele de transport pe c. f. r. Personal am semnalat organele C. F. R. foarte multe abuzuri cu transportul lemnului destinat exportului şi pentru care urmează să se plătească încă 50% peste tarif, abuzuri care constau în felul de a nu declara marfă pentru export ci se transporta ca marfă internă numai până la o gară vecină din apropierea frontierei, şi apoi deaci se recartă pentru export, asfel că statul perdea colosul.

Apoi din altă parte se transporta de c. f. r. buşteni în stare brută, până aproape de frontiera sau Galaţ, şi aci se fasonau în fabricile cherestei locale şi luau a 2-a zi drumul exportului, deci o pagubă dublă pentru c. f. r. căci în loc ca vagoanele să fie utrlizate pentru cherestea, erau utilizate pentru lemn brut. Aceste anomalii vor dispare, căci dela 1 Ian 1926 va fi un tarif uniform, indeferent dacă marfa e pentru export sau consumul intern.

In schimb cred se vor majora taxele actuale de export, majorindu-se în sensul de a se ţine seamă de;

a) valoarea lemnului din pădure

b) Distenţa de transport

c) valorei manoperei.

Cu chipul acesta se va tranşa definitiv şi această chestie, care am aduso din timp la cunoştinţa organelor superioare ale C. F. R., dândune azi azi complectă satisfacţie.

Exportul cărbunelui de lemn

Dela un timp încoace se obsearvă o achiziţie semnificativă de cărbuni de lemn, destinat exportului în special în: Grecia, Turcia şi chiar Bulgaria — Cărbuni se fac din resturile exploatărilor, din lemne defecte, cu noduri etc. astfel că proprietarii pădurilor din apropiere Gărilor au marele avantaj, căci îşi valorifică toate resturile. In gara Oneşti să vinde vagonul cu 23000 lei. Din un metru ster de lemne de foc resultă 100—110 kgr mangal.

Exportul se face în lăzi de 120 - 60 kgr astfel ca se valorifică şi lemnul de cherestea de clasa 5-a şi 6-a.

In multe părţi ale ţări am semnalat cu satisfacţie această industrializare, care se explică până la un pt că, de curând Jugoslavia şi a mărit taxele de export pentru cărbunii de lemn ce'i livra până acum în Turcia, Bulgaria şi Grecia.

Un nou soi de Parchet de stejar

Rentru America se caută parshete de stejar, nu în forma obişnuită ci sub formă de fourniruri de 0.0068 m. grosime, şi care apoi se aplică peste un fundamenl de lemn de mai puţină valoare. E încă un simtom de împuţinare a Stejarului.

O nouă întrebuinţare a plopului

In Bucureşti s'a înfiinţat o uzină pentru fabricarea pânzei din lemn de plop, pânză necesară la confecţionarea pălăriilor de damă. Această fabricare de *sparterie franţuzesc,* cum se numeşte, îşi procură lemn de plop ales din Bucovina şi plătesce cu 800 lei m. c. brut în gara Văşcăuţ. E o nouă utilizare a lemnului, pe care o voi descrie detaliat din pt de vedere tecnic şi economic în numărul viitor al Revistei Pădurilor.

Extensiunea fagului aburit

Zilnic se înfiinţează şi se transformă multe din fabricile de cherestea, în fabrici pentru debitatul fagului, care apoi aburit, ia drumul exportului.

Un consorţiu american ar fi dorit să achiziţioneze din România peste 50.000 Ha de păduri de fag, dar s'a împiedicat de legea d-lui Th. Popescu Cudalbu, care opreşte achiziţionarea de păduri peste 5000 Ha.

Crearea unei fabrici de ferăstraie în România

România e una din ţările de frunte care are cele mai multe fabrici de cherestea, datorită modului accelerat cum se taie pădurile.—Anual se importă peste 70.000 pânze de ferăstrău care cu 3 lei 50 bani centimetrul cât se plăteşte reprezintă o sumă de 250 000.000 lei, cu care suntem anual tributari străinătăţei— Un distins român are un brevet pentru un nou sistem de ferăstraie, în sensul ca dispozitivul dinţilor e de aşa manieră, că rezultă scândură, netedă,—ca şi geluita, din gatere. - Diferite case străine, au intrat în relaţie cu posesorul brevetului român, ş sperăm să se facă această fabrică în România. — Astfel că de unde am fost până acum tributari străinătăţei, vom putea fi din contră exportatori — în tocmai ca şi cu sămânţa de molift care de câţi-va ani o recoltam din ţară şi nu o mai importam din străinătate.

Viitorul ne va aduce şi alte surprize.

M. P. Florescu

Inginer inspector silvic Membru
în comisia superioară vamala
de import şi export

AL 5-lea CONGRES

AL

ASOCIAŢIEI GENERALE A INGINERILOR DIN ROMÂNIA

Chişinău, 13—15 Septembrie 1925

Moţiunile secţiei Silvice

Secţia silvică, în cel al 5 lea congres al asociaţiei Generale a Inginerilor din România ce la ţinut la Chişinău între 13.15 Sept. 1925 de şi a fost representantă prin un număr restrâns de ingineri silvici totuşi din lucrările presentate şi discuţiunile ce au avut loc în secţie şi care va apare în extenso în Buletinul A. G. I. R. în special pentru chestia comercializări şi comasări pădurilor şi în legături şi cu regimul apelor, s'a formulat o moţiune destul de energică cerânduse chiar *înfiinţarea unui Minister al Apelor şi Pădurilor* In şedinţa plenară discuţiunile în jurul aceztei chesţiuni au fost f. animate, după care aducânduse un corectiv s'a hotărât deocamdată crearea unei direcţiuni speciale a apelor şi pădurilor, urmând că viitoarele congrese să hotărască mai precis această chestie

I

Comercializarea şi comasarea pădurilor

„Comercializarea pădurilor statului să se facă potrivit unei legi speciale în care pădurile să fie considerate ca bunuri de interes general, iar nu cu caracter pur comercial, aşa cum ar rezulta din articolul 2 al actualei legi de comercializare şi cu respectarea legiuirilor silvice. De oarece prin subdiviziunea pădurilor s'a ajuns la loturi de suprafeţe mici, ce nu pot prezenta o unitate economică pentru punerea lor în valoare, congresul cere: elaborarea unei legi care să oprească subdiviziunea proprietăţii forestiere mai departe şi care să hotărască şi *comasarea pe bazine forestiere precum* şi *cadastrarea lor*, indiferent de natura proprietăţilor, dând astfel putinţa de a realiza mari complexe forestiere, care să se poată amenaja şi exploata împreună, asigurând o continuitate de produse lemnoase şi o sporire considerabilă atât cantitativ cât şi calitativ. *Regimul regulat al apelor* este asigurat numai prin starea împădurită a bazinelor, de recepţie a râurilor şi a malurilor. In consecinţă, toate lucrările ce au de scop utilizarea intensă a apelor să nu se mărginească numai la înlăturarea efectelor care sunt: eroziuni, alunecări, debite variabile, inundaţiuni, ci să se extindă în acelaş timp asupra cauzelor care sunt: despăduririle. *Legătura intimă, ce există între ape şi păduri*, impun crearea unei Direcţiuni speciale a apelor şi pădurilor.

Preşedinte, **C. P. GEORGESCU**

Raportor, **M. P. Florescu**

II

Regimul Cadastral

Luând în discuţiune problema Cadastrului, atât de mult legată de problema forestieră, având în vedere faptul că prin măsurătorile făcute cu ocazia reformei agrare s'a adunat până acum un însemnat material cadastral, Congresul recomandă:

1. Instituirea regimului cadastral în întreaga ţară, prin o „*Lege cadastrală*", a cărei aplicare trebue să înceapă acolo unde măsurătorile sunt complecte.

2. Formarea unui personal select de conducere prin specializarea technicei cadastrale în şcolile politechnice.

3. Creiarea unui Consiliu de perfecţionare pe lângă Direcţia Cadastrului, din technicieni distinşi între cari să facă parte şi reprezentanţi ai A. G. I. R. care să avizeze asupra perfecţionărei ce urmează a se aduce techniciei şi organizării lucrărilor cadastrale, preconizând:

a) Promovarea geodeziei, prin colaborarea inginerilor civili, lărgirea principiului diviziunei muncei prin separatia personalului de bornare şi hotărnicie, triangulaţie şi tachimetrie, calcule, desen.

b) Inlăturarea formalităţilor inutile.

c) Extinderea lucrărilor grafice la toate punctele nebornate.

Preşedinte, **C. P. GEORGESCU**

Raportor, **M. P. Florescu**

BIBLIOGRAFIE

Ridicarea planurilor [1]

Teoria şi practica triangulaţiei tachimetriei, topografiei şi nivelimentului pentru sistematizarea proprietăţilor rurale

D-l colonel Gr. Popescu, inginer hotarnic diriginte pensionar, care a fost însărcinat în 1911 cu organizarea şi conducerea noului serviciu de ridicări în plan a pădurilor Statului destinate a fi amenajate, a publicat de curând un tratat de topografie purtând titlul de mai sus şi conţinând 1279 pagini iar ca anexe un număr de 32 pagini cu figuri şi tablouri referitoare la materia în chestiune.

In prefaţă d-sa ne spune că înfiinţarea acestui serviciu se datoreşte regretatului inspector general silvic Nădejde. Fără a micşora meritele acestui vrednic silvicultor, care a adus pe vremuri atâtea servicii cauzei forestiere mai cu seamă pe când făcea parte din Administraţia centrală, ţin totuşi să restabilesc un adevăr şi anume că hotărârea de a se înfiinţa un serviciu al ridicărilor în plan în vederea amenajărei pădurilor Statului şi anume sub conducerea d-lui colonel Gr. Popescu atunci căpitan care a luat o parte activă şi la întocmirea hărţii forestiere cu ocaziunea expoziţiunei universale din anul 1900 în Paris, s'a luat într'o şedinţă ţinută în 1910 acasă la fostul administrator delegat de neuitată memorie al Casei Pădurilor I. Saita, la care ședință a participat atât d-l Al. Constantinescu atunci ca și acum ministru al domeniilor, cât și subsemnatul.

---

[1] Colonel Gr. Popescu: Ridicarea Planurilor. 1925. Tipografia serviciului geografic al armatei. Preţul lei 200.

Venind în discuție programul viitoarei activități a Casei Pădurilor în legătură cu alcătuirea bugetului, am susținut cu convingere necesitatea înființărei pe lângă această instituție a unui serviciu special de topografie forestieră, mai cu seamă că în acel an se votase noul codice silvic, prin care s'a recunoscut dreptul inginerilor silvici de a face și lucrări de holărnicie cu ocaziunea amenajărei pădurilor.

Propunerea fiind aprobată a fost adusă la îndeplinire mai târziu și anume cu venirea d-lui Cudalbu ca administrator al Casei Pădurilor, numit definitiv în acest post în locul mult regretatului Saita, care și-a pus în evidență marea sa experiență în chestiuni administrative mai ales și care prin bunul său simț, prin inteligența și spiritul său de organizație, a pus primele *jaloane* pentru funcționarea în bune condițiuni a nouei instituțiuni create.

De sigur că d-l colonel Gr. Popescu, precum și cei l'alți colegi, nu au avut de unde să cunoască aceste amănunte, pentru că nici o dată nu mi-a plăcut să fac caz de isprăvile mele, dar d-l ministru Constantinescu din fericire trăește și cred că poate confirma veracitatea celor expuse mai sus.

Actuala lucrare de „Ridicarea Planurilor", pe care autorul o prezintă publicului, a fost precedată de publicațiunea d-nului colonel Popescu din 1911 purtând ca titlu: „Instrucțiuni technice pentru hotărnicia și ridicarea în plan a pădurilor", coprinzând 123 pagini, plus un tablou cu semne convenționale și altul cu date relativ la transformarea vechilor măsuri agrare, pogoane și fălci, în hectare, precum și câte-va tablouri pentru conversiunea gradelor, minutelor și secundelor sexagesimale în diviziuni centisimale, pătrate și rădăcini etc.

Figurile foarte bine executate sunt trecute chiar în text la locurile ce se cuvine, ceea ce constituie un mare avantaj, dispensându-ne dea le căuta la anexe, mai cu seamă când, chiar unde se vorbește despre ele, spre a se economisi cât mai mult din spațiu și prin urmare din cheltuială, nu sunt aranjate astfel ca numerile lor să se succeadă tocmai în mod regulat.

Aceste instrucțiuni, precum și „Ridicarea Planurilor", repre zintă rezultatul experienţei făcute timp de peste 40 de ani pe teren, după cum ne spune în „Introducere" autorul, care a căutat a menţine strâns echilibrul între teorie şi practică „dovedit fiind că aprofundarea teoretică în aceste lucrări ne duce la speculaţiuni cu care nu producem nimic". Cu alte cuvinte d-sa a dat precădere în primul rând părţei practice, dovadă despre aceasta este că d-l colonel Gr. Popescu şi-a dat seama, că pentru ca lucrarea topografică, care cere din partea operatorului pe lângă o bună organizare a lucrului şi o muncă intensivă, să ajungă la un bun sfârşit în timpul cel mai scurt şi în condiţiunile technice cele mai favorabile, fără însă să ajungă la extenuarea forţelor sale, este absolut necesar, să ştie, când trebuie să înceapă lucrul, când să facă pauză, cum să se îmbrace, ce să mănânce, unde să locuească etc.

„O lucrare de ridicare în plan", ne spune d-sa şi cu drept cuvânt „este o aplicare a unei ştiinţe pozitive, executarea „ei este o muncă obositoare ; atenţiunea încordată, oboseala cor„pului şi privaţiunile ce se cer operatorului în lucrări de durată „lungă sunt enorme. Nici într'o altă meserie nu se cere atâta „activitate, prevedere şi conştiinţiozitate, căci rezultatul se vede „şi se poate controla ori când, subterfugii şi echivocuri nu există".

Iar mai departe :

„Când lucrarea este de o mai lungă durată şi timpul a „fost favorabil după fie care şase zile va face un repaus de o „zi — Dumineca — şi după patru serii un repaus mare de 4 zile"

„Aceste repause sunt necesare pentru aprovizionări, îngrijire corporală, curăţirea instrumentelor, coordonare de lucrări etc."

După introducerea în chestiune, care coprinde o mulţime de sfaturi utile, începe materia de ridicare în plan propriu zisă, fiind împărţită după un plan nou faţă de lucrările similare şi care coprinde VI părţi şi anume: cea dintâi divizată în 8 lecţiuni (I-VIII), partea II-a cu 2 lecţiuni IX-X, a III-a cu 2 lecţiuni (XI şi XII) ; a IV-a o singură lecţie (XIII). Partea a V-a cu 6 lecţiuni (XIV-XIX). Partea a VI-a cu 6 lecţiuni (XX-XXV).

De şi lucrarea d-lui Gr. Popescu este împărţită in lecţiuni ea este destinată mai mult a aduce servicii reale, celor cari sunt deja iniţiaţi în chestiuni de topografie propriu zise, de triangulaţie, de desenul planurilor, căci găsesc într'însa cunoştinţe preţioase asupra întrebuinţării tutulor acelor instrumente şi procedeuri de măsurătoare, cari economisesc timpul şi asigură o exactitate îndestulătoare pentru trebuinţele curente, fără a recurge la meticulozităţi cari adese ori ating pedanteria şi cari chiar dacă presupunem că prin mijlocul lor se obţine o mai mare precizie dar aceasta cele de mai multe ori nu stă în raport direct cu timpul şi cheltuielile făcute, ci din contra, pentru marea majoritate a cazurilor o asemenea pretenţiune nici nu este necesară după cum dovedeşte de altminteri autorul. Materia tratată prezintă o deosebită importanţă mai cu seamă astăzi, când arzătoarea chestiune socială a aşezării proprietăţii funciare pe alte baze, decât cele de dinaintea răsboiului, e pe cale de înfăptuire.

Lucrarea d-lui colonel Popescu este scrisă într'un stil curgător, cetitorul îşi poate apropria cu uşurinţă învăţămintele ce coprinde şi tratează cum se cade toate chestiunile de triangulaţie, tachimetrie, topografie şi de niveliment. Şi pentru ca cetitorul să-şi poată face o noţiune precisă despre materia ce ea conţine, este destul a spune că:

In partea I, se vorbeşte despre recunoaşterea terenului de ridicat şi fixarea punctelor de hotar (pag 1-5); Construcţia şi plantarea semnalelor (pag. 5-10), Table de calcul, table trigonometrice cu logaritmi, table cu valori naturale a liniilor trigonometrice, table de înmulţire, înmulţirea prescurtată, table tachimetrice, rigle de calcul, abece, abacul exagonal dând eroarea de închidere a drumuirilor geometrice şi abacul exagonal dând eroarea de închidere a drumuirilor azimutale (pag. 11-25), Unităţi de măsuri, etaloane, măsuri vechi întrebuinţate în Muntenia, în Moldova şi în Dobrogea (pag. 26-29). Măsurarea unghiurilor, conversiunea metrilor şi stânjinilor liniari în Muntenia şi Moldova, conversiunea fracţiunilor de metri şi stânjeni, măsuri de suprafeţe, conversiunea m^2 în stj. şi stj. în m^2, conversiunea fracţiunilor de metri şi stj. prăjinele pogoneşti şi falceşti în stj. şi m^2, conversiunea pogoanelor şi fălcelor în hectare, conversiunea hectarelor în pogoane, fălci şi stj. cu exemple. Din Bucovina şi Ardeal: conversiunea metrilor şi stj. liniari, conversiunea fracţiunilor de stj. în metri, măsuri de suprafeţe: conversiunea metrilor şi stj., conversiunea jugărilor cadastrale în hectare. Din Basarabia: conversiunea arşinilor sagenelor şi metrilor liniari, conversiunea m şi saj. deset. în ha, acestea în desetine: conversiunea kilometrilor şi verstelor liniare, conversiunea hectarelor în desetine şi sagene, conversiunea măsurilor de volum şi greutate. conversiunea a 360° în 400°, conversiunea a 400° în 360°. Măsuri pentru lungimi în Muntenia, şi în Moldova. Măsuri cubice în Muntenia şi în Moldova. Măsuri pentru lichide şi cereale în Muntenia şi în Moldova. Măsuri de greutăţi în Muntenia şi în Moldova. Triunghiuri diferenţiale (pag. 29-44).

Nivelmentul trigonometric. Nivelmentul barometric, Triangulaţia: utilitatea şi constituirea reţelei trigonometrice. Rezolvarea triunghiurilor, calculul laturilor. Metoada coordonatelor dreptunghiulare (pag. 45-57). Despre erori şi greşeli. Compensarea erorilor într'un triunghiu, într'un patrulater, într'un poligon, într'un lanţ de triunghiuri. Triunghiuri diferenţiale, Calcule auxiliare în sistemul coordonatelor. Calculul laturilor şi coordonatelor unui punct prin tăere înapoi (Pothenoth) (pag. 58-71).

Alegerea şi măsurarea bazelor triangulaţiei, jalonarea unei linii (pag. 72-82).

Problema orientării planurilor. Determinarea astronomică a meridianului.

Metoda observaţiilor soarelui la înălţimi corespunzătoare. Reducerea observaţiilor la centrul staţiunei (pag. 83-94).

Partea II-a cuprinde: Consideraţiuni generale asupra instrumentelor de măsurat. Teodolitul, tachimetrul casei „Starke şi Kammerer" din Viena No. 105. Tachimetrul casei Suss. Buso'a centrală cu cerc orizontal. Verniere (Nonius). Aşezarea instrumentului în staţie. Helioscopul Starke şi Kammerer. Tachimetrul „Geodetica" cu scară. Măsurarea unghiurilor. Valoarea şi metoda unei serii de observaţii cu teodolitul cu microscoape cu tambur. (pag. 95-116).

In Partea III-a se vorbeşte despre poligonarea geometrică. Lungimea laturilor poligonale. Compensarea poligonării. Fixarea punctelor poligonale. Ridicarea detaliilor (pag. 117-126). Tachimetria. Erorile stadimetriei. Stadia model. Reducerea la orizont a distanţelor (pag. 117-139).

Partea IV a: Topografia. Ridicări grafice cu planşeta, Planşeta şi alidada. *Metoadele* de ridicări cu planşeta. Triangulaţia. Inspecţiile şi controlul şefului de secţie. Planşeta omnimetrică (pag. 140-156).

Partea V-a, tratează despre calculul suprafețelor. Măsuratul suprafețelor cu planimetru. Planimetrul cu precizie cu disc. Planimetrul rulant cu sferă. Reguli generale aplicabile la toate planimetrele. Verificarea planimetrelor (pag. 157-174). Calculul suprafețelor de întinderi mari. Calculul suprafețelor cu mașina de calcul (pag. 175-189). Parcelarea suprafețelor. Formulele fundamentale ale tablelor. Diviziunea triunghiurilor. Calculul parcelărilor prin tablele de logaritmi. Diviziunea numerică și grafică (pag. 175-193). Parcelarea prin evaluare. Parcelarea terenurilor evaluate în bani (pag. 194—202). Parchetarea pădurilor (pag. 203—208). Aplicarea parcelărilor. Aplicarea plantațiilor, Calculul numărului plantelor. Executarea trasării, Aplicarea pe teren a unghiurilor. Calculul și trasarea curbelor de racordament (pag. 209-217).

Partea VI-a, cu care se termină lucrarea despre care ne ocupăm, cuprinde : Nivelmentul geometric (pag. 218-226). Detaliile ce se ridică în plan (pag. 218-233). Figuratul terenului. Racordarea secțiunilor de lucru. Lucrări grafice (pag. 234-243). Reproducerea planurilor. Heliolitografia. Semnele convenționale (pag. 244-249). Chestiuni agrare în vechiul Regat și în Ardeal. Cadastrul.

Regularea proprietății (pag. 250-260). Problema regulării proprietății în vechiul Regat. Doctrina colonizărilor. Parcelările în Regat și în Ardeal, Construcția semnelor convenționale. Construcția caracterelor adoptate (pag. 261-279).

Din reproducerea capitolelor de mai sus rezultă, că autorul scrierei „Ridicarea Planurilor“ a examinat toate chestiunile cari fac obiectul triangulației, tachimetriei, topografiei și nivelmentului, pe cari d-nia-sa le-a examinat cu competință, relevând tot ce era absolut necesar pentru practica ridicărilor în plan.

Trebuie să recunoaștem că d-l colonel Gr. Popescu a depus multă muncă, a sacrificat mult timp, în scop de a pune la dispoziția corpului technic silvic în special, căruia în totdeauna i-a arătat multă simpatie, un prețios instrument pentru perfecționarea cunoștințelor lor în arta măsurătoarei.

Noi inginerii silvici îi suntem recunoscători și nu vom uita că D-nia-sa este creatorul serviciului ridicărilor în plan de pe lângă Casa Pădurilor, în care s'a format un nucleu de specialiști, cari au fost de mare folos acestei instituțiuni și că d-niei sale se datoreşte în mare parte faptul de a se fi înzestrat pentru prima oară acest Serviciu cu instrumentele topografice necesare, cari în urmă au fost complectate, graţie stăruinţei continuatorilor săi şi extremei bunei voinţe a celor din capul administraţiunei Casei Pădurilor.

Petre Antonescu

RECENZII

Dr. Alfred Dengler. Uber die Wirkung der Bedeckungstiefe auf das Auflaufen und die erste Entwicklung des Kiefernsamens.

Untersuchungen aus dem Möller—Institut der Forstl. Hochschule Eberswalde. — Sonderabduck aus der Zeitschrift für Forst-u. Jagdwesen 1925, Heft 7. Iulius Springer, Berlin.

Pentru economia forestieră germană pinul a fost şi rămâne una din cele mai de seamă esanţe forestiere şi, ca atare, se înţelege rostul nu numai pur ştiinţific, ci şi practic al cercetării de faţă asupra efectelor adâncimii semănăturii, asupra răsăririi seminţei şi primei desvoltări a plantulei de pin silvestru. — Pentru noi cercetarea de faţă are, pe deoparte, un interes pur ştiinţific, ca model de întocmire a unui plan de lucru pentru cercetări similare, aşa de necesare, şi pe de alta prin concluziunile practice ce se desprind pentru cultura pinului. De sigur, la noi această specie are o mică importanţă. Când ne gândim însă că silvicultura noastră nu a luat încă o poziţie definitivă şi hotărâtă faţă de cultura pinului cu toate eşecurile constatate în unele cazuri, când cunoaştem că cel puţin în anumite regiuni pinul silvestru spontan este destul de răspândit şi creşte excelent (cum este de exemplu cazul în bazinul superior al Trotuşului şi în partea inferioară a defileului Oltului), când socotim, mai cu seamă, că revoluţia forestieră, adusă de reforma agrară, ne pregăteşte de împădurit pentru viitor suprafeţe imense răpite provizoriu domeniului forestier, rezultatele cercetărilor de mai sus, capătă şi pentru noi o deosebită valoare practică.

Cercetarea întreprinsă la Institutul Möller de pe lângă școala superioară de silvicultură din Eberswalde de către Prof. Dr. Alfred Dengler cu ajutorul asistentului D-sale, Dr. R. Hilf[1]) este provocată pe deoparte de necesitatea din ce în ce mai puternic simțită peste tot de a economisi sămânța în lucrările de pepinieră sau împădurire, pe dealta, de rezultatele rele obținute de autorul cercetării în practica semănăturilor de pin, din pricina unei profunzimi neadequate a semănăturilor, cum și din cauza multor contraziceri ce există în literatură și în practică asupra adâncimii la care trebue sămănată sămânța în chestiune.

Semănături de încercare s'au făcut la adâncimi de $^1/_2$, 1, 2, 3 cm., întrebuințându-se pentru fiecare probă câte 100 grăunțe, după ce din loturile din cari s'au ales s'au înlăturat și semințele prea mari și prea grele cum și cele prea mici și prea ușoare. Incercările s'au făcut în trei feluri de pământuri: în pământ nisipos, în pământ nisipos căruia i s'a amestecat în proporție de 1/3 humus de pădure într'o serie de probe și lehm în aceeași proporție într'o altă serie. Spre a se vedea și influența mediului ambiant (căldură, umezeală) asupra mersului germinației și creșterii pueților, probele s'au pus în trei medii diferite: „cald și uscat", „răcoros și umed" și „răcoros și destul de umed"; primele două serii de probe au fost ținute în seră; cea de a III-a afară în aer liber. Pe lângă seriile de probe de mai sus, în total 36, s'au mai folosit și date din semănături directe, făcute afară în câmp deschis.

Concluziile acestor cercetări, expuse într'o broșură de 22 pagini, sunt formulate precum urmează în partea finală a lucrărei

1. Procentul semințelor răsărite descrește cu profunzimea semănăturii în toate felurile de pământuri folosite. — Intre adâncimile de $^1/_2$ și 1 cm. diferența este mică, devenind mare între 1—2 și 2-3 cm. profunzime.

2. Concluzia de mai sus rămâne adevărată numai în presupunerea că solul este bine așezat și că stratul de deasupra seminței este întru cât va comprimat, nu prea afânat și că uscăciunea nu este prea mare. — In soluri bine afânate sub și deasupra seminței și când seceta este mare, semănătura la o

---

1) Ambii cunoscători ai condițiilor noastre forestiere în împrejurări diferite, cel din urmă a fost anume oaspetele nostru dela 11—28 Iulie a. c.

adâncime de 1 cm. dă rezultate mai bune ca cea făcută la $^1/_2$ cm; în cazuri excepţionale se poate chiar ca semănătura la adâncimea de 2 cm. să dea rezultate mai bune ca cea făcută numai la 1 cm.—Profunzimi mai mari dau însă şi în aceste împrejurări (sol afânat, secetă mare) rezultate întotdeauna foarte slabe.

3. Durata încolţirii creşte cu adâncimea semănături şi cu compacitatea solului. (De ex: la cald şi la uscat —nu secetos— încolţirea se face, în semănături la $^1/_2$ cm. adâncime în mijlociu după scurgerea a 16–23 zile dela semănare în toate solurile, întârziind cel mai mult în cele cu lehm; în semănăturile făcute afară la „răcoros şi destul de umed", încolţirea se face după 25—33 zile dela semănare).

In condiţii similare semănăturile la adâncime de 1 cm. răsar după 18—25 zile respectiv 28—34 zile, iar la adâncimea la 2 cm. după 24—32 şi 31—44 zile şi chiar mai târziu. — Cifrele de mai sus arată covârşitoarea influenţă a profunzimii semănăturii asupra termenului răsăririi).

4. Pierderile procentuale din plantulele răsărite (din cauza secetii, arşiţei, ciupercilor) cresc cu profunzimea semănăturii, fiind în deosebi mari la semănăturile făcute la o adâncime de 2 cm. şi mai mult.

5. Profunzimea semănăturii determină modul cum plantula ese din pământ şi forma ei în primele zile după răsarire. Cercetătorii disting patru tipuri de plantule, tipuri cari ne indică adâncimea la care ar fi fost făcută semănătura, probabilitatea diferitelor pierderi, cum şi grija specială pe care o necesită fiecare fel de semănătură după răsărire.

6. Lungimea hypocotillului este aproape în toate cazurile aceeaşi, oscilând puţin în jurul lungimii de 25 mm.

La semănături mai adânci o parte a hypocotillului rămâne în pământ, ca consecinţă semănăturile mai adânci dau plantule cari ating în primul an o mai mică înălţime deasupra suprafeţei solului.

7. După încolţire, în desvoltarea plantulelor rămase, se resimte din ce în ce mai puţin influenţa profunzimii semănăturii; condiţiunile de nutriţie (umezeală, bogăţia solului şi în special prezenţa humusului) ies din ce în ce mai mult în primul plan şi devin factori hotărâtori ai desvoltării plantulelor.

Cele de mai sus redă aproape textual concluziile cercetărilor, (pag. 405) exemplificările fiind aduse de noi din cuprinsul broşurii.

In partea finală autorul trage concluziunile pentru practica silvică. — Eftinătatea seminţei şi a muncii puteau odinioară, dacă nu îndreptăţii, cel puţin face puţin păgubitoare o semănătură rea şi ca atare, între altele — risipa seminţei. — Astăzi, când principiul economic pătrunde din ce în ce mai adânc şi în economia forestieră, când trebue imperios ca semănătura foarte bună să o realizăm cu minimum de sacrificii de orice natură, se impune o complectă revizuire a technicii semănăturii.

Adâncimea cea mai potrivită de dat semănăturilor de pin este de circa 1 cm. — Cercetătorii sunt, în rezultatele lor, de acord cu un eminent practician, care, după îndelungi observaţiuni recomandă ca sămânţa de pin să se acopere cu un strat de 12 mm. din cari 7 mm. pământ întru câtva comprimat prin tăvălugire şi 5 mm. pământ afânat. — In cele următoare autorul face o critică a diferitelor maşini de semănat, găsind necesar ca dispozitivul de acoperire a seminţei şi tăvălugirea solului să fie separat de corpul maşinei semănătoare, pentru ca în urma acestea să meargă încă un lucrător — de preferinţă femee — care să controleze în fiecare loc regularitatea şi profunzimea semănăturii şi să corecteze oarecari defecte ale operaţiunei de semănare (întreruperea semănăturii, căderea seminţelor în afara rigolelor etc.). — Se arată apoi că într'o semănătură raţional făcută 2 Kgr. de sămânţă la ha. semănată în rigole se poate considera ca o risipă de material de împădurire, — căci în acest caz revine câte o sămânţă la $2^1/_2$ cm. depărtare şi dacă încolţirea se face în bune condiţiuni, atunci semănătura ese prea deasă şi ulterior, fie că lânjeşte din pricina desimei excesive, fie că necesită costisitoare lucrări de depresare, smulgere, etc. — Perfecţionarea technicei semănăturii va trebui să se îndrepte pe viitor spre semănături aşa de rare, ca după al 2-lea sau al 3-lea an dela semănătură se obţinem semănături tot aşa de dese şi de uniforme, cum ar rezulta în urma unei plantaţiuni.

Acestea sunt, în scurt, concluziunile cercetărilor asupra cărora referim. — Detalii foarte interesante se pot găsi în original. — Lucrarea ne interesează nu numai pentru valoarea ei ştiinţifică, prin îndrumările ce le dă pentru practică, dar este menită a ne atrage încă odată atenţia asupra deosebitei grijI pe care trebue să o avem în toate lucrările de pepinieră şi de împădurire. — Fără această grijă, toate lucrările noastre rămân loterii foarte costisitoare şi foarte demoralizatoare prin rezultatele lor; cu argumente foarte sumare ca „sământa n'a fost bună", sau „o cauză necunoscută a făcut ca lucrarea să eşueze" se vor putea justifica din ce în ce mai puţin lucrări eşuate şi parale risipite.

M. Drăcea

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Proces-Verbal No. 19

Şedinţa dela 19 Iunie 1925

Şedinţa se deschide sub presidenţia D-lui Al. Constantinescu. Asistă D-nii:

C. Opran, Aureliu Eliescu, P. Antonescu, M. Tănăsescu, C. P. Georgescu, Xenofon Sculy, I. Comaniciu, N. Elefterescu, O. Cratero, D-r M. Drăcea. M. Stinghie, G. Turneanu, D. Robănescu şi M. P. Florescu.

Asistă şi D-l Dem. Anastasescu.

1. Se citeşte procesul-verbal No. 18 al şedinţei dela 21 Noembrie 1924 şi se aprobă.

2. Se fixează adunarea generală şi congresul silvic în principiu în luna Octombrie, *dacă localul va fi gata* pentru a se putea inaugura cu acest prilej şi palatul Societăţei.

3. Se hotărăşte ca în congresul silvic din 1925 să se discute următoarele probleme şi comunicări:

1. Pulverizarea proprietăţei forestiere şi propuneri pentru înlăturarea neajunsurilor inerente acestei stări.

Referenzi: *P. Antonescu*
M. Boldur

2. Restaurarea şi regenerarea pădurilor.

Referenzi: *D-r M. Drăcea*
Prsemetky

3. Normalizarea exploatărilor.

Referenzi : *I. Timoc*
V. Stinghie

4. Conservarea domenului forestier în noul regim a
proprietăţii.

Referenzi : *I. Comaniciu*
G. Năstăsescu

5. Impozite forestiere.

Referenzi : *Liviu Marţian*
M. P. Florescu

Comunicări

1. Subiect rezervat, G. P. Antonescu.
2. Industria distilăriei lemnului. D·r Hüber (Reşiţa)
3. Stero-foto-takimetria, aeriană. Andrei Szabo.

4. Se ia act de pre întâmpinarea D-lui C Sava Goiu.

5. Se hotărăşte şi se deleagă de a lua parte la centenarul şcoalei naţionale de ape şi păduri dela Nancy ce se va ţine la 20—21 Iulie, cât şi la congresul internaţional de silvicultură dela Grenoble, ce se va ţine dela 22 - 30 Iulie a. c.

D-nii : N. G. Popovici, reprezentând Şcoala Politechnică,
Petre Antonescu, reprezentând Soc. „Progresul Silvic".
„Mihail Tănăsescu, reprezentând Cons. Technic al Casei Pădurilor.

I. Comanici
Dem. Anastasescu
C. Sava Goiu
} Reprezentând Ministerul de Domenii (Casa Pădurilor).

6. Se numeşte provizoriu D-na Eliza Căzănescu ca ajutoare de secretar cu 800 lei lunar, în lipsa D-lui Ing. silvic Niculescu, plecat în lucrări pe teren.

7. D-l M. Tănăsescu în numele Comitetului clădirei cercului inginerilor silvici expune consiliului stadiul lucrărilor şi mijloacele băneşti de care dispune şi ar mai fi nevoie până la terminare.

Consiliul aprobă în unanimitate propunerile D-lui Preşedinte, pentru desăvârşirea cât mai urgentă a lucrărilor, în vederea inaugurărei în toamna a. c.

8. Se procedează la tragerea la sorţ a 3 membri din Consiliul de Administraţie conform art. 16 din Statute şi ies D-nii: Aureliu Eliescu, C. Sava Goiu şi M. Boldur.

9. Se admit noi membri ai societăţii. D-nii Ing. silvici: Iuliu Boitner, Gustav Zimmermann, Rudolf Dansberg, Francisc Páll, Rudolf Haberman, Gheorghe Brebenaru, Ioan Herczec, Iosif Brebenaru, Gottfried Ruman, Ştefan Szekely, Ludvig Bogdan, Ioan Petö, Iuliu Tamaşi, Robert Nickmann, Alois Schöpflin, Hugo Demmel, Iosif Richter, Francisc Pohl, Ioan Sessler, Mihai Serengău, Antoniu Steger, Alexandru Dănescu, Antoniu Ansberg, Ernest Rumann, Otto Kristen, Ştefan Schigle, Gheorghe Roşescu, Nickmann Rudolf, Ioan Erlitz, Carol Hedbawny şi Ernest Seymann din serviciul pădurilor Reşiţa.

10. Se alege o comisie formată din D-nii P. Antonescu, M. Tănăsescu şi D-r Drăcea care vor chibzui pentru o cât mai bună editare a Revistei Pădurilor în sensul de a introduce şi o rubrică scrisă în limbi străine.

11. Programul detaliat atât a adunării generale cât şi a congresului se va fixa mai târziu.

12. Se aprobă a se trimite gratuit Revista Pădurilor Institutului internaţional de agricultură din Roma.

Preşedinte, **AL. Constantinescu**

Secretar, *M. P. Florescu*

PROCES-VERBAL

Astăzi 15 Noembrie 1925, fiind prima zi, pentru ţinerea adunării generale ordinare a acţionarilor Soc. „Progresul Silvic" Căminul Inginerilor Silvici şi cum nu s'a întrunit numărul de membri conform art. 31 din statut pentru ţinerea adunării; subsemnaţii acţionari iau notă că, adunarea se amână de la sine pentru ziua de 30 (trei zeci) Noembrie 1925, tot în localul Ministerului de Domenii. Casa Pădurilor ora 3 p. m. cu aceiaşi ordine de zi, când se va ţine cu ori câţi D-ni acţionari vor fi prezenţi.

Bucureşti 15 Noembrie 1925

(ss) *Aurel M. Eliescu,* (ss) *N. N. Elefterescu,* (ss) *C. P. Georgescu,* (ss) *M. P. Florescu,* (ss) *H. Grumezescu* (ss) *I. Fonoi,* (ss) *Leon C. Vasiliu, I. Gr. Voroneanu prin procură* (ss) *Gurmăzescu,* (ss) *P. Ioan,* (ss) *N. Calinuc.*

Şedinţa adunărei generale ordinare dela 30 Noembrie 1925.

In conf. cu art. 31 din statut, adunarea se deschide la ora 3 p. m. sub Preşidenţia D-lui Aureliu M. Eliescu — Din partea consiliului de ad-ţie iau parte D-ni C. Sava Goiu, Vintilă Stinghie şi M. P. Florescu. *D-l Preşedinte,* salută pe membri care au luat parte în număr relativ numeros, la această adunare ordinară. Aminteşte că în 21 August 1921 la Cluj, Societatea *„Cercului silvicultorilor"* a fusionat de la această dată cu Soc. *„Progresul silvic",* iar *„Cercul de Studii forestier"* a devenit cercul de studii a Soc. Progresul silvic, lucru Statuat prin art. 65, 66, 67 şi 68 din statute. S'a hotărât tot atunci a se construi un cămin al societăţei pe locul ce-l avem în Bulevardul I. C. Brătianu, din Bucureşti.

Aşa că azi acel deziderat dela 1921, l'am realizat, căci aproape suntem gata cu clădirea.

Şi ceiace intrevedeam noi cei bătrâni de azi, încă de acum 30 ani îndărat, azi a devenit o realitate. Meritul cel mare al acestei realităţi se cuvine membrilor societăţii noastre care au subscris şi vărsat până la 31 D-brie 1924; 3.417.433, represintând în mare parte cei 30% din surplusul de salar, acordat prin bugetul anului 1924. Iar până azi avem 6 milioane ceiace constituie un *sacrificiu* pentru membri societăţei, cum rar mi-a fost dat să văd. Fiindcă lucrările interioare nu vor putea fi complect gata până la 6 D-brie a. c. adunarea generală dela 15 Noembrie a opinat a amâna solemnitatea inaugurărei palatului nostru pentru 24 Ianuarie 1926, dorinţă care a fost aprobată şi de D-l Preşedinte.

Astfel că la 24 Ianuarie 1926, zi istorică, — Unirea Principatelor, cu — ajutorul lui Dumnezeu, vom fi în casa noastră. Această construcţie simbol al solidarităţei noastre, va fi pentru noi toţi un imbold şi mai mult pentru a întări rândurile şi a ne afirma solidaritatea atât de necesară acum în lupta aprigă ce se duce în contra pădurilor.

In afară de aceasta casa noastră va sluji de adăpost pentru membri de ai noştri veniţi din provincie, pentru tinerii noştri care urmează cursurile şcoalei Politecnice din Bucureşti, secţia silvică, fiind în acelaş timp şi localul propriu în care se va desfăşura activitatea noastră ca membrii ai Societăţei.

Cu acest prilej, când vă văd adunaţi atât de numeroşi nu pot să nu evidenţiez un lucru.

De cinci ani azistăm la fărimiţirea marei proprietăţi. Impreună cu alţii, au contribuit şi silvicultorii la această operă—şi pe când din nefericire mulţi din cei însărcinaţi ca aplicarea reformei agrare, au fost deferiţi justiţiei, *Corpul silvic a ştiut să fie la înălţime, căci nici unul din membri corpului silvic şi deci ai asociaţiei noastre n'a fost deferit parchetului pentru asemenea fapte. E o cinste pentru corpul nostru şi deci pentru societatea noastră ceia ce denotă că, pădurile au fost apărate pe cât a fost posibil de slujitorii ei, contra atâtor valuri de distrugere ce s'a revărsat azi asupra ei.*

* * *

Din darea de seamă a gestiunii pe 1924, ce vi s'a trimis tuturor la timp precum şi din raportul cenzorilor cred aţi luat cunoştinţă de întreaga activitate desfăşurată în 1924.

Acte de generozitate au fost din belşug pentru noi. In special din partea D-lui Preşedinte, care pe lângă cele 3 milioane ce ne-a donat din partea Statului, cu obligaţia expresă pentru societatea noastră de a destina un etaj din palatul nostru pentru cămin fiilor de pădurari, brigadieri, conductori şi ingineri Silvici, care vor urma şcoala politechnică din Bucureşti (secţia

Silvică), dar ne-a aprobat cu plată cumpărări de păduri, spre a fi exploatate ulterior, pentru ca din beneficiul realizat să mai putem ajuta opera care azi e terminată.

De asemenea suntem recunoscători marilor instituţii forestiere ca: Comunitatea de Avere din Caransebeş, Fondului grăniceresc dela Bistriţa Năsăud, Fondului religionar din Bucovina şi Soc. Reşiţa care au în serviciile lor foarte mulţi colegi de ai noştri, căci au cotizat cu sume respectabile la desăvârşirea palatului nostru.

Astfel fiind declar adunarea ordinară deschisă şi dau cuvântul celor ce vor voi.

D-l Ion Petre — Cere ca explicaţie, o dare de seamă pe cât posibil la zi a situaţiei ad-tive şi financiare a căminului, căci D-sa e surprins când vede azi cea mai mare parte din local e închiriat pentru diverse insituţii de Stat, pe când pentru membri societăţei care vin în trecere prin Bucureşti li s'a rezervat prea puţin, faţă de numărul mare ce vin zilnic la Bucureşti în interes de serviciu şi unde sunt speculaţi în mod sălbatic de hotelieri, pe când scopul nostru iniţial şi real a fost tocmai de a ne strânge rândurile prin înfiinţarea acestui cămin.

D-l Aureliu M. Eliescu — Nu trebuie să uităm că clădirea costă circa 16 milioane. Din această sumă membri societăţei au depus până azi 6 milioane iar restul s'a adunat din colecţi benevole. Am fost nevoiţi pentru a termina localul, să închiriem o parte din clădire, pentru casa Pădurilor şi Direcţia Improprietăririi pentru 1.800.000 lei anual pe timp de 5 ani cu care bani am mai putut avansa în lucrările, fără a fi nevoiţi astfel să ne împrumutăm prea mult la bănci, sau a afecta clădirea la Creditul Urban, după cum se preconiza, cândva.

Se va lua măsuri ca să fie camere suficiente atât pentru tinerii noştri elevi ai şcoalei politecnice cât şi pentru Inginerii silvici care vin în trecere prin Bucureşti, căci în adevăr acesta a fost scopul creiărei căminului, şi aşa a înţeles şi D-l Preşedinte din convorbirea recentă ce am avut-o cu D-sa.

D-l *C. Sava Goiu.* — E de părere ca adunarea ordinară să autorize consiliul de ad-ţie să poate face formele, pentru mărirea capitalului Social până la 15 milioane, treptat treptat cu nevoile. Pentru a remedia nevoile imediate, să autorize consiliul a face un împrumut — dacă va fi nevoie — pentru terminarea lucrărilor.

Iar pe dealtă parte premenirea consiliului de ad-ţie cu elemente de muncă, şi să fie aleşi pe cât posibil din Bucureşti sau apropiere, în vederea unei cât mai bune ad-ţii a localului.

D-l Aureliu Eliescu.—Cere a se face o propunere scrisă. se formulează următoarea propunere -

PROPUNERE

Propunem ca adunarea generală, să autorize consiliul de ad-ţie a Soc. Progresul silvic să mărească capitalul Social până la 15.000.000.

Această mărire se va face conform cu trebuinţele construcţiunei şi prin emisiune de titluri de ale Societăţei.

Preşedinte, Aureliu Eliescu

Secretar, *M. P. Florescu*

D-l C. P. Georgescu. — Arată sacrificiile ce s'a făcut de comitetul însărcinat cu executarea clădirei, pentru a duce la bun sfârşit mandatul cu care a fost însărcinat, mandat care nu s'ar fi putut îndeplini, dacă din partea Preşedintelui nostru nu s'ar fi făcut atâtea gesturi de generositate. E şi D-sa de părere ca adunarea să autorize consiliul de ad-ţie a societăţei să mărească capitalul social până la 15 milioane, spre a se putea emite astfel acţiunile în mâinile acţionarilor, îndeplinindu-se deci formele legale, şi autoriza consiliul de lucrări de a mai face împrumuturi dacă va fi nevoie, până la complectarea definitivă, căci de fapt până azi am fost nevoiţi să ne împrumutăm dela Banca Poporului cu 1 milion, cu procent de 10%, până ce în Ianuarie 1926 vom putea a ne încasa chiriile fixate în Budget dela Casa Pădurilor şi Direcţia Improprietărirei pe lângă că credem ca şi D-l Inginer Tiberiu Eremia antreprenorul clădirei, ne va mai putea păsui, cu restul ce'l vom mai avea de plătit.

D-l M. P. Florescu Secretarul Societăţei, face atentă adunarea generală că conform art. 24 din Statutele Societăţei, întru cât în convocarea de azi, la ordinea zilei nu s'a pus aceste chestiuni ce le discutăm acum, şi spre a fi valabile, *urmează ca propunerea să fie îndrumată spre deliberare, consiliului, de administraţie,* astfel cum se Statuează în art. 24 din Statute.

D-l N. Elefterescu Casierul Societăţei prezintă următoarea situaţie mai detaliată a situaţiei financiere a Societăţei pentru anul 1924.

Domnilor Acționari,

Din bilanțul ce vă depunem spre aprobare se vede clar situația destul de îmbucurătoare a Soc. „Progresul Silvic“ la 31 Decembrie 1924.

Pentru o mai bună edificarea a Dv. a mersului Societății expunem în rezumat principalele conturi:

Cont Capital. Capitalul Soc. Progresul Silvic pentru construcția Căminului Ing. Silvici subscris și vărsat până la 31 Decembrie 1924 este cum urmează:

Din Subscrieri vechi 572.549
Din rețineri de 30 % 2 844.884

Totalul capitalului subscris vărsat 3.417.433
până la 31 Desembrie 1924 cum se vede în bilanțul ce avem onoare a vi'l prezenta.

Fond de rezervă statutar.

Fondul de rezervă statutar era la 31 Decembrie 1923 . . . . 155.104.25
la care se mai adaugă beneficiul net al anului expirat conform articolului 69 din statut care este de lei . . 189 493.30

Totalul fondului de rezervă statutar la 31 Decembrie 1924 Lei 344.597.55

Fond Donațiuni. Acest fond era la 31 Decembrie 1923 de Lei 3.882.000
la care s'a mai adăogat în cursul anului 1924 . . . 500.000

Totalul fondului la 31 Decembrie 1924 cum se vede și în bilanț 4.382.000

Menționăm că în cursul anului 1925 s'a mai primit subsripțiuni în valoare de lei 1.715.000

Adică până în prezent totalul fondului donațiuni ar fi de lei 6.097.000

Casa. Reprezintă numerarul aflat la Direcțiile Regionale Silvice la 31 D-brie 1924, și care sume s'a depus treptat la bănci în anul 1925 adică lei . 997.287

Imobil. Valoarea imobilului sau mai bine zis sumele plătite pentru construcția căminului până la 31 D-brie 1923 era de lei 264.763.25

La care s'a mai adăogat numele plătite în cursul anului 1924 Lei 4.283.423.55

Totalul sumelor plătite pentru construcția clădirei până la 31 Decembrie 1924 cum se vede și în Bilanț. 4.548186.80

Disponibil la Bănci. Avem la 31 Decembrie 1924 Lei 2.484.296.75

Care sume s'au ridicat treptat în anul 1925 pentru construirea şi terminarea clădirii.

Efecte publice. Acest cont prezintă Val. Efect. publice precum:

Imprumutul Naţional 1916 Val. n. 100.000

" Intern 1920 Val. n. 70.000

170.000 a 60 %

Adică valoarea reală este de lei 102000.

Cupoane de încasat. Reprezintă valoarea cupoanelor la ef. publice neîncasate până la 31 D-brie 1924 şi care s'a încasat ulterior în anul 1925. Lei . 18.250

Cont de profit şi Perdere cum se vede şi în bilanţ se presintă la *Venituri* cu suma de lei . . 212.971.55 şi care provine din dobânzile la sumele depuse la Bănci şi din cup. ef. publice.

Din care deducem: diferenţa curs efecte publice . . . . 17.000.—

cheltueli imprimate, registre, spese, gropuri şi porto de bani . . 6478.25 — 23.478.25

Beneficiu net al anului expirat 1924 . . . 189.493.30

Acest Beneficiu net se trece la fondul de rezervă statutar până la terminarea construcţiunei Căminului Ing. Silvici conform Art. 69 din Statut.

Casier, N. N. Elefterescu

D-l Aureliu M. Eliescu. Faţă de cele comunicate împreună şi citite şi din darea de seamă şi raportul cenzorilor ce s'a trimis oficial tuturor membrilor, cere ca adunare ordinară, să se pronunţe asupra descărcărei gestiunei consiliului de ad-ţie, de gestiunea de pe anul 1924.

Adunarea în unanimitate: *a)* aprobă descărcarea consiliului de ad-ţie de gestiunea sa de pe anul 1924.

b) Autoriză Consiliul de ad-ţie să convoace o adunare generală extraordinară, odată cu ziua fixată pentru ţinerea congresului şi inaugurărei palatului, şi să se supună aprobărei acestei adunări generale extraordinare:

1) mărirea capitalului.

2) autorizarea de a se face un împrumut.

3) ratificarea împrumutului ce s'a făcut până acum pentru desăvârşirea lucrărilor

4) această adunare generală va discuta atunci şi modificarea Statutelor in raport cu mărirea capitalului cât şi modificarea altor articole corespunzătoare cu nevoile actuele ale societăţii, modificări ce vor fi aduse la cunoştinţă din timp, membrilor Societăţei.

D-l Aureliu M. Eliescu. La ordinea zilei fiind şi alegerea a 3 cenzori şi 3 cenzori supleanţi, conf. art. 32 din Statute.

D-l Ion Petre cere premenirea cenzorilor.

D-l Aureliu Eliescu propune a fi realese pentru 1925 aceleaşi persoane, cu atât mai mult că mai avem numai o lună, până la încheerea bilanţului pe 1925. E bine a realege aceleaşi persoane, mai ales că d-lor cunosc in deaproape chestiunea clădirei palatului nostru, care e pe punctul de a fi gata.

Adunarea generală în unanimitate aprobă.

D-l Aureliu. M. Eliescu. Mulţumim membrilor din provincie care au răspuns azi la apelul societăţei, ţine de a sa datorie, de a aduce mulţumiri Preşedintelui Soc. Progresul silvic, care ne-a dat prilejul ca, de azi înainte corpul silvic să-şi aibă casa sa proprie, la fel cu alte corpuri similare, rugând pe bunul Dumnezeu să-i dăruiască mulţi ani fericiţi.

Adunarea aplaudă frenetic ultimele cuvinte a d-lui Vice-Preşedinte.

Preşedinte, Secretar,
Aureliu M. Eliescu **M. P. Florescu**

Membri prezenţi la adunarea ordinară din 30 Noembrie 1925.

Aureliu M. Eliescu, N. N. Elefterescu, G. Comanici, Aurel. Demetrescu, C. P. Georgescu, D. A. Sburlan, G. Stamatescu, Th. T. Popescu, Ion. I. Popescu, Th. Popov, Leon. C. Vasiliu, G. I. Ionescu, N. Caliniuc, D. Ivancea, M. P. Florescu, V. N. Stinghe, Mihai Popescu, Petre Ioan, Const. Sava Gotu, I. C. Demetrescu, Z. Przemitichi, Nic. Bratescu, V. N. Priboianu, D. Anastasescu, G. Năstăsescu, D. Robănescu.

Situaţia elevilor Şcoalei politechnice secţia silvică pe anul 1925/26.

ANUL I.

Bancu D. Ilie, Başgan Vasile, Bălănică Teodor, Băncilă Mircea, Bageriescu Gheorghe Brătescu R. Ioan, Casianov Pavel Cojoc Gheorghe, Constantinescu I. Pavel, Costăchescu N. Ion, Cristea I. Stelian, David Ioan, Dediu Gheorghe, Danciu Dumitru, Dumitrescu Aurel, Dumitriu R. Cornelius, Fainblatt Baruch, Gavrilescu Gheorghe, Georgescu I. C-tin, Georgescu Şt. Alex., Iacomi Constantin, Iliescu A. Dumitru, Ionescu N. Constantin, Ionescu I. Nicolae, Ionescu. R. Nicolae, Iordache I. Radu, Ivanovici A. D-tru, Jipescu Nicolae, Komm Leon, Lăzanu V. Vasile, Marinescu M. Mihail, Michelsohn Sol. Mihăilescu R. Lazăr, Mihăilescu Vasile, Mircea Emilian, Miulescu Nicolae, Nămoloiul C. Ioan, Pascovschi Sergiu, Păunescu D. Trifan, Petreanu Mirea, Popescu G. Aurel, Popescu I. Alexandru, Popescu C. Victor, Popescu D. Ion, Popescu Nicolae, Popovici T. Ion, Roşca O. Petre, Staneti Florea, Ştefănescu Sirius, Vasile T. Mihai, Voinea N. Donstantin, Zeltzer Iosif, Turnibucă Eugen, Niculescu I. C-tin.

ANUL II.

Bătucă Ion, Bocec Aurel, Caloianu Ion, Ceacăreanu Gh,. Croitoru Nicolae, Dinu Valeriu-Voinea, Federovici Constantin, Frăţilă Virgil, Georgean Teofil, Haner Friderich, Imbăruş Nicolae, Ionescu V. D-tru, Ivănescu Gheorghe, Konrad Iosif, Lazăr Vasile, Leviţchi Anton, Lungu Ion, Marcu Iosif, Marinescu N. C., Mezinca Cornelius, Mihăileanu D. Constanţa, Mircea Romulus, Mironescu Grigore, Munteanu Dumitru, Murgu Gheorghe, Neagoe Nicolae, Novac Eftimie, Pană Vasile, Pop Traian, Popovici Grigore, Rotaru Cornelius, Sava Alexandru, Şerbănescu Stelian, Stângă, Ion, Ştefănescu Constantin, Ursu Victor, Vaniş Leonida, Vendel Alexandru, Vulpe Filip.

ANUL III.

Anghelescu Constantin, Chibeleanu Aurel, Cimoca Alexandru, Cioc Gheorghe, Cioroiu A. Constanţa, Constantinescu Victor, Coţifide Constantin, Dâriău Ion, Dimoftache C-tin, Dinulescu Jon, Fomino Nicolae, Georgescu Silviu, Ghervasia Pantelimon, Hagi Marcel, Lăcătuşu Traian. Lupan Constantin, Mateescu Dumitru, Mitan Constantin, Munteanu Victor, Nahlicht Alfred, Negoiţă Vasile, Nicolescu Petre, Păcuraru N. Ion, Petcu Gheorghe, Petrescu Alexandru, Popescu Pamfil, Preoţescu Ion, Pribegeanu Constantin, Rădulescu Anton, Rimbaşu Alexandru, Roşca M. Tudor, Roşculeţ Oprea, Russu Alexandru, Sasebeşiu Valeriu, Ştefănescu Octav, Stinghe Nicolae, Stoian Nicolae, Ţerna Leon, Vendel Constantin, Voiculescu Petre, Vulcan Gheorghe, Wrana Ladislaus, Vlad Simion.

ANUL IV

Adam G. Ioan, Alexandrescu A., Anderco, Vasile, Avram Nicolae, Bărdulescu A., Belcea Traian, Căpitanu C., Chelsoi Nicolae, Chiculiţă Constantin, Chiriţă Constantin, Ciolofan Victor-Gorj, Decei Ovidiu, Dobrescu Constantin, Dogaru Nicolae, Dumitru Gheorghe, Filip C. V.-Constanţa, Georgescu G. Gheorghe, Georgescu Alexandru, Gheorghiaş Constantin, Gheorghiu Miron, Gheorghe Romeo, Hartia Dumitru, Homoceanu Dan, Hristu Nicolae, Iancovici Nicolae, Istrate Demosterie, Leescu Vasile. Lugojanu Lucian. Mara Ion, Marin Ion-B., Marinescu Nicolae, Melenciuc Alexandru, Mihăescu Ioan, Nicolaescu Lucian, Oprişan Gheorghe, Păcurariu Ion, Potângă Valeriu, Radu F. Petru, Roman Traian, Runcan I. Romulus, Sabău Vasile, Schrott Iosif, Simionescu Ion, Stănescu-Gorgani D., Storosciuc Ion, Tarhon Constantin, Taşcă Nicolae, Toma Ion, Vasilescu-Borcea Nicolae, Verşescu Nicolae.

Informaţii

Din cauză că localul cercului Inginerilor silvici din Bucureşti n'a putut fi terminat complect până la data de 6 Decembrie a. c. după cum se spera, **serbarea inaugurărei** *se amână pentru* **ziua de 24 Ianuarie 1926**, *când se va anunţa şi programul detaliat.*

. • .

In urma unei denunţări locale d-l inginer silvic Gh. Tatomir şeful ocolului silvic Leova din Basarabia, a fost suspendat şi dat judecăţei.

După un interval de 2 ani şi 4 luni. Tribunalul din Cahul pe baza concluziunilor ministerului public, l'a *găsit* nevinovat şi la achitat în unanimitate.

Ne pare bine că şi cu această ocasiune s'a dovedit corectitudinea unui membru al consiliului technic silvic. In acelaş timp uşurinţa cu care se formează şi se dă curs acuzaţiunilor neîntemeiate.

Faţă cu sentinţa pronunţată de justiţie suntem convinşi ca autoritatea în drept va da complectă satisfacţie d-lui inginer Tatomir, care a suferit atât material cât şi moral în timpul cât a stat sub o nedreaptă acuzaţiune.

. * .

Un act de mulţumire

CHITANŢA

Lei. Bani

5000 Adică lei cinci mii am primit de la D-na Demetrescu Vergu prin D-l Inginer inspector silvic M. P. Florescu, Secretarul Soc. „Progresul Silvic" jumătate din bursa acordată pe 1925, ca ajutor, pentru care aduc viile mele mulţumiri D-nei Demetrescu Vergu, pentru preţiosul ajutor acordat.

Bucureşti, 10 Octombrie 1925.

Iacomi Const.
Student Şcoala Politecnică
Secţia Silvică, Anul I

Sâmbătă 24 Oct. a. c. în saloanele restaurantului Athénée Palace din Bucureşti, a avut loc banchetul dat de corpul agronomic în onoarea D-lor Sandu Aldea şi Ionescu Siseşti, cu prilejul admiterei D-lor ca membri corespondenţi ai Academiei Române.

Corpul silvic a fost reprezentat prin D-l C. Opran, Ad-torul Casei Pădurilor.

Invăţământul Silvic a fost reprezentat prin D-nul Marin Drăcea

Soc. *„Progresul Sivlic“* a fost reprezentat prin D-l *Aureliu Eliescu*, care deşi ne putând lua parte la banchet, a venit totuşi şi a exprimat felicitări sărbătoriţilor.

⁂

Duminică 6 Decembrie, a avut loc în Bucureşti, înaugurarea Palatului corpului comptabililor titraţi.

La această inaugurare, Societatea *„Progresul silvic“*, a fost reprezentată prin D-l Aureliu M. Eliescu.

⁂

In zilele de 2 şi 3 Decembrie a. c. a avut loc în pădurile dela Piskia şi Casa Verde de lângă Timişoara. o mare vânătoare regală. Detaliile vânătoarei, se vor publica în coloanele acestei Reviste, în n-rul de pe Decembrie a. c.

⁂

In ciclul de conferinţi ce se vor ţine la Ateneul Român din Bucureşti pentru iarna 1925/26, figurează şi colegii noştri, D-nii: *Aureliu M. Eliescu*, care în seara de 7 Februarie 1926 va trata despre : *De prin lume adunate si iarăşi la lume date* şi *M. P. Florescu*, care în seara zilei de 24 Aprilie 1926 va trata despre: *Pădurile României.*

⁂

Marţi 15 Decembrie 1926, a fost înmormântat la cimitirul „Belu“ din Bucureşti, regretatul *Al. Buescu* fostul Director General al Vămilor, al cărui desnodământ atât de trist e cunoscut tuturor. — La înmormântarea colegul nostru M. P. Florescu, a rostit un discurs funebru punând în relief calităţile deosebite a acelui înalt funcţionar, ca reprezentant al ministerului în comisia Superioară vamală de import şi export din care azi face parte şi D-nii Ingineri silvici M. Tănăsescu şi M. P. Florescu.

⁂

D-l Inginer consilier silvic M. Tănăsescu, a fost numit membru în consiliul de ad-ţie al Casei Pădurilor, pe timp de 5 ani, în locul D-lui Al. Oteteleşanu a cărui mandat a expirat.

In budgetul Casei Pădurilor depe 1926, s'a prevăzut 1.500.000 ca subvenţie pentru şcoala Politecnică din Bucureşti, secţia silvică.

* * *

In budgetul pe 1926 s'a acordat 10 milioane pentru punerea în funcţie a unui ferăstrău şi instalaţiunile respective din pădurile Moţilor, unde pe lângă că se vor pune în valoare suprafeţe întinse de păduri care se vor putea exploata dar se va da posibilitatea Moţilor să găsească de lucru având un plus de venituri. Afară de aceasta din budgetul în'curs s'a dat 3 milioane pentru acelaş scop.

Iar din creditele de pe 1926 se vor da încă 10 milioane.

In total 23 milioane pentru punerea în valoare a maşinelor din Someşul Cald, Someşul Rece, Răcătău, Beles care se vor exploata în regie de Stat cu ajutorul Moţilor.

* * *

In budgetul de pe 1926 al Ministerului de Domenii, s'a prevăzut ca subvenţie anuală pentru Soc. „Progresul Silvic“ suma de 300.000 lei.

* * *

Consiliul judeţean de Prahova a aprobat 40 milioane lei pentru continuarea căiei ferate normale judeţene dela Măneci-Ungureni la Cheia, un front de 24-25 km.

Prin această cale ferată normală se vor pune în valoare frumoasele păduri de fag de pe valea Teleajenului, proprietatea Eforiei Spitalelor civile, ale moşnenilor, ale Statului şi al particularilor — şi se va deschide şi frumoasa staţiune climaterică de la Cheia, care va fi în viitor un banlieu al Bucureştenilor.

* * *

Administraţia Casei Pădurilor va dispune pentru campania de împădurire de primăvara anului 1926 de o însemnată cantitate din sămânţă de molid dezaripată, de excelentă calitate, recoltată în ţară în toamna acestui an.

Nevoile proprietarilor particulari se pot satisface în cea mai mare parte, sămânţa constând la locul de recoltă (Gheorghieni, Miercurea Ciuc, Tarcău sau Câmpeni) 200 lei kgr. pentru proprietarii particulari şi Societăţile Exploatatoare de păduri şi 150 lei de kgr. pentru proprietarii pădurilor administrate de stat ca păduri comunale, composesorate etc.

Distribuţia se va face pe baza cererilor primite la Casa Pădurilor până la data de 15 Ianuarie 1926, când se va comunica solicitatorilor cantitatea aprobată a li se vinde şi condiţiile de livrare.

Important pentru fabricele de cherestea din România

Prețul pânzelor de ferăstrău și cantitatea disponibilă aflată în depozitul Inginer silvic *Precup & Weyda*, Târgu-Mureș. Recomandăm călduros tuturor celor interesați, de a-și procura asemenea pânze, fiind de foarte bună calitate.

Circulare: „I-a Qual. Tiegelgusstahl, Zahnung „A“, Bohrung normal“.

500	600	700	800	1000	mm.
5	23	5	2	2	buc.
588.—	900.50	1364.50	1914.50	3643.—	lei pro buc.

Idem, „Zahnung „D“. Bohrung 35 mm. (Pendelzahn)“:

500	600	700	mm.
2.8	2.8	3 0	mm. gros
4	6	5	buc.
669.—	928.—	1385.50	lei pro buc.

Pânze de gater din extra I-a Tiegelgussstahl:

1050×130×2	1100×130×2	1200×140×2	1250×140×2 2	mm.
150	14	24	185	buc:
228.—	238.50	278.50	347.50	lei pro buc.

1400×160×2.2	1500×160×2.4	1600×160×2.4	1800×150×2.6	mm
24	11	24	12	buc.
394.50	454.50	490.—	594.50	lei pro buc.

1600×160×2.8	1800×160×2.8	2000×200×3	mm.
12	12	34	buc.
554.—	635.50	946.—	lei pro buc.

Pânze de curmat și de trască din I-a Qual. Gussstahl:

1600	1800	1900	mm.
3	3	3	buc.
413.50	524.50	662.—	lei pro buc.

Beschii din I-a Qual. Tiegelgussstahl (Schrottsägen):

142.3	150.1	158	cm.
500	697	9	buc.
205.50	225.—	248.—	lei pro buc.

Beschii din I-a Qual. Tiegelgussstahl (Zugsägen):

126.4	134.3	142.3	150.1	158	cm.
10	20	40	27	9	buc.
153.50	170.—	186.50	193.—	219.50	lei pro buc.

Beschii din I-a Qual. Tiegelgussstahl N. 31 cu țăpușe (Bauchsägen mit angenieteten Angeln):

1300	1400	1500	mm.
200	199	199	buc.
206.—	230.50	281	lei pro buc.

Idem, (Bauchsägen mit angeschweissten Angeln):

1300	1400	1500	mm.
70	99	69	buc.
206.—	230.50	254.—	lei pro buc.

Pânze panglică din I-a Tiegelgussstahl (Bandsägen):

6	10	12	20	25	30	35	40	50	60	45	mm.
20	50	50	80	50	200	80	50	50	50	50	metri l
11.50	13.—	14.50	21.—	25.—	32.—	38.—	43.—	57.50	75.—	53.—	lei pro m. l

Ferăstraie de mână din I-a Tiegelgussstahl (Bügelsägen):

700×50	800×50	900×50	1000×50	mm.
250	250	140	150	buc.
25.—	28.—	31.50	37.—	lei pro buc.

Idem, (Spannsägen):

700×40	800×40	900×45	1000×45	mm.
250	230	230	250	buc.
21.50	24.50	29.50	33.—	lei pro buc.

Idem, Nr. 48 din I-a Tiegelgussstahl (Spannsägen):

700×20	800×20	900×20	mm.
100	100	80	buc.
12.—	13.50	15.50	lei pro buc.

Idem, (Spannsägen):

700×25	800×25	900×25	mm.
100	100	80	buc.
15.—	16.50	18.50	lei pro buc.

Ciocane-revolver de numerotat marca originală „Göhler" pentru 5 circa, trei serii numere de rezervă și toate accesoriile, à Lei 2050— garnitură.

MINISTERUL AGRICULTUREI ŞI DOMENIILOR
CASA PADURILOR
DIRECŢIA REGIMULUI SILVIC

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codu silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem

Art. I. Se aprobă de noi:

Regulamentul de exploatare al pădurei Hulloana, pendinte de comuna Avreşti jud. Roman, proprietatea D-nei Alice Bobeica n suprafaţă de 39 ha.

Regimul Crâng simplu. — Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în trei ani şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

Revizuirea la finele perioadei de exploatare.

Art. II. Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în regulamentu de exploatare şi articolul adiţional anexat sunt executorii.

Art. III şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministru Al. Constantinescu.

No. 38773

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la departamentul Agriculturei şi al Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din legea modificatoare la Codul Silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem

Art. I. Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Derilies, pendinte de comuna Pava, Jud. Trei Scaune, proprietatea D-lui Iuliu Coselme şi soţiei Carolina Màlyàs, în suprafaţă de 44 ha. 9728 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 2 ani dela începerea exploatărei

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Nir, pendinte de comuna Comălău, Jud. Trei Scaune, proprietatea D-lui Vorgil Pascu, în suprafaţă de 75 ha. 5056 m. p. Regimul Codru simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea la sfârşitul perioadei de exploatare.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Maderaş II, pendinte de comuna Lunca, Jud. Ciuc, proprietatea Composesoratului din comuna Dăneşti, în suprafaţă de 2035 ha. 2600 m. p. păduri din care în prima decenie se exploatează 321 ha. 4900 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase în 2 serii: Seria I în suprafaţă de 218 ha. 8700 m. p. şi Seria II 102 ha. 6200 m. p. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 10 ani pentru suprafaţa de 321 ha. 4900 m. p. Garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face în anul 1934.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Tavarniţa. pendinte de comuna Răstoaca, Jud. Vişniţa, proprietatea moştenitorilor defunctului Ogradnea Miftodie, în suprafaţă de 193 ha. 7800 m. p. din care de exploatat 150 ha. Regimul Codru grădinărit, extrăgându-se 100 m. c. la hectar. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea la finele perioadei de exploatare.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Vana, pendinte da comuna Vana, Jud. Câmpu-Lung-Bucovina, proprietatea Obştei Vana, în suprafaţă de 2969 ha. 0300 m. p. pădure curată din care în prima subperioadă de exploatare se tae 585 ha. Regimul Codru cu tăeri rase în 4 serii: Seria I 780 ha. 8400 m. p. Seria II 769 ha. 0900 m. p. Seria III 616 ha. 8900 m. p. şi Seria IV 801 ha. 8000 m. p Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în

10 ani pentru suprafaţa de 585 ha. Garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar.

f) Regulamentul de exploatare al pădurei Mihova, pendinte de comuna Mihova Jud. Vijniţa-Cernăuţi, proprietatea moştenitorilor Itzig şi Elka Fränkl, în suprafaţă de 877 ha. 5000 m. p. din care de exploatat suprafaţa de 402 ha. 7300 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase în 3 serii: Seria I 183 ha. 0400 m. p. Seria II 219 ha. 6900 m. p. şi Seria III 474 ha. 8200 m. p. exploatată Revoluţia normală 60 ani trupul Lisna şi 80 ani restul pădurei exploatarea în 8 ani pentru suprafaţa de exploatat şi cu garanţia de împădurire 4000 lei de fiecare hectar şi 40 arbori de esenţă brad la hectar. Revizuirea în anul 1932.

g) Regulamentul de exploatare al pădurei Ratpatac şi Jughörospatac, pendinte de comuna San Hartic Jud. Ciuc, proprietatea D-nei Ana Pop, Damocos şi tovarăşii, în suprafaţă de 136 ha. 3800 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, eploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani dela începerea exploatărei.

h) Regulamentul de exploatare al pădurei Salaşbert, pendinte de comuna Belin, Jud. Trei Scaune, proprietatea D-nei Irina Irimic Kisgyörgy Boer în suprafaţă de 18 ha. 9162 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 60 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 1300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurei Baronesei Elisabeta Veselény formată din 6 trupuri, pendinte de Comuna Corund Jud. Salaj, proprietatea D-nei Elisabeta Veselény, în suprafaţă de 674 ha. 6700 m. p. din care se exploatează prima afectaţie în suprafaţă de 266 ha. 0900 m. p. Regimul Crângul cu 40 rezerve la hectar de esenţă gorun şi fag peste 0.25 c. m. în diametru, care se vor exploata când regenerarea este complect asigurată. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 7 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani dela exploatare.

j) Amenajamentul pentru exploatare al pădurei Poeni, pendinte de comuna Poeni, jud. Caraş-Severin, proprietatea Ministerului de Industrie şi Comerţ, în suprafaţă de 4570 ha. 0200 m. p. pădure curată. Regimul Codru cu tăeri succesive în două serii: Seria I în suprafață de 2357 ha. 5900 m. p. și Seria II 2212 ha. 4300 m p. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea la 10 ani dela începerea exploatărei.

k) Amenajamentul sumar pentru exploatare al pădurei Valea Rindiboului Clasa Economică B. Seria II pendinte de comuna Porcești, jud. Sibiu, proprietatea comunei Porcești, în suprafață de 1063 ha. 3900 m. p. pădure din care în prima decenie se exploatează 144 ha. 4500 m. p. Regimul Codru cu tăeri scccesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 10 ani a suprafeței de exploatat și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

l) Regulamentul de exploatare al pădurei Tihu Brad, pendinte de comunele Răstoșnea și Lunca Bradului, jud. Mureș-Turda, proprietatea moștenitorilor defunctului Dr. Fritsch, în suprafață de 2659 ha. 4400 m. p. din care se exploatează 100 ha. 6100 m. p. Regimul Codru cu 2 tăeri succesive la 5 ani interval una de alta în două serii: Seria I în suprafață de 41 ha. 2000 m. p. și Seria II 589 ha. 8700 m. p. La prima tăere se va extrage până la 50% și în tot cazul proporțional cu speciile și dimensiunile. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea la anul 1934.

m) Regulamentul de exploatare al pădurii Secu Brad, pendinte de comuna Restolița, jud. Mureș-Turda, proprietatea succesorilor lui Mendel Schwartz, în suprafață de 960 ha. 7800 m. p. pădure. Regimul codru cu tăeri rase cu 60 arbori de rezervă la hectar în 2 serii: Seria I în suprafață de 425 ha. 1300 m. p. și Seria II 535 ha. 6500 m. p. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea la anul 1934.

n) Regulamentul de exploatare al pădurei Piciorul Cuților, pendinte de comuna Gheorghieni, jud. Ciuc, proprietatea fraților Lukacs și Anton Ștefan, în suprafață de 229 ha. 4207 m. p. din care s'a exploatat 120 ha. 9211 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 3000 lei de hectar. Revizuirea în 1934.

o) Amenajamentul pentru exploatare al pădurei 1) Brădețul-Moina, 2) Dulelău-Valea Susului Măgura și 3) Dosul Crengi, pendinte de comuna Aciuva, jud. Arad, proprietatea locuitorilor

Urbarialişti din comuna Aciuva, în suprafaţă de 2424 ha. 4000 m. p. în trei serii: Seria I în suprafaţă de 1791 ½ ha 4000 m. p. Codru cu tăeri rase: Seria II în suprafaţă de 598 ha. Crâng simplu şi Seria III în suprafaţă de 35 ha. pădure de protecţie. — Revoluţia normală 60 ani pentru Seria I şi 30 ani seria II. Perioada de exploatare: Seria I în prima perioadă de 20 ani afectaţia I de 563 ha. timp de 12 ani. Seria II în primii 11 an se va tăia 218 ha. 4300 m. p. Garanţia de împădurire Seria I 2000 lei de hectar şi Seria II 500 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. Aceste regulamente de exploatare (amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru Reforma Agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (amenajamente) referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori alte cauze, regulamentul, (amenajamentul) se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei, etc.

Art. III. Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. IV şi ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea Prezentei Deciziuni.

Ministru, **Al. Constantinescu**

No. 29524

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din Legea Modificatoare la Codul silvic pubicată în Monitorul Oficial No. 131 920

Decidem:

Art. I — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Mică pendinte de comuna Aninoasa, Judeţul Muscel, proprietatea

D-nei Filofteia Gogulescu, în suprafață de 71 ha 3536 m. p. din care pentru exploatat 49 ha. 5736 m. p, și 21 ha. 7800 mp. pădure degradată. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 3 ani pentru suprafața de 49 ha. 5736 mp. și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

Nu se va incepe exploatarea decât atunci când se va depune garanția și pentru pădurea degradată, care în termen de maximum 5 ani să se facă împădurirea. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Coșcovele, pendinte de comuna Șotrile, Județul Prahova, proprietatea D-lui Ioan I. Buretea, în suprafață de 51 ha. 7497 mp. pădure. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanțiu de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Letea Mică, pendinte de comuna Crasna, Jud. Gorj, proprietatea D-lui Ion Dem. Petrescu și Ion Gh. Ciorogârla în suprafață de 63 ha. 3500 mp. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 6 ani și cu garanția de împădurire 1500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani de la aprobare.

d) Studiul sumar pentru exploatare al păduri Bujorul Valea cu apă pendinte de comuna Bibești, Jud. Gorj, proprietatea D-lui Gh. Gh. Bădescu în suprafață de 16 ha. 6000 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea la 3 ani după terminarea exploatării.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Cervicești Ranga, pendinte de comuna Cocoreni, Jud. Botoșani, proprietatea D-lui I. Maxim în suprafață de 76 ha. 4397 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 7 ani și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani dela începerea exploatări.

f) Studiul sumar pentru exploatare al pădurii Via Popei pendinte de comuna Bughele, Jud. Prahova, proprietatea D-lui Nuța Sorescu, în suprafață de 13 ha. 2815 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 500 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al păduri Budești, pendinte de comuna Budești Jud. Argeș, proprietatea Moștenitorilor Gh.

şi Ion Lahovary în suprafaţă de 270 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. exploatarea în 10 ani, garanţia 600 ei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi artiocolul adiţional anexat fiecăruia, sunt exectorii.

Art. III. — şi ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 oct. 1925 în cabinetul nostru.

Ministru **(ss) Al. Constantinescu**

No. 46660,

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi al Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic.

Abând în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem

Art. I. Se aprobă de noi.

a) Studiul sumar pentru exploatarea pădurii Faţa Pietrelor, pendinte de comuna Călineşti, Jud. Vâlcea, proprietatea D-lui Gr. Popescu şi tovarăşii în suprafaţă de 18 ha. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 1400 lei de fiecare hectar. Revizuirea după expirarea termenului de exploatare.

b) Studiul sumar pentru exploatarea pădurii Valea Roşie, pendinte de comuna Vălenii de Munte, Jud. Prahova, proprietatea D-lui Iancu T. Protopopescu, în suprafaţă de 16 ha 9179 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1936.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Rea, pendinte de comuna Sardaneşti, Jud. Gorj, proprietatea D-nei Maria V. Hortopan, în suprafaţă de 34 ha. 5700 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea la 3 ani după terminarea exploatărei.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii IX şi XI Pământuri, pendinte de comuna Găgeşti, Jud. Putna, proprietatea D-lui Teodor A. Ciucu, în suprafaţă de 161 ha. 1000 m. p. pădure. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 5 ani, şi cu garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Chera, pendinte de comuna Poiana Floreşti, Jud. Dolj, proprietatea Primăriei Oraşului Craiova, în suprafaţă de 158 ha. 4497 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face la finele revoluţiei normale.

f) Studiul sumar pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Lunca Durneşti, pendinte de comuna Călăraşi, Jud. Botoşani, proprietatea D-lui Gh. Michiu şi Gh. Rotariu, în suprafaţă de 12 ha. 8000 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani studiu valabil pentru 10 ani şi cu garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. III. — şi ultimul. Domnul Administrator al Casei Padurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 Octom. 1925 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) **Al. Constantinescu**

No. 46664

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domenilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Legea Modificatoare la Codul silvic publică în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. I. Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Jahoroş, pendinte de comuna Ghelinţa, Jud. Trei Scaune, proprietatea composesoratului Jahoroş din Ghelinţa, în suprafaţă de 141 ha. 9100 m. p. pădure din care în perioada 1924-43 se exploatează 42 ha. 3500 m. p. Regimul codru cu tăeri rase cu 50 siminceri la hectar. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani pentru întreaga suprafaţă de 141 ha. 9100 m. p. şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1935.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Zamoştea, pendinte de comuna Zşmoştea, Jud. Văscăuti proprietatea D-nei Olga Freitag, în suprafaţă de 842 hr. 5905 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive în două serii: seria I răşinoase în suprafaţă de 353 ha. 4000 m. p. şi Seria II foioase în suprafaţă de 489 ha. 1900 m. p. Revoluţia normală 80 ani. In prima perioadă de 10 ani din Seria I se exploatează 43 ha. 7043 m. p. ultima tăere iar în Seria II se exploatează 231 ha. 9404 m. p. cu tăeri succesive la interval de 3 ani una de alta comform planului special de cultură şi exploatare din regulament. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Mică, Valea Mare, In Deal şi Cornetu, pendinte de comunele Balomir, Covragi şi Fireşti, Jud. Hunedoara, proprietatea Soc. Anonime pentru exploatarea de păduri din Topa de Criş, în suprafaţă de 1413. 88 jug. cad. din care pentru exploatat 935. 38 jug. cad în două serii şi anume: Seria I cu suprafaţa de 524. 41 jug. cad. şi Seria II cu 410. 97 jug. cad. Regimul Crâng cu 15 arbori de rezervă din esenţe superioare bine repartizaţi la jugă.

Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 10 ani, tăindu-se anual în Seria I suprafaţa de 52 44 jug. cad. şi în Seria a XII 41.09 jug. cad. Garanţia 1000 lei la jugăr.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare (amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere technic silvic luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru Reforme Agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (amenajamente) referitoare la suprafaţa pădureii la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul (amenajamentul) se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii suprafeţei, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executori

Art. IV și ultimul. — Domnul Aadministrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 Oct. 1925 în cabinetul nostru.

Ministru, **Al. Constantinescu**

No. 46666

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei și al Domeniilor.

Asupra raportului D lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din Legea modificătoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131 920.

Decidem:

Art. I. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Arbora pendinte de comuna Arbora, Jud. Gura Humorului, proprietatea Obștei Arbora, în suprafață de 599 ha. 4200 m. p., din care în prima decenie se exploatează 64 ha. 8600 m. p. — Regimul Codru cu tăieri rase. — Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. — Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Savarșin, pendinte de comunele Halaliș, Culaș, Savarșin, Temeșești și Troaș, Jud. Arad, proprietatea D-nei Irma de Hunyady, în suprafață de 4916 ha, 7000 m. p. din care pădure 4625 ha. 2000 m. p. In perioada 1925—1940 se exploatează suprafața de 707 ha. 4000 m. p. — Regimul Codru cu tăeri rase. — Revoluția normală 75 ani, exploatarea în 15 ani, pentru suprafața de 707 ha. 4000 m. p. și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. – Revizuirea la 15 ani adică la finele exuloatărei primei perioade.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Rachitiș, pendinte de comuna Lazarea, Județul Ciuc, proprietatea Moștenitorilor defunctului Stefan Lazar și anume: D-na Otto Bissingen, D-na

„PETROŞANI"

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 550.000.000

STRADA AUREL VLAICU No 22

BUCUREŞTI

Adresa telegrafică: „PETROŞANI".

Telefon 39 77

„BANCA ROMANEASCA"

Capital . . . 280.000.000.— Lei
Rezerve . . 136.885.502.40 „
Depozite 1.257.443.232.47 „

Adresa telegrafică: Românească
Sediul Centralei: Bucureşti

SUCURSALE:

Arad, Bălţi, Bazargic, Braşov, Cernăuţi, Cetatea-Albă, Chişinău, Cluj, Constanţa, Craiova, Făgăraş Galaţi, Ismail, Oradia-Mare, Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Tg.-Mureş, Timişoara, Tighina, Tulcea.

BĂNCI AFILIATE:

Bacău *Banca Bacăului,*
Brăila „ *Dunărea Românească,*
Bucureşti B-ca *Românească a Orientului*
Bucureşti *B-ca Pieţei*
„ „ *Viticolă a României*
Bozovici „ *Almajului*
Bârlad „ *Tache Protopopescu*
Cluj „ *Economul*
C. Lung „ *Câmpulungul Moldovenesc.*
Constanţa, *B-ca Creditul Dobrogean*
Dorohoi „ *Română,*
Drăgăşani „ *Podgoriei*
Bej „ *Românească din Valea Someşului*
Fălticeni B-ca *Ştefan cel Mare,*
Hunedoara *Banca Corvineană,*
Iaşi *Banca Iaşilor,*
Lugoj „ *Românească a Banatului*
Oraviţa, *B-ca Oraviceană*
Ploeşti, „ *Creditul Prahovei*
P. Neamţ „ *Petrodava,*
Roman, *Banca de Comerţ şi Industrie*
Rădăuţi, *Banca Rădăuţilor,*
Reghinul-Săsesc, *B-ca Mureşană*
Silistra, B*anca Durostorului*
Sighetul Marmaţiei, B-ca *Maramureşană.*
Sebeşul Săsesc, B-*ca Sebeşană*
Suceava, „ *Suceveană*
Siret „ *Siretului*
Sf. Gheorghe, B-*ca de Credit din Sf. Gheorghe*
T.-Severin, B*anca Mehedinţului,*

Dicio San Martin Banca Comercială şi Industrială din Valea Târnavei

Tot felul de tranzacţiuni bancare cu firmele şi băncile din ţară şi străinătate.

HOTEL
„ROYAL PALACE"

Proprietatea Societăţei „Clădirea Românească"
BUCUREŞTI — STR. SĂRINDAR COLŢ CU BREZOIANU

Tarif foarte avantagios. —— Camere cu luna

CONSTRUCŢIUNE NOUA

CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,
APA CALDA şi RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curăţenie, Ordine, Linişte.

Anul XXXVII Decembrie 1925 No. 12

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂȚEI „PROGRESUL SILVIC“

Apare sub conducerea comitetului de redacție compus din d-nii
Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemitky, D. Robănescu, V. N. Stinghe, I. Timoc și G. Turneanu
Sub președinția d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacția și Administrația Revistei la Casa Pădurilor
(în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 200 LEI PE AN

Protejarea monumentelor naturale . . . . **Petre Antonescu**
Sărbătoarea sădirii arborelui . . . . **Dr. M. Drăcea**
Congresul forestier internațional din Grenoble, 1925 **Petre Antonescu**
Vânătoarea regală la Timișoara . . . . **M. P. Florescu**
Comerțul exterior al României . . . . **Petre Antonescu**
Impărăția frigului . . . . **P. A.**
Congresul internațional de silvicultură dela Roma **P. A.**
Informațiuni . . . . * * *

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA „NAȚIONALA“, JEAN IONESCU & Co.
1, STRADA BURSEI, 1
1925

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE

AL

SOCIETĂŢEI „PROGRESUL SILVIC"

PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 28 Aprilie 1904, cu sediul in palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman
M. Boldur
Al. Constantinescu
Aureliu Eliescu
Mihail P. Florescu
Liviu Marţian
Ion Moldovanu
Const. Opran
Const. Sava-Goiu
Vintilă Stinghe
M. Tănăsescu

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu şi Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanţi :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea şi G. Turneanu.

Biroul Societăţei „PROGRESUL SILVIC"

Preşedinte: Al. Constantinescu

Vice-Preşedinţi: Aureliu Eliescu
Liviu Marţian

Secretar: M. P. Florescu
Casier: N. Elefterescu

Ajutor de Secretar şi Casier Emil Niculescu

Văd. Frederic Lipthay, Tibor Lazar și Maria Lazar, în suprafață de 295 ha. 9619 m. p. din care de exploatat 160 ha. 5727 m. p. — Regimul codru cu tăeri rase. — Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 3 ani pentru 160 ha. 5727 m. p. și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. — Revizuirea la 10 ani dela exploatare în 1934.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare (amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru Reforma Agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (amenajamente) referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul (amenajamentul) se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. IV și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 24 Sept. 1925 în cabinetul nostru.

Ministru, **Al. Constantinescu**

No. 42891

Anul XXXVII Decembrie No. 12

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

PROTEJAREA MONUMENTELOR NATURALE

La congresul internațional de agricultură, ținut în Viena in anul 1907, la care am azistat și eu ca delegat al Societății „Progresul Silvic", în programul secțiunei a VIII-a (economia forestieră) a fost pusă la ordinea zilei între altele și această chestiune :

„*Măsuri legislative pentru protejarea peisagelor și conservarea monumentelor naturale* (Gesetzliche Vorkehrungen zum Schutze der natürlichen Landschaft und zur Erhaltung der Naturdenkmäler).

In darea de seamă asupra acestui congres, publicată în mai multe numere consecutive din „Revista Pădurilor" din anul 1908, am arătat că asupra acestei chestiuni s'a prezintat 4 importante comunicări și anume :

Una a d-lui **Delville,** subinspector de ape și păduri în Bouillon (Belgia), purtând ca moto: *un frumos peisagiu este ca un surâs al naturei,* și alta a d-lui profesor **Dr. H. Conventz,** comisar pentru îngrijirea monumentelor naturale în Prusia.

Una a d-lui **Ludwig Dimitz,** fostul șef al serviciului silvic din Austria și alta a d-lui **Xaver Siefert,** consilier silvic superior în marele ducat Baden și profesor în Karlsruhe.

Am arătat atunci: 1°) Că din cuprinsul acestor comunicări rezultă că în Austria s'au luat măsuri pentru ocrotirea unor plante alpine rare ca „Floarea Reginei", (Edelweiss) etc. precum și a arboretelor de jneapan de pe munții Alpi; că prințul Schwartzenberg în proprietatea sa *Böhmerwald,* iar contele Karl de Buquoy în domeniul său Gratzen din Boemia, pe care l'am vizitat cu un grup de congresiști între cari și profesorul Ed. Henry dela școala națională de ape și păduri dela Nancy, astăzi pus în retragere pentru regularea dreptului la pensie, precum și profesorul Adolph de Guttenberg, actualmente decedat, au rezervat fiecare anumite porţiuni din pădurile lor în scopul de a se păstra pentru generaţiile viitoare caracterul original al masivelor virgine.

2. Că în Ungaria de pe acele vremuri se oprise împuşcarea caprelor în munţii *Tatra.*

3. Că în Belgia cu ajutorul Societăţei naţionale pentru protecţiunea peisajelor şi a monumentelor naturale, a Comitetului amicilor arborilor, a Turing-Clubului şi a administraţiei forestiere respective s'a făcut recensământul arborilor remarcabili din punctul de vedere al legendei, al istoriei, al situaţiunei şi al dimensiunelor lor excepţionale; că unele păduri din această ţară au fost transformate în parcuri naţionale, iar graţie generozităţei regretatului rege Leopold,—care la moartea sa a dăruit naţiunei 4 domenii ce-i aparţineau ca avere personală,—s'a constituit o admirabilă rezervă de frumuseţi fireşti şi de aer curat pentru poporul belgian, de care se va folosi în special populaţiunea urbană din acele locuri.

4. Că în Franţa există o societate constituită numai în vederea protecţiunei peisagelor, iar Touring-Club-ul din această ţară, care numără peste 190.000 de membri, una din cele mai bine organizate societăţi de asemenea categorie, a publicat cunoscutul „*Manual al arborelui*", (1909) alcătuit de regretatul *E. Cardot* [1]) precum şi diverse tablouri murale în vederea vulgarizărei cât mai mult a cultului arborilor şi a iubirei de pădure şi că în baza legei din 1906 s'a format aici o comisiune, a cărei însărcinare exclusivă era de a alcătui o listă de toate terenurile, a căror conservare din punctul de vedere artistic şi al pitorescului este de interes general.

5. Că în Germania prinţul Albert de Prusia a hotărît, ca să se păstreze intacte toate locurile cu un aspect sălbatec şi în acelaşi timp fermecător al comitatului *Glatz*, dar mai cu seamă o porţiune de 6 hectare dintr'o pădure de molid unde subarboretul era constituit din sorb păsăresc (Sorbus aucuparia L.) precum şi partea din pădurea *Drewenzwald* populată cu sorb (Sorbus torminalis L.) care specie se găseşte acolo la limita extremă de

---

1) E. Cardot: Manuel de l'Arbre *pour l'enseignement sylvo-pastora dans les écoles. 1909. Paris. Touring-Club de France.*

Est a ariei sale de vegetaţie, iar vânătoarea renului în *Ibenhorst* a fost cu totul oprită.

In această ţară, precum şi în Anglia, există numeroase societăţi având de scop de a se ocroti monumentele naturale, a căror vedere inspiră admiraţiunea, de a se inlesni accesul lor, precum şi de a se impedeca ca ele să fie distruse.

Oraşul Londra a cumpărat una din cele mai frumoase păduri de fag *„Epping Forest"*, a cărei suprafaţă totală este de 2244 hectare, imitând astfel exemplul capitalei Austriei (Viena) al cărui consiliu comunal a decis, să se cumpere o centură de păduri şi livezi naturale d'imprejurul acestui oraş, în valoare de 50 milioane coroane (aur).

Cu privire la starea lucrurilor din Vechiul Regat mă exprimam atunci în modul următor:

„Trebuie să mărturisim că nimeni nu s'a interesat la noi de conservarea monumentelor fireşti, nimeni n'a luat vr'o măsură ca să se păstreze integralitatea comorilor de frumuseţe cari odinioară împodobeau cu atâta profuziune frumoasa noastră ţară.

„Prin exploatările dezordonate practicate dintr'un colţ la altul al ţării aproape nimic n'a fost cruţat: nici arborii seculari măreţii stejari, copacii cu o grosime în diametru de 1—2 metri şi mai mult la înălţimea pieptului, cari până mai de unăzi se găseau în pădurile noastre de câmpie şi de coline, nici frumoasele peisaje cari încadrau aşa de bine cu decorul forestier împrejmuitor, nici plantele rare ca floarea reginei din creştetul Carpaţilor, ca arborele tisa, pinul cembra şi alte specii rare care aproape au dispărut.

„Pădurea virgină, care populează încă munţii noştrii, s'a retras prin locurile cele mai depărtate de centrele de populaţie şi ca mâine descendenţii noştri nu vor mai putea să-şi facă nici măcar o noţiune de caracterul impozant, sălbatic, variat şi pitoresc al bunurilor isvorâte prin singurile acţiuni ale naturii vecinic creatoare.

„In multe din staţiunile noastre balneare, climaterice, până mai eri înconjurate de codrii nepătrunşi, a fost nevoie de oarecari plantaţiuni pentru a procura vizitatorilor, în timpul călduririlor caniculare ale verei, oarecare umbră răcoritoare. Cât vezi cu ochii însă, în cele mai multe localităţi, terenurile sunt pleşuvite însă de mult de ornamentul lor firesc şi zdrenţuite de mâncăturile apelor cari, pe alocurea, le au dat forme bizare.

„Mergeţi numai la Slănicul din Prahova, la Pucioasa, la Piatra-Neamţ, la R. Vâlcea şi chiar la Călimăneşti, la Câmpulung, Rucăr, Baia de Aramă, Curtea de Argeş, pe valea Topologului şi vă veţi convinge de acest trist adevăr. Dar şi pe valea Prahovei exemple de lipsa noastră de prevedere avem destule. N'ai decât, călătorind spre Sinaia, să-ţi arunci, cum ajungi în regiunea din apropierea Comarnicului, la stânga şi la dreapta privirea din tren, dacă ţi-ai ales acest mijloc de locomoţi[illegible] şi te vei convinge că pământurile locuitorilor ex-clăcaşi dela 1864. precum şi cele ale moşnenilor, s'au povârnit, s'au dislocat, au dobândit forme capriţioase, lăsând subsolul gol la suprafaţă, ceeace ne dă măsura nedestoiniciei noastre de administratori şi a unei încurii neexplicabile.

„Nu departe de Sinaia chiar, regiune unde frumuseţile naturale le întâlneşti la fiecare pas, mai multe cariere de piatră, în exploatare îşi arată nuditatea lor, îţi isbesc în mod neplăcut vederea şi te face să te întrebi : cum de se permite aceasta tocmai în localitatea cea mai vizitată dela noi din ţară atât de indigeni cât şi de streini".

„N'a venit oare momentul de a scăpa ultimele monumente naturale, ce ne-au mai rămas în Valea Prahovei, a Ialomiţei, a Bistriţei, a Dâmboviţei etc ? Eu cred că da. Şi spre acest sfârşit rezoluţiunile congresului din Viena trebuiesc adoptate ad litteram"

Iată şi cuprinsul rezoluţiunilor în chestiune adoptate de congres în şedinţa comună de la 21 Maiu 1907, preşedinte fiind excelenţa sa contele Ferdinand de Buquoy :

După propunerea Dimitz

1. Marea desvoltare a civilizaţiunei şi a industriei secolului precedent a pricinuit însemnate schimbări în economia şi fisionomia naturei. Guvernele sunt chemate a interveni ca mediatoare în acest conflict.

2. Protecţiunea peisajelor şi conservarea monumentelor fireşti sunt, din acest punct de vedere, chestiuni de interes public şi aşa fiind este nevoie de intervenţiunea Statului.

3. Modul cum are să se facă această protecţiune, rămâne la facultatea fiecărui guvern în parte. In ţările unde până acum

nimeni nu s'a preocupat de această chestiune, cea d'intâi măsură de luat este de a se institui un oficiu destinat cu recensământul şi îngrijirea acestor monumente.

4. In urma experienţelor ce se vor face, se va putea atunci şti ce anume dispoziţiuni legale sunt necesare pentru atingerea scopului.

5. Relaţiunile ce există între economia forestieră şi chestiunea la ordinea zilei, ne indică absoluta trebuinţă ca învăţământul silvic, de toate gradele, să se ocupe de protecţiunea monumentelor naturale şi în prima linie şcoalele superioare de silvicultură să înscrie în planul lor de studiu lecţiuni de extetică forestieră.

6. Din partea administraţiei Statului, a stabilimentelor publice şi a corporaţiunilor se aşteaptă, ca având conştiinţă de datoria lor morală, să ia măsuri pentru protecţiunea peisajelor, precum şi pentru conservarea monumentelor fireşti, începând prin a rezerva forme tipice de păduri spontanee.

7. Se va lua asemenea în consideraţiune, dacă nu ar fi mai nimerit ca atari chestiuni să se rezolve de ministerul de agricultură, iar nu de cel al instrucţiunei publice, precum şi dacă nu ar trebui să se dea paznicilor monumentelor naturale o oarecare ingerinţă în acele întreprinderi, cari schimbă în mod simţitor caracterul peisajelor şi modifică profund aspectul original al localităţii, cum este cazul când se utilizează ca izvor de energie electrică apele de la munte etc.

După propunerea Siefert.

1. Aglomeraţiunile a mari mase de oameni în oraşe şi în centrele industriale, cari alcătuiesc un pericol pentru sănătatea lor intelectuală şi corporală, necesită drept contra-măsură ca cel puţin din timp în timp, să se înlesnească unui număr din ce în ce mai mare petrecerea în aer curat, ceea ce se va putea realiza numai prin dezvoltarea mijloacelor de comunicaţiune.

2. In vederea întinderei şi a influenţei ce natura exercită asupra pitorescului, pădurea este menită a coopera în modul cel mai eficace în scopul acesta.

3. Este bine ca cu ocaziunea tratamentelor aplicate pădu-

rilor să se ţină socoteala de această necesitate, precum şi de consideraţiuni de estetică forestieră, când aceasta este în interesul public şi când nu se aduce o prea mare pagubă proprietarului respectiv.

După moţiunea Conventz

1. In pădurile Statului, comunelor şi particularilor se va întocmi liste de porţiunele de păduri datorite simplelor acţiuni naturale.

2. Cu prilejul inventarierei masivelor se va determina acele, cari, din punctul de vedere ştiinţific şi estetic, merită a fi rezervate, fără să se dea naştere la prea mari sacrificii financiare.

3. Aceste creaţiuni de rezerve trebuiesc însemnate în planurile pădurilor respective şi să se studieze în mod sistematic flora şi fauna lor.

4. In cazul practicării tăierilor rase pe mari întinderi să se examineze în mod prealabil, ce influenţă pot avea ele asupra aspectului general al regiunei.

5. In locurile mult vizitate, mai cu seamă în acele din apropierea oraşelor mari, a staţiunilor climaterice şi a localităţilor balneare, se va exclude pe cât posibil tăierile rase.

6. Subarboretul, precum şi arborii scorboroşi din părţile de pădure rezervate în mod absolut, sau tratate în mod grădinărit, trebuie pe cât se poate menţinuţi spre a se procura animalelor şi pasărilor din regiune condiţiuni de existenţă.

7°. In baza unei legi şi în anumite cazuri ar trebui ca în pădurile comunelor şi proprietarilor, să se procedă la expropriere după o prealabilă şi dreaptă despăgubire.

8°. In şcoalele superioare şi inferioare de silvicultură să se iniţieze viitorul personal silvic prin conferinţe forestiere despre importanţa conservărei masivelor spontane şi a monumentelor naturale. [1])

Am reprodus aproape în întregime, ceea ce am scris acum 17 ani asupra grijei ce trebuie să purtăm conservărei monumentelor naturale, cari prin frumuseţea lor ne desfată sufletul şi cari prin fauna şi flora lor esceptională au o deosebită însemnătate ştiinţifică, pentrucă cu toată această scurgere însemnată de timp diferitele noastre autorităţi n'au crezut de cuviinţă, să soluţioneze până acum această problemă de utilitate publică, recunoscută ca atare de congresul internaţional din 1907.

---

[1]) Petre Antonescu, „Revista pădurilor", Anul 1908, pag. 115—119.

Alte State ca Franţa, Elveţia, Italia, Germania etc., au făcut şi fac chiar după răsboiul mondial adevărate sacrificii, deşi mai toate suferă de o acută criză monetară, pentru a atrage un cât mai mare exod de streini vilegiaturişti cari, în timpul verei, doresc să trăiască câte-va clipe de odihnă şi de recreaţiune în mijlocul splendidelor opere ale naturei, sau cari intenţionează să studieze o formaţiune vegetală devenită rară, ori care ameninţă a dispărea graţie vandalismului inconştient al multora din turiştii năraviţi, cari nu se mulţumesc a privi, ci şi a distruge tot ce iese din comun.

Este adevărat că, în ultimul timp, s'a semnalat câte-va iniţiative, care luptă din greu cu dificultăţile inerente începutului, dar cari pot să devină cu timpul un puternic mijloc de propagandă şi de înfăptuire pentru păstrarea a cât mai multe din frumuseţile fireşti cu care Providenţa a înzestrat din belşug România în noile sale frontiere etnice.

Ne referim spunând aceasta la Societatea „Hanul Drumeţilor" care a fost constituită pe acţiuni în ziua de 15 Martie 1921 şi cari s'a transformat de curând în Societatea Turing-Club din România.

Scopul său principal este de a favoriza cât mai mult sportul sănătos al turismului raţional, de a crea o atmosferă favorabilă pentru protecţiunea naturei, precum şi a se constitui în diferitele localităţi, remarcabile din punctul de vedere al pitorescului sau al condiţiunilor biologice pentru anumite formaţiuni vegetale sau animale, aşa numite parcuri naţionale, în care natura nestingherită să îşi poată manifesta întreaga sa influenţă binefăcătoare asupra desvoltărei unei anumite flore sau faune.

In presa cotidiană, precum şi în revistele noastre ştiinţifice, cari apar în mod periodic, rar se strecoară câte un articol, atrăgându-se atenţiunea publicului şi a autorităţilor indrituite asupra imperioasei necesităţi de a se grăbi cu luarea de măsuri corespunzătoare pentru a se păstra ultimele relicve a unei vegetaţiuni sau a unei faune din timpuri imemoriale, a unor plante sau animale rare, a căror existenţă împrumută unei regiuni un caracter singular de originalitate şi care prin mediul lor de viaţă individuală sau socială caracteristică merită a fi cunoscută nu numai de generaţiunea actuală, ci şi de posteritate

Cu atât mai mare este, aşa dar, meritul eminentului profesor universitar, directorul grădinei botanice din Cluj, d-l Dr. Alexandru Borza, care, într'o broşură de 26 pagini purtând ca titlu: „Protecţiunea naturei în România" însoţită de o hartă, *) studiează, în toate detaliele sale, chestiunea care a făcut preocupaţiunea congresului din Viena menţionat mai sus, dovedind nu numai un talent de espunere deosebit, dar că d-nia-sa a lucrat în mod efectiv în sensul de a se putea compta cu realităţi, cu fapte îndeplinite, iar nu numai să ne mulţumim cu simple deziderate.

In adevăr, la anexe sub titlul de „documente privitoare la istoria mişcării protecţioniste în România", d-nia-sa ne face cunoscut corespondenţa urmată între Decanatul facultăţei de ştiinţe a Universităţei din Cluj şi preşedintele fostului Consiliu dirigent din Cluj, Dr. Iuliu Maniu (20 Martie 1920), prin care s'a intervenit ca, pe baza art. II alin. 1 din reforma agrară pentru Ardeal, Banat şi părţile Ungurene, votată de Marele Stat naţional şi aprobat de M. S. Regele Ferdinand I, să se expropieze şi să fie cedate în proprietatea şi îngrijirea facultăţei în chestiune un număr oare care de terene spre a fi păstrate întregi pentru ştiinţă şi viitorime.

Intre aceste terene figurau:

1) Toate peşterile din Transilvania, Banat şi părţile ungurene. 2) Bazaltul dela Detunata. 3) Calcarul eocenic dela Porceşti. 4) Banchizele mediterane dela Lăpuşul Hunedoarei. 5) Liasul dela cotitura Oltului la intrarea acestui râu în judeţul Făgăraş. 6) Dealul Melcilor din Vidra. 7) Cheia Turzii. 8) Cetatea de la Roşia. 9) Lacul Sfintei Ana. 10) Peştera dela Büdös. 11) Impre-jurimele lacului Gylkos.

Fostul Decan al facultăţei, d-l profesor D. Călugăreanu, a mai cerut afară de aceasta de a se ocroti, ca prezentând o deosebită imporanţă pentru flora menţionatelor localităţi, un număr de 15 terene între cari şi muntele *Domugled* dela Băile Erculane, precum şi să se constitue „Parcuri Naţionale", în cari să trăiască viaţa lor genuină animalele şi plantele, rarităţi ale ţinuturilor noastre, după cum se exprimă d-l profesor.

---

*) Dr. Alexandru Borza: Protecţiunea naturei in România. Anul 1924. Cluj. Institutul de arte grafice „Ardealul".

a) Părângul sudic dela Vârful Mândrei cu partea superioară a Jiului până la înălțimea 1188, unde este morena ghețarilor de odinioară și lacurile cu *Potentilla Haynaldiana și Silene Lerchenfeldiana*".

b) Isvoarele Someșului cald.

Iar cu adresa No. 310 din 15 Decembrie 1925 Universitatea din Cluj, grădina botanică, către direcțiunea generală pentru reforma agrară, Cluj, prin d-l Dr. Alexandru Borza, revine din nou asupra cererei de la 20 Martie 1920, despre care am făcut mențiune mai sus, arătând că: „De oarece această adresă (No. 144) a facultății noastre s'a perdut prin arhive de bună seamă, căci nu se anunță de nicăeri luarea vre unei măsuri în această chestie, pentru aceasta am îndrăsneala să vă rog direct, acum în ceasul al 11-lea al înfăptuirei reformei agrare, să bine voiți a lua măsurile necesare, ca până ce nu e încă prea târziu, să se creieze rezervațiuni naturale de ale Statului, protejând vegetația autohtonă deosebit de interesantă din punct de vedere științific. Urmează apoi enumerarea a 12 locuri cu rarități floristice în România cerându-se ca:

6. In munții Retezatului (jud. Hunedoara) să se declare rezervațiune teritoriul alpin, unde crește zâmbrul (Pinus Cembra) în valea Stânișoara precum și împrejurimile iezerului Zănoaga; iar pășunatul și vânatul să fie oprit într'un teritor de circa 100 jugăre cadastrate.

7. „In Banat, lângă băile Herculane (județul Caraș-Severin) este timpul suprem să se ocrotească, decretându-se de rezervațiune, o pădure unică în tot cuprinsul Carpaților, alcătuită de copaci uriași de *Corylus Colurna*, în tovărășie cu *Syringa vulgaris* și o sumedenie de flori rarisime. Această pădure se află sub vârful piscului Domugled, unde ar trebui expropriat de la comunitatea de avere grănicerească un teritor de circa 100 jugăre de pădure și loc stâncos. Ar fi bine, dacă și piscul *„vârful Suscului"* ar fi scos de sub regimul de păscut și defrișare actuală. In legătură cu acest parc natural s'ar putea organiza și o grădină alpină unde s'ar cultiva specii indigene și străine interesante".

8. „Tot lângă băile Herculane trebue să salvăm de distrugerea brutală ce se săvârșește acum vegetația cheii „Prolaz" de la Pecienecica".

Iar mai departe d-l dr. Borza prin menționata adresă se exprimă astfel:

„Străinătatea cunoscătoare a bogățiilor noastre botanice, iubitoare de natură și cu un simț desvoltat pentru îndatoririle ce le avem față de comorile ei, se întreabă îngrijorată ce se face la noi pentru protejarea și salvarea frumuseților și rarităților ei amenințate prin reforma agrară și prin progresele civilizației distrugătoare de stări naturale primitive."

Adresându-se apoi fostului director general al reformei agrare din Ardeal, d-l Petrini, își termină astfel interesanta se intervențiune:

„Cunoscându-vă interesul pentru astfel de probleme, d-le director al reformei agrare, am onoare a vă ruga să binevoiți a face tot posibilul, ca să ocrotim ce se mai poate, asigurând intacte pentru viitor câte-va colțuri fermecate de vegetație străbună și frumuseți peisagere neîntrecute în aceste părți ardelene și bănățene ale patriei.

„Pentru protecția naturei în restul țării: stepe în Bărăgan și Bugeac, pădurea Letea în Deltă, coastele dintre Vârciorova și Gura Văii etc.) cred că vor fi intervenit colegii din București la ministerul de domenii, precum știu că se vor crea câte-va rezervațiuni de fânețe seculare și în Buvovina.

„In ce privește modul de realizare a dezideratelor noastre cred că este nevoie de exproprierea acestor terene pe seama Statului și păstrarea lor ca rezervațiuni de Stat, supraveghiate și administrate de un serviciu al ministerului agriculturii cu concursul și sub controlul reprezentantului oficial al botanicei la universitatea noastră din Cluj, care este și directorul grădinei botanice, mult interesată și ea la crearea de rezervațiuni naturale"

La această adresă direcțiunea generală pentru reforma agrară din Cluj a răspuns, că s'a dat ordin comisarilor agricoli, ca la aplicarea dispozitivului de parcelare porțiunile de teren indicate de institutul de botanică din Cluj să fie făcute ca rezerve de Stat, iar Casa centrală a cooperației și împroprietăririi sătenilor cu No. 3673 din 18 Februarie 1924, răspunzând adresei No. 15 din 1924 a directorului grădinei botanice, face cunoscut că pentru înfăptuirea dezideratelor, ce a propus cu privire la rezervațiunile naturale, îl roagă „a preciza suprafețele necesare, precum și așezarea lor, *aceasta pentru întreaga țară*.

pentru a se putea statua asupra rezervărei lor, mai ales acolo, unde terenele sunt definitiv date în stăpânirea sătenilor".

D-l profesor Borza nu ne mai spune. dacă s'a conformat ori nu acestei din urmă invitaţiuni. nouă ne face însă impresiunea că Casa centrală a împroprietăririi, cerând să i se precizeze întinderea şi arendarea terenurilor ce urmează a fi rezervate nu numai din Ardeal, Banat şi părţile ungurene ,pe care d l Borza era în măsură a le cunoaşte, ci şi cele din Vechiul Regat, Bucovina şi Basarabia, adică din întreaga ţară, a voit să întrebuinţeze unul din mijloacele dilatorii des uzitate în administraţia românească, atunci când cei în drept nu voesc a aproba o cerere, dar nici nu vreau să o refuze în mod net şi aceasta spre a nu da loc la nemulţumiri, reclamaţiuni eventuale etc.

După toate probabilităţile însă lucrurile au rămas baltă ca şi mai înainte, adică nu s'a mai făcut de atunci în nici o parte a ţărei vreo rezervare mai însemnată de terenuri. De altfel ar fi fost şi greu, dacă nu , imposibil, în lipsa unei legi speciale în această privinţă, nefiind de ajuns un simplu consimţimânt, când nu este vorba de o proprietate particulară, ci de una a Statului sau altă persoană morală.

D-l profesor universitar Borza, în capitolul I din broşura sa, tratează despre desvoltarea şi starea actuală a mişcării protecţioniste în străinătate făcând u-ne cunoscut, sprijinit pe o bogată literatură, pe care în parte ne-o şi citează sub formă de note, că în *Statele Unite* ale Americei s'au rezervat numeroase parcuri în scopul educaţiunei estetice, fisice şi ştiinţifice, a poporului respectiv ca: *Yellowstone Park* „unde gaizere, stânci de obsidian, conformaţii geologice ciudate, păduri cu întreaga lor viaţă animală şi vegetală, au fost decretate de congres avere naţională, pusă sub ocrotirea legilor ca un sanctuar intangibil, sacrosanct, al naturii", ca *Sequoia Naţional Park*, *Yosemite Naţional Park* şi Arizona Park.

Tot d-sa ne spune, că în Elveţia există un mare Parc Naţional şi anume în Engadinul inferior, la Val Cluosa şi afară de aceasta că în această ţară sunt pe cale a se institui noi rezervaţiuni generale sau numai botanice, ornithologice, geologice etc.

Germania posedă parcul „*Lüneburger Heide*", a cărei suprafaţă este de 23000 ha.

Italia are un admirabil parc naţional în munţii Abruzzi având o întindere de 1600 km p. sau 160,000 ha, unde natura este lăsată în deplină libertate spre a reveni la starea sa primitivă.

Franța dispune de rezerve artistice la Fontainebleau, pădure foarte vizitată de pictorii parizieni.

Cehoslovacia are cunoscutul parc *Kubany* de la Pruhonitz în Bohemerwald (pădurea Bohemă) a cărei arie este de 47 km^2, sau 4700 ha.

Jugoslavia prin ocupațiunea Bosniei a intrat în stăpânirea unui parc național în formațiune proiectat de austriaci, aproape neîntrecut în ce priveşte sălbăticia şi frumusețea de peisage ce cuprinde, inclusiv o floră şi o faună bogată.

Ungaria prin contele Ştefan Ambrozy—Migazzi, care şi-a constituit la moşia sa *Jeli* din județul *Vas* o rezervație de *Heide,* n'a rămas în această privință în urma celorlalte țări civilizate.

Polonia dispune de Parcul Național din pădurea *Bialowiza* (5200 ha) şi se găseşte în proiect constituirea de numeroase alte parcuri şi anume în *Tatra înaltă* (13000 ha) în *Pienini* şi în Carpații orientali vecini cu frontiera noastră.

In congresul internațional pentru protecția naturei, care a avut loc de la 30 Maiu până la 2 Iunie 1923 în Paris, s'a recomandat protejarea urgentă a mamiferilor marine din Oceanul Pacific, a boului mosus *(ovibos moschatus)* din Canada şi a maimuțelor anthropoide din Africa (gorilul şi şimpanzeul), care sunt în primejdie de a fi cu totul exterminate.

In Cap. II pag. 8—10 purtând ca titlu: „Primejdia în cari se află monumentele naturii la noi“ autorul, despre care vorbim, constată cu durere, că deşi mişcarea culturală idealistă având de țintă conservarea monumentelor naturale pornită din Apus a început să prindă rădăcini şi la noi, totuşi lipsa de cultură, nepriceperea, răutatea, nepăsarea, tembelismul ruinează necontenit frumusețele peisajelor şi monumentele naturei. Mult mai mare este însă dezastrul produs de nevoile sau de interesele economice, de pasiunile vânătoreşti. Agricultura, pescăritul, creşterea vitelor, ameliorațiunile *agricole şi pastorale, exploatările abusive de păduri,* mine, petrol, prefac şi la noi ținuturi întregi în deşerturi culturale înspăimântătoare.

La această afirmațiune şi anume că la acest dezastru cultural ar contribui şi ameliorațiunile pastorale, avem de obiectat că, după cât ştim, ameliorațiunile pastorale, adică lucrările având de scop îmbunătățirea calității erbei, construirea de poteci pentru înlesnirea transportului vitelor şi a gunoiului la păşune, clădirea de grajduri sistematice pentru vite şi adăposturi convenabile pentru păzitorii lor, lucrări de drenarea locurilor mlăştinoase şi irigarea fânețelor, corecțiuni de torenți şi de ravene la coline şi la munte, sunt din nenorocire aşa de puține la noi în cât le putem număra pe degete. Dar dacă s'ar practica pe o scară cât mai întinsă ameliorațiunile pastorale, ele ar trebui privite, după modesta mea părere, ca îndeletnicirile cele mai utile atât în ce priveşte interesele economice ale proprietarilor respectivi şi ale țării, dar şi din punctul de vedere al conservărei frumusețelor peisagere.

Am avut prilejul în adevăr de a vizita numeroase localități de munte din Austria, Franța şi Elveția şi nicăieri nu am constatat deşerturi culturale în urma ameliorațiunilor pastorale, ci, după cum numele lor ne indică, cu totul dimpotrivă.

D-l profesor Borza vorbind de *Valea Cernei* „unde există gigantica cheie erozională cu colți prăpăstioşi şi pereți ameţitori de înalți cari poartă o vegetație de un colorit meridional, în apropierea stațiunei balneare Băile Herculane cunoscută sub numirea de cheia „Prolaz" de lângă comuna Pecienecica", ne face cunoscut că „la sfârşitul veacului al 18-lea au fost descoperite pentru prima oară comorile botanice semnalate de A. de Degen, in scrierea sa „Die Flora von Herkulesbad" emigrate aici în diverse epoci geologice, iar acum alcătuind o adevărată grădină botanică, extraordinar de bogată, variată şi de o valoare ştiințifică de nepreţuit. Acest loc este exploatat acum de o fabrică de var, care darâmă colții, îi decimează flora. Un scoc monstru pentru transportul lemnelor desfigurează cea mai încântătoare cheie de munți; lemnele aruncate de pe o culme la acest jghiab au zdrobit exemplare uriaşe de nuci seculari, de alun turcesc (corylus colurna) şi falnicii pini de Crimeia (Pinus Pallasiana) podoaba botanică rarisimă a acestor locuri.

„Exploatarea de păduri pătrunde tot mai mult în inima masivului Domugled şi ameninţă cu distrugere o pădure unică în felul ei, alcătuită de copaci bătrâni de alun turcesc (Corylus colurna) cum numai în inima Balcanilor se mai găsesc.

„Comunitatea de avere grănițerească din Banat, proprietarul acestei păduri, va avea să răspunză în fața științel și a lumii civilizate de soarta acestei păduri unice în felul ei".

Am reprodus întreg acest pasagiu pentru a reliefa importanța științifică ce prezintă regiunea în chestiune, iar pe de altă parte spre a atrage atențiunea proprietarului acestui fericit colț de țară, un adevărat tezaur floristic, precum și a administrației Casei Pădurilor spre a face cercetări în scopul de a se constata dacă acuzațiunile ce se aduce comunității de avere, care după cât știu, dispune de un personal de ingineri silvici destoinici, sunt justificate, în care caz trebuie să se ia de urgență măsurile de îndreptare cuvenite.

Afirmațiunea însă că pe valea Cernei ar exista *Pinus Pallasiana* are nevoie de confirmare, căci până acum părerile puținilor botaniști, cari s'au ocupat cu chestiuni de dendrologie forestieră, sunt împărțite, unii susțin că în basinul râului Cerna există în adevăr pinul de Crimeia, iar alții că ceea ce se crede că este *Pinus Pallasiana*, în realitate nu este decât *pinus austriaca*, identic cu cel ce crește pe terenurile calcaroase din împrejurimile Vienei, unde pe alocurea și în special în terenurile foarte superficiale, îmbracă portul de umbrelă, de parasol, (Baden).

Beissner după *Wilkomm* arată că *Pinus Laricio Pallasiana* Endl, se află numai în Crimeia și în Taurus din Cilicia în Asia Mică, iar în Banat numai *Pinus austriaca*). Ceva mai la vale d-l Borza afirmă că :

„Pădurea Letea din Delta Dunării este o altă unitate biologică și biogeografică de înalt interes științific, grav amenințată în existența ei chiar. Botaniștii și geografii se ocupă de problemele puse în discuție de această pădure răsărită pe grindurile Deltei, alcătuită din elemente floristice printre cele mai rare la noi: *Fraxinus oxyphilla, F. holotrica, Periploca graeca.* O decizie neînțelegătoare a ministerului de agricultură era să radă de pe fața pământului această comoară, pentru care străinii ne invidiează. Socetatea naturaliștilor i-a salvat atunci viața, dar nu poate impedeca continua sa ciungărire și deteriorare".

In aceiași chestiune la capitolul III, unde se face istoricul

---

1) L. Beissner: *Handbuch der Nadel holzkunde.* Berlin 1909. Pag. 410 și 411.

mişcărei protecţioniste la noi, autorul despre care vorbim, ne spune:

„In Decembrie 1920 s'a săvârşit o altă operă protecţionistă remarcabilă: a fost salvată de defrişare cea mai interesantă pădure din Ţara Românească, pădurea Letea din Delta Dunărei, care fusese sortită de Casa Pădurilor să fie tăiată. Luând cunoştinţă despre aceste intenţii catastrofale din punct de vedere ştiinţific, Societatea Naturaliştilor din România, la iniţiativa profesorului D. G. Zotta a intervenit ca să se oprească tăierea".

Mărturisesc că nu am avut cunoştinţă că Casa pădurilor, ar fi hotărât vreodată tăierea pădurei Letea, a cărei descriere am făcut'o eu într'un articol publicat în „Revista Pădurilor" încă din anul 1881, redactată atunci de regretatul P. S. *Antonescu Remuş*. Aceasta ar fi fost într'adevăr o greşală de neiertat, cu atât mai mult cu cât, după cum ne comunică d-l profesor universitar *Dr. Al. Borza* într'o mică notiţă (pag. 10) „O comisie rusească, de la Odesa, condusă de gubernatorul Basarabiei, care în drum, spre Insula Şerpilor a atins şi această pădure monumentală, vorbeşte elogios despre importanţa ei ştiinţifică".

In ce priveşte însă că speciile de Frasin, ce populează pădurea Letea, ar fi *Fraxinus oxyphyla* şi *Fraxinus Holotricha* şi în această privinţă ar fi o rectificare de făcut, de oarece în valoroasa sa scriere „Pflanzengeographie von Rumänien", cunoscutul botanist german F. Pax, care în anul trecut, însoţit de d-l profesor I. Grintzescu de la universitatea din Cluj şi de fiul meu George P. Antonescu, profesor conferenţiar la Academia agricolă din Cluj, au făcut o excursiune spre a studia flora de pe muntele *Negoiul*, vorbind despre formaţiunea regiunei fagului din ţara noastră, ne spune următoarele:

„Şi în Dobrogea apare fagul, de sigur ca un arbore rar ca şi nucul. Staţiunea fagului între Măcin, Greci, Luncaviţa şi Babadag face impresia unor relique dintr'un timp în care înălţimile munţilor purtau masive păduroase mai întinse ca astăzi.

„Chiar pe Insula Letea se găseşte un rest al unei păduri străbune formată de *Quercus pedunculata, Q conferta* (Fab. X). *fraxinus excelsior, ulmus campestris, populus alba, populus nigra, alnus glutinosa.*

„Cel mai interesant arbore din aceste masive este însă cel de curând recunoscut de *Degen*: *Fraxinus Coriariifolia* a cărui arie de habitațiune (areal) se află în Caucas în regiunea Falysch. El a fost luat de dr. Brandză drept *Fr. oxycarpa.* Dacă această din urmă specie apare în România în stare spontanee mai cu seamă, este o chestiune încă nerezolvată, deşi ea a fost numită de Grecescu ca o varietate a lui *Fraxinus excelsior*“.1)

Primejdia care amenință existența monumentelor naturale la noi, după cum cu drept cuvânt afirmă d-l profesor Borza, nu se limitează numai în regiunea de câmpie şi a dealurilur, unde „la Deva s'a tăiat în toiul revoluției clasica pădure de stejari numită „Bejan“ spre vecinica pagubă a ştiinței dendrologice şi silvice“ ci chiar la munte unde „naturalistul constată cu îngrijorare o sărăcire treptată a florei, a faunei şi o adâncă prefacere sau degradare a asociațiilor vegetale sub influența păscutului excesiv şi păgubitor“ iar mai departe: „Păstorii, falşii turişti, tratează adesea cu necruțare şi în mod barbar natura. Paserile şi alte animale de munte, floarea reginei şi alte specii de munte sunt aproape exterminate de vânători şi colectori. Peşterile sunt despuiate de podoabele lor: stalactitele şi stalagmitele. Intreprinderi forestiere, funiculare şi ferestraie devastează codrii; ciobanii le dau foc ca să câştige teren de păşune încântătoare. Aceasta este situația în cei mai falnici ai noştri munți: Bucegii, Ceahlăul, Munții Făgăraşului, Parângul, Munții Rodnei şi aiurea, unde tot mai rar întâlneşti locuri neinfluențate de gospodăria omului, cu prefacerile ce lasă urme trainice şi în natura viguroasă dela munte, a tot biruitoare prin forța ei vitală“.

Noi silvicultorii, când prin această revistă am evidențiat starea reală de lucruri în ce priveşte pădurile şi celelalte bunuri fireşti de pe întregul teritoriu al țării, nu am fost crezuți, ori am fost taxați de teoreticieni, de ideologi, neînțelegători de partea practică a vieții, care se rezumă, se vede, în axioma: *totul pentru noi şi nimic pentru urmaşi.* Ne pare bine că distinsul profesor dela universitatea din Cluj, tratând o chestiune care, după cum am arătat la începutul acestui articol, a făcut de mult obiectul de preocupațiune al corpului technic silvic, dar din nenorocire el a propovăduit în pustiu, înfierează cum se cuvine relele deprinderi ale masei publicului nostru, care nu înțelege că poate petrece câte-va momente în cadrul majestos şi învioră-

---

1) Pax (von): Pflanzengeographie von Rumänien 1919. Halle Zweite kapitel, pag. 156.

tor al naturei fără a rupe o floare, fără a tăia crăcile sau vârfurile unui arbore, fără a-i sgâria scoarţa, cu un cuvânt fără a distruge tot ce-i iese înainte.

Dar dacă vulgul inconştient, din lipsa unei educaţiuni serioase, procedează astfel, guvernul trebuie neapărat să nu stea nepăsător, ci să chibzuiască asupra modalităţei de a se pune o dată frâu unei mentalităţi, care frizează o stare înapoiată de civilizaţie, ca să nu zic de semi-barbarie.

In capitolul III d-l profesor Borza ne face cunoscut, că în timpul regimului ungar ministerul de agricultură cu ordinul circular No. 21.527 din 1900, adresat către personalul său silvic, neexcluzându-se bine înţeles cel din Ardeal, Banat şi ţările ungurene care astăzi face parte integrantă din România Mare, a dispus ca să se ia măsuri pentru conservarea arborilor bătrâni de o importanţă istorică, sau fitogeograficeşte rari sau interesanţi.

Ca prezintând un interes istoric au fost atunci indicaţi: *Gorunul lui Horea dela Ţebea,* sub cuvânt că sub el s'ar fi odihnit Ungurii când au cucerit ţara. Pentru noi Românii numele ce poartă gorunul în chestiune ne reaminteşte una din epopeele mari ale istoriei naţionale contimporane a poporului român de peste Carpaţi, care în lupta sa pentru redeşteptare la o viaţă liberă şi conştientă, a văzut căzând jertfă mulţi din cei mai buni fii ai săi.

„Copacii lui Rakoczi lângă şoseaua Gurghiu-Reghin. Un arbore la poiana Mărului, unde Românii au ţinut legat la 1849 pe generalul maghiar Bem, etc.

Iar ca prezintând un interes ştiinţific-economic au fost, între altele, desemnate pădurile de molid cu brad alb din jud. Bistriţa-Năsăud; pădurea de pe teren nisipos (în Nirseg), regiunile cu pinul de Taurida (jud. Caraş-Severin); pădurile de gărniţă în amestec cu teiul (jud. Caraş-Severin; pădurile cu tisa (Taxus baccata) în jud. Bistriţa-Năsăud, locurile cu alunul turcesc (Corylus colurna); Mânăstirea Rametului (jud. Alba inferioară) cu *Juniperus sabinoides;* lacul Sântana cu dealul Mohoş şi turbăriile sale populate cu Pinus uncinata şi mestecini.

Ca primul pas făcut în ţara românească spre a se regle-

---

1) *F. Pax*, (von): Pflanzengeographie von Rumänien. 1919, Halle, Zweites Kapiel. Wald formation. pag 156.

menta pe cale legală măsurile pentru protecția naturei, d-l Borza ne indică introducerea în legea agrară a Ardealului alcătuită de Marele Sfat Național din Sibiu, în ziua de 12 August 1919 și anume în art. II un aliniat care prevedea: *„toate locurile, care prezintă un deosebit interes din punctul de vedere științific, să fie expropriate în întregime pentru știință“*.

„Consiliul Dirigent, fiind înlăturat *brevi manu* dela conducerea Ardealului, a căzut și legea agrară ardeleană fiind înlocuită cu o nouă lege creată la București, din care lipsește luminoasa dispoziție a legii ardelene privitoare la protecțiunea naturii. Unificarea pripită ne-a dat deci îndărăt în privința aceasta“.

Tot în acest capitol d-l profesor Borza enumără măsurile luate în Bucovina pentru crearea a 3 rezervațiuni, precum și cele din Vechiul Regat unde, după cum am arătat, s'a întemeiat Societatea Hanul Drumeților, astăzi, devenită Societatea Turing-Clubul Român, având de scop ca printr'o vie propagandă să se favorizeze turismul și crearea de parcuri naționale, cel dintâi parc luând ființă în pădurea Cocorei de pe Munții Bucegi întinderea sa fiind deocamdată de 8 ha. se speră cu timpul că va cuprinde întreaga zonă superioară a masivului Bucegi, care va putea deveni un mare sanctuar al naturii, un nesecat isvor de observații și teren de studii științifice, zoologice, botanice (fitosociologice!) dacă va reuși să fie apărat acest masiv de lăcustele turismului“.

In cap. IV se desfășoară un întreg program de acțiune spre a deveni aievea țelul urmărit de a veni în ajutorul naturei protejându-i monumentele sale cele mai mărețe din punctul de vedere al frumuseței peisagelor, precum și al interesului științific, istoric etc.

Cea dintâi măsură propusă de autorul în chestiune este, „ca pe baza unei legi de protecțiune a monumentelor firești să se înființeze la ministerul agriculturei și al domeniilor un oficiu central pentru protecțiunea naturei, condus de un director și 1—2 funcționari, care să lucreze după instrucțiunile date de către o comisiune zisă a monumentelor naturei, compusă din botaniști, zoologi, silvicultori, agronomi și geografi.

Cu chipul acesta s'ar ajunge la inventarierea tuturor monumentelor naturale din Vechiul Regat, precum și din celelalte provincii alipite, dându-şi obolul bine înţeles diversele societăţi existente, cari prin natura misiunei lor (autorul le enumără) sunt în măsură de a contribui la îndeplinirea unei aşa de însemnate opere culturale".

Propunerile făcute sunt foarte judiţioase, denotând din partea celui ce le formulează, nu numai o cunoaştere profundă a cauzei pe care o susţine cu atâta rîvnă, dar şi un spirit practic remarcabil pentru ca organizarea proiectată să-şi ajungă scopul.

Pentru a se realiza un început de înfăptuire d-l profesor universitar Borza din proprie iniţiativă a schiţat un inventar botanico-silvic, care a fost discutat şi complectat, după cum d-sa ne spune, în şedinţa din 27 Ianuarie 1924 a Societăţii naturaliştilor din Bucureşti şi în cercul botaniştilor din Cluj, în şedinţa din 11 Februarie 1924.

După acest inventar se disting:

Obiecte singuratice în număr de 4 şi anume: Gorunul lui Horea la Ţebea. Stejarul Mitropoliei din Blaj. Plopi, peri sălbatici uriaşi „Sub Berc" la Blaj. Un stejar pururea verde semnalat la Sălciua pe Valea Arieşului.

Specii rare şi importante în număr de 8, dintre cari *Taxus baccata* de pretutindeni, *Juniperus sabinoides* şi *kanitziana* la Râmeţ (jud. Alba inf), Pinus Pallasiana în Valea Cernei şi la Triculie (jud. Caraş-Severin).

Rezervaţiuni mai mici protejând asociaţii vegetale cu specii rare, endemice, sau esenţe forestiere importante: In Transilvania un număr de 20 între cari: Muntele Scariţa la Posaga şi Cheia Runcului din apropiere cu *Pinus silvestris* şi Juniperus Sabina, Colţii Caprii la Intregalde (jud. Alba inf) cu *Larix*. In Oltenia, Muntenia, Moldova un număr de 10 dintre care: Pădure la Comana cu sărături între Comana şi Grădişte. Muntele Ceahlău în Moldova (zona superioară, la Piatra cu apă şi pădurea de crini — *Larix*). In Dobrogea în număr de 8 între care: Pădurea Letea în Deltă. Pădure cu poieni la Babadag-Slava rusă (pădure mixtă dobrogeană tipică.) Muntele Pricopan le Măcin cu păduri de teiu (Tilia argentea) străbune.

Pădurea „Sefcan" la Silistra cu un *Cyclamen* endemic. In Basarabia un număr de 4 şi anume: Nisipuri—dune maritime — la Vâlcov. Stepe la Valul Traian. Tighina. Stepă la Basarabeasca, în dosul gării şio rezervă forestieră în centrul Basarabiei. In Bucovina un număr de 2: Fâneţe la Bosanci şi Boianceni cu numeroase elemente podolice şi pontice. Turbării în Valea Dornei.

Parcuri naturale de întindere mai mare:

1. *In munţii Retezatului* (judeţul Hunedoara) o suprafaţă de circa 16000 ha. proprietate particulară, cuprinsă între piscurile şi crestele de munte Zănoaga—Slăveni—Stânişoara - Pelaga —Bucura, mărginite spre Sud de Valea Lăpuşnicul inclusiv masivul calcaros, Paltina, cu o vegetaţie exuberantă şi floră bogată în elemente rare sau endemice.

2. Valea Bâlii în Munţii Făgăraşului în întindere de circa 8000 ha cu o vegetaţie şi viaţă animală bogată şi fenomene de glaciaţiune remarcabile.

3. M-tele Domugled cu Prolazul în Valea Cernei alcătuind o unitate geografică bine delimitată cu o floră unică în felul ei, cu o faună tot aşa de interesantă.

4. M-tele Pietrosul-mare din Maramureş, la Borsa cu masive de Pinus cembra, Rhododendron etc. Fenomene de glaciaţiune, faună bogată (urşi, vulturi mulţi).

5. Bucegii cu peştera Ialomiţa — Cocora; valea Jepilor, Caraimanul, ca rezervaţiuni mai mici deocamdată.

6. In inima masivului Bihariei (Munţii Apuseni) câteva insule mici rezervate: Isvoarele Someşului cald, peştera Onceasa, jurul Gheţarului de la Scărişoară, valea Ordencuşii etc.

Căutând să reproduc unele pasage din broşura d-lui profesor Alexandru Borza, în special cele în legătură directă cu sfera de activitate a inginerului silvic, n'am avut câtu-şi de puţin pretenţiunea de a fi reuşit ca să pun în complectă lumină întreaga bogăţie de cunoştinţe ce cuprinde, din care se degajă absoluta necesitate de a se lua urgente măsuri fie pe cale legală, fie pe cale administrativă, în ce priveşte proprietăţile Statului sau cele administrate de Stat cel puţin, pentru a se ocroti, nepermiţân-se de a se ruina cu desăvârşire, comorile de frumuseţi fireşti, multe din ele neîntrecute ca exteriorizare a celor mai variate forme ale naturei creatoare, ameninţată în originalitatea sa, de nechibzuinţa şi mâna distrugătoare a omului, care prin unele acţiuni ale sale ne face să credem, că nu a ieşit încă din faza primitivităţei.

Recomandăm deci cu tot dinadinsul broşura în chestiune, care nu trebuie să lipsească din biblioteca nici unui inginer silvic.

Ceeace trebuie însă ştiut de toţi cei cari sunt convinşi de necesitatea păstrării monumentelor naturale, având darul de a ne face ţara în care ne-am născut cât mai frumoasă şi prin urmare cât mai iubită ; de a nu mai râvni ca altădată de a trece frontiera şi a plăti străinătăţii un tribut care se cifra în fiecare an cu zecile, sau chiar cu sutele de milioane în aşa zisele călătorii de plăcere, este că, după cum corpul technic silvic a atras, prin cel ce semnează aceste rânduri, acum 17 ani atenţiunea publică asupra importanţei acestei probleme culturale, el se oferă a lua partea cea mai activă la inventarierea şi la buna întreţinere a acestor monumente, când propunerile d-lui profesor universitar Al. Borza vor fi aduse, şi sperăm în timpul cel mai neîntârziat, la îndeplinire, conştient fiindcă va colabora astfel la una din operele cele mai de seamă, care până acum a fost, trebuie să mărturisim, foarte neglijată.

Iată acum şi moţiunea votată de congresul forestier internaţional din Grenoble (1925), secţiunea 8, referitor la protecţiunea naturei, faunei şi florei :

Considerând că, adeseori, arborii, pădurile şi celelalte frumuseţi ale naturii, nu sunt în destul de respectate de public şi că măsurile tinzând ca să-l constrângă nu dau, în general, rezultate satisfăcătoare, congresul exprimă dezideratul :

Ca Statul, colectivităţile şi societăţile interesate, să şi unească eforturile lor pentru a desvolta educaţiunea forestieră şi estetică a publicului, făcând astfel ca turistul să devină el însuşi protectorul frumuseţilor naturale.

Ca pădurile girate de administraţia apelor şi pădurilor să fie astfel tratate, în cât să se păstreze poziţiilor (siturilor) cele mai frecuentate de vizitatori caracterul lor pitoresc, menţinându-se fâşii împădurite mai cu seamă d'a lungul drumurilor celor mai umblate.

Petre Antonescu

SARBATOAREA SADIRII ARBORELUI

Fapte şi îndrumări

Istoria silvică ne învaţă limpede, că în evoluţia pădurilor şi economii forestiere a unei ţări vine o epocă, mai mult sau mai puţin lungă, în care poporul respectiv, cu o furie şi cu o inconştienţă, uneori de proporţii uriaşe, îşi jăfueşte şi îşi mutilează singur patrimoniul său forestier, moştenit de la generaţiile anterioare. Această epocă începe atunci, când consumul local sau general de produse forestiere se măreşte mult repede, când budgetul ţărilor respective apelează tare la toate rezervele de bogăţie sau la isvoarele de producţie ale ţării, când agricultura —în general încă foarte extensivă în acest moment - nu înţelege să se intensifice arând mai adânc pământul pe care îl deţine ci pretinde a se dezvolta—ca şi în trecutul foarte primitiv—întinzându-se numai în suprafaţă. Numai *conştiinţa forestieră* a poporului respectiv în acest moment critic—dacă există şi atât cât există—poate opune o stavilă furii distrugutoare, care apare ca o dezlănţuire anarhică a elementelor naturii.

Această perioadă critică o găsim până acum peste tot în istoria forestieră a ţărilor cari au intrat sau încearcă a intra pe calea unei silviculturii naţionale. Silvicultura germană şi americană ne oferă în această privinţă exemple edificatoare. Proporţiile răului însă au fost şi sunt felurite după locuri şi timpuri. Acolo unde în această epocă de tranziţie consumul de lemn, nevoile agriculturii, nevoile de fonduri budgetare ale statului şi transporturile se dezvoltă încet şi treptat şi unde mai cu seamă în acelaş timp, conştiinţa forestieră—simţul poporului întreg pentru păduri a început deja a se dezvolta—epoca aceasta se caracterizează în adevăr prin triste tablouri forestiere, fără însă ca răul să aibă proporţii prea mari. Acesta este cazul silviculturii germane la finele secolului al XVIII.

Pur şi simplu înfiorătoare sunt tablourile forestiere acolo unde această epocă de tranziţie vine târziu de tot, în timpurile moderne, când consumul, crescut considerabil şi foarte repede, când mijloacele moderne de industrializare şi transport şi nevoile de bani ale proprietarilor au făcut posibile exploatări forestiere a căror repeziciune, extensiune şi barbarie erau necunoscute trecutului. Şi cu cât poporul respectiv a fost, ca să zicem aşa, *surprins* mai nepregătit sufleteşte şi techniceşte în materie de economie forestieră, cu atât perioada aceasta de tranziţie a fost şi este mai dureroasă. Un exemplu în această din urmă privinţă ne oferă America de Nord, unde însă acum reacţiunea în contra răului începe a întrece azi în intensitate şi a înăbuşi răul din trecut.

Cea mai de seamă piedică în calea dezastrului forestier şi cel mai puternic punct de sprijin al propăşirii silvice spre bine l'a format şi il va alcătui întotdeauna conştiinţa forestieră a poporului respectiv.

Prin conştiinţă forestieră a unui popor înţelegem totalitatea cunoştinţelor acestuia despre rostul arborelui şi pădurilor în economia naturii şi în economia naţională cum şi măsura în care aceste cunoştinţe şi cele de bună gospodărie a pădurii sunt difuzate în masele adânci ale poporului, sau cel puţin în masa cetăţenilor chemaţi a lucra conştient şi a îndruma treburile ţării respective.

Simţul şi înţelegerea poporului respectiv pentru cele silvice şi, ca consecinţă, respectul, chiar iubirea de arbore şi de pădure hotărăsc in ultimă analiză soarta pădurilor unei ţări într'o anumită epocă.

Acest adânc şi etern adevăr l'au înţeles de timpuriu silvicultorii şi acei îndrumători ai rosturilor mari ale unei ţări cari, peste nevoile şi patimile mărunte şi mari ale unei clipe înţeleg să privească adânc în firea lucrurilor şi în viitor. Astăzi, în toate ţările unde — din împrejurări istorice sau sociale a lipsit sau lipseşte poporului o conştiinţă forestieră, un simţ pentru pădure, s'a început o mişcare, pe alocurea foarte puternică, pentru trezirea şi formarra unei conştiinţe forestiere. Intensitatea acestei mişcări, mijloacele, procedeele ei sunt felurite, după împrejurări, după priceperea, dar mai cu seamă după măsura în care conducătorii acelui popor înţeleg să reacţioneze în contra răului, ori-care ar fi natura acestuia, după energia, abnegaţia şi perseverenţa cu care înţeleg să înfăptuiască binele. Şi fiindcă popoarele sunt foarte felurite în ce priveşte aceste însuşiri, felurită este şi măsura în care până acum s'a lucrat în diferite ţări pentru trezirea sau formarea unei conştiinţe forestiere. Propaganda forestieră prin introducerea cunoştinţelor de economie silvică în toate categoriile de învăţământ, spre a face din cunoştinţele despre rostul şi firea arborelui şi pădurii o materie indispensabilă pentru pregătirea generală a cetăţeanului, broşuri frumos tipărite, frumos ilustrate, răspândite eftin şi din abundenţă, organizarea de societăţi forestiere, a cluburilor de turişti, conferinţe forestiere cu proiecţiuni, premii mari sau mici pentru artiştii condeiului sau ai penelului cari ştiu să evidenţieze frumuseţea pădurii sau rostul acesta în economia naţională etc. sunt mijloace de a lucra în sensul care ne preocupă. Toate aceste procedee, în adevăr, nu sunt lipsite de rezultate bine făcătoare, dar ele se adresează sau nu pot mişca de cât păturile suprapuse, mature, a căror mentalitate este deja formată şi care numai cu greu se poate schimba sau modela. De aceea s'a văzut de timpuriu, că, spre a obţine rezultate temeinice, mişcarea trebuia să se aprofundeze, să scoboare sub suprafaţă, în profunzime, în masele adânci ale poporului şi în deosebi să cuprindă sufletul neformat, nevinovat şi neînrăit al copilului de azi, al cetăţeanului de mâine. Şi, în această privinţă, cele mai frumoase rezultate s'au putut obţine în totdeauna prin *sărbătoarea sădirii arborelui (Arborday, în America, la fête de l'arbre, în Franţa).*

Silvicultorii ştiu ce sunt aceste serbări, dar rândurile de faţă se adresează în deosebi lumii nesilvice.

In fiecare primăvară, cu o deosebită ceremonie dela care nici capetele încoronate, nu lipsesc—cum este cazul în Italia—sau la cari iau parte chiar preşedinţii de republică, cum se întâmplă în U. S. A.—în cât mai multe localităţi se organizează cu toate oficialităţile locale excursiuni cu câţi mai mulţi ţărani sau orăşeni şi mai cu seamă cu tineretul şcolilor de toate gradele. Cu această ocaziune se vizitează păduri frumoase—spre a se înţelege ce înseamnă o pădure bine îngrijită—apoi păduri rele, rău gospodărite, coaste surpătoare, torenţi etc. spre a se vedea urmările unei rele gospodăriri a pădurilor; se vizitează apoi lucrări silvice, pepiniere etc. Se ţin după aceea cuvântări în cari se arată rostul pe care îl au pădurile în economia naturii şi a ţării. Apoi se face chiar de către participanţi o plantaţiune de arbori, căutându-se ca pe cât se poate fiecare participant să planteze cu mâna sa cel puţin un puiet pe care să-l poate îngriji şi urmări în evoluţia sa ulterioară. Unde lucrul este posibil, cu şcolarii sau ţărani şi sub conducerea personalului silvic local se fac chiar plantaţiuni întinse pe locuri rele, coaste surpătoare etc. In acest scop sunt în deosebi bine organizate *comitetele şcolare forestiere* din Franţa, cari, în fie care an împăduresc suprafeţe întinse. Serbarea arborelui, aşa cum este schiţată mai sus se complectează uneori cu o petrecere câmpenească sau cu o serbare a păsărilor. O analiză a resorturilor sufleteşti pe care le poate pune în mişcare această serbare, atunci când este bine făcută şi în special când se iau toate garanţiile posibile ca puieţii plantaţi *să se şi prindă* şi să crească apoi odată ca tineretul care i-a plantat, ne poate arăta cât de profund lucrează sărbătoarea sădirii arborelui pentru crearea unei conştiinţe forestiere în profunzimea maselor populare şi în special în masa tineretului de azi, cetăţenii de mâine.

Sărbătoarea arborelui, a „pomului" devine sărbătoarea „omului" care iubeşte şi trebue să iubească natura care îl înconjoară, şi cu aceasta şi pădurea.

* *

La noi începutul în această privinţă l'a făcut fostul Ministru al cultelor şi instrucţiunii publice Sp. Haret, care încă din anul 1902 a căutat să organizeze serbarea sădirii arborelui prin ajutorul corpului didactic. După războiu, o mână de ingineri silvici în Bucureşti şi împrejurimi au organizat serbarea cu ajutorul populaţii şcolare de ambele sexe mai cu seamă din liceele capitalei; trei serii numeroase de elevi ai şcoalei superioare de silvicultură au fost astfel instruiţi pentru organizarea serbării.

Incepând din primăvara anului 1924 Administraţia Casei pădurilor, prin toate organele sale silvice exterioare a luat o iniţiativă foarte viguroasă în această privinţă, căutând nu numai a provoca facerea câtor mai multe serbări în puncte cât mai depărtate, dar şi a-şi procura materialul necesar pentru întocmirea unei situaţii anuale care să arate extensiunea pe care o ia mişcarea an cu an. Ideile călăuzitoarea ale acestei administraţii sunt cuprinse în alăturaturatul ordin circular pe care îl reproducem aci cu titlul de document.

Vă este — de sigur — temeinic cunoscută — în deosebi in vremurile actuale — marea importanţă educativă şi socială a *„Sărbătoarei sădirii arborilor"*, menită a trezi, a dezvolta şi a păstra in sufletul poporului şi in deosebi în sufletul generaţiilor tinere de azi — cetăţenii de mâine — iubirea şi respectul pentru arbore, pentru pădure, pentru pământul patriei şi pentru opera silvicultorului. Este în interesul întregului nostru popor, ca această serbare să devină un obiceiu general. Este de asemeni foarte uşor de înţeles, că în mişcarea pentru împământenirea, îndrumarea pe căi bune şi generalizarea acestui frumos obiceiu inginerilor silvici le revine un rol de o deosebită importanţă. Zădarnic ne străduim a cruţa pădurea şi a o reînfiinţa acolo noi înţelegem că ea este o binefacere naţională, dacă iubirea adâncă pentru arbore, pentru pădure, pentru opera noastră lipseşte.

Convinşi de patriotismul şi de priceperea D-voastră pentru împrejurările prin cari trecem, lăsăm fiecăruia din D-voastră — pentru cercul său de activitate — libera iniţiativă pentru organizarea sărbătoarei sădirii arborilor, care trebuie să pătrundă in cercuri cât mai largi, să intereseze toate straturile sociale şi — în grupe mari şi mici, sau chiar in cercul restrâns al familiei — să fie practicată cu convingere şi credinţă, cu ceremonie, cu plăcere, aşa că in fiecare primăvară sădirea arborilor să fie aşteptată cu o deosebită dragoste.

In special va trebui să căutaţi, ca sădirea să se facă numai în aşa condiţiuni ca fiecare puiet să se şi prindă şi să-şi aibă asigurată existenţa cât mai mult timp, căci, dacă puieţii mai curând sau mai târziu pier, serberea are mai degrabă un efect demoralizator şi mai bine nu trebue făcută.

Vă rugăm ca, cu sufletul larg de silvicultor, să căutaţi nu numai a folosi ori ce urmă, cât de mică, de bună voinţă pentru serbare, dar şi a trezi interesul pentru aceasta în cercuri cât mai largi. Ca atare veţi lua contact cu toate persoanele, autorităţile, organizaţiile cari urmăresc sau pot lucra pentru educarea cetăţenească a poporului şi in deosebi a tineretului, a le pune la dispoziţiune — fără altă aprobare a noastră — numărul de puieţi ce se pot planta cu garanţie de reuşită şi a le da toate îndrumările şi tot concursul pentru asigurarea reuşitei serbării şi prinderii puieţilor.

Dorind a cunoaşte pe de o parte în ce măsură corpul silvic înţelege a se achita de această frumoasă datorie şi in acelaş timp, dacă serbarea sădirii arborilor se generalizează. D-nii şefii de Regiune sunt rugaţi, ca până la 20 Mai a. c cu un singur raport pe regiune să se înainteze o situaţie din care să se vadă rezultatele potrivite ale măsurilor luate de organele silvice pentru reuşita serbării; numărul serbărilor, numărul şi categoria socială a participanţilor, numărul, felul şi locul puieţilor plantaţi, dacă s'au satisfăcut toate cererile de puieţi pentru serbare. D-nii şefi de Regiune vor arăta în deosebi numele D-lor Ingineri silvici, cari prin spiritul lor de iniţiativă şi organizare, prin prestigiul pe care au ştiut să şi-l câtştige şi prin felul cum înţeleg a cultiva bunele relaţiuni cu mediul social în care trăiesc, au reuşit a câştiga în cea mai mare măsură interesul pentru serbarea sădirii arborilor. Ni se va raporta apoi şi în ce măsură în cuprinsul diferitelor ocoale din Regiune serbarea a avut loc indepedent de iniţiativă şi fără participarea D-lor Ingineri silvici, arătându-se în acest ultim caz din ce cercuri porneşte iniţiativa şi dacă cel puţin cererile de puieţi ale acestora din urmă au putut fi satisfăcute

No. 14039 1924 Martie 14.

Incă din anul 1924 serbarea a luat o mare extensiune „Revista Pădurilor" cuprinde dări se seamă asupra unora din serbările organizate. Pentru serbările făcute în anul 1925 suntem în măsură să publicăm o situaţie, care să ne arate — pe Directorate silvice — şi pentru întreaga ţară — extensiunea pe care a început a o lua serbarea. Acestea se văd în alăturatul Tablou No. 1.

SITUAŢIA

Sărbătorii sădirii arborilor în primăvara anului 1925

No. curent	DIRECŢIA regională silvică	No. ocoalelor		Numărul serbărilor	Totalul participanţilor	Totalul puieţilor plantaţi	Cifre medii pe ocol		
		din Directorat	cari au făcut serbări				Serbări	Participanţi	Pueţi plantaţi
I	Cernăuţi								
II	Chişinău	14	6	7	1.181	10 867	0,5	84,3	776
III	Iaşi	14	11	60	12.387	15 677	4,3	885,—	783
IV	Bacău	20	17	24	5.862	13 672	1.2	293,—	683
V	Buzău	19	15	32	3.472	460.394	1.7	183,—	24.231
VI	Constanta	19	17	44	10 142	14 200	2,3	534,—	747
VII	Piteşti	30	28	82	16.386	123 546	2,7	546,—	4 118
VIII	Orşova	24	10	28	2.893	16.085	1,2	121,—	670
IX	Arad	30	29	109	16.242	59 000	3,6	541,—	1.966
X	Sebeş	21	14	46	5.790	316 068	2,2	276,—	15.051
XI	Cluj	23	18	34	3.921	259.780	1,5	170,—	11.295
XII	Brasov (Miercurea Ciuc)	33	30	122	23 527	344.172	3,7	713,—	10.430
XIII	Oradea Mare . .	28	16	38	6 480	43.215	1,3	231,—	1 543
	Bistriţa	9	9	30	3.460	20.944	3,3	384,—	2.327
	Total . .	284	220	656	111.752	1.697.620	2,3	393,—	5.978

Tabloul vorbeşte dela sine. Cifrele cuprinse într'însul sunt un preţios document şi ne vor servi să putem urmări pe viitor modul cum evaluiază serbarea.

Circa o cincime din ocoalele silvice nu au putut încă organiza până acum serbarea.

In Directoratele de *Bistriţa Năsăud*, *Arad*, *Braşov*, *Piteşti* şi *Constanţa* sărbătoarea a avut loc, cu mici excepţiuni, aproape în toate ocoalele. Referindu-ne la cifrele medii pe ocoale (cifrele se reportează la *toate* ocoalele din Directoratul respectiv) se vede că cele mai multe serbări pe ocol s'au organizat în Direcţiile de *Braşov*, *Bistriţa* şi *Arad*. Dacă Directoratul de Iaşi arată cifra cea mai mare de serbări pe ocol, aceasta se datoreşte faptului, că D-l Ing. sub insp. Silvic *Andrei Ionescu* de la ocolul silvic Creţeşti a organizat singur 23 de serbări, peste 1/3 din numărul total de serbări organizate în tot directoratul. Cifrele medii cele mai mari de participanţi la serbări le arată directoratele de *Braşov*, *Arad*, *Piteşti* şi *Iaşi*.

Din cele de mai sus rezultă. că în prima linie s'au distins în organizarea sădirii arborelui Directoratele de *Braşov* şi *Arad* apoi directoratele de *Bistriţa*, *Piteşti*, *Constanţa* şi *Iaşi*. Asupra Directoratului de Cernăuţi nu putem face nici o apreciere, fiindcă situaţia respectivă ne lipseşte.

Cifrele din ultimele coloane ale tabloului sunt numere medii pentru ocoalele din întregul directorat. In fapt energia desfăşurată în acest sens şi rezultatele obţinute sun foarte felurite dela ocol la ocol.

Tabloul Nr. 2 ne arată ocoalele cari în fiecare Directorat s'au distins în această privinţă.

	Direcția Regională silvică	Ocolul Silvic	Numele șefului Ocolului	Numărul sărbătorilor	Numărul participanților	Numărul pueților plantați	Observațiuni
II	Chișinau	Rădeni	Burda	2	378	5342	
III	Iași	Crețești	A. Ionescu	23	9870	2700	
		Lipovaț	Rodoteatu	9		375	
		Rachitoasa	Vasiliu	6	803	598	
IV	Bacău	Lucăcești	St. Predescu	1	1320	300	
		Căiuț	Văidianu	3	917	1800	
V	Buzău	Vălenii de Munte	A. Butoiu	9		1209	
		Gruiu	O. Rădescu	6	1370	4700	
		Brănești	M. Niculescu	3		7666	
		Mitreni	N. Mațaoanu	3	930	432000	
		Țiganești	V. Petrescu	2	560	4350	
		Cislău	F. Enescu	2	113	7400	
VI	Constanța	Cerna	Spiridon	5	1132	1400	
		Enisenlia	Condrea	3	656	2200	
		Casimcea	A. Ionescu	7	1070	2563	
VII	Pitești	Carol I	Tr. Ionescu	12	2088	4134	
		Domnești	I Marinescu	7	715	34500	
		Horez	Luțescu	9	1666	1590	
		Trivalea	Nettea	4	1900	12720	
		R. Vâlcea	Ghika	4	484	15000	
		Jiblea	A Popescu	4	825	12500	
VIII	Orșova	Grădina	Orar	6	191	59	
IX	Orșova	Caransebeș	Scholz	2	273	3310	
		Tismana	V. Vasiliu	4	27	8470	
X	Arad	Balinț	C. Murani	12	983	13487	
		Casa Verde	Pruteanu	11	1800	2543	
		Dumbravița	Tișca	6	319	11130	
		Făget	Frühstock	8	826	754	
		Pecica	Streza	4	1051	431	
XI	Sebeș	Sebeș	Schwartz	10	376	256000	
		Baia de criș	Romașcan	7	665	8600	
		Aiud	Horvat	7	1452	2530	
		Ilia	N. Nascu	2	211	19320	
XII	Cluj	Sovata	Koni	12	942	167000	
		Reghin Sat	Kaiser	2	405	60000	
		Lăpușna	G. Antonescu	1	176	10000	
		Isteceu	M. Iacob	1	208	8000	
		Câmpeni	E. Fixech	2	260	5000	
XIII	M. Ciuc	Ocland	Beretze	15	1565	1574	
		Sân-Martin	C Popescu	14	3750	120000	
		Frumoasa	Schmidt	10	1723	72300	
		Miercurea-Ciuc	Wildman	6	1039	21000	
		Făgăraș	Bartok	4	1253	20650	
		Agnița	Palty	3	520	35000	
XIV	Oradia-Mare	Borlești	I. Ionescu	5	421	nimic	
		Crișul Repede	Mașcan	4	120	7000	
		Tinca	Onaca	9	999	1900	
		Dobrești	Aldulescu	2	142	868.	
		Vascău	M. Constantinescu	1	205	14000	
XV	Bistrița	Năsăud	C. Tipa	9	1518	15600	
		Salon	Fr. Naghi	2	1810	1830	
		Borgo-Tihuța	I. Bonea	6	315	68	
		Ilva	P. Zegrean	2	2040	11200	

In fiecare directorat, alături de ocoale cari până acum nu au putut încă organiza serbarea, găsim ocoale care au făcut cel puțin un început, înfăptuind o singură serbare și ocoale cari s'au întrecut organizând 5, 6, 15 și - într'un singur caz, — 23 de serbări! Ne facem o foarte plăcută datorie subliniind aci numele D-lui Ing. silvic *Andrei Ionescu*, șeful ocolului silvic Crețești care, prin spiritul său organizator, prin prestigiul pe care a știut să și l câștige față de autoritățile locale de toate categoriile a reușit să organizeze cel mai mare număr de serbări — 23 — și să strângă în jurul acestora cel mai mare număr de participanți — 9870. — Iată o personalitate de la care putem aștepta nu numa să generalizeze curând serbarea în ținutul respectiv, dar să fie și un permanent și puternic susținător al mișcării pentru trezirea unei conștiințe forestiere. In prima linie a mișcării stă D nii Ing. silvici *Beretze* (Ocolul Ocland) și *C. Popescu* (ocolul Sân-Martin), ambii din Direcția Brașov; D-nii *Traian Ionescu* (Mihăeștí), *C. Murani* (ocolul Balinț), [Koni (oc. Sovata), *Pruteanu* (Casa-Verde), *Schwarz* (oc. Sebeș) *Schmidt* (oc. Frumoasa), *Rodoteatu* (oc. Lipovăț), *Butoi* (oc. Văleni de M-te). *Aurelian Ionescu* (oc. Casimcea), *I. Marinescu* (Domnești), *Luțescu* (Horez), *Romașcan* (Baia de Criș), *Horva* (Aiud), *Willdmann* (Miercurea Ciuc), *Onaca* (oc. Tinca), *C. Tipa* (Năsăud), *I. Bonea* (Borgo-Tihuța) etc. Ca criterii de clasificare am luat în primul rând numărul serbărilor organizate și numărul participanților la acestea.

Cifrele de mai sus ne arată suficient proporțiile — deja mari — pe care începe a le lua serbarea sădirii arborelui Sunt însă două lucruri cari nu se pot prinde în cifre, dar cari au foarte mare importanță pentru reușita serbării și mai cu seamă pentru generalizarea acestea în viitor: atmosfera în care s'au făcut serbările și pe care acestea au lăsat-o în sufletul participanților și reușita puieților plantați. Din procesele verbale primite rezultă că în foarte multe părți sărbătoarea s'a făcut cu multă căldură, convingere, lăsând - prin modul organizării — o compresie vie și trainică în sufletul tuturor participanților. Dovezi se pot vedea și în cele publicate anterior în „Revista Pădurilor" în această privință. Prinderea puieților — cum se arată și în circulară — este o necesitate de primul ordin pentru reușita serbării și generalizarea acesteea. Când puieți nu se prind, serbarea se reduce la o paradă de care lumea este sătulă sau se poate sătura repede. De aceea, de-o camdată luarea tuturor, dar absolut a tuturor garanţiilor ca puieţi plantaţii să se prindă şi să rămână vecinic sub ochii celor ce i-au plantat, este o condiţie capitală a reuşitei serbării. Ulterior când obiceiul va fi prins şi se va fi generalizat, când se vor fi înfiinţat comitete şcolare locale de împădurire, şi numărul puieţilor plantaţi începe să capete o deosebită importanţă.

In ce priveşte sărbătoarea sădirii arborelui am intrat deci pe calea faptelor, cari ne permit a face câteva constatări foarte îmbucurătoare pentru prezent şi viitor şi a face în acelaş timp şi propuneri. Organele silvice—de toate gradele cu excepţii cari vor dispare — au îmbrăţişat cu o deosebită căldură şi convingere mişcarea pentru organizarea serbării arborelui şi, prin aceasta, mişcarea pentru trezirea unei conştiinţe forestiere în masele adânci ale poporului. Rezultatele obţinute vor spori şi mai mult energia celor hotărâţi şi vor face să pălească nehotărârea scepticilor şi blazaţilor – din fericire foarte puţini la număr. Credinţa în bine, sacrificiile făcute de ingineri pentru păduri în aceste vremuri crude de arivism social şi material fac cinste corpului inginerilor silvici şi ne fac să privim cu încredere viitorul pădurilor, ori-cât de vitrege ar fi vremurile actuale. — Cu o deosebită satisfacţie trebue să constatăm cu toţii sprijinul şi convingerea pe care au pus-o toate persoanele oficiale pentru reuşita serbării. O deosebită menţiune merită aci corpul didactic, luminătorii satelor. Cu foarte mici excepţiuni, cari nu importă şi care vor dispare odată cu intensificarea mişcării, preoţimea, garnizoanele militare, organele administrative au contribuit la reuşita serbării într'o măsură, pe care organul silvic local nu ar fi putut-o realiza singur. Ceva mai mult: în mai toate părţile cele mai variate categorii de intelectuali au participat cu convingere la serbare ridicând chiar cuvântul în favoarea pădurii. Grosul participanţilor l'au făcut mai întotdeauna ţăranii şi copii de şcoală.

In multe cazuri este pur şi simplu impresionantă ceremonia cu care s'a organizat sărbătoarea, după cum se vede din câteva date publicate în „Revista Pădurilor" şi în diferite gazete locale dar mai cu seamă din procesele verbale dresate de toţi participanţii, din fotografiile ce ni s'au înaintat sau din relaţiunile ce am dobândit direct.

Din toate acestea o constatare se desprinde clar: Conducătorii conştienţi ai poporului înţeleg rostul unei mişcări de trezire şi de formare a unei conştiinţe forestiere a poporului nostru.

Mişcarea prinde puternic. Această constatare singură este menită să ne mărească horărârea noastră de a lucra şi mai mult în viitor. Şi aceasta este un lucru esenţial. Se pot face şi propuneri sau de îndrumări pe viitor. Cei mai calificaţi în această privinţă sunt cei ce au săvârşit întâi fapte, ca să dovedească că *ei* în primul rând sunt convinşi de temeinicia şi de putinţa de înfăptuire a propunerii. Cea mai de seamă propunere pe care o putem face fiecare din noi este să ne propunem întâi nouă să lucrăm, după cum cea mai de seamă critică sau propunere de îndreptare pe care o putem face este să începem prin a n le face şi aplica nouă înşi-ne. Deocamdată ceeace trebue să urmărim, este să păşim sigur spre îeţelegerea ei cât mai adâncă, spre înfăptuirea ei în cât mai bune condiţiuni şi generalizarea ei cât mai mult. Fiecare dintre noi poate găsi în sufletul său priceperea necesară când se cunoaşte precis ţinta pe care trebue să o ajungem.

In această privinţă Administraţia Casei Pădurilor, odată ce a dat şi schiţat tema şi a luat legătură cu instituţiile de seamă cari pot susţine mişcarea, convinsă de priceperea şi bunăvoinţa fiecăruia din organele sale, le lasă acestora toată latitudinea în ce priveşte organizarea serbării şi nu doreşte de cât să ştie extensiunea pe care aceasta o ia dela an la an.

Sărbătoarea sădirii arborelui este susceptibilă de o uriaşă desvoltare. Curând cercuri din ce în ce mai largi se vor ralia mişcării, şi aceasta spre binele pădurii, al ţării, al poporului, al generaţii de azi şi mai cu seamă a generaţii de mâine. Ori de unde ar veni iniţiativa, aceasta este bine venită. Inginerii silvici au îndatorirea morală şi profesională ca ori unde vor găsi o urmă cât de slabă de bună voinţă pentru pădure să o folosească pentru trezirea unei conştiinţe forestiere. Până acum inginerii silvici sunt la locul lor, în linia întâia a mişcării. Vor şti ei să-şi păstreze şi pe viitor acest loc de frunte? Da. Suntem convinşi.

M. Drăcea

CONGRESUL FORESTIER INTERNAȚIONAL DIN GRENOBLE, 1925.

Dezideratele exprimate de secțiuni și adoptate în ședința plenară [1]

SECȚIUNEA I

Legislație

Interdicția de a defrișa. Autorizarea de a defrișa în țările unde ea este în mod legal prevăzută, să fie limitată la o perioadă de 10 ani, afară de o reînoire eventuală.

Conservarea și protecțiunea pădurilor.

1°. Supunerea la regimul silvic să se poată aplica tuturor pădurilor comunale și ale stabilimentelor publice, chiar când ele nu sunt susceptibile de exploatațiuni regulate.

2°. In materie de lucrări de restaurare și de reîmpădurire, Statul să poată proceda pe cale de ocupațiune temporară a terenurilor, sub rezerva unei indemnități.

3°. Principiul constituirei bunului de familie indivizibil și insezizabil să fie avut în vedere în materie de păduri.

4°. Că în ce privește reîmpădurirea din punctul de vedere al rolului fizic al masivelor forestiere să se facă cel mai larg apel posibil la economia și la concursul financiar al Statelor, județelor ,provinciilor, orașelor etc.

5°. Să se ia toate măsurile pentru a se reduce la minimum strict necesar despădurirele rezultând din instalațiunea liniilor de transport al energiei electrice, precum și în ceea ce privește elagajul arborilor de pe marginea drumurilor.

Planuri de mărirea orașelor. 1) Să se complecteze legile din 24 Martie 1919 și 19 Iulie 1924 prin următorul articol:

---

[1] Până la publicarea discuțiunilor, cari au avut loc în congresul internațional din Grenoble în zilele de 22—30 Iulie 1925, la care a luat parte și subsemnatul, am crezut de cuviință să pun în vederea cititorilor acestei reviste moțiunile votate de congresul în chestiune.

Petre Antonescu

„Când o pădure a Statului va fi în total, sau în parte, cuprinsă în planul de mărire al unui oraş, proiectul nu va putea fi supus anchetelor şi examenelor prevăzute de articolul precedent (art. 7), decât în urma adeziunei ministerului de agricultură şi al celui de finanţe.

Refuzul miniştrilor nu va putea interveni, decât în urma avizului consiliului de Stat".

Dispoziţiuni analoage să fie generalizate în diferitele legislaţiuni.

2°. Extensiunea oraşelor în detrimentul masivelor forestiere să fie întotdauna subordonate unei consultări prealabile ale autorităţilor forestiere, spre a se permite în fiecare caz autorităţei superioare de a determina care din cele două interese, forestier sau edilitar, trebuie să primeze pe cel'alt şi în ce măsură.

Terenuri inculte. Să se ia toate măsurile legislative oportune pentru a se asigura punerea în valoare a terenurilor inculte aparţinând comunelor şi stabilimentelor publice prin împădurire, sau instituirea unui regim pastoral apropriat.

Scutire de impozit. Ori ce teren reîmpădurit, ori care ar fi fost utilizarea lui de mai înainte, să fie scutit de impozit timp de 30 ani.

Drepturi la moştenire. 1) Drepturile de succesiune curente pentru păduri să poată fi achitate prin anuităţi.

2°. Cel căruia i s'a revenit o pădure prin moştenire, să poată, sub rezerva consimţământului administraţiei forestiere, să i se admită de a plăti drepturile la moştenire asupra acestei păduri, abandonând Statului în proprietate indiviză, o cotă parte de o valoare egală cu totalul acestor drepturi.

Oficiu forestier internaţional. Din iniţiativa Franţei să se creieze un oficiu forestier internaţional în timpul cel mai scurt posibil, spre a se pune la dispoziţia Statelor interesate toate datele, a căror cunoştinţă poate să fie utilă conservărei, bunei exploatări şi desvoltării pădurilor.

Incendii. 1) Să se ia toate măsurile necesare şi să se acorde cât mai larg concursul Statului, al judeţelor, sau provincielor pentru a se favoriza desarbustarea (desţelinarea păturei arbustive) în pădurile expuse pericolului incendiului.

2°. Să se favorizeze în cea mai largă măsură constituirea şi desvoltarea asigurărilor mutuale contra incendiului pădurilor.

Afirmaţiunea proceselor verbale. Formalitatea afirmaţiunei proceselor verbale să fie suprimată pentru actele dresate de pădurarii proprietarilor particulari.

SECŢIUNEA 2-a.

Comerţul lemnelor — Statistica producţiunei forestiere.

Maşini pentru lemne. Considerând că ferestraiele mecanice şi comerţul lemnelor vor participa într'o largă măsură din produsul taxei zisă de învăţământ în scopul creiărei de cursuri profesionale:

Considerând că lipsa de ascuţitori de unelte se simte din în ce mai mult şi că aceasta este o primejdie păgubitoare desvoltării industriei cherestelei în Franţa;

Considerând că este bine, afară de aceasta, de a se evita risipa unei materii care trebuie înainte de toate să fie ocrotită, de a se vulgariza întrebuinţarea ferăstrăului-panglică care permite reducerea volumului rumeşugului şi mărirea procentului cubului debitat.

Emite desideratul:

Să se institue şcoale pentru ascuţitul instrumentelor prin noua organizaţie a centrelor de învăţământ.

Transporturi maritime şi fluviale. Guvernul, ministerul coloniilor în particular, să şi consacre eforturile lor asupra studiului şi executării lucrărilor susceptibile de a permite evacuarea şi înbarcarea uşoară şi repede a lemnelor noastre coloniale.

Serviciile technice ale marilor noastre porturi franceze să-şi amelioreze cât mai repede posibil utilajul lor, pentru ca cheltuielile de descărcare, de reexpediţiune şi de mânuire de mărfuri să se poată reduce la minimum.

Companiile de navigaţiune să caute a înlesni importul lemnelor din coloniile noastre:

1°. Reducând la minimum preţul transportului acestor lemne şi

2°. Intrebuinţând atât la îmbarcare cât şi la debarcare toate măsurile cari pot reduce cheltuelile de manipularea mărfurilor.

Proectul complect de amelioraţiunea căilor noastre fluviale şi de crearea altora nuoi să fie executat în mod metodic, dar cât mai repede posibil.

Tăierea şi retezarea în buşteni a arborilor:

Considerând că în Franţa, ca şi într'un mare număr din regiunile forestiere ale Europei, lipsa de lucrători forestieri şi dificultatea de a se recruta tăietori de lemne trebuie neapărat să provoace în scurt timp o criză serioasă în ce priveşte mâna de lucru în exploatările de păduri.

Că în celel'alte continente, şi mai cu seamă în pădurile coloniale, această criză există deja şi într'un grad că împedică în mod însemnat încercările de a se pune în valoare pădurile din Lumea Nouă, din Tropice şi din Ecuator.

Considerând că singurul remediu pare a fi utilizarea de aparate mecanice susceptibile de a tăia şi reteza imediat în buşteni, ori care ar fi specia de exploataţiune, arborii de ori ce exenţe şi dimensiune, precum şi substituirea generală a acestor aparate în locul săcurei, beschiei şi alte instrumente archaice, cari necesită o cheltuială de lucru uman puţin compatibil cu trebuinţele şi progresul epocii noastre.

Considerând că diferitele aparate de tăiat şi de retezat mecanic, cari au fost realizate până acum, nu sunt încă destul de cunoscute de exploatatori, de antreprenorii de păduri, de lucrători forestieri, precum şi de public, pentru a putea fi considerate că şi-au făcut probele şi că au intrat în domeniul realizărei generale şi a practicei.

Emite dezideratul:

Ca, sub patronajul puterilor publice (administraţia apelor şi pădurilor, ministerul coloniilor, al lucrărilor publice şi al comerţului) Turing-clubul din Franţa, al camerei de comerţ din Paris şi a grupărilor de interesaţi, să se organizeze în Franţa un concurs internaţional larg deschis tuturor iniţiativelor şi sprijinit de o mare publicitate mondială, spre a se studia şi determina maşinele de tăiat şi cele pentru retezat arborii în pădure, cari ar răspunde cel mai bine trebuinţelor tuturor exploatărilor forestiere şi cari, economisând munca grea şi suferinţa tăietorului de lemne, ar fi pentru el cel mai preţios auxiliar.

Accidente de lucru:

Diversele proiecte sau propuneri de lege având de scop de a se modifica legislaţiunea actuală a accidentelor de lucru, precum şi aceea a funcţionării societăţilor de asigurare, să formeze obiectul unui studiu aprofundat al confederaţiunei generale a producţiunei franceze, cu concursul sindicatului central al agricultorilor Franţei şi ca aceste mari asociaţiuni să prezinte puterilor publice dorinţele unanime ale comerţului, ale industriei şi ale agriculturii.

2. Sindicatele profesionale să facă cunoscut şi să recomande aderenţilor lor cele mai bune metode de a se preîntâmpina accidentele de lucru, încurajând în acelaşi timp căutarea de aparate protectoare practice pentru conducerea fără primejdie a maşinelor unelte.

Legea de opt ore.

In decretul relativ la reglementul de administraţiune publică pentru aplicarea legii din 23 Aprilie 1919 asupra zilei de opt ore să se specifice net, că atelierile de ferăstruit construite în mod temporar în vecinătatea exploataţiunilor forestiere, cari asigură numai debitul lemnelor provenite din aceste exploatări, să fie asimilate cu atelierile de ferăstruit mobile (volante) instalate pe şantierul tăerilor şi ca atare să nu fie supuse aplicării legii în chestiune.

Ca, ţinând seama de caracterul lor general de industrii în plin aer, atelierele de ferăstruit şi de lucrat lemnul, precum şi şantierile comercianţilor de lemne să beneficieze de aceleaşi drepturi de a li se socoti zilele nelucrate (de chômage) din cauza intemperiilor, după cum se acordă industriilor clădirilor şi ale lucrărilor publice prin decretul din 11 Februarie 1924.

Ca regulele de aplicarea legei să fie armonizate condiţiunilor particulare a funcţionărei industrielor lemnului în fiecare regiune.

Ca să se acorde termene deosebite stabilimentelor, în cari funcţionează instalaţiuni de aburit şi de uscarea lemnelor pentru a permite transformarea şi adoptarea acestor aparate la noile condiţiuni de lucru.

Ca, în fine, să se prevază un spaţiu de timp destul de lung între promulgarea decretului şi data punerei sale în vigoare, spre a se permite industriei lemnului executarea angajamentelor de vânzări făcute înainte de a se fi putut ţine socoteală în preţul de cost de plus valoarea decurgând din aplicaţiunea legii.

Necesitatea unei înțelegeri între diversele organisme naționale și utilitatea creării unui organism național.

Considerând că o înțelegere între diversele organisme naționale este necesară; că un organism național există deja în Franța, și anume la Confederațiunea generală a producțiunei franceze, No. 6, strada Messini la Paris.

Considerând că creațiunea unui organism internațional este recunoscut ca util.

Congresul emite dezideratul:

1°. Ca onorabilii membrii străini ai congresului și ai țărilor neparticipante să fie invitați a face cunoscut, încă de acum, grupului 26 al Confederațiunei generale a producțiunei franceze dacă există în țările lor respective o grupare națională cualificată pentru a reprezenta aceste țări în sânul unui organism internațional și, în caz negativ, să fie invitați a-și da silința pentru crearea acestei grupări.

2°. Ca o comisiune compusă din doi delegați pentru fiecare țară să fie însărcinată, într'un timp cât mai scurt posibil, după inițiativa președintelui grupului 20 al Confederațiunei gegerale a producțiunei franceze, de a se reuni și de a stabili statutele unui organism internațional pentru gruparea comercianților și industriașilor de lemne ai țărilor interesate.

Unități și măsuri.

Considerând că realizarea dezideratelor emise de precedentele congrese internaționale a lemnului, prin cari s'a cerut uniformizarea unităților și măsurilor în comerțul internațional al lemnului trebuie, spre a-și ajunge scopul, a fi precedată de uniformizarea unităților și a măsurilor din interiorul fiecărui Stat:

Considerând că adoptarea pentru toate Statele a sistemului metric, care este de o simplicitate reală, ar face cele mai mari servicii comerțului internațional și în particular celui al lemnului.

Congresul emite dorința:

1°. Ca în fiecare Stat să se proceadă prin îngrijirile unui organism de desemnat, cari pentru Franța ar putea fi Confederațiunea generală a producțiunei franceze, la uniformizarea unităților și a măsurilor regionale în comerțul lemnului.

2°. Ca stabilirea sistemului metric să fie făcută obligatorie cel mai curând posibil în toate Statele din lume, cel puțin în ceia ce privește transacțiunile internaționale.

Transportul pe drumul de fer.

Considerând că este indispensabil pentru comerţul lemnelor ca, ţinând socoteala de păstrarea echilibrului financiar al reţelelor de drum de fer, să se proceadă, cu cea mai mare urgenţă, la revizuirea unora din tarife;

Considerând că, pentru a ajunge la realizarea echilibrului financiar al reţelelor, acestea trebue înainte de toate să caute prin toate mijloacele a reduce preţul lor de cost adese ori prea mare.

Congresul emite desideratul de a se proceda:

1°. La restabilirea oarecăror preţuri ferme.

2°. La modificarea cheltuielelor accesorii.

3°. La micşorarea cheltuielelor.

SECŢIUNEA 3-a

UTILIZAREA LEMNULUI

Materii de înlocuire

Utilizarea lemnului şi a cărbunelui de lemne ca carburanţi

Congresul forestier internaţional din Grenoble emite deziderattul:

Ca Statul să încurageze prin largi subvenţiuni toate silinţele, cari vor avea de scop de a utiliza lemnul şi cărbunele de lemn ca carburant şi în particular ca ministerul de răsboiu să atribuie celor 5000 primi proprietari de vehicule cu gazogen o primă analoagă aceleia, ce acest departament acordă acelora cari întrebuinţează vehicule susceptibile de a răspunde cerinţelor armatei în timp de răsboiu.

Utilizarea rămăşiţelor industriale. Congresul emite deziderattul ca să se vulgarizeze întrebuinţarea brichetelor de rumeguş de ferăstrău, cari ar libera o parte din combustibilul mineral indispensabil la un mare număr de industrii.

SECŢIUNEA 4-a

Bazele ştiinţifice ale artei forestiere. Invăţământul forestier

Considerând că cercetările forestiere de ori ce natură au luat, în toate părţile lumii şi pentru cel mai mare bine al economiei forestiere, o extensiune considerabilă, congresul crede de datoria a semnala marele interes ce ar prezenta coordonarea cercetărilor şi publicare arezultatelor, pentru care emite dezideratul:

Ca să se pună în studiu, spre a se resolva la congresul internaţional de la Roma din 1926, constituirea unei federaţiuni a staţiunilor de cercetări forestiere însărcinată de a grupa studiele, de a coordona şi publica rezultatele.

Ca pentru a mări avantajele studiilor urmărite de staţiunile de cercetări forestiere să se organizeze, în parcele desiminate, observaţiuni fenologice regulate asupra unui mic număr de exemplare de specii alese printre cele mai răspândite şi cunoscute de toţi forestierii. Aceste exemplare marcate şi numerotate cu îngrijire, ar da loc la observaţiuni metodice consemnate în registre, cari ar constitui un material permanent al staţiunilor de cercetări,

Congresul forestier internaţional din Grenoble.

Considerând că ar fi de mare utilitate atât din punctul de vedere ştiinţific, câtşi cel practic, de a se stabili şi de a se publica cărţi metodice asupra vegetaţiunei.

— Cere tutulor naturaliştilor, cari se interesează de aceste cercetări, de a prezenta congresului viitor lucrări de această natură, pentru ca zisul congres să poată lua o deciziune asupra directivelor de adoptat.

Congresul emite dezideratul:

Ca proprietarii să se preocupe, mai mult ca în trecut, de a supune pădurile lor unei gestiuni corespunzătoare normelor ştiinţifice inaugurate de silvicultura modernă.

Şi ca toate măsurile necesare să se ia de către autorităţile competente, pentru a se asigura printre proprietari şi geranţii forestieri, difusiunea noţiunilor de silvicultură ştiinţifică necesare punerei mai bine în valoare a terenurilor înpădurite sau susceptibile de a fi împădurite.

Ca învăţământul popular al silviculturii să fie larg desvoltat în toate ţările prin scris, imagini şi prin cuvânt.

Ca în toate regiunile împădurite administraţia forestieră şi autorităţile calificate să răspândescă mici tratate de silvicultură regională scrise într'o formă simplă, clară, convingătoare, ca lucrarea d-lui *Tissier* asupra pădurilor pyreniene, ca memoriul d-lui *Duperré* asupra pinului maritim şi ca datele teoretice din acele tratate să fie precizate prin excursiuni forestiere locale, cari să poată forma baza raţională a lucrărilor succesorilor lor, ţinându-se socoteală de diverşii factori cari influenţează vegetaţiunea.

Ca cercetările deja întreprinse în ce priveşte limitele superioare ale vegetaţiunei forestiere să se multiplice pe teren, să se compare unele cu altele şi să se precizeze prin studiul detaliat al factorilor ecologici, precum şi a asociaţiunilor vegetate corespunzătoare diverselor staţiuni.

SECŢIUNEA V.

Sporirea producţiunei. Amenajament. Silvicultură. Reîmpădurire

Considerând că proprietarii particulari ar avea avantaj de a cunoaşte observaţiunile făcute de serviciul forestier asupra terenurilor reîmpădurite prin îngrijirile sale.

Congresul emite deziderątul:

Ca în diferitele ţări să se publice şi să se pună la dispoziţiunea publicului broşuri rezumând observaţiunile făcute în fiecare regiune de forestieri şi concluziunile ce se degajează dintr'însele.

Congresul:

Considerând că este de toată necesitatea de a se micşora întinderea cu mult prea mare a terenurilor inculte şi a se mări producţiunea solului la maximum său, extensiunea împăduririlor cu reşinoase fiind dealtminterea necesară din cauza creşterei considerabile a consumaţiunei mondiale de lemne moi.

Emite dezideratul:

1°) Ca opera de restaurare prin împădurire să se execute din ce în ce mai activ, în toate regiunile de munte uscate, desgolite şi în acest scop în fiecare ţară serviciul forestier să experimenteze în mare speciile — mai cu seamă cele reşinoase — susceptibile de a reuşi în terenurile sărace şi mai cu seamă în solurile calcare sau marnoase.

2°) Ca pentru determinarea celor mai bune metoade de urmat, precum şi în ce priveşte recolta seminţelor, să se stabilească raporturi din ce în ce mai strânse între forestierii tutulor ţărilor interesate.

3°) Ca în mod paralel fiecare Stat să continue cu asiduitate, mai cu seamă la munte, cumpărarea de păduri particulare ruinate prin exploatări abuzive, păduri pentru cari adese-ori simplul joc al forțelor naturale sunt de ajuns a asigura reconstituirea lor, când orice act de vandalism este îndepărtat.

Congresul:

Considerând trebuințele din ce în ce mai mari ale industriașilor de lemne;

Considerând, pe de altă parte, consumațiunea deja enormă a celulozei și extensiunea continuă a aplicațiunilor sale la întrebuințările cele mai diverse: pastă de hârtie de orice natură, mătase artificială, etc.

Considerând pe de altă parte, insuficiența resurselor producțiunei lemnoase pentru a se asigura trebuințele actuale și cele ce sunt de prevăzut pentru un viitor apropiat.

Emite dezideratul:

Ca să se ia toate măsurile necesare pentru ca proprietarii și grupările interesate să reîmpădurească terenurile inculte sau improductive și mai cu seamă:

a) Provocând dispozițiuni legislative și administrative apropiate.

b) Asigurând facilități comerciale și înlesnire de transport pentru vânzarea și scurgerea produselor;

c) A provoca o mișcare în opiniunea publică în favoarea unei politice a lemnului.

d) Realizând în această privință între diversele țări producătoare sau consumătoare de lemne.

Congresul:

Considerând că este un mare interes a nu lăsa să se piarză nimic din resursele existente și de rămășițele exploatărei.

Emite desideratul:

Ca să se dea toată silința pentru a se utiliza toate aceste rămășițe și mai cu seamă produsele exploatărei pădurilor de pin maritim pentru destilarea lor rațională cu ajutorul aparatelor portative.

Congresul emite următoarele desiderate:

Ca să se încurajeze prin toate mijloacele plantarea de nuci altoiți de varietatea ce se vinde în comerț.

Ca să se atragă atenţiunea producătorului asupra avantajului substituirei prin altoirea varietăţilor comerciale cu înflorire târzie în locul varietăţilor cari înflorind de timpuriu sunt supuse gerurilor tardive.

Ca practica altoitului să fie desvoltată la maximum prin continuarea şi crearea de cursuri de altoiri speciale.

Ca să se atragă atenţiunea producătorilor şi expeditorilor asupra importanţei preparaţiunei metodice a nucilor, curăţirea, albirea, uscarea, calibrarea, alegerea, în particular a acelora destinate exportaţiunei, spre a se putea lupta avantajos în contra concurenţii străine.

Ca serviciile agricole a companielor de drum de fier P. L. M. şi P. O. să continuie acţiunea lor pentru realizarea acestui program.

Ca castaneriele să fie exploatate în mod raţional spre a permite desvoltarea industriei extractelor tanice paralel cu aceea a producţiunei fructelor.

Ca bunele varietăţi de castane să fie cât mai propagate fiind însă obiectul unei selecţiuni continuie.

Ca să se atragă atenţiunea producătorilor asupra metoadelor de conservare a recoltelor şi asupra interesului ce prezintă selecţiunea fructelor pentru a se vinde cu uşurinţă pe diversele târguri franceze şi străine.

Ca să intervie noi măsuri legislative pentru a se asigura distrugerea iepurelui de casă, pretutindeni unde el causează stricăciuni şi ca, în acelaşi scop să nu se] arendeze vânătoarea în pădurile Statului pe cale de reconstituire sau în mod particular expuse.

Congresul:

Considerând că producţiunea codrilor este susceptibilă de a fi în mod notabil crescută printr'o practică metodică a răriturilor.

Emite dezideratul:

Ca tratamentul codrului plin să fie înbunătăţit prin practica răriturilor intensive efectuate cu o periodicitate în arboretele tinere, atât de dese cât permit condiţiunile economice, şi atât de intense cât permit condiţiunile culturale precum şi ca proprietarii de ori ce natură, Stat, comune şi particulari, să consimtă în acest scop sporirea necesară de personal competent fiind asiguraţi că vor fi răsplătiţi.

Congresul emite dezideratul:

Ca proprietarii pădurilor de pin maritim să se angajeze a intra în mod hotărât pe calea desarbustărei (destrugerei arbuştilor).

Congresul:

Considerând că în diferitele regiuni şi staţiuni, introducerea oare căror arbori străini este susceptibilă de a da servicii.

Emite dezideratul:

Ca, pentru fiecare regiune sau staţiune autonomă din punctul de vedere biogenic, să se stabilească o listă de exenţele forestiere exotice, cari merită de a fi experimentate. Ca esenţele în chestiune să fie obiectul încercărilor controlate cu îngrijire şi ca rezultatul acestor încercări să fi adus la cunoştinţa publicului

Congresul emite dezideratul:

Ca pretutindeni unde condiţiunile de sol, de esenţă şi de climat se pretează, să se convertească crângurile compuse în codru.

Considerând rezultatele obţinute în mai multe ţări pentru punerea în valoare a terenurilor inculte de către societăţi cu iniţiativă privată ca societatea olandeză, Nederlansche Heidemaatschappy.

Emite dezideratul:

Ca constituirea de grupări de felul acesta să fie recomandată şi incurajată prin toate mijloacele posibile.

SECŢIUNEA 6-a.

Torenţi, Ghiăţari, Avalanşe, Păşune de munte, Dune.

Congresul:

Având în vedere interesul considerabil ce prezintă pentru industriile utilizând huila albă şi pentru menţinerea în bună stare a muntelui studiile în privinţa influenţei pădurei asupra volumului şi repartiţia precipitaţiunilor asupra curgerei apelor şi prin urmare asupra regimului apelor.

Emite dezideratul:

Ca puterile publice să acorde în mod larg serviciilor interesate mijloacele materiale şi financiare indispensabile pentru ca aceştia să continuie şi să intensifice cercetările în această direcţiune.

Congresul:

Considerând importanţa operei de restaurare a terenurilor la munte pentru a preveni eroziunile dezastroase şi a da solului chiurasa vegetală ce îi este indispensabilă.

Considerând rezultatele deja câştigate în condiţiunile de executare adese ori dificile:

Emite dezideratul:

Că este locul de a se continua opera de restaurare a terenurilor la munte şi de a se intensifica, în măsura disponibilităţilor bugetare, atât stabilirea de lucrări de corecţiune judecios studiate, cât şi crearea şi desvoltarea de masive forestiere importante, pretutindeni unde aceasta este posibil, pentru a se micşora curgerea apelor şi eroziunea solului în bazinele de recepţiune şi pe versanţii şi gâturile torenţilor.

Congresul emite dezideratul:

Ca toate dispoziţiunile legislative de aplicat păşunelor de munte să aibă de normă a provoca restaurarea, punerea în valoare, sau întreţinerea păşunelor prin subvenţiuni în loc de măsuri corecitive;

Ca să se organizeze concursuri de amelioraţiuni pastorale şi de păstrat în bună stare a păşunelor alpine în toate judeţele de munte, cu concursul Statului, a societăţilor de agricultură, sau a asociaţiunilor autorizate; că independent de recompense atribuite laureaţilor, să se acorde prime la oricari participant pentru executarea de lucrări speciale de amelioraţiune fixate de jurii.

SECŢIUNEA 7-a

Lemne coloniale

Secţiunea a 7-a a lemnelor coloniale a congresului forestier din Grenoble afirmă, că pădurile coloniale franceze sunt susceptibile de a furniza de acum metropolei toate lemnele de ebenesterie, precum şi o parte notabilă din lemnele de lucru şi de tâmplărie de care ea are trebuinţă.

Secţiunea a făcut să se aprobe de congres următoarele desiderate:

1-iul dezideral. — Stabilirea de reguli de standarizare comercială şi declasare aplicabile în Franţa şi în Europa principalelor lemne coloniale.

Al 2-lea desiderat. — Identificarea speciilor după programul stabilit de „Colonies-Sciences".

Al 3-lea desiderat. — Determinarea usajelor la cari pot fi întrebuinţate lemnele identificate, precum şi metodele de adoptat pentru exploatarea, transportul, ferăstruitul, şi lucratul acestor specii.

Al 4-lea desiderat. — Determinarea prezentărei comerciale spre a răspunde debuşeului principalelor pieţe franceze şi europene.

Al 5-lea desiderat. — Stabilirea unui inventar al principalelor produse accesorii provenind din pădurile coloniale.

Al 6-lea desiderat. — Publicarea de studii asupra lemnelor coloniale de guvernele coloniale pe cheltuiala lor sau a stabilimentelor ştiinţifice sau organismelor calificate, şi cu ajutorul subvenţiunilor acestor guverne. Centralizarea acestor lucrări ar fi făcută de „Colonies Sciences" spre a pune pe cei interesaţi în curent în mod periodic cu evoluţiunea ştiinţifică a studiilor aferente acestei chestiuni.

Al 7-lea desiderat. — Secţiunea convinsă de importanţa primordială a condiţiunilor de transport a lemnelor coloniale, de precădere sub pavilion naţional, atrage odată mai mult, atenţiunea vigilentă a Camerilor de comerţ şi a grupărilor interesate şi prin intermediul lor, a puterilor publice, asupra condiţiunilor de îmbunătăţire a marinei comerciale şi asupra încurajărilor ce urmează a se acorda întreprinderilor al căror scop este desvoltarea exploatărei lemnelor coloniale.

Al 8-lea desiderat. — Considerând că tariful feroviar (de drum de fier) P. V. 9—109, comportă din punctul de vedere al tarificării, o diferenţă între lemnele comune indigene şi cele exotice, care loveşte profund interesele angajate în exploatarea pădurilor noastre coloniale.

Emite dorinţa:

Ca lista lemnelor exotice de considerat şi de taxat ca lemne fine să fie limitată numai la lemnele de lux, a căror listă s'ar stabili în înţelegere cu grupările interesate, toate cele l'alte lemne fiind considerate ca lemne comune.

Al 9-lea desiderat: Să se facă o reducere de 20% asupra tarifelor de drum de fier pentru toate transpoartele de lemne destinate la reexportare.

Al 10-lea desiderat: Considerând necesitatea punerei în valoare a bogăţiilor forestiere a coloniilor noastre, afirmă necesitatea creaţiunei unui oficiu al lemnelor coloniale, care, în colaborare strânsă şi încrezătoare cu organele deja existente, să se ocupe cu apărarea intereselor profesionale a tuturor activităţilor şi iniţiativelor vizând exploatarea bogăţiilor forestiere regionale.

Al 11-lea desiderat: Supraveghiarea şi regia parcurilor naţionale de stabilit în fiecare colonie să depindă de serviciile apelor şi pădurilor coloniale.

Al 12-lea desiderat: Să se vulgarizeze prin toate mijloacele întrebuinţarea lemnelor coloniale în industrie şi să li se dea preferinţă asupra lemnelor similare de provenienţă străină. A se obţine în acest scop intervenirea serviciilor publice, a camerilor sindicale, a grupărilor de architecţi şi de antreprenori şi să se desvolte propaganda în toate locurile.

A 13-a dorinţă: Pentru a se înlătura criza de lucrători de care suferă astăzi exploatările forestiere coloniale, să se ia măsuri pentru a se favoriza pe cât posibil desvoltarea maşinismului.

In acelaş scop, secţiunea exprimă interesul ce ea poartă studiului posibilităţilor domesticirei elefantului din Africa şi a întrebuinţării sale în exploatările forestiere.

A 14-a dorinţă: Diversele grupări industriale şi camerele de comerţ să se intereseze de posibilitatea întrebuinţării chimice a lemnelor coloniale.

A 15-a dorinţă: D-nii guvernatori ai colonielor, în acord cu serviciul technic al lemnelor coloniale de la ministerul coloniilor, a cărui intervenţiune este necesară, să desvolte serviciile lor forestiere şi să asigure agenţilor lor forestieri, de toate gradele, instrucţiunea technică specializată ce este de dorit.

Că aceste servicii, în afară de poliţie şi de fiscalitate, să fie şi însărcinate şi cu studiul forestier al speciilor comerciale, cu culegerea de mostre permiţând studiul complect al lemnelor, al maladiilor şi inimicilor lor, şi precum pregătirea regulelor de amenajament, al conservării şi a reconstituirei masivelor coloniale.

A 16 a dorință: Companiele de drum de fier să întrebuințeze lemnul de traverse provenind din coloniele franceze, dintre cari mai multe dintr'însele şi mai cu seamă Madagascarul pot să furnizeze cantități importante şi ca calitate de primul ordin.

SECȚIUNEA A 8-a.

Protecțiunea naturei, fauna şi flora.

Congresul forestier internațional din Grenoble.

Considerând că, adeseori arborii, pădurile şi celel'alte frumuseți ale naturii, nu sunt în destul de respectate de public şi că măsurile tinzând a-i constrânge la aceasta nu dau, în general, rezultate satisfăcătoare.

Emite dorința:

Ca Statul, colectivitățile şi societățile interesate, să-şi unească eforturile lor pentru a desvolta educațiunea forestieră şi estetică a publicului şi a face astfel ca turistul să devină el însuşi protectorul frumuseților naturale.

Ca pădurile girate de Administrația apelor şi pădurilor să fie tratate astfel, că să conserve pozițielor celor mai frecuentate de vizitatori, caracterul lor pitoresc menținându-se mai cu seamă fâşii împădurite d'alungul drumurilor celor mai umblate.

Congresul forestier internațional din Grenoble:

Recunoscând necesitatea de a se menține în bună stare de întreținere în mod regulat drumurile forestiere turistice.

Emite dezideratul:

Ca creditele puse la dispozițiunea Administrațiunei forestiere pentru executarea acestor lucrări să fie sporite şi ca sindicatele de inițiativă locale, chemate a profita direct de aceste ameliorațiuni, să desvolte organizația lor financiară spre a putea participa, într'o foarte largă măsură, la cheltuelile de întreținere a drumurilor forestiere turistice.

Ca Administrația să pună în studiu limitarea încărcărilor circulând pe drumurile forestiere, eventual, interzicerea pentru automobile de a trece pe oarecari drumuri.

Ca parcul *Chambord*, cu totul închis şi înconjurat cu ziduri, să fie amenajat în parc național pentru cruțarea speciilor trăind la câmpie, în cazul când acest parc ar deveni proprietatea Statului.

Ca să se constituie de Administraţia apelor şi pădurilor în regiunile interesate arboretum-uri forestiere, ca acel al şcoalei din Barres şi acel al şcoalei din Nancy, spre a se arăta proprietarilor speciele cele mai interesante şi modul raţional de a le creşte.

Ca să se continuie experienţele şi cercetările de către toate stabilimentele sciinţifice, de comisiunile pentru întreţinerea drumurilor publice din oraşele mari şi în particular instituţiile ştiinţifice din Paris, spre a afla cauzele depericiunei arborilor de pe lângă drumurile şi din marile noastre oraşe, precum şi mijloacele de îndreptare.

Ca Statul, judeţele şi comunele, să subvenţioneze în mod cât mai larg posibil fie cu veniturile din jocuri, sau printr'un credit bugetar special, parcurile cynegetice funcţionând, fără un scop comercial, în profitul asociaţiunilor de vânători declarate în mod legal, federate în mod regulat, urmând un program de interes general şi dispunând de serioase rezerve de vânat.

Ca ori ce nouă creaţiune de parcuri cynegetice să fie obiectul examenului celui mai atentiv din partea Administraţiei însărcinată de a instrui cererile de subvenţiuni şi să fie aprobate numai instalaţiunile într'adevăr practice, economice şi bine adaptate trebuinţelor regionale pentru repopularea cu vânat indigen.

Ca parcurile cinegetice create sau a se crea să servească în acelaşi timp ca rezerve de creşteri, şi să fie şi scoale de capcane (curse), de paza şi amenajarea teritoriilor de vânătoare, accesibile păzitorilor societăţilor federate acordându-se subvenţiuni speciale în scopul acesta.

Ca să se înmulţească locurile oprite de vânat şi de pescuit.

Pentru protecţia vânatului de munte, congresul decide:

Ca perioada de vănătoare a caprelor negre să fie limitată cam la 3 septămâni, închizându-se la 30 Septembrie.

Ca întrebuinţarea armelor cu repetiţie şi a armelor cu un calibru mai mic de 9 mm. să fie oprită.

Ca vănarea ţapilor sălbatici şi a ursului să fie oprită în ori ce timp, de asemenea a căprioarei în Savoia de Sus timp de mai mulţi ani.

Ca represiunea braconajului să fie executată în mod eficace şi cu deosebire ca deligenţele cari coboară adeseori dela munte în fundul văilor produsul braconajului, să fie supraveghiate în mod particular.

Ca vânătoarea cocoşului de munte (mascul şi femel) şi a găinuşei de munte să fie oprită timp de mai mulţi ani în judeţele din Alpi şi Pyrinei.

Să se ia măsuri spre a se impedica dispariţia ieruncelor, lagopedelor şi a potârnichelor roşii în Alpi, precum şi a lagopodelor din Pyrenei.

Măsuri să se ia pentru a se permite castorilor de pe râul Rhonul şi afluenţilor săi de a se grupa în colonii.

Ca în regiunea parisiană şi din Sologne, unde castorii se găseau într'un mare număr până la finele secolului al XVIII-lea să fie reintroduşi şi ca o opreală să fie amenajată, unde ei ar putea să se stabilească în colonii.

Ca Turing-Club-ul din Franţa să pună în studiu creaţiunea acestui loc de opreală (rezervă).

Congresul internaţional din Grenoble.

Considerând că păsările utile sunt păzitorii naturali ai pădurilor şi că numărul lor (atât în ce priveşte speciile cât şi ca indivizi) se împuţinează în fiecare an; că este necesar spre a se remedia această regretabilă stare de lucruri de a se atrage atenţiunea publică asupra serviciilor făcute de aceste păsări, şi de a insufla idei protectrice copiilor şi mai cu seamă elevilor şcoalelor superioare forestiere şi agricole.

Emite dorinţa:

Ca studiul şi protecţiunea păsărilor să ia un loc mai mare în programul şcoalelor forestiere şi agricole şi să devină obiectul unei atenţiuni mai mari din partea personalului apelor şi pădurilor.

Congresul forestier internaţional din Grenoble.

Considerând că micşorarea din ce în ce mai mare a păsărilor utile şi dispariţiunea aproape îndeplinită a speciilor utile, indiferente sau vătămătoare, micşorează patrimoniul nostru faunistic şi rupe echilibrul naturei.

Emite dorinţa:

Ca personalul superior forestier să-şi unească eforturile sale spre a lupta contra micşorării sau dispariţiunei speciilor de păsări ameninţate în mod particular, ca: rândunica de noapte, rândunica de casă, pupăza şi alte specii devenite foarte rari: ca cocoşul mare de munte, corbul, vulturul mieilor, a căror dispariţiune este regretabilă din punctul de vedere ştiinţific, cinegetic, sau estetic.

Ca în virtutea excepţiunei de interes ştiinţific, prevăzută de art. 7 al Convenţiunei din Paris pentru protecţiunea păsărilor din 7 Martie 1902, să se ia măsuri de urgenţă pentru a scăpa, speciile ameninţate ca să dispară, mai cu seamă vulturul bărbos.

Ca pasărea sa să fie considerată de aci înainte ca un element esenţial al propagandei turistice.

Ca apărarea lor să fie metodic organizată de asociaţiunile şi grupările de turism din lumea întreagă.

Ca în Franţa mai cu seamă, federaţiunile sindicatelor de iniţiativă să întocmească liste de păsările care joacă un rol important în pitorescul unei regiuni.

Ca Turing-Club-ul din Franţa să centralizeze aceste liste şi de acord cu federaţiunile să le utilizeze pentru o propagandă exclusiv de ordine turistică pentru cei cari se interesează de păsări.

Ca sindicatele de iniţiativă să menţioneze în broşurile lor de propagandă păsările speciale din regiunile lor, sedentare, sau migratoare, contribuind la atracţia acestora din urmă.

Ca să se atribuie distincţiuni onorifice într'o largă măsură personalităţilor. cari ar fi colaborat în mod particular la această protecţiune a păsării într'un scop de propagandă turistică.

SECŢIUNEA 9 a.

Cartea şi presa

Congresul forestier internaţional din Grenoble.

Emite dorinţa:

Ca arborele să fie mai mult şi mai bine utilizat, după cum a fost până acum, în ilustraţia cărţilor, a jurnalelor şi a periodicelor.

Că grija modernismului să nu facă a se pierde din vedere partea dendrologică, arborele având o *„anatomie“* pe care, orice artist demn de acest nume, trebuie să o cunoască.

Că prin urmare să se creieze în şcolile naţionale şi municipale desenuri, cursuri speciale, pentru utilizarea arborelui ca model decorativ.

Ca să se creieze în fiecare ţară reprezentată la congres un premiu anual alternativ literar şi ştiinţific, pentru a se recompensa un uvraj susceptibil de a inspira cultul arborelui şi a servi cauza reîmpădurirelor, acest premiu trebuind a fi de o importanţă îndestulătoare pentru a stimula numeroşi autori de a-şi prezinta candidatura.

Că afară de aceasta, să se instituie în acest scop un premiu internaţional la fiecare 5 ani, a cărei sumă să corespunză cam cu de 5 ori media premielor naţionale anuale.

Congresul internaţional din Grenoble.

Emite dorinţa:

Ca să se creieze de către principalii editori din Franţa şi din străinătate colecţiuni populare de scrieri relative la silvicultură şi la dendrologie.

Ca aceste cărţi să fie scrise mai cu seamă pentru usagiul copiilor şi a turiştilor, şi să fie abondent ilustrate de fotografii.

Ca caracterul „popular" să fie afirmat prin cea mai mare simplicitate şi cea mai complectă claritate.

Că prea multa meşteşugire literară să treacă pe planul al 2-lea, scopul de atins ne fiind de a oferi marelui public pagini de antologie, ci texturi şi gravuri curat educative.

Petre Antonescu

VÂNĂTOARE REGALĂ LA TIMIŞOARA

(Casa Verde — Pişchia)

In zilele de 2 şi 3 D-brie a. c. a avut loc în pădurile din jurul Timişoarei, o mare vânătoare regală, la care a participat şi Majestatea Sa Regele Ferdinand.

Rezultatul vânătoarei Regale a fost foarte bogat întrecând cu mult pe a celorlalte de până acum.

Prima zi 2 Decembrie înalţii oaspeţi au vânat pe teritoriile Majestăţei Sale din Pişchia (Bruckenau) 124 iepuri, 6 vulpi, 1 pisică selbatecă, 6 fazani, (cocoşi) 5 porci mistreţi şi mai multe paseri răpitoare.

A doua zi 3 Decembrie vânătoarea Regală s'a continuat în pădurea Şcoalei de conductori technici silvici dela Casa Verde când s'au împuşcat 307 epuri, 28 fazani (cocoşi), 2 vulpi şi multe paseri răpitoare.

Din vânatul căzut Majestatea Sa Regele a împuşcat 25 ţepuri, 2 vulpi, 5 fazani şi 3 paseri răpitoare.

La această vânătoare Regală afară de Majestatea Sa Regele Ferdinand au mai participat şi fostul Rege Gheorghe al Greciei, Mocioni maestrul de vânătoare d-l Poclevsky, Prinţul Calimachi, Dinu Brătianu, Generalii Domăşneanu şi Manu, din partea corpului diplomatic aflător la Bucureşti: Miniştrii plenipotenţiari ai Franţei, Poloniei şi Holandei, d-rul Juvara şi d-rul Bejan, profesori universitari, d-nii Nedici şi Săulescu din direcţia vânătoarei, Valeriu Linţia, directorul şcoalei de conductori technici silvici dela Casa Verde, profesorul Dionisie Linţia şi toţi elevii şcoalei de conductori technici silvici dela Casa Verde.

Ţin a menţiona că în pădurile din jurul şcoalei dela Timişoara şi în pădurea Pischia, se dă o deosebită atenţie creşterii fazanilor. In acest scop s'a adus 2000 de ouă de fazani din

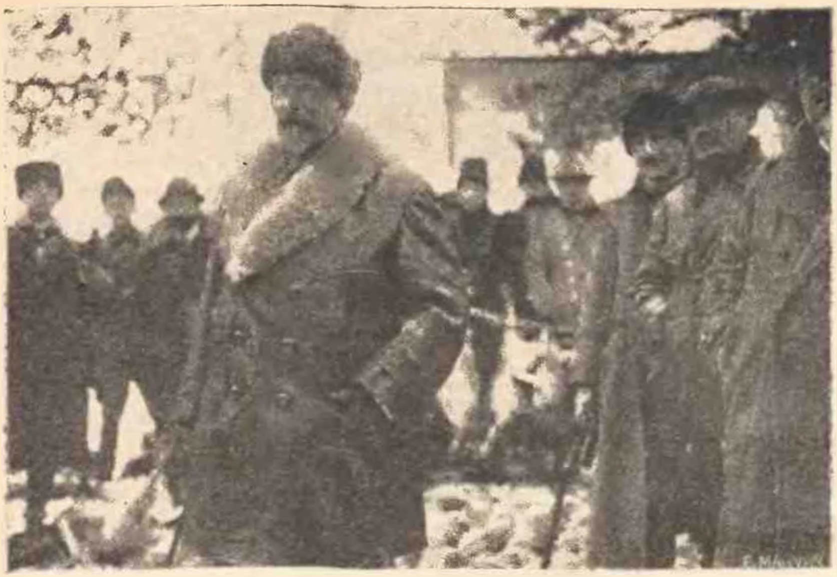

Vânătoarea Regală din Casa Verde
M. Sa Regele in mijlocul suitei Sale de vânătoare şi cu rezultatul dinainte de amiază. M. Sa purtând pe căciulă emblema Uniunei vânătorilor din România, al cărui Inalt Protector e M. Sa.

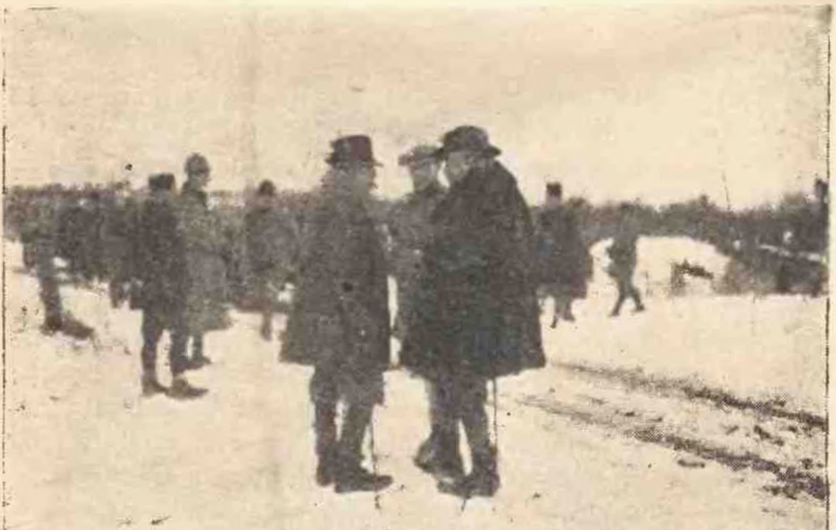

Vânătoarea Regală din Casa Verde
M. S. Regele după goana a IV-a stând de vorbă cu Regele Greciei şi cu Prinţul Z. Calimachi. 3/XII/925.

3/XII 925. Vânătoarea Regală din Casa Verde
M. S. Regele după terminarea goanei a III-a in drum spre locul goanei a IV-a oprindu-se şi discutând cu Marele maestru de vânătoare al M. Sale D-l A. Mocioni

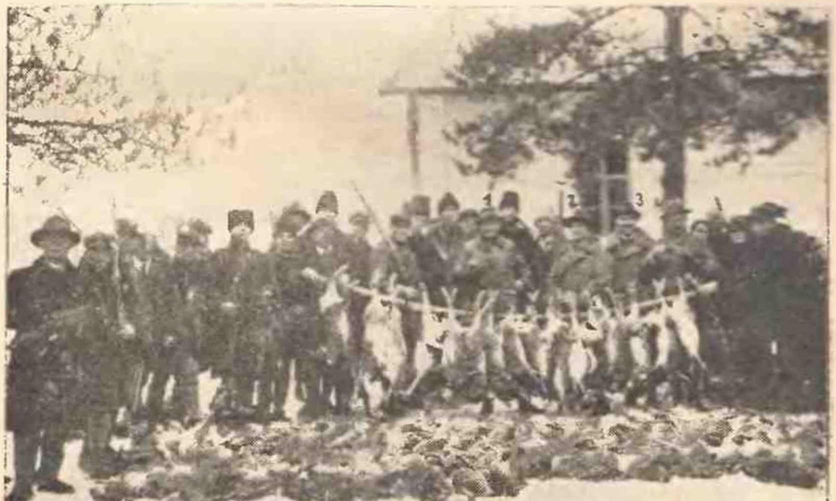

3/XII 925. O parte a rezultatului dinainte de masă.
Indărăt 1) D-l Dr. Gh. Nedici insp. general de vânat; 2) D-l Dr. Djuvara; 3) D-l Dr. Bejan; 4) D-l Director general N. Săulescu ca oaspeţi M. Sale, şi elevii şcoalei silvice de conductori din Timişoara, Casa Verde cari au fost ataşaţi pe lângă D-nii oaspeţi ai M Sale Regelui ca însoţitori la vânătoare. In dos locuinţa brigadierului din pădurea Casa Verde

Anglia, care ouă au fost clocite de găinile indigene dela Timişoara, aşa că azi din aceste 2000 ouă avem peste 1300 fasani, care se resfaţă în pădurile şcoalei din jurul Timişoarei.

Pădurile din jurul Timişoarei, în felul cum sunt amenajate în vederea bunei conservări şi prăsirea vânatului, a devenit azi locul de atracţiune al M. S. Regelui Ferdinand, ca dovadă sunt resultatele de mai sus.

M. P. Florescu
ing inspector silvic

COMERŢUL EXTERIOR AL ROMÂNIEI

După cum ne face cunoscut d-l Gabriel D. Danielopol, directorul general al statisticei, cu ocaziunea publicărei comerţului exterior al României pe trimestrul al II-lea (Aprilie—Iunie) 1925 s'a luat măsuri, ca, pe viitor, valorile medii ale mărfurilor importate şi exportate să fie fixate cu multă scrupulozitate şi anume la fiecare 3 luni, de o comisiune specială numită de ministerul de finanţe, care va avea de normă, în ce priveşte valoarea mărfurilor, a se informa dela marii comercianţi, ţinând seama şi de copiele facturilor ataşate declaraţiunilor vamale şi consultând mercurialele diferitelor pieţe, precum şi statisticile streine.

In asemenea condiţiuni, vom dispune desigur de date statistice, pe care se va putea pune temeiu, ceeace nu prea erea cazul în trecut.

Cu atât mai mare este, deci, meritul actualului director general al statisticei. Deşi publicaţiunea în chestiune se referă numai la comerţul exterior al României şi anume cel de pe trimestrul Aprilie—Iunie 1925 (cifre preliminare), totuşi la pag. II şi VII-a, ni se dă un rezumat general de categoriile de mărfuri importate şi exportate în întregul semestru Ianuarie—Iunie 1925, şi se face comparaţie cu rezultatul din acelaşi semestru al anului precedent 1924.

După acest rezumat totalul mărfurilor ce am importat din străinătate în anul 1924 a fost de 431.120 tone în valoare de 13.730 893.662 lei, pe când în 1925 cantitatea tonelor importate a fost de 487.046, reprezentând o valoare de 14.543.035.256 lei

2,58 % iar la export de 46.72 % din totalul cantitativ. Această proporție în 1925 a fost la import de 1,79% iar la export de 52.73% ca cantitate. Dacă ne referim însă la valori, proporția în chestiune a fost la import în 1924 de 1.15 %, iar la export 17.17 % din total, pe când în 1925 la import de 1,34 %, iar la export 21.77 % din total.

Aşa fiind, în comerțul exterior al României întregite exportul lemnelor în 1924, comparativ cu celelalte categorii de mărfuri, a ocupat locul al 2-lea (17.17%), adică imediat după cereale (51,92 %), locul al 3-lea ținându-l petrolul cu 12.75 %, după care a urmat animalele vii cu 8,23 %, apoi legumele, florile, semințele, etc., abia cu 2,89 %.

In semestrul I al anului 1925, locul prim l'a avut tot cerealele, dar numai cu 29.82 %, fiind urmate îndeaproape de *„lemne şi industrii derivate“* cu 21.77 %, petrolul şi bitumurile fiind reprezentate prin 19.87 %, iar animalele vii prin 15,12 %, pe când legumele, florile, semințele şi părțile de plante prin 3.29 %.

Observăm, deci, că atât ca valoare absolută, cât şi ca valoare relativă *„lemnele şi industriile lemnoase“* ocupă un rol preponderant în balanța comerțului nostru exterior şi aşa fiind ar fi firesc, ca oamenii noştrii de Stat să ia toate măsurile cuvenite ca raportul constatat mai sus să se poată menține şi de aci înainte şi anume în mod permanent, ceea ce nu va fi posibil decât regulamentând exploatarea pădurilor în vederea unei producțiuni susținute, amenajate, iar nu periodice. Această din urmă producțiune constitue un pericol atât pentru viitorul industriei noastre lemnoase, a cărei prosperitate nu trebuie să fie efemeră, adică bazată pe o exploatare disporporționată cu puterea de producțiune a solurilor forestiere, cât şi pentru pădurile noastre, al căror material lemnos de exploatare nu este determinat prin studii adequate de amenajament, iar acolo unde există asemenea studii, rezultatul aplicării amenajamentelor nu este ținut în evidență prin anumite registre de comptabilitate. Astfel fiind nu ne putem da seama, dacă mai dispunem ori nu de vreun excedent datorit economiilor acumulate din trecut, ori am atacat capitalul de exploatare în profitul generației actuale, care nu-şi dă seama, sau nu vrea să înțeleagă, că ea nu are dreptul decât la usufructul avuției naționale, constituită din păduri, iar nu să distrugă printr'o rea administrație ori ce isvor de venituri pentru viitoarele generații, cari vor avea să lupte cu condiții de existență, după toate probabilitățile, mult mai anevoioase ca cele de până acum.

Să facem acum o analiză şi mai complectă în ce priveşte datele consemnate în comerțul exterior al României de pe trimestrul Aprilie—Iunie, mărginindu-ne însă numai la obiectele a căror valoare atât la import cât şi la export este mai însemnată. Astel în acest spațiu de timp am importat:

	Kgr.	în valoare de Lei	Socotindu-se kgr. cu Lei
1. *Extracte din ori ce materii pentru argăsit*	1.018.515	17.314.731	17.—
2. *Taninuri nedenumite*	728.840	11.661.440	16.—
3. *Cărbuni pentru lămpi electrice cu arc*	112.558	5.627.900	50.—
4. *Dopuri de plută*	66.135	4.629.450	70.—
5. *Foi de lemn pentru placaj* .	145.392	4.361.760	30.—
6. *Cărucioare pentru bolnavi, pentru copii şi orice trăsuri mici, cari se pun în mişcare cu mâna sau cu piciorul* . .	44.049	4.184.655	95.—
7. *Alte lucrări de tâmplărie gata, încă netapitate, nesculptate, nemarchetat, necombinate etc*	61.031	3.661.860	60.—
8. *Aparate şi maşini de lemn pentru meserii şi industrii.* .	44.852	3.588.160	80.—
9. *Pălării de paie sau de talaşi din fâşii cusute, combinate, albite, apretate, văpsite, garnisite*	2.671	2.671.000	1000.—
10. *Mânere şi bastoane de umbrele, coade de bice, ţigarete, tocuri de condeie, nasturi, tocuri de ghete şi alte obiecte mici de strungărie, chiar combinate cu ori ce fel de materii*	12.132	2.426.400	200.—
11. *Obiecte mici de tâmplărie: cutii, casete, cuţite de lemn pentru hârtie, călimări şi altele, combinate sau nu cu alte materii comune* . . .	16.406	2.460.900	150.—
12. *Bande pregătite pentru fabricarea pălăriilor*	15.197	2.279.550	150.—
	2.267.778	64.867.801	

Dat fiind că totalul importului mărfurilor, cari fac parte din categoria 15 a. *(Lemne şi industrii derivate)* alcătuită dintr'un număr de 129 articole, s'a urcat în lunile Aprilie, Mai şi Iunie la 4.228.665 kg. în valoare de 91.236.719 lei, cele 12 articole specificate mai sus reprezintă ca greutate o proporţie de 53.7°/₀, pe când ca valoare 71°/₀.

In cât priveşte însă felul, cantitatea mărfurilor exportate în acelaş trimestru, alegând de asemenea pe cele mai principale, se prevede mai jos:

	Kg.	In valoare totală de Lei	Socotit un kg. Cu Lei
1. *Scânduri din esenţe răşinoase*	248.801.732	1.020.333.101	4,1
2. *Alte lemne de construcţie din esenţe reşinoase lucrate din topor sau cu ferăstrăul*	42.947.308	171.789.232	4.0
3. *Lemne de foc de orice fel* .	247.480.715	185.610.536	0.75
4. *Lemne de construcţie din altă esenţă foioasă decât stejarul, lucrate din topor sau cu ferăstrăul*	12.060.065	42.210.228	3.50
5. *Lemne de construcţie de stejar lucrate din topor sau cu ferăstrăul*	5.644.269	36 687.749	6.50
6. *Alte lucruri de tâmplărie gata, însă netapetate, nesculptate, nemarchetate, necombinate etc.*	591.732	23.669.280	40.0
7. *Trunchiuri de brad şi de alte specii răşinoase* . .	**19485** m^3.	20.459.250	1.050$m.^3$
8. *Cărbuni de lemne în bucăţi.*	4.918.345	15.246.870	3.1
9. *Traverse de fag lucrate din topor sau cu ferăstrăul* .	2.374.276	7.122.828	3
10. *Lemne de construcţie date la rândea, din esenţe reşinoase*	1.245.799	6 727.315	5.40
11. *Trunchiuri de ulm, pichipin, şi alţi copaci ne denumiţi*	2.014.944	6.447.821	3.20
12. *Parchete neîncheiate, nemarchetate, ne lustruite* . .	411.372	4.936.464	1.20
	571 293.057	1.541.240.674 lei	

Cu alte cuvinte în cele 3 luni am exportat 57.129. vagoane lemne şi industrii derivate, cari de şi cuprinde un număr numai de 12 articole, dar ca cantitate reprezintă o proporție de 98,2% din totalul care s'a urcat la 58138,2 vagoane lemne și industrii derivate.

Valoarea menționatelor 12 feluri de produse lemnoase fiind de 1 miliard 541 milioane 240 mii și 674 lei, dacă o comparăm cu acea a exportului tuturor produselor lemnoase exportate, care în acest interval a fost de 1 567.016.827 lei, constatăm că reprezintă o proporție de 98,3%.

Așa fiind, vom putea să stabilim valoarea medie a produselor specificate mai sus, ce în mare majoritate formează obiectul comerțului nostru de exportațiune, pe care o vom compara cu valoarea medie a produselor lemnoase ce importăm de obiceiu. Cele d'întâi ne primind decât un început de industrializare vor avea neapărat o valoare medie cu mult mai mică ca acelor ce exportăm.

In adevăr, divizând 1,541.290.674 lei prin 571 293.057 kg în care intră și cei 19485 m^3 socotiți a 500 kg. metrul cub, găsim că valoarea medie a produselor ce am exportat a fost de lei 2,7. Făcând acelaș lucru cu sumele reprezintând importul, găsim că valoarea medie a unui kg a fost de 28,6 lei adică de 10,6 ori mai mare.

Invățământul practic, ce se poate deci trage din această constatare, este că reprezintanții așa zisei noastre industrii forestiere, trebuie să-și perfecționeze utilajul în scopul de a obține produse mai variate, ca forme și ca întrebuințări și într'un stadiu de fabricațiune mai înaintat ca al cherestelei de pildă, care rezultă numai din o ușoară transformare a materiei prime, care este lemnul rotund.

Astfel procedând, se va putea crea noi industrii, noui mijloace de existență pentru un mai mare număr de lucrători forestieri și meseriași și se va reține în țară o mare parte din sumele ce le plătim astăzi străinătăței pentru o mulțime de obiecte mărunte cum sunt: *mânerele și bastoanele de umbrele, coadele de bice, tocuri de condee, nasturi de lemn, tocuri de ghete* etc, cari în niște ateliere anexe la fabricele de cherestea s'ar putea foarte bine produce în țară.

Mai înainte de a termina acest articol, țin să atrag atențiunea asupra relei inspirațiuni a aceluia, care a luat parte la alcătuirea actualei nomenclaturi a tarifului vamal reprodus și în repertorul statistic, unde la No. 627 vedem trecut: *„Trunchiuri de ulm, pichipin şi a ţi copaci nedenumiţi"*.

A pune trunchiurile de ulm, care este o esenţă forestieră folosă, alături de piitchpin iar nu *pichipin* (Pinus palustris sau Pinus echinata), care este o specie exotică aparţinând reşinoaselor şi care creşte numai în localităţile cu climă caldă din nordul golfului Mexic şi anume în *Carolina de Nord şi de Sud*, *în Florida, Alabama, Mississipi, Louisiana şi Texas*, iar nici de cum la noi, este o greşală şi aşa fiind trebue cu un ceas mai curând să dispară din statistica comerţului nostru exterior, mai cu seamă că într'însul se arată că în lunele Aprilie, Mai şi Iunie, din anul trecut am exportat o cantitate de 2.014.944 kg. în valoare de 6.447.821 lei de atari triunchiuri de *ulm, pichipin* (!), *şi alţi copaci nedenumiţi.*

Afară de aceasta în textul francez cuvântul de pichpin este tradus prin mélèze, care nu este câtuşi de puţin un pin, ci un larice (Larix europaea), deci o altă greşală. Ar trebui deasemenea schimbat termenul de copaci prin arbori, căci sub numirea de copac se înţelege de regulă un arbore de o dimensiune şi în special de o grosime excepţional de mare, ceea ce cred că nu aceasta au înţeles aceia, cari au participat la înjgebarea nomenclaturei în chestiune. Această nomenclatură astfel cum este alcătuită ne pune într'o lumină nefavorabilă faţă cu lumea cunoscătorilor în materie.

Camarazii noştri forestieri, cari au fost numiţi de curând membrii consultanţi în comisiunea superioară vamală de pe lângă ministerul finanţelor, vor atrage, sunt sigur, atenţiunea celor în drept spre a se face fără întârziere rectificarea cuvenită.

Petre Antonescu

IMPĂRĂŢIA FRIGULUI

Ziarul ştiinţelor şi al călătorielor, unul din cele mai de seamă organe de popularizare a cunoştinţelor din diferitele domenii ale ştiinţei, publică în No. 52 din Decembrie 1925 un interesant articol semnat de d l C. A. Disescu, purtând titlul de mai sus, cu privire la influenţa frigului şi a căldurei asupra vieţei pe globul nostru pământesc şi în special asupra desvoltărei, repartiţiei şi traiului vieţuitoarelor.

D-nia-sa ne face cunoscut că:

„In România valorile normale de temperatură pentru Ianuarie sunt cuprinse între 7,9 gr. la Gheorge Sân Miclăuş „(Ardeal) şi 0,2 gr. la Oraviţa. Ele au fost deduse dintr'o perioadă de 50 ani de observaţiuni dela 1871 până la 1920.

„Cele mai coborâte temperaturi semnalate în ţara noastră „au depăşit însă simţitor aceste valori normale şi au atins —35 „gr. C. la Roman în anul 1893 şi —35,6 gr. C. la Strihareţ în „acelaşi an 1893, care cel mai friguros an observat la noi. Afară „de el mai cităm 1901 şi 1907.

„La Bucureşti temperatura mijlocie în Decembrie este de „0.6 gr. c. iar în Ianuarie de 3 gr. 3. Termometrul a coborât „totuşi în anul 1900 până la —24 gr. 6; în 1893 la — 28 gr. „c; în 1888 la —30,5 gr. C. care reprezintă minimum de temperatură înregistrat la noi" (pag. 829).

Iar mai departe vorbind despre rezistenţa vieţuitoarelor la frig, d-nia-sa ne spune că:

„Rezistenţa la frig variază cu specia. Câinele şi calul mor „foarte repede; iepurile, oaia şi porcul suferă săptămâni întregi o temperatură de —13 gr. C; cât priveşte omul, el e „astfel organizat, în cât poate suferi dela pol până la ecuator „variaţiuni de peste 130 gr. C. Pe timp liniştit el poate rezista însă mult mai bine, decât pe un timp agitat cu vânturi „puternice.

„Plantele sunt mai sensibile la frig. Multe din ele mochiar la temperaturi superioare lui 0° C. şi nici una nu rezistă unui frig mai mare de 20 gr. C. (pag. 830) minus."

Dacă această din urmă afirmaţiune ar corespunde realităţei şi anume că nici o plantă nu rezistă unui frig mai mare de —20° C., ar fi trebuit ca în urma gerurilor cari au vut loc în anii 1888, 1893 şi 1900, când termometrul, după cum ne spune d-l C. A. Disescu, s'a coborât la —24° C. respectiv la — 28° C. şi la — 30·5 C. (1888), să se fi produs adevărate hecatombe în sădirile noaste de arbori fructiferi şi în pădurile noastre.

Plantele ce compun acestea din urmă, (arborii) nu ar putea să aibă astăzi decât o vârstă maximum de 25 ani, de oare ce data când pentru ultima oară temperatura a scăzut sub — 20° C. a fost în iarna anului 1900 (— 24° C) când toţi arborii fără escepţiune ar fi trebuit să se fi uscat în picioare, să fie distruşi şi după care, presupunem, că s'au făcut noi împăduriri sau sădiri de pomi fructiferi.

In realitate pădurile noastre chiar cele din lângă Roman şi Strihareţ, unde temperatura în 1893 s'a coborât la — 35° C. resp. —35·6 C. conţin. mulţi stejari, ale căror vârste trec peste unul sau chiar mai mulţi secoli.

Toţi silvicultorii, cari sunt abonaţi la ziarul ştiinţelor şi călătoriilor, şi-au dat seama numai de cât, că este vorba de o greşală în înregistrarea temperaturei minime ce o suportă plantele la noi în ţară. Intrebarea este însă, dacă nu ar fi oportun pentru ceil'alţi abonaţi ai acestui ziar, cari nu sunt în curent cu chestiuni de meteorologie forestieră şi de geografie botanică, casă se facă, chiar în primul număr ce urmează al ziarului în chestiune, rectificarea cuvenită, datorită de bună seamă unei scăpări din vedere?

P. A.

CONGRESUL INTERNAŢIONAL DE SILVICULTURĂ DELA ROMA

Din partea preşedintelui comitetului de organizare al Congresului internaţional de silvicultură, care se va ţine anul acesta la Roma, după cum s'a anunţat la timp prin această revistă s'a primit următoarea invitaţiune, purtând data de 10 Decembrie 1925, adresată „d-lui preşedinte al Societăţei „Progresul Silvic" de pe lângă ministerul de agricultură din Bucureşti, România".

Domnule Preşedinte,

D-l delegat al României la Institutul internaţional de agricultură a avut bunăvoinţa de a-mi da adresa d-voastră.

Am onoare a vă aduce la cunoştinţă, că un Congres internaţional de silvicultură va avea loc la Roma dela 29 Aprilie până la 5 Mai 1926. Organizarea lui este încredinţată Institutului internaţional de agricultură şi guvernului italian, care a numit în acest scop comitetul, ce am onoare a prezida.

Conform regulamentului-program aci anecsat Congresul îşi propune de a urmări scopuri practice corespunzând necesităţilor actuale ale economiei fiecărui Stat. Discuţiunile şi schimburile de idei între technicienii silviculturii şi ai industriei forestiere conexe vor avea înainte de toate ca obiect chestiuni de un interes în adevăr internaţional, în scopul de a contribui, pe cât posibil, la o soluţionare satisfăcătoare a problemelor technice, cari interesează cercurile forestiere din lumea întreagă.

Congresul va fi complectat printr'o mare expoziţiune internaţională a produselor forestiere şi a maşinelor pentru industria lemnului. Această expoziţiune va avea loc la Milan.

Comitetul de organizare al Congresului înţelege, astfel, ca să favorizeze o cunoştinţă mai complectă a produselor typice oricărei ţări şi să înlesnească comerţul internaţional.

In timpul Congresului şi la sfârşitul lucrărilor sale, se va organiza câte-va excursiuni în pădurile cele mai interesante din Italia şi dacă ocazia se va prezinta şi în alte ţări.

Comitetul de organizare doreşte foarte mult, ca Congresul să aibă cel mai mare succes posibil. In scopul acesta vă roagă prin prezenta de a bine voi să luaţi parte în mod oficial la Congresul internaţional de silvicultură trimiţând unul sau mai mulţi delegaţi, cu însărcinarea din partea d-voastră nu numai de a azista la şedinţe, dar şi a prezinta un raport asupra chestiunilor alese de d-voastră din programul anexat la regulament.

Mi-am permis de a vă transmite astăzi chiar, într'un plic separat, câte-va exemplare din regulamentul-program cu buletinele de adeziune, în speranţă că veţi bine voi a le distribui eminenţilor profesori ai instituţiunei d-v şi a face, dacă este posibil, pentru Congres propaganda cea mai eficace ce veţi crede. Noi vă mulţumim mai dinainte pentru colaborarea d-voastră în acest sens, colaborare foarte preţioasă şi foarte apreciată.

Sper a primi cât de curând anunţarea despre participarea Instituţiunei d voastră la Congres, şi vă rog, Domnule Preşedinte, să binevoiţi a primi asigurarea perfectei mele consideraţiuni.

(ss) **A. Stella**
Vice-preşedinte.

Consiliul de administraţie, prezidat de d-l ministru Al. Constantinescu, luând cunoştinţă în şedinţa dela 8 Ianuarie a. c. de cuprinsul adresei de mai sus, a hotărât ca să ia parte la congresul dela Roma d-nii profesori de la secţia silvică a şcoalei politechnice din Bucureşti: *Petre Antonescu* şi *Marin Drăcea*, cel d'întâi ca delegat din partea Societăţei „Progresul Silvic“ iar cel de al 2-lea din partea Ministerului Domeniilor (Casa pădurilor). D-l subadministrator Atanasescu fiind mai dinainte numit, numărul delegaţilor oficiali la Congresul în chestiune vor fi deci numai de 3, pe când la cel dela Grenoble au fost 5.

P. A.

BIBLIOGRAFIE

La voie navigable du Danube, 1924. Pagini 45 cu 5 planșe. București, de Ion G. Vidrașcu, inginer inspector general, profesor la școala politechnică din București.

Fotogrametria, curs predat la școala politechnică din București, 1925. Pagini 76 și multe figuri. București, Editura Technica Românească. Prețul 130 lei.

L'Evolution dela Propriété Rurale et la Réforme Agraire en Roumanie de Mitiță Constantinesco, secrétaire général du Comité Agraire de Roumanie. București, Cultura Națională, 1925. Pagini 479. Prețul 200 lei.

Untersuchungen ueber Die innere Structur und Entwicklung gleichaltriger naturnormaler Kiefernbestände.

Extras separat din „*Acta Forestalia Fennica* 30, de **Erik Lönnroth.** 1925. *Helsinki.* 269 pagini, 21 planșe și 60 figuri.

1) Congresul internațional de agricultură din Varșovia. Aspecte din agricultura Poloniei de G. Ionescu Sisești. București Institutul de arte grafice Bucovina. Calea Victoriei 222. 1925. Pagini 76.

P. A.

RECENZII

Forstarchiv, *Zeitschrift für wissenschaftlichen und technischen Fortschritt in der Forstwirtschaft ;* redactată de D.D. H. H. Hilf, Eberswalde și Prof. I. Oelkers, Han. Münden. Editura M. & H. Schaper, Hanover.

In luna Iulie a. c. a apărut revista forestieră cu titlul de mai sus. După cum se arată în cuvântul introductiv aceasta urmărește să fie mijlocitoarea între inginerul silvic practician și știința silvică, pe care primul numai cu greu o mai poate urmări de aproape, până la sorginte. Inginerul silvic urmează să fie ținut la curent cu toate cuceririle științei silvice, cari numai prin punerea lor în aplicare devin și rodnice; știința silvică, la rândul ei, trebuie să folosească și să desăvârșească multe din învăţămintele, pe cari practicianul le dobândeşte din munca sa de toate zilele şi cari altminteri se pierd zadarnic, dacă nu sunt împărtăşite şi altora.

Revista caută a-şi desvolta activitatea sa cât mai armonic pe toate domeniile, cari interesează propăşirea economii forestiere: pe domeniul technic, economic şi social-politic. Technica, — cu toate progresele ei uriaşe în alte domenii a rămas şi până astăzi foarte primitivă în gospodăria silvică. Pe domeniul organizatoriu şi în special în ce priveşte întrebuinţarea ştiinţifică a factorului muncă, economia forestieră este de asemeni foarte înnapoiată. Bazele economice şi sociale ale gospodării silvice trebuiesc din ce în ce mai mult lărgite.

Pe domeniile şi în direcţiile schiţate mai sus revista înţelege să lucreze publicând studii originale din diferite domenii ale ştiinţei silvice, întocmind referate asupra diferitelor chestiuni la ordinea zilei în ştiinţa şi în practica silvică, recenzând toate lucrările de specialitate apărute şi în fine publicând învăţăminte şi observaţiuni din viaţa practică.

Revista mai urmăreşte—între altele—să strângă legăturile între inginerii silvici din diferite ţări.

Ast-fel concepută, archiva forestieră, este menită să ţină pe cetitor în curent ca mişcarea silvică din Germania şi—într'o mai mică măsură—din alte părţi.

Numerile primite până acum şi programul schiţat mai sus ne îndreptăţesc să o recomandăm celor ce pot folosi limba germană.

M. Drăcea

BIBLIOGRAFIE

Au apărut in editura *I. Neuman in Neudamm* (Germania) următoarele lucrări de economie forestieră:

1°. Dr. **K. Rubner,** Die Pflanzengeographischen Grundlagen des Waldbaus, 1925.

Autorul este cunoscut multora din d-nii ing. silvici din excursiunea de studiu făcută în vara trecută la noi în ţară. Lucrarea este ediţia II-a a celei cu acelaş titlu apărută cu un an înainte (1924) in aceeaş editură. Foarte repedea epuizare a primei ediţii arată valoarea lucrării.

2°. **Iacob-Templin,** director de şcoală forestieră. Wuhlkultur-Vorträge, *gehalten bei einem Lehrgang in Zackerick*, 1925.

Ambele lucrări se vor recensiona în numerile viitoare.

M. D.

Informaţiuni

In cursul lunei Martie şi Aprilie a. c. urmând a se ţine la sediul Societăţei „Progresul silvic" ciclul de conferinţi anuale, acei din d-nii ingineri silvici care doresc a se înscrie printre conferenţiari, sunt rugaţi a'şi anunţa subiectul ce doreşte a'l desvolta, pentru ca comitetul să poată organiza din vreme programul.

* * *

In seara zilei de 24 D-brie a. c. în sala Ateneului Român din Bucureşti, d-l Inginer Inspector silvic M. P. Florescu, şi-a desvoltat conferinţa tratând despre : *Pădurile României*. Conferinţa se află sub tipar şi va fi trimisă tuturor colegilor.

* * *

In ziua de 25 D-brie a. c. a fost înmormântat la Bucureşti, regretatul general *Radu Toroceanu* Directorul superior al institutului Geografic al Armatei.

. Colegul nostru M. P. Florescu, a vorbit în numele Uniunei ofiţerilor de rezervă, şi a inginerilor silvici din cadrele de rezervă a serviciului geografic.

* * *

Consiliul de ad-ţie al Soc. „*Progresul Silvic*" în şedinţa dela 8 Ianuarie a. c. a hotărât ca congresul nostru să fie amânat la 10 Mai 1926.

La acest congres trebuia să inaugurăm şi palatul nostru ; şi fiindcă lucrările interioare, nu puteau fi terminate până la 24 Ianuarie a. c., consiliul s'a văzut nevoit să hotărască această amânare.

Congresul dela 10 Mai 1926 va fi de o deosebită importanţă : în afară de importanţa chestiunilor tecnice, se vor discuta, în afară de modificarea statutelor ce se vor propune, *se va inaugura şi palatul nostru, un act important în viaţa societăţei,* fiindcă concretisează progresul pe care l'am realizat.

Reamintim chestiunile tecnice ce au a se discuta şi cu rugarea ca până la 15 Martie a. c. să înaintaţi comunicăriledv., pentru ca comitetul Societăţii să le poată sistematiza şi presenta congresului în mod ştiinţific.

Aceste chestiuni sunt:

1. Pulverizarea proprietăţei forestiere şi propuneri pentru înlăturarea neajunsurilor inerente acestor stări.
2. Restaurarea şi regenerarea pădurilor.
3. Normalizarea exploatărilor.
4. Conservarea domeniului forestier în noul regim al proprietăţei.
5. Impositele pădurilor.

Modificările statutului se vor comunica ulterior.

Tot pentru a mări importanţa acestui congres, s'a decis ca congresiştii să participe la o excursiune în delta Dunărei, pentru a studia masivele şi vegetaţia cu totul excepţională a acestei părţi din ţara noastră.

* * *

Administraţia Casei Pădurilor va dispune pentru campania de împădurire de primăvara anului 1926 de o însemnată cantitate de sământă de molid dezaripată, de excelentă calitate, recoltată în ţară în toamna acestui an.

Nevoile proprietarilor particulari se pot satisface în cea mai mare parte, sământa constând la locul de recoltă (Gheorghieni, Miercurea Ciuc, Tarcău sau Câmpeni) 200 lei kgr. pentru proprietarii particulari şi Societăţile Exploatatoare de păduri şi 150 lei de kgr. pentru proprietarii pădurilor administrate de stat ca păduri comunale, composesorate etc.

Distribuţia se va face pe baza cererilor primite la Casa Pădurilor până la data de 15 Ianuarie 1926, când se va comunica solicitatorilor cantitatea aprobată a li se vinde şi condiţiile de livrare.

MINISTERUL AGRICULTUREI ŞI DOMENIILOR
CASA PADURILOR
DIRECŢIA REGIMULUI SILVIC

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem

Art. I. Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Vicovul de sus, pendinte de comuna Vicovul de sus, Jud. Rădăuţi, proprietatea Fondul Bisericii Ortodoxe Române din Bucovina, în suprafaţă de 4723 ha. 6900 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 100 cu 5 perioade de exploatare a câte 20 ani fiecare. Revizuirea în anul 1931.

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Stulpicani, pendinte de comunele Stulpicani, Slătioara, Gemene, Floceni, jud. Câmpulung, proprietatea Fondului Bis. Ort. Române din Cernăuţi-Bucovina, în suprafaţă de 9000 ha. 7600 m. p. Regimul Codru cu tăeri localizate şi anume în arboretele de molid pur, codru cu tăeri rase, iar în arboretele amestecate codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 120 ani cu 6 perioade de exploatare a câte 20 ani. Revizuirea în anul 1930.

c) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Marginea, pendinte de comuna Voivodeasa, Suceviţa, Clify, Marginea şi Dealul Iederei, Jud. Rădăuţi, proprietatea Fond. Bis. Ort. Române din Bucovina, în suprafaţă de 10219 ha, 3800 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase în porţiunile ocupate cu molid şi codru cu tăeri succesive în porţiunile ocupate cu brad, fag sau amestec. Revoluţia normală 120 ani, exploatarea în 6 perioade de exploatare a câte 20 ani fiecare. Revizuirea în anul 1930.

d) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Frătăuţii noi, pendinte de comunele Frătăuţii noi, Climăuţi, Fântâna Albă, Bahrineşti, Sucereni, Cupca, Corceşti, Petriceni şi Bilca, Jud. Rădăuţi, proprietatea Fond. Bis. Orto. Rom. din Cernăuţi-Bucovina, în suprafaţă de 4723 ha. 800 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 100 ani cu 5 perioade de exploatare a câte 20 ani fiecare. Revizuirea în anul 1931.

e) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Codrul Voivodesei pendinte de comuna Vicovul de Jos, Horodnicul de sus şi de jos şi Voitinel, Jud. Rădăuţi, proprietatea Fon. Bis. Ort. Române din Cernăuţi-Bucovina, în suprafaţă de 3708 ha. 7800 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 100 ani cu 5 perioade de exploatare a câte 20 ani fiecare. Revizuirea în anul 1930.

f) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Vama, pendinte de comuna Vama, Câmpulung, Deia, Vatra Moldoviţei, Frumosul şi Ruşii pe Boul, Jud' Câmpulung, proprietatea Fond. Bis. Ort. Române din Cernăuţi-Bucovina, în suprafaţă de 12.452 ha. 5000 m. p. Regimul Codru cu tăeri localizate şi anume în arboretele pure de molid tăeri rase, iar în arboretele amestecate codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 120 ani, cu 6 perioade de exploatare a câte 20 ani fiecare. Revizuirea în anul 1932.

g) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Straja. pendinte de comuna Straja şi Seletin din Jud, Rădăuţi, proprietatea Fond. Bis. Ort. Rom. din Cernăuţi Bucovina, în suprafaţă de 10554 ha. 6000 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase, unde e molid şi Codru cu tăeri succesive în restul pădurii. Revoluţia normală, 120 ani, cu 6 perioade de exploatare a câte 20 ani fiecare. Revizuirea în anul 1933.

h) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Falcău, pendinte de comuua Seletin, Sipotele Sucevei şi Straja, Jud. Rădăuţi, proprietatea Fond Bis. Ort. Rom. din Cernăuţi-Bucovina, în suprafaţă de 11819 ha. 2400 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase unde e molid şi cu tăeri succesive unde e amestec. Revoluţia normală 120 ani, cu 6 perioade de exploatare a câte 20 ani fiecare. Revizuirea în anul 1933.

i) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Codru Cosminului, pendinte de comunele Cosmin, Voloca, Cuciurul Mare din Jud. Cernăuţi şi Oprişeni, Provorochie, Stârcea, etc. din

Jud. Siret, proprietatea Fond. Bis. Ort. Române în suprafață de 3386 ha. 3800 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 100 ani cu 5 perioade de exploatare. Revizuirea în anul 1929.

j) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Bredina, pendinte de comuna Seletin și Sipotele Sucevei, Jud. Suceava, proprietatea Fond. Bis. Ort. Române în suprafață de 8217 ha. 5500 m. p. Regimul Codru cu tăeri localizate cu tendința de a aplica tăerile succesive într'o măsură mai largă. Revoluția normală 120 ani, cu 6 perioade de exploatare. Revizuirea în anul 1933.

Art. II. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în regulamentul de exploatare și articolul adițional anexat sunt executorii.

Art. III și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 Oct. 1925 în cabinetul nostru.

Ministru Al. Constantinescu.

No. 1371|925

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la departamentul Agriculturei si al Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din legea modificatoare la Codul Silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem

Art. I. Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Bălțați, pendinte de comuna Steoborani, Jud. Vaslui, proprietatea D-nei Elena Pastia, în suprafață de 129 ha. 8825 m. p. din care exploatabilă 42 ha. 7422 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Trifești pendinte de comuna Hermeziu, Jud. Iaşi, proprietatea D-lui N. I. Stroici, în suprafață ge 149 ha. 9298 m. p. pădure. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani şi cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Damachi, pendinte de comuna Hermeziu, jud. Iaşi proprietatea N. I. Stroici în suprafață de 111 ha. 2250 m. p. pădure şi 5 ha. 9500 m. p. zăvoae. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani, zăvoaele se vor exploata în întregime din 2 în 5 ani şi cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Curtişoara, pendinte de comuna Tesluiul jud. Olt, proprietatea d-nelor Ecat. Crețulescu şi Alexandrina A. G. Florescu, în suprafață de 182 ha. 1000 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 10 ani şi cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Ițcani, pendinte de comuna Plopana, jud. Tutova, proprietatea d-lor A. Leon, S. M. Rosenberg, Ad. Friedman, G. V. Sumbasacu şi N. N. Sumbasacu, în suprafață de 158 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 8 ani şi cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Socardeana şi Lupoaia pendinte de comunele Sloiceni şi Urşi jud. Argeş, proprietatea d-nei Filofteia P. Seltea, în suprafață de 26 ha. 0260 m. p. Regimul crângul cu arbori de rezervă la fiecare hectar esență prețioasă. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurilor Valea Cerbului, Valea Babei, Valea Rea, Gagu Mare, Gagu Mic şi Satu, pendinte de comunele Buşteni, Poiana Țapului şi Sinaia jud. Prahova, proprietatea Eforiei Spitalelor civile din Bucureşti, în supr. de 1147 ha. 1900 m. p. Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 96 ani, exploatarea în 24 ani.

Art. II. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. III și ultimul. Domnul administrator al Casei pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 4 Decembrie 1925 în cabinetul nostru.

Ministru, **Al. Constantinescu**

No. 51152

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei și al Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din Legea modificătoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131 920.

Decidem:

Art. I. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Sitani, pendinte de comuna Sitani, jud. Bihor, proprietatea d-lor Zigre, Roxin și Herner, în supr. de 18 ha. 1722 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Holac, pendinte de com. Dobronăuți, jud. Cernăuți, proprietatea d-lor Israel Stein, Zaharia Arx, Moses Bergman și Chaie Beile Bergman, în suprafață de 759 ha. 3100 m.p. din care în primul deceniu 1924—1934 se exploatează supr. de 238 ha. prima tăere de însămânțare. Regimul codru cu 2 tăeri succesive. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 10 ani pentru supr. de 238 ha. și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1933.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Babo pendinte de comuna Toria, jud. Trei Scaune, proprietatea locuitorului Ștefan Kramer în suprafață de 56 ha. 9709 m. p. din care 30 ha. 4363 m. p. de exploatat. Regimul Crângul cu 50 rezerve la fiecare hectar din arborii de stejar cu diametrul la 0.30 cm. în sus la 1.30 dela sol uniform repartizate. Revoluția normală

40 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după terminarea exploatărei.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Heghieş pendinte de comuna Turia jud. Trei Scaune, proprietatea d-lui Ştefan Kovacs în suprafaţă de 18 ha. 6105 mp. Regimul crângul cu 50 arbori de rezervă la hectar cu diametrul dela 0.30 cm. în sus la 1.30 dela sol bine conformaţi şi uniform repartizaţi. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 5 ani şi cu garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirna după terminarea exploatării.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Salasbert pendinte de comuna Belin jud. Trei Scaune, proprietatea d-lui Albert Lorincz în suprafaţă de 40 ha. 3425 mp. Regimul codru că tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 2500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Hereţ, pendinte de comuna Malnaş, jud Trei Scaune, proprietatea Bisericei evanghelice reformate din Malnaş, în suprafaţă de 152 ha. 3348 mp. Regimul codru grădinărit seria I şi codru regulat cu tăeri rase seria II-a. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 20 ani şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1936.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Rechita şi Porumbelul pendinte de comuna Feder jud. Hunedoara proprietatea d-lui Telechi Blanca şi fraţii, în suprafaţă de 310 ha 7800 mp. din care în primii 10 ani 1925/34, se exploatează 186 ha. 800 mp. Regimul codru cu tăeri rase cu 40 arbori de rezervă la fiecare hectar. Revoluţia normală 60 ani, exploatarea în 10 ani şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Iacobeni, pendinte de comuna Iacobeni, jud. C.-Lung, proprietatea comunei Iacobeni, în suprafaţă de 560 ha. 9500 mp. Regimui codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în anii 1925–1944 o suprafaţă de 67 ha. 8500 mp. şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea se va face la sfârşitul fiecărei sub perioade.

i) Studiul sumar pentru exploatare al pădurii Seseni, pendinte de comuna Seseni, jud. Orhei, proprietatea d-lui Nicolae Gheorghiev Lasance, în suprafață de 26 ha. 8100 mp., din care de exploatat 21 ha. 8000 mp. Regimul crâng simplu, Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Tekerö pendinte de comuna Ghidfalău jud. Trei Scaune, proprietatea Miskolci György, în suprafață de 80 jugăre 858 st. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 250 lei de fiecare jugăr. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. Aceste regulamente de exploatare (amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (amenajamente) referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul (amenajamentul) se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. IV și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Decembrie 1925 în cabinetul nostru.

Ministru, Al. Constantinescu

No. 51154

Deçiziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi al Domenilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. I. — Se aprovă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Hancea Carocăeşti pendinte de comuna Fântânele Jud. Botoşani, proprietatea D-lui I. Cotter, în suprafaţă de 24. ha. 5000 mp. pădure. — Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare nl pădurii Căprloara, pendinte de comuna Piscu, Jud. Dovurlui, proprietatea D-lui Draghia Comânescu, în suprafaţă de 14 ha. 0300 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani, exploatarea în 6 ani şi cu garanţie de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1931.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Sesul Bengeşti pendinte de com. Bengeşti, Jud. Gorj, proprietatea D-lui Gh. Săvescu, în supr. de 45 ha. 9300 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în un an şi cu garanţia de împădurire 500 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Goleni, trupul Morsaru, Lot. No. 3, pendinte de com. Avereşti Jud. Roman, proprietatea Familiilor Ciurea, Carp şi Pastia. Moştenitorii defunct Gh. Brănişteanu, în suprafaţă de 150 ha. din care de exploatat 125 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 5 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 5 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Mare, pendinte de com. Jupâneşti Jud. Gorj, proprietatea D-lui Gh. Dobrescu, în supr. de 40 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 32 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Aninoasa, pendinte de com. Budeşti Jud. Argeş, propr. D-lui D. Lahovary, în suprafaţa de 35 ha. Regimul Codru cu tăere rasă. Revoluţia normlă 60 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1935.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Analogul, pendinte de com. Coloneşti, Jud. Tecuciu, proprietatea D-nei Smaranda Apostolescu, în suprafaţă de 74 ha, 0754 mp. Regimul Crângul cu 80 rezerve aleşi din arborii cei mai bine conformaţi de esenţă fag şi stejar, iar unde nu este această esanţe, să se lase şi carpen. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 13 ani şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt exectorii.

Art. III. — şi ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Ianuarie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) Al. Constantinescu

No. 1134.

TABLA DE MATERIE PE 1925

Pagina

Antonescu Petre: Plantaţiunile de salcâm şi rentabilitatea lor 8
O iniţiativă lăudabilă 58
Din activitatea Societăţei agronomilor. 82
Legislaţia silvică în Bulgaria 171
La Merano. Pădurile din Ardeal şi Tratatul dela Trianon 381
Centenarul şcoalei de ape şi păduri dela Nancy 679, 799
Pădurile şi parcul de pe moşia Cezieni 735
Silvicultura la marea expoziţie din Chişinău . . 856
Bibliografie. „Ridicarea planurilor" de Colonel Gr. Popescu 947
Protejarea monumentelor naturale 985
Congresul forestier internaţional din Grenoble, 1925 1017
Comerţul exterior al României 1046
Impărăţia Frigului 1047
Antonescu P. Gheorghe: Plantaţiunile din ocolul silvic Lăpuşna în primăvara anului 1925 543
Antonescu I.: (agronom) Impăduririle dela şes, o necesitate 363
Barboni M: Plantaţiile pe străzi 858
Borcel Gh.: Cum s'a tăiat şi se taie pădurile de stejar 77
Brebenaru Iosif: Calendarul florilor 145, 326
Ciurileanu I. D.: Plata măsurătorilor cadastrale . . . 98
„ Recordarea planurilor 228
Caragea N. N.: Propuneri pentru modificarea regulamentului serviciului Silvic exterior 38
Cartianu I.: Serbarea sădirei arborilor la Bacău 790
Cristea Cezar: Omagiu d-lui Al. Constantinescu . . . 97
„ Exploatările forestiere ale domeniului Statului Gheorghieni 863

Pagina

Ciomac Luca Ioan: Grija noastră pentru păduri . . . 103
Chiriță D. Const. Geneza şi caracterele solurilor naturale 135, 424
Ciorescu Radu I.: Plantaţiunile de Salcâm 357
„ Islazurile comunale. 419
Drăcea Marin: Un pericol naţional (Eroziunea) . . . 195
Recenzii: uber die Wirkung der Bedcekungstiefe auf des Anflaufen und die erste Entwickelung des Riefeinsamens de dr. Alfred Dengler. 953
Sărbătoarea sădirii arborelui 1006
Recenzii: *Forstarchiv,* Zeitschrift für wissenschaftlichen und technischen Fortschrift in der Forstwirtschaft. 1051
Fiera M.: Aplicarea legei pădurilor comunale în Dobrogea nouă 235
Florescu M. P.: Contribuţii la comerţul şi industria lemnului 19, 203, 299, 441, 522, 659, 772, 934
Ni se duc pădurile . . . . , . . 80
Impozitele asupra pădurilor 116
Exportul lemnului 132
Problema defrişerilor pădurilor dela şes din punct de vedere legal. 193
Sporirea taxelor de transport pe C. F. R. şi influenţa asupra industriei. 350
Priviri retrospective cu prilejul expropierei pădurilor persoanelor morale. 548
Este averea comunităţei de avere dela Caransebeş, averea particulară a grănicerilor, or este o o avere comunală? 606, 764
Comercializarea şi comasarea pădurilor. . . . 735
Piaţa internaţională a lemnului. 871
Societatea „Codrul Român". 889
Vânătoare Regală la Timişoara 1037
Florescu Ion: Exploatarea raţională a materiilor tanante vegetale. 860
Georgescu C. Const. Contribuţiuni la studiul metodelor de combaterea insectelor vătămătoare forestiere. 46
Gutzman Dr. Ravenul *„Şvinia sau Şoima Mare"* . . . 285
Bunurile fondului Bisericesc ortodox din Bucovina 477
Giurgea E. Situaţia Generală a pădurilor din Basarabia pe anul 1921—1922, ... 322

Pagina

Gaguianu I. O tristă realitate 364

Ionescu Metodiu: Serbarea sădirii arborilor în ocolul silvic Bădeni (Basarabia) 435

Ionescu Andrei. Sădirea arborilor la Huşi 545

Ivanovici C. După un an dela aplicarea regulamentului de atribuţiuni 751

Manescu Necolae. Raportul asupra situaţiei pădurilor şi industriei lemnului din Turcia 27

Manole Horia. Intreprinderile forestiere în 1924 . . . 100

Problema islazurilor 355

Producţia agricolă şi silvică 422

Un pas îndrăzneţ 582

Mazk M. E. Construcţia fabricei de cherestea Arnota (Vâlcea) 218

Marinescu I. I. Legiuri silvice, Codul silvic 248

Moşandrei Gh. Centenarul şcoalei dela Nancy şi congresul dela Grenoble 352

Mok Ludovic. Serbarea sădirei arborilor la ocolul silvic „Valea Riului“ Maramureş. 902

Negrileşti Ion D. Neagu. Regimul juridic al proprietăţei moşteneşti 224

Nicoară Tilus Păstrăvul 847

Culturi şi vegetaţia speciilor exotice în parcul şcoalei de brigadieri silvici dela Gheorghieni 301

Oprescu Anton. Din toponimia Olteniei în legatură cu pădurile 559, 636

Opriş Valeriu Serbarea sădirilor arborilor în Cercul Arpaş jud. Făgăraş 904

Petre Ion. Păşunatul în păduri 458

Legea pentru înfiinţarea camerilor agricole . . 467

Pridie A. Influenţa pădurilor asupra popoarelor din orient 754

Roşu D. Serbarea sădirei arborilor din ocolul Zlatna . 929

Rubner Konrad Dr. Evoluţia pădurei germane după epoca glaciară până în prezent . . . 577, 787, 840

Roşescu P. Date statistice asupra pădurilor austriace . 586

Simionescu I. Castanii 5

Pe Bistriţa în sus 553

Ştefănescu G. (Guna). Ridicarea în plan a pădurilor . 197

V. N. S. Silvicultorii la Expoziţia din Chişinău 199

Pagina

Tănăsescu M. (Moşandrei). Casa noastră 1, 926
Către camarazi 247
Un nou tratat de enthomologie 471
Teodorescu D. Pădurile de stejar 347
Zota Paul (Colonel) Cum se samănă salcâmul . . . 366

DIVERSE

Jurisprudenţa silvică 185
Infiinţarea camerilor agricole 187
Recenzii „Floarea Reginei“. 87
Recenzii (L'usinage de bois). 256
Plata pământurilor expropriate din vechiul regat şi Bucovina. 258
Misiuni de studiii în străinătate. 344
Congresul internaţional de Silvicultură dela Roma. 463
Serbarea sădirei arborilor dela Comana . . . 469
Spicuiri din reviste 473
Exploatarea şi cultivarea islazurilor comunale . 557
Congresul silvic din 1925. 561
Al 5-lea congres A. G. I. R. din România. . . 563
Recenzii (Agrologia). 566
Condiţiunile şi programul cunoscinţelor cerute la examenul de admitere în anul I al Şcoalei politechnice din Bucureşti. : 644
Practica silvică. 654
Condiţiunile de admitere în şcoala conductori silvici dela Casa Verde. 655
Condiţiuni de admitere în şcolile de brigadieri Silvici. 657
Recenzii Pădurile noastre. 791
Darea de seamă a gestiunei Cercului Inginerilor silvici pe 1924. 908
Moţiunile celui al 5-lea congres A. G. I. R. dela Chişinău 945
Procesele verbale ale adunnări generale din 15 şi 30 Noembrie 1925. 960

BIBLIOTECA
INSTITUTUL POLITEHNIC
BRASOV

„PETROȘANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 550.000.000

STRADA AUREL VLAICU No 22

BUCUREȘTI

Adresa telegrafică: „PETROȘANI“.

Telefon 39/77

„BANCA ROMANEASCA"

Capital . . . 280.000.000.— Lei
Rezerve . . 136.885.502.40 „
Depozite 1.257.443.232.47 „

Adresa telegrafică: Româneasca
Sediul Centralei: Bucureşti

SUCURSALE:

Arad, Bălţi, Bazargic, [illegible]aşov, Cernăuţi, Cetatea-Albă, Chişinău, Cluj, Constanţa, Craiova, Făgăraş Galaţi, Ismail, Oradia-Mare, Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Tg.-Mureş, Timişoara, Tighina, Tulcea.

BĂNCI AFILIATE:

Bacău *Banca Bacăului,*
Brăila „ *Dunărea Românească,*
Bucureşti B-ca *Românească a Orientului*
Bucureşti *B-ca Pieţei*
„ „ *Viticolă a României*
Bozovici „ *Almajului*
Bârlad „ *Tache Protopopescu*
Cluj „ *Economul*
C. Lung „ *Câmpulungul Moldovenesc.*
Constanţa, *B-ca Creditul Dobrogean*
Dorohoi „ *Română,*
Drăgăşani „ *Podgoriei*
Bej „ *Românească din Valea Someşului*
Fălticeni B-ca *Ştefan cel Mare,*
Hunedoara *Banca Corvineană,*
Iaşi *Banca Iaşilor,*
Lugoj „ *Românească a Banatului*
Oraviţa, *B-ca Oraviceană*
Ploeşti, „ *Creditul Prahovei*
P.-Neamţ „ *Petrodava,*
Roman, *Banca de Comerţ şi Industrie*
Rădăuţi, *Banca Rădăuţilor,*
Reghinul-Săsesc, *B-ca Mureşană*
Silistra, Banca *Durostorului*
Sighetul Marmaţiei, B-ca *Maramureşană.*
Sebeşul Săsesc, B-ca *Sebeşană*
Suceava, „ *Suceveană*
Siret „ *Siretului*
Sf. Gheorghe, B-ca *de Credit din Sf. Gheorghe*
T.-Severin, B*anca Mehedinţului,*

Dicio San Martin Banca Comercială şi Industrială din Valea Târnavei

Tot felul de tranzacţiuni bancare cu firmele şi băncile din ţară şi străinătate.

HOTEL
„ROYAL PALACE"

Proprietatea Societăţei „Clădirea Românească"

BUCUREŞTI — STR. SĂRINDAR COLŢ CU BREZOIANU

Tarif foarte avantagios. — Camere cu luna

CONSTRUCŢIUNE NOUA

CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,

APA CALDA şi RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curăţenie, Ordine, Linişte.